

ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம்
ப்ரதி பத அர்த்தம்
ஆரண்ய காண்டம்

ஸ்ரீமத் வாஸ்மகி ராமாயணம்

ப்ரதி பத அர்த்தம்

பாகம்-4

ஆரண்ய காண்டம்

மூல ஸ்லோகங்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும்
பதப்பிரிப்பும் அர்த்தமும் தமிழில்

நன்றி:

The Late Rao Sahib P.S. Krishnaswami Iyer
M.N. Ramaswami Iyer Memorial Edition

M.N.Narasimhan - Mumbai

(ராமாயண பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்)

ப்ரூம்ம வித்யா வெங்கடராமன்

V. Ramachandran

V.Varalakshmy (Trustee Sri Rama Nama Bank)

H.Ganesh (Trustee Sri Rama Nama Bank)

R.Chitra, R.Santhanam, C.Venkatesh

பகவன் நாமம் எழுதுவதற்கு நோட்டுகளை வழங்கி பக்தர்கள் மூலம்
நாமா எழுதுவிக்கின்ற வேள்வியை நடத்தி வருகின்ற
ஸ்ரீ ராம நாம வங்கியின் பிரசாரப் பிரிவான

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடு :

ராம மந்திரம், 2/3, வீணாயகம் தெரு,

மேற்கு மாம்பலம், சென்னை 600 033.

தொலைபேசி : 044- 2489 3736

E-mail : raman@ramanamabank.org

Website : www.ramanamabank.org

23. உத்பாஜ தர்ஸனம்
24. ஈவஸய புத்ரேதக்யா;
25. ஈர ஸரத்ய பதே:
26. தூஷணன் வத:
27. தரிஸிசோ வத:
28. ஈர புத்தம்
29. ஈர பந்தஸனம்
30. ஈர வத:
31. ஈவஸனம் பரிசுரவத நிவேதனம்
32. ஈவஸ ஸஸிபே முஸிபணகா வஸனம்
33. ஈவஸ நிதா:
34. வீஜ்ஜுதாஜன ஈவஸ ப்ரோத்ஸாநஸம்
35. ஈவஸஸஸ்யபுளா ஸாஸிஸ்யஸ கஸனம்
36. ஸாநஸய ஈஜன ப்ராத்தனம்
37. ஸாசீ சுருதேஸபேஸ:
38. பூரிஸ மஸிஸுஸி வானஸம்
39. ஸாஸ்யய ஈஜன திகேத:
40. மஸயம்ருவசு ஈரஸான தேஜா
41. புளாஸாசோபேஸ:
42. மஸய ம்ருகஸுபகந்தஸம்
43. வீஜா ப்ரோதஸாநஸம்
44. ஸாசீ வத:
45. ஆஸாஸாத ஸங்க்ஸண திரகஸனம்
46. ஆஸாஸே ஈவஸான கஸனம்
47. ஈவஸானதிகேத:
48. ஈவஸஸஸ்யதம் மஸகா
49. வீஜப தூஜனம்

3047 அபசுரஸங்கஸன்பது
3061 பூரிஸப் போருசுரு யந்தவிய்பது
3075 ஈர ஸஸ்ய வதம்
3094 தூஷணன் வஸத்
3108 திரிஸிஸலின் வதம்
3116 ஈரஸுடன் புத்தம்
3129 ஈரஸன அநட்டுவது
3140 ஈர வதம்
3141 ஈவஸனத்திதில் ஈர வந்தனத் தெரிவிப்பது
3176 ஈவஸனஸிம் சூப்பதகை வருவது
3185 ஈவஸன நிதத்
3195 வீஜ்ஜுதா அபஸுரிபுத்தில் ஈவஸனனத் துணடுவது
3206 ஈவஸனன் மஸுபுடயும் ஸாசீஸ்யஸத்தை அஸடவது
3221 ஸாநஸயம் செபபத் துணடுவது
3231 ஸாசீன் செபத் உபதேசம்
3241 பூரிஸமஸு மஸிஸஸஸப் சொல்வது
3254 ஸாநஸயம் செபய மஸுப்பது
3264 மஸய மஸுருவம் செளணன் துணடுவது
3275 மஸுபுடயும் ஸாசீஸின் உபதேசம்
3283 மஸய மஸுருவம் செளணன்
3296 சீதஸய ஏமஸுருவது
3316 ஈசீணக் செளஸய
3327 ஆசாஸத்திலிருந்து ஸங்க்ஸணன் புறப்பட்டுப் போவது
3344 ஆசாஸத்தில் ஈவஸனன் வருவது
3359 ஈவஸனன திக்ஈரிபது
3379 ஈவஸனஸின் தற்புத்தி
3383 சீதஸயயபஈரிபது

50. இடபுடய ஈவஸனத் திரேத:
51. இடபுடய ஈவஸன புத்தம்
52. வீஜா விஸய:
53. ஈவஸன திரேதா
54. ஸங்க்ஸ ப்ராப்தி:
55. வீஜா ப்ரோபஸநம்
56. ஸங்க்ஸஸவஸதி ஈரஸம்
57. தர்பிமித்த தர்ஸனம்
58. வீஜ்ஜுதாஜனவத:
59. ஸங்க்ஸணானகஸன திரேதா
60. பூரிஸ ஸங்க்ஸணதோ பாக்ஸாஸாஸகஸனம்
61. வீஜ்ஜன் ஸேஷஸனம்
62. பூரிஸ விஸய:
63. ஸங்க்ஸணதே பூரிஸ ஸந்த்ஸனம்
64. ஈஸ ச்ரேத:
65. த்ரேதா ஸம்ஸுஸா ப்ராத்தனம்
66. பூரிஸாஸாஸாஸனம்
67. இடபுடய தர்ஸனம்
68. இடபுடய ஸம்ஸங்க:
69. அபேருஸி ஸுபாத்தியோ தர்ஸனம்
70. ஸுபத் தஸுபத்ரேதனம்
71. ஸுபத்தன ஸங்க்ஸுத்தாந்த கதஸம்
72. வீஜாபாடப்புடய ஈதனம்
73. குஸாஸுஜகஸல ஸாசீ ப்ரதர்ஸனம்
74. ஸாசீ ஸங்க்ஸ கதி:
75. மஸய தர்ஸனம்

3403 இடபுடய ஈவஸனத் திரேத வது
3414 இடபுடயினுடைய லும் ஈவஸனுடைய லும் புத்தம்
3431 சீதத் அருவது
3448 ஈவஸனன திர்திப்பது
3459 ஸங்க்ஸஸய அஸடவது
3471 சீதத்தகஸன ஈட்டுவது
3486 ஒரு வருஷ ஈட்டுவது
3501 அபசுரஸன் கணனது
3512 சீததின் குளங்கணன் சொல்வது
3520 ஸங்க்ஸணனின் வரஸவ திர்திப்பது
3532 ஈஸ ஸங்க்ஸணனன் ஆசாஸத்திற்கு வருவது
3548 சீதஸயத் தேடுதல்
3561 பூரிஸஸின் ஸுஸம்ஸ
3569 ஸங்க்ஸணன் பூரிஸமஸு தேற்றல்
3610 பூரிஸஸின் கோபம்
3618 கோபத்தையகக் கூப்பிடுவதிர்திப்பது
3626 இடபுடயஸக் கணனது
3638 இடபுடய ஸம்ஸங்கம்
3655 அபேருஸிஸயயும் கந்தஸனயும் பரப்பது
3675 கந்தஸினன் கண்கள ஈட்டுவது
3683 கந்ததன் தனது விருத்தாந்தத்தைச் சொல்வது
3698 வீஜ்ஜுதாஜனவதய வஸி சொல்வது
3711 சீதஸுக் மஸஸின் வுரிஸயக் ஈட்டுவது
3729 சாசீ ஸங்க்ஸணனவது
3744 மஸய தர்ஸனம்

॥ श्रीः ॥
॥विषयानुक्रमणिका ॥
आरण्यकाण्डम्

सर्गः

1	दण्डकारण्यनिवासितापसकृतस्वरक्षणप्रार्थना
2	विराधेन सीतापहरणम्
3	विराधप्रहारः
4	विराधमूर्तिः
5	शरभस्त्यागप्रवेशः
6	दण्डकारण्यप्रस्थानम्
7	सुतीक्ष्णसमागमः
8	दण्डकारण्यप्रस्थानम्
9	सीतायाऽऽयुधन्यासप्रार्थना
10	रामेण आयुधधारणस्यावश्यकत्वोक्तिः
11	अगस्त्यमहिमातुवर्णनम्
12	अगस्त्यदर्शनम्
13	पञ्चवटी प्रति प्रस्थानम्
14	जटायुदर्शनम्
15	पर्णशालनिर्माणम्
16	हेमन्ततुवर्णनम्
17	शूर्पणखागमनम्
18	शूर्पणखायाः कर्णासच्छेदनम्
19	खरसमीपे अश्वैरूप्यकथनम्
20	चतुर्दशराक्षसवधः
21	खरायराक्षसवधकथनम्
22	खरस्य युद्धगमनम्
23	उत्पातदर्शनम्
24	रामस्य युद्धयोगः
25	खरसैन्यवधः
26	दूषणवधः
27	निशिरावधः
28	खरयुद्धम्
29	खरभत्सनम्
30	खरवधः
31	रावणं प्रति खरवधनिवेदनम्
32	रावसमीपे शूर्पणखागमनम्
33	रावणनिन्दा
34	सीताहरणे रावणप्रोत्साहनम्
35	रावणस्य पुनर्मारीचाश्रमगमनम्
36	साहाय्यकरणप्रार्थनम्

दशमेऽङ्कि गीताः श्लोकाः

श्लोकसंख्या

23
26
32
40
26
68
20
33
23
95
40
65
37
32
44
32
26
28
27
22
26
35
36
49
39
21
33
30
42
50
25
24
28
42
24

721

37	मारीचकृतोपदेशः	26
38	श्रीराममहिमातुवर्णनम्	33
39	साहाय्यकरणनिषेधः	25
40	मायामृगरूपग्रहणचोदना	28
41	पुनर्मारीचोपदेशः	20
42	मायामृगरूपग्रहणम्	35
43	सीताप्रलोभनम्	50
44	मारीचवधः	28
45	आश्रमाल्लभ्यमाणनिर्गमनम्	41
46	आश्रमे रावणागमनम्	38
47	रावणधिक्षारः	52
48	रावणस्यात्मकाष्टा	24
49	सीतापहरणम्	42
50	जटायुषा रावणनिरोधः	28
51	जटायुरावणयुद्धम्	47
52	सीताविलापः	46
53	रावणनिन्दा	27
54	लङ्काप्राप्तिः	29
55	सीताप्रलोभनम्	38
56	संवत्सरावधिकरणम्	37
57	दुर्निमित्तदर्शनम्	25
58	सीतारक्षानुवादः	20
59	लक्ष्मणागमननिन्दा	27
60	श्रीरामलक्ष्मणयोः पर्णशालगमनम्	40
61	सीतान्वेषणम्	32
62	श्रीरामविलापः	21
63	लक्ष्मणेन श्रीरामसान्त्वनम्	20
64	श्रीरामक्रोधः	76
65	क्रोधोपसंहारप्रार्थनम्	19
66	श्रीरामाश्वसनम्	20
67	जटायुदर्शनम्	29
68	जटायुस्संस्कारः	42
69	अयोध्यालोकान्वेषणोदर्शनम्	51
70	कबन्धहस्तच्छेदनम्	20
71	कबन्धेनस्वकृतान्तकथनम्	34
72	सीताप्राप्त्युपायकथनम्	31
73	अश्वपुत्राकालभाग्यप्रदर्शनम्	46
74	शङ्खरीस्वर्गगतिः	37
75	धन्वादर्शनम्	31

एकोदशोऽङ्कि गीताः श्लोकाः

671

द्वादशोऽङ्कि गीताः श्लोकाः

712

आरण्यकाण्डे त्रयोदशोऽङ्कि गीताः श्लोकाः

436 2540

ஸ்ரீ ராமசந்தரபாதாப்யாம் நம:

ஆதியில் குசன் லவன் இவர்களால்

ஸ்ரீராம ஸந்திதியில்

அச்வமேத யாகசாலையில்

முப்பத்திரண்டு தினங்களில்

கானம் செய்யப்பட்ட

ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில்

10,11,12-வது தினத்திலும்

13-வது தினத்தில் பகுதியும்

ஆரண்ய காண்டத்தில்

1-வது ஸர்க்கம் முதல்

75-வது ஸர்க்கம் வரை

ஸ்லோகம் 6713 முதல்

ஸ்லோகம் 9252 முடிய

கானம் செய்யப்பட்ட

2540 ஸ்லோகங்கள்

இந்த பாகத்தில்

அர்த்தத்துடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

प्रविश्य तु महारण्यं दण्डकारण्यमात्मवान् ।
ददर्श रामो दुर्ध्वस्तापसाश्रममण्डलम् ॥

புரவிச்ய து மஹாரண்யம் தண்டகாரண்ய மாத்மவான் ।
ததர்ஸ ராமோ துர்தர்ஷஸ்தாபஸாஸ்ரம மண்டலம் ॥

कुशवीरपरिक्षिप्तं बाहया लक्ष्म्या समावृतम् ।
यथा प्रदीप्तं दुर्दशं गगने सूर्यमण्डलम् ॥

குசவீர பரிஷிப்தம் பாஹ்யா லக்ஷ்மியா ஸமாவ்ருதம் ।
யதா ப்ரதீப்தம் துர்தர்ஸம் ககநே ஸூரியமண்டலம் ॥

शरणं सर्वभूतानां सुसंमृष्टाजिरं सदा ।
मृगबहुभिराकीर्णं पक्षिसङ्घैः समावृतम् ॥

சரணம் ஸர்வபூதாநாம் ஸுஸம்ம்ருஷ்டா ஜிரம்.ஸதா ।
ம்ருகைர் பஹுபிராகீர்ணம் பக்ஷிஸங்கை: ஸமாவ்ருதம் ॥

पुजितं च प्रवृत्तं च नित्यमप्सरसां गणैः ।
विशालैरग्निशरणिः सुसामुपैरजिनेः कुशैः ॥

புஜிதம் ச ப்ரவ்ருத்தம் ச நித்யமப்ஸரஸாம் கணை: ।
விசாலைரக்ஷிபரணை: ஸ்ருக்பாணைடைரஜினை: குஸை: ॥

समिन्द्रिस्तोयकलशैः फलमूलैश्च शोभितम् ।
आरण्येक्ष महावृक्षैः पुण्यैः स्वादुफलैर्युतम् ॥

ஸமித்ரி ஸ்தோயகலசை: பலமூலைச் சோபிதம் ।
ஆரண்யைக்ஷ மஹாவ்ருகை: புண்யை: ஸ்வாதுபலைர்யுதம் ॥

बलिहोमार्चितं पुण्यं ब्रह्मघोषनिनादितम् ।
पुण्यैरन्यैः परिक्षिप्तं पशिन्या च सपञ्चया ॥

பலிஹோமர்சிதம் புண்யம் ப்ரஹ்மகோஷ நிநாதிதம் ।
புண்யைர்வந்த்யை: பரிஷிப்தம் பதினியா ச ஸப்தம்யா ॥

फलमूलाशनेर्दान्तक्षीरकृष्णाजिनंबरैः ।
पुण्यैश्चानरामैश्च पुराणिमुनिनिर्वृतम् ॥

பல மூலாஸனாந்தாந்தக்ஷீரக்ருஷ்ணாஜினம்பரை: ।
புண்யைச் சைவஸ்வாநாராபைச் ச புராணை: முனிபிர்வ்ருதம் ॥

पुण्येक्ष नियताहारः शोभित परमविभिः ।

तद्ब्रह्मभवनप्रस्थं ब्रह्मघोषनिनादितम् ॥

புனையைப் ச நியதாஹாரை: ஸோபிதம் பரமர்ஷிபி: ।
தத் ப்ரஹ்ம பவன ப்ரக்யம் ப்ரஹ்மகோஷநிநாதிதம் ॥

8

ब्रह्मविद्भिर्ब्रह्मभार्गवैर्ब्रह्मपुरुषशोभितम् ॥

ப்ரஹ்மவித்பிர்மஹாபகைர் ப்ரஹ்மணைருபஸோபிதம் ॥

துர்தர்ஷ: - எவராலும் வெல்வதற்கரிய
ஆத்மவான் - தீராகிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
து - இப்பொழுது
மஹாரண்யம் - மகாரண்யமாகிய
தண்டகாரண்யம் - தண்டகாரண்யத்தினுள்
ப்ரவிர்ய - ப்ரீர்வசித்து,
குபாசிரபரிசுப்தம் - தருப்பைகளும், மரவுளிகளும் எங்கும்
ப்ரஹ்மயா - பிரம்ம
லக்ஷ்மயா - தேஜஸ்ஸால்
ஸமாவ்ருதம் - விளங்கியதும்,
ககனே - ஆகாசத்தில்
ப்ரதீப்தம் - ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும்
துர்தர்ஸம் - கண்ணெடுத்துப் பார்க்க முடியாத
ஸரீய மண்டலம் யதா - சூரியமண்டலம் போலிருக்கிறது,
ஸர்வ பூதநாம் - எல்லா பூதானிகளும்,
ஸரணம் - புகுமிடமாயிருக்கிறது,
ஸதா - எப்பொழுதும்
ஸுஸம்ருஷ்டா ஜிரம் - சுத்தம் செய்யப்பட்ட பிரதேசங்களை
உடையதும்,
பஹுபி: - பல
ம்ருகை: - மான்களால்
ஆகீர்ணம் - நிறைந்துள்ளது
பக்ஷிஸங்கை: - பக்ஷிக்கூட்டங்களால்
அப்ஸரஸாம் - அப்ஸரஸ்தீர்களின்
கணை: - கணங்களால்
நித்யம் - எப்பொழுதும்
பூஜிதம் ச - பெருமை படுத்தப்பட்டு
ப்ரநிருத்தம் ச - நந்தனம் செய்யப்பட்டதும்,
விஸாலவை: - விசாலமான

அக்நி ஸரணை: - அக்னிலோராத சாலைகளாலும்,
ஸ்ருக் பாண்டை: - ஸ்ருக்குகளாலும், யாகபாத்நிரங்களாலும்
குபை: - தருப்பைகளாலும்,
அஜிணை: - மான்தோலுங்களாலும்,
ஸமித்பி: - ஸமித்துகளாலும்,
தோயகலஸை: - தீர்த்த பாத்திரங்களாலும்,
பலஸுலை: ச - பழங்களாலும் கிழங்குகளாலும்,
ஸோபிதம் - விளங்குகிறது,
ஆரண்யை: - காட்டிலுண்டாகிற
ஸ்வாதுபலை: - இனிய பழங்களையுடைய
புண்யை: - புண்ணிய
மஹாவ்ருகை: ச - மகாவிருகங்களாலும்
வ்ருதம் - அடர்ந்திருக்கிறது,
பலி ஹோமார்திதம் - பலிகளாலும், ஹோமங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டு
ப்ரஹ்மகோஷ நிநாதிதம் - வேதகோஷம் கோஷிக்கப்பெற்றதும்,
வந்யை: - காட்டிலுண்டாகும்
புஷ்பை: - புஷ்பங்களாலும்
ஸபத்மயா - தாமரை மலர்களோடு கூடிய
பத்மின்யா ச - இடையோடு
பரிசுப்தம் - நிறைந்துள்ளது,
பலஸுலாஸரணை: - கனிகளையும், வேர்களையுமே உணவாய்க்
கொண்டவர்களும்,
தாந்தை: - ஜிதேந்திரியர்களும்,
சீரக்ருஷ்ணாஜிநம்பரை: - மரவுளிகளையும், மான்தோல்களையும்
தரித்தவர்களும்
ஸரீயவஸ்வாநாரைப: - சூரியனையும், அக்னியையும் நிகர்த்த
புராணை: - புராண
முனிபி: ச - முனிவர்களால்
வ்ருதம் - வளிக்கப்பெற்றதும்,
புண்யை: - புண்ணியாத்மங்களும்
நியதாஹாரை: - நியமமான ஆகாரத்தை உடையவர்களுமான
பரமர்ஷிபி: - பரமர்ஷிகளால்
ஸோபிதம் - விளங்குகிறது,
தத் - அந்த
ப்ரஹ்ம கோஷ நிநாதிதம் - வேதகோஷங்கள் கோஷிக்கப்பெற்ற
ப்ரஹ்ம பவன ப்ரக்யம் - பிரம்மலோகம் போலிருக்கிறது,
மஹாபாகை: - மஹாபாக்யசாலிகளான
ப்ரஹ்ம வித்பி: - பிரம்மவித்துக்களான
ப்ரஹ்மணை: - பிரம்மமணர்களால்

உபயோகிதம் ச - நன்கு விளங்குகிறதுமான
தாபஸாஸ்ரம மண்டலம் - தவசிகளினாச்சிரம வரிசையை
ததர்ஸ - கண்டார்.

तदृष्ट्वा राघवः श्रीमास्तापसाश्रममण्डलम् ।

अभ्यगच्छन्महातेजा विज्यं कृत्वा महद्भुजः ॥

தத் த்ருஷ்ட்வா ராகவ: ஸ்ரீமான் தாபஸாஸ்ரம மண்டலம் ।
அப்யகச்சன் மஹாதேஜா விஜ்யம் க்ருத்வா மஹத்த்ரு: ॥

ஸ: - அந்த
மஹாதேஜா: - மகாதேஜோவானும்
ஸ்ரீமான் - சீமானுமான
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
தாபஸாஸ்ரம மண்டலம் - தவசிகளினாச்சிரம வரிசைகளை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
மஹத் த்ரு: - மஹத்தானதுஸ்ஸை
விஜ்யம் க்ருத்வா - நானவிழ்த்துவிட்டு,
அப்யகச்சத் - சென்றார்.

दिव्यज्ञानोपपन्नास्ते रामं दृष्ट्वा महर्षयः ।

अभ्यगच्छन्स्तथा प्रीता वेदेहीं च यशस्विनीम् ॥

திவ்ய ஜ்ஞானோபபந்த்நாஸ்தே ராமம் த்ருஷ்ட்வா மஹர்ஷய: ।
அப்யகச்சத் ததா ப்ரீதா வைதேஹீம் ச யஸஸ்விநீம் ॥

தே - அந்த
திவ்ய ஜ்ஞானோப - திவ்யக்ஞானமுடையவர்களான
பந்த்நா: -
மஹர்ஷய: - மகரிஷிகள்
ராமம் ச - ஸ்ரீராமரையும்
யஸஸ்விநீம் - யசஸ்வினியாகிய
வைதேஹீம் ததா - வைதேஹியாரையும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
ப்ரீதா: - உள்ளம் பூரித்தவர்களாய்
அப்யகச்சத் - எதிர்கொண்டு சென்றார்கள்.

ते तं सोममिवोद्यन्त दृष्ट्वा वै धर्मचारिणः ।

लक्ष्मणं चैव दृष्ट्वा तु वेदेहीं च यशस्विनीम् ॥

मङ्गलानि प्रयुजानाः प्रत्यगृह्णन् दृढव्रताः ॥

தே தம் ஸோமமிவோத்யந்தம் த்ருஷ்ட்வா வை தம் ஸாரிண: ।
லக்ஷ்மணம் சைவ த்ருஷ்ட்வா து வைதேஹீம் ச யஸஸ்விநீம்-
மங்களானி ப்ரயுஞ்ஜாதா: ப்ரத்யக்ருண்ஹத் த்ருட்வரதா: ॥

10

11

12

த்ருட்வரதா: - உறுதியான நியமமுடையவர்களும்,
தர்மசாரிண: - தருமசீலர்களான
தே - அவர்கள்.
லக்ஷ்மணம் ச - லக்ஷ்மணரையும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
யஸஸ்விநீம் ச - யசஸ்வினியாகிய
வைதேஹீம் ஏவ - வைதேஹியாரையும்
த்ருஷ்ட்வா து - பார்த்து
உத்யந்தா - உதித்துக்கொண்டிருக்கும்
ஸோமம் இவ - சந்திரனைப் போலிருக்கும்
தம் - அவரை
மங்களானி - மங்களாசாஸனங்களை
ப்ரயுஞ்ஜாதா: - கூறிக்கொண்டு
ப்ரத்யக்ருண்ஹத் - உபசாரம் செய்தார்கள்.

रूपसंहननं लक्ष्मी सीकुमार्यं सुवेधताम् ।

दृष्टुर्विस्मिताकारा रामस्य वनवासिनः ॥

ரூபஸம்ஹநநம் லக்ஷ்மீம் ஸௌகுமார்யம் ஸுவேஷ்தாம் ।
தத்ருபர்விஸ்மிதாக்காரா ராமஸ்ய வனவாஸிந: ॥
வனவாஸிந: - வனவாஸிகள்
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
ரூபஸம்ஹநநம் - திருமேனியின் அமைப்பையும்,
லக்ஷ்மீம் - காந்தியையும்,
ஸௌகுமார்யம் - மிருதுத்தன்மையையும்,
ஸுவேஷ்தாம் - நற்கோலத்தையும்,
விஸ்மிதாக்காரா: - ஆச்சரியமுற்று
தத்ருபா: - கவனித்தார்கள்.

वेदेही लक्ष्मणं रामं नेत्रैरनिमिषैरिव ।

आक्षयभूतान् दृष्टुः सर्वे ते वनचारिणः ॥

வைதேஹீம் லக்ஷ்மணம் ராமம் நேத்ரைய ரதிமிஷையிவ ।
ஆக்ஷயபூதாத் தத்ருபா: ஸர்வே தே வன்சாரிண: ॥

தே - அந்த
வனவாஸிந: - வனவாஸிகள்
ஸர்வே - எல்லோரும்,
ராமம் - ஸ்ரீராமரையும்,
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரையும்,
வைதேஹீயாரையும் - வைதேஹியாரையும்
இவ - முற்றிலும்

13

14

அநிமிஷை: நேதரை: - கண்கொட்டாது,
ஆஸ்ரீய பூதாந் - ஆச்சரியம் விளைவிக்கின்றவர்களென
தத்ருஸ்: - பார்த்தார்கள்.

अत्रैव हि महाभागाः सर्वभूतहिते रतम् ।

अतिथिं पर्णशालायां राघवं संन्यवेशयन् ॥

அந்தரேதம் ஹி மஹாபாக: ஸர்வ பூதஹிதே ரதம் ।

அதிதிம் பர்ணசாலாயாம் ராகவம் ஸம்ந்யவேசயந் ॥

மஹாபாகா: - மகா பாக்யவான்களாகிய அவர்கள்,
ஸர்வ பூதஹிதே - எல்லாப் பிராணிகளின் நன்மையிலும்
ரதம் - ஊக்கமுடைய
ஏதம் - இந்த
ராகவம் - ஸ்ரீராமரை,
அத்ர ஹி - அங்கேயே
பர்ணசாலாயாம் - பர்ணசாலையில்
அதிதிம் - அதிதியாக
ஸம்ந்யவேசயந் - அமர்ந்தினார்கள்.

ततो रामस्य सत्कृत्य विधिना पावकोपमाः ।

आजह्वस्तु महाभागाः सलिलं धर्मचारिणः ॥

ததோ ராமஸ்ய ஸத்த்ருத்ய விதிநா பாவகோபமா: ।

அஜஹ்ஸ்து மஹாபாகா: ஸலிலம் தர்மசாரிண: ॥

மஹாபாகா: - மகாபாக்யவான்களும்
பாவகோபமா: - அக்னியை நிகர்த்த
தர்ம சாரிண: - தர்மமேற்களுமான
தே - அவர்கள்,
விதிநா - முறைப்படி
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
ஸத்த்ருத்ய - முகமன்குறி
தத: - அதன் பின்னர்
ஸலிலம் - பாத்யத்தை
அஜஹ்ரு: - கொணர்ந்தனர்.

मूलं पुष्पं फलं वन्यमाश्रमं च महात्मनः ।

निवेदयित्वा धर्मज्ञास्ततः प्राञ्जल्योऽबुवन् ॥

மூலம் புஷ்பம் பலம் வன்யமாஸ்ரமம் ச மஹாத்மன: ।
நிவேதயித்வா தர்மஞ்ஞாஸ்தத: ப்ராஞ்ஜலயோ: ப்ருவன் ॥

தர்மஞ்ஞா: - தருமஞ்ஞானிகளாவார்கள்
வன்யம் - காட்டிலுண்டாகும்

15

16

17

மூலம் - கிழங்கையும்,
புஷ்பம் - பூக்களையும்,
பலம் - பழத்தையும்,
வன்யம் - ஆச்சிரமத்தையும்,
தர்மஞ்ஞா: - மகாத்மாவாகுமவர்க்கு
நிவேதயித்வா - அளித்துவிட்டு,
தத: - அதன்பின்னர்,
ப்ராஞ்ஜலய: - அஞ்சலி செய்துகொண்டு
அப்ருவன் - பின்வருமாறு கூறினார்கள்.

धर्मपालो जनस्यास्य शरण्यस्त्वं महायशः ।

पूजनीयश्च मान्यश्च राजा दण्डधरो गुरुः ॥

தர்மபாலோ ஜனஸ்யாஸ்ய ஸரண்யஸ்த்வம் மஹாயஸ: ।

பூஜநியஸ்ச மான்யஸ்ச ராஜா தண்டதரோ குரு: ॥

மஹாயஸா: - பெரும் புகழ்பெற்றவரே!
த்வம் - தேவரீர்,
அஸ்ய - இந்த
ஜனஸ்ய - உலகிற்கு
தர்மபால: - தருமரகசுக்கர்,
ஸரண்ய: - சரணமடையத்தக்கவர்,
பூஜநய: - பூஜிக்கத்தக்கவர்,
குரு: - ஸர்வ வல்லமையடைந்த
தண்டதர: ச - துஷ்டரையடக்கி சிஷ்டர்களைப்
பரிபாலனம் செய்யும்
மான்ய: - உத்தம
ராஜா - சக்கிரவர்த்தி.

इन्द्रस्येह चतुर्भागः प्रजा रक्षति राघव ।

राजा तस्माद्वरान् भोगान् मुञ्क्तं लोकमस्मृत् ॥

இந்தர்ஸ்யேஹ சதுர்மாக: ப்ராஜா ரக்ஷதி ராகவ ।

ராஜா தஸ்மாத்வரான் போகான் புங்க்தே லோகநமஸ்க்ருத: ॥

ராகவ - ஸ்ரீராம!
ராஜா - ஓர்மன்னன்
இந்தர்ஸ்ய - இந்திரனுடைய
சதுர்மாக: ஏவ - நான்கிலொரு அம்சமுடையவனாகவே
ப்ராஜா: - பிரஜைகளை
ரக்ஷதி - ரகஷிக்கின்றான்.
தஸ்மாத் - அக்காரணத்தால்
லோக நமஸ்க்ருத: - உலகத்தாரால் வணங்கப்பட்டவனாய்,

18

19

வரான் - சிறந்த
போகான் - போகங்களை
புங்க்தே - அனுபவிக்கிறான்.

ते वयं भवता रक्षया भवद्विषयवासिनः ।

नगरस्थो वनस्थो वा त्वं नो राजा जनश्वरः ॥

தே வயம் பவதா ரக்ஷயா பவத்விஷயவாஸின: ।
நகரஸ்தோ வனஸ்தோ வா த்வம் நோ ராஜா ஜநேஸ்வர: ॥
பவத் விஷய வாஸின:- தேவரீர் தேசத்தில் வசிக்கும்

தே - அந்த
வயம் - நாங்கள்
பவதா - தேவரீரால்
ரக்ஷயா: - ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.
த்வம் - தேவரீர்
நகரஸ்த: வா - நகரில் வசிப்பினும் சரி,
வனஸ்தோ வா - காட்டிலிருப்பினும் சரி,
ந: - எங்களை
ராஜா - திருப்தி செய்விக்கும்
ஜநேஸ்வர: - அரசன்.

न्यस्तदण्डा वयं राजजितक्रोधा जितेन्द्रियाः ।

रक्षितव्यास्त्वया शश्वद्भूमतास्तपोधनाः ॥

ந்யஸ்த தண்டா வயம் ராஜஜிதக்ரோதா ஜிதேந்த்ரியா: ।
ரக்ஷிதவ்யாஸ்த்வயா ஸஸ்வத்ஃ பூதாஸ் தபோதநா: ॥

ராஜன் - அரசர்
ந்யஸ்த தண்டா: - சாபத்தை விட்டவர்களும்,
ஜிதக்ரோதா: - கோபத்தை விட்டவர்களும்,
ஜிதேந்த்ரியா: - ஐம்புவனங்களையும்டக்கியவர்களும்,
கர்ப்பூதா: - சிகபோன்ற
தபோதநா: - தபோதனர்களும்மாவிய
வயம் - நாங்கள்
த்வயா - தேவரீரால்
ஸஸ்வத் - எப்பொழுதும்
ரக்ஷயா: - ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

एवमुक्त्वा फलेमूलैः पुष्पैर्वन्यैश्च राघवम् ।

अन्यैश्च विविधाहारैः सलक्ष्णमपूजयन् ॥

ஏவமுக்த்வா பலேர் மூலை: புஷ்பை: வந்யைஸ்ச ராகவம் ।
அன்யைஸ்ச விவிதாஹாரை: ஸலக்ஷ்மண மபூஜயன் ॥

20

21

22

ஏவம் - இவ்வாறு
உக்த்வா - சொல்லி,
ஸலக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணருடனிருந்த
ராகவம் - ஸ்ரீராமரை,
வன்யை: - காட்டிலுள்ள
பலை: - பழங்களாலும்
மூலை: - கிழங்குகளாலும்
புஷ்பை: ச - புஷ்பங்களாலும்
அன்யை: - இதர
விவிதாஹாரை: ச - பலவித ஆஹாரங்களாலும்,
அபூஜயன் - பூஜித்தார்கள்.

तथान्ये तापसाः सिद्धा रामं वैश्वानरोपमाः ।

न्यायवृत्ता यथान्यायं तर्पयामासुरीश्वरम् ॥

ததான்யே தாபஸா: ஸித்தா ராமம் வைஸ்வாநரோபமா: ।
ந்யாயவ்ருத்தா யதாந்யாயம் தர்பயாமாஸுரீஸ்வரம் ॥

அன்யே - இதர
தாபஸா: - தபஸ்விகளும்,
ந்யாய வ்ருத்தா: - தர்மானுஷ்டானமுடைய
ஸித்தா: - சித்தர்களும்,
வைஸ்வாநரோபமம் - அக்னிக்கொப்பான
ஸஸ்வரம் - ஸ்வாமியாகிய
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ததா - அங்ஙனமே
யதாந்யாயம் - முறைப்படி
தர்பயாமாஸு: - ஆராதித்தார்கள்.

23

இத்யார்க்கே பூம்த் ராமையணை வால்மீகியே ஆதிசாவியே
சுதாஸிம்ஸரதி ஸஹஸ்சிகையாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
மஹாநிஸங்கோ தாம் ப்ரதம்: ஸர்க: ॥

த்விதீய ஸர்க: - 2

कृतातिथ्योऽथ रामस्तु सूर्यस्योदयनं प्रति ।

आमन्त्र्य स मुनीन् सर्वान् वनमेवावन्वगाहत् ॥

க்ருதாதித்யோத ராமஸ்து ஸூரியஸ்யோதயணம் ப்ரதி ।

ஆமந்த்ர்ய ஸ முனீன் ஸர்வான் வனமேவான்வகாஹத ॥

அத - அப்பொழுது
க்ருதாதித்ய: - அதிதிபூஜை செய்யப்பட்ட
ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸூரியஸ்ய - சூரியபகவானின்
உதயணம் ப்ரதி - உதயகாலத்தில்
முனீன் - முனிவர்கள்
ஸர்வான் - எல்லோரிடமும்
ஆமந்த்ர்ய து - விடைபெற்றுக்கொண்டவுடன்
வனம் ஏவ - அரண்யத்தினுள்ளேயே
அவ்வகாஹத - பிரவேசித்தார்.

नानामृगगणाकीर्णं शार्दूलवृक्षसंविதम् ।

घ्वस्तवृक्षलतागुल्मं दुर्दर्शसलिलाशयम् ॥

நாநா ம்ருக கணா கீர்ணம் ஸாந்தூல வ்ருக்ஸேவிதம் ।

த்வஸ்த வ்ருக்ஷலதா குல்மம் தூதர்ஸ ஸலிலாஸயம் ॥

निष्पूजनानाशकुनिं झिल्लिकागणनादितम् ।

लक्ष्मणानुगतो रामो वनमध्यं ददर्श ह ॥

நிஷ்க்ஷணநாஸகுநி ஜில்லிகா கணநாதிதம் ।

லக்ஷ்மணாநு கதோ ராமோ வனமத்யம் ததர்ஸஹ ॥

லக்ஷ்மணாநுத: - லக்ஷ்மணரால் பின்பற்றப்பட்ட
ராம: - ஸ்ரீராமர்
வனமத்யம் - வனத்திலோர் நடுப்பிரதேசத்தை,
நாநா ம்ருக - பல மிருகங்களின் கணங்களால் நிறைந்து
கணாகீர்ணம் - இருப்பதாயும்,
ஸாந்தூல வ்ருக்ஸேவிதம் - புலிகளாலும், சென்னாய்களாலும் நிறையப்
பெற்றதாயும்,
த்வஸ்த வ்ருக்ஷ - நாசம் செய்யப்பட்ட மரங்களையும்
லதா குல்மம் - கொடிகளையுமுடையதாயும்,
தூதர்ஸ ஸலிலாஸயம் - பாக்க வழங்காத ஜல்மடுக்களை உடையதாயும்,
நிஷ்க்ஷண நாநாஸகுநி - நிச்சப்தமான பலவகை பக்ஷிகளையுடையதாயும்
ஜில்லிகா கணநாதிதம் - சுவர்க்கோழிகளால் கூவப்பெற்றதாயும்,
ததர்ஸ - கவனித்தார்.
ஹ - காண்

सीतया सह काकुत्स्थस्तस्मिन् घोरमृगायुते ।

ददर्श गिरिशृङ्गाम् पुरुषाद महास्वनम् ॥

ஸீதயாஸஹ காகுத்ஸ்தஸ்தஸ்மின் கோரம்ருகாயுதே ।

ததர்ஸ கிரிஸ்ருங்காபம் புருஷாதம் மஹாஸ்வனம் ॥

गम्भीराक्षं महावक्त्रं विकटं विषमोदरम् ।

बीभत्सं विषमं दीर्घं विकृतं घोरदर्शनम् ॥

கம்பீராஷம் மஹா வக்த்ரம் விகடம் விஷமோதரம் ।

பீபத்ஸம் விஷமம் தீர்கம் விக்ருதம் கோரதர்ஸனம் ॥

वसानं चर्म वैयाघ्रं वसाद्रीं रुधिराक्षितम् ।

त्रासनं सर्वभूतानां व्यादितास्यमिवान्तकम् ॥

வஸாநம் சர்ம வையாக்ரம் வஸாத்ரம் ருதிரோக்ஷிதம் ।

த்ராஸநம் ஸர்வபூகாகாம் வ்யாகிசாஸ்ய மிவாந்ககம் ॥

तीनं सिंहश्चतुरो व्याघ्रान् द्वौ वृषौ पृषतान् दश ।

सविषाणं वसादिघ्नं गजस्य च शिरो महत् ॥

தீந் ஸிம்ஹாந் சதுரோ வ்யாக்ரான் த்வௌ வ்ருக்ஷௌ ப்ருஷதான் தஸ ।

ஸவிஷாணம் வஸாதி஑்தம் கஜஸ்ய ச ஸிரோ மஹத் ॥

अवसज्यायसे शूलं विनदन्तं महास्वनम् ॥

அவஸஜ்யாயஸே ஸூலே வினதந்தம் மஹாஸ்வனம் ।

கோரம்ருகாயுதே - கொடிய மிருகங்கள் கூடப்பெற்ற
தஸ்மின் - அவ்விடத்தில்,
கிரிஸ்ருங்காபம் - மலையின் கிகர்த்தையொத்தவனும்,
மஹாஸ்வனம் - பெரும் குரலுடையவனும்,
கம்பீராஷம் - ஆழ்ந்த கண்களையுடையவனும்,
மஹாவக்த்ரம் - பெரிய முகமுடையவனும்,
விகடம் - பயங்கரமானவனும்,
விஷமோதரம் - மேடுபள்ளமான வயிறுடையவனும்,
பீபத்ஸம் - பார்க்க வழங்காதவனும்,
விஷமம் - வக்கிரனும்,
தீர்கம் - நீண்டவனும்,
விக்ருதம் - விகாரமானவனும்,
கோர தர்ஸனம் - கொடிய தோற்றமுடையவனும்,
வஸாத்ரம் - மாம்சத்தினாலீரமான
வையாக்ரம் - புவித்தோலை
வஸாநம் - உடுத்தவனும்
ருதிரோக்ஷிதம் - ரத்தத்தினால் பூசப்பட்டவனும்,
ஸர்வ பூதாநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்

த்ராஸநம் - பயத்தை விளைவிப்பவனும்,
 வ்யாதிதாஸ்யம் - வாயைப்பிளந்த
 அந்தகம் இவ - யமனைப்போன்றவனுமான
 புருஷாதம் - ஓரக்களை
 ஆயஸே - இரும்பு
 ஸுலே - சூலத்தில்,
 தீரீன் - மூன்று
 ஸம்ஹான் - சிங்கங்களையும்,
 சதுர - நான்கு
 வ்யாக்ரான் - புலிகளையும்,
 த்வௌ - இரண்டு
 வருகௌ - சென்னாய்களையும்,
 தஸ - பத்து
 ப்ருஷதான் - மான்களையும்,
 கஜஸ்ய - யானையினது
 ஸவிஷாணம் - கொம்போடு கூடியதும்,
 வஸாதித்தம் - மாமிசத்தோடு கூடியதும்,
 மஹத் - பெரியதுமான
 ஸிர:ச - தலையொன்றையும்,
 அவஸஜ்ய - கோத்துக்கொண்டு
 மஹாஸ்வனம் - பெரும் தொனியிட்டு
 வினதந்தம் - கூச்சலிடுபவனாய்
 கருதஸ்த: - புரிராமர்
 ஸீதயாஸஹ - சீதாப்பிராட்டியாரோடுகூட
 தகர்ஸ - பார்த்தாரா.

स रामं लक्ष्मणं चैव सीतां ह्यवथ मैथिलीम् ।

अभ्यधावत संक्रुद्धः प्रजाः काल इयान्तकः ॥

ஸ ராமம் லக்ஷ்மணம் சைவ ஸீதாம் த்ருஷ்ட்வாத மைதிலீம் ।
 அப்யதாவத ஸம்க்ருத்த: ப்ரஜா: கால இவாந்தக: ॥

ஸ: - அவன்,
 ராமம் ச - புரிராமரையும்
 லக்ஷ்மணம் ச - லக்ஷ்மணரையும்,
 மைதிலீம் - மிதிமைன்னரின் திருமகளாகிய
 ஸீதாம் ஏவ - சீதாப்பிராட்டியாரையும்
 த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
 ஸம்க்ருத்த: - மிகச் சினங்கொண்டவனாகி,
 காலே - ஏற்ற காலத்தில்
 அந்தக: - யமன்
 ப்ரஜா: - ஜனங்களிடத்தில்
 இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
 அப்யதாவத - எதிர்த்தோடினான்.

स कृत्वा भैरवं नादं चालयन्निव मेदिनीम् ।

अङ्गनादाय वेदेहीमपक्रम्य ततोऽब्रवीत् ॥

ஸ க்ருத்வா பைரவம் நாடம் சாலயந்நிவ மேதிநீம் ।
 அங்கேநாதாய வைதேஹிமபக்ரமய ததோ஽ப்ரவீத் ॥

ஸ: - அவன்,
 மேதிநீம் - பூமியை
 சாலயந் இவ - நடுங்குநச் செய்பவன்போல்,
 பைரவம் - பயங்கரமாக
 நாதம் க்ருத்வா - கர்ஜித்து,
 வைதேஹீம் - ஸீதையை
 இடுப்பிலெடுத்துக்கொண்டு,
 அபக்ரமய - விலகிச்சென்று
 தத: - அதன்மேல்
 அப்ரவீத் - பின்வருமாறு பேசினான்.

युवां जटाघोरधरी समार्यौ क्षीणजीवितौ ।

प्रविष्टौ दण्डकारण्यं शरचापासिधारिणी ॥

யுவாம் ஜடா சீர தரௌ ஸபார்யௌ ஷ்ணஜீவிதௌ ।
 ப்ரவிஷ்டௌ தண்டகாரண்யம் ஸர சாபாஸிதாரிணௌ ॥

ஜடா சீர தரௌ - சடையையும், மரவரியையும், அணிந்தவர்களும்,
 ஸபார்யௌ - மனைவியோடு கூடியவர்களும்,
 ஸர சாபாஸி தாரிணௌ - பாணம், விட, கத்தி இவைகளைத் தரித்தவர்களும் மாகிய
 யுவாம் - நீங்களிருவர்களும்,
 தண்ட காரண்யம் - தண்டகாரண்யத்தில்,
 ஷ்ண ஜீவிதௌ - ஆயுள்குன்றியவர்களாய்
 ப்ரவிஷ்டௌ - புருந்தீர்கள்.

कथं तापसयोर्वी च वासः प्रमदया सह ।

अधर्मचारिणी पापी की युवां मुनिदूषकी ॥

கதம் தபஸயோர்வாம் ச வாஸ: ப்ரமதயா ஸஹ ।
 அதர்மசாரிணௌ பாபிௌ கௌ யுவாம் முனிதூஷகௌ ॥

தபஸயோ: - தபிகளான
 வாம் - உங்களிருவருக்கும்
 ப்ரமதயா ஸஹ - ஸந்தியோடுகூட
 வால: - வாலமானது
 கதம் ச - எங்ஙனம் தகும்?
 முனிகளுக்கேயிழிவுண்டாகும்
 அதர்மசாரிணௌ - அதர்மத்தையனுஷ்டிக்கும்

பாபெள - பாபிகளாகிய
யுவாம் கௌ - நீங்கலிருவரும் யார்?
अहं वनमिदं दुर्गं विराधो नाम राक्षसः ॥

चरामि सायुधो नित्यमृषिमांसानि भक्षयन् ॥

அஹம் வனமிதம் துர்கம் விராதோ நாம ராக்ஷஸ: ।
சராமி ஸாயுதோ நித்யம் ருஷிமாம்ஸாநி பக்ஷயந் ॥

விராத: நாம - விராதனென்ற
ராக்ஷஸ: - அரக்கனான்
அஹம் - நான்,
இதம் - இந்த
துர்கம் - புகமுடியாத
வனம் - வனத்தில்,
ஸாயுத: - ஆயுதபாணியாய்
நித்யம் - எப்பொழுதும்
ருஷிமாம்ஸாநி - ரிஷிகளின் மாம்சங்களையே
பக்ஷயந் - பஜித்துக்கொண்டு
சராமி - வளிக்கின்றேன்.

इयं नारी वरारोहा मम भार्या भविष्यति ॥

युवयोः पापयोश्चाहं पास्यामि रुधिरं मृधे ॥

இயம் நாரீ வராரோஹா மம் பார்யா பவிஷ்யதி ।
யுவயோ: பாபயோஸ்சாஹம் பாஸ்யாமி ருதிரம் ம்ருதே ॥

வராரோஹா - அழகுவாய்ந்த
இயம் - இந்த
நாரீ - பெண்,
மம் - எனக்கு
பார்யா - மனைவியாக
பவிஷ்யதி - ஆவான்.
அஹம் - நான்
பாபயோ: - பாபிகளாகிய
யுவயோ: - உங்களிருவருடைய.
ருதிரம் - ரத்தத்தை
ம்ருதே - போரில்
பாஸ்யாமிச - குடிப்பேன்.

तस्यैवं ब्रुवतो घृष्टं विराधस्य दुरात्मनः ॥

श्रुत्वा सगर्वितं वाक्यं संश्रान्ता जनकात्मजा ॥

सीता प्रावेपतोद्देहात् प्रवाते कदली यथा ॥

13

14

தஸ்யைவம் ப்ருவதோ த்ருஷ்டம் விராதஸ்ய துராத்மன: ।
ஸ்ருத்வா ஸகர்விதம் வாக்க்யம் ஸம்ப்ரரந்தா ஜனகாத்மஜா ॥

ஸீதா ப்ராவேபதோத்வேகாத் ப்ரவாதே கதலீ யதா ॥

ஜனகாத்மஜா - ஜனகரின் திருமகளாகிற
ஸீதா - ஸீதாப்பிராட்டியார்,
தஸ்ய - அந்த
துராத்மன: - துஷ்டனும்,
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவத: - பேசுபவனுமான
விராதஸ்ய - விராதனுடைய
ஸகர்விதம் - கர்வத்தோடு கூடியதும்
த்ருஷ்டம் - கொடியதுமான
வாக்க்யம் - சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
உத்வேகாத் - பயத்தால்
ஸம்ப்ரரந்தா - மெய்தகுமாறி
ப்ரவாதே - எதிர்காற்றில்
கதலீ யதா - வாழைப்போல்
ப்ராவேபத - நடுங்கினான்.

तां दृष्ट्वा राघवः सीतां विराधाङ्गतां शुभाम् ।

अबविलुक्ष्मणं वाक्यं मुखेन परिशृष्यता ॥

தாம் த்ருஷ்ட்வா ராகவ: ஸீதாம் விராதாங்க கதாம் ஸுபாம் ।
அப்ஸர்விலக்ஷ்மணம் வாக்க்யம் முகேந பரிஸுஷ்யதா ॥

ஸ்ரீமான் - சீமானாகும்
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
ஸுபாம் - புண்யவதியாகிய
தாம் - அவளை,
விராதாங்க கதாம் - விராதன் இடுப்பிலிருக்கின்றவளாய்,
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
பரிஸுஷ்யதா - வாடிய
முகேந - முகத்துடன்
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
வாக்க்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவித் - சொன்னார்.

पश्य सीम्य नरेन्द्रस्य जनकस्यात्मसंभवाम् ।

मम भार्या शुभाचारां पिशाङ्गं प्रवेपिताम् ॥

अत्यन्तसुखसंवृद्धां राजपुत्रीं यशस्विनीम् ॥

15

16

பர்ய ஸௌம்ய நரேந்த்ரஸ்ய ஜனகஸ்யாதம் ஸம்பவாம் ।
மம பார்யாம் ஸுபாசாராம் விராதாங்கே ப்ரவேபிதாம் ॥
அத்யந்த ஸுகஸம்வ்ருத்தாம் ராஜபுத்ரீம் யஸஸ்விநீம் ॥
ஸௌம்ய - புண்ணியாத்மாவே ।
ஜனகஸ்ய - ஜனக
ந்ரேந்த்ரஸ்ய - மன்னரது
ஆத்ம ஸம்பவாம் - திருமகளும்,
ஸுபாசாராம் - பதிவிரதையும்,
அத்யந்த ஸுக - மிக சுகமாய் வளர்ந்தவளும்
ஸம்வ்ருத்தாம் -
ராஜபுத்ரீம் - ராஜபுத்திரியும்,
யஸஸ்விநீம் - புகழ்பெற்றவளும்
மம - எனது
பார்யாம் - மனைவியுமாகிய இவளை,
விராதாங்கே - விராதனது இடுப்பில்
ப்ரவேபிதாம் - நடுங்கித் துடிப்பவளாய்
பர்ய - பார்.

यदभिप्रेतसस्मासु प्रियं वरवृत्तं च यत् ।

कैवल्यास्तु सुसंपन्नं क्षिप्रमद्यैव लक्ष्मण ॥

யதபிப்ரேத மஸ்மாஸு ப்ரியம் வரவ்ருதம் ச யத் ।
கைகேய்யாஸ்து ஸுஸம்பந்நம் க்ஷிப்ரமத்யைவ லக்ஷ்மண ॥

லக்ஷ்மண -
கைகேய்யா - கைகேயிதேவியாருடைய,
அஸ்மாஸு - நமது விஷயத்தில்,
அபிப்ரேதம் - உத்தேசம்
யத் - எனுவோ,
வரவ்ருதம் - வரத்தாலடையப்பட்ட
ப்ரியம் ச - மனோரதமும்
யத் - எனுவோ,
தத் ஏவ - அதெவ்வாழும்
க்ஷிப்ரம் அத்ய - சீக்கிரத்திலேயே
ஸுஸம்வ்ருதம் - நன்கு நடந்தேறிவிட்டது.

या न तुष्यति राज्येन पुत्रार्थं दीर्घदशिनी ।

ययाहं सर्वभूतानां हितः प्रस्थापितो वनम् ॥

அயோநி சகாமா சா யா மாதா மம மத்யமா ॥

யா ந துஷ்யதி ராஜ்யேந புத்ரார்தே தீர்கதர்ஸிநி ।
யயாஹம் ஸர்வபூதாநாம் ஹித: ப்ரஸ்தாபிதோ வனம் ॥
அத்யேதாநம் ஸகாமா ஸா யா மாதா மம மத்யமா ॥

17

18

19

யா - எவள்
தீர்கதர்ஸிநி - தீர்காலோசனையுடையவளாய்,
புத்ரார்தே - புத்திரன் விஷயத்தில்
ராஜ்யேந - ராஜ்யத்தால் மட்டும்
துஷ்யதி ந - திருப்திகொள்ளவில்லையோ;
மம - எனக்கு,
மத்யமா - நடுத்தரவயதிலிருக்கும்
மாதா - தாயாகிறவள்
யா - எவளோ,
ஸர்வ பூதாநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
ஹித: - ஹிதனாகிற
அஹம் - நான்
யயா - எவளால்
வனம் - காட்டிற்கு
ப்ரஸ்தாபித: - அனுப்பிவிடப்பட்டேனோ,
ஸா - அவள்
அத்ய - இப்பொழுது
இதாநீம் - இக்காரியத்தில்
ஸகாமா - மனோரதம் கைகூடப் பெற்றவளானாள்.

परस्पर्शान्ति वेदेह्या न दुःखतरमस्ति मे ।

पितृर्वियोगात् सीमिते स्वराज्यहरणात्तथा ॥

பரஸ்பர்ஸாந்து வைதேஹ்யா ந துக்கதரமஸ்தி மே ।
பித்ரர்வியோகாத் ஸௌமித்தேஸ்வராஜ்யஹரணாத் ததா ॥

ஸௌமித்தே - லக்ஷ்மண
வைதேஹ்யா - வைதேஹியை
பரஸ்பர்ஸாந்து - பிறன் தொடுவதைக் காட்டிலும்
துக்கதரம் - அதிகதுக்கமானது,
பிது: வியோகாத் - பிதாவையிழந்ததிலும்,
ததா - அவ்வண்ணமே
ஸ்வராஜ்ய ஹரணாத் - எனது ராஜ்யத்தை யபஹரித்ததிலும்
மே - எனக்கு
ந அஸ்தி - இல்லை.

इति ब्रुवति काकुत्स्थे बाष्पशोकपरिप्लुते ।

अश्वीनलक्ष्मणः क्रुद्धो रुद्धो नाग इव शसन् ॥

இதி ப்ருவதி காருத்ஸ்தே பாஷ்ப ஸோக பரிப்லுதே ।

அப்ரவீஸலக்ஷ்மண: க்ருத்தோ ருத்தோ நாக இவ ஸஃஸன் ॥

20

21

பாஷ்ப போக பரிப்லுதே-சோகத்தால் கண்ணர் விட்டு துயருழன்ற,
காகுதல்சேத - ஸ்ரீராமர்
இதி - இங்ஙனம்
ப்ருவதி - மொழிகையில்,
லக்ஷ்மணை: - லக்ஷ்மணர்,
ருத்த: - கட்டுண்ட
நாக: இவ - ஸர்ப்பம்போல்
ஸ்வஸன் - சிறிக்கொண்டு,
க்ருத்த: - சினங்கொண்டவராய்
அப்ரவீத - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

अनाथ इव भूतानां नाथस्त्वं वासवोपमः ।

मया प्रेष्येण ककुत्स्थ किमर्थं परितप्यसे ॥

அநாத இவ பூதநாம் நாதஸ்த்வம் வாஸவோபம: ।
மயா ப்ரேஷ்யேண காகுதஸ்த கிமர்தம் பரிதப்யஸே ॥
காகுதஸ்த - ஸ்ரீராம!
வாஸவோபம: - இந்திரனை நிகர்த்த,
பூதநாம் - பிரணிகளுந்கு
நாத: - நாதராகிய
த்வம் - தேவரீர்,
அநாத: இவ - நாதனை வேண்டுபவர்போல்
ப்ரேஷ்யேண - உத்தரவுப்படி நடக்கும்
மயா - அடியேனோடு
கிமர்தம் - ஏனோ
பரிதப்யஸே - மனவருத்தமுறுகின்றீர்?

22

शरेण निहतस्याद्य मया कुक्षेन रक्षसः ।

विराधस्य गतासोहिं मही पास्यति शोणितम् ॥

ஸரேண நிறதஸ்யாத்ய மயா க்ருத்தேந ரக்ஷஸ: ।
விராதஸ்ய கதா ஸோர்ஹி மஹி பாஸ்யதி ஸோணிதம் ॥
க்ருத்தேந - சினங்கொண்ட
மயா - என்னால்
அத்ய ஹி - இப்பொழுதே
ஸரேண - பாணத்தால்
நிறதஸ்ய - கொல்லப்பட்ட
கதாஸோ: - உயிரிழந்த
ரக்ஷஸ: - அரக்கனாகிய
விராதஸ்ய - விராதனுடைய
ஸோணிதம் - ரத்தத்தை

23

மஹி - பூமி
பாஸ்யதி - பருகப்போகிறது.
राज्यकामे मम क्रोधो भरते यो बभूव ह ।
तं विराधे प्रमोक्ष्यामि वञ्जी वज्रमिवाचलं ॥
ராஜ்யகாமே மம க்ரோதோ பரதே யோ பபூவ ஹ ।
தம் விராதே ப்ரமோக்ஷ்யாமி வஜ்ஜீ வஜ்ரமிவாசலே ॥
மம - எனக்கு,
ராஜ்யகாமே - ராஜ்யத்தினைசைப்பட்டு
பரதே - பரதன் விஷயத்தில்
ய: - எந்தவொரு
க்ரோத: - கோபம்
பபூவ ஹ - இருந்ததோ;
தம் - அதை,
வஜ்ஜீ - இந்திரன்
அசலே - பர்வதத்தில்
வஜ்ஜம் - வஜ்ஜராயுதத்தை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
விராதே - விராதன்மேல்
விமோக்ஷ்யாமி - செலுத்துவேன்.

24

मम भुजबलवेगवेगितः पततु शरोऽस्य महान् महोरसि ।

व्यपनयतु तनोद्य जीवितं पततु ततः स महीं विघूर्णितः ॥

மம பஜபலவேகவேகித: பதது ஸரோஸ்ய மஹான்மஹோரஸி ।
வ்யபநயது தநோஸ்ச ஜீவிதம் பதது தத: ஸ மஹிம் விகூர்ணித: ॥

25

மம - எனது
பஜபலவேக வேகித: - பஜபலத்தின் வேகத்தால் வேகமூட்டப்பட்ட
மஹான் - மகத்தாகிய
ஸர: - சரமானது
அஸ்ய - இவனது,
மஹோரஸி - விசாலமான மார்பில்
பதது - விழட்டும்.
தநோ: - உடலினின்றும்
ஜீவிதம் - உயிரை
வ்யபநயது ச - அகற்றட்டும்.
தத: - அதனால்
ஸ: - அவன்
விகூர்ணித: - சுழன்று
மஹிம் - பூமியில்
பதது - விழட்டும்.

इत्युक्त्वा लक्ष्मणः श्रीमान् राक्षसं महसिभिः ।

को भवान्वनमभ्येत्य चरिष्यति यथासुखम् ॥

இத்யுத்தவா லக்ஷ்மண: ஸ்ரீமான் ராக்ஷஸம் ப்ரஹஸந்திவ ।

கோ பவாந் வனமப்யேத்ய சரிஷ்யதி யதாஸுகம் ॥

ஸ்ரீமான் - சீமானாகும்
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணன்
இதி உத்தவா - இங்ஙனம் சொல்லிவிட்டு,
ராக்ஷஸம் - அரக்கனைப் பார்த்து
ப்ரஹஸன் - எகத்தாளம் செய்து நகைத்து,
பவான் - நீ
க: - யார்?
வனம் - காட்டில்
அப்யேத்ய - எங்கள் முன்தோன்றி
யதாஸுகம் - உன் மனம்போல்
சரிஷ்யதி இவ - உயிர்வாழப் போகிறாயா என்னு?

இத்யங்கே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதாஸிம்ஸதி ஸுஹஸ்சிக்ஷயம் ஸம்ஹிதாயம் ஆரண்ய காண்டே
விராதஸம்சோதோ நாம த்விதீய: ஸர்க: ॥

26

த்ருதீய ஸர்க: - 3

अथोवाच पुनर्वाक्यं विराधः पूरयन् वनम् ।

आत्मानं पृच्छते ब्रूते कौ युवां क्व गमिष्यथः ॥

அதோவாச புனர்வாக்யம் விராத: பூரயன் வனம் ।
ஆத்மான் ப்ருச்சதே ப்ருதம் கௌ யுவாம் க்வ கமிஷ்யத: ॥

விராத: - விராதன்
வனம் - காட்டை
பூரயன் - எதிரொலிக்கச் செய்துகொண்டு
புன: - மீள்வும்
அத - பின்வருமாறு
வாக்யம் - சொல்லை
உவாச - மொழிந்தான்:
ப்ருச்சதே - 'வினாவுமெனக்கு
ஆத்மான் - தன்னைப்பற்றி
ப்ருதம் - சொல்லுங்கள்;
யுவாம் - நீங்கள்
கௌ - எவர்;
க்வ கமிஷ்யத: - எங்கு போகின்றீர்கள்.'

तमुवाच ततो रामो राक्षसं ज्वलिताननम् ।

पृच्छन्तं सुमहातेजा इक्ष्वाकुलमात्मनः ॥

தமுவாச ததோ ராமோ ராக்ஷஸம் ஜ்வலிதாநநம் ।
ப்ருச்சந்தம் ஸுமஹாதேஜா இக்ஷ்வாகுலமாத்மன: ॥

தத: - அதன்மேல்
ஸுமஹாதேஜா: - மகாதேஜஸ்வியாகும்
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஜ்வலிதாநநம் - தீப்போல் ஜ்வலிக்கும் முகமுடையவனாய்
ப்ருச்சந்தம் - வினாவும்
தம் - அந்த
ராக்ஷஸம் - அரக்கனுக்கு
உவாச - பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்;
ஆத்மன: - 'எங்களுடையது
இக்ஷ்வாகுலம் - இக்ஷ்வாகு வம்சம்.'

क्षत्रियी वृत्तसंपन्नी विद्धि नी वनगोचरी ।

त्वां तु वेदितुमिच्छावः कस्तव्यं चरसि दण्डकाय ॥

க்ஷத்ரியௌ வ்ருத்த ஸம்பந்நௌ வித்தி நௌ வனகோசரௌ ।
த்வாம் து வேதிதுமிச்சாவ: கஸ்த்வம் சரஸி தண்டகான் ॥

A

1

2

3

நெள	- 'எங்களை
வ்ருத்த ஸம்பந்நெள	- நற்சரிதைபுடைய
வனகோசரௌ	- வனவாளிகளாகிய
சுத்திரியௌ	- சுத்திரியர்களென
வித்தி	- நீயிவாயாக;
தண்டகான்	- தண்டகாவனத்தில்
சரஸி	- நீ திரிந்து கொண்டிருக்கின்றனை.
த்வம்	- நீ
க:	- யார்?
த்வாம் து	- உன்னையும்
வேதிதும்	- உள்ளபடி தெரிந்துகொள்ள
இச்சாவ:	- நாங்கள் விரும்புகின்றோம்.'

तमुवाच विराधस्तु रामं सत्यपराक्रमम् ।

हन्त वक्ष्यामि ते राजत्रिबोधं मम राघव ॥

தமுவாச விராதஸ்து ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ;

ஹந்த வக்ஷ்யாமி தே ராஜத்ரிபோத மம ராகவ ॥

விராத:	- விராதன்
து	- இப்பொழுது
ஸத்யபராக்ரமம்	- ஸத்யமான பராக்கிரமமுடைய
அந்	- அந்த
ராமம்	- ஸ்ரீராமரைப்பார்த்து
உவாச	- பின்வருமாறு பதிறச் சொன்னான்.
ஹந்த ராஜந்	- 'ஓ அரசே!
தே	- உனக்கு
வக்ஷ்யாமி	- பதில் சொல்லுகிறேன்.
ராகவ	- ரகுலத்தில் பிறந்தவனே!
மம	- எனக்கு
நிபோத	- செவிசாய்ப்பாய்.

पुत्रः किल जवस्याहं मम माता शतहृदा ।

விராட இதி மாமாஹ: ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வராசுஸா: ॥

புத்ர: கில ஜவஸ்யாஹம் மம மாதா ஸதஹ்ரதா ।

விராத இதி மாமாஹ: ப்ருதிவ்யாம் ஸர்வராசுஸா: ॥

அஹம்	- 'நான்
ஜவஸ்ய	- ஜவனென்பவனுடைய
புத்ர:	- புதல்வனென
கில	- வதந்தி.
மம	- எனது
மாதா	- தாய்
ஸதஹ்ரதா	- சதஹ்ரதையென்பவள்.

4

5

ப்ருதிவ்யாம்	- உலகில்
ஸர்வராசுஸா:	- ஸர்க்கர்களெல்லாம்
மாம்	- என்னை
விராத: இதி	- 'விராத'னென
ஆஹ:	- ஆழைப்பார்கள்.

अपि मे प्राप्ता ब्रह्माणि हि प्रसादजा ।

शस्त्रेणावध्यता लोकेऽच्छेद्याभ्यत्वमेव च ॥

தபஸா சாபி மே ப்ராப்தா ப்ரஹ்மணோ ஹி ப்ரஸாதஜா ।

ஸஸ்த்ரேணாவத்யதா லோகே (அ)ச்சேத்யாபேத்யத்வமேவ ச ॥

மே	- 'எனக்கு,
தபஸா அபி	- தவத்தால்
லோகே	- உலகில்
ஸஸ்த்ரேண	- ஆயுதத்தால்
அவத்யதா	- சாவின்கை
ப்ரஹ்மண:	- ப்ரம்மாவின்னு
ப்ரஸாதஜா ஹி	- அனுக்கிரஹப்பயனாய்
ப்ராப்தா	- கிடைத்திருக்கிறது.
அச்சேத்யா பேத்யத்வம்	- வெட்டமுடியாமையும், பிளக்க முடியாமையும்
ஏவ ச	- அங்ஙனமே கிடைத்திருக்கிறது.

उत्सृज्य प्रमदामेनामनपेक्षी यथागतम् ।

त्वरमाणी पलायेथां न वा जीवितमाददे ॥

உதஸ்ருஜ்ய ப்ரமதாமேநா மநபேக்ஷேள யதாகதம் ।

த்வரமாளென பலாயேதாம் ந வாம் ஜீவித் மாததே ॥

ஏநாம்	- 'இந்த
ப்ரமதாம்	- பெண்ணை
உதஸ்ருஜ்ய	- விட்டுவிட்டு,
யதாகதம்	- வந்தபடியே
அநபேக்ஷேள	- அநேகைகூயற்று
த்வரமாளென	- விரைந்து
பலாயேதாம்	- ஒடிவிடுங்கள்.
வாம்	- உங்களுடைய
ஜீவிதம்	- உயிரை
ஆததே ந	- வாங்காதிருப்பேன்.

तं रामः प्रत्युवाचेदं कोपसंस्तलीचनः ।

राक्षसं विकृताकारं विराधं पापवेतसम् ॥

தம் ராம்: ப்ரத்யுவாசேதம் கோபஸம்ரக்த லோசன: ।

ராசுஸம் விக்ருதாக்காரம் விராதம் பாபசேதஸம் ॥

6

7

8

ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
கோபஸம்ரக்தலோசன:	- கோபத்தால் சிவந்த கண்ணற்றவராகி
விக்ருதாகாரம்	- பயங்கரமான உருவமுடையவனும்,
பாபசேதஸம்	- கொடிய எண்ணம் கொண்டவனுமான
தம்	- அந்த
ராகுஸம்	- அரக்கனாகிய
விராதம்	- விராதனைப் பார்த்து,
பிதம்	- பின்வருமாறு
ப்ரத்யுவாச	- பதில் சொன்னார்.

धुद्र धिक् त्वां तु हीनाय मृत्युमन्वेषसे ध्रुवम् ।

रणे संप्राप्यसे तिष्ठ न मे जीवन् गमिष्यसि ॥

சுஷுத்ர திக் த்வாம் து ஹிநாதம் ம்ருத்யுமன்வேஷஸே த்ருவம் ।

ரணே ஸம்ப்ராப்யஸ்யே திஷ்ட ந மே ஜீவன் கமிஷ்யஸி ॥

திக்	- சீ, நீ கெட்டாய்.
சுஷுத்ர	- அற்பப்பயலே!
மே	- என்முன்
ஜீவன்	- உயிருடன்
கமிஷ்யஸி ந	- நீ திரும்பமாட்டாய்.
து	- இப்பொழுது
த்வாம்	- உனக்கு
ம்ருத்யும்	- மரணத்தை
ஹிநாதம்	- உத்தேசம் கைகூடாதவாறு
அன்வேஷஸே	- தேடுகின்றனை.
த்ருவம்	- நிச்சயமாய்
ரணே	- போரில்
ஸம்ப்ராப்யஸே	- அதை அடையப்போகின்றனை.
திஷ்ட	- ஓடாமல் நில்.

ततः सज्यं धनुः कृत्वा रामः सुनिशिताश्वरान् ।

सुशीघ्रमभिसन्धाय राक्षसं निजघान ह ॥

தத: ஸஜ்யம் தநு: க்ருத்வா ராம: ஸுநிஸிதான் ஸரான் ।

ஸுஸீக்ரமபிஸந்தாய ராகுஸம் நிஜகாத ஹ ॥

தத:	- அதன்மேல்
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
தநு:	- வில்லை
ஸஜ்யம் க்ருத்வா	- நாணேற்றி,
ஸுநிஸிதான்	- மிகக்கூரான
ஸரான்	- பாணங்களை,
ஸு ஸீக்ரம்	- வெகுவிரைவில்
அபிஸந்தாய	- தொடுத்து,

9

ராகுஸம்	- ராகுஸன்மீது
நிஜகாத	- விடுத்தார்.
ஹ	- காண்!

धनुषा ज्यागुणवता सप्त बाणान् मुमीक्ष ह ।

स्वमुपुञ्जान् महाबान् सुपर्णानिलतुष्यगान् ॥

தநுஷா ஜ்யாகுணவதா ஸப்த பாணான் முமோச ஹ ।

ருக்ம் புங்கான் மஹாவேகான் ஸுப்ரணாநில துல்யகான் ॥

ஜ்யாகுணவதா	- நாணேற்றப்பட்ட
தநுஷா	- விற்கொண்டு,
ருக்ம் புங்கான்	- தங்கக் கட்டுகளுடையனவும்
ஸுப்ரணாநில	- கருடனையும், வாயுவையும், நிகர்த்துச்
துல்யகான்	- செல்லும்
மஹாவேகான்	- அதிக வேகமுடைய
ஸப்த	- ஏழு
பாணான்	- பாணங்களை
முமோச	- விடுத்தார்,
ஹ	- காண்!

ते शरीरं विराधस्य भित्त्वा बहिर्वासासः ।

नियेतुः शोणितादिह्य धरण्यां पावकोपमाः ॥

தே ஸரீம் விராதஸ்ய பித்த்வா பர்ஹிணவாஸஸ: ।

நிபேது: ஸோணிதாதித்தா தரண்யாம் பாவகோபமா: ॥

பாவகோபமா:	- அக்நியை நிகர்த்தவைகளும்
பர்ஹிண வாஸஸ:	- மயிலிறகு கட்டப்பட்டவைகளுமான
தே	- அவைகள்,
விராதஸ்ய	- விராத்தனுடைய
ஸரீரம்	- சரீரத்தை
பித்த்வா	- துளைத்து,
ஸோணிதாதித்தா:	- ரத்தம் தோய
தரண்யாம்	- பூமியில்
நிபேது:	- விழுந்தன.

स विद्धो न्यस्य वेदेही शूलमुद्यम्य राक्षसः ।

अभ्यद्रवत् सुसंकुद्वस्तदा रामं सलक्ष्मणम् ॥

ஸ வித்தோ ந்யஸ்ய வைதேஹீம் ஸூல முத்யமய ராகுஸ: ।

அப்யத்ரவத் ஸுஸம்க்ருதஸ்ததா ராமம் ஸலக்ஷ்மணம் ॥

ஸ:	- அந்த
ராகுஸ:	- அரக்கன்
வித்த:	- அடிக்கொண்டவனாக
வைதேஹீம்	- வைதேஹிதேவியாரை

11

12

10

13

ந்யஸ்ய - விட்டுவிட்டு,
 ஸுலம் - சூலத்தை
 உத்யம்ய - உயர்த்தி,
 ததா - அப்பொழுது
 ஸ லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணனோடிருக்கும்
 ராமம் - ஸ்ரீராமரிடம்
 ஸுஸம்க்ருத்த: - மிகச்சினங்கொண்டவனாய்
 அப்யத்ரவத் - எதிர்த்தோடினான்.

स विनद्य महानादं शूलं शस्त्रधनौपमम् ।

प्रशुद्धाशीमत तदा व्यातानन इवान्तकः ॥

ஸ விநத்ய மஹானாதம் ஸுலம் ஸக்ரத்வஜோபமம் ।

ப்ரக்ருஹ்யாஸோபத ததா வ்யாத்தாநந இவாந்தக: ॥

ததா - அப்பொழுது
 ஸ: - அவன்
 ஸக்ரத்வஜோபமம் - இந்திரனது துவஜத்திற்கொப்பான
 ஸுலம் - சூலத்தை
 ப்ரக்ருஹய - எடுத்துக்கொண்டு,
 மஹானாதம் - உரக்க
 விநத்ய - கூச்சலிட்டுக்கொண்டு,
 வ்யாத்தாநந: - திறந்த வாயுடன்
 அந்தக: இவ - யமன்போல்
 அஸோபத - தோன்றினான்.

अथ तौ भतरी दीप्त शरवर्षं वर्षतुः ।

विराधे राक्षसे तस्मिन् कालान्तक्यमोपमे ॥

அத தெள ப்ராதரௌ தீப்தம் ஸரவர்ஷம் வவ்ஷது: ।

விராதே ராக்ஷஸே தஸ்மின் காலாந்தக யமோபமே ॥

ப்ராதரௌ - பிராதாக்களாகிய
 தெள - அவ்விருவர்களும்
 தஸ்மின் - அந்த
 காலாந்தக யமோபமே - பிரளயகாலத்து யமன் போலிருக்கிற
 ராக்ஷஸே - அரக்கனாகிற
 விராதே - விராதன்மீது,
 அத - அப்பொழுது
 தீப்தம் - ஜ்வலிக்கின்ற
 ஸரவர்ஷம் - பாணவருஷத்தை
 வவ்ஷது: - வருஷித்தார்கள்.

स प्रहस्य महारिद्रः स्थित्वाजुम्मत राक्षसः ॥

ஸ ப்ரஹஸ்ய மஹா ரௌத்ர: ஸ்தித்வா ஜ்ஞும்பத ராக்ஷஸ: ।

14

15

16

மஹாரௌத்ர: - மகாகொடியவனான
 ஸ: - அந்த
 ராக்ஷஸ: - அரக்கன்
 ஸ்தித்வா - உறுதியாய் நின்றுகொண்டு,
 ப்ரஹஸ்ய - சிரித்து,
 அஜ்ஞும்பத - லக்ஷ்யம் செய்யாதிருந்தான்.

विराधः शूलमुद्यम्य राघवावभ्यधावत ॥

விராத: ஸுலம் முத்யமய ராகவாவப்யதாவத ॥

விராத: - விராதன்
 ஸுலம் - சூலத்தை
 உத்யம்ய - உயர்த்துக்கிக்கொண்டு
 ராகவௌ - ராமலக்ஷ்மணர்களை
 அப்யதாவத - எதிர்த்தோடினான்.

तच्छूलं वज्रसंकाशं गगने ज्वलनोपमम् ।

द्वाम्यां शराभ्यां विच्छेद रासः शस्त्रभूतं वरः ॥

தச்சூலம் வஜ்ரஸங்காஸம் ககநே ஜ்வலநோபமம் ।

த்வாப்யாம் ஸராப்யாம் சிச்சேத ராம: ஸஸ்த்ரப்ருதாம் வர: ॥

ஸஸ்த்ரப்ருதாம் - வில்லாளிகளில்
 வர: - உத்தமராகிய
 ராம: - ஸ்ரீராமர்,
 வஜ்ரஸங்காஸம் - வஜ்ஜிராயுதத்தை நிகர்த்ததும்,
 ஜ்வலநோபமம் - நெருப்புப் போன்றதுமான
 தத் - அந்த
 சூலம் - சூலத்தை,
 த்வாப்யாம் - இரு
 பராப்யாம் - பாணங்களால்
 ககநே - ஆகாயத்திலேயே
 சிச்சேத - துண்டித்தெறிந்தார்.

तद्रामविशिखच्छिन्नं शूलं तस्य करादुत्थिवि ।

पपाताशनिना छिन्नं मेरोरिव शिलातलम् ॥

தத்ராம விசிக்சின்னம் ஸுலம் தஸ்ய கராத் புவி ।

பபாதாஸநிநாச்சின்னம் மேரோரிவ ஸிலாதலம் ॥

அஸநிநா - இடியால்
 சின்னம் - பிளவுண்ட
 ஸிலாதலம் - ஓர்பாறை,
 மேரோ: - மேருபர்வத்தினின்று
 இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
 ராம விசிக்சின்னம் - ஸ்ரீராமபாணத்தால் துண்டிக்கப்பட்ட

17

18

19

தத் - அந்த
ஸாலம் - சூலமானது
தஸ்ய - அவனது
கராத் - கையினின்று
புவி - தரையில்
பபாத - விழுந்தது.

तौ खड्गी क्षिप्रमुद्यम्य कृणसर्पौमी शुभी ।

तूर्णमापततस्तस्य तदा प्राहरतां बलात् ॥

தெள கட்டுகௌ க்ஷிப்ரமுத்யம்ய க்ருஷ்ண ஸர்போபமௌ ஸாபௌ ।
தூர்ண மாபததஸ் தஸ்ய ததா ப்ராஹரதாம் பலாத் ॥ 20

தெள - அவ்விருவர்களும்
க்ருஷ்ண ஸர்போபமௌ - கருநாகத்தையொத்த
ஸாபௌ - சிறந்த
கட்டுகௌ - கத்திகளை
க்ஷிப்ரம் - விரைவில்
உத்யம்ய - உயர்த்துக்கி,
தூர்ணம் - வேகமாய்
ஆபதத: - மேல் வந்து விழும்
தஸ்ய - அவனை
ததா - அப்பொழுது
பலாத் - வலுக்கொண்டு
ப்ராஹரதாம் - தாக்கினார்கள். (ஆர்ஷம்)

स वध्यमानः सुभृशं बाहुभ्यां परिरम्य तौ ।

अप्रकम्प्यौ नरव्याघ्री रौद्रः प्रस्थातुर्मैक्षत ॥

ஸ வத்யமான: ஸுப்ருஸம் பாஹுப்யாம் பரிரம்ய தெள ।
அப்ரகம்ப்யௌ நரவ்யாக்ரௌ ரௌத்ர: ப்ரஸ்தாது மைக்ஸத ॥ 21

ரௌத்ர: - கொடிய
ஸ: - அவன்
ஸுப்ருஸம் - மிகவும்
வத்யமான: - தாக்கப்படுபவனாய்,
அப்ரகம்ப்யௌ - எதர்க்கும் சலியாத
நரவ்யாக்ரௌ - புருஷோத்தமர்களாகிற
தெள - அவ்விருவர்களையும்
புஜாப்யாம் - இரு கைகளாலும்
பரிக்ருஹ்ய - தூக்கிக்கொண்டு,
ப்ரஸ்தாதும் - போக
ஸ்சத - தலைப்பட்டான்.

तस्याभिप्रायमाज्ञाय रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ।

वहत्वयमलं तावत् पथानेन तु राक्षसः ॥

தஸ்யாபிப்ராய மாஞாய ராமோ லக்ஷ்மணம்ப்ரவீத் ।
வஹத்வயமலம் தாவத் பதானேந து ராக்ஷஸ: ॥ 22

ராம: - பூரீராமர்,
தஸ்ய - அவனது
அபிப்ராயம் - மனோபாவத்தை
ஆஞாய - அறிந்துகொண்டு,
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.
அயம் - இந்த
அரக்ஷ: - அரக்கன்
து - இப்பொழுது,
அநேந பத - இவ்வுழியாகவே
அலம் தாவத் - போதுமானவரை
வஹது - சுமந்து செல்லட்டும்.

अयमेव हि नः पन्था येन याति निशाचरः ॥

अयमेव ह्येति नः पन्था येन याति निशाचरः ॥ 23

ஹி - ஏனெனில்,
நிஸாசர: - அரக்கன்
யேந யாதி - எவ்வழி செல்கிறானோ,
அயம் ஏவ - இதுவே
ந: - நமக்கும்
பந்தா - வழி.

स तु स्वबलवीर्येण समुत्क्षिप्य निशाचरः ।

बालाविव स्कन्धगती चकारातिबलीततः ॥

ஸ து ஸ்வபலவீர்யேண சமூத்க்ஷிப்ய நிஸாசர: ।
பாலாவிவ ஸ்கந்தகதௌ சகராதிபலௌ தத: ॥ 24

தத: - அப்பொழுது
ஸ: - அந்த
நிஸாசர: - அரக்கன்,
ஸ்வபல வீர்யேண - தனது பலத்தினித்யத்தால்,
அதிபலௌ து - மகாபலசாலிகளான (அவர்கள்)
ஸமூத்க்ஷிப்ய - தூக்கி,
பாலௌ இவ - சிறு குழந்தைகளைப்போல்
ஸ்கந்தகதௌ - தோளிலிருக்கின்றவர்களாய்
சகார - செய்தான்.

तावासीय ततः स्कन्ध राघवी रजनीचरः ।

विशयो निनदन् घोरं जगामाभिमुख्यो वनम् ॥

தாவாரோப்ய தத: ஸ்கந்தம் ராகவௌ ரஜநீசர: ।
விராதோ நநதந் கோரம் ஜகாம்பிமுகோ வனம் ॥

25

தெள - அந்த
ராகவௌ - ராமலக்ஷ்மணர்களை
ஸ்கந்தம் - தோளில்
ஆரோப்ய - ஏற்றிக்கொண்டு,
ரஜநீசர: - அரக்கனாகிய
விராத: - விராதன்,
தத: - அங்கிருந்து
வனம் அபிமுக: - வனத்தை நோக்கி,
கோரம் - பயங்கரமாய்
நிநதந் - கூச்சலிட்டுக்கொண்டு
ஜகாம - சென்றான்.

वनं महाघनिभं प्रविष्टः द्रुमैर्हृद्विविधैरुपेतम् ।

नानाविधैः पक्षिशतैर्विचित्रं शिवायुतं व्यालमृगैर्विकीर्णम् ॥

வனம் மஹாமேக நிபம் ப்ரவிஷ்டோ
த்ருமைர் மஹத்பிர் விவிதௌருபேதம் ।

நாநாவிதை: பக்ஷி ஸதைர் விசித்ரம்
ஸிவாயுதம் வ்யால ம்ருகைர் விகீர்ணம் ॥

26

மஹாமேக நிபம் - மகாமேகத்திற்கு சமமானதும்,
விவிதை: - பலவகை,
மஹத்பி: - பெரிய
த்ருமை: - மரங்களால்
உபேதம் - அடர்ந்திருக்கிறதும்,
நாநாவிதை: - பலவகை,
பக்ஷிஸதை: - பல பக்ஷிகளால்
விசித்ரம் - நிறைந்துள்ளதும்,
ஸிவாயுதம் - நரிகளுள்ளதும்
வ்யால ம்ருகை: - கொடிய மிருகங்களால்
விகீர்ணம் - நிறைந்ததாயுமுள்ள
வனம் - ஓர் வனத்தினுள்
ப்ரவிஷ்ட: - புகுந்தான்.

இத்யாஸ்யே ப்ரதம் ராமாயணே வாஸ்யீத்யே ஆதிகாவ்யே
சதுர்விம்ஸதீ ஸஹஸ்ரிகாவ்யம் ஸம்ஹிதஸ்யம் ஆரண்ய காண்டே
விநாஸபாஹாரோ நாம த்ருத்ய: ஸங்க: ॥

சதுர்த: ஸர்க: - 4

हियमाणी तु ती हृद्या वैदेही रामलक्ष्मणी ।

उच्चैःस्वरेण चुकोश प्रगृह्य सुभुजा भुजी ॥

ஹரியமா ணௌ து தெள த்ருஷ்ட்வா வைதேஹீ ராம லக்ஷ்மணௌ ।
உச்சை: ஸ்வரேண சுக்ரோஸ ப்ரக்ருஹ்ய ஸுபுஜா புஜௌ ॥

1

ஸுபுஜா - அழகிய கைகளையுடைய
வைதேஹீ - வைதேஹிதேவியார்,
தெள - அந்த
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்கள்
ஹரியமானௌ - ஹ்ரிகிக்கொண்டு போகப்படுவதை
த்ருஷ்ட்வா து - பார்த்ததும்,
புஜௌ - இருகரங்களையும்
ப்ரக்ருஹ்ய - உயர்த்துக்கிக்கொண்டு,
உச்சை: ஸ்வரேண - உயர்ந்த குரலிட்டு
சுக்ரோஸ - புலம்பிக்கதறினார்.

एष दाशस्थी रामः सत्यवाशीलवाञ्छुचिः ।

रक्षसा रीदरूपेण हियते सहलक्ष्मणः ॥

ஏஷ தாஸரதீ ராம: ஸத்யவாண் ரீலவான் ராசி: ।
ரக்ஷஸா ரௌதரரூபேண ஹரியதே ஸஹஸக்ஷ்மண: ॥

2

ஏஷ: - இந்த
தாஸரதீ - தசரத சக்கிரவர்த்தியாரின் திருக்குமாரனும்,
ஸத்யவாண் - ஸத்யவானும்,
ரீலவான் - சீலவானும்,
ராசி: - பரிசுத்தமூர்த்தியுமான
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஸஹ லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணரோடு கூடவே
ரௌதர ரூபேண - கொடிய உருவமுடைய
ஓரக்ஷஸா - ஓரரக்களால்
ஹரியதே - கொண்டுபோகப்படுகிறார்.

मां वृका मक्षयिष्यन्ति शार्दूला क्षीपिनस्तथा ।

मां हरोत्सृज्य ककुत्स्थी नमस्ते राक्षसोत्तम ॥

மாம் வ்ருகா பக்ஷயிஷ்யந்தி ஸார்தூலா த்ஸீபிநஸ்ததா ।
மாம் ஹரோத்ஸ்ருஜ்ய காகுத்ஸ்தீ நமஸ்தே ராக்ஷஸோத்தம ॥

3

ராக்ஷஸோத்தம - ராக்ஷஸோத்தம!
தே நம: - உனக்கோர் நமஸ்காரம்.

காகுதல்சுதெள	- ராமலக்ஷ்மணர்களை
வீட்டுருத்ய	- விட்டுவிட்டு,
மாம்	- என்னை
ஹர	- தூக்கிச்செல்.
மாம்	- என்னை
வ்ருகா:	- சென்னாய்களும்,
ஸார்தூலா:	- புலிகளும்,
தவீநிந:	- திறுத்தைப்புலிகளும்,
ததா	- எப்படியும்
பக்ஷயிஷ்யந்தி	- தின்றுவிடப் போகின்றன.

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा वेदेह्या रामलक्ष्मणी ।

वेगं प्रचक्रन्तुर्वीरि वधे तस्य दुरात्मनः ॥

தஸ்யாஸ்ததவசனம் ஸ்ருத்வா வைதேஹ்யா ராமலக்ஷ்மணௌ ।

வேகம் ப்ரசக்ரதுர்வீரௌ வதே தஸ்ய துராத்மன: ॥

வீரௌ	- வீரர்களாகிய
ராமலக்ஷ்மணௌ	- ராமலக்ஷ்மணர்கள்
தஸ்யா:	- அந்த
வைதேஹ்யா:	- வைதேஹியாரது
தத்	- அந்த
வசனம்	- மொழியை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
தஸ்ய	- அந்த
துராத்மன:	- துஷ்டனுடைய
வதே	- கொலை செய்வதில்
வேகம் ப்ரசக்ரது:	- விரைந்தார்கள்.

तस्य रीद्वस्य सीमित्रिर्बाहुं सयं बभञ्ज ह ।

रामस्तु दक्षिणं बाहुं तस्मा तस्य रक्षसः ॥

தஸ்ய ரௌத்ரஸ்ய ஸௌமித்ரிர் பஹும் ஸயம் பபஞ்ஜ ஹ ।

ராமஸ்து தக்ஷிணம் பஹும் தஸமா தஸ்ய ரக்ஷஸ: ॥

ஸௌமித்ரி:	- லக்ஷ்மணர்
தஸ்ய	- அந்த
ரௌத்ரஸ்ய	- கிசாடியனுடைய
ஸயம்	- இடது
பஹும்	- புஜத்தை
பபஞ்ஜ	- வெட்டினார்.
ராமாது	- ஸ்ரீராமரும்
தஸ்ய	- அந்த

4

5

ரக்ஷஸ:	- அரக்கனது
தக்ஷிணம்	- வலது
பாஹும்	- புஜத்தை
தரஸா	- வலுவோடு
ஹ	- அங்ஙனமே செய்தார்.

स भयबाहुस्संविमो निपपाताशु राक्षसः ।

धरण्या मेघसंकाशो वज्रभिन्न इवाचलः ॥

ஸ பந்பாஹு: ஸம்விக்நோ நிபபாதாஸு ராக்ஷஸ: ।

தரண்யாம் மேகஸங்காஸோ வஜ்ரபிந்ந இவாசல: ॥

மேக ஸங்காஸ:	- மேகத்துக்கொப்பான
ஸ:	- அந்த
ராக்ஷஸ:	- அரக்கன்,
பந் பாஹு:	- கைய்யறுபட்டு,
ஸம்விக்ந:	- உள்ளம் நொந்து,
வஜ்ரபிந்ந:	- வஜ்ஜிராயுதத்தால் பிளவுண்ட
அசல:	- மலைபோல்
தரண்யாம்	- தரையில்
ஆஸா	- விரைவில்
நிபபாத	- விழுந்துவிட்டான்.

मुष्टिभिर्जानुभिः पद्भिः सूदयन्ती तु राक्षसम् ।

उद्यम्योद्यम्य चाप्येन स्थण्डिले निष्पिपेक्षुः ॥

முஷ்டிபிர்ஜாநுபி: பத்பி: ஸுதயந்தௌ து ராக்ஷஸம் ।

உத்யமயோத்யமய சாப்யேந ஸ்தண்டிலே நிஷ்பிபேஷு: ॥

ஏநம்	- இந்த
ராக்ஷஸம்	- அரக்களை
முஷ்டிபி: து	- முஷ்டிகளாலும்,
ஜாநுபி: ச	- முழங்கால்களாலும்,
பத்பி: அபி	- கால்களாலும்,
உத்யமய உத்யமய	- தூக்கித்தூக்கி
ஸுதயந்தௌ	- புடைக்கின்றவர்களாய்
ஸ்தண்டிலே	- பூமியில்
நிஷ்பிபேஷு:	- பிசைந்தார்கள்.

स विद्धो बहुभिर्बाणैः खड्गार्यां च परिक्षतः ।

निष्पिष्टो बहुधा भूमी न ममार स राक्षसः ॥

ஸ வித்தோ பஹுபிர்பாணௌ: கட்காப்யாம் ச பரிக்ஷத: ।

நிஷ்பிஷ்டோ பஹுதா பூமௌ ந மமார ஸ ராக்ஷஸ: ॥

6

7

8

ஸ:	- அவன்
பஹுமி:	- பல
பாணை:	- பாணங்களால்,
வித்த:	- அடிக்கப்பட்டான்.
கட்காப்யாம்	- இரு கத்திகளாலும்
பரிசுத்த:	- வெட்டப்பட்டான்.
பூமௌ	- பூமியில்
பஹுதா	- பலவாறாய்
நிஷ்பிஷ்ட:	- நசுக்கப்பட்டான்.
ச	- அப்படியும்
ஸ:	- அந்த
ராக்ஷஸ:	- அரக்கன்
நமமார	- ஜீவனை விடவில்லை.

तं प्रेक्ष्य रामः सुभृशमवध्यमचलोपमम् ।

भयेष्वभयदः श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥

தம் ப்ரேக்ஷ்ய ராம: ஸுப்ருஸமவத்ய மசலோபமம் |
பயேஷ்வபயத: ஸ்ரீமானிதம் வசனமப்ரவீத் ||

பயேஷு	- கஷ்டங்களில்
அபயத:	- அபயமளிக்கும்
ஸ்ரீமாந்	- சீமானாகிய
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
அசலோபமம்	- மலையை நிகர்த்த
தம்	- அவனை
ஸுப்ருஸம்	- எல்லாப் படியாலும்
அவத்யம்	- கொல்ல முடியாதவனென
ப்ரேக்ஷ்ய	- கண்டு
இதம்	- பின்வரும்
வசனம்	- சொல்லை
அப்ரவீத்	- சொன்னார்:

तपसा पुरुषव्याघ्र राक्षसोऽयं न शक्यते ।

शस्त्रेण युधि निर्जितुं राक्षसं निखनावहे ॥

தபஸா புருஷவ்யாக்ர ராக்ஷஸோ'யம் ந ஸக்யதே |
ஸஸ்த்ரேண யுதி நிர்ஜேதம் ராக்ஷஸம் நிகநாவஹே ||

புருஷ வ்யாக்ர	- புருஷோத்தம!
அயம்	- இந்த
ராக்ஷஸ:	- அரக்கன்,
யுதி	- போரில்,

9

10

ஸஸ்த்ரேண	- ஆயுதத்தால்,
நிர்ஜேதம்	- கொல்ல,
தபஸா	- தவமஹிமையால்,
ஸக்யதே ந	- முடியாதிருக்கிறான்.
ராக்ஷஸம்	- அரக்கனை
நிகநாவஹே	- பள்ளம் வெட்டிப் புதைத்து விடுவோம்.

तच्छ्रुत्वा राघवेणोक्तं राक्षसः प्रथितं वचः ।

इदं प्रोवाच काकुत्स्थं विराधः पुरुषर्षभम् ॥

தச்ச்ருத்வா ராகவேணோக்தம் ராக்ஷஸ: ப்ரஸ்ரிதம் வச: |

இதம் ப்ரோவாச காகுத்ஸ்தம் விராத: புருஷர்ஷபம் ||

ராக்ஷஸ:	- அரக்கனாகும்
விராத:	- விராதன்
ராகவேண	- ஸ்ரீராமரால்
உக்தம்	- சொல்லப்பட்ட
தத்	- அதை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
புருஷர்ஷபம்	- புருஷோத்தமராகிய
காகுத்ஸ்தம்	- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து,
இதம்,	- பின்வரும்
வச:	- வாக்கை
ப்ரஸ்ரிதம்	- வணக்கமாய்
ப்ரோவாச	- தெரிவித்துக் கொண்டான்.

हतोऽहं पुरुषव्याघ्र शक्रुत्यबलेन वै ।

मया तु पूर्वं त्वं मोहान्न ज्ञातः पुरुषर्षभ ॥

ஹதோ'ஹம் புருஷவ்யாக்ர ஸக்ரதுல்ய பலேந வை |

மயாது பூர்வம் த்வம் மோஹாந்ந ஜ்ஞாத: புருஷர்ஷப ||

புருஷவ்யாக்ர	- புருஷோத்தம!
ஸக்ரதுல்ய பலேநவை-	- இந்நிறனுக்குச் சமமான பலமுடைய தேவரீரால்
அஸ்மி	- நான்
ஹத:	- வீழ்த்தப்பட்டேன்.
மயாது	- என்னால்தான்
பூர்வம்	- முதலில்
மோஹாத்	- மோஹனத்தால்
த்வம்	- தேவரீர்
புருஷர்ஷப:	- புருஷோத்தமரென
ஜ்ஞாத: ந	- அறியப்படவில்லை.

11

12

कौसल्या सुप्रजा तात रामस्त्वं विदितो मया ।

वैदेही च महाभागा लक्ष्मणश्च महारथः ॥

கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா தாத ராமஸ்த்வம் விதிதோ மயா ।

வெதேஹீ ச மஹாபாகா லக்ஷ்மணஸ்ச மஹா பவ: ॥

தாத - லோகபிதாவாகிய

ராம - ஸ்ரீராம!

மயா - அடியேனால்

த்வம் - தேவரீர்

கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா - கோஸலாதேவியாரின் திருக்குமாரனென

விதித: - அறியப்பட்டார்.

மஹாபாகா - மகாபாக்யவதியாகிய

வைதேஹீ - வைதேஹிதேவியார்

ச - அங்ஙனமே அறியப்பட்டார்.

மஹா பவ: - மகாபலசாலியான

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

ச - அங்ஙனமே அறியப்பட்டார்.

अभिशापादहं घोरां प्रविष्टो राक्षसीं तनुम् ।

तुम्बुरुर्नाम गन्धर्वः शप्तो वैश्रवणेन ह ॥

அபிஸாபாதஹம் கோராம் ப்ரவிஷ்டோ ராக்ஷஸீம் தநும் ।

தும்புருந்தாம் கந்தர்வ: ஸப்தோ வைஸ்ரவணேந ஹ ॥

தும்புரு: நாம - 'தும்புரு'வெனப்படும்

கந்தர்வ: - கந்தருவனாகிய

அஹம் - நான்,

வைஸ்ரவணேந - குபேரனால்

ஸப்த: ஹ - சபிக்கப்பட்டேன்.

ஸாபாத் அபி - அபுபஸ்தாலேயே

கோராம் - பயங்கரமான

ராக்ஷஸீம் - ராக்ஷஸ

தநும் - உடலை

ப்ரவிஷ்ட: - பெற்றேன்.

प्रसाद्यमानश्च मया सोऽब्रवीन्मां महायशः ।

यदा दाशरथी रामस्त्वं वधिष्यति संयुगे ॥

तदा प्रकृतिमापन्नो भवान् स्वर्गं गमिष्यति ॥

ப்ரஸாத்யமானஸ்ச மயா ஸோ:அப்ரவீன்மாம் மஹாயஸ: ।

யதா தாஸரதீ ராமஸ்த்வம் வதிஷ்யதி ஸம்யுகே ॥

ததா ப்ரக்ருதி மபந்தோ: பவான் ஸ்வர்கம் கமிஷ்யதி ॥

13

14

15

मया

ப்ரஸாத்யமான: - என்னால்

மஹாயஸா: - மன்னிக்குமாறு வேண்டப்பட்ட

ஸ: - பெரும்புகழ்பெற்ற

மாம் - அவர்,

அப்ரவீத் - என்னைப்பார்த்து

யதா - பின்வருமாறு அருளிச்செய்தார்.

தாஸரதீ - எப்பொழுது

ராம: - தசரதரின் திருக்குமாரராகிய

ஸம்யுகே - ஸ்ரீராமர்,

த்வாம் - போரில்

வதிஷ்யதி - உன்னை

ததா - கொல்வாரோ,

பவான் - அப்பொழுது

ப்ரக்ருதிம் - நீ

ஆபந்ந: - நிறையிருவத்தை

ஸ்வர்கம் ச - அடைந்தவனாய்

கமிஷ்யதி - ஸ்வர்கத்தையும்

அடைவாய்.

इति वैश्रवणो राजा रम्भासक्तं पुरानघ ।

अनुपस्थीयमानो मां संकुद्धो व्याजहार ह ॥

இதி வைஸ்ரவணோ ராஜா ரம்பாஸக்தம் புராதக ।

அநுபஸ்தியமானோ மாம் ஸங்குத்தோ வ்யாஜஹார ஹ ॥

அநக - புண்யாத்மாவே!

முனபு - முன்பு

வைஸ்ரவண: - குபேர

ராஜா - மன்னர்,

அநுபஸ்தியமான: - காலத்தில்சென்று சேவிக்கப்படாதவராய்,

ரம்பாஸக்தம். - ரம்பையினிடத்தில் மோஹித்துக் கிடந்தவராகி,

மாம் - என்மீது

ஸங்குத்த: - மிகச் சினங்கொண்டவராகி,

இதி - மேற்கண்டவாறு

வ்யாஜஹார ஹ - சபித்தார்.

तव प्रसादान्मुक्तोऽहमभिशापात् सुदास्यात् ।

भुवनं स्वं गमिष्यामि स्वस्ति वोऽस्तु परंतप ॥

தவ ப்ரஸாதான் முக்தோ:ஹமபிஸாபாத் ஸுதாருணாத் ।

புவனம் ஸ்வம் கமிஷ்யாமி ஸ்வஸ்தி வோ:ஸ்து பரந்தப ॥

16

17

பரந்தப	- சத்ருக்களைத் தபிக்கச் செய்பவரே!
அஹம்	- நான்
தவ	- தேவரீரது
ப்ராஸாதாத்	- அனுக்கிரஹத்தால்,
ஸுதாருணாத்	- மிகக் கொடிய
அபிஸாபாத்	- சாபத்தினின்று
முத்த:	- விடுபட்டவனாய்,
ஸ்வம்	- தனது
பவனம்	- லோகத்திற்கு.
கமிஷ்யாமி	- போகிறேன்.
வ:	- உங்களுக்கு
ஸ்வஸ்தி அஸ்து	- எல்லாம் நன்மையாகக் கடவது.

अध्ययोजने तात महर्षिः सूर्यसंनिभः ।

इतो वसति धर्मात्मा शरभङ्गः प्रतापवान् ॥

அத்யர்த யோஜனே தாத மஹர்ஷி: ஸுரீர்யஸந்நிப: ।

இதோ வஸதி தர்மாத்மா ஸரபங்க: ப்ரதாபவான் ॥

தாத	- லோகபிதாவே!
இத:	- இவ்விடத்திலிருந்து
அத்யர்த யோஜனே	- ஒன்றரை யோஜனை தூரத்தில்,
ப்ரதாபவான்	- ப்ரதாபசாலியும்,
தர்மாத்மா	- தருமாத்மாவும்,
ஸுரீர்ய ஸந்நிப:	- சூரியனை நிகர்த்தவருமான
ஸரபங்க:	- சரபங்க
மஹர்ஷி:	- மகரீஷி
வஸதி	- வசிக்கிறார்.

तं क्षिप्रमभिगच्छ त्वं स ते श्रेयो विधास्यति ।

अवटे चापि मां राम प्रक्षिप्य कुशली व्रज ॥

தம் க்ஷிப்ரமபிகக்ஷ த்வம் ஸ தே ஸ்ரேயோ விதாஸ்யதி ।

அவடே சாபி மாம் ராம ப்ரக்ஷிப்ய குஸலீ வ்ரஜ ॥

த்வம்	- தேவரீர்
தம்	- அவரை
க்ஷிப்ரம்	- விரைவில்
அபிகக்ஷ	- சென்று காண்பீராக;
ஸ:	- அவர்
தே	- தேவரீருக்கு
ஸ்ரேய:	- நன்மையை
விதாஸ்யதி	- செய்வார்.

18

19

ராம	- ஸ்ரீராம்!
மாம்	- அடியேனை
அவடே ச	- குழியிலேயே
ப்ரக்ஷிப்ய	- போட்டு, (புதைத்துவிடு)
குஸலீ அபி	- சுகமே
வ்ரஜ	- எழுந்தருளுவீராக.

रक्षसां गतसत्त्वानामेष धर्मः सनातनः ।

अवटे ये निधीयन्ते तेषां लोकाः सनातनाः ॥

ரக்ஷஸாம் கதஸத்வாநா மேஷ் தர்ம: ஸநாதந: ।

அவடே யே நிதீயந்தே தேஷாம் லோகா: ஸநாதநா: ॥

கத ஸத்வாநாம்	- மானிட
ரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களுக்கு
ஏஷ:	- இதுதான்
தர்ம:	- விதியாக
ஸநாதநா:	- விதிக்கப்பட்டுள்ளது.
யே	- எவர்கள்
அவடே	- குழியில்
நிதீயந்தே	- புதைக்கப்படுகிறார்களோ,
தேஷாம்	- அவர்களுக்கு
லோகா:	- புண்யவுலகங்கள்
ஸநாதநா:	- விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

एवमुक्त्वा तु काकुत्स्थं विराधः शरपीडितः ।

बभूव स्वर्गतिं प्राप्तो न्यस्तदेहो महाबलः ॥

எவமுக்த்வா து காசுத்ஸ்தம் விராத: ஸரபீடித: ।

பபூவ ஸ்வர்க்திம் ப்ராப்தோ ந்யஸ்த தேஹோ மஹாபல: ॥

ஸரபீடித:	- பாணத்தால் பீடிக்கப்பட்ட
மஹாபல: து	- மகாபலவானான
விராத:	- விராதன்,
காசுத்ஸ்தம்	- ஸ்ரீராமரிடம்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு
ந்யஸ்த தேஹ:	- உடல்நீத்து
ஸ்வர்க் ஸம்ப்ராப்த:	- ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தவனாக
பபூவ	- ஆனான்.

तच्छ्रुत्वा राघवो वाक्यं लक्ष्मणं व्यादिदेश ह ॥

தச்ச்ருத்வா ராகவோ வாக்க்யம் லக்ஷ்மணம் வ்யாதிதேஸ ஹ ॥

20

21

22

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
தத் - அந்த
வாக்யம் - சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
வ்யாதிதேஸ ஹ - பின்வருமாறு ஆக்ஞாபித்தருளினார்.
कुअरस्यैव रीदस्य राक्षसस्यस्य लक्ष्मण ।

वनेऽस्मिन् सुमहत्शब्धं खन्यतां रीदकर्मणः ॥

குஞ்ஜஸ்யேவ ரௌத்ரஸ்ய ராக்ஷஸஸ்யாஸ்ய லக்ஷ்மண ।
வனே(அ)ஸ்மின் ஸுமஹச் ச்வப்ரம் கன்யதாம் ரௌத்ரகர்மண: ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மண
ரௌத்ரஸ்ய - கொடிய சிந்தையுற்றவனும்,
ரௌத்ர கர்மண: - கொடிய செயலுற்றவனும்,
குஞ்ஜஸ்ய இவ - யானையை நிகர்த்தவனுமான
அஸ்ய - இந்த
ராக்ஷஸஸ்ய - அரக்கனுக்கு
அஸ்மின் - இந்த
வனே - வனப்பிரதேசத்தில்
ஸுமஹத் - மிகப்பெரிய
ச்வப்ரம் - குழியொன்று
கன்யதாம் - வெட்டப்பட்டும்.

इत्युक्त्वा लक्ष्मणं रामः प्रदरः खन्यतामिति ।

तस्यै विराधमाक्रम्य कण्ठे पादेन वीर्यवान् ॥

இதயுக்த்வா லக்ஷ்மணம் ராம: ப்ரதர: கன்யதாமிதி ।
தஸ்தௌ விராதமாக்ரம்ய கண்டே பாதேன வீர்யவான் ॥
வீர்யவான் - வீர்யவானாகிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
ப்ரதர: - 'குழி பக்கலிலேயிருக்கிறதாய்
கன்யதாம் - வெட்டப்பட்டும்'
இதி - என்றும் (சொல்லி)
விராதம் - விராதனை
கண்டே - கழுத்தில்
பாதேன - காலால்
ஆக்ரம்ய - மிதித்து,
தஸ்தௌ - நின்றார்.

23

24

ततः खनित्रमादाय लक्ष्मणः श्वमुत्तमम् ।

अखनत् पाशैतस्तस्य विराधस्य महात्मनः ॥

தத: கனித்ரமாதாய லக்ஷ்மண: ஸ்வப்ரமுத்தமம் ।
அகநத் பாஸ்வதஸ் தஸ்ய விராதஸ்ய மஹாத்மந: ॥

தத: - உடனே
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
கனித்ரம் - மண்வெட்டியை
ஆதாய - எடுத்து,
தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மந: - மகாதைரியசாலியாகிய
விராதஸ்ய - விராதனுக்கு
பாஸ்வத: - பக்கலிலேயே
உத்தமம் - பெரிய
ஸ்வப்ரம் - குழியை
அகநத் - தோண்டினார்.

तं मुक्तकण्ठं निषिध्य शङ्कुकर्णं महास्वनम् ।

विराधं प्राक्षिपत्श्वे नदन्तं मेरवस्वनम् ॥

தம் முக்தகண்டம் நிஷ்டிய்ய ஸங்குகர்ணம் மஹாஸ்வநம் ।

விராதம் ப்ராக்ஷிப்ச்ச்வப்ரே நதந்தம் மைரவஸ்வநம் ॥

மஹாஸ்வநம் - பெரிய சத்தத்தை
முக்த கண்டம் - ஓயாமல் செய்பவனும்,
மைரவஸ்வநம் - பிறர்களுக்கு பயமுண்டாக்கும் கூச்சலை
நதந்தம் - செய்பவனும்,
ஸங்குகர்ணம் - சலாகைபோன்ற காதுடையவனுமான
தம் - அந்த
விராதம் - விராதனை
ச்வப்ரே - குழியில்
நிஷ்டிய்ய - கைகளால் புரட்டி,
ப்ராக்ஷிபத் - தள்ளினார்.

तमाहवे निर्जितमाशुर्विक्रमी स्थिरावुभौ संयति रामलक्ष्मणौ ।

मुदाच्यितौ चिक्षिपुर्मुयावहं नदन्तमुक्षिप्य बिले तु राक्षसम् ॥

தமாஹவே நிர்ஜித மாஸு விக்ரமௌ ஸ்திராவுபௌ ஸம்யதி ராமலக்ஷ்மணௌ ।
முதான்விதௌ சிஷ்டிபதுர் பயாவஹம்

நதந்தமுத்ச்சிப்ய பிலே து ராக்ஷஸம் ॥

25

26

27

ஸம்யதி	- போரில்,
ஸ்திரௌ	- சலியா
ஆஸூவிக்கரமௌ	- ஹஸ்தலாகவம் படைத்த
ராம லக்ஷ்மணௌ	- ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணருமாகிய
உபௌ	- இருவர்களும்,
பயாவஹம்	- பயங்கரமாய்
நதந்தம்	- கூச்சலிடும்
ஆஹவே நிர்ஜிதம்	- போரில் வெல்லப்பட்ட
தம்	- அந்த
ராக்ஷஸம்	- அரக்கனை
பலேந	- வலுக்கொண்டு
உத்க்ஷிப்ய	- தூக்கி
முதா அன்விதௌ	- சந்தோஷமுடையவர்களாய்
சிக்ஷிபது:	- எறிந்தனர்.

अवध्यतां प्रेष्य महासुरस्य ती शितेन शस्त्रेण तदा नरर्षमी ।

समर्थ्य चात्यर्थविशारदायुमी बिले विराधस्य वधं प्रचक्रुः ॥

அவத்யதாம் ப்ரேஷ்ய மஹாஸூரஸ்ய தென

ஸரீதேந ஸஸ்த்ரேண ததா நரர்ஷபௌ ।

ஸமர்த்ய சாத்யர்த விசாரதா வுபௌ

பிலே விராதஸ்ய வதம் ப்ரசக்ருது: ॥

நரர்ஷபௌ	- புருஷோத்தமர்களும்
அத்யர்த விசாரதௌ-பிக	- எதரியசாலிகளுமான
தௌ	- அந்த
உபௌ ச	- இருவர்களும்
ததா	- அப்பொழுது
மஹாஸூரஸ்ய	- மஹாசுரனாகும்
விராதஸ்ய	- விராதனுக்கு
ஸரீதேந	- கூரான
ஸஸ்த்ரேண	- ஆயுதத்தால்
அவத்யதாம்	- சாவின்மையை
ப்ரேக்ஷ்ய	- அறிந்து,
பிலே	- குழியில்
வதம்	- மரணத்தை
ஸமர்த்ய	- தீர்மானித்து
ப்ரசக்ருது:	- முடித்தார்கள்.

स्वयं विराधेन हि मृत्युमाप्स्यन्: प्रसह्य रामेण वधार्थमीप्सितः ।

निवेदितः काननचारिणा स्वयं न मे वधः शस्त्रकृतो भवेदिति ॥

28

ஸ்வயம் விராதேந ஹி ம்ருத்யு மாத்தன:

ப்ரஸஹ்ய ராமேண வதார்தம்ப்ஸித: ।

நிவேதித: கானந சாரிணா ஸ்வயம்

ந மே வத: ஸஸ்த்ரக்ருதோ பவேதிதி ॥

29

கானநசாரிணா	- வனவாசியாகிய
விராதேந	- விராதனால்
ராமேண	- ஸ்ரீராமனால்
ஸ்வயம்	- தானாக
வதார்தம்	- கொலை செய்வதன் பொருட்டு
ஆத்மன:	- தனது
ம்ருத்யு:	- மரணம்
ப்ரஸஹ்ய	- வலுவில்
ஈப்ஸித:	- வேண்டப்பட்டது;
ஹி	- ஆகையால்தான்
ஸ்வயம்	- தன்னாலேயே
மே	- 'எனக்கு
வத:	- சாவு
ஸஸ்த்ரக்ருத:	- சஸ்திரங்களாலுண்டாவது
ந பவேத்	- இல்லை
இதி	- என்று
நிவேதித:	- தெரிவிக்கப்பட்டது.

तदेव रामेण निशम्य भाषितं कृता मतिस्तस्य बिलप्रवेशने ।

बिलं च रामेण बलेन रक्षसा प्रवेश्यमानेन वनं विनादितम् ॥

ததேவ ராமேண நிஸம்ய பாஷிதம்

க்ருதா மதிஸ்தஸ்ய பில ப்ரவேஸனே ।

பிலம் ச ராமேண பலேந ரக்ஷஸா

ப்ரவேஸ்யமானேன வனம் விநாதிதம் ॥

30

தத் பாஷிதம்	- அம்மொழியை
நிஸம்ய ஏவ	- கேட்டுத்தான்,
தஸ்ய	- அவனை
பில ப்ரவேஸனே	- குழியில் தள்ளும் விஷயத்தில்
மதி:	- நிச்சயமானது
ராமேண	- ஸ்ரீராமனால்
க்ருதா	- செய்யப்பட்டது.

ராமேண	- பூரீராமரால்
பலேந	- வலுக்கொண்டு
பிலம்	- குழியில்
ப்ரவேர்யமாணேன	- தள்ளப்படும்
ரக்ஷஸா	- அரக்கனால்
வனம் ச	- வனமெல்லாமும்
விநாதிதம்	- எதிரொலிக்கப்பட்டது.

प्रहृष्टरूपाविव रामलक्ष्मणौ विराधमुग्रं प्रदरे निखाय तम् ।

ननन्दतुर्वीतिभयो महावने शिलाभिरन्तर्दधतुश्च राक्षसम् ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டரூபாவிவ ராமலக்ஷ்மணேன

விராதமுக்ரம் ப்ரதரே நிறுத்தய தெள ।

நநந்ததுர் வீதபயௌ மஹாவனே

ஸிலாபி: அந்தர்த்ததுஸ்ச ராக்ஷஸம் ॥

தெள	- அந்த	31
ராம லக்ஷ்மணேன	- ராமலக்ஷ்மணர்கள்,	
ராக்ஷஸம்	- அரக்கனாகிய	
விராதம்	- விராதனை,	
ஊர்வயா:	- பூய்யினது	
ப்ரதரே	- பள்ளத்தில்	
நிறுத்தய	- தள்ளி,	
மஹாவனே	- பெருங்கானகத்தில்	
வீதபயௌ	- பயமொழிந்து	
ப்ரஹ்ருஷ்டரூபௌ	- சந்தோஷத்தால் முக்மலர்ச்சிக்கொண்டவர்களாய்	
நநந்தது:	- களித்தார்கள்.	
ஸிலாபி: ச	- கற்களாலும்	
இவ	- முற்றிலும்	
அந்தர்த்தது:	- மூடினார்கள்.	

तवस्तु तौ कामुक्खड्गधारिणौ निहत्य रक्षः परिगृह्य कैथिलीम् ।

विजह्वस्तौ मुदिता महावने दिवि स्थिता चन्द्रदिवाकरा निव ॥

ததஸ்து தெள காமுக் கட்டகதாரிணௌ

நிறுத்தய ரக்ஷ: பரிக்ருஹ்ய மைதிலீம் ।

விஜஹ்வஸ்தௌ முதிதௌ மஹாவனே

திவி ஸ்திதிதௌ சந்தர திவாகரா விவ ॥

கார்முக கட்டக தாரிணௌ-வில்லையும், கத்தியையும் கயிறிற்கொண்ட-

தெள - அவ்விருவர்களும்,

ரக்ஷ: - அரக்கனை

நிறுத்தய - கொன்றுவிட்டு,

து - இப்பொழுது,

திவி - ஆகாயத்தில்-

சந்தர திவாகரௌ இவ-சந்திர சூரியர்கள் போலவே

ஸ்திதிதௌ - விளங்கினார்கள்.

தத: - அதன்மேல்

மஹாவனே - அடர்ந்த கானகத்தில்

தௌ - அவ்விருவர்களும்

முதிதௌ - மகிழ்ந்தவர்களாய்

மைதிலீம் - எதையை

பரிக்ருஹய - உற்சாகப்படுத்திக்கொண்டு

விஜஹ்வது: - சஞ்சரித்தார்கள்.

இத்யான்மே பூமத் ராமபனே வால்மீகியே ஆதிகாஹ்யே
சதர்விய்முதி ஸுஹஸ்கையாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
விஜதிதிதௌநம் நம சதுத்: ஸங்க: ॥

பஞ்சம: ஸர்க: - 5

हत्वा तु तं भीमबलं विराधं राक्षसं वने ।

ततः सीतां परिष्वज्य समाश्वस्य च वीर्यवान् ॥

अब्रवीलूक्ष्मणं रामो भ्रातरं दीप्ततेजसम् ॥

ஹத்வா து தம் பீமபலம் விராதம் ராக்ஷஸம் வனே ।

தத: ஸீதாம் பரிஷ்வஜ்ய ஸமாஸ்வஸ்ய ச வீர்யவான் ।

அப்ரவீல் லக்ஷ்மணம் ராமோ ப்ராதரம் தீப்ததேஜஸம் ॥

வனே - காட்டில்

வீர்யவான் - வீரக்கிரமசாலியான்

ராம: - ஸ்ரீராமர்

பீமபலம் - பயங்கரமான பலமுடைய

தம் ராக்ஷஸம் - விராதனென்னும்

ஹத்வா து - அந்த அரக்கனை

தத: - கொன்றபின்னர்,

ஸீதாம் - அதன்மேல்

பரிஷ்வஜ்ய - ஸீதையை

ஸமாஸ்வஸ்ய - தழுவி,

தீப்த தேஜஸம் - உற்சாகப்படுத்திவிட்டு,

ப்ராதரம் - தேஜேர்மயமாய் விளங்கும்

லக்ஷ்மணம் ச - தம்பியாகிய

அப்ரவீத் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

கஃ வனமிதं दुरीं न च स्म वनगोचरा: ।

अभिगच्छामहे शीघ्रं शरमङ्गं तपोधनम् ॥

கஷ்டம் வனமிதம் தூர்கம் ந ச ஸ்ம வநகோசரா: ।

அபிகச்சாமஹே ஸீக்ரம் ஸரபங்கம் தபோதனம் ॥

இதம் - இந்த

வனம் - வனம்

தூர்கம் - புகழுடியாமல்

கஷ்டம் - கஷ்டமாயிருக்கிறது.

வநகோசரா: ச - வனவாசிகளாகவோ

ந ஸ்ம - நாமாகோம்.

தபோதனம் - தபோதனராகிய

ஸரபங்கம் - சரபங்கரை

ஸீக்ரம் - விரைவில்

அபிகச்சாமஹே - சென்றடைவோம்.

1

2

आश्रमं शरमङ्गस्य राघवोऽभिजगाम ह ।

तस्य देवप्रभावस्य तपसा भावितात्मनः ॥

ஆஸ்ரமம் ஸரபங்கஸ்ய ராகவோ: பிஜுகாம ஹ ।

தஸ்ய தேவ ப்ரபாவஸ்ய தபஸா பாவிதாத்மன: ॥

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,

தபஸா - தவமஹிமையால்

பாவிதாத்மன: - பரமாத்மஸ்வரூபம் கண்டு

தேவ ப்ரபாவஸ்ய - தெய்வவல்லமை பெற்று விளங்கும்

தஸ்ய - அந்த

ஸரபங்கஸ்ய - சரபங்கரது

ஆஸ்ரமம் ஹ - ஆஸ்ரமத்தையே

அபிஜுகாம - நோக்கிச் சென்றார்.

समीपे शरमङ्गस्य ददर्श महदद्भुतम् ।

विश्रजमानं वपुषा सूर्यवैशानरोपमम् ॥

ஸமீபே ஸரபங்கஸ்ய ததர்ஸ மஹதத்புதம் ।

விப்ராஜமானம் வபுஷா ஸூர்யவைஸ்வாந்ரோபமம் ॥

ஸரபங்கஸ்ய - சரபங்கருடைய

ஸமீபே - சமீபத்தில்,

ஸூர்ய வைஸ்வா - சூர்யனையும் அக்கினியையும் நிகர்த்து

ந்ரோபமம்

வபுஷா - அழகுடன்

மஹத் - மிகவும்

விப்ராஜமானம் - ஒளிபெற்று விளங்கும்

அத்புதம் - அத்புதனென்ற பெயருடைய இந்நிரனை

ததர்ஸ - கண்டார்.

अवरुह्य स्थोत्सङ्गात्सकाशे विबुधानुगम् ।

असंस्पृशन्तं वसुधां ददर्श विबुधेश्वरम् ॥

அவருஹ்ய ஸ்தோத்சங்காத்ஸகாஸே விபுதானுகம் ।

அஸம்ஸ்ப்ருஸந்தம் வஸுதாம் ததர்ஸ விபுதேஸ்வரம் ॥

சுப்ரமாபரணம் தேவம் விரஜோ: ம்பர தானினம் ।

தத்விதேரேவ பஹு: பூஜ்யமானம் மஹாத்மபி: ॥

விபுதேஸ்வரம் - இந்நிர

தேவம் - பகவானை

3

4

5

6

ரதோத் ஸங்காத்	- தேர்த்தட்டிலிருந்து
அவருறைய	- இறங்கி,
வஸுதாம்	- பூமியை
அஸம்ஸ்ப்ருஸந்தம்	- மிதியாமலிருப்பவனாகவும்,
விபுதாநுகம்	- தேவர்களால் சூழப்பட்டவனாகவும்
ஸுப்ரபா பரணம்	- மகாப்பிரகாசமான ஆபரணங்களை அணிந்தவனாகவும்,
விரஜோ அம்பர	- நிர்மலமான வஸ்திரங்களை தரித்தவனாகவும்
தாரிணம்	
தத்விதை:	- அவனைப் போன்ற
பஹுபி:	- பல
மஹாத்மபி: ஏவ	- மகாத்மாக்களாலேயே
பூஜ்யமானம்	- பூஜிக்கப்படுகின்றவனாம்
ததர்ஸ	- கவனித்தார்.

हरिभिराजिभिर्भुक्तमन्तरिक्षगतं रथम् ।

ददर्शदूरतस्तस्य तस्मादित्यन्निभम् ॥

ஹரிபிர் வாஜிபிர் புக்த மந்தரிஷ்கதம் ரதம் ।

ததர்ஸாதுரதஸ் தஸ்ய தருணாதித்ய ஸந்திபம் ॥

தஸ்ய	- அவனது
அதாரத:	- சமீபத்தில்
ஹரிபி:	- பச்சை
வாஜிபி:	- குதிரைகளால்
புக்தம்	- பூட்டப்பெற்றதும்,
தருணாதித்ய-ஸந்திபம்-	- உதயசூரியனையொத்ததுமாகிய
ரதம்	- ரதத்தை
அந்தரிஷ்கதம்	- ஆகாயத்தில் நின்று கொண்டிருப்பதாய்
ததர்ஸ	- கவனித்தார்.

पाण्डराधघनप्रख्यं चन्द्रमण्डलसन्निभम् ।

अपश्यन्निभं छत्रं चित्रमाख्योपशोभितम् ॥

பாண்டரா ப்ர கண ப்ரக்யம் சந்த்ர மண்டல ஸந்திபம் ।

அபஸ்யத்விமலம் சத்ரம் சித்ரமாலயோபஸோபிதம் ॥

பாண்டுராப்ர கணப்ரக்யம்-வெண்மேகத்தை ஒத்ததும்,

சந்த்ர மண்டல - சந்திரமண்டலத்தை நிகர்ந்ததும்,

ஸந்திபம்	
சித்ரமாலயோப	- அழகு பூஷ்பமாலைகளால் சோபிக்கப்
ஸோபிதம்	- பெற்றதுமான
விமலம்	- வெண்

7

8

ஆரண்ய காண்டம் - ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

2797

சத்ரம்	- குடையையும்
அபஸ்யத்	- கண்டார்.

चामरव्यजने चाग्रये स्वमदण्डे महाघने ।

गृहीते वरनारीण्या धूयमाने च सूर्धनि ॥

சாமரவ்யஜனே சாகர்யே நுகம் தண்டே மஹாதநே ।

க்ருஹீதே வரநாரீப்யாம் ஹ்யமானே ச ஸுர்தனி ॥

வர நாரீப்யாம்	- இரு அப்ஸரஸ்திரிகளால்,
அகர்யே	- சிறந்த
நுகம் தண்டே	- தங்கப்பிடியுடையவையும்,
மஹாதநே ச	- மிக விலையுயர்ந்தவையுமான
சாமரவ்யஜனே ச	- இரு சாமரங்களும்,
ஸுர்தனி	- தலைக்கு நேராக
க்ருஹீதே	- பிடிக்கப்பட்டு
தாயமானே	- வீசப்பட்டன.

गन्धर्वामरसिद्धाश्च बहवः परमर्षयः ।

अन्तरिक्षगतं देवं वाग्भिरग्रवाभिरिडिरे ॥

கந்தர்வாமர ஸித்தாஸ்ச பஹவ: பரமர்ஷய: ।

அந்தரிஷ்கதம் தேவம் வாக்பிரக்ஸ்யாபிரிட்ரே ॥

கந்தர்வாமர ஸித்தா: -	கந்தர்வர்களும், தேவர்களும், எதித்தர்களும்,
பரமர்ஷய:	- ரிஷிசிரேஷ்டர்களுமான
பஹவ:	- பலர்,
அந்தரிஷ்க் கதம்	- பூமியை மிதியாமலேயே நின்றக் கொண்டிருக்கும்
தேவம்	- இந்திரனை
அகர்யாபி:	- வேத
வாக்பி:	- ஸ்துதிகளால்
ஈடி.ரே	- புகழ்ந்து கொண்டாடினார்கள்.

सह संभाषमाणो तु शरमञ्जणे वासवे ।

एव्वा शतक्रतुं तत्र रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥

ஸஹ ஸம்பாஷமாணே து ஸரபங்கேண வாஸவே ।

த்ருஷ்ட்வா ஸதக்ரதம் தத்ர ராமோ லக்ஷ்மணம்ப்ரவீத் ॥

ராமோத்ரத குமுத்திஸ்ய லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரதாஸ்யன் ॥

ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ஸரபங்கேண ஸஹ-	- சரபங்கரோடுகூட
வாஸவே	- இந்திரன்
ஸம்பாஷமாணே து-	- சம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கையில்,

9

10

11

சுதக்ரதும்	- இந்திரனை
தத்ர	- இருந்தவிடத்திலிருந்தே
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
ரதம் உத்திர்ய	- ரதத்தைப்பற்றி
லக்ஷ்மணாய	- லக்ஷ்மணருக்கு
ப்ரதர்ஸயன்	- சுட்டிக்காட்டிக்கொண்டு
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அத அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

अर्चिष्मन् श्रिया जुष्टमद्युत् पश्य लक्ष्मण ।

प्रतपन्तमिवादित्यमन्तरिक्षगतं रथम् ॥

அர்சிஷ்மந்தம் ஸ்ரியா ஜுஷ்ட மத்யுத் பஸ்ய லக்ஷ்மண ।
ப்ரதபந்த மிவாதித்ய மந்தரிக்ஷகதம் ரதம் ॥

லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மண'
அர்சிஷ்மந்தம்	- ஒளிகொண்டு விளங்குகிறது,
ஸ்ரியா ஜுஷ்டம்	- அழகுடன் கூடியிருக்கிறது,
அத்யுதம்	- ஆச்சரியகரமானதும்,
ஆதித்யம் இவ	- சூரியனைப்போல்
ப்ரதபந்தம்	- ஜ்வலித்துக்கொண்டு
அந்தரிக்ஷகதம்	- ஆகாயத்திலிருக்கிறதுமான
ரதம்	- ரதத்தை
பர்ய	- பார்.

ये हयाः पुरुहूतस्य पुरा शकस्य नः श्रुताः ।

अन्तरिक्षगता दिव्यास्त इमे हस्यो ध्रुवम् ॥

யே ஹயா: புருஹுதஸ்ய புரா ஸக்ரஸ்ய ந: ஸ்ருதா: ।
அந்தரிக்ஷகதா திவ்யாஸ்த இமே ஹரயோ த்ருவம் ॥

புரா	- 'இதற்குமுன்
புருஹுதஸ்ய	- ஜனங்களால் புகழ்ந்து கொண்டாடப்படும்
ஸக்ரஸ்ய	- இந்திரனது
ஹயா:	- குதிரைகளேன
யே	- எவைகள்
ந:	- நம்மால்
ஸ்ருதா:	- கேட்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ,
தே	- அதே
திவ்யா:	- திவ்விய
ஹரய:	- குதிரைகள் தான்,

12

13

இமே	- இந்த
அந்தரிக்ஷகதா:	- அந்தரிக்ஷத்திலிருப்பவை,
த்ருவம்	- இது நினைனம்.

इमे च पुरुषव्याघ्रा ये तिष्ठन्त्यमितो रथम् ।

शतं शतं कुण्डलिनो युवानः खड्गपाणयः ॥

विस्तीर्णविपुलोरस्काः परिघायतबाहवः ॥

இமே ச புருஷவ்யாக்ரா யே திஷ்டந்த்யமிதோ ரதம் ।
ஸதம் ஸதம் குண்டலினோ யுவனா: கட்ட பாணயா: ।
விஸ்தீர்ண விபுலோரஸ்கா: பரிகரயதபாஹவ: ॥

யே	- எந்த
புருஷ வ்யாக்ரா:	- புருஷோத்தமர்கள்
குண்டலிந:	- குண்டலதாளிகளாய்
கட்ட பாணய:	- கத்திகளைக் கையிற்கொண்டவர்களாய்,
விஸ்தீர்ண விபுலோ	- அகன்று உயர்ந்த மார்புடையவர்களாய்,
ரஸ்கா:	

பரிகாயத பாஹவ: - தாழ்ப்பாள்போல் நீண்ட கைகளை
உடையவர்களாய்

ரதம்	- ரதத்திற்கு
அபித:	- பக்கலில்
ஸதம் ஸதம்	- கும்பல்கும்பலாய்
திஷ்டந்தி	- நிற்கின்றனரோ,
இமே ச	- இவர்களெல்லாம்
யுவனா:	- நித்யயுவாக்கள்.

शोणांशुवसनाः सर्वे व्याघ्रा इव दुरासदाः ।

उरोदेशेषु सर्वेषां हारा ज्वलनसंनिभाः ॥

रुपं विभृति सौमित्रे पञ्चविंशतिवार्षिकम् ॥

சோணாம்ஸாவஸநா: ஸாவே வ்யாக்ரா இவ துராஸதா: ।
உரோதேஸேஷு ஸர்வேஷாம் ஹரா ஜ்வலநஸந்நிபா: ॥
ரூபம் பிப்ரதி ஸௌமித்ரே பஞ்சவிம்ஸதிவார்ஷிகம் ॥

ஸௌமித்ரே	- 'லக்ஷ்மண'
ஸர்வே	- எல்லோரும்
சோணாம்ஸாவஸநா:	- சிவப்பாடையுடுத்தவர்கள்
வ்யாக்ரா: இவ	- புலிகள்போல
துரா ஸதா:	- நெருங்கமுடியாதவர்கள்.
ஸர்வேஷாம்	- எல்லோருக்கும்
உரோதேஸேஷு	- மார்புகளில்

14

15

ஜ்வலந்த ஸந்திபா: - அக்னியை நிகர்த்த
ஹாரா: - ஹாரங்கள் விளங்குகின்றன.
பஞ்ச விம்ஸாதி - இருபத்தைந்து வயதிற்குரிய
வாஷிகம் -
ரூபம் - வடிவை
பிப்ரதி - பெற்றிருக்கிறார்கள்.

एतद्धि किल देवानां वयं भवति नित्यदा ।

यथेमे पुरुषव्याघ्र द्यन्ते प्रियदर्शना: ॥

ஏதத்தி கில தேவாநாம் வயோ பவதி நித்யதா ।

யதேமே புருஷவ்யாக்ர த்ருஸ்யந்தே ப்ரியதர்ஸநா: ॥

இமே - இந்த
ப்ரியதர்ஸநா: - அழகிய
புருஷ வ்யாக்ரா: - புருஷோத்தமர்கள்
யதாபடி -
த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றார்களோ;
ஏதத் ஹி - 'இதுதான்'
தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு
நித்யதா - எப்பொழுதுமே
வய: - வயதாக
பவதி - ஏற்பட்டிருக்கின்றது.
கிலே - இப்படி வதந்தி.

इहेव सह वेदेह्या मुहूर्तं तिष्ठ लक्ष्मण ।

यावज्जानाम्यहं व्यक्तं क एष द्युतिमान् रथे ॥

இஹைவ ஸஹ வைதேஹ்யா முஹூர்த்தம் திஷ்ட லக்ஷ்மண ।

யாவஜ்ஜானாம்யஹம் வ்யக்தம் க ஏஷ த்யுதிமான் ரதே ॥

லக்ஷ்மண -
ரதே - ரதத்தில்
த்யுதிமாந் - தேஜோமயமாக விளங்கும்
ஏஷ: - இவன்
க: - யாரென்
வ்யக்தம் - நிச்சயமாக
அஹம் - நான்
ஜாநாமி யாவத் - அறிந்துவரும்வரையிவ்
வைதேஹ்யா ஸஹ - வைதேஹியோடுகூட
இஹ ஏவ - இங்கேயே
முஹூர்த்தம் - சூறையுநேரம்
திஷ்ட - காத்திரு.

16

17

तमेवमुक्त्वा सीमित्रिमिहैव स्थीयतामिति ।

अभिचक्राम काकुत्स्थ: शरमङ्गश्रमं प्रति ॥

தமேவ முக்த்வா சீஸைமித்ரி மிஹைவ ஸ்தீயதாமிதி ।

அபிசக்ராம காகுத்ஸ்த: ஸரபங்காஸ்ரமம் ப்ரதி ॥

காகுத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமர்
இஹ ஏவ - 'இங்கேயே'
ஸ்தீயதாம் - காத்திருக்கப்பட்டும்'
இதி - என்கிற
ஏவம் - இதை,
தம் - அந்த
ஸைமித்ரிம் - லக்ஷ்மணருக்கு
உக்த்வா - சொல்லி,
ஸரபங்காஸ்ரமம் ப்ரதி - சரபங்கரது ஆச்சிரமத்தைக்குறித்து
அபிசக்ராம - சென்றார்.
ततः समभिगच्छन्तं प्रेक्ष्य रामं शचीपतिः ।
शरमङ्गमनुज्ञाप्य विबुधानिदमब्रवीत् ॥

தத: ஸமபிகச்சந்தம் ப்ரேக்ஷ்ய ராமம் ஸகீபதி: ।

ஸரபங்கமநுக்ஞாப்ய விபுதான் இதமப்ரவீத் ॥

ஸகீபதி: - இந்திரன்,
ஸமபி கச்சந்தம் - வந்துகொண்டிருக்கும்
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ப்ரேக்ஷ்ய - பார்த்து,
தத: - அதனால்
ஸரபங்கம் - சரபங்கரிடம்
அநுக்ஞாப்ய - அனுமதி பெற்றுகொண்டு
விபுதான் - தேவர்களைப்பார்த்து
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

इहोपयात्यसी रामो यावन्मां नाभिभाषते ।

निष्ठां नयत तावत् ततो मां द्रष्टुमर्हति ॥

இஹோபயாத்யஸீ ராமோ யாவன்மாம் நாபிபாஷதே ।

நிஷ்டாந் நயத தாவத்து ததோ மாம் த்ரஷ்டுமெர்ஹதி ॥

ராம: - 'ஸ்ரீராமர்
அஸௌ - இதோ
இஹ - இங்கு
உபயாதி - எழுந்தருளுகிறார்.

18

19

20

மாம்	- என்னிடம்
அபி-பாஷதே ந	- பேசாதிருக்கின்றது;
யாவத்தாவத்	- எதுவோ அதற்குள்
நிஷ்டாம்	- அவதார காரியத்தை
நயது	- முடிக்கவேண்டும்.
தத:து	- அதன்பின்னர்தான்
மாம்	- என்னை
த்ரஷ்டும் அஹதி	- பார்க்கவேண்டும்.
जितवन्तं कृतार्थं च द्रष्टाहमचिरादिमम् ।	
कर्म ह्यनेन कर्तव्यं महदन्यैः सुदुष्करम् ॥	
तावद्वृत्तामहे शीघ्रं यावन्मां नाभिभाषते ॥	
ஜிதவந்தம் க்ருதார் தம் ச த்ரஷ்டாஹமசிராதிமம் ;	
காம் ஹயநேந க்ர்தவ்யம் மஹதன்யை: ஸுதுஷ்கரம் ॥	
தாவத் கச்சாமஹே பரீக்ரம் யாவன்மாம் நாபிபாஷதே ॥	
ஹி	- 'ஏனெனில்
அன்யை:	- மற்றவர்களால்
ஸுதுஷ்கரம்	- செய்யமுடியாத
மஹத்	- பெரும்
க்ரம்	- காரியம்
அநேந	- இவரால்
க்ர்தவ்யம்	- முடியவேண்டியிருக்கிறது.
இமம்	- இவரை
அகிராத்	- சிக்கிரத்திலேயே
க்ருதார்தம்	- காரியம் கைகூடி
ஜிதவந்தம் ச	- 'வெற்றி பெற்றவராகவே,
அஹம்	- நான்
த்ரஷ்டா	- பார்க்கப் போகிறேன்.
மாம்	- என்னிடம்
யாவத்	- எதற்குள்
அபிபாஷதே ந	- கண்டு பேசாதிருக்கிறாரோ,
தாவத்	- அதற்குள்
பரீக்ரம்	- விரைவிலேயே
கச்சாமஹே	- திரும்பிச் சென்றுவிடுவோம்."

हति वजी तमामन्य मानयित्वा च तापसम् ।

स्थेन हरियुक्तेन ययौ दिवमरिन्दम् ॥

இதி வஜரீ தமாமந்த்ய மாநயித்வா ச தாபஸம் ।

ரதேந ஹரியுக்தேந யயௌ திவமரிந்தம்: ॥

21

அரிந்தம்:	- சத்ருஸம்ஹாரகனாகிய
வஜரீ	- தேவேந்திரன்,
தம்	- அந்த
தாபஸம்	- முனிவரிடம்
இதி	- இந்தப்படி
ஆமந்தர்ய	- விடைபெற்று,
மாநயித்வா	- கௌரவித்து,
ஹரியுக்தேந	- குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற
ரதேந ச	- ரதத்திலேறிக்கொண்டு
திவம்	- தேவலோகத்திற்கு
யயௌ	- சென்றார்.

प्रयाते तु सहस्राक्षे राघवः सपरिच्छदे ।

अग्निहोत्रमुपासीनं शरभङ्गमुपागमत् ॥

ப்ரயாதே து ஸஹஸ்ராக்ஷ ராகவ: ஸபரிச்சதே ।

அக்நி ஹோத்ர முபாஸீநம் ஸரபங்க முபாகமத் ॥

ஸஹஸ்ராக்ஷ	- இந்திரன்
ப்ரயாதேது	- போனபின்னர்
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
ஸபரிச்சத:	- கூடவந்தவர்களுடன்,
அக்நி ஹோத்ரம்	- அக்னிஹோத்ரசாலையில்
உபாஸீநம்	- வீற்றிருக்கும்
ஸரபங்கம்	- சரபங்க மகரிஷியை
உபாகமத்	- வந்தடைந்தார்.

तस्य पादौ च संगृह्य रामः सीता च लक्ष्मणः ।

निषेदुः समनुज्ञाता लब्ध्वासा निमन्त्रिताः ॥

தஸ்ய பாதௌ ச ஸங்க்ருஹ்ய ராம: ஸீதா ச லக்ஷ்மண: ।

நிஷேது: ஸமநுஞ்ஞாதா லப்த்வாஸா நிமந்த்ரிதா: ॥

ராம:	- ஸ்ரீராமரும்
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணரும்
ஸீதா ச	- ஸீதாபிராட்டியாரும்,
தஸ்ய	- அவரது
பாதௌ	- தாள்களில்
ஸங்க்ருஹ்ய ச	- சேவித்தபின்னர்,
நிமந்த்ரிதா:	- வரவேற்றுக்கொண்டு
ஸமநுஞ்ஞாதா:	- முகமன்கூறப்பெற்று
லப்த வாஸா:	- ஆசனங்களில்கூப்ப்பெற்றவர்களாய்
நிஷேது:	- உட்கார்ந்தார்கள்.

22

24

ततः शक्रोपयानं तु पर्यपृच्छत् स राघवः ।

शरमङ्गस्य तत्सर्वं राघवाय न्यवेदयत् ॥

தத: ஸக்ரோபயாநம் து பர்யப்ருச்சத் ஸ ராகவ: ।

சரமங்கஸ்ச ததஸர்வம் ராகவாய ந்யவேதயத் ॥

ஸ: - அந்த
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
தத: - அப்பொழுது
ஸக்ரோபயாநம் து - இந்திரன் வந்ததைப் பற்றி
பர்யப்ருச்சத் - வினாவினார்,
ஸரபங்க: ச - சரபங்க முனிவரும்
தத் ஸர்வம் - அதுமுற்றையும்
ராகவாய - ஸ்ரீராமருக்கு
ந்யவேதயத் - தெரிவித்தார்.

मामेष वरदो राम ब्रह्मलोकं निनीषति ।

जितमुद्येण तपसा दुष्प्रपमकृतात्मभिः ॥

மாமேஷ வரதோ ராம ப்ரஹ்மலோகம் நிநீஷதி ।

ஜிதமுக்ரேண தபஸா துஷ்ப்ராப மக்ருதாத் மபி: ॥

ராம - ஸ்ரீராம!
வரத: - தண்ணியுடைய
ஏஷ: - இவன்,
அக்ருதாத்மபி: - ஆத்மக்ஞானமில்லாதவர்களால்
துஷ்ப்ராபம் - அடையமுடியாததும்
கரும - கரும்
தபஸா - தவத்தால்
ஜிதம் - சம்பாதிக்கப்பட்டதுமான
ப்ரஹ்மலோகம் - பிரம்மலோகத்திற்கு
மாம் - என்னை
நிநீஷதி - அழைத்துப்போக எண்ணுகிறான்.

अहं ज्ञात्वा नरव्याघ वरतमानमदूतः ।

ब्रह्मलोकं न गच्छामि त्वामष्टया प्रियातिथिम् ॥

அஹம் ஜ்ஞாத்வா நரவ்யாக்ர வர்தமானமதூதரத்: ।

ப்ரஹ்மலோகம் ந கச்சாமி த்வாமத்ருஷ்ட்வா ப்ரியாதிதிம் ॥

நரவ்யாக்ர - புருஷோத்தம!
அஹம் - நான்,
அதூரத்: - இங்கு
வர்தமானம் - நியெழுந்தருளியிருப்பதை

25

26

27

ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து,
ப்ரியாதிதிம் - கிடைப்பதற்கரிய அதிதியாகிய
த்வாம் - உன்னை
அத்ருஷ்ட்வா - தரிசியாது,
ப்ரஹ்மலோகம் - பிரம்மலோகத்திற்கு
கச்சாமி ந - போகாதிருக்கிறேன்.

त्वयाहं पुरुषव्याघ धार्मिकेण महात्मना ।

समागम्य गमिष्यामि त्रिदिवं देवसेवितम् ॥

த்வயாஹம் புருஷவ்யாக்ர தாமிகேண மஹாத்மநா ।

ஸமாகமய கமிஷ்யாமி த்ரிதிவம் தேவ ஸேவிதம் ॥

புருஷவ்யாக்ர - புருஷோத்தம!
தாமிகேண - தருமிஷ்டனாகிய
மஹாத்மநா - பரமாத்மாவாகிய
த்வயா - உன்னோடு
ஸமாகமய - கூடிப்பேசியிட்டு,
அஹம் - நான்
தேவஸேவிதம் - தேவர்களாலனுபவிக்கப்பட்ட
த்ரிதிவம் - ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கு
கமிஷ்யாமி - செல்லப்போகிறேன்.

अक्षया नरशार्दूल मया लोका जिताः शुभाः ।

ब्राह्मस्य नाकपृष्ठास्य प्रतिगृह्णीष्य मामकान् ॥

அக்ஷயா நரஸாந்தூல மயா லோகா ஜிதா: ஸுபா: ।

ப்ராமத்றயாஸ்ச நாகப்ருஷ்ட்யாஸ்ச ப்ரதிக்ருணஹிஷ்ய மாமாகான் ॥

நரஸாந்தூல - புருஷோத்தம!
மயா - என்னால்,
ஸுபா: - புண்ணியமானவைகளும்,
அக்ஷயா: - அழிவற்றவைகளும்,
ப்ரம்மஹ்யா: ச - பிரம்மனைச் சேர்ந்தவைகளும்
நாகப்ருஷ்ட்யா: ச - மேலுலகங்களைச் சேர்ந்தவைகளுமான
லோகா: - உலகங்கள்
ஜிதா: - சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
மாகான் ச - என்னுடையவைகளெல்லாவற்றையும்
ப்ரதி க்ருணஹுஷ்ய - நீ ஏற்றுக்கொள்.

एवमुक्त्वा नरव्याघः सर्वशस्त्रविशारदः ।

ऋषिणा शरमङ्गण राघवो वाक्यमब्रवीत् ॥

ஏவ முக்தோ நரவ்யாக்ர: ஸர்வ ஸாஸ்த்ரவிஸாரத: ।

ரிஷிணா ஸரபங்கேண ராகவோ வாக்க்யமப்ரவீத் ॥

28

29

30

ஸரபங்கேண	-	சரபங்க
ரிஷிணா	-	முனிவரால்
ஏவம்	-	இங்ஙனம்
உக்த:	-	வேண்டப்பட்டவரும்,
ஸர்வ பராஸ்த்ர	-	எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவரும்,
விபாரத:	-	
நரயங்கர்:	-	புருஷோத்தமருமாகிய
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்,
வாக்யம்	-	பின்வரும் பதிலை
அப்ரவித்	-	சொன்னார்.

अहमेवाहरिष्यामि सर्वलोकान् महामुने ।

आवासं त्वहमिच्छामि प्रदिष्टमिह कानने ॥

அஹமேவாஹரிஷ்யாமி ஸர்வலோகான் மஹாமுனே ।
ஆவாஸம் த்வஹமிச்சாமி ப்ரதிஷ்டமிஹ கானனே ॥

மஹாமுனே	-	மாமுனிவரே!
அஹம் ஏவ	-	நானே
லோகான்	-	உலகங்கள்
ஸர்வான்	-	எல்லாவற்றையும்
ஆஹரிஷ்யாமி	-	ஸ்வீகரிக்கிறேன்.
அஹம்	-	நான்
இஹ	-	இப்பொழுது
கானனே	-	காட்டில்,
ப்ரதிஷ்டம்	-	குறிப்பிட்டு காட்டப்பட்டதாகிய
ஆவாஸம் து	-	ஒரு இருப்பிடத்தை மட்டும்
இச்சாமி	-	வேண்டுகின்றேன்.

राघवेणैवमुक्तस्तु शक्रमुच्यबलेन वै ।

शरभज्ञो महाप्राज्ञः पुनरेवाब्रवीद्वचः ॥

ராகவேணைவ முக்தஸ்து ஸக்ரதுல்ய பலேந வை ।
ஸரபங்கோ மஹாப்ராக்ஞ: புனரேவாப்ரவித் வச: ॥

ராகவேண	-	ஸ்ரீராமரால்,
ஏவம்	-	இங்ஙனம்
உக்த:	-	சொல்லப்பட்ட
மஹாப்ராக்ஞ: து	-	மகாபுத்திமானாகிய
ஸரபங்க:	-	சரபங்கமகரிஷி
புன ஏவ	-	மீளவும்
வச:	-	பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவித்	-	சொன்னார்.

31

32

इह राम महातेजाः सुतीक्ष्णो नाम धार्मिकः ।

वसत्यरण्ये धर्मात्मा स ते भयो विधास्यति ॥

இஹ ராம மஹாதேஜா: ஸுதீக்ஷணோ நாம தார்மிக: ।
வஸத்யரண்யே தர்மாத்தமா ஸ தே ஸ்ரேய: விதாஸ்யதி ॥

ராம	-	ஸ்ரீராம!
மஹாதேஜா:	-	மகாதேஜோவானும்,
தர்மாத்தமா	-	தருமசிந்தையுள்ளவரும்,
தார்மிக:	-	தருமானுஷ்டானமுடையவருமான
ஸுதீக்ஷண: நாம	-	'ஸுதீக்ஷண'ரென்பவர்,
இஹ	-	இந்த
அரண்யே	-	காட்டில்
வஸதி	-	வாஸித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.
ஸ:	-	அவர்,
தே	-	உனக்கு
ஸ்ரேய:	-	நன்மையை
விதாஸ்யதி	-	செய்வார்.

सुतीक्ष्णमभिगच्छ त्वं शुची देशे तपस्विनम् ।

रमणीये वनोद्देशे स ते वासं विधास्यति ॥

इमां मन्दाकिनीं राम प्रतिश्रोतामनुब्रज ॥

ஸுதீக்ஷணமபிகச்ச த்வம் ஸுச்ன தேஸே தபஸ்விநம் ।
ரமணியே வநோத்தேஸே ஸ தே வாஸம் விதாஸ்யதி ॥
இமாம் மந்தாகிநீம் ராம ப்ரதிஸ்ரோதா மநுவ்ரஜ ॥

த்வம்	-	நீ
ஸுச்ன	-	புரிசுத்தமான
தேஸே	-	பிரதேசத்தில்
தபஸ்விநம்	-	தவம்புரியும்
ஸுதீக்ஷணம்	-	ஸுதீக்ஷணரிஷியை
அபிகச்ச	-	பேய்க்கான்.
ஸ:	-	அவர்,
தே	-	உனக்கு
ரமணியே	-	அழகிய
வநோத்தேஸே	-	வனப்பிரதேசத்தில்
வாஸம்	-	வாஸஸ்தலத்தை
விதாஸ்யதி	-	விதிப்பார்;
ராம	-	ஸ்ரீராம!
இமாம்	-	இந்த
மந்தாகிநீம்	-	மந்தாகினீ நதியை

33

34

ப்ரதிஸ்ரோதாம் - எதிர்நோக்கியதாய்
அநுவ்ரஜ - செல்.

नदीं पुष्पोद्भुपवह्नी तत्र तत्र गमिष्यसि ।
एष पन्था नरव्याघ्र मुहूर्तं पश्य तात माम् ॥
यावज्जहामि गात्राणि जीर्णा त्वचमिवोरगः ॥

நதீம் புஷ்போடுபவஹாம் தத்ர தத்ர கமிஷ்யஸி ।
ஏஷ பந்தா நரவ்யாக்ர முஹூர்தம் பஸ்ய தாத் மாம் ।
யாவஜ்ஜஹாமி காத்ராணி ஜீர்ணாம் த்வசமிவோரக: ॥

35

தத: தத்ர - அங்கங்கு
நதீம் - நதியை
புஷ்போடுபவஹம் - புஷ்பங்களாலும் படகுகளாலும் விளங்குவதாய்
கமிஷ்யஸி - நீ பார்ப்பாய்.
ஏஷ: - இது
பந்தா: - நீ செல்வவேண்டிய வழி;
தாத் - லோகபிதாவாகிய
நரவ்யாக்ர - புருஷோத்தம!
மாம் - என்னை
முஹூர்தம் - கணப்பொழுது
பஸ்ய - கடடாகி.
யாவத் - ததக்ஷணமே,
உரக: - சர்ப்பம்
ஜீர்ணாம் த்வசம் - பழைய தோலை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
காத்ராணி - அவயவங்களா
ஜஹாமி - நீத்துவிடுகிறேன்.

ततोऽग्निं सुसमाधाय हुत्वा चाज्येन मन्त्रवित् ॥

शरभङ्गो महातेजाः प्रविवेश हुताशनम् ॥

ததோக்நீம் ஸுஸமாதாய ஹுத்வா சஜ்யேந மந்த்ரவித் ।
ஸரபங்கோ மஹாதேஜா: ப்ரவிவேஸ ஹுதாஸநம் ॥

36

தத: - அப்பொழுதே,
மந்த்ரவித் - வேதமறிந்தவரும்,
மஹாதேஜா: - மகாதேஜோவானுமாகிய
ஸரபங்க: - சரபங்க முனிவர்
அக்நிம் - அக்னியை
ஸுஸமாதாய - நன்கு வளர்த்து,
ஆஜ்யேந - நெய்யினால்
ஹுத்வா ச - ஹோமம் செய்துவிட்டு,

ஹுதாஸநம் - அக்கினியில்
ப்ரவிவேஸ - புகுந்தார்.

तस्य रोमाणि केशाश्च ददाहान्मिहात्मनः ।
जीर्णा त्वचं तथास्थीनि यच्च मांसं सशोणितम् ॥
रामस्तु विस्मितो भ्रात्रा भार्यया च सहात्मवान् ॥

தஸ்ய ரோமாணி கேஸாஸ்ச ததாஹாக்நிர் மஹாத்மன: ।
ஜீர்ணாம் த்வசம் ததாஸ்தீநி யச்ச மாஸம் ஸஸோணிதம் ॥
ராமஸ்து விஸ்மிதோ ப்ராத்ரா பார்யயா ச ஸஹாத்மவான் ॥

37

அக்நி: - அக்கினி
மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய
தஸ்ய - அவரது
ரோமாணி - ரோமங்களையும்,
கேஸாஸ்ச - மயிர்க்களையும்,
ஜீர்ணாம் - தளர்த்த
த்வசம் - தோலையும்,
அஸ்தீநி ததா - எலும்புகளையும்,
ஸஸோணிதம் - ரத்தத்தோடுகூடிய
மாம்ஸம் யத் ச - மாம்ஸம் யதுவோ அதெல்லாவற்றையும்,
ததாஹ - தஹிப்பித்தது.
ஆத்மவான் - மகாப்ராக்ஞராகிய
ராம: து - ராமரும்,
ப்ராத்ரா - தம்பியோடும்,
பார்யயா ச - மனைவியோடும்,
ஸஹ - கூட
விஸ்மித: - ஆச்சரியமடைந்தார்.

स च पावकसंकाशः कुमारः समपद्यत ।

उत्थायाग्निचयात्तस्माच्छरभङ्गो व्यरोचत ॥

ஸ ச பாவகஸங்காஸ: குமார: ஸமபத்யத் ।
உத்தாயாக்நிசயாத் தஸமாத் ஸரபங்கோ வ்யரோசத் ॥

38

ஸ: - அந்த
ஸரபங்க: ச - சரபங்க முனிவரும்,
பாவகஸங்காஸ: - அக்னியை நிகர்த்த
குமார: - ஒரு தருணனாக
ஸமபத்யத் - ஆனார்.
தஸமாத் - அந்த
அக்நிசயாத் - அக்கினி குண்டத்தின்று
உத்தாய - எழுந்துநின்று,
வ்யரோசத் - தேஜோமயமாய் விளங்கினார்.

सं लोकानाहिताग्नीनामृषीणां भावितात्मनाम् ।

देवानां च व्यतिक्रम्य ब्रह्मलोकं व्यरोहत ॥

ஸ லோகா நாஸ்திதாஃந்நாம் ருஷிணாம் பாவிதாத்தமநாம் ।

தேவாநாம் ச வ்யதிக்ரமய ப்ரம்ஹலோகம் வ்யரோஹத ॥

39
ஸ: - அவர்
ஆவ்விதாத்த்நாம் - அக்கினிஹோத்ரிகளுடையவும்,
மஹாத்மநாம் - மகாத்மாக்களாகிய
ருஷிணாம் - ரிஷிகளுடையவும்,
தேவாநாம் ச - தேவர்களுடையவும்,
லோகாந் ச - உலகங்கள் எல்லாவற்றையும,
வ்யதிக்ரமய - தாண்டி,
ப்ரஹ்ம லோகம் - ப்ரம்மலோகத்திற்கு
வ்யரோஹத - சென்றார்.

स पुण्यकर्मा भवने द्विजर्षभः पितामहं सानुचरं ददर्श ह ।

पितामहश्चापि समीक्ष्य तं द्विजं ननन्द सुस्वागतमित्युवाच ह ॥

ஸ புண்ய கர்மா பவனே த்விஜர்ஷப:

பிதாமஹம் ஸாநுசரம் ததர்ஸ ஹ ।

பிதாமஹஸ்சாபி ஸமீக்ஷ்ய தம் த்விஜம்

நநந்த ஸுஸ்வாகத மித்யுவாச ஹ ॥

40
புண்யகர்மா - புண்ணியங்கள் செய்த
த்விஜர்ஷப: - பிராமணோத்தமராகும்
ஸ: - அவர்,
ஸாநுசரம் - பக்தர்களோடு கூட இருக்கும்
பிதாமஹம் - பிரம்மதேவனை
பவனே - அவரது இருப்பிடத்தில்
ததர்ஸ - கண்டார்.
ஹ - காண்
பிதாமஹ: ச அபி - பிரம்மதேவரும்,
தம் - அந்த
த்விஜம் - அந்தனரை
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து,
நநந்த - சந்தோஷித்தார்.
ஸுஸ்வாகதம் - 'நல்வரவாகட்டும்'
இதி ஹ - என்றும்
உவாச - கேட்டருளினார்.

இத்யாஸ்சே ப்ரதீத ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சதுர்வியம்ஸதி ஸாஸ்திரிகாயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
ஸ்ரபங்க ப்ரம்ஹலோகப்ரஸ்தானம் தாம் பஞ்சம: ஸங்க: ॥

शरमङ्गे दिवं याते मुनिसङ्घाः समागताः ।

अभ्यगच्छन्त काकुत्स्थं रामं ज्वलिततेजसम् ॥

ஸ்ரபங்கே திவம் யாதே முனிஸங்கா: ஸமாகதா: ।

அப்யகச்சந்த காகுத்ஸ்தம் ராமம் ஜ்வலிததேஜஸம் ॥

1
ஸ்ரபங்கே - சரபங்க முனிவர்
திவம் - பிரம்மலோகம்
யாதே - சென்றபின்
முனிஸங்கா: - ரிஷிகணங்கள்
ஸமாகதா: - ஒன்றுகூடி
ஜ்வலித தேஜஸம் - ஜ்வலித்துக் கொண்டிருக்கும்
தேஜஸ்ஸுடைய
காகுத்ஸ்தம் - காகுத்ஸ்வம்சத்தவராகிய
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
அப்ய கச்சந்த - பார்க்கப் போனார்கள்.

वेखानसा वालखिल्याः सप्रक्षाला मरीचिपाः ।

अश्मकुट्टाश्च बहवः पत्राहाराश्च तापसाः ॥

வைகானஸா வாலகில்யா: ஸம்ப்ரக்ஷாலா மரீசிபா: ।

அஸ்மகூட்டாஸ்ச பஹவ: பத்ராஹாராஸ்ச தாபஸா: ॥

2
தந்தோலூகலிநப்ஸைவ ததைவோன்மஜ்ஜகா: பரே ।

காத்ரஸ்யயா அஸ்ய்யாஸ்ச ததைவாநவகஸரிகா: ॥

3
முநய: சலிலாஹாரா வாயுமகாஸ்தயாபரே ॥

ஆகாஷநிலயாஸ்சைவ ததா ஸ்தண்டில ஸாபின: ॥

4
ததோர்வயாஸினோ தாந்தாஸ்தயாபரே ॥

சஜபாஷ தபோநித்யாஸ்தயா பஃதபோநித்யா: ॥

5
ததோர்வ வாலிநோ தாந்தாஸ்தயாபரே ॥

சஜபாஷ தபோநித்யாஸ்தயா பஃதபோநித்யா: ॥

சஜபாஷ தபோநித்யாஸ்தயா பஃதபோநித்யா: ॥

சஜபாஷ தபோநித்யாஸ்தயா பஃதபோநித்யா: ॥

சஜபாஷ தபோநித்யாஸ்தயா பஃதபோநித்யா: ॥

சஜபாஷ தபோநித்யாஸ்தயா பஃதபோநித்யா: ॥

சஜபாஷ தபோநித்யாஸ்தயா பஃதபோநித்யா: ॥

ஸர்வே ப்ராஹ்மயா ஸ்ரியா ஜுஷ்டா த்ருடயோகா: ஸமாஹிதா: ।

ஸர பங்காஸ்ரமே ராமமிஜக்முஸ்ச தாபஸா: ॥

6

- வைகானஸா: - பகவானின் விரலிலிருந்து பிறந்தவர்களான
'வைகானஸர்'களென்பவர்களும்,
வாலகில்யா: - பகவானின் ரோமங்களிலிருந்துண்டாகிய
'வாலகில்யர்'களென்பவர்களும்,
ஸம்ப்ரக்ஷாலா: - ஸம்பிரக்ஷாரென்பவர்களும்,
மாசிபா: - மாசிபர்களென்பவர்களும்,
அச்மகுட்டா: ச - அச்மகுட்டர்களென்பவர்களும்
பத்ரஹாரா: ச - இலைகளைப் புசிக்கும்
பஹவ: - பல
தாபஸா: - தபஸ்விகளும்,
தந்தோஜகலிந: - தானியங்களைக் கொறித்து புசிக்கும்
தந்தோஜகர்களென்பவர்களும்
உன்மஜ்ஜகா: ததா - கழுத்தளவு ஜலத்திலேயே நின்ற தவம்
செய்யும் உன்மஜ்ஜகர்களென்பவர்களும்,
காத்ர ஸய்யா: ஏவ - உடலையே படுக்கையாகக்கொண்ட
காத்திரசயர்களென்பவர்களும்,
அஸய்யா: ச - படுக்கையே இல்லாத அசய்யரென்பவர்களும்,
அப்ராவகாஸகா: - வெட்டவெளியிலேயே தவம்புரியும்
ததா ஏவ - அப்ராவகாசர்களென்பவர்களும்,
ஸலிலாஹாரா: - ஜலத்தையுணவாகக் கொண்டவர்களும்,
ததா - அப்படியே
அப்ரே - மற்றுமுள்ள
வாயுபக்ஷா: ச - வாயுவையேயுணவாகக் கொண்டவர்களும்,
ஆகாஸ நிலயா: ஏவ - ஆகாசத்திலேயே நிற்பவர்களும்,
ததா - அவ்வண்ணமே
ஸதன்டிஸ ஸாயின: - தளரயிலேயே படுப்பவர்களும்
ததா ஏவ - அவ்வண்ணமே
ஆர்த்ர படவாஸஸ: - ஈரத்துணியுடுப்பவர்களும்
ததா - அவ்வண்ணமே
பஞ்சதபோந்விதா: - பஞ்சாக்கினிதவம் செய்பவர்களும்,
தாந்தா: - ஜிதேந்திரியர்களும்,
வ்ரதோப வாஸிந: - விரதமும் உபவாஸமும் உடையவர்களும்,
ஸஜபா: ச - ஸதா ஜபம் செய்பவர்களும்,
தபோ நித்யா: - சதா தவம் செய்பவர்களுமான
த்ருடயோகா: - பரமாத்மயோகிகளாகிய
முனய: - முனியர்கள்
ஸர்வே - எல்லோரும்,

- ப்ரஹ்மயா - பிரம்ம
ஸ்ரியா - தேஜஸ்ஸால்
ஜுஷ்டா: ச - விளங்குகின்றவர்களாய்
ஸமாஹிதா: - ஏகாக்கிரசித்முடையவர்களாய்
பரே - ஸாதாரண
தாபஸா: ச - தபஸ்விகளும்
ஸரபங்காஸ்ரமே - சரபங்கரது ஆச்ரமத்தில்
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
அபிஜக்மு: - வந்துகண்டார்கள்.

அநிர்யமய ச ஧்மஜ்ஜா ராம் ஧்மமூதா வரம் ।

அநு: பரமதர்மம் ருஷிஸங்கா: ஸமாஹிதா: ॥

அபிகம்ய ச தர்மஞ்ராமம் தர்ம ப்ருதாம் வ்ரம் ।

ஊச: பரம தர்மமும் ருஷிஸங்கா: ஸமாஹிதா: ॥

- தர்மஞ்ராமம் - தருமமறிந்தவர்களும்,
ஸமாஹிதா: ச - பக்திமாண்களுமான
ருஷிஸங்கா: - ரிஷிகணங்கள்,
தர்ம ப்ருதாம் - தருமமறிந்தவர்களில்
வ்ரம் - சிறந்த
பரம தர்மமும் - பரமதருமஞ்ராம
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
அபிகம்ய - கண்டு,
ஊச: - பின்பவருமாறு சொன்னார்கள்.

த்விஷ்வாகுஸ்யஸ்யாஸ்ய பூத்யவ்யாஸ்ய ஸஹரய ॥

ப்ரதானாஸி நாயஸ்ய தேவாநா மகவாநிவ ॥

த்வ மிஷ்வாகு குலஸ்யாஸ்ய ப்ருதிவ்யாஸ்ச மஹாரத ।

ப்ரதானாஸ்சாஸி நாதாஸ்ச தேவாநாம் மகவாநிவ ॥

- மஹாரத - மஹாவீர
தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு
மகவாந் - இந்திரன்
இவ - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே,
த்வம் - தேவரீர்
ப்ருதிவ்யா: - உலகிற்கு
நாத: ச - நாதராகவும்,
அஸ்ய - இந்த
இக்ஷ்வாகு குலஸ்ய ச - இக்ஷ்வாகு குலத்திற்கு
ப்ரதான: ச - முதல்வராயும்
அஸி - இருக்கிறீர்.

विश्रुतस्त्रिषु लोकेषु यशसा विक्रमेण च ।

पितुर्गतत्वं सत्यं च त्वयि धर्मस्य पुष्कलः ॥

விஸ்ருத ஸ்த்ரீஷு லோகேஷு யஸஸா விக்ரமேண ச ।

பித்ரு வ்ரதத்வம் ஸத்யம் ச த்வயி தர்மஸ்ச புஷ்கல: ॥

யஸஸா - புகழாலும்

விக்ரமேணச - பராக்கிரமத்தாலும்,

த்ரிஷு லோகேஷு - மூன்றுலகங்களிலும்

விஸ்ருத: - பிரசித்தியாயிருக்கிறார்.

த்வயி - தேவாரிடைத்தில்

தர்ம: - தருமம்

புஷ்கல: ச - குடிகொண்டிருக்கிறது.

பித்ருபக்தி: ச - பித்ருபக்தியும்பப்படியேயிருக்கிறது.

ஸத்யம் ச - சத்தியமுமப்படியே இருக்கிறது.

त्वामासाद्य महात्मानं धर्मज्ञं धर्मवत्सलम् ।

अथित्वान्नाथ वक्ष्यामस्तच्च न: क्षन्तुमर्हसि ॥

த்வாமாஸாத்ய மஹாத்மானம் தர்மக்ஞம் தர்மவத்ஸலம் ।

அர்தித்வாந் நாத வக்ஷ்யாமஸ்த்ச ந: க்ஷந்தும்அர்ஹஸி ॥

நாத - லோகநாதனே!

தர்மக்ஞம் - தருமத்தையறிந்து

தர்மவத்ஸலம் - தருமத்தைப் பாதுகாக்கும்

மஹாத்மானம் - மகாத்மாவாகிய

த்வாம் - தேவாரை

ஆஸாத்ய - அடைந்து,

அர்தித்வாத் - மனோரதமாகின்றபடியால்

வக்ஷ்யாம: - விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

ந: - எங்களது

த்ச - அவை எல்லாவற்றையும்

க்ஷந்தும் அர்ஹஸி - செவியிலேற்றருள வேண்டும்.

अधर्मसु महास्तात भवेत्स्य महीपते: ।

यो हरेदलिषड्भागं न च रक्षति पुत्रवत्॥

அதர்மஸ்து மஹான் தாத பவேத்தஸ்ய மஹிபதே: ।

யோ ஹரேத் பலிஷ்டபாகம் ந ச ரக்ஷதி புத்ரவத் ॥

தாத - லோகபிதாவே!

ய: - எந்த ஒருவன்,

பலிஷ்டபாகம் - ஆறிலொரு கட்டமையை

ஹரேத் - வாங்கிக்கொண்டு,

9

10

11

पुत्रवत् - மக்களைப்போல்

रक्षति स न - ரக்ஷிக்கவுமில்லையோ,

तस्य - அந்த

महीपते: - மன்னனுக்கு

து - இதால்

अतर्भ: - பாவமானது

महान् - பெரிதாக

पवेत् - ஏற்படும்.

युआन: स्वानिव प्राणान् प्राणिरिष्टान् सुतानिव ।

नित्ययुक्त: सदा रक्षन् सर्वान् विषयवासिन: ॥

யுஞ்ஜான: ஸ்வாநிவ ப்ராணான் ப்ராணணரிஷ்டான் ஸுதாநிவ ।

நித்ய யுக்த: ஸதா ரக்ஷன் ஸர்வான் விஷயவாஸிந: ॥

प्राप्नोति शाश्वतीं राम कीर्तिं स बहुवाषिकीम् ।

ब्रह्मण: स्थानमासाद्य तत्र चापि महीयते ॥

ப்ராப்நோதி ஸாஸ்வதீம் ராம கீர்திம் ஸ பஹுவாஷிகீம் ।

ப்ரஹ்மண: ஸ்தாத்ர மாஸாத்ய தத்ர சாபி மஹியதே ॥

ராம - ஸ்ரீராம!

விஷயவாஸிந: - குடிகள்

ஸர்வான் - எல்லோரையும்

ஸதா - எக்காலத்திலும்

ஸ்வாந் - தனது

ப்ராணான் இவ - உயிரைப்போலவும்

ப்ராணை: - உயிரைவிட

இஷ்டான் - பிரியமான

ஸுதாந் இவ - மக்களைப்போலவும்,

நித்ய யுக்த: - எப்பொழுதும் தருமத்தில் பற்றடையவளாயும்

யுஞ்ஜான: - சரியாகவும்

ரக்ஷன் - பாதுகாக்கும்

ஸ: - அவன்

பஹுவாஷிகீம் - நீடுழிகாலம்,

ஸாஸ்வதீம் - அமியாத நிற்கும்.

கீர்திம் - புகழை

ப்ராப்நோதி - பெறுவான்.

ப்ரஹ்மண: - பிரம்மதேவரது

ஸ்தாத்ர - லோகத்தை

ஆஸாத்ய - அடைந்து,

தத்ர அபி ச - அங்கேயும்

மஹியதே - கௌரவிக்கப்படுகிறான்.

12

13

यत् करोति परं धर्मं मुनिर्मूलफलाशनः ।

तत्र राज्ञस्तुमांगः प्रजा धर्मेण स्वतः ॥

யத் கரோதி பரம் தர்மம் முனிர் மூல பலாஸந: ।

தத்ர ராஜஸ்துமங்க: சதுர் பாக: ப்ரஜா தர்மேண ரக்ஷை: ॥

மூல பலாஸந: - கிழங்கையும், கனியையுமுணவாய்கொண்ட

முனி: - ஒர் ரிஷி

யத் - எதை

பரம் தர்மம் - சிறந்ததருமமாக

கரோதி - செய்கிறானோ,

தத்ர - அதில்,

ப்ரஜா: - பிரஜைகளை

தர்மேண - தருமநெறி வழுவாது

ரக்ஷை: - ரக்ஷிக்கும்

ராஜ்ஞ: - மன்னருக்கு

சதுர் பாக: - நாலிலொருபாகமுண்டு.

सौड्यं ब्राह्मणभूयिष्ठो वानप्रस्थगणो महान् ।

त्वन्नाथोऽनाथवद्राम राक्षसैर्वध्यते भृशम् ॥

ஸோடியம் ப்ராஹ்மண பூயிஷ்டோ வானப்ரஸ்தகணோ மஹான் ।

த்வந்நாதோ: நாதவத்ராம் ராக்ஷஸைர் வத்யதே ப்ருஸம் ॥

ராம - ப்ரிராம! - அப்படிப்பட்ட

ஸ: - இந்த

அயம் - ப்ரிராமமண பூயிஷ்ட: - ப்ரிராமணர்களால் நிறைந்த

மஹான் - பெரிய

வானப்ரஸ்தகண: - முனிவர் கூட்டம்

த்வந்நாத: - தேவரிரை நாதராயுடையதாய்,

அநாதவத் - நாதனற்றதுபோல்

ராக்ஷஸை: - அரக்கர்களால்

ப்ருஸம் - மிகவும்

பாத்யதே - பாதிக்கப்படுகிறது.

एहि पश्य शरीराणि मुनीनां भावितात्मनाम् ।

हतानां राक्षसैर्घोरिर्बहूना बहुधा वने ॥

ஏஹி பஸ்ய ஸரீராணி முனிநாம் பாவிதாத் மநாம் ।

ஹதாநாம் ராக்ஷஸைர் கோரார்ப் பஹுநாம் பஹுதா வனே ॥

ஏஹி - எழுந்தருளும்.

வனே - காட்டில்

கோரை: - கொடிய

राक्षसैः - அரக்கர்களால்

பஹுதா - பலவாறாம்

ஹதாநாம் - இம்சிக்கப்பட்ட

பரவிதாத் மநாம் - பரமாத்மஞ்ஞானிகளாகிய

பஹுநாம் - பல

முனிநாம் - முனிவர்களுடைய

ஸரீராணி - சரீரங்களை

பஸ்ய - காண்க.

पम्पानदीनिवासानामनु मन्दाकिनीमपि ।

वित्रकूलयानां च क्रियते कदनं महत् ॥

பம்பா நதீ நிவாஸநாமநு மந்தாகிநீமபி ।

சித்ரகூடலயாநாம் ச க்ரியதே கதனம் மஹத் ॥

பம்பா நதீ நிவாலாநாம் - பம்பாநதிக்கரையில் வளிப்பவர்களுக்கும்,

சித்ரகூடலயாநாம் ச - சித்ரகூடலாசிகளுக்கும்,

அநுமந்தாகிநீம் அபி - மந்தாகிநி நதிக்கரையிலும்

மஹத் - பெரும்

கதனம் - தீங்கு

க்ரியதே - செய்யப்படுகிறது.

एवं वयं न मृषामो विकारं तपस्विनाम् ।

क्रियमाणं वने घोरं रक्षोभिर्भिमिकर्मभिः ॥

ஏவம் வயம் ந ம்ருஷ்யாமோ விப்ரகரம் தபஸ்விநாம் ।

க்ரியமாணம் வனே கோரம் ரக்ஷோபிர் பீமக்ரம்பி: ॥

தபஸ்விநாம் - தபஸ்விக்கு

வனே - காட்டில்

பீமக்ரம்பி: - கொடிய தொழிலுடைய

ரக்ஷோபி: - அரக்கர்களால்

க்ரியமாணம் - விளைவிக்கப்படும்

கோரம் - கொடிய

விப்ரகரம் - தீமையை

வயம் - நாங்கள்

ஏவம் - இப்படி

ம்ருஷ்யாம: ந - பொறுக்கமாட்டோம்.

ततस्त्वां शरणाथ च शरण्यां समुपस्थिताः ।

परिपालय नो राम वयमानानिशाचरः ॥

ததஸ்த்வாம் ஸரணார்தம் ச ஸரண்யம் ஸமுபஸ்திதா: ।

பரிபாலய நோ ராம வத்யமநாந் நிஸாசரை: ॥

ராம	- ஸ்ரீராம!
தத: ச	- ஆகையினால்தான்
ஸரணார்த்தம்	- புகலிடம் தேடி
ஸரண்யம்	- லோகசரணயனாகும்
தீவரம்	- தேவாரை
ஸமுபஸ்திதா:	- வந்தடைந்தோம்.
நிஸாசரை:	- அரக்கர்களால்
வத்யமாநாத்	- இம்மிக்கப்படும்
ந:	- எங்களை
பரிபாலய	- பாதுகாத்தருள்க.

परा त्वतो गतिर्वीर पृथिव्या नोपपद्यते ।

परिपालय नः सर्वान् राक्षसेभ्यो नृपात्मज ॥

பரா த்வத்தோ கதிர்வீர ப்ருதிவ்யாம் நோபபத்யதே ।
பரிபாலய ந: ஸர்வான் ராக்ஷஸேப்யோ ந்ருபாத்மஜ ॥

ந்ருபாத்மஜ	- சக்கிரவர்த்தி திருக்குமார!
வீர	- வீர
ப்ருதிவ்யாம்	- உலகில்
த்வத்த:	- தேவாரைவிட
பரா	- வேறு
கதி:	- புகுமிடம்
ந உபபத்யதே	- உபலை.
ந:	- எங்கள்
ஸர்வான்	- எல்லோரையும்
ராக்ஷஸேப்ய:	- அரக்கர்களிடமிருந்து
பரிபாலய	- பாதுகாத்தருள்க.

एतच्छृत्वा तु ककुत्स्थस्तापसानां तपस्विनाम् ।

इदं प्रोवाच धर्मात्मा सर्वानेव तपस्विनः ॥

ஏதத் ஸ்ருத்வா து	காகுத்ஸ்தஸ்தாபஸாநாம் தபஸ்விநாம் ।
இதம் ப்ரோவாச	தர்மாத்தமா ஸர்வாதேவ தபஸ்விந: ॥
தபஸ்விநாம்	- பரிதாபநிலையில் இருக்கும்
தாபஸாநாம்	- தபஸ்விகளுடைய
ஏதத்	- இதற்கு
ஸ்ருத்வா	- திருச்செவிகாற்றி அருளிய
தர்மாத்தமா	- தர்மாத்தமாவாகிய
காகுத்ஸ்த:	- ஸ்ரீராமர்,
தபஸ்விந:	- முனிவர்கள்
ஸர்வான் ஏவ	- எல்லோரையும் பார்த்து
து	- இவ்விஷயத்தில்
இதம்	- பின்வருமாறு
ப்ரோவாச	- பதிலளித்தார்.

20

21

नैवमर्हत मां वक्नुमाज्ञायोऽहं तपस्विनाम् ।

केवलेनात्मकार्येण प्रवेष्टव्यं मया वनम् ॥

विप्रकारमपाकृष्टुं राक्षसैर्मवतामिमम् ॥

நைவுமர்ஹத மாம் வக்துமாஞாயோஹம் தபஸ்விநாம் ।
கேவலேநாதம் கார்யேண ப்ரவேஷ்டவ்யம் மயா வனம் ।
விப்ரகாரமபாக்ரஷ்டும் ராக்ஷஸைர் பவதாமிமம் ॥

மாம்	- என்னிடம்
ஏவம்	- இப்படி
வக்தும் அர்ஹத ந	- குறையாய் பேசக்கூடாது.
அஹம்	- நான்
தபஸ்விநாம்	- தபஸ்விகளுக்கு
ஆக்ஞாப்ய:	- குற்றேவல் புரிபவன்.
மயா	- என்னால்
வனம்	- வனமானது
ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்களால்
பவதாம்	- உங்களுடைய
இமம் விப்ரகாரம்	- இந்த தீங்கை
அபாக்ரஷ்டும்	- விலக்க,
கேவலேந	- வேறு பிரயோஜனம் எதிர்பாராத,
ஆத்ம கார்யேண	- சொந்தகாரியமாய்
ப்ரவேஷ்டவ்யம்	- புகப்பட்டது.

पितुस्तु निर्देशकरः प्रविष्टोऽहमिदं वनम् ।

भवतामर्थसिद्ध्यर्थमागतोऽहं यद्दृष्ट्या ॥

பிதுஸ்து நிர்தேசகர: ப்ரவிஷ்டோஹமிதம் வனம் ।
பவதாமர்த ஸித்த்யர்த மாகதோஹம் யத்ருச்சயா ॥

அஹம்	- நான்
இதம்	- இப்பொழுது
பிது:	- திருத்தந்தையினது
நிர்தேசகர: து	- ஆக்கினைய நிறைவேற்றுகிறவனாகவே
வனம்	- காட்டிற்கு
ப்ரவிஷ்ட:	- வந்தேன்.
அஹம்	- நான்
பவதாம்	- உங்களுடைய
அர்த ஸித்த்யர்தம்	- மனோரதம் கைகூடுமாறு
யத்ருச்சயா	- ஸ்வேச்சையாய்
ஆகத:	- ஆயினேன்.

तस्य मेऽयं वने वासो भविष्यति महाफलः ॥

तस्य मेऽयम् वने वासो भविष्यति महोपलब्धः ॥

தஸ்ய மே வனே வாஸோ பவிஷ்யதி மஹாபல: ॥

வனே - அந்த எனது
காட்டில்

22

23

24

அயம் வாஸ: - இந்த வாஸமானது
மஹாபல: - பெரும்பயனுடையதாக
பவிஷ்யதி - ஆகும்.

तपस्विनां रणे शत्रून् हन्तुमिच्छामि राक्षसान् ।

पश्यन्तु वीर्यमृषयः सन्ध्यासु तपोधनाः ॥

தபஸ்விநாம் ரணே ஸத்ருந் ஹந்தும் ச்சாமி ராக்ஷஸாந்
பஸ்யந்து வீரய் ம்ருஷய: ஸப்ரதாஸு மே தபோதநா: ॥

ரணே - போரில்
தபஸ்விநாம் - முனிவர்களுடைய
ஸத்ருந் - சத்ருக்களாகிய
ராக்ஷஸாந் - அரக்கர்களை
ஹந்தும் - வேறுபடுத்தி
இச்சாமி - நனைத்திருக்கிறேன்.
தபோதநா: - தபோதனர்களாகிய
ருஷய: - ரிஷிகள்,
ஸப்ரதாஸு - தம்பியுடனிருக்கும்
மே - எனது
வீர்யம் - பராக்கிரமத்தை
பஸ்யந்து - காணட்டும்.

दत्त्वामयं चापि तपोधनानां धर्मं धृतात्मा सह लक्ष्मणेन ।

तपोधनेन्यपि सभाज्यवृत्: सुतीक्ष्णमेवाभिजगाम वीर: ॥

தத்வாமயம் சாபி தபோதநநாம்
தர்மே த்ருதாத்மா ஸஹ லக்ஷ்மணேன ।

தபோதநைஸ்சாபி ஸபாஜ்ய வ்ருத்த:
ஸுதீக்ஷணமேவாபிஜகாம வீர: ॥

தர்மே - தருமத்தில்
த்ருதாத்மா ச - உறுதியுடையவரும்,
வீர: - குரகும்,
ஆர்ய வ்ருத்த: அபி - சிறந்த ஒழுக்கமுடையவருமாகிய அவர்,
தபோதநா நாம் - முனிவர்களுக்கு
அபயம் தத்வா - அபயம் தந்தருளிவிட்டு,
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணனோடு
ஸஹ ச - கூடவும்
தபோதநை: - முனிவர்களோடு
ஸஹ அபி - கூடவும்
ஸுதீக்ஷணம் ஏவ - ஸுதீக்ஷணரிடமே,
அபிஜகாம - பிரயாணமானார்.

இத்யாஸ்தே ப்ரதமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சதுரஸ்யிமஸூதி ஸஹஸ்ரீகாயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆஸ்யை காண்டே
ரகேஷவத ப்ரதிஞானம் தம ஷஷ்ட: ஸர்க: ॥

ஸப்தம: ஸர்க: - 7

रामस्तु सहितो भ्रात्रा सीतया च परंतप: ।

सुतीक्ष्णस्याश्रमपदं जगाम सह तैर्हिजै: ॥

ராமஸ்து ஸஹிதோ ப்ராத்ரா ஸீதயா ச பரந்தப: ।

ஸுதீக்ஷணஸ்யாஸ்ரம பதம் ஜகாம ஸஹ தைர்த்விஜை: ॥

பரந்தப: - சத்ருக்களை தடிக்ச்செய்யும்
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ப்ராத்ரா - தம்பியோடும்
ஸீதயா ச - ஸீதாபிராட்டியாரோடும்
ஸஹித: து - கூடியும்
தை: - அந்த
த்விஜை: - அந்தணர்களோடு
ஸஹ - கூடவும்
ஸுதீக்ஷணஸ்ய - ஸுதீக்ஷணருடைய
ஆஸ்ரம பதம் - ஆஸ்ரமத்தை நோக்கி
ஜகாம - நடந்தார்.

ते गत्वाऽदूरमध्वानं नदीस्तीर्त्वा बहूदका: ।

ददशं विपुलं शैलं महामेघमिवोन्नतम् ॥

தே கத்வா:தூரமத்வானம் நதீஸ் தீர்த்வா பஹூதகா: ।

ததாஸ: விபுலம் ஸைலம் மஹா மேகமிவோந்நதம் ॥

தே - அவர்கள்
அதூரம் - அருகிலேயே
பஹூதகா: - ஏராள நீர் நிரம்பியோடும்
நதீ: - நதிகளை
தீர்த்வா - கடந்து,
அத்வானம் - நெடுந்தூரம்
கத்வா - நடந்து,
மஹாமேகம் இவ - பெரிய மேகம்போல்
உந்நதம் - உயர்ந்த
விபுலம் - பெரிய
ஸைலம் - மலையொன்றை
தத்ருஸா: - கண்டார்கள்.

ततस्तद्विष्वाकुवरी सततं विविधैर्भुजै: ।

काननं ती विविशतु: सीतया सह राघवी ॥

ததஸ் ததிஷ்வாகுவரௌ ஸந்ததம் விவிதைத்ருணை: ।
காணனம் தெள விவிஸது: ஸ்தியா ஸஹ ராகவௌ ॥

3

தத: - அனந்தரம்,
இஷ்வாகு வரௌ - இஷ்வாகு குலோத்தமர்களாகிய
ராகவௌ - ராமலக்ஷ்மணர்களான
தௌ - அவ்விருவர்களும்
ஸ்தியா ஸஹ - ஸ்திரீரட்டியாரோடு கூடவே
விவிதை: - பல
த்ருணை: - மரங்களால்
ஸந்ததம் - அடர்ந்த
தத் - அங்கிருக்கும்
காணனம் - ஒரு காட்டில்
விவிஸது: - புகுந்தனர்கள்.

प्रविष्टु वनं घोरं बहुपुष्पफलद्रुमम् ।

ददर्शाश्रममेकान्ते घोरमालापरिकृतम् ॥

ப்ரவிஷ்டஸ்து வனம் கோரம் பஹு புஷ்ப பலத்ருமம் ।

ததர்ஸாஸ்ரம மேகாந்தே சீரமலா பரிஷ்க்ருதம் ॥

4

கோரம் - பயங்கரமாயிருக்கும்
வனம் - வனத்தில்
ப்ரவிஷ்ட: து - புகுந்த அவர்
ஏகாந்தே - ஏகாந்தமான இடத்தில்
பஹு புஷ்ப பலத்ருமம் - ஏராளமாகிய புஷ்பங்களையும் பழங்களையும்
உடைய மரங்களோடிருக்கிறது

சீர மலா பரிஷ்க்ருதம் - பல மரவுரிகளால் நிறைந்திருக்கின்றதுமான

ஆஸ்ரமம் - ஆஸ்ரமத்தை

ததர்ஸ - கண்டார்.

तत्र तापसमासीनं मलयज्जटाधरम् ।

राम: सुतीक्ष्णं विधिक्षतोपधनमभाषत ॥

தத்ர தாபஸமாஸீநம் மலபங்கஜடாதரம் ।

ராம: ஸுதீக்ஷணம் விதிஷத் துபேதநமபாஷத ॥

5

ராம: - ஸ்ரீராமர்
தத்ர - அவ்விடத்தில்
துபேவ்ருத்தம் - தப்த்தால் பெரியவரும்
மலபங்க ஜடாதரம் - பக்வம் செய்யப்பட்ட மடித்தோலால்
மறைக்கப்பட்ட ஜடாதாரியாய்
ஆஸீநம் - வீற்றிருக்கும்
ஸுதீக்ஷணம் - ஸுதீக்ஷணம்

தாபஸம் - முனிவரைப் பார்த்து
விதிவத் - முறைப்படி
அபாஷத - பின்வருமாறு தெரிவித்துக் கொண்டார்.

रामोऽहमस्मि भगवन् भवन्तं द्रष्टुमागतः ।

तन्माभिवद धर्मज्ञ महर्षे सत्यविक्रम ॥

ராமோஹமஸ்மி பகவன் பவந்தம் த்ரஷ்டு மாகத: ।

தன் மாபிவத த்ரமஞ் ழஹர்ஷே ஸத்யவிக்ரம ॥

6

த்ரமஞ் - 'தருமக்ஞராகிய
ஸத்ய விக்ரம - வீண்போகா சக்தி படைத்த
மஹர்ஷே - மாமுனிவரே
அஹம் - நான்
ராம: அஸ்மி - ராமன் என்பவன்;
பவந்தம் - தேவாரை
த்ரஷ்டும் - தரிசிக்க
ஆகத: - வந்திருக்கிறேன்.
பகவன் - பகவானே!
த்வம் - தேவரீர்
மா - அடியேனைப் பார்த்து
அபிவத - சம்பாஷணை செய்தருளும்.'

स निरीक्ष्य ततो वीरं रामं धर्मभृता वरम् ।

समाखिल्य च बाहुभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ॥

ஸ நிரீக்ஷ்ய ததோ வீரம் ராமம் தாம்ப்ருதாம் வரம் ।

ஸமாஸ்லிஷ்ய ச பாஹுப்பாயிதம் வசனம்ப்ரவீத் ॥

7

தத: - அப்பொழுது
ஸ: - அவர்,
வீரம் - வீரரும்,
தர்ம ப்ருதாம் - தருமாத்மாக்களுக்குள்
வரம் ச - உத்தமருமாகிய
ராம - ஸ்ரீராமரை
நிரீக்ஷ்ய - பார்த்து,
பாஹுப்பயாம் - இரு கரங்களாலும்
ஸமாஸ்லிஷ்ய - தழுவினனத்து
இதம் - பின்வரும்
வசனம் - மொழியை
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

स्वागतं खलु ते वीर राम धर्मभृता वर ।

आश्रमोऽयं त्वया प्राप्तः सनाथ इव साप्रतम् ॥

ஸ்வாகதம் கலு தே வீர ராம தர்ப்ருதாம் வர ।
 ஆப்ரமோட்யம் த்வயா ப்ராப்த: ஸநாத இவ ஸாம்ப்ரதம் ॥
 வீர - 'வீரனே'
 தர்ப்ருதாம் வர - தருமாத்மாக்களுள் உத்தமனே!
 ராம - ஸ்ரீராம!
 தே ஸ்வாகதம் - உனது வரவால் தன்யனானேன்.
 த்வயா - உன்னால்
 ப்ராப்த: - வந்தடையப்பட்டதாகிய
 அயம் - இந்த
 ஆப்ரமோ: - ஆச்ரமமானது
 கலு - அப்பாக்கியத்தால்
 ஸாம்ப்ரதம் - இப்பொழுதுதான்
 இவ - முற்றிலும்
 ஸநாத: - நாதனையுடையதாகிறது.

प्रतीक्षमाणस्त्वामेव नारोहेऽहं महायश: ।

देवलोकमिति वीर देहं त्यक्त्वा महीतलान् ॥

ப்ரதீக்ஷமாணஸ்த்வாமேவ நாரோஹேஹம் மஹாயஸ: ।
 தேவ லோகமிதோ வீர தேஹம் த்யக்த்வா மஹீதலாத் ॥

வீர - 'தருமவீரனென'
 மஹாயஸ: - பெரும்புகழ் படைத்தவனே!
 த்வாம் ஏவ - உன்னையே
 ப்ரதீக்ஷமாண: - எதிர்பார்த்துக்கொண்டு
 அஹம் - நான்,
 இந் - இந்த
 மஹீதலாத் - பூமியின்ன்று
 தேஹம் - உடலை
 த்யக்த்வா - நீத்து,
 தேவலோகம் - ஸ்வர்க்கத்திற்கு
 ஆரோஹேந - செல்லாதிருக்கிறேன்.

चित्रकूटमुपादाय राज्यमष्टोऽसि मे श्रुत: ॥

சித்ர கூடமுபாதாய ராஜ்ய ப்ரஷ்டோஸி மே ஸ்ருத: ।
 ராஜ்ய ப்ரஷ்ட: - 'ராஜ்யத்தின்ன்று வெளிப்போந்து'
 சித்ரகூடம் - சித்ரகூடத்திற்கு
 அநுப்ராப்த: அஸி - நீ வந்திருக்கிறாய் என்பது
 மே - எனக்கு
 ஸ்ருத: - முன்னமே தெரியும்.

8

9

10

इहोपयातः काकुत्स्थ देवराजः शतक्रतुः ।

उपागम्य च मां देवो महादेवः सुरेश्वरः ॥

सर्वाल्लोकाजितानाह मम पुण्येन कर्मणा ॥

இஹோபயாத: காகுத்ஸ்த தேவராஜ: ஸதக்ரது: ।

உபாகம்ய ச மாம் தேவோ மஹாதேவ: ஸுரேஸ்வர: ॥

ஸர்வாந்லோகாஞ்ஜிதநாஹ மம புண்யேன கர்மணா ॥

காகுத்ஸ்த: - 'ஸூராம'
 ஸதக்ரது: - நூறு யாகங்கள் செய்த
 தேவராஜ - இந்திரன்
 இஹ - இவ்விடத்திற்கு
 உபயாத: - வந்திருந்தான்.
 ஸுரேஸ்வர: - தேவநாதனும்,
 மஹாதேவ: - தேவோத்தமனுமான
 தேவ: - இந்திரன்
 உபாகம்ய ச - வந்ததும்,
 மம - எனது
 புண்யேன - புண்ணிய.
 கர்மணா - செயலால்
 லோகான் - உலகங்கள்
 ஸர்வாந் - எல்லாமும்
 ஜிதாந் - சித்திக்கப்பட்டனவென
 மே - எனக்கு
 ஆஹ - சொன்னான்.

तेषु देवर्षिजुष्टेषु जितेषु तपसा मया ।

ममसादात् सभार्यस्त्वं विहरस्व सख्यमणः ॥

தேஷு தேவர்ஷி ஜுஷ்டேஷு ஜிதேஷு தபஸா மயா ।

மத் ப்ரஸாதாத் ஸபார்யஸ்த்வம் விஹரஸ்வ ஸஸக்ஷமண: ॥

மயா - 'என்னால்'
 தபஸா - தவங்கொண்டு
 ஜிதேஷு - சம்பாதிக்கப்பட்ட,
 தேவர்ஷி ஜுஷ்டேஷு - தேவரிஷிகள் வசிக்கும்
 தேஷு - அவைகளில்
 மத் ப்ரஸாதாத் - என் ஸக்ஷமத்தின் பொருட்டு
 த்வம் - நீ
 ஸபார்ய: - மனைவியோடும்
 ஸஸக்ஷமண: - லக்ஷமணனோடும்
 விஹரஸ்வ - வசிப்பாயாக.'

11.

12.

तमुग्रतपसा युक्तं महर्षिं सत्यवादिनम् ।

प्रत्युवाचात्मवान् रामो ब्रह्माणसि वसवः ॥

தமுக்ரதபஸா யுக்தம் மஹர்ஷிம் ஸத்யவாதினம் ।

ப்ரத்யுவாசாத்மவான் ராமோ ப்ரஹ்மாணஸிவ வஸவஃ ॥

- ஆத்மவான் - மகாக்ஞானியாகிய
ராமஃ - ஸ்ரீராமர்,
உக்ரதபஸா - உக்ரமான தபஸோடு
யுக்தம் - விளங்கியவரும்
ஸத்யவாதினம் - உள்ளபடி உரைச்சுப் பவருமான
தம் - அந்த
மஹர்ஷிம் - மஹரிஷியைப் பார்த்து
ப்ரஹ்மாணம் - பிரம்மதேவரிடம்
கஸ்யபஃ - கச்யபமகரிஷி
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு பதில் சொன்னார்.

अहमेवाहरिष्यामि स्वयं लोकान् महामुने ।

आवासं त्वहमिच्छामि प्रदिष्टमिह कानने ॥

அஹமேவாஹரிஷ்யாமி ஸ்வயம் லோகான் மஹாமுனே ।

ஆவாஸம் த்வஹமிச்சாமி ப்ரதிஷ்டமிஹ கானனே ॥

- மஹாமுனே - 'முனிவர் பெருமானே!
லோகான் - உலகங்களை
அஹம் ஏவ - நானே
ஸ்வயம் - தானாக
ஆஹரிஷ்யாமி - ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.
அஹம் - நான்
இஹ - இப்பொழுது
கானனே - காட்டில்
ப்ரதிஷ்டம் - தேவரிடம் குறிப்பிடப்பட்ட
ஆவாஸம் து - ஓர் வாஸஸ்தலத்தை மட்டுமே
இச்சாமி - விரும்புகிறேன்.

भवान् सर्वत्र कुशलः सर्वभूतहिते रतः ।

आख्यातः शरभङ्गेण गीतमेन महात्मना ॥

பவான் ஸர்வத்ர குஸலஃ ஸர்வபூதஹிதே ரதஃ ।

ஆக்யாதஃ ஸரபங்கேண கிளதமேன மஹாத்மநா ॥

- பவான் - 'தேவரிர்
ஸர்வத்ர - எல்லா விஷயத்திலும்

13

14

15

- குஸலஃ - சமர்த்தர் எனவும்,
ஸர்வ பூதஹிதே - எல்லாப் பிராணிகளின் நன்மையில்
ரதஃ - ஊக்கமுடையவரெனவும்,
கௌதமேன - கௌதமவம்சத்திலுள்ள
மஹாத்மநா - மகாத்மாவாகிய
ஸரபங்கேண - சரபங்கரால்
ஆக்யாதஃ - தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

एवमुक्तस्तु रामेण महर्षिर्लोकविश्रुतः ।

अब्रवीन्मधुरं वाक्यं हर्षेण महतालुतः ॥

ஏவமுக்தஸ்து ராமேண மஹர்ஷிர் லோகவிஸ்ருதஃ ।

அப்ரவீன் மதுரம் வாக்யம் ஹர்ஷேண மஹதா ப்லூதஃ ॥

- லோக விஸ்ருதஃ - திரிலோகப் பிரசித்திபெற்ற
மஹர்ஷிஃ - முனிவர் பெருமான்,
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்தஃ - சொல்லப்பட்டவராய்
மஹதா - அதிக
ஹர்ஷேண - சந்தோஷத்தால்
ஆப்லூதஃ து - உள்ளம் பூரித்தவராகி
மதுரம் - மதுரமான
வாக்யம் - வாக்யத்தை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

अयमेवाश्रमो राम गुणवान् रम्यतामिह ।

ऋषिसङ्गानुचरितः सदा मूलफलान्वितः ॥

அயமேவாஸ்ரமோ ராம குணவான் ரம்யதாமிஹ ।

ரிஷிஸங்கானுசரிதஃ ஸதா மூல பலாந்விதஃ ॥

- ராம - 'ஸ்ரீராம!
ரிஷி ஸங்காநு சரிதஃ - ரிஷிக்கூட்டங்களால் நிறையப்பெற்றதும்,
ஸதா - எக்காலத்திலும்
மூலபலாயுதஃ - கிழங்குகளும் பழங்களும் நிரம்பியுள்ளதுமான
அயம் - இந்த
ஆஸ்ரமஃ ஏவ - ஆஸ்ரமத்தான்
குணவான் - ஏற்றது.
இஹ - இங்கேயே
ரம்யதாம் - எழுந்தருளப்பட்டும்.

16

17

इममाश्रममागम्य मृगसङ्गा महीयसः ।

अटित्वा प्रतिगच्छन्ति लोभयित्वाकुतोभयाः ॥

नान्यो दोषो भवेदत्र मृगेभ्योऽन्यत्र विद्धि वै ॥

இம் மாஸ்ரம மாகம்ய ம்ருகஸங்கா மஹீயஸு: ।

அடித்வா ப்ரதி கச்சந்தி லோபயித்வாகுதோபயா: ।

நானையோ தோஷோ பவேதத்ர ம்ருகேப்யோந்யத்ர வித்திவை ॥

மஹாயஸு: - 'பெரும்புகழ் பெற்றவனே!
 ம்ருக ஸங்கா: - மான்கூட்டங்கள்
 அகுதோபயா: - எதற்கும் பயப்பட்டதலைகளாய்
 இம்ம - இந்த
 ஆஸ்ரமம் - ஆச்ரமத்திற்குள்
 ஆகம்ய - நுழைந்து,
 அடித்வா - திரிந்து,
 லோபயித்வா - குலைத்துவிட்டு,
 ப்ரதி கச்சந்தி - திரும்பிப் போய்விடுகின்றன.
 ம்ருகேப்ய: - மான்களைத் தவிர
 அந்யத்ர - வேறிடத்திலிருந்து
 அன்ய: - வேறு
 தோஷ: - தீங்கு
 அத்ர - இவ்விடத்தில்
 பவேத் ந வை - உண்டாகாதென்று
 வித்தி - நீ அறிவாயாக.'

तच्छुच्या वचनं तस्य महर्षेर्लक्ष्मणाग्रजः ।

उवाच वचनं धीरो विक्ष्य सशरं धनुः ॥

தத் ஸ்ருத்வா வசனம் தஸ்ய மஹர்ஷேர் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।

உவாச வசனம் தீரோ விக்ருஷ்ய ஸஸரம் தநு: ॥

லக்ஷ்மணாக்ரஜ: - லக்ஷ்மணனின் தமயனாகும்
 தீர: - தீரராகுமவர்
 ஸஸரம் - பாணத்தோடு கூடிய
 தநு: - வில்லை
 விக்ருஷ்ய - ச்ற்று வளைத்துக்கொண்டு,
 தஸ்ய மஹர்ஷே: - அந்த மகரிஷியினது
 தத் வசனம் - அந்த வார்த்தையை
 ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
 வசனம் - பின்வரும் சொல்லை
 உவாச - சொன்னார்.

18

19

तानहं सुमहाभाग मृगसङ्गान् समागतान् ।

हन्त्यां निशितधारेण शरेणाशनिवर्चसा ॥

தாநஹம் ஸுமஹாபாக ம்ருகஸங்கான் ஸமாகதான் ।

ஹன்யாம் நிஸித் தாரேண ஸரேணாஸநிவர்ச்சஸா ॥

ஸுமஹாபாக - 'மஹாபுண்யாத்மாவே
 ஸமாகதான் - இவ்விடம் வரும்
 தான் - அந்த
 ம்ருக ஸங்கான் - மான் கூட்டங்களை
 அஸநி வர்ச்சஸா - இடிபோன்ற ஒளியுடையதும்
 நிஸித் தாரேண - கூர்முனையுடையதுமான
 ஸரேண - ஒரு பாணத்தால்
 அஹம் - நான்
 ஹன்யாம் - கொல்ல வேண்டியிருக்கும்.

भवास्तत्राभिषज्येत किं स्यात् कृच्छ्रतः ततः ।

एतस्मिन्नाश्रमे वासं चिरं तु न समर्थये ॥

பவாந் தத்ராபிஷஜ்யேத் கிம் ஸ்யாத்.க்ருச் ச்ரதரம் தத: ।

ஏதஸ்மிந்நாஸ்ரமே வாஸம் சிரம் து ந ஸமர்த்யே ॥

தத்ர - 'அவ்விஷயத்தில்
 பவாந் - தேவரீர்
 அபிஷஜ்யேத் - அவமானப்படுத்தப்படுவீர்.
 தத: - அதைக்காட்டிலும்
 க்ருச் ச்ரதரம் - பெரும் கஷ்டம்
 கிம் ஸ்யாத் - என்னவிருக்கிறது?
 து - ஆகையால்
 ஏதஸ்மிந் - இந்த
 ஆஸ்ரமே - ஆச்ரமத்தில்
 சிரம் - வெகுநாளம்
 வாஸம் - வசிக்க
 ஸமர்த்யே ந - நாளேற்றுக்கொள்ளமுடியாதிருக்கிறேன்.'

तमेवमुत्त्वा वरदं रायः सन्ध्यासुषागमत् ॥

தமேவ முக்த்வோ பரமம் ராம: ஸந்த்யா முபாவிஸத் ॥

ராம: - பூர்ணமர்,
 வரதம் - புண்யாத்மாவாகும்
 தம் - அவருக்கு
 ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
 உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
 ஸந்த்யாம் - சந்தியாவந்தனைத்திற்கு
 உபாகமத் - சென்றார்.

20

21

22

अन्वास्य पश्चिमां सन्ध्यां तत्र वासमकल्पयत् ।

सुतीक्ष्णस्याश्रमे रामस्सीतया लक्ष्मणेन च ॥

அன்வாஸ்ய பஸ்சிமாம் ஸந்த்யாம் தத்ர வாஸமகல்பயத் ।
ஸுதீக்ஷணஸ்யாஸ்ரமே ராம ஸீத்யா லக்ஷ்மணேன ச ॥

23

ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸீத்யா - ஸீதாபிராட்டியாரோடும்,
லக்ஷ்மணேன ச - லக்ஷ்மணரோடும்,
பஸ்சிமாம் - சாயங்கால
ஸந்த்யாம் - சந்தையையே
அன்வாஸ்ய - செய்துமுடித்து,
தத்ர - அந்த,
ஸுதீக்ஷணஸ்ய - ஸுதீக்ஷணரது
ஆஸ்ரமே - ஆஸ்ரமத்தில்
வாஸம் - இரவுகழிக்க
அகல்பயத் - தீர்மானித்தார்.

ततः शुभं तापसभोज्यमन्नं स्वयं सुतीक्ष्णः पुरुषर्षभाभ्याम् ।

ताभ्यां सुसत्कृत्य ददौ महात्मा सन्ध्यानिवृत्ती रजनीमवेक्ष्य ॥

தத: ஸாபம் தாபஸ போஜ்ய மந்நம்
ஸ்வயம் ஸுதீக்ஷண: புருஷர்ஷபாப்யாம் ।

தாப்யாம் ஸுஸத்க்ருத்ய ததௌ மஹாத்மா
ஸந்த்யாநிவ்ருத்தௌ ரஜநீம் அவேக்ஷ்ய ॥

24

மஹாத்மா - மகாத்மாவாகும்
ஸுதீக்ஷண: - ஸுதீக்ஷண முனிவர்,
ரஜநீம் நிர்க்ஷ்ய - இரவை முன்னிட்டு,
தத: - அப்பொழுது
ஸந்த்யா நிவ்ருத்தௌ - சந்தியாவந்தனம் செய்து திரும்பியவர்களை
ஸுஸத்க்ருத்ய - நன்குபசரித்து,
புருஷர்ஷபாப்யாம் - புருஷோத்தமர்களாகிய
தாப்யாம் - அவ்விருவர்களுக்கும்
தாபஸ போஜ்யம் - தபசிகள் புழிக்கத்தக்க
ஸாபம் அந்நம் - ஏற்ற உணவை
ஸ்வயம் - தானே
ததௌ - அளித்தார்.

இத்யாஸ்ய ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஷனோபதே ஸ்ரீமதராமாயணம் ஸம்வந்திதாயாம் ஆரண்ய கண்டே
ஸுதீக்ஷண ஆஸ்ரமே நம: ஸந்தம்: ஸங்க: ॥

அஷ்டம: ஸர்க: - 8

रामस्तु सहस्रीमित्रिः सुतीक्ष्णोनाभिपूजितः ।

परिणाम्य निशां तत्र प्रभाते प्रत्यबुध्यत ॥

ராமஸ்து ஸஹஸௌமித்ரி: ஸுதீக்ஷணோநாபிபூஜித: ।

பரிணம்ய நிசாம் தத்ர ப்ரபாதே ப்ரத்யபுத்யத ॥

ஸுதீக்ஷணேந - ஸுதீக்ஷண முனிவரால்
அபிபூஜித: து - கொண்டாடப்பட்டவரும்,
ஸஹ ஸௌமித்ரி: - லக்ஷ்மணரோடு கூடவிருந்தவருமான
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
தத்ர - அவ்விடத்தில்
நிசாம் - இரவை
பரிணாம்ய - கழித்து,
ப்ரபாதே - அதிகாலையில்
ப்ரத்யபுத்யத - துயிலுணர்ந்தார்.

1

उत्थायं तु यथाकालं राघवः सह सीतया ।

उपास्पृशत् सुशीतेन जलेनोत्पलगच्छिना ॥

உத்தாய து யதாகாலம் ராகவ: ஸஹ ஸீத்யா ।
உபாஸ்ப்ருஸத் ஸுசீதேந ஜலேநோத்பலகத்திநா ॥

2

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
ஸீத்யா ஸஹ - ஸீதாபிராட்டியாரோடு கூட
யதாகாலம் - ஏற்றகாலத்தில்
உத்தாய - எழுந்து,
து - உடனே
உத்பல கத்திநா - கருநெய்தல்மலர் மணம் பொருதியதும்
ஸுசீதேந - மிககுளிர்ந்ததுமான
ஜலேந - ஜலத்தில்
உபஸ்ப்ருஸத் - ஸ்நானம் செய்தார்.

अथ तेऽग्निं सुराक्षीव वैदेही रामलक्ष्मणौ ।

कत्यं विधिवदभ्यर्च्य तपस्विशरणे वने ॥

அத தே:க்நிம் ஸுராக்ஸீவ வைதேஹீ ராமலக்ஷ்மணௌ ।
கல்யம் விதிவதப்யர்ச்ய தபஸ்வி ஸரணே வனே ॥

3

தே - அந்த
ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களும்
வைதேஹீ - வைதேஹியாரும்,
அத - அப்பொழுது

ஸப்ராஜ்ய பலமுலாநி - ஏராளமான கனிகளுடனும், கிழங்குகளுடனும்
 புஷ்பிதாநி - பூத்திருக்கும்
 வநாநி ச - வனங்களையும்,
 ப்ரஸாந்த ம்ருக யூதாநி - சாதுவான மான் கூட்டங்களையும்,
 ஸாந்த பக்ஷிகணாநி ச - சாந்தகுணமுள்ள பறவைகளையும்,
 புல்ல பங்கஜ ஷண்டாநி - மலர்ந்த தாமரைகளை ஏராளமாய்க்
 கொண்டவைகளுந்

ப்ரஸந்த ஸலிலாநி - தெளிந்த ஜலமுள்ளவைகளும்
 கரண்டவ விகீர்ணாநி ச - நீர்க்காக்கைகள் நிறைந்தவைகளுமான
 தடாகாநி - குளங்களையும்
 ஸராம்ஸரி ச - ஓடைகளையும்,
 த்ருஷ்டி ரம்யாணி - பார்க்க அழகாய் விளங்கும்
 கிரி ப்ரஸ்ரவணாநி ச - மலையருவிகளையும்,
 ரமணியாநி - அழகிய
 அரண்யாநி - பெரும் வனங்களையும்,
 மயூராபிருதாநி ச - மயில்களின் தொனிகளையும்
 த்ரக்ஷ்யஸே - கண்டுகளிப்பாய்.

गम्यतां वत्स सीमित्रे भवानपि च गच्छतु ।

आगन्तव्यं त्वया तात पुनरेवाश्रमं मम ॥
 கம்யதாம் வத்ஸ ஸௌமித்ரே பவாநபி ச கச்சது ।
 ஆகந்தவ்யம் த்வயா தாத புனரேவாஸ்ரமம் மம ॥

தாத - 'குழந்தாய்!
 கம்யதாம் - போகப்பட்டும்,
 மம - எனது
 ஆஸ்ரமம் - ஆஸ்ரமமானது
 த்வயா - உன்னால்
 புன: ஏவ - மீளவும்
 ஆகந்தவ்யம் - வந்துதங்கவுரியது.
 ஸௌமித்ரே - வணக்கம்
 வத்ஸ - குழந்தாய்!
 பவாந் அபி ச - நீயும்
 கச்சது - போய்வருவாயாக.

एवमुक्तथैत्युक्त्वा काकुत्स्थः सहस्रमणः ।

प्रदक्षिणं मुनिं कृत्वा प्रस्थातुमुपचक्रमे ॥

ஏவமுக்தஸு ததேத்யுக்த்வா காகுத்ஸ்த: ஸஹஸ்ச்ரமண: ।
 ப்ரதக்ஷிணம் முனிம் க்ருத்வா ப்ரஸ்தாதுமுபசக்ரமே ॥
 காகுத்ஸ்த: - புரீராமர்
 ஏவம் - இங்ஙனம்

16

17

உக்த: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவராய்
 ததா அபி - அங்ஙனமே செய்கின்றேன் என்று
 உக்த்வா - அருளிச்செய்து,
 ஸஹஸ்ச்ரமண: - லக்ஷ்மணரோடுகூட
 முனிம் - முனிவரை
 ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா - வலம்வந்து,
 ப்ரஸ்தாதும் - பிரயாணப்பட
 உபசக்ரமே - ஆயத்தமானார்.

ततः शुभतरं तूष्णीं धनुषी चायतेक्षणा ।

ददौ सीता तयोर्भ्रात्रो खड्गी च विमली ततः ॥

தத: ஸுபத்ரே தூணீ தநுஷீ சாயதேக்ஷணா ।
 ததௌ ஸீதா தயோர் ப்ராத்ரோ: கட்டுகௌ ச விமலௌ தத: ॥

18

தத: - அச்சமயத்தில்
 ஆயதேக்ஷணா - கண்ணம்குற்ற
 ஸீதா - ஸீதாபிராட்டியார்
 தத: - அவ்விடத்தில்
 தயோ: - அவ்விரு
 ப்ராத்ரோ: - சகோதரர்களுக்கும்
 ஸுபத்ரே - அழகிய
 தூணீ - இரு அம்புறாத்தாணிகளையும்,
 தநுஷீ ச - இரு வில்லுகளையும்
 விமலௌ - பளபளப்பாகிய
 கட்டுகௌ ச - இரு கத்திகளையும்
 ததௌ - கொடுத்தார்.

आढ्य च शुभे तूष्णीं चामी चादाय सस्वनी ।

निष्क्रान्तावाश्रमाद्दनुमुषी ती रामलक्ष्मणी ॥

ஆபத்ய ச ஸுபே தூணீ சாபௌ சாதாய ஸஸ்வலௌ ।
 நிஷ்க்ரான்தாவாஸ்ரமாத் தநு முபௌ தென ஸாமலக்ஷ்மணௌ ॥

19

ராம லக்ஷ்மணௌ - ராம லக்ஷ்மணர்களாகிய
 தென உபௌ - அவ்விருவர்களும்
 ஸுபே - அழகிய
 தூணீ - இரு அம்புறாத்தாணிகளை
 ஆபத்ய ச - கட்டிக்கொண்டும்,
 ஸஸ்வலௌ - ரீங்காரம் பண்ணும்
 சாபௌ - இரு வில்லுகளை
 சாதாய ச - கையிலேந்திக்கொண்டும்,
 ஆஸ்ரமாத் - ஆஸ்ரமத்திலிருந்து

கந்தும் - பிரயாணம் செல்ல
நிஷ்க்ரந்தௌ - வெளியில் வந்தனர்.

श्रीमन्ती रूपसंपन्नी दीप्यमानां स्वतेजसा ।

प्रस्थिती धृतचापी ती सीतया सह राघवी ॥

மூம்ந்தௌ ரூபஸம்பந்தௌ தீப்யமானௌ ஸ்வதேஜஸா ।
ப்ரஸ்திதௌ த்ருத சாபௌ தெள ஸீதயா ஸஹ ராகவௌ ॥

மூம்ந்தௌ - சீமான்களும்
ரூப ஸம்பந்தௌ - அழகுவாய்ந்தவர்களும்
ஸ்வதேஜஸா - பிறவிதேஜஸ்ஸால்
தீப்யமானௌ - தேஜோமயமாய் விளங்குபவர்களுமான
ராகவௌ - மூரீராமலக்ஷ்மணர்களான
தௌ - அவ்விருவர்களும்,
த்ருத சாபௌ - தனுஷ்பாணிகளாய்
ஸீதயா ஸஹ - ஸீதாபிராட்டியாரோடுகூட
ப்ரஸ்திதௌ - பிரயாணமானார்கள்.

20

இத்யார்க்யே மூம்ந்த ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சதுர்வியம்ஸதி ஸஹஸ்ரிகாயம் ஸம்ஹிதாயம் ஆரணய கணேஹே
ஸுதீக்ஷணாயநுஞா நம அஷ்டம: ஸர்க: ॥

நவம: ஸர்க: - 9

सुतीक्ष्णोनाम्यनुज्ञातं प्रस्थितं रघुनन्दनम् ।

हृद्यया स्निग्धया वाचा भर्तारिमदमब्रवीत् ॥

ஸுதீக்ஷணோநாம்யநுஜாதம் ப்ரஸ்திதம் ரகுநந்தனம் ।

ஹ்ருத்யயா ஸ்தித்தயா வாசா ப்ர்தாரமித மப்ரவீத் ॥

ஸுதீக்ஷணே - ஸுதீநடந்துக் கொண்டிருக்கிறவருமாகிய
அப்யநுஜ்ஞாதம் - விடைகொடுக்கப்பட்டவரும்
ப்ர்தாரம் - கணவரும்
ப்ரஸ்திதம் - வழிநடந்துக் கொண்டிருக்கிறவருமாகிய
ரகுநந்தனம் - மூரீராமரைப் பார்த்து,
ஹ்ருத்யயா - உள்ளத்திலிருப்பதை நன்கு விளங்கக்
காட்டுகிறதும்;
ஸ்தித்தயா - அன்போடுகூடியதுமாகிய
வாசா - சொற்கொண்டு
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - மொழிந்தான்.

1-

अयं धर्मस्सुखक्षणेन विधिना प्राप्यते महान् ।

निवृत्तेन तु शक्योऽयं व्यसनात् कामजादिह ॥

அயம் தர்மஸ் ஸுஸுக்ஷமேண விதிநா ப்ராப்யதே மஹாந் ।

நிவ்ருத்தேந து ஸக்யோயம் வ்யஸநாத் காமஜாதிஹ ॥

2

அயம் - இந்த
மஹாந் - மகத்தாகிய
தர்ம: - தர்மமென்பது
ஸுஸுக்ஷமேண - எள்ளளவும் வழுவாத
விதிநா - நெறியால்
ப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறது.
இஹ - இவ்வுலகில்
அயம் - இது
காமஜாத் - மனோபாவத்தால் விளையும்
வ்யஸநாத் - பாவத்தினின்றும்
நிவ்ருத்தேந து - விலகியவனாக் மட்டுமே
ஸக்ய: - சாத்தியமாகும்.

श्रीण्येव व्यसनान्यत्र कामजानि भवन्त्युत ।

मिथ्याशानयं युस्तरं तस्माद्दुस्तराणुनी ॥

परदाराभिगमनं विना वैरं च रीद्वता ॥

தீர்ண்யேவ வ்யஸநாந்யத காமஜாநி பவந்த்யத |
மித்யா வாக்யம் குருதரம் தஸ்மாத் குருதமே உபே ||
பரதாராபிகமணம் விநா வைரம் ச ரௌத்ரதா |

அத்ர - இவ்வலகில்
காமஜாநி - மனோபாவத்தால் விளைபும்
வ்யஸநாநி - பாவங்கள்
தீர்ணி ஏவ - மூன்றே
பவந்தி - இருக்கின்றன.
உத - இல்லையா என்ன?
மித்யா வாக்யம் - பொய் பேசுதல்
குருதரம் - பெரிது.
தஸ்மாத் - அதைக்காட்டிலும்
பரதாராபிகமணம் - பிறர் மனைவியை அடைதல்,
வைரம் விநா - பழிக்குப்பழி வாங்குதலின்றி
ரௌத்ரதா ச - ஒருவனை ஹிம்சித்தல் என்கிற
உபே - இவ்விரண்டும்,
குருதரே - அதிகக் கொடியவை.

मिथ्यावाक्यं न ते भूतं न भविष्यति राघव |

कुतोऽभिलषणं स्त्रीणां परेषां धर्मनाशनम् ||

மித்யா வாக்யம் ந தே பூதம் ந பவிஷ்யதி ராகவ |
குதோஃபிலஷணம் ஸ்த்ரீணாம் பரேஷாம் தர்மநாஸநம் ||

ராகவ - பூரீராம!
தேவாரீருக்கு - தேவாரீருக்கு
மித்யா வாக்யம் - பொய் பேசுதல் என்பது
ந பூதம் - இதுவரை ஏற்பட்டதில்லை,
ந பவிஷ்யதி - இனி ஏற்படப் போவதில்லை.
தர்மநாஸநம் - தருமச்சேர்க்கையை ஒழிக்கும்
பரேஷாம் - பிறருடைய
ஸ்த்ரீணாம் - மனைவிகளுக்கு
அபிலக்ஷணம் - மனதிலாசைப்படுவதென்பது
குத: - இல்லவே இல்லை.

तव नास्ति मनुष्येन्द्र न चाभूतं कदाचन |

मनस्यपि तथा राम न चैतद्विद्यते क्वचित् ||

தவ நாஸ்தி மனுஷ்யேந்த்ர ந சாபூத்தே கதா சந |
மனஸ்யபி ததா ராம ந சைதத்வித்யதே க்வசித் ||
மனுஷ்யேந்த்ர - லோகநாத
தவ - தேவாரீருக்கு

3

ஏதத் - இது
அஸ்தி ந - இப்பொழுதில்லை.
தே - தேவாரீருக்கு
கதா சந ச - இதற்குமுன் ஏதேனுமோர் சமயத்திலும்
ந அபூத் - இருந்ததில்லை;
ராம - பூரீராம!
க்வசித் - எங்கும்
ததாச - அப்படியாய்
மனஸி அபி - மனதிலுங்கூட
வித்யதே ந - இராது.

स्वदारनिरस्तस्त्वं च नित्यमेव नृपात्मज |

धर्मिष्ठः सत्यसन्धश्च पितुर्निर्दशकारकः ||

ஸ்வதார நிரதஸ்த்வம் ச ந்த்யமேவ ந்ருபாத்தஜ |
தர்மிஷ்ட: ஸத்யஸந்தஸ்ச பிதூர்நிர்தேஸ காரக: ||
ந்ருபாத்தஜ - சக்கிரவர்த்தி திருக்குமார!
த்வம் ச - தேவாரீரோ
ந்த்யம் ஏவ - எக்காலத்திலும்
ஸ்வதார நிரத: - தனது தாரத்தினிடமே நிலையுற்றவர்.
தர்மிஷ்ட: - தருமநெறி வழுவாதவர்.
ஸத்ய ஸந்த: - சத்தியஸ்தர்,
பிது: - தந்தையினது
நிர்தேஸகாரக: ச - சொற்கடவாதவர்.

त्वयि सत्यं च धर्मश्च त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् ||

த்வமி ஸத்யம் ச தர்மஸ்ச த்வயி ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் ||

த்வமி - தேவாரீரிடத்தில்
ஸத்யம் - சத்யமும்,
தர்ம: - தருமமும்,
த்வமி ச - தேவாரீரிடத்தில் மாத்திரம்
ஸர்வம் ச - உலகமே
ப்ரதிஷ்டிதம் - குடி கொண்டிருக்கிறது.

तच्च सर्वं महाबाहो शक्यं धर्तुं जितेन्द्रियः |

तव यश्येन्द्रियत्वं च जानामि शुभदर्शन ||

தச்ச ஸர்வம் மஹாபாஹோ ஸக்யம் தர்தும் ஜிதேந்த்ரியை: |
தவ வஸ்யேந்த்ரியத்வம் ச ஜாநாமி ஸுபதர்ஸந ||
மஹாபாஹோ - த்ரிதேவாகப் பிரசித்தி பெற்றவரோ
தத் - அது

6

7

4

5

8

- ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்,
 போததும் - அறிவதற்கு
 ஜிதேந்திரியை: ச - ஜிதேந்திரியர்களால் மட்டும்
 ஸக்யம் - முடியும்.
 ஸம்பதர்ஸந - நன்மையையே புரிபவரே
 தவ - தேவாரது
 வஸ்யேந்த்ரியத்வம் ச - ஜிதேந்திரியத் தன்மையை மட்டும்
 ஜாநாமி - நான் நன்கறிவேன்.

चृतीयं यदिदं रौद्रं पराणाभिहिंसनम् ।

निर्वैरं क्रियते मोहात्तच्च ते समुपस्थितम् ॥

தருதியம் யதிதம் ரௌத்ரம் பரபாணாபிஹிம்ஸநம் |
 நிர்வைரம் க்ரியதே மோஹாத் தச்ச தே ஸமுபஸ்திதம் ||

பர ப்ராணாபி - அயலாருயிரை இம்சிக்கத்வென்ற
 ஹிம்ஸநம்

- தருதியம் - மூன்றாவதாகிய
 ரௌத்ரம் - கொடுமை;
 பகஷபாதத்தால் - பழிக்குப்பழி வாங்குதலின்றி
 நிர்வைரம் - இப்பொழுது
 இதம் - செய்யப்படுகிறது;
 க்ரியதே - என்ற எதுவோ
 யத் - அதொன்றுதான்
 தச்ச - தேவாரிக்கு
 தே - நெர்ந்திருக்கிறது.

प्रतिज्ञातस्त्वया वीर दण्डकारण्यवासिनाम् ।

ऋषीणां रक्षणार्थाय वधः संयति रक्षसाम् ॥

ப்ரதிஞாநஸ்த்வயா வீர தண்டகாரண்யவாஸிநாம் |
 ருக்ஷணாம் ரக்ஷணார்த்தாய வத: ஸம்யதி ரக்ஷஸாம் ||

- வீர - தண்டகாரண்யவாஸிகளாகிய
 தண்டகாரண்ய - தண்டகாரண்யவாஸிகளாகிய
 வாஸிநாம் - ருக்ஷணாம்
 ருக்ஷணாம் - ரக்ஷணார்த்தாய
 வத: - ஸம்யதி
 ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுடைய
 வத: - வதைப்பானது
 த்வயா - தேவாரால்
 ப்ரதிஞாத: - பிரதிக்கை செய்ப்பட்டிருக்கிறது.

एतन्निमित्तं च वनं दण्डका इति विद्युतम् ।

प्रस्थितस्त्वं सह आत्रा धृतबाणशरासनः ॥

ஏதந்த்ரிமித்தம் ச வனம் தண்டகா இதி விப்யுதம் |
 ப்ரஸ்திதஸ்த்வம் ஸஹ ப்ராத்ரா த்ருத பாணஸராஸந: ||

- த்வம் - தேவாரி,
 த்ருத பாண ஸராஸந: - வில்லையும் அம்பையும் கையிலேந்தி,
 ப்ராத்ரா - தம்பிரோடு
 ஸஹ - கூட
 தண்டகா: இதி - 'தண்டகை'யென
 விப்யுதம் - பிரசித்தமாகிய
 வனம் - காட்டிற்கு,
 நிமித்தம் - வினையும்தீங்கை முன்னேகுசிப்பிக்கிறதாகிய
 ஏதச்ச - இதற்காக
 ப்ரஸ்தித: - எழுந்தருளினீர்.

ततस्त्वां प्रस्थितं दृष्ट्वा मम चिन्ताकुलं मनः ।

त्वद्वृत्तं चिन्तयन्त्या वै भवेन्निःश्रेयसं हितम् ॥

ததஸ்த்வாம் ப்ரஸ்திதம் த்ருஷ்ட்வா மம சிந்தாகுலம் மன: |
 த்வத் வ்ருத்தம் சிந்தயந்த்யா வை பவேந்நிஸர்ஸேயஸம் ஹிதம் ||

- த்வாம் - தேவாரை
 ப்ரஸ்திதம் - உறுதிமொழி கொடுத்துவிட்டவராக
 த்ருஷ்ட்வா - அறிந்து,
 தத: - அதுமுதல்
 த்வத் வ்ருத்தம் வை - தேவாரது இவ்வுலக அனுஷ்டானத்தையும்
 நிஸர்ஸேயஸம் - பரலோகத்தைச் சார்ந்த
 ஹிதம் - நன்மையையும்
 சிந்தயந்த்யா - பிரார்த்திக்கும்
 மம - அடியேனது
 மன: - மனது
 சிந்தாகுலம் - கவலைகொண்டு குழம்புகிறதாய்
 பவேத் - இருக்கிறது.

न हि मे रोचते वीर गमनं दण्डकान् प्रति ।

कारणं तत्र वक्ष्यामि वदन्त्याः श्रूयतां मम ॥

ந ஹி மே ரோசதே வீர கமணம் தண்டகான் ப்ரதி |
 காரணம் தத்ர வக்ஷ்யாமி வதந்த்யா: ஸ்ருயதாம் மம ||

- நாத - நாத
 தண்டகான் ப்ரதி - தண்டகாவனத்தை நோக்கி

தபஸி	- தவத்தில்
திஷ்டத:	- ஆஸக்தியுடைய அவருக்கு,
நிபரீத:	- கர்மமையானதும்
உத்தம:	- சிறந்ததுமான
ஸ:	- அந்த
கட்க:	- கத்தியானது
ந்யாஸ விதிநா	- பாதுகாப்புத்தர்வயமென்ற முறையில்
தத்த:	- கொடுக்கப்பட்டது.

स तच्छस्त्रमनुप्राप्य न्यासरक्षणतत्परः ।

वने च विचरत्येव रक्षन् प्रत्ययमात्मनः ॥

ஸ தத் ஸஸ்த்ரம் மனுப்ராப்ய ந்யாஸரக்ஷண தத்பர: ।

வனே சது விசரத்யேவ ரக்ஷன் ப்ரத்யயமாத்தமன: ॥

ஸ:	- அவர்
தத்	- அந்த
ஸஸ்த்ரம்	- ஆயுதத்தை
அனுப்ராப்ய	- ஏற்றுக்கொண்டு,
ந்யாஸரக்ஷண தத்பர:	- பாதுகாப்புத்தர்வியத்தை காப்பதிலுக்கம்
	- உடையவராய்

ஆத்மன:	- தனது
ப்ரத்யயம்	- அடைக்கலப் பொருளை
ரக்ஷந்து	- கையில் கொண்டு
வனே ஏவ	- வளத்திலெங்கும்
விசரதி	- சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

यत्र गच्छत्युपादातुं मूलानि च फलानि च ।

न विना याति तं खड्गं न्यासरक्षणतत्परः ॥

யத்ர கச்சத்யுபாதாதும் மூலாநி ச பலாநி ச ।

ந விநா யாதி தம் கட்கம் ந்யாஸ ரக்ஷண தத்பர: ॥

ந்யாஸ ரக்ஷண தத்பர:- பாதுகாப்புத்தர்வியத்தை காப்பதில் மனதை

மூலாநி ச	- கிழங்குகளையோ,
பலாநி ச	- பழங்களுையோ,
உபாதாதும்	- கொண்டு வர
யத்ர கச்சதி	- எங்கெங்கு செல்கிறாரோ அங்கெல்லாமும்
தம்	- அந்த
கட்கம் விநா	- கத்தியில்லாமல்
ந யாதி	- போவதில்லை.

19

नित्यं शस्त्रं परिवहन् क्रमेण स तपोधनः ।

चकार रीद्रीं स्वां बुद्धिं त्यक्त्वा तपसि निधयम् ॥

நித்யம் ஸஸ்த்ரம் பரிவஹன் க்ரமேண ஸ தபோதந: ।

சகார ரௌதரீம் ஸ்வாம் புத்திம் த்யக்த்வா தபஸி நிப்சயம் ॥

ஸ:	- அந்த
தபோதந:	- முனிவர்,
நித்யம்	- சதா
ஸஸ்த்ரம்	- ஆயுதத்தை
பரிவஹன்	- வஹிப்பவராய்,
க்ரமேண	- காலக்கிரமத்தில்,
தபஸி	- தவத்தில்
நிப்சயம்	- ஊக்கத்தை
த்யக்த்வா	- ஒழித்து
ஸ்வாம்	- தனது
புத்திம்	- புத்தியை
ரௌதரீம்	- க்ரூரமாக
சகார	- செய்துகொண்டார்.

ततः स रीद्रीऽभिरतः प्रमत्तोऽधर्मकश्चित् ।

तस्य शस्त्रस्य संवासाज्जगाम नरकं मुनिः ॥

தத: ஸ ரௌதரே: பிரத: ப்ரமத்தோ: தர்மகாஸித: ।

தஸ்ய ஸஸ்த்ரஸ்ய ஸம்வாஸாஜ்ஜகாம நரகம் முனி: ॥

தஸ்ய	- அந்த
ஸஸ்த்ரஸ்ய	- ஆயுதத்தினுடைய
ஸம்வாஸாத்	- சேர்க்கையால்
ஸ:	- அந்த
முனி:	- முனிவர்,
ப்ரமத்த:	- சுயநிலை தவநி
ரௌதரே	- கொடுமையால்
அபிரத:	- ஈடுபட்டு
தர்ம கர்ஸித:	- தர்மம் கழீனிக்கப்பெற்று
தத:	- அதனால்
நரகம்	- நரகத்தை
ஜகாம	- அடைந்தார்.

एवमेतत्परावृत्तं शस्त्रसंयोगकारणम् ॥

ஏவ மேதத் புராவ்ருத்தம் ஸஸ்த்ர ஸம்யோக காரணம் ॥

21

22

20

23

ஸஸ்த்ர ஸம்யோக - ஆயுதசஹவாசத்தால் விளைவது

காரணம் - இவ்வாறு என்பதாய்
ஏவம் - இது
ஏதத் - இது
புராவ்ருத்தம் - ஒர்ப் பழங்கதை.

अग्निसंयोगवद्भुतः शस्त्रसंयोग उच्यते ।

सन्हाच्य बहुमानाच्च स्मारये त्वां न शिक्षये ॥

அக்திஸம்யோகவத் தோது: ஸஸ்த்ர ஸம்யோக உச்சயதே ।

ஸநேஹாச்ச பஹுமரநாச்ச ஸ்மாரயே த்வாம் ந ஸிஷ்யே ॥

ஸஸ்த்ர ஸம்யோக: - சஸ்த்ரசஹவாஸ

தோது: - முடிவு

அக்தி ஸம்யோகவத் - தீயைத்தொடுவது போன்றதென

உச்சயதே - சொல்லப்படுகிறது.

ஸநேஹாச்ச - அபிமானத்தால்

ஸ்மாரயே - நினைப்புமட்டுகிறேன்;

த்வாம் - தேவரிடத்தில்

பஹுமாநாத் ச - கௌரவத்தால்

ஸிஷ்யே ந - போதிக்கவில்லை.

न कथंचन सा कार्या गृहीतधनुषा त्वया ।

बुद्धिर्वै विना हन्तुं राक्षसान् दण्डकाश्रितान् ॥

अपराधं विना हन्तुं लोको वीर न काम्ये ॥

ந கதஞ்சன ஸா கார்யா க்ருஹித தநுஷா த்வயா ।

புத்திரிவையும் விநா ஹந்தும் ராஷஸாந் தண்டகாஸ்ரிதான் ॥

அபராதம் விநா ஹந்தும் லோகாந் வீர ந காமயே ॥

க்ருஹித தநுஷா - கையில் வில் பிடித்த

த்வயா - தேவரிடால்

தண்டகாஸ்ரிதான் - தண்டகாவாசிகளாகிய

ராஷஸாந் - அரக்கர்களை

வைரம் விநா - பழியில்லாது

ஹந்தும் - கொல்வதாயுள்ள

ஸா - அந்த

புத்தி: - தீர்மானமானது

கதஞ்சன - எவ்வகையிலும்

கார்யாந் - செய்யத்தக்கதலை.

வீர - நாதி

அபராதம் விநா - குற்றமின்றி

லோகாந் ஹந்தும் - ஜனங்களை இமிசிக்க

காமயே ந - இணங்கேன்.

24

25

क्षत्रियाणां तु वीराणां वनेषु निरतात्मनाम् ।

धनुषा कार्यमेतावदातीनामभिरक्षणम् ॥

க்ஷத்ரியாணாம் து வீராணாம் வநேஷு நிரதாத்தமநாம் ।

தநுஷாம் கார்யமேதாவதாத்தாநாமபிரக்ஷணம் ॥

வீராணாம் - வீரர்களாகிய

க்ஷத்ரியாணாம் - க்ஷத்திரியர்களுடைய

தநுஷா - வில்வினால்

வநேஷு - காட்டில்

ஆந்தாநாம் - கஷ்டப்படும்

நிரதாத்தமநாம் - பக்திமான்களை

அபிரக்ஷணம் து - காப்பதென்ற

ஏதாவத் - இவ்வளவே

கார்யம் - செய்யத்தக்கது.

क्व च शस्त्रं क्व च वनं क्व च क्षात्रं तपः क्व च ।

व्याविद्धमिदमस्माभिर्देशधर्मस्तु पूज्यताम् ॥

க்வ ச ஸஸ்த்ரம் க்வ ச வனம் க்வ ச ஷ்ரத்ரம் தப: க்வ ச ।

வ்யாவித்தமஸ்தம் மஸ்மாபிர் தேஸு தர்மஸ்து பூஜ்யதாம் ॥

ஸஸ்த்ரம் - ஆயுதம்

க்வ ச - எங்கே?

க்வ ச வனம் - வனமெங்கே?

க்ஷத்ரம் - க்ஷத்திரியானுஷ்டானம்.

க்வ ச - எங்கே?

தப: - தவம்

க்வ ச - எங்கே?

இதம் - இது

வ்யா வித்தம் - பரஸ்பரவிருத்தமானது.

அஸ்மாபி: - நம்மால்

தேஸு தர்ம: து - தேசதருமமொன்றே

பூஜ்யதாம் - மேற்கொள்ளப்படட்டும்.

तदार्यं कलुषां बुद्धिर्जायते शस्त्रसंवेनान् ।

पुनर्गत्या त्वयोध्यायां क्षत्रधर्मं चरिष्यसि ॥

ததார்யகலுஷா புத்திர் ஜயதே ஸஸ்த்ர ஸேவநாத்

புனர்கத்வா த்வயோத்யாயாம் ஷத்ர தர்மம் சரிஷ்யஸி ॥

ஆர்ய - உத்தமரே

தத் - இப்பொழுது

ஸஸ்த்ர ஸேவநாத் - ஆயுதம் கைக்கொள்ளுவதால்

26

27

28

- புத்தி: - புத்தியானது
 கலுஷா - பாவமுற்றதாய்
 ஜாயதே - ஆகிறது.
 அயோத்யாயாம் - அயோத்தியில்
 புன: - மீளவும்
 கத்வா து - போய்சேர்ந்தபின்னர்
 சுக்ர தர்மம் - சுக்ரத்திரியானுஷ்டானத்தை
 சரிஷ்யஸி - சரிப்பற்றுவீர்.

अक्षया तु भवेत् प्रीतिः शश्वशशुरयोर्मम ।

यदि राज्यं परित्यज्य भवेत्स्व निरतो मुनिः ॥

அக்ஷயா து பவேத் ப்ரீதி: ஸ்வஸ்ருஸ்வஸூரயோர் மம ।
 யதி ராஜ்யம் பரித்யஜ்ய பவேஸ்த்வம் நிரதோ முனி: ॥

- த்வம் - தேவரீர்
 ராஜ்யம் ஹி - மன்னர் காரியம் எதொன்றையும்
 ஸம்ந்யஸ்ய - அறவே ஒழித்து,
 நிரத: - பத்திபூண்டு
 முனி: - முனிவராக
 பவே: யதி - ஆவீராகில்,
 மம - எனது
 ஸ்வஸ்ருஸ்வஸூரயோ: - மாமியார்களுக்கும் மாமனாருக்கும்
 அக்ஷயா - பரிபூர்ண
 ப்ரீதி: - ப்ரீதியானது
 து - அவ்விஷயத்தில்
 பவேத் - உண்டாகும்.

धर्मादर्थः प्रभवते धर्मात् प्रभवते सुखम् ।

धर्मेण लभते सर्वं धर्मसारमिदं जगत् ॥

தர்மாத்ர: ப்ரபவதே தர்மாத் ப்ரபவதே ஸுகம் ।
 தர்மேண லபதே ஸர்வம் தர்மஸாரமிதம் ஜகத் ॥

- தர்மாத் - தருமத்தினின்றுதான்
 அர்த: - புருஷார்த்தம் (நான்கும்)
 ப்ரபவதே - உண்டாகிறது.
 தர்மாத் - தருமமொன்றால்தான்
 ஸுகம் - மனத்திருப்தி
 ப்ரபவதே - உண்டாகிறது.
 ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
 தர்மேண - தருமமொன்றால்
 லபதே - ஒருவன் அடைகிறான்.

29

30

- இந்தம் - இந்த
 ஜகத் - உலகமே
 தர்மஸாரம் - தருமத்தையே உயிராகக்கொண்டது.

आत्मानं नियमस्तेसै: कर्शयित्वा प्रयत्नतः ।

प्राप्यते निपुणैर्धर्मो न सुखालभ्यते सुखम् ॥

ஆத்மானம் நியமைஸ் தைஸ்தை: கர்ஸமித்வா ப்ரயத்ந்த: ।
 ப்ராப்யதே நிபுணைர் தர்மோ ந ஸுகால்லப்யதே ஸுகம் ॥

- நிபுணை: - புத்திமாண்களால்
 தை: தை: - பலவித
 நியமை: - நியமங்களால்,
 ப்ரயத்ந்த: - சிரத்தையுடன்
 ஆத்மானம் - உடலை
 கர்ஸமித்வா - கிசேசப்படுத்தி,
 தர்ம: - தருமமானது
 ப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறது.
 ஸுகம் - மோகமுமானது
 ஸுகாத் - சுகவழியால்
 ந லப்யதே - அடையப்படுகிறதில்லை.

नित्यं शुचिमतिः सौम्यं चर धर्मं तपोवने ।

सर्वं हि विदितं मुन्यं त्रैलोक्यमपि तत्ततः ॥

நித்யம் ஸூசிமதி: ஸௌம்ய சர தர்மம் தபோவனே ।
 ஸர்வம் ஹி விதிதம் துப்யம் த்ரைலோக்யமபி தத்த்வத: ॥

- ஸௌம்ய - புண்யாத்மாவே!
 நித்யம் - எப்பொழுதும்
 ஸூசிமதி: - புண்ணியத்தில் புத்தி செலுத்தியவராய்
 தபோவனே - தபோவனத்தில்
 தர்மம் - இவ்விடத்திய அனுஷ்டானத்தை
 சர - மேற்கொள்ளும்.
 துப்யம் து - தேவாருக்கே
 த்ரைலோக்யம் - மூவுலகத்தியதான்
 ஸர்வம் அபி - எல்லாமும்
 தத்த்வத: - உள்ளபடி
 விதிதம் - தெரிந்த விஷயமே.

स्त्रीचापलादेतदुदाहृतं मे धर्मं च वक्तुं तव कः समर्थः ।

विचार्य बुद्ध्या तु सहायुजेन यदोचते तत् कुरु मा चिरेण ॥

31

32

ஸ்த்ரீசாபலா தேத துதாஹ்ருதம் மே

தர்மம் ச வக்தும் தவ க: ஸமர்த: ।

விசார்ய புத்த்யா து ஸஹாநுஜேந

யத் ரோசதே தத் குரு மா சிரேண ॥

33

மே	- அடியாளது
ஸ்த்ரீ சாபலாத்	- ஸ்த்ரீகளுடைய கோழை மனத்தால்
ஏதத்	- இது
உதாஹ்ருதம்	- விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டது.
தவ	- தேவரருக்கு
தர்மம் ச	- தருமம் இன்னதென்பதை
வக்தும்	- எடுத்துச்சொல்ல
க:	- எவன்
ஸமர்த:	- சக்திவாய்ந்துளன்?
புத்த்யா	- அறிவைக்கொண்டும்
அநுஜேந	- தம்பியோடும்
ஸஹ	- கூட
விசார்ய து	- தீர்க்காலோசனை செய்தபின்னர்,
யத்	- எது
ரோசதே	- திருவுளத்திற்கிசைந்ததாகிற்றோ
தத்	- அதை
மா சிரேண	- காலதாமதமின்றி
குரு	- செய்தருளும்.

இத்யாச்சு ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகிய ஆதிகாவ்யே
சுஜஸ்வினஸி ஸஹஸ்சகாயம் ஸம்ஹிதசாயம் ஆரணய காண்டே
ஸ்தோதரமாவேததம் தாம தவம: ஸங்க: ॥

தஸம: ஸர்க: - 10

वाक्यमेतत्तु वेदेह्या व्याहृतं भर्तृभक्त्या ।

श्रुत्वा धर्मं स्थितो रामः प्रत्युवाचैव आनन्दिम् ॥

வாக்யமேதத்து வைதேஹ்யா வ்யாஹ்ருதம் பர்த்ருபக்த்யா ।

ஸ்ருத்வா தர்மே ஸ்திதோ ராம: ப்ரத்யுவாசாத ஜானகீம் ॥

1

அத	- அப்பொழுது
வைதேஹ்யா	- வைதேஹியாரால்,
பர்த்ருபக்த்யா	- பர்த்தாவின்விடமிருந்த பக்தியினதிச்யத்தால்
வ்யாஹ்ருதம்	- மொழியப்பட்ட
ஏதத்	- இந்த
வாக்யம்	- மொழிக்கு
ஸ்ருத்வா	- திருச்செவிசாற்றியருளி,
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
தர்மே	- தருமநெறியில்
ஸ்தித: து	- வழுவாதிருப்பவராகவே
ஜானகீம்	- ஸ்தோபிராட்டியாரை பார்த்து
ப்ரத்யுவாச	- பின்வருமாறு பதிலளித்தார்.

हितमुक्तं त्वया देवि स्निग्धया सख्यं वचः ।

कुलं व्यपदिशन्त्या च धर्मज्ञे जनकात्मजे ॥

ஹிதமுக்தம் த்வயா தேவி ஸ்நிக்த்யா ஸத்த்ருமம் வச: ।

குலம் வ்யபதிஸாந்த்யா ச தர்மக்ஞே ஜனகாத்மஜே ॥

2

தர்மக்ஞே	- 'தருமமறிந்த
ஜனகாத்மஜே	- ஜனகரின் திரும்களாகிய
தேவி	- தேவீ
ஸ்நிக்த்யா	- பத்திமையுடையவளும்
குலம்	- குலத்தை
வ்யபதிஸாந்த்யா ச	- நன்கு விளங்கக்காட்டுகிறவளுமான
த்வயா	- உன்னால்
உக்தம்	- மொழியப்பட்ட
வச:	- மொழி
ஸத்த்ருமம்	- யோக்யதைக்கேற்றது.
ஹிதம்	- மனோபாவத்தை நன்கு விளங்கக்காட்டுகிறது.

किं नु वक्ष्याम्यहं देवि त्वयैवोक्तमिदं वचः ।

क्षत्रियधार्यते चापो नार्तशब्दो भवेदिति ॥

கிம் து வக்ஷ்யாம்யஹம் தேவி த்வையவோக்தயித் வச: ।

க்ஷத்ரியைர் தார்யதே சாபோ நார்தஸப்தோ பவேதிதி ॥

தேவி	- 'தேவி'
க்ஷத்ரியை:	- க்ஷத்திரியர்களால்
சாப:	- வில்லானது
ஆர்தஸப்த:	- கஷ்டப்படுகிறவர்களின் முறையீடு
ந பவேத் இத	- இருக்கக்கூடாது என்ற காரணத்தால்
தார்யதே	- தரிக்கப்படுகிறதென்ற
இதம்	- இந்த
வச:	- நியமனமானது
த்வயா ஏவ	- உன்னாலேயே
உக்தம்	- சொல்லப்பட்டுவிட்டது.
அஹம்	- நான்
கிம் து	- அதைத்தவிர வேறில்லையென
வக்ஷ்யாமி	- பதில் கூறுகிறேன்.

ते चार्ता दण्डकारण्ये मुनयः संशितव्रताः ।

मां सीते स्वयमागम्य शरण्याः शरणं गताः ॥

தே சார்தா தண்டகாரண்யே முனய: ஸம்ஸிதவ்ரதா: ।
மாம் ஸீதே ஸ்வமாமகம்ய ஸரண்யா: ஸரணம் கதா: ॥

ஸீதே	- 'ஸீதே'
ஸம்ஸிதவ்ரதா:	- கடுமையான வ்ரதம்பூண்ட
தே	- அந்த
முனய:	- முனிவர்கள்,
ஆர்தா:	- கஷ்டமடைந்து
ஸரண்யா:	- ரக்ஷகனைத்தேடி
ஸ்வம்ய ஆகம்ய	- தாங்களாகவே வந்து,
மாம் ச	- என்னையே
தண்டகாரண்யே	- தண்டகாரண்யத்தில்
ஸரணம் கதா:	- சரணமடைந்தார்கள்.

यसन्तो धर्मनिरता वने मूलफलाशनाः ।

न लभन्ते सुखं भीता राक्षसैः क्रूरकर्मभिः ॥

வஸந்தோ தம்நிரதா வனே மூலபலாஸநா: ।
ந லபந்தே ஸுகம் பீதா ராக்ஷஸை: க்ரூரகர்மபி: ॥

வனே	- 'காட்டில்'
மூலபலாஸநா:	- கிழங்குகளையும், கனிகளையும் உணவாகக் கொண்டு
தாம்நிரதா:	- தவத்திலேயே காலத்தை கழித்துக்கொண்டு

வஸந்த:	- வளிக்குமவர்கள்,
ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்களால்
க்ரூர கர்மபி:	- கொடிய தொழில்களால்
பீதா:	- பயமுற்று
ஸுகம்	- மனநிம்மதியை
ந லபந்தே	- பெறாதிருக்கிறார்கள்.

काले काले च निरता नियमविविधैर्वने ।

भक्ष्यन्ते राक्षसीर्मिन्नरमांसोपजीविभिः ॥

காலே காலே ச நிரதா நியமைர் விவிதைர் வனே ।
பக்ஷ்யந்தே ராக்ஷஸைர் பீமைந்ரமாம்ஸோபஜீவிபி: ॥

வனே	- 'காட்டில்'
விவிதை:	- பலவித நியமங்களோடு
நிரதா:	- தவம்புரியும் அவர்கள்
நரமாம்ஸோபஜீவிபி:	- நரமாம்சத்தை உணவாய்க்கொண்ட
பீமை:	- கொடிய
ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்களால்
காலே காலே ச	- சமயம் நேர்ந்தபொழுதெல்லாம்
பக்ஷ்யந்தே	- புகழ்கப்படுகின்றனர்.

ते भक्ष्यमाणा मुनयो दण्डकारण्यवासिनः ।

अस्मान्भ्यवपद्येति मामुद्युजिजसत्तमाः ॥

தே பக்ஷ்யமாணா	- முனயோ தண்டகாரண்யவாஸிந:
அஸ்மான்ப்யவபத்யேதி	- அஸ்மான்ப்யவபத்யேதி மாமுகர் த்விஜு ஸத்தமா: ॥
தண்டகாரண்ய வாஸிந:	- 'தண்டகாரண்யத்தில் வஸிப்பவர்களும்
த்விஜு ஸத்தமா:	- பிராம்மணோத்தமர்களும்,
பக்ஷ்ய மாணா:	- அழிவுறுகிறவர்களுமான
தே	- அந்த
முனய:	- முனிவர்கள்,
மாம்	- என்னைப் பார்த்து
அஸ்மாந்	- 'எங்களை
அப்யவபத்ய	- காத்தருளும்'
இதி	- என்று
ஊக:	- வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

मया तु वचनं श्रुत्वा तेषामिव मुखाच्युतम् ।

कृत्वा चरणशृङ्खलां वाक्यमेतदुदाहृतम् ॥

மயா து வசனம் ஸ்ருத்வா தேஷாமீவம் முகாச்ச்யுதம் ।
க்ருத்வா சரண ஸுஸ்ருஷாம் வாக்ய மேததுதாஹ்ருதம் ॥

தேஷாம்	- 'அவர்களுடைய
முகாச்ச்யுதம்	- வாய்வழியாய் வெளிவந்த
ஏவம்	- இப்படிப்பட்டதாகிய
வசனம்	- மொழியை
ஸ்ருத்வாது	- கேட்டதும்
மயா	- என்னால்
சரண பஸ்ருஷாம்	- செய்யவேண்டிய கடமையை
க்ருத்வா	- தீர்மானித்து,
ஏதத் வாக்யம்	- பின்வரும் பதில்
உதாஹ்ருதம்	- சொல்லப்பட்டது.

प्रसीदन्तु भवन्तो मे हीरेषा हि ममातुला ।

यदीदृशेरहं विप्ररूपस्थेयुरुपस्थितः ॥

किं करोमीति च मया व्याहृतं दिजसन्निधि ॥

ப்ரஸீதந்து பவந்தோ மே ஹீரேஷா ஹி மமாதுலா ।
யதீத்ருஸரஹம் விப்ரரூபஸ்தேயை ருபஸ்தித: ॥
கிம் கரோமீதி ச மயா வ்யாஹ்ருதம் த்விஜஸந்நிதௌ ॥

பவந்த:	- 'நீங்கள்
மே	- எனக்காக
ப்ரஸீதந்து	- தயை புரியுங்கள்.
ஹி	- ஏனெனில்,
உபஸ்தேயை:	- பணியத்தருந்த
ஈத்ருஸை:	- இப்படிப்பட்ட
விப்ரை:	- அந்தணர்களால்
அஹம்	- நான்
உபஸ்தித:	- வேண்டப்பட்டேன்
யத்	- என்ற எதுவோ
ஏஷா மம	- இது எனக்கு
அதுலா	- அதுக
ஹி:	- வெட்கமாயிருக்கிறது.
மயா	- என்னால்
த்விஜ ஸந்நிதௌ	- அந்தணர்கள் முன்னிலையில்,
கிம் ச	- இனியாவது
கரோமி	- 'இப்பொழுதுசெய்து முடித்துவிடுகிறேன்,
இதி	- என்றும்
வ்யாஹ்ருதம்	- சொல்லப்பட்டது.

सर्वरितः समागम्य वागियं समुदाहृता ॥

ஸ்ரவைய ரேதை: ஸமாகம் வாகியம் ஸமுதாஹ்ருதா ॥

ஏதை:	- 'இந்த
ஸ்ரவைய:	- ஸ்ரோராலும்,
ஸமாகம்ய	- ஒன்றுகூடி,
இயம்	- இந்த, பின்வரும்
வாக்	- விவரணவார்த்தையும்
ஸமுதாஹ்ருதா	- உரைசெய்யப்பட்டது.

राक्षसैर्दण्डकारण्ये बहुभिः कामरूपिभिः ।

अर्दिताः स्म भृशं राम भवान्स्त्रातुमर्हति ॥

ராஷஸைர் தண்டகாரண்யே பஹுபி: காமரூபிபி: ।

அர்திதா: ஸம் ப்ருஸம் ராம பவாந் நஸ்த்ராது மர்ஹதி ॥

காமரூபிபி:	- 'நினைத்த உருவமெடுக்கவல்ல
பஹுபி:	- பல
ராஷஸை:	- அரக்கர்களால்,
தண்டகாரண்யே	- தண்டகாரணத்தில்
அர்திதா: ஸம்	- பீடிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கின்றோம்.
ராம	- ஸ்ரீராம!
பவாந்	- தேவரீர்
ந:	- எங்களை
த்ருடம்	- முற்றிலும்
த்ராதும்	- காத்தருள
அர்ஹதி	- தேவரீர் திருவுளம்பற்றி அருளவேண்டும்.

होमकालेष्टु संप्राप्ताः पर्वकालेषु चानघ ।

धर्षयन्ति स्मृदुर्धर्षा राक्षसाः पिशिताशनाः ॥

ஹோமகாலே ஸு ஸம்ப்ராப்தா: பர்வகாலேஷு சாநக ।

தர்ஷயந்தி ஸம் துர்தர்ஷா ராஷஸை: பிஸிதாஸநா: ॥

அநக	- 'புண்ணியத்தாவோ!
பர்வகாலேஷு	- பருவகாலங்களில்
ஹோமகாலே ச	- ஹோமம் செய்யும் நேரம்
ஸம்ப்ராப்தேது	- வந்ததும்,
பிஸிதாஸநா:	- மாமசத்தை உணவாய்க்கொண்டு
துர்தர்ஷா:	- இறுமாப்புற்ற
ராஷஸை:	- அரக்கர்கள்
தர்ஷயந்தி ஸம்	- உபத்திரவித்து வருகின்றனர்.

राक्षसैर्धर्षितानां च तापसानां तपस्विनाम् ।

गतिं मृगयामाणानां भवान्नः परमा गतिः ॥

ராசுஷஸைர் தர்ஷிதாநாம் ச தாபஸாநாம் தபஸ்விநாம் ।

கதும் ம்ருக்யமாணானாம் பவாநந: பரமா கதி: ॥

- 13
- ராசுஷஸை: - 'அரக்கர்களால்'
தர்ஷிதாநாம் - பீடிக்கப்பட்டவர்களும்,
தபஸ்விநாம் - தீனர்களும்,
கதும் - புகலித்ததை
ம்ருக்ய மாணானாம் - தேடிக்கொண்டிருப்பவர்களுமான
தாபஸாநாம் - முனிவர்களாகிய
ந: - எங்களுக்கு
பரமா - சிறந்த
கதி: - புகலிடம்
பவாநந ச - தேவரிரொருவரே.

कामं तपःप्रभावेणं शक्ता हन्तुं निशाचरान् ।

चिरार्जितं तु नेच्छामस्तप: खण्डयितुं वयम् ॥

காமம் தப: ப்ரபாவேண ஸக்தா ஹந்தும் நிஸாசரான் ।

சிராஜிதம் து நேச்சாமஸ்தப: கண்டயிதும் வயம் ॥

- 14
- தப: ப்ரபாவேண - 'தவமஹிமையால்'
நிஸாசரான் - அரக்கர்களை
ஹந்தும் - நாசம்செய்ய
ஸக்தா: - வல்லவர்களாக
காமம் - இருக்கின்றோம்;
து - என்றாலும்
வயம் - நாங்கள்,
சிராஜிதம் - வெகுநாள் சிரமப்பட்டுச் சம்பாதித்த
தப: - தவத்தை
கண்டயிதும் - குலைக்க
இச்சாம்: ந - துணிவுறாநிருக்கின்றோம்.

बहुविघ्नं तपो नित्यं दुष्करं चैव राघव ।

तेन शापं न मुञ्चामो भक्ष्यमाणान् राक्षसः ॥

பஹுவிக்நம் தபோ நித்யம் துஸ்சரம் சைவ ராகவ ।

தேந ஸாபம் ந முஞ்சாமோ பக்ஷ்யமாணாஸ்ச ராசுஷஸை: ॥

- 15
- ராகவ: - 'ஸ்ரீராம!
தப: ச - தவமென்பதே
நித்யம் - எக்காலமும்
பஹு - விக்கநம் - அனேக இடையூறுகளை உடையது.
துஸ்சரம் - ஏவ - முடிக்க முடியாததுமாகும்.
தேந - அக்காரணத்தால்

- ராசுஷஸை: - அரக்கர்களால்
பக்ஷ்யமாணா: ச - தீங்குறுத்தப்படுபவர்களாயிருந்தும்
ஸாபம் - சாபத்தை
முஞ்சாம்: ந - இடாநிருக்கிறோம்.

तदर्थमानान् रक्षोभिट्पङ्कारण्यवासिभिः ।

रक्ष नस्त्वं सह भ्रात्रा त्वभ्राया हि वयं वने ॥

ததர்த்யமானாந் ரக்ஷோபி: தண்டகாரண்ய வாஸிபி: ।

ரக்ஷ நஸ்த்வம் ஸஹ ப்ராத்ரா த்வந்நாதா ஹி வயம் வனே ॥

- 16
- தத் - 'ஆகையால்'
தண்டகாரண்ய வாஸிபி: - தண்டகாரண்யத்தில் வசிக்கும்
ரக்ஷோபி: - அரக்கர்களால்
அர்த்யமானாந் - இம்சிக்கப்படும்
ந: - எங்களை,
த்வம் - தேவரீர்
ப்ராத்ரா - தம்பியோடு
ஸஹ - கூட
ரக்ஷ - ரக்ஷிக்கவேண்டும்.
ஹி - ஏனெனில்
வனே - காட்டில்
வயம் - நாங்கள்
த்வந்நாதா: - தேவரிரொருவரையே நாதராகக்கொண்டவர்கள்.'

मया चैतद्वचः श्रुत्वा कात्स्न्येन परिपालनम् ।

ऋषीणां पण्डकारण्ये संश्रुतं जनकात्मजे ॥

மயா சைதத்வச: ஸ்ருத்வா காத்த்ஸந்யேந பரிபாலனம் ।

ருஷிணாம் துண்டகாரண்யே ஸம்ஸ்ருதம் ஜனகாத்தமஜே ॥

- 17
- ஜனகாத்தமஜே - 'ஜனகரின் திருமகனே!
தண்டகாரண்யே - தண்டகாரண்யத்தில்,
ருஷிணாம் - முனிவர்களுடைய,
ஏதத் - இந்த
வச: - மொழியை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு
மயா ச - என்னாலும்,
காத்த்ஸந்யேந - குறையின்றி
பரிபாலனம் - சம்ரக்ஷிப்பது
ஸம்ஸ்ருதம் - வாக்களி்கப்பட்டது.

संश्रुत्य च न शक्यामि जीवमानः प्रतिश्रवम् ।

मुनीनामन्यथा कर्तुं सत्यमिदं हि मे सदा ॥

ஸம்ஸ்ருத்ய ச ந ஸக்ஷ்யாமி ஜீவமான: ப்ரதிஸ்ரவம் |
முநீநாமஸ்யதா கர்தும் ஸத்ய மிஷ்டம் ஹி மே ஸதா ||

18

முநீநாம் - 'முனிவர்களுக்கு
ப்ரதிஸ்ரவம் - சபதத்தை
ஸம்ஸ்ருத்ய - வாக்களித்துவிட்டு,
ஜீவமான: ச - உயிருடனிருக்கும் நான்
அஸ்யதா கர்தும் - மாற்ற
ஸக்ஷ்யாமி ந - உடன்படேன்.
ஹி - ஏனெனில்,
மே - எனக்கு
ஸதா - எக்காலத்திலும்
ஸத்யம் - சத்யமொன்றே
இஷ்டம். - ஸர்வமும்.

अप्यहं जीवितं जह्यां त्वां वा सीते सलक्ष्णाम् |

न तु प्रतिज्ञा संश्रुत्य ब्राह्मण्यो विशेषतः ||

அப்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் த்வாம் வா ஸீதே ஸலக்ஷ்ணாம் ||

ந து ப்ரதிஞ்ஞாம் ஸம்ஸ்ருத்ய ப்ராஹ்மணேப்யோ விஸேஷத: ||

19

ஸீதே - 'ஸீதே!
அஹம் - நான்
ஜீவிதம் - உயிரை என்றாலும்
ஸலக்ஷ்ணம் - லக்ஷ்ணமெல்லுள்ளிட்ட
த்வாம் வா - உன்னையென்றாலும்
ஜஹ்யாம் அபி - துறப்பிலும் துறப்பேன்.
விஸேஷத: - முக்கியமாய்
ப்ராஹ்மணேப்ய: - பிராமணர்கள் பொருட்டு
ப்ரதிஞ்ஞாம் - பிரதிக்கூறியை
ஸம்ஸ்ருத்ய து - செய்துகொடுத்துவிட்டு
ந - துறவேன்.

तदवश्यं मया कार्यमृषीणां परिपालनम् |

अनुक्तेनापि वैदेहि प्रतिज्ञाय तु किं पुनः ||

ததவஸ்யம் மயா கார்யம் ருஷீணாம் பரிபாலனம் |

அநுக்தேநாபி வைதேஹி ப்ரதிஞ்ஞாய து கிம் புன: ||

20

வைதேஹி - 'வைதேஹி!
ருஷீணாம் - முனிவர்களுடைய
பரிபாலனம் - ஸம்ரக்ஷித்தலானது
அநுக்தேந அபி - வேண்டப்படாமலிருப்பிலும்,
மயா - என்னால்

அவஸ்யம் - சுயமே
கார்யம் - செய்யப்பட்ட வேண்டிய கடமை.
அத - இப்பொழுது
தத் - அக்கடமை
ப்ரதிஞ்ஞாய - வாக்களித்துவிட்டு,
கிம் புன: - மீறுவதெங்ஙனம்?

मम स्नेहाच्च सीहार्वादिमुक्तं त्वयानये |

परिवृष्टोऽस्म्यहं सीते न ह्यनिष्टोऽनुशिष्यते ||

மம ஸ்நேஹாச்ச ஸௌஹார்த்தாதி முக்தம் த்வயான்நகே |

பரிவ்ருஷ்டோஸ்மயஹம் ஸீதே ந ஹ்யநிஷ்டோநுஸிஷ்யதே ||

21

அநகே - 'மாசற்றவளே!
ஸீதே - ஸீதே!
ஸ்நேஹாத் - அன்பினாலும்
ஸௌஹார்த்தாத் ச - தண்ணெயினாலும்
த்வயா - உன்னால்
மம - எனக்கு
இதம் - இது
உக்தம். - சொல்லப்பட்டது.
அஹம் - நான்
பரிவ்ருஷ்ட: அஸ்மி - சந்தோஷமடைந்தேன்.
ஹி - ஏனெனில்
அநிஷ்ட: - வேண்டாதவன்
ந அநுஸிஷ்யதே - போதிக்கப்படுகிறதில்லை.

सद्यं चानुरूपं च कुलस्य तव चात्मनः |

सधर्माचरिणी मे त्वं प्राणम्योऽपि गरीयसी ||

ஸத்ருஸம் சாநுரூபம் ச குலஸ்ய தவ சாத்மன: |

ஸதாம் சாரிணீ மே த்வம் ப்ராணேப்யோபி காரியஸீ ||

22

ஸோபனே - 'புனயாத்மாவே!
தவ - உனக்கும்
ஸத்ருஸம் ச - தகுந்தகே;
குலஸ்ய - உத்தம குலத்திற்கும்
அநுரூபம் ச - ஏற்றகே;
மே - எனக்கு
ஸதாம் சாரிணீ - என்னுடைய தர்மங்களையே அனுஷ்டிக்கும்
த்வம் - நீ
ப்ராணேப்ய: - உயிரினும்
காரியஸீ அபி - மேம்பட்டவள்ளறோ!

इत्येवमुक्त्वा वचनं महात्मा सीता प्रिया मैथिलराजपुत्रीम् ।
रामो धनुष्मान् सह लक्ष्मणेन जगाम रम्याणि तपोवनानि ॥

இத்யேவ முக்த்வா வசனம் மஹாத்மா
ஸீதாம் ப்ரியாம் மைதிலராஜபுத்ரீம் ।

ராமோ தனுஷ்மான் ஸஹ லக்ஷ்மணோன
ஜகாம ரம்யாணி தபோவநாநி ॥

மஹாத்மா - மஹாத்மாவான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
மைதிலராஜபுத்ரீம் - மிதிலை மன்னரின் திருமகனும்
ப்ரியாம் - மனைவியுமான
ஸீதாம் - ஸீதாபிராட்டியாரிடம்
வசனம் - தர்மவிதியை
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - அருளிச்செய்துவிட்டு,
தனுஷ்மான் - தனுஷ்பாணியாய்
லக்ஷ்மணோன - லக்ஷ்மணனோடு
ஸஹ - கூட
ரம்யாணி - அழகிய
தபோவநாநி - தபோவனங்களை நோக்கி
ஜகாம - பிரயாணமாயினர்.

23

இத்யாஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
தஸ்ய விம்ஸரதி ஸஹஸ்ரீகஸ்யாம் ஸம்ஹர்தாயாம் ஆரண்ய காண்டே
ரக்ஷோவதஸஸம்நதம் தாம் தஸம்: ஸர்க: ॥

ஏகாதச: ஸர்க: - 11

अग्रतः प्रययी रामः सीता मध्ये सुमध्यमा ।

पृष्ठतस्तु धनुष्पाणिर्लक्ष्मणोऽनुजगाम ह ॥

அக்ரத: ப்ரயயெள ராம: ஸீதா மத்யே ஸுமத்யமா ।

ப்ருஷ்டதஸ்து தனுஷ்பாணிர் லக்ஷ்மணோந்நுஜகாம ஹ ॥

ராம: - ஸ்ரீராமர்
அக்ரத: - முதலில்,
ப்ரயயெள - நடந்தார்.
ஸுமத்யமா - ஸுந்தரியான
ஸீதா - ஸீதாபிராட்டியார்
மத்யே து - நடுவில் சென்றார்.
ப்ருஷ்டத: - கடைசியில்
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
தனுஷ்பாணி: - ஆயுதபாணியாய்
அநுஜகாம - பின்பற்றிச் சென்றார்.

तौ पश्यमानौ विविधाञ्चैलप्रस्थान् वनानि च ।

नदीश्च विविधा रम्या जम्बु: सीतया सह ॥

தெள பர்யமாநெள விவிதான் ஸைலப்ரஸ்தான் வநாநி ச ।

நதீஸ்ச விவிதா ரம்யா ஜக்தமது: ஸீதயா ஸஹ ॥

सारसांश्चक्रवाकांश्च नदीपुलिनचारिणः ।

सरांसि च सपयानि युक्तानि जलजैः खगैः ॥

ஸாரஸான் சக்ரவாகாம்ஸ்ச நதீபுலின சாரிண: ।

ஸராம்ஸி ச ஸபத்யானி யுக்தாநி ஜலஜை: ககை: ॥

यूयवद्धांश्च पृथान् मदोन्मत्तान् विषाणिनः ।

महिषांश्च वराहांश्च नागांश्च द्रुमवेरिणः ॥

யூத பத்தாம்ஸ்ச ப்ருஷ்டதான் மதோன்மத்தான் விஷாணிந: ।

மஹிஷாம்ஸ்ச வராஹாம்ஸ்ச நாகாம்ஸ்ச த்ருமவெரிண: ॥

ஸீதயா ஸஹ - ஸீதையோடுகூட

தெள - அவ்விருவர்களும்

விவிதான் - பல

ஸைலப்ரஸ்தான் - மலைச்சிகரங்களையும்

வநாநி ச - காடுகளையும்,

ரம்யா: - அழகிய

விவிதா: - பல

1

2

3

4

நதி: ச	- நதிகளையும்,
நதிபுலிள சாரிண:	- நதிகளின் மணல் திட்டுகளிலிருக்கும்,
ஸாரஸான்	- ஸாரஸப் பறவைகளையும்,
சக்ரவாகான் ச	- சக்ரவாகப் பறவைகளையும்,
ஜலஜை:	- ஜலவாலிகளான
ககை:	- பறவைகளோடு
யுக்தாநி	- கூடிய
ஸபத்மானி	- தாமரைபூத்த
ஸராம்ஸி ச	- ஒடைகளையும்,
பூத பத்தான்	- கூட்டங்கூட்டமாய்ச்சேர்ந்துள்ள
ப்ருஷ்தான் ச	- புள்ளிமான்களையும்,
மதோன் மத்தான்	- கொழுத்த
விஷாணிந: ச	- எருதுகளையும்,
மஹிஷான் ச	- எருமைகளையும்,
பராஹான் ச	- வரற்களையும்,
த்ரும, வைரிண:	- மரங்களையழிக்கும்
நாகான் ச	- யானைகளையும்,
பர்யமாநௌ	- பார்த்துக்கொண்டே
ஜக்து:	- வழிநடந்தார்கள்.

ते गत्वा दूरमध्वान् लम्बमाने दिवाकरे ।

दद्युः सहिता रम्यं तटाकं योजनायतम् ॥

தே கத்வா தூரமத்வானம் லம்பமானே திவாகரே ।
தத்ருஸா: ஸஹிதா ரம்யம் தடாகம் யோஜநாயதம் ॥

पक्षपुष्करसंवाधं गजयूथैरलंकृतम् ।

सारसैर्हंसकादम्बैः संकुलं जलचारिभिः ॥

பத்ம புஷ்கர ஸம்பாதம் கஜ யூதாை லங்க்ருதம் ।
ஸாரஸைர் ஹம்ஸகாதம்பை: ஸங்குலம் ஜலசாரிபி: ॥

தே	- அவர்கள்
தாரம் அத்வானம்	- வெகுதூரம்
கத்வா —	- கடந்து,
திவாகரே	- சூரியன்
லம்பமானே	- அஸ்தமிக்கையில்,
யோஜநாயதம்	- விஸ்தாரமுள்ளது (நீண்டதும்)
பத்ம புஷ்கர	- செந்தாமரை, வெண்தாமரை
ஸம்பாதம்	- நிறைந்துள்ளதும்
கஜயூதை:	- யானைக்கூட்டங்களால்

அலங்க்ருதம்	- நிறைந்துள்ளதும்
ஜலஜாதிபி:	- ஜலப்பிராணிகளாகிய
ஸாரஸை:	- ஸாரஸப் பறவைகளாலும்
ஹம்ஸகாதம்பை:	- ஹம்ஸங்கள், காதம்பிவைகளாலும்
ஸங்குலம்	- நிறைந்து
ரம்யம்	- அழகாயிருக்கும்
தடாகம்	- தடாகமொன்றை
ஸஹிதா:	- ஒருங்கே
தத்ருஸா:	- கண்ணுற்றார்கள்.

प्रसन्नसलिले रम्यं तस्मिन् सरसि शुश्रुवे ।

गीतवादित्रनिर्घोषो न तु कश्चन दृश्यते ॥

ப்ரஸந்ந ஸலிலே ரம்யே தஸ்மின் ஸரசி ஸுஸ்ருவே ।

கீதவாதித்ரநிர்கோஷோ ந து கஸ்சன த்ருஸ்யதே ॥

ப்ரஸந்நஸலிலே - தெளிந்த ஜலமுற்ற

ரம்யே - அழகிய

தஸ்மின் - அந்த

ஸரசி - தடாகத்தில்

கீத வாதித்ர நிர்கோஷ: - பாட்டு, வாத்தம் இவைகளினொலி

ஸுஸ்ருவே - கேட்கப்பட்டது.

து - ஆனாலோ

கஸ்சன - மனிதனொருவனும்

த்ருஸ்ய்யதே ந ச - காணப்படவில்லை.

ततः कीर्तुं हलाद्राप्नोति लक्ष्मणश्च महारथः ।

मुनिं धर्मभूतं नाम प्रष्टुं समुपचक्रमे ॥

தத: கௌதுஹலாத் ராமே லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாரத: ।

முனிம் தர்மப்ருதம் நாம ப்ரஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே ॥

மஹாரத: - பெரும் போர்விராரும்பவரும்,

லக்ஷ்மண: ச - லக்ஷ்மணரும்

தத: - அவ்விடத்தில்த்

கௌதுஹலாத் - நுட்பம் தெரியாதவர்களறிந்துக் கொள்ள

வேண்டுமென்ற அவாவுடனிருந்தமையால்,

ராம: - ஸ்ரீராமர்

தர்ம ப்ருதம் நாம - தர்மம்ப்ருத் என்ற

முனிம் - முனிவரைப் பார்த்து

ப்ரஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே - பின்வருமாறு வினாவினார்.

इदमत्यदमुत् श्रुत्वा सर्वो नो महामुने ।

‘कीदृहलं महज्जातं किमिदं साधु कथ्यताम् ॥

இதமத்யத்புதம் ஸ்ருத்வா ஸர்வேஷாம் நோ மஹாமுனே ।

கௌதுஹலம் மஹஜ்ஜாதம் கிமிதம் ஸாது கத்யதாம் ॥

மஹாமுனே முனிவர் பெருமானே!

ந: எங்கள்

ஸர்வேஷாம் - எல்லோருக்கும்,

அத்யத்புதம் - மிக ஆச்சரியமாயிருக்கும்

இதம் - இதை

ஸ்ருத்வா - கேட்டு,

மஹத் - மிக

கௌதுஹலம் - ஆவல்

ஜாதம் - ஏற்பட்டிருக்கிறது.

கிம் இதம் - இதென்ன;

ஸாது - விளங்க

கத்யதாம் - சொல்லப்பட்டும்.

तेनैवमुक्तो धर्मात्मा राघवेण मुनिस्तदा ॥

தேநைவமுக்தோ தர்மாத்மா ராகவேண முனிஸ்ததா ।

ப்ரபாவம் ஸரஸ: க்ருத்ஸநமாக்யாது முபசக்ரமே ॥

தேந - அந்த

ராகவேண - ஸ்ரீராமரால்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உக்த: - விளாவப்பட்ட

முனி: - தர்மாத்மாவாகும்

ததா - முனிவர்,

ஸரஸ: - அப்பொழுது

ப்ரபாவம் - தடாகத்தினது

க்ருத்ஸநம் - திவ்வியப்பெருமையை (உற்பத்தியை)

ஆக்யதாம் உபசக்ரமே - பின்வருமாறு விளங்க உரைத்தார்.

इदं पञ्चाप्सरो नाम तटाकं सार्वकालिकम् ।

निर्मितं तपसा राम मुनिना माण्डकिर्णि ॥

இதம் பஞ்சாப்ஸரோ நாம தடாகம் ஸார்வகாலிகம் ।

நிர்மிதம் தபஸா ராம முனினா மாண்ட கர்ணினா ॥

ராம - ஸ்ரீராம!

இதம் - இந்த

தடாகம் - குளமானது,

9

10

11

ஆரண்ய காண்டம் - பதினோறாம் ஸர்க்கம்

2867

ஸார்வ காலிகம் - எப்பொழுதும் நீர் நிறைந்துள்ளது.

பஞ்சாப்ஸர: நாம - 'பஞ்சாப்ஸரஸ்' என்பதின் பெயர்.

மாண்ட கர்ணினா - 'மாண்டுகர்ணி' என்ற முனிவரால்

முனினா

தபஸா - தவமஹிமையால்

நிர்மிதம் - சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.

स हि तेपे तपस्तीव माण्डकिर्णिहमुनिः ।

दश वर्षसहस्राणि वायुभक्षो जलाश्रयः ॥

ஸ ஹி தேபே தபஸ் தீவ்ரம் மாண்டகர்ணிர் மஹாமுனி: ।

தச வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி வாயுபக்ஷோ ஜலாஸ்ரய: ॥

ஸ: - அந்த

மாண்டுகர்ணி: - மாண்டுகர்ணி என்ற

மஹாமுனி: - முனிவர் பெருமான்,

ஜலாஸ்ரய: - ஜலத்தில் நின்றிருக்கொண்டு,

வாயுபக்ஷ: - வாயுவை உணவாய்க் கொண்டு,

தச வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி - பதினாயிரம் வருஷங்கள்

தீவ்ரம் தப: - கடும் தவத்தை

தேபே - இயற்றினார்.

ஹி - இது ப்ரசித்தம்.

ततः प्रयथिताः सर्वे देवाः सावित्रुरोगमाः ।

अबुवन् यचनं सर्वं परस्परसमागताः ॥

தத: ப்ரயததிதா: ஸர்வே தேவா: ஸாக்நிபுரோகமா: ।

அப்ருவன் யசனம் ஸர்வே பரஸ்பர ஸமாகதா: ॥

தத: - அதனால்

ஸாக்நிபுரோகமா: - அக்னிபகவான் முதலியவர்களையுள்ளிட்ட

தேவர்கள்

ஸர்வே - எல்லோரும்,

ப்ரயததிதா: - மிகவும் உள்ளம் நடுங்கியவர்களாய்

பரஸ்பர ஸமாகதா: - ஒருவருக்கொருவர் கூடி.

ஸர்வே - எல்லோரும்

யசனம் - பின்வரும் மொழியை

அப்ருவன் - பேசிக்கொண்டார்கள்.

अस्माकं कस्यचित्स्थानमेष प्रार्थयते मुनिः ।

इति संविग्नमनसः सर्वे ते त्रिदिवीकसः ॥

அஸ்மாகம் கஸ்யசித் ஸ்தானமஷ ப்ரார்தயதே முனி: ।

இதி ஸம்விக்தமனஸ: ஸர்வே தே த்ரிதிவெளகஸ: ॥

12

13

14

ஏவு:	- 'இந்த
முனி:	- ரிஷி
அஸ்மாகம்	- நம்முள்
கஸ்யசித்	- ஒருவனுடைய
ஸ்தாநம்	- பதவியை
ப்ரார்தயதே	- அபஹரிக்கப்போகின்றார்
தே	- அந்த
த்ரிதிவௌகஸ:	- தேவர்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்
இதி	- மேற்கண்டவாறு
ஸம்வித்ர மனஸ:	- கவலைகொண்டார்கள்.

तत्र कर्तुं तपोविघ्नं देवैः सर्वैर्नियोजिताः ।

प्रधानाप्सरसः पञ्च विद्युच्चलितवर्चसः ॥

தத்ர கர்தும் தபோவிக்நம் தேவை: ஸர்வைர் நியோஜிதா: ।

ப்ரதாந அப்ஸரஸ: பஞ்ச வித்யுத் சலித வர்சஸ: ॥

தத்:	- அதனால்	15
தேவை: ஸர்வை:	- தேவர்கள் எல்லோர்களாலும்	
வித்யுத் சலித வர்சஸ:	- மின்னல் வெட்டுபோல் தேஹகாந்தியுடைய	
பஞ்ச	- ஐந்து	
ப்ரதாநாப்ஸரஸ:	- உத்தம அப்ஸரஸ்திரிகள்	
தபோவிக்நம்	- தவத்திற்கிடபூறை	
கர்தும்	- செய்ய	
நியோஜிதா:	- ஏற்படுத்தப்பட்டார்கள்.	

अप्सरोग्भिस्ततस्ताभिर्मुनिर्दृष्टपरावरः ।

नीतो मदनवश्यत् च सुराणां कार्यसिद्ध्यै ॥

அப்ஸரோபிஸ்ததஸ்தாபிர் முனிர் த்ருஷ்ட பராவர: ।

நீதோ மதனவஸ்யத்வம் ஸுராணாம் கார்யஸித்தயே ॥

தத்:	- 'அப்பொழுது	16
தாபி:	- அந்த	
அப்ஸரோபி:	- அப்ஸரஸ்திரிகளால்	
த்ருஷ்ட பராவர:	- இகபரமிரண்டும் அறிந்த	
முனி:	- முனிவர்,	
ஸுராணாம்	- தேவர்களது	
கார்ய ஸித்தயே	- மனோரதம் கைகூட்டுமாறு	
மதனவஸ்யத்வம்	- மனம்மனனாக்காட்படுத்தலை	
நீத:	- அடைவிக்கப்பட்டார்.	

ताक्षीवाप्सरसः पञ्च मुनेः पत्नीत्वमागताः ।

तटाके निर्मितं तासामस्मिन्नन्तर्हितं गृहम् ॥

தாஸ்சைவாப்ஸரஸ: பஞ்ச முனே: பத்நித்வ மாகதா: ।
தடாகே நிர்மிதம் தாஸா மஸ்யிந் நந்தர் ஹிதம் க்ருஹம் ॥

தா:	- 'அந்த	17
அப்ஸரஸ:	- அப்ஸரஸ்திரிகள்	
பஞ்ச	- ஐவரும்,	
முனே: ஏவ	- முனிவருக்கே	
பத்நித்வம்	- பத்னியாயிருத்தலை	
ஆகதா:	- அடைந்தார்கள்.	
அஸ்மின்	- இந்த	
தடாகே	- தடாகத்தினுள்	
தாஸாம்	- அவர்களுக்கு	
க்ருஹம்	- ஒரு வீடானது	
அந்தர் ஹிதம்	- மறைவாக	
நிர்மிதம்	- கட்டப்பட்டது.	

तथैवाप्सरसः पञ्च निवसन्त्यो यथासुखम् ।

रमयन्ति तपोयोगान्मुनि यौवनमास्थितम् ॥

ததைவாப்ஸரஸ: பஞ்ச நிவஸந்த்யோ யதாஸுகம் ।
ரமயந்தி தபோயோகாண் முனிம் யௌவன மாஸ்திதம் ॥

அப்ஸரஸ:	- 'அப்ஸரஸ்திரிகள்	18
பஞ்ச	- ஐவரும்	
தத்ர ஏவ	- அவ்விடத்திலேயே	
யதாஸுகம்	- சுகமே	
நிவஸந்த்ய:	- வஸித்துக்கொண்டு	
தபோயோகாத்	- தவமஹிமையால்	
யௌவனம் ஆஸ்திதம்	- யௌவனதையிலேயேயிருக்கும்	
முனிம்	- முனிவரை	
ரமயந்தி	- களிப்புறச் செய்கின்றனர்.	

तासां संकीडमानानामेव वादित्रिःस्वनः ।

श्रूयते भूषणोन्मिश्रो गीतशब्दो मनोहरः ॥

தாஸாம் ஸங்கீட மாநாடோஷ வாதித்ர நிஸ் ஸ்வன: ।
ஸ்ரூயதே பூஷணோந் மிஸ்ரோ கீதஸப்தோ மநோஹர: ॥

ஸங்கீட மாநாநாம்	- 'விளையாடும்	19
தாஸாம்	- அவர்களுடைய	
பூஷணோந் மிஸ்ர:	- ஆபரணங்களுக்கூடிய	

வாதித்ரநி: ஸ்வன: - வாத்திய ஒலியும்
ஏஷ: - இந்த
மநோஹர: - இனிய
கீத ஸப்பத: - பாட்டுடொலியும்
ஸ்ரூயதே - கேட்கப்படுகிறது.

आश्चर्यमिति तस्यैतद्वचनं भावितात्मनः ।

राघवः प्रतिजग्राह सह भ्रात्रा महायशः ॥

ஆஸ்ர்யமிதி தஸ்யைதத் வசனம் பாவிதாத்மன: ।

ராகவ: ப்ரதிஜக்ராஹ ஸஹ ப்ராத்ரா மஹாயஸா: ॥

பாவிதாத்மன: - ஆத்மக்ஞானமுற்ற

தஸ்ய - அவரது

ஏதத் - இந்த

வசனம் - மொழியை

ஆஸ்ர்யம் - 'ஆச்சரியமாய்

இதி - இருக்கிற 'தென்று

மஹாயஸா: - பெரும்புகழ்பெற்ற

ராம: - ஸ்ரீராமர்

ப்ராத்ரா ஸஹ - தம்பியோடுகூட

ப்ரதி ஜக்ராஹ - கேட்டு மகிழ்ந்தார்.

एवं कथयमानस्स ददर्शश्रममण्डलम् ॥

ஏவம் கதயமானஸ்ய ததர்ஸாஸ்ரம மண்டலம் ॥

ஏவம் - இங்ஙனம்

கதயமானஸ்ய - கதை சொல்லியதும்,

ஆஸ்ரம மண்டலம் - ஆத்ரமவரிசையை

ததர்ஸ - கண்டார்.

प्रविश्य सह वेदेह्या लक्ष्मणेन च राघवः ।

उवास मुनिभिः सर्वैः पूज्यमानो महायशः ॥

ப்ரவிஸ்ய ஸஹ வைதேஹ்யா லக்ஷ்மணேன ச ராகவ: ।

உவாஸ முனிபி: ஸர்வை: பூஜ்யமானோ மஹாயஸா: ॥

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்

வைதேஹ்யா ஸஹ - வைதேஹியாரோடும்,

லக்ஷ்மணேன ச - லக்ஷ்மணனோடும்

ப்ரவிஸ்ய - பிரவேசித்து

மஹாத்மப்பி: - மகாத்மாக்களாகிய

முனிபி: - முனிவர்கள்

ஸர்வை - எல்லோராலும்,

20

21

22

பூஜ்யமாந: - கொண்டாடப்படுகிறவராய்
உவாஸ - காலங்கழித்தார்.

तथा तस्मिन् स काकुत्स्थः श्रीमत्याश्रममण्डले ।

उषित्वा तु सुखं तत्र पूज्यमानो महर्षिभिः ॥

ததா தஸ்மின் ஸ காகுத்ஸ்த: ஸ்ரீமத்யாஸ்ரம மண்டலே ।

உஷித்வா து ஸுகம் தத்ர பூஜ்யமானோ மஹர்ஷிபி: ॥

23

जगाम चाश्रमांस्तेषां पर्यायणं तपस्विनाम् ।

तेषामुषितवान् पूर्वं सकाशे स महारत्रवित् ॥

ஜகாம சாஸ்ரமான் தேஷாம் பர்யாயேண தபஸ்விநாம் ।

தேஷா முஷிதவான் பூர்வம் ஸகாஸோ ஸ மஹாஸ்த்ரவித் ॥

24

ஸ காகுத்ஸ்த: - லக்ஷ்மணருடனிருக்கும்

மஹாஸ்த்ரவித் - அஸ்திர வித்தையில் நிபுணராகிய

ஸ: - அவர்,

ததா - அவ்வண்ணமாய்

மஹர்ஷிபி: - மஹர்ஷிகளால்

பூஜ்யமாந: - உபசரிக்கப்படுபவராய்

தத்ர - அப்பொழுது

தஸ்மின் - அந்த

பூமிதி - அழகிய

ஆஸ்ரம மண்டலே - ஆத்ரமங்களில்

ஸுகம் - ஸ்வேச்சையாய்

உஷித்வா து - இருந்துகொண்டு,

யேஷாம் - எந்த

தபஸ்விநாம் ஸகாஸோ - தபஸ்விகளிடம்

பூர்வம் - முன்பு

உஷிதவான் - இருந்தாரோ,

தேஷாம் - அவர்களுடைய

ஆஸ்ரமான் ச - ஆத்ரமங்களுக்கே

பர்யாயேண - மாற்றிமாற்றி

ஜகாம - சென்றார்.

क्वचित्परिदशान् मासानेकं संवत्सरं क्वचित् ।

क्वचिच्च चतुरो मासान् पञ्च षट् चापान् क्वचित् ॥

க்வசித் பரிதஸான் மாஸா நேகம் ஸம்வத்ஸர்ம் க்வசித் ।

க்வசிச்ச சதுரோ மாஸான் பஞ்ச ஷட் சாபரான் க்வசித் ॥

25

अपरत्राधिकं मासादध्यर्थमधिकं क्वचित् ।

श्रीन् मासान्दमासांश्च राघवो न्यवसत्सुखम् ॥

அபரத்ராதிசம் மாஸாதப்யர்த்தமிகம் க்வசித் ।
தரீன் மாஸான் அஷ்டமாஸாம்ஸ்ச ராகவோ ந்யவஸத்ஸுகம் ॥ 26

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்,
ஸுகம்	- ஸவேச்சையாய்,
க்வசித்	- சிலவிடங்களில்
ப்ரதிபரான்	- சுமாரி பந்து
மாஸாத்	- மாதங்களையும்,
க்வசித்	- சிலவிடங்களில்
ஏகம்	- ஒரு
ஸம்வத்ஸரம்	- வருஷத்தையும்,
க்வசித்	- சிலவிடங்களில்
சதுர:	- நான்கு
மாஸான் ச	- மாதங்களையும்,
க்வசித்	- சிலவிடங்களில்
அபரான்	- மற்றும்
பஞ்சஷட் ச	- ஐந்தாறு மாதங்களையும்,
அபரத்ர	- மற்ற
க்வசித்	- சிலவிடங்களில்
மாஸாத்	- ஒரு மாதத்திற்கு
அதிகம்	- அதிகமாயும்,
அர்த்தம் அதிகம் அபி-	- ஒரு பக்ஷத்திற்கு அதிகமாயும்;
க்வசித்	- சிலவிடங்களில்
தரீன் மாஸான்	- மூன்று மாதங்ளையும்
அஷ்ட மாஸான் ச	- எட்டு மாதங்களையும்,
ந்யவஸத்	- கழித்தார்.

एवं संवसतस्तस्य मुनीनामाश्रमेषु वै ।

रमतश्चानुकृत्येन ययुः संवत्सरा दश ॥

ஏவம் ஸம்வஸதஸ்தஸ்ய முனீநா மாஸ்ரமேஷு வை ।

ரமதஸ்சாநுகுர்த்யேந யயு: ஸம்வத்ஸரா தசா ॥

ததா	- அங்ஙனம்
முனீநாம்	- முனிவர்களுடைய
ஆஸ்ரமேஷு வை	- ஆச்ரமங்களிலேயே
ஆநுகூல்யேந	- இடையூழின்றி
ரமத: ச	- சந்தோஷமாய்,
ஸம்வஸத:	- வலித்துக்கொண்டிருந்த
தஸ்ய	- அவருக்கு
தஸா	- பத்து
ஸம்வத்ஸரா:	- வருஷங்கள்
யயு:	- கழிந்தன.

27

परिवृत्य च धर्मज्ञो राघवः सह सीतया ।

सुतीक्ष्णस्याश्रमं श्रीमान् पुनरेवाजगाम ह ॥

ப்ரிவ்ருத்ய ச தர்மக்ஞோ ராகவ: ஸஹ ஸீதயா ।
ஸுதீக்ஷணஸ்யாஸ்ரமம் ஸ்ரீமான் புனரேவாஜகாம ஹ ॥ 28

தர்மக்ஞ:	- தருமமுணர்ந்தவரும்,
ஸ்ரீமான் ச	- ஸ்ரீமானுமாகிய
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்,
ஸீதயா ஸஹ	- ஸீதையோடுகூட
ப்ரிவ்ருத்ய	- திரும்பி,
புன:	- மீளவும்
ஸுதீக்ஷணஸ்ய	- ஸுதீக்ஷணரது
ஆஸ்ரமம் ஹ	- ஆச்ரமத்திற்கே
ஆஜகாம	- வந்துசேர்ந்தார்.

स तमाश्रममासाद्य मुनिभिः प्रतिपूजितः ।

तत्रापि न्यवसद्दामः किञ्चित्कालमरिन्दमः ॥

ஸ தமாஸ்ரமமாஸாத்ய முனிபி: ப்ரதிபூஜித: ।

தத்ரஹி ந்யவஸத்ராம: கிஞ்சித் கால மரிந்தம: ॥ 29

அரிந்தம:	- சத்ருஸம்ஹாரகராகிய
ஸ:	- அந்த
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
தம்	- அந்த
ஆஸ்ரமம்	- ஆச்ரமத்தை
ஆஸாத்ய	- அடைந்து,
முனிபி:	- ரிஷிகளால்
ப்ரதிபூஜித:	- உபசரிக்கப்பட்டவராய்,
தத்ர அபி	- அங்கும்,
கிஞ்சித்	- சிறிது
காலம்	- காலம்
ந்யவஸத்	- கழித்தார்.

अथाश्रमस्थो विनयात्कदाचित् महामुनिम् ।

उपासीनः स काकुत्स्थः सुतीक्ष्णमिदमब्रवीत् ॥

அதாஸ்ரமஸ்தோ விநயாத் கதாசித் தம் மஹாமுனிம் ।

உபாஸீந: ஸ காகுத்ஸ்த: ஸுதீக்ஷணமிதம்ப்ரவீத் ॥ 30

ததாஸ்ரமஸ்த:	- அவரது ஆச்ரமத்திலிருப்பவரும்
ஸுதீக்ஷணம்	- ஸுதீக்ஷண
மஹாமுனிம்	- முனிவர் பெருமானை

உபாஸீந:	- காத்திருந்தவருமான
ஸ:	- அந்த
காகுத்ஸ்த:	- ஸ்ரீராமர்,
கதாசித்	- ஒருசமயம்
தம்	- அவரைப் பார்த்து
விநயாத்	- வினயமாக
இதம்	- பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	- வினாவினார்.

அஸ்மிந்ரப்யே भगवन्नगस्यो मुनिसत्तमः ।

वसतीति मया नित्यं कथाः कथयतां श्रुतम् ॥

அஸ்மிந்நரண்யே பகவந்நகஸ்த்யோ முனிஸத்தம: ।

வஸதீதி மயா நித்யம் கதா: கதயதாம் ஸ்ருதம் ॥

பகவந்	- 'பகவானே'
கதயதாம்	- பேசிக்கொண்டிருப்பவர்களின்
கதா:	- பேச்சுகளில்,
முனிஸத்தம:	- 'முனிவர்'பெருமானாகும்
அகஸ்த்ய:	- அகஸ்தியர்
அஸ்மின்	- இந்த
அரண்யே	- காட்டில்
நித்யம்	- எப்பொழுதும்
வஸதி	- வசிக்கிறார்'
இதி	- என்
மயா	- என்னால்
ஸ்ருதம்	- கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

न तु जानामि तं देशं वनस्यास्य महत्या ।

कुत्राश्रममिदं पुण्यं महर्वस्तस्य धीमतः ॥

நது ஜாநாமி தம் தேசம் வனஸ்யாஸ்ய மஹத்தயா ।

குத்ராஸ்ரமமிதம் புண்யம் மஹர்ஷேஸ்தஸ்ய தீமத: ॥

அஸ்ய	- 'இந்த
வனஸ்ய	- காட்டின்
மஹத்தயா	- விசாலத்தால்
தம் தேசம்	- அவ்விடத்தை
ஜாநாமி ந	- நானறியேன்.
தீமத:	- மிக்க அறிவாளியாகிய
தஸ்ய	- அந்த
மஹர்ஷே:	- மஹரிஷியினுடைய
இதம்	- இந்த

31

32

புண்யம்	- புண்யமாகிய
ஆஸ்ரமம்	- ஆஸ்ரமம்
து	- இப்பொழுது
குத்ர	- எங்குள்ளது?

प्रसादात्तत्रभवतः सानुजः सह सीतया ।

अगस्त्यमभिगच्छेयमभिवादयितुं मुनिम् ॥

ப்ரஸாதாத் தத்ர பவத: ஸாநுஜ: ஸஹ சீதயா ।

அகஸ்த்யமபிகச்சேய மபிவாதயிதம் முனிம் ॥

33

தத்ர பவத:	- 'தேவரீது
ப்ரஸாதாத்	- அனுக்கிரஹத்தால்
ஸஹ	- ஸஹையோடு கூடவும்
ஸாநுஜ:	- தம்பியுடனும்
அகஸ்த்யம்	- அகஸ்திய
முனிம்	- முனிவரை
அபிவாதயிதம்	- நமஸ்கரிக்க
அபிகச்சேயம்	- செல்வேன்.

मनोरथो महानेष हृदि मे परिवर्तते ।

यदहं तं मुनिवरं शुश्रूषेयमपि स्वयम् ॥

மனோரதோ மஹாநேஷ ஹ்ருதி மே பரிவர்த்ததே ।

யதஹம் தம் முனிவரம் ஸுஸ்ரூஷேயமபி ஸ்வயம் ॥

34

அஹம்	- 'அடியேன்
தம்	- அந்த
முனிவரம்	- முனிவர்'பெருமானை
ஸ்வயம்	- தானே
அபி ஸுஸ்ரூஷேயம்	- தொண்டுபுரிவேனோ?
யத்	- என்ற
ஏஷ:	- இந்த
மஹாந்	- சிறந்த
மனோரத:	- மனோரதமானது,
ஹ்ருதி	- உள்ளத்தில்
ஸம்பரிவர்த்ததே	- சுழன்றுக்கொண்டிருக்கிறது.'

इति रामस्य स मुनिः श्रुत्वा धर्मात्मनो वचः ।

सुतीक्ष्णः प्रत्युवाचेदं प्रीतो दशरथात्मजम् ॥

இதி ராமஸ்ய ஸ முனி: ஸ்ருத்வா தர்மாத்மநோ வச:

ஸுதீக்ஷண: ப்ரத்யுவாசேதம் ப்ரீதோ தஸரதாத்மஜம் ॥

35

தர்மாந்தம்:	- தருமாத்தமாவாகிய
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமரது
இதி வச:	- இச்சொல்லுக்கு
ஸ்ருத்வா	- திருச்செவிகாற்றியருளிய
ஸ:	- அந்த
ஸுதீக்ஷண:	- ஸுதீக்ஷண
முனி:	- முனிவர்,
பரீத:	- உள்ளம் பூரித்தவராகி
தஸரதாத்தமஜம்	- தஸரத சக்கிரவர்த்தியாரின் திருக்குமாரராகும்
இதம்	- அவரைப் பார்த்து,
ப்ரத்யுவாச:	- பின்வருமாறு
	- பதலளித்தார்.

अहमप्येतदेव त्वां वक्तुकामः सलक्ष्मणम् ।

अगस्त्यमभिगच्छेति सीतया सह राघव ॥

அஹமப்யேததேவ த்வாம் வக்துகாம: ஸலக்ஷ்மணம் ।

அகஸ்த்யமபிகச்சேதி ஸீதயா ஸஹ ராக்வ ॥

ராகவ	- 'ஸ்ரீராம!
அஹம் அபி	- நானும்,
ஸ லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணனுடனிருக்கும்
த்வாம்	- உன்னிடம்,
ஸீதயா ஸஹ	- 'ஸீதைதேயோடு
அகஸ்த்யம்	- அகஸ்திய முனிவரை
அபி கச்ச	- 'போய் தரிசி'
இதி	- என்ஹ
ஏதத் ஏவ	- இதையே
வக்து காம:	- சொல்லவிரும்புதேன்.

दिष्ट्या त्विदानीमर्थऽस्मिन् स्वयमेव ब्रवीषि माम् ।

अहमाख्यामि ते राम यत्रागस्त्यो महामुनिः ॥

திஷ்ட்யா த்விதானிமர்த்தே (அ)ஸ்யின் ஸ்வயமேவ ப்ரவீஷி மாம் ।

அஹ மாக்ஷ்யமி தே ராம யத்ராகஸ்த்யோ மஹாமுனி: ॥

அஸ்யின் அர்த்தே	- 'இதே விஷயத்தில்
இதானீம்	- இப்பொழுது,
ஸ்வயம் ஏவ	- நீயே
மாம்	- என்னை
ப்ரவீஷி	- விசாரித்தனை.
திஷ்ட்யா து	- இது தெய்வாதீனமே.
ராம	- ஸ்ரீராம!
அகஸ்த்ய:	- அகஸ்திய

36

ஆரண்ய காண்டம் - பதினோறாம் ஸர்க்கம்

2877

மஹாமுனி:	- முனிவர் பெருமான்
யத்ர	- எங்கிருக்கிறாரோ (அதை)
தே	- உனக்கு
அஹம்	- நான்
ஆக்ஷயமி	- சொல்லுகிறேன்.

योजनान्याश्रमादस्माद्याहि चत्वारि वै ततः ।

दक्षिणेन महाऽह्मीमानगस्त्यभ्रातुराश्रमः ॥

யோஜநாந்யாஸ்ரமாதஸ்மாத்த ததா சத்வாரி வை தத: ।
தக்ஷிணேன மஹான் ஸ்ரீமான் அகஸ்த்யப்ரதது ராஸ்ரம: ॥

38

தத	- 'குழந்தாய்!
ஆஸ்ரமாத்	- ஆஸ்ரமத்தினின்று
தக்ஷிணேன	- தெற்குநோக்கி
சத்வாரி	- நான்கு
யோஜநாநி	- யோஜனனூதரம்
யாவமி	- செல்.
தத:	- அவ்விடத்தில்
அகஸ்த்ய ப்ரதது:	- அகஸ்தியரின் தம்பியின்
மஹான்	- பெரிய
ஸ்ரீமான்	- அழகிய
வை	- ஆஸ்ரமமிருக்கிறது.

स्थलीप्राये वनोद्देशे पिप्पलीवनशोमिते ।

बहुपुष्पफले रम्ये नानाशकुनिनादिते ॥

ஸ்தலீ ப்ராயே வநோத்தேஸே பிப்பலீவன ஸோபிதே ।

பஹு புஷ்ப பலே ரம்யே நநா ஸகுனி நாதிதே ॥

39

पद्मिन्यो विविधास्तत्र प्रसन्न-सतिताः शिवाः ।

हंसकारण्डवाकीर्णाक्षक्रवाकोपशोभिताः ॥

பத்மினியோ விவிதாஸ்தத்ர ப்ரஸந்ந ஸலிலா: ஸிவா: ।

ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாஸ்க்ரவாகோபஸோபிதா: ॥

40

தத்ர	- 'அந்த
ஸ்தலீ ப்ராயே	- மிக மேடுபூமியுள்ளதும்,
பிப்பலீவன ஸோபிதே	- பிப்பலீமரங்களடர்ந்ததும்,
பஹு புஷ்ப பலே	- பலவகை புஷ்பங்களும், பழங்களும் நிறைந்ததும்
நநா ஸகுனி நாதிதே	- பலவித பறவைகள் சப்திக்கப் பெற்றதும்,
ரம்யே	- அழகானதுமான்
வநோத்தேஸே	- ஆஸ்ரமப்பிரதேசத்தில்,
விவிதா:	- பல,

- ப்ரஸந்த ஸலிலா: - தெளிந்த ஜலத்தை உடையவைகளும்,
 ஸலிலா: - புண்யமானவைகளும்,
 ஹம்ஸ காரண்ட - ஹம்ஸங்கள், நீர்காக்கைகள் நிரம்பியவைகளும்
 வாகீர்ணா: - சக்ரவாகங்களாமழகுவாய்ந்து விளங்கும்
 சக்ரவாகோபஸோபிதா: - தாமரையோடைகளிருக்கின்றன.
 பத்மின்ய: -

तत्रैको रजनी व्युष प्रभाते राम गम्यताम् ।

दक्षिणा दिशमास्थाय वनषण्डस्य पार्श्वतः ॥

ததிரைகாம் ரஜநீம் வ்யுஷ்ய ப்ரபாதே ராம கம்யதாம் ।
 தக்ஷிணாம் திஸ மாஸ்தாய வனஷண்டஸ்ய பார்ஸ்வத: ॥

- ராம - 'ஸ்ரீராம!
 தத்ர - அங்கு
 ஏகாம் - ஒரு
 ரஜநீம் - இரவை
 வ்யுஷ்ய - சுழித்து,
 ப்ரபாதே - காவையில்
 வனஷண்டஸ்ய - அடர்ந்த காட்டினது,
 பார்ஸ்வத: - பக்கமாய்
 தக்ஷிணாம் - தெற்கு
 திஸம் - திசையை
 ஆஸ்தாய - பற்றி,
 கம்யதாம் - செல்வப்பட்டும்.

तत्रागस्त्याश्रमपदं गत्वा योजनमन्तरम् ।

रमणीये वनोद्देशे बहुपादपसंवृते ॥

தத்ராகஸ்த்யாஸ்ரம பதம் கத்வா யோஜநமந்தரம் ।
 ரமணியே வநோத்தேசேபஹுபாதப ஸம்வ்ருதே ॥

- யோஜநம் - 'ஒரு யோஜனை
 அந்தரம் - தூரம்
 கத்வா - கடந்து,
 பஹுபாதப - வெகு மரங்களடர்ந்த
 ஸம்வ்ருதே -
 ரமணியே - அழகிய
 வநோத்தேசே - வனப்பிரதேசத்தில்
 அகஸ்த்யாஸ்ரம பதம் - அகஸ்தியருடைய ஆசிரமம்
 தத்ர - அங்கிருக்கிறது.

रस्यते तत्र वैदेही लक्ष्मणश्च सह त्वया ॥

ரம்ஸ்யதே தத்ர வைதேஹி லக்ஷ்மணாஸ்ச ஸஹ த்வயா ॥

- தத்ர - 'அவ்விடத்தில்
 த்வயா ஸஹ - உன்னோடுகூட
 வைதேஹி - ஸீதை
 ரம்ஸ்யதே - ஆனந்தமடைவாள்.
 லக்ஷ்மண: ச - லக்ஷ்மணனுமடைவான்.

यदि बुद्धिः कृता द्रष्टुमगस्त्यं तं महामुनिम् ।

अद्यैव गमने बुद्धिं रोचयस्व महायशः ॥

யதி புத்தி: க்ருதா த்ரஷ்டு மகஸ்த்யம் தம் மஹாமுனிம் ।

அத்த்யைவ கமனே புத்திம் ரோசயஸ்ய மஹாயஸ: ॥

- மஹாயஸ: - பெரும்புகழ்பெற்றவனே!
 தம் - அந்த
 அகஸ்த்யம் - அகஸ்திய
 மஹாமுனிம் - மாமுனிவரை,
 த்ரஷ்டும் - தரிசிக்க
 புத்தி: - உத்தேசமானது
 க்ருதா இதி - இருக்குமாகில்,
 அத்ய ஏவ - இப்பொழுதே
 கமனே - பிரயாணத்தில்
 புத்திம் ரோசயஸ்வ - தீர்மானம் செய்.

इति रामो मुनेः श्रुत्वा सह भ्रात्राभिवाद्य च ।

प्रतस्थेऽगस्त्यमुद्दिश्य सानुजः सीतया सह ॥

இதி ராமோ முனே: ஸ்ருத்வா ஸஹ ப்ராத்ராபிவாத்ய ச ।
 ப்ரதஸ்தே (அ)கஸ்த்ய முத்தியஸ்ய ஸாநுஜ: ஸீதயா ஸஹ ॥

- ராம: - 'ஸ்ரீராமர்,
 முனே: - முனிவருடைய
 இதி - இம்மொழியை
 ப்ராத்ரா ஸஹ - தம்பியோடுகூடவே
 ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
 அபிவாத்ய ச - தன்னிடீட்டுவிட்டு,
 அகஸ்த்யம் - அகஸ்தியரை
 உத்தேசித்து, -
 ஸாநுஜ: - தம்பியுடனும்
 ஸீதயா ஸஹ - ஸீதையுடனும்,
 ப்ரதஸ்தே - புறப்பட்டார்.

पश्यन् वनानि चित्वाणि पर्वतांश्चावसृजिमान् ।

सरांसि सरितश्चैव सान्नि विविधानि च ॥

பார்வந் வநாநி சித்ராணி பர்வதாம்ஸாப்ரஸந்திபாண் ।

ஸராம்ஸி ஸரிதஸ்சைவ ஸாந்நாநி விவிதானி ச ॥

46

सुतीक्ष्णोपदिष्टेन गत्वा तेन पथा सुखम् ।

इदं परमसंहृष्टो वाक्यं लक्ष्मणमब्रवीत् ॥

ஸுதீக்ஷ்ணோபதிஷ்டேந கத்வா தேந பதா ஸுகம் ।

இதம் பரம ஸம்ஹருஷ்டோ வாக்க்யம் லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ॥

47

ஸுதீக்ஷ்ணேந - ஸுதீக்ஷ்ண முனிவரால்

உபதிஷ்டேந - கூறப்பட்ட

தேந - அந்த

பதா - வழிபற்றி

ஸுகம் - சுகமே

கத்வா - சென்றுகொண்டு,

சித்ராணி - அழகிய

வநாநி - வனங்களையும்,

அப்ர ஸந்திபாண் - மேகங்கள்போன்ற

பர்வதான்ச - மலைகளையும்,

ஸராம்ஸிச - ஓடைகளையும்,

ஸரித: ஏவ - ஆறுகளையும்

விவிதானி - பல

ஸாந்நாநிச - தாழ்வரைகளையும்

பார்வந் - பார்த்துக்கொண்டு

பரமஸம்ஹருஷ்ட: - மிகமகிழ்ச்சி கொண்டவராகி

லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

இதம் - பின்வரும்

வாக்க்யம் - சொல்லை

அப்ரவீத் - சொன்னார்.

एतदेवाश्रमपदं नूनं तस्य महात्मनः ।

अगस्त्यस्य छन्दोऽर्चयन् पुण्यकर्मणः ॥

ஏததேவாஸ்ரம பதம் நூநம் தஸ்ய மஹாத்மன: ।

அகஸ்த்யஸ்ய முனோ ப்ராநாந் த்ருஸ்யதே புண்யகர்மண: ॥

48

ஏதத் - 'இதோ

ஆஸ்ரம பதம் - ஓர் ஆஸ்ரமம்

த்ருஸ்யதே - காணப்படுகிறது.

புண்யகர்மண: - புண்யச் செயலுடைய

ஆரண்ய காண்டம் - பதினோறாம் ஸர்க்கம்

2881

அகஸ்த்யஸ்ய - அகஸ்திய

முனோ - முனிவரது

ப்ராநா: - தம்பியாகிய

தஸ்ய - அந்த

மஹாத்மன: - மஹாத்மாவினுடையது

நூநம் ஏவ - போலிருக்கிறது.

यथा हि मे वनस्यास्य जाताः पथि सहस्रशः ।

सनता फलभारेण पुष्पभारेण च द्रुमाः ॥

யதா ஹி மே வனஸ்யாஸ்ய ஜாதா: பதி ஸஹஸ்ரஸ: ।

ஸந்தநதா: பலபாரேண புஷ்ப பாரேண ச த்ருமா: ॥

49

பதி - 'வழியில்

அஸ்ய - இந்த

வனஸ்ய - வனத்தினுடைய,

ஸஹஸ்ரஸ: - ஆயிரக்கணக்கான

த்ருமா: - மரங்கள்,

பலபாரேண - கனிகளின் மிகையாலும்,

புஷ்ப பாரேண ச - புஷ்பங்களின் மிகையாலும்,

ஸந்தநதா: - தலைசாய்த்து

ஜாதா: - விளங்குகின்றன.

மே - எனக்கு

யதா ஹி - சொல்லியவண்ணமே இருக்கிறது.

पिप्लीनीं च पञ्चानां वनादस्मादुपातः ।

गन्धोऽयं पवनोत्सितः सहसा कटुकोदयः ॥

பிப்பலீநாம் ச பக்வாநாம் வநாதஸ்மாதுபாகத: ।

கந்தோ:யம் பவநோதக்ஷிப்த: ஸஹஸா கடுகோதய: ॥

50

பக்வாநாம் - 'கனிந்த

பிப்பலீநாம் - பிப்பலி மரங்களுடைய

அயம் - இந்த

கந்த: - வாஸனையானது

ஸஹஸா - உக்கிரமாய்

பவநோதக்ஷிப்த: - காற்றால் கொண்டுவரப்பட்டு

கடுகோதய: ச - கரமாய்

அஸ்மாத் - இந்த

வநாத் - காட்டிலிருந்து

உபாகத: - வருகிறது.

तत्र तत्र च दृश्यन्ते संक्षिप्ताः काष्ठसंघायाः ।

लूनाश्च पथि दृश्यन्ते दर्भा वैदूर्यवर्चसः ॥

தத்ர தத்ர ச த்ருஸ்யந்தே ஸம்க்ஷிப்தா: காஷ்ட ஸஞ்சயா: ।

லூநாஸ்ச பதி த்ருஸ்யந்தே தர்பா வைடூர்யவர்ச்சஸ: ॥

தத்ர தத்ர - அங்கங்கு
ஸம்க்ஷிப்தா: - அடுக்கிவைக்கப்பட்ட
காஷ்ட ஸஞ்சயா: - கட்டைக்குவியல்கள்
த்ருஸ்யந்தே ச - காணப்படுகின்றன.
பதி - வழியில்
வைடூர்ய வர்ச்சஸ: - வைடூரியகாந்தியுடைய
தர்பா: - தர்ப்பைகள்
லூநா: ச - அறுக்கப்பட்டும்
த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றன.

एतच्च वनमध्यस्थं कृष्णाश्लिखरोपमम् ।

पावकस्याश्रमस्थस्य धूमाग्रं स्रग्दृश्यते ॥

ஏதச்ச வனமத்யஸ்தம் க்ருஷ்ணாப்ரஸரிகரோபமம் ।

பாவகஸ்யாஸ்ரமஸ்தஸ்ய தூமாக்ரம் ஸம்ப்ரத்ருஸ்யதே ॥

ஆஸ்ரமஸ்தஸ்ய - ஆஸ்ரமத்திலிருக்கும்
பாவகஸ்ய - அக்கிளியின்
தூமாக்ரம் - புகையானது,
வனமத்யஸ்தம் - ஆஸ்ரமத்தின் மத்தியிலிருப்பதையும்,
க்ருஷ்ணாப்ர - கருந்த மேகத்திற்கு நிகரானதாயும்,
ஸரிகரோபமம் - இதோ

ஏதத் - ஸம்ப்ரத்ருஸ்யதே - காணப்படுகிறது.

विचिक्षे च तीर्थेषु कृतस्नाता महर्षयः ।

पुष्पोपहारं कुर्वन्ति कुसुमैः स्वयमार्जितैः ॥

விவிக்ஷே ச தீர்த்தேஷு க்ருதஸ்நாநா மஹர்ஷய: ।

புஷ்போபஹாரம் குர்வந்தி குஸுமை: மஹர்ஷய: ॥

மஹர்ஷய: - 'மகரிஷிகள்
விவிக்ஷே - புண்ணிய
தீர்த்தேஷு - தீர்த்தகட்டடங்களிலேயே
க்ருதஸ்நாநா: - நீராடியவர்களாய்,
ஸ்வயம் ஆர்ஜிதை: - தாங்களே பறித்துவந்த
குஸுமை: - புஷ்பங்களினால்,
புஷ்போபஹாரம் - புஷ்பார்ச்சனையை
குர்வந்தி - செய்கின்றார்கள்.

51

52

53

तत्सुतीक्ष्णस्य वचनं यथा सौम्य मया श्रुतम् ।

अगस्त्यस्याश्रमो भ्रातुर्नृनमेष भविष्यति ॥

தத் ஸுதீக்ஷ்ணஸ்ய வசனம் யதா ஸௌம்ய மயா ஸ்ருதம் ।

அகஸ்த்யஸ்யாஸ்ரமோ ப்ராதூர் நூநமேஷ பவிஷ்யதி ॥

ஸௌம்ய - 'அன்பனே
ஸுதீக்ஷ்ணஸ்ய - ஸுதீக்ஷ்ணருடைய
வசனம் - விவரணம்
யதா - எவ்விதம்
மயா - என்னால்
ஸ்ருதம் - அறியப்பட்டதோ,
தத் - அது அங்ஙனமே இருக்கிறது.
அகஸ்த்யஸ்ய - அகஸ்தியரின்
ப்ராதூ: - தம்பியுடைய
ஆஸ்ரம: - ஆஸ்ரமமாய்
ஏஷ: - இது
நூநம் பவிஷ்யதி - அனேகமாய் இருக்கக்கூடும்.

निगृह्य तरसा मृत्युं लोकानां हितकाम्यया ।

यस्य भ्रात्रा कृत्यं दिक्शरण्या पुण्यकर्मणा ॥

நிக்ருஹ்ய தரஸா ம்ருத்யம் லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா ।

யஸ்ய ப்ராத்ரா க்ருதேயம் திக் ஸரண்யா புண்யகர்மணா ॥

இயம் - 'இந்த
திக் - திசையானது,
யஸ்ய - இவரது,
புண்யகர்மணா - புண்யச்செயலுடைய
ப்ராத்ரா - த்மையனாரால்,
லோகாநாம் - உலகத்தவர்களுக்கு
ஹிதகாம்யயா - இதம்செய்யும்பொருட்டு
ம்ருத்யம் - உபத்திரவத்தை
தரஸா - தவமஹிமையால்
நிக்ருஹ்ய - போக்கி,
ஸரண்யா - கவலையின்றி வசிக்குமிடமாய்
க்ருதா - செய்யப்பட்டது.

इहैकदा किल क्रूरो वातापिरपि चेतुलः ।

भ्रातरी सहितावास्ता ब्राह्मणघ्नी महासुरी ॥

இஹைகதா கில க்ருரோ வாதாபிரபி சேல்வல்: ।

ப்ராத்ரேள ஸஹிதாவாஸ்தாம் ப்ராஹ்மணக்நேள மஹாஸூரேள ॥

54

55

56

இஹ	- 'இவ்விடத்தில்
ஏகதா	- முன்னொருகாலத்தில்
க்ரூர:	- க்ரூரனான
வாதாபி:	- வாதாபி,
இவ்வல: ச	- இவ்வலன் என்ற
ப்ராதரெள	- சகோதரர்களான
மஹாஸுரௌ	- இரண்டு மகா அசுரர்கள்
ஸஹிதௌ	- சேர்ந்து
ப்ரஹ்மணக்ளௌ அபி-	- பிராமணர்களை கொன்றுகொண்டே
ஆஸ்தாம் கில	- இருந்துவந்தனராம்.

धारयन् ब्राह्मणं रूपमित्यलः संस्कृतं वदन् ।

आमन्त्रयति विप्रान् स्म आह्वमुद्दिश्य निर्वृणः ॥

தாரயன் ப்ரஹ்மணம் ரூபமில்வல: ஸம்ஸ்க்ருதம் வதன் ।

ஆமந்த்ரயதி விப்ரான் ஸம் ஸ்ராதத முத்திஸ்ய திர்க்ருண: ॥

திர்க்ருண:	- 'கொடியவனாகிய
இவ்வல:	- இவ்வலன்
ப்ரஹ்மணம்	- பிராமண
ரூபம்	- உருவத்தை
தாரயன்	- எடுத்துக்கொண்டு,
ஸம்ஸ்க்ருதம்	- இலக்கணமாய்
வதன்	- பேசிக்கொண்டு
ஸ்ராததம்	- சிராதத்தை
உத்திஸ்ய	- முன்னிட்டு,
விப்ரான்	- அந்தணர்களை
ஆமந்த்ரயதி ஸம்	- வரித்துவந்தான்.

भ्रातरं संस्कृतं कृत्वा ततस्तं मेघरूपिणम् ।

तान् द्विजान् भोजयामास आह्वयेन कर्मणा ॥

ப்ராதரம் ஸம்ஸ்க்ருதம் க்ருத்வா ததஸ்தம் மேஷரூபிணம் ।

தான் த்விஜான் போஜயாமாஸ ஸ்ராதத த்ருஷ்டேந கர்மணா ॥

தத:	- 'அதன்பின்னர்
தம்	- அந்த
ப்ராதரம்	- ப்ராதாவை
மேஷரூபிணம்	- ஆடாய்
ஸம்ஸ்க்ருதம் க்ருத்வா	- சமையல்செய்து,
ஸ்ராதத த்ருஷ்டேந	- சிராதத்திவிப்படி
கர்மணா	- செய்கையால்
தான்	- அந்த

57

ஆரண்ய காண்டம் - பதினோறாம் ஸர்க்கம்

2885

த்விஜான் - பிராமணர்களை
போஜயாமாஸ - சாப்பிடச் செய்தான்.

ततो भुक्त्वतां तेषां विप्राणामित्यलोऽबधीत् ।

वातापे निष्क्रमस्वेति स्वरेण महता वदन् ॥

ததோ புத்த்வதாம் தேஷாம் விப்ராணாமில்வலோஸ் ப்ரவீத் ।
வாதாபே நிஷ்க்ரமஸ்வேதி ஸ்வரேண மஹதா வதன் ॥

59

தேஷாம்	- அந்த
விப்ராணாம்	- அந்தணர்கள்
புத்த்வதாம் தத:	- சாப்பிட்டாகவும்,
இவ்வல:	- இவ்வலன்,
மஹதா	- உரத்த
ஸ்வரேண	- குரவிட்டு
வதன்	- பேசுபவனாய்,
வாதாபே	- 'வாதாபி'
நிஷ்க்ரமஸ்வ	- வெளியில் வா'
இதி	- என்று
அப்ரவீத்	- சொல்லுவான்.

ततो भ्रातृवचः श्रुत्वा वातापिमेव वदन् ।

भित्वा भित्वा शरीराणि ब्राह्मणानां विनियतत् ॥

ததோ ப்ராதூர்வச: ஸ்ருத்வா வாதாபிர் மேஷவந்தன் ।

பித்வா பித்வா ஸரீராணி ப்ரஹ்மணாநாம் விநிஷ்பதத் ॥

60

ப்ராதூ:	- 'ப்ராதாவினது
வச:	- வார்த்தையை
ஸ்ருத்வாதத:	- கேட்டதும்,
வாதாபி:	- வாதாபி
மேஷவத்	- ஆடுபோல்
வதன்	- கத்திக்கொண்டு
ப்ரஹ்மணாநாம்	- அந்தணர்களுடைய
ஸரீராணி	- உடல்களை
பித்வா பித்வா	- பிளந்துகொண்டு
விநிஷ்பதத்	- வெளியில் வந்து விடுவான். (ஆர்ஷம்)

ब्राह्मणानां सहस्राणि तैरेव कामरूपिभिः ।

विनाशितानि संहत्य नित्यशः पिशिताशनैः ॥

ப்ரஹ்மணாநாம் ஸஹஸ்ராணி தைரேவம் காமரூபிபி: ।

விநாஸிதாநி ஸம்ஹத்ய நித்யஸ: பிசிதாஸநை: ॥

61

காமரூபிபி:	- 'நினைத்த உருவங்கொள்ளவல்ல
தை:	- அந்த
பிபிதாபுரதை:	- அரக்கர்களால்,
ஏவம்	- இங்ஙனமாய்
ப்ரஹ்மணாநாம்	- அந்தணர்களுடைய
ஸஹஸ்ராணி	- பலர்
ஸம்ஹத்ய	- கும்பல்கும்பலாய்
நித்யஸ:	- பிரதிதினமும்
விநாஸிதாநி	- கொல்லப்பட்டனர்.

अगस्त्येन तदा देवैः प्रार्थितेन महर्षिणा ।

अनुभूय किल श्राद्धे भक्षितः स निष्कारः ॥

அகஸ்த்யேந ததா தேவை: ப்ரார்த்திதேந மஹர்ஷிணா ।

அநுபூய கில ஸ்ராத் தே பக்ஷித: ஸ நிஸ்காரச: ॥

ததா	- 'அப்பொழுது
தேவை:	- தேவர்களால்
ப்ரார்த்திதேந	- வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட
அகஸ்த்யேந	- அகஸ்திய
மஹர்ஷிணா	- முனிவர்பெருமானால்,
ஸ்ராத் தே	- சிராத்தத்தில்
ஸ:	- அந்த
நிஸ்காரச:	- அரக்கன்
அநுபூய: கில	- அனுபூலமானவனென்ற வ்யாஜத்தால்
பக்ஷித:	- புகிக்கப்பட்டான்.

ततः सप्तममित्युत्तमा दद्यात्स्वाधरेष्वन्म् ।

भ्रातरं निष्क्रमस्वेति चेत्थलः सोऽप्यभाषत ॥

தத: ஸம்பந்தமித்யுத்தமா தத்வா ஹஸ்தாவஸேசனம் ।

ப்ராதரம் நிஷ்க்ரமஸ்வேதி சேல்வல: ஸோர் ப்யபாஷத ॥

தத:	- 'அப்பொழுது
ஸ:	- அந்த
இவ்வல:	- இவ்வலன்
ஹஸ்தாவஸேசனம்	- ஹஸ்தோத்தகத்தை
தத்வா	- கொடுத்த,
ஸம்பந்தம் இதி	- திருப்திதானாவென்று
உக்த்வாச	- கேட்டுவிட்டு,
ப்ராதரம்	- ப்ராதாவை
நிஷ்க்ரமஸ்வ	- 'வெளியில் போ'
இதி	- என்று
அப்யபாஷத	- சொன்னான்.

62

तं तथा भाषमाणं तु भ्रातरं विप्रधातिनम् ।

अबवीर्यहसन् धीमानगस्त्यो मुनिसत्तमः ॥

தம் ததா பாஷமாணம் து ப்ராதரம் விப்ரகாதினம் ।

அப்ரவீத் ப்ரஹஸத் தீமானகஸ்த்யோ முனிஸத்தம: ॥

ததா	- 'அவ்வண்ணம்
ப்ராதரம்	- ப்ராதாவை
பாஷமாணம்	- கூப்பிடும்
விப்ரகாதினம்	- பிராமணர்களைக் கொல்லும்
தம்	- அவனைப் பார்த்து
தீமாந்	- தீமானாகிய
அகஸ்த்ய:	- அகஸ்திய
முனிஸத்தம:	- முனிவர்பெருமான்
ப்ரஹஸத் து	- சிரித்துக்கொண்டே
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு சொன்னார்.

कुतो निष्क्रमितुं शक्तिर्मया जीर्णस्य रक्षसः ।

भ्रातुस्ते मेषरूपस्य गतस्य यमसादनम् ॥

குதோ நிஷ்க்ரமிதும் ஸக்திர் மயா ஜீர்ணஸ்ய ரக்ஷஸ: ।

ப்ராதுஸ்தே மேஷரூபஸ்ய கதஸ்ய யமஸாதனம் ॥

மயா	- 'என்னால்
மேஷரூபஸ்ய	- ஆட்டுருவமாய்
ஜீர்ணஸ்ய	- ஜீர்ணம்செய்யப்பட்ட
யமஸாதனம்	- யமன்விட்ட
கதஸ்ய	- சேர்ந்துவிட்ட
தே	- உனது
ப்ராது:	- ப்ராதாவாகிய
ரக்ஷஸ:	- அரக்கனுக்கு,
நிஷ்க்ரமிதும்	- வெளியில்வர
ஸக்தி:	- திறமை
குத:	- ஏது?

अथ तस्य वचः श्रुत्वा भ्रातृनिधनसंश्रयम् ।

प्रधर्षयितुमारभे मुनि क्रोधानिशाचरः ॥

அத தஸ்ய வச: ஸ்ருத்வா ப்ராதுர் நிதந ஸம்ஸ்ரயம் ।

ப்ராதர்ஷயிதமாரேபே முனிம் க்ரோதாந்நிஸாரச: ॥

நிஸாரச:	- 'அரக்கன்,
ப்ராது:	- ப்ராதாவினுடைய
நிதந ஸம்ஸ்ருதம்	- சாவைப் பற்றியதாகிய,

64

65

63

66

தஸ்ய	- அவரது
வச:	- சொல்லை
ஸ்ருத்த்வா அத	- கேட்டபின்னர்,
க்ரோதாத்	- கோபத்தால்
முனிம்	- முனிவரை
ப்ரதர்ஷயிதும்	- ஹிம்ஸிக்க
ஆரேபே	- தொடங்கினான்.

சோஹித்ரவ்ஸுநிஸ்ரேஷ்ட் முநிநா தீப்ததேஜஸா ।

வஸுநானலகல்பேந நிர்ஹி நிதந் தத: ॥

ஸோஹித்ரவன் முனிஸ்ரேஷ்டம் முனிநா தீப்ததேஜஸா ।

சக்ஷுஷாநல கல்பேந நிர்ஹித்னோ நிதனம் தத: ॥

ஸ:	- அவன்
முனிஸ்ரேஷ்டம்	- முனிவர்பெருமானை
அபித்ரவன்	- அடிக்கவந்தவனாய்,
தீப்ததேஜஸா	- மிக் தேஜஸ்ஸால் விளங்கும்,
முனிநா	- முனிவரால்,
அநல கல்பேந	- அக்னியை நிகர்த்த
சக்ஷுஷா	- கண்ணால்
நிர்ஹித்ன:	- கொளுத்திப்பட்டு
நிதனம் தத:	- இறந்தான்.

67

தஸ்யாயமாஸ்ரமோ ப்ரஸுஸ்தடாகவநஸோமித: ।

விப்ரானுகம்யயா யேந கர்மேத் துஷ்கரம் க்ருதம் ॥

தஸ்யாய மாஸ்ரமோ ப்ரஸுஸ்தடாகவன ஸோமித: ।

விப்ரானு கம்பயா யேந கர்மேதம் துஷ்கரம் க்ருதம் ॥

யேந	- 'எவரால்,
விப்ரானு கம்பயா	- பிராமணர்களிடத்துள்ளதையயால்
ஏதத்	- இந்த
துஷ்கரம்	- ஒருவராலும் முடியாத
கர்ம	- காரியம்
க்ருதம்	- செய்யப்பட்டதோ,
தஸ்ய	- அவரது
ப்ரானு:	- தம்பியினது
தடாக வன ஸோமித:	- தடாகங்களும், வனங்களும் நிறைந்து விளங்கும்
ஆஸ்ரம:	- ஆஸ்ரமம்
அயம்	- இது.

68

एवं कथयमानस्य तस्य सौमित्रिणा सह ।

सामस्यास्तं यतः सूर्यः सन्ध्याकालोऽभ्यवर्तत ॥

ஏவம் கதயமானஸ்ய தஸ்ய ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।

ராமஸ்யாஸ்தம் யத: ஸூர்ய: ஸந்த்யாகாலோஹிப்யவர்த்த ॥

ஸௌமித்ரிணா	- லக்ஷ்மணனோடு
ஸஹ	- கூடி
தஸ்ய	- அந்த
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமர்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு.
கதய மானஸ்ய	- பேசிக்கொண்டிருக்கையில்,
ஸூர்ய:	- சூரியபகவான்
அஸ்தம் தத:	- அஸ்தமயமானான்.
ஸந்த்யா கால:	- சந்தியாகாலம்
அப்யவர்த்த	- வந்தது.

69

उपास्य पश्चिमां सन्ध्यां सह भ्रात्रा यथाविधि ।

प्रविवेशाश्रमपदं तमूषि सौऽभ्यवादयत् ॥

உபாஸ்ய பஸ்சிமாம் ஸந்த்யாம் ஸஹ ப்ராத்ரா யதாவிதி ।

ப்ரவிலேஸாஸ்ரம பதம் தம்ருஷிம் ஸோஹிப்யவாதயத் ॥

ஸ:	- அவர்
ப்ராத்ரா	- தம்பியோடு
ஸஹ	- கூட
யதாவிதி	- முறைப்படி
பஸ்சிமாம்	- ஸாயங்கால
ஸந்த்யாம்	- சந்தியாவந்தனத்தை
உபாஸ்ய	- செய்துவிட்டு,
ஆஸ்ரம பதம்	- ஆஸ்ரமத்தில்
ப்ரவிலேஸா	- புருந்தார்.
தம்	- அந்த
ருஷிம்	- முனிவரையும்
அப்யவாதயத்	- நமஸ்கரித்தார்.

70

सम्यक्प्रतिगृहीतश्च मुनिना तेन राघवः ।

न्यवसतां निशामेकं प्राप्य मूलफलानि च ॥

ஸம்யக் ப்ரதி க்ருஹிதஸ்ச முனிநா தேந ராகவ: ।

ந்யவஸத் தாம் நிஸாமேகம் ப்ராப்ய மூல பலாநி ச ॥

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்,
தேந	- அந்த

71

வஞ்சுளான்	- வஞ்சி,
தவான்	- தவம்,
சிரி பில்வான்	- சிரிவில்வம்,
மதுரகான் ச	- இருப்பை,
பில்வான் அபி	- பில்வம்,
நிந்துகான் ச	- நிந்துகம் முதலிய
ஸதஸ:	- அனேக
காந்தார பாதபான்	- காட்டு மரங்களையும்
புஷ்பிதாக்கராபி:	- புஷ்பித்த நுளிகளையுடைய
லதாபி:	- கொடியுள்ளால்
அருவேஷபுதான்	- குழப்பட்ட
புஷ்பிதான்	- பூத்த மரங்களையும்,
ஹஸ்தி ஹஸ்தை:	- யானைகளின் துதிக்கைகளால்
விம்ருதிதான்	- கசக்கப்பட்டவைகளாயும்,
வாநரை:	- குரங்குகளால்
உபயோபிதான்	- விளங்குகிறவைகளாயும்,
மத்தை:	- கொழுத்த
ஸகுநி ஸங்கை: ச	- பறவைக் கூட்டங்களாலும்,
ஸதஸ:	- நூற்றுக்கணக்காய்
ப்ரணாதிதான்	- சப்திக்கப்பெற்றவைகளாகவும்
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
ததர்ஸ	- கண்டார்.

ततोऽब्रवीत्समीपस्थं रामो राजीवलोचनः ।

पृष्ठतोऽनुगतं वीरं लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ॥

ததோஸ் ப்ரவீத் ஸமீபஸ்தம் ராமோ ராஜீவலோசன: ।
ப்ருஷ்டதோஸ் நுகதம் வீரம் லக்ஷ்மணம் லக்ஷ்மிவர்தனம் ॥

தத:	- அப்பொழுது
ராஜீவ லோசன:	- செந்தாமரை கண்ணரக்கும்
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
லக்ஷ்மி வர்தனம்	- உதல்லாஹத்தை விருத்தி செய்பவரும்,
வீரம்	- ஞானம்,
ப்ருஷ்ட:	- பின்பு
ஸமீபஸ்தம்	- நெருங்கி
அநுகதம்	- வந்துகொண்டிருக்கும்
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து,
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு சொன்னார்.

सिन्धुपत्रा यथा वृक्षा यथा शान्तमृगद्विजः ।

आश्रमो नातिदूरस्थो महर्षिर्वावितात्मनः ॥

ஸ்தித்தபத்ரா யதா வருஷா யதா ஸாந்தம்ருகத்விஜா: ।
ஆப்ரமோ நாதி தூரஸ்தோ மஹர்ஷோ பாவிதாத்தமன: ॥

79

வருஷா:	- 'மரங்கள்
ஸ்தித்த பத்ரா: யதா -	- பசேலென்று தழைத்திருப்பதாலும்,
ம்ருகத்விஜா:	- மான்களும், பறவைகளும்,
ஷாந்தா: யதா -	- சாதுவாகவிருப்பதாலும்,
பாவிதாத்தமன:	- ஆத்மக்ஞானியான
மஹர்ஷே:	- மகரிஷியினுடைய
ஆஸ்ரம:	- ஆஸ்ரமமானது
அதிதூரஸ்த: ந	- அதிதூரமில்லை போலும்.

अगस्त्य इति विख्यातो लोके स्येनैव कर्मणा ।

आश्रमो छ्यते तस्य परिश्रान्तश्रमापहः ॥

அகஸ்த்ய இதி விக்யாதோ லோகே ஸ்வேனவ கர்மணா ।
ஆஸ்ரமோ த்ருஸ்யதே தஸ்ய பரிஸ்ராந்த ஸ்ரமாவஹ: ॥

80

प्राज्यधूमाकुलवनः चीरमालापरिष्कृतः ।

प्रशान्तमृगयुथश्च नानाशकुनिनादितः ॥

ப்ராஜ்யதூமாகுல வனஸ் சீரமாலா பரிஷ்க்ருத: ।

ப்ரஸாந்த ம்ருக யூதஸ்ச நாநா ஸகுநிநாதித: ॥

81

லோகே	- 'உலகில்
ஸ்வேந	- தனது
கர்மணா ஏவ	- செய்கையாலேயே
அகஸ்த்ய: இதி	- அகஸ்தியரென (மலையை அழுத்தியவரென)
விக்யாத:	- புகழ்பெற்றிருக்கிறார்.
தஸ்ய	- அவரது,
பரிஸ்ராந்த ஸ்ரமாவஹ:	- களைப்புற்றோரின் களைப்பைத் தீர்ப்பதும்,
ஆஜ்யதூமாகுல வன:	- நெய்மணம் கமழும் புகை நிரம்பிய வனப்
	- பிரதேசங்களையுடையதும்,
சீரமாலா பரிஷ்க்ருத:	- மரவுரிகள் நிரம்பியதும்,
ப்ரஸாந்த ம்ருகயூத:	- சாதுவான மான்கூட்டங்களையுடையதும்,
நாநா ஸகுநிநாதித: ச-	- பல பறவைகளால் ஒலிக்கப் பெற்றதுமான
ஆஸ்ரமம்	- ஆஸ்ரமம்
த்ருஸ்யதே	- காணப்படுகிறது.

சிரமாலா பரிஷ்க்ருத: -
ப்ரஸாந்த ம்ருகயூத: -
நாநா ஸகுநிநாதித: ச-
ஆஸ்ரமம்
த்ருஸ்யதே

निगृह्य तरसा मृत्युं लोकानां हितकाम्यया ।

दक्षिणा दिक्कृता येन शरण्या पुण्यकर्मणा ॥

நிக்ருஹ்ய தரஸா ம்ருத்யும் லோகாநாம் ஹிதகாம்யயா ।

தக்ஷிணா திக் க்ருதா யேந ஸரண்யா புண்யகர்மணா ॥

82

தக்ஷிணா திக்	- தென்திசையானது
புண்ய கர்மணா	- புண்யச் செயலுடைய
யேந	- இவரால்,
லோகாநாம்	- உலகத்தவர்களுக்கு
ஹிதகாமயயா	- இதம்செய்யும் பொருட்டு
ம்ருத்யும்	- உபத்திரவத்தை
தரஸா	- தவமஹிமையால்
நிக்குஹய	- போக்கி,
ஸரண்யா	- கவலையின்றி வசிக்கும்படமாகி
க்ருதா	- செய்யப்பட்டது.

तस्येदमाश्रमपदं प्रभावाद्यस्य राक्षसिः ।

दितियं दक्षिणा त्रासादध्यते नोपमुच्यते ॥

தஸ்யேதமாஸ்ரமபதம் ப்ரபாவாத்யஸ்ய ராக்ஷஸை: ।

திதியம் தக்ஷிணா த்ராஸாதே த்ருஸ்யதே நோபபுஜ்யதே ॥

யஸ்ய	- 'எவருடைய
ப்ரபாவாத்	- ப்ரபாவத்தால்
இயம்	- இந்த
தக்ஷிணா	- தென்
தி க்	- திசை,
ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்களால்
த்ராஸாதே	- நடுக்கத்தால்
உபபுஜ்யதே ந	- அணுகப்படாமலிருக்கிறதோ,
தஸ்ய	- அவரது
ஆஸ்ரமபதம்	- ஆஸ்ரமமானது
இதம்	- இதோ
த்ருஸ்யதே	- காணப்படுகின்றது.

यदप्रभृति चाक्षान्ता दितियं पुण्यकर्मणा ।

तदा मभृति निर्वैराः मशान्ता रक्षनीचराः ॥

யதாப்ரப்ருதி சாக்ஷாந்தா திதியம் புண்யகர்மணா ।

ததாப்ரப்ருதி நிர்விரா: ப்ரஸாந்தா: பிஸிதாசு: ॥

புண்ய கர்மணா	- 'புண்யசாலியாகிய இவரால்,
இயம்	- இந்த
தி க்	- திசை,
யதா ப்ரப்ருதி	- எதுமுதல்
ஆக்ஷாந்தாசு	- வசிக்கப்பெற்றதோ,
ததா ப்ரப்ருதி	- அதுமுதல்
ரக்ஷநீசரா:	- அரக்கர்கள்

83

84

நிர்வைரா:	- வைரமொழிந்து
ப்ரஸாந்தா:	- சாந்தியுற்றனர்.

नाम्ना चयं भगवतो दक्षिणा विप्रदक्षिणा ।

प्रथिता त्रिषु लोकेषु दुर्धर्षा क्रूरकर्मिः ॥

நாம்நா சேயம் பகவதோ தக்ஷிணா திக்ப்ரதக்ஷிணா ।

ப்ரதிதா த்ரிஷு லோகேஷு துர்த்ரஷா க்ரூரகர்மபி: ॥

இயம்	- 'இந்த
தக்ஷிணா	- தென்
தி க்	- திசையும்,
பகவத:	- பகவானுடைய
நாம்நா	- பெயர்கொண்டு,
ப்ரதக்ஷிணா	- பெருமைபுடன் விளங்குகிறதாய்,
க்ரூர கர்மபி:	- கொடியவர்களால்
துர்த்ரஷா	- அணுக முடியாததாய்
த்ரிஷு	- மூன்று
லோகேஷு	- உலகங்களிலும்
ப்ரதிதா	- பிரசித்திபெற்று விளங்குகிறது.

गतिं निरोद्धुं निरतो भास्करस्याचलोत्तमः ।

निदेशं पालयन् यस्य विन्ध्यः शैलो न वर्धते ॥

கதிம் நிரோத்தும் நிரதோ பாஸ்கரஸ்யாசலோத்தம: ।

நிதேஸம் பாலயன் யஸ்ய விந்த்ய: ஸைலோ ந வர்ததே ॥

பாஸ்கரஸ்ய	- 'சூர்யபகவானது
மார்கம்	- வழியை
நிரோத்தும்	- தடுக்க
அசலோத்தம:	- சிறந்த மலையான
விந்த்ய:	- விந்தியம்
நிரத:	- முயன்றது.
யஸ்ய	- இவருடைய
நிதேஸம்	- ஆக்கினையை
பாலயன்	- சிரமேற்கொண்டு
ஸைல:	- அந்த மலையானது
வர்ததே ந	- வளராதிருக்கிறது.

अयं दीर्घायुषस्तस्य लोके विश्रुतकर्मणः ।

अगस्त्यस्याश्रमः श्रीमान् विनीतजनसेवितः ॥

அயம் தீர்காயுஷஸ்தஸ்ய லோகே விஸ்ருத கர்மண: ।

அகதஸ்யஸ்யாஸ்ரம: ஸ்ரீமான விநீத ஜன ஸேவித: ॥

85

86

87

லோகே	- 'உலகில்,
விஸ்ருத கர்மண:	- புகழ்பெற்ற செயல்களுடையவரும்,
தீர்காயுஷ:	- நீண்ட ஆயுளையுடையவருமான,
தஸ்ய	- அந்த
அகஸ்த்யஸ்ய	- அகஸ்தியருடைய
விந்த ஜன ஸேவித:	- ஸாதுஜனங்களால் கொண்டாடப்பட்டதும்
ஸ்ரீமான்	- அழகியதுமான
ஆஸ்ரம:	- ஆஸ்ரமமானது
அயம்	- இது.

एष लोकावितः सधुहिते नित्यरतः सताम् ।

अस्मादभिगतानेष श्रेयसा योजयिष्यति ॥

ஏஷ லோகாஸ்தித: ஸாதுர் ஹிதே நித்யரத: ஸதாம் ।
அஸ்மாநபிகதாநேஷ ஸ்ரேயஸா யோஜயிஷ்யதி ॥

88

ஏஷ:	- 'இவர்
லோகாஸ்தித:	- உலகத்தாரால் பூஜிக்கப்பட்டவர்.
ஸாது:	- பரிசுத்தமூர்த்தி;
ஸதாம்	- புண்யாக்மாக்களுக்கு
ஹிதே	- நன்மை செய்வதில்
நித்யரத:	- சதா ணக்கமுடையவர்.
ஏஷ:	- இவர்
அபிகதாந்	- வந்தடைந்த
அஸ்மாந்	- நம்மையும்
ஸ்ரேயஸா	- சிரேயஸ்ஸோடு
யோஜயிஷ்யதி	- சேர்த்துவைப்பார்.

आराधयिष्याम्यत्राहं अगरस्यं तं महामुनिम् ।

शेषं च वनवासस्य सौम्य वत्स्याम्यहं सुख ॥

ஆராதயிஷ்யாம்யத்ராஹமகஸ்த்யம் தம் மஹாமுனிம் ।

ஸேஷம் ச வனவாஸஸ்ய ஸௌம்ய வத்ஸ்யாம்யஹம் ஸுகம் ॥

89

ஸௌம்ய	- 'அன்பனே!
தம் அகஸ்த்யம்	- அந்த அகஸ்திய
மஹாமுனிம்	- மாமுனிவருக்கு
அஹம்	- நான்
ஆராதயிஷ்யாமி	- திருத்தொண்டு புரிவேன்.
அத்ர ச	- இவ்விடத்திலேயே
வனவாஸஸ்ய	- வனவாஸத்தினது
ஸேஷம்	- மீதியை
ஸுகம்	- சுகமாய்

அஹம்	- நான்
வத்ஸ்யாமி	- கழிக்கப்போகிறேன்.

अत्र देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।

अगस्त्यं नियताहारं सततं पर्युपासते ॥

அத்ர தேவா: ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஸ்ச பரமர்ஷய: ।
அகஸ்த்யம் நியதாஹாரம் ஸததம் பர்யுபாஸதே ॥

90

ஸகந்தர்வா:	- 'கந்தர்வர்களுள்ளிட்ட
தேவா:	- தேவர்களும்,
ஸித்தா:	- சித்தர்களும்,
பரமர்ஷய:	- மாமுனிவர்களும்,
நியதாஹாரம்	- நியதமான ஆகாரமுடைய
அகஸ்த்யம்	- அகஸ்திய முனிவரை
ஸததம்	- எப்பொழுதும்
அத்ர ச	- இங்கேயே
பர்யுபாஸதே	- சேவிக்கின்றார்கள்.

नात्र जीवेन्मृषावादी क्रूरो वा यदि वा स्रठः ।

नृशंसः कामवृत्तो वा मुनिरेष तथाविधः ॥

நாத்ர ஜிவேன் ம்ருஷாவாதீ க்ரூரோ வா யதிவா ஸட: ।

ந்ருஸம்ஸ: காமவ்ருத்தோ வா முனிரேஷ ததாவித: ॥

91

ம்ருஷாவாதீ	- 'பொய் சொல்பவனும்
க்ரூர: வா	- கொடியவனும்,
ஸட: யதிவா	- வஞ்சகனும்,
ந்ருஸம்ஸ:	- ஈவிரக்கமற்றவனும்
காம வ்ருத்த: வா	- ஸ்வேச்சையாய் நடப்பவனும்
அத்ர	- இங்கு
ஜிவேத் ந	- பிழைத்திரான்.
ஏஷ:	- இந்த
முனி:	- முனிவர்
ததாவித:	- அப்படிப்பட்டவர்.

अत्र देवाश्च यक्षाश्च नागाश्च पतंगैः सह ।

वसन्ति नियताहारा धर्मसाराधयिष्णवः ॥

அத்ர தேவாஸ்ச யக்ஷாஸ்ச நாகாஸ்ச பதகை: ஸஹ ।

வஸந்தி நியதாஹாரா தர்மஸாராதயிஷ்ணவ: ॥

92

தேவா: ச	- 'தேவர்களும்,
யக்ஷா: ச	- யக்ஷர்களும்,
பதகை: ஸஹ	- பதக்களோடுகூட

நாகா: ச	- நாகர்களும்,
நியதாஹாரா:	- நியதமான ஆகாரமுடையவர்களாய்
தர்மம்	- தர்மமொன்றையே
ஆராதயிஷ்ணவ:	- வேண்டுகின்றவர்களாய்
அத்ர	- இவ்விடத்தில்
வஸந்தி	- வசிக்கின்றார்கள்.

अत्र सिद्धा महात्मानो विमाने: सूर्यसंनिभे: ।

त्यक्तदेहा नवेर्देहे: स्वर्ग्यता: परमर्षय: ॥

அத்ர ஸித்தா மஹாத்மாநோ விமானை: ஸூர்ய ஸந்திபை: ।

த்யக்ததேஹா நவைய்தேஹை: ஸ்வர்யாதா: பரமர்ஷய: ॥

மஹாத்மாநா:	- 'மஹாத்மாக்களாகிய
பரமர்ஷய:	- பரமரிஷிகள்,
அத்ர	- இங்கு
ஸித்தா:	- ஸித்திபெற்று,
த்யக்த தேஹா:	- உடல்நீத்து
நவை:	- புதிய
தேஹை:	- தேஹங்களோடு
ஸூர்ய ஸந்திபை:	- சூரியனை நிகர்த்த
விமானை:	- விமானங்களிலேறிக்கொண்டு
ஸ்வ: யாதா:	- ஸ்வர்க்கமடைந்தனர்.

यक्षत्पममरत्वं च राज्यानि विविधानि च ।

अत्र देवा: प्रयच्छन्ति भूतेरापाहिता: शुभे: ॥

யக்ஷத்வமமரத்வம் ச ராஜ்யாநி விவிதாநி ச ।

அத்ர தேவா: ப்ரயச்சந்தி பூதை ராஜாதிதா: ஸூபை: ॥

ஸூபை: பூதை:	- 'புன்யாத்மாக்களால்
அத்ர	- இவ்விடத்தில்
ஆராதிதா:	- பூதிக்கப்பட்ட
தேவா:	- தேவர்கள்,
யக்ஷத்வம்	- யக்ஷத் தன்மையையும்
அமரத்வம் ச	- தேவத் தன்மையையும்,
விவிதானி	- பல
ராஜ்யாநி ச	- ராஜ்யங்களையும்,
ப்ரயச்சந்தி	- அளிக்கின்றார்கள்.

आगता: स्माश्रमपदं सीमित्रे प्रविशायत: ।

निवेदयेह मां प्राप्तमृषये सीतया सह ॥

ஆகதா: ஸ்மாஸ்ரமபதம் ஸௌமித்ரே ப்ரவிஸாக்ரத: ॥

நிவேதயேஹ மாம் ப்ராப்தம் ருஷயே ஸீதயா ஸஹ ॥

ஸௌமித்ரே	- 'லக்ஷ்மண!
ஆஸ்ரமபதம்	- ஆஸ்ரமத்திற்கு
ஆகதா: ஸ்ம	- நாம் வந்து சேர்ந்து விட்டோம்.
அக்ரத:	- முதலில்
ப்ரவிஸ	- நீ உள்ளே போ.
ருஷயே	- முனிவருக்கு
ஸீதயா ஸஹ	- ஸீதைபோடுகூட
மாம்	- என்னை
ப்ராப்தம்	- இங்கு வந்துற்றவனாக
நிவேதயஸ்வ	- நீ தெரிவி.'

இத்யாயே ஸூத்ர ராமாபண வால்மீகியே ஆதிசைவ்யே
 சூர்யமிம்ஸதி ஸஹஸ்ரிசைபாஹஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
 அகஸ்த்யாப்ரஸேத் தாம் ஏகாதசா: ஸர்க: ॥

த்வாதஸ: ஸர்க: - 12

स प्रविश्याश्रमपदं लक्ष्मणो राघवानुजः ।

अगस्त्यशिष्यमासाद्य वाक्यमेतदुवाच ह ॥

ஸ ப்ரவிர்யாஸ்ரம பதம் லக்ஷ்மணோ ராகவாநுஜ: ।

அகஸ்த்ய ஸிஷ்யமாஸாத்ய வா஑்ய மேத துவாச ஹ ॥

ராகவாநுஜ: - ஸ்ரீராமரது தம்பியான
 ஸ: லக்ஷ்மண: - அந்த லக்ஷ்மணர்
 ஆஸ்ரம பதம் - ஆஸ்ரமத்தினுள்
 ப்ரவிர்ய - புருந்து,
 அகஸ்த்ய ஸிஷ்யம் - அகஸ்திய சீடரொருவரை
 ஆஸாத்ய - கண்டு,
 ஏதத் வா஑்யம் - பின்வரும் சொல்லை
 உவாச ஹ - சொன்னார்.

राजा दशरथो नाम ज्येष्ठस्तस्य सुतो बली ।

रामः प्राप्नो मुनिं द्रष्टुं भार्यया सह सीतया ॥

ராஜா தஸரதோ நாம ஜ்யேஷ்டஸ்தஸ்ய ஸுதோ பலீ ।
 ராம: ப்ராப்தோ முனீம் த்ரஷ்டும் பார்யயா ஸஹ சீதயா ॥

தஸரத: நாம - தஸரதரென
 ராஜா - ஓர் சக்கிரவர்த்தியிருந்தார்.
 தஸ்ய - அவரது
 ஜ்யேஷ்ட: ஸுத: - ஜ்யேஷ்டகுமாரரும்,
 பலீ - பராக்ரமசாலியுமாகிய
 ராம: - ஸ்ரீராமரென்பவர்,
 பார்யயா - மனைவியான
 சீதயா ஸஹ - சீதையோடுகூட
 முனீம் - முனிவரைப்
 த்ரஷ்டும் - பார்க்க
 ப்ராப்த: - இங்கு வந்திருக்கிறார்.

लक्ष्मणो नाम तस्याहं भ्राता त्ववरजो हितः ।

अनुकूलस्य भक्तस्य यदि ते श्रोत्रमागतः ॥

லக்ஷ்மணோ நாம தஸ்யாஹம் ப்ராதா த்வவரஜோ ஹித: ।

அநு கூஸர்ச பக்தஸ்ய யதி தே ஸ்ரோத்ரமாகத: ॥

தஸ்ய - அவரது
 அவரஜ: ப்ராதா - பின்பிறந்த தம்பியும்,
 லக்ஷ்மண: நாம - லக்ஷ்மணனென்பவனுமான,

அஹம் - நான்
 ஹித: - நன்மையே கோருபவனும்,
 அநுகூல: ச - சொற்கடவாதவனுமாகிய
 பக்த: - பக்தன்,
 தே ச - உமக்கும்
 து - இவையெல்லாம்
 யதி ஸ்ரோத்ரம் ஆகத: - தெரிந்திருக்கலாம்.

ते वयं वनमत्युग्रं प्रविष्टाः पितृशंसनात् ।

द्रष्टुमिच्छामहे सर्वे भगवन्तं निवेद्यताम् ॥

தே வயம் வனமத்யுக்ரம் ப்ரவிஷ்டா: பித்ருஸாஸநாத: ।
 த்ரஷ்டுமிச்சாமஹே ஸர்வே பகவந்தம் நிவேத்யதாம் ॥

தே வயம் - 'அந்த நாங்கள்
 பித்ரு ஸாஸநாத் - தந்தையின் கட்டளையால்
 அத்யுக்ரம் - மிகக் கடுமையான
 வனம் - வனத்திற்கு
 ப்ரவிஷ்டா: - வந்திருக்கின்றோம்.
 ஸர்வே - நாங்கள் எல்லோரும்
 பகவந்தம் - பகவானை
 த்ரஷ்டும் - பார்க்க,
 இச்சாமஹே - நினைக்கின்றோம்.
 நிவேத்யதாம் - தெரிவிக்கப்பட்டும்.'

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणस्य तपोधनः ।

तथेत्युक्त्वानिशरणं प्रविशेश निवेदितुम् ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா லக்ஷ்மணஸ்ய தபோதந: ।
 ததேத்யுக்த்வாக்நி ஸரணம் ப்ரவிவேஸ நிவேதிதும் ॥

தபோதந: - முனிவர்,
 தஸ்ய லக்ஷ்மணஸ்ய - அந்த லக்ஷ்மணரது
 தத்வசனம் - அச்சொல்லை
 ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
 ததா இதி - 'அங்ஙனமே செய்கின்றேன்' என்று
 உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
 நிவேதிதும் - தெரிவிக்க
 அக்நி ஸரணம் - அக்னிறோத்ர ஆலயத்தினுள்,
 ப்ரவிவேஸ - புருத்தனார்.

स प्रविश्य मुनिश्रेष्ठं तपसा दुष्पघर्षणम् ।

कृताञ्जलिस्वाचेदं रामागमनमञ्जसा ॥

यथोक्तं लक्ष्मणो नैव शिष्योऽगस्त्यस्य संमतः ॥

ஸ ப்ரவிர்ய முனி ஸ்ரேஷ்டம் தபஸா துஷ்ப்ரதர்ஷணம் ।

க்ருதாஞ்ஜலி ருவாசேதம் ராமாகமந் மஞ்ஜஸா ।

யதேகதம் லக்ஷ்மணேநைவ ஸிஷ்யோ கஸ்த்யஸ்ய ஸம்மத: ॥ 6

அகஸ்த்யஸ்ய - அகஸ்தியருக்கு
ஸம்மத: - இஷ்டரான,
ஸ: ஸிஷ்ய: - அந்த சீடர்
ப்ரவிர்ய - புருந்ததும்,
தபஸா - தவமஹிமையால்
துஷ்ப்ரதர்ஷணம் - கண்ணெடுத்துப் பார்க்க முடியாதவராய் விளங்கும்
முனி ஸ்ரேஷ்டம் - முனிவர் பெருமானிடம்
க்ருதாஞ்ஜலி: - அஞ்சலி வஸ்துவம்
ராமாகமநம் - ஸ்ரீராமரெழுந்தருளியுள்ளதைப் பற்றி,
லக்ஷ்மணேந - லக்ஷ்மணனால்
யதா உக்தம் - எப்படி சொல்லப்பட்டதோ
அஞ்ஜஸா ஏவ - அஞ்சலி
இதம் - பின்வருமாறு
உவாச - தெரிவித்தார்.

புத்ரி தஸ்யஸ்யேமி ராமோ லக்ஷ்மண ஏவ ச ।

ப்ரவிஷ்டா வாஸ்ஸமபதம் ஸீத்யா ஸ்ஹ பூஸ்ஸயா ॥

புத்ரெள தஸரதஸ்யமெள ராமோ லக்ஷ்மண ஏவ ச ।

ப்ரவிஷ்டா வாஸ்ஸமபதம் ஸீத்யா ஸ்ஹ பூஸ்ஸயா ॥

பார்யயா - மனைவியாகிய,
ஸீத்யா ஸ்ஹ - ஸீதையோடு கூட,
ராம: ஏவ - ஸ்ரீராமரும்,
லக்ஷ்மண: ச - லக்ஷ்மணருமாகிய
இமெள - இந்த
தஸரதஸ்ய புத்ரெள - தசரதபுத்திரர்கள் இருவர்களும்,
ஆஸ்ரமயதம் - ஆஸ்ரமித்திரு
ப்ரவிஷ்டௌ - வந்திருக்கின்றார்கள்.

द्रष्टुं भवन्तमायाती शुश्रूषार्थमरिन्दमी ।

यदत्रानन्तरं तत्त्वमाज्ञापयितुमर्हसि ॥

த்ரஷ்டும் பவந்த்மாயாதௌ ஸுஸ்ரூஷார்த மரிந்தமௌ ।

யதத்ரானந்தரம் தத்வ மாக்ஷ்ணபதீ மர்ஹஸி ॥

அரிந்தமௌ - ஜயசாலிகளாகும் - அவ்விருவர்களும்,
பவந்தம் த்ரஷ்டும் - தேவாரைப் பார்க்கவும்,
ஸுஸ்ரூஷார்தம் - பணியவும்,
ஆயாதௌ - வந்திருக்கிறார்கள்.

அநந்தரம் - இதற்குமேல்
யத் தத் - ஆகவேண்டியதை
த்வம் - தேவாரீர்
ஆக்ஞாபயிதம் - ஆக்ஞாபிக்க,
அர்ஹஸி - வேண்டும்.

ततः शिष्यादुपश्रुत्य प्राप्तं रामं सलक्ष्मणम् ।

वेदेहीं च महाभागामिदं वचनमब्रवीत् ॥

தத: ஸிஷ்யாதுபஸ்ருத்ய ப்ரப்தம் ராமம் ஸலக்ஷ்மணம் ।

வைதேஹிம் ச மஹாபாகா மிதம் வசனமப்ரவீத் ॥

தத: - அப்பொழுது
ஸ லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணனோடு கூட
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ப்ரப்தம் - வந்திருப்பவராகவும்,
மஹாபாகாம் - மகாபண்ணியவதியான
வைதேஹிம் ச - வைதேஹியை, வந்திருப்பவளாகவும்,
ஸிஷ்யாத் - ஸிஷ்யரிடத்திலிருந்து
உபஸ்ருத்ய - கேட்டு,
இதம் வசனம் - பின்வரும் பதிலை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

दिष्ट्या रामश्चिरस्याद्य द्रष्टुं मां समुपागतः ।

मनसा काङ्क्षितं ह्यस्य मयाप्यागमनं प्रति ॥

திஷ்ட்யா ராமஸ்சிரஸ்யாத்ய த்ரஷ்டும் மாம் ஸமுபாகத: ।

மனஸா காங்க்ஷிதம் ஹ்யஸ்ய மயாப்யாகமனம் ப்ரதி ॥

ராம: - ஸ்ரீராமர்,
சிரஸ்ய - வெகுகாலம் கழித்து
அத்ய - இப்பொழுது
மாம் த்ரஷ்டும் - என்னைப் பார்க்க
ஸமுபஸ்தித: - வந்திருக்கிறார்,
திஷ்ட்யா - இது என்பாக்கியமே
ஹி - இவ்வளவில்
அஸ்ய - இவருடைய
ஆகமனம் ப்ரதி - வருதலைப்பற்றி
மயா அபி - என்னாலும்
மனஸா - மனதினால்
காங்க்ஷிதம் - கருதப்பட்டிருந்தது.

गम्यतां सत्कृतो रामः समार्यः सहलक्ष्मणः ।

प्रवेश्यतां समीपं मे किं चासी न प्रवेशितः ॥

கம்யதாம் ஸதக்ருதோ ராம: ஸபார்ய: ஸஹஸக்ஷமண: ।
 ப்ரவேஸ்யதாம் ஸமீபம் மே கிம் சஸௌ ந ப்ரவேஸித: ॥ 11

ஸஹ ஸக்ஷமண: - 'லக்ஷ்மணருடனிருப்பவரும்
 ஸபார்ய: - மனைவியுடனிருப்பவருமான
 ராம: - ஸ்ரீராமர்,
 ஸதக்ருத: - வரவேற்றுக் கொள்ளப்பட்டவராய்,
 மே ஸமீபம் - எனது சன்னிதிக்கு
 கிம் ச - ஏன்
 ந ப்ரவேஸித: - அனுப்பப்படவில்லை?
 கம்யதாம் - போகப்பட்டும்;
 அஸௌ - இவர்,
 ப்ரவேஸ்யதாம் - அழைத்து வரப்பட்டும்.'

एवमुक्तस्तु मुनिना धर्मज्ञेन महात्मना ।

अभिवाद्याब्रवीच्छिष्यस्तथेति नियताअलिः ॥

ஏவ முக்தஸ்து முனிநா தர்மஞேந மஹாத்மநா ।
 அபிவாத்யாப்ரவீச்சிஷ்யஸ்ததேதி நியதாஞ்ஜலி: ॥ 12

தர்மஞேந - தருமமறிந்த
 மஹாத்மநா - மகாத்மாவாகிய
 முனிநா - முனிவரால்
 ஏவம் - இவ்வண்ணம்
 உக்த: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவனும்
 நியதாஞ்ஜலி: து - அஞ்சலிஹஸ்தனாகவே நின்று
 கொண்டிருந்தவனுமான
 ஸிஷ்ய: அபிவாத்ய - சீடர் சேவித்து,
 ததாஇதி - 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று
 அப்ரவீத் - சொன்னார்.

ततो निष्क्रम्य संभ्रान्तः शिष्यो लक्ष्मणब्रवीत् ।

क्वासी रामो मुनिं द्रष्टुमेतु प्रविशतु स्वयम् ॥

ததோ நிஷ்க்ரம்ய ஸம்ப்ரான்த: ஸிஷ்யோ லக்ஷ்மணம்ப்ரவீத் ।
 க்வாஸௌ ராமோ முனிம் த்ரஷ்டுமேது ப்ரவிஸது ஸ்வயம் ॥ 13

ஸிஷ்ய: - சீடர்
 ஸம்ப்ராந்த: - பரபரப்புற்றவராகி
 தத: - அவ்விடத்திலின்றி
 நிஷ்க்ரம்ய - வெளியில்வந்து,
 லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
 அப்ரவீத் - பின்வருமாறு தெரிவித்தார்.
 ராம: அஸௌ - 'ராமரென்பவர்

கவ - எங்கே?
 முனிம் த்ரஷ்டும் - முனிவரைப் பார்க்க,
 ஏது - போகட்டும்.
 ஸ்வயம் - ஸ்வேச்சையம்
 ப்ரவிஸது - நுழையட்டும்.'

ततो गत्वाश्रमद्वारं शिष्येण सह लक्ष्मणः ।

दर्शयामास काकुत्स्थं सीतां च जनकात्मजाम् ॥

ததோ கத்வாஸ்ரமத்வாரம் ஸிஷ்யேண ஸஹ லக்ஷ்மண: ।
 தர்ஸ்யாமாஸ காகுத்ஸ்தம் ஸீதாம் ச ஜனகாத்மஜாம் ॥ 14

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
 ஸிஷ்யேண ஸஹ - சீடரோடுகூட
 தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
 ஆஸ்ரமத்வாரம் - ஆச்ரமவாயிலுக்கு
 கத்வா - சென்று,
 காகுத்ஸ்தம் - ஸ்ரீராமரையும்,
 ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகமன்னரின் திருமகளாகிய
 ஸீதாம் ச - ஸீதாபிராட்டியையும்
 தர்ஸ்யாமாஸ - காண்பித்தார்.

तं शिष्यः प्रश्रितो वाक्यमगस्त्यवचनं ब्रुवन् ।

प्रावेश्यद्ययान्यायं सत्काराहं सुसत्कृतम् ॥

தம் ஸிஷ்ய: ப்ரஸ்ரீதோ வாக்க்யமகஸ்த்யவசனம் ப்ருவன் ।
 ப்ராவேஸயத் யதான்யாயம் ஸத்காராஹம் ஸுஸதக்ருதம் ॥ 15

ஸிஷ்ய: - சீடர்
 ஸத்காராஹம் - பூஜைக்குரியவரும்,
 ஸுஸதக்ருதம் - யாவராலும் பூஜிக்கப்படுபவருமாகிய
 தம் - அவரிடம்
 அகஸ்த்ய வசனம் - அகஸ்தியரது சொல்லாகிற
 ப்ரஸ்ரீதம் - அன்புமிக்குந்த
 வாக்க்யம் - ஆக்கிளையை
 யதான்யாயம் - முறைப்படியே
 ப்ருவன் - சொல்லிக்கொண்டு
 ப்ராவேஸயத் - அழைத்துக்கொண்டு சேர்ந்தனர்.

प्रविदेश ततो रामः सीतया सहलक्ष्मणः ।

प्रज्ञाक्षहरिणाकीर्णमाश्रमं ह्यवलोकयन् ॥

ப்ரவிவேஸ ததோ ராம: ஸீதயா ஸஹ லக்ஷ்மண: ।
 ப்ரஜாந்ந ஹரிணாகீர்ணமாஸ்ரமம் ஹ்யவலோகயன் ॥ 16

ஸ்ஹ லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணரோடும்
 ராம: - ஸ்ரீராமர்,
 ஸீதயா - ஸீதையோடும்,
 ப்ரஸாந்த ஹரிணாக்ரீணம் - சாதுவான மாளிகளிறைந்துள்ள
 ஆசிரமம் ஹரி - ஆசிரமம் எல்லாவற்றையும்
 அவலோகயன் - கவனித்துக்கொண்டே
 தத: - அங்கிருந்து
 ப்ரவிவேஸ - புருந்தார்.

स तत्र ब्रह्मणः स्थानमनः स्थानं तथैव च ।

विष्णोः स्थानं महेंद्रस्य स्थानं चैव विवस्वतः ॥

ஸ தத்ர ப்ரஹ்மண: ஸ்தாதந மக்நே: ஸ்தாதநம் ததைவ ச :
 விஷ்ணோ: ஸ்தாதநம் மஹேந்த்ரஸ்ய ஸ்தாதநம் சைவ விவஸ்வத: ॥ 17

सोमस्थानं भगस्थानं स्थानं कौबेरमेव च ।

धातुविधातुः स्थाने च वायोः स्थानं तथैव च ॥

ஸோமஸ்தாதநம் பகஸ்தாதநம் ஸ்தாதநம் கௌபேரமேவ ச :
 தாதுர்விதாது: ஸ்தாதநே ச வாயோ: ஸ்தாதநம் ததைவ ச ॥ 18

नागराजस्य च स्थानमनन्तस्य महात्मनः ।

स्थानं तथैव गायत्र्या वसुनां स्थानमेव च ॥

நாகராஜஸ்ய ச ஸ்தாதநமநந்தஸ்ய மஹாத்மன: ।
 ஸ்தாதநம் ததைவ காயத்ரியா வஸுநாம் ஸ்தாதநமேவ ச ॥ 19

स्थानं च पाशहस्तस्य वरुणस्य महात्मनः ।

कार्तिक्यस्य च स्थानं धर्मस्थानं च पश्यति ॥

ஸ்தாதநம் ச பாஸ ஹஸ்தஸ்ய வருணஸ்ய மஹாத்மன: ।
 கார்திகேயஸ்ய ச ஸ்தானம் தர்மஸ்தாதநம் ச பஸ்யதி ॥ 20

ஸ: - அவர்

தத்ர - அங்கு
 ப்ரஹ்மண: - பிரம்மதேவரது
 ஸ்தாதநம் - ஆலயத்தையும்,
 அக்நே: - அக்னிபகவானது
 ஸ்தாதநம் ச - ஆலயத்தையும்,
 விஷ்ணோ: - விஷ்ணுபகவானது
 ஸ்தாதநம் ததா - ஆலயத்தையும்,
 மஹேந்த்ரஸ்ய - இந்திரனது
 ஸ்தாதநம் ஏவ - ஆலயத்தையும்,
 விவஸ்வத: - சூரியனது

ஏவ - ஆலயத்தையும்,
 ஸோமஸ்தாதநம் ஏவ - சந்திரனது ஆலயத்தையும்,
 பகஸ்தாதநம் ச - பகரென்னும் சிவபெருமான் ஆலயத்தையும்.
 தாது: - தந்தார்,
 விதாது: - விதாதா, இவ்விருவர்களுடைய
 ஸ்தாதநே ச - இரு ஆலயங்களையும்,
 கௌபேரம் ச - குபேரனுடையதான
 ஸ்தாதநம் ஏவ - ஆலயத்தையும்,
 வாயோ: - வாயுவினது
 ஸ்தாதநம் ததா - ஆலயத்தையும்,
 மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய
 பாஸஹஸ்தஸ்ய - பாசஹஸ்தனென்ற
 வருணஸ்ய - வருணனது
 ஸ்தாதநம் ச - ஆலயத்தையும்,
 காயத்ரியா: - காயத்திரேவியினது
 ஸ்தாதநம் ததா ஏவ - ஆலயத்தையும்,
 வஸுநாம் - வஸுக்களுடைய
 ஸ்தாதநம் ஏவ ச - ஆலயத்தையும்,
 நாகராஜஸ்ய - ஸர்ப்பராஜனான
 அநந்தஸ்ய - ஆதிசேஷனது
 ஸ்தாதநம் ச - ஆலயத்தையும்,
 மஹாத்மன: - மஹாத்மாவாகிய
 கார்திகேயஸ்ய - ஸுப்பிரமண்ணியருடைய
 ஸ்தாதநம் ச - ஆலயத்தையும்,
 தர்ம ஸ்தாதநம் ச - தருமதேவதையின் ஆலயத்தையும்
 பஸ்யதி - கவனித்தார்.

ततः शिष्यः परिवृतो मुनिरप्यभिनिष्यत् ॥

तं ददश्राग्रतो रामो मुनीनां दीप्तवेजसाम् ॥

தத: ஸிஷ்யை: பரிவ்ருதோ முனிரப்யபிநிஷ்பதத் ।
 தம் ததர்ஸாக்ரதோ ராமோ முனிநாம் தீப்ததேஜஸாம் ॥ 21
 தத: - அப்பொழுது
 முனி: அபி - முனிவரும்
 ஸிஷ்யை: - சீடர்களால்
 பரிவ்ருத: - சூழப்பட்டு
 அபிநிஷ்பதத் - எதிர்தொக்கிவந்தார். (ஆர்ஷம்)
 ராம: - ஸ்ரீராமர்
 தீப்த தேஜஸாம் - தேஜோமயமாய் லிளங்கும்
 முனிநாம் - முனிவர்களுடைய

அக்ரத:	- முன்னிலையில்
தம்:	- அவரை
ததர்ஸ்:	- கண்டார்.

अब्वीहृचनं रामो लक्ष्मणं लक्ष्मिवर्धनम् ॥

அப்ரவீத் வசனம் ராமோ லக்ஷ்மணம் லக்ஷ்மிவர்தனம் ॥

22

ராம:	- ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மிவர்தனம்:	- உற்சாகத்தை விருத்திசெய்யும்,
லக்ஷ்மணம்:	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
வசனம்:	- பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத்:	- சொன்னார்,

एष लक्ष्मण निष्कामत्यगस्त्यो भगवानृषिः ॥

ஏஷ லக்ஷ்மண நிஷ்க்ராமத்யகஸ்த்யோ பகவாந்ருஷி: ॥

லக்ஷ்மண:	- 'லக்ஷ்மண'
பகவாந்:	- பகவானான
அகஸ்த்ய:	- அகஸ்திய
ருஷி:	- முனிவர்,
ஏஷ:	- இதோ
நிஷ்க்ராமதி:	- வருகிறார்.

औदार्यणावगच्छामि निधानं तपसामिमम् ॥

ஔதார்யேணாவகச்சாமி நிதாநம் தபஸாமிமம் ॥

23

ஔதார்யேண:	- 'காம்பீர்யத்தால்
தபஸாம்:	- தவங்களுக்கு
இதம்:	- இதை
நிதாநம்:	- ஒரிகுப்பிடமாய்
அவகச்சாமி:	- நினைக்கிறேன்.

एवमुक्त्वा महाबाहुरगस्त्यं सूर्यवर्चसम् ।

जग्राह परमप्रीतस्तस्य पादौ परंतपः ॥

ஏவ முக்த்வா மஹாபாஹுரகஸ்த்யம் ஸூர்யவர்ச்சஸம் ।

ஜக்ராஹ பரம ப்ரீதஸ் தஸ்ய பாதௌ பரந்தப: ॥

24

மஹாபாஹு:	- மகாபாகுவும்
பரந்தப:	- சத்ருசம்ஹாரகருமாகிய அவர்,
ஏவம்:	- இங்ஙனம்
ஸூர்யவர்ச்சஸம்:	- சூரிய ஒளிகொண்டு விளங்கும்
அகஸ்த்யம்:	- அகஸ்தியரைப் பற்றி
உக்த்வா:	- சொல்லிவிட்டு,

பரம ப்ரீத:	- மிக சந்தோஷமடைந்தவராகி
தஸ்ய:	- அவரது
பாதௌ:	- திருவடிகளில்
தக்ராஹ:	- விழுந்து சேவித்தார்.

अभिवाद्य तु धर्मात्मा तस्यौ रामः कृताञ्जलिः ।

सीतया सह वैदेह्या तदा रामः सलक्ष्मणः ॥

அபிவாத்ய து தர்மாத்தா தஸ்தௌ ராம: க்ருதாஞ்ஜலி: ।

ஸீதயா ஸஹ வைதேஹ்யா ததா ராம: ஸலக்ஷ்மண: ॥

25

ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
ததா:	- அப்பொழுது
வைதேஹ்யா:	- விதேஹம்ன்னனின் புதல்வியான
ஸீதயா ஸஹ:	- ஸீதாபிராட்டியாரோடும்,
ஸ லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணரோடும் கூடியவராக
அபிவாத்ய து:	- நமஸ்கரித்துவிட்டு,
தர்மாத்தா:	- தருமாத்மாவாகும்
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
க்ருதாஞ்ஜலி:	- அஞ்சலிஹஸ்தராய்
தஸ்தௌ:	- காத்துநின்று கொண்டிருந்தனர்.

अविष्टः च काकुत्स्थश्चप्रियाऽऽसतोदकैः ।

कुशलप्रसन्नमुपस्था च ह्यस्यतामिति चाबवीत् ॥

ப்ரதிஶ்ருந்நய ச காகுதஸ்தம்சமிதவாஸஸநோதகை: ।

குஸல ப்ரஸ்ந முக்த்வா ச ஹ்யாஸ்யதா மிதி சாப்ரவீத் ॥

26

காகுதஸ்தம்:	- ஸ்ரீராமரை
ஆஸநோதகை:	- ஆஸனம் பாத்தியம் இவைகளால்
அர்சமித்வா:	- புகித்து,
வ்ரதிக்ருஹ்ய ச:	- வ்ரதிக்ருஹுக் கொண்டதும்,
குஸல ப்ரஸ்நம்:	- குஸலப் பிரசந்ததை
உக்த்வா ச:	- செய்துவிட்டு,
ஐஸ்யதாம்:	- 'உட்காரப்பட'டும்'
இதி ச:	- என்று
அப்ரவீத்:	- சொன்னார்.

अनिं हत्वा प्रदायार्धमतिथीन् प्रतिपूज्य च ।

वानप्रस्थेन धर्मेण स तेषां भोजनं ददौ ॥

அக்திம் ஹாத்வா ப்ரதாயார்க்ய மதிதீந் ப்ரதிபூஜ்ய ச ।

வானப்ரஸ்தேந தர்மேண ஸ தேஷாம் போஜனம் ததௌ ॥

27

ஸ:

- அதிதீந் - அதிகளை
 அரீக்யம் ப்ரதாய - அரீக்யம் கொடுத்து
 ப்ரதிபூஜ்யச - பூஜித்துவிட்டு
 அக்நிம் - அக்னியில்
 ஹுத்வா - ஹோமம் செய்துவிட்டு
 வானப்ரஸ்தேந் - வானப்பிரஸ்தாசரம்த்திற்குரிய
 தர்மேண - முறைப்படியாகப் பின்பற்றி
 தேஷாம் - அவர்களுக்கு
 போஜனம் - போஜனத்தை
 த தெள - அளித்தார்.

प्रथमं चोपविश्याय धर्मज्ञो मुनिपुगवः ।

उवाच राममासीनं प्राञ्जलिं धर्मकोविदम् ॥

ப்ரதமம் சோபவிர்யாத தம்ஞோ முனிபுங்கவ: ।

உவாச ராம மாஸீநம் ப்ராஞ்ஜலிம் தம் கோவிதம் ॥

- தாம்ஞ: - தருமமறிந்த
 முனிபுங்கவ: - முனிவர் பெருமன்னாகும் அவர்
 உபவிர்ய அத - உட்கார்ந்தபின்
 ப்ரதமம் - ஏற்கனவே
 ப்ராஞ்ஜலிம் - அஞ்சலிஹஸ்தராய
 ஆஸீநம் - வீற்றிருக்கும்
 தர்ம கோவிதம் - தருமங்களில் நிபுணராகிய
 ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
 உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

अन्यथा खलु काकुत्स्थ तपस्वी समुदाचरन् ॥

दुःसाक्षीय परे लोके स्वानि सांसानि भक्षयेत् ॥

அன்யதா கலு காகுத்ஸ்த தபஸ்வீ ஸமுதாசரன் ।

துஸ்ஸாக்ஷிய பரே லோகே ஸ்வானி மாம்ஸாநி பக்ஷயேத் ॥

- காகுத்ஸ்த - 'ஸ்ரீராம'
 தபஸ்வீ - ஓர் முனிவன்,
 ஸமுதாசரன் - தருமநெறியிலொழுபவனாய்
 அன்யதா கலு - இல்லறவியுடன்
 பரே லோகே - பரலோகத்தில்
 துஸ்ஸாக்ஷி இவ - பெர்யாக்ஷிபோல்
 ஸ்வாநி - தனது
 மாம்ஸாநி - மாமிசங்களை
 பக்ஷயேத் - தின்னுவான்.

28

29

सजा सर्वस्य लोकस्य धर्मचारी महारथः ।

पूजनीयश्च मान्यश्च भवान् प्राप्तः प्रियातिथिः ॥

ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய தர்மசாரீ மஹரத: ।

பூஜநியஸ்ச மான்யஸ்ச பவான் ப்ராப்த: ப்ரியாதிதி: ॥

ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய - சகல லோகத்திற்கும்

ராஜா - அரசனும்

தர்மசாரீ - தருமானுஷ்டானமுடையவனும்,

மஹரத: - மகாவீரனும்,

பூஜநிய: ச - பூஜிக்கத்தகுந்தவனும்,

மான்ய: ச - நியாணிக்கத்தகுந்தவனுமான

பவான் - நீ,

ப்ரியாதிதி: - அருமையான அதிதியாய்

ப்ராப்த: - வந்திருக்கின்றனை.

एवमुक्त्वा फलं मूले: पुष्करवैद्य राघवम् ।

पूजयित्वा यथाकामं पुनरेव ततोऽवधीत् ॥

ஏவமுக்த்வா பன்லர் மூலை: புஷ்பவையித்யஸ்ச ராகவம் ।

பூஜயித்வா யதாசாமம் புனரேவ ததோஃப்ரவீத் ॥

ராகவம் - ஸ்ரீராகவரிடம்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உக்த்வா - சொல்லி,

பலை: - பழங்களாலும்,

மூலை: - கிழங்குகளாலும்,

அந்யை: - பல்வகை

புஷ்பை: ச - புஷ்பங்களாலும்

யதாசாமம் - யதேஷ்டமாக

பூஜயித்வா - உபசரித்து,

புன: ஏவ - மீளவும்

வச: - பின்வரும் சொல்லை

அப்ரவீத் - சொன்னார்.

इदं दिव्यं महच्चापं हेमरत्नविभूषितम् ।

वैष्णवं पुख्यव्याघ्र निमित्तं विश्वकर्माणा ॥

அமோக: சூர்யசகாசோ ப்ரஹத: - ஶரீரதம: ॥

இதம் திவ்யம் மஹச சாபம் ஹேம ரத்ந விபூஷிதம் ।

வைஷ்ணவம் புருஷ்யாக்ர நிர்மிதம் விஸ்வகர்மாணா ॥

அமோக: ஸவீர்யஸங்காஸோ ப்ரஹதத்த: ஸரோத்தம: ॥

30

31

33

புருஷங்காக்கர்	- 'புருஷோத்தம!
இதம்	- இதோவிருக்கும்
ஹேம ரத்ன விபூஷிதம்	- பொன், ரத்னம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்குகிறதும்,
விஸ்வகர்மணா	- விஸ்வகர்மாவினால்
நிர்மிதம்	- நிருமிக்கப்பட்டதுமான
மஹத் சாபம்	- மஹா தனுஸ்ஸானது
வியம்	- தெய்வத்தன்மை கொண்டதாய்,
வைஷ்ணவம்	- விஷ்ணுவினுடையது.
ஸூர்யஸங்காஸம்	- சூரியனை நிகர்த்த
ஸரோத்தம்	- பாணங்களிலுத்தமமான இது
அமோக:	- வயர்த்தமாகாதது.
ப்ரஹ்மதத்த:	- ப்ரம்மாவினால் கொடுக்கப்பட்ட, ப்ரம்மதத்தமென பெயர்கொண்டது.

दत्ता मम महेन्द्रा तूणी चाक्षयसायकी ।

संपूर्ण निशितर्वाणित्वं निरिव पावकः ॥

தத்தௌ மம மஹேந்த்ரேண தூணி சாக்ஷயஸாயகௌ ।
ஸம்பூர்ணௌ நிஸரிதைர் பாணைர் ஜ்வலத்பிரிவ பாவகை: ॥

பாவகை: இவ	- 'நெருப்புபேரால்
ஜ்வலத்பி:	- ஜ்வலிக்கும்
நிஸரிதை:	- சுர்மையான
பாணை:	- பாணங்களால்
ஸம்பூர்ணௌ	- நிறைந்தவைகளும்,
அக்ஷய ஸாயகௌ	- குறைவற்ற பாணங்களுள்ளதுமான
தூணி ச	- அம்புறாத்துணிகள் இரண்டும்
மம	- எனக்கு
மஹேந்த்ரேண	- இந்திரனால்
தத்தௌ	- கொடுக்கப்பட்டன.

महारजतकोशोऽयमसिर्हमविभूषितः ॥

மஹாரஜத கோஸோய மஸிர் ஹேம விபூஷித: ॥
ஹேம விபூஷித: - 'பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டு
மஹாரஜத கோஸ: - தங்கவுறையுடனிருக்கும்
அஸி: - கத்தியொன்று
அயம் - இதோவிருக்கின்றது.

अनेन धनुषा राम हत्वा संख्ये महासुरान् ।
आजहार श्रियं दीप्ता पुरा विष्णुर्दिवकसाम् ॥

34

ஆரண்ய காண்டம் - பன்னிரெண்டாம் ஸர்க்கம்

அனேன தனுஷா ராம ஹத்வா ஸங்க்யே மஹாஸுரான் ।
ஆஜஹார ஸ்ரியம் தீப்தாம் புரா விஷ்ணுர் திவௌகஸாம் ॥ 36

ராம - 'ஸ்ரீராம!
அனேன தனுஷா - இந்த தனுஸ்ஸால்
புரா - புரவிசத்தில்
விஷ்ணு: - விஷ்ணுபகவான்
மஹாஸுரான் - துஷ்ட அஸுரர்களை
ஸங்க்யே ஹத்வா - தோரில் கொன்று
திவௌகஸாம் - தேவர்களுக்கு
தீப்தாம் - பெரும்
ஸ்ரியம் - உதவியை
ஆஜஹார - புரிந்தார்.

तदनुस्ती च तूनीरी शरं खणं च मानद ।

जयाय प्रतिगृह्णीष्व वज्रं वज्रधरो यथा ॥

தத்தனுஸ்தௌ ச தூணிரௌ ஸரம் கட்கம் ச மானத ।
ஜயாய ப்ரதிக்குஹணீஷ்வ வஜ்ரம் வஜ்ரதரே யதா ॥ 37

மானத - 'சத்ருஸம்ஹாரக!
தத்தனு: - அந்த வில்லையும்,
தௌ தூணிரௌ ச - அவ்விரண்டு அம்புறாத்துணிகளையும்,
ஸரம் - பாணத்தையும்,
கட்கம் ச - கத்தியையும்,
வஜ்ர தர: - இந்திரன்
வஜ்ரம் இவ - வஜ்ஜிராயுத்தை எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஜயாய - வெற்றிபெறுவதற்காக
ப்ரதிக்குஹணீஷ்வ - பெற்றுக்கொள்வாயாக.

इदं च ते तदुप्राणमयेदं मयवान्ददौ ।

स्पर्शयाधुपयं वीरं प्रतिघ्नीष्व मानद ॥

இதம் ச தே தநுத்ராணம் அபேத்யம் மதுவாந்ததௌ ।
ஸ்பர்ஸயாநுபயம் வீர ப்ரதிக்குஹணீஷ்வ மானத ॥ 38

மானத - 'சத்ருஸம்ஹாரம் செய்யும்
வீர - வீரனே!
மகவான் - இந்திரன்
அபேத்யம் - பிணக்கமுடியாத
தநுத்ராணம் - கவசமொன்றை
ததௌ - கொடுத்திருக்கிறான்.
அநுபயம் - ஒப்புயர்வில்லாத
இதம் ச - இதையும்

35

ப்ரதி க்ருஹணீஷ்வ - பெற்றுக்கொள்.
தே - உவக்கு.
ஸ்பர்ஸய - சொந்தமாக்குக கொள்.

जये च संशयं माय्य वित्तपिप्यसि विहसन् ।

हरियुग्यं रथं दिव्यमुपनेष्यति मातलिः ॥

ஜயே ச ஸம்ஸயம் ப்ரப்ய சிந்தயிஷ்யஸி விஹ்வஸன் ।

ஹரியுக்யம் ரதம் திவ்யம் உபநேஷ்யதி மாதலி: ॥

ஜயே - 'வெற்றி விஷயத்தில்

ஸம்ஸயம் ப்ரப்ய - சம்சயத்தை அடைந்து,

விஹ்வஸன் - மனத்தளர்வுற்று.

சிந்தயிஷ்யஸி ச - நினைப்பாயாகில்,

மாதலி: - மாதலி (இந்திரஸாரதி.)

ஹரியுக்யம் - குதிரைகள் பூட்டிய

திவ்யம் ரதம் - திவ்யமான ஓர் ரதத்தை

உபநேஷ்யதி - கொண்டுவருவான்.

एवमुक्त्वा महातेजाः समस्तं त्वरायुधम् ।

दत्त्वा रामाय भगवानगस्त्यः पुनरब्रवीत् ॥

ஏவ முக்த்வா மஹாதேஜா: ஸமஸ்தம் தத்வராயுதம் ॥

தத்வா ராமாய பகவானகஸ்த்ய: புனரப்ரவீத் ॥

மஹாதேஜா: - மஹா தேஜஸ்வியான

அகஸ்த்ய: - அகஸ்திய

பகவான் - பகவான்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,

வராயுதம் - சிறந்த ஆயுதங்கள்

தத் ஸமஸ்தம் - அவை எல்லாவற்றையும்

ராமாய - பூராமருக்கு

தத்வா - கொடுத்துவிட்டு,

புன: - மீள்வும்

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு சொன்னார்.

இத்யாஷ்டே ப்ரமத் ராமாயணே வாய்மீரீய ஆதிசயவே
சதுர்லிங்கி ஸாறஸ்கீகபாயம் ஸம்ஹிதபாயம் ஆரண்ய காண்டே
அகஸ்த்ய தஸரதம் தம் த்வராயு: ஸாக: ॥

तथा त्रयोदशोः सर्गः - 13

सुखं स्वयं महाबाहो ससीतस्सहस्रमणः ।

रविरस्तं गतस्तोम्य सन्ध्याकाण्डोऽप्युपागमत् ॥

ஸுகம் ஸ்வப மஹாபாஹோ ஸஸீத: ஸஹஸக்ஷமண: ।

ரவிரஸ்தம் கதஸ் ஸௌம்ய ஸந்த்யா காலோர்ப்புபாகமத் ॥

மஹாபாஹோ - 'மகாபாருவே'

ஸௌம்ய - புன்யாத்மாவே'

ஸஸீத: - ஸீதையோடும்

ஸஹ லக்ஷமண: - லக்ஷமணனோடும்

ஸுகம் ஸ்வப - சுகமே இளைப்பாறு.

ரவி: - சூர்யபகவான்

அஸ்தம் கத: - அஸ்தமயமாகி விட்டான்.

ஸந்த்யாகால: அபி - சந்தியாகாலமும்

உபாகமத் - வந்துவிட்டது.

पथे निराश्रया रात्रिं निरीमा युगपशिषाः ।

मामेधु मुक्षं लीना दयन्ते सुसमाहिताः ॥

பேத நிராசரா ராட்ரம் நிலீனா ம்ருக பக்ஷிண: ।

நகாக்ரேஷு ப்ருகம் லீநா த்ருஸ்யந்தே ஸு ஸமாஹிதா: ॥

निराश्रया रात्रिं निरीमा युगपशिषाः ॥

தேபேந தபஸா வ்யாப்தம் அப்ரகாஸம் நப:ஸ்தலம் ॥

ராம - 'பூராம'

நிராசரா: - ஆந்தைகள்

பேத - இதோ

நகாக்ரேஷு - மரவுத்திகளில்

நிலீநா: - நிறைந்தவைகளாய்

த்ருஸ்யந்தே - கரணப்படுகின்றன

ம்ருக பக்ஷிண: - ம்ருகங்களும், பறவைகளும்,

ஸு ஸமாஹிதா: - மிக ஜாக்கிரதையுடையவைகளாய்

ப்ருஸம் லீனா: - முற்றிலும் மறைந்துவிட்டன.

நப: ஸ்தலம் - ஆகாசமாஸ்து

நேயேந தபஸா - இரவினது இரஞால்

வ்யாப்தம் - நிறைந்ததாய்

அப்ரகாஸம் - பிரகாசம்ற்றிருக்கிறது.

एषमुक्त्वा महाबाहुरागस्येन महात्मना ।

उपास्य पश्चिमां सन्ध्यां रामसोमितिषा सह ॥

ஏவமுக்தோ மஹாபாஹு: அகஸ்த்யேன மஹாத்மனா |
உபாஸ்ய பஸ்சிமாம் ஸந்த்யாம் ராமஸ்ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ||

अभिवाद्य महात्मानमगस्त्यमुपि सप्तमम् |
सुष्वाप रजनीमेकां पूजितः परमर्षिणा ||

அபிவாத்ய மஹாத்மானம் அகஸ்த்ய ம்ருஷி ஸந்த்மம் |
ஸுஷ்வாப ரஜனிமேகாம் பூஜித: பரமர்ஷிணா ||

மஹாபாஹு: - மகாபாகுவான
ராம: - பூராமர்,
மஹாத்மனா - மஹாத்மாவான
அகஸ்த்யேன - அகஸ்தியரால்
ஏவம் உக்த: - இங்ஙனம் சொல்லப்பட்டு
ஸௌமித்ரிணா ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடுகூட
பஸ்சிமாம் ஸந்த்யாம் - சாயங்கால சந்தியாவந்தனத்தை
உபாஸ்ய - செய்து,
மஹாத்மானம் - மஹாத்மாவும்
ரிஷிஸந்தம் - முனிவர் பெருமானாகிய
அகஸ்த்யம் - அகஸ்தியரை
அபிவாத்ய - நமஸ்கரித்துவிட்டு,
பரமர்ஷிணா - முனிவர் பெருமானால்
பூஜித: - உபசரிக்கப்பட்டவராய்
ஏகாம் ரஜநீம் - அவ்விரு
ஸுஷ்வாப - திருப்பள்ளி கொண்டார்.

सुलोषितस्सदा रामस्सन्व्याप्तवाय साजुः |

कृतपूर्वाह्निकस्सख्यौ स्नात्वा हुतहुतः ||

ஸுகோஷிதஸ் ததா ராம: ஸந்த்யாமன் வாஸ்ய ஸாநுஜ: |
க்ருத பூர்வாஹ்னிக ஸ்ஸதஸ்தௌ ஸ்நாத்வா ஹுத ஹுதஸுரண: ||
ததா ராம: - பிறகு பூராமர்
ஸுகோஷித: - இரவைச் சுகமே கழித்து
ஸாநுஜ: - தம்பியுடன்
ஸ்நாத்வா - நீராடி,
ஸந்த்யாம் அன்வாஸ்ய - காலை சந்தியாவந்தனத்தை செய்து,
ஹுத ஹுதாஸுரண: - அக்கினிஹோத்திரம் செய்து
க்ருத பூர்வாஹ்னிக: - மற்ற காலைக்கடன்களெல்லாம் முடித்து
தஸ்தௌ - முனிவருக்குக் காத்திருந்தார்.

छद्मणेन सह आता सीतया च परन्तपः |

अपागच्छदमेयात्मा अगस्त्यं सूर्यवर्षस्य ||

4

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா ஸீதயா ச பரந்தப: |
உபாகுச்சத மே யாத்மா அகஸ்த்யம் ஸூரியவர்சஸாம் ||

பரந்தப: - சத்ருசம்ஹாரகரும்
அமேயாத்மா - மகாபுண்ணியாத்மாவாகும் அவர்,
ப்ராத்ரா - தம்பியாகிய
லக்ஷ்மணேன ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடும்
ஸீதயா ச - ஸீதையோடும்
ஸூரிய வர்சஸாம் - சூரியனை போன்ற ஒளியுற்ற
அகஸ்த்யம் - அகஸ்திய பகவானை
உபாகுச்சத - போய்ப் பார்த்தார்.

स दृष्टा राघवं धीमानगस्त्यस्संयताञ्जलिम् |

मतिपूज्य ययान्यायमिदं वचनमब्रवीत् ||

ஸ த்ருஷ்ட்வா ராகவம் ஸ்ரீமான அகஸ்த்ய ஸம்யதாஞ்ஜலிம் |
ப்ரதிபூஜ்ய யதான்யாயம் இதம் வசனம் அப்ரவீத் ||

ஸ: - அந்த
ஸ்ரீமான் - பிரசித்திபெற்ற
அகஸ்த்ய: - அகஸ்தியர்
ஸம்யதாஞ்ஜலிம் - அஞ்சலிபந்தத்துடனிருக்கும்
ராமம் த்ருஷ்ட்வா - பூராமரைப் பார்த்து,
யதான்யாயம் - முறைப்படி
ப்ரதி பூஜ்ய - உபசரித்து,
இதம் வசனம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

कश्चित्सुखा निशा राम व्यतीता रघुनन्दन |

तव सभ्रातृभार्यस्य ममाश्रमपदे शुभे ||

கச்சித் ஸுகா நிஸா ராம வ்யதீதா ரகுநந்தன |
தவ ஸ ப்ராத்ரு பார்யஸ்ய மம ஆஸ்ரமபதே ஸுபே ||

ரகுநந்தன - ரகுநந்தன்
ராம - பூராம
ஸ ப்ராத்ரு பார்யஸ்ய - தம்பியோடும் மனைவியோடுமிருக்கும்
தவ - உனக்கு,
மம - எனது
ஸுபே - புண்ணியமான
ஆஸ்ரமபதே - ஆச்ரமத்தில்,
நிஸா - இரவு
ஸுகா - சுகமாய்
வ்யதீதா கச்சித் - கழிந்ததா?

अगस्त्येनैवमुक्तस्तु काकुत्स्थो वाक्यमश्र्वीत् ।

मानिताः सः यथान्यायं त्वया पूज्येन पूजिताः ॥

அகஸ்த்யேன ஏவமுத்தஸ்து காகுத்தஸ்தோ வாக்க்யம் அப்ரவீத் ।

மானிதா: ஸம் யதான்யாயம் த்வயா பூஜ்யேன பூஜிதா: ॥

அகஸ்த்யேன - அகஸ்தியரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உத்த: - வினாவப்பட்ட
காகுத்தஸ்த: - ஸ்ரீராமர்,
வாக்க்யம் - பின்வரும் பதிலை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.
பூஜ்யேன - 'பூஜ்யராகிய
த்வயா - தேவாரால்
யதான்யாயம் - முறைப்படி
பூஜிதா: து - உபசரிக்கப்பட்டு,
மானிதா: ஸம் - மகாஸ்ரவிக்கப்பட்டோம்.

सयनासमदानेन भोजनाश्र्वदानैश्चयैः ।

राज्ञो दशरथस्यैव पुरस्त्रान्त:पुरे यथा ।

मुखोपिताः सः भगवन् सर्वकामिषणस्यिवाः ॥

ஸயனாஸனதானேன போஜனாச்சாத்தனை: ஸாண: ।

ராக்ரோ தபரதஸ்யேவ புரஸ்ய அந்த:புரே யதா ॥

ஸுகோபிதா: ஸம் பகவன் ஸர்வகாமை: உபஸ்திதா: ॥

பகவன் - 'பகவானே/
ஸயனாஸனதானேன - படுக்கை, ஆஸனம் இவைகளைக் கொடுத்தாலும்
ஸாண: - ஏற்ற
போஜனாச்சாத்தனை: - உணவுகளாலும், போர்வைகளாலும்
தபரதஸ்ய ராக்ரோ: - தசரத மன்னரது
புரஸ்ய - நகரத்தின்
அந்த: புரே - அந்தப்புரத்தில்த
யதா ஏவ - எங்ஙனமோ அங்ஙனமே
ஸர்வ காமை: - வேண்டியவைகளெல்லாவற்றாலும்
உபஸ்திதா: - உபசரிக்கப்பட்டவர்களாய்
ஸுகோபிதா: ஸம் - சுகமேயிருந்தோம்.

मुखोपविष्टे रामे तु सहस्रीते सखस्मणे ।

स तेन ऋषिसङ्घेन अगस्त्यो वाक्यमश्र्वीत् ॥

ஸுகோப விஷ்டே ராமே து ஸஹ ஸீதே ஸ லக்ஷ்மணே ।

ஸ தேந ருஷிஸங்கேன அகஸ்த்யோ வாக்க்யம் அப்ரவீத் ॥

9

10

11

आरुण्य काण्डम् - पतिमुन्नामं लंस्कम्

2919

ஸஹ ஸீதே - ஸீதையுடனும்
லக்ஷ்மணே - லக்ஷ்மணனுடனும் இருக்கும்
ராமே - ஸ்ரீராமர்
தேந - அந்த
ரிஷிஸங்கேன - ரிஷிகணங்களோடு
ஸுகோபவிஷ்டே து - உட்கார்ந்ததும்
ஸ: அகஸ்த்ய: - அந்த அகஸ்தியர்
வாத்தயம் - பின்வரும் மொழியை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

कालोऽयं गतभूषिष्ठो यः कालस्तव राघव ।

समयो यो नरेन्द्रेण कृतो दशरथेन ते ।

सीर्णमतिः काकुत्स्थ सुखं राम निवत्स्यसि ॥

காலோ ஃயம் கத பூமிஷ்டோ ய: காலஸ்தவ ராகவ ।

ஸமயோ யோ நரேந்த்ரேண க்ருதோ தபரதேன தே ॥

தீர்ண ப்ரதிஞ்ஞ: காகுத்தஸ்த ஸாகம் ராம நிவத்தஸ்யஸி ॥

காகுத்தஸ்த - 'காகுத்தஸ்தா/
ராகவ - ஸ்ரீராகவ!
ராம - ஸ்ரீராம!
ய: கால: - யாதொரு காலமானது
தபரதேன - தசரத
நரேந்த்ரேண - சக்கிரவர்த்தியாரால்
தே - உனக்கு
ய: ஸமய: - யாதொரு ஒப்பந்தமாக
க்ருத: - செய்யப்பட்டதோ
அயம் கால: - அந்த காலமானது
தவ - உனக்கு
கதபூமிஷ்ட: - வெகுவாய் கடந்துவிட்டது.
தீர்ண ப்ரதிஞ்ஞ: - பிரதிஞ்ஞையை முடித்தவனாய்
ஸாகம் - கவலையற்று
நிவத்தஸ்யஸி - வாழ்வாய்.

अगस्त्यो जनको राम स राजा रघुनन्दन ।

पस्वपा विष्णुत्रेण ययातिरिव तारितः ॥

தனயஸ்தே ஜனகோ ராம ஸ ராஜா ரகுநந்தன ।

யப் த்வயா விஷ்ணு பத்ரேண யயாதிரிவ தாரதி: ॥

ரகுநந்தன - 'ரகுநந்தன!
ராம - ஸ்ரீராம!
விஷ்ணு பத்ரேண - ஜ்யேஷ்டபுத்திரனாகிய

12

13

श्रुत्वा तु वचनं तस्य रामस्य मधुराक्षरम् ।

मधुराक्षरं ततो राममगस्त्यो भगवानृषिः ॥

ஸ்ருத்வா து வசனம் தஸ்ய ராமஸ்ய மதுராக்ஷரம் ।
ப்ரத்யுவாச ததோ ராம: அகஸ்த்யோ பகவான் ரிஷி: ॥

பகவான் - பகவானாகும்
அகஸ்த்ய: - அகஸ்திய
ருஷி: - முனிவர்
தஸ்ய ராமஸ்ய - அந்த ஸ்ரீராமரது
மதுராக்ஷரம் - இனிய சொற்களுற்ற
வசனம் - மொழியை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
தத: - அதன்மேல்
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாசது - பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்.

शृणु राघव तत्वेन देशस्याऽस्य यथातथम् ॥

ஸ்ருணு ராகவ தத்வேன தேஸ்யஸ்ய அஸ்ய யதாததம் ॥

ராகவ - 'ஸ்ரீராம!
அஸ்ய தேஸஸ்ய - இந்த தேசத்தினது
யதாததம் - வரலாற்றை
தத்வேன - உள்ளபடி
ஸ்ருணு - சொல்லக்கேள்.

दण्डकेन परित्यक्तो ह्ययं देशो महात्मना ।

भार्गवस्य च शपेन निर्विण्णस्यगोऽभवत् ॥

தண்டகேன பரித்யக்தோ ஹ்யயம் தேஸோ மஹாத்மனா ।
பார்கவஸ்ய ச ஸாபேன நிர்விணுஸ்ய ம்ருகோர்பவத் ॥

பார்கவஸ்ய - பார்க்கவரது
ஸாபேன - சாபத்தால்,
மஹாத்மனா - மகாத்மாவான
தண்டகேனச - தண்டகனாலும்
பரித்யக்த: - துறக்கப்பட்ட,
அயம் தேஸ: - இந்த தேசமானது
நிர்விணுஸ்யம்ருக: - மனிதர்களும் மிருகங்களும்ற்றதாய்
அபவத் - ஆயிற்று.
ஹி - இது பிரசித்தம்.

18

19

20

वृक्षरात्मलताहीनं तापसैरभिवर्जितम् ।

कान्तारामभवत्तात धीरं परमदारुणम् ॥

योजनार्थसहस्रन् विन्यपादस्तु दक्षिणः ॥

வ்ருக்ஷகுல்ம் லதாஹீனம் தாபஸை: அபிவாஜிதம் ।
காந்தாராம் அபவத் தாத கோரம் பரம தாருணம் ॥
யோஜனார்த ஸஹஸ்ரம் து விந்த்ய பாதஸ்து தக்ஷிண: ॥

தாத - 'குழந்தாய்!
தக்ஷிண: - தென்
விந்த்யபாத: து - விந்தியமலையடிவாரமெல்லாம்
யோஜனார்த - ஐநூறுயோஜனை தூரத்திற்கு
ஸஹஸ்ரம் து -

வ்ருக்ஷகுல்ம் லதாஹீனம் - மரங்களும், புதர்களும், கொடிகளும்ற்றதாய்
தாபஸை: - முனிவர்களால்
அபிவாஜிதம் - துறக்கப்பட்டதாய்
பரமதாருணம் - மிக பயங்கரமான
கோரம் காந்தாரம் - கொடிய வனமாய்
அபவத் - ஆயிற்று.

नानुवर्षति पर्जन्यो नानुवाति सुखोऽनिलः ।

रसःमतिमयं घोरमासीत्परमदारुणम् ॥

நானுவர்ஷதி பர்ஜன்யோ நானுவாதி ஸுகோநில: ।

ரஸ: மதிமயம் கோரம் ஆஸித் பரம தாருணம் ॥

பர்ஜன்ய: - மேகம்
அநுவர்ஷதி ந - பொழிகிறதுநிலை;
அநில: - காற்று
ஸுக: - சுமாய்
அநுவாதி ந - வீசுகிறதில்லை;
பரம தாருணம் - மிக பயங்கரமான
ரக்ஷ: ப்ரதிபயம் - அரக்கர்களால் விளையும் தீங்கு
கோரம் - அஸஹ்யமாய்
ஆஸித் - இருந்தது.

मह्यन्दसहस्राणि श्वेतासीदमात्रुयम् ।

गन्धर्वद्विषिसङ्घैः देवैश्च परिवर्जितम् ॥

பஹ்வினி அப்த ஸஹஸ்ரானி ஹ்யேதத் ஆஸித் அமானுஷம் ।
கந்தர்வ ரிஷி ஸங்கைச் தேவைஸ்ச பரிவாஜிதம் ॥
கந்தர்வை: - 'கந்தர்வர்களாலும்
ரிஷிஸங்கை: ச - ரிஷிக்கூட்டங்களாலும்

21

22

23

தேவை: ச - தேவர்களாலும்
பரிவர்த்திதம் - துறக்கப்பட்ட
ஏதத் - இது
பஹுனி - பல
அப்தஸஹஸ்ராணி - ஆயிர வருஷங்கள்
அமாறுஷம் ஹி - நிர்மானுஷ்யமாகவே
ஆஸீத் - இருந்தது.

कस्य चिच्चय कालस्य दैवयोगाद्दृष्टम् ।

हिमवच्छिखरादेशादिह मातोऽस्मि मानद ॥

கஸ்ய சித்த்வத காலஸ்ய தைவ யோகாதஹம் ந்ருப ।

ஹிமவத் சிகராத் தேஸாத் இஹ ப்ராப்தோஸ்மி மானத ॥

மானத - 'சத்ருஸம்ஹாரகனாகிய
ந்ருப - அரசகுமாரனே
கஸ்யசித் காலஸ்ய - சிலகாலம்
அதது - சென்றபின்
அஹம் - நான்
தைவ யோகாத் - யதேச்சையாய்
ஹிமவச்சிகராத் - ஹிமவத்திகர
தேஸாத் - பிரதேசத்தினின்று
இஹ - இவ்விடத்திற்கு
ப்ராப்த: அஸ்மி - வந்தேன்.

ततो मया समाहृतः पञ्चन्यो जलद्वैस्सह ।

स्वच्छन्दवपैश्च कृतः कश्चिद்காலपरिन्दम् ॥

ததோ மயா ஸமாஹுத: பஞ்ஞன்யோ ஜலதவீஸஹ ।

ஸ்வச்சந்த வர்ஷஸ்சக்ருத: கஞ்சித் காலம் அரிந்தம் ॥

அரிந்தம் - 'சத்ருஸம்ஹாரக'
தத: - அதன்மேல்
மயா - என்னால்
ப்ரஜன்ய: - மழை
ஜலதவை: ஸஹ - மேகங்களோடுகூட
ஸமாஹுத: - அழைத்துவரப்பட்டது.
கஞ்சித் காலம் - சிலகாலமவரை
ஸ்வச்சந்த வர்ஷ: ச - யதேஷ்டமாய்ப் பொழியுமாறு
க்ருத: - செய்யப்பட்டது.

यमस्य चैव चारास्तु बह्व्यन्दशसानि वै ।

तेजसा मृत्युभूताश्च व्याधयश्च निराकृता: ॥

24

யமஸ்ய சைவ சாராஸ்து பஹுந்யப்த ஸதானிச ।
தேஜஸா ம்ருத்யு பூதாஸ்ச வ்யாதயஸ்ச நிராக்ருதா: ॥

28

பஹுனி - 'பல
அப்த ஸதானி வை - நூற்றாண்டுகளாய்
யமஸ்ய - யமனது
சாரா: ச - சாரர்கள்
ம்ருத்யு பூதா: ஏவ - வியாதிரூபமாயிருந்து வந்தனர்.
வ்யாதய: ச - அவ்வியாதிகளெல்லாம்
தேஜஸா ஏவ - தவமஹிமையாலேயே
து - உடனே
நிராக்ருதா: - ஒழிக்கப்பட்டன.

हिमवत्पादा ह्यस्त्रिंशतिता मनसाऽऽगताः ।

महत्साश्च पुनर्नयः फुलपङ्कजमण्डिताः ॥

ஹிமவத் பாதஜா வ்ருக்ஷா: சிந்ததா மனஸா: ஸ்ரீ கதா: ।

ப்ரவ்ருத்தாஸ்ச புனர்நத்ய: புல்ல பங்கஜ மண்டிதா: ॥

27

ஹிமவத் பாதஜா - 'ஹிமவத் பர்வத அபுவாரத்திலுள்ள
வ்ருக்ஷா: - மரங்கள்
மனஸா - மனதால்
சிந்திதா: - நினைக்கப்பட்டவைகளாய்
ஆகதா: - இங்கு வந்துசேர்ந்தன.
நத்ய: - நதிகள்
புன: - மீளவும்
புல்ல பங்கஜ - மலர்ந்ததாமரைப் புஷ்பங்களுடன்
மண்டிதா: ச - விளங்குகின்றவைகளாய்
ப்ரவ்ருத்தா: - உண்டாயின.

तटाकानि च रम्याणि सरितश्च सरांसि च ॥

தடாகானி ச ரம்யானி ஸரிதஸ்ச ஸராம்ஸி ச ॥

28

தடாகானி ச - 'குளங்களும்
ஸரித: ச - ஆறுகளும்
ஸராம்ஸி ச - ஓடைகளும்
ரம்யானி - அழகுற்று விளங்கின.

महद्वनपश्यन्तु स्फोटितस्यवनान्कुलम् ।

अचिरिणाऽभवदस्य सविष्णुसुखेयिवम् ॥

ப்ரவ்ருத்த வனஷெண்டந்து ஸ்பீத ஸஸ்ய வனாகுலம் ।

அசிரேணா: பவத்ரம்யம் ஸரிஷிஸங்காஹு ஸேவிதம் ॥

29

து	- 'அதனால'
ரம்யம்	- அமுகுற்றதாய்
ஸரிஷிஸங்காறு	- ரிஷிக்கூட்டங்களால் வளிக்கப்பெற்ற
ஸேவிதம்	-
ப்ரவ்ருத்த வனஷண்டம்	- செழிப்புற்ற பல ஆசிரமங்களையுடையதாய்
ஸ்பீதஸஸ்ய வநாகுலம்	- செழித்த பயிர்களையும் விரகுகங்களையும்
	- உடையதாய்
அசிரேண	- வெருசிக்கிரத்தில்
அபவத்	- ஆயிற்று.

केवलं स्वमिश्रापेन तस्यैव रघुनन्दन ।

सोपद्रुतमिवाप्येतद्राक्षसैश्चकर्मभिः ॥.

கேவலம் த்வபிஸாபேந தஸ்யைவ ரகுநந்தன ।
ஸோபத்ருதம் இவாப்யேதத் ராக்ஷஸை: உக்ர கர்மபி: ॥

ரகுநந்தன	- ஸ்ரீராம!
தஸ்ய	- அவரது
அபிஸாபேன ஏவ	- சாபத்தினாலேயே
ஏதத்	- இது
உக்ர கர்மபி:	- கொடுஞ்செயலுற்ற
ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்களால்
து	- இப்பொழுதும்
இவ	- முற்றிலும்
ஸோபத்ருதம்	- உபத்திரவத்துடன் கூடியதாய்
கேவலம் அபி	- மட்டுமிருக்கிறது.

यदामृति चापि स्वं चित्रकूटमुपागतः ।

तदामृति रक्षांसि विमुकुर्वन्ति तापसान् ॥

யதா ப்ரப்ருதி சாபித்வம் சித்ரகூடம் உபாகத: ।
ததா ப்ரப்ருதி ரக்ஷாங்ஸி விப்ர குர்வந்தி தாபஸான் ॥

த்வம்	- நீ
யதா ப்ரப்ருதி	- எதுமுதற்கொண்டு
சித்ரகூடம்	- சித்திரகூடத்திற்கு
உபாகத: ச	- வந்தனையோ
ததா ப்ரப்ருதி அபி	- அதுமுதற்கொண்டுதான்
ரக்ஷாங்ஸி	- அரக்கர்கள்
தாபஸான்	- முனிவர்களை
விப்ரகுர்வந்தி	- முன்னிலுமதிகமாய் இம்சிக்கின்றார்கள்.

ऋषीणामभयं वीर दातुमर्हसि मानद ॥

ரிஷிணாம் அபயம் வீர தாதும் அர்ஹஸி மானத ॥	32
மானத	- 'சத்ருக்களின் கர்வத்தை அடக்கும்
வீர	- ஏகவீரனே!
ரிஷிணாம்	- ரிஷிகளுக்கு
அபயம்	- அபயத்தை
தாதும் அர்ஹஸி	- நீ கொடுக்க வேண்டும்.

अस्मादि कारणादाय दुष्टकारण्यवासिनाम् ।

साणार्यमिह समासस्त्रातुमर्हति नो भवान् ॥

அஸ்மாத்தஸி காரணாத் ராம தண்டகாரண்ய வாஸிநாம் ।
தாணார்தம் இஹ ஸம்ப்ராப்த: த்ராதும் அர்ஹதி நோ பவான் ॥

ராம	- ஸ்ரீராம!
அஸ்மாத்	- இந்த ஒரு
காரணாத் ஹி	- காரணத்தைக் கொண்டுதான்
தண்டகாரண்ய	- தண்டகாரண்யவாசிகளுக்கு
வாஸிநாம்	-
த்ராணார்தம்	- பாதுகாப்பளிக்க
இஹ	- இங்கு
ஸம்ப்ராப்த:	- நீ வந்தனை.
பவாந்	- நீ
ந:	- எங்களை
த்ராதும் அர்ஹதி	- காப்பாற்ற வேண்டும்.

समर्थोऽसि काकुत्स्थ त्रैलोक्यस्यापि रक्षणे ।

किं पुनर्वीर रक्षांसि दिग्मन्त्रहस्तानि वै ॥

ஸமர்தோஹ்யஸி காகுத்ஸ்த த்ரைலோக்யஸ்யாபி ரக்ஷணே ।
கிம் புனர் வீர ரக்ஷாங்ஸி த்விலுமன்ட்ர ஹதானி வை ॥

காகுத்ஸ்த	- ககுத்ஸ்தவம்சத்திலுதித்த
வீர	- வீரனே!
த்ரைலோக்யஸ்ய	- முழுவலகை
ரக்ஷணே அபி	- காப்பதிலும்
ஸமர்த: அஸி	- நீ சமர்த்தன்.
த்விலுமன்ட்ர ஹதானிவை	- பிரம்மணர்களது கோபத்தால் குலைந்துகிடக்கும்
ரக்ஷாங்ஸி ஹி	- அரக்கர்களை என்றால்
கிம் புன:	- கேட்க வேண்டுமோ?

अयमिहसक्तपुत्रेण दुष्टकेन महत्बल ।

देशो निराकृतो राजच्छापदोत्रेण राख्य ॥

அயம் இக்ஷ்வாகு புத்ரேண தண்டகேன மஹாபல |
தேயோ நிராக்ருதோ ராஜன் ஸாப தோஷேன ராகவ ||

மஹாபல - 'மகாசக்திபடைத்த
ராஜன் - அரசனாகும்
ராகவ - ஸ்ரீராம!
அயம் தேயோ: - இந்த தேசமானது
இக்ஷ்வாகு புத்ரேண - இக்ஷ்வாகுபுதல்வனான
தண்டகேன - தண்டகனால்
ஸாபதோஷேன - சாபத்தின் தீங்கால்
நிராக்ருத: - விட்டுவிடப்பட்டது.

दण्डकारण्यमखिलं दर्शनादेव रामस्य |

शायस्यान्ताय काकुत्स्थ माहस्त्वमस्मिन् ॥

தண்டகாரண்யம் அகிலம் தர்ஸநாத் ஏவ ராகவ |
ஸாபஸ்யாந்தாய காருத்ஸ்த ப்ராப்தஸ்த்வம் அரிமர்தன ||

காருத்ஸ்த - 'கருத்ஸ்தவம்சத்திலுதித்து
அரிமர்தன - பகைவரையொழிக்கும்
ராகவ - ஸ்ரீராம!
தண்டகாரண்யம் - தண்டகாரண்யம்
அகிலம் - எல்லாவற்றையும்
தர்ஸநாத் ஏவ - தரிசித்தளவிலேயே
ஸாபஸ்ய - சாபத்தினுடைய
அந்தாய - முடிவின்பொருட்டு
த்வம் - நீ
ப்ராப்த: - வந்தனை.

खलं मन्युपराहृतैः विवृभिस्सिनिराकृतम् |

तारय खं महाबाहो दण्डकारण्यस्य वै ॥

ஸ்த்வம் மன்யுபராவ்ருத்தை: பித்ருபி: ஸம்நிராக்ருதம் |
தாரய த்வம் மஹாபாஹோ தண்டகாரண்யம் அத்யவை ||

மஹாபாஹோ - 'மகாபாகுவே!
மன்யுபராவ்ருத்தை: - கொபத்தால் பராமுகமான
பித்ருபி: - உனது முன்னோர்களால்
ஸம்நிராக்ருதம் - திரஸ்கிக்கப்பட்ட
தண்டகாரண்யம் - தண்டகவனத்திலுள்ள
ஸ்த்வம் - ராகுஸைவர்க்கத்தை
த்வம் - நீ
அத்யவை - இப்பொழுதே
தாரய - அழிப்பாயாக.'

35

36

37

एषधृक्स्वदा रामः मय्युवाच महाभुनिम् |

आशयमिदमाख्यातं वैशस्याऽस्य वयात्तयम् ॥

ஏவமுத்தஸ்த ததா ராம: ப்ரத்யுவாச மஹாமுனிம் |
ஆஸ்ஸயம் இதம் ஆக்யாதம் தேஸஸ்யாஸ்ஸய யதாததம் ||
ஏவம் உக்த: - இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ததர் - அனந்தரம்
மஹாமுனிம் - முனிவர் பெருமானை பார்த்து
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு பதில் உரைத்தார்.
அஸ்ய தேஸஸ்ய - இந்த தேசத்தினது
யதாததம் - யதாவது
ஆக்யாதம் - முற்றிலும் சொல்லப்பட்டது.
இதம் - இது
ஆஸ்ஸயம் - அற்புதமாயிருக்கிறது.

38

एषधृक्स्तु रामेण महविस्त्विमस्वीक्ष् ॥

ஏவமுத்தஸ்த ராமேண மஹர்ஷிஸ்து இதம் அப்ரவீத் ||

ராமேணது - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - இவ்விதம்
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
மஹர்ஷி: - முனிவர் பெருமான்
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

39

राम प्रीतोऽस्मि भद्रं ते परिउषोऽस्मि लक्ष्मण ।

अभिवाद्यितुं यन्मां संप्राप्ती सह सीतया ॥

ராம ப்ரீதோஸ்மி பத்ரம் தே பரிதுஷ்டோஸ்மி லக்ஷ்மண |

அபிவாதயிதும் யன்மாம் ஸம்ப்ராப்தென ஸஹ ஸீதயா ||

ஸீதயா ஸஹ - 'ஸீதையோடுகூட
மாம் அபிவாதயிதும் - என்னைக்கண்டு பேச
ப்ராப்தெனஸ்த: - நீங்கள் இருவரும் வந்தீர்கள்,
யத் - என்கிற காரணத்தால்
ராம - ஸ்ரீராம!
ப்ரீது அஸ்மி - சந்தோஷப்படுகின்றேன்.
தே பத்ரம் - உனது காரியம் கைகூட்டும்.
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்
பரிதுஷ்ட அஸ்மி - சந்தோஷமடைந்தேன்.

40

अध्वश्रमेण वा खेदो बाधते प्रचुरश्रमः ।

व्यत्म्युत्कण्ठते चापि मैथिली जनकात्मजा ॥

அத்வஸ்ரமேண வாம் கேதோ பாததே ப்ரகஸ்ரம்மஃ ।

வ்யக்த முத்கண்டதே சாபி மைதிலீ ஜனகாத்மஜா ॥

அத்வஸ்ரமேண - 'வழிநடந்த ச்ரமத்தால்'
 ப்ரகஸ்ரம்மஃ - அதிகக் களைப்பாகிறது
 கேதஃ - கஷ்டம்
 வாம் - உங்களிருவரையும்,
 பாததே அபி - பாதிக்கலாம்
 ஜனகாத்மஜா - ஜனகரின் திருமகளாகிய
 மைதிலீ ச - ஸீதைையும்,
 வ்யக்தம் - ஸ்பஷ்டமாய்
 உத்கண்டதே - இளைப்பாற ஆவலுற்றிருக்கிறாள்.

41

एषा हि सुकुमारी च दुःखेन न विमानिता ।

प्राज्यदोषं यनं प्राप्ता भर्तृस्नेहप्रचोदिता ॥

ஏஷா ஹி ஸுகுமாரீ ச துக்கைஸ்ச ந விமானிதா ।

ப்ராஜ்யதோஷம் வனம் ப்ராப்தா பர்த்ருஸ்நேஹப்ரசோதிதா ॥

42

ஹி - 'ஏனெனில்'
 ஸுகுமாரீ - நாகுக்கான திருமேனி கொண்டவளும்,
 துக்கை - கஷ்டங்களால்
 ந விமானிதா ச - இதற்குமுன் தாக்கப்படாதவளுமான
 ஏஷா - இவள்,
 பர்த்ருஸ்நேஹ - பர்த்தாவின்விடமுள்ள பத்திமையால்
 ப்ரசோதிதா - தூண்டப்பட்டு
 ப்ராஜ்யதோஷம் - எல்லையற்ற கஷ்டங்களுள்ள
 வனம் ச - வனத்திற்கும்
 ப்ராப்தா - வந்தாள்.

यथैवा रमते राम इह सीता तथा कुरु ।

दुष्करं कृतवत्येषा वने त्वामनुगच्छती ॥

யதேஷா ரமதே ராம இஹ ஸீதா ததா கரு ।

துஷ்கரம் க்ருதவத்யேஷா வனே த்வாமநுகச்சதீ ॥

43

ராம - 'ஸ்ரீராம!
 ஸீதா - ஸீதை
 வனே - வனத்தில்
 த்வாம் - உன்னை,
 அநுகச்சதீ - தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றனள்.

ஏஷா - இவள்
 துஷ்கரம் - செய்தற்கரிய காரியத்தை
 க்ருதவதி - செய்திருக்கின்றனள்.
 இஹ - இவ்விடத்தில்
 ஏஷா - இவள்
 ரமதேயதாதா - சந்தோஷத்துடனிருக்கும் வண்ணமாய்
 கரு - நட.

एषा हि प्रकृतिः स्त्रीणामासृष्टे रघुनन्दन ।

समस्थमनुरज्यन्ति विषमस्थं त्यजन्ति च ॥

ஏஷா ஹி ப்ரக்ருதி: ஸ்த்ரீணாமாஸ்ருஷ்டே ரகுநந்தன ।

ஸமஸ்த மநூஜ்யந்தி விஷமஸ்தம் த்யஜந்தி ச ॥

44

ரகுநந்தன - 'ஸ்ரீராம!
 ஆஸ்ருஷ்டே: - சிருஷ்டிகாலம் முதற்கொண்டு
 ஸ்த்ரீணாம் - ஸ்திரீகளுக்கு
 ஸமஸ்தம் - 'நல்லதையிலிருக்கும் கணவனை;
 அநுரஜ்யந்தி - கொண்டாடுகின்றார்கள்.
 விஷமஸ்தம் - துர்த்தையிலிருப்பவனை
 த்யஜந்தி ச - கைவிடுகிறார்கள்'
 ஏஷா - ஏன்கிற இது
 ப்ரக்ருதி: - ஸ்வபாவம்;
 ஹி - இது பிரசித்தம்.

शतहृदानी लोलत्वं शस्त्राणां तीक्ष्णतां तथा ।

गरुडानिलयोः शीघ्रचमनुगच्छन्ति योषितः ॥

ஸதஹ்ரதாநாம் லோலத்வம் ஸஸ்த்ராணாம் தீக்ஷ்ணதாம் ததா ।

கருடாநிலயோ: ஸைக்ரியமநுகச்சந்தி யோஷித: ॥

45

யோஷித: - 'ஸ்திரீகள்,
 ஸதஹ்ரதாநாம் - மின்னவின்
 லோலத்வம் - நிலையாமையையும்,
 ஸஸ்த்ராணாம் - ஆயுதங்களின்
 தீக்ஷ்ணதாம் - கூர்மையையும்,
 கருடாநிலயோ: - கருடன், வாயு இவர்களுடைய
 ஸைக்ரியம் ததா - வேகத்தையும்
 அநுகச்சந்தி - பற்றியிருக்கிறார்கள்.

इयं तु भवतो भार्या दोषरेतेविवर्जिता ।

आप्या च व्यपदेश्या च यथा देवी हारुघती ॥

இயம் து பவதோ பார்யா தோஷேரேதைர் விவர்ஜிதா ।
ஸ்லாக்யா ச வ்யபதேஸ்யா ச யதா தேவீ ஹயருந்ததீ ॥

46

பவத: - உனது
பார்யா இயம் - மனைவியாகிற இவள்,
ஏதை: - இந்த
தோஷை: து விவர்ஜிதா - தோஷங்க்ளெதுவும் இல்லாதவள்;
தேவேஷு - தேவர்களில்
அருந்ததீ - அருந்ததி
யதா - போல
ஸ்லாக்யா ச - மெச்சத்தக்கவள்;
வ்யபதேஸ்யா ச - பதிவ்ரதைகளில் தலைமையாளவள்ளென
கூறத்தக்கவள்.

अलंकृतोऽयं देशश्च यत्र सीमित्रिणा सह ।

वैदेह्या चानया राम वत्स्यसि त्वमरिन्दम ॥

அலங்க்ருதோயம் தேஸம்ச யத்ர ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।
வைதேஹ்யா சாநயா ராம வத்ஸ்யஸி த்வமரிந்தம் ॥

47

அரிந்தம் - சத்ருசம்ஹாரகி
ராம - ஸ்ரீராம!
ஸௌமித்ரிணா - லக்ஷ்மணனோடும்,
அநயா - இந்த
ஸ்த்யா ச ஸஹ - ஸ்தையோடும் கூட
த்வம் - நீ
யத்ர - எவ்விடத்தில்
வத்ஸ்யஸி - வளிக்கப்போகிறாயோ,
அயம் - இந்த
தேஸ: ச - தேசமானது
அலங்க்ருத: - பாக்கியம் பெற்றதாகும்."

एवमुक्तः उ मुनिरा राघवः संयताञ्जलिः ।

उवाच प्रशितं वाक्यमृषि दीप्तमिवानलम् ॥

ஏவமுக்த: து முனிநா ராகவ: ஸம்யதாஞ்ஜலி: ।
உவாச ப்ரஸரிதம் வாக்க்யம் ரூஷிம் தீப்த மிவாநலம் ॥

48

முனிநா - முனிவரால்
ஏவம் - இங்ஙனம்
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
து - உடனே
ஸம்யதாஞ்ஜலி: - அஞ்சலிபந்தராய்,

ஆரண்ய காண்டம் - பதிமூன்றாம் ஸர்க்கம்

அநலம் இவ - அக்னியையொத்து
தீப்தம் - விளங்கும்
ரூஷிம் - முனிவரைப் பார்த்து
ப்ரஸரிதம் - மரியாதையான
வாக்க்யம் - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னார்.

धन्योऽस्यपुत्रुहीतोऽस्मि यस्य मे मुनिपुंगवः ।

पुणैः सखातुभार्यस्य वरदः परितुष्यति ॥

தன்யோஸ்யபுத்ருஹீதோஸ்மி யஸ்ய மே முனிபுங்கவ: ।

புணை: ஸப்தாத்ரு பார்யஸ்ய வரத: பரிதுஷ்யதி ॥

49

ஸப்தாத்ரு பார்யஸ்ய - தம்பியுடனும், மனைவியுடனும் இருக்கும்,
யஸ்ய மே - அடியேனுடைய
குணை: - குணங்களைக்கண்டு
வரத: - பேருதவிபுரிந்த
முனிபுங்கவ: - முனிவர்பெருமான்
பரிதுஷ்யதி - சந்தோஷப்படுகின்றார்;
தன்ய: அஸ்மி - கிருதார்த்தனாகிறேன்
அநுக்ருஹித: அஸ்மி - அருள்புரியப்பட்டேன்.

किं तु व्यादिश मे देशं सोदकं बहुकाननम् ।

यत्राश्रमपदं कृत्वा वसेयं निरतः सुखम् ॥

கிம் து வ்யாதிஸ மே தேஸம் ஸோதகம் பஹுகாநநம் ।

யத்ராஸ்ரமபதம் க்ருத்வா வஸேயம் நிரத: ஸுகம் ॥

50

கிம் து - இன்னுமோர் விண்ணப்பம்.
ஆஸ்ரமபதம் - ஓர் ஆஸ்ரமத்தை
க்ருத்வா - கட்டிக்கொண்டு,
யத்ர - எவ்விடத்தில்
நிரத: - கவலையின்றி
ஸுகம் - ககமே,
வஸேயம் - நான் வஸிப்பேனோ, அப்படிப்பட்ட
ஸோதகம் - நீர்வளமுள்ளதும்,
பஹுகாநநம் - அடர்ந்த மரங்களுள்ளதுமாகிய
தேஸம் - இடமொன்றை
மே - அடியேனுக்கு
வ்யாதிஸ - குறிப்பிட்டருளும்."

ततोऽप्यविन्मुनिश्रेष्ठः श्रुत्वा रामस्य तद्वचः ।

ध्यात्वा मुहूर्तं धर्मात्ता धीरो धीरतरं वचः ॥

ததோஸ் ப்ரவீண் முனிஸ்ரேஷ்ட: ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய தத்வச: ।

த்யாக்வா முஹூர்த்தம் தத்மாத்மா தீரோ தீரதாம் வச: ॥

51

- தர்மாத்மா - தருமாத்மாவும்,
தீர: - ஆத்மஞானியுமாகும்,
முனிஸ்ரேஷ்ட: - முனிவர் பெருமான்,
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
பாஷிதம் ஸ்ருத்வா - சொல்லை கேட்டு,
முஹூர்த்தம் - கொஞ்சநேரம்
த்யாக்வா - தியைத்தெய்து,
தத: - அதன்மேல்
தீரதாம் வச: - அதி அனுக்ஷலமாகியிருக்கும் பின்வரும் பதிலை
அப்ரலித் - மொழிந்தார்.

इतो द्वियोजने तात बहुमूलफलदकः ।

देशो बहुमूगः श्रीमान् पञ्चवदमिष्युतः ॥

இதோ த்வியோ ஜநே தாத பஹு மூலபலோதக: ।

தேஸோ பஹு ம்ருக: ஸ்ரீமான் பஞ்சவத்யபிவிஸ்ருத: ॥

52

- தாத - 'குழந்தாய்!
பஹுமூல பலோதக: - ஏராளமான கிழங்குகளும், பழங்களும்
நிறைந்து நீர்வளமுள்ளதும்,
பஹு ம்ருக: - பல மான்களுள்ளதும்,
ஸ்ரீமான் - அழகானதும்,
பஞ்சவத்யபி விஸ்ருத: - பஞ்சவடியென பெயர் கொண்டதுமாகிய
தேஸ: - ஓர் பிரதேசம்
இத: - இவ்விடத்திலிருந்து
த்வியோஜநே - இரண்டு யோஜனை தூரத்திலிருக்கிறது.

तत्र गत्वाश्रमपदं कृत्वा सीमित्रिणा सह ।

रस्यसे त्वं पितृवाक्यं यथोक्तमनुपालयन् ॥

தத்ர கத்வாஸ்ரமபதம் க்ருத்வா ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।

ரம்ஸ்யஸே த்வம் பித்ரவாக்யம் யதோக்தமநுபாலயன் ॥

53

- த்வம் - நீ
தத்ர கத்வா - அவ்விடத்திற்கு சென்று,
ஆஸ்ரம பதம் - ஆர் ஆச்ரமத்தை
க்ருத்வா - கட்டிக்கொண்டு,
பிது: வாக்யம் - தந்தையினது ஆக்கினையை
யதோக்தம் - சொன்னபடி
அநுபாலயன் - பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டு,

लेनैमित्त्रिणा सह - லக்ஷ்மணனோடுகூட
ரம்ஸ்யஸே - வஸிப்பாயாக.

विदितो ह्येव वृत्तान्तो मम सर्वस्तवानघ ।

तपसश्च प्रभावेण स्नेहादशस्थस्य च ॥

விதிதோ ஹ்யேஷ வ்ருத்தாந்தோ மம ஸர்வஸ்தவாநக ।

தபஸஸ்ச ப்ரபாவேண ஸநேஹாத் தபரதஸ்ய ச ॥

54

- அநக - 'புண்யாத்மாவே!
தபஸ: - தபத்தின்
ப்ரபாவேண - பலவிமையாலும்,
ஸநேஹாத் ச - பக்தியாலும்,
தபரதஸ்ய - தசரதருடையவும்
தவ ச - உன்னுடையவும்
ஏஷ: - இந்த
வ்ருத்தாந்த: - வ்ருத்தாந்தம்
ஸர்வ: - எல்லாமும்
மம - எனக்கு
விதித: ஹி - உள்ளபடி தெரிந்த விஷயமே.

हृदयस्थश्च ते छन्दो विज्ञातस्तपसा मया ।

‘इह वासे प्रतिज्ञाय मया सह तपोयने ॥

ஹ்ருதயஸ்தஸ்ச தே சந்தோ விஜ்ஞாதஸ்தபஸா மயா ।

இஹ வாஸம் ப்ரதிஞாய மயா ஸஹ தபோவநே ॥

55

- மயா ஸஹ - 'என்னோடுகூட
இஹ - இவ்விடத்தில்
தபோவநே ச - ஆச்ரமத்திலேயே
வாஸம் - வசரித்தலை
ப்ரதிஞாய - முன்பு சொல்லி,
மயா - என்னால்
தபஸா - தவப்பெருமையால்
தே - உனது
ஹ்ருதயஸ்த: - ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற
சந்த: - உத்தேசம்
அறிநது - அறிந்துகொள்ளப்பட்டது.

अस्य त्वामहं ब्रूमि गच्छ पञ्चवदमिति ॥

அஸ்ய த்வாமஹம் ப்ரூமி கச்ச பஞ்சவத மிதி ॥

56

- அத: ச - 'ஆகையால்தான்
அஹம் - நான்

த்வாம் - உன்னை
இத: - 'இங்கிருந்து'
பஞ்சவடம் - பஞ்சவடக்கு
கச்ச - போ' என்று
ப்ருமி - இப்பொழுது சொல்லுகிறேன்.

स हि रम्यो वनोद्देशो मैथिली तत्र रस्यते ।

स देशः स्थायनीयस्य नातिदूरे च राघव ॥

ஸ ஹி ரம்யோ வநோத்தேசோ மைதிலீ தத்ர ரம்ஸ்யதே ।

ஸ தேஸ: ஸ்லாகநீயஸ்ச நாதிதூரே ச ராகவ ॥

ராகவ - 'பூராம!
ஸ: - அந்த
வநோத்தேஸ: - வனப்பிரதேசமானது
ரம்ய: - மனோகரமானது.
ஸ: - அந்த
தேஸ: - பிரதேசமானது,
ஸ்லாகநீய: ச - சிலாகிக்கத்தக்கது.
நாதிதூரே ச - சமீபத்திலிருக்கிறது.
தத்ர - அவ்விடத்தில்
மைதிலீ ஹி - ஸீதையும்
ரம்ஸ்யதே - ஆனந்தமடைவாள்.

गोदावरीः समीपे च मैथिली तत्र रस्यते ।

प्राज्यमूलफलस्य नानाद्विजगणायुतः ॥

கோதாவரியா: ஸமீபே ச மைதிலீ தத்ர ரம்ஸ்யதே ।

ப்ராஜ்ய மூலபலஸ்சைவ நாநாத்விஜ கணாயுத: ॥

ப்ராஜ்ய மூலபல: ச - 'ஏராளமான கிழங்குகளையும்,
பழங்களையுமுடையது,

நாநாத்விஜ கணாயுத: ஏவ-பலவகை பறவைக் கூட்டங்களால்
நிறைந்துள்ளது,

கோதாவரியா: - கோதாவரி நதிக்கு
ஸமீபே ச - அருகாமையிலிருக்கிறது.
தத்ர - அவிடத்தில்
மைதிலீ - ஸீதை
ரம்ஸ்யதே - ஆனந்தமடைவாள்.

विविक्तस्य महाबाहो पुण्यो रम्यस्तथैव च ॥

விவித்தஸ்ச மஹாபாஹோ புண்யோ ரம்யஸ்ததையே ச ॥

மஹாபாஹோ - 'மஹாபாகுவே!
விவித்த: ச - ஏகாந்தமானவிடம்;

புண்ய: ததா - புண்யஸ்தலம்;
ரம்ய: ஏவ ச - வசதியானவிடம்.

भवानपि सदारस्य शक्तस्य परिरक्षणो ।

अपि चात्र वसन् राम तापसान् पालयिष्यसि ॥

பவாநபி ஸதாரஸ்ச ஸக்தஸ்ச பரிரக்ஷணே ।

அபி சாத்ர வஸந் ராம தாபஸாந் பாலயிஷ்யஸி ॥

ராம - 'பூராம!
பரிரக்ஷணே - உலக ரக்ஷணையில்,
ஸக்த: ச - சக்தனாகிய
பவாந் அபி - நீயும்,
அத்ர ச - அங்கேயே
ஸதார: - மனைவியுடன்,
வஸந் - வசித்துக்கொண்டு
தாபஸாந் ச - தாபஸாந்
பாலயிஷ்யஸி அபி - காப்பாற்றுவாயாக.

एतदालक्ष्यते वीर मधूकानां महद्वनम् ।

उत्तरेणास्य गन्तव्यं न्यग्रीधमभिगच्छता ॥

ஏததாலக்ஷ்யதே வீர மதுகாநாம் மஹத்வனம் ।

உத்தரேணாஸ்ய கந்தவ்யம் ந்யக்ரோதமபிகச்சதா ॥

வீர - 'வீர!
மதுகாநாம் - இலுப்பை விருக்டங்களினது
மஹத்வனம் - பெரிய காடு
ஏதத் - இதோ
ஆலக்ஷ்யதே - காணப்படுகிறது.
ந்யக்ரோதம் - ஆலமரத்திற்கு
அபிகச்சதா - கொண்டுபோய்விடும்,
அஸ்ய - இதனது
உத்தரேண - வடக்கு வழியாலே
கந்தவ்யம் - போகவேண்டும்.

ततः स्थलमुपास्म्य पर्वतस्याविदूरतः ।

ख्यातः पञ्चवटीत्येव नित्यपुष्पितकाननः ॥

தத: ஸ்தல முபாருஹ்ய பர்வதஸ்யாவிதூரத: ।

க்யாத: பஞ்சவடதீயேவ நித்ய புஷ்பித காணன: ॥

தத: - 'அங்கிருந்து
ஸ்தலம் - ஓர் உயர்ந்த பூமியை
உபாருஹ்ய - ஏறி,

பர்வதஸ்ய - மலையினது
அவிதாரத: - சமீபத்தில்
நித்யபுஷ்பித கானன:- எக்காலத்திலும் புஷ்பிக்கும் மரங்களுடையதென
க்யாத: - பிரசித்திபெற்ற இடம்
ப்ஞ்சவட இதி ஏவ- பஞ்சவடியென்பது.

अगस्त्येनैवमुक्तस्तु रामः सीमित्रिणा सह । -

सत्कुल्यामन्त्रयामास तमूषि सत्यवादिनम् ॥

அகஸ்த்யேனாவ முக்தஸ்து ராம: ஸௌமித்ரிணா ஸஹ ।
ஸத்க்ருத்யாமந்த்ரயாமாஸ தமருஷிம் ஸத்யவாதிநம் ॥

63

ராம: - ஸ்ரீராமர்
அகஸ்த்யேந - அகஸ்தியரால்
ஏவம் - இங்ஙனம்
உக்த: - சொல்லப்பட்டவராய்
து - உடனே
ஸௌமித்ரிணா ஸஹ - லக்ஷ்மணனோடுகூட
ஸத்யவாதிநம் - திரிகரணகத்தியுள்ள
தம்ருஷிம் - அந்த முனிவரை
ஸத்க்ருத்ய - நமஸ்கரித்து,
ஆமந்த்ரயாமாஸ - போக விடை கேட்டார்.

तौ तु तेनाभ्यनुज्ञाती कृतपादाभिवन्दनी ।

तदाश्रमात् पञ्चवटीं जग्मतुः सह सीतया ॥

தௌ து தௌநாப்யநுஞாதௌ க்ருதபாதாபிவந்தநௌ ॥

ததாஸ்ரமாத் பஞ்சவடீம் ஜக்மது: ஸஹ ஸீதயா ॥

64

தௌ து - அவ்விருவர்களும்
க்ருத பாதாபி வந்தநௌ-தாள்களில் விழுந்து சேவித்தவர்களாய்
தௌ - அவரால்
அப்யநுஞாதௌ - விடைகொடுக்கப்பட்டவர்களாய்,
ஸீதயா ஸஹ - தோப்பிராட்டியாரோடுகூட,
பஞ்சவடீம் - பஞ்சவடியெனும்
தம் ஆஸ்ரமம் - அந்த ஆசிரமத்திற்கு,
ஜக்மது: - பிரயாணமானார்கள்.

शुहीतचापी तु नराधिपात्मजी विष्कतूणी समरेष्यकातरी ।

यथोपदिष्टेन पथा महर्षिणा प्रजग्मतुः पञ्चवटीं समाहिती ॥

க்ருஹித சாபௌ து நராதிபாத்மஜௌ
விஷக்ததூரணௌ ஸமரேஷ்யகாதரௌ ।
யதோபதிஷ்டேந பதா மஹர்ஷிணா
ப்ரஜக்மது: பஞ்சவடீம் ஸமாஹிதௌ ॥

65

ஸமரேஷ்ய - போர்களில்
அகாதரௌ - பின்வாங்காத
நராதிபாத்மஜௌ - சக்கிரவர்த்தித் திருக்குமாரர்களாகும்
அவ்விருவர்களும்
க்ருஹித சாபௌ - விற்களையெடுத்துகொண்டு
விஷக்த தூரணௌ - அம்புறாத்தூணிகளை கட்டிக்கொண்டு
ஸமாஹிதௌ - கவலையின்றி,
மஹர்ஷிணா - முனிவர்பெருமானால்
யதோபதிஷ்டேந - குறிப்பிடப்பட்ட
பதா - வழியே
பஞ்சவடீம் - பஞ்சவடியை நோக்கி
ப்ரஜக்மது: - நடந்தார்கள்.

தித்யாஷ்டே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சூர்யம்ஸிஸி ஸஹஸ்சிகாபாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரணய காண்டே
பஞ்சவடிகமநம் நாம் த்ரயோதஸ: ஸர்க: ॥

சதுரதஸ்ர: ஸர்க: - 14

अथ पञ्चवटी गद्यन्तरा रघुनन्दनः ।

आससाद महाकायं गुपं भीमपराक्रमम् ॥

அத பஞ்சவடம் கச்சந் நந்தரா ரகுநந்தன: ।

ஆஸஸாத மஹாகாயம் க்ருதஸம் பீம பராக்ரமம் ॥

அத - அப்பொழுது

பஞ்சவடம் - பஞ்சவடிக்கு

கஞ்சன் - போய்க்கொண்டிருந்த

ரகுநந்தன: - ஸ்ரீராமர்,

அந்தரா - வழியில்

மஹாகாயம் - பருத்த உடலையுடையதும்

பீம பராக்ரமம் - அதி பராக்கிரமமுடையதுமான

க்ருதரம் - ஓர் கழுதை

ஆஸஸாத - கண்டார்.

तं दृष्ट्वा ती महामागी वटस्थं रामलक्ष्मणी ।

मेनाते राक्षसं पक्षिं बुवाणी को भवानिति ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா தெள மஹாபாகெள வடஸ்தம் ராம லக்ஷ்மணெள ।

மேநாதே ராக்ஷஸம் பக்ஷிம் ப்ருவானெள கோ பவானிதி ॥

மஹாபாகெள - மகா பாக்கியசாலிகளாகிய

ராமலக்ஷ்மணெள - ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களாகிய

தெள - அவ்விருவர்களும்

வடஸ்தம் - ஆலமரத்திலிருக்கும்

தம் த்ருஷ்ட்வா - அதை பார்த்து,

பவாந் க: - 'நீர்' யார்?

இதி ப்ருவானெள - என்று வினாவிக்கொண்டே

பக்ஷிம் - பக்ஷியை

ராக்ஷஸம் - ஓரரக்களென

மேநாதே - எண்ணினார்கள்.

स ती मधुरया वाचा सीम्यया शीणयन्निव ।

उवाच वत्स मां विद्धि वयस्यं पितुरात्मनः ॥

ஸ தெள மதுரயா வாசா லெளமயயா ப்ரீணயந்திவ ।

உவாச வத்ஸ மாம் வித்தி வயஸ்யம் பிதுராத்மன: ॥

ஸ: - அது

தெள - அவ்விருவர்களையும்,

இவ - முற்றிலும்

ப்ரீணயந் - உற்சாகப்படுத்திக்கொண்டு

1

2

3

ஆரண்ய காண்டம் - பதிநான்காம் ஸர்க்கம்

2941

லெளமயயா - அன்பொழுகும்

மதுரயா வாசா - இனிய சொற்கொண்டு

உவாச - பின்வருமாறு பதில் சொல்லிற்று.

வத்ஸ - 'குழந்தாய்!

மாம் - என்னை

ஆத்மன: பிது: - உன்னுதந்தையினது

வயஸ்யம் - தோழனென

வித்தி - நீ அறிவாயாக.

स तं पितृसखं बुद्ध्वा पूजयामास राघवः ।

स तस्य कुलमव्यग्रमथ पप्रच्छ नाम च ॥

ஸ தம் பித்ருஸகம் புத்த்வா பூஜயாமாஸ ராகவ: ।

ஸ தஸ்ய குலமவ்யக்ரமத பப்ரச்ச நாம ச ॥

ஸ: - அந்த

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,

தம் - அதை

பித்ருஸகம் - தந்தையின் தோழனென

புத்த்வா - தெரிந்துகொண்டு,

பூஜயாமாஸ - கொண்டாடினார்.

ஸ: - அவர்

அத - அதன் பிறகு

தஸ்ய குலம் - அதனது குலத்தையும்,

நாம ச - பெயரையும்

அவ்யக்ரம் - ஆதாரத்துடன்

பப்ரச்ச - வினாவினார்.

रामस्य वचनं श्रुत्वा सर्वभूतसमुद्भवम् ।

आचक्षे द्विजस्तस्मै कुलमात्मानमेव च ॥

ராமஸ்ய வசனம் ஸ்ருத்த்வா ஸர்வபூதஸமுத்தபவம் ।

ஆசக்ஷே த்விஜஸ்தஸ்தஸை குலமாத்மாநமேவ ச ॥

த்விஜ: - பக்ஷியானது

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது

வசனம் - வார்த்தையை

ஸ்ருத்த்வா - கேட்டு,

தஸ்தை - அவருக்கு

ஸர்வபூத ஸமுத்தபவம் ச-எல்லா பிராணிகளின் உற்பத்தியையும்,

ஆக்மானம் - தன்னைப் பற்றியும்,

குலம் ஏவ - குலத்தைப் பற்றியும்

ஆசக்ஷ - பின்வருமாறு சொல்லிற்று.

4

5

पूर्वकाले महाबाहो ये प्रजापत्योऽभवन् ।

तान् मे निगदतः सर्वानादितः शृणु राघव ॥

பூர்வகாலே மஹாபாஹோ யே ப்ரஜாபதயோஃ பவன் ।

தான் மே நிகதத: ஸர்வாநாதித: ஸ்ருணு ராகவ ॥

மஹாபாஹோ - 'மகாபாகுலே!

ராகவ - ஸ்ரீராம!

பூர்வகாலே - முற்காலத்தில்

ப்ரஜாபதய: யே - ப்ரஜாபதிகள் எவர்கள்

அபவன் - இருந்தார்களோ;

தான் - அவர்கள்

ஸர்வாந் - எல்லோரையும்

ஆதித: - முதலிலிருந்து

நிகதத: - சொல்லும்

மே - எனக்கு

ஸ்ருணு - செவிகொடு.

कर्मः प्रथमस्तेषां विक्रीतस्तदनन्तरः ।

शेषश्च संश्रयश्च बहुपुत्रः प्रतापवान् ॥

கர்தம்: ப்ரதமஸ்தேஷாம் விக்ரீதஸ்ததநந்தர: ।

ஸேஷஸ்ச ஸம்ஸ்ரயஸ்சைவ பஹு புத்ர: ப்ரதபவான் ॥

स्थाणुमंरीचिरत्रिंश क्रुचैव महाबलः ।

पुलस्त्यश्विनिराश्वि प्रचैतः पुलहस्तथा ॥

ஸ்தாணுர் மரீசிரத்ரிஸ்ச க்ருதூஸ்சைவ மஹாபல: ।

புலஸ்த்யஸ்சாங்கிராஸ்சைவ ப்ரதேதா: புலஹஸ்ததா ॥

दक्षो विवस्वानपरोऽरिष्टनेमिश्च राघव ।

कश्यपश्च महातेजास्तेषामासीच्च पश्चिमः ॥

தகேஷா விவஸ்வான் அப்ரோஃ றிஷ்டநேமிஸ்ச ராகவ ।

கஸ்யபஸ்ச மஹா தேஜாஸ் தேஷா மாஸ்சே பஸ்சிம: ॥

தேஷாம் ப்ரதம: - 'அவர்களுள் முதல்வர்

கர்தம: - கர்த்தமர்,

தத நந்தர: - அதன்பிறகு

விஸ்ருத: - விச்ருதர்,

ஸேஷ: ச - சேஷர்,

ஸம்ஸ்ரய: ச ஏவ - சம்ஸ்ரயர்,

வீர்யவான் - வீர்யவானாகிய

பஹு புத்ர: ச - பகுபுத்திரர்,

6

7

8

9

ஸ்தாணு: ச - ஸ்தாணு,

மரீசி: ச - மரீசி,

அத்ரி: ச - அத்திரி,

மஹாபல: - மஹாபலவானான

க்ருத: ச - க்ருத,

புலஸ்த்ய: ஏவ - புலஸ்தியர்,

அங்கிரா: ஏவ - ஆங்கிரஸ்,

ப்ரதேதா: - ப்ரதேதஸ், *

புலஹ: ததா - புலஹர்,

தக்ஷ: - தக்ஷர்,

அபர: - அடுத்தவர்

விவஸ்வான் ச - விவஸ்வான்,

அரிஷ்டநேமி: ச - அரிஷ்டநேமி,

ராகவ - ஸ்ரீராகவ!

தேஷாம் பஸ்சிம: - அவர்களுள் கடைசியாய்

மஹாதேஜா: - மஹாதேஜோவானாகும்

கஸ்யப: ச - கஸ்யபரென்பவரும்

ஆஸீத் - இருந்தார்.

प्रजापतेस्तु दक्षस्य बहुवृत्तिर्न श्रुतम् ।

षष्टिर्दुहितरो राम यशस्विन्यो महायशः ॥

ப்ரஜாபதேஸ்து தக்ஷஸ்ய பஹுவ்ரீதி நஸ்துதம் ।

ஷஷ்டிர்துஹிதரோ ராம யஸஸ்வினியோ மஹாயஸ: ॥

மஹாயஸ: - 'பெரும்புகழ்பெற்ற

ராம: - ஸ்ரீராம!

து - இதில்

தக்ஷஸ்ய ப்ரஜாபதே: - தக்ஷப்ரஜாபதிக்கு

ஷஷ்டி: - அறுபது

யஸஸ்வினய: - பெருங்கீர்த்தி பொருந்திய

துஹிதர: - பெண்கள்

பபபு: - உண்டானார்கள்;

இதி - என்று

ந: ஸ்ருதம் - நமக்கு கேள்வி.

कश्यपः प्रतिजग्राह तां सामष्टी सुमध्यमाः ।

अदिति च दिति चैव दनुमप्यथ कालिकाम् ॥

கஸ்யப: ப்ரதிஜக்ராஹ தாஸா மஷ்டௌ ஸுமத்யமா: ।

அதிதிம் ச திதிம் சைவ தநுமப்யத காலிகாம் ॥

தாஸா: க்ரௌவஸா: சைவ மனு: சாய்மலாமபி ॥

10

11

தாம்ராம் க்ரோதவஸாம் சைவ மநும சப்யநலமாபி ।

கர்யபா:	- கர்யபர்,
தாஸாம்	- அவர்களுள்
ஸுமத்யமா:	- மிக அழகுவாய்ந்த
அஷ்டௌ	- எண்மராகிய
அதிதிம் ச	- அதிதியையும்,
திதிம் ச ஏவ	- திதியென்பவளையும்,
தநும அபி	- தனு என்பவளையும்,
காலிகாம் ச	- காலிகை என்பவளையும்,
தாம்ராம் ச	- தாம்ரை என்பவளையும்,
க்ரோத வஸாம் ஏவ	- குரோதவஸை(ஸா) என்பவளையும்,
மநும ச அபி	- மனுவென்பவளையும்,
அநலாம் அபி	- அனலை என்பவளையும்
ப்ரதிஜக்ரஹ	- விவாஹம் செய்துகொண்டார்.

तासु कन्यास्ततः प्रीतः कश्यपः पुनरब्रवीत् ।

पुत्रास्त्रैलोक्यमर्तुन् वै जनयिष्यथ मत्समान् ॥

தாஸ்து கந்யாஸ்தத: ப்ரீத: கச்யப: புனரப்ரவீத் ।

புத்ராம்ஸ்த்ரைலோக்ய பர்த்துந் வை ஜனயிஷ்யத மத்ஸமான் ॥

தத: புன:	- 'அதன்மேல்
கர்யபா:	- கர்யபர்
ப்ரீத:	- சந்தோஷமடைந்து
தா:	- அந்த
கந்யா: து	- பெண்களைப் பார்த்து,
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு சொன்னார்.
த்ரைலோக்ய பர்த்துந்	- மூவுலகங்களையும் ரகழிக்கவல்ல
மத்ஸமான்	- என்னைப்போன்ற
புத்ரான் வை	- புதல்வர்களை
ஜனயிஷ்யத	- பெறுவீர்கள்:

अदितिस्तन्मना राम दितिश्च दनुरेव च ।

कालिका च महाबाहो शेषास्त्वमनसोऽमयन् ॥

அதிதிஸ்தன்மநா ராம திதிஸ்ச தநுரேவ ச ।

காலிகா ச மஹாபாஹோ ஸேஷாஸ்த்வமநஸோ஽மயந் ॥

மஹாபாஹோ	- 'மகாபாருவான
ராம	- ஸ்ரீராம!
அதிதி:	- அதிதியென்பவள்
தன்மநா:	- அதை ஏற்றுக்கொண்டாள்.
திதி: ச	- திதியென்பவளும்.

12

13

தநு:	- தனு என்பவளும்,
காலிகா ச	- காலிகை என்பவளும்
ச	- அங்ஙனமே ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.
ஸேஷா:	- மற்றவர்கள்
து:	- இதில்
அமநஸ:	- மனம் வைய்யாதவர்களாய்
அபவன்	- இருந்தார்கள்.

अदित्या जज्ञिरे देवास्त्रयस्त्रिंशदरिन्दम ।

आदित्या वसवो रुद्रा ह्यग्निं च परतप ॥

அதித்யாம் ஜஜ்நிரே தேவாஸ்த்ரய ஸ்த்ரிம்சத்ரிந்தம ।

ஆதித்யா வஸவோ ருத்ரா ஹ்யக்ஷ்நிரௌ ச பரத்தப ॥

பரத்தப	- சத்ருக்களை தடுக்கச்செய்யும்,
அரிந்தம	- ஜயசாலியே!
அதித்யாம்	- அதிதியினிடத்தில்
ஆதித்யா:	- பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களும்,
வஸவ:	- எட்டு வஸுக்களும்,
ருத்ரா:	- பதினோரு ருத்திரர்களும்
அக்ஷ்நிரௌ ச	- இரு அக்ஷினி தேவதைகளும்மாகிய
த்ரய ஸ்த்ரிம்சத்	- மூப்பத்திழைந்து
தேவா: ஹி	- தேவர்களும்
ஜ்நிரே	- பிறந்தார்கள்.

दितिस्त्वजनयत् पुत्रान् दैत्यास्तात यशस्विनः ।

तेषामियं वसुमती पुरासीत् सवनार्णवा ॥

திதி ஸ்த்வஜநயத் புத்ரான் தைத்யாம்ஸ்தாத யஸஸ்விந: ।

தேஷாமியம் வஸுமதீ புராஸீத் ஸவநார்க்ணவா ॥

தாத:	- 'குழந்தாய்!
திதி: து	- திதியென்பவள்
தைத்யான்	- அசுரர்களென
யஸஸ்விந:	- பெயர்பெற்ற
புத்ரந்	- புதல்வர்களை
அஜநயத்	- பெற்றாள்.
ஸவநார்க்ணவா	- காடுகளும், சமுத்திரமும் குழந்த
இயம் வஸுமதீ	- இந்த உலகம்
புரா	- முதலில்
தேஷாம்	- அவர்களுடையதாய்
ஆஸீத்	- இருந்தது.

14

15

दनुस्त्वजनयत् पुत्रमश्वघ्रीवमरिन्दम् ।
नरकं कालकं चैव कालिकापि व्यजायत ॥

தனுஸ்வஜநயத் புத்ர மஸ்வக்ரீவ மரிந்தம் ।
நரகம் காலகம் சைவ காலிகாபி வ்யஜாயத் ॥

அரிந்தம் - 'சத்ருசம்ஹராக்!
தது: து - தனுவென்பவன்
அஸ்வக்ரீவம் - அச்வக்ரீவனென்ற
புத்ரம் அஜநயத் - புதல்வனை பெற்றான்.
காலிகா - காளிகையென்பவன்
நரகம் அபி - நரகனென்பவனையும்
காலிகம் ச ஏவ - காளிகனென்பவனையும்,
வ்யஜாயத் - பெற்றான்.

क्रौञ्ची भासी तथा श्येनी धृतराष्ट्री तथा युक्तीम् ।

ताम्रापि सुषुवे कन्याः पञ्चैता लोकविश्रुताः ॥

க்ரௌஞ்சீம் பாஸீம் ததா ஸ்யேநீம் த்ருதராஷ்ட்ரீம் ததா ஸூகீம் ।
தாம்ராபி ஸுஷுவே கன்யா: பஞ்சைதா லோகவிஸ்ருதா: ॥

தாம்ரா அபி - 'தாம்ரை என்பவளும்,
க்ரௌஞ்சீம் - க்ரௌஞ்சி,
பாஸீம் - பாஸீ,
ஸ்யேநீம் ததா - ச்யேனி,
த்ருதராஷ்ட்ரீம் - த்ருதராஷ்ட்ரி,
ஸூகீம் ததா - சுதியென்ற
ஏதா: - இந்த,
லோகவிஸ்ருதா: - உலகப்பிரசித்திபெற்ற,
பஞ்சகன்யா: - ஐந்து பெண்களை
ஸுஷுவே - பெற்றனள்.

उलूकाञ्जनयत् क्रीष्णी भासी भासान् व्यजायत ।

श्येनी श्येनांश्च गृध्रांश्च व्यजायत सुतेजसः ॥

உலூகாஞ்ஜநயத் க்ரௌஞ்சீ பாஸீ பாஸாந் வ்யஜாயத் ।
ஸ்யேநீ ஸ்யேநாம்ஸ்ச க்ருத்ராம்ஸ்ச வ்யஜாயத் ஸுதேஜஸ: ॥
க்ரௌஞ்சீ - 'க்ரௌஞ்சியென்பவன்,
உலூகாந் - கோட்டான்களை
ஜநயத் - பெற்றான்.
பாஸீ - பாஸி என்பவன்
பாஸாந் - கோழிகளை
வ்யஜாயத் - பெற்றான்.

16

17

18

ஸ்யேநீ - ச்யேனி என்பவன்,
ஸுதேஜஸ: - வலுக்கொண்ட,
ஸ்யேநான்ச - பருந்துகளையும்,
க்ருத்ரான்ச - கழுக்குகளையும்,
வ்யஜாயத் - பெற்றான்.

धृतराष्ट्री तु हंसाश्च कलहंसाश्च सर्वशः ।

चक्रवाकाश्च भद्रं ते विजिज्ञे सापि भामिनी ॥

த்ருதராஷ்ட்ரீ து ஹம்ஸாம்ஸ்ச கலஹம்ஸாம்ஸ்ச ஸர்வஸ: ।
சக்ரவாகாம்ஸ்ச பத்ரம் தே விஜிஞே ஸாபி பாமிநீ ॥

ஸா பாமிநீ - அந்த அழகுவாய்ந்த
த்ருதராஷ்ட்ரீ - த்ருதராஷ்ட்ரியென்பவன்,
ஸர்வஸ: - எல்லா
ஹம்ஸான்ச - ஹம்ஸங்களையும்,
கலஹம்ஸான்ச அபி - கலஹம்ஸங்களென்ற
சக்ரவாகான்ச - சக்ரவாகங்களையும்,
விஜிஞே - பெற்றான்.
பத்ரம் தே து - இதெல்லாம் உனது அருளே.

युक्ती नतां विजिज्ञे तु नताया विनता सुता ॥

ஸூகீ நதாம் விஜிஞே து நதாயா விநதா ஸுதா ॥

ஸூகீ - சுதியென்பவன்,
நதாம் - நதையென்பவளை
விஜிஞே - பெற்றான்.
நதாயா: - நதையினுடைய
ஸுதா - பெண்
விநதா து - வினதையென்பவன்.

दश क्रोधवशा राम विजिज्ञे ह्यात्मसंभवाः ।

मूर्ध्नी च मृगमन्दो च हरिं भद्रमदामपि ॥

தச க்ரோதவஸா ராம விஜிஞே ஹ்யாத்மஸம்பவா: ।
ம்ருகீம் ச ம்ருகமந்தாம் ச ஹரிம் பத்ரமதாமபி ॥

मातङ्गीमपि शार्दूलं श्वेतां च सुरभिं तथा ।

सर्वलक्षणसंपन्नां सुरसां कद्रुकामपि ॥

மாதங்கீமபி ஸார்தூலீம் ஸ்வேதாம் ச ஸுரபிம் ததா ।
ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நாம் ஸுரஸாம் கத்ருகாமபி ॥

ராம - 'ஸ்ரீராம!
க்ரோதவஸா - குரோதவஸா என்பவன்

19

20

21

22

மருகீம் ச	- மிருகி,
மருக மந்தாம் ச	- மிருகமந்தை,
ஹரிம்	- ஹரி,
பத்ர மதாம் அபி	- பத்ரமதை,
மாநங்கீம் அபி	- மாநங்கி,
ஸார்தூலீம்	- சார்த்தூலி,
ஸ்வேதாம் ச	- ச்வேதை,
ஸுரபிம் ததா	- சுரபி,
ஸர்வலக்ஷண	- சகல லக்ஷணங்களும் பொருந்திய,
ஸம்பந்தாம்	-
ஸுரஸாம்	- சுரஸை,
கத்ருகாம் அபி	- கத்ருகையென்ற
தஸ	- பத்து
ஆத்ம ஸம்பவா: ஹி	- பெண்களையும்,
விஜக்ஞே	- பெற்றான்.

अपत्यं तु मृगाः सर्वे मृग्या नरवरोत्तम ।

ऋक्षाश्च मृगमन्दायाः सुमराश्चमरास्तथा ॥

அபத்யம் து ம்ருகா: ஸர்வே ம்ருக்யா நரவரோத்தம ।

ருக்ஷஸ்ச ம்ருகமந்தாயா: ஸ்ருமராஸ்சமராஸ்ததா ॥

நரவரோத்தம	- 'புருஷோத்தம
ஸர்வே ம்ருகா:	- எல்லா மிருகங்களும்,
ம்ருக்யா:	- மிருகியின்
அபத்யம் து	- பிள்ளைகள்,
ருக்ஷா:	- சுரடிகளும்,
ஸ்ருமரா: ச	- ஸ்ருமரமென்ற மான்களும்,
சமரா: ததா	- சமரியென்ற
ம்ருக மந்தாயா: ச	- மிருகமந்தையின் புதல்வர்கள்.

हर्याश्च हरयोऽपत्यं वानराश्च तरस्विनः ।

ततस्त्विश्रावती नाम जज्ञे भद्रमदा सुताम् ॥

ஹர்யாஸ்ச ஹரயோ: பத்யம் வானராஸ்ச தரஸ்வின: ।

ததஸ்த்விஸாவதீம் நாம ஜக்ஞே பத்ரமதா ஸுதாம் ॥

ஹர்யா: ச	- ஹரியென்பவளுக்கு
ஹரய:	- சிம்மங்களும்,
தரஸ்வின:	- பலமுள்ள
வானரா: ச	- குரங்குகளும்,
அபத்யம்	- புதல்வர்கள்.
தத:	- அப்பொழுது,

23

24

பத்ரமதா து	- பத்ரமதை என்பவள் மட்டும்
இராவதீம் நாம	- இராவதியென்ற
ஸுதாம் ஜக்ஞே	- பெண்ணை பெற்றான்.

तस्यास्त्विश्रावतः पुत्रो लोकनाथो महाजगः ।

मातङ्गस्त्वथ मातङ्ग्या अपत्यं मनुजर्षभ ॥

தஸ்யாஸ்த்விஸாவத: புத்ரோ லோகநாதோ மஹாகஜ: ।

மாதங்காஸ்த்வத மாதங்க்யா அபத்யம் மனுஜர்ஷப ॥

மனுஜர்ஷப	- புருஷோத்தம
தஸ்யா: து	- அவளுக்குத்தான்
லோகநாத:	- உலகையே தாங்கும்,
மஹாகஜ:	- மகாகஜமாகிய
ஜராவதம்	- ஜராவதம்
புத்ர:	- குழந்தை.
அத	- அப்பொழுது,
மாதங்கா: து	- இதர யானைகளெல்லாம்,
மாதங்க்யா:	- மாதங்கியினது
அபத்யம்	- குழந்தைகள்.

गोलाङ्गुलाश्च शार्दूलौ व्याघ्राद्याजनयत् सुतान् ।

दिशागजाश्च काकुत्स्थश्चेताप्यजनयत् सुतान् ॥

கோலாங்கூலாம்ஸ்ச ஸார்தூலீ வ்யாஹ்ராட்யா ஜநயத் ஸுதான் ।

திஸாகஜாம்ஸ்ச காகுத்ஸ்த ச்வேதோபயஜநயத் ஸுதான் ॥

காகுத்ஸ்த	- ஸ்ரீராம
ஸார்தூலீ	- சார்த்தூலியென்பவன்,
கோலாங்கூலான் ச	- கோலாங்கூலமென்ற குரங்குகளையும்
வ்யாஹ்ரான் ச	- புலிகளையும்,
ஸுதான்	- புதல்வர்களாய்,
அஜநயத்	- பெற்றான்.
ஸ்வேதோ அபி	- ச்வேதையென்பவனும்,
திஸாகஜான் ச	- மற்ற திக்கஜங்களை
மாதான்	- பிள்ளைகளாக
அஜநயத்	- பெற்றான்.

ततो दुहितरो राम सुरभिर्हं व्यजायत ।

रोहिणी नाम मद्रं ते नन्दनीं च यशस्विनीम् ॥

ததோ துஹிதரௌ ராம ஸுரபிர்த்வே வ்யஜாயத ।

ரோஹிணீம் நாம பத்ரம் தே கந்தர்வீம் ச யஸஸ்வினீம் ॥

25

26

27

ராம	- 'ஸ்ரீராம!
தே பத்ரம்	- நீ கெடேவிரும்பாயாக.
தக:	- அப்பொழுது.
ஸுரபி:	- சுரபியென்றவன்
ரோஹிணீநாம்	- ரோஹிணியென்று
யஸஸ்விநீம்	- புகழ்பெற்ற
கந்தர்வீம் ச	- கந்தர்வியென்ற,
த்வே	- இரண்டு
துஷிதரௌ	- பெண்களை,
வ்யஜாயத	- பெற்றான்.
रोहिण्यजनयद्वा वै गन्धर्वी वाजिनः सुतान् ।	
सुरसाजनयन्नगान् राम कद्वस्तु पन्नगान् ॥	
ரோஹிண்யஜநயத் காவை கந்தர்வீ வாஜின: ஸுதான் ।	
ஸுரஸா ஜநயத் நாகாத் ராம கத்வஸ்து பந்நகான் ॥	
ராம	- 'ஸ்ரீராம!
ரோஹிணீ	- ரோஹிணியென்பவன்,
கா :	- மாடுகளை
அஜநயத்	- பெற்றான்.
கந்தர்வீ	- கந்தர்வியென்பவன்,
வாஜின:	- குதிரைகளை
ஸுதான் வை	- பிள்ளைகளாகப் பெற்றான்,
ஸுரஸா	- சுரஸென்பவன்
நாகாத்	- படமெடுக்கும் சர்ப்பங்களை
அஜநயத்	- பெற்றான்.
கத்ரு:	- கத்ருவென்பவன்,
பந்நகான் து	- படமில்லாப் பாம்புகளைப் பெற்றான்.

मनुर्मनुष्याअनयद्राम पुत्रान् यशस्यिनः ।

बाह्याणान् क्षत्रियाणान् वैश्याःपुत्रांस्य मनुजैर्षम ॥

மனுர் மனுஷ்யாஹ்ஜநயத் ராம புத்ரான் யஸஸ்விந: ।	
ப்ராஹ்மணான் ஷத்ரியான் வைஸ்யந் யசித்ராம்ஸ்ச மநுஜ்ஷப ॥	
மநுஜ்ஷப	- 'புருஷோத்தம!
ராம	- 'ஸ்ரீராம!
மநு:	- மனுவென்பவன்
ப்ராஹ்மணான்	- பிராமணர்கள்,
ஷத்ரியான்	- ஷத்திரியர்கள்,
வைஸ்யந்	- வைசியர்கள்,
யசித்ரான் ச	- குத்திரர்களென்று,

28

29

யஸஸ்விந:	- பெயர் பெற்ற,
மநுஷ்யான்	- மனிதர்களை
புத்ரான்	- புதல்வர்களாக
ஜநயத்	- பெற்றனர்.

मुखतो ब्राह्मणा जाता बाहुभ्यां क्षत्रियास्तथा ।

ऊरुभ्यां जशिरे वैश्याः पन्नयां शूद्रा इति श्रुतिः ॥

முகதோ ப்ராஹ்மணா ஜாதா பாஹுப்யாம் ஷத்ரியாஸ் ததா ।
ஊரூப்யாம் ஜசிரே வைஸ்யா: பந்யாம் ஸுத்ரா இதி ஸ்ருதி: ॥

முகத:	- 'முகத்தினின்று,
ப்ராஹ்மணா:	- பிராமணர்களும்,
பாஹுப்யாம்	- கைகளிலிருந்து
ஷத்ரியா: ததா	- ஷத்திரியர்களும்,
ஜாதா:	- உண்டானார்களென்றும்
ஊரூப்யாம்	- துடைகளிலிருந்து,
வைஸ்யா:	- வைசயர்களும்
பந்யாம்	- பாதங்களிலிருந்து,
ஸுத்ரா:	- குத்திரர்களும்
ஜசிரே	- உண்டானார்கள்;
இதி	- என்றும்
ஸ்ருதி:	- வேதம்.

सर्वान् पुण्यफलान् वृक्षाननलापि व्यजायत ।

जले राम महाबाहो तस्य सर्वान्महीरुहान् ॥

ஸர்வான் புண்யபலாந் வ்ருக்ஷாந்நலாபி வ்யஜாயத ।
ஜக்ஞே ராம மஹாபாஹோ தம்ஸ்ச ஸர்வான் மஹீரூஹான் ॥

மாஹாபாஹோ	- 'மகாபாகுவாகிய
ராம	- 'ஸ்ரீராம!
அநலை அபி	- அனலை என்பவன்தான்
புண்ய பலாந்	- தோட்டங்களிலுள்ள
ஸர்வான் வ்ருக்ஷாந்	- எல்லா மரங்களை
வ்யஜாயத	- வ்யஜநான்.
தான்	- அந்த
ஸர்வான் ச	- மற்றப்படியுள்ள எல்லா
மஹீரூஹான்	- காட்டு மரங்களையும்,
ஜக்ஞே	- பெற்றான்.

यिनता स्र श्रुकी पीत्री कद्वस्य सुरसास्वसा ।

कद्वनीं सहस्रास्य विजज्ञे धरणीधरम् ॥

31

விநதாது ஸாஃபெளத்ரீ கத்ருஸ்ஸுரஸாஸ்வஸா ।
கத்ருநாகம் ஸஹஸ்ராஸ்யம் விஜக்ஞே தரணீதரம் ॥

32

விநதாது - 'வினதையென்பவன்தான்
ஸாஃபெளத்ரீ - சுகியின் பேர்த்தி;
கத்ரு: ச - கத்ருவென்பவன்,
ஸுரஸா - ஸுரஸையின் சகோதரி.
கர்த்து: - கத்ருவென்பவன்,
தரணீதரம் - உலகைத்தாங்கும்,
ஸஹஸ்ராஸ்யம் - ஆமிரமுகம் படைத்த,
நாகம் - ஆதிசேஷனை,
விஜக்ஞே - பெற்றான்.

ஓ பூத்ரி வினதாயஸு ரக்ஷோஸ்ய எவ ச ॥

தஸ்மாஜ்ஜாதோஹ்மரணாந் சபாதிஸு மமாபுஜ: ॥

ஜதாயுரிதி மா விஹி ஸ்யேநிபுத்ரமரின்டம் ॥

தவெள புத்ரெள விநதாயாஸ்து கருடோருண எவ ச ।
தஸ்மாஜ்ஜாதோஹ்மரணாந் ஸம்பாதிஸ்து மமாக்ரஜ: ॥
ஜடாயுரிதி மாம் வித்தி ஸ்யேநீபுத்ர மரிந்தம் ॥

33

அரிந்தம் - 'சத்ருசம்ஹாரக।
விநதாயா: து - வினதையென்பவளுக்கு
கருட: ச - கருடனென்பவனும
அருண: எவ - அருணனென்பவனுமாகிய
தவெள புத்ரெள - இரு புதல்வர்கள்.
தஸ்மாந் - அந்த
அருணாத் - அருணனென்பவனிடமிருந்து,
அஹம் ஜாத: - நான் பிறந்தேன்.
ஸம்பாதி: து - ஸம்பாதியென்பவர்,
மம அக்ரஜ: - எனக்கு தமையனார்,
மாம் - என்னை
ஜடாயு: - ஜடாயு
இதி - என்றும்
ஸ்யேநீபுத்ரம் - ச்யேநீபுதல்வனாயும்
வித்தி - அறி.

சோஹ வாசஸஹயஸ்தே பவிஷ்யமி யதிஃசரி ।

ஐதம் துரீ ஹி கான்தார மூராகஸ்சேவிதம் ॥

ஸோஹம் வாஸ ஸஹாயஸ்தே பவிஷ்யாமி யதிச்சஸி ।
இதம் துரீகம் ஹி காதாரம் ம்ருகராக்ஷஸ ஸேவிதம் ॥

34

இதம் காதாரம் - 'இந்தக் காடு,
துரீகம் - புகழுடியாதது;
ம்ருகராக்ஷஸ ஸேவிதம் - மிருகங்களாலும், ராக்ஷஸர்களாலும்
நிறைந்துள்ளது;
ஹி - ஆனபடியால்
யதி இச்சஸி - உனக்கு இஷ்டமிருப்பின்,
ராம - ஸ்ரீராம!
ஸ: அஹம் - அந்த நான்
தே ஸஹாய: - உனக்கு துணையாக,
பவிஷ்யாமி - இருப்பேன்.

सीता च तात रक्षिष्ये त्वयि याते सत्यमणे ॥

ஸீதாம் ச தாத ரக்ஷிஷ்யே த்வமி யாதே ஸலக்ஷ்மணே ॥

35

தாத - 'குழந்தாய்!
ஸ லக்ஷ்மணே - லக்ஷ்மணனுடன்
ந்வமி ச - நீயும்,
யாதே - வெளியிற் சென்றிருக்கையில்
ஸீதாம் - ஸீதையை,
ரக்ஷிஷ்யே - பாதுகாப்பேன்.'

जटायुषं तं प्रतिपूज्य राघवो मुदा परिष्वज्य च संनतोऽभवत् ।

पितुर्हि शुश्राव सखित्वमात्मवाञ्छतायुषा संकथितं पुनः पुनः ॥

ஜடாயுஷம் தம் ப்ரதிபூஜ்ய ராகவோ
முதா பரிஷ்வஜ்ய ச ஸந்தோஃபவத் ।
பிதர்ஹி ஸுஸ்ராவ ஸகித்வ மாத்தவான்

ஜடாயுஷா ஸங்கதித்ம் புன: புன: ॥

36

ஆத்மவான் - தைரியசாலியாகிய,
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
ஜடாயுஷம் - ஜடாயுவை
முதா - ஸந்தோஷத்துடன்
பரிஷ்வஜ்ய ச - கட்டிக்கொண்டு,
ப்ரதிபூஜ்ய - பகாண்டாடி
ஸந்த: அபவத் - வணங்கினார்;
பிதா: - தந்தையுடைய
ஸகித்வம் ஹி - ஸ்னேகத்தையும்
ஜடாயுஷா - ஜடாயுவால்
ஸங்கதித்ம் - சொல்லப்பட்டதாக,
புன: புன: - மீண்டும் மீண்டும்,
ஸுஸ்ராவ - கேட்டார்.

स तत्र सीतां परिदाय मैथिलीं सहैव तेनातिबलैः पक्षिणा ।
जगाम तां पञ्चवटीं सलक्ष्मणो विपुनं दिग्दशालम्भानिवानलः ॥

ஸ தத்ர ஸீதாம் பரிதாய மைதிலீம்
ஸஹைவ தேநாதிபலேந பக்ஷிணா ।
ஜகாம தாம் பஞ்சவடீம் ஸலக்ஷ்மணோ
ரிபூந் திதக்ஷண் ஸலபாநிவாநலஃ ॥

37

ஸ : - அவர்
ஸ லக்ஷ்மண : - லக்ஷ்மணரோடும்,
தேந : - அந்த
அதிபலேந : - பலசாலியாகிய,
பக்ஷிணா ஸஹ : - பக்ஷியோடும் கூட
பஞ்சவடீம் : - பஞ்சவடிக்கு,
ஜகாம : - சென்றார்.
தாம் : - அவ்விடத்தில்
தத்ர ஏவ : - அவரிடமே,
மைதிலீம் : - மிதிவத்திருமகளாகிற
ஸீதாம் : - சீதையை,
பரிதாய : - ஒப்பித்துவிட்டு,
அநல : - நெருப்பு
ஸலபாந் : - விட்டிழிபூச்சிகளை
இவ : - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
ரிபூந் : - சத்ருக்களை
திதக்ஷண் : - கொளுத்தலாமெனக் கருதினார்.

இத்யாஞ்ஞே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிம்ஸதி ஸஹஸ்ரிதயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
ஜடபாயஸ்ஸம்ஸேந தாம் சதுர்தஸு : ஸங்க : ॥

ततः पञ्चवटीं गत्वा नानाव्यालमृगायुताम् ।
उवाच भ्रातरं रामः सीमित्रिं दीप्ततेजसम् ॥
ततः पञ्चस्वामेदं कतवा नृणां व्यालमंशुकाद्युताम् ।
उवाच पञ्चवटीं रामः सेनमित्रिं त्विदं त्वेदं ॥

1

தத : - அப்பொழுது
ராம : - ஸ்ரீராமர்,
நாநாவ்யாலம்சுகாயுதாம் : - பல கொடிய மிருகங்கள் நிறைந்துள்ள
பஞ்சவடீம் : - பஞ்சவடியை,
கத்வா : - அடைந்து,
திப்த தேஜஸம் : - மகாபராக்கிரமசாலியாகிய,
ப்ராதரம் : - தம்பியான,
ஸௌமித்ரிம் : - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
உவாச : - பின்வருமாறு சொன்னார்.

आगताः स यथोरिष्टमयं वेशं मर्षिणा ।

अयं पञ्चवटीदेशः सीम्य पुषितपादपः ॥

2

ஆகதா : ஸம் யதோத்திஷ்டம் அமும் தேசம் மஹர்ஷிணா ।
அயம் பஞ்சவடீதேசு : ஸௌம்ய புஷ்பித பாதப : ॥
ஸௌம்ய : - அன்பனே!
மஹர்ஷிணா : - மஹர்ஷியால்
யதோத்திஷ்டம் : - குறிப்பிடப்பட்ட,
அமும் : - இந்த
தேசம் : - இடத்திற்கு
ஆகதா : ஸம் : - நாம் வந்துவிட்டோம்,
புஷ்பித பாதப : - புஷ்பிதமரங்களடர்ந்த,
பஞ்சவடீதேசு : - பஞ்சவடியென்னுமிடம்,
அயம் : - இதுதான்.

सर्वतश्चार्यतां दृष्टिः कानने निपुणो ह्यसि ।

आश्रमः कतरस्मिन्ना देशे भवति संमतः ॥

3

ஸர்வதஸ்சார்யதாம் த்ருஷ்டி : கானநே நிபுணோ ஹ்யஸி ।
ஆஸ்ரம : கதரஸ்மின்னோ தேசோ பவதி ஸம்மத : ॥
ஸர்வத : - நார்புறமும்
த்ருஷ்டி : - பார்வை
சார்யதாம் : - செலுத்தப்பட்டும்;

ஹி	- ஏனெனில்
கானதே	- காட்டு விஷயத்தில்
நிபுண: அஸி	- நீ எல்லாம் தெரிந்தவன்;
கதரஸ்மின்	- எந்த
தேஸா	- இடத்தில்
ந: ஆஸ்ரம:	- நமக்கு ஓராஸ்ரமம்
ஸம்மத:	- ஏற்றதாக,
பவதி	- இருக்கும்.

रमते यत्र वेदेही त्वमहं चैव लक्ष्मण ।

तादृशो दृश्यतां देशः सनिकृष्टजलाशयः ॥

ரமதே யத்ர வைதேஹி த்வமஹம் சைவ லக்ஷ்மண ।
தத்ருஸோ த்ருஸ்யதாம் தேஸா: ஸந்திஹிஷ்ட ஜலாஸய: ॥

லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மண'
யத்ர	- எவ்விடத்தில்
வைதேஹி	- சிதை
ரமதே	- சந்தோஷமாயிருப்பனோ,
த்வம் அஹம் ஏவ	- நீயும், நானும்
ச	- அங்ஙனமேயிருப்போமோ
தாத்ருஸ:	- அப்படிப்பட்டதானதும்,
ஸந்திஹிஷ்ட ஜலாஸய:	- சமீபத்தில் ஐலமிருக்கிறதாயுமுள்ள
தேஸ:	- இடமானது
த்ருஸ்யதாம்	- கண்டுபிடிக்கப்பட்டதும்.

वनरामण्यकं यत्र जलरामण्यकं तथा ।

सनिकृष्टं च यत्र स्यात् समित्युक्तादिकम् ॥

வனராமண்யகம் யத்ர ஜல ராமண்யகம் ததா ।
ஸந்திஹிஷ்டம் ச யத்ர ஸ்யாத் ஸமித் புஷ்ப குஸோதகம் ॥

யத்ர	- 'அது
வனராமண்யகம்	- அழகான மரங்கள் அடர்ந்திருக்க வேண்டும்;
ததா	- அங்ஙனமே
ஜல ராமண்யகம்	- நீர்வளமுள்ளதாயிருக்க வேண்டும்.
யத்ர	- அது
ஸந்திஹிஷ்டம்	- அருகில்
ஸமித் புஷ்ப	- சமீத்து, புஷ்பம், தருப்பை, திர்த்தம்
குஸோதகம் ச	- இவைகளுள்ளதாய்
ஸ்யாத்	- இருக்க வேண்டும்.

एवमुक्तस्तु रामेण लक्ष्मणः संयतालिः ।

सीतासमक्षं काकुत्स्थमिदं वचनब्रवीत् ॥

ஏவ முக்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மண: ஸம்யதாஞ்ஜலி: ।
ஸீதாஸமக்ஷம் காசுத்ஸ்தமிதம் வசனம்ப்ரவீத் ॥

ராமேண	- பூரீராமரால்
ஏவம் உக்த:	- இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்,
ஸம்யதாஞ்ஜலி:	- அஞ்சலிபத்தராய்
காசுத்ஸ்தம்	- பூரீராமரைப் பார்த்து,
ஸீதாஸமக்ஷம் து	- ஸீதையின் முன்னிலையிலேயே,
இதம்	- பின்வரும்
வசனம்	- பதிலை,
அப்ரவீத்	- மொழிந்தார்.

परवानस्मि काकुत्स्थ त्वयि वर्षशतं स्थिते ।

स्वयं तु रुचिरे देशे क्रियतामिति मां वद ॥

பரவாநஸமி காசுத்ஸ்த த்வயி வர்ஷஸதம் ஸ்திதே ।
ஸ்வயம் து ருசிரே தேஸே க்ரியதாமிதி மாம் வத ॥

காசுத்ஸ்த	- 'பூரீராம'
வர்ஷஸதம்	- எக்காலத்திலும்
த்வயி ஸ்திதே	- தேவரீர் இருக்கையில்,
அஸ்மி	- அடியேன்
ப்ரவாந்	- தாஸ்பூதன்;
து	- ஆகையால்,
ருசிரே	- திருவுளத்திற்குகந்த
தேஸே	- இடத்தில்
ஸ்வயம்	- தேவரீரே,
க்ரியதாம்	- 'கட்டப்பட்டதும்'
இதி	- என்று
மாம் வத	- அடியேனை ஆக்ஞாபித்தருள்க.'

सुप्रीतस्तेन वाक्येन लक्ष्मणस्य यथायुतिः ।

विमृशन् रोचयामास देशं सर्वगुणान्वितम् ॥

ஸுப்ரீதஸ்தேந வாக்க்யேந லக்ஷ்மணஸ்ய மஹாத்யுதி: ।
விம்ருஸந் ரோசயாமாஸ தேஸம் ஸர்வகுணான்விதம் ॥

மஹாத்யுதி:	- மகாதேஜோவானாகுமவார்
லக்ஷ்மணஸ்ய	- லக்ஷ்மணரது
தேந வாக்க்யேந	- அந்த வாக்கியத்தால்
ஸுப்ரீத:	- சந்தோஷித்து,
விம்ருஸந்	- தேடி

ஸர்வகுணான்விதம் - சகல செளக்யங்களுடனிருக்கும்,
தேஸம் - ஓர் பிரதேசத்தை,
ரோசயாமாஸ - நல்லதெனக்கண்டார்.

स तं रुचिरमाकस्य देशमाश्रमकर्मणि ।

हस्ती गृहीत्वा हस्तेन रामः सीमित्रिमन्वीत् ॥

ஸ தம் ருசிரமாகர்மய தேஸமாஸ்ரம கர்மணி ।
ஹஸ்தௌ க்ருஹித்வா ஹஸ்தேந ராம: ஸௌமித்ரிமப்ரவீத் ॥

ஸ: ராம: - அந்த ஸ்ரீராமர்,
ஆஸ்ரம கர்மணி - ஆஸ்ரம கட்டும் விஷயத்தில்,
ருசிரம் - ஏற்றதான
தம் தேஸம் - அந்த பிரதேசத்திற்கு
ஆக்ரமய - போய்,
ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரை,
ஹஸ்தேந - கரத்தால்
ஹஸ்தே - கரத்தில்
க்ருஹித்வா - பிடித்துக்கொண்டு,
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு சொன்னார்.

अयं देशः समः श्रीमान् पुष्पितैस्तस्मिन्वृत् ।

इहाश्रमपदं सीम्य यथावत् कर्तुमर्हसि ॥

அயம் தேஸ: ஸம: ஸ்ரீமான் புஷ்பிதைஸ் தருபிர் வ்ருத: ।
இஹாஸ்ரம பதம் ஸௌம்ய யதாவத் கர்துமர்ஹஸி ॥

அயம் தேஸ: - இந்த இடமானது
ஸம: - சமப்படியாயிருக்கிறது
புஷ்பிதை: - புத்த
தருபி: வ்ருத: - மரங்களால் நிறைந்து
ஸ்ரீமான் - அழகியதாயிருக்கிறது.
ஸௌம்ய - அப்பா
இஹ - இவ்விடத்தில்
ஆஸ்ரம பதம் - ஓர் ஆஸ்ரமத்தை
யதாவத் - சாஸ்திர முறைப்படி
கர்தும் அர்ஹஸி - நீ கட்டுவாயாக.

इयमादित्यसंकाशः पथः सुप्रमिगच्छिभिः ।

अदूरे दृश्यते रम्या पथिनी पथशोभिता ॥

இயமாதித்ய ஸங்காஸை: பத்மை: ஸுரபி கந்திபி: ।
அதூரே த்ருஸ்யதே ரம்யா பத்மினீ பத்ம ஸோபிதா ॥

9

10

11

பத்ம லேவிதா - தாமரை நிரம்பிய
பத்மினீ - தாமரையோடை ஒன்று,
ஆதித்ய ஸங்காஸை: - சூரியனை நிகர்த்து,
ஸுரபி கந்திபி: - மிகமனோகர்மாய் கந்தம் வீசும்,
பத்மை: - தாமரைப் பூக்களால்
ரம்யா - அழகுற்று,
இயம் அதூரே - இதோ சமீபத்தில்
த்ருஸ்யதே - காணப்படுகிறது.

यथाख्यातमगस्येन मुनिना भावितात्मना ।

इयं गोदावरी रम्या पुष्पितैस्तस्मिन्वृत् ॥

ஈசகாரஃவாகிர்ணா க்ருவாகிர்ணா ॥

யதா க்யாதமகஸ்த்யேந முனிநா பாவிதாத்மநா ।
இயம் கோதாவரீ ரம்யா புஷ்பிதைஸ் தருபிர் வ்ருதா ॥
ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணா சக்ரவாகோபஸோபிதா ॥

13

பாவிதாத்மநா - பரமாத்மஞானியாகிய
அகஸ்த்யேந - அகஸ்திய முனிவரால்
யதா ஆக்யாதம் - சொல்லப்பட்டவண்ணமே,
புஷ்பிதை: - நன்குபூத்த,
தருபி: - விருக்டங்களால்
வ்ருதா - நிறைந்துள்ளதும்,
ஹம்ஸ காரண்ட - ஹம்ஸங்களாலும், நீர்க்காகங்களாலும்
வாகீர்ணா - நிறைந்துள்ளதும்,
சக்ரவாகோபஸோபிதா - சக்கிர்வாகங்களால் விளங்குவதும்,
ரம்யா - அழகாயிருக்கிற,
கோதாவரீ - கோதாவரி நதியானது
இயம் - இதோவிருக்கிறது.

नातिदूरे न चासन्ने मृगयूथनिपीडिता ।

मयूरानादिता रम्याः प्राशवो बहुकन्दराः ॥

दृश्यन्ते गिरयः सीम्य फुल्लैस्तस्मिन्वृत्ताः ॥

நாதிதூரே ந சாஸந்நே ந்ருகயூதநிபீடிதா ।
மயூரநாதிதா ரம்யா: ப்ராம்ஸலோ பஹா கந்தரா: ॥
த்ருஸ்யந்நதே கிரய: ஸௌம்ய புல்லைஸ்தருபிராவ்ருதா: ॥
ஸௌம்ய - அப்பா
ப்ராம்ஸல: கிரய: - உயர்ந்த பர்வதங்கள்
நாதிதூரேண - நாதிராமரின்

15

ஆஸந்நேச - அருகில்
 ம்ருக பூத நிபீடிதா: - மான்சூட்டங்களால் சஞ்சரிக்கப்பெற்றவைகளாய்
 மபூர நாதிதா: - மயில்களால் சப்திக்கப் பெற்றவைகளாய்
 புஷ்பை: தருபி: - நன்கு பூத்த விருகங்களால்
 வருதா: - குழப்பட்டு
 ரமயா: - அழகு வாய்ந்தவைகளாய்,
 பஹு கந்தரா: - அனேக குகைகளுடையவையாய்
 த்ருப்யந்தே - காணப்படுகின்றன.

सीवर्णं राजतेस्ताम्रिदेशे देशे च धातुभिः ।

गवाक्षिता इवाभान्ति गजाः परममक्तिभिः ॥

ஸௌவார்ணை ராஜதேஸ்தாம்ரேசு தேஸே தேஸே ச தாதுபி: ।
 கவாக்ஷிதா இவாபாந்தி கஜா: பரமபக்திபி: ॥

தேஸே தேஸே - ஆங்காங்கு
 ஸௌவார்ணை: - தங்கமயமானவைகளும்,
 ராஜதே: - வெள்ளிமயமானவைகளும்,
 தாம்ரே: ச - தாம்ரமயமானவைகளுமான
 தாதுபி: - தாதுக்களால்
 கஜா: - யானைகள்
 பரம பக்திபி: - உயர்ந்த அலங்காரவமைப்புகளால்
 கவாக்ஷிதா: இவ - சித்திரத்தில் எழுதப்பட்டனபோன்று
 ஆபாந்தி - விளங்குகின்றன.

सालैस्तालैस्तमालैश्च खजूरपनसाप्रकैः ।

नीवारैस्तिमिशैश्च पुनागैश्चोपशोभिताः ॥

ஸாலஸ்தாலஸ்தமாலஸ்ச கஜ்ஜூர பனஸாமரகை: ।
 நீவாரஸ்திமிஸஸ்சைவ புந்நாகைச்சோபஸோபிதா: ॥

ஸாலை: - ஆச்சாமரங்களாலும்,
 தாலை: - பனைமரங்களாலும்,
 தமாலை: ச - தமாலமரங்களாலும்,
 கஜ்ஜூர பன ஸாமரகை: - ஈச்சமரங்களாலும், பலாமரம், மாமரம்
 இவைகளாலும்,
 நீவாரை: - நீவாரங்களாலும்
 திமிஸை: ச ஏவ - வெங்கை மரங்களாலும், ச
 புந்நாகை: ச - புன்னை மரங்களாலும்,
 உபஸோபிதா: - அழகு வாய்ந்து விளங்குகின்றன.

चूतैरशोकेस्तिलकैश्चम्पकैः केतकैरपि ।

पुष्पगुल्मलोतोपेतैस्तेस्तेस्तरुभिरावृताः ॥

16

17

குதை ரஸோகைஸ் திலகைஸ் சம்பகை: கேதகைரபி ।
 புஷ்ப குல்மலதோபேதைஸ் தைஸ்தைஸ் தருபிராவ்ருதா: ॥

18

चन्दनैः स्यन्दनैर्नीपैः पनसैर्लिकुचैरपि ।

धवाश्चकर्ण्यदिरेः शमीकिञ्चुकाटलैः ॥

சந்தனை: ஸ்யந்தனைர் நீபை: பனசைர் லிகுசைரபி ।
 தவாஸ்வக்ர்ண கதிரை: ஸமீகிம்ஸுக பாடலை: ॥

19

குதை: - கட்டிமாக்களாலும்,
 அஸோகை: - அசோகங்களாலும்,
 திலகை: - திலகங்களாலும்,
 சம்பகை: - சம்பங்களாலும்,
 புஷ்ப குல்மலதோ - புஷ்பங்களோடும், புதர்களோடும்,
 பேதை: - கொடியுக்களோடு கூடியுள்ள,
 கேதகை: அபி - தாழைகளாலும்,
 சந்தனை: - சந்தனங்களாலும்,
 ஸ்பந்தனை: - ஸ்பந்தனங்களாலும்,
 நீபை: - கட்டிங்களாலும்,
 பர்ணாஸை: - பர்ணாஸங்களாலும்,
 விகுசை: ச - எலுமிச்சைகளாலும்,
 தவாஸ்வ கர்ண - தவம், அச்வக்ர்ணம், கருங்காலி
 கதிரை: - இவைகளாலும்,
 ஸமீகிம்ஸுக பாடலை: - வன்னி, முள்முருங்கை, பாதிர் இவைகளாலும்,
 தை: தை: - இன்னும் பல
 தருபி: - மரங்களாலும்
 ஆவ்ருதா: - நிறைந்திருக்கின்றன.

इदं पुण्यमिदं मेध्यमिदं बहुमृगजिज्म ।

इह वत्स्याम सीमित्रे साधमेनेन पक्षिणा ॥

இதம் புண்யமிதம் மேத்யமிதம் பஹும்ருகத்விஜம் ।
 இஹ வத்ஸ்யம ஸௌமித்ரே ஸாந்த மேதேந பக்ஷிணா ॥

20

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மண
 இதம் - இது
 புண்யம் - மனோகரமாயிருக்கிறது.
 இதம் - இது
 மேத்யம் - பரிசுத்தமாயிருக்கிறது.
 இதம் - இது
 பஹும்ருகத்விஜம் - பல மான்களும் பறவைகளும் நிறைந்துள்ளது.
 ஏதேந - இந்த
 பக்ஷிணா ஸாந்தம் - பசுபியோடுகூட

இஹ - இவ்விடத்தில்
வதஸ்யாம - வனிப்போம்.
एवमुक्तसु रामेण लक्ष्मणः परवीरहा ।
अचिरेणाश्रमं भातुश्चकार सुमहाबलः ॥

ஏவ முக்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மண: பரவீரஹா ।
அசிரேணஸரமம் ப்ராதஸ்சகர ஸுமஹாபல: ॥
பரவீரஹா - பகைவரை வெல்லும்
ஸுமஹாபல: - மகா பலவானாகிய
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்,
து - இவ்விடத்தில்
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவராய்
ப்ராத: - தமையனுக்கு
ஆஸ்ரமம் - ஆத்ரமமொன்றை
அசிரேண - விரைவில்
சகார - அமைத்தார்.

पर्याशालां सुविपुलां तत्र सखातमृत्तिकाम् ।

सुस्तम्भां मस्करदीर्घां कृतवंशा सुशीमनाम् ॥

பாணபாலாம் ஸுவிபுலாம் தத்ர ஸங்காத ம்ருத்திகாம் ।
ஸுஸ்தம்பாம் மஸ்கரை: தீர்கை: க்ருதவம்ஸாம் ஸுஸோபநாம் ॥

शमीशाखाभिरास्यतीर्णां छटपाशावपाशिताम् ।

कुशाकाशशरः पर्णः सुपरिच्छादितां तथा ॥

ஸம்பாசாகாபிராஸ்தீர்ணாம் த்ருட பாஸாவபாஸிதாம் ।

குசா காஸா ஸரை: பர்ணை: ஸுபரிச்சாதிதாம் ததா ॥

समीकृततलां रम्यां चकार लघुविक्रमः ।

निवासं राघवस्यार्थं प्रेक्षणीयमनुत्तमम् ॥

ஸமீக்ருத தலாம் ரம்யாம் சகார லகுவிக்ரம: ।

நிவாஸம் ராகவஸ்யார்தே ப்ரேக்ஷணீய மநுத்தமம் ॥

லகுவிக்ரம: - எதையும் சிரமமின்றி செய்வ வல்லவராகுமவர்

ராகவஸ்ய அர்தே - ஸ்ரீராமருக்காக

அநுத்தமம் - ஒப்பியர்வற்று

ப்ரேக்ஷணீயம் - கண்குளிரப் பார்க்கத்தக்கதான,

நிவாஸம் - வாலஸ்தலமாக

விபுலாம் - விசாலமான

21

23

24

பாணபாலாம் - பாணசாலையொன்றை
தத்ர - அவ்விடத்தில்
ஸங்காத ம்ருத்திகாம் - மண்கவரெடுக்கப் பெற்றதாய்
ஸுஸ்தம்பாம் - நல்ல தூண்களுற்றதாய்
தீர்கை: மஸ்கரை: - நீண்ட மூங்கில்களால்
க்ருத வம்ஸாம் - பிணைக்கப்பெற்று
ஸுஸோபநாம் - அழகுவாய்ந்து விளங்குவதாய்,
ஸம்பாசாகாபி: - வன்னிக்கிளைகளால்
ஆஸ்தீர்ணம் - பரப்பி,
த்ருட பாஸாவ பாஸிதாம் - கெட்டிக்கயிற்றால் கட்டப்பெற்றதாய்,
குசாகாஸாஸரை: - தருப்பை, வைக்கோல், நாணல் இவைகளாலும்
பர்ணை: - இலைகளாலும்
ஸுபரிச்சாதிதாம் - நன்கு மூடப்பட்டதாய்,
ததா - அம்யங்மே
ஸமீக்ருத தலாம் - சம்மானக்கப்பட்டதரையுடையதாய்,
ரம்யாம் - அழகாய்,
சகார - செய்துமுடித்தார்.

स गत्वा लक्ष्मणः श्रीमान्दी गोदावरीं तदा ।

स्नात्वा पद्मानि चादाय सफलः पुनरागतः ॥

ஸ கத்வா லக்ஷ்மண: ஸ்ரீமாந்நதீம் கோதாவரீம் ததா ।

ஸநாத்வா பத்மானி சாதாய ஸபல: புனராகத: ॥

ஸ: - அந்த
ஸ்ரீமான் - சீமானாகும்
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்,
ததா - அப்பொழுது
கோதாவரீம் நதீம் - கோதாவரி நதிக்கு
கத்வா - சென்று,
ஸநாத்வா - ஸநானம் செய்து,
ஸபல: - பழங்களுடன்
பத்மானி ச - தாமரைப் பூக்களையும்
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,
புன: - மீளவும்
ஆகத: - திரும்பி வந்தார்.

ततः पुष्यबलिं कृत्वा शान्तिं च स यथाविधि ।

दर्शयामास रामाय तदश्रमार्थं कृतम् ॥

தத: புஷ்பபலிம் க்ருத்வா ஸாந்திம் ச ஸ யதாவிதி ।

தர்ஸயாமாஸ ராமாய ததஸரமப்தம் க்ருதம் ॥

25

26

தத:	- அதன்மேல்
ஸ:	- அவர்
யதாவிதி	- சாஸ்திரப்படியே,
புஷ்பபலிம்	- புஷ்பபலியையும்,
ஸாந்திம் ச	- சாந்தியையும்
க்ருத்வா	- செய்துமுடித்து,
ததா	- அப்பொழுது
க்ருதம்	- செய்துமுடித்த
ஆஸ்ரமபதம்	- ஆஸ்ரமத்தை
ராமாய	- பூரீராமருக்கு
தர்ஸயாமாஸ	- காண்பித்தார்.

स तं दृष्ट्वा कृतं सीम्यमाश्रमं सह सीतया ।

राघवः पर्णशालायां हृष्याहारपत्न्यम् ॥

ஸ தம் த்ருஷ்ட்வா க்ருதம் ஸௌம்யமாஸ்ரமம் ஸஹ சீதயா ।

ராகவ: பர்ணஸாலாயாம் ஹ்ரஷ்யாஹாரயத் பரம் ॥

ஸ:	- அந்த
ராகவ:	- பூரீராமர்
ஸீதயா ஸஹ	- ஸீதாபிராட்டியாரோடுகூட
ஸௌம்யம்	- களையாய்
க்ருதம்	- செய்துமுடிக்கப்பட்ட
தம் ஆஸ்ரமம்	- அந்த ஆஸ்ரமத்தை
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
பர்ணஸாலாயாம்	- ஆக்ரம விஷயத்தில்
பரம்	- அதிக
ஹர்ஷம்	- சந்தோஷத்தை
ஆஹாரயத்	- வெளிவிட்டுக் காட்டினார்.

सुसंह्यः परिव्रज्य बाह्या लक्ष्मणं तदा ।

अतस्मिन् च गाढं च वचनं चेदमब्रवीत् ॥

ஸுஸம்ஹ்ருஷ்ட: பரிஷ்வுத்ய பாஹுப்யாம் லக்ஷ்மணம் ததா ।

அதிஸ்நித்தம் ச காடம் ச வசனம் சேதம்ப்ரவீத் ॥

ஸ:	- அவர்
ததா	- அப்பொழுது,
ஸம்ஹ்ருஷ்ட:	- உள்ளம் பூரித்தவராய்
பாஹுப்யாம்	- இரு கரங்களாலும்
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரை
அதிஸ்நித்தம் ச	- ஆதரவுடனும்
காடம் ச	- இறுகவும்

27

28

பரிஷ்வுத்ய	- கட்டிக்கொண்டு
இதம்	- பின்வரும்
வசனம் ச	- சொல்லையும்
அப்ரவீத்	- சொன்னார்.

प्रीतोऽस्मि ते महत् कर्म त्वया कृतपरिव्रजम् ।

प्रदेयो यन्निमित्तं ते परिव्रजो मया कृतः ॥

ப்ரீதோஸ்மி தே மஹத் கர்ம த்வயா க்ருதம் அரிந்தம் ।

ப்ரதேயோ யந்நிமித்தம் தே பரிஷ்வுவங்கோ மயா க்ருத: ॥

அரிந்தம்	- 'சத்ருஸம்ஹாரக'
தே	- உன் விஷயத்தில்
அஸ்மி	- நான்
ப்ரீத:	- வெகு திருப்தி கொண்டேன்.
த்வயா க்ருதம்	- உன்னால் செய்யப்பட்ட
கர்ம	- காரியமானது
மஹத்	- மிகவும் மெச்சத்தக்கது.
யந்நிமித்தம்	- அதற்காக
தே	- உனக்கு,
மயா	- என்னால்
க்ருத:	- செய்யப்பட்ட
பரிஷ்வுவங்க:	- ஆலிங்கனம்தான்
ப்ரதேய:	- ஏற்ற கைமாறு.

भावजेन कृतज्ञेन धर्मज्ञेन च लक्ष्मण ।

त्वया पुत्रेण धर्मात्मा न संवृतः पिता मम ॥

பாவஜேந க்ருதஜ்னேந தர்மஜ்னேந ச லக்ஷ்மண ।

த்வயா புத்ரேண தர்மாத்தமா ந ஸம்வ்ருத்த: பிதா மம ॥

லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மண'
தர்மக்ஜே	- தருமமறிந்து,
க்ருதக்ஜேன	- தருமானுஷ்டானமுடையவனாய்,
பாவஜேந	- இங்கிதமறிந்தவனான
புத்ரேண	- புதல்வனான
த்வயா ச	- உன்னால்தான்
மம	- எனது
தர்மாத்தமா	- தருமசீலராகிய
பிதா	- திருத்தந்தையார்
ந ஸம்வ்ருத்த:	- இறந்திவர்.

एवं लक्ष्मणमुक्त्वा तु राघवो लक्ष्मिवर्धनम् ।

तस्मिन् देशे बहुफले न्यवसत् सुसुखं वशी ॥

29

30

ஏவம் லக்ஷ்மண முக்த்வா து ராகவோ லக்ஷ்மிவர்த்தனம் ।
தஸ்மின் தேயே பஹுபலே ந்யவஸத் ஸுஸூகம் வரீ ॥

31

லக்ஷ்மிவர்த்தன - திருவை வளர்க்கும்
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணருக்கு
உக்த்வாது - சொல்லிவிட்டு,
பஹுபலே - பல பிரயோஜனங்களுள்ள
தஸ்மின் - அந்த
தேயே - பிரதேசத்தில்
ஸூகி - மனத்திருப்தி கொண்டவராய்
ஸுஸூகம் - இன்பமாய்
ந்யவஸத் - வஸித்தார்.

कश्चित्कालं स धर्मात्मा सीतया लक्ष्मणेन च ।
अन्यास्यमानो न्यवसत् स्वर्गलोके यथामरः ॥

கஞ்சித் காலம் ஸ தர்மாத்தமா ஸீதயா லக்ஷ்மணேந ச ।
அன்வாஸ்யமானோ ந்யவஸத் ஸவர்கலோகே யதாமர: ॥

32

தர்மாத்தமா - தருமாத்தமாவாகும்
ஸ: - அவர்
ஸீதயா - ஸீதாபிராட்டியாராலும்
லக்ஷ்மணேந ச - லக்ஷ்மணராலும்,
அன்வாஸ்யமான: - சுதூஷை செய்யப்படுகின்றவராய்,
ஸ்வர்கலோகே - சுவர்க்கலோகத்தில்
இமர: யதா - இந்நிரன்போல்
கஞ்சித் காலம் - கொஞ்சகாலம்
ந்யவஸத் - வ்ஸித்தார்.

இத்யாஷ்டே ஸ்ரீதம் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிம்ஸுதி ஸஹஸ்ரிகாப்யம் ஸம்ஹிதபாஸம் ஆரண்ய காண்டே
பஞ்சவாஸபண்ணபாஸம் தாம் பஞ்சதபா: ஸங்க: ॥

वसतस्तस्य तु सुखं राघवस्य महात्मनः ।

शरद्वयपाये हेमन्त ऋतुरिष्टः प्रवर्तते ॥

வஸதஸ்தஸ்ய து ஸுகம் ராகவஸ்ய மஹாத்மன: ।

ஸரத் வ்யபாயே ஹேமந்த ருதுரிஷ்ட: ப்ரவர்த்ததே ॥

1

மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய
தஸ்ய - தஸ்ய
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமர்
ஸுகம் - சுகமாய்
வஸத: து - வசித்துக் கொண்டிருக்கையில்
ஸரத் வ்யபாயே - சரத்காலம் கழிந்து
இஷ்ட: - பிரியமான
ஹேமந்த: - ஹேமந்த
ருது: - ருது
ப்ரவர்த்ததே - தொடங்கிற்று.

स कदाचित् प्रमातायां शर्व्यां रघुनन्दनः ।

प्रयावभिषेकार्थं रम्यां गोदावरीं नदीम् ॥

ஸ கதாசித் ப்ரமாதாயாம் ஸர்வ்யாயாம் ரகுநந்தன: ।

ப்ரயாவபிஷே கார்தம் ரம்யாம் கோதாவரீம் நதீம் ॥

2

ஸ: - அந்த
ரகுநந்தன: - ஸ்ரீராமர்,
கதாசித் - ஒருநாள்
ஸர்வ்யாயாம் - இரவுமுடிந்து
ப்ரபாதாயாம் - பொழுதுவிடியும் நேரத்தில்,
அபிஷேகார்தம் - ஸ்நானத்திற்காக
ரம்யாம் - அழகிய
கோதாவரீம் - கோதாவரி
நதீம் - நதிக்கு
ப்ரயயௌ - சென்றார்.

प्रहः कलशहस्तस्त सीतया सह वीर्यवान् ।

पृष्ठतोऽनुवजन् भ्राता सीमित्रिदिमबवीत् ॥

ப்ரஹ: கலஸஹஸ்தஸ்தம் ஸீதயா ஸஹ வீர்யவான் ।

ப்ருஷ்டதோஸ்துவஜன் ப்ராதா சீமனித்ரிதிதம்பரவீத் ॥

3

ப்ராதா - தம்பியும்,
வீர்யவான் - வீரியவானுமாகிய

ஸௌமித்திரி:	- லக்ஷ்மணர்,
ப்ரஹ்வ:	- வணக்கமாக
	- கையில்
கலஸஹஸ்த:	- கலசமெடுத்துக்கொண்டு
தம்:	- அவரை
ப்ருஷ்டத:	- பின்பற்றி
ஸ்தையா ஸஹ	- ஸ்தாபிராட்டியாரோடுகூட
அநுவ்ரஜன்	- சென்றகொண்டே
இதம்	- பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத்	- சொன்னார்.

अयं स कालः संप्राप्तः प्रियो यस्तै प्रियंवद ।

अलंकृत इवाभाति येन संवत्सरः शुभः ॥

அயம் ஸ கால: ஸம்ப்ராப்த: ப்ரியோ யஸ்தே ப்ரியம்வத !

அலங்க்ருத இவாபாதி யேன ஸம்வத்ஸர: ஸுப: ॥

ப்ரியம்வத	- 'இனிமையாகப் பேசுவதே
ய: கால:	- எந்த காலமானது
தே:	- தேவர்களுக்கு
ப்ரிய:	- இஷ்டமானதோ,
யேன	- எதனால்
ஸம்வத்ஸர:	- வருஷமானது
ஸுப:	- அழகாய்
அலங்க்ருத:	- அலங்கரிக்கப்பட்டது
இவ	- போல்
ஆபாதி	- விளங்குகிறதோ,
ஸ:	- அது
அயம்	- இதோ
ஸம்ப்ராப்த:	- வந்திருக்கிறது.

नीहारपस्वो लोकः पृथिवी सस्यशालिनी ।

जलान्यनुपमोयानि सुभगो हव्यवाहनः ॥

நீஹார பருஷோ லோக: ப்ருதிவீ ஸஸ்யஸாலிநீ !

ஜலான்யநுபமோயானி ஸுபகோ ஹவ்யவாஹன: ॥

லோக:	- 'உலகம்
நீஹார பருஷ:	- பனியால் கஷ்டப்படுகிறது.
ப்ருதிவீ	- பூமி
ஸஸ்யஸாலினீ	- பயிர் திரம்பியிருக்கிறது.
ஜலானி	- ஜலம்
அநுபபோக்யாதி	- தொடமுடியாதிருக்கிறது.

4

ஆரண்ய காண்டம் - பதினாறாம் ஸர்க்கம்

ஹவ்ய வாஹன: - நெருப்பு
ஸுபக: - சுகமாயிருக்கிறது.

नवाग्रयणपूजाभिरभ्यर्च्य पितृदेवताः ।

कृताग्रयणकाः काले सन्तो विगतकल्मषाः ॥

நவாக்ரயண பூஜாபிரப்யர்ச்ய பித்ரு தேவதா: !

க்ருதாக்ரயணகா: காலே ஸந்தோ விதகல்மஷா: ॥

ஸந்த:	- 'பெரியோர்கள்
பித்ரு தேவதா:	- பித்ரு தேவதைகளை
நவாக்ரயண பூஜாபி:	- புதிதான ஆக்ரயணம் என்ற பூஜைகளால்
அப்யர்ச்ய	- பூஜித்து,
காலே	- ஏற்ற காலத்தில்
க்ருதாக்ரயணகா:	- ஆக்ரயண பூஜையை முடித்தவர்களாய்
விதக கல்மஷா:	- பாபமொழிந்திருக்கின்றனர்.

प्राज्यकामा जनपदः संपन्नतरगोरसाः ।

विचरन्ति महीपाला यात्रास्थविजिगीषवः ॥

ப்ராஜ்ய காமா ஜனபத: ஸம்பந்நதர கோரஸா: !

விசரந்தி மஹிபாலா யாத்ராஸ்தா விஜிகீஷவ: ॥

ஜனபத:	- 'ஜனங்கள்
ஸம்பந்நதர கோரஸா:	- சம்ருத்தியான தயிர், பால், நெய்
	- இவைகளை உடையவர்களாய்
ப்ராஜ்ய காமா:	- மனோரதங்களெல்லாம் பெற்றுத்
	- திகழ்கின்றனர்.
விஜிகீஷவ:	- வெற்றியை விரும்பிய
மஹிபாலா:	- அரசர்கள்
யாத்ராஸ்தா:	- யாத்ரையிலிருப்பவர்களாய்
விசரந்தி	- வெளியில் சஞ்சரிக்கிறார்கள்.

सयमाने दृढं सूर्यं दिशमन्तकसेविताम् ।

विहीनतिलकेव स्त्री नोत्तरा दिक् प्रकाशते ॥

ஸேவமானே த்ருடம் ஸூரியே திஸமந்தகஸேவிதாம் !

விஹீந திலகேவ ஸ்த்ரீ நோத்தரா திக்ப்ரகாஸதே ॥

அந்தக ஸேவிதாம்	- 'யமனாலாச்ரமிக்கப்பட்ட
திஸம்	- தென்திசையை
ஸூரியே	- சூரியபகவான்,
த்ருடம்	- பூர்ணமாய்
ஸேவமானே	- அடைந்திருக்கையில்,
உத்தரா திக்	- வடக்குதிசை

5

8

விஹீந் திலகா - திலகமில்லாத
ஸ்த்ரீ இவ - பெண்போல,
ப்ரகாஸதேந - விளங்காதிருக்கிறது.

प्रकृत्या हिमकोशादयो द्रस्यस्य साम्प्रतम् ।

यथार्थनामा सुव्यक्तं हिमवान् हिमवान् गिरिः ॥

ப்ரக்ருத்யா ஹிமகோஸாட்யோ தூர ஸஸ்யஸ்ச ஸாம்ப்ரதம் ।

யதார்த்தநாமா ஸுவ்யக்தம் ஹிமவான் ஹிமவான் கிரி: ॥

ப்ரக்ருத்யா - 'இயற்கையாகவே
ஹிமகோஸாட்ய: - பனிக்கட்டிகளால் நிரம்பியிருக்கும்
ஹிமவான் - இம்மயமலை,
ஸாம்ப்ரதம் - இப்பொழுது
தூரஸஸ்ய: ச - தூரத்தில் சூரியனை உடையதாய்
ஹிமவான் - பனியையுடைய
கிரி: - மலை (என்று)
யதார்த்தநாமா - உண்மைப் பெயரையுடையதாய்
ஸுவ்யக்தம் - விளங்குகிறது.

अत्यन्तसुखसंचारा मध्याह्ने स्पर्शतः सुखाः ।

दिवसाः सुमगादित्याश्रयासलिलदुर्भगाः ॥

அத்யந்தஸுகஸஞ்சாரா மத்யான்னே ஸ்பர்ஸத: ஸுகா: ।

திவஸா: ஸுபகாதித்யாஸசயா ஸலிலதுர்பகா: ॥

திவஸா: - 'பகல்கள்,
மத்யாஹ்னே - நடுப்பகலில்
ஸ்பர்ஸத: - ஸ்பரிசிப்பதில்
ஸுகா: - சுகத்தைக் கொடுப்பவைகளாய்
அத்யந்த ஸுக - மிகவும் சுகமாய்த் திரியவுரியவைகள்.
ஸஞ்சாரா: -

ஸுபகாதித்யா: - செளம்யமான சூரியனையுடையவைகளாய்
சாயா ஸலில துர்பகா: - நிறுவையும் நீரையும் அணுகவொட்டாதவைகள்.

मृदुसूर्याः सुनीहाराः पटुशीताः समारुताः ।

शून्यारण्या हिमध्वस्ता दिवसा भान्ति साम्प्रतम् ॥

ம்ருது ஸஸ்யா: ஸநீஹாரா: படுபரீதா: ஸமாருதா: ।

ஸஸ்யாரண்யா ஹிமத்வஸ்தா திவஸா பாந்தி ஸாம்ப்ரதம் ॥

ஸாம்ப்ரதம் - இப்பொழுது
திவஸா: - பகல்கள்
ம்ருது ஸஸ்யா: - உக்கிரமற்ற சூரியனை உடையவைகளாய்
ஸநீஹாரா: - பனியுடன் கூடியவைகளாய்,

9

10

11

ஆரண்ய காண்டம் - பதினாறாம் ஸர்க்கம்

2971

படுபரீதா: - அதிகக் குளிருள்ளவைகளாய்,
ஸமாருதா: - காரற்றுடன் கூடியவைகளாய்,
ஹிமத்வஸ்தா: - சூடுபனியால் மூடப்பட்டு
ஸஸ்யாரண்யா: - மனித சஞ்சாரமற்ற காடுகளையுடையனவாய்
பாந்தி - இருக்கின்றன.

निवृत्ताकाशशयनाः पुष्यनीता हिमाख्याः ।

शीता वृद्धतरायामास्त्रियामा यान्ति साम्प्रतम् ॥

திவ்ருத்தா காலஸயநா: புஷ்யநீதா ஹிமாருணா: ।

ஸீதா வ்ருத்ததரா யாமாஸ்த்ரியாமா யாந்தி ஸாம்ப்ரதம் ॥

ஸாம்ப்ரதம் - இப்பொழுது
தரியாமா: - இரவுகள்
திவ்ருத்தா காலஸயநா: - வெட்டவெளியில் படுக்கவிடலாதவைகளாய்,
ஹிமாருணா: - பனியால் ஒளி மழுங்கிய
புஷ்யநீதா: - புஷ்யசந்திரனையுடையவைகளாய்,
ஸீதா: - மிகக் குளிர்ந்தவைகளாய்,
வ்ருத்ததரா யாமா: - நீண்ட பொழுதை உடையவைகளாய்
யாந்தி - கழிகின்றன.

12

रविसंक्रान्तिशीभाग्यस्तुषारावृतमण्डलः ।

निःश्वासाच्च इवादशस्यन्दमा न प्रकाशते ॥

ரவிஸங்க்ராத் ஸௌகாய்யஸ்துஷாராவ்ருத மண்டல: ।

நிஸ்ப்வாஸாத் இவாத்ஸஸ்சந்த்ரமா ந ப்ரகாஸதே ॥

சந்த்ரமா: - 'சந்திரன்
ரவி ஸங்க்ராத் - சூரியனிடம் சென்றுவிட்ட ஒளியை
ஸௌபாக்ய: - உடையவனாய்,
துஷாராருண மண்டல: - பனியாலொளிகுன்றிய மண்டலமுடையவனாய்,
நிஸ்ப்வாஸாத் - மூச்சுக்காற்றால் மங்கிய
ஆதர்ஸ: இவ - கண்ணாடி போல்
ப்ரகாஸதேந - பிரகாசிப்பாதிருக்கிறான்.

13

ज्योत्स्ना तुषारमलिना पीर्णमास्थी न राजते ।

सीतेव चातपस्यामा लक्ष्यते न च शोभते ॥

ஜ்யோத்ஸ்நா துஷாரமலிநா பௌர்ணமாஸ்யாம் ந ராஜதே ।

ஸீதேவ சாதபஸ்யாமா லக்ஷ்யதே ந து ஸோபதே ॥

ஜ்யோத்ஸ்நா - 'நிலவு
துஷார மாலிநா - பனியாலொளிகுன்றி
பௌர்ணமாஸ்யாம் - பௌர்ணமியிலும் கூட
ராஜதே ச - விளங்கவில்லை.

14

ஆத பர்யமாமா	- வெயிலினால் நிறம் குன்றிய
ஸீதா	- ஸீதாபிராட்டியார்
இவ	- போல்
லக்ஷ்யதேது	- காணப்படுகின்றதன்றி
ஸோபதேந	- சோபியாதிருக்கிறது.

प्रकृत्या शीतलस्पर्शो हिमविद्धश्च साम्प्रतम् ।

प्रवाति पश्चिमो वायुः काले दियुणशीतलः ॥

ப்ரக்ருத்யா ஸீதல ஸ்பர்ஸோ ஹிமவித்தஸ்ச ஸாம்ப்ரதம் ।

ப்ரவாதி பஸ்சிமோ வாயு: காலே த்விசுண ஸீதல: ॥

ப்ரக்ருத்யா	- இயற்கையாலே
ஸீதல ஸ்பர்ஸ:	- குளிர்ந்த
பஸ்சிம: வாயு:	- மேல்காற்று
ஸாம்ப்ரதம்	- இப்பொழுது
ஹிமவித்த: ச	- பனியாலுங்கூடப் பெற்றதாய்
த்விசுண ஸீதல:	- இரட்டிப்பான குளிர்ச்சியுடையதாய்,
காலே	- காலாவேளையில்
ப்ரவாதி	- வீசுகிறது.

बाष्पच्छन्नान्यरण्यानि यवगोधूमवन्ति च ।

शोमन्तेऽभ्युदिते सूर्ये नदन्तिः क्षिप्रसारसः ॥

பாஷ்பச்சந்த்நாந்யரண்யாநி யவகோதுமாவந்தி ச ।

ஸோபந்தே (அ)ப்யுதிதே ஸூர்யே நதந்தி: க்ஷெஞ்ச ஸாரணை: ॥

யவகோதும வந்திச- யவம், கோதுமை இவைகளையுடையனவும்,

பாஷ்பச் சந்த்நாநி ச - மூடுபனியால் மூடப்பெற்றனவுமான

அரண்யாநி - காடுகள்,

ஸூர்யே - சூரியன்

அப்யுதிதே - உதயமாகும் காலத்தில்

நதந்தி: - கூவும்,

க்ஷெஞ்ச ஸாரணை: - க்ஷெஞ்சம் ஸாரணம் என்ற பறவைகளால்

ஸோபந்தே - விளங்குகின்றன.

खर्जूरपुष्पाकृतिभिः शिरोभिः पूर्णतण्डुलैः ।

शोमन्ते किञ्चिदान्नाः शालयः कनकमाः ॥

கர்ஜூர புஷ்பாக்ருதிபி: ஸிரோபி: பூர்ண தண்டுகலை: ।

ஸோபந்தே கிஞ்சிதாந்நா: ஸாலய: கனகப்ரபா: ॥

ஸாலய: - நெற்பயிர்கள்,

கர்ஜூர புஷ்பாக்ருதிபி: - பேர்ச்சம்பூவின் பருமனுள்ளவைகளும்,

பூர்ண தண்டுகலை: - விளைந்த அரிசிகளுள்ளவைகளுமான

15

ஸிரோபி:	- கதிர்களால்
கனக ப்ரபா:	- பொன்னிறமுற்றவைகளாய்
கிஞ்சித்	- கொஞ்சம்
ஆந்நா:	- வளைந்தவைகளாய்
ஸோபந்தே	- விளங்குகின்றன.

निमगाः कर्णिकभिषु शूकैः कनकपिङ्गलैः ।

गन्धाम् केदारपथानां जिघ्रन्ति वनवासयः ॥

நிமக்ணா: கர்ணிகாக்ரேஷு ஸூகை: கனகபிங்கலை: ।

கந்தான் கேதார பத்மானாம் ஜிக்ரந்தி வன ஸாலய: ॥

வன ஸாலய: - வளத்திலுள்ள நெற்பயிர்கள்

கர்ணிகாக்ரேஷு - புஷ்பக்ஞ்சுசங்களின் நுனிகளில்

கனக பிங்கலை: - பொன்னிறமுள்ள

ஸூகை: - நெல்முனைகளால்

நிமக்ண: - அமிழ்ந்தவைகளாய்

கேதார பத்மானாம் - ஜலத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும் தாமரைகளது

கந்தான் - வாசனைகளை

ஜிக்ரந்தி - முகருகின்றன.

18

मयूखरूपसर्पन्निहिमनीहारसंवृतैः ।

दूरमभ्युदितः सूर्यः शशाङ्क इव लक्ष्यते ॥

மயூகை ரூபஸர்பந்திர் ஹிமநீஹார ஸம்வ்ருதை: ।

தூர மப்யுதித: ஸூர்ய: ஸாஸாங்க இவ லக்ஷ்யதே ॥

அப்யுதித: - உதித்த

ஸூர்ய: - சூரியன்

ஹிமநீஹார ஸம்வ்ருதை: - பனி, மூடுபனி இவைகளால் மறைக்கப்பட்டு

உபஸர்பந்தி: - பரவும்

மயூகை: - கிரணங்களால்

தூரம் - தூரத்தில்

ஸாஸாங்க: இவ - சந்திரனேன,

லக்ஷ்யதே - காணப்படுகிறான்.

19

अग्राह्यवीर्यं पूर्वाह्ने मध्याह्ने स्पर्शतः सुखः ।

संस्तः किञ्चिदापाप्मुदरातरः शोमते क्षिति ॥

அக்ராஹ்யவீர்ய: பூர்வாஹ்நே மத்யாஹ்நே ஸ்பர்ஸத: ஸுக: ।

ஸம்ஸ்த: கிஞ்சிதாபாண்ருதாத: ஸோபதே க்ஷிதௌ ॥

ஆதப: - வெயில்,

க்ஷிதௌ - பூமியில்

கிஞ்சித் - கொஞ்சம்

20

ஆ பாண்டு:	- வெளுத்ததாயும்,
ஸம்ரக்த:	- சிவந்ததாயும்,
பூர்வாஹ்னே	- காலையில்
அக்ரஹ்ய வீர்ய:	- சூடின்றியும்,
மத்த்யாஹ்னே	- மத்தியாஹ்ன காலத்தில்
ஸ்பர்ஸத:	- அனுபவிக்க
ஸுக:	- இனியதாயும்
ஸோபதே	- விளங்குகிறது.

अवश्यायनिपातेन किञ्चित्क्षिप्रशादला ।

वनानां शोभते भूमिनिविष्टतस्मात्तपा ॥

அவச்யாய நிபாதேந கிஞ்சித் ப்ரக்லின்னஸாத்வலா ।

வநநாம் ஸோபதே பூமிர் நிவிஷ்ட தருணாதபா ॥

வநநாம் - வனங்களுடைய

பூமி: - தரை,

அவச்யாய நிபாதேந - பனி வீழ்ச்சியால்

கிஞ்சித் - கொஞ்சம்

ப்ரக்லின்ன ஸாத்வலா - நனைந்த புற்களையுடையதாய்

நிவிஷ்ட தருணாதபா - இளம்பெயில் அடிக்கப்பெற்று

ஸோபதே - விளங்குகிறது.

स्युशंसु विपुलं शीतमुदकं द्विरदः सुखम् ।

अत्यन्तवृष्टितो वन्यः प्रतिसंहरते कसम् ॥

ஸ்ப்ருஸம்ஸ்து விபுலம் ஸீத முதகம் த்விரத: ஸுகம் ।

அத்யந்த த்ருஷிதோ வன்ய: ப்ரதிஸம்ஹரதே கசம் ॥

வன்ய: - காட்டு

த்விரத: - யானை,

அத்யந்தம் - மிக

த்ருஷித: - தாகமுற்று,

விபுலம் - மிக

ஸீதம் - குளிர்ந்த

உதகம் - ஜலத்தை

ஸுகம் - சந்தோஷமாய்

ஸம் ஸ்ப்ருஸான் - தொட்டு,

கரம் - துதிக்கையை

ப்ரதி ஸம்ஹரதே - திருப்பியிழுத்துக் கொள்ளுகிறது.

एते हि समुपासीना विहगा जलचारिणः ।

नायगाहन्ति सलिलमप्रगल्भा इवाहवम् ॥

21

22

ஆரண்ய காண்டம் - பதினாறாம் ஸர்க்கம்

2975

ஏதே ஹி ஸமுபாஸிநா விஹகா ஜல சாரிண: ।

நாயகாஹந்தி ஸலிலமப்ரகல்பா இவாஹவம் ॥

23

ஏதே - இந்த

ஜல சாரிண: - ஜலசாரிகளான

விஹகா: - பகடிகள்,

ஸமுபாஸிநா: - அருகில் உட்கார்ந்திருக்கின்றவையளாய்,

அப்ரகல்பா: - தைரியமற்றவர்கள்

ஆஹவம் - பேரோல்

இவ் - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,

ஸலிலம் - நீரில் முழுகாமலிருக்கின்றன.

விகாஹந்தி ந

अवश्यायतमोन्द्धा नीहारतमसा वृताः ।

प्रसुप्ता इव लक्ष्यन्ते विपुषा वनराजयः ॥

அவச்யாயதமோ நந்தா நீஹர தமஸா வ்ருதா: ।

ப்ரஸுப்தா இவ லக்ஷ்யந்தே விபுஷ்பா வனராஜய: ॥

24

வனராஜய: - விருகடங்கள்

அவச்யாயதமோநந்தா: - பனியாகிற குளால் வியாடிக் கப்பட்டவைகளாகவும்,

நீஹர தமஸா - மூடுபனியினி குளால்

வ்ருதா: - மறைக்கப்பட்டவைகளாகவும்,

விபுஷ்பா: - பூவற்றவைகளாய்

ப்ரஸுப்தா: இவ - தூங்குகின்றவைகள் போல்

லக்ஷ்யந்தே - காணப்படுகின்றன.

वाष्पसंछन्नसलिला रूतविज्ञेयसारसाः ।

हिमाद्र्यालुकेस्तीरिः सरितो भान्ति साम्प्रतम् ॥

பாஷ்ப ஸஞ்சன்ன ஸலிலா ருத விஞ்ஞேய ஸாரஸா: ।

ஹிமாந்த்ர வாலுக்கைஸ்தீர: ஸரிதோ பாந்தி ஸாம்ப்ரதம் ॥

25

ஸரித: - நதிகள்,

ஸாம்ப்ரதம் - இப்பொழுது

பாஷ்ப ஸஞ்சன்ன - பனியால் மறைக்கப்பட்ட நீரை

ஸலிலா: - உடையவைகளாய்,

ருத விஞ்ஞேய ஸாரஸா: - சப்தத்தால் ஊகித்தறிய வேண்டிய

ஸாரசங்களை உடையவைகளாய்

ஹிமாந்த்ர வாலுக்கை: - பனியால் நனைந்த மணலையுடைய

தீரை: - கரைகளால்

பாந்தி - விளங்குகின்றன.

उषारपतनाच्चैव मृदुत्वान्द्रास्करस्य च ।

शैत्यादगाग्रस्थमपि प्रायेण रसवज्जलम् ॥

துஷாரபதநாச்சைவ ம்ருதுத்வாந் பாஸ்கரஸ்ய ச |
 ஸைத்யாதகாக்ரஸ்தமபி ப்ராயேண ரஸவஜ்ஜலம் || 26
 அகாக்ரஸ்தம் - பாறைகளின்மீதிற்குக்கும்
 ஜலம் அபி - ஜலமும்
 துஷார பதநாத் ச - பனி பெய்வதாலும்
 பாஸ்கரஸ்ய - சூரியனது
 ம்ருதுத்வாத் ச - உக்கிரமின்மையாலும்
 ஸைத்யாத் ஏவ - சிதளத்தாலும்
 ப்ராயேண ரஸவத் - முற்றிலும் விஷம் போலிருக்கிறது.

जरार्जरितेः पयः शीर्णकेसरकर्णिकेः ।

नालशेषहिमध्वस्तेन भान्ति कमलाकराः ॥

ஜராஜர் ஜரிதை: பத்மை: ஸீர்ணகேஸரகர்ணிகை: |
 நாளசேஹிமதவஸ்தைர் ந பாந்தி கமலாகரா: || 27
 கமலாகரா: - தாமரையோடைகள்,
 ஜராஜர் ஜரிதை: - நாளாய் கிழிந்த
 பர்ணை: - இலைகளாலும்,
 ஸீர்ணகேஸர - உதிர்ந்த கிஞ்ஜல்கங்களாலும், காய்களாலும்,
 கர்ணிகை: - பனியாலமுடியவைகளுமான
 ஹிமத்வஸ்தை: - மலர்ந்த நகர்புகளால்,
 நாளசேஸை: - விளங்காதிருக்கின்றன.
 ந பாந்தி -

अस्मिन्सु पुख्यव्याघः काले दुःखसमन्वितः ।

तपश्चरति धर्मात्मा त्वद्भक्त्या भरतः पुरे ॥

அஸ்மின்ஸ் து புருஷவ்யாக்ர: காலே துக்கஸம்ந்வித: |
 தபஸ்சுரதி தர்மாத்மா த்வத் பக்த்யா பரத: புரே || 28
 புருஷவ்யாக்ர: - புருஷோத்தமனான
 பரத: து - பரதரும்,
 புரே - நகரில்
 அஸ்மின் - இந்த
 காலே - காலத்தில்
 துக்கஸம்ந்வித: - கஷ்டப்படுகின்றவராய்
 த்வத் பக்த்யா - தேவாரிட்டுத்துள்ள பத்திமையால்,
 தர்மாத்மா - தருமநெறி வழுவாதவராய்
 தப: - தவத்தை
 சரதி - புரிந்து வருகிறார்.

त्यक्त्वा राज्यं च मानं च भोगाश्च विविधान् बहून् ।

तपस्यी नियताहारः शीते शीते महीतले ॥

ஆரண்ய காண்டம் - பதினாறாம் ஸர்க்கம்

த்யக்த்வா ராஜ்யம் ச மானம் ச போகாம்ஸ்ச விவிதாள் பஹுநி |
 தபஸ்வீ நியதாஹார: ஸேதே ஸீதே மஹீதலே || 29
 பஹுநி - 'பல
 விவிதாள் - வகையான
 போகான் ச - போகங்களையும்,
 ராஜ்யம் ச - ராஜ்ஜாதிகாரத்தையும்
 மானம் ச - பெருமையையும்
 த்யக்த்வா - துறந்து
 தபஸ்வீ - தபஸ்வியாய்
 நியதாஹார: - நியமமான உணவுடையவராய்,
 ஸீதே - குளிர்ந்திருக்கும்
 மஹீதலே - தரையில்
 ஸேதே - படுக்கின்றார்.

सोऽपि वलामिमा नूनमभिषेकार्थमुद्यतः ।

वृतः प्रकृतिभिनित्यं प्रयाति सरयू नदीम् ॥

ஸோபி வலாமிமாம் நூநமபிஷேகார்த் முத்யத: |
 வ்ருத: ப்ரக்ருதிபிரிந்தியம் ப்ரயாதி ஸரயூம் நதீம் || 30
 ஸ: அபி - அவரும்
 இமாம் வேலாம் - இந்த வேளையில்
 அபிஷேகார்தம் - ஸ்நானம் செய்வதற்காக
 உத்யத: - எழுந்திருந்து
 ப்ரக்ருதிபி: - பரிவாரஜனங்களால்
 வ்ருத: - சூழப்பட்டவராய்,
 நித்யம் - பிரதிதினமும்
 ஸரயூம் - சரயூ
 நதீம் - நதிக்கு
 ப்ரயாதி நூநம் - போய்க்கொண்டிருக்கலாம்.

अत्यन्तसुखसंहरः सुकुमारो हिमादितः ।

कथं त्वपररात्रेषु सरयूमवगाहते ॥

அத்யந்த ஸுகஸம்வ்ருத்த: ஸுகுமார: ஹிமார்தித: |
 கதம் த்வபர ராத்ரேஷு ஸரயூமவகாஹதே || 31
 அத்யந்த ஸுகஸம்வ்ருத்த: - 'மிக சுகங்களிலேயே வளர்ந்தவரும்
 ஸுகுமார: - திருமேனியருமாகிய (அவர்),
 அபர ராத்ரேஷு - அதிகாலையிலேயே
 ஹிமார்தித: - பனியால் பீடிக்கப்பட்டவராய்
 கதம் - எப்படி
 ஸரயூம் - ஸரயூநதியில்
 அவகாஹதே - ஸ்நானம் செய்வார்.

पञ्चपत्रेक्षणी वीरः श्यामो निरुदरो महान् ।

धर्मज्ञः सत्यवादी च ह्रीनिषेधो जितेन्द्रियः ॥

பத்மபத்ரே ஷக்ஷணோ வீர: ஸ்யாமோ நிருதரோ மஹான் ।

தர்மஞ: ஸத்யவாதீ ச ஹ்நிஷேதோ ஜிதேந்த்ரிய: ॥

32

பத்ம பத்ரே ஷக்ஷண: - 'தர்மரையிதழ்போன்ற கண்களுற்றவர்;

ஸ்யாம: - ஸ்யாமன் வர்ணமுற்றவர்;

ஸ்ரீமான் - சீமான்;

நிருதர: - சிற்றிடையர்;

மஹான் - ஆஜானுபாகு;

தர்மக்ரு: - தருமமறிந்தவர்;

ஸத்யவாதீ - ஸத்யவாதி;

ஹ்நிஷேத: - அருவருப்பான காரியங்களில் தலையிடாதவர்;

ஜிதேந்த்ரிய: ச - ஜிதேந்த்ரியருமாவார்.

श्रियाभिभाषी मधुरो दीर्घबाहुरिन्दमः ।

सत्यज्य विविधान् भोगानां सर्वात्मना श्रितः ॥

ப்ரியாபிபாஷீ மதுரோ தீர்க்பாஹுரரிந்தம: ।

ஸத்யஜ்ய விவிதான் போகாந் ஆர்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்ரித: ॥

33

ப்ரியாபிபாஷீ - 'ப்ரியமாய் முன்பேசபவரும்,

மதுர: - இனிமையாய் பேசபவரும்,

தீர்க்பாஹு: - தீர்க்கபாகுவும்,

அரிந்தம: - பகைவரையழிப்பவருமாகிய அவர்,

விவிதான் - பலவகை

போகாந் - போகங்களை

ஸத்யஜ்ய - துற்றது,

ஸர்வாத்மநா - திரிகரணங்களாலும்

ஆர்யம் - தேவரீரை

ஸ்ரித: - அண்டியிருக்கிறார்.

जितः स्वर्गस्तव भ्रात्रा भरतेन महात्मना ।

यनस्थमपि तापस्ये यस्त्वामनुविधीयते ॥

ஜித: ஸ்வர்கஸ்தவ ப்ராத்ரா பரதேந மஹாத்மநா ।

யனஸ்தமபி தாபஸ்யே யஸ்த்வா மநுவிதீயதே ॥

34

ய: - 'எவர்

வனஸ்தம் - காடெழுந்தருளியிருக்கும்

த்வாம் - தேவரீரை,

தாபஸ்யே - தபோவிஷயத்தில்

அநுவிதீயதே - அநுவரணிக்கின்றாரோ, (அந்த,)

ஆரண்ய காண்டம் - பதினாறாம் ஸர்க்கம்

தவ -

- தேவரீரது

ப்ராத்ரா -

- தம்பியான,

மஹாத்மநா -

- மகாத்மாவான

பரதேந -

- பரதரால்

ஸ்வர்க: -

- ஸ்வர்க்கமானது

ஜித: -

- கைப்பற்றப்பட்டது.

न पित्र्यमनुवर्तन्ते मातृकं द्विपदा इति ।

ख्यातो लोकप्रवादोऽयं भरतेनान्यथा कृतः ॥

ந பித்ர்ய மநுவர்த்தந்தே மாத்ருகம் த்விபதா இதி ।

க்யாதோ லோக ப்ரவாதோ:யம் பரதேநாந்யதா க்ருத: ॥

35

த்விபதா: -

- 'மானிடர்கள்

மாத்ருகம் -

- மாதாவின் குணத்தை

அநுவர்த்தந்தே -

- கொள்ளுகின்றார்கள்.

பித்ர்யம் -

- பிதாவின் குணத்தை

ந -

- கொள்ளுவதில்லை

இதி -

- என்று

க்யாத: -

- பிரசித்தமான

அயம் -

- இந்த

லோக ப்ரவாத: -

- உலகவதந்தி

பரதேந -

- பரதரால்

அந்யதா க்ருத: -

- பொய்யாக்கப்பட்டது.

भर्ता दशरथो यस्याः साधुश्च भरतः सुतः ।

कथं नु साम्बा केकेयी ताष्टशी क्रूरदर्शिनी ॥

பர்தா தஸரதோ யஸ்யா: ஸாதுஸ்ச பரத: ஸுத: ।

கதம் நு ஸாம்பா கைகேயீ தாத்த்ருஸீ க்ரூரதர்ஸினீ ॥

36

யஸ்யா: பர்தா -

- 'எவளுக்கு கணவனார்

தஸரத: -

- தஸரத சக்ரவர்த்தியாரோ,

ஸுத: -

- புதல்வன்

ஸாது: -

- பரிசுத்தமூர்த்தியாகிய

பரத: ச -

- பரதனோ,

ஸாகைகேயீ -

- அந்த கைகேயி

அம்பா -

- அம்மார்

கதம் நு -

- ஏனோ

தாத்த்ருஸீ -

- இப்படிப்பட்ட

க்ரூரதர்ஸினீ -

- கொடிய எண்ணமுடையவளாயிருக்கிறாள்.'

इत्येवं लक्ष्मणे वाक्यं स्नेहादब्रुवति धार्मिके ।

परिवादं जनन्यास्तमसहन् राघवोऽब्रवीत् ॥

இத்யேவம் லக்ஷ்மணே வாச்யம் ஸ்நேஹாத் ப்ருவதி தார்மிகே ।
பரிவாதம் ஜநந்யாஸ்தம்ஸஹத் ராகவேஹிப்ரவீத் ॥

37

தார்மிகே - தார்மிகராகிய
லக்ஷ்மணே - லக்ஷ்மணர்
ஸ்நேஹாத் - பத்திமையால்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவதி - பேசுகையில்
ராகவ: - ஸ்ரீராகவர்
ஜநந்யா: - ஜனையப்பற்றிய
தம் - அந்த
பரிவாதம் - அபவாதச் சொல்லை
அஸஹத் - சகியாதவராய்
வாச்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

न तेऽस्मा मध्यमा तात गहितव्या कथंचन ।

तामेवेक्ष्वाकुनायस्य भरतस्य कथां श्रुत् ॥

ந தே (அ)ம்பா மத்யமா தாத கஹிதவ்யா கதஞ்சன ।

தாமேவ இக்ஷ்வாகு நாதஸ்ய பரதஸ்ய கதாம் ச்ரு ॥

தாத - குமுந்தாய்
தே - உன்னால்
மத்யமா - பசுபாதமில்லாத
அம்பா - தாய்
கதஞ்சன - எவ்வகையிலும்
கஹிதவ்யா ந - நிந்திக்கத்தக்கவனால்
இக்ஷ்வாகு நாதஸ்ய - இக்ஷ்வாகுதிலகனான
பரதஸ்ய - பரதனைப் பற்றியதாகிய
தாம் - அந்த
கதாம் ஏவ - பேச்சையே
சுரு - சொல்லு.

निक्षितापि हि मे बुद्धिर्वनयासे दहवता ।

भरतस्नेहसंतप्ता बालिशीक्षियते पुनः ॥

நிஸ்சிதாபி ஹி மே புத்திர் வனவாஸே த்ருடவ்ரதா ।

பரதஸ்நேஹஸந்தப்தா பாலிசீக்ஷியதே புன: ॥

மே புத்தி: - 'எனது புத்தியானது
வனவாஸே ஹி - வனவாஸத்திலேயே
த்ருட வ்ரதா - உறுதியாய்
நிஸ்சிதாஅபி - தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும்,

38

39

பரதஸ்நேஹ ஸந்தப்தா - பரதனிடத்திலுள்ள அன்பினால் கலக்கமுற்றதாய்
புன: - இப்பொழுது
பாலிசீக்ஷியதே - தடுமாற்றமடைகிறது.

संस्मराम्यस्य वाक्यानि प्रियाणि मधुराणि च ।

हृद्यान्यमृतकल्पानि मनःप्रह्लादनानि च ॥

ஸம்ஸ்மராம்யஸ்ய வாச்யாநி ப்ரியாணி மதுராணி ச ।

ஹ்ருத்யாந்யம்ருத கல்பாநி மன: ப்ரஹ்லாதநாநி ச ॥

40

அஸ்ய - இவனது
ப்ரியாணி - பிரியமானவைகளும்,
மதுராணி ச - மதுரமானவைகளும்,
அம்ருத கல்பாணி - அம்ருதத்தை நிகர்த்து
ஹ்ருத்யாநி - மனோக்ருமானவைகளும்,
மன: ப்ரஹ்லாதநாநி ச - மனதைக் களிக்கச் செய்கின்றவைகளுமான
வாச்யாநி - மொழிகளை
ஸம்ஸ்மராமி - நினைத்துக்கொண்டே இருக்கிறேன்.

कदा न्वहं समेष्यामि भरतेन महात्मना ।

शत्रुघ्नेन च वीरेण त्वया च रघुनन्दन ॥

கதா ந்வஹம் ஸமேஷ்யாமி பரதேந மஹாத்மநா ।

ஸத்ருக்ணேன ச வீரேண த்வயா ச ரகுநந்தந ॥

41

ரகுநந்தந - 'லக்ஷ்மண'
அஹம் - நான்
மஹாத்மநா - மகாத்மாவாகிய
பரதேந - பரதனோடும்,
வீரேண - வீரனாகிய
ஸத்ருக்ணேன ச - சத்துருக்களனோடும்,
த்வயா ச - உன்னோடும்
கதா ஹி - எப்பொழுதுதான்
ஸமேஷ்யாமி - சேர்ந்திருப்பேனோ?

इत्येवं विरपस्तत्र प्राप्य योदावरीं नदीम् ।

चन्द्रमिवैकं ककुत्स्थः सानुजः सह सीतया ॥

இத்யேவம் விரபஸ்தத்ர ப்ராய்ய யோதாவரீம் நதீம் ।

சக்ரே (அ)பிஷேகம் காருத்ஸ்த: ஸாநுஜ: ஸஹ சீதயா ॥

42

காருத்ஸ்த: - ஸ்ரீராமர்,
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
தத்ர - அப்பொழுது
விரபன் - சொல்லிக்கொண்டே
கோதாவரீம் - கோதாவரி
நதீம் - நதியை

ப்ராப்ய	- அடைந்து
ஸாநுஜு:	- தம்பியோடும்
ஸீத்யா ஸஹ	- ஸீதாபிராட்டியாருடனும் கூட
அபிஷேகம்	- ஸ்நானத்தை
சக்ரே	- செய்து முடித்தார்.

तर्पयित्वाय सलिलैस्त पितृन् देवतानि च ।

स्तुवन्ति स्मोदितं सूर्य देवतस्य समाहिताः ॥

தர்பயித்வாத ஸலிலைஸ்தே பித்ருள் தேவதாநி ச ।
ஸ்துவந்தி ஸ்மோதிதம் ஸூர்யம் தேவதாஸ்ச ஸமாஹிதா: ॥

அத	- அப்பொழுது
தே	- அவர்கள்
பித்ருள்	- பித்ருக்களுக்கும்
தேவதா: அபி	- தேவதைகளுக்கும்
ஸலிலை:	- ஜலத்தால்
தர்பயித்வா	- தர்ப்பணம் செய்துவிட்டு,
உதிதம்	- உதித்த
ஸூர்யம்	- சூரியபகவானையும்
தேவதா: ச	- தேவதைகளையும்
ஸமாஹிதா:	- பத்திமைகொண்டு
ஸ்துவந்தி ஸம்	- ஸ்தோத்திரம் செய்தார்கள்.

कृताभिषेकः स रराज रामः सीताद्वितीयः सह लक्ष्मणेन ।

कृताभिषेको गिरिराजपुत्र्या रुद्रः सनन्दी भगवानियेशः ॥

க்ருதாபிஷேக: ஸ ராஜ ராம: ஸீதாத்தவித்ய: ஸஹ லக்ஷ்மணேன ।

க்ருதாபிஷேகோ கிரி ராஜ புத்ரியா ருத்ர: ஸநந்தி பகவாநிவேஸ: ॥

லக்ஷ்மணேன ஸஹ	- லக்ஷ்மணனோடு கூட
ஸீதாத்தவித்ய:	- ஸீதையை பக்கவிலுடையவராய்
க்ருதாபிஷேக:	- ஸ்நானம் செய்த
ஸ:	- அந்த
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
ஸநந்தி	- நந்திபகவானுடன்
கிரிராஜ புத்ரியா	- பாள்வதியோடு
க்ருதாபிஷேக:	- ஸ்நானம் செய்த,
ஈச:	- ஈசனாகிய
ருத்ர: பகவாந்	- ருத்திர பகவான்
இவ து	- போலவே
ரராஜ	- விளங்கினார்.

தித்யாபிஷேக ப்ரதி ராமாயண வாஸ்தவீய ஆதிசுவே
ரத்யஸம்ஸந்தி ஸஹஸரிகளாம் ஸம்ஹிதாஸம் ஆரணய கஸன்டே
பேறமுத்த வர்ணணம் தம டோடாய: ஸங்க: ॥

ஸப்ததஸ: ஸர்க: - 17

कृताभिषेको रामस्तु सीता सीमित्रिरेव च ।

तस्माद्गोदावरीतीरास्ततो जम्भुः स्वमाश्रमम् ॥

க்ருதாபிஷேகோ ராமஸ்து ஸீதா ஸௌமித்ரிரேவ ச ।

தஸ்மாத் கோதாவரீ தீராத் தஜோ ஜக்மு: ஸ்வமாஸ்ரமம் ॥

க்ருதாபிஷேக:	- ஸ்நானம் செய்து முடித்த
ராம: து	- ஸ்ரீராமரும்
ஸீதாச	- ஸீதாபிராட்டியாரும்,
ஸௌமித்ரி: ஏவ	- ஸௌமணனும்,
தஸ்மாத்	- அந்த
கோதாவரீ தீராத்	- கோதாவரீ தீரத்திலிருந்து
தத:	- அப்பொழுது
தஸ்வம்	- தங்களுது
ஆஸ்ரமம்	- ஆஸ்ரமத்திற்கு
ஜக்மு:	- சென்றார்கள்.

आश्रमं तमुपागम्य राघवः सहलक्ष्मणः ।

कृत्या पीर्वाष्टिकं कर्म पर्णशालामुपागमत् ॥

ஆஸ்ரமம் தமுபாகமய் ராகவ: ஸஹலக்ஷ்மண: ।

க்ருத்வா பெள்வாஹ்ணிகம் கர்ம் பர்ணஸாலா முபாகமத் ॥

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
தம் ஆஸ்ரமம்	- அந்த ஆஸ்ரமத்திற்கு
உபாகமய	- வந்துசேர்ந்து
ஸஹ லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணரோடு கூட,
பெள்வாஹ்ணிகம்	- காலையில் செய்ய வேண்டிய
கர்ம்	- அனுஷ்டானத்தை
க்ருத்வா	- செய்து முடித்து
பர்ணஸாலாம்	- பர்ணஸாலாக்குள்
உபாகமத்	- நுழைந்தார்.

उवास सुखितस्तत्र पूज्यमानो महर्षिभिः ।

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा चकार विविधाः कथाः ॥

உவாஸ ஸுகிதஸ்தத்ர பூஜ்யமானோ மஹர்ஷிபி: ।

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ர சகார விவிதா: கதா: ॥

1

2

3

தத்ர	- அப்பர்ணசாலையில்
மஹர்ஷிபி:	- மகரிஷிகளால்
பூஜ்யமாந:	- கொண்டாடப்பட்டவராய்,
ஸுகித:	- சுகமாய்
உவாஸ	- காலங்கழித்து வந்தார்.
ப்ரத்ர	- தம்பியாகிய
லக்ஷ்மணேன ஸஹ	- லக்ஷ்மணனோடுகூட.
விவிதா:	- பல
கதா: சகார	- கதைகளைப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

ச ராம: पर्णशालायामसीन: सह सीतया ।

विराज महाबाहुश्रिया चन्द्रमा इव ॥

ஸ ராம: பர்ணஸாலாயாமஸீந: சஹ சீதயா ।

விராஜ மஹா பாஹுஸ்சித்ரயா சந்த்ரமாம இவ ॥

மஹாபாஹு:	- மகாபாகுவான.
ஸ: ராம:	- அந்த ஸ்ரீராமர்
பர்ணஸாலாயாம்	- பர்ணசாலையில்
ஸீதயா ஸஹ	- ஸீதாபிராட்டியாரோடுகூட.
ஆஸீந:	- வீற்றிருந்துகொண்டு
சந்த்ரமாம:	- சந்திரன்
சித்ரயா	- சித்திரை நட்சத்திரத்தோடு
இவ	- எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
விரராஜ	- விளங்கினார்.

तथासीनस्य रामस्य कथासंसक्तचेतसः ।

तं देशं राक्षसी काचिदाजगाम यच्चस्या ॥

ததாஸீநஸ்ய ராமஸ்ய கதாஸஸ்க்த சேதஸ: ।

தம் தேசம் ராக்ஷஸீ காசிதாஜகாம யச்சஸ்யா ॥

ததா	- இவ்வாறு
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமர்
கதாஸம்ஸ்க்த சேதஸ:	- கதைகளில் மூழ்கிய மனமுடையவராய்
ஆஸீநஸ்ய	- உட்கார்ந்திருக்கையில்
காசித்	- ஒரு
ராக்ஷஸீ	- அரக்கி
யச்சஸ்யா	- தற்செயலாக
தம்	- அந்த
தேஸம்	- இடத்திற்கு
ஆஜகாம	- வந்தாள்.

सा तु शूर्पणखा नाम दशग्रीवस्य रक्षसः ।

भगिनी राममासाद्य ददर्श त्रिदशोपमम् ॥

ஸா து ஸூர்ப்பணகா நாம தசாக்ரீவஸ்ய ரக்ஷஸ: ।

பகிநீ ராம மாஸாத்ய ததர்ஸ த்ரிதசோபமம் ॥

தசாக்ரீவஸ்ய	- ராவண
ரக்ஷஸ:	- அரக்கனது
பகிநீ	- தங்கையாள்
ஸூர்ப்பணகா நாம	- சூர்ப்பணகையென்ற
ஸா	- அவள்
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஆஸாத்ய	- அணுகி
த்ரிதசோபமம்	- தேவனை நிகர்த்தவராக
து	- அப்பொழுது
ததர்ஸ	- நினைத்தாள்.

सिंहारस्क महाबाहुं पश्यत्रनिभेषणम् ।

आजानुबाहुं दीप्तास्यमतीव प्रियदर्शनम् ॥

ஸிம்ஹோரஸ்கம் மஹாபாஹும் பத்ம பத்ரநிபேஷணம் ।

ஆஜானுபாஹும் தீப்தாஸ்யமதீவ ப்ரியதர்ஸணம் ॥

ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஸிம்ஹோரஸ்கம்	- அகன்ற மார்புடையவராகவும்,
மஹாபாஹும்	- நீண்ட கைகளையுடையவராகவும்,
பத்ம பத்ரநிபேஷணம்	- தாமரை இதழ்போன்ற கண்களற்றவராகவும்,
ஆஜானுபாஹும்	- ஆஜானுபாகுவாகவும்,
தீப்தாஸ்யம்	- தேஜோமயமாய் விளங்கும் திருமுகம் உடையவராகவும்,
அநீவ	- மிக
ப்ரிய தர்ஸணம்	- என்மையிராகவும்,

गजविक्रान्तगमनं जटामण्डलधारिणम् ।

सुकुमारं महासत्त्वं पार्थिवव्यञ्जनान्वितम् ॥

கஜவிக்ரந்த கமணம் ஜடாமண்டலதாரிணம் ।

ஸுகுமாரம் மஹாஸத்வம் பார்திவ வ்யஞ்ஜனாந்விதம் ॥

राममिन्दीवरस्याम कर्पसच्छात्रमम् ।

बभूवेन्द्रोपमं दृष्ट्वा राक्षसी काममोहिता ॥

ராம மிந்தீவரஸ்யாமம் கர்ப்பச ஸத்ருஸப்ரபம் ।

பபூவேந்ரோபமம் த்ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸீ காம மோஹிதா ॥

கஜ விக்ராத கமனம் - யானை நடையை ஒத்த நடையுடையவராகவும்,
ஜடாமண்டல தாரிணம் - மண்டலாகாரமான ஜடையுடையவராகவும்,
ஸுகுமாரம் - சுகுமார நிருமேனியை உடையவராகவும்,
மஹாஸத்வம் - மிக்க கம்பீரமானவராகவும்,
பாநிவய்யஸ்ரஜ்ஜனரவிதம் - ராஜஸ்குணங்களோடு கூடியவராகவும்,
இந்தீவரஸ்யமம் - கருநெய்தல் வர்ணமுற்றவராகவும்,
கந்தர்ப ஸத்ருஸ ப்ரபம் - மனமதனை நிகர்த்த ஒளியுடையவராகவும்,
இந்திரோபமம் - இந்திரனை நிகர்த்தவராகவும்,
தருஷ்டீவா - கவனித்து
அரக்ஷ - அரக்கி
காம மோஹிதா - காமவெறியுற்றவளாக
பபூவ - ஆயினள்.

सुमुखं दुर्मुखी रामं वृत्तमध्यं महोदरी ।

विशालाक्षं विरुपाक्षी सुकेशं ताम्रमूर्धजा ॥

ஸுகுமகம் துர்முகீ ராமம் வ்ருத்தமத்யம் மஹோதரீ ।
விசாலாக்ஷம் விருபாக்ஷீ ஸுகேசம் தாம்ரமூர்தஜா ॥

प्रीतिरूपं विरुपा सा सुस्वरं नैरवस्थना ।

तरुणं दारुणा वृद्धा दक्षिणं वामभाषिणी ॥

ப்ரீதிருபம் விருபா ஸா ஸுஸ்வரம் நைரவஸ்வரா ।

தருணம் தாருணா வ்ருத்தா தக்ஷிணம் வாமபாஷினீ ॥

न्यायवृत्तं सुदुर्वृत्ता प्रियमप्रियदर्शना ।

शरीरजसमाविष्टा राक्षसी वाक्यमब्रवीत् ॥

ந்யாயவ்ருத்தம் ஸுதுர் விருத்தா ப்ரியம் மப்ரிய தர்ஸநா ।

ஸாரீஜஸமாவிஷ்டா ராக்ஷஸீ வாக்யமப்ரவீத் ॥

துர்முகீ - துர்முகியும்,
மஹோதரீ - பெருவயிறுடையவளும்,
விருபாக்ஷீ - விருபக்கண்களுடையவளும்,
தாம்ரமூர்தஜா - செம்பட்ட மயிருடையவளும்,
விருபா - பார்க்கவொண்ணாதவளும்,
பைரவஸ்வரா - பயங்கர கர்ஜனையுடையவளும்,
தாருணா - பார்க்க பயங்கரமானவளும்,
வ்ருத்தா - கிழவியும்,
வாமபாஷினீ - வக்கிரமாய் பேசுபவளும்,
ஸுதுர் விருத்தா - மறநெறியுடையவளும்
அப்ரிய தர்ஸநா - தீய எண்ணமுடையவளுமான
ஸா ராக்ஷஸி - அந்த அரக்கி

10

11

12

ஸுகுமகம் - சுகுமகும்,
வ்ருத்த மத்யம் - சிற்றிடையரும்,
விசாலாக்ஷம் - அழகிய கண்ணரும்,
ஸுகேசம் - அழகிய கூந்தலுடையவரும்,
ப்ரீதிருபம் - பார்க்கப் பார்க்க தெவிட்டாதவரும்,
ஸுஸ்வரம் - இனிய குரலுடையவரும்,
ராமம் - பார்ப்போர் மனைத கவருபவரும்,
தருணம் - நல்ல யுவாவும்,
தக்ஷிணம் - குலூவாய்ப் பேசுபவரும்,
ந்யாய வ்ருத்தம் - அறநெறியுடையவரும்,
ப்ரியம் - நல்லெண்ணமுடையவருமான்
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து,
ஸாரீஜ ஸமாவிஷ்டா - காமத்தால் கட்டுண்டவளாகி,
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு பேசினான்.

जटी तापसरूणेण सभायः शरचापधृत् ।

आगतस्त्वमिमं देशं कथं राक्षससंविதम् ॥

ஜட தாபஸருபேண ஸபாயம்: ஸர சாபத்தூத் ।

ஆகதஸ்தவமிமம் தேசம் கதம் ராக்ஷஸ ஸேவிதம் ॥

13

किमागमनकृत्यं ते तत्त्वमाख्यातुमर्हसि ॥

किमागमनं कृत्यं ते तत्त्वमाख्यातुमर्हसि ॥

கிமாகமன க்ருத்த்யம் தே தத்வ மாக்ஷாது மர்ஹஸி ॥

14

தாபஸருபேண - தவவேடம் பூண்டு

ஜட - சடைமுடி தரித்து

ஸபாயம்: - மனைவியுடனிருப்பவனாய்

ஸர சாபத்தூத் - பாணம், வில் இவைகளை தரித்தவனாய்,

ராக்ஷஸ ஸேவிதம் - அரக்கர்களது வாஸஸ்தலமாகிய

இதம் - இம்ம

தேசம் - இடத்திற்கு

த்வம் - நீ

கதம் ஆகத: - எப்படி வந்தனை?

ஆகமன கார்யம் - வரவேண்டிய காரியம்

தே - உனக்கு

கிம் - என்ன?

தத்வம் - உண்மையை

ஆக்யாதும் அர்ஹஸி - நீ சொல்வவேண்டும்.

एवमुक्तस्तु राक्षस्या शूर्पणख्या परतपः ।

ऋजुबुद्धितया सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥

ஏவமுத்தஸ்து ராஷஸ்யா ஸசிபணக்யா பரந்தப: |

ருஜுபுத்திதயா ஸர்வமாக்யாது முபசக்ரமே ||

15

- பரந்தப: - சத்துருக்களைத் தவிக்கச் செய்யும்வர்,
 ராஷஸ்யா - அரக்கியாகிய
 ஸசிபணக்யா - சூர்ப்பநகையால் (நேர்மையுடன் இருப்பதால்)
 ஏவம் உக்த: - மேற்கண்டவாறு வினாவப்பட்டவரால்
 ருஜுபுத்திதயா - ருஜுபித்தியால்
 ஸர்வம் து - ஸர்வாவற்றையும்
 ஆக்யாதும் - சொல்ல நீர்மானித்தார்.
 உபசக்ரமே

अनृतं न हि रामस्य कदाचिदपि संमतम् ।

विशेषेणाश्रमस्यस्य समीपे स्त्रीजनस्य च ॥

அந்ருதம் ந ஹி ராமஸ்ய கதாசிதபி ஸம்மதம் |

விசேஷேணாஸ்ரமஸ்தஸ்ய ஸமீபே ஸ்த்ரீ ஜனஸ்ய ச ||

16

- ஹி - ஏனெனில்
 ராமஸ்ய - பூரீராமருக்கு
 கதாசித் அபி - எக்காலத்திலும்,
 அந்ருதம் - பொய்
 ந ஸம்மதம் - இஷ்டமல்லாதது.
 ஆஸ்ரமஸ்தஸ்ய - ஆஸ்ரமத்திலிருக்கையிலும்,
 ஸ்த்ரீ ஜனஸ்ய - பெண்பிள்ளையினது
 ஸமீபே ச - முன்னிலையிலும்
 விசேஷேண - முக்கியமாய் பிடிக்கவில்லை.

आसीदशरथो नाम राजा त्रिदशविक्रमः ।

तस्यहमग्रजः पुत्रो रामो नाम जनैः सुतः ॥

ஆஸ்தே தஸரதோ நாம ராஜா த்ரீதஸ விக்ரம: |

தஸ்யாஹமக்ரஜ: புத்ரோ ராமோ நாம ஜனண: ஸ்ருத: ||

17

- த்ரீதஸ விக்ரம: - 'தேவருக்கொப்பான பராக்கிரமமுடைய
 தஸரத: நாம - ததரதென்ற
 ராஜா - சக்ரவர்த்தியொருவர்
 ஆஸ்தே - இருந்தார்.
 தஸ்ய - அவருடைய
 அக்ரஜ: - ஜ்யேஷ்ட
 புத்ர: - புதல்வன்
 அஹம் - நான்
 ராம: நாம - 'ராமனென'
 ஜனண: - ஜனங்களால்
 ஸ்ருத: - அழைக்கப்படுபவன்.

आताय लक्ष्मणो नाम यवीयान् मामनुवतः ।

इयं भार्या च वेदेही मम सीतेति विश्रुता ॥

பிரதாயம் லக்ஷ்மணோ நாம யவீயான் மாமநுவத: |

இயம் பார்யா ச வைதேஹி மம சீதேதி விஸ்ருதா ||

18

- அயம் - 'இவன்
 யவீயான் - இளைய
 ப்ராதா - சகோதரன்;
 லக்ஷ்மண: நாம - லக்ஷ்மணனென பெயர்.
 மாம் - என்னை
 அநுவத: - தொடர்ந்து வந்திருக்கிறான்.
 இயம் - இவள்
 மம - எனது
 பார்யா - மனைவி;
 ஸீதா இதி - ஸீதையென
 விஸ்ருதா - பிரசித்திபெற்ற
 வைதேஹி ச - விதேக மன்னரின் மகள்.

नियोगात् नरेन्द्रस्य पितुर्नायक्य यन्त्रितः ।

धर्मार्थं धर्मकाङ्क्षी च वनं वस्तुनिहागतः ॥

நியோகாத்து நரேந்த்ரஸ்ய பிதுர்நாயகஸ்ச யந்த்ரீத: |

தர்மார்தம் தர்மகாங்க்ஷீ ச வனம் வஸ்துமிஹாகத: ||

19

- நரேந்த்ரஸ்ய - 'சக்ரவர்த்தியாகிய
 பிது: - தந்தையினுடையவும்,
 நாயக: ச - தாயுடையவும்
 நியோகாத் து - ஆக்கினவனாலேயே
 யந்த்ரீத: - கட்டுண்டவனாய்
 தர்மகாங்க்ஷீ - தருமத்தில் பற்றுடையவனாய்
 தர்மார்தம் ச - தருமத்தை வளர்ப்பதற்காக
 வனம் வஸ்தும் - வனத்தில் வளரிக்க
 இஹ - இங்கு
 ஆகத: - வந்திருக்கிறேன்.

त्वां तु वेदिमुमिच्छामि कथ्यतां कसि कस्य वां ॥

த்வாம் து வேதிமுமிச்சாமி கத்யதாம் காஸி கஸ்ய வா ||

20

- த்வாம் து - 'உன்னைப் பற்றியும்
 வேதிதும் - தெரிந்துகொள்ள
 இச்சாமி - நினைக்கிறேன்.
 கா அஸி - நீ யார்?

கல்ய வா - யாரைச் சேர்ந்தவன்?
கத்யதாம் - சொல்லப்பட்டும்.

न हि तावन्मोक्षाङ्गी राक्षसी प्रतिभासि मे ।

इह वा किञ्चिन्मिदं त्वमागतं ब्रूहि तत्त्वतः ॥

ந ஹி தாவன்மோக்ஷாங்கீ ராக்ஷஸீ ப்ரதிபாஸி மே ।

இஹ வா கிம் நிமித்தம் த்வமாகதா ப்ரூஹி தத்த்வத: ॥

மனோக்ஷாங்கீ - 'அழகிய அங்கங்களை உடையவளாய்'

ந ஹி தாவத் - காணப்பட்டவில்லை.

மே - எனக்கு

த்வம் - நீ

ராக்ஷஸீ - அரக்கியென

ப்ரதிபாஸி - தோற்றுகின்றனை.

கிம் நிமித்தம் - எதற்காக

இஹ - இங்கு

ஆகதா வா - நீ வந்திருக்கின்றனா?

தத்த்வத: - உள்ளபடி

ப்ரூஹி - சொல்லு.

साव्रवीद्वचनं श्रुत्वा राक्षसी मदनादिता ।

श्रूयतां राम वक्ष्यामि तत्त्वार्थं वचनं मम ॥

ஸாப்ரவீத் வசனம் ஸ்ருத்வா ராக்ஷஸீ மதநாதிதா ।

ஸ்ரூயதாம் ராம வக்ஷ்யாமி தத்வார்தம் வசனம் மம ॥

ஸா - அந்த

மதநாதிதா - மன்மத பாதையுற்ற

ராக்ஷஸீ - அரக்கி

வசனம் - இம்மொழியை

ஸ்ருத்வா - கேட்டு,

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு சொன்னான்.

ராம - 'ராம'

தத்வார்தம் - உள்ளதை

வக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன்.

மம வசனம் - என் மொழி

ஸ்ரூயதாம் - கேட்கப்பட்டும்.

अहं शूर्पणखा नाम राक्षसी कामरूपिणी ।

अरण्यं विचरामीदमेका सर्वभयंकरा ॥

அஹம் ஸூர்ப்பணகா நாம ராக்ஷஸீ காமரூபினீ ।

அரண்யம் விசராமீத மோகா ஸர்வ பயங்கரா ॥

21

22

23

அஹம் - 'நான்'

ஸூர்ப்பணகா நாம - சூர்ப்பணகை என்ற

காமரூபினீ - நினைத்த உருவமெடுக்கவல்ல

ராக்ஷஸீ - அரக்கி.

ஏகா - தனிமையாய்

இதம் - இத்த

அரண்யம் - காட்டில்

ஸர்வ பயங்கரா - எல்லோருக்கும் பயத்தை விளைவித்துக் கொண்டு

விசராமி - சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

रावणो नाम मे भ्राता बलीयान् राक्षसेश्वरः ।

वीरो विश्रवसः पुत्रो यदि ते श्रोत्रमागतः ॥

ராவணோ நாம மே ப்ரதா பலியான் ராக்ஷஸேஸ்வர: ।

வீரோ விஸ்ரவஸ: புத்ரோ யதி தே ஸ்ரோத்ரமாகத: ॥

ராக்ஷஸாதிப: - 'அரக்கர்கோனாகும்'

ராவண: நாம - ராவணென்ற

ராக்ஷஸ: - அரக்கன்

மே ப்ரதா - எனது தமயன்;

வீர: - மகா சூரன்;

விஸ்ரவஸ: - விஸ்ரவஸின்

புத்ர: - புதல்வன்;

தே - உன்

ஸ்ரோத்ரம் - காதிற்கும்

யதி ஆகத: - எட்டியிருக்கும்.

प्रवृद्धनिद्रश्च तथा कुम्भकर्णो महाबलः ।

विभीषणस्तु धर्मात्मा न तु राक्षसचेष्टितः ॥

ப்ரவ்ருத்த நித்ரஸ்ச ததா கும்பகர்ணோ மஹாபல: ।

விபீஷணஸ்து தர்மாத்தமா ந து ராக்ஷஸ சேஷ்டித: ॥

ப்ர வ்ருத்த நித்ர: - 'நீண்ட தூக்கமுள்ளவனும்'

மஹாபல: - மகாபலிஷ்டனாகிய

கும்பகர்ணனும் - சும்பகர்ணனும்

ததா - அங்ஙனமே (தமயன்),

தர்மாத்தமா - தருமாத்தமாவாகிய

விபீஷண: - விபீஷணனும் அங்ஙனமே,

து - ஆனாலோ

ராக்ஷஸ சேஷ்டித: ந - ராக்ஷஸ நடவடிக்கை இல்லாதவன்.

प्रख्यातवीर्यं च रणे भ्रातरी खरदूषणी ।

तानहं समतिक्रान्ता राम त्वापूर्वदर्शनात् ॥

ப்ரக்யாதவீரயீம் ச ரணே ப்ராதரீ க்ஷரதூஷணீ ।

தானஹ் சமதிக்ரான்தா ராம த்வாபூர்வதர்ஸநாத் ॥

24

25

ப்ரக்யாத வீர்யௌ ச ரணே ப்ராதரௌ கரதுஷ்ணௌ |
நாநஹம் ஸமதிக்ராந்தா ராத த்வாபூர்வதர்ஸநாத் ||

28

समुपेतास्मि भावेन भर्तारं पुरुषोत्तमम् ||

ஸமுபேதாஸ்மி பாவேன பர்தாரம் புருஷோத்தமம் |

ரணே - போரில்
ப்ரக்யாத வீர்யௌ - பிரசித்திபெற்ற வீர்யவான்களாகிய
கர துஷ்ணௌ ச - கரஹம் துஷ்ணஹம்,
ப்ராதரௌ - தம்பிமார்களை.
ராம - ராம |
புருஷோத்தமம் - புருஷர்களில் அமுகான
த்வா - உன்னை
பூர்வ தர்ஸநாத் - கண்டது முதற்கொண்டு
பாவேன - மனதால்
பர்தாரம் - கணவனாக
அஹம் - நான்,
தாத் - அவர்களை
ஸமதிக்ராந்தா - மீறி
ஸமுபேதா அஸ்மி - விரித்துவிட்டேன்.

अहं प्रभावसंपन्ना स्वच्छन्दबलगामिनी ।

चिराय भव मे भर्ता सीतया किं करिष्यसि ||

அஹம் ப்ரபாவஸம்பந்தா ஸ்வச்சந்த பல காமினி |

சிராய பவ மே பர்தா எத்யா கிம் கரிஷ்யஸி ||

27

அஹம் - நான்
ப்ரபாவ-ஸம்பந்தா - அமானுஷ்ய சக்தி நிறைந்தவள்;
ஸ்வச்சந்த பல காமினி-என்னிஷ்டப்படி வலுக்கொண்டு சஞ்சரிக்க
வல்லவள்;

மே - எனக்கு
பர்தா - கணவனாக
சிராய - என்றென்றைக்கும்
பவ - இரு.
ஸ்தயா - ஸ்தையோடு
கிம் - என்ன
கரிஷ்யஸி - செய்யப் போகின்றனை.

विकृता च विरूपा च न चेयं सद्यशी तव ।

अहमेवानुरुपा ते भार्यारुणिं पश्य माम् ||

விக்ருதா ச விருபா ச ந சேயம் ஸத்ருபீ தவ |

அஹ மேவாநுருபா தே பார்யாருபேண பர்ய மாம் ||

28

இயம் - இவள்
விக்குதா ச - விகாரமுற்றவள்;
விருபா ச - அவலக்ஷணமுள்ளவள்;
தவ - உனக்கு
ஸத்ருபீ ச ந - ஏற்றவருமல்ல;
தே - உனக்கு
அஹம் ஏவ - நான்தான்
அநுருபா - ஏற்றவள்.
மாம் - என்னை
பார்யாருபேண - மனைவியாக
பர்ய - கருது.

इमां विरूपामसतीं करालां निर्णतोदरीम् ।

अनेन सह ते भ्रात्रा भययिष्यामि भानुषीम् ||

இமாம் விருபாமஸதீம் கராலாம் நிர்ணதோதரீம் |

அனேன தே ஸஹ ப்ராத்ரா பஷயிஷ்யாமி மானுஷீம் ||

29

விருபாம் - அவலக்ஷணமுள்ளவளும்,
அஸதீம் - துஷ்டையும்,
கராலாம் - குருபியும்,
நிர்ணதோதரீம் - சரிந்த வயறுடையவளும்,
மானுஷீம் - மனிதப் பிறப்பினளுமான
இமாம் - இவளை,
தே - உனது
ப்ராத்ரா - தம்பியாகிய
அனேன ஸஹ - இவனோடுகூட
பஷயிஷ்யாமி - தின்றுவிடுகிறேன்.

ततः पर्वतशृङ्गाणि वनानि विविधानि च ।

पश्यन् सह मया कपि दण्डकान् विचरिष्यसि ||

தத: பர்வத ஸ்ருங்காணி வநாநி விவிதாநி ச |

பர்யந் ஸஹ மயா கபி தண்டகான் விசரிஷ்யஸி ||

30

தத: - அதன்மேல்
பர்வத ஸ்ருங்காணி - பர்வத சிகரங்களையும்,
விவிதாநி - பல
வநாநி ச - காடுகளையும்,
மயா ஸஹ - என்னோடுகூட
பர்யந் - பார்த்துக்கொண்டு,
தண்டகான் - தண்டகையில்
கபி - ஸ்திரீலோகனாய்
விசரிஷ்யஸி - நீ வசி."

इत्येवमुक्त्वा काकुत्स्थं प्रहस्य मदिरेक्षणा ।

वैवी लक्ष्मणमाये तु बभूवावस्थिता पुनः ॥

இத்யேவமுக்த்வா: காகுத்ஸ்தம் ப்ரஹஸ்ய மதிரேக்ஷணா ॥

தேவீ லக்ஷ்மண மத்யே து பபூவாவஸ்திதா புன: ॥

31

மதி ரேக்ஷணா - குடிவெறியால் சிவந்த கண்களுற்ற அவள்,

காகுத்ஸ்தம் - ஸ்ரீராமரிடம்

இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,

தேவி லக்ஷ்மணமத்யே - பிராட்டியாருக்கும் லக்ஷ்மணருக்கும் நடுவில்

புன: து - அதன்மேலும்

ப்ரஹஸ்ய - சிரித்துக்கொண்டே,

அவஸ்திதா பபூவ - நின்றுவிட்டாள்.

संमहासनिमिषं तु रामश्चर्यणखां ततः ।

इदं वचनमारेभे वक्तुं वाक्यविशारदः ॥

ஸம்ப்ரஹாஸ நிமித்தம் து ராமஸ் ஸுசிர்பணகாம் தத: ॥

இதம் வசனமாரேபே வக்தும் வாக்ய விஸாரத: ॥

32

தத: - அப்பொழுது

வாக்ய விஸாரத: - பேசுவதில் சமர்த்தராகிய

ராம: - ஸ்ரீராமர்,

ஸம்ப்ரஹாஸ - பரிசுலாபமாகவே

நிமித்தம் து -

இதம் - பின்வரும்

வசனம் - சொல்லை

ஸுசிர்பணகாம் - குரீப்பநகைக்கு

வக்தும் - சொல்ல

ஆரேபே - தீர்மானித்தார்.

இத்யாஸ்யே ஸ்ரீதம் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிசங்கயே
ஸ்ரீராமாயணே ஸ்ரீராமாயணே ஸ்ரீராமாயணே ஸ்ரீராமாயணே
ஸ்ரீராமாயணே ஸ்ரீராமாயணே ஸ்ரீராமாயணே ஸ்ரீராமாயணே

அஷ்டாதம: ஸர்க: - 18

तं तु शूर्पणखां रामः कामपाशवपाशितान् ।

स्वच्छया लक्ष्मण्या वाचा स्मितपूर्वमथाश्वीन् ॥

தாம் து ஸுசிர்பணகாம் ராம: காமபாஸாவபாஸிதாம் ।

ஸ்வக்ஷயா ஸ்லக்ஷ்ணயா வாசா ஸ்மிதபூர்வ மதாப்ரவீத் ॥

1

ராம: - ஸ்ரீராமர்,

காம பாஸாவ - காமவலையில் சிக்கிக்கொண்ட

பாஸிதாம்

தாம் -

ஸுசிர்பணகாம் து - குரீப்பநகையைப் பார்த்து

ஸ்வக்ஷயா - தெளிவாகவும்,

ஸ்லக்ஷ்ணயா - சமீபமாக உரைக்கிற

வாசா - சொற்கொண்டு

ஸ்மிதபூர்வம் - புன்சிரிப்புடன்

அத - பின்வருமாறு

அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

कृतदारोऽस्मि भवति मार्यय दयिता मम ।

त्वदिधानां तु नारीणां सुदुःखा ससपत्नता ॥

க்ருத தாரோஸ்மி பவதி பார்யேயம் தயிதா மம ।

தவத்விதாநாம் து நாரீணாம் ஸுதுக்கா ஸஸபத்நதா ॥

2

பவதி - 'அம்மா!

அஸ்மி - நான்,

க்ருத தார: - கலியாணமானவன்,

இயம் பார்யா - இந்த மனைவி,

மம - எனக்கு

தயிதா - பிரியமானவள்.

தவத்விதாநாம் - உன்போன்ற

நாரீணாம் து - மங்கையருக்கு

ஸஸபத்நதா - சக்களத்தியுடன் இருப்பது

ஸுதுக்கா - மிக கஷ்டம்.

अनुजस्त्वेव मे भ्राता शीलवान् प्रियदर्शनः ।

श्रीमानकृतदारश्च लक्ष्मणो नाम वीर्यवान् ॥

அநுஜஸ்த்வேஷ மே ப்ராதா ஸீலவான் ப்ரியதர்ஸந: ।

ஸ்ரீமான அக்ருத தாரஸ்ச லக்ஷ்மணோ நாம வீர்யவான் ॥

3

மே	- 'எனது
அறுஜ்	- இளைப
ப்ராதாது	- சுகோதரனும்,
லக்ஷ்மண: நாம	- லக்ஷ்மணனென்ற
ஏவக்	- இவன்
ஸ்ரீவான்	- நல்லவன்;
ப்ரியதர்ஸந:	- அழகுற்றவன்;
வீர்யவான்	- பலசாலி;
ஸ்ரீமான்	- புகழியவான்;
அக்ருததார: ச	- பக்கலில் மனைவியில்லாதவன்.

अपूर्वा भार्या चार्थी तरुणः प्रियदर्शनः ।

अनुरूपस्य ते भर्ता रूपस्यास्य भविष्यति ॥

அபூர்வீ பார்யயா சார்தீ தருண: ப்ரியதர்ஸந: ।
அநுரூபஸ்ச தே பர்தா ரூபஸ்யாஸ்ய பவிஷ்யதி ॥

தருண:	- 'சிறுப்ரியதான்.
அபூர்வீ	- வெகுசாலமாய் மனைவியின் சுகமின்றி,
பார்யயா	- மனைவியோடு
அர்தி ச	- இன்பத்தை கோருமிவன்
ப்ரியதர்ஸந:	- அழகுற்றவன்;
அஸ்ய ரூபஸ்ய	- இந்த ரூபத்திற்கு
அநுரூப: ச	- ஏற்றவன்;
தே	- உணக்கு
பர்தா பவிஷ்யதி	- கணவனாவான்.

एनं भज विशालाक्षि भर्तारं भ्रातरं मम ।

असप्तला वराहो मेरुमक्षभा यथा ॥

ஏனம் பஜ விசாலாக்ஷி	பர்தாரம் ப்ராதரம் மம ।
அஸபத்நா வராரோஹே	மேருமக் ப்ரபா யதா ॥
விசாலாக்ஷி	- 'கண்ணழகி!
வராரோஹே	- கட்டழகி!
மம ப்ராதரம்	- எனது தம்பியாகும்
ஏனம்	- இவனை
அர்த ப்ரபா	- குரியனது ஒளி
மேரும்	- மேருபர்வதத்தை
யதா	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
அஸபத்நா	- சக்களத்தியற்று
பர்தாரம் பஜ	- கணவனாக வரி.

इति रामेण सा प्रोक्ता राक्षसी काममोहिता ।

विषुज्य रामं सहसा ततो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥

இதி ராமேண ஸா ப்ரோக்தா ராக்ஷஸீ காமமோஹிதா ।
விஸ்ருஜ்ய ராமம் ஸஹஸா ததேஃ லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ॥

ராமேண	- ஸ்ரீராமரால்
இதி	- இவ்வாறு
ப்ரோக்தா	- சொல்லப்பட்டவரும்
காமமோஹிதா	- காமத்தாலறிவிழந்தவருமாகிய
ஸா ராக்ஷஸீ	- அந்த அரக்கி
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஸஹஸா விஸ்ருஜ்ய	- சடக்கென விட்டு,
தத:	- அதன்மேல்
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு பேசினான்.

अस्य रूपस्य ते युक्तं भायार्हं वरवर्णिनी ।

मया सह सुखं सर्वान् दण्डकान् विचरिष्यसि ॥

அஸ்ய ரூபஸ்ய தே யுக்தா பர்யாஹம் வரவர்ணிநீ ।
மயா ஸஹ ஸுகம் ஸர்வான் தண்டகான் விசரிஷ்யஸி ॥

தே	- 'உனது
அஸ்ய	- இந்த
ரூபஸ்ய	- அழகிற்கு
யுக்தா	- ஏற்ற
வரவர்ணிநீ	- கட்டழகியாகிய
அஹம்	- நான்
பார்யா	- மனைவி;
மயா ஸஹ	- என்னோடுகூட
தண்டகான்	- தண்டகை
ஸர்வான்	- எல்லாமும்
ஸுகம்	- சுகமாய்
விசரிஷ்யஸி	- சுற்று.

एवमुक्तस्तु सीमित्रि राक्षस्या वाक्यकोविदः ।

ततः शूर्पणखां स्मित्वा लक्ष्मणो युक्तमब्रवीत् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ஸௌமித்ரீ ராக்ஷஸ்யா வாக்யகோவித: ।
தத: ஸரீங்ஸனகாம் ஸ்மித்த்வா லக்ஷ்மணோ யுக்தமப்ரவீத் ॥

ராக்ஷஸ்யா	- அரக்கியால்
ஏவம்	- இங்ஙனம்
உக்த:	- சொல்லப்பட்டவரும்
வாக்ய கோவித:	- வாக்குந்ரூபம் அறிந்தவரும்
ஸௌமித்ரி:	- சுமித்திரையின் புதல்வருமாகிய

லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்,
ஸூர்ப்பணகாம்	- சூர்ப்பணகையைப் பார்த்து
ஸ்மித்வாது	- புன்னகை செய்துகொண்டே,
தத:	- அப்பொழுது
வாக்யம்	- பின்வரும் பதிலை
அப்ரவித்	- சொன்னார்.

कथं दासस्य मे दासी भार्या भवितुमिच्छति ।

सौहार्दमार्थं परवान् भ्रात्रा कमलवर्णिनि ॥

கதம் தாஸஸ்ய மே தாஸ் பார்யா பவிது மிச்சனி ।

ஸோர்ஹமார்யேண பரவான் ப்ராத்ரா கமலவர்ணிநி ॥

கமலவர்ணிநி	- கமலநிறமுள்ள மாடு!	9
தாஸஸ்ய மே	- குற்றேவல்புரியும் எனக்கு	
பார்யா	- மனைவியாகி,	
தாஸ்	- வேலைக்காரியாக .	
பவிதும்	- ஆஸ்தற்கு	
கதம்	- ஏன்	
இச்சனி	- விரும்புகின்றனை?	
ஸ:	- அந்த	
அஹம்	- நான்	
ப்ராத்ரா	- தமயனாராகிய	
ஆர்யேண	- பெரியவரால்	
பரவான்	- ஸ்வதந்திரமிழந்தவன்.	

समृद्धार्थस्य सिद्धार्था मुदिता वरवर्णिनी ।

आर्यस्य त्वं विशालाक्षि भार्या भव यवियसी ॥

ஸம்ருத்தார்தஸ்ய ஸித்தார்த்தாமுதிதா வர வர்ணிநி ।

ஆர்யஸ்ய த்வம் விஸாலாக்ஷி பார்யா பவ யவியஸீ ॥

விஸாலாக்ஷி	- கண்ணழகி	10
ஸம்ருத்தார்தஸ்ய	- குறையற்ற பாக்கியமுற்ற	
ஆர்யஸ்ய	- பெரியவருக்கு	
ஸீத்தார்த்தாம்	- மனோரதம் கைகடப்பெற்றவனும்	
காமரூபினீ	- இஷ்டப்படி உருவமெடுக்க வல்லவளுமானவளாக	
த்வம்	- நீ	
முதிதா	- சந்தோஷமடைந்தவளாக	
யவியஸீ பார்யா	- இளைய மனைவியாக	
பவ	- ஆவாயாக.	

एनां विरुषामसतीं करालां निर्गतोदरीम् ।

भार्या वृद्धा परित्यज्य त्वामेवै भजिष्यति ॥

ஏநாம் விருபாமஸதீம் கராலாம் நிர்ணதோதரீம் ।
பார்யாம் வ்ருத்தாம் பரித்யஜ்ய த்வாமேவையஷு பஜிஷ்யதி ॥

ஏஷ:	- 'இவர்	11
விருபாம்	- அவலக்ஷணமுள்ளவனும்,	
அஸதீம்	- துஷ்டையும்,	
கராலாம்	- குருபியும்	
நிர்ணதோதரீம்	- சரிந்த வயிறுற்றவனும்,	
வ்ருத்தாம்	- கிழவியுமான	
ஏநாம்	- இவளை	
பரித்யஜ்ய	- கைவிட்டு,	
த்வாம் ஏவ	- உன்னையே	
பார்யாம்	- மனைவியாக	
பஜிஷ்யதி	- ஏற்றுக்கொள்வார்.	

को हि रूपमिदं श्रेष्ठं सन्त्यज्य वरवर्णिनि ।

मानुषीषु वराशोहं कुर्यान्नायं विचक्षणः ॥

கோ ஹி ரூபமிதம் ஸ்ரேஷ்டம் ஸந்த்யஜ்ய வரவர்ணிநி ।

மாநுஷீஷு வராரோஹே ரூபாத்ராவம் விசக்ஷண: ॥

விசக்ஷண:	- 'பகுத்தறிவுள்ள	12
க: ஹி	- எவ்வதான்	
இதம்	- இந்த	
ஸ்ரேஷ்டம் ரூபம்	- சிறந்த லாவண்யத்தை	
ஸந்த்யஜ்ய	- தள்ளிவிட்டு,	
வரவர்ணிநி	- சிறந்த காந்தியுற்ற	
வராரோஹே	- கட்டழகி!	
மாநுஷீஷு	- மானிடமாதர்களிடத்திலும்	
பாவம்	- மனதை	
ரூபாத்	- செலுத்துவான்.	

इति सा लक्ष्मणोक्ता कराला निर्गतोदरी ।

मन्यते तद्वचस्तथ्यं परिहासाविचक्षणा ॥

இதி ஸா லக்ஷ்மணேநோக்தா கராலா நிர்ணதோதரீ ।

மன்யதே தத்வசஸ்தத்யம் பரிஹாஸாவிசக்ஷணா ॥

கராலா	- குருபியும்,	13
நிர்ணதோதரீ	- சரிந்த வயிறுள்ளவளுமான	
ஸா	- அவள்,	
இதி	- இவ்வாறு	
லக்ஷ்மணேண	- லக்ஷ்மணரால்	
உக்தா	- சொல்லப்பட்டவளாய்	

பரிஹாஸாவிசஷணா- பரிஹாஸமென்றநிய திறமையற்றவளாய்
தத் வச: - அச்சொல்லை
தத்யம் - உண்மையென
மன்யதே - எண்ணினான்.

सा रामं पर्णशालायामुपविष्टं परंतपम् ।

सीतया सह दुर्धर्मबन्धित् काममोहिता ॥

ஸா ராமம் பர்ணஸாலாயாமுபவிஷ்டம் பரந்தபம் ।

ஸீதயா ஸஹ துர்தர்ஷமபந்திதா காமமோஹிதா ॥

காமமோஹிதா - காமத்தாலறிவிழந்த

ஸா - அவள்

துர்தர்ஷம் - பிறரால் வெல்ல முடியாத

பரந்தபம் - சத்துருக்களைத் தடிக்ச்செய்பவரும்,

பர்ணஸாலாயாம் - பர்ணசாலையில்

ஸீதயா ஸஹ - ஸீதாரிடாட்டியாரோடுகூட

உபவிஷ்டம் - உட்கார்ந்திருந்தவருமான

ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து

அப்ரவித் - பின்வருமாறு பேசினான்.

एना विरूपाक्षसतीं कराला निर्णतोदरीम् ।

वृद्धा भार्यामवष्टभ्य मां न त्वं बहु मन्यसे ॥

ஏனா விருபாக்ஷஸதீம் கரலாம் நிர்ணதோதரீம் ।

வூத்தாம் பார்யாமவஷ்டப்ய மாம் ந த்வம் பஹுமன்யஸே ॥

விருபாம் - அவலக்ஷணமானவளும்,

அஸதீம் - துஷ்டையும்,

கராலம் - குருபியும்,

நிர்ணதோதரீம் - சரிந்த வயிறுற்றவளும்,

வ்ருத்தாம் - கிழவியுமான

இமாம் - இவளை

த்வம் - நீ

பார்யாம் - மனைவியாக

அவஷ்டப்ய - கொண்டு

மாம் - என்னை

பஹுமன்யஸே ந - மதியாதிருக்கின்றனை.

अद्यमां भक्षयिष्यामि पश्यतस्तव मानुषीम् ।

त्वया सह चरिष्यामि निःसपत्ना यथासुखम् ॥

அத்யமாம் பக்ஷயிஷ்யாமி பர்ஸதஸ்தவ மானுஷீம் ।

த்வயா ஸஹ சரிஷ்யாமி நி:ஸ்பத்தநா யதாஸுகம் ॥

14

15

16

அத்ய - 'இப்பொழுது

மாறுஷீம் - மானிடப்பிறவியுற்ற

இமாம் - இவளை

தவ - நீ

பர்ஸத: - பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே

பக்ஷயிஷ்யாமி - தின்றுவிடப் போகிறேன்.

நி:ஸ்பத்தநா - சக்கனத்தியற்றவளாய் (நான்)

த்வயா ஸஹ - உன்னோடு கூடவே

யதாஸுகம் - சுகமே

விசரிஷ்யாமி - திரிவேன்.

इत्युक्त्वा मृगशाबाक्षीमलातसद्विशणा ।

अभ्यधावत् सुसंकुद्धा महोत्का रोहिणीमिव ॥

இத்யுக்த்வா ம்ருகஸாபாக்ஷீ மலாத ஸத்ருஸேக்ஷணா ।

அப்யதாவத் ஸுஸங்குத்தா மஹோல்கா ரோஹிணிமிவ ॥

அலாத ஸத்ருஸேக்ஷணா - தணல்போன்ற கண்களுற்ற (அவள்)

இதி - இவ்வாறு

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,

ம்ருகஸாபாக்ஷீம் - மான்குட்டியின் கண்களை நிகர்த்த கண்களை

உடைய (அவளை பார்த்து)

ஸுஸங்குத்தா - மிகச்சினங்கொண்டவளாகி

ரோஹிணிம் - ரோஹிணி நகத்திரத்தை

மஹோல்கா - ஓர் பெரிய விண்விழ்கொள்ளி

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

அப்யதாவத் - அணுகினான்.

तां मृत्युपाशप्रतिमामापतन्तीं महाबलः ।

निगृह्य रामः कुपितस्ततो लक्ष्मणमबन्धित् ॥

தாம் ம்ருத்யுபாஸ ப்ரதிமாமபதந்தீம் மஹாபல: ।

நிக்ருஹ்ய ராம: குபிதஸ்ததோ லக்ஷ்மணமப்ரஹீத் ॥

மஹாபல: - மகாபலவானாகும்

ராம: - ஸ்ரீராமர்,

ம்ருத்யுபாஸ - யமனது பாசத்துக்கு சமமாய்

ப்ரதிமாம் - மேல்விழும்

ஆபதந்தீம் - அவளை

தாம் - சினங்கொண்டவராய்

குபித: - தடுத்த,

நிக்ருஹ்ய - அதன்பின்னர்

18

லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவித் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

कूरिनार्यः सीमित्रे परिहासः कथंचन ।

न कार्यः पश्य वैदेहीं कथयितुं सीम्य जीवतीम् ॥

க்ஞரை ரநார்யை: ஸௌமியித்ரே பரிஹாஸ: கதஞ்சன ।

ந கார்ய: பர்யய வைதேஹிம் கதஞ்சித் ஸௌமிய ஜீவதிம் ॥

ஸௌமிய - 'அப்பா'

ஸௌமியித்ரே - லக்ஷ்மண

க்ஞரை: - கொடிய

அநார்யை: - துஷ்டர்களோடு

பரிஹாஸம் - பரிஹாஸம்

கதஞ்சன - எவ்வகையிலும்

ந கார்ய: - செய்யத்தகாது.

வைதேஹிம் - ஸீதையை

ஜீவிதிம் - உயிருடனிருக்கின்றவளாய்

கதஞ்சித் - எப்படியும்

பர்யய - பார்த்துக்கொள்.

इमां विरूपामसतीमतिमता महोदरीम् ।

राक्षसीं पुरुषव्याघ विरूपयितुमर्हसि ॥

இமாம் விரூபாமஸதீமதிமத்தாம் மஹோதரீம் ।

ராக்ஷஸீம் புருஷவ்யாக்ர விரூபயிதுமர்ஹஸி ॥

புருஷவ்யாக்ர - 'புருஷோத்தம'

விரூபாம் - குருபியும்,

அஸதீம் - கெட்ட நடத்தை யுடையவனும்,

அதிமத்தாம் - மதங்கொண்டவனும்,

மஹோதரீம் - மபருவயிறு படைத்தவனான

இமாம் - இந்த

ராக்ஷஸீம் - அரக்கியை

விரூபயிதும் அர்ஹஸி - நீ உருக்குலத்துவிட வேண்டும்.

इत्युत्त्रो लक्ष्मणस्तस्याः कुब्जो रामस्य पश्यतः ।

उद्धृत्य खड्गं चिच्छेद कर्णानां महाबलः ॥

இத்யுத்தோ லக்ஷ்மணஸ் தஸ்யா: க்ருத்தோ ராமஸ்ய பர்யயத: ।

உத்தருத்ய கட்கம் சிச்சேத கர்ணநாஸம் மஹாபல: ॥

இதி - இங்ஙனம்

உத்த: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட

மஹாபல: - அதிபலவானாகிய

19

20

21

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்,

க்ருத்த: - கோபங்கொண்டு

கட்கம் - கத்தியை

உத்தருத்ய - உருவி,

தஸ்யா: - அவளது

கர்ணநாஸம் - காது, மூக்கு இவ்விரண்டையும்

ராமஸ்ய - பூராமர்

பர்யயத: - பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே

சிச்சேத - அறுத்துவிட்டார்.

निवृत्तकर्णनासा तु विस्वरं सा विनद्य च ।

यथागतं प्रदुद्राव घोरा शूर्पणखा वनम् ॥

நிவ்ருத்தகர்ணநாஸா து விஸ்வரம் ஸா விநத்ய ச ।

யதாகதம் ப்ரதுத்ராவ கோரா ஸூர்ப்பணகா வனம் ॥

கோரா - கொடியவளாகிய

ஸாஸூர்ப்பணகா - அந்த சூர்ப்பணகை

து - இப்பொழுது

விவ்ருத கர்ண நாஸா - அறுந்துபோன காது மூக்குகளையுடையவளாய்

விஸ்வரம் - பயங்கரமான குரலில்

விநத்ய - கூவிக்கொண்டே,

யதாகதம் - வந்தவழியே

வனம் - காட்டிற்கு

ப்ரதுத்ராவ - ஓடினாள்.

सा विरुपा महाघोरा राक्षसी शोणितोक्षिता ।

ननाद विविधाश्रादान् यथा प्रावृषि तोयदः ॥

ஸா விரூபா மஹாகோரா ராக்ஷஸீ ஸோணிதோக்ஷிதா ।

நநாத விவிதாந்நாதான் யதா ப்ராவ்ருஷி தோயத: ॥

விரூபா - உருக்குலைந்து

மஹாகோரா - மிகக் கோரமாய்

ஸோணிதோக்ஷிதா - ரத்தத்தால் நனைந்த

ஸா ராக்ஷஸீ - அந்த அரக்கி

ப்ராவ்ருஷி - மழைக்காலத்தில்

தோயத: - மேகம்

யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமோ

விவிதாந் - பலவகையான

நாதான் - கூக்குரலை

நநாத - இட்டான்.

22

23

सा विक्षरन्ती रुधिरं बहुधा घोरदर्शना ।

प्रगृह्य बाहू गर्जन्ती प्रविवेश महावनम् ॥

ஸா விக்ஷரந்தீ ருதிரம் பஹுதா கோதர்ஸநா ।
ப்ரக்ருஹ்ய பாஹூ கர்ஜந்தீ ப்ரவிவேஸா மஹாவனம் ॥

24

கோர தர்ஸநா - பார்க்க பயங்கரமாகிய
ஸா - அவள்
ருதிரம் - ரத்தத்தை
பஹுதா - அநீகமாய்,
விக்ஷரந்தீ - பெருக்கிக்கொண்டு
பாஹூ - இரு கைகளையும்
ப்ரக்ருஹ்ய - மேலே உயர்த்திக்கொண்டு,
கர்ஜந்தீ - கர்ஜித்துக்கொண்டே
மஹாவனம் - மகாவனத்தை
ப்ரவிவேஸா - அடைந்தாள்.

ततस्तु सा राक्षससङ्घसंवृतं खरं जनस्थानगतं विरूपिता ।

उपेत्य तं भ्रातरमुग्रदर्शनं पपात भूमी गगनाद्यथाशनिः- ॥

ததஸ்து ஸா ராக்ஷஸ ஸங்க ஸம்வ்ருதம்

கரம் ஜநஸ்தாநகதம் விருபிதா ।

உபேத்ய தம் ப்ராதரமுக்ர தர்ஸனம்

பபாத பூமௌ ககநாத யதஸரதி: ॥

25

விருபிதா - உருவம் குலைக்கப்பட்ட
ஸா - அவள்,
ராக்ஷஸ ஸங்க - ராக்ஷஸக் கூட்டங்களால் சூழப்பட்டு
ஸம்வ்ருதம் - பயங்கரமாக விளங்கிக்கொண்டு
உக்ர தர்ஸனம் - ஜனஸ்தாநகத்திலிருக்கும்
ப்ராதரம் - தம்பியாகும்
தம் கரம் து - அந்த கரனையே
உபேத்ய - அடைந்து,
தத: - அவ்விடத்தில்
ககநாத - ஆகாயத்தினின்று
அஸரதி: யதா - இடி எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பூமௌ - தரைமீல்
பபாத - விழுந்தாள்.

ततः समार्यं भयमोहमूर्छितां सलक्ष्मणं राघवमागतं वनम् ।

विरूपणं चात्मनि शोणितोक्षितां शशंस सर्वं भगिनी खरस्य सा ॥

தத: ஸபார்யம் பயமோஹமூர்ச்சிதா

ஸலக்ஷ்மணம் ராகவமாகதம் வனம் ।

விருபணம் சாத்மநி போணிதோக்ஷிதா

ஸஸம்ஸ ஸர்வம் பகிநீ கரஸ்ய.ஸா ॥

26

போணிதோக்ஷிதா - ரத்தத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்த
ஸா - அந்த
கரஸ்ய - கரனது
பகிநீ - தமக்கை
பயமோஹமூர்ச்சிதா - கஷ்டத்தாலும் வலியாலும் வேதனைப்பட்டுக்
கொண்டு
தத: - அப்பொழுது
ராகவம் - ஸ்ரீராமர்,
வனம் - காட்டிற்கு
ஸபார்யம் - மனைவியோடும்
ஸலக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணனாடனும்
ஆகதம் - வந்திருப்பதையும்
ஆத்மணி - தன் விஷயத்திலும்
விருபணம் ச - அங்கபங்கம் செய்ததையும்
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ஸஸம்ஸ - சொன்னாள்.

தித்யஸ்டே நூமத் ஈமபணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிம்ஸாதி ஸுஹஸிக்ஷயம் ஸம்வ்ருதாயம் ஆரண்ய காண்டே
ஸரீபணகா விருபணம் தாம் அஷ்டாதஸ: ஸர்க: ॥

ஏகோந்விம்ஸா: ஸர்க: - 19

ता तथा पतितां दृष्ट्वा विस्मया शोणितोक्षिताम् ।

भगिनीं क्रोधसंतप्तः खरः पप्रच्छ राक्षसः ॥

தாம் ததா பதிதாம் த்ருஷ்ட்வா விஸுபாம் ஸோணிதோக்ஷிதாம்
பகினிம் க்ரோதஸந்தப்த: கர: பப்ரச்ச ராக்ஷஸ: ॥

1
கர: - கரனெனும்
ராக்ஷஸ: - அரக்கன்,
பகினிம் - தமக்கையாகிய
தாம் - அவளை
விஸுபாம் - உருக்குலைந்து
ஸோணிதோக்ஷிதாம் - ரத்தம் பெருக
ததா - அவ்வாறு
பதிதாம் - விழுந்தவளாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
க்ரோத ஸந்தப்த: - கோபத்தால் மனம் கொதிக்க
பப்ரச்ச - பின்புருமாறு வினவினாள்.

उत्तिष्ठ तावदाख्याहि प्रमोहं जहि संभ्रमम् ।

व्यक्तमाख्याहि केन त्वमेवस्या विरूपिता ॥

உத்திஷ்ட தாவதாக்யாஹி ப்ரமோஹம் ஜஹி ஸம்ப்ரமம் ।

வ்யக்த மாக்யாஹி கேந த்வமேவம்ரூபா விருபிதா ॥

2
தாவத் - முதலில்
ப்ரமோஹம் - கலவரத்தையும்
ஸம்ப்ரமம் - பயத்தையும்
ஜஹி - ஒழி;
உத்திஷ்ட - எழுந்திரு;
ஆக்யாஹி - நிகழ்ந்தவாறுரை செய்.
த்வம் - நீ,
கேந - எவனால்
ஏவம் ரூபா - இப்படியாய்
விருபிதா - உருக்குலைக்கப் பட்டாயென்பதை
வ்யக்தம் - தெளிவாய்
ஆக்யாஹி - சொல்லு.

कः कृष्णसर्पमासीनमाशीविषमनागसम् ।

तुदत्यभिसमापन्नमञ्जुत्ययेण लीलया ॥

ஆரண்ய காண்டம் - பத்தொன்பதாம் ஸர்க்கம்

க: க்ருஷ்ணஸர்ப மாஸீநமாஸீ விஷமநாகஸம் ।

துதத்யபிஸமாபந்நமஞ்ஜுத்யக்ரேண லீலயா ॥

3
க: - எவன்
அநாகஸம் - உபத்திரவம் செய்யாது
ஆஸீநம் - இருந்த இடத்தில் படுத்துக்கிடக்கும்
ஆஸீவிஷம் - பல்லில் விஷமுள்ள
க்ருஷ்ண ஸர்பம் - கருநாகத்தை
அபிஸமாபந்நம் - சீறியெதிர்த்தோடி வருமாறு
ஸீலயா - விளையாட்டாய்
அங்குல்யக்ரேண - விரல் நுனியால்
துததி - சீண்டுகின்றான்.

कः कालपाशमासज्य कण्ठे मोहान् बुध्यते ।

यस्त्वामद्य समासाद्य पीतवान् विषमुत्तमम् ॥

க: காலபாஸமாஸஜ்ய கண்டே மோஹாந்த புத்யதே ।
யஸ்த்வாமத்ய ஸமாஸாத்ய பீதவான் விஷ முத்தமம் ॥

4
ய: - எவன்
அத்ய - இப்பொழுது
த்வாம் - உன்னை
மோஹாத் - புத்தியின்மையால்
ஸமாஸாத்ய - சீண்டி,
காலபாஸம் - யமபாசத்தை
கண்டே - கழுத்தில்
ஆஸஜ்ய - மாட்டிக்கொண்டு,
உத்தமம் - சிறந்த
விஷம் - விஷத்தில்
பீதவான் - மூழ்கியிருப்பவனாய்
புத்யதே ந - உள்ளபடியறியாதிருக்கின்றானோ, அவன்
க: - யார்?

बलविक्रमसंपन्ना कामगा कामरूपिणी ।

इमामवस्थां नीता त्वं केनान्तकसमा मता ॥

பல விக்ரமஸம்பந்நா காமகா காமரூபிணி ।

இமாமவஸ்தாம் நீதா த்வம் கேநாந்தகஸமா மதா ॥

5
கேந - எவனால்
பல விக்ரம ஸம்பந்நா - பலமும் பராக்கிரமும் நிறைந்தவளும்,
காமரூபிணி - இஷ்டமான உருவமெடுத்து
காமகா - இஷ்டமான இடத்தில் திரியும்
த்வம் - நீ

அந்தக் ஸமா - யமனுக்குச் சமானமாய்
மதா - கொள்ளப்பட்டது
இமாம் - இந்த
அவஸ்தாம் - நிலமைக்கு
நீதா - கொண்டு வரப்பட்டனை.

देवगन्धर्वमृतानामृषीणां च महात्मनाम् ।

कोऽयमेव विस्वा त्वा महावीर्यस्यकार ह ॥

தேவ கந்தர்வபூதநாம் ருஷீணாம் ச மஹாத்மநாம் ।
கோயமேவம் விசுவாம் த்வாம் மஹாவீர்யஸ்சகார ஹ ॥

த்வாம் - உன்னை,
மஹாத்மநாம் - மகாதைரியசாலிகளான
தேவ கந்தர்வ பூதநாம் - தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், மானிடர்கள்

இவர்களுள்ளும்,
ருஷீணாம் ச - ரிஷிகளுள்ளும்,
மஹாவீர்ய: - மஹாவீரனொருவன்
ஏவம் - இப்படி
விசுவாம் - உருக்குலைந்தவனாக
சகார - செய்திருக்கிறான்.
ஹ - என்ன ஆச்சரியம்!
அயம் க: - இவன் யார்?

न हि पश्याम्यहं लोके यः कुर्यान्मि विप्रियम् ।

अमरेषु सहस्राक्षं महेन्द्र पाकशासनम् ॥

ந ஹி பஸ்யாம்யஹம் லோகே ய: குர்யான்ம மிப்ரியம் ।

அமரேஷு ஸஹஸ்ராக்ஷம் மஹேந்த்ரம் பாகஸாஸனம் ॥

அமரேஷு - 'தேவதையின்
ய: - எவனெனுமொருவன்,
பாகஸாஸனம் - பாகனென்ற அசுரனைக் கொன்றவனும்,
ஸஹஸ்ராக்ஷம் - ஆயிரக்கண்ணனுமான
மஹேந்த்ரம் - இந்திரனை
குர்யாத் - சீண்டினாலும் சீண்டலாம்.
மம் - எனக்கு
விப்ரியம் ஹி - அபகாரம் செய்கிற ஒருவனையோ,
லோகே - இவ்வுலகில்
அஹம் ந பஸ்யாமி - நான் கண்டிலேன்.

अद्याहं मार्गिः प्राणानादास्ये जीवितान्तकः ।

सतिले कीरमासक्तं निषिबन्निव सारसः ॥

அத்யாஹம் மார்கணை: ப்ராணா நாதாஸ்யே ஜீவிதாந்தகை: ।
ஸலிலே கீர்மாஸக்தம் நிஷ்பிபந்திலே ஸாரஸ: ॥

அஹம் - 'நான்,
அத்ய - இப்பொழுதே
ஜீவிதாந்தகை: - ஆயுளை முடிக்கும்
மார்கணை: - பாணங்களால்
ப்ராணாந் - உயிரை,
ஸலிலே - ஜலத்தில்
ஆஸக்தம் - கலந்த
கீர்ம - பாலை
நிஷ்பிபந் - குடிக்கும்
ஸாரஸ: - அன்னப்பறவை
இவ - போல்
ஆதாஸ்யே - வாங்கி விடுகிறேன்.

निहतस्य मया संख्ये शरसंकृतमर्णः ।

सफेनं रुधिरं रक्तं मेदिनी कस्य पास्यति ॥

நிறுதஸ்ய மயா ஸங்க்யே ஸரஸங்க்ருத்த மர்மண: ।
ஸபேநம் ருதிரம் ரக்தம்மேதிநீ கஸ்ய பாஸ்யதி ॥

ஸங்க்யே - 'போரில்
மயா - என்னால்
ஸரஸங்க்ருத்த மர்மண: - பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட
மர்மஸ்தானங்களுடையவனாய்,
நிறுதஸ்ய - கொல்லப்பட்ட
கஸ்ய - எவனுடைய
ஸபேநம் - நுரையோடுகூடிய
ரக்தம் - சிவந்த
ருதிரம் - ரத்தத்தை
மேதிநீ - பூமி
பாஸ்யதி - குடிக்கப் போகிறதோ?

कस्य पत्रयथाः कायान्मांसमुत्कृत्य संगताः ।

प्रहृष्टा भक्षायिष्यन्ति निहतस्य मया रणे ॥

கஸ்ய பத்ரதா: காயான்மான்ஸ முதக்ருத்ய ஸங்கதா: ।
ப்ரஹ்ருஷ்டா பக்ஷயிஷ்யந்தி நிறுதஸ்ய மயா ரணே ॥

மயா - 'என்னால்
ரணே நிறுதஸ்ய - போரில் கொல்லப்பட்ட
கஸ்ய - எவனுடைய
காயாத் - உடலினின்று

மாமிஸம்	-	மாமிசத்தை
பத்ரதா:	-	பசுதிகள்
ஸங்கதா:	-	கூட்டங்கூட்டமாக
உத்க்ருத்ய	-	கொத்தி,
ப்ரஹ்ருஷ்டா:	-	ப்ரமாணந்தழுடையவைகளாய்
பசுஷிய்யந்தி	-	புசிக்கப் போகின்றனவோ?

तं न देवा न गन्धर्वान् पिशाचान् राक्षसाः ।

मयापकृष्टं कृपणं शक्तास्त्रातुमिहाहवे ॥

தம் ந தேவா ந கந்தர்வா ந பிஸாசா ந ராக்ஷஸா: ।
மயாபக்ருஷ்டம் க்ரூபணம் ஸக்தாஸ்த்ராதாதுமிறாஹவே ॥

11

மஹாஹவே	-	'பெரும்போரில்
மயா	-	என்னால்
அபக்ருஷ்டம்	-	இழுக்கப்பட்டு.
க்ரூபணம்	-	இன்னாய் நிற்கும்
தம்	-	அவனை
த்ராதாம்	-	காப்பாற்ற
தேவா:	-	தேவர்கள்
ஸக்தா: ந	-	சக்தர்களாகார்கள்;
கந்தர்வா: ந	-	கந்தர்வர்களுமாகார்கள்;
பிஸாசா: ந	-	பிசாசர்களுமாகார்கள்;
ராக்ஷஸா: ந	-	ராக்ஷஸர்களுமாகார்கள்.

उपलभ्य शनैः संज्ञां त मे शंसितुमर्हसि ।

येन त्वं दुर्विनीतेन यने विक्षम्य निजिता ॥

உபலப்ய ஸனே: ஸம்க்ஞாம் தம் மே ஸம்ஸிதாமஹஸி ।

யேந த்வம் துர்விநீதேந யனே விக்ஸ்ய நிர்ஜிதா ॥

12

த்வம்	-	'நீ
துர்விநீதேந	-	துஷ்டனான
யேந	-	எவனால்
வனே	-	காட்டில்
விக்ரம்ய	-	பலாத்காரமாய்
நிர்ஜிதா	-	அவமானப்படுத்தப்பட்டாயோ,
தம்	-	அவனைப் பற்றி
மே	-	எனக்கு
ஸனே:	-	மெள்ள
ஸம்க்ஞாம்	-	தெளிவை,
உபலப்ய	-	அடைந்து
ஸம்ஸிதாம் அஹஸி-	-	சொல்லவேண்டும்.*

इति भ्रातुर्वचः श्रुत्वा क्रुद्धस्य च विशेषतः ।

ततः शूर्पणखा वाक्यं सबाष्पमिदमब्रवीत् ॥

இதி ப்ராதூர்வச: ஸ்ருத்வா க்ருத்தஸ்ய ச விஸேஷத: ।

தத: ஸூர்ப்பணகா வாக்க்யம் ஸபாஷ்பமித மப்ரவீத் ॥

13

இதி	-	மேற்கண்டவாறு
விஸேஷத:	-	மிக
க்ருத்தஸ்ய	-	சினங்கொண்டிருந்த
ப்ராதூ:	-	தம்பிவினது
வச:	-	சொல்லை
ஸ்ருத்வா தத:	-	கேட்ட பின்னர்,
ஸூர்ப்பணகா	-	சூர்ப்பநகை
ஸபாஷ்பம் ச	-	கண்ணும் கண்ணீருமாக
இதம்	-	பின்வரும்
வாக்யம்	-	பதிலை
அப்ரவீத்	-	சொன்னான்.

तृणो रूपसम्पन्नो सुकुमारो महाबलौ ।

पुण्डरीकविशालाक्षी चिरकृष्णाजिनाम्बरी ॥

தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ ஸுகுமாரௌ மஹாபலௌ ।

புண்டரீக விஸாலாக்ஷை சீர்க்ருஷ்ணாஜினாம்பரௌ ॥

14

தருணௌ	-	'இளமை குன்றாத இருவர்கள்;
ரூப ஸம்பந்நௌ	-	வடிவழகு நிறைந்தவர்கள்;
ஸுகுமாரௌ	-	மிக மிருதுவான மேனியுடையவர்கள்;
மஹாபலௌ	-	நிகர்ந்த வலிமையுடையவர்கள்;
புண்டரீக விஸாலாக்ஷை-	-	தாமரைப் பூவிதம் போன்ற படர்ந்த இரு
	-	கண்களுடையவர்கள்;
சீர்க்ருஷ்ணா	-	மரவுரியையும், மாந்தோலையும்
ஜினாம்பரௌ	-	அணிந்தவர்கள்.

फलमूलाशनी दान्ती तापसी धर्मचरिणी ।

पुत्री दशरथस्यास्ता भ्रातरी रामलक्ष्मणी ॥

பலமூலாஸனௌ தாந்தௌ தாபஸௌ தம்சாரினௌ ।

புத்ரௌ தஸரதஸ்யஸ்தாம் ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மனௌ ॥

15

பலமூலாஸனௌ	-	பழங்களையும் கிழங்குகளையும் அருந்துமவர்கள்
தாந்தௌ	-	சாஸ்திரவசியங்கள்;
தாபஸௌ	-	தபஸ்விகள்;
தம்சாரினௌ	-	தர்மமானுஷ்டானமுடையவர்கள்;
தஸரதஸ்ய	-	தசரதது

புத்ரௌ	- குமாரர்களும்,
ராமலக்ஷ்மணௌ	- ராமலக்ஷ்மணர்களென்ற
ப்ராதரௌ	- சகோதரர்களிருவர்களும்,
ஆஸ்தாம்	- இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

यरणौ सर्वसत्तातां श्रेष्ठौ सर्वधुन्यताम् ॥

யரண்யௌ	ஸர்வ ஸத்வநாம் ஸ்ரேஷ்டௌ ஸர்வ தனுஷ்மதாம் ॥
ஸர்வ ஸத்வநாம்	- ஸர்வதனுஷ்மதங்களுக்கும்
யரண்யௌ	- அபயம் கொடுப்பவர்கள்.
ஸர்வதனுஷ்மதாம்	- வில்வாளிகளுக்கெல்லாம்
ஸ்ரேஷ்டௌ	- சிரேஷ்டர்கள்.

गन्धर्वराजप्रतिमी पार्थिवव्यअनान्विती ।

देवी वा मानुषी वा तौ न ब्रक्ष्यियुमुत्सहे ॥

கந்தர்வ ராஜ ப்ரதிமௌ	பார்திவ வ்யஞ்ஜநாந்விதௌ ।	17
தேவௌ வா	மாநுஷௌ வா	தௌ ந த்ரக்ஷியு முத்ஸஹே ॥
கந்தர்வ ராஜ ப்ரதிமௌ	- 'கந்தர்வ மன்னர்களுக்கு ஒப்பானவர்கள்;	
பார்திவ வ்யஞ்ஜநாந்	- ராஜலக்ஷணங்களமைந்தவர்கள்;	
விதௌ	-	
தௌ	- அவ்விருவர்களும்,	
தேவௌ வா	- தேவர்களோ	
மாநுஷௌ வா	- மானிடர்களோவென்று	
த்ரக்ஷியும்த	- நிச்சயிக்க	
உத்ஸஹே ந	- நான் முடியாதிருக்கிறேன்.	

तर्णी रूपसम्पन्ना सर्वभरणभूयिता ।

एषा तत्र मया नारी तयोर्मध्ये सुमध्यमा ॥

தருணீ ரூபஸம்பந்நா	ஸர்வா பரண பூஷிதா ।	18
த்ருஷ்டா தத்ர மயா நாரீ	தயோர் மத்யே ஸுமத்யமா ॥	
தத்ர	- 'அவ்விடத்தில்	
தயோ:	- அவ்விருவர்களுடைய	
மத்யே	- பக்கவில்	
தருணீ	- புயதியும்	
ரூபஸம்பந்நா	- வடிவமுகுள்ளவளும்,	
ஸர்வாபரண பூஷிதா	- எல்லா நகைகளையும்ணிந்தவளும்,	
ஸுமத்யமா	- எல்லா லக்ஷணங்களும்மையப்பெற்றவளான	
நாரீ	- ஓர் பெண்,	
மயா	- என்னால்	
த்ருஷ்டா	- பார்க்கப்பட்டாள்.	

ஆரண்ய காண்டம் - பத்தொன்பதாம் ஸர்க்கம்

ताम्यामुभाम्यां संभूय प्रमदामधिकृत्य ताम् ।
इमामवस्थां नीताहं यथानायासती तथा ॥

தாப்யாமுபாய்யாம்	ஸம்பூய ப்ரமதாமதிக்குத்ய தாம் ।	19
இமாமவஸ்தாம்	நீதாஹம் யதாநாதாஸதீ ததா ॥	
ஸம்பூய	- 'ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்	
தாப்யாம்	- அந்த	
உபாய்யாம்	- இருவர்களாலும்,	
தாம் ப்ரமதாம்	- அந்த பெண்ணை	
அதிக்குத்ய	- முன்னிட்டு,	
அஹம்	- நான்	
அநாதா	- நாத்தனற்ற	
அஸதீ	- நெறிநீங்கியவள்	
யதாததா	- போல,	
இமாம்	- இந்த	
அவஸ்தாம்	- நிலைமைக்கு	
நீதா	- கொண்டுவரப்பட்டேன்.	

तस्याक्षानृजुवृतायास्तयोश्च हतयोरहम् ।

सफेनं पातुमिच्छामि रुधिरं रणमूर्धनि ॥

தஸ்யாஸ்சந்ருஜூவ்ருத்தாயாஸ்தயோஸ்ச ஹதயோரஹம் ।	
ஸபேநம் பாதுமிக்சாமி ருதிரம் ரணமூர்தனி ॥	
ரணமூர்தனி	- புத்தமுனையில்
ஹதயோ:	- கொல்லப்பட்ட
தயோ: ச	- அவ்விருவர்களுடையவும்,
அநுருஜூவ்ருத்தாயா:	- துர்நடத்தைபுடைய
தஸ்யா: ச	- அவளுடையவும்,
ஸபேநம்	- நுரைபுடன்கூடிய
ருதிரம்	- ரத்தத்தை,
அஹம்	- நான்
பாதாம் இச்சாமி	- பருகவிரும்புகிறேன்.

एष मे प्रथमः कामः कृतस्तात त्वया भवेत् ।

तस्यास्तयोश्च रुधिरं पिबेयमहमाहव ॥

ஏஷ மே ப்ரதம: காம: க்ருதஸ்தாத த்வயா பவேத் ।	
தஸ்யாஸ்தயோஸ்ச ருதிரம் பிபேயமஹமாஹவே ॥	
தாத	- தம்பி
மே	- எனது
ஏஷ:	- இந்த
ப்ரதம: காம:	- முதல் மனோரதம்
த்வயா	- உன்னால்

க்ருத: பவேத்	- முடிவுற்றதாகில்,
அஹம்	- நான்
ஆஹவேச	- போரினேயே
தயோ:	- அவ்விருவர்களுடையவும்,
தஸ்யா:	- அவளுடையவும்
ருதிரம்	- ரத்தத்தை
பிபேயம்	- பருகுவேன்.

इति तस्या बुवाणायौ चतुर्दश महाबलान् ।

व्यादिदेश खरः क्रुद्धो राक्षसानन्तकोपमान् ॥

இதி தஸ்யாம் ப்ருவாணாயாம் சதுர்தஸ மஹாபலான் ।
வ்யாதிதேஸ கர: க்ருத்தோ ராக்ஷஸாநந்தகோபமான் ॥

இதி	- மேற்கண்டவாறு
தஸ்யாம்	- அவள்
ப்ருவாணாயாம்	- சொல்லுகையில்
கர:	- கரன்
க்ருத்த:	- சினமுற்று
அந்தகோபமான்	- யமனையொத்த
மஹாபலான்	- மகாபலசாலிகளான
சதுர்தஸ	- பதினான்கு
ராக்ஷஸாந்	- அரக்கர்களை
வ்யாதிதேஸ	- பின்பவருமாறு கட்டளைப்பட்டான்.

मानुषी शस्त्रसंपन्नो वीरकृष्णाजिनाम्बरी ।

प्रविष्टी दण्डकारण्यं घोरं प्रमदया सह ॥

மாநுஷௌ ஸஸ்த்ர ஸம்பந்நௌ வீரக்ருஷ்ணாஜினாம்பரௌ ।
ப்ரவிஷ்டௌ தண்டகாரண்யம் கோரம் ப்ரமதயா ஸஹ ॥

ஸஸ்த்ர ஸம்பந்நௌ - ஆயுதபாணிகளும்,
வீரக்ருஷ்ணாஜினாம் - மரவுரியும், மான்டோஜா முடுத்தவர்களுமான
பரௌ

மாநுஷௌ	- மானிடர்கள்,
ப்ரமதயா ஸஹ	- ஓர் ஸ்திரீயுடன் கூட
கோரம்	- பயங்கரமான
தண்டகாரண்யம்	- தண்டகாரண்யத்தில்
ப்ரவிஷ்டௌ	- வந்திருக்கின்றனர்.

तौ हत्या तौ च दुर्वृत्तामुपावर्तिनुमर्ह्य ।

इयं च रुधिरं तेषां भगिनी मम पास्यति ॥

தௌ ஹத்வா தாம் ச துர்வ்ருத்தாமுபாவ்ர்திநுமர்ஹத ।
இயம் ச ருதிரம் தேஷாம் பகிநீ மம பாஸ்யதி ॥

22

23

24

தௌ	- அவ்விருவர்களையும்,
துர்வ்ருத்தாம்	- துஷ்டையாகிய
தாம்ச	- அவளையும்
ஹத்வா	- கொன்றுவிட்டு,
உபாவ்ர்திநும் அர்ஹத	- நீங்கள் திரும்பிவர வேண்டும்.
மம	- எனது
பகிநீ இயம் ச	- தமக்கையாகிய இவள்
தேஷாம்	- அவர்களது
ருதிரம்	- ரத்தத்தை
பாஸ்யதி	- குடிப்பான்.

मनोरथोऽयमिष्टोऽस्या भगिन्या मम राक्षसाः ।

वीर्यं संपाद्यतां गत्वा तौ प्रमथ्य स्वतेजसा ॥

மனோரதோ஽யமிஷ்டோ஽ஸ்யா பகிந்யா மம ராக்ஷஸா: ।
வீக்ரம் ஸம்பாத்யதாம் கத்வா தௌ ப்ரமத்ய ஸ்வதேஜஸா ॥

ராக்ஷஸா:	- 'ராக்ஷஸர்களே'
மம	- எனது
பகிந்யா:	- தமக்கையாகிய
அஸ்யா:	- இவளுடைய
அயம்	- இந்த
இஷ்ட:	- அதிப்பிரியமாயிருக்கின்ற
மனோரத:	- மனோரதமானது,
கத்வா	- சென்று,
தௌ	- அவர்களை,
ஸ்வதேஜஸா	- உங்கள் பராக்கிரமத்தால்
ப்ரமத்ய	- கொன்று
வீக்ரம்	- விரைவில்
ஸம்பாத்யதாம்	- நிறைவேற்றப்பட்டும்.

युष्माभिर्निहती दृष्ट्वा तावुभी भातरी रणे ।

इयं प्रहृष्टा युदिता रुधिरं युधि पास्यति ॥

யுஷ்மாபிர் நிஹதௌ த்ருஷ்ட்வா தாவுபௌ ப்ராதரௌ ரணே ।
இயம் ப்ரஹ்ருஷ்டா முதிதா ருதிரம் யுதி பாஸ்யதி ॥

ரணே	- போரில்
ப்ராதரௌ	- சகோதரர்களாகிய
தௌ உபௌ	- அவ்விருவர்களையும்,
யுஷ்மாபி:	- உங்களால்
நிஹதௌ	- கொல்வப்பட்டவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	- அறிந்து,
இயம்	- இவள்
முதிதா	- உடல் பூரித்து
ப்ரஹ்ருஷ்டா	- உள்ளம் பூரித்து

25

26

யுதி - போர்க்களத்தில்
 குதிரம் - ரத்தத்தை
 பாஸ்யதி - குடிப்பாள்.
 இதி ப்ரதிக்ஷமாதிஷ்டா ராக்ஷஸஸ்தே சதுர்தஸா ।
 ததர ஜக்முஸ்தயா ஸார்தம் கநா வாதேரிதா யதா ॥
 இதி இவ்வாறு
 ப்ரதிஸமாதிஷ்டா: - இவ்விஷயத்திலாக்கினை பெற்ற
 தே - அந்த
 சதுர்தஸா - பதினான்கு
 ராக்ஷஸா: - அரக்கர்களும்
 வாதேரிதா: - காற்றால் ஓட்டப்பட்ட
 கநா: யதா - மேகங்கள்போல்
 தயா ஸார்தம் - அவனோடுகூடவே
 ததர - அவ்விடத்திற்கு
 ஜக்மு: - போனார்கள்.
 ததஸு தே த் சமுதயதேஜஸ்ததா: - சுகுதிஷ்ணப்ரதராஷ் ராக்ஷஸா: ।
 துராஸதம் தர்ஷயிதும் ந சாரகந்
 வநத்விபா தீப்த மிவாக்நி முத்திதம் ॥
 தே - அந்த
 ஸுதிக்ஷண ப்ரதரா: - கூர்மையான ஆயுதங்களுடைய
 ராக்ஷஸா: து - அரக்கர்களும்,
 துராஸதம் ச - அணுகமுடியாத
 ஸமுதக்ர தேஜஸம் - மகா தேஜஸ்ஸுடன் விளங்கும்
 தம் - அவரை
 வநத்விபா: - காட்டு யானைகள்
 உத்திதம் - வளர்ந்து
 தீப்தம் - கொழுந்துவிட்டுடையும்
 அக்நிம் - காட்டுத்தீயை
 இவ ததா - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே,
 தத: - அப்பொழுது
 தர்ஷயிதும் ந - போருக்கழைக்கவும்
 அபரகந் ந - முடியாதிருந்தனர்.

இத்யாபிஷே ப்ரமத் ராமபணே வால்மீகியே ஆதித்யாவே
 சதுர்தஸஸி ஸஹஸ்ரிகபாஸம் ஸம்ஹதேயமம் ஆரண்ய வசன்
 கரோதே நம ஏகேநவஸிம்: ஸங்க: ॥

27

28

விம்ஸ: ஸங்க: - 20

ततः शूर्पणखा घोरा राघवाश्रममागता ।

रक्षसामाचचक्षे ती धातरी सह सीतया ॥

தத: ஸூர்ப்பணகா கோரா ராகவாஸ்ரமமாகதா ।

ரக்ஷஸாமாச்சக்ஷே திதௌ ப்ராதரௌ ஸஹ ஸீதயா ॥

தத: - அப்பொழுது,
 கோரா - கொடியவளாகிய
 ஸூர்ப்பணகா - குர்ப்பந்தை,
 ராகவாஸ்ரமம் - ஸ்ரீராமது ஆச்ரமத்தை
 ஆகதா - அடைந்து
 ஸீதயா ஸஹ - ஸீதாபிராட்டியாரோடுகூட
 தெள ப்ராதரௌ - அந்த சகோதரர்கள் இருவரையும்
 ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுக்கு
 ஆச்சக்ஷே - தெரிவித்தனர்.

ते राम पर्णशालायामुपविष्ट महाबलम् ।

दद्युः सीतया साधं वैदेह्या लक्ष्मणेन च ॥

தே ராமம் பர்ணஸாலாயாமுபவிஷ்டம் மஹாபலம் ।

தத்ருபு: ஸீதயா ஸார்தம் வைதேஹ்யா லக்ஷ்மணேன ச ॥

தே - அவர்கள்
 பர்ணஸாலாயாம் - பர்ணசாலையில்
 மஹாபலம் - மகாபலசாலியாகிய
 ராமம் - ஸ்ரீராமரை,
 வை தேஹ்யா - விதேஹ தேசத்தைச் சேர்ந்த
 ஸீதயா - ஸீதாபிராட்டியாரோடும்
 லக்ஷ்மணேன ச - லக்ஷ்மணரோடும்
 ஸார்தம் - கூட
 உபவிஷ்டம் - உட்கார்ந்திருக்கின்றவராய்
 தத்ருபு: - கவனித்தார்கள்.

तान्दृष्ट्वा राघवः श्रीमान्पातस्तां च राक्षसीम् ।

अबवीक्ष्यतस्तरं रामो लक्ष्मणं दीप्यतेजसम् ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா ராகவ: ஸ்ரீமானாகதாம்ஸ்தாம் ச ராக்ஷஸீம் ।

அப்விஷத் ப்ராதரம் ராமோ லக்ஷ்மணம் தீப்ததேஜஸம் ॥

ஸ்ரீமாந் - ஸ்ரீமானும்,
 ராகவ: - ரகுலத்தவருமாகிய
 ராம: - ஸ்ரீராமர்
 தான் - அவர்களையும்

1

2

3

ஆகதாம்	-	இரும்பிவந்திருந்த
தாம்	-	அந்த
ராக்ஷஸீம் ச	-	அரக்கியையும்
த்ருஷ்ட்வா	-	பார்த்து
தீப்த தேஜஸம்	-	மஹாதேஜஸ்வியும்,
ப்ராதரம்	-	தம்பிபுமான
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

मुहूर्तं भव सीमित्रे सीतायाः प्रत्यन्तरः ।

इमानस्या वधिष्यामि षट्वीमागतानिह ॥

முஹூர்த்தம் பவ ஸௌமித்ரே ஸீதாயா: ப்ரத்யந்தந்தா: ।

இமானஸ்யா வதிஷ்யாமி ஷட்விமாகதானிஹ ॥

ஸௌமித்ரே	-	'லக்ஷ்மண!
ஸீதாயா:	-	ஸீதைக்கு
ப்ரத்ய நந்தர:	-	பக்கவிலிருந்து கார்த்துக்கொண்டிருப்பவனாக
முஹூர்த்தம்	-	ஒரு க்ஷணம்
ப வ	-	நீயிரு.
அஸ்யா:	-	இவளை
பதவீம் ஆகதான்	-	பின்பற்றி வந்திருக்கும்
இமாந்	-	இவர்களை
இஹ	-	இப்பொழுது
வதிஷ்யாமி	-	நான் கொன்று விடுகிறேன்.

वाक्यमेतततः श्रुत्वा रामस्य विदितात्मनः ।

तथेति लक्ष्मणो वाक्यं रामस्य प्रत्यपूजयत् ॥

வாக்யமேதத் தத: ஸ்ருத்வா ராமஸ்ய விதிதாத்மன: ।

ததேதி லக்ஷ்மணோ வாக்யம் ராமஸ்ய ப்ரத்யபூஜயத் ॥

தத:	-	அப்பொழுது
விதிதாத்மன:	-	மனோபாவங்களை நன்குணர்ந்த
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
ஏதத்	-	இந்த
வாக்யம்	-	சொல்லை
லக்ஷ்மண:	-	லக்ஷ்மணர்
ஸ்ருத்வா	-	சிரமேற்கொண்டு,
ததாஇதி	-	அங்ஙனமே செய்கின்றேனென்று
ராமஸ்ய	-	ஸ்ரீராமருடைய
வாக்யம்	-	நியமத்தை
ப்ரத்யபூஜயத்	-	கௌரவித்தார்.

4

5

राघवोऽपि महच्चापं चामीकरविभूषितम् ।

चकार सज्यं धर्मात्मा तानि खीसि चाब्रवीत् ॥

ராகவோ஽பி மஹச்சாபம் சாமிகர விபூஷிதம் ।

சகார சஜ்யம் தர்மாத்மா தானி ரக்ஷாம்ஸி சாப்ரவீத் ॥

தர்மாத்மா	-	தருமாத்மாவாகும்
ராகவ:	-	ஸ்ரீராமர்,
சாமிகர விபூஷிதம்	-	தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட
மஹத்	-	சிறந்த
சாபம்	-	விலலை
ஸஜ்யம் சகார	-	நானேற்றிக்கொண்டார்.
அபி ச	-	அதன்மேல்
தானி	-	அந்த
ரக்ஷம்ஸி	-	அரக்கர்களைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

पुत्री दशरथस्यावां धातरी रामलक्ष्मणी ।

प्रविष्टी सीतया साधं दुश्चरं दण्डकावनम् ॥

புத்ரௌ தசரதஸ்யாவாம் ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।

ப்ரவிஷ்டௌ ஸீதயா சாஹ் துஸ்சரம் தண்டகாவனம் ॥

ஆவாம்	-	நாங்களிருவரும்
தசரதஸ்ய	-	தசரத சக்கிரவர்த்தியாரது
புத்ரௌ	-	குமாரர்கள்;
ப்ராதரௌ	-	சகோதரர்கள்.
ராமலக்ஷ்மணௌ	-	ராமன், லக்ஷ்மணன் எனப்படுபவர்கள்.
ஸீதயா	-	ஸீதையோடு
ஸாந்தம்	-	சூட
துஸ்சரம்	-	சஞ்சாரமற்ற
தண்டகாவனம்	-	தண்டகாவனத்திற்கு
ப்ரவிஷ்டௌ	-	வந்திருக்கிறோம்.

फलमूलाशनी दान्ती तापसी धर्मचारिणी ।

वसन्ती दण्डकारण्ये किमर्थमुपहिंस्य ॥

பலமூலாஸனௌ தாந்தௌ தாபஸௌ தர்மசாரிணௌ ।

வஸந்தௌ தண்டகாரண்யே கிமர்த்தமுபஹிஸ்யத் ॥

தண்டகாரண்யே	-	தண்டகாரண்யத்தில்
பலமூலாஸனௌ	-	பழங்களையும், கிழங்குகளையும், பஹித்துக்கொண்டு
தாந்தௌ	-	ஜிதேந்திரியர்களாய்,

6

7

8

தர்மசாரிணௌ	- தருமநெறி தவறாதவர்களாய்,
தாபஸௌ	- தபஸ்விகளாய்,
வஸந்தௌ	- வசித்துக்கொண்டிருக்குமெங்களை
கிமர்தம்	- ஏன்
உபஹிம்ஸத	- நீங்கள் இம்சிக்கின்றீர்கள்.

युष्मान् पापात्मकान् हन्तुं विप्रकारान् महाहवे ।

ऋषीणां तु नियोगेन प्राप्तोऽहं सशरायुधः ॥

யுஷ்மான் பாபாத்மகான் ஹந்தும் விப்ரகாரான் மஹாஹவே ।
ருஷீணாம் து நியோகேந ப்ராப்தோஹம் ஸஸராயுத: ॥

அஹம்	- 'நான்,
ருஷீணாம்	- ரிஷிகளுடைய
நியோகேந து	- ஆக்கினையின் பேரிலேயே
பாபாத்மகான்	- பாபாத்மாக்களாய்
விப்ரகாரான்	- பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும்
யுஷ்மான்	- உங்களை
மஹாஹவே	- போரில்
ஹந்தும்	- கொல்ல,
ஸஸராயுத:	- பணங்களையுமாயுதங்களையும் கையிற்கொண்டு
ப்ராப்த:	- இங்கு வந்திருக்கின்றேன்.

तिष्ठतैवात्र संतुष्टा नोपावर्तिषुमर्थम् ।

यदि प्राणैरिहार्थो वो निवर्तयं निशाचराः ॥

திஷ்டதைவாத்ர ஸந்துஷ்டா நோபாவர்திஷுமர்த்தம் ।
யதி ப்ராணைரிஹார்தோ வா நிவர்த்தம் நிஸாசரா: ॥

நிஸாசரா:	- 'ராகுஸர்களை'
அத்ர ஏவ	- இங்கேயே
ஸந்துஷ்டா:	- மனச்சோர்வின்றி
திஷ்டத	- நிஷ்டங்கள்.
உபாவர்திதம்	- திரும்பியோடும்
அர்ஹதந	- கூடாது.
இஹ அர்த்த:	- இவ்விஷயத்தில் பயன்
ப்ராணை:	- உயிருடன்
யதி வா	- தேவையெனில்
நிவர்த்தம்	- ஒடிவிடுங்கள்.

9

10

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा राक्षसास्ते चतुर्दश ।

उज्ज्वளிं सुसंयुक्ता ब्रह्मणाः खलपाणयः ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா ராக்ஷஸாஸ்தே சதுர்தஸ ।

ஊக்ஷ்வாசம் ஸுஸங்க்ருத்தா ப்ரஹ்மநா: ஸுலபாணய: ॥

11

सिरक्तनयना घोरा रामे रक्तान्तलोचनम् ।

पश्य मधुराभायं हृष्टा हृष्टपराक्रमम् ॥

ஸம்ரக்தநயனா கோரா ராமம் ரக்தாந்த லோசனம் ।

பருஷம் மதுராபாஷம் ஹ்ருஷ்டா த்ருஷ்ட பராக்ரமம் ॥

12

தே	- அந்த
சதுர்தஸ	- பதினான்கவர்களும்,
கோரா:	- கொடியவர்களும்
ஸம்ரக்த நயநா:	- சிவந்த கண்களுற்றவர்களும்,
ப்ரஹ்மக்நா:	- பிராம்மணர்களை கொலை புரிபவர்களுமான
ராகுஸா:	- அரக்கர்கள்
தஸ்ய	- அவருடைய
தத் வசனம்	- அம்மொழியை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
ஸுஸம்க்ருத்தா:	- மிகச்சினங்கொண்டு
ஸுலபாணய:	- குலங்களைக் கையிற்ப்பிடித்து
ரக்தாந்த லோசனம்	- செவ்வரியோடிய கண்களுற்றவரும்,
த்ருஷ்ட பராக்ரமம்	- தன் பராக்கிரமமிந்து
மதுராபாஷம்	- நல்வார்த்தை கூறிய
ராமம்	- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
வாசம்	- பின்வருஞ் சொல்லை
ஹ்ருஷ்டா:	- மிகக் களிப்புற்றவர்களாய்
பருஷம்	- கடுமையாய்
ஊக:	- சொன்னார்கள்.

मोक्षयुत्याद्य नो भवुः खरस्य सुमहात्मनः ।

त्वमेव हास्यसे प्राणानद्यास्मभिर्हितो युधि ॥

க்ரோதமுத்பாத்ய நோ பத்து: கரஸ்ய ஸுமஹாத்மன: ।

த்வமேவ ஹாஸ்யஸே ப்ராணாநத்யாஸ்மாபிர்ஹதோ யுதி ॥

13

ந:	- எங்களது,
ஸுமஹாத்மன:	- மகாத்மாவான
பர்து:	- எஜமானனாகிய
கரஸ்ய	- கரனுக்கு
க்ரோதம்	- கோபத்தை
உத்பாத்ய	- விளைவித்தது
தவம் ஏவ	- நீதான்
யுதி	- போரில்
அத்ய	- இப்பொழுது
அஸ்மாபி:	- எங்களால்
ஹத:	- வதைக்கப்பட்டு
ப்ராணாந்	- உயிரை
ஹாஸ்யஸே	- இழக்கப் போகின்றாய்.

का हि ते शक्तिरेकस्य बहूनां रणमूर्धनि ।

अस्माकमग्रतः स्थातुं किं पुनर्यदधुमाहवे ॥

கா ஹி தே ஸக்தி ரேகஸ்ய பஹூநாம் ரணமூர்தநி ।	
அஸ்மாகமகர்த: ஸ்தாதும் கிம் புனர்யோத்துமாஹவே॥	14
ஏகஸ்ய	- தனியான
தே	- உனக்கு
ரணமூர்தநி	- போர்முனையில்
பஹூநாம்	- பலரான
அஸ்மாகம்	- எங்களது
அகர்த:	- முன்னிலையில்
ஸ்தாதும் ஹி	- நிிற்கவும்
கா ஸக்தி:	- திறமையேது.
ஆஹவே	- போரில்
யோத்தும்	- போர் புரிய
கிம் புன:	- சொல்லவும் வேண்டுமோ?

एहि बाहुप्रयुक्तैः परिधेः शूलपट्टिशैः ।

प्राणांस्त्यक्ष्यसि वीर्यं च धनुश्च करपीडितम् ॥

ஏஹி பாஹுப்ரயுக்தை: ந: பரிகை: ஸரில பட்டிஸை: ।	
ப்ராணான் த்யக்ஷ்யஸி வீர்யம் ச தநுஸ்ச கரபீடிதம் ॥	15
ந:	- எங்களது
பாஹு- விமுக்தை:	- கைகளினின்று விடுபடும்
பரிகை:	- கதைகளாலும்,
ஏபி:	- இந்த
ஸரில பட்டிஸை:	- குலங்களாலும், கத்திகளாலும்,

ஆரண்ய காண்டம் - இருபதாம் ஸர்க்கம்

கரபீடிதம்	- கையிற்பிடித்துள்ள
தநு: ச	- வில்லையும்,
வீர்யம்	- பெருமையையும்,
ப்ராணான் ச	- உயிரையும்
த்யக்ஷ்யஸி	- இழக்கப் போகின்றாய்.

इत्वेवमुक्त्वा संस्था राक्षसास्ते चतुर्दश ।

विशिष्टस्तानि शूलानि राघवं प्रति दुर्जयम् ॥

இத்யேவ முக்த்வா ஸம்ஸ்க்ருத்தா ராக்ஷஸாஸ்தே சதுர்தஸ ।
சிஷ்டிபுஸ்தாநி ஸரிலாநி ராகவம் ப்ரதி துர்ஜயம் ॥

தே	- அந்த
சதுர்தஸ	- பதினான்கு
ராக்ஷஸா:	- அரக்கர்களும்
இதி ஏவம்	- இவ்வாறாய்
உக்த்வா	- சொல்லி,
ஸம்ரப்தா:	- கோபாவேசம் கொண்டவர்களாய்
தாநி	- அந்த
ஸரிலாநி	- குலங்களை
துர்ஜயம்	- ஒருவராலும் வெல்ல முடியாத
ராகவம் ப்ரதி	- பூரீராமர்மீது
கிஷ்டிபு:	- எறிந்தார்கள்.

तानि शूलानि काकुत्स्थः समस्तानि चतुर्दश ।

तावन्निरेव चिच्छेद शरैः काञ्चनभूषणैः ॥

தாநி ஸரிலாநி காசுத்த: ஸமஸ்தாநி சதுர்தஸ ।

தாவத்பிரேவ சிச்சேத ஸரை: காஞ்சந பூஷணை: ॥

காசுத்த:	- பூரீராமர்,
தாநி	- அந்த
ஸமஸ்தாநி	- ஒன்றாய்க் கூடிய
சதுர்தஸ	- பதினான்கு
ஸரிலாநி	- குலங்களையும்,
தாவத்பி: ஏவ	- அதே சங்கியையுள்ள
காஞ்சந பூஷிதை:	- பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற
ஸரை:	- பாணங்களால்
சிச்சேத	- துண்டித்தெறிந்தார்.

ततः पञ्चान्महातेजा नाराघान् सूर्यसिन्धान् ।

जग्राह परमकुण्डलचतुर्दश शिलाशितान् ॥

தத: பஞ்சான் மஹாதேஜா நாராசான் ஸூர்யஸந்திபான் ।

ஜக்ராஹ பரம க்ருத்தஸ சதுர்தஸ ஸிலா ஸிதான் ॥

தத: பப்ஸாத்	- அதன்மேல்
மஹாதேஜா:	- மகாதேஜஸ்வியாகும் அவர்,
பரம க்ருத்த:	- மிகச்சினங்கொண்டவராய்,
ஸிலாஸிதான்	- கல்லில் தீட்டப்பெற்று
ஸுரீய ஸந்திபான்	- சூரியனை நிகர்த்த
சதுர்தப	- பதினான்கு
நாராசான்	- நாராசமெனும் பாணங்களை
ஜக்ரஹ்	- எடுத்தார்.

गृहीत्वा धनुषायम्य लक्ष्यानुदिश्य राक्षसान् ।

मुनीच राघवो बाणान् वजानिव शतक्रतुः ॥

க்ருஹித்வா தநுராயமய லக்ஷ்யாநுதிர்ய ராக்ஷஸான் ।

முமோச ராகவோ பாணான் வஜ்ரானிவ ஸதக்ரது: ॥

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்,
தது: க்ருஹித்வா	- தஹஸ்ஸை எடுத்து,
ஆயம்ய	- இழுத்து,
ராக்ஷஸான்	- அரக்கர்களை
லக்ஷ்யந் உத்திரய-	- குறியாய்க்கொண்டு,
ஸதக்ரது:	- இந்நிரன்
வஜ்ரந்	- வஜ்ஜிராயுதங்களை
இவ	- எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
பாணான்	- பாணங்களை
முமோச	- விடுத்தார்.

रुक्मपुङ्खस्य विशिखा दीप्ता हेमविभूषिताः ।

ருக்ம புங்கஸ்ச விஸிகா தீப்தா ஹேமவிபூஷிதா: ॥

ते सिखा रक्षसां वेगाद्वसि रघिराद्युताः ।

வினிபேதுஸ்தா பூமி ந்யமஜந்நாஸிஸ்யநா: ॥

தே பித்வா ரக்ஷஸாம் வேகாத் வக்ஷாம்ஸி ருதிராப்ஸுதா: ।

விநிஷ்பேதுஸ்ததா பூமெள ந்யமஞ்ஜந்த அஸுநிஸ்வனா: ॥

தே	- அந்த
ருக்ம புங்கா:	- தங்கக்கட்டுள்ளவைகளும்,
ஹேமபூஷணா:	- தங்கமிழைக்கப் பெற்றவைகளும்,
ப்ரதீப்தா: ச	- ஜ்வலித்துக் கொண்டிருப்பவைகளும்
விஸிகா:	- பாணங்கள்
வேகாத்	- வலிமையால்
ரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களின்
வக்ஷாம்ஸி	- மார்புகளை

பித்வா	- பிளந்துகொண்டு
ருதிராப்ஸுதா:	- ரத்தத்தில் தேய்ந்தவைகளாய்
விநிஷ்பேது:	- வெளிவந்தன.
ததா	- அப்பொழுது
அஸுநிஸ்வனா:	- இடிமுழக்கம் கொண்டவைகளாய் அவைகள்
பூமெள	- பூமிக்குள்
ந்யமஞ்ஜந்த	- புதைந்துபோயின.

नैषिबद्धया भूमी त्रिभूला इव दृशाः ।

நிபேதுஷோஸிதஸ்தா விதூதா விதாஸவ: ॥

தை பிந்ற ஹ்ருதயா பூமெள சின்னமூலா இவ த்ருமா: ।

நிபேது: ஸோணிதாந் த்ராங்கா விக்ருதா விகதாஸவ: ॥

தை:	- அவைகளால்
சின்னமூலா:	- வேறுக்கப்பட்ட
த்ருமா: இவ	- விருக்ஷங்கள்போல்
பிந்ற ஹ்ருதயா:	- மார்புகள் பிளவுண்டு
ஸோணிதஸ்நதா:	- ரத்தத்தில் மூழ்கி
விக்ருதா:	- விகாரமுற்று
விகதாஸவ:	- பிராணனை இழந்து
பூமெள	- பூமியில்
நிபேது:	- விழுந்தார்கள்.

तान् दृष्ट्वा पतितान् भूमी राक्षसी क्रोधमूर्छिता ।

பரிந்ஸ்தா புநஸ்தந் வ்யஸுந்ரவஸ்யநாந் ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா பதிதான் பூமெள ராக்ஷஸீ க்ரோதமூர்ச்சிதா ।

பரித்ரஸ்தா புனஸ்தத்ர வ்யஸுந்ரஜத் பைரவஸ்வநாத் ॥

க்ரோத மூர்ச்சிதா	- கோபாவேசங்கொண்டிருந்த
ராக்ஷஸீ	- அரக்கி, (சூர்ப்பநகை)
தான்	- அவர்களை
பூமெள	- தரைமீல்
பதிதான்	- விழுந்துகிடக்கின்றவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
புன:	- அதனால்
தத்ர	- அவர் விஷயத்தில்
பித்ரஸ்தா	- உள்ளம் நடுங்கியவளாய்
பைரவஸ்வநாத்	- பலவித பயங்கர ஒலிகள்
வ்யஸுந்ரஜத்	- வெளியிட்டான்.

सा नदन्ती महानादं जवाक्षुष्णखा पुनः ।

ஸா நதந்தீ மஹாநாதம் ஜவாச் சூர்பணகா புன: ।

ஸா	- அந்த
ஸூர்ப்பணகா	- சூர்ப்பநகை
ஜவாத்	- கொடுமையால்
புன:	- ஓயாமல்
மஹாநாதம்	- பெருஞ்சத்தத்தை
நதந்தீ	- இட்டாள்.

उपरम्य खरं सा तु किञ्चित् संशुष्कशोणितम् ॥

पपात पुनरेवार्ता सनिर्यासेव चञ्चरी ।

உபகமய கரம் ஸா து கிஞ்சித் ஸம்ஸுஷ்க ஸோணிதா ॥

பபாத புனரேவார்தா ஸநிர்யாஸேவ வல்லரி ।

ஸா	- அவள்,
து	- இப்பொழுது
கிஞ்சித்	- கொஞ்சம்
ஸம்ஸுஷ்க ஸோணிதா-	- உவந்த ரத்தமுடையவளாய்
புன: ஏவ	- மீளவும்
கரம்	- கரனை
உபகமய	- கிட்டி,
ஆர்தா	- மனம் நொந்து
ஸநிர்யாஸா	- கோந்துடனிருக்கும்
வல்லரி இவ	- குத்துச்செடிபோல்
பபாத	- விழுந்தாள்.

धातुः समीपे शोकात् ससर्ज निनदं मुहुः ।

धूमौ शयाना दुःखार्ता लब्धसंज्ञा चिरासुनः ॥

சசுவர் முமுசு வாய் விஷணவதனா ததா ॥

பூரது: ஸமீபே ஸோகார்தா ஸஸர்ஜ நிநதம் முஹ: ॥

பூமௌ ஸயானா துக்கார்தா லப்த ஸம்க்ஞா சிராத்புன: ॥

ஸஸ்வரம் முமுசே பாஷ்பம் விஷண்ணவதநா ததா ॥

ஸோகார்தா	- துயரத்தால் மனம் நொந்த அவள்,
ப்ரது:	- தம்பியினது
ஸமீபே	- முன்னிலையில்
முஹ:	- அடிக்கடி
நிநதம்	- பெரும் சப்தத்தை
ஸஸர்ஜ	- இட்டன.
துக்கார்தா	- கஷ்டத்தால் பீடிக்கப்பட்டவளாய் அவள்,
பூமௌ	- தரையில்
ஸயானா	- விழுந்தவளாய்

25

26

सिरातं - வெகுநேரஞ்சென்று

புன: - மீளவும்

லப்த ஸம்க்ஞா - சுயநினைவெய்தி

ததா - அப்பொழுது

விஷண்ண வதனா - வாடிய முகத்தினளாய்

ஸஸ்வரம் - உரத்த குரலிட்டு

பாஷ்பம் - கண்ணீரை

முமுசே - பெருக்கினான்

निपातितान् मेव रणे तु राक्षसान् प्रधाविता शूर्पणखा पुनस्ततः ।

वधं च तेषां निखिलेन रक्षसां शशंस सर्वं मणिनी खरस्य सा ॥

நிபாதிதான பரேஷ்ய ரக்சே து ராஷ்ணான

ப்ரதாவிதா ஸூர்ப்பணகா புனஸ் தத: ।

வதம் ச தேஷாம் நிகிலேன ரக்ஷஸாம்

ஸஸம்ஸ ஸர்வம் பகிநீ கரஸ்ய ஸா ॥

கரஸ்ய - கரனது

பகிநீஸா - அந்த தமக்கையாகிய

ஸூர்ப்பணகா - சூர்ப்பநகை,

ரேண - போரில்

ராக்ஷஸான் - அரக்கர்களை

நிபாதிதான் - விழ்த்தப்பட்டவர்களாய்

ப்ரேஷ்ய - கண்டு,

து - அதன்பின்னர்

தத: - அவ்விடத்தினின்று

புன: - மீளவும்

ப்ரதாவிதா - ஓடிவந்து

தேஷாம் - அந்த

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுடைய

வதம் - வதையை

நிகிலேன - ஒன்றுவிடாமல்

ஸர்வம் ச - எல்லாவற்றையும்

ஸஸம்ஸ தெரிவித்தாள்.

27

இத்யார்க்ஷே ப்ரீதம் ஈமஸ்பணே வால்மீகியே ஆதிசங்கயே
சுதாயிம்ஸுதி ஸுஹஸரீசயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரணய காண்டே
சுதந்திர ரகோவதேச தாம் லிம்ப: ஸர்க: ॥

ஏகவிம்ஸ: ஸர்ச: - 21

स पुनः पतितां ह्युवा क्रोधाच्छूर्णखी खरः ।

उवाच व्यक्त्या वाया तामनर्थ्यमागताम् ॥

ஸ புன: பதிதாம் த்ருஷ்ட்வா க்ரோதாச் சூர்பணகாம் கர: ।

உவாச வ்யக்த்யா வாசா தாமந்தார்த மாகதாம் ॥

ஸ:	- அந்த
கர:	- கரன்
அந்ர்தார்தம்	- விஷயம் விளங்காத நிலையில்
புன:	- இருந்துகொண்டு
பதிதாம்	- மீளவும்
ஆகதாம்	- கீழே விழுந்து கிடக்கும்
தாம்	- அந்த
சூர்பணகாம்	- சூர்ப்பநகையை
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
க்ரோதாத்	- கோபத்தால்
வ்யக்த்யா	- வியக்தமான
வாசா	- சொல்கொண்டு
உவாச	- பின்வருமாறு வினாவினாள்.

मया त्विदानीं श्रास्ते राक्षसा रथिराशनाः ।

त्वस्त्रियथ विनिर्दिष्टाः किमर्थं रघुते पुनः ॥

மயா த்விதாநீம் ஸரோஸ்தே ராக்ஷஸா ருதிராஸநா: ।

த்வத்ப்ரியார்தம் விநிர்திஷ்டா: கிமர்தம் ருத்யதே புன: ॥

தே	- 'அந்த
ருதிராஸநா:	- ரத்தத்தையுணவாய்க்கொள்ளும்
ராக்ஷஸ:	- ராக்ஷஸ
ஸரோச:	- வீரர்கள்,
த்வத்ப்ரியார்தம் து	- உன் விருப்பத்திற்கிணங்கவே
மயா	- என்னால்
விநிர்திஷ்டா:	- அனுப்பப்பட்டார்கள்.
புன:	- இன்னும்,
இதாநீம்	- இப்பொழுது
கிமர்தம்	- ஏதற்காக
ருத்யதே	- அழப்படுகிறது?

भक्तक्षयानुस्ताप्य हिताय मम नित्यशः ।

ह्यमाता न ह्यन्ते न न कुर्युर्वचो मम ॥

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

பக்தஸர்சைவாநு ரக்தாஸ்ச ஹிதாஸ்ச மம நித்யஸ: ।

ஹண்யமானா: ஹண்யந்தே ந ந சூர்யுவ்சோ மம ॥

மம ஏவ	- எனக்கே
நித்யஸ:	- எப்பொழுதும்
ஹிதா: ச	- நன்மையே புரிபவர்களாய்
அநுரக்தா: ச	- விச்வாஸமுள்ளவர்களும்,
பக்தா: ச	- பக்தியுடையவர்களுமான அவர்கள்,
ஹண்யமானா:	- பிறரால் வதைக்கப்படுபவர்களாய்
ஹண்யந்தே ந	- கொல்லப்பட்டார்கள்.
மம	- எனது
வச:	- ஆக்கினனைய
ந ந சூர்யு:	- செய்யார்களென்பதும்மில்லை.

किमेतच्छीतुमिच्छामि कारणं यत्कृते पुनः ।

हा नाथेति विनदन्ती सर्ववत्सुलसि शिती ॥

கிமேதத் ஸ்ரோது மிச்சாமி காரணம் யத்க்ருதே புன: ।

ஹா நாதேதி விநத்தந்தீ ஸர்வவல்லுடஸி சிதிதௌ ॥

ஹாநாத	- 'ஐயோ, அப்பா!'
இதி	- என்று
விநத்தந்தீ	- பெருங்குக்குரலிட்டு
சுதிதௌ	- தரையில்
யத்க்ருதே	- ஏதற்காக/
ஸர்வவத்	- பாம்புபோல்
வேஷ்டஸே	- நீ புரளுகின்றனையோ,
ஏதத்	- இந்த
காரணம்	- காரணம்
கிம் புன:	- இன்னெதன்பதை
ஸ்ரோதும்	- அறிய
இச்சாமி	- நான் விரும்புகிறேன்.

अनायवद्विलपसि किं वृण्वे मयि संस्थिते ।

अधिशीघ्रं मामेनं वैकुण्ठं त्यक्तवामिह ॥

அநாதவத்விலபஸி கிம் வுநாவே மயி ஸம்ஸ்திதே ।

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட மாமேவம் வைக்லவ்யம் த்யக்யுதாமிஹ ॥

மயி	- நான்
நாதே	- ரக்ஷகனாய்
ஸ்திதே	- இருக்கையில்
கிம் வு	- எனோ,
அநாதவத்	- அனாதைபோல்

விலபஸி	- நீ புலம்புகின்றனை;
உத்திஷ்ட	- எழுந்திரு;
உத்திஷ்ட	- எழுந்திரு;
ஏவம்	- இப்படிப்பட்டதாகிய
வைக்லவ்யம்	- கலவரமானது
இஹ	- இப்பொழுது
மாம்	- என்னிடத்தில்
த்யஜ்யதாம்	- விடப்பட்டும்.

सा स्वेष्टया दुर्षां स्वरेण परिसान्विता ॥

विमृज्य नयने सास्त्रे खरं आतरमब्रवीत् ॥

ஸாத்யேவமுக்த்வா துர்தர்ஷா கரேண பரிஸாந்த்விதா ।

விமருஜ்ய நயனே ஸாஸ்திரே கரம் ப்ராதர மப்ரவீத் ॥

துர்தர்ஷா	- அடங்காப்பிடாரியான
ஸா	- அவள்,
கரேண	- கரனால்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	- சொல்லப்பட்டு
து	- இப்பொழுது,
பரிஸாந்த்விதா	- சமாதானம் செய்யப்பட்டவளாய்
ஸாஸ்திரே	- கண்ணிருடன் கூடிய
நயனே	- இரு கண்களையும்
விமருஜ்ய	- துடைத்துக்கொண்டு
ப்ராதரம்	- தம்பியாகும்
கரம்	- கரனைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு சொன்னான்.

अस्मीदानीमहं प्राप्ता हस्तश्रवणनासिका ।

शोणितौघपरिक्षिप्त्वा त्वया च परिसान्विता ॥

அஸ்மீதானிமஹம் ப்ராப்தா ஹ்ருத ஸ்ரவண நாஸிகா ।

ஸோணிதௌக பரிக்ஷிந்நா த்வயா ச பரிஸாந்த்விதா ॥

அஹம்	- நான்
ஹ்ருத ஸ்ரவண	- காது முக்குகளை பறிகொடுத்து
நாஸிகா	-
ஸோணிதௌக	- ரத்தவெள்ளம் பெருக
பரிக்ஷிந்நா	-
ப்ராப்தா	- இங்கு வந்தவளாய்
த்வயா ச	- உன்னாலும்
இதாநீம்	- இது விஷயத்தில்
பரிஸாந்த்விதா அஸ்மி	- ஏற்கனவே தேற்றப்படுத்தப்பட்டேன்.

6

7

प्रेषिताश्च त्वया वीर राक्षसास्ते चतुर्दश ।

निहन्तु राघवं क्रोधान्नयियाथै सतश्मनम् ॥

ப்ரேஷிதாஸ்ச த்வயா வீர ராக்ஷஸாஸ்தே சதுர்தஸ ।

நிஹந்தும் ராகவம் க்ரோதான் மத்ப்ரியார்தம் ஸலக்ஷ்மணம் ॥

த்வயா	- உன்னால்
தே சதுர்தஸ	- அந்த பதினான்கு
ராக்ஷஸா:	- அரக்க
ஸூர: ச	- வீரர்களும்
கோரம்	- துஷ்டனாகிய
ராகவம்	- ராமனை
ஸலக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணனுடன் கூட
நிஹந்தும்	- கொல்வதற்கு
மத்ப்ரியார்தம்	- எனது பிரியத்திற்காக
ப்ரேஷிதா:	- அனுப்பப்பட்டார்கள்.

ते तु रामेण सामर्षाः शूलपट्टिज्ञपाणयः ।

समरे निहताः सर्वे सायकैर्मर्मभेदिभिः ॥

தே து ராமேண ஸாமர்ஷா: ஸூலபட்டியூபாணய: ।

ஸமரே நிஹதா: ஸர்வே ஸாயகைர் மர்ம பேதிபி: ॥

தே	- அந்த
ஸூல பட்டியூ	- கைகளில் சூலங்களையும் கத்திகளையும்
பாணய:	- உடைய
ஸாமர்ஷா:	- காரியத்தில் துணிவுகொண்ட
ஸர்வே து	- எல்லோரும்
மர்ம பேதிபி:	- மர்மங்களைத் துளைக்கும்
ஸாயகை:	- பாணங்களால்
ராமேண	- ராமனால்
ஸமரே	- போரில்
நிஹதா:	- கொல்லப்பட்டார்கள்.

तान् दृष्ट्वा पतितान् भूमी क्षणैव महाबलान् ।

रामस्य च महत् कर्म महास्त्रासोऽभ्यन्मम ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா பதितான் பூமௌக்ஷணேணைவ மஹாபலான் ।

ராமஸ்ய ச மஹத்கர்ம மஹான் த்ராமோஸ்பவன் மம ॥

தான்	- அந்த
மஹாபலான்	- மகா பலசாலிகளையும்
க்ஷணேந	- ஒரு நொடியில்
பூமௌ	- பூமியில்

8

9

10

பதிதான்	- தோல்வியுற்றுக்கிடப்பவர்களையும்,
ராமஸ்ய	- ராமனது
மஹத்	- மகத்தான
கர்மச்	- செயலையும்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
மம	- எனக்கு
மஹான் த்ராலு:	- பெரிய பயம்
அபவத்	- உண்டாய்விட்டது.

साक्षि यीता समुद्रिषा विषणा च निशचर ।
शरणं त्वां प्रपञ्चह सर्वतो भयदर्शिनी ॥

ஸாஹஸ்மி பீதா ஸமுத்விக்நா விஷண்ணா ச நிஸாசர ।
ஸரணம் த்வாம் ப்ரபந்நாஹம் ஸர்வதோபயதர்ஸிநீ ॥

11

நிஸாசர	- ராக்ஷஸா
ஸா	- அந்த
அஹம்	- நான்
ஸர்வத்:	- எங்கும்
பயதர்ஸிநீ	- பயத்தை காண்கின்றவளாய்
பீதா	- நடுங்கி
ஸமுத்விக்நா	- மனமுறிந்து
விஷண்ணா	- துக்கித்து
த்வாம் ச	- உன்னையே
ஸரணம்	- சரணமாக
ப்ரபந்நா அஸ்மி	- அடைந்தேன்.

विषादनक्राध्युषिते परित्रासोमिनालिनि ।

किं मां न त्रायसे मन्मा विपुले शोकसागरे ॥

விஷாதநக்ராத்யுஷிதே பரித்ராஸோம்மிமாலினி ।
கிம் மாம் ந த்ராயஸே மக்நாம் விபுலே ஸோகஸாகரே ॥

12

விஷாத நக்ராத்யுஷிதே-	துயரமெனும் முதலைகளால் வசிக்கப்பெற்றதும்,
பரித்ராஸோம்மிமாலினி-	பயமெனும் அலைவரிசைகளுள்ளதுமான
விபுலே	- மிகப்பெரிய
ஸோக ஸாகரே	- துக்கசாகரத்தில்.
மக்நாம்	- மூழ்கிக்கிடக்கும்
மாம்	- என்னை
கிம்	- ஏன்
த்ராயஸே ந	- காப்பாற்றாதிருக்கின்றாய்?

एते च निहता भूमी रामेण निशितैः शरैः ।

ये च मे पदवीं प्राप्ता राक्षसाः पिशिताशनाः ॥

ஏதே ச நிஹதா பூமௌ ராமேண நிஸிதை: ஸரை: ।
யே ச மே பதவீம் ப்ராப்தா ராக்ஷஸா: பிஸிதாஸநா: ॥

13

மே	- என்னை
பதவீம் ப்ராப்தா:	- பின்பற்றிவந்த
பிஸிதாஸநா:	- மாமிசபக்டிகளாகிய
ராக்ஷஸா:	- அரக்கர்கள்
யே ச	- எவர்களோ,
ஏதே ச	- இவர்களும்
ராமேண	- ராமனால்:
நிஸிதை:	- கூரிய
ஸரை:	- பாணங்களால்
பூமௌ	- தரையில்
நிஹதா:	- வீழ்த்தப்பட்டார்கள்.

मयि ते यद्यनुक्रोशो यदि रक्षःसु तेषु च ।

दण्डकारण्यनिलयं जहि राक्षसकण्टकम् ॥

மயி தே யத்யநுக்ரோஸோ யதி ரக்ஷ:ஸு தேஷு ச ।
தண்டகாரணய நிலயம் ஜஹி ராக்ஷஸகண்டகம் ।

தே	- உனக்கு
மயி ச	- என் விஷயத்தில் தானாகட்டும்
தேஷு	- அந்த
ரக்ஷஸ்ஸு யதி	- அரக்கர்களின் விஷயத்தில் தானாகட்டும்
அநுக்ரோஸ: யதி	- கருணையுண்டென்றால்
ராக்ஷஸ கண்டகம்	- அரக்கருஷ உருவில் முள்போல்துன்பம் விளைவிக்கும்
தண்டகாரணய நிலயம்-	தண்டகையில் குடி கொண்டிருக்கும் (அவனை)
ஜஹி	- ஒழி.

यदि रामं ममामित्रं न त्वमद्य वधिष्यसि ।

तय चैवाग्रतः प्राणास्त्यक्ष्यामि निरपत्रपा ॥

யதி ராம் மமாமித்ரம் ந த்வமத்ய வதிஷ்யஸி ।
தவ் சைவாக்ரத: ப்ராணாஸ்த்யக்ஷ்யாமி நிரபத்ரபா ॥

15

அமித்ரக்ணம்	- சுருக்கனை வதைக்கும்
ராமம்	- ராமனை
த்வம்	- நீ,
அத்ய ச	- இப்பொழுதே
வதிஷ்யஸி ந யதி	- கொல்லாவிடில்,
தவ	- உனது
அக்ரத: ஏவ	- எதிரிலேயே
நிரபத்ரபா	- துணிவுகொண்டவளாய்

ப்ராணாஸ் - உயிரை
த்யக்ஷ்யாமி - நான் விட்டுவிடுவேன்.

बुद्ध्याहमनुपश्यामि न त्वं रामस्य संयुगे ।

स्वाहृ मरिच्यसे अकस्सचापस्य महात्पनः ॥

புத்த்யஹ மநுபஸ்யாமி ந த்வம் ராமஸ்ய ஸம்யுகே ।

ஸ்தாதாம் ப்ரதிமுகே ஸக்த: ஸசாபஸ்ய மஹாத்மன: ॥

ஸசாபஸ்ய - வில்லுடனிருக்கும்

மஹாத்மன: - மஹாத்மாவாகிய

ராமஸ்ய - ராமனுக்கு

ப்ரதிமுகே - எதிரில்

ஸம்யுகே - போரில்

ஸ்தாதாம் - நிற்க

த்வம் - நீ

ஸக்த: ந - முடியாதவனென

அஹம் - நான்

புத்த்யா - தீர்க்காலோசனையால்

அநுபஸ்யாமி - உணர்விறேன்.

शरमानी न शरस्त्वं मिथ्यारोपितविक्रमः ।

मानुषी यी न शङ्कोषि हन्तुं ती रामलक्ष्मणी ॥

ஸரமாளீ ந ஸரஸ்த்வம் மித்யா: ரோபித விக்ரம: ।

மாநுஷௌ யௌ ந ஸக்நோஷி ஹந்தும் தெள ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

யௌ - எந்த

மாநுஷௌ - மாநிடர்களாகிய

தௌ - அந்த

ராமலக்ஷ்மணௌ - ராமனையும் லக்ஷ்மணனையும்

ஹந்தும் - கொல்ல

ஸக்நோஷி ந - நீதிறமையற்றிருக்கின்றன.

த்வம் - நீ

ஸரமாளீ - சூரனென எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய்;

ஸர: ந - சூரனல்லன்.

மித்யா ஆரோபித - உண்மையில்லாத பராக்கிரமத்தை

விக்ரம: - இருப்பதாகக் கொண்டுவன்.

रामेण यदि ते शक्तिस्तेजो वासि निशाचर ॥

दण्डकारण्यनिलयं जहि तं कुलपांसर ।

ராமேண யதி தே ஸக்திஸ்தேஜோ வாஸ்தி நிஸாசர ।

தண்டகாரண்ய நிலயம் ஜஹி தம் குலபாம்ஸந ॥

குலபாம்ஸந - குலத்திற்கே அபகீர்த்தி விளைவித்துக்
கொண்டிருக்கும்

நிஸாசர - ராக்ஷஸ்!

தே - உனக்கு

ராமேண - ராமனோடு

தேஜ: - போர்புரியும் வலுவாவது

ஸக்தி: வா - சக்தியாவது

அஸ்தி யதி - உண்டெனில்,

தண்டகாரண்ய நிலயம் - தண்டகாவனத்தில் குடிக்கொண்டிருக்கும்

தம் - அவனை

ஜஹி - ஒழி.

निःसत्त्वस्यात्यवीर्यस्य वासस्ते कीदृशस्त्विह ।

अपयाहि जनस्थानात्स्वरितः सहबान्धवः ॥

நி: ஸத்வஸ்யால்ப வீர்யஸ்ய வாஸஸ்தே கீத்ருஸஸ்த்விற: ।

அபயாஹி ஜனஸ்தாநாத் த்வரித: ஸஹபாந்தவ: ॥

நிஸ்ஸத்வஸ்ய - ஆண்மையற்று

அல்ப வீர்யஸ்ய - வீர்யம் குன்றிய

தே - உனக்கு

இஹ வாஸ: து - இவ்விடத்தில் வசித்தலும்

கீத்ருஸ: - எங்ஙனமடுக்கும்.

பாந்தவை: ஸஹ - பந்துக்களோடுகூட

த்வரித: - விரைவுகொண்டு

ஜனஸ்தாநாத் - ஜனஸ்தானத்தில் நின்று

அபயாஹி - வெளிக்கிளம்பிவிடு.

स हि तेजःसमायुक्तो रामो दशरथात्मजः ।

अता चास्य महावीर्यं येन चास्मि विरूपिता ॥

ஸஹி தேஜ:ஸமாயுக்தோ ராமோ தஸரதாத்மஜ: ।

ப்ரதா: சாஸ்ய மஹாவீர்யோ யேந சாஸ்மி விரூபிதா ॥

தஸரதாத்மஜ: - தசரதபுத்தவனான

ஸ: - அந்த

ராம: - ராமன்

தேஜஸ்ஸமாயுக்த: - மகா பராக்கிரமசாலி.

அஸ்ய ப்ராதா ச - இவனது தம்பியும்

மஹாவீரய: - மஹாவீரன்.

யேந ஹி - அவனால்தான்

நாஸ்மி ச - நானும்

விரூபிதா - உருக்குலைக்கப்பட்டேன்.

रामतेजोऽभिभूतो हि त्वं क्षिप्रं विनिश्चिष्यसि ॥

ராமதேஜோஃபிபூதோ ஹி த்வம் க்ஷிப்ரம் விநஸரிஷ்யஸி ॥
 த்வம் ஹி - நீயும்
 ராமதேஜோஃபிபூத: - ராமப்பராக்கிரமத்தால் பீடிக்கப்பட்டு
 க்ஷிப்ரம் - விரைவில்
 விநஸரிஷ்யஸி - நாசமுறுவாய்.

एवं विलप्य बहुशो राक्षसी विततोदरी ।
 आतुस्समीपे दुःखातां नष्टंशं बभूव सा ।
 कराभ्यामुदरं हत्वा स्त्रोद भृशदुःखिता ॥

ஏவம் விலப்ய பஹுஸோ ராக்ஷஸீ விததோதரீ ।
 ப்ராதுஸம் ஸமீபே துக்கார்தா நஷ்ட ஸம்க்ஞா பபூவ ஸா ॥
 கராப்யாமுதரம் ஹத்வா ருரோத ப்ருஸதுக்கிதா ॥
 ஸா - அந்த
 விததோதரீ - பெருவயிறு படைத்த
 ராக்ஷஸீ - அரக்கி
 துக்கார்தா - துக்கம் மேலிட்டு
 ப்ராது: - தம்பியினது
 ஸமீபே - முன்னிலையில்
 ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
 பஹுஸ: - பலவாறாய்
 விலப்ய - புலம்பி,
 நஷ்டஸம்க்ஞா - அறிவு தடுமாறியவளாய்
 பபூவ் - ஆயினள்
 ப்ருஸதுக்கிதா - மிகத் துயருற்ற அவள்
 கராப்யாம் - இரு கைகளாலும்
 உதரம் - வயிற்றில்
 ஹத்வா - அடித்துக்கொண்டு,
 ருரோத - கதறினாள்.

22

இத்யாஃஷே சூத்ரம் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிசங்கயே
 சதுர்விம்ஸதி ஸுதஸரிசாயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
 கரஸந்துக்ஷணம் தாம் ஏகவிம்ஸ: ஸங்க: ॥

தவாவிம்ஸ: ஸங்க: - 22

एवमाधर्षितः शूरः शूर्पणख्या खरस्तदा ।

उवाच रक्षसां मध्ये खरः खरतरं वचः ॥

ஏவ மாதர்ஷித: ஸூர: ஸூர்ப்பணக்யா கரஸ்ததா ।

உவாச ரக்ஷஸாம் மத்த்யே கர: கரதரம் வச: ॥

ஸூர்ப்பணக்யா - சூர்ப்பணக்யால்
 ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
 ஆதர்ஷித: - இகழ்ந்து பேசப்பட்ட
 ஸூர: - குரலும்
 கர: - கொடியனுமாகிய
 கர: - கரன்,
 தத: - அப்பொழுது
 ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுடைய
 மத்த்யே - நடுவில்
 கரதரம் - கொடிய
 வச: - பின்வருஞ் சொல்லை
 உவாச - மொழிந்தான்.

1

तवावमानप्रभवः क्रोधोऽयमवतुली मम ।

न शक्यते धारयितुं लवणाम्म इवोत्थितम् ॥

தவாவமான ப்ரபவ: க்ரோதோஃயமவதுலோ மம ।

ந ஸக்யதே தாஸயிதும் லவணாம்ப் இவோத்திதம் ॥

தவ - உனக்கு
 அவமான ப்ரபவ: - அவமானத்தாலுண்டாகிய
 அயம் - இந்த
 மம - எனது
 க்ரோத: - கோபம்,
 அதல: - ஒப்பற்றதாய்
 உத்திதம் - பொங்கிய
 லவணாம்ப்: இவ - ஸமுத்திரம்போல்
 தாஸயிதும் - அடக்க
 ந ஸக்யதே - முடியாதிருக்கிறது.

2

न रामं गणये वीर्यान्मनुषं क्षीणजीवितम् ।

आत्मदुःखरिते प्राणान् हतो योऽद्य विमोक्ष्यति ॥

ந ராமம் கணயே வீர்யாத் மாணுஷம் க்ஷீணஜீவிதம் ।

ஆத்மதுஸ்சரிதை: ப்ராணாணம் ஹதோ யோஃத்ய விமோக்ஷயதி ॥

3

கண்ணீர்விதம்	- அல்பாயுநற்ற
மாறுஷம்	- மாஸிடனாகிய
ராமம்	- ராமனை
வீர்யாத்	- வீர்யத்தால்
ந கணயே	- நான் பொருட்படுத்தவில்லை;
ய:	- அந்த இவன்
அத்ய	- இப்பொழுது
ஆத்மதுஸ்சரிதை:	- தனது தீச்செயல்களால்
ஹத:	- வதைக்கப்பட்டவனாய்
ப்ராணான்	- உயிரை
விமோக்ஷயி	- விடப்போகிறான்.

बाणः संहियतामैव संभ्रम्य विमुच्यताम् ।

अहं रामं सह धात्रा न्यामि यमसादनम् ॥

பாஷ்ப: ஸம்ஹ்ரியதாமேஷ ஸம்ப்ரமஸ்ச விமுச்சயதாம் ।

அஹம் ராமம் ஸஹ ப்ராத்ரா நயாமி யமஸாதனம் ॥

ஏஷ:	- இந்த
பாஷ்ப:	- கண்ணீர்
ஸம்ஹ்ரியதாம்	- அடக்கப்பட்டும்;
ஸம்ப்ரம: ச	- கலவரமும்
விமுச்சயதாம்	- விட்டுவிடப்பட்டும்;
அஹம்	- நான்,
ராமம்	- ராமனை
ப்ராத்ரா ஸஹ	- தம்பியோடுகூடவே
யம ஸாதனம்	- யமன் வீட்டிற்கு
நயாமி	- அனுப்புகிறேன்.

परश्वहतस्याद्य मन्दप्राणस्य संयुगे ।

रामस्य रुधिरं स्फुमन् पास्यसि राक्षसि ॥

பரஸ்வதஹதஸ்யாத்ய மந்தப்ராணஸ்ய ஸம்யுகே ।

ராமஸ்ய ருதிரம் ரக்த ஸுஷ்ணம் பாஸ்யஸி ராக்ஷஸி ॥

ராக்ஷஸி	- ராக்ஷஸி
அத்ய	- இப்பொழுது
ஸம்யுகே	- போரில்
பரஸ்வத ஹதஸ்ய	- கோடாரியால் வெட்டுண்டு
மந்த ப்ராணஸ்ய	- குற்றயிராய்க் கிடக்கும்
ராமஸ்ய	- ராமனது
ரக்தம்	- சிவந்த
ருதிரம்	- ரத்தத்தை

4

5

உஷ்ணம்	- கடச்சுட
பாஸ்யஸி	- நீ குடிப்பாய்.

सा प्रहृष्टा वचः श्रुत्वा खरस्य वदनाच्च्युतम् ।

प्रशंस पुनर्मीर्याद्भ्रातरं रक्षसां वरम् ॥

ஸா ப்ரஹ்ருஷ்டா வச: ஸ்ருத்வா கரஸ்ய வதநாச்ச்யுதம் ।

ப்ரஸஸம்ஸ புனர்மெளர்க்யாத் ப்ராதரம் ரக்ஷஸாம் வரம் ॥

கரஸ்ய	- கரனுடைய
வதநாத்	- முகத்தினின்றும்
ச்சுதம்	- வெளிவந்த
வச:	- சொல்லை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
ஸா	- அவள்
ப்ரஹ்ருஷ்டா	- சந்தோஷமடைந்து
மெளர்க்யாத்	- மூடத்தனத்தால்
ரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களின்
வரம்	- உத்தமனாகிய
ப்ராதரம்	- தம்பியை
புன:	- இப்பொழுது
ப்ரஸஸம்ஸ	- புகழ்ந்து கொண்டாடினாள்.

तया परुषितः पूरुवं पुनरेव प्रशंसितः ।

अबबिदूषणं नाम खरः सेनापति तदा ॥

தயா பரூஷித: பூர்வம் புனரேவ ப்ரஸம்ஸித: ।

அப்ரவீத் தூஷணம் நாம கர: ஸேநாபதிம் ததா ॥

பூர்வம்	- முதலில்
தயா	- அவளால்
பரூஷித:	- தூஷிக்கப்பட்டவனும்,
புன: ஏவ	- மறுபடி
ப்ரஸம்ஸித:	- புகழப்பட்டவனுமான
கர:	- கரன்,
ததா	- அப்பொழுது
தூஷணம் நாம	- தூஷணன் என்ற
ஸேநாபதிம்	- சேனாபதியைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

चतुर्दश सहस्राणि मम वितानुवतिनाम् ।

रक्षसां भीमवेगानां समरेष्वनिवतिनाम् ॥

சதுரதஸ ஸஹஸ்ராணி மம சித்தானுவதிநாம் ।

ரக்ஷஸாம் பீமவேகநாம் ஸமரேஷ்வநிவதிநாம் ॥

6

7

8

नीलजीमूतवर्णानी घोराणी क्रूरकर्णाम् ।

लोकहिंसाविहाराणां बहिर्नामुग्रतेजसाम् ॥

நீலஜீமூதவர்ணாநாம் கோராணாம் க்ரூரகர்மணாம் ।

லோகஹிம்ஸா விஹாராணாம் பலிநா முக்ரதேஜஸாம் ॥

तेषां शार्ङ्गलक्षणां महास्योनीं महान्तंस्त्रिम् ।

सर्वोद्योगमुदीर्यान् रक्षसो सीम्य कारय ॥

தேஷாம் ஸார்க்ஞால தர்பாணாம் மஹாஸ்யாநாம் மஹாத்மநாம் ।

ஸர்வோத்யோக முதீர்ணாநாம் ரக்ஷஸாம் ஸௌம்ய காரய ॥

ஸௌம்ய - அன்பனே!

தேஷாம் - அந்த

சித்தாநு வந்திநாம் - மனங்கோணாது நடப்பவர்களும்,

ஸமவேகாநாம் - அஞ்சத்தக்க வலிமையுடையவர்களும்,

மமரேஷு - பேரர்களில்

அநிவந்திநாம் - பின்வாங்காதவர்களும்,

நீலஜீமூத வர்ணாநாம் - நீலமேகம் போன்ற கருநிறையயுடையவர்களும்

கோராணாம் - பயங்கரமானவர்களும்,

க்ரூரகர்மணாம் - கடுஞ்செயலுடையவர்களும்,

லோக ஹிம்ஸா - உலகத்தையிற்சிப்பதை விளையாட்டாக

விஹாராணாம் - உடையவர்களும்,

பலிநாம் - பலசாலிகளும்,

உக்ர தேஜஸாம் - உக்கிரமான பராக்கிரமமுடையவர்களும்,

ஸார்க்ஞால தர்பாணாம் - புலிபோல் செருக்குற்றவர்களும்,

மஹாஸ்யாநாம் - பெருமுவாய் படைத்தவர்களும்,

மஹாத்மநாம் - மகாதையசாலிகளும்,

உதீர்ணாநாம் - உற்சாகமுடையவர்களான

ரக்ஷஸ குலத்தில் பிறந்த

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களது,

மம - எனது

சதுர்தஸ - சதுரனாகு

ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரவர்களுக்கும்

ஸர்வோத்யோகம் - எல்லா ஸன்னாகத்தையும்

காரய - செய்வி.

उपस्थापय मे क्षिप्रं रथं सीम्य धनुर्वि च ।

शरास्त्रिंशं खड्गंश्च सक्तीश्च विविधाः शिताः ॥

உபஸ்தாபய மே க்ஷிப்ரம் ரதம் ஸௌம்ய தநாம்ஷி ச ।

ஸராம்ஸ்சித்ராம்ஸ்ச கட்டகாம்ஸ்ச ஸக்தீஸ்ச விவிதா: ஸிதா: ॥

9

10

11

ஸௌம்ய - அன்பனே!

மேரதம் - எனது இரத்தையும்

தநாம்ஷி ச - விற்ககளையும்,

சித்ராந் - பலவகை

ஸராந் ச - பாணங்களையும்,

கட்டகான் ச - வாட்டகளையும்,

விவிதா: - பலவகை

ஸிதா: ஸக்தி: ச - கூரிய வேல்களையும்,

க்ஷிப்ரம் - விரைவில்

உபஸ்தாபய - தயார் செய்.

अग्रे निर्यातुमिच्छामि पीलस्त्यानीं महात्मनाम् ।

वधार्थं दुर्विनीतस्य रामस्य रणकोविदः ॥

அக்ரே நிர்யாது மிச்சாமி பெளஸ்த்யாநாம் மஹாரதம் ।

வதார்தம் துர்விநீதஸ்ய ராமஸ்ய ரணகோவித: ॥

பெளஸ்த்யாநாம் - புலஸ்த்யவம்சத்திய

மஹாத்மனாம் - மஹாத்மாக்களுக்குள்

அக்ரே - முதலில்,

துர்விநீதஸ்ய ராமஸ்ய - செருக்குற்ற ராமனை

வதார்தம் - கொல்வதற்காக

ரணகோவித: - புத்தங்களில் வல்லவனாகிய நான்;

நிர்யாதும் - போக

இச்சாமி - தீர்மானித்திருக்கிறேன்.

इति तस्य बुवाणस्य सूर्यवर्णं महारथम् ।

सदृशः शबलैर्युक्तमावचक्षेऽस्य दूषणः ॥

இதி தஸ்ய ப்ருவாணஸ்ய ஸூர்யவர்ணம் மஹாரதம் ।

ஸதர்ஸவை: ஸபலைர் யுக்தமாச்சக்ஷே(அ)த தூஷண: ॥

இதி - இவ்வண்ணம்

ப்ருவாணஸ்ய தஸ்ய - மொழியும் அவனுக்கு

அத - அதன்மேல்

ஸூர்ய வர்ணம் - சூரியகாந்தியுள்ள

மஹாரதம் - மஹாரதத்தை

ஸபலை: - பலவர்ணமுள்ள

ஸதர்ஸவை: - நல்ல குதிரைகளால்

யுக்தம் - பூட்டப்பெற்றுத் தயாராயிருப்பதாய்

தூஷண: - தூஷணன்

அச்சக்ஷே - தெரியப்படுத்தினான்.

तं मेरुशिखराकारं तप्तकान्धनभूषणम् ।

हेमचक्रमसंबाधं वैदूर्यभयकूबरम् ॥

12

13

தம் மேருஸிகராகாரம் தப்த் காஞ்சன பூஷணம் ।
ஹேம சக்ரமஸம்பாதம் வைதூர்யமய கூபரம் ॥

14

मत्स्यः पुष्पदंभिः शैलैश्चसूर्यैश्च काश्चनः ।

मङ्गलैः पक्षिसङ्घैश्च ताराभिरभिसंवृतम् ॥

மத்ச்யை: புஷ்பபாத்திருமை: ஸைஸலைஸ் சந்த்ர ஸுலிஸ்யைஸ் காஞ்சனை: ।
மங்களை: பக்ஷிஸங்கைஸ் தாராபிரபிஸம்வ்ருதம் ॥

15

ध्वजनिस्त्रिशसपत्रं किङ्किणीकविराजितम् ।

सद्वयुक्तं सोऽमर्षादस्त्रोह खरो रथम् ॥

த்வஜநிஸ்த்ரிஸம்ஸ ஸம்பந்நம் கிங்கினிகவிராஜிதம் ।
ஸத்யுக்தம் ஸோஃமர்ஷா தாருரோஹ கரோ ரதம் ॥

16

தம் - அந்த
மேருஸிகராகாரம் - மேருமலைச்சிகரம் போன்றதும்,
தப்த் காஞ்சன பூஷணம் - சுத்தத் தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதும்,
ஹேம சக்ரம் - பொன்சக்கிரங்களை யுடையதும்,
அஸம்பாதம் - விசாலமானதும்,
வைதூர்யமய கூபரம் - வைடூர்யமயமான நுகத்தடிகளையுடையதும்
காஞ்சனை: - பொன்னால் செய்யப்பட்ட
மத்ச்யை: - மீன்களாலும்,
பூஷ்பை: - பூப்பங்களாலும்,
த்ருமை: - மரங்களாலும்,
ஸைஸலை: - பர்வதங்களாலும்,
சந்த்ர ஸுலிஸ்யை: - சந்திரகுடியர்களாலும்
மங்களை: - புண்ய
பக்ஷிஸங்கை: ச - பறவைக்கூட்டங்களாலும்,
தாராபி: - நகத்திரங்களாலும்,
அபிஸம்வ்ருதம் - சித்திரவேலை செய்யப்பட்டதும்,
தவிஜநிஸ்த்ரிஸம்ஸ - த்வஜம், சுத்தி இவைகளையுடையதும்,
ஸம்பந்நம்
கிங்கினிஜால - சதங்கைகளால் அழகாய் விளங்குவதும்,
பூஜிதம்

ஸத்யுக்தம் - நல்ல குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றதுமான
ரதம் - ரதத்தில்
ஸ: கர: - அந்த கரன்,
அமர்ஷாத் - மேற்கொண்ட காரியத்தை முடிக்க அவாவால்
ஆருரோஹ - ஏறினான்.

निशाम्य तु रथस्थं त राक्षसा भीमविक्रमाः ।
तस्युः संपरिवार्यैर्न दूषणं च महाबलम् ॥

निशाम्य तु रथस्थं त राक्षसा भीमविक्रमाः ।

तस्युः संपरिवार्यैर्न दूषणं च महाबलम् ॥

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

நிஸாம்ய து ரதஸ்தம் தம் ராக்ஷஸா பீமவிக்ரமா: ।

தஸ்து: ஸம்பரிவார்யைநம் தூஷணம் ச மஹாபலம் ॥

17

பீம விக்ரமா: - மஹா பராக்கிரமசாலிகளாகிய
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
தம் - அவனை
ரதஸ்தம் - தேரிலிருப்பவனாக
நிஸாம்ய - பார்த்து,
ஏநம் து - இவனையும்,
மஹாபலம் - மஹாபலசாலியான்
தூஷணம் ச - தூஷணனையும்,
ஸம்பரிவார்ய - சும்ந்துகொண்டு,
தஸ்து: - காத்து நின்றார்கள்.

खरस्तु तान् महेशान् घोरवर्मायुधध्वजान् ।

नियतित्यनवीदृष्टौ रथस्थः सर्वराक्षसान् ॥

கரஸ்து தான் மஹேஷ்வானாத் கோரவர்மாயுதத்வஜான் ।
நியாதேத்யப்ரஸீத் திருஷ்டோ ரதஸ்த: ஸர்வராக்ஷஸான் ॥

18

ரதஸ்த: - தேரிலிருந்து
கர: - கரன்,
து - இப்பொழுது
மஹேஷ்வானாத் - பெரும் விந் பிடித்தவர்களும்,
கோரவர்மா யுதத்வஜான் - பயங்கரமான கவசம், ஆயுதம், த்வஜம்
இவைகளை உடையவர்களுமான
தான் - அந்த
ஸர்வராக்ஷஸான் - அரக்கர்களெல்லோரையும் பார்த்து,
ஹ்ருஷ்ட: - மனங்களிப்புற்று
நிர்யாத - 'நடவுங்கள்'
இதி - என்று
அப்ரஸீத் - ஆக்ஞாபித்தான்.

ततस्तद्राक्षसं सैन्यं घोरवर्मायुधध्वजम् ।

निर्जगाम जनस्थानान्महानादं महाज्वम् ॥

ததஸ்தத் ராக்ஷஸம் ஸைன்யம் கோர வர்மாயுதத்வஜம் ।
நிர்ஜகாம ஜனஸ்தானாத் மஹாநாதம் மஹாஜ்வம் ॥

19

தத: - உடனே
ஜனஸ்தானாத் - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
கோர வர்மா யுத - பயங்கரமான கவசம், ஆயுதம், த்வஜம்
த்வஜம் - இவைகளையுடைய
தத் - அந்த

ராசுஸம்	- ராசுஸ
ஸைன்யம்	- சேனையானது
மஹாநாதம்	- பெருங்கோஷத்துடனும்,
மஹாஜவம்	- பெரும் வேகத்துடனும்
நிர்ஜகாம	- புறப்பட்டது.

முந்ரே: பத்ரிசை: ஸூல: சுதிஷிஷ பஸ்யதி: ।

खड्गैश्चक्रैश्च हस्तस्यैर्वाजमानैश्च तोमरै: ॥

முத்தகரை: பட்டிலை: ஸூலை: ஸுதீக்ஷணைஸ்ச பரஸ்வதை: ।
கட்டைகைஸ் சக்ரைஸ்ச ஹஸ்தஸ்தைந் ப்ராஜாமனைஸ்ச தோமரை: ॥ 20

शक्तिभि: परिघैरितिमानैश्च कामुकै: ।

गदासिमुसलैर्वज्रैर्गृहीतैर्भीमदर्शनै: ॥

ஸக்திபி: பரிகைந் கோரேதிமாத்தரைஸ்ச கா முகை: ।
கதாஸி முஸலைர் வஜரைந் க்ருஹிதைந் பீமதாஸனை: ॥ 21

राक्षसानां सुघोराणां सहस्राणि चतुर्दश ।

निर्यातानि जनस्थानात् खरचितानुवर्तिनाम् ॥

ராசுஸநாதம் ஸுகோரானாம் ஸஹஸ்ரானி சதுர்தஸ ।
நிர்யாதாநி ஜனஸ்தாநாத் கரசித்தநாந் வர்திநாம் ॥ 22

கரசித்தநாந் வர்திநாம் - கரணது சித்தம்போல் நடப்பவர்களும்,

ஸுகோரானாம் - மிகப் பயங்கரமானவர்களுமான

ராசுஸநாதம் - அரக்கர்களுடைய

சதுர்தஸ - பதினான்கு

ஸஹஸ்ரானி - ஆயிரவர்களும்,

ஜனஸ்தாநாத் - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து

பீமதாஸனை: - பயங்கரமாய்

க்ருஹிதை: - மிகுக்கப்பட்டு

ஹஸ்தஸ்தை: - கையிலிருக்கும்,

முத்தகரை: - இருப்புத்தடிகளோடும்,

பட்டிலை: - பட்டாக்கத்திகளோடும்,

ஸூலை: - சூலங்களோடும்,

ஸுதீக்ஷணை: - கூரான

பரஸ்வதை: ச - கோடாரிகளோடும்,

கட்டை: ச - வாட்களோடும்,

சக்ரை: ச - சக்கிராயுதங்களோடும்,

ப்ராஜாமனை: - ஜவலிக்கும்

தோமரை: ச - வல்லயங்களோடும்,

ஸக்திபி: - வேல்களோடும்,

கோரை:	- பயங்கரமான
பரிகை:	- குண்டாந்தடிகளோடும்,
அதிமாத்தரை:	- மிகப்பெரிய
கார்முகை: ச	- விற்க்களோடும்,
க்தாஸி முஸலை:	- கதைகள், கத்திகள், உலக்கைகள் இவைகளோடும்,
வஜரை:	- வஜ்ராயுதங்களோடும்
நிர்யாதாநி	- சென்றார்கள்.

तात्स्विभ्रवतो ह्यवा राक्षसान् भीमदर्शान् ।

खरस्योपि रथ: किञ्चिज्जगाम तदनन्तरम् ॥

தாம்ஸ்த்வபித்ரவதோ த்ருஷ்ட்வா ராசுஸானம் பீமதர்சனான் ।
கரஸ்யாபி ரத: கிஞ்சிஜ்ஜகாம ததநந்தரம் ॥ 23

கரஸ்ய	- கரணது
ரத: அபி	- ரதமும்,
பீமதர்ஸநாத்	- பயங்கரத் தோற்றமுடைய
தான்	- அந்த
ராசுஸான்	- அரக்கர்களை
நிர்யாதவத: து	- வேகமாயோடுபவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
கிஞ்சித்	- கொஞ்சம்
ததநந்தரம்	- ததன்பிந்தியே
ஜகாம	- சென்றது.

ततस्ताऽश्वलान्शस्त्रास्तकाश्चनभूषितान् ।

खरस्य मतिमाज्ञाय सारथि: समघोदयत् ॥

ததஸ்தான் ஸபலாநஸ்வான் தப்த காஞ்சநபூஷிதான் ।
கரஸ்ய மதி மாஞாய ஸாரதி: ஸமசோதயத் ॥ 24

ஸாரதி:	- ஸாரதி
தத:	- அப்பொழுது
கரஸ்ய	- கரணது
மதம்	- அபிப்பிராயத்தை
ஆஞாய	- அறிந்துகொண்டு,
தப்த காஞ்சந பூஷிதான்	- நல்ல தங்கத்தாலவங்கரிக்கப்பட்டவைகளும்,
ஸபலாந்	- பலவாண்முள்ளவைகளுமான

தான்	- அந்த
அஸ்வான்	- குதிரைகளை
ஸமசோதயத்	- வேகமாயோட்டினான்.

स घोदितो रथ: शीघ्रं खरस्य रिपुघातिन: ।

शब्देनापूर्यामास दिशश्च प्रदिशस्तदा ॥

ஸ சோதிதோ ரத: பரீக்ரம் கரஸ்ய ரிபுகாதின: ।
ஸப்தேநாபூரயாமாஸ திஸஸ்ச ப்ரதிஸஸ்ததா ॥

25

ரிபுகாதின: - சத்துருக்களைக் கொல்லும்
கரஸ்ய - கரனுடைய
ஸ: - அந்த
ரத: - ரதம்
பரீக்ரம் - விரைவில்
சோதித: - ஒட்டப்பட்டதாய்
ஸப்தேந - சத்தத்தால்
திஸ: ச - திக்குகளையும்
ப்ரதிஸ: ததா - விதிக்குகளையும்,
ஆபூரயாமாஸ - நிரப்பிற்று.

प्रवृद्धमन्युस्तु खर: खरस्यनो रिपौर्वाधाय त्वरितो यथान्तक: ।

अचूचदत् सारथिमुन्नदन् भृशं महाबलो मेघ इयामवर्षवान् ॥

பரவ்ருத்த மன்யுஸ்து கர: கரஸ்வநோ

ரிபோர் வதார்தம் த்வரிதோ யதாந்தக: ।

அஞ் சதத் ஸாரதிமுன்னதந் ப்ருஸம்

மஹாபலோ மேக இவாஸம் வர்ஷவான் ॥

26

மஹாபல: - மஹாபலிஷ்டனும்,
கரஸ்வந: - கொடிய குரனுடையவனுமான
கர: - கரன்,
ப்ரவ்ருத்த மன்யு: - கோபாவேசங்கொண்டு
அந்தக: யதா - யமன்போல்
ரிபோ: - சத்துருவினுடைய
வதார்தம் - வதைக்காக
த்வரித: - அவசரப்படுகிறவனாய்
அஸம் வர்ஷவான் - கல்மாரிபொழியும்
மேக: இவ - மேகம்போல்
ஸாரதிம் - சாரதியைப் பார்த்து
உன்னதன் து - கர்ஜித்துக்கொண்டே
ப்ருஸம் - மிகவும்
அஞ் சதத் - தூண்டினான்.

தித்யாஸ்யே ப்ரமத் ராமாயணே வால்மீகீய ஆதிகாவ்யே
சதுர்வியிம்ஸதி ஸுமஹஸ்சரிசாகாம் ஸம்ஹரிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
கரஸ்ததாபூரோ தாம் த்வரயிம்ஸ: ஸங்க: ॥

தரயோ விம்ஸ: ஸங்க: - 23

तं प्रयान्तं बलं घोरमशिवं शोणितोदकम् ।

अभ्यवर्षन्महामेघस्तुमुलो गर्दभास्या: ॥

தம் ப்ரயந்தம் பலம் கோரமஸிவம் ஸோணிதோதகம் ।

அப்யவர்ஷன் மஹாமேகஸ்துமுலோ கர்தபாருண்: ॥

1

ப்ரயாந்தம் - சென்றுகொண்டிருந்த
தம் - அவனுக்கு,
கர்தபாருண்: - செம்பட்டை நிறமான
மஹாமேக: - பெரும்மேகம்
துமுல: - பேரொலியுற்று,
அஸிவம் - அப்பக்களமான
ஸோணிதோதகம் - குருதி மழையை
பலம் - சைன்யத்தின்மீது
கோரம் - கொடுமையாய்
அப்யவர்ஷத் - வர்ஷித்தது.

निपेत्तुस्तुरणास्तस्य स्थयुक्ता महाजवा: ।

समे पुष्पचिते देशे राजमार्गे यच्छया ॥

நிபேதுஸ்துரகாஸ் தஸ்ய ரதயுக்தா மஹாஜவா: ।

ஸமே புஷ்பசிதே தேஸோ ராஜமார்கே யத்ருச்சயா ॥

2

தஸ்ய - அவனுடைய
மஹாஜவா: - மகாவேகமுள்ள
ரத யுக்தா: - ரதத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த
துரகா: - குதிரைகள்,
ராஜ மார்கே - ராஜவீதியில்
ஸமே - ஸமதளமான
புஷ்பசிதே - புஷ்பங்களிறைத்துள்ள
தேஸோ - பிரதேசத்தில்
யத்ருச்சயா - அகஸ்மாத்தாய்
நிபேது: - இட, நிவிழுந்தன.

इयामं रुधिरपर्यन्तं बभूव परिवेषणम् ।

अलातयक्षप्रतिमं परिगृह्य दिवाकरम् ॥

ஸ்யாமம் ருதிர பர்யந்தம் பபூவ பரிவேஷணம் ।

அலாத க்ஷ ப்ரதிமம் பரிக்குறைய திவாகரம் ॥

3

திவாகரம் - சூரியனை
பரிக்குறைய - சுற்றி,

பரிவேஷணம் - ஓர்வட்டம்
 ஸ்யாமம் - கருத்தாய்,
 ருதிர பர்யந்தம் - சிவந்த ஓரமுடையதாய்,
 அலாத சக்ரப்ரதிமம் - கொள்விக்கட்டவட்டம் போன்றதாய்,
 ப பூவ - தோன்றிற்று.

ततो ध्वजमुपागम्य हेमदण्डं समुच्छितम् ।

समाक्रम्य महाकायस्तस्थौ गृध्रः सुदारुणः ॥

ததோ த்வஜ முபாகம்ய ஹேமதண்டம் ஸமுச்சரிதம் ।
 ஸமாக்ரம்ய மஹாகாயஸ்தஸ்தேன க்ருத்ர: ஸுதாருண: ॥

தத: - அப்பொழுது
 ஸுதாருண: - பயங்கரமான
 மஹாகாய: - பெரிய உடலுடைய
 க்ருத்ர: - உயர்கொன்று
 ஸமுச்சரிதம் - உயர்த்தப்பட்ட
 ஹேமதண்டம் - தங்கஸ்தம்பமுடைய
 த்வஜம் - த்வஜத்தை
 உபாகம்ய - அணுகி,
 ஸமாக்ரம்ய - சுற்றிக்கொண்டு,
 தஸ்தேன - இருந்தது.

जनस्थानसमीपे तु समागम्य खरस्वनाः ।

विस्तरान् विविधैर्बुध्नीसादा मृगपक्षिणः ॥

ஜனஸ்தானஸமீபே து ஸமாகம்ய கரஸ்வநா: ।
 விஸ்வரான் விவிதான் சக்ருர் மம்ஸாதா ம்ருகபக்ஷிண: ॥
 மாம்ஸாதா: - மாமிசங்களையுண்ணும்
 ம்ருக பக்ஷிண: - ம்ருகங்களும் பக்ஷிகளும்
 காஸ்வநா: - கொடுங்குரல் கொண்டனவாய்
 ஜனஸ்தான ஸமீபே து - ஜனஸ்தானத்தினருகிலேயே
 ஸமாகம்ய - ஒன்றுகூடி,
 விவிதான் - பலவகையாய்
 விஸ்வரான் - விகாரக்கூச்சல்களை
 சக்ரு: - இட்டன.

व्याजह्वक्ष प्रदीप्तायां दिशि वै मेरयस्वन्म् ।

अशिवं यातुधानां शिवा घोरा महास्वनाः ॥

வ்யாஜஹ்வக்ருஸ்ச ப்ரதீப்தாயாம் திஸி வை பைரவஸ்வனம் ।
 அஸிவம் யாதுதாநாநாம் ஸிவா கோரோ மஹாஸ்வநா: ॥

4

5

6

கோரா: - கொடிய
 மஹாஸ்வநா: ச - பெருங்குரலுள்ள
 ஸிவா: - நரிகள்,
 ப்ரதீப்தாயாம் திஸி - கிழக்குதிக்கில்
 யாது தாநாநாம் - அரக்கர்களுக்கு
 அஸிவம் வை - அபசுருமான
 பைரவஸ்வனம் - பயங்கரமான சத்தத்தை
 வ்யாஜஹ்வரு: - இட்டன.

प्रभिन्नगिरिसंकाशास्तोयशोणितधारिणः ।

आकाशे तदनाकाशे चक्षुर्भीमा वलाहकाः ॥

ப்ரபின்ன கிரிஸங்காஸாஸ் தோய ஸோணித தாரிண: ।

ஆகாஸம் ததநாகாஸம் சக்ருர்भीமா பலாஹகா: ॥

பீமா: - பயங்கரமான
 பலாஹகா: - மேகங்கள்,
 ப்ரபின்ன கஜ - மதம் பிடித்த யானைகளை நிகர்த்தனவாய்,
 ஸங்காஸா: -
 தோய ஸோணித - ரத்த ஜலத்தை தரிக்கின்றவைகளாய்,
 தாரிண: -
 ஆகாஸம் - ஆகாயத்தை
 தத் - அப்பொழுது
 அநாகாஸம் - பிரகாசமற்றதாய்
 சக்ரு: - செய்தன.

बभूव तिमिर घोरमुद्धतं रोमहर्षणम् ।

दिशो वा विदिशो वापि न च व्यक्तं चकाशिरै ॥

பபூவ திமிர் கோமுத்தம் ரோமஹர்ஷணம் ।
 திஸோ வா விதிஸோ வாபி ந ச வ்யக்தம் சகாஸிரே ॥
 ரோமஹர்ஷணம் - மயிர்கூச்சரியும் படியாக
 திமிர் - ஓரிகள்
 கோரம் - பயங்கரமாகவும்,
 உத்ததம் ச - அதிகமாகவும்,
 பபூவ - உண்டாயிற்று.
 திஸ: வா - திக்குகளாவது
 விதிஸ: வா அபி - விதிக்குகளாவது
 வ்யக்தம் - வ்யக்தமாய்
 சகாஸிரேந - தெரியவில்லை.

क्षतजर्द्रसर्वाणामा सन्ध्या कालं विना बभौ ।

खरस्याभिमुखा नेदुस्तदा घोरमृगाः खगाः ॥

7

8

க்ஷத் ஜாந்தர் ஸவர்ணாபா ஸந்த்யா காலம் விநா பபௌ ।

கரஸ்யாபிமுகா நேதுஸ்ததா கோரம்ருகா: ககா: ॥

- 9
- காலம் விநா - அகாலத்தில்
ஸந்த்யா - சந்தியையானது
க்ஷத் ஜாந்தர் - ரத்தம் நனைந்த பொருள்களுக்கொப்பாய்
ஸவர்ணாபா - விளங்கிற்று.
பபௌ - அப்பொழுது
ததா - கொடிய மிருகங்களும்
கோரம்ருகா: - பறவைகளும்,
ககா - கரனுக்கு
கரஸ்ய - எதிரிலிருந்துகொண்டு
அபிமுகா: - நேது: - கூச்சலிட்டன.

क्कुशोमायुग्धाश्च वृकुश्र्यशंसिनः ॥

- 10
- கங்கோமாயுக்தராம்ச க்ருஸாம் பயஸம்ஸின: ॥
பயஸம்ஸின: - ஆபத்தை குறிப்பிடும்
கங்கோமாயுக்தரா: - பருந்துகளும், நரிகளும், கழுதகளும்,
க்ருஸாம்: - கூச்சலிட்டன.

नित्याशिवकरा युद्धे शिवा घोरनिदर्शनाः ।

नेदुर्बलस्याभिमुख्यं ज्वालोद्गारिभिराननैः ॥

நித்யாஸிவகரா யுத்தே ஸிவா கோரநிதர்ஸநா: ।
நேதுர்பலஸ்யாபிமுகம் ஜ்வாலோத்காரிபிராநநை: ॥

- 11
- யுத்தே - போரில்
நித்யாஸிவகரா: - எப்பொழுதும் மங்களத்தை உண்டு
பண்ணுபவைகளும்,
கோர நிதர்ஸநா: - ஆபத்தை தெரிவிப்பவைகளுமான
ஸிவா: - நரிகளும்,
ஜ்வாலோத்காரிபி: - ஜ்வாலையைக்கக்கும்
ஆநநை: - வாய்களால்
பலஸ்ய - என்ஸ்யத்தினது
அபிமுகம் - எதிரில்
நேது: - ஊளையிட்டன.

कबन्धः परिघाभासो दृश्यते भास्करान्तिके ।

जग्रह सूर्यं स्वभानुरपर्वणि महाग्रहः ॥

கபந்த: பரிசாபாலோ த்ருஸ்யதே பாஸ்கரான்திகே ।
ஜகராஹ ஸூர்யம் ஸ்வர்ப்பாறு ரார்வணி மஹாக்ரஹ: ॥

- பாஸ்கரான்திகே - சூரியனுடைய சமீபத்தில்
பரிசாபாலா: - சூரியோதயத்திற்கு முந்தியும், சூரிய
அஸ்தமனத்திற்கு பிந்தியும், சூரியனை
மறைக்கும் 'பரிசம்' என்னும் மேகத்தை ஒத்த
கபந்த: - ஓர்கருமேகம்
த்ருஸ்யதே - காணப்பட்டது,
அபர்வணி - அமாவாஸையில்லாத தினத்தில்
மஹாக்ரஹ: - கொடிய கிரகமான
ஸ்வர்பாறு: - ராகு
ஸூர்யம் - சூரியனை
ஜகராஹ - பற்றிக்கொண்டது.

प्रवाति मास्तः शीघ्रं निष्प्रभोऽभूदिवாகरः ।

उत्प्रेतुश्च विना रात्रिं ताराः खद्योतसप्रभाः ॥

ப்ரவாதி மாஸ்த: ஸீக்ரம் நிஷ்ப்ரபோஃபூத்திவாகர: ।
உத்பேதுஸ்ச விநா ராத்ரிம் தாரா: கத்யோதஸப்ரபா: ॥

- 13
- மாஸ்த: - காற்று
ஸீக்ரம் - வேகமாய்
ப்ரவாதி - வீசிற்று.
திவாகர: - சூரியன்
நிஷ்ப்ரபா: - ஒளியிழந்து
அபூத் - இருந்தான்.
ராத்ரிம் விநா - இராக்காலமல்லவாயினும்,
தாரா: - நக்ஷத்திரங்களும்,
கத்யோதஸப்ரபா: - மின்மினிப்பூச்சிகளுக்கொப்பாய்
உத்பேது: - உதிர்ந்தன.

सलीनमीनविहगा नलिन्यः शुष्कपङ्कजाः ।

तस्मिन् क्षणे बभूवुश्च विना पुष्पकलैर्दृमाः ॥

ஸம்லீநம்நிஹகா நலின்ய: ஸூக்ஷ்பங்கஜா: ।
தஸ்மின் க்ஷணே பபூவுஸ்ச விநா புஷ்ப பஸலா: த்ருமா: ॥

- 14
- தஸ்மின் க்ஷணே - அந்த நேரத்தில்,
நலின்ய: - தாமரையோடைகள்
ஸம்லீந மீந் விஹகா: - மறைந்த மீன்கள், பறவைகளிவைகளை
உடையவைகளாயும்,
ஸூக்ஷ்ப பங்கஜா: - கருகிய தாமரையையுடையவைகளாயும்,
த்ருமா: - விருகூங்கள்
புஷ்ப பஸல: விநா - புஷ்பங்களையும் பழங்களையும்
இழந்தவைகளாயும்

- பபூவு: - இருந்தன.

उद्धृतश्च विना वातं रेणुर्जलधारास्तुः ।

वीथीकूचीति वाश्यन्त्यो बभूवुस्तत्र शारिकाः ॥

உத்தரூதஸ்ச விநா வாதம் ரேணுர் ஜலதாராஸ்து: ।

வீச்சகூசிதி வாஸ்யந்த்யோ பபூவுஸ்தத்ர ஸாரிகா: ॥

ஜலதாராஸ்து: - மேகம்போல் கம்மிய

ரேணு: - புழுதி

வாதம் விநா - காற்றின்றி

உத்தரூத: - கிளம்பிற்று.

தத்ர - அப்பொழுது,

ஸாரிகா: ச - கிளிகளும்

வீசி கூசீஇதி - கிச்சுமூச்சென்று

வாஸ்யந்த்ய: - கூவுகின்றவைகளாய்

பபூவு: - இருந்தன.

उत्काक्षपि सनिघाता निपेतुर्घोरदर्शनाः ।

प्रचचाल मही सर्वा सशैल्यनकानना ॥

உல்காப்ஸாபி ஸநிர்காதா நிபேதுர் கோரதர்ஸநா: ।

ப்ரச்சால மஹீ ஸர்வா ஸஸைலவன கானனா ॥

கோரதர்ஸநா: - ஆபத்தை ருசிப்பிக்கும்

உல்கா: ச - எரிநகூத்திரங்களும்

ஸநிர்காதா: - இடிகளுடன்

நிபேது: - விழுந்தன.

பூமி - பூமி

ஸர்வா அபி - எல்லாமும்

ஸகஸைலவன கானனா - மலைகள், காடுகள், சோலைகளிவைகளோடு

ப்ரச்சால - கிடுகிடுத்தது.

खरस्य च स्थस्थस्य नर्दमानस्य धीमतः ।

प्राकम्पत भुजः सव्यः स्वरक्षस्यावसज्जत ॥

கரஸ்ய ச ரதஸ்தஸ்ய நர்தமானஸ்ய தீமத: ।

ப்ராகம்பத பூஜ: ஸவ்ய: ஸ்வரஸ்சாஸ்யாவஸஜ்ஜத ॥

ரதஸ்தஸ்ய ச - ரதத்திலிருந்துகொண்டே

நர்த மானஸ்ய - போய்க்கொண்டிருக்கும்

தீமத: - படித்தவனாகிய

கரஸ்ய - கரணுக்கு,

ஸவ்ய: - இடது

பூஜ: - தோள்

ப்ராகம்பத - துடித்தது.

15

16

17

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

3053

அஸ்ய - இவனுக்கு

ஸ்வர: ச - குரலும்

அவ ஸஜ்ஜத - கம்மிப்போயிற்று. (ஆர்ஷம்)

साखा संपद्यते दृष्टिः पश्यमानस्य सर्वतः ।

ललाटे च रजा जाता न च मोहान्यवर्तत ॥

ஸாஸ்கா ஸம்பத்யதே த்ருஷ்டி: பஸ்யமானஸ்ய ஸர்வத: ।

லலாடே ச ரஜா ஜாதா ந ச மோஹான்ந்யவர்த்தத ॥

ஸர்வத: - எல்லாப் பக்கங்களிலும்

பஸ்ய மானஸ்ய - பார்க்கும்வனுக்கு

த்ருஷ்டி: - கண்

ஸாஸ்கா - கண்ணீரோடு கூடியதாய்

இருந்தது.

லலாடே - தலையில்

ரஜா ச - வலியும்

ஜாதா - உண்டாயிற்று.

ச - ஆயினும்,

மோஹாத் - அறிவின்றமையால்

ந்யவர்த்தத - திரும்பவில்லை.

तान् समीक्ष्य महोत्पातानुत्थितान् रोमहर्षणान् ।

अब्रवीद्राक्षसान् सर्वान् प्रहसन् स बाहिनीपतिः ॥

தான் ஸமீக்ஷ்ய மஹோத்பாதா நுத்திதான் ரோமஹர்ஷணான் ।

அப்ரவீத் ராக்ஷஸான் ஸர்வான் ப்ரஹஸந் ஸ வாஹினிபதி: ॥

வாஹினிபதி: - சேனைத்தலைவனாகும் அவன்,

ரோமஹர்ஷணான் - மயிரிக்கூச்செறியும்படி

உத்திதான் - உண்டாகிய

தான் - அந்த

மஹோத்பாதாத் - மெறொத்பாதாத்

ஸமீக்ஷ்ய - பார்க்கும்

ப்ரஹஸந் - சிரித்துக்கொண்டு),

ராக்ஷஸான் - அரக்கர்கள்

ஸர்வான் - எல்லோரையும் பார்க்கும்

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு சொன்னான்.

महोत्पातानिमान् सर्वानुत्थितान् घोरदर्शानान् ।

न चिन्तयाम्यहं वीर्याद्विल्वान् दुर्बलानिव ॥

மஹோத்பாதாநிமான ஸர்வாநுத்திதான் கோர தர்ஸநாந் ।

ந சிந்தயாம்யஹம் வீர்யாத் பலவான் துர்பலாநிவ ॥

18

19

20

பலவான்	- வீர்யமுடையவன்
துர்பலாந்	- பலஹீனர்களை
இவ	- எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே,
அஹம்	- நான்
வீர்யாத்	- வீர்யத்தால்
இமான்	- இந்த
கோர தர்சநாத்	- பயங்கரமாய்
உத்திதான்	- உண்டாகிய
மஹோத் பாதாந்	- பெருமபசுருனங்கள்
ஸர்வான்	- எல்லாவற்றையும்
ந சிந்தயாமி	- பொருட்படுத்தவில்லை.

तारा अपि शरैस्तीक्ष्णैः पातयामि नभःस्थलात् ।

मृत्युं मरणधर्मेण संकुक्षो योजयाम्यहम् ॥

தாரா அபி ஸரைஸ் தீக்ஷணை: பாதயாமி நப: ஸ்தலாத் ।
முத்தியும் மரண தர்மேண ஸங்க்ருத்தோ யோஜயாம்யஹம் ॥

தாரா: அபி	- நக்ஷத்திரங்களையுங்கூட
நப: ஸ்தலாத்	- ஆகாயத்திலிருந்து
தீக்ஷணை:	- கூரான
ஸரை:	- பாணங்களால்
பாதயாமி	- நான் விழச்செய்வேன்;
ஸங்க்ருத்த: அஹம்	- சினங்கொண்ட நான்,
ம்ருத்தியும்	- யமனை
மரண தர்மேண	- மரணத்தோடு
யோஜயாமி	- சேர்த்து வைப்பேன்.

राघवं तं बलौत्सिक्तं धातरं चास्य लक्षणम् ।

अहत्वा सायकैस्तीक्ष्णैर्नापावर्तिषुसुसहैः ॥

ராகவம் தம் பலோத்ஸிக்தம் ப்ராதரம் சாஸ்ய லக்ஷணம் ।
அஹத்வா ஸாயகைஸ்தீக்ஷணைர் நோபாவர்த்திசு முத்ஸஹே ॥

பலோத்ஸிக்தம்	- பலத்தால் செருக்குற்ற
தம்	- அந்த
ராகவம்	- ராமனையும்,
அஸ்ய	- இவனது
ப்ராதரம்	- தம்பியாகிய
லக்ஷமணம் ச	- லக்ஷ்மணனையும்
தீக்ஷணை:	- கூரான
ஸாயகை:	- பாணங்களால்
அஹத்வா	- கொல்லாது,

21

22

உபாவர்த்தியும்	- திரும்ப
உத்ஸஹே ந	- மாட்டேன்.

सकामा मगिनी मेऽस्तु पीत्वा तु रुधिरं तयोः ।

यन्निमित्तस्तु रामस्य लक्ष्मणस्य विपर्ययः ॥

ஸகாமா பகிநீ மே:ஸ்து பீத்வா து ருதிரம் தயோ: ।

யந்நிமித்தஸ்து ராமஸ்ய லக்ஷ்மணஸ்ய விபர்யய: ॥

ராமஸ்ய	- ராமனுக்கும்
லக்ஷ்மணஸ்ய து	- லக்ஷ்மணனுக்கும்
விபர்யய:	- ஆபத்து
யந்நிமித்த: து	- எவன் காரணமாகவேயோ, (அந்த)
மே	- எனது
ப கி னீ	- தமக்கை,
தயோ:	- அவ்விருவர்களுடைய
ருதிரம்	- ரத்தத்தை
பீத்வா	- குடித்து,
ஸகாமா	- மனோரதம் கைகூடப் பெற்றவளாக
அஸ்து	- ஆகட்டும்.

न क्वचित् प्राप्तपूर्वं मे संयुगेषु पराजयः ।

युष्माकमेतत् प्रत्यक्षं नानृतं कथयाम्यहम् ॥

ந க்வசித் ப்ரபாத பூர்வோ மே ஸம்யுகேஷு பராஜய: ।
யுஷ்மாக்க மேதத் ப்ரத்யக்ஷம் நாந்ருதம் கதயாம்யஹம் ॥

மே	- எனக்கு
ஸம்யுகேஷு	- போர்களில்
பராஜய:	- தோல்வி
க்வசித்	- ஓரிடத்திலும்
ந ப்ரபாத பூர்வா	- இதுவரையிலுண்டாகவில்லை.
இதத்	- இது
யுஷ்மாக்கம்	- உங்களுக்கு
ப்ரத்யக்ஷம்	- நேரில் தெரிந்த விஷயம்.
அஹம்	- நான்
அந்ருதம்	- பொய்மொழியை
கதயாமி ந	- சொல்லவில்லை.

देवराजमपि कुक्षो मत्तरावतयायिनम् ।

वज्रहस्तं रणे हन्या किं पुनस्ती कुमानुषी ॥

தேவராஜமபி குக்ஷ மத்தராவதயாயினம் ।

வஜ்ரஹஸ்தம் ரணே ஹன்யாம் கிம் புனஸ்தௌ குமானுஷௌ ॥

23

24

25

ரணே	-	போரில்
வஜ்ர ஹஸ்தம்	-	வஜ்ரபாணியாய்
மத்தைராவதயாயினம்	-	மதங்கொண்ட ஹராவதத்தில் ஏறிச்செல்லும்,
தேவராஜம் அபி	-	தேவேந்திரனையும் கூட
க்ருத்த:	-	கோபங்கொண்ட நான்
ஹன்யாம்	-	கொல்வேன்.
குமாநுஷென	-	அற்பமணிதர்களான
தௌ	-	அவ்விருவர்கள்
கிம் புன:	-	எம்மாந்திரம்?

सा तस्य गजितं श्रुत्वा राक्षसस्य महाचमः ।

प्रह्वमनुलं लेभे मृत्युपाशावपाशिता ॥

ஸா தஸ்ய கர்ஜிதம் ஸ்ருத்வா ராக்ஷஸஸ்ய மஹாசம: ।

ப்ரஹ்மனுகுலம் லேபே ம்ருத்யு பாஸாவபாஸிதா ॥

தஸ்ய	-	அந்த
ராக்ஷஸஸ்ய	-	அரக்கர்களது
கர்ஜிதம்	-	கோஷத்தை
ஸ்ருத்வா	-	கேட்டு,
ஸா	-	அந்த
ம்ருத்யு பாஸாவ	-	யமனது பாசத்தில் மாட்டிக்கொண்டுவிட்ட
பாஸிதா	-	
மஹாசம:	-	பெருஞ்சேனையானது
அதுலம்	-	அடங்காத
ப்ரஹ்மனுகு	-	ஆனந்தத்தை
லேபே	-	அடைந்தது.

समीयुष महात्मानो युद्धदर्शनकाक्षिणः ।

ऋषयो देवगन्धर्वाः सिद्धाश्च सह चारुणः ॥

ஸமீயுஸ மஹாத்மானோ யுத்த தர்ஸன காங்க்ஷிண: ।

ரிஷயோ தேவகந்தர்வ: ஸித்தாஸ்ச ஸஹ சாரணை: ॥

யுத்த தர்ஸன காங்க்ஷிண:	-	யுத்தத்தை நேரில் பார்க்க அவாவற்ற
மஹாத்மாந:	-	மஹாத்மாக்களான
ரிஷய:	-	ரிஷிகளும்,
தேவ கந்தர்வா: ச	-	தேவர்களும், கந்தர்வர்களும்,
ஸித்தா: ச	-	சித்தர்களும்,
சாரணை: ஸஹ	-	சாரணர்களோடு கூட
ஸமீயு:	-	வந்துசேர்ந்தார்கள்.

समेत्य चोषुः सहितास्तेऽन्योन्यं पुरयकर्मणः ॥

ஸமேத்ய சோக: ஸஹிதாஸ்தேன்யோன்யம் புன்யகர்மண: ॥

28

27

28

தே	-	அந்த
புன்ய கர்மண:	-	புன்யாத்மாக்கள்
ஸமேத்ய	-	வந்துசேர்ந்து,
ஸஹிதா: ச	-	ஒன்றுகூடி
ஆன்யோன்யம்	-	ஒருவரோடொருவர்
ஊக:	-	பின்வருமாறு பேசிக்கொண்டார்கள்.

स्वस्ति गोब्राह्मण्योऽस्य लोकानां यदभिसंगताः ।

जयतां राघवः सख्ये पीलस्त्यान् रजनीचरान् ॥

चक्रहस्तो यथा युद्धे सर्वानसुरपुंगवान् ॥

ஸ்வஸ்தி கோப்ராஹ்மணே ப்யோஸ்து லோகாநாம்யேபிஸங்கதா: ।

ஜயதாம் ராகவ: ஸங்க்யே பௌஸ்த்யாந் ரஜநீசரான் ।

சக்ரஹஸ்தோ யதா யுத்தே ஸர்வாநஸூரபுங்கவான் ॥

யே	-	எவர்கள்
லோகாநாம்	-	உலகங்களுக்கு
அபிஸங்கதா:	-	நன்மை புரிபவர்களோ (அவர்களுக்கும்)
கோப்ராஹ்மணே ப்ய:	-	பகட்களுக்கும், பிராமணர்களுக்கும்,
ஸ்வஸ்தி	-	கேழ்மம்
அஸ்து	-	உண்டாகுக.
யுத்தே	-	போரில்
சக்ரஹஸ்த:	-	சக்திரபாணியாகும் விஷ்ணுபகவான்
அஸூர ஸத்தமான்	-	அசுரோத்தமர்கள்
ஸர்வான்	-	எல்லோரையும்
யதா	-	எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
ராகவ:	-	பூரீராம்
பௌஸ்த்யாந்	-	புலஸ்திய வம்சத்தில் பிறந்த
ரஜநீசரான்	-	அரக்கர்களை
ஸங்க்யே	-	போரில்
ஜயதாம்	-	வெல்லுவாராக.

एतच्चान्यच्च बहुशो बुवाणाः परमर्षयः ।

जातकीवृहलास्तत्र विमानस्थान्य देवताः ॥

दृष्टुर्वाहिनीं तेषां राक्षसानां गतायुषाम् ॥

ஏதச்சான்யச்ச பஹுஸோ ப்ருவாணை: பரமர்ஷய: ।

ஜாத கௌதுஹலாஸ்தத்ர விமானஸ்த்யாஸ்ச தேவதா: ॥

தத்ருஸாம் வாஹிநீம் தேஷாம் ராக்ஷஸாநாம் கதாயுஷாம் ॥

ஜாத கௌதுஹலா:	-	ஆவலுற்று
விமானஸ்தா:	-	விமானங்களிலிருக்கும்
தேவதா:	-	தேவர்களும்,

29

30

பரமர்ஷய: ச	- மகரீஷிகளும்,
தந்ர	- அப்பொழுது
ஏதத்	- இப்படியும்,
அன்யத்	- இன்னும்,
பஹுஸ: ச	- பலவாறாகவும்,
ப்ருவாணா:	- பேசிக்கொண்டே
தேஷாம்	- அந்த
கதாயுஷாம்	- ஆயுள் முடிந்த
ராக்ஷஸாநாம்	- அரக்கர்களது
வாஹிரீம்	- சேனையை
தத்ருஸு:	- பார்த்தார்கள்.

स्थेन तु खरो वेगादुग्रसिन्यो विनिःसृतः ।

तं घट्टया राक्षसं भूयो राक्षसाश्च विनिःसृताः ॥

ரதேத து கரோ வேகாதுக்ர ஸைந்யோ விநி:ஸ்துத: ।

தம் த்ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸம் பூயோ ராக்ஷஸாஸ்ச விநி:ஸ்துதா: ॥

கர:	- கரன்
ரதேந	- ரதத்தின்மீது,
உக்ர ஸைந்ய:	- கோபாலேசமுற்ற சைன்யமுடையவனாய்
வேகாத்	- வேகமாக
விநி:ஸ்துத:	- போனான்.
து	- அப்பொழுது
தம்	- அந்த
ராக்ஷஸம்	- அரக்கனை
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
ராக்ஷஸா:	- அரக்கர்கள்
பூய: ச	- இன்னுமதிகமாய்
விநி:ஸ்துதா:	- நெருங்கினார்கள்.

स्थेनगामी पृथुग्रीवो यज्ञशत्रुविहंगमः ।

दुर्जयः करवीराक्षः पञ्चः कालकायुकः ॥

ஸ்யேநகாமீ ப்ருது க்ரீவோ யக்ருஸத்ருர்விஹங்கம: ।

துர்ஜய: கரவீராக்ஷ: பருஷ: காலகாயுக்: ॥

मेघमाली महामाली सर्पास्यो रुचिराशनः ।

द्वादशैते महावीर्याः प्रतस्थुरभिः खरम् ॥

மேகமாலீ மஹாமாலீ ஸர்பாஸ்யோ ருதிராஸன: ।

த்வாதஸைதே மஹாவீர்யா: ப்ரதஸ்துரபித: கரம் ॥

32

33

ஸ்யேநகாமீ	- ச்யேனகாமீ,
ப்ருதுக்ரீவ:	- ப்ருதுக்ரீவன்,
யக்ருஸத்ரு:	- யக்ருஸத்ரு,
விஹங்கம:	- விஹங்கமன்,
துர்ஜய:	- துர்ஜயன்,
கரவீராக்ஷ:	- கரவீராக்ஷன்,
பருஷ:	- பருஷன்,
காலகாயுக்:	- காலகாயுமுகன்,
மேகமாலீ	- மேகமாலி,
மஹாமாலீ	- மகாமாலி,
ஸர்பாஸ்ய:	- ஸர்பாஸ்யன்,
ருதிராஸன:	- ருதிராசனென்ற
ஏதே	- இந்த
த்வாதஸ	- பன்னிரண்டு
மஹாவீர்யா:	- மஹாவீரர்கள்
கரம்	- கரனை
அபித:	- குறித்துகொண்டு
ப்ரதஸ்து:	- சென்றார்கள்.

महाकपालः स्थूलाक्षः प्रमाथी त्रिशिरास्तथा ।

घत्वार एते सेनान्यो दूषणं पृष्ठतो ययुः ॥

மஹாகபால: ஸ்தூலாக்ஷ: ப்ரமாத் த்ரிஸிராஸ்ததா ।

சத்வார ஏதே ஸேநாந்யோ தூஷணம் ப்ருஷ்டதோ யயு: ॥

மஹாகபால:	- மஹாகபாலன்,
ஸ்தூலாக்ஷ:	- ஸ்தூலாக்ஷன்,
ப்ரமாத்	- பிரமாதி,
த்ரிஸிரன் ததா	- த்ரிஸிரன் என்ற
ஏதே	- இந்த
சத்வார:	- நால்வரும்
ஸேநாக்ரே	- சேனையின் முனையில்
தூஷணம்	- தூஷணனை
ப்ருஷ்டத:	- பின்
அன்வய:	- தொடர்ந்தார்கள்.

सा भीमवेगा समरानिकम्पा मुदाख्या राक्षसवीरसेना ।

तो राजपुत्री सहसामुपेता माला ग्रहाणामिव चन्द्रसूर्या ॥

ஸா பீம வேகா ஸமராநிகமா

ஸ்தோருணா ராக்ஷஸவீரஸேநா ।

தௌ ராஜபுத்ரௌ ஸஹஸாப்யுபேதா

மாலா க்ரஹாணா மிவ சந்த்ர ஸூரி யௌ ॥

35

க்ரஹாணாம்	- கிரஹங்களுடைய
மாலா	- வரிசையானது
சந்த்ர ஸூரியௌ	- சந்திர சூரியர்களை
இவ ஸா	- எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
பீம வேகா	- அந்த
ஸமராபிகாமா	- அதிக வேகமுடையதும்,
ஸுதாருணா	- போரில் ஆசை கொண்டதும்,
ராக்ஷஸ வீர ஸேநா	- கொடியதுமான
ராஜபுத்ரௌ	- ராக்ஷஸ வீர சৈன்யமானது
தௌ	- சக்கிரவர்த்தி குமாரர்களான
ஸஹஸா	- அவ்விருவர்களையும்
அப்யுபேதா	- விரைவில்
	- நெருங்கிற்று.

இத்யர்க்டே ச்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாப்யே
சுஜ்ஜீவீஸ்ரதி ஸஹஸரிகாபாம் ஸம்ஹிதாபாம் ஆரண்ய கண்டே
உத்பாத தஸ்யஸம் தாம் த்ரபேஷம்ஸ: ஸர்க: ||

आश्रमं प्रतियाते तु खरं वरपराक्रमे ।

तानेवीत्यातिकान् रामः सह भ्रात्रा ददर्श ह ॥

ஆஸ்ரமம் ப்ரதியாதேது	கரே கர பராக்ரமே ।
தானேவெளத்பாதிகான்	ராம: ஸஹ ப்ராத்ரா ததர்ஸ ஹ ॥
கரபராக்ரமே	- கொடிய பராக்கிரமமுள்ள
கரே	- கரன்
ஆஸ்ரமம்	- ஆஸ்ரமத்திற்கு
ப்ரதியாதேது	- வரும்பொழுது
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ப்ராத்ரா ஸஹ	- தம்பியோடுகூட
தான் ஏவ	- அதே
உத்பாதிகான் ஹ	- அபசுருணங்களை
ததர்ஸ	- கண்டார்.

तानुत्पातान् महाघोरानुत्थितान् रोमहर्षणान् ।

मजानामहितान् दृष्ट्वा खड्गमणं वाक्यमब्रवीत् ॥

தாநுத்பாதான் மஹா கோரானுத்திதான்	ரோமஹர்ஷணான் ।
ப்ரஜாநாமஹிதான் த்ருஷ்ட்வா	லக்ஷ்மணம் வாக்க்ய மப்ரவீத் ॥
மஹாகோராந்	- அதி பயங்கரமானவைகளும்
ரோம ஹர்ஷணான்	- மயிர்க்கூச்செரியுமாறு
உத்திதான்	- உண்டானதுமான்
தாந்	- அந்த
உத்பாதான்	- அபசுருணங்களை
ப்ரஜாநாம்	- ஜனங்களுக்கு
அஹிதான்	- கேட விளைவிப்பனவாய்
த்ருஷ்ட்வா	- கவனித்து,
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
வாக்க்யம்	- பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத்	- சொன்னார்.

इमान् पश्य महाबाहो सर्वभूतापहारिणः ।

समुत्थितान् महोत्पातान् सिंहो सर्वराक्षसान् ॥

இமான பஸ்ய மஹாபாஹோ	ஸர்வபூதாபஹாரிண: ।
ஸமுத்திதான் மஹோத்பாதான்	ஸம்ஹர்த்தம் ஸர்வராக்ஷஸான் ॥
மஹாபாஹோ	- 'மஹாபாகுவே!
ஸர்வபூதா ஹாரிண:	- எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் கேடு விளைவிக்கும்

இமான்	- இந்த
மஹோத்பாதான்	- பெருமபசுருணங்களை
ஸர்வ ராக்ஷஸான்	- அரக்கர்களெல்லோரை
ஸம்ஹந்தும்	- சம்ஹரிக்க
ஸமுத்திதான்	- உண்டானவைகளாய்
பய்ய	- உணர்.

अमी रुधिरधारास्तु विसृजन्तः खरसवनाः ।

व्योम्नि मेघा विवर्तन्ते पृथ्वा गर्दभास्त्राः ॥

அமீ ருதிர தாராஸ்து விஸ்ருஜந்த: கரஸ்வநா: ।
வ்யோம்நி மேகா விவர்தந்தே பருஷா கர்த்பாருணா: ॥

அமீ	- 'இந்த
மேகா:	- மேகங்கள்
வ்யோம்நி	- ஆகாயத்தில்
கரஸ்வநான்	- விரகரசப்தங்களை
விஸ்ருஜந்த:	- இட்டுக்கொண்டு
ருதிர தாரா: து	- ரத்ததாரைகளை உடையனவாய்,
கர்த் பாருணா:	- செம்பட்டை நிறமுற்றனவாய்,
பருஷா	- கொடியவைகளாய்
விவர்தந்தே	- திரிகின்றன.

सधुमाश शराः सर्वे मम युद्धाभिनन्दिनः ।

रंखमपृष्ठानि चापानि विवेरन्ते च लक्ष्मण ॥

ஸதுமாஸ்ச ஸரா: ஸர்வே மம யுத்தாபிநந்திந: ।	
ருக்ம ப்ருஷ்டாநி சாபாநி விவேஷ்டந்தே ச லக்ஷ்மண ॥	
லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மண
மம	- எனது
ஸரா:	- பாணங்கள்
ஸர்வே	- எல்லாமும்
ஸதுமா: ச	- புனகுகின்றனவாய்,
யுத்தாபி நந்திந:	- யுத்தத்திலுற்சாகம் கொண்டிருக்கின்றன.
ருக்ம ப்ருஷ்டாநி	- தங்கமயமானபின் புறமுடைய
சாபாநி ச	- விற்களும்
விவேஷ்டந்தே	- துடிக்கின்றன.

याध्या इह कूजन्ति पक्षिणो वनचारिणः ।

अग्रतो नो भयं प्राप्तं संशयो जीवितस्य च ॥

யாத்ருஸா இஹ கூஜந்தி பக்ஷிணோ வனசாரிண: ।
அக்ரதோ நோ பயம் ப்ராப்தம் ஸம்ஸயோ ஜீவிதஸ்ய ச ॥

வனசாரிண:	- 'வனத்தில் திரியும்
பக்ஷிண:	- பக்ஷிகள்
இஹ	- இப்பொழுது
யாத்ருஸா:	- இம்மாதிரியாய்
கூஜந்தி	- கூவுகின்றன.
ந:	- நமக்கு
அக்ரத:	- முன்பாக
பயம்	- ஆபத்து
ப்ராப்தம்	- ஏற்பட்டுள்ளது;
ஜீவிதஸ்ய	- உயிருக்கு
ஸம்ஸய: ச	- சந்தேஹமே.

संप्रहरस्तु सुमहान् भविष्यति न संशयः ॥

ஸம்ப்ரஹாஸ்து ஸுமஹான் பவிஷ்யதி ந ஸம்ஸய: ॥

ஸுமஹான்	- 'மிகப்பெரிய
ஸம்ப்ரஹார:	- யுத்தமானது
து	- இப்பொழுது
பவிஷ்யதி	- ஏற்படப்போகிறது;
ஸம்ஸய: ந	- இதற்கையமில்லை.

अयमाख्याति मे बाहुः स्युरमाणो मुहुर्बुधुः ।

सैनिकर्षं तु नः शूर जयं शत्रोः पराजयम् ॥

அயமாக்யாதி மே பாஹு: ஸ்புரமாணோ முஹூர்முஹு: ।
ஸந்நிகர்ஷே து ந: ஸூர ஜயம் ஸத்ரோ: பராஜயம் ॥

து	- 'ஆயினும்,
ஸூர	- வீர
மே	- எனது
அயம்	- இந்த
பாஹு:	- கை
முஹு: முஹு:	- இடைவிடாமல்
ஸ்புரமாண:	- துடிப்பதாய்,
ஸந்நிகர்ஷே	- சமீபத்தில்
ந:	- நமக்கு
ஜயம்	- ஜயத்தையும்,
ஸத்ரோ:	- சத்ருவுக்கு
பராஜயம்	- அபஜயத்தையும்
ஆக்யாதி	- உணர்த்துகிறது.

सुप्रभं च प्रसन्नं च तव वक्त्रं हि लक्ष्यते ।

उद्यतानां हि युद्धार्थं येषां भवति लक्ष्मण ॥

நிஃபம் வடந் தோ பவத்யாயு: ப்ரஸ்யய: ॥

ஸுப்ரபம் ச ப்ரஸந்நம் ச தவ வக்த்ரம் ஹி லக்ஷ்யதே ।
உத்யதாநாம் ஹி யுத்தார்தம் யேஷாம் பவதி லக்ஷணம் ॥
நிஷ்ப்ரபம் வதனம் தேஷாம் பவத்யாயு: பரிஷய ॥

ச - மேலும்
லக்ஷணம் - லக்ஷணம்
தவ வக்த்ரம் - உனது முகம்
ஸுப்ரபம் - தேஜோமயமாயும்,
ப்ரஸந்நம் ச - தெளிவற்றதாயும்
லக்ஷ்யதே - காணப்படுகிறது.
யுத்தார்தம் - யுத்தத்திற்காக
உத்யதாநாம் - முற்பட்ட
யேஷாம் - எவர்களது
வதனம் - முகம்
நிஷ்ப்ரபம் - காந்தியற்றதாய்
பவதி - ஆகிறதோ
தேஷாம் - அவர்களுக்கு
ஆயு: பரிஷய: ஹி - ஆயுளின்பழிவே
பவதி ஹி - விளையும்.

ரக்ஷஸா நர்ததா ஘ோ: ஶ்யதே ச மஹாத்வனி: ।

आहतानां च भेरीणां राक्षसैः क्रूरकर्मभिः ॥

ரக்ஷஸாம் நர்ததாம் கோ: ஸ்ரஸ்யதே ச மஹாத்வனி: ।
ஆஹதாநாம் ச பேரீணாம் ராக்ஷஸை: க்ரூரகர்மபி: ॥

நர்ததாம் - கர்ஜிக்கும்
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுடையவும்
க்ரூர கர்மபி: - கொடிய செயல்புரியும்
ராக்ஷஸை: ஹி - அரக்கர்களாலேயே
ஆஹதானாம் - அடிக்கப்பட்ட
பேரீணாம் ச - பேரீகளுடையவும்,
கோ: - கொடிய
மஹாத்வனி: - பேரொலி
ஸ்ரஸ்யதே - கேட்கப்படுகிறது.

अनागतविधानं तु कर्तव्यं जयमिच्छता ।

आपदं शङ्कसानेन पुरुषेण विपश्चिता ॥

அநாகத விதானம் து கர்தவ்யம் ஜயமிச்சதா ।
ஆபதம் ஸங்கமாளேன புருஷேண விபஸ்சிதா ॥
ஆபதம் - ஆபத்தை
ஸங்கமாளேன - எதிர்பார்க்கின்றவனும்,

10

11

ஜயம் - ஜயத்தை
இச்சதா - கோருகிறவனும்,
விபஸ்சிதா - புத்திமாளுமாகிய
புருஷேண - ஓர் மனிதனால்
அநாகத விதானம் து - முன்னேற்பாடுதான்
கர்தவ்யம் - செய்யத்தக்கது.

तस्माद्गृहीत्वा वेदेहं शरपाणिष्वनुधरः ।

गुहमाश्रय शैलस्य दुर्गां पादपसंकुलाम् ॥

தஸ்மாத் க்ருஹித்வா வைதேஹிம் ஸரபாணி: தநுர்தர: ।
குஹாமாஸ்ரய ஸைலஸ்ய துர்காம் பாதபஸங்குலாம் ॥

தஸ்மாத் - ஆதலால்
ஸரபாணி: - கையிலம்புகொண்டு
தநுர்தர: - வில்தரித்தவனாய்,
வைதேஹிம் - வைதேஹியை
க்ருஹித்வா - அதைத்துக்கொண்டு
ஸைலஸ்ய - மலையினது,
பாதப ஸங்குலாம் - மரங்களடர்ந்து
துர்காம் - புகழுடியாதிருக்கும்
குஹாம் - குகையை
ஆஸ்ரய - அடைவாயாக.

प्रतिकूलिबुमिच्छामि न हि वाक्यमिदं त्वया ।

शायितो मम पादभ्यां गम्यतो वत्स मा विस्मृ ॥

ப்ரதி கூலிது மிச்சாமி ந ஹி வாக்க்யமிதம் த்வயா ।
ஸாயிதோ மம பாதாப்யாம் கம்யதாம் வத்ஸ மா சிரம் ॥

இதம் வாக்க்யம் - 'இந்தச் சொல்லை
த்வயா - உன்னால்
ப்ரதி கூலிதம் ஹி - மறுத்துரைக்கவும்
இச்சாமி ந - நானொப்பேபன். (ஆர்ஷம்)
மம - எனது
பாதாப்யாம் - இரு பாதங்களின் மீதும்
ஸாயித: - நீ ஆணையிடப்பட்டிருக்கின்றனை.
வத்ஸ - குழந்தாய்!
தாமசிரம் - தாமதம் வேண்டாம்;
கம்யதாம் - செல்லப்பட்டும்.

त्वं हि शूयस् बलवान् हन्या ह्येतान् संशयः ।

स्वयं तु हन्तुमिच्छामि सर्वानेव निशाचरान् ॥

12

13

தவம் ஹி ஸரிரஸ்ச பலவான் ஹன்யா ஹ்யேதான் ந ஸம்ஸய: |

ஸவயம் து ஹந்து மிச்சாமி ஸர்வாநேவ நிஸாசரான் ||

ஸரிர: - 'சூரனும்'
பலவான் ச - பலவானுமான
தவம் ஹி - நீயொருவனே
ஏதான் - இவர்களை
ஹன்யா: - கொல்வாய்;
ஸம்ஸய: ஹி ந - சந்தேஹமில்லை.
து - எனினும்
நிஸாசரன் - அரக்கர்கள்
ஸர்வான் ஏவ - எல்லோரையுமே
ஸவயம் - நானே
ஹந்தும் - கொல்ல
இச்சாமி - விரும்புகிறேன்.

एवमुक्तस्तु रामेण लक्ष्मणः सह सीतया ।

शरणादाय चापं च गुहां दुर्गां समाश्रयत् ॥

ஏவமுக்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மண: ஸஹ ஸீதயா |

ஸரணாதாய சாபம் ச குஹாம் துர்காம் ஸமாஸ்ரயத் ||

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்ட
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
து - உடனே
ஸரான் - பாணங்களையும்,
சாபம் ச - வில்லையும்,
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,
ஸீதயா - ஸீதாபிராட்டியாரோடு
ஸஹ - கூட
துர்காம் - புகழுடியாத
குஹாம் - குகையை
ஸமாஸ்ரயத் - அடைந்தார்.

तस्मिन् प्रविष्टे तु गुहां लक्ष्मणो सह सीतया ।

हन्त निर्युक्तमित्युक्त्वा रामः कवचमाविशत् ॥

தஸ்மின் ப்ரவிஷ்டே து குஹாம் லக்ஷ்மணே ஸஹ ஸீதயா |

ஹந்த நிர்யுக்த மித்யுக்தவா ராம: கவசமாவிஸ்தா

தஸ்மின் - அந்த
லக்ஷ்மணே - லக்ஷ்மணர்

15

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

3067

ஸீதயா ஸஹ - ஸீதாபிராட்டியாரோடுகூட
குஹாம் - குகையினுள்
ப்ரவிஷ்டே து - புகுந்தவுடன்
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஹந்த - 'பேஷ்!
நிர்யுக்தம் - நல்லது'
இதி - என்று
உக்த்வா - சொல்லி,
கவசம் - கவசத்தை
ஆவிஸ்த - அணிந்துகொண்டார்.

स तेनाग्निनिर्वाशन कवेन विभूषितः ।

बभूव रामस्तिमिरे विद्युमोऽनिसिवोत्थितः ॥

ஸ தேநாக்நிநிகாஸேன கவசேந விபூஷித: |

பபூவ ராமஸ்திமிரே வித்யுமோக்நி நிவோத்தித: ||

ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்
தேந - அந்த
அக்நிநிகாஸேன - அக்கினிக்கொப்பான
கவசேந - கவசத்தால்
விபூஷித: - அலங்கரிக்கப்பட்டவராய்,
திமிரே - இருளில்
உத்தித: - உண்டான
வித்யா: - புகையற்ற
அக்நி: இவ் - அக்னியென
பபூவ - விளங்கினார்.

स चापमुद्यम्य सहशरणादाय वीर्यवान् ।

बभूवावस्थितस्तत्र ज्यायसैः पूरयन् दिशः ॥

ஸ சாப முத்யமய மஹச் சரணாதய வீர்யவான் |
பபூவாவஸ்திதஸ்தத்ர ஜ்யாஸ்வணை: பூரயந் திஸ: ||

வீர்யவான் ஸ: - வீர்யவானாகுமவர்,
மஹத் - மஹத்தான
சாபம் - தனுஸ்ஸை
உத்யமய - தயார்செய்து,
ஸரண - பாணங்களை
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,
திஸ: - எல்லா திசைகளையும்
ஜ்யாஸ்வணை: - நானொலிகளால்

17

18

16

பூரயந் - நிரப்பிக்கொண்டு
தத்ர - அவ்விடத்தில்
அவஸ்தித: - இடம்பெயராத
பபூவ - இருந்தார்.

ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च सह चारणैः ।

समेयुश्च महात्मानो युद्धदर्शनकाङ्क्षिणः ॥

ததோ தேவா: ஸகந்தர்வா: ஸித்தாஸ்ச ஸஹ சாரணை: ।

ஸமேயுஸ்ச மஹாத்மாநோ யுத்த தர்ஸன காங்க்ஷிண: ॥

தத: - அப்பொழுது
மஹாத்மாந: - மஹாத்மாக்களான
ஸ கந்தர்வா: - கந்தர்வர்களுள்ளிட்ட
தேவா: - தேவர்களும்,
ஸித்தா: ச - சித்தர்களும்,
சாரணை: ஸஹ ச - சாரணர்களோடு கூடவே
யுத்த தர்ஸன - யுத்தத்தை பார்க்க வேண்டுமென்ற அவாவினால்
காங்க்ஷயா
ஸமேயு: - வந்து சேர்ந்தார்கள்.

ऋषयश्च महात्मानो लोके ब्रह्मर्षिसत्तमाः ।

समेत्य चोचुः सहिता अन्योन्यं पुण्यकर्मणः ॥

ருஷயஸ்ச மஹாத்மாநோ லோகே ப்ரஹ்மர்ஷி ஸத்தமா: ।

ஸமேத்ய சோக: ஸஹிதா அன்யோன்யம் புண்யகர்மண: ॥

லோகே - உலகில்
புண்யகர்மண: - புண்யச்செயலுற்ற
மஹாத்மாந: - மஹாத்மாக்களாகிய
ருஷய: ச - முனிவர்களும்,
ப்ரஹ்மர்ஷி ஸத்தமா: - சிறந்த பிராமர்மரிஷிகளும்,
ஸமேத்ய ச - வந்ததும்,
ஸஹிதா: - ஒன்றுகூடி
தே - அவர்கள்
அன்யோன்யம் - ஒருவரோடொருவர்
ஊக: - பின்வருமாறு பேசிக்கொண்டார்கள்.

स्यसि गोब्राह्मणभ्योऽस्तु लोकां यो हि संगतः ।

जयतो राघवो युद्धे पीलस्त्यान् रजनीघरान् ॥

ஸ்வஸ்தி கோப்ராஹ்மணேப்யோஸ்து லோகாராம் யே ஹி ஸங்கதா: ।

ஜயதாம் ராகவோ யுத்தே பெஸஸ்த்யான் ரஜநீசரான் ॥

19

20

21

चक्रहस्तो यथा युद्धे सर्वानसुरपुंगवान् ।

एवमुक्त्वा पुनः प्रोचुरालोक्य च परस्परम् ॥

சக்ரஹஸ்தோ யதா யுத்தே ஸர்வாஸுரபுங்கவான் ।

ஏவமுக்த்வா புன: ப்ரோகராலோக்ய ச பரஸ்பரம் ॥

யே ஹி - 'எவர்களெல்லாம்
லோகநாம் - உலகங்களுக்கும்
கோ ப்ரஹ்மணேப்ய: - பகைகளுக்கும் பிரமாணர்களுக்கும்
ஸங்கதா: - நன்மை புரிபவர்களோ (அவர்களுக்கு)
ஸ்வஸ்தி அஸ்து - சேகும்முண்டாடாக.
யுத்தே - போரில்
சக்ரஹஸ்த: - சக்ரபாணியாகும் விஷ்ணுபகவான்
அஸுர ஸத்தமான் - அக்ரோத்தமர்கள்
ஸர்வாந் - எல்லோரையும்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
பெஸஸ்த்யான் - புலஸ்த்ய வம்சத்தில் பிறந்த
ரஜநீசரான் - அரக்கர்களை
யுத்தே - போரில்
ஜயதாம் - வெல்லுவாராக',
ஏவம் - என்று
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
புன: ச - மீளவும்
பரஸ்பரம் - ஒருவரையொருவர்
ஆலோக்ய - பார்த்து,
ப்ரோக: - பின்வருமாறு பேசிக்கொண்டார்கள்.

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसा भीमकर्मणाम् ।

एकश्च रामो धर्मात्मा कथं युद्धे भविष्यति ॥

சதுர்தஸ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீம கர்மணாம் ।

ஏகஸ்ச ராமோ தர்மாத்மா கதம் யுத்தம் பவிஷ்யதி ॥

தர்மாத்மா - 'தர்மாத்மாவான
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஏக: ச - தனியாகவே
பீம கர்மணாம் - கொடிய செயலுற்ற
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
சதுர்தஸ ஸஹஸ்ராணி - பதினாலாயிரவர்க்கும்
யுத்தம் - போரில்
கதம் - எங்ஙனம்
பவிஷ்யதி - ஈடுகொடுப்பார்?

22

23

इति राजर्षयः सिद्धाः सगणाश्च द्विजर्षभाः ।

जातकीवृहलास्तस्थुर्विमानस्थाश्च देवताः ॥

இதி ராஜர்ஷய: ஸித்தா: ஸகணாஸ்ச த்விஜர்ஷபா: ।

ஜாத கௌதாஹஸ்தஸ் தஸ்தூர் விமானஸ்தாஸ்ச தேவதா: ॥

விமானஸ்தா: - விமானங்களிலிருந்தவர்களும்
ஸகணா: - பரிவரஸ்களோடு கூடியவர்களுமான
தேவதா: ச - தேவதைகளும்,
ராஜர்ஷய: - ராஜர்ஷிகளும்,
ஸித்தா: - சித்தர்களும்,
த்விஜர்ஷபா: ச - பிராமணோத்தமர்களும்
இதி - இவ்வாறு
ஜாத கௌதாஹஸ்தா: - அறிய ஆவலுற்று
தஸ்து: - இருந்தனர்.

24

आविष्टं तेजसा राम संग्रामशिरसि स्थितम् ।

छद्वा सर्वाणि भूतानि मयाद्विथ्यिरे तदा ॥

ஆவிஷ்டம் தேஜஸா ராமம் ஸங்க்ராம ஸிரஸி ஸ்திதம் ।
த்ருஷ்ட்வா ஸர்வாணி பூதானி பயாத் விவ்யதிரே ததா ॥

ததா - அப்பொழுது
தேஜஸா - தேஜஸ்ஸால்
ஆவிஷ்டம் - ஆக்ரமிக்கப்பட்டு
ஸங்க்ராம ஸிரஸி - போர்முனையில்
ஸ்திதம் - சித்தமாய் நிற்கும்
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
பூதானி - பிரானிகள்
ஸர்வாணி - எல்லாமும்
பயாத் - பயத்தினால்
விவ்யதிஹே - நடுங்கின.

25

रूपमप्रतिमं तस्य रामस्याक्रुष्टकर्मणः ।

बभूव रूपं क्रुद्धस्य रुद्रस्यैव पिनाकिनः ॥

ரூபமப்ரதிமம் தஸ்ய ராமஸ்யாக்ருஷ்ட கர்மண: ।

பபூவ ரூபம் க்ருத்தஸ்ய ருத்ரஸ்யேவ பிநாகின: ॥

தஸ்ய - அந்த
அக்ருஷ்ட கர்மண: - சிரமமின்றி எதையும் செய்யவல்ல
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
அப்ரதிமம் - ஒப்பற்ற
ரூபம் - உருவம்,

26

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

3071

க்ருத்தஸ்ய - கோபங்கொண்ட
பிநாகின: - பிளாகபானியாகிய
ருத்ரஸ்ய - ருத்திர பகவானுடைய
ரூபம் இவ - உருவம்போல
பபூவ - ஆயிற்று.

ततो गम्भीरनिर्हातं घोरवर्मायुधध्वजम् ।

अनीकं यातुधानानां समन्तात् प्रत्यक्ष्यत ॥

ததோ கம்பீர நிஹ்ராதம் கோரவர்மாயுதத்வஜம் ।

அநீகம் யாதாநாநாம் ஸமந்தாத் ப்ரத்யத்ருஸ்யத ॥

தத: - அப்பொழுது
யாதாநாநாம் - அரக்கர்களுடைய
கம்பீர நிஹ்ராதம் - பேரொலிகொண்ட
அநீகம் - சேனை
ஸமந்தாத் - நூற்புறமும்
கோர வர்மாயுதத்வஜம் - கொடிய கவசம், ஆயுதம், கொடி.

இவைகளையுடையதாய்
ப்ரத்யத்ருஸ்யத - காணப்பட்டது.

27

सिंहनादं विस्फुरतामन्योन्यमभिगर्जताम् ।

चापानि विस्फुर्यतां जुम्भतां चाप्यभीक्ष्णशः ॥

ஸிஹநாதம் விஸ்஫ுரதாமன்யோன்ய மபிகர்ஜதாம் ।

சாபாநி விஸ்பரயதாம் ஜும்பதாம் சாப்யாபிஷ்ணஸ: ॥

विप्रपुष्टस्वनानां च दुन्दुभीश्चापि निघ्नताम् ।

तेषां सुवृणुलः शब्दः पूरयामास तदनम् ॥

விப்ர குஷ்டஸ்வநாநாம் ச துந்துபிஸ்சாபி நிஹ்நதாம் ।

தேஷாம் ஸுதுமுல: ஸப்த: பூரயாமாஸ தத்வனம் ॥

அன்யோன்யம் - ஒருவரையொருவர் பார்த்து
அபிகர்ஜதாம் - அட்டகாசம் செய்கிறவர்களும்
ஸிஹ்நாதம் - சிங்கநாதத்தை
விஸ்஫ுரதாம் - இடுபவர்களும்,
சாபானி - விற்களை
விஸ்பரயதாம் - டங்காரம் செய்பவர்களும்
அபிஷ்ணஸ: ச - அடிக்கடி

ஆரவாரிப்பவர்களும்,
விப்ர குஷ்ட ஸ்வநாநாம் ச - பேரிரைச்சல் கொண்டவர்களும்,
துந்து பிண் - துந்துபி வாத்தியங்களை
நிஹ்நதாம் அபி - அடிப்பவர்களுமான

29

தேஷாம்	- அவர்களுடைய
ஸுதுமூல:	- பெரும்
ஸப்த:	- கோஷமானது
தத் வனம்	- அவ்வனத்தை
பூரயாமாஸ	- நிரப்பிற்று.

तेन शब्देन विप्रस्ताः खापदा वनचारिणः ।

दुष्टवृत्त निःशब्दं पृष्ठतो न व्यलोक्यन् ॥

தேந ஸப்தேன வித்ரஸ்தா: ஸ்வாபதா வனசாரிண: ।

துத்ருவர் யத்ர நிஸ்ஸப்தம் ப்ருஷ்டதோ ந வ்யலோகயன் ॥

வனசாரிண:	- காட்டிலுள்ள
ஸ்வாபதா:	- கொடிய மிருகங்கள்,
தேன	- அந்த
ஸப்தேன	- ஒலியால்
வித்ரஸ்தா:	- அஞ்சியவைகளாய்
நிஸ்ஸப்தம்	- சப்தமில்லாத இடம்
யத்ர	- எதுவோ அதற்கு
துத்ருவ:	- ஓடின.
ப்ருஷ்டத:	- நிரும்பி
நவ்யலோகயன்	- பார்க்கவில்லை.

तत्त्वनीकं महावेगं रामं समुपसर्पत ।

धृतनानाप्रहरणं गन्भीरं सागरोपमम् ॥

தத்வநீகம் மஹாவேகம் ராமம் ஸமுபஸர்பத ।

த்ருத நானாப்ரஹரணம் கம்பீரம் ஸாகரோபமம் ॥

த்ருத நானாப்ரஹரணம்	- பலவிதப்படை தரித்ததும்
ஸாகரோபமம்	- சமுத்திரத்திற்கொப்பானதும்
கம்பீரம்	- காம்பீரமுடையதுமான,
தத் அநீகம்	- அந்தசேனை
து	- அப்பொழுது
மஹாவேகம்	- தீவிர வேகமுற்று
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஸமுபஸர்பத	- கிட்டியது.

रामोऽपि चारयक्षसुः सर्वतो रणपण्डितः ।

ददर्श खरसेन्यं तद्युद्धाभिमुखमुत्थितम् ॥

ராமோபி சாரயக்ஷசு: ஸர்வதோ ரணபண்டித: ।

ததர்ஸ கரஸென்யம் தத்யுத்தாபிமுக முத்திதம் ॥

ரணபண்டித:	- போரில் வல்ல
ராம: அபி	- ஸ்ரீராமரும்,

30

சக்ரு:	- பார்வையை
ஸர்வத:	- எல்லா பக்கங்களிலும்
சாரயன்	- செலுத்தி,
யுத்தாபி முகம்	- போரைக் குறித்து
உத்திதம்	- முயற்சியுற்ற
தத்	- அந்த
கரஸென்யம்	- கரனது சேனையை
ததர்ஸ	- கண்டார்.

वितत्य च धनुर्भीमं तूपाद्योद्धृत्य सायकान् ।

क्रोधमाहारयस्तीव्रं वधार्थं सर्वरक्षसाम् ॥

விதத்ய ச தநுர்भीமம் தூண்யாஸ்சோத்த்ருத்ய ஸாயகான் ।

க்ரோத மாஹராயத் தீவ்ரம் வதார்த்தம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥

பீமம்	- பயங்கரமான
தநு:	- தனுஸ்ஸை
விந்மய ச	- வளைத்து,
ஸாயகான்	- பாணங்களை
தூண்யா:	- அம்புறாத்தூணிகள் இரண்டினின்றும்
உத்த்ருத்ய ச	- எடுத்து,
ஸர்வ ரக்ஷஸாம்	- எல்லா அரக்கர்களின்
வதார்த்தம்	- வதைக்காக
தீவ்ரம்	- உக்கிரமான
க்ரோதம்	- கோபத்தை
ஆஹராயத்	- அடைந்தார்.

तुष्प्रसः सोऽभवत् क्रुद्धो युगान्ताग्निरिव ज्वलन् ।

तुं छट्वा तेजसाविष्टं प्राद्वन् वनदेवताः ॥

துஷ்ப்ரேசு: ஸோஸ்பவத் க்ருத்தோ யுகனந்தாக்நிரிவ ஜ்வலன் ।

தம் த்ருஷ்ட்வா தேஜஸாவிஷ்டம் ப்ராத்ரவன் வனதேவதா: ॥

க்ருத்த:	- கோபங்கொண்டு
யுகனந்தாக்நி: இவ	- பிரளயகாலாக்கினிபோல்
ஜ்வலன்	- விளங்கும்
ஸ:	- அவர்,
துஷ்ப்ரேசு:	- ஏறெடுத்துப் பார்க்க முடியாதவராக
அபவத்	- ஆனார்.
தம்	- அவரை
தேஜஸா	- தேஜஸ்ஸால்
ஆவிஷ்டம்	- நிரம்பப்பெற்றவராய்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து
வனதேவதா:	- வனதேவதைகள்
ப்ராத்ரவன்	- ஓடின.

32

तस्य क्रुद्धस्य रूपं तु रामस्य ददौ तदा ।

दक्षस्येव क्रतुं हन्तुमुद्यतस्य पिनाकिनः ॥

தஸ்ய க்ருத்தஸ்ய ரூபம் து ராமஸ்ய தத்ருஸோ ததா ॥

தக்ஷஸ்யேவ க்ரதும் ஹந்து முத்யதஸ்ய பிநாகிந: ॥

ததா - அப்பொழுது

தஸ்ய - அந்த

க்ருத்தஸ்ய - கோபங்கொண்ட

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது

ரூபம் - ரூபமானது

தக்ஷஸ்ய - தக்ஷருடைய

க்ரதும் - யாகத்தை

ஹந்தும் உத்யதஸ்ய - அழிக்க வந்த

பிநாகிந: - பிளாகபாணியினுடையது

இவ து - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே

தத்ருஸோ - விளங்கிற்று.

तत्कामुं कैरामरपीध्वंजैश्चै तैर्वर्माभ्यान्निस्मानवर्णैः ।

वभूव सैन्यं पिशिताशानानां सूर्योदये नीलमिवाभ्रजालम् ॥

தத்காமுங்கை ராபரணணர்வவஜைஸ்சு

தைர்வம்பிஸ்சாக்நி ஸமான வர்ணை: ।

பபூவ ஸைன்யம் பிஸிதாஸநாநாம்

ஸூர்யோதயே நீல மிவாப்ரப்ரஜாலம் ॥

பிஸிதாஸநாநாம் - அரக்கர்களின்

தத் ஸைன்யம் - அந்த சேனையானது

தை: கார்முகை: - அந்த வில்லுகளாலும்

ஆபரணை: - ஆபரணங்களாலும்

த்வஜை: ச - த்வஜங்களாலும்

அக்நி ஸமான வர்ணை: - அக்கினிக்கொப்பான காந்தியுடைய

வர்ம்பி: ச - கவசங்களாலும்

ஸூர்யோதயே - சூர்யோதயகாலத்தில்

நீலம் ஆப்ரஜாலம் இவ - நீலமேகக் கூட்டம்போல

பபூவ - இருந்தது.

இத்யார்கே ஸ்ரீமத் ராமபண்ணை வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்வம்புரதி ஸஹஸ்கிஸாபாம் ஸம்வர்த்தயாம் ஆரண்ய காண்டே

ராமகபல ஸந்திகர்ஷே நம: சதுர்வியஸ: ஸங்க: ॥

35

अवस्थधनुं रामं क्रुद्धं च रिपुघातिनम् ।

ददशश्रिममागम्य खरः सह पुरःसरः ॥

அவஷ்டப்ததநம் ராமம் க்ருத்தம் ச ரிபுகாதினம் ।

ததஸஸாரம மாகம்ய கர: ஸஹ புர:ஸர: ॥

ஸஹபுர: ஸர: - பரிவாரங்களுடனிருக்கும்

கர: - கரன்,

ஆஸ்ரமம் - ஆஸ்ரமத்திற்கு

ஆகம்ய - வந்து,

ரிபுகாதினம் - சத்ருசம்ஹாரகாகிய

ராமம் - ஸ்ரீராமரை

அவஷ்டப்த தநம் - கைமில் வில்லேந்தியவராய்

க்ருத்தம் ச - கோபத்துடனிருக்கிறவராய்

ததர்ஸ - பார்த்தான்.

तं दृष्ट्वा सशरं चापमुद्यम्य खरनिःस्वनम् ।

रामस्याभिमुखं सूतं चोद्यतामित्यद्योदयत् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா ஸஸரம் சாபமுத்யம்ய கரநிஸ்வனம் ।

ராமஸ்யாபிமுகம் ஸூதம் சோத்யதாமித்யசோதயத் ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா - அவரைப் பார்த்து

ஸஸரம் - பாணங்களைக் கூடியதும்,

கரநிஸ்வனம் - கொடிய சப்தமுடையதுமான

சாபம் - வில்லை

உத்யம்ய - நிறுத்திக்கொண்டு,

ஸூதம் - ஸாரதியைப் பார்த்து

ராமஸ்ய - 'ராமனுக்கு

அபிமுகம் - நேர்முகமாக

சோத்யதாம் - ஒட்டப்பட்டும்'

இதி - என்ற

அசோதயத் - கட்டளையிட்டான்.

स खरस्याज्ञया सूतस्तुरगान् समचोदयत् ।

यत्र रामो महाबाहुरेको धून्वन् स्थितो धनुः ॥

ஸ கரஸ்யாஜ்நயா ஸூதஸ்துரகாந் ஸமசோதயத் ।

யத்ர ராமோ மஹாபாஹு ரேகோ தூன்வன் ஸ்திதோ தநு: ॥

ஸ: ஸூத: - அந்த ஸாரதி

கரஸ்ய - கரனுடைய

1

2

3

ஆஞ்ஞாயா	- உத்தரவின்படி.
மஹாபாஹு:	- மஹாபாகுவான
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
யத்ர	- எங்கு
தநு:	- தனுஸ்ஸை
தூன்வன்	- அசைத்துக்கொண்டு
ஏக: ஸ்தித:	- தனியாய் நின்றாரோ, (அங்கு)
தூரகான்	- தூரிகைகளை
ஸமசோதயத்	- ஒட்டினான்.

तै तु निष्पतितं दृष्ट्वा सर्वं ते रजनीधराः ।

नर्दमाना महानादं सचिवाः पर्यवारयन् ॥

தம் து நிஷ்பதிதம் த்ருஷ்ட்வா ஸர்வே தே ரஜநீசரா:
நர்தமானா மஹாநாதம் ஸசிவா: பர்வவாரயன் ॥

ஸசிவா:	- கூடவந்த
தே ரஜநீசரா:	- அந்த அரக்கர்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்
நிஷ்பதிதம்	- யுத்தத்திற்கு சித்தனாயிருக்கும்
தம்	- அவனை
த்ருஷ்ட்வா து	- பார்த்ததும்,
மஹாநாதம்	- மேரொலியை
நர்தமானா:	- இட்டுக்கொண்டு
பர்வவாரயன்	- சூழ்ந்துகொண்டார்கள்.

स तेषां यातुधानानां मध्ये रथगतः खरः ।

बभूव मध्ये ताराणां लोहिताङ्ग इवोदितः ॥

ஸ தேஷாம் யாதுதாநாநாம் மத்யே ரதகத: கர: ।
பபூவ மத்யே தாராணாம் லோஹிதாங்க இவோதித: ॥

தேஷாம்	- அந்த
யாதுதாநாநாம்	- அரக்கர்களுடைய
மத்யே	- நடுவில்
ரதகத:	- ரதத்திலிருக்கும்
ஸ: கர:	- அந்த கரன்
தாராணாம்	- நகரத்திருங்களின்
மத்யே	- நடுவில்
உதித:	- உதயமான
லோஹிதாங்க: இவ:	- அங்காரகன்போல
பபூவ	- விளங்கினான்.

4

5

ततः शरसहस्रेण राममप्रतिभीजसन् ।

अर्दयित्वा महानादं ननाद समरे खरः ॥

தத: ஸரஸஹஸ்ரேண ராம மப்ரதிமெஜஸம் ।

அர்தயித்வா மஹாநாதம் நநாத ஸமரே கர: ॥

தத:	- அப்பொழுது
கர:	- கரன்
ஸமரே	- போரில்
அப்ரதிமெஜஸம்	- ஒப்பற்ற பலவானாகிய
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
ஸரஸஹஸ்ரேண	- பல பாணங்களால்
அர்தயித்வா	- தாக்கி,
மஹாநாதம்	- பெருங்கோஷத்தை
நநாத	- இட்டான்.

ततस्तं भीमघ्नान् वृद्धाः सर्वं निशाचराः ।

रामं नानाविधैः शस्त्रैरभ्यवर्षन् दुर्जयम् ॥

ததஸ்தம் பீமதந்வானம் க்ருத்தா: ஸர்வே நிஸாசரா: ।

ராமம் நநாவிதை: ஸஸ்திரையவர்ஷந்த துர்ஜயம் ॥

தத:	- அப்பொழுது
நிஸாசரா:	- அரக்கர்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்
க்ருத்தா:	- சினங்கொண்டவர்களாய்
பீமதந்வானம்	- பீமந்கரமாகிய வில் விரும்,
துர்ஜயம்	- எவராலும் ஜயிக்க முடியாதவருமான
தம்	- அந்த
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
நநாவிதை:	- பல
ஸஸ்திரை:	- சஸ்திரங்களால்
அப்யவர்ஷந்த	- வருஷித்தார்கள்.

मुद्गरैः पट्टिषुः शूलैः प्रासैः खड्गैः परश्वधैः ।

राक्षसाः समरे रामं निजघ्नू रोषतत्पराः ॥

முத்கரை: பட்டிஸை: ஸரிலை: ப்ராஸை: கட்டை: பரஸ்வதை: ।

ராக்ஷஸா: ஸமரே ராமம் நிஜக்தூ ரோஷதத்பரா: ॥

ராக்ஷஸா:	- அரக்கர்கள்
ஸமரே	- போரில்
ரோஷதத்பரா:	- கோபத்திற்க்கீடுபட்டவர்களாய்
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை

6

7

8

முத்தகரை: - உலக்கைகளாலும்,
 பட்டிபை: - பட்டாக்கத்திகளாலும்,
 ஸுலை: - குலங்களாலும்,
 ப்ராவை: - ஈட்டிகளாலும்,
 கட்டை: - வாள்களாலும்,
 பரஸ்வதை: - கோடாரிகளாலும்,
 நிஜக்ரு: - தாக்கினார்கள்.

ते बलाहकसंकाशा महातादा महौजसः ।

अभ्यधावन्त काकुत्स्थ रथैर्वाजिमिरेव च ॥

गजैः पर्वतकूटभिः रामं युद्धे जिघांसवः ॥

தே பலாஹகஸங்காஸா மஹாநாதா மஹௌஜஸ: ।

அப்யதாவந்த காகுத்தஸ்தம் ரதையாஜிமிரேவ ச ।

கஜை: பர்வதகூடபை ராமம் யுத்தே ஜிகாஸவ: ॥

மஹௌஜஸ: - மஹாபலவாள்களும்

பலாஹக ஸங்காஸா: - நகுண்டமேகம் போன்றவர்களுமான

தே - அவர்கள்,

மஹரநாதா: - பெருங்கோஷமிட்டுக்கொண்டு

யுத்தே - போரில்

காகுத்தஸ்தம் - காகுத்தனாகிய

ராமம் - ஸ்ரீராமரை

ஜிகாஸவ: - கொல்ல விரும்பியவர்களாய்

ரதை: ச - ரதங்களின்மீதும்,

வாஜிபி: ஏவ - குதிரைகளின்மீதும்

பர்வத கூடாபை: - மலைச்சிகரங்களையொத்த

கஜை: - யானைகளின்மீதும்

அப்யதாவந்த - சென்றெறிந்தன.

ते रामे शरवर्षाणि व्यसृजन् रक्षसां गणाः ।

शैलेन्द्रमिव धाराभिर्वर्षमाणा महाधनाः ॥

தே ராமே ஸரவர்ஷாணி வ்யஸ்ருஜன் ரக்ஷஸாம் கணை: ।

ஸைலேந்த்ரமிவ தாராபிர் வர்ஷமாணா மஹாத்நா: ॥

ஸைலேந்த்ரம் - இமயபருவத்ததை

தாராபி: - மழையால்

வர்ஷமாணா: - பொழியும்

மஹாகணா: இவ - மேகங்கள்போல,

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுடைய

தே கணா: - அந்தக் கூட்டங்கள்

ராமே - ஸ்ரீராமரின்மேரில்

9

10

அரண்ய காண்டம் - இருபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

3079

ஸ்ரவரர்ஷாணி - பாணவருங்களை

வ்யஸ்ருஜன் - பொழிந்தன.

स तैः परियूतो घोरे राघवो रक्षसां गणैः ।

तिथिस्थिव महादेवो वृतः परिषदां गणैः ॥

ஸதை: பரிவ்ருதோ கோரை ராகவோ ரக்ஷஸாம் கணை: ।

திதிஸ்திவ மஹாதேவோ வ்ருத: பரிஷதாம் கணை: ॥

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுடைய

தை: - அந்த

கோரை: - கொடிய

கணை: - கூட்டங்களால்

பரிவ்ருத: - குழப்பப்பட்டிருந்த

ஸ: - அந்த

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,

திதிஷ் - சுல்லபக்ஷ தினங்களில்

பரிஷதாம் - பரிவரங்களின்

கணை: - (பிரதம)கணங்களால்

வ்ருத: - குழப்பப்பட்ட

மஹாதேவ: இவ - சிவபெருமான் போலிருந்தனர்.

तानि मुक्तानि शस्त्राणि यातुधानैः स राघवः ।

प्रतिजग्राह विशिखेन्द्रोद्यानिव सागरः ॥

தானி முக்தானி ஸஸ்த்ரானி யாதுதானை: ஸ ராகவ: ।

ப்ரதிஜக்ராஹ விஸிஷேந்த்ரோடியானிவ ஸாகர: ॥

ஸ: - அந்த

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,

யாதுதானை: - அரக்கர்களால்

முக்தாநி - போடப்பட்ட

தானி ஸஸ்த்ரானி - அந்த அஸ்திரங்களை,

ஸாகர: - ஸமுத்திரமானது

நத்யோகாந் - நதிகளின் வேகங்களை

இவ - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே

விஸிஷை: - பாணங்களால்

ப்ரதிஜக்ராஹ - தன்னினைமாக்கிக் கொண்டார்.

स तैः प्रहरणघोरिभिर्नगात्रो न विव्यथे ।

शामः प्रदीप्तैर्बहुभिर्वजैरिव महाचलः ॥

ஸதை: ப்ரஹரண஘ோரிபிர்நகாத்ரோ ந விவ்யதே ।

ஸாம: ப்ரதீப்தைர்ஹுபிர்வஜைரिव மஹாசல: ॥

11

12

ஸு தை: ப்ரஹ்மணை: கோரை: பின்ன காத்தரோ ந விவ்யதே ।

ராம: ப்ரதீபதை: பஹுபிர் வஜ்ஜரரிவ மஹாஸல: ॥

13

மஹாஸல: - ஓர் மலையானது,

ப்ரதீபதை: - ஜ்வலிக்கும்

பஹுபி: - பல

வஜ்ஜரை: - வஜ்ஜரபூதங்களால்

இவ: எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,

தை: கோரை: - அந்த கொடிய

ப்ரஹ்மணை: - ஆபுதங்களால்

பின்னகாத்ர: - காப்படுத்தப்பட்ட தேகமுடைய

ஸ: - அந்த

ராம: - பூரீராமர்,

விவ்யதே ந - பாதைப்படவில்லை.

स विद्धः क्षतजादिभ्यः सर्वान्नेषु राघवः ।

बभूव रामः सन्ध्यामिद्विवाकर इवावृतः ॥

ஸ வித்த: ஷதஜாதித்த: ஸர்வ காத்தரேஷு ராகவ: ।

பபூவ ராம: ஸந்த்யாப்ரை: திவாகர இவாவ்ருத: ॥

14

ராகவ: - ரகுருலத்திற் பிறந்த

ஸ: ராம: - அந்த பூரீராமர்,

வித்த: - அடிபட்டு

ஸர்வ காத்தரேஷு - எல்லா அவயவங்களிலும்

ஷதஜாதித்த: - ரத்தத்தால் பூசப்பட்டவராய்

ஸந்த்யாப்ரை: - ஸந்தியாகாலத்து மேகங்களால்

ஆவ்ருத: - மூடப்பட்ட

திவாகர: இவ - சூரியன்போல்

பபூவ - விளங்கினார்.

विषेदुर्द्वयगन्धर्वाः सिद्धाश्च परमर्षयः ।

एकं सहस्रैर्बहुभिस्तदा दृष्ट्वा समायृतम् ॥

விஷேதுர் தேவகந்தர்வா: ஸித்தாஸ்ச பரமாஷ்ய: ।

ஏகம் ஸஹஸ்ஸரே பஹுபிஸ ததா த்ருஷ்ட்வா ஸமாவ்ருதம் ॥

15

ததா - அப்பொழுது

பஹுபி: - பல

ஸஹஸ்ஸரை: - ஆவிரவர்களால்

ஏகம் - ஒருவரை

ஸமாவ்ருதம் - தாக்கப்பட்டவராய்

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,

தேவ கந்தர்வா: - தேவர்களும், கந்தர்வர்களும்,

ஸித்தா: - சித்தர்களும்,

பரமாஷ்ய: ச - பரமரிஷிகளும்,

விஷேது: - துக்கப்பட்டார்கள்.

ततो रामः सुसंकुक्षो मण्डलीकृतकामुकः ।

ससर्ज निशितान् बाणांश्चातशीथ सहस्रशः ॥

ததோ ராம: ஸுஸங்க்ருத்தோ மண்டலீக்ருதகார்முக: ।

ஸஸர்ஜ நிஸிதான் பாணாந் சாதஸோத் ஸஹஸ்ரஸ: ॥

16

தத: - அப்பொழுது

ராம: - பூரீராமர்,

ஸுஸங்க்ருத்த: - மிகவும் கோபங்கொண்டு

மண்டலீக்ருதகார்முக: - வில்லை மண்டலாகாரமாக செய்துகொண்டு

விஸிகான் - அம்புகளையும்,

பாணாந் - பாணங்களையும்

ஸதஸ: - நூற்றுக்கணக்காகவும்

ஸஹஸ்ரஸ: - ஆயிரக்கணக்காகவும்

அத ஸஸர்ஜ - பதிலாய் விடுத்தார்.

दुरावासान् दुर्विषहान् कालदण्डोपमान् रणे ।

सुमोघ लील्या रामः कक्षपत्रानजिह्वान् ॥

துராவாஸாந் துர்விஷஹாந் காலதண்ட்டோபமான ரணே ।

முமோச லீலயா ராம: கங்கபத்ராந ஜிம்ஹகான் ॥

17

ராம: - பூரீராமர்

ரோணே - போரில்,

துராவாஸாந் - தடுக்கமுடியாததனவும்

துர்விஷஹாந் - சகிக்கமுடியாததனவும்

காலதண்ட்டோபமான - யமபாசத்திற்க்கொப்பானவையும்,

அஜிம்ஹகான் - குறி தப்பாது செல்வனவுமான

கங்கபத்ராந் - கழுகிறகு கட்டப்பட்ட பாணங்களை

லீலயா - விளையாட்டாய்

முமோச - விடுத்தார்.

ते शराः शत्रुसैन्ये मुका रामेण लील्या ।

आददू रक्षसां प्राणान् पाशः कालकृता इव ॥

தே ஸரா: சத்ரு ஸையேஷு முக்தா ராமேண லீலயா ।

ஆததூ ரக்ஷஸாம் ப்ராணான் பாஸா: காலக்ருதா இவ ॥

18

ராமேண	- ஸ்ரீராமராவ்,
லீலயா	- விளையாட்டாக
ஸத்ரு ஸைன்யேஷு-	சத்ருஸைன்யங்களில்
முத்தா:	- விடப்பட்ட
தே ஸரா:	- அந்த பாணங்கள்,
காலக்ருதா:	- யமனால் விடப்பட்ட
பாஸா: இவ	- பாசங்கள்போல
ரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களுடைய
ப்ராணான்	- உயிர்களை
ஆததா:	- வாங்கிவிட்டன.

भित्वा राक्षसदेहंस्तस्ते शरा रुधिराण्युताः ।

अन्तर्दिग्गता रेजुर्दीप्ताग्निसमतेजसः ॥

பித்தவா ராக்ஷஸதேஹான் தான் தே ஸரா ருதிராப்லுதா: ।

அந்தரிஷ்டகதா ரேஜுர் தீப்தாக்தி ஸமதேஜஸ: ॥

தே ஸரா:	- அந்த பாணங்கள்,
தான்	- அந்த
ராக்ஷஸதேஹான்	- அரக்கர்களினுடல்களை
பித்தவா	- பிளந்து,
ருதிராப்லுதா:	- ரத்தத்தில் தோய்ந்தவைகளாய்
தீப்தாக்தி ஸமதேஜஸ:-	கொழுந்துவிட்டுடெரியும்க்னிக்கொப்பான
	காந்தியுடையவைகளாய்,
அந்தரிஷ்டகதா:	- ஆகாயத்திலிருந்துகொண்டு
ரேஜுர்-	- விளங்கின.

असंख्येयास्तु रामस्य सायकाक्षपमण्डलान् ।

विनिष्पुत्रतीवोग्रा रक्षःप्राणापहारिणः ॥

அஸங்க்யேயாஸ்து ராமஸ்ய ஸாயகாஸ்பாமண்டலாந் ।

விநிஷ்புத்ரதீவோக்ரா: ரக்ஷ: ப்ராணாபஹாரிண: ॥

ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
ஸாயகா:	- பாணங்கள்,
ஸாப மண்டலாந் து	- வில்லொன்றிலிருந்தே
அஸங்க்யேயா:	- கணக்கிட முடியாதவைகளாயும்,
அதீவ	- மிக
உக்ரா:	- உக்கிரமானவைகளாயும்,
ரக்ஷ: ப்ராணாபஹாரிண:-	அரக்கர்களின் உயிரைவாங்குகிறவைகளாகவும்,
விநிஷ்புதே:	- வெளிப்பட்டன.

19

20

धनुर्वि च ध्वजप्राणि वर्माणि च शिरसि च ॥

विशिष्टदुर्विभिदुर्वैव रामबाणा गुणयुताः ॥

தநுர்வஹி ச த்வஜாக்ராணி வர்மாணி ச ஸிராம்ஸி ச ।

சிச்சிதுர் பிபிதுஸ்சாபி ராமசாபகுணாச்ச்யுதா: ॥

குணச்ச்யுதா:	- நாணிலிருந்து வெளிப்பட்ட
ராமபாணா:	- ஸ்ரீராமரது பாணங்கள்
தநுர்வஹி ச	- விற்களையும்,
த்வஜாக்ராணி ச	- கொடிகளின் நுணிகளையும்
சிச்சிது:	- அறுத்துத் தள்ளின.
வர்மாணி ச	- கவசங்களையும்,
ஸிராம்ஸி ச ஏவ	- தலைகளையும்
பிபிது:	- பிளந்தன.

बाहून् सहस्ताभरणान् उरून् करिकरोपमान् ।

चिच्छेद रामः समरे शतशीघ्रं सहस्रशः ॥

பாஹூன் ஸஹஸ்தாபரணாந் ஊரூன் க்ரிகரோபமான் ।

சிச்சேத ராம: ஸமரே ஸதஸோத் ஸஹஸ்ரஸ: ॥

ஸமரே	- போரில்
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
ஸஹஸ்தாபரணாந்	- ஆபரணங்களளிந்த
பாஹூன்	- கைகளையும்,
க்ரிகரோபமான்	- துதிக்கைகளை நிகர்ந்த
ஊரூன் அத	- துடைகளையும்,
ஸதஸ:	- நூற்றுக்கணக்காகவும்
ஸஹஸ்ரஸ:	- ஆயிரக்கணக்காகவும்,
சிச்சேத	- துணிந்தெறிந்தார்.

हयान् काचनसंनाहान् सयुत्तान् ससारथीन् ।

गजान् सगजारीहान् सहयान् सादिनस्तथा ॥

पदातीन् समरे हत्वा ह्यनयद्यमसादनम् ॥

ஹயான் காஞ்சந ஸந்நாஹான் ரதயுக்தான் ஸஸாரதீன் ।

கஜாம்ஸ் ச ஸகஜாரோஹான் ஸஹயான் ஸாதிநஸ்ததா ॥

பதாரதீன் ஸமரே ஹத்வா ஹ்யநயத் யமஸாநதனம் ॥

21

22

23

24

காஞ்சந ஸந்நாஹான் - தங்கக்வசம் போட்டு
 ரத யுக்தான் - ரதத்தில் யூட்டப்பெற்ற
 ஹயான் - குதிரைகளை
 ஸ ஸாரதீன் - சாரதிகளுடன் கூடவும்,
 கஜான் - யானைகளை
 ஸகஜாரோஹான் ச - பாக்கர்களுடனும்,
 ஸாதிந: - குதிரை வீரர்களை
 ஸஹாயான் ததா - குதிரைகளுடனும்,
 பதாதீன் ஹி - கல்லாட்களையும்
 ஸமரே - போரில்
 ஹத்வா - கொன்று,
 யம ஸாதனம் - யமனதினத்திற்கு
 அநயத் - அனுப்பினார்.

ततो नालीकनाराचैस्तीक्ष्णाश्वैश्च विकर्णिभिः ।

भीममातृस्वरं चक्रुर्मिथ्यमाना निशाचराः ॥

ததோ நாலீக நாராசைஸ் தீக்ஷணாக்ரைஸ் ச விகர்ணிபி: ।

பீமமாத்ஸ்வரம் சக்ருர் மித்யமானா நிஸாசர: ॥

தத: - அப்பொழுது
 நிஸாசரா: - அரக்கர்கள்,
 தீக்ஷணாக்ரை: - கர்மையான முனைகளுற்ற
 நாலீக நாராசை: - 'நர்ளீகம்' 'நாராசம்' என்ற பாணங்களாலும்,
 விகர்ணிபி: ச - 'விகர்ணி'யெனும் பாணங்களாலும்
 பித்யமானா: - பிளர்க்கப்படுபவர்களாய்,
 பீமம் - பயங்கரமாய்
 ஆர்தஸ்வரம் சக்ரு: - கதறினார்கள்.

25

तत्सैन्यं निशितैर्बाणैरदितं मर्मभेदिभिः ।

रामेण न सुखं लेभे शुक्लं यनमिवाग्निना ॥

தத்ஸைன்யம் நிஸிதைர் பாணைர்திதம் மர்மபேதிபி: ।

ராமேண ந ஸுகம் லேபே ஸுகம் வன்மிவாக்ந்திநா ॥

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
 மர்மபேதிபி: - மர்மத்தைப் பிளக்கும்
 நிஸிதை: - கூரிய
 பாணை: - பாணங்களால்
 அர்திதம் - துன்புறுத்தப்பட்ட
 தத் ஸைன்யம் - அந்த சைன்யமானது
 ஸுகம் வனம் - உலர்ந்த காடு
 அக்நிநா - தீயால்

26

இவ - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமோ
 ஸுகம் - கஷ்டநிவர்த்தியை
 ந லேபே - அடையவில்லை.

केचिन्नीमबलाः यूराः यूलान् खड्गान् पशून् ।

रामस्याभिमुखं गत्वा विधिपुः परमायुधान् ॥

கேசித்நீமபலா: ஸரிரா: ஸலிவான் கட்கான் பரஸ்வதான் ।

ராமஸ்யாபிமுகம் கத்வா சிஷிபு: பரமாயுதரன் ॥

27

கேசித் - சில
 பீமபலா: - பயங்கரமான பலசாலிகளாகிய
 ஸரிரா: - சூரர்கள்,
 ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
 அபிமுகம் - எதிராக
 கத்வா - சென்று,
 பரமாயுதான் - சிறந்த ஆயுதங்களான
 ஸலிவான் - சூலங்களையும்,
 கட்கான் - கத்திகளையும்,
 பரஸ்வதான் - கோடிகளையும்
 சிஷிபு: - எறிந்தனர்.

तानि बाणैर्महाबाहुः शस्त्राप्यावार्य राघवः ।

जह्वर समरे प्राणान्छिच्छेद च शिरोघ्नान् ॥

தானி பாணைர் மஹாபாஹு: ஸஸ்த்ரான்யாவார்ய ராகவ: ।

ஜஹ்வர ஸமரே ப்ராணாத் சிச்சேத ச ஸிரோதரன் ॥

28

ஸமரே - போரில்
 மஹாபாஹு: - மஹாபாகுவான
 ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
 தாநி ஸஸ்த்ராணி - அந்த சஸ்த்ரங்களை
 பாணை: - பாணங்களால்
 ஆவார்ய - தடுத்து,
 ஸிரோதரன் - கழுத்துகளை
 சிச்சேத - வெட்டித் தள்ளினார்.
 ச - அப்படியாய்
 ப்ராணாத் - உயிரை
 ஜஹ்வர - வாங்கினார்.

ते छिन्नशिरसः पेतुश्छिन्नवर्मशरासनाः ।

सुपर्णवातविशिप्ता जगत्या पादपा यथा ॥

தே சின்ஸரிஸ: பேதுஸ்சின்னவம் ஸராஸநா: ।

ஸுப்ரண் வாதவிஷிப்தா ஜகத்யாம் பாதபா யதா ॥

29

சின்னபரிஸு: - தலையறுபட்டவர்களும்,
 சின்னவரம் சரணஸநா: - துண்டிக்கப்பட்ட கவசங்களையும்,
 விற்கனையுமுடையவர்களுமான
 தே - அவர்கள்
 ஸுபர்ணவாதவிக்ஷிப்தா: - கருடபகவானின் காற்றால் தாக்கப்பட்ட
 பாதபா: யதா - மரங்கள்போல
 ஜகத்யாம் - பூமியில்
 பேது: - விழுந்தார்கள்.

அவசிஷ்டாஸு யே தத்ர விஷணாஸு நிசாசுரா: ।

ஊர்சுவாஸ்யாஹ்வந்த ஷரணாய் ஷராதிதா: ॥

அவஸிஷ்டாஸுச யே தத்ர விஷணணாஸுச நிஸாசுரா: ।
 கரமேவாப்யதாவந்த ஸரணார்த்தம் ஸரார்த்திதா: ॥

தத்ர - அப்பொழுது
 அவஸிஷ்டா: - மிஞ்சியவர்கள்
 யே - எவர்களோ, அந்த
 நிஸாசுரா: - அரக்கர்கள்,
 ஸரார்த்திதா: ச - பாணங்களாலடிபட்டு
 விஷணணா: ச - வேதனைப்படுகிறவர்களாய்,
 ஸரணார்த்தம் - ரக்ஷணைக்காக
 கரம் ஏவ - கரமிடமே
 அப்யதாவந்த - ஓடினார்கள்.

தாந் சர்வாந் புநராடாய் சமாஹ்ஸய் ச தூஷண: ।

அஸ்யாஹ்வந்த காகுதஸ்த்ருக்ஷோ ருத்ரமிவாந்தக: ॥

தான் ஸர்வான் புநராடாய் ஸமாஸ்வாஸ்ய ச தூஷண: ।
 அப்யாஹ்வந்த காகுதஸ்த்ருக்ஷோ ருத்ர மிவாந்தக: ॥

தூஷண: - தூஷணன்
 தான் - அவர்கள்
 ஸர்வான் - எல்லோரையும்
 ஸமாஸ்வாஸ்ய - தேற்றி,
 புந: - மீளவும்,
 ஆதாய ச - அழைத்துக்கொண்டு,
 க்ருத்த: - சினங்கொண்ட
 அந்தக: - யமன்
 ருத்ரம் - சிவபெருமானிடம்
 இவ - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
 காகுதஸ்த்ருக்ஷோ - ஸ்ரீராமரிடம்
 அப்யதாவந்த - ஓடினான்.

நிவ்ரூதாஸு புந: சர்வ் தூஷணாஸ்யநிர்மயா: ।

ராமமேவாஸ்யாஹ்வந்த சாலதாலசிலாயுதா: ॥

30

31

திவ்ருத்தாஸ்து புன: ஸர்வே தூஷணாஸ்யநிர்மயா: ।
 ராமமேவாப்யதாவந்த ஸால தாலஸிலாயுதா: ॥

32

ஹ்ருஷ்ணஸ்தாஸு சாபஹஸ்தா மஹாபலா: ।

ஸுஜந்த: ஷரவர்பாணி ஷக்ரவர்பாணி சயுயே ॥

ஸுல மூத்கரஹஸ்தாஸு சாபஹஸ்தா மஹாபலா: ।
 ஸுஜந்த: ஸரவர்பாணி ஸஸ்த்ரவர்பாணி ஸமயுகே ॥

33

துமவர்பாணி முகந்த: சிலாவர்பாணி ராசுஸா: ॥

தருமவர்பாணி முஞ்சந்த: ஸிலாவர்பாணி ராசுஸா: ॥

நிர்யா: - தூஷணனையண்டியதால் பயமற்று

புன: - மீளவும்

திவ்ருத்தா: - திரும்பிவந்த

மஹாபலா: - மஹா பலசாலிகளான

ராசுஸா: - அரக்கர்கள்

ஸர்வோருமே - எல்லோருமே

ஸாலதால ஸிலாயுதா: - ஆச்சாமரம், பனைமரம், மலைகளிலைவகளை

ஆயுதமாப்கொண்டு,

ஸுல மூத்கர ஹஸ்தா: - குலங்கள், உலைக்கைகளிலைவகளை

எடுத்துக்கொண்டும்,

சாப ஹஸ்தா: - விற்கனையேற்றிக் கொண்டும்,

பாண வர்பாணி - பாண வர்பாணிகளையும்,

ஸஸ்த்ர வர்பாணி - சஸ்திர வர்பாணிகளையும்,

ஸமயுகே - போரில்

ஸுஜந்த: - பிரயோகிப்பவர்களாயும்,

தரும வர்பாணி - விருக்ஷவருஷங்களையும்,

ஸிலாவர்பாணி - மலைவருஷங்களையும்,

முஞ்சந்த: ச - பொழிக்கின்றவர்களாயும்,

ராமம் ஏவ - ஸ்ரீராமரையே

அப்யதாவந்த - தாக்கினார்கள்.

தத்பூவாதயுத் யுக்த்ருபுலம் ரோமஹ்ஸம் ।

ராமஸ்ய ச மஹாபுநஸ்தேஷா ச ராசுஸாம் ॥

தத்பூவாதயுத் யுக்தம் தருமம் ரோமஹ்ஸம் ।

ராமஸ்ய ச மஹா கோரம் புனஸ்தேஷாம் ச ராசுஸாம் ॥

35

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கும்

தேஷாம் - அந்த

ராசுஸாம் ச - அரக்கர்களுக்கும்,

புன: ச - மறுமுறை நேர்ந்த

தத் யுக்தம் - அந்தப் போரானது,

அத்புதம்	- ஆச்சரியகரமாயும்,
ரோமஹர்ஷணம்	- மவிர்க்கச்செறியும்படியாக
துமுலம்	- குழப்பமாயும்,
மஹாகோரம்	- மிகப் பயங்கரமாகவும்
பபூவ	- இருந்தது.

ते समन्तादभिक्ष्वा राघवं पुनरभ्ययुः ॥

தே ஸமந்தாதி க்ருத்தா ராகவம் புனரப்யயு: ॥ 36

தே அபிக்ருத்தா:	- அவர்கள் வெகு கோபமடைந்தவர்களாய்
ஸமந்தாத்	- நாலாபக்கங்களிலும்
புன:	- மீளவும்
ராகவம்	- புரீராமரை
அப்யயு:	- குமுத்துகொண்டார்கள்.

तैश्च सर्वा दिशो ह्यष्टा प्रदिशश्च समावृताः ।

ராஷ்சீருதயத்ப்ராசி: ஷரவர்பாமிவர்பி: ॥

தைஸ் ச ஸர்வா திஸோ த்ருஷ்ட்வா ப்ரதிஸாஸ்ச ஸமாவுருதா: ।
ராஷ்ஸை ருத்யத ப்ராஸை: ஸரவர்பாமிவர்பி: ॥ 37

स कृत्वा मैरवं नादमस्त्रं परममास्वरम् ।

ச்யோஜயத கான்வரீ ராஷ்சேஸு மஹாவர: ॥ 38

ஸ க்ருத்வா	- பைரவம் நாத மஸ்த்ரம் பரமபாஸ்வரம் ।
ஸம்யோஜயத காத்ரவம்	- ராஷ்ஸேஷு மஹாபல: ॥
மஹாபல:	- மஹாபலசாலியாகிய
ஸ:	- அவர்,
உத்யதப்ராஸை:	- ஈட்டிகளையுயர்த்தியவர்களும்,
ஸரவர்பாமி	- அம்புமாரி பொழிகின்றவர்களுமான
வர்பி:	- ச
தை: ராஷ்ஸை:	- அந்த ராஷ்ஸர்களால்
ஸர்வா: திஸ:	- எல்லா திசைகளும்,
விதிஸ: ச	- விதிக்குளும்,
ஸமாவுருதா:	- குழப்பட்டனவாய்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
பைரவம்	- பயங்கரமாக
நாதம் க்ருத்வா	- சிம்மநாதத்தை செய்து,
பரம பாஸ்வரம்	- அதிகந்நிதியுள்ள
காந்த்ரவம்	- கந்தருவ
அஸ்த்ரம்	- அஸ்திரத்தை
ராஷ்ஸேஷு	- அரக்கர்களிடது
ஸம்யோஜயத	- தொடுத்தார்.

ततः शरसहस्राणि निर्ययुःशपमण्डलात् ।

சர்வா ஷர ஷிஸோ ஷாஸாவர்பந்த் சமாஸை: ॥

தத: ஸரஸஹஸ்ராணி நிர்யயு:ஸாப மண்டலாத் ।
ஸர்வா தஸ திஸோ பாணைராவார்யந்த் ஸமாகதை: ॥ 39

தத:	- அப்பொழுது
ஸாப மண்டலாத்	- வில்லொன்றினின்றும்,
ஸரஸஹஸ்ராணி	- அனேக பாணங்கள்
நிர்யயு:	- வெளிக்கிளம்பின.
ஸமாகதை:	- ஒன்றுசேர்ந்த
பாணை:	- பாணங்களால்
தஸதிஸ:	- பத்துதிக்குகள்
ஸர்வா:	- பூராவும்
ஆவார்யந்த்	- மறைக்கப்பட்டன.

नाददानं शशान् घोरात्र मुञ्चन्तं शिलीमुखान् ।

விகர்யமாண ப்ஷயந்தி ராஷ்சாஸ்தே ஷாடிதா: ॥

நாததானம் ஷாஸன் கோராத் ந முஞ்சந்தம் ஸிலீமுகான் ।
விகர்ஷமாணம் ப்ஷயந்தி ராஷ்ஸாஸ்தே ஷாஸாதிதா: ॥ 40

தே	- அந்த
ஸராஸ்திதா:	- பாணங்களாலடியுண்ட
ராஷ்ஸா:	- அரக்கர்கள்,
கோராந்	- பயங்கரமான
ஸராஸ்தி	- பாணங்களை
ஆததானம்	- எடுப்பவராக
ப்ஷயந்திந்	- அறியவில்லை.
ஸிலீமுகான்	- அம்புகளை
விகர்ஷமாணம்	- இழுக்கிறவராகவும்
முஞ்சந்தம்	- விடுபவராகவும்
ந்	- அறியவில்லை.

अरा रामेण दृष्ट्वा स्मययुक्ताः पतन्विनाः ।

சர்யா: ப்ஷானனா ஷூதா மஹயந்தி ஷ ராஷ்சாஸ: ॥

ஸரா ராமேண தூதஸ்ருஷ்டா ருக்ம புங்கா: பதத்திரிண: ।
ஸர்பா: ப்ரூசானனா பூத்வா பக்ஷயந்திஸம் ராஷ்ஸாஸன் ॥ 41

ராமேண	- புரீராமரால்
உத்ய்ருஷ்டா:	- விடப்பட்ட
ருக்மபுங்கா:	- தங்கக்கட்டுடைய
பதத்ரிண:	- அம்புகளும்,

ஸரா:	- பாணங்களும்,
து:	- அப்பொழுது
பஞ்சானவா:	- ஐந்து முகமுடைய
ஸர்பா: பூத்வா	- நாகங்களாக ஆகி,
ராக்ஷஸன்	- அரக்கர்களை
பக்ஷயந்திஸம்	- கொன்றன.

शराब्धकारमाकाशमावृणोत् सदिवாகरम् ।

बभूवावस्थितो रामः प्रवमन्निव तान् शरान् ॥

ஸராந்தகாரம் மாகாச மாவ்ருணோத் ஸதிவாகரம் ।
பபூவாவஸ்திதோ ராம: ப்ரவமந்திவ தான் ஸரான் ॥

ஸராந்த காரம்	- பாணங்களாலுண்டாகிய இருள்
ஸதிவாகரம்	- சூரியனையுள்ளிட்ட
ஆகாசம்	- ஆகாயத்தை
ஆவ்ருணோத்	- மூடிற்று.
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
தான் ஸரான்	- அந்த பாணங்களை,
அவஸ்தித:	- நின்றவண்ணமே
ப்ரவமந்த் இவ	- கக்குகின்றவர்போல
ப பூவ	- விளங்கினார்.

युगपत् पतमानैश्च युगपच्च हतैर्मृशम् ।

युगपत् पतितैश्च विकीर्णा वसुधाभवत् ॥

யுகபத் பதமானைச்	யுகபச் ஹதைப் ப்ரமம் ।
யுகபத் பதிதைஸ்சைவ	விகீர்ணா வஸுதாவத் ॥
யுகபத்	- ஒரேகாலத்தில்
பதமானை: ச	- விழுபவர்களாலும்,
யுகபத்	- ஏககாலத்தில்
ஹதை: ச	- அடியுண்டவர்களாலும்,
யுகபத் ஏவ	- ஏககாலத்திலேயே
பதிதை: ச	- விழுந்தவர்களாலும்,
வஸுதா	- பூமியானது
ப்ருசம்	- முற்றிலும்,
விகீர்ணா	- நிரம்பியதாக
அபவத்	- ஆயிற்று.

निहताः पतिताः क्षीणाश्छिन्ना भिन्ना विदारिताः ।

तत्र तत्र स्म दृश्यन्ते राक्षसास्ते सहस्रशः ॥

நிஹதா: பதிதா: க்ஷீணாஸ்சின்னா பின்னா விதாரிதா: ।
தத் தத் ஸம் த்ருஸ்யந்தே ராக்ஷஸஸ்தே ஸஹஸ்ரஸ: ॥

42

பு:	- அந்த
ராக்ஷஸா:	- அரக்கர்கள்,
தத் தத்	- ஆங்காங்கு
ஸஹஸ்ரஸ:	- ஆயிரக்கணக்காய்,
நிஹதா:	- கொல்லப்பட்டவர்களாகவும்,
பதிதா:	- விழுந்துடிக்கின்றவர்களாகவும்,
க்ஷீணா:	- காயப்பட்டவர்களாகவும்,
சின்னா:	- குத்தப்பட்டவர்களாகவும்,
பின்னா:	- சிதறுண்டவர்களாகவும்,
விதாரிதா:	- பிளவுண்டவர்களாகவும்
த்ருஸ்யந்தே ஸம்	- காணப்பட்டார்கள்.

सौम्यीषरत्नमाक्षिण साङ्गदेवाहुमिस्तथा ।

उत्तरभिर्जानुभिश्छिन्नान्तराण्यविभूषणैः ॥

ஸோம்யீணைஷ ருத்தமான்சைஸ்ச ஸாங்கததர்பாஹுபிஸ்ததா ।
ஊருபிர் ஜாநுபிஸ்சிந்தநர் நநாரூப விபூஷணை: ॥

45

हयैश्च द्विपुत्रयैश्च रथभिर्नैरनेकशः ।

धामरेव्यजनेश्छन्नैर्ध्वजानानाविधिरपि ॥

ஹயைஸ்ச த்விபமுக்யைஸ்ச ரதைர் பின்னை ரநேகஸ: ।
சாமரை வ்யஜநைஸ்ச சநைர் த்வஜைர் நநாவிதையபி ॥

46

रामस्य बाणाभिहतेविचित्रैः शूलपट्टिभिः ।

शङ्खैः खण्डिकृतैः मासैर्विकीर्णैश्च परश्वधैः ॥

ராமஸ்ய பாணாபிஹதைர் விசித்ரை: ஸலிபட்டிஸை: ।
கட்டை: கண்டிக்ருதை: ப்ராஸை விகீர்ணைஸ்ச பரஸ்வதை: ॥

शूलिणाभिः शिलाभिश्च शरैश्चैवैरनेकशः ।

विचित्रैः समरे भूमिविकीर्णाभूद्वयकरा ॥

சூலினிதாபி: ஸலிபாபிஸ்ச ஸரை: சித்ரை: அநேகஸ: ।
விசித்நை: ஸமரே பூமிர் விகீர்ணாபூத் பயங்கரா ॥

47

ஸமரே

-	- போரில்,
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
பாணாபி ஹதை:	- பாணங்களால் சேதிக்கப்பட்ட,
ஸோம்யீணை:	- தலைப்பாகையுடன் கூடிய
கத்த மான்கை: ச	- தலைகளாலும்,
சின்னதை:	- துணிக்கப்பட்ட
ஸாங்கதை:	- தோள்வளைகளோடு கூடிய
பாஹுபி: ததா	- புஜங்களாலும்,

44

சரரா:	- பாணங்களும்,
தி	- அப்பொழுது
பஞ்சானவா:	- ஐந்து முகமுடைய
ஸர்பா: பூத்வா	- நாகங்களாக ஆகி,
ராகுஸாஸி	- அரக்கர்களை
பக்ஷயந்திரம்	- கொன்றன.

शराध्वारमाकाशमावृणोत् सदिवாகरम् ।

बभूवावस्थितो रामः प्रदमन्निव तान् शरान् ॥

சரரந்தகார மாகாச மாவ்ருணோத் ஸதிவாகரம் ।
பபூவாவஸ்திதோ ராம: ப்ரவமந்திவ தான் ஸரான் ॥

சரரந்த காரம்.	- பாணங்களாவூண்டாகிய இஞர்
ஸதிவாகரம்	- சூரியனையுள்ளிட்ட
ஆகாசம்	- ஆகாயத்தை
ஆவ்ருணோத்	- மூடிற்று.
ராம:	- குற்றம்.
தான் ஸரான்	- அந்த பாணங்களை,
அவஸ்தித:	- நின்றவண்ணமே
ப்ரவமந்தி இவ	- கக்குகின்றவர்போல்
பபூவ	- விவாதினார்.

युगपत् पतमानैश् युगपच्च हतोर्मुशम् ।

युगपत् पतितैश्च विकीर्णा वसुधाभवत् ॥

யுகபத் பதமானைச்	யுகபச் ஹதைப் ப்ருஸம் ।
யுகபத் பதிதைஸ்சைவ	விகீர்ணா வஸுதாவவத் ॥
யுகபத்	- ஒரேகாலத்தில்
பதமானை: ச	- விழுபவர்களாலும்,
யுகபத்	- ஏககாலத்தில்
ஹதை: ச	- அடியுண்டவர்களாலும்,
யுகபத் ஏவ	- ஏககாலத்திலேயே
பதிதை: ச	- விழுந்தவர்களாலும்,
வஸுதா	- பூமியானது
ப்ருஸம்	- முற்றிலும்,
விகீர்ணா	- நிரம்பியதாக
அபவத்	- ஆயிற்று.

निहताः पतिताः क्षीणाश्चिन्ना भिन्ना विदारिताः ।

तत्र तत्र स्म दृश्यन्ते राक्षसास्ते सहस्रशः ॥

நிஹதா: பதிதா: க்ஷீணாஸ்சிண்ணா பின்னா விதாரிதா: ।
தத்ர தத்ர ஸம் த்ருஸ்யந்தே ராகுஸாஸ்தே ஸஹஸ்ரஸ: ॥

42

நித:	- அந்த
பதிதை:	- அரக்கர்கள்,
பதிதை:	- ஆய்காங்கு
ஸஸைஸ் ஸஸ:	- ஆயிரக்கணக்காய்,
ததத:	- கொல்லப்பட்டவர்களாகவும்,
பதிதை:	- விழுந்திருக்கின்றவர்களாகவும்,
பதிதை:	- காயப்பட்டவர்களாகவும்,
பதிதை:	- குத்தப்பட்டவர்களாகவும்,
பதிதை:	- சிதறுண்டவர்களாகவும்,
பதிதை:	- பிளவுண்டவர்களாகவும்
பதிதை:	- காணப்பட்டவர்கள்.

सोयमीपरेस्तमाज्ञैश् साङ्गदैर्बाहुभिस्तथा ।

संमिश्रितानुमिश्रिञ्चैन्नानारूपविभूषणीः ॥

ஸோஷைணைஷை ருத்தமான்கைஸ்ச ஸாங்கதைர் பாஹுபிஸ்ததா ।
ஸம்மிசுரிநாநுமிசுரிசுநைநர் நானாரூப விபூஷணை: ॥

45

हरीश्च द्विमुखश्चैश् रथमित्रैरनेकशः ।

वामरेव्यजनेश्छत्रैर्ध्वजैर्नानाविधैरपि ॥

ஹரையச் ச் தவிமுகச்சையச் சரதைர் பின்னை ரநேகஸ: ।
வாமரைய வ்யஜுணைச் சத்ரைர் த்வணைர் நானாவிதைரபி ॥

46

रागरय बाणाभिहतैर्विचित्रैः शूलपट्टिश्च ।

खट्वैः खण्डीकृतैः मासैर्विकीर्णैश् परश्वधैः ॥

ராரைய பாணாபிஹதைர் விசிர்தை: ஸலிலபட்டிசை: ।
காணை: கணைக்கருதை: ப்ரானை விகீர்ணைஸ்ச பரஸ்வதை: ॥

शूर्णनाभिः शिलापिश्च शरैश्चिक्वैरनेकशः ।

निहतेनैः समरे भूमिविकीर्णाभूद्वयंकरा ॥

நிஹிதநை: சமரே பூமிவிகீர்ணாபூத் பயங்கரா ॥

47

ஸமரே	- போரில்,
நிஹிதநை:	- குற்றமுடைய
பாணங்களை:	- பாணங்களைச் சேதிக்கப்பட்ட,
தலைப்பாகையுடன் கூடிய	- தலைப்பாகையுடன் கூடிய
தலைப்பாகை: ச	- தலைகளாலும்,
தலைப்பாகை:	- துணிக்கப்பட்ட
தலைப்பாகை:	- தோள்வளைகளோடு கூடிய
தலைப்பாகை:	- புலங்களாலும்,

44

ஊருபி:	- துடைகளாலும்,
ஜாநுபி:	- முழங்காக்களாலும்,
நாநாருப விபூஷணை:	- பலவகையாபரணங்களணிந்த
ஹயை: ச	- குதிசைகளாலும்,
தவிப முக்யை: ச	- யானைகளாலும்,
அநேகஸ:	- பலவாறாய்
பின்னை:	- பிளவுண்ட
ரதை:	- ரதங்களாலும்,
நாநாலிதை:	- பலவித
சாமரை:	- சாமரங்களாலும்,
வ்யஜ்ஜை:	- ஆலவட்டங்களாலும்,
சக்ரை:	- குடைகளாலும்,
த்வஜை: அபி	- துவஜங்களாலும்,
விசித்ரை:	- பலவித
ஸூல பட்டிஸை:	- குலங்களாலும், பட்டிக்கத்திகளாலும்,
கட்கை:	- வாட்களாலும்,
கண்மக்ருதை:	- துண்டிக்கப்பட்ட
ப்ராஸை:	- ஈட்டிகளாலும்,
விகிர்ணை:	- சிதறிக்கிடக்கும்
பரஸ்வதை: ச	- கோடிகளாலும்,
அநேகஸ:	- பலவாறாய்
விச்சின்னை:	- துண்டிக்கப்பட்ட
சித்ரை:	- பலவித
ஸரை:	- அம்புகளாலும்,
சூர்ணிதாபி:	- துகளாக்கப்பட்ட
ஸிலாபி: ச	- கற்களாலும்,
பூமி:	- பூமியானது
விகிர்ணா	- நிறைந்ததாய்
பயங்கரமா	- பயங்கரமாக
அபூத்	- இருந்தது.

तान् दृष्ट्वा निहतान् सर्वे राक्षसाः परमातुराः ।

न तत्र चलिषु वृत्ता रामं परपूरुषायम् ॥

தான் த்ருஷ்ட்வா நிஹதான் ஸர்வே ராக்ஷஸா: பரமாதூரா: ।

ந தத்ர ஸலிஷும் ஸக்தா ராமம் பர புரஞ்ஜயம் ॥

நிஹதான் - கொல்லப்பட்ட

தான் - அவர்களை

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,

பரமாதூரா: - மிக்க மனம்நொந்த

ராக்ஷஸா:	- அரக்கர்கள்
ஸர்வே	- எல்லோரும்,
தத்ர	- அப்பொழுது
பரபுரஞ்ஜயம்	- சதாஜயசாலியாகும் (சத்ருக்களை ஜயிக்கும்)
ராமம்	- பூரீராமரை
ஸலிஷும்	- (ஜயிக்கவும்) அசைக்கவும்
ஸக்தா: ந	- முடியாதிருந்தனர்.

बलावरोधन्तु निरस्माद्दे खराधिं राक्षसदुर्वलम् ।

अपान रामः स्थिरधर्मोऽसौ धनुर्वैर्यमतिवारणः शरैः

பலாவரோஷந்து நிரஸ்தம் ஆஹவே
கராதிகம் ராக்ஷஸ துர்பலம் பலம் ।

ஜகான ராம: ஸ்திர தர்ம பௌருஷோ

தநுர்பலை: அப்ரதி வாரணை: ஸரை: ॥

கராதிகம்	- கரனை முக்கியமாகக் கொண்ட
பலாவரோஷம்	- சையத்தின் ஓர் பகுதி
ஆஹவே	- போரில்
து	- இப்பொழுது
நிரஸ்தம்	- ஒதுக்கப்பட்டது.
ராக்ஷஸ துர்பலம்	- சாமான்ய அரக்கர்களைக்கொண்ட
பலம்	- சையத்தை
ஸ்திர தர்ம பௌருஷ:	- சாசுவமான தர்மவிரரான
ராம:	- பூரீராமர்,
தநுர்பலை:	- தனுஸ்ஸின் சக்தியால்
அப்ரதிவாரணை:	- தடையிலாத
ஸரை:	- பாணங்களால்
ஜகான	- கொன்றார்.

இத்யாஸ்டோ ஸ்ரீதம் ராமயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதாயீம்ஸதி ஸதஸஸ்கையம் ஸம்ஹிதாயம் ஆரண்ய காண்டே
கரணஸ்தபாவஸ்தோ தாம் பஞ்சவீம்ஸ: ஸர்க: ॥

दूषणस्तु स्वकं सैन्यं हन्यमानं निरीक्ष्य सः ।

संदिदेश महाबाहुभीमवेगान् दुरासदान् ॥

राक्षसान् पथसाहस्रान् समरेष्वनिवर्तिनः ॥

தூஷணஸ்து ஸ்வகம் ஸைன்யம் ஹன்யமானம் நிர்ரிஷ்ய ஸ: ।

ஸந்திதேஸ மஹாபாஹு: பீம வேகாந் துராஸதான் ॥

ராக்ஷஸான் பஞ்சஸாஹஸ்ரான் ஸமரேஷ்வநிவர்திந: ।

ஸ: - அந்த
மஹாபாஹு: - மஹாபாகுவாகிய
தூஷண: - தூஷணன்,
ஸ்வகம் ஸைன்யம் - தனது ஸைன்யத்தை
ஹன்யமானம் - கொல்லப்படுகிறதாக
நிர்ரிஷ்ய - பார்த்து,
துராஸதான் - எளிதில் வெல்ல முடியாதவாறு
பீமவேகாந் - கொடிய பலங்கொண்டு
ஸமரேஷு - போரில்
அநிவர்திந: - பின்வாங்காத
பஞ்சஸாஹஸ்ரான் - ஐயாயிரம்
ராக்ஷஸான் - அரக்கர்களை
து - இப்பொழுது
ஸந்திதேஸ - ஏவினான்.

ते शूलः पट्टिशः खड्गः शिलावर्ध्मैरपि ।

शरवर्षरविचिह्नं ववृषुस्तं समन्ततः ॥

தே ஸூலை: பட்டிசை: கட்டை: ஸிலாவர்ஷமேரபி ।

ஸரவர்ஷரவிச்சின்னம் வவ்ருஷுஸ்தம் ஸமந்தத: ॥

தே - அவர்கள்
ஸூலை: - சூலங்களாலும்,
பட்டிசை: - பட்டாக்கத்திகளாலும்,
கட்டை: - வாட்டங்களாலும்,
த்ருமை: - மரங்களாலும்,
ஸிலாவர்ஷை: - கன்மாரிகளாலும்,
ஸரவர்ஷை: அபி - அம்பு மாரிகளாலும்,
அவிச்சின்னம் - ஓயாமல்
ஸமந்தத: - நாலுபக்கங்களினின்றும்,
தம் - அவர்மீது
வவ்ருஷு: - பொழிந்தார்கள்.

सुखाय शिलानां च वर्षं प्राणहरं महत् ।

प्रतिजग्राह धर्मात्मा राघवस्तीक्ष्णासायकः ॥

த்ருமானாம் ஸிலாநாம் ச வர்ஷம் ப்ராணஹரம் மஹத் ।

ப்ரதிஜக்ராஹ தர்மாத்தமா ராகவஸ்தீக்ஷணஸாயகை: ॥

தர்மாத்தமா - தருமாத்மாவான
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
த்ருமானாம் - த்ருமர்ணாம்
ஸிலாநாம் ச - மரங்களுடையவும்,
தத் - அந்த
ப்ராணஹரம் - உயிரையழிக்கவல்ல
மஹத் - மஹத்தான
வர்ஷம் - வர்ஷத்தை
தீக்ஷணஸாயகை: - கூரிய பாணங்களால்
ப்ரதிஜக்ராஹ - தடுத்தார்.

प्रतिगृह्य च तद्वर्षं निमीलित इवर्षधः ।

रामः क्रोधं परं भेजे वधार्थं सर्वरक्षसाम् ॥

ப்ரதிக்ருஹ்ய ச தத்வர்ஷம் நிமீலித இவர்ஷப: ।

ராம: க்ரோதம் பரம் பேஜே வதார்தம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥

நிமீலித: - அடிக்கசையாத
ரிஷப: இவ - கானைபோன்ற
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
தத்வர்ஷம் - அந்த வருஷத்தை (கல், மர மாரியை)
ப்ரதிக்ருஹ்ய ச - தடுத்துக்கொண்டே,
ஸர்வ ரக்ஷஸாப் - அரக்கர்களெல்லோருடைய
வதார்தம் - வதைக்காக
பரம் க்ரோதம் - பெரும் கோபத்தை
பேஜே - அடைந்தார்.

ततः क्रोधसमाविष्टः प्रदीप्त इव वैजसा ।

घोरैरवाकिरत् सैन्यं सर्वतः सहदृशम् ॥

தத: க்ரோத ஸமாவிஷ்ட: ப்ரதிப்த இவ தேஜஸா ।

ஸரேரவாகிரத் ஸைன்யம் ஸர்வத: ஸஹ தூஷணம் ॥

தத: - அப்பொழுது,
தேஜஸா - தேஜஸ்ஸால்
ப்ரதிப்த: இவ - கொளுத்துகிறவர் போலாகி
க்ரோத ஸமர்விஷ்ட: - மிக்க கோபங்கொண்டு
ஸஹ தூஷணம் - தூஷணனுடனிருந்த

ஸஸன்யம் - ஸஸன்யத்தின்மீது
ஸர்வத: - முற்றும்
ஸரர: - பாணங்களால்
அவாகிரத் - பொழிந்தார்.

ततः सेनापतिः ब्रूहो दूषणः शत्रुदूषणः ।

शरिरशक्तिव्यस्तं राघवं समवाकिरत् ॥

தத: ஸேநாபதி: க்ருத்தோ தூஷண: ஸத்ருதூஷண: ।
ஸரேஸநிகல்பைஸ்தம் ராகவம் ஸமவாகிரத் ॥

தத: - அப்பொழுது
ஸத்ருக்களைக் குலைக்க வல்லவனும்,
ஸேநாபதி: - சேனபதியுமான்
தூஷண: - தூஷணன்
க்ருத்த: - மிகச்சினங்கொண்டவனாகி
அஸநிகல்பை: - இடிக்கொப்பான்
ஸரர: - பாணங்களால்
தம் - அந்த
ராகவம் - பூராமர்மீது
ஸமவாகிரத் - பொழிந்தான்.

ततो रामः सुसंमुखः क्षुरेणांस्य महद्धनुः ।

विष्टेद समरे वीर्यवुभिस्यतुरो हयान् ॥

ததோ ராம: ஸுஸம்க்ருத்த: க்ஷுரேணாஸ்ய மஹத்தநு: ।

சிச்சேத ஸமரே வீரஸ சதுர்பிஸ சதுரோ ஹயரன் ॥

தத: - அப்பொழுது
ஸமரே - போரில்
வீர: ராம: - வீரராகும் பூராமர்,
ஸுஸம்க்ருத்த: - மிகவும் சினந்து
அஸ்ய - இவனது
மஹத் தநு: - மஹத்தான தனுஸ்ஸை
க்ஷுரேண - ஓர் பாணத்தாலும்,
சதுர: ஹயரன் - நான்கு குதிரைகளை
சதுர்பி: - நான்கு பாணங்களாலும்,
சிச்சேத - வெட்டி வீழ்த்தினார்.

हत्वा चाद्याशरिस्तीक्ष्णैरर्धचन्द्रेण सारथेः ।

शिरो जहार तद्भयास्त्रिभिर्विषाद्य वक्षसि ॥

ஹத்வா சாஸ்வாஞ்சரேஸ த்ஷேணைர்த்ரதந்த்ரேண ஸாரதே: ।

ஸிரோ ஜஹார் தத்ரஷே ஸ்த்ரிபிர்விவ்யாத வக்ஷஸி ॥

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

திஷ்ணை: ஸரர: - கூரிய பாணங்களால்
அஸ்வான் - குதிரைகளை
ஹத்வா ச - கொன்றுவிட்டு,
அர்த் சந்த்ரேண - 'அர்த்தசந்திரம்' என்ற பாணத்தால்
ஸாரதே: - சாரதியினுடைய
ஸிர: ஜஹார - தலையை வாய்க்கினார்.
தத்ரக்ஷ: - அந்த அரக்களை
த்ரிபி: - மூன்று பாணங்களால்
வக்ஷஸி - மார்பில்
விவ்யாத - அடித்தார்.

स छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ।

जग्राह गिरिशृङ्गाम् परिधं रोमहर्षणम् ॥

ஸ சின்ன தன்வா விரதோ ஹதாஸ்வோ ஹதஸாரதி: ।
ஜக்ராஹ கிரிஸ்ருங்காம் பரிகம் ரோமஹர்ஷணம் ॥

वेदितं काश्यपे: पदेवैवसैन्याभिर्बद्धम् ।

आयसी: शङ्कुभिस्तीक्ष्णै: कीर्णं परवसोक्षितम् ॥

வேஷ்டிதம் காஞ்சனை: பட்டைட் தேவஸஸன்யாபிரமர்தனம் ।

ஆயஸை: ஸங்குபிஸ்த்ஷேணை: கீர்ணம் பரவஸோக்ஷிதம் ॥

वजाशिनिसमस्पर्शं परगोपुरदारणम् ।

त्रासनं सर्वभूतानां काशनाङ्गदभूषणम् ॥

வஜாஸநிஸமஸ்பர்ஸம் புரகோபுரதாரணம் ।
த்ராஸனம் ஸர்வபூதானாம் காஞ்சநாங்கத பூஷணம் ॥

சின்ன தன்வா - வில்லொடிந்து,
விரத: - ரதமொழிந்து,
ஹதாஸ்வ: - குதிரைகள் மாண்டு,
ஹத ஸாரதி: - பாகனுமற்ற
ஸ: - அவன்,
காஞ்சனை: - தங்க
பட்டை: - கட்டுகளால்
வேஷ்டிதம் - கட்டப்பட்டதும்,
தேவ ஸஸன்யாபி - தேவர்கள் படையைத் தாக்கவல்லதும்,
மர்தனம் - கொன்ற

திஷ்ணை: - கூரான
ஆயஸை: - இருப்பு
ஸங்குபி: - ஆணிகளால்
கீர்ணம் - தைக்கப்பட்டதும்,
பரவ ஸோக்ஷிதம் - சத்துருக்களின் கொழுப்பில் தோய்ந்திருப்பதும்

வஜ்ரராஸநி ஸமஸ்பர்ஸம் - வஜ்ராயுதத்தையும் இடியையும் நிகர்த்த
வலியமைந்ததும்,
புரகோபுர தாரணம் - நகரகோபுரங்களை பிளக்கவல்லதும்,
ஸர்வ பூதானாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்,
த்ராஸனம் - பயத்தை விளைவிப்பதும்,
காஞ்சநாங்கத பூஷிதம் - பொன்னாபரணங்களாலவங்கரிக்கப்பெற்றதும்
கிரிஸ்ருங்காபம் - மலைகளின் கிருங்கங்களை நிகர்த்ததும்,
ரோம ஹர்ஷணம் - மயிர்க்கூச்சலெரியும்படியிருப்பதுமான
பரிகம் - கதையொன்றை
ஜக்ரஹ - எடுத்துக்கொண்டான்.

तं महोरगसंकाशं प्रगृह्य परिधं रणे ।
दूषणोऽभ्यद्रवद्भ्रान् क्रूरकर्मा निशाचरः ॥

தம் மஹோரகஸங்காஸம் ப்ரக்ருஹ்ய பரிகம் ரணே ।
தூஷணோ஽ப்யத்ரவத் ராமம் க்ரூரகர்மா நிஸாசர: ॥
க்ரூரகர்மா - கொடிய செயலுற்ற
நிஸாசர: - அரக்கனாகும்
தூஷண: - தூஷணன்,
ரணே - போரில்
மஹோரக ஸங்காஸம் - மஹாநாகத்திற்கொப்பான
தம் பரிகம் - அந்த கதையை
ப்ரக்ருஹ்ய - எடுத்துக்கொண்டு,
ராமம் - பூராமரை நோக்கி
அப்யத்ரவத் - ஓடினான்.

तस्याभिपतमानस्य दूषणस्य स राघवः ।
द्वाम्या शराम्या विच्छेद सहस्रभरणी भुजो ॥

தஸ்யாபிபதமானஸ்ய தூஷணஸ்ய ஸ ராகவ: ।
த்வாப்யாம் ஸராப்யாம் சிச்சேத ஸஹஸ்தாஸரணௌ புஜௌ ॥
ஸ: ராகவ: - அந்த ஸ்ரீராமர்,
அபிபதமானஸ்ய - எதிர்த்தோடியவரும்
தஸ்ய தூஷணஸ்ய - அந்த தூஷணனது,
ஸஹஸ்தா பரணௌ - தோள்வளைகளூற்ற
புஜௌ - இரண்டு கரங்களையும்,
த்வாப்யாம் - இரண்டு
ஸராப்யாம் - பாணங்களால்
சிச்சேத - அறுத்துத் தள்ளினார்.

अष्टस्तस्य महाकायः पपात रणमूर्धनि ।
परिधच्छिन्नहस्तस्य शक्रध्वज इवाग्रतः ॥

12

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

ப்ரஷ்டஸ்தஸ்ய மஹாகாய: பபாத ரணமூர்த்தி ।
பரிகச்சிள்ள ஹஸ்தஸ்ய ஸக்ரத்வஜ இவாக்ரத: ॥
ரணமூர்த்தி - யுத்தரங்கத்தில்
சிள்ள ஹஸ்தஸ்ய - கையறுப்புண்ட
தஸ்ய அக்ரத: - அவனது முன்பு
மஹாகாய: - பெருத்த
பரிக: - கதை
ப்ரஷ்ட: - ப்ரமுவியதாய்,
ஸக்ரத்வஜ: இவ - இந்திரத்வஜம்போல
பபாத - விழுந்தது.

स कराम्या विकीर्णाम्या पपात भुवि दूषणः ।

विषाणाम्या विशीर्णाम्या मनस्वीव महागजः ॥

ஸ கராம்யாம் விகீர்ணாம்யாம் பபாத புவி தூஷண: ।
விஷாணாம்யாம் விஸீர்ணாம்யாம் மனஸ்வீவ மஹாகஜ: ॥
ஸ: தூஷண: - அந்த தூஷணன்
விகீர்ணாம்யாம் - வெட்டுண்ட
கராம்யாம் - இரு கைகளோடும்,
புவி - தரைமீல்,
மனஸ்வீ - ரோஷமுள்ள
மஹாகஜ: - பெருமயானை,
விஸீர்ணாம்யாம் - முறிக்கப்பட்ட
விஷாணாம்யாம் - தந்தங்களோடு
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,
பபாத - விழுந்தான்.

तं छद्वा पतितं भूमी दूषणं निहतं रणे ।

साधु साध्विति काकुत्स्थं सर्वभूतान्यपूजयन् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா பதितம் பூமௌ தூஷணம் நிஹதம் ரணே ।
ஸாதூ ஸாத்விதி காகுத்ஸ்தம் ஸர்வபூதான்யபூஜயன் ॥
ஸர்வபூதானி - பிராணிகளெல்லாம்
பூமௌ - பூமியில்
ரணே - போரில்
தம் தூஷணம் - அந்த தூஷணனை
நிஹதம் - கொல்லப்பட்டு
பதितம் - கிடப்பவனாக
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
காகுத்ஸ்தம் - ஸ்ரீராமரை
ஸாதூ - நல்ல காரியம்,

13

16

லாது	- நல்ல காரியம்'
இதி	- ஏன்று
அபூஜயன்	- கொண்டாடபூனார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे कुन्दाश्रयः सेनाप्रयायिनः ।

संहत्याभ्यद्रवन् रामं मृत्युपाशायपाशिताः ॥

ஏதஸ்மிந்நந்தரே க்ருத்தாஸ்த்ரய: ஸேநாக்ரயாயின: ।
ஸம்ஹத்யாபாயத்ரவன் ராமம் ம்ருத்யு பாஸாவபாஸிதா: ॥

महाकपालः स्थलाक्षः प्रमाथी च महाबलः ।

महाकपालो विपुलं शूलमुद्यम्य राक्षसः ॥

மஹா கபால: ஸ்தூலாக்ஷ: ப்ரமாதீ ச மஹாபல: ।
மஹா கபாலோ விபுலம் ஸூல முத்யம்ய ராக்ஷஸ: ॥

स्थलाक्षः पट्टिशं गृह्य प्रमाथी च परश्वधम् ॥

ஸ்தூலாக்ஷ: பட்டிசம் க்ருஹ்ய ப்ரமாதீ ச பர்ஸ்வதம் ॥

மஹா கபால:	- மஹாகபாலனென்ற
ராக்ஷஸ:	- ஓரரக்கன்
விபுலம் ஸூலம்	- பெரிய சூலமொன்றை
உத்யம்ய	- உயர்த்திக்கொண்டும்,
ஸ்தூலாக்ஷ:	- 'ஸ்தூலாக்ஷ'னென்ற ஓரரக்கன்
பட்டிசம்	- பட்டாக்கத்தியொன்றையும்,
ப்ரமாதீ	- 'ப்ரமாதி'யென்ற ஓரரக்கன்
பர்ஸ்வதம் ச	- ஓர் கோடரியையும்,
க்ருஹ்ய	- எடுத்துக்கொண்டும்,
மஹா கபால:	- மஹாகபாலன்
ஸ்தூலாக்ஷ:	- ஸ்தூலாக்ஷன்,
மஹா பல:	- மஹா பலவானான்
ப்ரமாதீ ச	- ப்ரமாதியென்ற
த்ரய:	- மூன்று

ஸேநாக்ர யாயின: - சேனைத்தலைவர்களும்
ஏதஸ்மிந் அந்தரே - இச்சமயத்தில்
ம்ருத்யு பாஸாவபாஸிதா: - யமனது பாசத்தில் சிக்கிக்கொண்டவர்களாய்,
க்ருத்தா - சினங்கொண்டு
ஸம்ஹத்ய - ஒன்றுகூடி,
ராமம் - ஸ்ரீராமரையெதிர்த்து
அப்யத்ரவன் - ஒடினார்கள்.

अष्टौपततसूतः राघवः सायकः शितः ।

तीक्ष्णाग्रैः प्रतिजग्राह संप्राप्तानतिथीनिव ॥

தருஷ்டவையவாததஸ்தூர்ணம் ராகவ: ஸாயகை: ஸிதை: ।
தீக்ஷணாக்ரை: ப்ரதிஜக்ரஹ ஸம்ப்ராப்தாநதிதிநிவ ॥

ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்,
து	- இப்பொழுது
ஆபதத:	- எதிர்த்துவரும்
தந்	- அவர்களை
ஸம்ப்ராப்தாந்	- நெருங்கிவிட்டவர்களாக
ந்ருஷ்ட்வா ஏவ	- பார்த்ததுமே,
ஸிதை:	- திட்டப்பெற்று
தீக்ஷணாக்ரை:	- கூரிய முனைகளுடைய
ஸாயகை:	- பாணங்களால்
அதிதிந் இவ	- அதிதிகளைப்போல
ப்ரதி ஜக்ரஹ	- ஏற்றுக்கொண்டார்.

महाकपालस्य विरविच्छेद रघुनन्दनः ।

असंख्यैस्तु बाणैः प्रमाथ्य प्रमाथिनम् ॥

மஹா கபாலஸ்ய ஸிரஸ்சிச்சேத ரகுநந்தன: ।
அஸங்க்யேஸ்யஸ்து பாணௌகை: ப்ரமாத ப்ரமாதினம் ॥

ரகுநந்தன:	- ஸ்ரீராமர்,
மஹா கபாலஸ்ய	- மஹாகபாலனுடைய
ஸிர:	- தலையை
சிச்சேத	- வெட்டித் தள்ளினார்.
ப்ரமாதினம்	- ப்ரமாதியென்பவனை
அஸங்க்யேயை:	- கணக்கற்ற
பாணௌகை: து	- பாணக்கூட்டங்களாலேயே
ப்ரமாத	- புடைத்தார்.

स्थलाक्षस्याक्षिणी तीक्ष्णः पूर्यामास सायकः ।

स पपात हतो मूनी विटपीव महाद्रुमः ॥

ஸ்தூலாக்ஷஸ்யாக்ஷினி தீக்ஷணை: பூர்யாமாஸ ஸாயகை: ।
ஸ பபாத ஹதோ பூமெள விட்டீவ மஹாத்ரும: ॥

ஸ்தூலாக்ஷஸ்ய	- ஸ்தூலாக்ஷனுடைய
அக்ஷினி	- இரு கண்களை
தீக்ஷணை:	- கூரிய
ஸாயகை:	- பாணங்களால்
பூர்யாமாஸ	- நிரப்பினார்.
ஸ: ஹத:	- அவன் கொலையுண்டு
பூமெள	- பூமியில்,
விட்டீ	- கிளைகளுற்று

மஹாத்ரும: இவ - ஓர் பெரிய மரம்போல
பபாத - விழுந்தான்.

दूषणस्यानुगान् पञ्चसाहस्रान् कुपित: क्षणात् ।

द्विणीध: पञ्चसाहस्रैरनयद्यमसादनम् ॥

தூஷணஸ்யாநுகான் பஞ்ச ஸாஹஸ்ரான் குபித: க்ஷணாத் ।

பாணௌகை: பஞ்சஸாஹஸ்ரே ரநயத் யமஸாதனம் ॥

குபித: - சினங்கொண்ட அவர்

தூஷணஸ்ய - தூஷணனுடைய

அநுகான் - பரிவாரங்களான

பஞ்ச - ஐந்து

ஸாஹஸ்ரான் - ஆயிரங்களையும்,

பஞ்ச ஸாஹஸ்ரே: - ஐயாயிரம்

பாணௌகை: - பாணங்களால்

க்ஷணாத் - ஒரு நொடியில்

யம ஸாதனம் - யமனுலகிற்கு

அநயத் - அனுப்பினார்.

दूषणं निहतं दृष्ट्वा तस्यैव पदानुगान् ।

व्यादिदेश खर: कुक्ष: सेनाध्यक्षान् महाबलान् ॥

தூஷணம் நிஹதம் த்ருஷ்ட்வா தஸ்ய சைவ பதாநுகான் ।

வ்யாதிதேஸ கர: க்ருத்த: ஸேநாத்யக்ஷான் மஹாபலான் ॥

கர: - கரன்

தூஷணம் - தூஷணனையும்

நிஹதம் - கொல்லப்பட்டவனாகவும்

தஸ்ய - அவனது

பதாநுகான் - பரிவாரங்களையும்

ஏவ - அங்ஙனமே ஆகிவிட்டதாக

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,

க்ருத்த: - சினங்கொண்டு

மஹாபலான் - மஹாபலசாலிகளாகிய

ஸேநாத்யக்ஷான் - சேனாபதிகளைப் பார்த்து

வ்யாதிதேஸ - பின்வருமாறு கட்டளையிட்டான்.

अयं विनिहतः संख्ये दूषणः सपदानुगः ।

महत्या सेनया साधं युद्ध्या रामं कुमानुषम् ॥

அயம் விநிஹத: ஸங்க்யே தூஷண: ஸபதாநுக: ।

மஹத்யா ஸேநயா ஸார்தம் யுத்த்வா ராமம் குமானுஷம் ॥

23

24

25

अयम् दूषणः - 'இந்த தூஷணன்,

महत्या - மஹத்தான

सेनया - சேனையுடன்

ஸார்தம் - கூடவே

குமானுஷம் - அற்பமானிடனாகிய

ராமம் - ராமனை

ஸங்க்யே - போரில்

யுத்த்வா - எதிர்த்து,

ஸபதாநுக: - பரிவாரங்களோடு கூடவே

விநிஹத: - கொல்லப்பட்டான்.

शस्त्रैर्नानाविधाकारैर्हन्ध्वं सर्वराक्षसाः ।

एवमुक्त्वा खरः कुक्षो राममेवाभिदुद्रुव ॥

ஸஸ்த்ரைந் நாநாவிதாக்காரீர் ஹந்த்வம் ஸர்வராக்ஷஸா: ।

ஏவமுத்த்வா கர: க்ருத்தோ, ராமமேவாபிதுத்ருவே ॥

ஸர்வராக்ஷஸா: - 'அரக்கர்களே

நாநர்விதாக்காரை: - விதவிதமான

ஸஸ்த்ரை: - ஆயுதங்களால்

ஹந்த்வம் - நீங்கள் கொல்ல வேண்டும்'

ஏவம் உத்த்வா - என்று சொல்லிவிட்டு,

க்ருத்த: - கோபங்கொண்டிருந்த

கர: - கரன்,

ராமம் ஏவ - புராராமரையே

அபிதுத்ருவே - நோக்கியோடினான்.

इयेनगामी पृथुग्रीवो यज्ञशत्रुर्विहङ्गनः ।

दुर्जयः करवीराक्षः पस्वः कालकाशुकः ॥

ஸேநகாமீ ப்ருதுக்ரீவோ யக்ருஸத்ருர்விஹங்கம: ।

துர்ஜய: கரவீராக்ஷ: பருஷ: காலகாஸுமக: ॥

மே஘மாலி மஹாலி சர்பாஸ்யோ ருதிராஸன: ।

தீவாதஸரதே மஹாவீர்பா பலாத்யக்ஷா: ஸைஸநிகா: ॥

ராமமேவாப்யவர்த்தந்த விஸ்ருஜந்த: ஸரோத்தமான் ॥

ஏதே - பின்னடை

ஸுபேநகாமீ - சீயேனகாமி,

ப்ருதுக்ரீவ: - ப்ருதுக்ரீவன்,

யக்ருஸத்ரு: - யக்ருஸத்ரு,

விஹங்கம: - விஹங்கமன்,

26

27

28

29

துர்ஜய:	- துர்ஜயன்,
கரவிராக்ஷ:	- கரவிராக்ஷன்,
பருஷ:	- பருஷன்,
காலகார்முக:	- காலகார்முகன்,
மேகமாலி:	- மேகமாலி,
மஹாமாலி:	- மஹாமாலி,
ஸர்பாஸ்ய:	- ஸர்பாஸ்யன்,
குதிராசன:	- குதிராசனென்ற
த்வாக்ஸ:	- பன்னிரண்டு
மஹாவிர்யா:	- மஹாவிரர்களாகிய
பலாத்யக்ஷா:	- சேனைத்தலைவர்கள்
ஸஸைநிகா:	- சேனைகளோடு கூடவே
ஸரோத்தமான்:	- சிறந்த பாணங்களை
விஸ்ருஜந்த:	- சொரிந்துகொண்டு
ராமம் ஏவ:	- பூரீராமரையே
அப்யவர்த்த:	- எதிர்த்து நின்றார்கள்.

ततः पावकसंकाशोऽहंमवज्रविभूषितः ।

जघान शेषं तेजस्वी तस्य सैन्यस्य सायकैः ॥

தத: பாவக ஸங்காஸைப் ஹேம வஜ்ர விபூஷிதை: ।

ஜகான ஸேஷம் தேஜஸ்வீ தஸ்ய ஸைந்யஸ்ய ஸாயகை: ॥

தேஜஸ்வீ - மஹாபராக்ஷிரமசாலியாகும் அவர்,

தஸ்ய - அந்த

ஸைந்யஸ்ய - சைன்யத்தினது

ஸேஷம் - மீதியை

பாவக ஸங்காஸை: - அக்னியை நிகர்த்தவைகளும்

ஹேம வஜ்ர விபூஷிதை: - பொன்னிறைத்து வஜ்ரங்கன்பயிழப்பெற்றதுமான

ஸாயகை: - பாணங்களால்

தத: - அப்பொழுது

ஜகான - வதைத்தார்.

ते स्वप्नुक्ता विशिखाः सघ्ना इव पावकाः ।

निजमुत्थानि रसांसि वज्राणीव महाशलाह् ॥

தே நுகம் புங்கா விஸிகா: ஸதமு இவ பாவகா: ।

நிஜமூத்ஸானி ரசாஸி வஜ்ரானிவ மஹாசலான் ॥

நுகம் புங்கா: - பொன்கட்டுற்ற

ஸதாமா: - புகையுடனிருக்கும்

பாவகா: இவ - அக்கினிபோல் விளங்கும்

தே விஸிகா: - அந்த பாணங்கள்

தானி ரக்ஷாம்ஸி - அந்த அரக்கர்களை

வஜ்ரானி - வஜ்ராயுதங்கள்

மஹாசலான் - பெரும் மலைகளை

30

31

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நிஜக்து: - பிளந்தன.

खसो वु शतं रामः शतैकेन कर्णिना ।

सहस्रं च सहस्रेण जघान रणमूर्धनि ॥

ரக்ஷஸாம் து ஸதம் ராம: ஸதேநேநேந கர்ணினா ।

ஸஹஸ்ரம் ச ஸஹஸ்ரேண ஜகாத ரணமூர்தனி ॥

ரணமூர்தனி - போர்முனையில்

ராம: - பூரீராமர்,

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுடைய

ஸதம் து - நூற்றை

ஏநேந ஸதேந - ஒருநாடி

கர்ணினா - பானங்களாலும்,

ஸஹஸ்ரம் து - ஆயிரத்தை

ஸஹஸ்ரேண - ஆயிரம் பாணங்களாலும்

ஜகாத - மாய்த்தார்.

तैर्मित्रवर्माभरणाश्छिन्नमित्रशरासनाः ।

निपेतुः शोणितादिश्वा धरण्या रजनीचराः ॥

தைர் பின்னவர்மாபரணாஸ் சின்னபின்ன ஸரணஸநா: ।

நிபேது: ஸோணிதாதித்வ தரண்யாம் ரஜநீசரா: ॥

தை: - அவைகளால்

ரஜநீசரா: - அரக்கர்கள்,

பின்னவர்மாபரணா: - உடைந்த கவசங்களையும் பரணங்களையும்

உடையவர்களாவும்

சின்னபின்ன ஸரணஸநா: - சின்னபின்னமயொழுத்தவிற்கள் உடையவர்களாகவும்,

ரஜநீசராதித்வ: - ரத்தந்தால் பூசப்பட்டவர்களாகவும்

தரண்யாம் நிபேது: - பூமியில் விழுந்தார்கள்.

तैर्मुक्तकेशीः समरे पतितैः शोणितोक्षितैः ।

आस्तीर्णा वसुधा कृत्स्ना महावेदिः कुशीरिव ॥

தைர் முக்த கேஸை: ஸமரே பதிதை: ஸோணிதோக்ஷிதை: ।

ஆஸ்தீர்ணா வஸுதா க்ருத்ஸநா மஹாவேதி: குஸேரீவ ॥

ஸமரே - போரில்

முக்த கேஸை: - தலைமயிரவிழ்ந்து,

ஸோணிதோக்ஷிதை: - ரத்தம்பெருக

பதிதை: - விழுந்துகிடந்த

தை: - அவர்களால்,

வஸுதா - அப்பிரதேசமானது

க்ருத்ஸநா - முற்றும்

மஹாவேதி: - பெரும் யாகசாலை

குஸை: - தருப்பைகளால்

33

34

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஆஸ்திரீணா - பரப்பப்பட்டிருந்தது.

क्षणेन तु महाघोरं वनं निहतराक्षसम् ।

बभूव निरयप्रख्यं मांसशोणितकर्मम् ॥

சக்ஷணேநது மஹா கோரம் வனம் நிறுதராசுஸம் ।

பபூவ நிரயப்ரக்யம் மாம்ஸஸோணிதகர்மம் ॥

வனம் - காடு,

சக்ஷணேநது - ஒரு நொடிப்பொழுதியேயே

நிறுதராசுஸம் - நிராகுலப்பிணங்களை உடையதாய்,

மாம்ஸஸோணித - மாமிசம், ரத்தமிவைகளைச் சேறாயுடையதாய்

கர்மம் -

நிரயப்ரக்யம் - நரகத்திற்குச் சமானமானதாய்

மஹா கோரம் - மஹா விகாரமானதாய்

பபூவ - ஆகிவிட்டது.

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसं भीमकर्णाम् ।

हतान्येकेन रामेण मानुषेण पदातिना ॥

சதுர்தஸ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம் ।

ஹதான்யேகேந ராமேண மாநுஷேண பதாதிநா ॥

பீம கர்மணாம் - கொடிய செயலுற்ற

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்

சதுர்தஸ ஸஹஸ்ராணி - பதினான்காயிரமும்

ராமேண - ராமனென்ற

மாநுஷேண - மானிடனும்,

பதாதிநா - பதாதிபுமான

ஏகேந - ஒருவனாலேயே

ஹதானி - கொல்லப்பட்டது.

तस्य सैन्यस्य सर्वस्य खरः शोषो महारथः ।

राक्षसस्त्रिशिराक्षिव रामश्च रिपुसूदनः ॥

தஸ்ய சைன்யஸ்ய ஸர்வஸ்ய கர: ஸோஷோ மஹாரத: ।

ராக்ஷஸஸ்த்ரிசிராக்ஷிவ ராமஸ்ச ரிபுஸூதன: ॥

தஸ்ய சைன்யஸ்ய - அந்த சைன்யம்

ஸர்வஸ்ய - முழுதற்கும்,

மஹாரத: - மகாரதனான்

கர: ச - கரணம்,

த்ரிசிரா: - திரிசிரஸ்ஸென்ற

ராக்ஷ: ச - அரக்கனும்

ரிபுஸூதன: - சத்ருஸம்ஹாரகராகிய

ராம: ஏவ - பூராமரும்தான்

ஸோஷ: - மீதி.

35

36

37

शोषा हता मरुवीर्या राक्षसा रणमूर्धनि ।

घोरा दुर्विषहाः सर्वे लक्ष्मणस्याग्रजेन ते ॥

ஸோஷா ஹதா மஹாவீர்யா ராக்ஷஸா ரணமூர்தநி ॥

கோரா துர்விஷஹா: ஸர்வே லக்ஷ்மணஸ்யாக்ரஜேந தே ॥

ஸோஷா: - பாக்கியுள்ள

மஹாவீர்யா: - மகாவலசாலிகளும்,

ரணமூர்தநி - போர்முனையில்

துர்விஷஹா: - வெல்ல முடியாதவர்களும்,

கோரா: - பயங்கரமானவர்களான

தே ராக்ஷஸா: - அந்த அரக்கர்கள்

ஸர்வே - எல்லோரும்

லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரது

அக்ரஜேந - தமையனாரால்

ஹதா: - கொல்லப்பட்டார்கள்.

ततस्तु तन्नीमबलं महाह्वे समीक्ष्य रामेण हतं बलीयसा ।

रथेन रामं महा खरस्तदा समाससादेन्द्र इवद्यताशनिः ॥

ததஸ்து தத்பீமபலம் மஹாஹுவே

ஸமீக்ஷ்ய ராமேண ஹதம் பலியஸா ।

ரதேந ராமம் மஹதா கரஸ்ததா

ஸமாஸஸாதேந்த்ர இவோத்யதாஸநி: ॥

தத: - பிறகு

கர: - கரன்,

மஹாஹுவே - மஹாயுத்தத்தில்

பலியஸா - பலவானான்

ராமேண - ராமரால்

தத் - அந்த

பீமபலம் - பெரும் சைன்யம்,

ஹதம் - கொல்லப்பட்டதாய்

ஸமீக்ஷ்யது - கண்டதுமே,

தத: - அங்கிருந்து

மஹதா - பெரிய

ரதேந - ரதத்திலேறிக்கொண்டு

உத்யதாஸநி: - வஜ்ராயுதத்தை கையிற் பிடித்த

இந்த்ர: இவ - இந்திரனபோல்

ராமம் - பூராமரை

ஸமாஸஸாத - நோக்கிச் சென்றான்.

38

39

தீய்யாஷே பூதம் ராமபண வரம்பீரிய ஆதிகாரியே
சதுர்விமலதி ஸஹஸ்ரிகபலம் ஸம்ஹிதாஸம் ஆரண்ய காண்டே
துஷ்ணாதி வதோ தம ஷ்ட்விஸம் ஸர்க: ॥

ஸப்த விம்ஸு: ஸங்க: - 27

खरं तु रामाभिमुखं प्रयान्तं वाहिनीपतिः ।
राक्षसस्त्रिशिरा नाम संनिपत्येदमब्रवीत् ॥

கரம் து ராமாபிமுகம் ப்ரயாந்தம் வாஹிநீபதி: ।
ராக்ஷஸ ஸந்த்ரிஸிரா நாம ஸந்திபத்யேதமப்ரவீத் ॥

த்ரிஸிரா: நாம - த்ரிசிரஸ் என்னும்
ராக்ஷஸ: - அரக்கன்
ராமாபிமுகம் - ப்ரராமரை நோக்கி
ப்ரயாந்தம் - செல்லும்
வாஹிநீபதிம் - சேனாபதியாகிய
கரம் - கரனுக்கு
து - இப்பொழுது
ஸந்திபத்ய - குறுக்கேவிழுந்து,
இதம் - பின்வருமாறு
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

मां नियोजय विद्वान्तं संनिवर्तस्व साहसात् ।

पश्य राम महाबाहुं संयुगे विनिपातितम् ॥

மாம் நியோஜய விக்க்ரந்த ஸந்திவர்தஸ்வ ஸாஹஸாத் ।
பஸ்ய ராமம் மஹா பாஹும் ஸம்புகே விநிபாதிதம் ॥

விக்ரந்த - வீர
ஸாஹஸாத் - ஸாஹஸகிருத்யத்தினின்று
த்வம் - நீ
நிவர்தஸ்வ - திரும்பு.
மாம் - எனக்கு
நியோஜய - கட்டளையிடு.
மஹாபாஹம் - பலசாலியாகிய
ராமம் - ராமனை
ஸம்புகே - போரில்
விநிபாதிதம் - வீழ்த்தப்பட்டவனாய்
பஸ்ய - பார்க்க.

प्रतिजानामि ते सत्यमायुधं चाहमालभे ।

यथा रामं वधिष्यामि वधाई सर्वरक्षसाम् ॥

ப்ரதிஜாநாமி தே ஸத்ய மாயுதம் சாஹமாலபே ।
யதா ராமம் வதிஷ்யாமி வதாஹம் ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥

1

2

3

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்.

3109

ஸர்வரக்ஷஸாம் - அரக்கரெல்லோருக்குமே
வதாஹம் - வதைக்குரியவனான
ராமம் - ராமனை
அஹம் - நான்,
வதிஷ்யாமி யதா - கொல்வேனென்று
ஆயுதம் - சஸ்திரத்தை
ஆலபே - தொடுகிறேன்.
தே - உனக்கு
ஸத்யம் ச - உண்மையாகவே
ப்ரதிஜாநாமி - பிரதிக்கூறு செய்கிறேன்.

अहं वास्य रणे मृत्युरेष वा समरे मम ।

विनिवृत्य रणोत्साहान्मुहूर्तं प्राप्निको भव ॥

அஹம் வாஸ்ய ரணே ம்ருத்யுரேஷ வா ஸமரே மம ।
விநிவ்ருத்ய ரணோத்ஸாஹாத் முஹூர்தம் ப்ராஸ்திகோ பவ ॥

ரணே - போரில்
அஸ்ய - இவனுக்கு
அஹம் வா - நானாவது
ம்ருத்யு: - யமனாவேன்.
ஸமரே - போரில்
மம - எனக்கு
ஏஷ: வா - இவனாவது யமனாகுவான்.
ரணோத்ஸாஹாத் - சண்டை செய்யவேண்டுமெனும் ஆத்திரத்தினின்று
விநிவ்ருத்ய - திரும்பி,
முஹூர்தம் - சிறிதுநேரம்
ப்ராஸ்திக: - ஜயாபஜயம் நிர்ணயிக்கிறவனாக
பவ - இரு.

प्रहृष्टो वा हते रामे जनस्थानं प्रयास्यसि ।

मयि वा निहते रामं संयुगयोपयास्यसि ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டோ வா ஹதே ராமே ஜனஸ்தாநம் ப்ரயாஸ்யஸி ।
மயி வா நிஹதே ராமம் ஸம்புகாயோபயாஸ்யஸி ॥

ராமே - ராமன்
ஹதே வா - கொல்லப்படுவானாகில்
ப்ரஹ்ருஷ்ட: - மனச்சுத்துஷ்டி கொண்டவனாய் நீ
ஜனஸ்தாநம் - ஜனஸ்தானத்திற்கு
ப்ரயாஸ்யஸி - திரும்பிச் செல்வாய்.
மயி - நான்
நிஹதே வா - மாண்டுவிடுவேனாகில்

4

5

ராமம் - ராமனை
ஸம்யுகாய - போருக்கு
உபயாஸ்யஸி - கிட் டுவாய்.

खरस्त्रिशिरसा तेन मृत्युलोभात् प्रसादितः ।

गच्छ युध्येत्यनुज्ञातो राघवामिमुखी ययी ॥

கரஸ்திரிபிரஸா தேந ம்ருத்யுலோபாத் ப்ரஸாதித: ।

கச்ச யுத்யேத்யனுஞ்ஞாதோ ராகவாபிமுக்ஷோ யயௌ ॥

தேந - அந்த
த்ரிபிரஸா - திரிசிரஸ்ஸால்
கர: - கரன்,
ம்ருத்யுலோபாத் - யமனது விருப்பத்திற்கினங்க
ப்ரஸாதித: - வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டான்.
யுத்ய - 'போர்செய்,
கச்ச - செல்'
இதி - என்று
அனுக்ஞாத: - விடைபெற்றவனாய்
ராகவாபிமுக: - பூரீராமரையெதிர்த்து
யயௌ - சென்றான்.

त्रिशिराश्च रथीनेव वाजियुक्तेन भास्वता ।

अभ्यद्रवद्रणो रामं त्रिशूङ्ग इव पर्वतः ॥

த்ரிபிரிஸாஸ்ச ரேதனேவ வாஜியுக்தேந பாஸ்வதா ।

அப்யத்ரவத்ரணே ராமம் த்ரிஸூருங்க இவ பர்வத: ॥

த்ரிஸூருங்க: - மூன்று சிகரங்களுற்ற
பர்வத: இவ - பர்வதம்போன்ற
த்ரிபிரிஸா: - திரிசிரஸ்ஸானவன்.
து - இப்பொழுது
வாஜியுக்தேந - குதிரை பூட்டப்பெற்று
பாஸ்வதா - பிரகாசமாய் விளிங்கும்
ரதேந ஏவ - ரத்திலேறிக்கொண்டே
ரணே - போரில்
ராமம் - பூரீராமரை
அப்யத்ரவத் - எதிர்த்துச் சென்றான்.

शरधारासमूहान् स महामेघ इवोत्सृजन् ।

व्यसृजत्सह्यो नादं जलाद्रस्य तु दुन्दुभे: ॥

ஸர தாராஸமூஹான் ஸ மஹாமேக இவோதஸ்ருஜந் ।

வ்யஸ்ருஜத் ஸத்ருஸம் நாதம் ஜலாத்ரஸ்ய து துந்துபே: ॥

6

7

8

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

3111

ஸ: - அவன்
மஹாமேக: இவ - மஹாமேகம்போல்
ஸர தாராஸமூஹான் - பாணதாரைகளை
உதஸ்ருஜந் - பொழிந்துகொண்டு
ஜலாத்ரஸ்ய - நீரில் நனைந்த
துந்துபே: - துந்துபி வாத்தத்தினது
ஸத்ருஸம் இவ - போலவே
நாதம் - சப்தத்தை
வ்யஸ்ருஜத் - கொடித்தான்.

आगच्छन्तं त्रिशिरसं राक्षसं प्रेक्ष्य राघवः ।

धनुषा प्रतिजग्राह विधून्वन् सायकाशितान् ॥

ஆகச்சந்தம் த்ரிபிரஸம் ராக்ஷஸம் ப்ரேக்ஷ்ய ராகவ: ।
தனுஷா ப்ரதிஜக்ராஹ விதூந்வந்ஸாயகாஸரிதாஸ ॥

ராகவ: - பூரீராமர்,
த்ரிபிரஸம் - திரிசிரஸ் எனும்
ராக்ஷஸம் - அரக்கனை
ஆகச்சந்தம் - எதிர்த்துக் கி வருபவனாக
ப்ரேக்ஷ்ய - பார்த்து,
ஸரிதாஸ - கூரிய
ஸாயகாஸ - பாணங்களால்
விதூந்வந் - தொடுத்துக்கொண்டு
தனுஷா - வில்லால்
ப்ரதிஜக்ராஹ - வரவேற்றார்.

स संहारस्तुमुली रामत्रिशिरसोर्महान् ।

बभूवातीव बलिनोः सिंहकुञ्जरयोसि ॥

ஸ ஸம்ப்ரஹாரஸ்துமூலோ ராம த்ரிபிரஸோர்மஹான் ।

பபூவாதீவ பலிநோ: ஸிம்ஹகுஞ்ஜரயோசிவ ॥

ராம த்ரிபிரஸோ: - பூரீராமருக்கும், திரிசிரஸ்ஸுக்குமேற்பட்ட
ஸ: - அந்த
மஹான் ஸம்ப்ரஹார: - பெரிய யுத்தமானது,
அதீவ - மிகவும்
பலிநோ: - வலிய
ஸிம்ஹ குஞ்ஜரயோ: - சிம்மம், யானை இவைகளுடையதுபோல
இவ -
துமூல: - குழப்பமுடையதாய்
பபூவ - இருந்தது.

9

10

तत्रिस्त्रिंशिरसा बाणिल्लाटे ताडितस्त्रिभिः ।
अमर्षी कुपितो रामः संरब्धमिदमविवीत् ॥

ததஸ்த்ரிஸிரஸா பாணைஸ் லலாடே தாடிதஸ்த்ரிபி: ।

அமர்ஷி குமிதோ ராம: ஸம்ரப்தமிதமப்ரவீத் ॥

தீரிஸிரஸா

- திரிசிரஸ்ஸால்

தத:

- அப்பொழுது

லலாடே

- நெற்றியில்

தீரிபி: பாணை:

- மூன்று பாணங்களால்

தாடித:

- அடிக்கப்பட்ட

ராம:

- ஸ்ரீராமர்,

அமர்ஷி

- கைகொண்ட காரியத்திலுறுதி கொண்டவராய்,

குபித:

- சினங்கொண்டு

ஸம்ரப்தம்

- உக்கிரமாய்

இதம்

- பின்வருமாறு

அப்ரவீத்

- மொழிந்தார்.

अहो विक्रमशूरस्य राक्षसस्येष्टो बलम् ।

पुष्पसिंह शरैर्यस्य ललाटेऽस्मि पश्चितः ॥

அஹோ விக்ரமஸூரஸ்ய ராக்ஷஸஸ்யேஷ்டோ பலம் ।

புஷ்பைபரிவ ஸரைர் யஸ்ய லலாடே ஸ்மி பரிசுதித: ॥

விக்ரம ஸூரஸ்ய

- 'பராக்ரமசாலியாகிய

ராக்ஷஸஸ்ய

- ராக்ஷஸனுடைய

பலம்

- பலம்

சத்ருஸம்

- எவ்வளவதிகம்; ।

அஹோ

- என்ன ஆச்சரியம்!

யஸ்ய

- இவனது

ஸரை:

- பாணங்களால்,

புஷ்பை:

- புஷ்பங்களால்

இவ

- எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே

லலாடே

- நெற்றியில்

அஸ்மி

- நான்

பரிசுதித:

- துன்புறத்தப்பட்டேன்.

ममापि प्रतिवृत्तीष्व शराणापपुण्युतान् ।

एवमुक्त्वा तु संरब्धः शरानाशीविषोपमान् ॥

त्रिशिरोवक्षसि कुक्षो निजघान चतुर्दश ॥

மமாயி ப்ரதிக்ரஹ்ணீஷ்வ ஸராண் சாப குணச்யுதான் ।

ஏவமுக்த்வா து ஸம்ரப்த: ஸராநாஸீவிஷோபமான ॥

தீரிஸிரோ வக்ஷஸி க்ருத்தோ நிஜகாந சதுர்தஸ ।

11

12

13

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

3113

மம

- என்னுடைய

சாப குணச்யுதான்

- தனுஸ்ஸென் நானிலிருந்து வெளியாகும்,

ஸ்ராண் அபி

- பாணங்களையும்

ப்ரதி க்ரஹ்ணீஷ்வ

- ஏற்றுக்கொள்

ஏவம்

- என்று

உக்த்வாது

- சொல்லிவிட்டு,

ஸம்ரப்த:

- அளவுகடந்து

க்ருத்த:

- சினங்கொண்டவராய்

சதுர்தஸ

- பதினான்கு

ஆஸரீவிஷோபமான- பாம்புக்கொப்பான

ஸ்ராந்

- பாணங்களை

தீரிஸிரோ வக்ஷஸி

- திரிசிரஸ்ஸென் மார்பில்

நிஜகாந

- எய்தார்.

चतुर्विंशतुर्गणस्य शरः संनतपर्वभिः ।

न्यपातयत तेजस्वी चतुरस्तस्य वाजिनः ॥

சதுர்பிஸ்துரகாநஸ்ய ஸரை: ஸந்தபர்வபி: ।

ந்யபாதயத தேஜஸ்வீ சதுரஸ் தஸ்ய வாஜின: ॥

தேஜஸ்வீ

- பராக்ரமசாலியாகும்வர்,

அஸ்ய

- இந்த

தஸ்ய

- அவனது,

வாஜின:

- வேகமுள்ள

சதுர: துரகாந்

- நான்கு குதிரைகளை

ஸந்தபர்வபி:

- சற்று சாய்ந்த முனையுள்ள

சதுர்பி: ஸரை:

- நான்கு பாணங்களால்

ந்ய பாதயத

- கீழே விழச் செய்தார்.

अष्टभिः सायकैः सूतं रथोपस्थान्यपातयत् ।

रामश्छिद्य बाणेन ध्वजं घास्य समुच्छिद्यम् ॥

அஷ்டபி: ஸாயகை: ஸுதிதம் ரதோபஸ்தாந்யபாதயத் ।

ராமஸ்சிதேத பாணேன த்வஜம் சாஸ்ய ஸமுச்சிதம் ॥

ராம:

- ஸ்ரீராமர்,

அஷ்டபி:

- எட்டு

ஸாயகை:

- பாணங்களால்

ஸுதிதம்

- லாரதியை

ரதோபஸ்தாத்

- தோத்தட்டிலிருந்து

ந்யபாதயத்

- தள்ளினார்.

அஸ்ய

- இவனது

ஸமுச்சிதம்

- உயர்த்திக்கட்டப்பட்டிருந்த

த்வஜம்

- த்வஜத்தை

பாணேன ச

- ஒரு பாணத்தால்

சிச்சேத

- அறுத்துத் தள்ளினார்.

14

15

ततो हतस्थितस्मादुत्पत्तन् निशाचरम् ।

बिभेद रामस्तं बाणैर्हृदये सोऽभवज्जडः ॥

ததோ ஹதாதாத் தஸ்மாதுத்பதந்தம் நிஸாசரம் ।

பிபேத ராமஸ்தம் பாணைஃ ஹ்ருதயே ஸோபவஜ்ஜட: ॥

16

ராம: - ஸ்ரீராமர்,
தத: - அதன்மேல்
தஸ்மாத் - அந்த
ஹதரதாத் - உடைந்த தேரினின்றி
உத்பதந்தம் - மேலேயெழும்பிய
நிஸாசரம் - அரக்கனாகிய
தம் - அவனை
பாணை: - பாணங்களைக் கொண்டு
ஹ்ருதயே - மார்பில்
பிபேத - பிளந்தார்.
ஸ: - அவன்
ஜட: - பிரக்ஞையிழந்தவனாய்
அபவத் - ஆனான்.

सायक्याप्रमेयात्मा सामर्थ्यस्तस्य रक्षसः ।

शिरास्यपातयद्रामो वेगवन्दिस्त्रिभिः 'हृदि' ॥

ஸாயகைஸ்சாப்ரமேயாத்மா ஸாமர்ஷஸ்தஸ்ய ரக்ஷஸ: ।

ஸிராஸ்யபாதயத் ராமோ வேகவத்திஸ்த்ரிபி: ஸரஜ: ॥

17

அப்ரமேயாத்மா - அநியமுடியா சாமர்த்தியமுடைய
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
ஸாமர்ஷ: - கோபங்கொண்டவராய்
தஸ்ய - அந்த
ரக்ஷஸ: - அரக்கனது
ஸிராஸ்ய - தலைகளை
வேகவத்தி: - வேகமுள்ள
த்த்ரிபி: - மூன்று
ஸாயகை:ச - கூரிய
ஸரஜ: - பாணங்களால்
அபாதயத் - வெட்டித் தள்ளினார்.

स भूमी रुधिराक्षरी रामबाणाभिपिडितः ।

न्यपतत् पतितः पूर्वं स्वशिरोभिनिशाचरः ॥

ஸ பூமௌ ருதிரோத்காரி ராமபாணாபிபிடித: ।

ந்யபதத் பதிதை: பூர்வம் ஸ்வஸிரோபிர் நிஸாசர: ॥

18

ஸ: நிஸாசர: - அந்த அரக்கன்
ராம பாணாபி பிடித: - ராம பாணங்களாலடிபுண்டவனாகி

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

3115

பேர்ணிதோத்காரி - ரத்தத்தைக் கக்கிக்கொண்டு

பூர்வம் - ஏற்கனவே

பதிதை: - விழுந்த

ஸ்வஸிரோபி: - தனது தலைகளோடு

பூமௌ - பூமியில்

ந்யபதத் - விழுந்தான்.

हतशेषस्ततो भग्ना राक्षसाः खरसंश्रयाः ॥

द्रवन्ति स्म न तिष्ठन्ति व्याघ्रस्तथा मृगा इव ॥

ஹதஸேஷஸ்த ததோ பந்தா ராக்ஷஸா: கரஸம்ஸ்ரயா: ।

த்ரவந்தி ஸ்ம ந திஷ்டந்தி வ்யாக்ரதஸ்தா ம்ருகா இவ ॥

19

தத: - அப்பொழுது
பக்நா - நகங்குண்டு
ஹதஸேஷா: - இறந்தவர்களைத் தவிர மீதியிருந்த
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
கரஸம்ஸ்ரயா: - கரஸம்பிரயம் பிப்பவர்களாய்
வ்யாக்ர த்ரஸ்தா: - புலியிடம் பயத்தோடும்
ம்ருகா: இவ - மான்களென
த்ரவந்தி ஸ்ம - ஒடிப்போய்விட்டார்கள்;
ந திஷ்டந்தி - நிற்கவேயில்லை.

तान् खरो द्रवतो हृष्टा निवर्त्य रुषितः स्वयम् ।

राममेवाभिदुद्राव राहुश्चन्द्रमसं यथा ॥

தான் கரோ த்ரவதோ த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ய ருஷித: ஸ்வயம் ॥

ராமமேவாபிதுத்ராவ ராஹுச்சந்த்ரமஸம் யதா ॥

20

கர: - கரன்
த்ரவத: - ஓடும்
தான் த்ருஷ்ட்வா - அவர்களை பார்த்து,
நிவர்த்ய - திருப்பி,
ருஷித: - கோபங்கொண்டவனாய்
ஸ்வயம் - தானே
ராமம் ஏவ - ஸ்ரீராமரையே
ராஹு: - ராகு
சந்த்ரமஸம் - சந்திரனை
யதா - எவ்வண்ணமோ, அவ்வண்ணமே
அபிதுத்ராவ - எதிர்த்தோடினான்.

நித்யம்ஸ்டே ப்ரமத் ராமாயணே வால்பீத்யே ஆதிசாய்யே
எதுவியம்புதி ஸுதஸ்சரிசலாம் ஸம்ஹிதராமம் ஆரண்ய காண்டே
திரிபிரோவதோ தம ஸத்திமிப: ஸர்க: ॥

निहतं दूषणं दृष्ट्वा रणे त्रिविरसा सह ।

खरस्याप्यभवत् त्रासो दृष्ट्वा रामस्य विक्षम् ॥

நிறுதம் தூஷணம் த்ருஷ்ட்வா ரணே த்ரிபிரஸா ஸஹ ।

கரஸ்யாப்யபவத் த்ராஸோ த்ருஷ்ட்வா ராமஸ்ய விக்ரமம் ॥

1
ரணே - போரில்
த்ரிபிரஸா ஸஹ - த்ரிசிரஸ்ஸோடுகூட...
தூஷணம் - தூஷணனையும்
நிறுதம் - மாண்டவனாக
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
விக்ரமம் அபி - பராக்கிரமத்தையும்
த்ருஷ்ட்வா - சிந்தித்து,
கரஸ்ய - கரனுக்கு
த்ராஸ: - நடுக்கம்
அபவத் - உண்டாயிற்று.

स दृष्ट्वा राक्षसं सैन्यमविषह्यं महाबलम् ।

हतमेकेन रामेण त्रिशिरोदूषणावपि ॥

ஸ த்ருஷ்ட்வா ராக்ஷஸம் சைந்யமவிஷஹ்யம் மஹர்பலம் ।

ஹதமேகேந ராமேண த்ரிசிர்ரோ தூஷணாவபி ॥

2
ஸ: - அவன்
த்ரிசிர்ரோ தூஷணௌ - த்ரிசிரஸ் தூஷணவிவர்களையும்,
அவிஷஹ்யம் - எதிர்க்க முடியாத
மஹர்பலம் - மஹா பலமுள்ள
ராக்ஷஸம் - ராக்ஷஸ
சைந்யம் அபி - சையத்தையும்,
ராமேண - ஸ்ரீராமன்
ஒகேந - ஒருவராலேயே
ஹதம் - ஒழிந்ததாய்
த்ருஷ்ட்வா - கண்டான்.

तद्वलं हतभूयिष्ठं विमनाः प्रेक्ष्य राक्षसः ।

आससाद खरो रामं नमुचिर्वासयं यथा ॥

தத்பலம் ஹதபூயிஷ்டம் விமநா: ப்ரேக்ஷ்ய ராக்ஷஸ: ।

ஆஸஸாத கரோ ராமம் நமுசிர்வாஸவம் யதா॥

3

ராக்ஷஸ: - அரக்கனாகிய
கர: - கரன்,
தத்பலம் - அச்சையத்தைப் பற்றி
ஹதபூயிஷ்டம் - முற்றிலும் ஒழிந்ததாய்
விமநா: - வருந்தி
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ப்ரேக்ஷமய - நோக்கி
நமுசி: - 'நமுசி'யெனும் அஸுரன்
வாஸவம் - இந்திரனை
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஆஸஸாத - கிட்டினான்.

विकृष्य बलवच्चापं नाराचान् रत्नभोजनान् ।

खरविशेषं रामाय कुन्धानाशीविषानिव ॥

விக்ருஷ்ய பலவச்சாபம் நாராசான் ரக்த போஜநாந் ।

கரஸ்சிக்ஷேப ராமாய க்ருத்தாநஸீவிஷாநிவ ॥

4
கர: - கரன்,
ராமாய - ஸ்ரீராமரையுத்தேசித்து
சாபம் - வில்லை
பலவத் - பலமாய்
விக்ருஷ்ய - இழுத்து,
க்ருத்தாந் - சினங்கொண்டு
ரக்த போஜநாந் - ரத்தத்தையுறுஞ்சும்
ஆஸீவிஷாந் இவ - சர்ப்பங்கள் போன்ற
'நாராச'மெனும் பாணங்களை
சிக்ஷேப - விடுத்தான்.

ज्यां विधून्वन् सुबहः शिखायां विदश्यन् ।

चचार समरे मार्गाञ्छरे स्थगतः खरः ॥

ஜ்யாம் விதூன்வன் ஸுபஹு: ஸிக்ஷாயாஸ்த்ராணி தர்ஸயன் ।

சசார ஸமரே மார்காண் ஸரேர ரதகத: கர: ॥

5
ரதகத: - ரதத்திலிருந்த
கர: - கரன்,
ஸமரே - போரில்
ஜ்யாம் - நானை
விதூன்வன் - தெறித்துக்கொண்டு
பரிக்ஷயா - பரிநியால்
அஸ்திராணி - அஸ்திரங்களை
தர்ஸயன் - காண்பித்துக்கொண்டு

ஸரரை:	- பாணங்களால்
ஸுபஹுஸ:	- பலவிதமாய்
மார்க்கான்	- கதிகளை
சகார	- செய்துகாட்டினான்.

स सर्वाद्य दिशो बाणीः प्रदिशय महारथः ।

पूरयामास तं छट्वा रामोऽपि सुमहद्वज्रः ॥

ஸ ஸர்வாஸ்ச திரோ பாணை: ப்ரதிஸஸ்ச மஹாரத: ।

பூரயாமாஸ தம் த்ருஷ்ட்வா ராமோபி ஸுமஹத்தநு: ॥

மஹாரத: ஸ:	- மஹாரதனாகும்வன்
பாணை:	- பாணங்களால்
திஸ:	- திக்குகள்
ப்ரதிஸ:	- விதிக்குகள்
ஸர்வா: ச	- எல்லாவற்றையும்
பூரயாமாஸ	- நிரப்பினான்.
ராம: அபி	- பூராமரும்
தம் த்ருஷ்ட்வா	- அவனைப் பார்த்து,
ஸுமஹத்	- அதிமஹத்தான
தநு:	- வில்லை
ச	- அங்ஙனமே நிரப்பினார்.

स सायकैर्विवहैः सस्युल्लिखिवाग्निभः ।

नभश्चकाराविवरं पर्जन्य इव वृष्टिभिः ॥

ஸ ஸாயகைர் துர்விஷ்ணை: ஸஸ்புலிங்கை ரிவாத்திபி: ।

நபஸ்சகராவிவரம் பாஜ்னய இவ வருஷ்டிபி: ॥

ஸ:	- அவர்
ஸஸ்புலிங்கை:	- நெருப்புப் பொறிகளோடு கூடிய
அத்திபி: இவ	- நெருப்பு போன்ற
துர்விஷ்ணை:	- சகிக்க முடியாத
ஸாயகை:	- பாணங்களால்
பாஜ்னய:	- மேகம்
வ்ருஷ்டிபி:	- மழைத்தாரைகளால்
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நப:	- ஆகாயத்தை
அவிவரம்	- இடைவெளியற்றதாக
சகார	- செய்தார்.

तद्भूय शितैर्बाणीः खरशामविसर्जितैः ।

पर्याकाशमनाकाशं सर्वतः शरसंकुलम् ॥

தத்ப்பூவ ஸிதைர்பாணை: கரூரமவிஸர்ஜிதை: ।

பர்யாகாஸ மநாகாஸம் ஸர்வத: ஸரஸங்குலம் ॥

கரூரம விஸர்ஜிதை: - கரூராலும் பூராமனாலும் விடப்பட்ட

ஸிதை: பாணை: - கூரியபாணங்களால்

தத் - அந்த

பர்யாகாஸம் - ஆகாயம் முழுதும்

ஸர்வத: - எல்லாப் பக்கங்களிலும்

ஸரஸங்குலம் - அம்பு நிறைந்ததாய்

அநாகாஸம் - இடைவெளியற்றதாய்

பபூவ - விளங்கிற்று.

शरजालावृतः सूर्यो न तदा स्म प्रकाशते ।

अन्योन्यवधसरम्भादुभयोः संप्रयुध्यतोः ॥

ஸரஜாலாவ்ருத: ஸூரியோ ந ததா ஸம் ப்ரகாஸதே: ।

அனேயான்ய வதஸம்ரம்பாஸுபயோ: ஸம்ப்ரயுத்யதோ: ॥

உபயோ: - இருவர்களும்

அனேயான்ய வத - ஒருவரையொருவர் கொல்லவேண்டும்

ஸம்ரம்பாத் - ஸுமாத்நிரத்தோடு

ஸம்ப்ரயுத்யதோ: - யுத்தம் செய்கையில்

ஸூரிய: - சூரியன்

ஸரஜாலாவ்ருத: - பாண ஸமூகத்தால் மறைக்கப்பட்டவனாய்

ததா - அப்பொழுது

ப்ரகாஸதே ஸம்ந - பிரகாசிக்கவில்லை.

ततो नालीकनाराचैस्तीक्ष्णार्थिख विकर्णिभिः ।

आजघान खरो रामं तोरैरिव महाद्विपम् ॥

ததோ நாலீக நாராசைஸ்தீக்ஷணாக்ரைஸ்ச விகர்ணிபி: ।

ஆஜகாந கரோ ராமம் தோத்ரைரிவ மஹாத்விபம் ॥

தத: - அப்பொழுது

கர: - கரன்,

ராமம் - பூராமரை

மஹாத்விபம் - மஹாகஜத்தை

தோத்ரை: - ஈட்டிகளால்

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

நாலீக நாராசை: - 'நாலீகம்', 'நாராசம்' என்கிற பாணங்களாலும்

தீக்ஷணாக்ரை: - கூரிய முனையுள்ள

விகர்ணிபி: ச - 'விகர்ணி'யெனும் பாணங்களாலும்

ஆஜகாந - தாக்கினான்.

तं स्थस्थं धनुष्याणि राक्षसं पर्यवस्थितम् ।

दक्षुः सर्वभूतानि पाशहस्तमिवान्तकम् ॥

தம் ரதஸ்தம் தநுஷ்பாணிம் ராக்ஷஸம் பர்யவஸ்திதம் ।

தத்ருஸு: ஸர்வபூதாநி பாஸஹஸ்த மிவாந்தகம் ॥

தநுஷ்பாணிம் - வில்வேந்தி

ததஸ்தம் - ரதத்திலிருப்பவனாய்

பர்யவஸ்திதம் - ஒரே நிலையிலிருந்த

தம் ராக்ஷஸம் - அந்த அரக்கனை

ஸர்வ பூதாநி - எல்லா பிராணிகளும்

பாஸஹஸ்தம் - பாசத்தையேந்திய

அந்தகம் இவ - யமனென

தத்ருஸு: - தண்டார்கள்.

हन्तारं सर्वसैन्यस्य पौरुषे पर्यवस्थितम् ।

परिश्रान्तं महासत्त्वं मेने रामं खरस्तदा ॥

ஹந்தாரம் ஸர்வசைந்யஸ்ய பௌருஷே பர்யவஸ்திதம் ।

பரிஸ்ரான்தம் மஹாஸத்வம் மேனே ராமம் கரஸ்ததா ॥

கர: - கரன்,

பௌருஷே - தனது பராக்கிரமத்தில்

பர்யவஸ்திதம் - நிலைநின்று

ஸர்வ சைந்யஸ்ய - படை முழுவதையும்

ஹந்தாரம் - கொன்ற

மஹாஸத்வம் - மஹா தைரியசாலியாகிய

ராமம் - ஸ்ரீராமரை

ததா - அப்பொழுது

பரிஸ்ரான்தம் - களைப்புற்றவராக

மேனே - எண்ணினான்:

तं सिंहमिव विक्रान्तं सिंहविक्रान्तगामिनम् ।

छट्वा नोद्विजते रामः सिंहः क्षुद्रमु- यथा ॥

தம் ஸிம்ஹமிவ விக்ரான்தம் ஸிம்ஹவிக்ரான்தகாமிநம் ।

த்ருஷ்ட்வா நோத்விஜதே ராம: ஸிம்ஹ: க்ஷுத்ரம்ருகம் யதா ॥

ஸிம்ஹம் இவ - சிம்மத்தையொத்த

விக்ரான்தம் - பராக்கிரமமுற்றவனும்

ஸிம்ஹ விக்ரான்த - சிம்ம நடையையொத்து நடப்பவனுமான

காமிநம்

தம் - அவனை

ராம: த்ருஷ்ட்வா - ஸ்ரீராமர் பார்த்து,

11

12

13

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

3121

ஸிம்ஹ: - ஒரு சிம்மம்

க்ஷுத்ர ம்ருகம் யதா - அந்ரம்ருகத்திற்கெவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணம்

உத்விஜதே ந - சலியாதுருந்தார்.

ततः सूर्यनिकाशेन रथेन महता खरः ।

आससाद रणे रामं पतङ्ग इव पावकम् ॥

தத: ஸூர்யநிகாஸோந ரதேந மஹதா கர: ।

ஆஸஸாத ரணே ராமம் பதங்க இவ பாவகம் ॥

தத: - அப்பொழுது

கர: - கரன்

ஸூர்ய நிகாஸோந - சூரியனுக்கொப்பான

மஹதா - பெரிய

ரதேந - ரதத்திலிருந்துகொண்டு

பதங்க: - அந்துப்புச்சி

பாவகம் இவ - நெருப்பைப்போல்

ரணே - போரில்

ராமம் - ஸ்ரீராமரை

ஆஸஸாத - கிட்டினான்.

ततोऽस्य सशरं चापं मुष्टिदेशे महात्मनः ।

खरक्षिच्छेद रामस्य दशैयन् पाणिलाघवम् ॥

ததோஸ்ய ஸசரம் சாபம் முஷ்டிதேஸே மஹாத்மன: ।

கரக்ஷிச்சேத ராமஸ்ய தர்ஸயன் பாணிலாகவம் ॥

தத: - அதன்மேல்

கர: - கரன்

அஸ்ய - இந்த

மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய

ஸசரம் - அம்பு பூட்டிய

சாபம் - வில்லை

முஷ்டிதேஸே - கைப்பிடியில்

பாணி லாகவம் - கைவரிசையை

தர்ஸயன் - காண்பிப்பவனாய்

க்சிச்சேத - ஒடித்தான்.

स पुनस्त्वपरान् सप्त शरानादाय वसणि ।

निजघान खरः क्रुद्धः शक्रशनिमप्रमान् ॥

ஸ புனஸ்த்வபரான் ஸப்த ஸரானாதாய வர்மணி ।

நிஜகாந கர: க்ருத்த: ஸக்ராஸநிஸம்ப்ரபான் ॥

14

15

16

ஸ: கர:	- அந்த கரன்,
து:	- உடனே.
புன:	- மீளவும்
அபரான்	- வேறு,
ஸக்ராஸதி ஸமப்ரபான்	- இந்திரனது வஜ்ராயுதத்திற்கொப்பான
ஸப்த	- ஏழு
ஸராந்	- பாணங்களை
ஆதாய	- எடுத்து
க்ருத்த:	- சினமுற்றவனாய்
வர்மணி	- கவசத்தில்
நிஜகாந	- அடித்தான்.

ततस्तत् प्रहत् बाणैः खरमुक्तं सुपर्वभिः ।

पपात कवचं भूमी रामस्यादित्यवर्चसः ॥

ததஸ்தத் ப்ரஹதம் பாணை: கரமுக்கதை: ஸுபர்வபி: ।

பபாத கவசம் பூமௌ ராமஸ்யாதித்யவர்ச்சஸ: ॥

தத:	- அப்பொழுது
ஆதித்ய வர்ச்சஸ:	- சூரியனுக்கொப்பான காந்தியுடைய
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
தத் கவசம்	- அந்தக் கவசமானது
கரமுக்கதை:	- கரனால் விடப்பட்ட
ஸுபர்வபி:	- நல்ல கணுக்களுற்ற
பாணை:	- பாணங்களால்
ப்ரஹதம்	- அடியுண்டதாய்
பூமௌ	- பூமியில்
பபாத	- விழுந்தது.

ततः शरसहस्रेण रामप्रतिभीजसम् ।

अदयित्वा महानादं ननाद समरे खरः ॥

தத: ஸரஸஹஸ்ரேண ராமப்ரதிமௌஜஸம் ।

அர்தயித்வா மஹாநாதம் நநாத ஸமரே கர: ॥

தத:	- மேலும்
ஸர ஸஹஸ்ரேண	- அனேக பாணங்களால்
ஸமரே	- போரில்
அப்ரதி மௌஜஸம்	- ஒப்பற்ற பராக்ரமசாலியான
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
-அர்தயித்வா	- தாக்கிவிட்டு,
கரன்	- கரன்
மஹாநாதம் நநாத	- அட்டகாசத்தையிட்டான்.

17

18

स शरैरपितः क्रुद्धः सर्वान्रेषु राघवः ।

रराज समरे रामो विद्युमोऽग्निरिव ज्वलन् ॥

ஸ ஸரரரரபித: க்ருத்த: ஸர்வகாத்ரேஷு ராகவ: ।
ரராஜ ஸமரே ராமோ விதுமோக்நிரிவ ஜ்வலன் ॥

19

ராகவ:	- ரகுலத்திற் பிறந்த
ஸ:	- அந்த
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
ஸமரே	- போரில்
ஸர்வகாத்ரேஷு	- தேகம் முழுதும்
ஸரர:	- பாணங்களால்
அர்பித:	- அடியுண்டவராய்
க்ருத்த:	- சினங்கொண்டு
விதம்:	- புகையற்று
ஜ்வலன்	- எரியும்
அக்நி: இவ	- நெருப்பென
ரராஜ	- விளங்கினார்.

ततो गम्भीरनिर्हातं रामः शत्रुनिबर्हणः ।

चकारान्ताय स रिणोः सज्यमन्यमह्वन्तु ॥

ததோ கம்பீர நிர்ஹராதம் ராம: ஸத்ரு நிபர்ஹண: ।
சகராந்தாய ஸ ரிபோ: ஸஜ்யமன்யத மஹந்தது: ॥

20

தத:	- அப்பொழுது
ஸ:	- அந்த
ஸத்ரு நிபர்ஹண:	- சத்ருக்களையொழிக்கும்
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
கம்பீர நிர்ஹராதம்	- கம்பீரமாயொலிக்கும்
அன்யத்	- மற்றொரு
மஹத்	- மஹத்தான
தது:	- வில்லை,
ரிபோ:	- சத்ருவினது
அந்தாய	- முடிவிற்காக
ஸஜ்யம் சகார	- நானேற்றினார்.

सुमहर्षिणाय यत्तदित्सृष्टं महर्षिणा ।

वरं तद्धनुरुद्यम्य खरं समभिधावत ॥

ஸுமஹத்வைஷ்ணவம் யத்தததிஸ்ருஷ்டம் மஹர்ஷிணா ।
வரம் தத்தநுருத்யம்ய கரம் ஸமபிதாவத ॥

21

யத்	- எது
மஹர்ஷிணா	- முனிவர் பெருமானால் (அகஸ்தியரால்)

அதிஸ்ருஷ்டம்	- வெகுமதியாயளிக்கப்பட்டதோ,
தத்	- அந்த
ஸுமஹத்	- மிகப் பெரியதும்
வரம்	- சிறந்ததுமான
வைஷ்ணவம்	- விஷ்ணுவின்து
தநு:	- வில்லை
தத்	- அப்பொழுது
உத்யம்ய	- உயர்த்தி,
கரம்	- கரணை
ஸமபிதாவத	- தாக்கினார்.

ततः कनकपुङ्खस्तु शरैः संनतपर्वभिः ।

बिभेद रामः संकुलः खरस्य समरे ध्वजम् ॥

தத: கனகபுங்கைஸ்து ஸரை: ஸந்தபர்வபி: ।

பிபேத ராம: ஸங்க்ருத்த: கரஸ்ய ஸமரே த்வஜம் ॥

தத:	- அப்பொழுது
து	- உடனே
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
ஸங்க்ருத்த:	- சினங்கொண்டவராய்
கனகபுங்கை:	- பொன் கட்டுகளுற்று
ஸந்தபர்வபி:	- சமமான கணுக்களுற்ற
ஸரை:	- பாணங்களால்
ஸமரே	- போரில்
கரஸ்ய	- கரனுடைய
த்வஜம்	- த்வஜத்தை
பிபேத	- அறுத்துத் தள்ளினார்.

स दर्शनीयो बहुधा विकीर्णः काश्चनध्वजः ।

जगाम धरणीं सूर्यो देवतानामिवाञ्जया ॥

ஸ தர்ஸநியோ பஹுதா விகிர்ண: காஞ்சநத்வஜ: ।

ஜகாம தரணீம் ஸூரியோ தேவதாநாமிவாஞ்யா ॥

ஸ:	- அந்த
தர்ஸநிய:	- அழகான
காஞ்சந த்வஜ:	- தங்கக்கொடி
பஹுதா	- பல துணுக்காய்
விகிர்ண:	- சிதறி
தரணீம்	- பூமியில்
தேவதாநாம்	- தேவதைகளுடைய
ஆஞ்யா	- உத்தரவின்படி

22

23

ஸூரிய: இவ - சூரியபகவான்போல
ஜகாம - வந்துசேர்ந்தது.

तं चतुर्भिः खरः कुद्धो रामं गात्रेषु मार्गणैः ।

विब्याध युधि मर्मज्ञो मातङ्गमिव तोमरैः ॥

தம் சதுர்பி: கர: க்ருத்தோ ராமம் காத்ரேஷு மார்கணை: ।

விவ்யாத யுதி மர்மஞோ மாதங்கமிவ தோமரை: ॥

கர:	- கரன்,
க்ருத்த:	- சினங்கொண்டு
யுதி	- போரில்
தம்	- அந்த
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
காத்ரேஷு	- அவயவங்களில்
மர்மஞ:	- மர்மமறிந்து
தோமரை:	- ஈட்டிகளால்
மாதங்கம் இவ	- யானையைப்போல
சதுர்பி:	- நான்கு
பாணை:	- பாணங்களால்
வில்யாத	- துன்புறுத்தினான்.

स रामो बहुभिर्बाणैः खरकामुक्निःसृतैः ।

विद्धो रुचिरसिक्ताङ्गो भूय रूषितो भुञ्जाम् ॥

ஸ ராமோ பஹுபிர்பாணை: கரகாமுக் நிஸ்ஸ்ருதை: ।

வித்தோ ருதிரஸித்தாங்கோ பபூவ ருஷிதோ ப்ருசாம் ॥

ஸ:	- அந்த
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
கரகாமுக்	- கரன் வில்வினின்று
நிஸ்ஸ்ருதை:	- விடுபட்ட
பஹுபி: பாணை:	- பல பாணங்களால்
வித்த:	- தைக்கப்பட்டு
ருதிர ஸித்தாங்க:	- ரத்தத்தால் அங்கமெல்லாம் நனைந்து
ப்ருசாம்	- கடுமையாக
ருஷித: பபூவ	- சினங்கொண்டார்.

स धनुर्धन्विना श्रेष्ठः प्रगृह्य परमाहवे ।

मुनीव परमेष्वासः षट् शरानमिलक्षितान् ॥

ஸ தநுர் தன்விநாம் ஸ்ரேஷ்ட: ப்ரக்ருஹ்ய பரமாஹவே ।

முமோச பரமேஷ்வாஸ: ஷட் ஸராநபி லக்ஷிதான் ॥

தன்விநாம்	- வில்லாளிகளில்
ஸ்ரேஷ்ட:	- முதல்வரும்

24

25

26

பரமேஷ்வராலு:	- சிறந்த வில்லையுடையவருமான
ஸ:	- அவர்
பரமாவஹவே	- பெரும் போரில்
தநு:	- தனுஸ்லை
ப்ரக்ருஹ்ய	- எடுத்தி,
அபிலக்ஷிதான்	- குறிக்கப்பட்டவைகளான
ஷட் ஸராந்	- ஆறு பாணங்களை
முமோச	- எய்தார்.

शिरस्येकेन बाणेन द्वाभ्यां बाह्वोरथार्दयत् ।

त्रिभिश्चन्द्रार्धवक्त्रैश्च वक्षस्यभिजघान ह ॥

ஸரீஸ்யேகேந பாணேன த்வாப்யாம் பாஹ்வோரதார்தயத் ।

த்ரிபிஸ்சந்த்ரார்தவக்த்ரைய்ச்ச வக்ஷஸ்யபிஜகந ஹ ॥

அத	- அப்பொழுது
தம்	- அவளை
ஏகேந பாணேன	- ஒரு பாணத்தால்
ஸரீஸ்யே	- சிரஸ்ஸிலும்,
த்வாப்யாம்	- இரண்டு பாணங்களால்
பாஹ்வோ: ஹ	- இரு கைகளிலும்
அர்ப்யத்	- தாக்கினார்.
சந்த்ரார்தவக்த்ரை:	- அர்த்த சந்திர முகமுடைய
த்ரிபி:	- மூன்று பாணங்களால்
வக்ஷஸி	- மார்பில்
அபிஜகந	- அடித்தார்.

ततः पश्चान्महातेजा नारायान् भास्करोपमान् ।

जिघात्सु राक्षसं क्रुद्धस्त्रयोदशं समाददे ॥

தத: பஸ்சான் மஹாதேஜா நாராயான் பாஸ்கரோபமான் ।

ஜிகாட்ஸு ராக்ஷஸம் க்ருத்ஸ்த்ரயோதஸ ஸமாததே ॥

தத: பஸ்சாத்	- அதன்மேல்
மஹாதேஜா:	- மஹாதேஜோவானாகுமவர்
க்ருத்த:	- சினமுற்று
ராக்ஷஸம்	- அரக்களை
ஜிகாட்ஸு:	- கொல்லத் தீர்மானித்து
பாஸ்கரோபமான்	- சூரியனுக்கொப்பான
த்ரயோதஸ	- பரிமூன்று
நாராயான்	- 'நாராச' பாணங்களை
ஸமாததே	- எடுத்துக்கொண்டார்.

ततोऽस्य युगमेकेन चतुर्भिस्तुरो हयान् ।

षष्ठेन तु शिरः संख्ये खरस्य रथसारथे: ॥.

27

ததோஸ்ய யுகமேகேந சதுர்பிஸ்சதுரோ ஹயான் ।

ஷஷ்டேந து ஸிர: ஸங்க்யே கரஸ்ய ரதஸாரதே: ॥

त्रिभिस्त्रिवेण बलवान् द्वाभ्यामथ महाबलः ।

द्वादशेन तु बाणेन खरस्य सशरं धनुः ॥

த்ரிபிஸ்த்ரிவேணும் பலவான் த்வாப்யாமுஷம் மஹாபல: ।

த்வாதசேந து பாணேன கரஸ்ய ஸஸரம் தநு: ॥

त्रिषु यज्ञनिकाशेन राघवः प्रहसन्निव ।

त्रयोदशेनैकसमो विभेद समरे खरम् ॥

சித்வா வஜ்ரநிகாஸேந ராகவ: ப்ரஹஸந்திவ ।

த்ரயோதசேநேந்த்ரஸமோ விபேத ஸமரே கரம் ॥

தத:	- அப்பொழுது
ஸங்க்யே	- போரில்
மஹாபல:	- மஹா ஸாமர்த்தியமுடையவரும்,
இந்திர ஸம:	- இந்திரனை நிகர்த்தவரும்,
பலவான்	- பலவானுமாகிய
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்,
அஸ்ய கரஸ்ய	- இந்த கரனது
யுகம்	- நுகத்தடியை
ஏகேந	- ஒரு பாணத்தாலும்,
சதுர: ஹயான்	- நான்கு குதிரைகளை
சதுர்பி:	- நான்கு பாணங்களாலும்,
ரதஸாரதே:	- தேர்ப்பாகணுடைய
ஸிர:	- தலையை
ஷஷ்டேந து	- ஆறாவது பாணத்தாலும்,
த்ரிவேணும்	- ஏரீகாவை
த்ரிபி:	- மூன்று பாணங்களாலும்,
அக்ஷ:	- இருசை
த்வாப்யாம்	- இரு பாணங்களாலும்,
கரஸ்ய	- கரனது
ஸஸரம்	- பஸணத்தோடு கூடிய
தநு:	- வில்லை
த்வாதசேந	- பன்னிரண்டாவது
பாணேன து	- பாணத்தாலும்,
சித்வா	- அறுத்துத் தள்ளிவிட்டு,
கரம்	- கரனை
வஜ்ரநிகாஸேந	- வஜ்ராயுத்தை நிகர்த்த
த்ரயோதசேந	- பரிமூன்றாவது பாணத்தால்.

31

28

ஸமரே - போரில்
ப்ரஹஸத் இவ - விளையாட்டாக
பிபேத - வாரியெறிந்தார்.

प्रमन्धन्वा विस्थो हताथो हतसारथिः ।

गदापाणिरवलुत्य तस्थी भूमी खरस्तदा ॥

ப்ரபக்த தன்வா விரதோ ஹதாஸ்வோ ஹதஸாரதி: ।

கதாபாணிரவல்லுத்ய தஸ்தேள பூமௌ கரஸ்ததா ॥

ததா - அப்பொழுது
கர: - கரன்,
ப்ரபக்த தன்வா - வில்முறிந்து
விரத: - ரதமிழிந்து
ஹதாஸ்வ: - குதிரைகள் மாண்டு
ஹதஸாரதி: - சாரதியும் மாண்டு
கதாபாணி: - கதாபாணியாய்
பூமௌ - தலையில்
அவப்பலுத்ய - குதித்து,
தஸ்தேள - நின்றான்.

तत् कर्म रामस्य महास्यस्य समेत्य देवाश्च महर्षयश्च ।

अपूजयन् प्राञ्जल्यः प्रहृष्टास्तदा विमानप्रगताः समेताः ॥

தத் கர்ம ராமஸ்ய மஹாஸ்யஸ்ய
ஸமேத்ய தேவாஸ்ச மஹர்ஷயஸ்ச ।

அபூஜயந் ப்ராஞ்ஜலய: ப்ரஹ்ருஷ்டஸ-
ததா விமானாக்ரகதா: ஸமேதா: ॥

ததா - அப்பொழுது
ஸமேதா: - ஒன்றுகூடி,
விமானாக்ரகதா: - சிறந்த விமானங்களிலிருந்த
தேவா: ச - தேவர்களும்,
மஹர்ஷய: ச - மஹர்ஷிகளும்
ப்ராஞ்ஜலய: - கைகூப்பியவர்களாய்
ஸமேத்ய - கிட்டி,
ப்ரஹ்ருஷ்டா: - ஸந்தோஷமுற்றவர்களாய்
மஹாரதஸ்ய - பெரும் போர் வீரராகிய
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமரது
தத் கர்ம - அச்செயலை
அபூஜயந் - மெச்சினார்கள்.

இத்யாஸ்யே ஸ்ருதம் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிவால்யே
சுதம்மிஸ்தி ஸுதம்மிஸ்தாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய கண்டே-
கரணம் ஸம்ப்ரஹ்ரதாம் அஷ்டாப்யம்: ஸங்க: ॥

ஏகோந் தரிம்ஸ: ஸர்க: - 29

खरं तु विस्थं रामो गदापाणिमवस्थितम् ।

मुद्रपूर्वं महातेजाः परुषं वाक्यमब्रवीत् ॥

கரம் து விரதம் ராமோ கதாபாணி மவஸ்திதம் ।
முகுதுபூர்வம் மஹாதேஜா: பருஷம் வாக்யமப்ரவீத் ॥

மஹாதேஜா: - மஹாதேஜோவானாகிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
விரதம் - தேரொழிந்து
கதாபாணிம் - கதாபாணியாய்
அவஸ்திதம் - எதிர்ப்பந்து நின்று
கரம் - கரனைப் பார்த்து
வாக்யம் - பின்வரும் திருவாக்கை
முகுது பூர்வம் - இனிமையாகவும்
பருஷம் து - கடுமையாகவும்
அப்ரவீத் - திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

गजाश्रयसंबाधे बलं महति तिष्ठता ।

कृतं सुदारुणं कर्म सर्वलोकजुगुप्सितम् ॥

கஜாஸ்வரத ஸம்பாதே பலே மஹதி திஷ்டதா ।

க்ருதம் ஸுதாருணம் கர்ம ஸர்வலோக ஜுகுப்ஸிதம் ॥

கஜாஸ்வரத ஸம்பாதே-யானை, குதிரை, ரதம் இவைகள் நிறைந்துள்ள
மஹதி - மஹத்தான
பலே - சைன்யத்தில்
திஷ்டதா - நம்பிக்கை கொண்டவுள்ளால்
ஸர்வலோக ஜுகுப்ஸிதம்-உலகத்திலுள்ளோர் யாவரும் அருவருக்கத்தக்க
ஸுதாருணம் - மிக்க கொடிய
கர்ம - செயல்
க்ருதம் - செய்யப்பட்டது.

उद्वेजनीयो भूतानां नृशंसः पापकर्मकृत् ।

त्रयाणामपि लोकानामीश्वरोऽपि न तिष्ठति ॥

உத்வேஜநீயோ பூதாநாம் ந்ருபஸம்ஸ: பாபகர்மக்ருத் ।

த்ரயாணாமபி லோகாநாம் மீஸ்வரோ஽பி நி திஷ்டதி ॥

பூதாநாம் - பிராணிகளால்
உத்வேஜநீய: - அருவருக்கத்தக்கவனாய்
ந்ருபஸம்ஸ: - ஈவிரக்கமின்றி
பாபகர்மக்ருத் - கொடிய செயல்களைப் புரியுமொருவன்

த்ரயாணாம்	- மூன்று
லோகாநாம் அபி	- உலகங்களுக்கும்
ஈஸ்வர: அபி	- ஈஸ்வரனாரிருப்பினும்
ந திஷ்டதி	- உருப்படியாக மாட்டான்.

कर्म लोकविच्छेदं तु कुर्यान् क्षणदाचर ।

तीक्ष्णं सर्वजानो हन्ति सर्पं दुष्टमिवागतम् ॥

கர்ம லோகவிருத்தம் து குர்வாணம் ஷ்ணதாசர ।
தீக்ஷணம் ஸர்வஜனோ ஹந்தி ஸர்பம் துஷ்டமிவாகதம் ॥

க்ஷணதாசர	- அரக்க!
லோக விருத்தம்	- உலகத்திற்கொவ்வாத
கர்மது	- செயலையே
குர்வாணம்	- புரியுமொருவனை
ஸர்வஜந:	- உலகத்தவர்
ஆகதம்	- கண்முன் கண்ட
துஷ்டம் ஸர்பம் இவ	- துஷ்டப் பாம்பைப்போல்
தீக்ஷணம்	- கடுமையாய்
ஹந்தி	- துரத்துகின்றனர்.

लोमात् पापानि कुर्यान्: कामाद्वा यो न बुध्यते ।

हृष्ट: पश्यति तस्यान्तं ब्राह्मणी करकादिव ॥

லோபாத் பாபானி குர்வாண: காமாத்வா யோ ந புத்தேதே ।
ஹ்ருஷ்ட: பஸ்யதி தஸ்யாந்தம் ப்ராஹ்மணீ கரகாதிவ ॥

ய:	- எந்தவொரு
ப்ரஷ்ட:	- அன்யாயக்காரன்
லோபாத்	- ப்ரேரணையாலோ
காமாத்வா	- அற்பமனோரத்தாலோ
பாபானி	- பாபங்களை
குர்வாண:	- செய்துகொண்டு
புத்தேதே ந	- உள்ளபடியறியாதிருக்கிறானோ (அவன்)
தஸ்ய	- அந்னுடைய
அந்தம்	- பயனை
ப்ராஹ்மணீ	- அரணை
கரகாத்	- ஆலங்கட்டியால்
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பஸ்யதி	- அனுபவிக்கிறான்.

वसतो दण्डकारण्ये तापसान् धर्मचारिणः ।

किं नु हत्वा महाभाग नृ फलं प्राप्स्यसि राक्षस ॥

வஸதோ தண்டகாரண்யே தாபஸான் தர்மசாரிண: ।
கிம் நு ஹத்வா மஹாபாகான் பலம் ப்ராப்ஸ்யஸி ராக்ஷஸ ॥

ராக்ஷஸ!	6
தண்டகாரண்யே	- தண்டகாவனத்தில்
தர்மசாரிண:	- தர்மத்தை யனுஷ்டித்துக்கொண்டு
வஸத:	- வளரிக்கும்
மஹாபாகான்	- மகாத்மாக்களாகிய
தாபஸான்	- தாபிகளை
ஹத்வா	- கொன்று,
கிம் நு	- எந்த
பலம்	- பயனை
ப்ராப்ஸ்யஸி	- நீயடையப்போகின்றனை?

न चिरं पापकर्माणः कूरा लोकजुगुप्सिताः ।

ऐश्वर्यं प्राप्य तिष्ठन्ति शीर्णमूला इव द्रुमाः ॥

ந சிரம் பாபகர்மாண: க்ரூரா லோகஜுகுப்ஸிதா: ।
ஐஸ்வர்யம் ப்ராப்ய திஷ்டந்தி ஸீர்ண மூலா இவ த்ருமா: ॥

லோகஜுகுப்ஸிதா:	- 'உலகத்தாரால் வெறுக்கத்தக்கவர்களாய்
பாபகர்மாண:	- தீச்செயல் புரியும்
க்ரூரா:	- துஷ்டர்கள்,
ஐஸ்வர்யம்	- பாக்கத்தை
ப்ராப்ய	- அடைந்து,
ஸீர்ண மூலா:	- வேரறுந்த,
த்ருமா: இவ	- விருக்ஷங்கள் போல,
சிரம்	- வெகுநாள்
ந திஷ்டந்தி	- வாழ மாட்டார்கள்.

अवश्यं लभते कर्ता फलं पापस्य कर्मणः ।

घोरं पर्यागते काले द्रुमः पुष्पमिवार्तवम् ॥

அவஸ்யம் லபதே கர்தா பலம் பாபஸ்ய கர்மண: ।
கோரம் பர்யாகதே காலே த்ரும: புஷ்பமிவார்தவம் ॥

த்ருமா:	- 'விருக்ஷங்கள்
ஆர்தவம்	- பருவகாலத்திய
புஷ்பம் இவ	- புஷ்பத்தைப்போல
பாபஸ்ய கர்தா	- பாபத்தைப் புரிபவன்,
கர்மண:	- தனது செயலின்
பலம்	- பயனை
காலே	- அதற்குரிய காலம்
பர்யாகதே	- வந்துற்றதும்

கோரம் - அஸஹ்யமாப்
அவஸ்யம் - தடையின்றி
லபதே - அடைகிறான்.

न विरात् प्राप्यते लोके पापानां कर्मणां फलम् ।

सविषाणांमिवाज्ञानां भुक्तानां क्षणदाचर ॥

ந சிராத் ப்ராப்யதே லோகே பாபநாம் கர்மணாம் பலம் ।

ஸவிஷாணாமிவாந்நாநாம் புக்தநாம் க்ஷணதாசர ॥

க்ஷணதாசர - 'நிசாசர'
லோகே - உலகில்
ஸவிஷாணாம் - விஷம் கலந்து
புக்தநாம் - புறிக்கப்பட்ட
அந்நாநாம் - அன்னத்திற்கு
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
பாபநாம் கர்மணாம் - பாபச் செயல்களுக்கு
பலம் - பயன்
நசிராத் - சீக்கிரத்திலேயே
ப்ராப்யதே - அடையப்படுகிறது.

पापमाचरतां घोरं लोकस्याप्रियमिच्छताम् ।

अहमासादितो राज्ञा प्राणान् हन्तुं निशाचर ॥

பாபமாசரதாம் கோரம் லோகஸ்யாப்ரியமிச்சதாம் ।

அஹமாஸாதிதோ ராஜ்னா ப்ராணான் ஹந்தும் நிசாசர ॥

நிசாசர - 'நிசாசர'
லோகஸ்ய - உலகிற்கு
அப்ரியம் - தீமையை
இச்சதாம் - கருதி
கோரம் பாபம் - கொடிய பாவத்தை
ஆசரதாம் - செய்பவர்களின்
ப்ராணான் ஹந்தும் - உயிரை மாய்க்க
அஹம் - நான்
ராஜ்னா - அதிகாரம் பெற்றவனாய்
ஆஸாதித: - வந்துள்ளேன்.

अथ हि त्वां मया मुक्ताः शराः कश्चनशूषणाः ।

विदार्य निपतिष्यन्ति वल्मीकमिव पन्नगाः ॥

அத்ய ஹி த்வாம் மயா முக்தா: ஸ்ரா: காஞ்சனசூஷணா: ।

விதார்ய நிபதிஷ்யந்தி வல்மீகமिव பந்நகா: ॥

E

10

11

ஆரண்ய காண்டம் - இருபத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

அத்ய - 'இப்பொழுது'
மயா - என்னால்
முக்தா: - விடுக்கப்பட்ட
காஞ்சன சூஷணா: - பொன்னிழைக்கப்பெற்ற
ஸ்ரா: - பாணங்கள்
த்வாம் ஹி - உன்னையும்
விதார்ய - பிளந்து
பந்நகா: - பாம்புகள்
வல்மீகம் இவ - புற்றினுள் போல
நிபதிஷ்யந்தி - விழப்போகின்றன.

ये त्वया दण्डकारण्ये भक्षिता धर्मचारिणः ।

तानद्य निहतः संख्ये ससैन्योऽपुनर्मिष्यसि ॥

யே த்வயா தண்டகாரண்யே பக்ஷிதா தர்மசாரிண: ।

தாநத்ய நிஹத: ஸங்க்யே ஸஸையோர் அநுகமிஷ்யஸி ॥

தண்டகாரண்யே - 'தண்டகாரண்யத்தில்'
யே - எந்த
தர்மசாரிண: - தர்மவீட்டர்கள்
த்வயா - உன்னால்
பக்ஷிதா: - புறிக்கப்பட்டார்களோ;
தாந் - அவர்களை
அத்ய - இப்பொழுது
ஸங்க்யே - போரில்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டு
ஸஸைய: - சையத்தோடுகூட
அநுகமிஷ்யஸி - பின்பற்றுவாய்.

अथ त्वां विहतं बाणैः पश्यन्तु परमर्षयः ।

निरयस्थं विमानस्था ये त्वया हिसिताः पुरा ॥

அத்ய த்வாம் விஹதம் பாணை: பர்யந்து பரமர்ஷய: ।

நிரயஸ்தம் விமானஸ்தா யே த்வயா ஹிம்ஸிதா: புரா ॥

புரா - 'முன்னரே'
த்வயா - உன்னால்
ஹிம்ஸிதா: - கொல்லப்பட்டவர்கள்
யே - எவர்களோ, அந்த
பரமர்ஷய: - பரமரிஷிகள்
விமானஸ்தா - விமானங்களிலிருப்பவர்களாய்
த்வாம் - உன்னை
அத்ய - இப்பொழுது

12

13

பரிணை: - பாணங்களால்
விஹதம் - கொல்லப்பட்டு
நிரயஸ்தம் - நரகத்தில் கிடக்கின்றவனாய்
பஸ்யந்து - கண்குளிரப் பார்க்கட்டும்.

प्रहर त्वं यथाकामं कुरु यत्नं कुलाघम ॥

ப்ரஹர த்வம் யதாஶாமம் குரு யத்நம் குலாதம ॥
குலாதம - 'இழிவுலத்தோனோ'
த்வம் - நீ
யதாஶாமம் - இஷ்டப்பிரகாரம்
ப்ரஹர - போர்புரி.
யத்நம் - வேண்டிய முயற்சியை
குரு - செய்.

14

अथ ते पातयिष्यामि शिरस्तालफलं यथा ॥

அத்ய தே பாதயிஷ்யாமி ஸிரஸ்தாலபலம் யதா ॥
அத்ய - 'இப்பொழுது'
தே ஸிர: - உள் தலையை
தால பலம் யதா - பனம்பழத்தைப் போல
பாதயிஷ்யாமி - வீழ்த்தப் போகிறேன்.
एवमुक्तस्तु रामेण कृष्णः संस्तलीचनः ।

15

प्रत्युवाच खरो राम प्रहसन् क्रोधमूर्च्छितः ॥

ஏவுமுத்தஸ்து ராமேண க்ருத்த: ஸம்ரக்த லோசன: ।
ப்ரத்யுவாச கரோ ராமம் ப்ரஹஸன் க்ரோத மூர்ச்சித: ॥
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - இங்ஙனம்
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
கர: - கரன்,
க்ருத்த: - சினந்து
ஸம்ரக்த லோசன: - கன்னிவக்க
க்ரோத மூர்ச்சித: - கோபத்தால் மெய்மறந்து,
து - இப்பொழுது
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து,
ப்ரஹஸன் - சிரித்துக்கொண்டு
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு பதிலுரைத்தான்.

16

प्राकृतान् राक्षसान् हत्वा युद्धे दशस्थात्मज ।

ஆதான ராக்ஷஸான் ஹ்வா யுத்தே டசஸ்தாத்தமஜ ।

आत्मना कथमात्मानमप्रशस्यं प्रशंसति ॥

ப்ராக்ருதான் ராக்ஷஸான் ஹத்வா யுத்தே தஸரதாத்தமஜ ।
ஆத்மநா கதமாத்தமாநம் ப்ரஸம்ஸஸி ॥

17

தஸரதாத்தமஜ - 'தசரதனின் மகனோ'
யுத்தே - போரில்.
ப்ராக்ருதான் - ஆற்றலற்ற
ராக்ஷஸான் - அரக்கர்களை
ஹத்வா - கொன்றுவிட்டு,
அப்ரஸம்ஸயம் - புகழுக்கனாஹமான
ஆத்மனாம் - தன்னைப்பற்றி
ஆத்மநா - தானாகவே
கதம் - எவ்வாறு
ப்ரஸம்ஸஸி - புகழ்ந்து கொள்கின்றனை.

विष्मन्ता बलवन्तो वा ये भवन्ति नरर्षभाः ।

கயயந்தி ந தே கிசிதேஜசா ச்வெந ரவிதா: ॥

விக்ரந்தா பலவந்தோ வா யே பவந்தி நரர்ஷபா: ।
கதயந்தி ந தே கிஞ்சித் தேஜஸா ஸ்வேந கர்விதா: ॥

18

நரர்ஷபா: - 'புருஷோத்தமர்களாகியும்'
பலவந்த: - பலசாலிகளாகியும்,
விக்ரந்தா: வா - சாமர்த்தியசாலிகளாகியும்
யே - எவர்கள்
பவந்தி - இருக்கிறார்களோ,
தே - அவர்கள்
கிஞ்சித் - சற்றும
ஸ்வேந - தனது
தேஜஸா - பராக்ரமத்தால்
கர்விதா: - செருக்குற்றவர்களாய்
கதயந்தி ந - புகழ்ந்துகொள்ள மாட்டார்கள்.

प्राकृतास्त्यकृतात्मानो लोके क्षत्रियपांसनाः ।

நிரதகம் விகத்தந்தே யதா ராம விகத்தஸே ॥

ப்ராக்ருதாஸ்த்வக்ருதாத்தமாநோ லோகே க்ஷத்ரியபாம்ஸநா: ।
நிரதகம் விகத்தந்தே யதா ராம விகத்தஸே ॥

ராம - 'ராம'
விகத்தஸே யதா - நீ புகழ்ந்து கொள்ளுகிறதுபோல
லோகே - உலகில்
அக்ருதாத்மந: - மூட
ப்ராக்ருதா: - அற்ப
க்ஷத்ரியபாம்ஸநா: து - க்ஷத்ரியபாதமர்கள்தான்

நிரந்தகம் - பொருளில்லாது
விகத்தந்தே - புகழ்ந்து கொள்ளுகிறார்கள்.

कुलं व्यपदिशन् वीरः समरे कौटुम्बिकास्यति ।

मृत्युकाले हि संप्राप्ते स्वयमस्तव स्तोत्रम् ॥

குலம் வ்யபதிஸன் வீர: ஸம்ரே கோட்டிதாஸ்யதி ।
மருத்யுகாலே ஹி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்வயமப்ரஸ்தவே ஸ்தவம் ॥

20

ஸம்ரே - 'போரில்'
மருத்யுகாலே - மாண்டுபோகும் வேளை
ஸம்ப்ராப்தேது - நெருங்கியிருக்கையில்
குலம் - நற்குடிப்பிறப்பை
வ்யபதிஸன் - தெரிவித்துக்கொள்ளுகிற
வீர: - வீரனாகும்
க: - எவன்தான்
அப்ரஸ்தவே - ப்ரகிருதமன்னியில்
ஸ்வயம் - தானாகவே
ஸ்தவம் - தற்புகழ்ச்சியை
அபிதாஸ்யதி - சொல்லிக்கொள்வான்.

सर्वथा लघुत्वं ते कथनेन विदर्शितम् ।

सुवर्णप्रतिरूपेण तत्पतेनेव कुशाग्निना ॥

ஸர்வதா து லகுத்வம் தே கத்தநேந விதர்ஸிதம் ।
ஸுவர்ண ப்ரதிருபேண தப்தேநேவ குஸாக்நிநா ॥

21

தப்தேந - 'கொளுத்தப்பட்ட'
ஸுவர்ண ப்ரதிருபேண - தங்கத்தை நிகர்த்த
குஸாக்நிநா இவ - தப்பெயரினக்களியால் பேரல்
கத்தநேந - தற்புகழ்ச்சியால்
தே - உனது
லகுத்வம் து - அற்புத்தனந்தான்
ஸர்வதா - முற்றிலும்
விதர்ஸிதம் - வெளியிடப்பட்டது.

न तु मामिह तिष्ठन्तं पश्यसि त्वं गदाधरम् ।

धराधरमिवாகम्यं पर्वतं धातुभिश्चितम् ॥

ந து மாமிஹ திஷ்டந்தம் பஸ்யஸி த்வம் கதாதரம் ।
தாதுபிஸிதம் பாயம் பாவதம் தாதுபிஸிதம் ॥

22

த்வம் - 'ந'
கதாதரம் - கதாபாணியாய்
இஹ திஷ்டந்தம் - இங்கு நிற்கும்
மாம் - என்னை
தாதுபி: - தாதுக்களால்

சிடம் - விளங்கிக்கொண்டும்
தராதரம் - பூமியைத் தாங்கிக் கொண்டுமிருக்கும்
பர்வதம் இவ - பர்வத்தைப் போல்
அகம்ப்யம் - அசைக்க முடியாதவனென
பஸ்யஸி ந து - அறிந்துகொள்ளவில்லை போலும்.

पर्याप्तोऽहं गदापाणिहन्तुं प्राणान् रणे तव ।

त्रयाणामपि लोकानां पाशहस्त इवान्तकः ॥

பர்யப்தோஹம் கதாபாணிஹந்தும் ப்ராணான் ரணே தவ ।
த்ரியாணாமபி லோகாநாம் பாஸஹஸ்த இவாந்தக: ॥

23

கதாபாணி: - 'கதாபாணியாகிய'
அஹம் - நான்
ரணே - போரில்
பாஸஹஸ்த: - பாசத்தைக் கைக்கொண்ட
அந்தக: இவ - யமனென
த்ரயாணாம் லோகாநாம் - மூன்றுலகங்களுடையவும்
தவ அபி - உன்னுடையவும்
ப்ராணான் - உயிரை,
ஹந்தும் - மார்க்க
பர்யப்த: - வல்லன்.

कामं बहुपि वक्तव्यं त्वयि वक्ष्यामि न त्वहम् ।

अस्तं गच्छेद्वि सविता युद्धविजस्ततो भवेत् ॥

காமம் பஹுபி வக்தவ்யம் த்வயி வக்ஷ்யாமி ந த்வஹம் ।
அஸ்தம் கச்சேத்தி ஸவிதா யுத்தவித்ரஸ்த ததோ பவேத் ॥

24

த்வயி - 'உன்னிடத்தில்'
வக்தவ்யம் - சொல்ல வேண்டியது
பஹு - அதிகமிருக்கிறது.
காமம் அபி - ஆகிலும்
து - இப்பொழுது
அஹம் - நான்
வக்ஷ்யாமி ந - சொல்லப் போவதில்லை.
ஹி - ஏனெனில்
ஸவிதா - சூரியன்
அஸ்தம் கச்சேத் - அஸ்தமனமாகிவிடுவான்.
தத: - அப்படியாகில்
யுத்தத்திற்கொட்பூறு
பவேத் - உண்டாகும்.

यतुर्दश सहस्राणि राक्षसानां हतानि ते ।

त्वदिनाशात् ऋषिणां तेषामखममार्जनम् ॥

சதுர்தபர ஸஹஸ்ராணி ராஜஸாநம் ஹதாநி தே ।

தவத்விநாஸாத் கரிஷ்யாமி தேஷமாஸ்ரப்ரமார்ஜனம் ॥

தேஷம்	-	அந்த
ராஜஸாநம்	-	அரக்கர்களுடைய
சதுர்தபர	-	பதினான்கு
ஸஹஸ்ராணி	-	ஆயிரவர்
ஹதாநி வை	-	கொல்லப்பட்டனர்.
தவத் விநாஸாத்	-	உன்னைக் கொன்றதால்
அஸ்ரப்ரமார்ஜனம்	-	கண்ணீர் துடைத்தவை
கரிஷ்யாமி	-	நான் செய்து கொள்ளுகிறேன்.

ततो क्षिरधारामिस्त्वच्छीरविमर्दिनात् ।

करिष्यामि बलिं यूयौ त्वां हत्वा सर्वसप्तसाम् ॥

ததோ ருதிர தாராமி: த்வச்சரீர விமர்தினாத் ।

கரிஷ்யாமி பலிம் யூமௌ த்வாம் ஹதவா ஸர்வரக்ஷஸாம் ॥

தத:	-	அதன்மேல்
த்வாம் ஹதவா	-	உன்னை வதைத்து.
த்வச்சரீர விமர்தினாத்	-	உளது சரீரத்தைப் பிழிவதால்
ருதிரதாராமி:	-	ரத்த வெள்ளத்தைக் கொண்டு
ஸர்வரக்ஷஸாம்	-	எல்லா அரக்கர்களுக்கும்
யூமௌ	-	யூயியில்
பலிம்	-	பலியை
கரிஷ்யாமி	-	நான் செய்வேன்.

इत्युक्त्वा परमशुद्धस्तां गदी परमाश्रुतः ।

खरक्षिपे रामाय प्रदीप्तामशनीमिव ॥

இத்யுக்த்வா பரமசுத்தஸ்தாம் கதாம் பரமாஸுத: ।

கரஸ்சிக்ஷேப ராமாய ப்ரதீப்தாமஸநீம் இவ ॥

பரமாயுக்த:	-	சிறந்த தோள்வளைகளணிந்த
கர:	-	கரன்,
இதி	-	இங்ஙனம்
உக்த்வா	-	சொல்லிவிட்டு,
பரமசுத்த:	-	மிகச்சினங்கொண்டவனாய்,
ப்ரதீப்தாம்	-	ஜ்வலிக்கும்
அஸநீம்	-	வஜ்ஜராயுதத்தை
இவ	-	போன்ற
தாம் கதாம்	-	அந்த கதையை
ராமாய	-	ஸ்ரீராமர்மீது
சிக்ஷேப	-	எறிந்தான்.

खरबाहुप्रयुक्ता सा प्रदीप्ता महती गदा ।

भस्म वृक्षांश्च गुल्मांश्च कृत्वागतत्समीपतः ॥

28

25

27

கரபாஹு ப்ரயுக்ததா ஸா ப்ரதீப்தா மஹதீ கதா ।

பஸ்ம வ்ருக்ஷாம்ஸச குல்மாம்ஸச க்ருத்வாகாத் தத்ஸமீபத: ॥

கர பாஹு	-	கரன் கையினின்று வெளிப்பட்ட
ப்ரதீப்தா	-	ஜ்வலிக்கும்
மஹதீ	-	பெரிய
ஸா கதா	-	அந்த கதை,
வ்ருக்ஷான் ச	-	மரங்களையும்,
குல்மான் ச	-	புதர்களையும்
பஸ்ம க்ருத்வா	-	பஸ்மமாகச் செய்துவிட்டு,
தத் ஸமீபத:	-	அவர் சமீபத்திற்கு
அகாத்	-	சென்றது.

तामापतन्ती ज्वलिता मृत्युपाशोपमां गदाम् ।

अन्तरिक्षगतां रामक्षिच्छेद बहुधा शरैः ॥

தாமாபதந்தீம் ஜ்வலிதாம் ம்ருத்யுபாஸோபமாம் கதாம் ।

அந்தரிக்ஷகதாம் ராமஸ்சிச்சேத பஹுதா ஸரை: ॥

ராம:	-	ஸ்ரீராமர்,
ம்ருத்யுபாஸோபமம்	-	யமபாசத்திற்கொப்பாய்
ஜ்வலிதாம்	-	ஜ்வலித்துக்கொண்டு
ஆபதந்தீம்	-	பெல்விழவரும்
தாம் கதாம்	-	அந்த கதையை
அந்தரிக்ஷகதாம்	-	ஆகாயத்திலிருக்கையிலேயே,
ஸரை:	-	பாணங்களைக் கொண்டு
பஹுதா	-	பலதுணுக்குகளாய்
சிச்சேத	-	துணித்தெறிந்தார்.

सा विशीणां शरैर्भना पपात धरणीतले ।

गदा मन्त्रीषधबलैर्व्यालीव विनिपातिता ॥

ஸா விஸீணா ஸரைர்ப்நநா பபாத தரணிதலே ।

கதா மந்த்ரௌஷத பலைர் வ்யாலீவ விநிபாதிதா ॥

ஸா கதா	-	அந்த கதை
மந்த்ரௌஷத பலை:	-	மந்த்ரௌஷதங்களின் சக்தியால்
விநிபாதிதா	-	வீழ்த்தப்பட்ட
வ்யாலீ இவ	-	ஸர்ப்பம்போல்,
ஸரை:	-	பாணங்களால்
தக்தா	-	வலிகுன்றி
விஸீர்ணா	-	சிதறுண்டு
தரணீ தலே	-	யூயியில்
பபாத	-	விழுந்தது.

இத்யுபாஸே ஸ்ருத் ராமபண வாஸ்பீயே ஆதிசால்யே
சதுரஸ்பரித ஸஹஸ்சிக்ஷாம் ஸம்வதிதயாம் ஆரண்ய காண்டே
கரகதா ப்ரததம் தாம் ஷேஷந்தீம்ஸ: ஸர்க: ॥

29

30

मित्रा तु तां गदां बाणैः राघवो धर्मवत्सलः ।

स्मयमानः खरं वाक्यं संरञ्जमिदमब्रवीत् ॥

மித்ரவா து தாம் கதாம் பாணை: ராகவோ தர்மவத்ஸல: ।

ஸ்மயமான: கரம் வாக்கியம் ஸம்ரப்தமிதம்ப்ரவீத் ॥

தர்மவத்ஸல: - தர்மத்தின்பற்றுள்ள

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,

தாம் கதாம் - அந்த கதையை

பாணை: - பாணங்களால்

பித்தவா து - துண்டித்துவிட்டு,

ஸம்ரப்தம் - தலைகொழுத்த

கரம் - கரணப்பார்த்து

ஸ்மயமான: - புன்னகைகொண்டு

இதம் வாக்கியம் - பின்வரும் சொல்லை

அப்ரவீத் - சொன்னார்.

एतत्तु बलसर्वस्य दर्शितं राक्षसाधम ।

शक्तिहीनतरो भक्तौ वृथा त्वमवर्गजसि ॥

ஏதத் தே பலஸர்வஸ்வம் தர்ஸரிதம் ராக்ஷஸாதம் ।

ஸக்தி ஹீநதரோ மக்தோ வ்ருதா த்வமவகர்ஜஸி ॥

ராக்ஷஸாதம் - 'ராக்ஷஸப்பதரே]

தே - உனது

பல ஸர்வஸ்வம் - பலம் முழுதும்

ஏதத் - இவ்வளவென

தர்ஸரிதம் - காண்பிக்கப்பட்டு விட்டது.

மக்த: - என்னிலும்

ஸக்தி ஹீநதர: - சக்திருன்றிய

த்வம் - நீ

வ்ருதா - வீணே

அவகர்ஜஸி - பிதற்றுகிறாய்.

एषा बाणविनिर्भिन्ना गदा भूमितलं गता ।

अभिघानप्रगल्भस्य तव प्रत्ययघातिनी ॥

ஏஷா பாணவிநிர்பிந்நா கதா பூமிதலம் கதா ।

அபிதாந்ப்ரகல்பஸ்ய தவ ப்ரத்யயிகாதிநீ ॥

பாணவிநிர்பிந்நா - 'பாணங்களால் சிதறுண்ட

ஏஷா கதா - இந்த கதை.

1

2

3

அபிதாந்ப்ரகல்பஸ்ய-வதறுததிற (தற்புகழ்ச்சி செய்வதில்)சமர்த்தனாகிய

தவ - உனது

ப்ரத்யயகாதிநீ - நம்பிக்கையையழிக்கிறதாய்

பூமிதலம் - பூமியில்

கதா - விழுந்துவிட்டது.

यत्तद्योक्तं विनष्टानामहमश्रुप्रमार्जनम् ।

राक्षसानां करोमीति मिथ्या तदपि ते वचः ॥

யத்த்வயோக்தம் விநஷ்டாநாமஹம்ஸுப்ரமர்ஜ்ஜனம் ।

ராக்ஷஸாநாம் கரோமீதி மித்யா ததபி தே வச: ॥

விநஷ்டாநாம் - 'மாண்டுபோன

ராக்ஷஸாநாம் - அரக்கர்களாலுண்டான

இதம் - இந்த

அஸ்ரு ப்ரமர்ஜ்ஜனம் - கண்ணீரைத் துடைப்பதை

கரோமி - செய்துகொள்ளுகிறேன்'

இதி - என்று

யத் - யாதொன்று

த்வயா - உன்னால்

உக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ,

தத் - அந்த

தே - உனது

வச: அபி - உரையும்

மித்யா - பயன்றது.

नीचस्य बुद्धशीलस्य मिथ्यावृतस्य राक्षसः ।

प्राणानपहरिष्यामि गरुत्मानमृतं यथा ॥

நீசஸ்ய பூத்சுலஸ்ய மித்யாவ்ருத்தஸ்ய ராக்ஷஸ: ।

ப்ராணாநபஹரிஷ்யாமி கருத்மானமருதம் யதா ॥

நீசஸ்ய - 'நீசனும்,

கூதர் ஸீலஸ்ய - கொடிய செய்கையுள்ளவனும்,

மித்யா வ்ருத்தஸ்ய - தாறுமாறாகிய நடத்தையுள்ளவனுமான

ராக்ஷஸ: - அரக்கனுடைய

ப்ராணாந் - உயிரை

கருத்மான் - கருடன்

அமருதம் யதா - அமிருத்தைப்போல

அபஹரிஷ்யாமி - கவர்ந்து விடுவேன்.

अथ ते छिन्नकण्ठस्य फेनबुद्बुदमुषितम् ।

विदारितस्य मद्बाणमिही पासयति शोणितम् ॥

அத தெ சின்னகண்ஸ்ய ஃபெனபுத்புதமுஷிதம் ।

விடாரிதஸ்ய மத்பாணிமீஹி பாஸயதி ஷோணிதம் ॥

4

5

அத்ய தே சின்னகண்டஸ்ய பேநபுத்த பூஷிதம் ।
 விதாரிதஸ்ய மத்பாணைஸ்மஹீ பாஸ்யதி ஸோணிதம் ॥
 மத்பாணை - எனது பாணங்களால்
 பின்னகண்டஸ்ய - கழுத்தறுபட்டு
 விதாரிதஸ்ய - பிளவுண்ட
 தே - எனது
 பேநபுத்த பூஷிதம் - நுரைகுமிழிகளுடன் கூடிய
 ஸோணிதம் - ரத்தத்தை
 மஹீ - பூமியானது
 அத்ய - இப்பொழுது
 பாஸ்யதி - குடிக்கப் போகிறது.

पांसुरूपितसर्वाङ्गः स्वस्त्यस्तमुज्ज्वलः ।

स्वप्नस्ये गां समालिङ्ग्य दुर्लभां प्रददामिव ॥

பாம்ஸு ருஷித ஸர்வாங்க: ஸ்ரஸ்தன்யஸ்த பஜ்த்வய: ।

ஸ்வப்ஸ்யஸே காம் ஸமாலிங்க்ய துர்லபாம் ப்ரமதாமிவ ॥

பாம்ஸு ருஷித - 'துரி படிந்த மேனியனாய்

ஸர்வாங்க:

ஸ்ரஸ்தன்யஸ்த - சோந்து விழுந்தவண்ணமே கிடக்கும்

பஜ்த்வய: - இரு கைகளை உடையவனாய்

துர்லபாம் - கிடைத்தற்கரிய

ப்ரமதாம் இவ - பெண்மணியைப்போல

காம் - பூமியை

ஸமாலிங்க்ய - அணைத்துக்கொண்டு

ஸ்வப்ஸ்யஸே - நீ உறங்கப் போகிறாய்.

प्रयुद्धनिद्रे शयिते त्वयि राक्षसपांसवे ॥

भविष्यन्त्यशरण्यानां शरण्या दण्डका इमे ॥

ப்ரவ்ருத்த நித்ரே ஸயிதே த்வயி ராக்ஷஸபாம்ஸஸே ।

பவிஷ்யந்த்யஸரண்யானாம் ஸரண்யா தண்டகா இமே ॥

ராக்ஷஸ பாம்ஸஸே - 'ராக்ஷஸப்பதராகிய

த்வயி - நீ.

ப்ரவ்ருத்த நித்ரே - பெருந்தூக்கமுற்று

ஸயிதே - விழுந்த பின்னர்

இமே - இந்த

தண்டகா: - தண்டகாவனப்பிரதேசங்கள்

அஸரண்யானாம் - புகலற்றவர்களுக்கு

ஸரண்யா: - புகலாக

பவிஷ்யந்தி - ஆகப்போகின்றன.

6

7

8

जनस्थाने हतस्थाने तव राक्षस मच्छरिः ।

निर्मया विचरिष्यन्ति सर्वतो मुनयो वने ॥

ஜனஸ்தானே ஹதஸ்தானே தவ ராக்ஷஸ மச்சரே: ।

நிர்மயா விசரிஷ்யந்தி ஸர்வதோ முனயோ வனே ॥

ராக்ஷஸ - 'ராக்ஷஸ

மச்சரே: - எனது பாணங்களால்

தவ - உனது

ஹதஸ்தானே - கொலைக்களமான

ஜனஸ்தானே - ஜனஸ்தானமெனும்

வனே - வனத்தில்

முனய: - முனிவர்கள்

ஸர்வத: - எங்கும்

நிர்மயா: - பயமற்றவர்களாய்

விசரிஷ்யந்தி - சஞ்சரிக்கப் போகிறார்கள்.

अद्य विप्रसरिष्यन्ति राक्षस्यो हतबान्धवाः ।

बाष्पाद्रवदना दीना भयादन्यभयावहाः ॥

அத்ய விப்ரஸரிஷ்யந்தி ராக்ஷஸ்யோ ஹதபாந்தவா: ।

பாஷ்பாந்த்ரவதநா தீநா பயாதந்ய பயாவஹா: ॥

அந்யபயாவஹா: - 'பிறருக்கு பயத்தை விளைவிக்கும்

ராக்ஷஸ: - அரக்கிகள்,

அத்ய - இப்பொழுது

ஹத பாந்தவா: - பந்துக்களை யிறுந்தவர்களாய்

பாஷ்பாந்த்ர வதநா: - கண்ணிரால் நனைந்த முகமுடையவர்களாய்

தீநா: - தீனர்களாய்

பயாத் - பயத்தால்

விப்ரஸரிஷ்யந்தி - ஓடப்போகிறார்கள்.

अद्य शोकरसङ्गास्ता भविष्यन्ति निरर्थिकाः ।

अनुस्मृकुलाः पत्न्यो यासां त्वं पतिरीदृशः ॥

அத்ய ஸோகரஸங்க்ரஸ்தா பவிஷ்யந்தி நிர்த்தகா: ।

அநுஸ்புகுலா: பத்ந்யோ யாஸாம் த்வம் பதிரீத்ருஸா: ॥

நிஸாசர - 'ராக்ஷஸ

யாஸாம் - எவர்களுக்கு

பதி: - அதிபதி

ஈத்ருஸா: - இப்படிப்பட்ட

த்வம் - நீயோ,

தா: - அந்த

9

10

11

அநுரூபகுலா:	- ஏற்ற குலமுடைய
பத்நிய:	- மனைவியர்கள்
அத்ய	- இப்பொழுது
சோகரஸக்ரூா:	- சோகரஸமறிகின்றவர்களாய்
பலிஷ்யந்நி	- பலிக்கப்போகிறார்கள்.

नृशंस नीच क्षुद्रात्मनित्यं ब्राह्मणकण्टक ।

यत्कृते शङ्कितेरन्नी मुनिभिः पात्यते हविः ॥

ந்ருஸம்ஸ நீச ஸ்ஷுத்ராத்தம்ந் நித்யம் ப்ராஹ்மண கண்டக ।
யத்க்ருதே ஸங்கிதை ரக்நென முனிभि: பாத்யதே ஹவி: ॥

ந்ருஸம்ஸ	- 'கொடியவனே
நீச	- அற்பனே
நித்யம்	- எப்பொழுதும்
ப்ராஹ்மண கண்டக-	- அந்தணர்களுக்குத் தீங்கிழைக்கும்
க்ஷுத்ராத்தம்ந்	- பாபாத்தமாவே!
யத்க்ருதே	- உன் கரணமாய்
ஸங்கிதை:	- பயந்த
முனிभि:	- முனிவர்களால்
ஹவி:	- ஹவிலில்லானது
அக்நென	- அக்னியில்
பாத்யதே	- போடப்படுகிறது.

तमेवमभिसंरब्धं बुवाणं राघवं रणे ।

खरो निर्भर्त्स्यामास रोषात् खरतरस्यनः ॥

தமேவமபிஸம்ரப்தம் ப்ருவாணம் ராகவம் ரணே ।

கரோ நிர்பர்த்ஸ்யாமாஸ ரோஷாத் கர தரஸ்ஸன: ॥

ரணே	- போரில்
ஏவம்	- இங்ஙனம்
அபிஸம்ரப்தம்	- மிக்கக் கொடுமையாய்
ப்ருவாணம்	- பேசிய
தம்	- அந்த
ராகவம்	- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
கர:	- கரன்
ரோஷாத்	- ரோஷத்தால்
கரதரஸ்வர:	- மிக்கக் குந்தொனிகொண்டு
நிர்பர்த்ஸ்யாமாஸ	- பின்வருமாறு இகழ்ந்து பேசினான்.

हृदं खल्वलिप्तोऽसि मयेष्वपि च निर्भयः ।

वाच्यावाच्यं ततो हि त्वं मृत्युवश्यो न बुध्यसे ॥

12

13

த்ருடம் கல்வவலிப்தோஸி ப்யேஷ்வபி ச நிர்பய: ।

வாச்ச்யாவாச்ச்யம் ததோ ஹி த்வம் ம்ருத்யுவஸ்யோ ந புத்யஸே॥

பயேஷு அபி	- 'ஆபத்துகளிலும்
நிர்பய: ச	- பயமற்றவனாகவே
த்ருடம்	- முற்றிலும்
அவலிப்த: அவி	- நீதலைகொழுத்திருக்கின்றனை.
கலு	- இது திண்ணம்.
தத: ஹி	- அதனால்தான்
த்வம்	- நீ
ம்ருத்யு வஸ்ய:	- மரணத்தின் வாய்ப்பட்டு
வாச்ச்யா வாச்ச்யம்	- சொல்லத்தக்கது, சொல்லத் தகாததென்பதை
ந புத்யஸே	- அறியாதிருக்கின்றனை.

कालपाशपरिक्षिप्ता भवन्ति पुस्वा हि ये ।

कार्याकयं न जानन्ति ते निरस्तशङ्किन्द्रियाः ॥

காலபாஸ பரிஷிப்தா பவந்தி புருஷா ஹி யே ।

கார்யாகார்யம் ந ஜாநந்தி தே நிஸ்தஷ்டிந்த்ரியா: ॥

யே	- 'எந்த
புருஷா:	- மானிடர்கள்
காலபாஸ பரிஷிப்தா:	- கால பாசத்தில் சிக்கிக்கொண்டவர்களாய்
பவந்தி ஹி	- இருக்கிறார்களோ,
தே	- அவர்கள்
நிஸ்த்ஷ்டிந்த்ரியா:	- ஆறு இந்திரியந்தனும் செயலற்று
கார்யாகார்யம்	- செய்யத்தக்கதையும், செய்யத்தகாததையும்
ந ஜாநந்தி	- அறிய மாட்டார்கள்.

एवमुक्त्वा ततो राम संख्यं युक्तुं ततः ।

स ददर्श महासालमविदूरे निशाचरः ॥

रणे प्रहरणस्यायं सर्वतो ह्यवलीकयन् ।

ஏவமுக்த்வா ததோ ராமம் ஸம்ருத்ய ப்ருகுடம் தத: ।

ஸ ததர்ஸ மஹாஸாலமவிதூரே நிஸாசர: ॥

ரணே ப்ரஹ்ரணஸ்யாந்தே ஸர்வதோ ஹ்யவலோகயன் ।

ஸ: நிஸாசர	- 'அந்த அரக்கன்
தத:	- அப்பொழுது
ஏவம்	- இங்ஙனம்
ராமம்	- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு,
ப்ருகுடம்	- ப்ருவத்தை
ஸம்ருத்ய	- நெறித்து,

16

ரணே - போரில்
 ப்ரஹ்மரணஸ்ய அர்தே - அடிப்பதற்காக
 ஸர்வதா - எல்லாப் பக்கங்களிலும்
 அவலோகயன் - பார்க்கிறவனாய்
 ததா - அங்கிருந்து
 அவிதூரே - சம்பந்தில்
 மஹாஸாலம் ஹி - ஒரு பெரிய ஆக்சாமரத்தை
 ததர்ஸ - கண்டான்.

स तमुत्पाटयामास संदस्य दशनच्छदम् ॥

ஸ தமுத்பாடயாமாஸ ஸந்தஸ்ய தஸநச்சதம் ॥

ஸ - அவன்
 தஸநச்சதம் - உதட்டை
 ஸந்தஸ்ய - கடித்துக்கொண்டு,
 தம் - அதை
 உத்பாடயாமாஸ - பெயர்த்தான்.

तं समुत्पाट्य बाहुभ्यां विनष्टं च महाबलः ।

ராமமுஹ்யஸ்ய விஷேப ஹஸ்தவமிதி சாபரவீத் ॥

தம் ஸமுத்பாடய பாஹுப்யாம் விந்த்ய ச மஹாபல: ।
 ராம முத்திஸ்ய சிக்ஷேப ஹதஸ்தவ மிதி சாப்ரவீத் ॥
 மஹாபல: - மஹா பலசாலியாகுவவன்,
 தம் - அதை
 பாஹுப்யாம் - இரு கைகளாலும்
 ஸமுத்க்ஷிப்ய - உயர்த்துக்கி,
 விந்நிதித்வா - கர்ஜித்து,
 ராமம் உத்திஸ்ய - ஸ்ரீராமர்மீது
 சிக்ஷேப - விசியெறிந்தான்.
 த்வம் - 'நீ'
 ஹத: ச - இத்துடன் மாண்டாய்'
 இதி - என்றும்
 அப்ரவீத் - சொன்னான்.

तमापतन्तं बाणीघोषित्वा रामः प्रतापवान् ।

ரொமாஹரயதீவ் நிஹந்தி ஸமரே ஷரம் ॥

தமாதந்தம் பாணௌகைஸ்சித்வா ராம: ப்ரதாபவான் ।

ரோஷ்மாஹரயத் தீவ்ரம் நிஹந்தம் ஸமரே கரம் ॥

ப்ரதாபவான் - மஹாசாமர்த்தியசாலியாகிய
 ராம: - ஸ்ரீராமர்,
 ஆபதந்தம் - வந்துவிழும

17

18

19

தம் - அதை
 பாணௌகை: - பாணசூழ்கங்களால்
 சித்வா - துண்டித்துவிட்டு,
 ஸமரே - போரில்
 கரம் - கரணை
 நிஹந்தம் - கொல்வதற்கு
 தீவ்ரம் - கடும்
 ரோஷம் - கோபத்தை
 ஆஹரயத் - அடைந்தார்.

जातस्येदस्ततो रामो रोषाद्रक्तान्तलोचनः ।

நிபிஷேத சஹரேண வாணானி ஸமரே ஷரம் ॥

ஜாதஸ்வேதஸ்ததோ ராமோ ரோஷாத் ரக்தாந்தலோசன: ।

நிபிபேத ஸஹஸ்ரேண பாணாநாம் ஸமரே கரம் ॥

தத: - அப்பொழுது
 ராம: - ஸ்ரீராமர்,
 ரோஷாத் - கோபத்தால்
 ஜாதஸ்வேத: - உடல் வெயர்க்க
 ரக்தாந்தலோசன: - கடைக்கண் சிவக்க
 பாணாநாம் - பாணங்களது
 ஸஹஸ்ரேண - ஓராயிரத்தால்
 ஸமரே - போரில்
 தம் கரம் - அந்த கரணை
 பிபேத - துளைத்தார்.

तस्य बाणान्तराद्रक्तं बहु सुखाय फेनिलम् ।

நிரே: ப்ரவ்ணஸ்யேவ தோயதாராபரீவ: ॥

தஸ்ய பாணாந்தராத்ரக்தம் பஹு ஸுஸ்ராவ பேநிலம் ।

கிரே: ப்ரஸ்ரவணஸ்யேவ தோய தாரா பரிஸ்ரவ: ॥

தஸ்ய - அவருடைய
 பாணாந்தராத் - பாணங்கள் தைத்த இடங்களிலிருந்து
 பேநிலம் - நுரையுடன் கூடிய
 ரக்தம் - ரத்தமானது
 கிரே: - மலையின்
 ப்ரஸ்ரவணஸ்ய - ஊற்றினது
 தோயதாரா பரிஸ்ரவ: - நீர்த்தாரைப் பெருக்குபோலவே
 இவ -
 பஹு - ஏராளமாய்
 ஸுஸ்ராவ - பெருகிற்று.

20

21

विह्वलः स कृत्वा बाणैः खरो रामेण संयुगे ।

मत्तो रुधिरगन्धेन तमेवाम्यद्रवदद्रुतम् ॥

விஹ்வல: ஸ க்ருதோ பாணை: கரோ ராமேண ஸம்யுகே ।

மத்தோ ருதிரகந்தேந தமேவாப்யத்ரவத் த்ருதம் ॥

22

கர: - கரன்
ஸம்யுகே - போரில்
ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
பாணை: - பாணங்களால்
விஹ்வல: - மதிகலங்கினவனாக
க்ருத: - செய்யப்பட்டான்.
ஸ: - அவன்
ருதிரகந்தேந - ரத்த கந்தத்தால்
மத்த: - வெறிபிடித்தவனாய்
தம் ஏவ - அவரை நோக்கி
த்ருதம் - வேகமாய்
அப்யத்ரவத் - ஓடிவந்தான்.

तमापतन्तं संरब्धं कृतास्त्रो रुधिराश्लुतम् ।

अपासर्पद् मन्त्रिणैः किञ्चित्परितवित्रमः ॥

தமாபதந்தம் ஸம்ரப்தம் க்ருதாஸ்த்ரோ ருதிராப்லுதம் ।

அபாஸர்பத் ப்ரதி பதம் கிஞ்சித் தவரித வித்ரம: ॥

23

த்வரித வித்ரம: - விரைவற்ற பராக்கிரமமுடையவரும்
க்ருதாஸ்த்ர: - அஸ்திரங்களில் நிபுணருமாகிய அவர்,
ருதிராப்லுதம் - ரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டு,
ஸம்ரப்தம் - ஆவேசத்தோடு
ஆபதந்தம் - கிடீடிவந்த
ப்ரதி பதம் - எதிரியாகிய
தம் - அவனை
கிஞ்சித் - சற்று
அபாஸர்பத் - உற்று நோக்கினார்.

ततः पावकसंकाशे वधाय समरे शरम् ।

खरस्य रामो जग्राह ब्रह्मदण्डमिवापरम् ॥

தத: பாவக ஸங்காஸம் வதாய ஸமரே ஸரம் ।

கரஸ்ய ராமோ ஜக்ராஹ ப்ரஹ்ம தண்டமிவாபரம் ॥

24

தத: - அதன்மேல்
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸமரே - போரில்

கரஸ்ய - கரனது
வதாய - வதைக்காக
அபரம் - மற்ஹொரு
ப்ரஹ்ம தண்டம் இவ-பிரும்மதண்டம்போல்
பாவக ஸங்காஸம் - நெருப்பென ஜ்வலிக்கும்
ஸரம் - பாணமொன்றை
ஜக்ராஹ - கைவிலெடுத்தார்.

स तं दत्तं मघवता सुस्राजेन धीमता ।

संदधे चापि धर्मात्मा मुनीच च खरं प्रति ॥

ஸ தம் தத்தம் மகவதா ஸுரராஜேன தீமதா ।

ஸந்ததே சாபி தர்மாத்தமா முமோச கரம் ப்ரதி ॥

25

தர்மாத்தமா ஸ: - தர்மாத்தமாவாகும்வர்,
தீமதா - தீமானும்
ஸுரராஜேன - தேவாதிபதியுமான
மகவதா - இந்திரனால்
தத்தம் - கொடுக்கப்பட்ட
தம் - அதை
ஸந்ததே - பூட்டினார்;
அபிச - உடனே
கரம் ப்ரதி - கரன்மீது
முமோசச - கொடுத்தார்.

स विमुक्तो महाबाणो निर्घातसमनिःस्वनः ।

रामेण धनुरायम्य खरस्योरसि चापतत् ॥

ஸ விமுக்தோ மஹாபாணோ நிர்காத ஸமநி: ஸ்வன: ।

ராமேண தநுராயம்ய கரஸ்யோரஸி சாபதத் ॥

26

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
தநு: - தனுஸ்ஸை
ஆயம்ய - இழுத்து
விமுக்த: - விடப்பட்ட
ஸ: மஹாபாண: - அந்தப் பெரும் பாணமானது
நிர்காத ஸமநி: ஸ்வன: - இடிபோல் முழங்கிக்கொண்டு
கரஸ்ய உரஸி - கரனது மார்பில்
அபதத் - பாய்ந்தது.

स पपात खरो भूमी दह्यमानः शरानिना ।

खरुण्य विनिर्दग्धः इवेतारण्य यथान्तकः ॥

ஸ பபாத கரோ பூமௌ தஹயமான: ஸராத்திநா ।
 ருத்ரேணேவ விநிர்த்தக்த: ஸ்வேதாரண்யே யதாந்தக: ॥
 ஸராத்திநா - சராக்கியால்
 தஹயமான: - கொளுத்தப்பட்டவனாய்
 ஸ: கர: - அந்த கரன்,
 ருத்ரேண - ருத்திர பகவானால்
 ஸ்வேதாரண்யே - திருவெண்காட்டில்
 விநிர்த்தக்த: - தடுக்கப்பட்ட
 அந்தக: - அந்தகன்
 யதா இவ - போலவே
 பூமௌ - பூமியில்
 பபாத - விழுந்தான்.

स वृत्र इव वज्रेण फेनेन नमुचियथा ।

बलो वेन्द्राशनिहतो निपपात हतः खरः ॥

ஸ வ்ருத்ர இவ வஜ்ரேண பேநேந நமுகியதா ।
 பலோ வேந்த்ராஸநிஹதோ நிபபாத ஹத: கர: ॥
 வஜ்ரேண - வஜ்ராயுதத்தால்
 வ்ருத்ர: இவ - விருத்திரன் போலவும்,
 பேநேந - நுரையினால்
 நமுகி: யதா - நமுகி போலவும்,
 இத்த்ராஸநிஹத: - இடியினால் மாண்ட
 பல: வா - பலாசுரன் போலவும்
 ஸ: கர: - அந்த கரன்,
 ஹத: நிபபாத - மாண்டு விழுந்தான்.

ततो राजर्षयः सर्वे संगताः परमर्षयः ।

सभास्य सुदिता रामनिदं वचनमब्रुवन् ॥

ததோ ராஜர்ஷய: ஸர்வே ஸங்கதா: பரமர்ஷய: ।
 ஸபாஸ்ய முதிதா ராமநிடம் வசனமப்ருவன் ॥

தத: - அப்பொழுது
 ராஜர்ஷய: - ராஜரிஷிகளும்,
 பரமர்ஷய: - பரமரிஷிகளும்,
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 ஸங்கதா: - ஒன்றுசேர்ந்து
 முதிதா: - களிப்புற்றவர்களாய்
 ராமம் - ஸ்ரீராமரை
 ஸபாஸ்ய - புகழ்ந்து கொண்டாடி,
 இதம் வசனம் - பின்வரும் சொல்லை
 அப்ருவன் - சொன்னார்கள்.

27

28

29

एतदर्थं महातेजा महेन्द्रः पाकशासनः ।

शरभङ्गाश्रमं पुण्यभाजगामं पुरन्दरः ॥

ஏதர்த்தம் மஹாதேஜா மஹேந்த்ர: பாகஸாஸன: ।
 ஸரபங்காஸ்ரமம் புண்யபாஜகாம புரந்தர: ॥
 மஹாதேஜா: - மஹாதேஜஸ்வியும்,
 பாகஸாஸன: - 'பாக'என்ற அகரனைக் கொன்றவனும்,
 புரந்தர: - அகரர் நகரைப் பிளந்தவனுமான
 மஹேந்த்ர: - தேவேந்திரன்,
 ஏதர்த்தம் - இதன்பொருட்டே
 புண்யம் - புண்யமான
 ஸரபங்காஸ்ரமம் - சரபங்கரது ஆஸ்ரமத்திற்கு
 ஆஜகாம - வந்திருந்தான்.

30

आनीतस्त्वमिमं देशमुपायेन महर्षिभिः ।

एषां वधार्थं क्रूराणां रक्षसां पापकर्मणाम् ॥

ஆநீதஸ்த்வமிமம் தேஸமுபாயேந மஹர்ஷிபி: ।
 ஏஷாம் வதார்த்தம் க்ரூராணாம் ரக்ஷஸாம் பாபகர்மணாம் ॥

31

ஏஷாம் - இந்த
 க்ரூராணாம் - கொடிய
 பாபகர்மணாம் - தீச்செயலுற்ற
 ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
 வதார்த்தம் - வதைக்காக
 இமம் - இந்த
 தேஸம் - இடத்திற்கு
 மஹர்ஷிபி: - மஹரிஷிகளால்
 உபாயேந - ஊக்கத்தோடு
 த்வம் - நீ
 ஆநீத: - இங்கழைத்து வரப்பட்டனை.

तदिदं नः कृतं कार्यं त्वया दशरथात्मज ।

सुखं धर्मं चरिष्यन्ति दण्डकेषु महर्षयः ॥

ததிதம் ந: க்ருதம் கார்யம் த்வயா தஸரதாத்த்மஜ ।
 ஸுகம் தர்மம் சரிஷ்யந்தி தண்டகேஷு மஹர்ஷய: ॥

32

தஸரதாத்த்மஜ - தஸரதரின் திருக்குமாரனே
 ந: - எங்களது
 இதம் கார்யம் - இந்தக் காரியமானது
 த்வயா - உன்னால்
 க்ருதம் - செய்து முடிக்கப்பட்டது.

தத் - ஆகையால்
 மஹர்ஷய: - மகர்ஷிகள்
 தர்மம் - தருமநிலைபெற்ற
 தண்டகேஷு - தண்டகாவனங்களில்,
 ஸுகம் - மனக்கவலைவின்றி
 சரிஷ்யந்தி - சஞ்சரிப்பார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे देवाधारणः सह संगताः ।

दुन्दुभिक्षाभिनिघ्नन्तः पुष्यवर्षं समन्ततः ॥

रामस्योपरि संहृष्टा ववृषुर्विस्मितास्तदा ॥

ஏதஸ்மின் அந்தரே தேவஸாரணை: ஸஹ ஸங்கதா: ।
 துந்துபீம்ஸாபிநிந்நந்த: புஷ்யவர்க்கம் ஸமந்தத: ।
 ராமஸ்யோபரி ஸம்ஹருஷ்ட வவ்ருஷு: விஸ்மிதாஸ் ததா ॥

33

ஏதஸ்மின் அந்தரே - இந்த சமயத்தில்
 தேவா: - தேவர்கள்
 ஸம்ஹருஷ்டா: - களிப்புற்றவர்களாய்
 சாரணை: ஸஹ - சாரணர்களோடுகூட
 ஸங்கதா: - ஒன்றுகூடி
 துந்துபீன் - துந்துபி வாத்தியங்களை
 அபிநிந்நந்த: - முழக்கிக்கொண்டு
 ராமஸ்ய - பூராமரது
 உபரி - மீது
 ஸமந்தத: - எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்து
 புஷ்ய வர்க்கம் - புஷ்யமாரியை
 வவ்ருஷு: - வருஷித்தார்கள்.
 ததா - அப்பொழுது
 விஸ்மிதா: ச - விஸம்படந்து பின்வருமாறு பேசிக்கொண்டனர்.

अर्धाधिकमुहूर्तेन रामेण निशिते: शरै: ।

चतुर्दशं सहस्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् ॥

அந்தாதிக முஹுர்தேந ராமேண நிஸிதை: ஶரை: ।
 சதுர்தஸ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம் ॥

34

खरदूषणमुख्यानां निहतानि महाहवे ।

अहो बत महत् कर्म रामस्य विदितात्मनः ॥

கரதுஷண முக்யாநாம் நிஹதாநி மஹாஹவே ।

அஹோ பத மஹத்கர்ம ராமஸ்ய விதிதாத்மன: ॥

35

மஹம்ருதே - பெரும்போரில்
 கர துஷண - கரணையும், துஷணனையும் தலைமையாய்
 முக்யாநாம் - கொண்டு

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பதாம் ஸர்க்கம்

பீம கர்மணாம் - கொடுஞ்செயல் புரிந்துவந்த
 ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
 சதுர்தஸ ஸஹஸ்ராணி - பதினாலாயிரவரும்,
 ராமேண - பூராமரால்
 நிபிதை: - கூர்மையான
 பரரை: - பாணங்களால்
 அந்தாதிக முஹுர்தேந - ஒன்றரை முஹுர்த்தத்தில்
 நிஹதாநி - கொல்லப்பட்டனர்.
 விதிதாத்மன: - பிரசித்திபெற்ற தைரியசாலியாகிய
 ராமஸ்ய - பூராமரது
 கர்ம - இக்காரியம்
 மஹத் - மஹத்தானது.
 அஹோ பத - இப்படியுபாருக்குண்டு!

अहो वीर्यमहो दाय्यं विष्णोरिव हि द्रश्यते ॥

அஹோ வீர்யமஹோ தாஷ்யம் விஷ்ணோரிவ ஹி த்ருஸ்யதே ॥

36

அஹோ வீர்யம் - என்ன வீர்யம்!
 அஹோ தாஷ்யம் - என்ன சாமர்த்த்யம்!
 விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடையது
 இவ ஹி - போலவே
 த்ருஸ்யதே - காணப்படுகிறது.

इत्येवमुक्त्वा ते सर्वे ययुर्देवा यथागतम् ॥

இத்யேவமுக்த்வா தே ஸர்வே யயுர் தேவா யதாகதம் ॥

37

தே தேவா: - அந்த தேவர்கள்
 ஸர்வே - எல்லோரும்
 இதி ஏவம் - இவ்வாறாய்
 உக்த்வா - கூறிவிட்டு,
 யதாகதம் - வந்த வழியே
 யயு: - திரும்பிச் சென்றார்கள்.

एतस्मिन्नन्तरे वीरो लक्ष्मणः सह सीतया ।

गिरिदुर्गादिनिष्क्रम्य संविदेशाश्रमं सुखी ॥

ஏதஸ்மின் அந்தரே வீரோ லக்ஷ்மண: ஸஹ ஶீதயா ।

கிரிதுர்காதிநிஷ்க்ரம்ய ஸம்விதேஸாஸ்ரமம் ஸுகீ ॥

38

ஏதஸ்மின் அந்தரே - இதே சமயத்தில்
 வீர: லக்ஷ்மண: - வீரனாகும் லக்ஷ்மணர்,
 ஶீதயா ஸஹ - ஶீதாப்பிராப்டியாரோடுகூட
 கிரி துர்காத் - மலைக்குகையினின்று

விநிஷ் க்ரம்ய - வெளிவந்து,
ஸுஃ - மனக்கவலையின்றி
ஆஸ்ரமம் - ஆச்ரமத்தினுள்
ஸம்விவேஸ - புருந்தனர்.
ततो रामस्तु विजयी पूज्यमानो महर्षिभिः ।
प्रविवेशाश्रमं वीरो लक्ष्मणोनाभिपूजितः ॥

ததோ ராமஸ்து விஜயீ பூஜ்யமானோ மஹர்ஷிபி: ।
ப்ரவிவேஸாஸ்ரமம் வீரோ லக்ஷ்மணோநாபிபூஜித: ॥

39

தத: - அப்பொழுது
விஜயீ - வெற்றிபெற்ற
வீர: - வீரராகும்
ராம: து - ஸ்ரீராமரும்
மஹர்ஷிபி: - மகரிஷிகளால்
பூஜ்யமான: - கொண்டாடப்பட்டவராகவும்
லக்ஷ்மணோந - லக்ஷ்மணரால்
அபிவாதித: - நமஸ்கரிக்கப்பட்டவராகவும்
ஆஸ்ரமம் - ஆச்ரமத்தினுள்
ப்ரவிவேஸ - புருந்தனர்.

तं दृष्ट्वा शत्रुहन्तारं महर्षिणां सुखायहम् ।

बभूव हृष्टा वेदेही भर्तारं परिषस्वजे ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா ஸத்ரு ஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் ॥

பபூவ ஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்தாரம் பரிஷஸ்வஜே ॥

40

வைதேஹீ - சிதாபிராட்டியார்
ஸத்ரு ஹந்தாரம் - சத்ருக்களையொழித்து
மஹர்ஷீணாம் - மகரிஷிகளுக்கு
ஸுகாவஹம் - நன்மையை விளைவித்த
தம் த்ருஷ்ட்வா - அவரைப் பார்த்து,
ஹ்ருஷ்டா - ஸந்தோஷமடைந்தவளாக
பபூவ - ஆயினாள்.
பர்தாரம் - கணவரை
பரிஷஸ்வஜே - ஆவிங்கனம் செய்துகொண்டாள்.

मुदा परमया युता दृष्ट्वा स्त्रीगणान् हतान् ।

रामं चैवावययौ दृष्ट्वा तुतोष जनकामजा ॥

முதா பரமயா யுத்தா த்ருஷ்ட்வா ரகோகணாந் ஹதான் ।

ராமம் சைவாவயயம் த்ருஷ்ட்வா துதோஷ ஜநகாத்மஜா ॥

41

ரகோகணாந் - ராகுஸைக் கூட்டங்களை
ஹதான் - கொல்லப்பட்டவைகளாய்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
பரமயா முதா - அதிக சந்தோஷத்தோடு
யுத்தா - விளங்கிய
ஜநகாத்மஜா - ஜனகர் திருமகன்,
ராமம் ச - ஸ்ரீராமரையும்
அவ்யயம் ஏவ - தோவற்றவராகவே
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
துதோஷ - உள்ளம் பூரித்தான்.

ततस्तु तं रक्षससंघमर्दनं समाप्यमानं सुदितमहर्षिभिः ।

पुनः परिष्वज्य शशिप्रभानना बभूव हृष्टा जनकामजा तदा ॥

ததஸ்து தம் ரக்ஷஸ ஸங்கமர்த்தனம்

ஸபாஜ்யமானம் முதிதைம்மஹர்ஷிபி: ।

புன: பரிஷ்வஜ்ய ஸஸிப்ரபாநநா

பபூவ ஹ்ருஷ்டா ஜநகாத்மஜா ததா ॥

42

தத: - அதன்மேல்
ததா - அப்பொழுது
ஸஸிப்ரபாநநா - முழுமதிபோன்ற திருமுகமுடைய
ஜநகாத்மஜா - ஜனகரின் திருமகன்
ராகுஸ ஸங்கமர்த்தனம் - ராகுஸைக் கூட்டத்தை ஒழித்தவரும்
முதிதை: - ஸந்தோஷமடைந்த
மஹர்ஷிபி: - மகரிஷிகளால்
ஸபாஜ்யமானம் - கொண்டாடப்படுபவருமான்
தம் - அவரை
புன: து - மீளவும்
பரிஷ்வஜ்ய - ஆவிங்கனம் செய்துகொண்டு,
ஹ்ருஷ்டா - மனமுவர்ந்தவளாக
பபூவ - ஆயினாள்.

திப்பயர்க்கே பூதம் ராமயணே வால்மீகியே ஆதிசாவகே
சுதாஸிம்ஸதி ஸஹஸ்சிகபாம் ஸம்ஹிதயாம் ஆரண்ய கண்டே
கரஸம்ஹாரே ததா திரிம்ஸ: ஸர்: ॥

ஏகத்ரிம்ஸ: ஸங்க: - 31

त्वरमाणस्ततो गत्वा जनस्थानादकम्पनः ।

प्रविश्य लङ्कां वेगेन रावणं वाक्यमब्रवीत् ॥

த்வரமாணஸ்ததோ கத்வா ஜனஸ்தாநாதகம்பன: ।
ப்ரவிஸ்ய லங்காம் வேகேந ராவணம் வாக்க்யம்ப்ரவீத் ॥

தத: - அப்பொழுது
அகம்பன: - 'அகம்பன'என்றவன்
த்வரமாண: - அவசரப்பட்டு
ஜனஸ்தாநாத் - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
வேகேந - வேகமாய்
கத்வா - சென்று,
லங்காம் ப்ரவிஸ்ய - லங்கையைடைந்து,
ராவணம் - ராவணனைப் பார்த்து
வாக்க்யம் - பின்வருஞ் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

जनस्थानस्थिता राजन् राक्षसा बहवो हताः ।

खस्य निहतः संख्ये कथंचिदहमागतः ॥

ஜனஸ்தாநஸ்திதா: ராஜன் ராக்ஷஸா பஹவோ ஹதா: ।

கரஸ்ச நிஹத: ஸங்க்யே கதஞ்சிதஹமாகத: ॥

ராஜன் - 'அரசர்'
ஜனஸ்தாநஸ்திதா: - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்
பஹவ: - பலர்
ஹதா: - கொல்லப்பட்டனர்.
கர:ச - கரணம்
நிஹத: - கொல்லப்பட்டனர்.
அஹம் - நான்
கதஞ்சித் - கஷ்டப்பட்டு
ஆகத: - வந்துசேர்ந்தேன்."

एवमुक्तो दशग्रीवः क्रुद्धः संरक्तलीचनः ।

अकम्पनमुवाचेदं निर्दहन्निव क्षुब्धः ॥

ஏவ முக்தோ தசக்ரீவ: க்ருத்த: ஸம்ரக்தலோசனா: ।

அகம்பநமுவாசேதம் நிர்தஹந்திவ சக்ஷுஷா ॥

ஏவம் - இங்ஙனம்

உக்த: - சொல்லப்பட்ட

1

2

3

ஆரண்ய காண்டம் - ருப்பத்தி ஓன்றாம் ஸர்க்கம்

3157

தஸக்ரீவ: - தசக்ரீவன்,
ஸம்ரக்தலோசன: - கண்கள் சிவந்து
க்ருத்த: - சினங்கொண்டவனாய்
சக்ஷுஷா - கண்ணால்
நிர்தஹத் இவ - கொளுத்துபவன் போலாகி
அகம்பநம் - 'அகம்பன'னைப் பார்த்து
இதம் - பின்வருமாறு
உவாச - மொழிந்தான்.

केन रम्यं जनस्थानं हतं मम परासुना ।

को हि सर्वेषु लोकेषु हतिं नाधिगमिष्यति ॥

கேந ரம்யம் ஜனஸ்தானம் ஹதம் மம பராஸுநா ।
கோ ஹி ஸர்வேஷு லோகேஷு கதிம் நாதிகமிஷ்யதி ॥

ரம்யம் - 'அழகான
மம - எனது
ஜனஸ்தானம் - ஜனஸ்தானமானது
பராஸுநா - ஆயுள் முடிந்த
கேந - எவனால்
ஹதம் - அழிக்கப்பட்டது?
அத்ய - இப்பொழுது
லோகேஷு - உலகங்கள்
ஸர்வேஷு - ஸர்வாவற்றிலும்
கதிம் - புகுமிடத்தை
க: - எவன்
அதிகமிஷ்யதி ந - அடையப்போகிறதில்லை?

न हि मे विप्रियं कृत्वा शक्यं मघवता सुखम् ।

प्राप्तं वैश्रवणेनापि न यमेन न विष्णुना ॥

ந ஹி மே விப்ரியம் க்ருத்வா ஸங்க்யம் மகவதா ஸுகம் ।

ப்ராப்தம் வைஸ்ரவணேநாபி ந யமேந ந விஷ்ணுநா ॥

ஹி - 'ஏனெனில்'
மே - எனக்கு
விப்ரியம் - கெடுதலை
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு,
மகவதா - இந்திரனாலும்
ஸுகம் ப்ராப்தம் - ஸுகமடைய
ஸங்க்யம் ந - முடியாது;
வைஸ்ரவணேந - குபேரனாலும்
அபி - அப்படியே முடியாது.

4

5

யமேநந - யமனாலும் முடியாது;
விஷ்ணுநாந - விஷ்ணுவாலும் முடியாது.

कालस्य चायहं कालो दहेयमपि पावकम् ।

मृत्युं मरणधर्मेण संयोजयितुमुत्सहं ॥

காலஸ்ய சாயஹம் காலோ தஹேயமபி பாவகம் ।
ம்ருத்யும் மரணதர்மேண ஸம்யோஜயிதமுத்ஸஹே ॥

அஹம் ச - 'நாஸே'
காலஸ்ய அபி - காலனுக்கும்
கால: - காலன்.
பாவகம் அபி - அக்னியையும்
தஹேயம் - கொளுத்துவேன்.
ம்ருத்யும் - பீரம்மதேவனையும்
மரணதர்மேண - சாவுடன்
ஸம்யோஜயிதம் - கூட்டிவைக்க
உத்ஸஹே - மாட்டுவேன்.

वातस्य तरसा वेगं निहन्तुमहमुत्सहं ।

दहेयमपि संक्रुद्धस्तेजसादित्यपावकी ॥

வாதஸ்ய தரஸா வேகம் நிறந்தும்ஹ முத்ஸஹே ।
தஹேயமபி ஸம்க்ருத்தஸ் தேஜஸா ஆதித்யபாவகௌ ॥

அஹம் - 'நான்'
ஸம்க்ருத்த: - கொப்பங்கொண்டவனாய்,
வாதஸ்ய - வாயுவினுடைய
வேகம் - வேகத்தை
தரஸா - வலுக்கொண்டு
நிறந்தும் - தடுக்க,
உத்ஸஹே - மாட்டுவேன்.
தேஜஸா - ஒளியால்
ஆதித்யபாவகௌ அபி - சூரியனையும் அக்னியையும்கூட
தஹேயம் - கொளுத்துவேன்.

तथा क्रुद्धं दशग्रीवं कृताअलिरकम्पनः ।

भयात्संदिग्धया वाचा रावणं याचतेऽभयम् ॥

ததா க்ருத்தம் தஸக்ரீவம் க்ருதாஞ்ஜலிரகம்பன: ।
பயாத் ஸந்திக்தயா வாசா ராவணம் யாசதே: பயம் ॥

அகம்பன: - 'அகம்பனன்',
ததா க்ருத்தம் - அப்படிச் சினங்கொண்ட
தஸக்ரீவம் - தசக்ரீவனான
ராவணம் - ராவணனைப் பார்த்து,

6

7

8

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

3159

பயாத் - பயத்தால்,
ஸந்திக்தயா - குழறிவரும்
வாசா - சொற்கொண்டு
அபயம் - அபயத்தை
க்ருதாஞ்ஜலி: - அஞ்சலிஹஸ்தனாய்
யாசதே - வேண்டிக்கொண்டான்.

दशग्रीवोऽभयं तस्मि प्रददौ रक्षसां वरः ।

स विस्त्रब्धोऽब्रवीद्वाक्यमसंदिग्धमकम्पनः ॥

தஸக்ரீவோ: பயம் தஸ்மை ப்ரததௌ ரக்ஷஸாம் வர: ।
ஸ விஸ்ரப்:தோ: ப்ரவீத்வாக்யம் அஸந்திக்தமகம்பன: ॥

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களில்
வர: - 'சீரேஷ்டனான
தஸக்ரீவ: - தசக்ரீவன்
தஸ்மை - அவனுக்கு
அபயம் - அபயத்தை
ப்ரததௌ - கொடுத்தான்.
ஸ: அகம்பன: - அந்த அகம்பனன்
விஸ்ரப்:த: - பயந்தெளிந்து
வாக்யம் - பின்வருஞ் சொல்லை
அஸந்திக்தம் - ஸ்பஷ்டமாய்
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

पुत्रो दशरथस्यास्ति सिंहसंहननो युवा ।

रामो नाम वृषस्कन्धो वृतायतमहामुजः ॥

புத்ரோ தஸரதஸ்யாஸ்தி ஸிங்ஹஸம்ஹநநோ யுவா ।
ராமோ நாம் வ்ருஷஸ்கந்தோ வ்ருத்தாயதமஹாமுஜ: ॥

श्यामः पृथुयशाः श्रीमान्तुल्यबलविक्रमः ।

हतं तेन जनस्थानं खस्य सहदृषणः ॥

ச்யாம: ப்ருதுயஸா: ஸ்ரீமானதுல்ய பல விக்ரம: ॥
ஹதம் தேந ஜனஸ்தானம் கஸ்ய ஸஹதரூஷண: ॥
ஸிம்ஹஸம்ஹநந: - சிம்மபலமுற்றவனும்,
யுவா - 'பெளவனத்திருப்பவனும்',
வீருஷஸ்கந்த: - காளையோல் தோன்றற்றவனும்,
வ்ருத்தாயத மஹாமுஜ: - உருண்டு நீண்டு அழகுற்ற கரங்களை
உடையவனும்,
ஸ்யாம: - ச்யாமள வர்ணமுடையவனும்,
ப்ருதுயஸா: - பெரும் புகழுடையவனும்,

9

10

11

ஸ்ரீமான்	- ஸ்ரீமானும்,
அதூல்ய பல விக்ரம்:	- ஒப்பற்ற பலபராக்கிரமமுள்ளவனும்,
தஸரதஸ்ய	- தசரதருடைய
புத்ர:	- புதல்வனுமாகிய
ராம: நாம	- 'ராம'னென்றொருவன்
அஸ்தி	- இருக்கிறான்.
தேந	- அவனால்
ஜனஸ்தாநம்	- ஜனஸ்தானமானது
ஹதம்	- கொல்லப்பட்டது.
ஸஹ துஷண்:	- துஷணனுடன் கூடின
கர: ச	- கரணமங்ஙனமே கொல்லப்பட்டான்.*

அகம்யவச: ஸுத்ய ராவணோ ராக்ஸாதிப: ।

நாஜேந்ர இவ நி:ஸ்வஸ்ய இத்ம் வசனம்ப்ரவீத் ॥

ராக்ஸலாதிப:	- ராக்ஸமன்னனாகிய
ராவண:	- ராவணன்,
அகம்பந வச:	- அகம்பனனது சொல்லை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
நாகேந்ர: இவ	- பெரும்பாம்பென்
நி: ஸ்வஸ்ய	- பெருமூச்செறிந்து,
இத்ம் வசனம்	- பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத்	- சொன்னான்.

ச சூரேந்ரேண சயுக்தோ ராம: ஸர்வாமரை: ஸஹ ।

उपयातो जनस्थानं ब्रूहि कच्चिदकम्पन ॥

ஸ ஸுரேந்ரேண ஸம்யுக்தோ ராம: ஸர்வாமரை: ஸஹ ।

உபயாதோ ஜனஸ்தானம் ப்ருஹி கச்சிதகம்பந ॥

ஸ:	- அந்த
ராம:	- ராமன்,
ஸர்வாமரை:	- தேவாகளெல்லோரோடும்
ஸஹ	- கூடவும்,
ஸுரேந்ரேண	- தேவேந்திரனோடு
ஸம்யுக்த:	- கூடிக்கொண்டும்,
ஜனஸ்தானம்	- ஜனஸ்தானத்திற்கு
உபயாத: கச்சித்	- வந்திருக்கிறானா என்ன?
அகம்பந	- அகம்பன!
ப்ருஹி	- நீ சொல்.*

12

13

रावणस्य पुनर्विक्रयं निशम्य तदकम्पन: ।

आचक्षे बलं तस्य विक्रमं च महात्मन: ॥

ராவணஸ்ய புனர்வாக்யம் நிஸம்ய ததகம்பந: ।

ஆச்சகேஷே பலம் தஸ்ய விக்ரமம் ச மஹாத்மன: ॥

14

அகம்பந:	- அகம்பனன்
ராவணஸ்ய	- ராவணனது
தத் வாக்யம்	- அந்தச் சொல்லை
நிஸம்ய	- கேட்டு,
தஸ்ய	- அந்த
மஹாத்மன:	- மகாத்மாவினது
பலம்	- பலத்தையும்,
விக்ரமம் ச	- பராக்ரமத்தையும்,
புன:	- இன்னும்படியாய்
ஆச்சகேஷு	- தெரியப்படுத்தினான்.

रामो नाम महातेजा: श्रेष्ठ: सर्वधनुस्ताम् ।

दिव्यास्त्रगुणसंपन्न: पुरंदरसमो युधि ॥

ராமோ நாம மஹாதேஜா: ஸ்ரேஷ்ட: ஸர்வதனுஸ்தாம் ।

திவ்யாஸ்த்ர குணஸம்பந்ந: புரந்தரஸமோ யுதி ॥

15

ராம: நாம	- 'ராம'னென்பவன்
மஹாதேஜா:	- மஹா பராக்ரமமுடையவன்;
ஸர்வா தனுஸ்தாம்	- எல்லா வில்லாளிகளிலும்
ஸ்ரேஷ்ட:	- சிறந்தவன்;
திவ்யாஸ்த்ர	- திவ்யாஸ்திரங்களின் மகிமை பெற்றவன்,
குணஸம்பந்ந:	-
யுதி	- போரில்
புரந்தரஸம:	- தேவேந்திரனுக்கொப்பானவன்.

तस्यानुसृत्य बलवान् रक्षाक्षो दुन्दुभिचयन: ।

कनीयाङ्गैस्सणो नाम भ्राता शशिनिभानन: ॥

தஸ்யானுஸ்ருத்யோ பலவான் ரக்தாக்ஷோ துந்துபிஸ்வன: ।

கநீயான் லக்ஷ்மணோ நாம ப்ராதா ஸஸரிதிபாநந: ॥

16

தஸ்ய	- அவனது
கநீயான் ப்ராதா	- தம்பி
லக்ஷ்மண: நாம	- லக்ஷ்மணனென்பவன்
அநுஸ்ருப:	- உருவக்கேற்ற
பலவான்	- பலசாலி.
ரக்தாக்ஷ:	- சிவந்த கண்களுற்றவன்..
துந்துபிஸ்வன:	- துந்துபி முழுக்கம் போன்ற குரலுடையவன்.
ஸஸரிதிபாநந:	- சந்திரனையொத்த முகமுடையவன்.

स तेन सह संयुक्तः पावकेनानिलो यथा ।

श्रीमान् राजवरस्तेन जनस्थानं निपातितम् ॥

ஸ தேந ஸஹ ஸம்யுக்த: பாவகேநாநிலோ யதா ।
ஸ்ரீமான் ராஜவரஸ்தேந ஜனஸ்தானம் நிபாதிதம் ॥
தேந ஸஹ - அவனோடுகூட
பாவகேந - அக்னிபோடு
அநில: யதா - காற்றுபோல்
ஸ: - அந்த
ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானாகிய
ராஜவர: - ராஜோத்தமன்
ஸம்யுக்த: - சேர்ந்திருக்கிறான்.
தேந - அவனால்
ஜனஸ்தானம் - ஜனஸ்தானமானது
நிபாதிதம் - அழிக்கப்பட்டது.

नैव देवा महात्मानो नात्र कार्या विचारणा ॥

நைவ தேவா மஹாத்மானோ நாத்ர கார்யா விசாரணா ।
மஹாத்மந: - 'மஹாத்மாக்களாகிய
தேவா: - தேவர்கள்
ந ஏவ - இல்லவேயில்லை.
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
விசாரணா - யோசனை
கார்யாந - செய்யவேண்டாம்.

हारा रामेण तृप्त्युष्टा रुक्मपुङ्खाः पतत्रिणिः ।

सर्पाः पथानना भूत्वा भक्षयन्ति स्म राक्षसान् ॥

ஹரா ராமேண தூத்ஸுருஷ்டா ருக்மபுங்கா: பதத்ரிணை: ।
ஸர்பா: பஞ்சாநநா பூத்வா பக்ஷயந்தி ஸம் ராக்ஷஸான் ॥
ராமேணது - 'ராமனால்
உத்ஸுருஷ்டா: - விடப்பட்டவைகளும்,
ருக்மபுங்கா: - பெறக்கட்டுகளுள்ளவைகளும்,
பதத்ரிணை: - சிறகுள்ளவைகளுமான
ஹரா: - பாணங்கள்,
பஞ்சாநநா: - ஐந்துதலை
ஸர்பா: பூத்வா - பாம்புகளாக ஆகி
ராக்ஷஸான் - அரக்கர்களை
பக்ஷயந்தி ஸம் - மாய்த்துவிட்டன.

17

18

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

3163

येन येन च गच्छन्ति राक्षसा भयकश्चिताः ।

तेन तेन स्म पश्यन्ति राममेवाग्रतः स्थितम् ॥

इत्थं विनाशितं तेन जनस्थानं तवानघ ॥

யேந யேந ச கச்சந்தி ராக்ஷஸா பயகர்ஸிதா: ।
தேந தேந ஸம் பஸ்யந்தி ராமமேவாக்ரத: ஸ்திதம் ॥
இத்தம் விநாஸிதம் தேந ஜனஸ்தானம் தவானக ॥

20

ராக்ஷஸா: - 'அரக்கர்கள்
பயகர்ஸிதா: - பயமிருந்து
யேநயேந - எங்கு எங்கு
கச்சந்தி ச - ஓடுகிறார்களோ,
தேந தேந - அங்கங்கும்
ராமம் ஏவ - ராமனையே
அக்ரத: - கண்முன்
ஸ்திதம் - இருக்கின்றவனாய்
பஸ்யந்தி ஸம் - நினைக்கின்றார்கள்.
அநக - இடையூறுகளுக்கு இடங்கொடாதவனோ
தவ - உனது
ஜனஸ்தானம் - ஜனஸ்தானமானது
தேந - அவனால்
இத்தம் - இவ்விதமாக
விநாஸிதம் - அழிக்கப்பட்டது.'

अकम्पनवचः श्रुत्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् ।

जनस्थानं गमिष्यामि हन्तुं रामं सलक्ष्मणम् ॥

அகம்பநவச: ஸ்ருத்வா ராவணோ வாக்க்யம்ப்ரவீத் ।
ஜனஸ்தானம் கமிஷ்யாமி ஹந்தும் ராமம் ஸலக்ஷ்மணம் ॥

21

ராவணை: - ராவணன்
அகம்பந வச: - அகம்பனை (சொன்ன) சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
வாக்க்யம் - பின்வரும் பதிலை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.
ஸ லக்ஷ்மணம் - 'லக்ஷ்மணனுடன்கூட
ராமம் - ராமனை
ஹந்தும் - கொல்ல
ஜனஸ்தானம் - ஜனஸ்தானத்திற்கு
கமிஷ்யாமி - நான் போகப்போகிறேன்.'

अय्यमुक्तं वचनं प्रोवाचेदमकम्पनः ।

सृणु राजन् यथावृत्तं रामस्य बलपौरुषम् ॥

அதைவ முத்தே வசனே ப்ரோவாதேமகம்பந: 1
 ஸ்ருணு ராஜன் யதாவ்ருத்தம் ராமஸ்ய பலபௌருஷம் ॥ 22
 அகம்பந: - அகம்பனன்
 ஏவம் - இவ்விதமான
 வசனே - சொல்லை
 உத்தேஅத - சொல்லக் கேட்டவுடன்
 இதம் - பின்வருமாறு
 ப்ரோவாச - சொல்லுவதற்கான்.
 ராஜன் - அரசே
 ராமஸ்ய - ராமனது
 பல பௌருஷம் - பலத்தையும் பராக்க்ரமத்தையும் பற்றி
 யதாவ்ருத்தம் - உள்ளபடியே
 ஸ்ருணு - (சொல்லுமெனக்கு) செவிசாற்றும்.

அசாஹ: குபிதோ ராமோ விக்ரமேண மஹாயுத: 1

ஆபயாய: சுபூர்ணாய: வேகம் பரிஹரேச்சர: ॥

அஸாத்ய: குபிதோ ராமோ விக்ரமேண மஹாயுத: 1

ஆபயாய: ஸுபூர்ணாய: வேகம் பரிஹரேச்சர: ॥ 23

குபித: - 'சினங்கொண்ட
 ராம: - ராமன்
 விக்ரமேண - பராக்க்ரமங்கொண்டு
 அஸாத்ய: - வெல்ல முடியாதவனென
 மஹாயுத: - வெகுபுகழ் பெற்றவன்.
 ஸுபூர்ணாய: - வெள்ளமுற்றோடும்
 ஆபயாய: - நதிநிலைய
 வேகம் - பிரவாகத்தை
 சரை: - பாணங்களால்
 பரிஹரேத் - தடைசெய்வான்.

சதாரஹ்நக்ஷத்ரம் நமஸ்யவசாசுதேயத் 1

அஸி ராமஸ்து மஜ்நந்தி: ச்ரீமான்மயுஷ்மேஹிம் ॥

ஸதாரஹ்நக்ஷத்ரம் நமஸ்யவசாசுதேயத் 1

அஸௌ ராமஸ்து மஜ்நந்தி: ச்ரீமான்மயுஷ்மேஹிம் மஹிம் ॥ 24

ஸ்ரீமாத் - 'மஹா புகழ்பெற்ற
 அஸௌ - இந்த
 ராம: து - ராமனென்றால்
 ஸதாரஹ்நக்ஷத்ரம் - காணப்படுமிடத்திலே ஸ்திரமாயிருக்கும்
 நக்ஷத்ரங்கள், நவக்கிரகங்கள், மற்றும்முள்ள
 நக்ஷத்ரங்கள் இவைகளுள்ளிட்ட.

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

நப: அபி - விண்ணமும்கூட
 அவஸாதயேத் - அழிப்பான்.
 மஜ்ஜந்திம் - நீரில் முழுகும்
 மஹிம் ச - உலகையும்
 அப்யுத்தரேத் - தூக்கி நிலைநிறுத்துவான்.

भित्वा वेली समुद्रस्य लोकानाप्तावयद्यिभु: 1

वेगं वापि समुद्रस्य यायुं वा विधमेच्छ: ॥

பித்வா வேலாம் ஸமுத்ரஸ்ய லோகநாப்லாவயேத் விபு: 1

வேகம் வாபி ஸமுத்ரஸ்ய வாயும் வா விதமேச்சரை: ॥ 25

விபு: - 'ஸாமர்த்தியசாலியாகுமிவன்
 ஸமுத்ரஸ்ய - சமுத்திரத்தினுடைய
 வேலாம் - கரையை
 பித்வா - பிளந்துவிட்டு,
 லோகநா - உலகங்களை
 ஆப்லாவயேத் - அமிழ்ச் செய்வான்.
 ஸமுத்ரஸ்ய - ஸமுத்ரத்தினுடைய
 வேகம் வா அபி - குழப்பத்தையும்,
 வாயும் வா - வாயுவையும்,
 சரை: - பாணங்களால்
 விதமேத் - அடக்குவான்.

संहत्य वा पुनर्लोकान् विक्रमेण महायुत: 1

शक्त: स पुरुषव्याघ्र: खट्वा पुनरपि प्रजा: ॥

ஸம்ஹுத்ய வா புனர்லோகான் விக்ரமேண மஹாயுத: 1

ஸக்த: ஸ புருஷவ்யாக்ர: ஸ்ரஷ்டும் புனரபி ப்ரஜா: ॥ 26

மஹாயுத: - 'பெரும் புகழ்பெற்ற
 புருஷ வ்யாக்ர: - ஆண்புலியாகும்
 ஸ: - அவன்
 வா - இஷ்டப்பட்டால்
 விக்ரமேண - பராக்க்ரமத்தால்
 லோகான் - உலகங்களை
 ஸம்ஹுத்ய - ஸம்ஹரித்து,
 புன: - புதிதாய்,
 புன: அபி - மீளவும்,
 ப்ரஜா: - பிரஜைகளை
 ஸ்ரஷ்டும் - ஸ்ருஷ்டிக்க,
 ஸக்த: - வல்லவன்.

न हि रामो दशग्रीव शक्यो जेतुं त्वया युधि 1

रक्षसां वापि लोकेन स्वर्ग: पापजनैरिव ॥

நஹி ராமோ தஸக்ரீவ ஸக்யோ ஜேதும் த்வயா யுதி ।

ரக்ஷஸாம் வாகி லோகேந ஸ்வாக்: பாபஜனநரிவ ॥

27

தஸக்ரீவ - 'தசகண்டரே'

பாபஜனந: - பாபிகளால்

ஸ்வர்க: - ஸ்வர்க்கமானது

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,

யுதி - போரில்

த்வயா - உன்னால் தானாகட்டும்

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுடைய

லோகேந அபி வா - சமூகத்தால் தானாகட்டும்

ஜேதும் - ஜயிக்க

ராம: ஹி - ராமன் மாத்திரம்,

ந ஸக்ய: - முடியாதவன்.

न त वध्यमहं मन्ये सर्वद्वेषुररिपि ।

अयं तस्य वधोपायस्तं ममैकमना: शृणु ॥

ந தம் வத்யமஹம் மன்யே ஸர்கைவ தேவாஸுரைரபி ।

அயம் தஸ்ய வதோபாயஸ்தம் மமைகமநா: ஸ்ருணு ॥

28

தேவாஸுரை: - 'தேவர்கள் அஸுரர்களாகிய

ஸர்கை: அபி - எல்லாராலும்கூட

தம் - அவனை

ந வத்யம் - கொல்ல முடியாதவனென

அஹம் மன்யே - நான் நன்கறிவேன்.

தஸ்ய - அவனுடைய

வதோபாய: - கொலைக்குபாயம்

அயம் - சொல்லப்போகிற இது.

தம் - அதை

மம - சொல்லுமெனக்கு

ஏகமநா: - ஏகாக்ரஸித்தராயிருந்துகொண்டு

ஸ்ருணு - செவிசாற்றி.

भायं तस्योत्तमा लोके सीता नाम सुमध्या ।

श्यामा समविभक्ताङ्गी स्त्रीरत्नं रत्नमूषिता ॥

பார்யா தஸ்யோத்தமா லோகே ஸீதா நாம ஸுமத்யமா ।

ஸ்யாமா ஸமவிபக்தாங்கீ ஸ்த்ரீரத்னம் ரத்னமூஷிதா ॥

29

தஸ்ய - 'அவனது

பார்யா - மனைவி

லோகே - உலகில்

உத்தமா - சிறந்தவள்.

ஸீதா நாம - சீதையென பெயர்.

ஸுமத்யமா - நுண்ணிடையாள்.

ஸ்யாமா - செய்வனப் பருவமுள்ளவள்.

ஸமவிபக்தாங்கி - ஸாமுத்திரிகா சாஸ்திரப்படி அவயவங்கள்

ஒவ்வொன்றுமமைக்கப்பெற்ற திருமேனியாள்.

ஸ்த்ரீரத்னம் - 'பெண்களுக்குள் ஓர் ரத்னம்.

ரத்ன மூஷிதா - மணிகளினமுத்த ஆபரணங்களால்

அலங்கரிக்கப்பட்டவள்.

नैव 'देवी न गन्धर्वी नाप्सरा नापि दानवी ।

तुल्या सीमन्तिनी तस्या मानुषीषु कुतो भवेत् ॥

நைவ தேவீ ந கந்தர்வீ நாப்ஸரா நாபி தானவீ ।

துல்யா ஸீமந்திநீ தஸ்யா மாநுஷீஷு குதோ பவேத் ॥

30

தஸ்யா: - 'அவளுக்கு

துல்யா - நிகரான

ஸுமந்திநீ - ஒரு ஸ்திரீ

தேவீ ஏவ - தெய்வஸ்திரீயும்

ந - ஆகாள்.

கந்தர்வீ - கந்தர்வஸ்திரீயும்

ந - ஆகாள்.

அப்ஸரா: - அப்ஸரஸ்திரீயும்

ந - ஆகாள்.

தானவீ அபி - தானவஸ்திரீயும்

ந - ஆகாள்.

மாநுஷீஷு - மானிடஸ்திரீகளில்

குத: பவேத் - எப்படியிருக்கும்?

तस्यपहर भायं त्वं प्रमथ्य तु महावने ।

सीतया रहितः कामी रामो हास्यति जीवितम् ॥

தஸ்யபஹர பார்யாம் த்வம் ப்ரமத்ய து மஹாவனே ।

ஸீதயா ரஹித: காமி ராமோ ஹாஸ்யதி ஜீவிதம் ॥

31

த்வம் - 'நீ

தஸ்ய - அவனது

பார்யாம் - மனைவியை,

மஹாவனே - மஹாவனத்தில்,

ப்ரமத்ய - பிரித்து,

அபஹர - திருடிக்கொண்டு வந்துவிடு.

ராம: - ராமன்

காமி து - மனைவியிடத்து அதிகப் பற்றுள்ளவன்

என்கிறபடியால்

ஸீத்யா	- ஸீதையை
ரஹித:	- இழந்தவனாய்
ஜீவிதம்	- உயிரை
ஹாஸ்யதி	- விட்டுவிடுவான்.

असीद्यत तदाक्यं रावणी राक्षसाधिपः ।

विन्तयित्वा महाबुधकम्पनमुवाच ह ॥

அரோசயத ததவாக்யம் ராவணோ ராஷஸாதிப: ।

சிந்தயித்வா மஹா பாஹுரகம்பந முவாசது ॥

32

ராஷஸாதிப:	- ராஷஸ மன்னனான
ராவண:	- ராவணன்,
தத் வாக்யம்	- அவன் சொல்லை
அரோசயத	- நல்லதெனக் கொண்டான்.
மஹாபாஹு:	- மஹாபாகுவாகுமவன்
சிந்தயித்வாஹ	- சிந்திநேரம் சிந்தித்து
அகம்பநம்	- அகம்பனனைநோக்கி
உவாச	- பின்வருமாறு சொன்னான்.

बाढं कल्यं गमिष्यामि ह्येकः सारथिना सह ।

आनयिष्यामि वैदेहीमिमां ह्यष्टौ महापुरीम् ॥

பாடம் கல்யம் கமிஷ்யாமி ஹ்யேக: ஸாரதிநா ஸஹ ।

ஆநயிஷ்யாமி வைதேஹிமாம் ஹருஷ்டோ மஹாபுரிம் ॥

33

பாடம்	- 'ஆம், நீ சொல்லியதே சரி,
ஹி	- அதனால்
ஹருஷ்ட:	- ஸந்தோஷமடைந்தேன்.
கல்யம்	- நாளையதினம் உதயத்தில்,
ஸாரதிநா ஸஹ	- ஸாரதியுடன்,
ஏக:	- வேறொருவரையும் அழைத்துப்போகாதவனாய்,
கமிஷ்யாமி	- நான் போகிறேன்.
இமாம்	- இந்த
மஹாபுரிம்	- மஹப்பட்டினத்திற்கு
வைதேஹிம்	- வைதேகியை
ஆநயிஷ்யாமி	- கொண்டுவந்து விடுகிறேன்.

अयमुक्त्वा प्रययौ खरयुक्तेन रावणः ।

रथेनादित्यवर्णनं दिशः सर्वाः प्रकाशयन् ॥

அதைவழக்த்வா ப்ரயயௌ கரயுக்தேந ராவண: ।

ரதேநாதித்ய வர்ணனை திஸ: ஸர்வா ப்ரகாஸயன் ॥

34

ராவண:	- ராவணன்
ஏவம்	- இவ்வாறு
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு,
கரயுக்தேந	- கோவேறு கழுதைகள் பூட்டப்பெற்றதும்
ஆதித்ய வர்ணனை	- சூரியனது ஒளி பெற்றதுமான
ரதேந	- தேர்மீதேறிக்கொண்டு
ஸர்வா: திஸ:	- எல்லா திசைகளையும்
ப்ரகாஸயன்	- ஒளி விளங்கச் செய்துகொண்டு
அத	- அப்பொழுது
ப்ரயயௌ	- புறப்பட்டான்.

स रथो राक्षसेन्द्रस्य नक्षत्रपथगो महान् ।

संचार्यमाणः शुश्रुभे जलदे चन्द्रमा इव ॥

ஸ ரதோ ராஷஸேந்த்ரஸ்ய நக்ஷத்ரபதகோ மஹான் ।

ஸஞ்சார்யமாண: ஸுஸுப்ஷே ஜலதே சந்த்ரமா இவ ॥

35

ராஷஸேந்த்ரஸ்ய	- அரக்கர் மன்னனது
மஹான்	- மகத்தானது,
நக்ஷத்ர பதக:	- நக்ஷத்திரங்கள் சஞ்சரிக்குமாகாயத்தில்
	- செல்லுகிறதுமான
ஸ: ரத:	- அந்த ரதம்,
ஜலதே	- மேகத்தில்
ஸஞ்சார்யமாண:	- சஞ்சரிக்கும்
சந்த்ரமா: இவ	- சந்திரன்போல
ஸுஸுப்ஷே	- திகழ்ந்தது.

स मासिचाश्रमं प्राप्य ताटकेयमुपागमत् ।

मासिचेनार्चितो राजा भक्ष्यमोज्यैरमानुषैः ॥

ஸ மாரீசாஸ்ரமம் ப்ராப்ய தாடகேயமுபாகமத் ।

மாரீசேநார்சிதோ ராஜா பக்ஷ்யபோஜ்யைரமனாநுஷை: ॥

36

ஸ:	- அவன்
மாரீசாஸ்ரமம்	- மாரீசனது ஆச்ரமத்திற்கு
ப்ராப்ய	- வந்துசேர்ந்து,
தாடகேயம்	- தாடகையினது குமாரனாகிய மாரீசனை
உபாகமத்	- கண்டான்.
ராஜா	- மன்னனாகுமவன்
மாரீசேந	- மாரீசனால்
அமானுஷை:	- மனிதர்களுக்கு கிடைக்கவரிய
பக்ஷ்ய போஜ்யை:	- சிற்றண்டுகளாலும் போஜனங்களாலும்
அர்சித:	- உபசரிக்கப்பட்டான்.

तं स्वयं पूजयित्वा तु आसनेनोदकेन च ।

अर्थापहितया वाचा मारीचो वाक्यमब्रवीत् ॥

தம் ஸ்வயம் பூஜயித்வா து ஆஸநேநோதகேந ச ।

அர்த்தோபஹிதயா வாசா மாரிசோ வாக்க்யமப்ரவீத் ॥

மாரிசு: - மாரிசன்,
ஸ்வயம் து - தானே,
தம் - அவனை,
ஆஸநேந - ஆஸனத்தைக் கொடுத்தும்,
உதகேந ச - அர்க்கியத்தைக் கொடுத்தும்,
பூஜயித்வா - உபசரித்துவிட்டு,
அர்த்தோபஹிதயா - பொருள்பொதிந்த
வாசா - சொற்கொண்டு
வாக்க்யம் - பின்வரும் மொழியை
அப்ரவீத் - மொழிந்தான்.

37

कच्चित् सुकुशलं राज्ञोक्तानां राक्षसेश्वर ।

आशङ्कं नाथ जाने त्वं यतस्पूर्णमिहागतः ॥

கச்சித் ஸுகுஸலம் ராஜன் லோகநாம் ராக்ஷஸேஸ்வர ।

ஆஸங்கே நாத ஜானே த்வம் யதஸ்தூர்ணமிஹாகத: ॥

ராக்ஷஸேஸ்வர - 'ராக்ஷஸேந்திர'
ராஜன் - அரசே
லோகநாம் - உலகங்களெல்லோருக்கும்
ஸுகுஸலம் கச்சித் - குசலம் நன்கமைந்திருக்கின்றதா?
நாத - பிரபுவே!
த்வம் - தேவரீர்
தூர்ணம் - விரைவில்
இஹ - இவ்விடம்
ஆகத: - வந்திருக்கின்றீர்,
யத: - என்கிறபடியால்,
ஆஸங்கே - விஷயம் தெரியாதிருக்கிறேன்.
ஜானே - நான் கேட்கின்றேன்.

38

एवमुक्त्वा महातेजा मारीचेन सं रावणः ।

ततः पश्चादिदं वाक्यमब्रवीद्वाक्यकोविदः ॥

ஏவமுக்தோ மஹாதேஜா மாரிசேந ஸ ராவண: ।

தத: பஸ்சாதிதம் வாக்க்யமப்ரவீத் வாக்க்ய கோவித: ॥

மாரிசேந - மாரிசனால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

39

உக்த: - கேட்கப்பட்டவனும்,
மஹாதேஜா: - பெரும் போர் வீரனும்,
வாக்க்ய கோவித: - பேசுவதில் சாமர்த்தியசாலியுமான
ஸ: ராவண: - அந்த ராவணன்,
தத: பஸ்சாத் - அதற்குப் பிறகு,
இதம் வாக்க்யம் - பின்வரும் பதிலை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.
आरखी मे हतस्तात रामेणाक्लिष्टकर्मा ।

जनस्थानमवध्यं तत् सर्वं युधि निपातितम् ॥

तस्य मे कुरु साधियं तस्य भार्यापहारणे ॥

ஆரசேஷா மே ஹதஸ்தாத ராமேணாக்லிஷ்டகர்மணா ।

ஜனஸ்தான மவத்யம் தத் ஸர்வம் யுதி நிபாதிதம் ।

தஸ்ய மே கரு ஸாசியம் தஸ்ய பார்யாபஹாரணே ॥

தாத - 'அப்பா'
அக்லிஷ்டகர்மணா - எதற்கும் சலியாத
ராமேண - ராமனால்
மே - எனது
ஆரக்ஷ: - லைஸ்யமானது
ஹத: - கொல்லப்பட்டது.
தத் அவத்யம் - அந்த அழித்தற்கரிய
ஜனஸ்தானம் - ஜனஸ்தானம்,
ஸர்வம் - எல்லாமும்,
யுதி - போரில்
நிபாதிதம் - பாழாக்கப்பட்டது.
தஸ்ய - அவனது
பார்யாபஹாரணே - பார்வையைக் கவர்ந்து கொண்டுவரும் விஷயத்தில்
தஸ்ய மே - அந்த எனக்கு
ஸாசியம் - உதவியை
கரு - நீ செய்யவேண்டும்.

40

राक्षसेन्द्रवचः श्रुत्वा मारीचो वाक्यमब्रवीत् ॥

ராக்ஷஸேந்த்ரவச: ஸ்ருத்வா மாரிசோ வாக்க்யமப்ரவீத் ॥

மாரிசு: - மாரிசன்,
ராக்ஷஸேந்த்ர வச: - ராக்ஷஸேந்திரன் சொன்ன சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
வாக்க்யம் - பின்வரும் பதிலை
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

41

आख्याता केन सीता सा मित्ररूपेण शत्रुणा ।

त्वया राक्षसशार्दूल को न नन्दति निन्दितः ॥

सीतामिहानयस्वेति को ब्रवीति ब्रवीहि मे ॥

ஆக்யாதா கேந ஸீதா ஸா மித்ரரூபேண ஸத்ருணா ।

த்வயா ராக்ஷஸஸார்தூல கோ ந நந்ததி நிந்தித: ।

ஸீதா மிஹாநயஸ்வேதி கோ ப்ரவீதி ப்ரவீஹி மே ॥

ராக்ஷஸ ஸார்தூல - 'ராக்ஷஸோத்தம'!

மித்ரரூபேண - மித்திரஸ்போல் நடிக்கும்

கேந ஸத்ருணா - எந்த சத்துருவால்

ஸா ஸீதா - அந்த சீதை

ஆக்யாதா - தெரிவிக்கப்பட்டனள்

த்வயா - உன்னால்

நிந்தித: - அவமானமடைந்த

க: - எவன்

ந நந்ததி - துன்புறுகிறான்?

ஸீதாம் - 'ஸீதையை

இஹ - இங்கு

ஆநயஸ்வ - கொண்டுவந்துவிடு',

இதி - என்று

க: - எவன்

ப்ரவீதி - சொல்லுகிறான்?

மே - எனக்கு

ப்ரவீஹி - பதிலுரைப்பீராக.

रक्षोलोकस्य सर्वस्य कः शृङ्गं छेपुमिच्छति ।

प्रोत्साहयति कस्य त्वां स हि शत्रुरक्षस्यः ॥

ரக்ஷோலோகஸ்ய ஸர்வஸ்ய க: ஸ்ரங்கம் சேத்ருமிச்சதி ।

ப்ரோத்ஸாஹயதி கஸ்ச த்வாம் ஸ ஹி ஸத்ருரஸம்ஸய: ॥

ரக்ஷோலோகஸ்ய - 'ராக்ஷஸர்கள்

ஸர்வஸ்ய - எல்லோருக்கும்

ஸ்ரங்கம் - இச்சூரதன்மை பெற்றுவிளங்குமுன்னை

சேத்ரும் - சிதைக்க

க: இச்சதி - எவன் நினைக்கிறான்?

கஸ்சித் - எந்த ஒருவன்

த்வாம் - உன்னை

ப்ரோத்ஸாஹயதி - அடாத காரியத்தில் தூண்டுகிறானோ;

ஸ: - அவன்

ஸத்ரு: ஹி - சத்ருவே!

அஸம்ஸய: - இதற்கையமில்லை.

42

आशीविषमुखादृष्टामुद्धृतं चेच्छति त्वया ।

कर्मणाऽऽतेन केनासि कपथं प्रतिपादितः ॥

ஆஸீவிஷமுகாத்ரூபமுத்ரூ முத்தர்தம் சேச்சதி த்வயா ।

கர்மணா தேந கேநாஸி கபதம் ப்ரதிபாதித: ॥

கேந - 'எவனால்

அநேந கர்மணா - இந்த காரியத்தால்

கபதம் - திச்செயலை

ப்ரதி பாதித: அஸி - உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றனையோ, (அவன்)

த்வயா ச - உன்னைக்கொண்டே

ஆஸீவிஷ முகாத் - பாம்பின் வாயிலிருந்து

தம்ஷ்ட்ராம் - விஷப்பல்லை

உத்தர்தம் - பிடுங்க

இச்சதி - எண்ணுகிறான்.

सुखसुप्तस्य ते राजन् प्रहृतं केन मूर्धनि ॥

ஸுகஸுப்தஸ்ய தே ராஜன் ப்ரஹ்ருதம் கேந மூர்தனி ॥

ராஜன் - 'அரசே

ஸுக ஸுப்தஸ்ய - மனஸந்துஷ்டிகொண்டு துயில் கொண்ட

தே மூர்தனி - உனது தலையில்

கேந - எவனால்

ப்ரஹ்ருதம் - அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது?

विशुद्धवंशमिजनाग्रहस्तस्त्वोमदः संस्थितदोविषाणः ।

उदीक्षितुं रावण नेह युक्तः स संयुगे राघवगन्धहस्ती ॥

விசுத்தவம்ஸராபிஜனாக்ர ஹஸ்த:

தேஜோமத: ஸம்ஸ்தித தேர்விஷாண: ।

உதீக்ஷிதம் ராவண நேஹ யுக்த:

ஸ ஸம்யுகே ராகவகந்தஹஸ்தீ ॥

ராவண - 'ராவணா

விசுத்த வம்ஸராபி - நிர்மலமாகிய நற்குலத்தில் பிறப்பைய

ஜனாக்ரஹஸ்த: - துதிக்கையாயுடையதும்,

தேஜோமத: - பராக்ரமமே மதமாயுடையதும்,

ஸம்ஸ்தித தேர்விஷாண: - எதற்கும் சலியா இரு தேள்களாகிற

கொம்புகளையுடையதுமான

ஸ: - அந்த

ராகவ கந்த ஹஸ்தீ - ராமனாகிற மத்யானையானது

இஹ - இவ்வுலகில்

ஸம்யுகே - போரில்

உதீக்ஷிதம் - கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவும்

ந யுக்த: - தக்கதன்று.

44

45

46

असी रणाग्रः स्थितिसन्धिवालो विदग्धसोमृगाह नृसिंहः ।

सुप्तस्त्वया बोधयितुं न युक्तः शराङ्गपूर्णो निशितसिद्धयः ॥

அஸௌ ரணாக்ரஃஸ்திதி ஸந்திவாலோ

விதக்தரஃஷோம்ருகஹா ந்ருஸிம்ஹ: ।

ஸுப்தஸ்த்வயா போதயிதும் ந யுக்த:

ஸராங்கபூர்ணோ நிரிதாஸிதம்ஷ்ட்ர: ॥

47

ரணாக்ர ஸந்தி - 'அச்சமுந்நோடாமல் நிலைத்து நிற்கும்'
ஸந்தி வால: - 'தையியமாகிற அங்கசந்தி வாலையுடையதும்,
ஸராங்க பூர்ண: - 'பாணங்களை யங்கமாக அமையப்பெற்றதாய்,
நிரிதாஸி தம்ஷ்ட்ர: - 'கூர்மையான வானை கோரைப்பல்லாய்
உடையதாய்,
விதக்த ரஃஷோ - 'சிறந்த ராக்கூஸர்களாகும் மாள்களைக்
ம்ருகஹா - 'கொலை செய்வதும்,
ஸுப்த: - 'தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறதுமான
அஸௌ - 'இந்த
ந்ருஸிம்ஹ: - 'மானிட உருவம்கொண்டிருக்கும் சிங்கமானது
த்வயா - 'உன்னால்
போதயிதும் - 'எழுப்ப,
ந யுக்த: - 'தக்கதன்று.

चापावहारे भुजवेगपङ्के शरोमिमाले सुमहाववीधे ।

न रामपातालमुखेऽतिघोरे प्रकन्दितो राक्षसराज युक्तम् ॥

சாபாவஹாரே பூஜுவேகபங்கே

ஸரோம்மிமாலே ஸுமஹாஹவெளகே ।

ந ராமபாதாலமுகே(அ)தி கோரே

ப்ரஸ்கந்திதும் ராக்கூஸராஜ யுக்தம் ॥

48

ராக்கூஸ ராஜ - 'அரக்கர் மன்னர்'
சாபாவஹாரே - 'விற்களாகிற முதலைகளையுடையதும்,
பூஜுவேக பங்கே - 'கைவேகமாகிய பெரும் சேற்றையுடையதும்,
ஸரோம்மிமாலே - 'பாணங்களாகிற அவைகளையுடையதும்,
ஸுமஹாஹவெளகே - 'போர்புரிதலை பிரவாகங்களையுடையதும்,
அதி கோரம் - 'அதி பயங்கரமாயிருக்கிறதுமான
ராம பாதாலமுகே - 'ஸ்ரீராமராகும் சமுத்திரத்தில்
ப்ரஸ்கந்திதும் - 'குதிப்பதற்கு
ந யுக்தம் - 'தக்கதன்று.

प्रसीद लङ्केधर राक्षसेन्द्र लङ्का प्रसन्नो भव साधु गच्छ ।

त्वं स्वेषु दारेषु रमस्व नित्यं रामः सभार्यो रमतो वनेषु ॥

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

ப்ரஸீத லங்கேஸ்வர ராக்கூஸேந்த்ர

லங்காம் ப்ரஸந்த்ரோ பவ ஸாது கச்ச ।

த்வம் ஸுவேஷு தாரேஷு ரமஸ்வ நித்யம்

ராம: ஸபார்யோ ரமதாம் வனேஷு ॥

49

லங்கேஸ்வர - 'இலங்கை நாயக'
ராக்கூஸேந்த்ர - 'ராக்கூஸர் ஸ்வாமியே'
ப்ரஸீத - 'அருள் செய்க;
ப்ரஸந்த்ர: பவ - 'சிறந்த; (மன அமைதியை மேற்கொள்)
லங்காம் - 'இலங்கைக்கு
ஸாது - 'நல்லபடியாக
கச்ச - 'நிரும்பிச் செல்லும்;
த்வம் - 'நீர்
ஸுவேஷு - 'உங்கள்
தாரேஷு - 'மனைவிகளிடத்தில்
நித்யம் - 'சாக்ஷதமாய்
ரமஸ்வ - 'இன்புற்று வாழ்க.
வனேஷு - 'காட்டில்
ராம: - 'மனைவியுடனிருப்பவனாய்
ஸ பார்ய: - 'மனைவியுடனிருப்பவனாய்
ரமதாம் - 'சுகமாயிருக்கட்டும்.'

एवमुक्तो दशमीवो मारीचन स रावणः ।

न्यवर्तत पुरीं लङ्कां विवेश च गृहीतमम् ॥

ஏவமுக்தோ தசமீவோ மாரீசேந ஸ ராவண: ।

ந்யவர்த்தத புரீம் லங்காம் விவேஸ ச க்ருஹோத்தமம் ॥

50

மாரீசேந - 'மாரீசனால்
ஏவம் - 'மேற்கண்டவாறு
உக்த: - 'சொல்லப்பட்ட
தசமீவ: - 'தசகண்டனாகும்
ஸ: - 'அந்த
ராவண: - 'ராவணன்
லங்காம் புரீம் - 'இலங்கை நகருக்கு
ந்யவர்த்த - 'நிரும்பினான்;
க்ருஹோத்தமம் ச - 'சிறந்த மானிகைக்கும்
விவேஸ - 'போய்ச் சேர்ந்தான்.

திருப்பாற் றே பூதம் ராமஸ்கே வால்பீதியே ஆதிகாப்யே
ஸுயிம்ஸுதி ஸுதஸ்கிசயாம் ஸம்ஹிதஸாம் ஆரண்ய காண்டம்
ராவணசு வ்ருத்தாத் உபஸம்ஸோ நாம் ஏகதீபிம்ஸ: ஸங்க: ॥

த்வாத்ரிம்ஸு: ஸர்க: - 32

ततः शूर्पणखा दृष्ट्वा सहस्राणि चतुर्दश ।

हतान्येकेन रामेण रक्षां भीमकर्मणाम् ॥

தத: ஸர்ப்பணகா த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸ்ரராணி சதுர்தஸா ।

ஹதான்யேகேந ராமேண ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம் ॥

दूषां च खरं चैव हतं त्रिशिरसा ॥

दृष्ट्वा पुनर्महानादं ननाद जलदो यथा ॥

தூஷணம் ச கரம் சைவ ஹதம் த்ரிபிரஸா ததா ।

த்ருஷ்ட்வா புனர்மஹாநாதம் நநாத ஜலதோ யதா ॥

ஸர்ப்பணகா	-	சூர்ப்பநகை
ராமேண	-	ராமன்
ஏகேந	-	ஒருவனாலு
பீம கர்மணாம்	-	பயங்கரமான செயல்கள் புரிந்துவந்த
ரக்ஷஸாம்	-	அரக்கர்களின்
சதுர்தஸா	-	பதினான்கு
ஸஹஸ்ரராணி	-	ஆயிரவர்களை
ஹதானி	-	கொல்லப்பட்டவர்களாய்
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு
தத:	-	அதினாலும்
தூஷணம், ச	-	தூஷணனையும்,
கரம் ஏவ	-	கரனையும்,
த்ரிபிரஸம் ச	-	திரிபிரஸையும்
ததா	-	அவ்வண்ணமே
ஹதம்	-	கொல்லப்பட்டதாய்
த்ருஷ்ட்வா ச	-	கண்டதாலும்,
ஜலத: யதா	-	மேகம்போல
புன:	-	மீளவும்
மஹாநாதம்	-	ஒர் பெரும் கூச்சலை
நநாத	-	இட்டான்.

सा दृष्ट्वा कर्म रामस्य कृतमन्यैः सुदुष्करम् ।

जगाम परमोद्दिग्ना लङ्कां रावणपालिताम् ॥

ஸா த்ருஷ்ட்வா கர்ம ராமஸ்ய க்ருதமன்யை: ஸுதுஷ்கரம் ।

ஜகாம பரமோத் விக்ரா லங்காம் ராவணபாலிதாம் ॥

ஸா	-	அவள்
அன்யை:	-	ஸாதாரண மானிடர்களால்

ஸுதுஷ்கரம்	-	செயற்கரியதாயும்
ராமஸ்ய	-	ராமனுக்கு
க்ருதம்	-	சாத்தியமாயிருக்கும்
கர்ம	-	செய்கையாயும்
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்டு,
பரமோத் விக்ரா	-	மிகக் கவலைகொண்டவளாய்
ராவண பாலிதாம்	-	ராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்ட
லங்காம்	-	இலங்கா நகருக்கு
ஜகர்ம	-	போய்ச்சேர்ந்தான்.

सा ददर्श विमानाग्रं रावणं दीप्ततजसम् ।

उपोपविष्टं सचिवैर्मरुन्द्रिरिव वासवम् ॥

ஸா ததர்ஸ விமானாக்ரே ராவணம் தீப்த தேஜஸம் ।

உபோபவிஷ்டம் ஸசிவைர் மருத்திரிவ வாஸவம் ॥

आसीनं सूर्यसंकाशं काञ्चनं परमासने ।

रुक्मवेदिगतं प्राज्यं ज्वलन्तमिव पावकम् ॥

ஆஸீநம் ஸூர்யஸங்காஸே காஞ்சநே பரமாஸநே ।

ருக்ம வேதிகதம் ப்ராஜ்யம் ஜ்வலந்தமிவ பாவகம் ॥

देवगन्धर्वभूतानामुषीणां च महात्मनाम् ।

अजेयं समरे शूरं व्यताननमिवान्तकम् ॥

தேவ கந்தர்வ பூதாநாம் ருக்ஷணாம் ச மஹாத்மநாம் ।

அஜேயம் ஸமரே ஸரீரம் வ்யாத்நாநமிவாந்தகம் ॥

देवासुरविमर्देषु वज्राशनिवृत्तवणम् ।

ऐरावतविषाणाश्चरुद्यूहकिपायसम् ॥

தேவாஸுரவிமர்தேஷு வஜ்ராஸநித்ருதவ்ரணம் ।

ஐராவதவிஷாணாக்கரை ருத்ருஷ்ட்கிணவக்ஷஸம் ॥

ஸா	-	அவள்
விமானாக்ரே	-	விமானத்தினுச்சியில்
தீப்த தேஜஸம்	-	ஜ்வலிக்கும் ஒளியையுடையவனும்
மருத்திர:	-	தேவர்களால்
வாஸவம்	-	இந்திரனை
இவ	-	எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸசிவை:	-	மந்திரிமார்களால்
உபோபவிஷ்டம்	-	குழப்பப்பட்டவனும்,
ஸூர்ய ஸங்காஸே	-	சூரியனது ஒளிகொண்ட
காஞ்சநே	-	தங்க

தப்த காஞ்சன பூஷணம் - கத்த பொன்னாபரணங்களையணிந்தவனும்,
 ஸுபூஜம் - அழகான கைகளையுடையவனும்,
 ஸுக்லதஸனம் - வெண்மையான பற்களையுடையவனும்,
 மஹாஸ்யம் - வாய்களையுடையவனும்,
 பர்வதோபமம் - மலையை நிகர்த்தவனும்,
 ஸதஸு: - பலமுறை
 தேவ ஸம்யுகே - தேவர்களை எதிர்த்ததில்
 விஷ்ணு சக்ர நிபாதை: - விஷ்ணுவின் சக்கரத்தின் அடிகளாலும்,
 மஹா யுத்தேஷு - பெரும் போர்களில்
 அன்யை: - இதர
 ஸஸ்த்ரை: ச - ஆயுதங்களாலும்,
 ப்ரஹாரை: ச - குத்துகளாலும்,
 தாடிதம் - அடிப்பட்டவனும்,
 ஸமஸ்தை: - மேல்மேல் தாக்கப்பட்ட
 தேவ ப்ரஹரணை: - தேவர்களின் ஆயுதங்களால்
 ஆஹதாங்கம் ச - அடிப்பட்ட உடலையுடையவனும்,
 ததா - அப்படியே
 அக்ஷோப்யாணாம் - கலக்க முடியாத
 ஸமுத்தராணாம் - கடல்களை
 க்ஷோபகம் - கலக்குபவனும்,
 சுழிப்ரகாரிணம் - நினைத்த தொழில்களெல்லாவற்றையும்
 பர்வதேந்த்ராணாம் - பெருமலைகளை
 க்ஷேப்தாரம் - பிடுங்கி எறிபவனும்,
 ஸுராணாம் ச - தேவர்களையும்
 ப்ரமர்தனம் - புடைப்பவனும்,
 தர்மானாம் ச - தர்மங்களெல்லாவற்றையும்
 உச்சேத்தாரம் - வேரோடு அழிப்பவனும்,
 பரதாராபி மர்ஸனம் - பிறர் மனைவிகளைக் கற்பழிப்பவனும்,
 ஸர்வ திவ்யாஸ்த்ர - சகல தெய்வாஸ்திரங்களைப் ப்ரயோகிப்பவனும்,
 யோக்தாரம்
 ஸதா - ஓய்வின்றி
 யக்ஞ விக்நகரம் - யாகங்களுக்கு இடையூறு செய்பவனும்,
 போகவதீம் - பாதாள கங்கை நகராகிய போகவதி என்ற
 புரிம் - நகருக்கு
 கத்வா - சென்று,
 வாஸுகிம் - ஸர்ப்ராஜனாகிய வாஸுகி என்னும் பாம்பரசை
 பராஜித்ய - வென்று,
 ச - அதோடு

தக்ஷஸ்ய - வாஸுகியின் தம்பியாகிய தக்ஷனின்
 ப்ரியாம் - அன்பான
 பார்யாம் - மனைவியை
 பராஜித்ய - ஸ்வாதந்திரியம் முக்கச்செய்து,
 ய: ஜஹார - எவன் எடுத்தோடு வந்துவிட்டானோ;
 கைலாஸ பர்வதம் - கைலாஸ பர்வதத்திற்கு
 கத்வா - சென்று,
 நரவாஹனம் - குபேரனை
 விஜித்ய - தோற்கடித்து,
 தஸ்ய - அவனுடைய
 காமகம் - நினைத்தவிடம் செல்லும்
 புஷ்பகம் - புஷ்பமென்ற
 விமானம் - விமானத்தை
 ய: - எவன்
 ஜஹார வை - பிடுங்கிக்கொண்டு வந்தானோ; அப்படிப்பட்டவனும்,
 திவ்யமான - திவ்யமான
 சைத்ரதம் - குபேரனது வனமாகிய சைத்ரதமென்ற
 வனம் - பூர்தோட்டத்தையும்,
 நலிநீம் - தாமரை ஓடையையும்
 நந்தனம் - இந்நிரனது வனமாகிய நந்தனமெனும்
 வனம் - பூர்தோட்டத்தையும்,
 தேவோத்யாநாதி - தேவர்களுடைய உத்யான வனங்களையும்
 வீர்யவான் - வீர்யவானாகிய
 ய: - எவன்
 க்ரோதாத் - சினத்தால்
 விநாஸயதி - அழிக்கிறானோ; அப்படிப்பட்டவனும்,
 ஸைரஸ ஸிகரோபம: - மலைச்சிகரங்களை நிகர்த்த
 ய: - எவன்
 பாஹுப்யாம் - இரு கரங்களைக் கொண்டு
 பரந்தபெள - மஹாதேஜோவான்களும்,
 மஹாபாசிகள - மிகப் பூஜ்யர்களும்,
 உத்திஷ்டந்தௌ - உதயமான
 சந்த்ர ஸூர்யௌ - சந்திரனையும் சூரியனையும்
 நிவாரயதி - அடக்கினானோ; அப்படிப்பட்டவனும்,

दशवर्षसहस्राणि तपस्तप्त्वा महावने ।

पुरा स्वयंभुवे धीरः शिरस्युपजहार यः ॥

தசவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி தபஸ்தப்த்வா மஹாவனே ।

புரா ஸ்வயம்புவே தீர: ஸிரம்ஸ்யுபஜஹார ய: ॥

देवदानवगन्धर्वपिशाचपतगोरगैः ।

अमर्य यस्य संग्रामे मृत्युतो मानुषाद्यैः ॥

தேவதாரவகந்தர்வ பிஸாசபதகோரகை: ।

அபயம் யஸ்ய ஸங்க்ராமே ம்ருத்யுதோ மாநுஷாத்ருதே ॥

मन्त्रैरभिष्टुतं पुण्यमध्वरेषु द्विजातिभिः ।

हविर्धानेषु यः सोममुपहन्ति महाबलः ॥

மந்த்ரை ருபிஷ்டுதம் புண்யமத்வரேஷு த்விஜாதிபி: ।

ஹவிர்தானேஷு ய: ஸோம முபஹந்தி மஹாபல: ॥

தீர: - தீரணவிய

ய: - எவன்

புரா - புன்னொரு காலத்தில்

மஹாவனே - பெருங்காணில்

தஸவ்ஷு ஸஹஸ்ராணி - பதினாயிர வர்ஷகாலம்

தப: தப்த்வா - தவத்தை புரிந்து,

ஸ்வயம்புவே - பிரம்மதேவருக்கு

பிராம்ஸி - தலைகளை

உபஹார - அறுத்து பவியாகக் கொடுத்தானோ;

அப்படிப்பட்டவனும்,

யஸ்ய ஸங்க்ராமே - எவனுக்கு யுத்தகாலத்தில்

மாநுஷாத்ருதே - மாஸிடர் நீங்கலாக

தேவ தாநவ கந்தர்வ - தேவர்கள், தானவர்கள், கந்தர்வர்கள்,

பிஸாச பத கோரகை: பிசாசர்கள், பதர்கள், உரக்கள் இவர்களால்

ம்ருத்யுத: அபயம் - மரணமின்மையோ அப்படிப்பட்டவனும்,

மஹாபல: - மகா பலசாலியாகிய

ய: அத்வரேஷு - எவன் யாகங்களில்

ஹவிர்தானேஷு - யாகவேதிகைகளில்

த்விஜாதிபி: - அந்தணர்களால்

மந்த்ரை: - மந்திரங்களோடு

அபிஷ்டுதம் - ஹோமம் செய்யப்பட்டதும்,

புண்யம் - புனிதமானதுமான

ஸோமம் - ஸோம பாணத்தை

உபஹந்தி - கெடுக்கிறானோ; அப்படிப்பட்டவனுமான

ராவணம் - ராவணனை

ததர்ஸ - கண்டான்.

आप्तयज्ञहरं कूरं ब्रह्मन् दुष्टचारिणम् ।

कर्कशं निरनुकोशं प्रजानामहिते रतम् ॥

ஆப்தயஜ்ஹரம் க்ரூரம் ப்ரஹ்மன் துஷ்டசாரிணம் ।

கர்க்ஸம் நிரநுகோஸம் ப்ரஜாநாமஹிதே ரதம் ॥

18

19

20

रावणं सर्वभूतानां सर्वलोकभयावहम् ।

राक्षसीं भारतं कूरं सा ददर्श महाबलम् ॥

ராவணம் ஸர்வ பூதநாம் ஸர்வலோகபயாவஹம் ।

ராக்ஷஸி ப்ராதரம் ஸரீரம் ஸா ததர்ஸ மஹாபலம் ॥

ஸா - அந்த

ராக்ஷஸி - அரக்கி

ஆப்தயஜ்ஹரம் - ஸமாப்திகாலமடைந்த யக்ருங்களைக்

கெடுப்பவனும்,

க்ரூரம் - கொடியவனும்,

ப்ரஹ்மக்ளம் - அந்தணர்களைக் கொல்பவனும்,

துஷ்டசாரிணம் - கெட்ட நடத்தைபுள்ளவனாய்

கர்க்ஸம் - எதற்கும் துணிபவனும்,

நிரநுகோஸம் - ஈவிரக்கமில்லாதவனும்,

ப்ரஜாநாம் - ப்ரானிகளின்

அஹிதே - ஹிமைஸயில்

ரதம் - உள்ளம் பூரிப்பவனும்

ஸர்வ லோகநாம் - எல்லா உலகங்களையும்

ராவணம் - கதற அடிப்பவனும்,

ஸர்வ பூத பயாவஹம் - எல்லா ப்ரானிகளுக்கும் பயத்தை

விளைவிப்பவனும்,

க்ரூரம் - மகா முரடனும்,

மஹாபலம் - மகா பலிஷ்டனுமான

ப்ராதரம் - தமயனை

ததர்ஸ - கண்டான்.

तं दिव्यवस्त्रामरणं दिव्यमात्योपशोभितम् ।

आसने सूपविष्टं च कालकालमिवोद्यतम् ॥

தம் திவ்யவஸ்த்ராமரணம் திவ்யமாத்யோபஸோபிதம் ।

ஆஸநே ஸூபவிஷ்டம் ச காலகாலமீவோத்யதம் ॥

22

राक्षसेन्द्रं महाभागं पीलस्त्यकुलनन्दनम् ।

रावणं शत्रुहन्तारं मन्त्रिभिः परिवारितम् ॥

ராக்ஷஸேந்த்ரம் மஹாபாகம் பிஸஸ்த்யகுலநந்தனம் ।

ராவணம் ஸத்ருஹந்தாரம் மந்த்ரிபி: பரிவாரிதம் ॥

23

अभिगम्याद्वीह्वयं राक्षसी भयविह्वला ॥

अपिकम्पाग्रवीह्वं लाक्ष्यं राक्षसे पयविह्वला ॥

ராக்க்ஷஸி - அரக்கியாகுமவள்

பெஸஸ்த்ய குல - புலஸ்த்யகுல பிள்ளையென

நந்தனம்

21

22

23

24

தம்	- அப்படிப்பட்டவனாய்
மஹாபாகம்	- த்ரிலோக ப்ரசித்தி பெற்றவனும்;
உத்யதம்	- தேர்ச்சியடைந்த
கால காலம் இவ	- ப்ரளயகாலம் மனுக்கொப்பாய்
ஸத்த்ரு ஹந்தாரம்	- சத்ருக்களை சம்ஹரிப்பவனும்;
மந்த்ரிபி:	- மந்த்ரிமார்களால்
பரிவாரிதம்	- சூழப்பட்டவனாய்
திவ்ய வஸ்த்ராபரணம்	- திவ்யமான வஸ்திரங்களையும்
	- ஆபரணங்களையுமணிந்தவனாய்
திவ்ய மால்யோப	- திவ்யமான மாலைகளால் அழகுபாய்ந்து
ஸோபிதம்	- விளங்குபவனாய்
ஆஸநே	- ஆஸனத்தில்
ஸூபவிஷ்டம்	- நன்கு வீற்றிருக்கும்
ராக்ஷஸேந்த்ரம்	- ராக்ஷஸாதீசனான
தம்	- அந்த
ராவணம்	- ராவணனை
அபிகம்ய	- கிட்டி
வாக்யம்	- பின்வரும் மொழியை
பயவிஹ்வலா	- பயத்தால் கலவரமடைந்த மனத்தினளாய்
அப்ரவீத்	- மொழிந்தாள்.

तमब्रवीदीप्ताविशाललोचनं प्रदर्शयित्वा भयमोहमूर्च्छिता ।

सुदारुणं वाक्यमभीतवाचिणी महात्मना शूर्पणखा विरूपिता ॥

தம்பரவீத் தீப்த விசால லோசனம்

ப்ரதர்ஸயித்வா பயமோஹமூர்ச்சிதா ।

ஸுதாரூணம் வாக்யமபித் சாரிணி

மஹாத்மநா ஸூர்ப்பணகா விருபிதா ॥

அபீத் சாரிணி	- பயமின்றி நினைத்தவிடங்களில் செல்பவளும்;
மஹாத்மநா	- மஹாத்மாவாகிய லக்ஷ்மணனால்
விருபிதா	- அங்கப்ங்கம் பண்ணப்பட்டவளுமான
ஸூர்ப்பணகா	- சூர்ப்பணகை
பயமோஹ மூர்ச்சிதா	- பயத்தால் மெய்பதறி உள்ளம் நடுங்கியவளாய்
தீப்த விசால லோசனம்	- கோபுரணி வீசிக்கொண்டு அகன்ற கண்களையுடைய
தம்	- அவளிடம்
ஸுதாரூணம்	- அஸஹ்யமாய் தான் பட்ட பாட்டை
ப்ரதர்ஸயித்வா	- சுட்டிக்காட்டி
வாக்யம்	- பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத்	- மொழிந்தாள்.

இத்யங்கே ப்ரமத் ராமபணே வஸ்த்ரியே ஆபரித்யே
ஸூர்ப்பணகே ப்ரமத் தவர்த்ரிம்ஸ: ஸங்க: ॥

த்யத்த்ரிம்ஸ: ஸர்க: - 33

ततः शूर्पणखा दीना रावणं लोकरावणम् ।

अमात्यमध्ये संकुद्धा परस्त्रं वाक्यमब्रवीत् ॥

தத: ஸூர்ப்பணகா தீநா ராவணம் லோகராவணம் ।

அமாத்த்யமத்த்யே ஸங்குத்தா பருஷம் வாக்யமப்ரவீத் ॥

தீநா	- வெகு பரிதாபமான நிலையிலிருந்த
ஸூர்ப்பணகா	- சூர்ப்பணகை,
லோகராவணம்	- உலகங்களைக் கதர அடிக்கும்
ராவணம்	- ராவணனைப் பார்த்து
அமாத்த்ய மத்த்யே	- மந்த்ரிமார்கள் முன்னிலையில்
தத:	- அப்பொழுது
ஸங்குத்தா	- மிக சினம் கொண்டவளாய்
பருஷம்	- கொடுமையான
வாக்யம்	- சொல்லை
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு மொழிந்தாள்.

प्रमत्तः कामभोगेषु स्वेरकृतो निरङ्कुशः ।

समुत्पन्नं भयं घोरं बोद्धव्यं नावबुध्यसे ॥

ப்ரமத்த: காமபோகேஷு ஸ்வைரவ்ருத்தோ நிரங்குஸ: ।

ஸமுத்த்ப்நம் பயம் கோரம் போத்தவ்யம் நாவபுத்யஸே ॥

காமபோகேஷு	- 'சிறிநின்பங்களில்
ப்ரமத்த:	- மூழ்கி கிடக்கின்றவனாய்
ஸ்வைரவ்ருத்த:	- மனதில் தோன்றியபடியே நடப்பவனும்
நிரங்குஸ:	- அடக்கியானுபவனை கண்டிராதவனுமான
போத்தவ்யம்	- அவச்யம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதும்,
ஸமுத்த்ப்நம்	- கிட்டியிருக்கிறது,
கோரம்	- அஸஹ்யமாயிருக்கிறதுமான
பயம்	- விபத்தை
ந அவபுத்யஸே	- தெரிந்துகொள்ளாதிருக்கின்றனை.

सक्तं ग्राम्येषु भोगेषु कामवृत्तं महीपतिम् ।

लुब्धं न बहु मन्यन्ते रमशानामिव प्रजाः ॥

ஸக்தம் க்ராம்யேஷு போகேஷு காமவ்ருத்தம் மஹீபதிம் ।

லுப்தம் ந பஹு மன்யந்தே ரமஸநாக்ரிபிவ ப்ரஜா: ॥

காமவ்ருத்தம்	- காமத்தில் மூழ்கியவனாய்
க்ராம்யேஷு	- அந்ப
போகேஷு	- போகங்களில்

ஸக்தம்	- காலங்கழிப்பவனாய்
ஓப்தம்	- காமாதுரனாகிய
மஹீபதிம்	- ராஜாவை
ப்ரஜா:	- ப்ரஜைகள்
ஸ்மஸாநாக்நிம்	- சுடுகாட்டுத்தீயை
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ந பஹுமன்யந்தே	- மதியார்கள்.

स्वयं कार्यणि यः काले नानुतिष्ठति पार्थिवः ।

स तु वै सह राज्येन वैश्व कर्तव्येनश्यति ॥

ஸ்வயம் கார்யாணி ய: காலே நானுதிஸ்ததி பார்திவ: ।

ஸ து வை ஸஹ் ராஜ்யேன வைஸ்வ கார்யைர்விநஸ்யதி ॥

ய:	- எந்த
பார்திவ:	- மன்னன்,
கார்யாணி	- செய்யவேண்டிய கார்யங்களை
காலே	- செய்யவேண்டிய காலத்தில்
ஸ்வயம்	- தானே
அநுதிஸ்ததி ந	- செய்யாதிருக்கிறானோ,
ஸ:	- அவன்
வை:	- அந்த
கார்யை: ச	- கார்யங்களாலேயே
து	- இது காரணமாய்
ராஜ்யேன	- ராஜ்யத்தோடு
ஸஹ வை	- கூடவே
விநஸ்யதி	- அழிகிறான்.

अयुक्तचारं दुर्दर्शम् अस्वाधीनं नराधिपम् ।

वर्जयन्ति नरा दूरान्निदिपक्षमिव द्विपाः ॥

அயுக்தசாரம் துர்தர்ஸம்ஸ்வாதிநம் நராதிபம் ।

வர்ஜயந்தி நரா தூராத்நதிபக்ஷமிவ த்விபா: ॥

நரா:	- ஜனங்கள்
அயுக்தசாரம்	- சத்ருக்களின் நடவடிக்கைகளை தெரிந்துவரும்
துர்தர்ஸம்	- ஒற்றர்களை அனுப்பாதவனும்,
ஸ்வாதிநம்	- ப்ரஜைகள் நேரில்காணதரிசனம் கொடுக்காதவனும்,
நராதிபம்	- சுயபுத்தியில்லாதவனுமான
த்விபா:	- அரசனை
நதிபக்ஷம்	- யானைகள்
இவ	- நதிகளின் சேற்றை
	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

4

5

தூராத்	- தூரத்திலிருந்தே
வர்ஜயந்தி	- துறக்கின்றார்கள்.

ये न रक्षन्ति विषयमस्वाधीना नराधिपाः ।

ते न वृक्ष्या प्रकाशन्ति गिरयः सागरं यथा ॥

யே ந ரக்ஷந்தி விஷயம்ஸ்வாதிநா நராதிபா: ।

தேந வ்ருத்தயா ப்ரகாஸந்தே கிரய: ஸாகரே யதா ॥

யே	- எந்த
நராதிபா:	- அரசர்கள்,
விஷயம்	- ராஜ்யத்தை
அஸ்வாதிநா:	- சுயபுத்தியில்லாதவர்களாய்
ரக்ஷந்தி ந	- ஆளுகிறார்களில்லையோ
தே	- அவர்கள்
ஸாகரே	- ஸமுத்திரத்தில்
கிரய:	- பர்வதங்கள்
யதா	- போலவே
வ்ருத்தயா	- ராஜ்ய அதிகார பெருக்குக்கொண்டு
ப்ரகாஸந்தே ந	- விளங்குகார்கள்.

आत्मवन्निर्विगृह्य त्वं देवगन्धर्वदानयः ।

अयुक्तचारखण्डः कथं राजा भविष्यसि ॥

ஆத்மவந்த்பிர விக்குறவ்ய த்வம் தேவகந்தர்வ தானவை: ।

அயுக்த சாரஸ்பல: கதம் ராஜா பவிஷ்யஸி ॥

ஆத்மவந்த்பி:	- 'அதி சாதுர்யசாலிகளாகிய
தேவகந்தர்வ தானவை:	- தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், தானவர்கள் இவர்களோடு
விக்குறவ்ய	- த்வேஷம் சம்பாதித்துக்கொண்டு,
அயுக்த சார:	- அவர்கள் சூழ்ச்சிகளைத் தெரிந்துவரும்
	- ஒற்றர்களை அனுப்பாதவனும்,

ஸபல:	- ஒரு கார்யத்தில் முன்பின் யோசியாது
	- துடுக்காய்ப் புகுபவனுமான
த்வம் கதம்	- நீ எப்படி
ராஜா	- அரசனாய்
பவிஷ்யஸி	- விளங்கப்போகிறாய்?

त्वं तु बालस्वभावश्च बुद्धिहीनश्च राक्षसः ।

ज्ञातव्यं तु न जानीषे कथं राजा भविष्यसि ॥

த்வம் து பால ஸ்வபாவஸ்ச புத்திஹீனஸ்ச ராக்ஷஸ: ।

க்ஞாதவ்யம் து ந ஜானிஷே கதம் ராஜா பவிஷ்யஸி ॥

பால 'ஸ்வபாவ:	- 'சிறுபிள்ளைத் தன்மையுள்ளவனும்,
புத்திஹீன:	- புத்தியற்றவனுமான

6

7

8

த்வம்	- நீ,
க்ரூரதவ்யம் து	- அவச்யம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதையும்
ஜாந்ஷே ந	- தெரிந்துகொள்ளாதிருக்கின்றன.
ராக்ஷஸ	- ஓ ராக்ஷஸ!
து	- இப்படி இருப்பதால்
கதம்	- எப்படி
ராஜா	- அரசனாய்
பலிஷ்யஸி	- விளங்கப்போகிறாய்?

येषां चारुख कोशख नयख जयतां वर ।

अस्वापीना नरेन्द्राणां प्राकृतेस्ते जनेः समाः ॥

யேஷாம் சாரஸ்ச கோஸஸ்ச நயஸ்ச ஜயதாம் வர ।

அஸ்வாதீநா நரேந்த்ரானாம் ப்ராக்ருதைஸ்தே ஜனைய: ஸமா: ॥ 9

ஜயதாம் வர	- 'பிறர்கொட்டத்தை அடக்குபவர்களில் உத்தமனே!
யேஷாம்	- எந்த
நரேந்த்ரானாம்	- அரசர்களுக்கு
சார: ச	- ஒற்றனும்,
கோஸ: ச	- பொக்கிஷமும்;
நய: ச	- எந்தக் காரியத்திலும் முன் ஜாக்கிரதையுடன்

அஸ்வாதீநா:	- இருத்தலும்,
தே:	- தன்வசம் இல்லாமலிருக்கின்றனவோ,
ப்ராக்ருதை: ஜனைய:	- அவர்கள்
ஸமா:	- பாமர ஜனங்களோடு
	- சேர்க்க வேண்டியவர்கள்.

यस्मात् पश्यन्ति दूरस्थान् सर्वान्यात्रराधिपाः ।

चारेण तस्मादुच्यन्ते राजानो दीर्घचक्षुषः ॥

யஸ்மாத் பஸ்யந்தி தூரஸ்தான் ஸர்வாநாத்ரந்ராதிபா: ।

சாரேண தஸ்மாதுச்சந்தே ராஜாநோ தீர்க்கசக்ஷுஷ: ॥ 10

நராதிபா:	- 'மன்னர்கள்
தூரஸ்தான்	- தூரங்களில் நடைபெறும்
அத்ராத்	- விஷயங்கள்
ஸர்வாந்	- எல்லாவற்றையும்
சாரேண	- சாரவர்க்கத்தைக் கொண்டு
பஸ்யந்தி	- அறிகின்றார்கள்.
யஸ்மாத் தஸ்மாத்	- இதனால்தான்
ராஜாந:	- அரசர்கள்
தீர்க் சக்ஷுஷ:	- தீர்க்கதரிசிகளென்று
உச்சந்தே	- சொல்லப்படுகிறார்கள்.

अयुक्तधरं मन्ये त्वां प्राकृतेः सचिवैर्वृतम् ।

स्वजनं तु जनस्थानं हतं यो नावबुध्यसे ॥

அயுத்தசாரம் மனயே த்வாம் ப்ராக்ருதை: ஸசிவைர் வ்ருதம் ।

ஸ்வஜனம் து ஜனஸ்தானே ஹதம் யோ நாவபுத்யஸே ॥ 11

ய:	- எந்த நீ
ஸ்வஜனம்	- உனது சுற்றத்தாரையும்
ஜனஸ்தானம் து	- ஜனஸ்தானத்தையும்
ஹதம்	- நாசம்டைந்ததாக
அவபுத்யஸே ந	- அறிந்துகொள்ளாதிருக்கின்றனையோ; (அந்த)
ப்ராக்ருதை:	- நிஷ்ப்ரயோஜனமான
ஸசிவை:	- மந்திரிமார்களால்
வ்ருதம்	- சூழப்ப்பட்டிருக்கும்
த்வாம்	- உன்னை
அயுத்த சாரம்	- சாரவர்க்கத்தை உபயோகியாதவனென
மன்யே	- நினைக்கிறேன்.

चतुर्दश सहस्रणि रक्षसां क्रूरकर्मणाम् ।

हतान्येकेन रामेण यरक्ष सहदूषणः ॥

சதுர்தஸஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் க்ரூரகர்மணாம் ।

ஹதான்யேகேந ராமேண யரக்ஷ ஸஹதூஷண: ॥ 12

ஸஹதூஷண:	- தூஷணனோடு கூட
கர: ச	- கரனும்
க்ரூரகர்மணாம்	- கொடிய செயல் புரியும்
ரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களுடைய
சதுர்தஸ	- பதினான்கு
ஸஹஸ்ராணி	- ஆயிரவர்களும்
ராமேண	- ராமன்
ஏகேந	- ஒருவனால்
ஹதானி	- கொல்லப்பட்டார்கள்.

ऋषीणामभयं दत्तं कृतक्षिमाश्च दण्डकाः ।

धर्षितं च जनस्थानं रामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥

஋ஷீணாமபயம் தத்தம் க்ருத க்ஷிமாஸ்ச தண்டகா: ।

தர்ஷிதம் ச ஜனஸ்தானம் ராமேணாக்லிஷ்ட கர்மணா ॥ 13

அக்லிஷ்ட கர்மணா	- அனாயாசமாய் எதையும் செய்யவல்ல
ராமேண	- ராமன் என்பவனால்
ருக்ஷணாம்	- ரிஷிகளுக்கு
அபயம்	- அபயம் 'அஞ்சார்க' என்பது

தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டது.
தண்டகா: ச - தண்டகாவனங்களும்
க்ருத கேஷமா: - இன்புற்று விளங்கும்படி செய்யப்பட்டன.
ஜனஸ்தாநம் - ஜனஸ்தானமும்
தர்ஷிதம் - பாழாக்கப்பட்டது.

त्वं तु लब्धः प्रमत्तस्य पराधीनस्य रावण ।

विषये स्वे समुत्पन्नं मयं यो नावबुध्यसे ॥

தவம் து லுப்த: ப்ரமத்தஸ்ச பராதினஸ்ச ராவண ।

விஷயே ஸ்வே ஸமுத்பந்நம் பயம் யோ நாவபுத்யஸே ॥ 14

ராவண - 'ராவணா!
ய: - எந்த
தவம் து - நீயா,
ப்ரமத்த: - ஜாக்ரதையில்லாதவனாய்,
பராதின: - சுயபுத்தியில்லாதவனாய்,
லுப்த: ச - காமாதரனாய்
ஸ்வ - உனது
விஷயே ச - தேசங்களிலேயே
ஸமுத்பந்நம் - உண்டாயிருக்கிற
பயம் - விபத்தை
அவபுத்யஸே ந - தெரிந்துகொள்ளாதிருக்கின்றனை.

सीष्णमल्पप्रदातारं प्रमत्तं गदितं शठम् ।

व्यसने सर्वभूतानि नाभिधावन्ति पार्थिवम् ॥

தீக்ஷண மல்ப ப்ரதாதாரம் ப்ரமத்தம் கர்விதம் ஸடம் ।

வ்யஸநே ஸர்வபூதாநி நாபிதாவந்தி பார்திவம் ॥ 15

தீக்ஷணம் - 'சிரமஞ்சியுடையவனும்,
அல்ப ப்ரதாதாரம் - தராளமாய் கொடாதவனும்,
கர்விதம் - தலைகொழுத்தவனும்,
ப்ரமத்தம் - ஜாக்ரதையில்லாதவனும்,
ஸடம் - சர்வசோம்பேறியுமான
பார்திவம் - ஓர் மன்னனை
வ்யஸநே - சங்கடகாலத்தில்
ஸர்வபூதாநி - பிராணிகளில் யாரும்
அபிதாவந்தி ந - அணுக மாட்டார்கள்.

अतिमानिनमग्राह्यमात्मसंभावितं नरम् ।

क्रोधनं व्यसने हन्ति स्वजनोऽपि महीपतिम् ॥

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

அதிமாநிந மக்ராஹ்ய மாத்மஸம்பாவிதம் நரம் ।
க்ரோதநம் வ்யஸநே ஹந்தி ஸ்வஜநே: பி மஹிபதிம் ॥ 16

அதிமாநிநம் - 'தனக்கு தெரியாததொன்றில்லையெனும்
எண்ணமுடையவனும்
அக்ராஹ்யம் - யாவராலுமணுக முடியாதவனும்,
ஆத்ம ஸம்பாவிதம் - தன்னையே பெருமைபடுத்தி கொள்பவனும்,
க்ரோதநம் - காரணமின்றி கோபிப்பவனும்,
மஹிபதிம் - அரசனுமான
நரம் - ஓர் புருஷனை
வ்யஸநே - கஷ்டகாலத்தில்
ஸ்வஜந: அபி - தன் ஜனமே
ஹந்தி - அழிக்கிறது.

नानुत्तिष्ठति कार्याणि मयेषु न विभेति च ।

क्षिप्रं राज्याच्युतो दीनस्तृण्यस्तुल्यो भविष्यति ॥

நாநுதிஷ்டதி கார்யாணி பயேஷு ந பிபேதி ச ।

க்ஷிப்ரம் ராஜ்யாச்ச்யுதோ தீனஸ்த்ருணஸ்துல்யோ பவிஷ்யதி ॥ 17

கார்யாணி - 'செய்யவேண்டிய கார்யங்களை
அநுதிஷ்டதி ந - ஒருவன் செய்யாது நழுவிடுகிறான்.
பயேஷு - விபத்துஹேதுக்களில்,
பிபேதி ந - அவன் அக்கரைப்பாதிருக்கிறான்.
ச - அதனால்
க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரமே
ராஜ்யாத் - அவன் ராஜ்யத்திலிருந்து
ந்யுத: - நழுவிவனாய்
தீன: - வறுமையடைந்தவனாய்
த்ருணை: - துரும்புகளோடு
துல்ய: - சமாளனாய்
பவிஷ்யதி - ஆய்விடுவான்.

शुकः काष्ठमेव कार्यं लोष्टरपि च पांसुभिः ।

न तु स्थानात् परिश्रष्टः कार्यं स्यादसुधाधिपैः ॥

ஸூக்: காஷ்டமேவ் கார்ய் லோஸ்டரபி ச பாஸுபி: ।

ந து ஸ்தாநாத் பரிப்ரஷ்டை: கார்யம் ஸ்யாத் வஸுதாதிபை: ॥ 18

ஸூக்: - காஷ்டை: - காய்ந்த கட்டைகளாலும்,
லோஷ்டை: ச - இருப்புத்துருக்களாலும்,
பாஸுபி: அபி - தூசிகளாலும்,
கார்யம் - ஒரு பிரயோஜனம்
பவேத் - ஏற்படலாம்.

து - ஆனாலோ
ஸ்தாநாத் - உன்னத பதவியிலிருந்து
பரிப்ரஷ்டை: - நழுவி
வஸுதாதிபை: - மன்னர்களால்
காரியம் - பிரயோஜனமான காரியமென்பதே
ஸ்யாத் ந - உண்டாகமாட்டாது.

उपमुक्तं यथा वासः खगो वा मृदिता यथा ।

एवं राज्यात् परिषष्टः समर्थाऽपि निरर्थकः ॥

உபமுத்தம் யதா வாஸ: ஸ்ரஜோ வா ம்ருதிதா யதா ।

ஏவம் ராஜ்யாத் பரிப்ரஷ்ட: ஸமர்தோபி நிர்த்தக: ॥

உபமுத்தம் - கட்டிக்கழித்த

வாஸ: - வஸ்திரம்,

யதா - எப்படியோ;

வா - அல்லது,

ம்ருதிதா: - கழற்றிக் கசக்கப்பட்ட

ஸ்ரஜ: - பூமாலைகள்,

யதா - எப்படியோ;

ஏவம் - இப்படியேதான்,

ராஜ்யாத் - அரச பதவியிலிருந்து

பரிப்ரஷ்ட: - நழுவி ஒருவன்,

ஸமர்த: அபி - திறமையுற்றவனாயினும்

நிர்த்தக: - நிஷ்ப்ரயோஜனமானவனே.

अप्रमत्तश्च यो राजा सर्वज्ञो विजितेन्द्रियः ।

कृतज्ञो धर्मशीलश्च स राजा तिष्ठते चिरम् ॥

அப்ரமத்தஸ்ச யோ ராஜா ஸர்வஞோ விஜிதேந்த்ரிய: ।

க்ருதஞோ தர்மஸீலஸ்ச ஸ ராஜா திஷ்டதே சிரம் ॥

ய: - எந்த ஒரு

ராஜா - அரசன்

அப்ரமத்த: - ஏமாறாதவனாய்,

விஜிதேந்த்ரிய: - இந்திரியங்களை அடக்கினவனாய்,

ஸர்வஞ: - அறியவேண்டியவையெல்லாமறிந்தவனாய்,

தர்மஸீல: - ராஜ்யநீதியில் பற்றுடையவனாய்,

க்ருதஞ: ச - அதற்கேற்றபடி நடப்பவனுமோ,

ஸ: ச - அவன் ஒருவன்தான்,

ராஜா - மன்னனாக

சிரம் - வெகுகாலம்

திஷ்டதே - வாழ்கிறான். (ஆர்ஷம்)

19

20

नयन्यां प्रसुप्तोऽपि जागर्ति नयचक्षुषा ।

व्यक्तोद्यप्रसाद्यश्च स राजा पूज्यते जनैः ॥

நயநாய்யாம் ப்ரஸுப்தோபி ஜாகர்தி நய சக்ஷுஷா ।

வ்யக்த க்ரோத ப்ரஸாதஸ்ச ஸ ராஜா பூஜ்யதே ஜன: ॥

ஸ: - அந்த

ராஜா - அரசன்

நயநாய்யாம் - இரு கண்களைக் கொண்டு

ப்ரஸுப்த: அபி - தூங்கினவனாக இருக்கையிலும்,

நய சக்ஷுஷா - நீதி என்னும் கண்ணைக்கொண்டு

ஜாகர்தி - விழித்துக்கொண்டிருக்கான்.

ச - அதனால்

வ்யக்த க்ரோத - ஸார்த்தமான கோபமும் அனுக்கிரகமும்

ப்ரஸாத: - உடையவனாய்

ஜன: - ஜனங்களால்

பூஜ்யதே - கொண்டாடப்படுகிறான்.

तु रायण दुर्बुद्धिमुपेरेतिविवर्जितः ।

यस्य तेऽविदितश्चारे रक्षसां सुमहान् वधः ॥

தவம் து ராவண துர்புத்திர் குணை ரேதைர் விவர்ஜித: ।

யஸ்ய தே (அ)விதிதஸ்சாரை ரக்ஷஸாம் ஸுமஹான் வத: ॥

ராவண - ராவணா

தவம் - நீ

ஏதை: - எதெதை எப்பொழுது செய்யவேண்டும்

குணை: - எனும் மதியில்லாதவன்.

விவர்ஜித: - மேற்கண்ட

து - குணங்களால்

யஸ்ய தே - அந்த உனக்கு

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்

ஸுமஹான் - கொடிய

வத: - வதமானது

சாரை: - சாரர்களைக்கொண்டு

அவிதித: - தெரியவில்லை.

परायमन्ता विषयेषु संगतो न देशकालप्रविभागतत्त्ववित् ।

अयुक्तबुद्धिर्गुणदोषनिश्चये विपन्नराज्यो नचिराद्विपत्स्यसे ॥

21

22

பராவமந்தா விஷயேஷு ஸங்கதோ

ந தேஸுகால ப்ரவிபாக தத்வவித்

அயுக்த புத்திர குண தோஷ நிர்ஸயே

விபந்நராஜயோ ந சிராத் விபதஸ்யஸே ||

23

ந சிராத் - சீக்கிரமே
பராவமந்தா - சத்துருக்களை அலக்ஷியம் செய்பவனும்,
விஷயேஷு - அந் ப சுகங்களில்
ஸங்கவான் - மூழ்கியவனும்,
ந தேஸுகால ப்ரவிபாக-தேசம் காலம் இவைகளின் வித்தியாசத்தை
தத்வவித் - உள்ளபடி அறியாதவனும்,
குணதோஷ நிர்ஸயே-நன்மைகள் தீமைகள் இவைகளை பகுத்து
அறியும் விஷயத்தின்

அயுக்த புத்தி: - புத்தியை செலுத்தாதவனும்

விபந்ந ராஜ்ய: - க்ஷணித்த ராஜ்யமுடையவனுமான நீ

விபதஸ்யஸே - துன்பமடையப் போகின்றனை.

इति स्वदोषान् परिकीर्तितास्तया समीक्ष्य बुद्ध्या क्षणदाचरेश्वरः ।

धनेन दर्पेण बलेन चान्वितो विचिन्त्यामास चिरं स रावणः ॥

இதி ஸ்வதோஷான் பரிகீர்திதான் தயா

ஸமீக்ஷ்ய புத்த்யா க்ஷணதாசரேஸ்வர: ।

தனேன தர்பேண பலேந சாந்விதோ

விசிந்தயாமாஸ சிரம் ஸ ராவண: ||

24

தனேன - செல்வத்தாலும்,
தர்பேண - செறுக்காலும்,
பலேந ச - ஆற்றலாலும்
அந்வித: - விளங்குபவனும்,
க்ஷணதாசரேஸ்வர: - ராஜ்யஸ மன்னனுமாகிய
ஸ: ராவண: - அந்த ராவணன்
தயா - அவளால்
இதி - தேற்கண்டவாறு
பரிகீர்திதான் - எடுத்துரைக்கப்பட்ட
ஸ்வதோஷான் - தனது குறைகளை
புத்த்யா - பகுத்தறிவுகொண்டு
ஸமீக்ஷ்ய - சீர்தூக்கி,
சிரம் - கொஞ்சநேரம்
விசிந்தயாமாஸ - தீர்க்காலோசனை செய்தான்.

இத்யாஸ்யே ப்ரக்த ராமபெண வஸஸ்தீயீய ஆதிசாவ்யே
சுதர்ஸிம்ஸதி ஸுஹஸ்தீயஸாம் ஸம்ஸித்யஸாம் ஆரண்ய கஸண்டே

ராவண தித்தா தஸ த்யஸந்தீரீயஸ: ஸர்க: ||

சதுஸ்தீரீயஸ: ஸர்க: - 34

ततः शूर्पणखी कुब्जां बुधन्तीं पश्यं वचः ।

अमात्यमध्ये संशुद्धः परिप्रच्छ रावणः ॥

தத: ஸுர்ப்பணகாம் க்ருத்தாம் ப்ருவந்தீம் ப்ருஷம் வச: ।

அமாத்ய மத்யே ஸங்க்ருத்த: பரிப்ரர்ச்ச ராவண: ||

1

தத: - அப்பொழுது
அமாத்ய மத்யே - மந்திரிமார்கள் முன்னிலையில்
ப்ருஷம் - கொடும்
வச: - சொல்லை
க்ருத்தாம் - சினங்கொண்டு
ப்ருவந்தீம் - சொல்லுகிற
ஸுர்ப்பணகாம் - சூர்ப்பணகைய பார்த்து
ராவண: - ராவணன்,
ஸங்க்ருத்த: - மிக்க கோபம்கொண்டு
பரிப்ரர்ச்ச - பின்வருமாறு வினாவினான்.

कश्च रामः कथंवीर्यः किंरूपः किंपराक्रमः ।

किमर्थं दण्डकारण्यं प्रविष्टः स दुरासदम् ॥

கஸ்ர ராம: கதம் வீர்ய: கிம்ரூப: கிம் பராக்ரம: ।

கிமர்த்தம் தண்டகாரண்யம் ப்ரவிஷ்ட: ஸ துராஸதம் ||

2

ராம: - ராமனென்பவன்,
க: ச - யார?
கதம் வீர்ய: - என்ன பெருமை வாய்ந்தவன்?
கிம்ரூப: - உருவம் எப்படிப்பட்டது?
கிம் பராக்ரம: - பராக்கிரமம் எத்தன்மையது?
ஸ: - அவன்
துராஸதம் - எவராலும் புகற்கரிய
தண்டகாரண்யம் - தண்டகாரண்யத்திற்கு
கிமர்த்தம் - என்ன காரியமாய்
ப்ரவிஷ்ட: - வந்திருக்கிறான்.

आयुधं किं च रामस्य निहता येन राक्षसाः ।

खरश्च निहतः संख्ये दूषणस्त्रिशिरास्तथा ॥

ஆயுதம் கிம் ச ராமஸ்ய நிஹதா யேன ராக்ஷஸா: ।

கரஸ்ர நிஹத: ஸங்க்யே தூஷணஸ்த்ரிஸிராஸ் ததா ||

3

யேன - எவனால்
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்,

ஸங்க்யே	- போரிஸ்
நிஹதா:	- கொல்லப்பட்டார்களோ,
கரஸ்ச	- கரணம்,
நிஹத:	- கொல்லப்பட்டானோ?
தூஷண:	- தூஷணனும்,
திரிபிரா:	- த்ரிசிரஸ்ஸும்,
ததா	- அப்படியே கொல்லப்பட்டார்களோ, (அந்த)
ராமஸ்ய	- ராமனுக்கு,
ஆயுதம் ச	- வான் முதலிய பிரஹ்மண ஆயுதவர்க்கம்,

கிம்

इत्युक्ता राक्षसेन्द्रेण राक्षसी क्रोधमूर्च्छिता ।

ततो राम यथातत्त्वमाख्यातुमुपचक्रमे ॥

இதுபுக்தா ராக்ஷஸேந்த்ரேண ராக்ஷஸீ க்ரோத மூர்ச்சிதா ।

तथो रामं यथातत्त्व माक्यातु मुपसंक्रमे ॥

ராக்ஷஸேந்த்ரேண - ராக்ஷஸ மன்னனால்

இதி - மேற்கண்டவாறு

உக்தா - வினாவப்பட்ட

ராக்ஷஸீ - அரக்கி

தத: - அப்பொழுது

க்ரோத மூர்ச்சிதா - கோபத்தால் மெய்மறந்தவளாகி

ராமம் - ராமரைப்பற்றி

யதாதத்வம் - உள்ளபடி

ஆக்யாதும் - பின்வருமாறு சொல்ல

உபசக்ரமே - தலைப்பட்டாள்.

दीर्घबाहुविशालाक्षसीरक्षणाजिनाम्बरः ।

कदर्पसमरुणश्च रामो दशरथात्मजः ॥

தீர்க்பாஹுர் விசாலாக்ஷஸீரக்ஷணாஜினாம்பர: ।

कन्तर्पसमरुपसं रामो दशरथात्मजः ॥

ராம: - ராமனென்பவன்,

தசரதாத்மஜ: - தசரதனென்பவனின் மகன்,

தீர்க்பாஹு: - நீண்ட கைகளையுடையவன்,

விசாலாக்ஷ: - விசாலமான கண்களையுடையவன்,

சீரக்ருஷ்ணாஜினாம்பர: - மரவுரி, மாந்தோலுடுத்தவன்,

கந்தர்ப ஸமருப: ச - அழகு வாய்ந்தவன்.

शक्रचापनिभं चापं विवृण्व कनकाङ्गदम् ।

दीप्तान् क्षिपति नारायान् सर्पानिव महाविषान् ॥

சக்ரசாபநிபம் சாபம் விவ்ருஷ்ய கனகாங்கதம் ।

தீப்தாந் க்ஷிபதி நாராசான் ஸர்பாநிவ மஹாவிஷான் ॥

சக்ரசாபநிபம் - இந்திரனுடைய தனுசுக்கு ஒப்பானதும்,

கனகாங்கதம் - பொற்புண் பூண்டதுமான

சாபம் - வில்லை

விவ்ருஷ்ய - நாணேற்றி,

மஹாவிஷான் - கொடிய விஷமுள்ள

ஸர்பாந் இவ - சர்பங்களையுநிகர்த்த

தீப்தாந் - விஷ அனல் வீசும்

நாராசான் - நாராசமெனும் பாணங்களை

க்ஷிபதி - எய்கின்றனன்.

नाददानं शरान् घोरात्र मुञ्चन्तं शिलीमुखान् ।

न कर्मुकं विकर्चन्तं रामं पश्यामि संयुगे ॥

நாததானம் ஸரான் கோராந் ந முஞ்சந்தம் ஸிலீமுகான் ।

ந கர்முகம் விகர்ச்சந்தம் ராமம் பஸ்யாமி ஸம்யுகே ॥

ஸம்யுகே - போரிஸ்

ராமம் - ராமனை

பஸ்யாமி - பார்க்கின்றேன்.

கார்முகம் விகர்ச்சந்தம் - வில்லை வளைப்பவனாக

ந - உணரவில்லை.

கோராந் - கொடியவகைகளும்,

ஸிலீமுகான் - கூரிய முனைகளையுடையவைகளுமான

பரான் - பாணங்களை

ஆததானம் - எடுப்பவனாக

ந - நான் உணரவில்லை.

முஞ்சந்தம் - விடுபவனாக

ந - நான் உணரவில்லை.

हन्मनं तु तत् सैन्यं पश्यामि शरवृष्टिभिः ।

इन्द्रेणोचितं सस्यमाहतं त्वशमवृष्टिभिः ॥

ஹன்யமானம் து தத்ஸைன்யம் பஸ்யாமி ஸரவ்ருஷ்டிபி: ।

இந்த்ரேணேவோத்தமம் ஸஸ்யமாஹதம் த்வஸம் வ்ருஷ்டிபி: ॥

து - ஆயினும்

தத் - அந்த

உத்தமம் ஸைன்யம் - சிறந்த படையை

ஸரஸ்ருஷ்டிபி: - சரமாரிகளால்
 இந்த்ரேண - இந்திரனால்
 அஸ்மவ்ருஷ்டிபி: - கல்மாரிகளால்
 ஆஹதம் - அழிக்கப்பட்ட
 ஸஸ்யம் இவ - பயிரைப்பால்
 ஹஸ்யமாநம் து - பாண்டுவிழுநதாய் மட்டும்
 பஸ்யாமி - பார்க்கிறேன்.

रक्षसा भीमरुपाणि सहस्राणि चतुर्दश ।

निहतानि शरैस्तीक्ष्णस्तेनैकेन पदातिना ॥

ரக்ஷஸாம் பீமரூபாணாம் ஸஹஸ்ரானி சதுர்தஸா ।
 நிஹதானி ஸரையஸ்தீக்ஷணஸ்தேனையேந பதாதிநா ॥
 அபாதிசுஹஸ்யம் ரக்ஷா ஸஹஸ்யா: ।

ऋषीणामस्य दत्तं कृतस्तेमास्य दण्डका: ॥

அர்தாதிக முஹஸ்தேந கரஸ்ச ஸஹஸ்யரக்ஷண: ।

ரிஷீணாமஸ்யம் தத்தம் க்ருதசேஷமாஸ்ச தண்டகா: ॥

பதாதிநா - பாதசாரியான
 தேன - அவன்
 ஏகேந - ஒருவனால்
 அர்தாதிக முஹஸ்தேந - ஒன்றரை முகூர்த்த காலத்தில்
 தீக்ஷண: ஸரைய: - கூரிய பாணங்களால்
 ஸஹதா ரக்ஷண: - துரஷணனோடுகூடிய
 கர: ச - கரணும்,
 பீமரூபாணாம் - பயங்கரமான உருவங்களையுடைய
 ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களின்
 சதுர்தஸா - பதினான்கு
 ஸஹஸ்ரானி - ஆயிரவர்களும்,
 நிஹதானி - கொல்லப்பட்டார்கள்.
 ரிஷீணாம் - ருஷிகளுக்கு
 அபயம் - அபயம்
 தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டது.
 தண்டகா: ச - தண்டகாவனங்களும்
 க்ருதசேஷமா: - இன்புற்று வாழ செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

एका कथंचिन्मुक्ताहं परिभूय सहात्मना ।

ऋषीवधं शङ्कमानेन रामेण विदितात्मना ॥

ஏகா கதஞ்சின் முக்தாஹம் பரிபூய மஹாத்மநா ।
 ஸ்த்ரீவதம் ஸங்கமாணேன ராமேண விதிதாத்மநா ॥

9

10

11

விதிதாத்மநா - சர்வக்ருஹம்
 மஹாத்மநா - மகாத்மாவுமான
 ராமேண - ராமனால்
 ஸ்த்ரீவதம் - பெண்கொலையை
 ஸங்கமாணேன - வெறுப்பவனாய்
 அஹம் - நான்
 ஏகா - ஒருவன்
 கதஞ்சித் - வருத்தப்பட்டு
 பரிபூய - அங்கபங்கம் பண்ணப்பட்டு,
 முக்தா - உயிருடன் விடப்பட்டேன்.

भ्राता चास्य महातेजा गुणतस्तुल्यविक्रमः ।

अनुस्तथ भक्त्य लक्ष्मणो नाम वीर्यवान् ॥

ப்ராதா சாஸ்ய மஹாதேஜோ குணதஸ்துல்யவிக்ரம: ।
 அநுஸ்ததஸ்ச பக்தய்ச்ச லக்ஷ்மணோ நாம வீர்யவான் ॥

12

अमर्षी दुर्जयो जेता विक्रान्तो बुद्धिमान् बली ।

रामस्य दक्षिणो बाहुनित्यं प्राणो बह्विधः ॥

அமர்ஷீ துர்ஜயோ ஜேதா விக்ராத்நோ புத்திமான் பலீ ।

ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹுர் நித்யம் ப்ராணோ பஹிஸ்சர: ॥

13

அஸ்ய - இந்த
 ராமஸ்ய - ராமனுக்கு
 தக்ஷிண: - வலது
 பாஹு: - கைப்பாகிறவனும்,
 நித்யம் - எப்பொழுதும்
 பஹிஸ்சர: - வெளியில் சஞ்சரிக்கும்
 ப்ராண: ச - உயிராகிறவனுமான
 த்ராதா - தம்மி
 லக்ஷ்மண: நாம - லக்ஷ்மணனென்பவன்
 மஹாதேஜா: - மகாதேஜஸ்வி.
 குணத: - குணங்களுக்கு
 துல்யவிக்ரம: - ஏற்ற பராக்கிரமத்தையுடையவன்.
 அநுரக்த: ச - இடைவிடாத விசுவாஸமுள்ளவன்.
 பக்த: ச - பக்தன்.
 வீர்யவான் - பராக்கிரமசாலி.
 அமர்ஷீ - மேற்கொண்ட காரியத்தை முற்றிலும்
 துர்ஜய: - முடிக்க சாகசமுடையவன்.
 ஜேதா - பிறரால் ஜெயிக்க முடியாதவன்.
 - பிறர்களை ஜெயிக்கின்றவன்.

விக்ரந்த: - யுத்தவிரன்.
புத்திமான் - புத்திமான்.
பலி - பலவான்.

रामस्य तु विशालाक्षी पूर्णानुसन्धानना ।

धर्मपत्नी प्रिया भर्तुर्नित्यं प्रियहिरे रता ॥

ராமஸ்ய து விஸாலாக்ஷி பூர்ணேந்து ஸத்ருபாநநா ।

தர்மபத்நி ப்ரியா பர்துர் நித்யம் ப்ரியஹிதே ரதா ॥

सा सुकेशी सुनासोरुः सुस्मा च यशस्विनी ।

देवतेव वनस्यास्य राजते श्रीरिवापरा ॥

ஸா ஸுகேஸீ ஸுநாஸோரூ: ஸுருபா ச யஸஸ்விநி ।

தேவதேவ வனஸ்யாஸ்ய ராஜதே ப்ரீரிவாபரா ॥

तप्तकाञ्चनवर्णाभा सत्पुङ्गवस्यै शुभा ।

सीता नाम यरारोहा वेदेही तनुमध्यमा ॥

தப்தகாஞ்சனவர்ணாபா சத்புங்கநயீ ஸுபா ।

ஸீதா நாம யராரோஹா வைதேஹி தநுமத்யமா ॥

रामस्य - ராமனுக்கு

தர்மபத்நி - தர்மபத்னீ,

வைதேஹி - விதேஹமன்னன் புதல்வியாகிய

ஸீதா நாம - ஸீதையென்பவள்,

விஸாலாக்ஷி - விசாலமான கண்களையுடையவள்,

பூர்ணேந்து ஸத்ருபாநநா-பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகமுடையவள்,

பர்து: - கணவனுக்கு

ப்ரியா - இஷ்டயாய்

ப்ரியஹிதேது - கணவனது நன்மையிலேயே

நித்யம் - எப்பொழுதும்

ரதா - ஊக்கமுடையவள்.

அவள் - அவள்,

ஸுகேஸீ - அழகிய கூந்தலுடையவள்.

ஸுநாஸோரூ: - அழகிய மூக்கும் துடையுமுடையவள்.

ஸுருபா ச - சர்வ லக்ஷணங்கமையப்பெற்று சுந்தரியென

யஸஸ்விநி - பெரும் புகழ்பெற்றவள்,

தேவதா - தெய்வப்பெண்

இவ - போன்றவள்,

அஸ்ய வனஸ்ய - இந்த அரண்மனத்திற்கு

அபரா - இரண்டாவது

பூர்:இவ - லக்ஷ்மிபோலவே

14

15

16

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

ராஜதே - விளங்குகிறான்.

தப்தகாஞ்சன வர்ணாபா - உருக்கின தங்கநிறமுற்ற காந்திகொண்டு

விளங்குகிறவன்.

ரத்த தங்கநகி - சிவந்து உயர்ந்த நகங்களையுடையவள்.

ஸுபா - தேஜோமயமாய் விளங்குகிறவள்.

வராரோஹா - அழகுவாய்ந்த நிதம்பங்களையுடையவள்.

தநுமத்யமா - மெல்லிய இடையையுடையாள்.

नैव देवी न गन्धर्वी न यक्षी न च किञ्चरी ।

नैव रूपं मया नारी दृष्टपूर्वं महींतले ॥

நைவ தேவீ ந கந்தர்வீ ந யக்ஷீ ந ச கிந்தரீ ।

நைவம்ரூப மயா நாரீ த்ருஷ்ட பூர்வா மஹீதலே ॥

தேவீ ஏவ - தெய்வப்பெண்ணும்

ந - இல்லை.

கந்தர்வீ - கந்தர்ப்பெண்ணும்

ந - இல்லை.

யக்ஷீ - யக்ஷக்கன்னிகையும்

ந - இல்லை.

கிந்தரீ ச - கிந்தர்ப்பெண்ணும்

ந - இல்லை.

மஹீதலே - பூலோகத்திலு

மயா - என்னால்

ஏவம் ரூபா - இப்படிப்பட்ட அழகுவாய்ந்த

நாரீ - மாணிடப்பெண்

த்ருஷ்ட பூர்வா ந - பார்க்கப்படவில்லை.

यस्य सीता मवेक्ष्या यं च दृष्टा परिचजेत् ।

अतिजीवेत् स सर्वेषु लोकेष्वपि पुरन्दरः ॥

யஸ்ய ஸீதா பவேத் பார்யா யம் ச ஹ்ருஷ்டா பரிஷ்வஜேத் ।

அதிஜீவேத் ஸ ஸர்வேஷு லோகேஷ்வபி புரந்தர: ॥

யஸ்ய - எவனுக்கு

ஸீதா - சீதை

பார்யா - மனைவியாக

பவேத் - ஆகுவளோ;

யம் - எவனை

ஹ்ருஷ்டா ச - மனத்திருப்தி கொண்டவளாய்

பரிஷ்வஜேத் - ஆலிங்கனம் செய்வளோ;

ஸ: - அவன்

ஸர்வேஷு லோகேஷு - எல்லா உலகங்களிலும்

17

18

புரந்தர: இவ - இந்திரன்போலவே
அதிஷ்டிவேத் - மேன்மைபெற்று விளங்குவான்.

सा सुशीला वपुःश्लाघ्या रूपेणाप्रतिमा भुवि ।

तवानुखा भार्या स्यात् च तस्यास्तथा पतिः ॥

ஸா ஸுசீலா வபு:ஸ்லாக்யா ரூபேணாப்ரதிமா புவி ।

தவானுபா பார்யா ஸ்யாத் த்வம் ச தஸ்யாஸ்ததா பதி: ॥

19

ஸா - அவள்,
ஸுசீலா - சத்குணமுள்ளவள்.
வபு:ஸ்லாக்யா - குற்றமற்ற அவயவங்களையுடையவள்.
புவி - பூலோகத்தில்
ரூபேண - அழகில்
அப்ரதிமா - ஒப்பற்றவள்.
தவ - உனக்கு
அநுரூபா - சரியான
பார்யா - மனைவியாக
ஸ்யாத் - இருப்பாள்.
தஸ்யா: - அவளுக்கு
த்வம் ச - நீதான்
ததா - அப்படியே ஏற்ற
பதி: - கணவன்.

ता तु विस्तीर्णजघना पीनश्रीणिपयोधराम् ।

भार्यायै च तवानुमुद्यताहं यराननाम् ॥

விருஹிதாஸிம் கூரண லக்ஷமணி மஹாபுஜ ॥

தாம் து விஸ்தீர்ணஜகநாம் பீநஸ்ரோணி பயோதராம் ।

பார்யாயதே ச தவாதேது முத்யதாஹம் வராநநாம் ।

விருபிதாஸிம் க்ரூரேண லக்ஷமணேன மஹாபுஜ ॥

21

மஹாபுஜ - பெரிய பூஜங்களையுடையவனே!
விஸ்தீர்ணஜகநாம் - அகன்றிதம்பங்களின் முன்தட்டையுடையவனும்,
பீநஸ்ரோணி - தசைப்பற்றுள்ள நிதம்பங்களையும்
பயோதராம் ச - ஸ்தனங்களையுமுடையவனும்,
வராநநாம் து - அழகுவாய்ந்த முகமுடையவனுமான
தாம் - அவளை
தவ - உனக்கு
பார்யாயதே - மனைவியாக செய்வதற்காக
ஆநேதும் - கொண்டுவர,
உத்யதா அஹம் - முயன்ற நான்
க்ரூரேண - துஷ்ட

லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணனால்
விருபிதா அஸிமி - அங்கபங்கம் பண்ணப்பட்டேன்.
ता तु च्छ्वाद्य वदेहं पूर्णचन्द्रनिभाननाम् ।

मन्मथस्य शराणां वै त्वं विधेयो भविष्यसि ॥

தாம் து த்ருஷ்ட்வாத்ய வைதேஹிம் பூர்ணசந்த்ர நிபாநநாம் ।

மன்மதஸ்ய ஸராணாம் வை த்வம் விதேயோ பவிஷ்யஸி ॥

22

பூர்ண சந்த்ர நிபாநநம் -
பூர்ணசந்திரனை ஒத்த முகமுடைய
தாம் - அந்த
வைதேஹிம் - வைதேகியை
அத்ய - இப்பொழுது
த்வம் - நீ
த்ருஷ்ட்வா து - பார்த்தால்,
மன்மதஸ்ய - மன்மதனது
ஸராணாம் வை - பாணங்களுக்கு
விதேய: - அடிமையாக
பவிஷ்யஸி - ஆகிவிடுவாய்.

यदि तस्यामभिप्रायो भार्यायै तव जायते ।

शीघ्रमुद्यियता पादो जयार्थमिह दक्षिणः ॥

யதி தஸ்யாமபிப்ராயோ பார்யாயதே தவ ஜாயதே ।

ஸீக்ர முத்திரியதாம் பாதோ ஜயார்தமிஹ தக்ஷிண: ॥

23

தவ - உனக்கு
தஸ்யாம் - அவள் விஷயத்தில்
பார்யாயதே - மனைவியாக ஆக்கிக்கொள்வதில்
அபிப்ராய: - அபிப்ராயம்
ஜாயதே யதி - உண்டாயிருக்கும் பக்கத்தில்
இஹ - இவ்விடத்திலேயே
ஸீக்ரம் - உடனே
ஜயார்தம் - காரியம் கைகூடும் பொருட்டு
தக்ஷிண: - வலது
பாத: - கால்
உத்திரியதாம் - தூக்கி வைக்கப்பட்டும்.

कुरु प्रियं तथा तेषां रक्षसां रक्षसेश्वर ।

वधत्तस्य नृशंसस्य रामस्याश्रमवासिनः ॥

குரு ப்ரியம் ததா தேஷாம் ரக்ஷஸாம் ரக்ஷஸேஸ்வர ।

வதாத் தஸ்ய ந்ருஸம்ஸஸ்ய ராமஸ்யாஸ்ரமவாஸிந: ॥

24

ராக்ஷஸேஸ்வர	- ராக்ஷஸமன்னா
தந்தா	- அப்படியே
ஆஸ்ரமவாஸிந:	- ஆஸ்ரமத்தில் வசிக்கின்றவனும
ந்ருசம்ஸஸ்ய	- அந்ரபனுமான
தஸ்ய	- அந்த
ராமஸ்ய	- ராமனுடைய
வதாத்	- வதையால்
தேஷாம்	- அந்த
ரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களுக்கு
ப்ரியம்	- விச்வாவதத்தை
குரு	- காட்டு.

तं शरनिशितेहत्वा लक्ष्मणं च महारथम् ।

हतनाथां सुखं सीतां यथावदुपभोक्ष्यसे ॥

தம் ஸரணீ நிஸரிதைர் ஹத்வா லக்ஷ்மணம் ச மஹாரதம் ।

ஹதநாதாம் ஸுகம் சீதாம் யதாவதுபபோக்ஷ்யஸே ॥

நிஸரிதை:	- கூறிய
ஸரண:	- பாணங்களால்
தம்	- அவனையும்,
மஹாரதம்	- மகாவீரனாகிய
லக்ஷ்மணம் ச	- லக்ஷ்மணனையும்,
ஹத்வா	- கொன்றுவிட்டு,
ஹதநாதாம்	- கணவனையிழந்த
ஸீதாம்	- சீதையை
யதாவத்	- முறைப்படி
ஸுகம்	- கவலையின்றி
உபபோக்ஷ்யஸே	- நீ சேரத்தமாக்கிக் கொள்வாயாக.

सोद्यते यदि ते वाक्यं समीतद्विषयसंश्रयः ।

क्रियतां निर्विशङ्गेन वचनं मम रावण ॥

ரோசதே யதி தே வாக்யம் மமமதத் ராக்ஷஸேஸ்வர ।

க்ரியதாம் நிர்விஸங்கேந வசனம் மம ராவண ॥

ராக்ஷஸேஸ்வர	- 'அரக்கவேந்தே'
ராவண	- ராவணா
மம	- எனது
ஏதத்	- இந்த
வாக்யம்	- சொல்
தே	- உனக்கு
ரோசதே யதி	- ஹிதமெனத் தோன்றுமாகில்
மம	- எனது
வசனம்	- சொல்லானது
நிர்விஸங்கேந	- அச்சமின்றி
க்ரியதாம்	- செய்யப்பட்டும்.

25

विज्ञायैहानुशक्तिं च क्रियतामबला बलात् ।

सीतां सर्वानवद्याक्षीं भायार्थं राक्षसेश्वर ॥

விஞாயேஹாதம் ஸக்திம் ச ஹரியதா மபலா பலாத் ।

ஸீதா ஸர்வாநவத்யாக்ஷீ பாயார்தே ராக்ஷஸேஸ்வர ॥

ராக்ஷஸேஸ்வர	- 'அரக்கர்-அரசே'
இஹ	- இப்பொழுது
ஆத்ம ஸக்திம்	- உனது பலத்தை
விஞாய	- எண்ணி,
அநவத்யாக்ஷீ	- தோஷரஹித அவயவங்களுையுடைய
ஸீதா	- சீதை
அபலா	- காப்பவர்களையிழந்தவளாய்
தவ	- உனக்கு
பார்யார்தே	- மனைவியாக்கிக் கொள்வதற்காக
பலாத் ச	- பலாத்காரமாக
ஹரியதாம்	- எடுத்துக்கொண்டு வரப்பட்டும்.

निशम्य रामेण शररजिह्वगृहताअनस्थानगतत्रिशाचरान् ।

खरं च बुद्ध्या निहतं च दूषणं त्वमत्र कृष्यं प्रतिपुमर्हसि ॥

நிஸம்ய ராமேண ஸரரஜிஹிதாநஸ்தானகதாந் திராசரான் ।

ஹதாந்ஹுணஸ்தாந கதாந் திராசரான் ।

கரம் ச புத்த்வா நிஹதம் ச தூஷணம்

தவமத்ர க்ருத்யம் ப்ரதிபத்துமர்ஹஸி ॥

ராமேண	- 'ராமனால்
அஜிம்ஹ கை:	- குறிதப்பாது பாயவல்ல
ஸரண:	- பாணங்களால்
ஹுணஸ்தாந கதாந்	- ஹுணஸ்தானத்திலிருந்து
நிஸாசரான்	- அரக்கர்களான
ஹதான்	- மாண்டவர்களாக
நிஸம்ய	- 'கேட்டும்,
கரம்	- கரனை
நிஹதம்	- கொல்லப்பட்டவனாகவும்
தூஷணம் ச	- தூஷணனையும்
ச	- அப்படியே கொல்லப்பட்டவனாகவும்
புத்த்வா	- தெரிந்துகொண்டு,
தவம் அத்ர	- நீ இவ்விஷயத்தில்
க்ருத்யம்	- இனி செய்யவேண்டிய காரியத்தை
ப்ரதிபத்தும்	- செய்யதற்கு
அர்ஹஸி	- தீர்மானிக்கக்கடவாய்.

27

28

நித்யாந்மே புத்தம் ராமபணே வஸம்ஸீய ஆதிகாஸ்யே
ஸுதீஸிம்ஸாநி ஸஹஸ்சிகாஸம் ஸம்ஹிதாஸம் ஆரண்ய காண்டே
ஸீதாஹுரணோபதீபேண தாம ஸஹஸ்சிம்ஸம் ஸங்க: ॥

பஞ்சத்திரம்ஸு: ஸங்க: - 35

ततः क्षुप्यखावाक्यं तद्वत्त्वा रामह्वयम् ।

सधिवानभ्युजाय कार्यं बुद्ध्या जगाम सः ॥

தத: ஸரூப்ணகாவாக்யம் தச்ச்ருத்வா ரோமஹர்ஷணம் |
ஸசிவாநப்யநுஜாய கார்யம் புத்த்வா ஜகாம ஸ: ||

1
ஸ: - அவன்
ரோம ஹர்ஷணம் - மயிர்க்கூச்செறியும் படியான
தத் - அந்த
ஸரூப்ணகாவாக்யம் - சூர்பணகையின் மொழியை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
தத: - அதன்பின்னர்
ஸசிவாந் - மந்திரிமார்க்களை
அப்யநுஜாய - விடைகொடுத்தனுப்பி
கார்யம் - ஆகவேண்டிய காரியத்தைப் பற்றி
புத்த்வா ஜகாம - தனியே பின்வருமாறு ஆலோசனை செய்தான்.

तत्कार्यमनुगम्याय यथायदुपलभ्य च ।

दोषाणां च गुणानां च संस्धायं बलाबलम् ॥

தத் கார்யமநுகம்யாத யதாவதூபலப்ய ச |
தோஷாணாம் ச குணாநாம் ச ஸம்ப்ரதந்ய பலாபலம் ||

इति कर्तव्यमित्येव कृत्वा निश्चयमात्मनः ।

स्थिरबुद्धिस्ततो रम्या यान्शालासुपगमत् ॥

இதி காதவ்யமித்யேவ க்ருத்வா நிஸ்சயமாத்மன: |
ஸ்திர புத்திஸ்த ததோ ரம்யாம் யாநஸாலாமுபாகமத் ||

3
அத - பிரகு
தத் - அந்த
கார்யம் - நடைபெற்ற காரியத்தை
அநுகம்ய ச - ஒன்றின்பின் ஒன்றாய் நினைத்தும்,
தோஷாணாம் ச - குறைகளுடையவும்,
குணாநாம் ச - உபாயங்களுடையவும்
பலாபலம் - பலாபலத்தை
ஸம்ப்ரதந்ய - நன்கு சீர்தூக்கி,
யதாவத் ச - உள்ளபடி எல்லாவற்றையும்
உபலப்ய - அறிந்துகொண்டு,
இதி ஏவ - இதுதான்
காதவ்யம் இதி - செய்துமுடிக்கவேண்டியதென்று

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

ஆத்மன: - தனது
நிஸ்சயம் - தீர்மானத்தை
க்ருத்வா - செய்துகொண்டு,
தத: - அதனால்
ஸ்திர புத்தி: - புத்தியை அதில் நிலைநிறுத்தியவனாகிய அவன்
ரம்யாம் - அழகிய
யாநஸாலாம் - அச்வசாலைக்கு
ஜகாம ஹ - சென்றான்.

यान्शालां ततो गत्वा प्रवृक्ष्यो राक्षसाधिपः ।

सूतं संचोदयामास रथः संयोजयतामिति ॥

யாநஸாலாம் ததோ கத்வா ப்ரவ்ஷ்நோ ராக்ஷஸாதிப: |
ஸூதம் ஸஞ்சோதயாமாஸ ரத: ஸம்யோஜ்யதா மிதி ||

4
ராக்ஷஸாதிப: - ராக்ஷஸ மன்னன்,
யாநஸாலாம் - அச்வசாலைக்குள்
ப்ரவ்ஷ்ந: - மறைந்து
கத்வா - சென்று,
தத: - அவ்விடத்தில்
ஸூதம் - சாரதியைப் பார்த்து
ரத: - 'ரதமானது
ஸம்யோஜ்யதாம் - சித்தம் பண்ணப்பட்டதும்';
இதி - என்று
ஸஞ்சோதயாமாஸ - ஆக்ஞாபித்தான்.

एवमुक्तः क्षीणैव सारथिलघुविक्रमः ।

रथं संयोजयामास तस्याभितमुत्तमम् ॥

5
ஏவமுக்த: க்ஷீணேநைவ ஸாரதிர் லகுவிக்ரம: |
ரதம் ஸம்யோஜ்யாமாஸ தஸ்யாபிமத முத்தமம் ||
ஏவம் - இப்படி
உக்த: - நியமனம் பெற்ற
ஸாரதி: - சாரதி
லகுவிக்ரம: - கறுகறுப்புற்றவனாய்
தஸ்ய - அவனுக்கு
அபிமதம் - இஷ்டமானதும்,
உத்தமம் - சிறந்ததுமான
ரதம் - ரதத்தை
க்ஷணேந ஏவ - நொடிப்பொழுதில்
ஸம்யோஜ்யாமாஸ - பூட்டினான்.

काश्चन रथमास्थाय कामगं रत्नभूषितम् ।

पिशाचवदनीयुक्तं खरः कनकभूषणः ॥

காஞ்சனம் ரதமாஸ்தாய காமகம் ரத்நபூஷிதம் ॥

பிஸாச வதனையுத்தம் கரை: கனக பூஷணை: ॥

मेघप्रतिमनादेन स तेन धनवानुजः ।

राक्षसाधिपतिः श्रीमान् ययौ नदनदीपतिम् ॥

மேக ப்ரதிமநாதேந ஸ தேந தநதாநுஜ: ॥

ராஷஸாதி பதி: ஸ்ரீமான யயௌ நதநதீபதிம் ॥

தநதாநுஜ: - குபேரவதுதம்பியும்,

ராஷஸாதிபதி: - அரக்கர் மன்னனும்,

ஸ்ரீமாண் - ஸ்ரீமானுமாகிய

ஸ: - அவன்,

காஞ்சனம் - பொன்னால் செய்யப்பட்டதும்,

ரத்ந பூஷிதம் - ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்,

பிஸாச வதனை: - பிசாக போன்ற முகங்களுடையவைகளும்

கனக பூஷணை: - பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான

கரை: - கோவேறு கழுதைகளால்

யுத்தம் - பூட்டப்பட்டதும்,

காமகம் - நினைத்தவிடமெல்லாம் செல்ல வல்லதுமான

ரதம் - ரதத்தில்

ஆஸ்தாய - ஏறிக்கொண்டு,

மேக ப்ரதிம நாடேந - மேகத்தை நிகர்த்த கோஷமுடைய

தேந - அதைக்கொண்டே

நதநதீபதிம் - சமுத்திரத்தையும்

யயௌ - கடந்தான்.

स श्वेतवालव्यजनः श्वेतच्छत्रो दशाननः ।

सिन्धुवद्व्यंसकाशस्तप्तकाश्चनकुण्डलः ॥

ஸ ஸ்வேதவாலவ்யஜன: ஸ்வேதக்ஷத்ரோ தசாநந: ॥

ஸிந்துவதவ்யஜன: ஸிந்துவதக்ஷத்ரோ தசாநந: ॥

विशदमुजो दशमीवः दर्शनीयपरिच्छदः ।

त्रिदशारिर्मुनीन्द्रघ्नो दशशीर्ष इवाद्रिराट् ॥

விம்ஸதமுஜோ தசமீவ: தர்ஸநீய பரிச்சத: ॥

த்ரிதசாரிர் முநீந்தரக்நோ தசாஸீர்ஷ இவாத்ரிராட் ॥

காமர் ரதமாஸ்தாய வுஜுமே ராஷசேஷர: ॥

विद्युन्मण्डलवान् मेघः सबलाक इवाम्वरे ॥

6

7

8

9

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

காமகம் ரதமாஸ்தாய ஸாஸாபே ராஷஸேஸர்வர: ॥

வித்யுந் மண்டலவான் மேக: ஸபலாக இவாம்பரே ॥

ஸ்வேத வாலவ்யஜன: - வெண்சாமரங்களால் வீசப்பெற்றவனும்,

ஸ்வேதக்ஷத்ர: - வெண்குடை பிடிக்கப்பெற்றவனும்,

தசாநந: - பத்து முகங்களுடையவனும்,

ஸநிகீத வைதார்ய - தீரோட்டமுள்ள வையோர்யத்தை

ஸங்கால: - நிகர்த்தவனும்,

தத்த காஞ்சன குண்டல: - சுத்த தங்க குண்டலங்களையணிந்தவனும்,

விம்ஸத பூஜ: - இருபது கைகளையுடையவனும்,

தஸக்ரீவ: - பத்து கழுத்துகளையுடையவனும்,

தர்ஸநீய பரிச்சத: - கண்களைக்கவரும் ஆடைகளைத்தரித்தவனும்,

த்ரிதசாரி: - தேவசத்துருவும்,

முநீந்தரக்ந: - மகரிஷிகளை ஹரிசிப்பவனும்,

தஸாஸீர்ஷ: - பத்து சிகரங்களையுடைய

அத்ரிராட் இவ - மாமலை போன்றவனும்,

ராஷஸேஸர்வர: - ராஷஸ மன்னனுமாகிய

ஸ: - அவன்,

காமகம் - நினைத்தவிடமெல்லாம் செல்லவல்ல

ரதம் - ரதத்தில்

ஆஸ்தாய - ஏறிக்கொண்டு,

அம்பரே - ஆகாயத்தில்

வித்யுந் மண்டலவான் - மின்னல் வரிசைகளையுடையதும்,

ஸபலாக: - கொக்குகளோடு கூடியதுமான

மேக: இவ - மேகம்போல்

ஸாஸாபே - திகழ்ந்தான்.

सशैलं सागरानुपं वीर्यवानवलोक्यन् ।

नानापुष्कलैर्वृक्षैरनुकीर्णं सहस्रशः ॥

ஸ ஸைலம் ஸாகராநுபம் வீர்யவாநவலோகயன் ॥

நாநா புஷ்பபலைர் வ்ருக்ஷைரநுகீர்ணம் ஸஹஸ்ரஸ: ॥

श्रीतमङ्गलतोयाभिः पद्मिनीभिः समन्ततः ।

विशालीरभ्रमपदेर्वेदिमन्त्रि समावृणत् ॥

ஸ்ரீதமங்கலதோயாபி: பத்மிநீபி: ஸமந்தத: ॥

விஸாலைராஹ்ரம பதைர் வேதிமத்ரி: ஸமாவ்ருதம் ॥

कद्वैर्बनसबाणं नालिकेरोपशोभितम् ।

सालैस्तालैस्तमालैश्च पुष्पितैस्तफुमिवृत्तम् ॥

கதவீவன விஸம்பாதம் நாளிகேரோபஸோபிதம் ॥

ஸாலைஸ்தாலைஸ் தமாலைஸ்ச புஷ்பிதைஸ் தருபிவ்ருதம் ॥

10

11

12

13

अत्यन्तनियताहारः शोभितं परमविभिः ।

नारीः सुपर्णीन्धयैः किनरेषु सहस्रशः ॥

அத்யந்த நியதாஹாரை: ஸோபிதம் பரமர்ஷிபி: ||
நாளை: ஸுபர்ணை: கந்தர்வை: கிந்தரைஸ் ஸஹஸ்ரஸ: ||

14

आजिर्वैखानसिधूषि वालखिल्यैर्मरीचिपः ।

जितकामैश्च सिद्धैश्च चारणिकपशोभितम् ॥

ஆஜைர் வைகாநஸஸ் தூம்ரைர் வாலகில்யைர் மரீசிபை: ||
ஜித காமைஸ் சித்தைஸ் சாணைருபஸோபிதம் ||

15

दिव्याभरणमात्म्याभिर्दिव्यरूपभिरावृतम् ।

क्रीडारतिविधिभिरप्सरसोभिः सहस्रशः ॥

திவ்யாபரண மால்யாபிர் திவ்யரூபாபிராவ்ருதம் ||
க்ரீடாரதிவிதிரூபிரப்ஸரேபி: ஸஹஸ்ரஸ: ||

16

सेवितं देवपत्नीभिः श्रीमतीभिरुपासितम् ।

देवदानवसङ्घैश्च चरितं त्यमृताशिभिः ॥

ஸேவிதம் தேவபத்நீபி: ஸ்ரீமதீபி: உபா ஸிதம் ||
தேவதாநவஸங்கைஸ் சரிதம் த்வம்ருதாஸிபி: ||

17

हंसक्रीडपुष्पाकीर्णं सारसैः संप्रणादितम् ।

वैडूर्यप्रस्तरं रम्यं सिन्धुं सागरतेजसा ॥

ஹம்ஸ க்ரெளஞ்சப்ஸவாகீர்ணம் ஸாரஸை: ஸம்ப்ரணாதிதம் ||
வைடூரீய ப்ரஸ்தரம் ரம்யம் ஸந்தித்தம் ஸாகரதேஜஸா ||

18

पाण्डराणि विशालानि दिव्यमात्ययुतानि च ।

र्युगीताभिजुष्टानि विमानानि समन्ततः ॥

பாண்டராணி விஸாலாநி திவ்யமால்யயுதாநி ச ||
தூர்ய கீதாபிஜுஷ்டாநி விமானாநி ஸமந்தத: ||

19

तपसा जितलोकानां कामगान्धमिसंपतन् ।

गन्धर्वाप्सरसङ्घैश्च ददर्श धनदानुजः ॥

தபஸா ஜித லோகாநாம் காமகாந்யமிஸம்பதன் ||
கந்தர்வாப்ஸரஸம்ஸைவ ததர்ஸ தநதாநு ஜ: ||

20

वीर्यवान् - वीर्यवान्वाक्य

தநதாநுஜ: - குபேரன் தம்பியான அவன்,

ஸாகராநூபம் - சமுத்திரத்தின் அக்கரையை

ஸ ஸைலம் - பர்வதங்களுடன் விளங்கும்,

ஸஹஸ்ரஸ: - பலவிடங்களில்

நாநா புஷ்பபலை: - நானாவித புஷ்பங்களும் பலங்களுமுள்ள

வ்ருகை: - மரங்களால்

அநுகீர்ணம் - நிறைந்திருக்கிறதாயும்,

ஸீத மங்கள தோயாபி: - குவிர்ந்த ஆரோக்கியமான தீர்த்தங்களையுடைய

பத்மிநீபி: - தாமரை ஓடைகளாலும்

விஸாலை: - பெரிய

வேதிமத் தி: - யூக மேடைகளையுடைய

ஆஸ்ரம பதை: - ஆஸ்ரமங்களாலும்,

ஸந்தத: - எங்கும்

ஸமாவ்ருதம் - திகழ்கின்றதாயும்,

கதலீ வன ஸம்பாதம் - வாழைத்தோட்டங்களால் நெருக்குற்றிருப்பதாயும்,

நாளிகேரோப ஸோபிதம் - தென்னை மரங்களால் அழகுவாய்ந்து

விளங்குவதாயும்,

ஸாலை: - ஆச்சாமரங்களாலும்,

தாலை: - பனைமரங்களாலும்,

தமாலை: ச - தமாலமெனும் மரங்களாலும்,

ஸுபுஷ்பிதை: - நன்கு பூத்த

தருபி: ச - மரங்களாலும்,

ஸோபிதம் - அழகுவாய்ந்து விளங்கப்பெற்றதாயும்,

அத்யந்த நியதாஹாரை: - கடும் நியம்மான ஆகாரங்களையுடைய

பரமர்ஷிபி: - மகரிஷிகளாலும்,

நாகை: - நாகர்களாலும்,

ஸுபர்ணை: - ஸுபர்ணர்களாலும்,

கந்தர்வை: - கந்தர்வர்களாலும்,

கிந்தரை: ச - கிண்ணர்களாலும்,

அஜை: - கர்ப்பத்திலிருந்து பிறவாத

வைகாநஸை: - வைகாநசர்களாலும்,

மஷுரென்பவரின் குலத்தில் பிறந்தவர்களாலும்,

வாலகில்யை: - வாலகில்யர்களாலும்,

மரீசிபை: - வெய்யிலை உணவாகக் கொள்ளும்

மரீசபுகள் என்பவர்களாலும்,

சுலவித ஆசைகளையுமொழிந்த

சித்தர்களாலும்,

சாரணை: ச - சாரணர்களாலும்,

ஸஹஸ்ரஸ: - பலவிடங்களிலும்

உபஸோபிதம் - அழகுவாய்ந்து விளங்கப்பெற்றதாயும்,

திவ்யாபரண மால்யாபி: - திவ்யமான ஆபரணங்களையும்

பூமலைகளையுமணிந்தவர்களும்,

திவ்யரூபாபி:	- திவ்வியமான அழகுடையவர்களும்,
கீரீடரதிவிதிஞாபி:	- கிரிப்புண்டாக்கும்வண்ணமாய் பேசுவதிலும் விளையாட்டில் பொழுதுபோக்கும் உபாயங்களை நன்கு அறிந்தவர்களுமான
அப்ஸரோபி:	- அப்ஸரஸ்திரிகளால்
ஹஸ்யரஸ:	- பவவிடங்களில்
ஆவ்ருதம்	- நிறைந்துள்ளதாயும்,
ஸ்ரீமதிபி:	- ஸ்ரீமதிகளான
தேவபத்தீபி:	- தேவபத்தினிகளாலும்,
ஸேவிதம்	- உலாவப்பெற்றதாயும்
ஸ்ரியா	- அழகால்
வ்ருதம்	- திகழ்கிறதாயும்,
தேவ தாநவ ஸங்கை:	- தேவதானவக் கூட்டங்களாலும்
அம்ருதாஸரிபி: து	- அம்ருதமுன்னுபயர்களாலும் (தேவர்களாலும்)
சரிதம்:	- உலாவப்பெற்றதாயும்
ஹம்ஸக்ரௌஞ்ச:	- அன்னங்கள், அன்றில்கள், நீர்காக்கைகள் இவைகள் நிறைந்துள்ளதாயும்,
பல்வாகீர்ணம்	- சாரசப்பறவைகளால்
ஸாரஸை:	- ஒளியுற்று விளங்கப் பெற்றதாயும்,
ஸம்ப்ரணாதிதம்	- வைஞ்ரியங்களை நிகர்த்தகற்களை உடையதாயும்,
வைஞ்ரிய ப்ரஸ்தரம்	- சமூகத்திரதேஜஸ்ஸால்
ஸாகர தேஜஸா	- இனிமையாயிருக்கிறதாயும்,
ஸ்நிக்தம்	- அழகாயிருக்கிறதாயும்,
ரம்யம்	- கவனித்துக்கொண்டே
அவலோகயன்	- பழுப்புநிறமுள்ளவைகளும்,
பாண்டராணி	- விசாலமானவைகளும்,
விசாலாநி	- திவ்வியமான புஷ்பங்களால்
திவ்ய மால்ய	- அலங்கரிக்கப்பட்டதும்,
யுதாநிச	- வாத்தியங்களோடும் பாட்டுக்களோடும் விளங்குகிறவைகளும்,
தூர்ய தோபிஜுஷ்டாநி:	- நிறைந்தவிடம் செல்வ வல்லவைகளுமான
காமகாநி	- தவங்களின் பயனாய்
தபஸா	- எல்லா லோகங்களையும் தன்வசமாக்கிக் கொண்டவர்களுடைய
ஜிதலோகாநாம்	- விமானங்களை
விமாநாநி	- எல்லா பக்கங்களிலும்
ஸமந்தத:	- கடந்துகொண்டும்
அபிஸம்பதன் ச	- கந்தர்வ அப்ஸரஸை ஒவ-
கந்தர்வ அப்ஸரஸ:	- கந்தர்வ அப்ஸரஸ்திரிகளையும்
ததர்ஸ	- கண்டான்.

நியாசரசமூலாநி சந்தனாநி ஸஹ்ஸ: ।

வநாநி பஸ்யந் சிம்யாநி ஷாநுப்திகாராநி ॥

நிர்யாஸரஸ மூலாநாம் சந்தநாநாம் ஸஹஸ்ரஸ: ।

வநாநி பஸ்யந் ஸௌம்யாநி க்ராணதருப்திகாராநி ச ॥

அக்ரூபாநி ச முக்யாநி வநாந்யுபவநாநி ॥

தக்ஷோலாநாம் ச முக்யாநாம் வநாந்யுபவநாநி ச ।

தக்ஷோலாநாம் ச ஜாத்தயாநாம் பலாநாம் ச ஸுகந்திநாம் ॥

புஷாநி ச தமாலஸ்ய குத்மானி மரிசஸ்ய ச ।

முக்தாநி ச சமூஹாநி ஷுஷ்யமாநாநி திரஸ: ॥

புஷ்பாணி ச தமாலஸ்ய குல்மானி மரிசஸ்ய ச ।

முக்தாநாம் ச ஸமூஹாநி ஸாஷ்யமாணாநி தீரத: ॥

சுஜ்ஞாநி ப்ரஸ்தரம் சிவ ப்ரயாலநிசயம் தயா ।

காஷ்யாநி ச ஷீலாநி ராஜதாநி ச சர்வஸ: ॥

ஸங்காநாம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ப்ரஸ்தரம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ப்ரஸ்தரம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ப்ரஸ்தரம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ப்ரஸ்தரம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ப்ரஸ்தரம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ப்ரஸ்தரம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ப்ரஸ்தரம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ப்ரஸ்தரம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ப்ரஸ்தரம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ப்ரஸ்தரம் ப்ரஸ்தரம் சைவ ப்ரவாஸதிசயம் ததா ।

காஞ்சநாநி ச ஸைலாநி ஜாஜதாநி ச ஸர்வஸ: ॥

ஸஹஸ்ரஸு:	- பலவிடங்களில்
பர்யந்த	- பார்த்துக்கொண்டே
முக்யாநாம்	- சிறந்த
அகருணாம்	- அகில விருஷங்களுடையவும்
வநாநி	- வனங்களையும்,
ஜாத்யாநாம்	- சிறந்த
தக்கோலாநாம் ச	- வால்மிளகருளுடையவும்
ஸுகந்திநாம்	- மணம்மிருந்த
பலாநாம் ச	- ஜாதிக்காய்களுடையவும்
உபவநாநி ச	- உபவனங்களையும்,
தமாலஸ்ய	- தமாலவிருஷத்தின்
புஷ்பாணி ச	- புஷ்பங்களையும்,
மீசஸ்ய	- மிளகின்
குல்மானி ச	- புதர்களையும்,
நீரத:	- கரைகளில்
முக்தாநாம்	- முத்துக்களுடைய
ஸுஷ்ய மாணாநி	- உலர்ந்துகொண்டிருந்த
ஸமஹாநி ச	- குவியல்களையும்,
ஸங்காநாம்	- சங்குகளின்
ப்ரஸ்தரம் ச	- குவியலையும்,
ப்ரவாள நிசயம் ஏவ	- பவழக்குவியலையும்,
ஸர்வஸ:	- அநேக
காஞ்சநாநி	- பொன்
ராஜகாநி	- வெள்ளி
ஸைலாநி ச	- மலைகளையும்,
ததா	- அப்படியே
மனோஞானி	- அழகான
ப்ரஸந்தாநி	- மலையருவிகளையும்,
ப்ரஸ்ரவாணி ச	- தெளிவான
ஹ்ரதாநி ச	- மடுக்களையும்,
தனதான்யோப பந்தாநி	- தனதான்யங்கள் நிறைந்தவைகளும்,
ஸந்திர்த்தை:	- உத்தமஸ்திரீகளால்
ஆவ்ருதாநி	- விளங்கப்பெற்றவைகளும்
ஹஸ்த்யஸ்வரதகாடாநி	- யானைகள், குதிரைகள், ரதங்கள் இவைகளால்
	- நிறைந்தவைகளுமான
நகராணி	- நகரங்களையும்,
அவலோகயன்	- பார்த்துக்கொண்டே
ஸீந்து ராஜஸ்ய	- சமுத்திரத்தின்
தம் அநாபம்	- அந்தக்கரையை

ஸர்வத:	- எங்கும்
ஸமம்	- சமமாயிருப்பதாயும்,
ஸந்தீக்தம்	- இனிமையானதாயும்
மருதுஸம்ஸ்பர்ஸ	- காற்று மந்தமாய் வீசப்பெற்றதாயும்,
மாருதம்	- தேவலோகம்போல் விளங்குவதாயும்,
தந்திரிவோபமம்	- கவனித்தான்.
ததர்ஸ	- கவனித்தான்.

तत्रापश्यत् स मेघान् व्यग्रोघमुषिभिर्वृतम् ।

समन्ताद्यस्य ताः शाखाः शतयोजनमायताः ॥

ததராபர்யத் ஸ மேகபம் ந்யக்ரோத ம்ருஷிபிர் வ்ருதம் ।

ஸமந்தாத்யஸ்ய தா: ஸாகா: ஸதயோஜனமாயதா: ॥

27

ஸ:	- அவன்
மேகபம்	- மேகத்தை நிகர்த்தும்,
ருஷிபி:	- முனிவர்களால்
வ்ருதம்	- சஞ்சரிக்கப்பெற்றதுமான
ந்யக்ரோதம்	- ஓர் ஆலமரத்தை
தத்ர	- அவ்விடத்தில்,
அபர்யத்	- கண்டான்.
யஸ்ய	- அதினுடைய
தா: ஸாகா:	- அந்த கிளைகள்
ஸமந்தாத்	- நான்கு பக்கங்களிலும்
ஸதயோஜனம் ஆயத:	- நூறு யோஜன
	(அதாவது சுமார் 850 மைல்) பரவி நின்றன.

यस्य हस्तिनमादाय महाकायं च कच्छपम् ।

भक्षार्थं गरुडः शाखाभाजगाम महाबलः ॥

யஸ்ய ஹஸ்திநமாதாய மஹாகாயம் ச கச்சபம் ।

பக்ஷார்தம் கருட: ஸாகாமாஜகாம மஹாபல: ॥

28

மஹாபல:	- மகா பலவானாகிய
கருட:	- கருடபகவான்,
பக்ஷார்தம்	- புசிப்பதற்காக
ஹஸ்திநம்	- ஓர் யானையையும்,
மஹாகாயம்	- பெருத்த உடலுடைய
கச்சபம் ச	- ஓர் ஆமையையும்
ஆதாய	- எடுத்துக்கொண்டு,
யஸ்ய ஸாகாம	- அதனது கிளைக்கு
ஆஜகாம	- வந்துசேர்ந்தார்.

तस्य तां सहसा शाखां भारेण पतगोत्तमः ।

सुपर्णः पर्णबहुलां बभूव च महाबलः ॥

தஸ்ய தாம் ஸஹஸா ஸாகாம் பாரேண பதகோத்தம: ।
ஸுபர்ண: பர்ணபஹுலாம் பபுஞ்ஞ ச மஹாபல: ॥

மஹாபல: - மகா பலவானும்,
பதகோத்தம: ச - பறவைகளிலுத்தமருமாகிய
ஸுபர்ண: - கருடபகவான்,

தஸ்ய - அதனது

பர்ணபஹுலாம் - இலைகள் செறிந்த

தாம் ஸாகாம் - அந்த கிளையை

பாரேண - பாரத்தால்

ஸஹஸா பபுஞ்ஞ - சடக்கென முறித்தார்.

तत्र वैखानसा माषा वालुकित्या मरीचिपाः ।

आजा बभूवुर्धृमाश्च सङ्गताः परमर्षयः ॥

தத்ர வைகாணஸா மாஷா வாலுகிய மரிசிபா: ।

ஆஜா பபூவுர் தூம்ராம்ச ஸங்கதா: பரமர்ஷய: ॥

தத்ர - அதனடியில்

பரமர்ஷய: - மகர்ஷிகளாகிய

வைகாணஸா: - வைகாநலர்,

மாஷா: - மாஷர்

வாலுகியா: - வாலுகியர்,

மரிசிபா: - மரிசிபர்,

அஜா: - அஜர்,

தூம்ரா: ச - தூம்ரம் ஆகிய இவர்கள்

ஸங்கதா: - ஒன்றுகூடி

பபூவ: - இருந்தார்கள்.

तेषां दयायै गरुडस्तां शाखां शतयोजनाम् ।

भग्नामादाय वेगेन तौ चोभौ गजकच्छपी ॥

தேஷாம் தயார்தம் கருடஸ்தாம் ஸாகாம் ஸதயோஜநாம் ।

பக்நாமாதாய வேகேந தௌ சோபௌ கஜகச்சபௌ ॥

एकपादेन धर्मात्मा भक्षयित्वा तदामिषम् ॥

एकपादेन तर्मात्मा पक्षयित्वा तदामिषम् ॥

நிஷாடவிஷய ஹ்வா ஷாக்யய பதகோத்தம: ।

ப்ரஹ்மவலு லேபே மோஷயித்வா மஹமுநி ॥

29

30

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

3217

நிஷாதவிஷயம் ஹத்வா ஸாக்யய பதகோத்தம: ।
ப்ரஹ்மவலு மதுலம் லேபே மோஷயித்வா மஹமுனீன் ॥

33

பதகோத்தம: - பறவைகளில் உத்தமரும்

தர்மாத்தமா - தர்மாத்தமாவுமான

கருட: - கருடபகவான்,

தேஷாம் - அவர்களுக்கு

தயார்தம் - நன்மை புரிவதற்காக

தாம் - அந்த

ஸதயோஜநாம் - நூறுயோஜனை பரப்பற்ற

ஸாகம் - கிளையையும்,

தௌ கஜகச்சபௌ - அந்த யானை ஆமைகளாகிற

உபௌச - இரண்டையும்

ஏகபாதேந - ஒரு காலால்

வேகேந - தன் சக்தியால்

ஆதாய - தாங்கிக்கொண்டு,

ததாமிஷம் - அவைகளிலிறச்சியை

பக்ஷயித்வா - புசித்துவிட்டு,

மஹமுனீன் - மகாமுனிவர்களை

மோக்ஷயித்வா - பெருமாபத்தினின்று விடுவித்துவிட்டு,

ஜகாம் - திரும்பினார்.

ஸாக்யய - கிளையைக்கொண்டு

நிஷாத விஷயம் - பரமசண்டாளர்களின் தேசமொன்றை

ஹத்வா - அழித்து,

அதுலம் - அளவுகடந்த

ப்ரஹ்மவலு - மனத்திருப்தியை

லேபே - அடைந்தார்.

स तेनैव प्रहर्षेण द्विगुणीकृतविक्रमः ।

अमृतानयनार्थं वै चकार मतिमान् मतिम् ॥

ஸ தேநவை ப்ரஹ்மஹேண த்விகுணீக்ருத விக்ரம: ।

அமுநாதநயநார்தம் வை சகார மதிமான் மதிம் ॥

34

ஸ: மதிமான் - மகா புத்திமானாகிய அவர்,

தேந - அந்த

ப்ரஹ்மஹேண ஏவ - உத்ஸாஹத்தாலேயே

த்வி குணீக்ருத விக்ரம: - இரண்டுமடங்கொண்டு விளங்கும்

பராக்கிரமமுடையவராகி

அமிருதநயநார்தம் வை - அமிருதத்தைக் கொண்டு வர வேண்டியதாய்

மதிம் சகார - எண்ணங்கொண்டார்.

अयोजालानि निर्मथ्य भित्वा रत्नमयं गृहम् ।

महेन्द्रभवनादयुत्तमाजहारामृतं ततः ॥

அயோஜாலாநி நிர்மத்ய பித்த்வா ரத்நமயம் க்ருஹம் ।

மஹேந்த்ர பவநாத் குப்த மஹேந்த்ராமரூதம் தத: ॥

தத: - அப்பொழுது
அயோஜாலாநி - இருப்பு வகைகளை
நிர்மத்ய - அறுத்து
ரத்நமயம் - ரத்னமயமான
க்ருஹம் - வீட்டை
பித்த்வா - பிளந்து,
குப்தம் - நன்கு ரக்ஷிக்கப்பட்ட
அம்ருதம் - அமிருதத்தை
மஹேந்த்ர பவநாத் - இந்திரனது திருமானிகையிலிருந்து
ஆஜ்ஹார - கொண்டுவந்தார்.

तं महर्षिगणौर्जुष्टं सुपर्णकृतलक्षणम् ।

नाम्ना सुभद्रं न्यग्रोधं ददर्श धनदानुजः ॥

தம் மஹர்ஷிகளை ஜ்ஜுஷ்டம் ஸுபர்ணக்ருதலக்ஷணம் ।

நாம்நா ஸுபத்ரம் ந்யக்ரோதம் ததர்ஸ ததநாநுஜ: ॥

தநநாநுஜ: - குபேரன் தம்பியாகும் வன்
மஹர்ஷிகளை: - மகர்ஷிகளாக
ஜ்ஜுஷ்டம் - தங்கியிருக்கப்பெற்றதும்,
ஸுபர்ணக்ருத லக்ஷணம் - கருடபகவானால் செய்யப்பட்ட
அடயாளங்களையுடையதும்,
நாம்நா ஸுபத்ரம் - ஸுபத்திரமென்று பெயருடையதுமான
தம் - அந்த
ந்யக்ரோதம் - ஆலமரத்தை
ததர்ஸ - கண்டான்.

நாம்நா ஸுபத்ரம் - ஸுபத்திரமென்று பெயருடையதுமான

தம் - அந்த

ந்யக்ரோதம் - ஆலமரத்தை

ததர்ஸ - கண்டான்.

तं तु गत्वा परं पारं समुद्रस्य नदीपतेः ।

ददर्शश्रममेकान्ते रम्ये पुण्ये वनान्तरे ॥

தம் து கத்வா பரம் பாரம் ஸமுத்ரஸ்ய நதீபதே: ।

ததர்ஸஸ்ரம மோகந்தே ரமயே புண்யே வநாந்தரே ॥

நதீபதே: - நதிகள் புகுமிடமாகிய

ஸமுத்ரஸ்ய - சமுத்திரத்தினுடைய

தம் - அந்த

பரம் பாரம் - அக்கரையை

கத்வா து - அடைந்த பின்னர்

35

36

37

அரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

3219

ஏகாந்தே - ஏகாந்தமாய்
புண்யே - மனோகரமாய்
ரமயே - அழகாயிருக்கின்ற
வநாந்தரே - வனப்பிரதேசத்தில்
ஆஸ்ரமம் - ஓர் ஆஸ்ரமத்தை
கதர்ஸ - கண்டான்.

तत्र कृष्णाजिनधरं जटावत्कलधारिणम् ।

ददर्श नियताहारं मारीचं नाम राक्षसम् ॥

தத்ர க்ருஷ்ணாஜிநதரம் ஜடாவல்கல தாரினம் ।

ததர்ஸ நியதாஹாரம் மாரீசம் நாம ராக்ஷஸம் ॥

தத்ர - அவ்விடத்தில்
க்ருஷ்ணாஜிநதரம் - மான்டோல்த்தரித்து
ஜடா வல்கல தாரினம் - சடை தரித்து மரவரியுடுத்து
நியதாஹாரம் - உணவைச் சூருக்கிய
மாரீசம் நாம - மாரீசனென்ற
ராக்ஷஸம் - ராக்ஷஸனை
ததர்ஸ - கண்டான்.

स रावणस्तं समागम्य विधिवत्तेन रक्षसः ।

मारीचेनाविंशो राजा सर्वकामरमानुषः ॥

ஸ ராவணஸ்தம் ஸமாகமய விதிவத் தேந ரக்ஷஸா: ।

மாரீசேநாவிந்தோ ராஜா ஸர்வகாமை ரமாமனுஷை: ॥

ஸ: - அந்த
ராஜா - அரசாகிய
ராவண: - ராவணன்,
ஸமாகமய - வந்துசேர்ந்து,
தேந - அந்த
மாரீசேந - மாரீசனெனும்
ரக்ஷஸா - அரக்கனால்
அமானுஷை: - மனிதர்களுக்கு கிடைத்தற்கரிய
ஸர்வகாமை: - சகலவித போக்ய வஸ்துக்களால்
விதிவத் - முறைப்படி
அர்சித: - உபசரிக்கப்பட்டான்.

तं स्वयं पूजयित्वा तु भोजनेनोदकेन च ।

अर्थोपहितया वाचा मारीचो वाक्यमब्रवीत् ॥

தம் ஸ்வயம் பூஜயித்வா து போஜநேநோதகேந ச ।

அர்தோபஹிதயா வாசா மாரீசோ வாக்க்யமப்ரவீத் ॥

மாரீசன்,
ஸ்வயம் து - தானே

38

39

40

பொதுநேத	- பொதுனத்தைக் கொண்டும்
உதகேத ச	- தீர்த்தத்தைக் கொண்டும்
தம்	- அவனை
பூஜயித்தவா	- உபசரித்து
வாக்யம்	- பின்வரும் மொழியை
அர்தோபஹிதயா	- பொருள் பொதிந்த
வாசா	- சொற்கொண்டு
அப்ரவித்	- மொழிந்தான்.

कच्चित् सुकुशलं राज्ञ्यया राक्षसेभ्यः ।

केनार्थेन पुनस्त्वं वै तूर्णमियनिहायतः ॥

கச்சித் ஸுகுஸலம் ராஜ்யை லங்காயாம் ராக்ஷஸேஸ்ப்வர ।

கேநார்தேந புனஸ்த்வம் வை தூர்ணமேவமிஹாகத: ॥

ராக்ஷஸேஸ்வர - 'ராக்ஷஸர்களை ஆளும்

ராஜன் - அரஜே

லங்காயாம் - இலங்கையில்

கச்சித் ஸுகுஸலம் - எல்லாம் சேகமமா?

த்வம் - தேவரீர்,

புன: வை - மீளவும்

ஏவம் தூர்ணம் - இவ்வளவு சேக்கிரமாய்

கேந அர்தேந - யாது நிமித்தம்

இஹ - இங்கு

ஆகத: - எழுந்தருளினீர்?

एयमुक्त्वा महातेजा मारीचेन स रावणः ।

तत् पश्चादिदं वाक्यमब्रवीद्वाक्यकोविदः ॥

ஏவமுக்தோ மஹாதேஜா மாரீசேந ஸ ராவண: ।

தத: பஸ்சாதிதம் வாக்க்யமப்ரவித் வாக்க்ய கோவித: ॥

மாரீசேந - மாரீசனால்

ஏவம் உக்த: - இவ்வாறு வினாவப்பட்டவனும்,

மஹாதேஜா: - மகா குரனும்,

வாக்க்ய கோவித: - பேசுவதில் சமர்த்தனுமான

ஸ: - அந்த

ராவணன் - ராவணன்

தத: பஸ்சாத் - அதன்பின்னர்

இதம் வாக்க்யம் - பின்வரும் சொல்லை

அப்ரவித் - உரைத்தான்.

இத்யார்க்கே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிசுலோகே
சுதூர்ணஸ்பரி ஸஹஸ்ரபாஸம் ஸம்வர்த்தயம் ஆரண்ய காலண்டே
மாரீசஸ்தம் புனம்மணம் தம பஞ்சதீபிஸ: ஸங்க: ॥

ஷட் த்ரிம்ஸ: ஸர்க: - 38

मारीच श्रूयतां तात वचनं मम भाषतः ।

आर्तोऽस्मि मम चार्तस्य भवान् हि परमा गतिः ॥

மாரீச ஸ்ருயதாம் தாத வசனம் மம பாஷத: ।

ஆர்தோஸ்மி மம சார்தஸ்ய பவான் ஹி பரமா கதி: ॥

தாத - 'அப்பா'

மாரீச - மாரீசு

பாஷத: - சொல்லும்

மம - எனது

வசனம் - சொல்லானது

ஸ்ருயதாம் - செவிகொடுத்து கேட்கப்பட்டும்,

மனவேதனைப்படுகின்றவனாயிருக்கின்றேன்.

ஆர்தஸ்ய - கஷ்டப்படும்

மம ச - எனக்கோ

பவான் ஹி - நீ ஒருவன்தான்

பரமா - சர்வோத்திருஷ்டமாகிய

கதி: - தஞ்சம் (புகுமிடம்).

जानीषे त्वं जनस्थानं भ्राता यत्र खरो मम ।

दूषणश्च महाबाहुः स्वसा शूर्पणखा च मे ॥

ஜானிஷே த்வம் ஜனஸ்தானம் ப்ராதா யத்ர கரோ மம ।

தூஷணஸ்ச மஹாபாஹு: ஸ்வஸா ஸுரீப்ணகா ச மே ॥

त्रिशिराश्च महातेजा राक्षसः पिशिताशनः ।

अन्ये च बहवः शूरा लब्धलक्ष्णा निशाचराः ॥

த்ரிஸிராஸ்ச மஹாதேஜா ராக்ஷஸ: பிஸிதாஸன: ।

அன்யே ச பஹவ: ஸுரீரா லப்தலக்ஷா நிஸாசரா: ॥

वसन्ति मन्त्रियगेन अविचारं च राक्षसाः ।

बाधमाना महारण्ये मुनीन् व धर्मचारिणः ॥

வஸந்தி மந்த்ரியோகேந அதிவாஸம் ச ராக்ஷஸா: ।

பாதமானா மஹாரண்யே முனீன் வை தர்மசாரிண: ॥

चतुर्दश सहस्राणि रक्षसां भीमकर्मणाम् ।

शूराणां लब्धलक्ष्णाणां खरचितानुवर्तिनाम् ॥

சதுர்தஸ ஸஹஸ்ரராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம் ।

ஸுரீராணாம் லப்தலக்ஷணாம் கரசித்தானுவர்த்தினாம் ॥

மட	- 'எனது
ப்ராதா	- தம்பியாகிய
கர:	- கரனும்,
மஹாபாஹு:	- மகாபாஹுவாகிய
தூஷண: ச	- தூஷணனும்,
மே	- எனது
ஸ்வஸா	- தங்கையாகிய
ஸூர்ப்பணகாச	- சூர்ப்பணகையும்,
மஹாதேஜா:	- மகாபலசாலியும்
பிரிதிதாஸன:	- மாம்சத்தை புசிக்கும்
ராசுல:	- அரக்கனாகிய
தீரிபிரா: ச	- திரிசிரஸ்ஸும்,
அன்யே	- மற்றுமுள்ள
பஹவ: :	- பல
லப்தவக்ஷா:	- அஸ்த்ரவித்தையில் நிபுணர்களும்,
ஸூர:	- சூரர்களுமான
நிஸாசரச	- அரக்கர்களும்,
பீம கர்மணாம்	- பயங்கரமானசெய்கைகளையுடையவர்களும்,
லப்த வக்ஷணாம்	- அஸ்த்ரவித்தையில் நிபுணர்களும்
கர சித்தாநு வர்திநாம்-	- கரனுடைய இஷ்டம்போல் நடப்பவர்களும்,
ஸூரானாம்	- சூரர்களுமாகிய
ரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களின்
சதுர்தஸ	- பதினான்கு
ஸஹஸ்ராணி ச	- ஆயிரவர்களும்,
யத்ர	- எந்த
மஹாரண்யே	- மகாரண்யத்தில்
தர்மம் சாரிண:	- தர்மம் செய்யும்
முனீன்	- முனிவர்களை
பாதமாநா: வை	- ஹிம்கிக்கும்
ராசுல:	- அரக்கர்களாய்
மந்நியோகேந	- எனது ஆக்கினையால்
ஜனஸ்தானம்	- ஜனஸ்தானத்தை
அதிவாஸம்	- வசிக்குமிடமாய்
வஸந்தி	- கொண்டிருந்தார்களோ, அதை
த்வம்	- நீ
ஜாநீஷே	- அறிவாய்.
தே விதானி ஜனस्थाने वर्तमाना महाबला: ।	
सङ्गताः परमायता रामेण सह संयुगे ॥	
नानाप्रहरणोपेताः खरप्रमुखराक्षसाः ॥	

தே த்விதாநீம் ஜனஸ்தானே வர்த்தமாநா மஹாபலா: ।	
ஸங்கதா: பரமாயத்தா ராமேண ஸஹ ஸம்யுகே	
நாநா ப்ரஹரணோபேதா: கர ப்ரமுகராசுலா: ॥	8
ஜனஸ்தானே	- 'ஜனஸ்தானத்தில்
வர்த்தமாநா:	- வசித்து வந்தவர்களும்
மஹாபலா:	- மகாபலவான்களும்,
நாநா ப்ரஹரணோபேதா:	- பல ஆயுதங்களையுடையவர்களும்,
கர ப்ரமுக ராசுலா:	- கரனைத்தலைமையாகவுடைய ராசுலர்களுமான
தே	- அவர்கள்
ஸம்யுகே	- போரில்
பரமாயத்தா: து	- மிக உத்ஸாஹமுடையவர்களாகவே
ராமேண ஸஹ	- ராமனோடுகூட
இதாநீம்	- இப்பொழுது
ஸங்கதா:	- கலந்தார்கள்.

तेन सआतरोषेण रामेण रणमूर्धनि ।

अनुक्त्वा परम् किञ्चिच्छर्यापारितं धनुः ॥

தேந ஸஞ்ஜாத ரோஷேண ராமேண ரண மூர்த்தி ।
அநுக்த்வா பருஷம் கிஞ்சிச் சரைர்வ்யாபாரிதம் தநு: ॥

ரணமூர்த்தி	- 'போர்முனையில்
ஸஞ்ஜாத ரோஷேண-	- சினங்கொண்ட
தேந	- அந்த
ராமேண	- ராமனால்
பருஷம்	- கடும்சொல்
கிஞ்சித்	- ஏதையும்
அநுக்த்வா	- சொல்லாமல்,
தநு:	- வில்லானது
ஸரை:	- பாணங்களோடு
வ்யாபாரிதம்	- பிணைக்கப்பட்டது.

चतुर्दश सहस्राणि खसामुग्रतेजसाम् ।

निहतानि शरैस्तीक्ष्णैर्मानुषेण पदातिना ॥

சதுர்தஸ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் முக்ர தேஜஸாம் ।	
நிஹத்தாநி ஸரைஸ தீக்ஷணைர் மாநுஷேண பதாதிநா ॥	8
உக்ரதேஜஸாம்	- 'வெகு பலம்பொருத்திய
ரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களின்
சதுர்தஸ	- பதினான்கு
ஸஹஸ்ராணி	- ஆயிரவர்கள்
பதாதிநா	- பாதசாரியாகிய

மாறுவேண - மானிடனால்
 தீக்ஷணை - கூரிய
 பரரை - பாணங்களால்
 நிஹதாநி - கொல்லப்பட்டார்கள்.

रखस निहतः संख्ये दूषणस्य निपातितः ।
 हतस्य त्रिशिराधापि निर्वाय दण्डकाः कृताः ॥

கரஸ்ச நிஹத: ஸங்க்யே தூஷணஸ்ச நிபாதித: ।
 ஹதஸ்ச த்ரிசிராஸ்சாபி நிர்வாய தண்டகா: க்ருதா: ॥
 ஸங்க்யே - 'போரில்
 கர:ச - கரணும்
 நிஹத: - கொல்லப்பட்டான்.
 தூஷண: ச - தூஷணனும்
 நிபாதித: - வித்தப்பட்டான்.
 த்ரிசிரா:ச - த்ரிசிரஸ்ஸும்
 ஹத: - மாய்க்கப்பட்டான்.
 தண்டகா: அபி - தண்டகாவனங்களும்
 நிர்வயா: - பயமொழிந்தவைகளாய்
 க்ருதா:ச - செய்யப்பட்டன.

पित्रा निरस्तः क्रुद्धेन समार्यः क्षीणजीवितः ।

स हन्ता तस्य सैन्यस्य रामः क्षत्रियपांसनः ॥

பித்ரா நிரஸ்த: க்ருத்தேந ஸபார்ய: க்ஷீணஜீவித: ।
 ஸ ஹந்தா தஸ்ய ஸைன்யஸ்ய ராம: க்ஷத்ரியபாஸன: ॥
 ஸ: ராம: - 'அந்த ராமன்,
 க்ருத்தேந - சினங்கொண்ட
 பித்ரா - தந்தையால்
 ஸபார்ய: - பார்வையுடனே
 நிரஸ்த: - துறத்தப்பட்டவன்.
 க்ஷீணஜீவித: - ஆயுள் குன்றியவன்.
 தஸ்ய - அந்த
 ஸைன்யஸ்ய - சைன்யத்தை
 ஹந்தா - அழித்தவன்,
 க்ஷத்ரியபாஸன: - க்ஷத்ரியபாதமன்.

दुःशीलः कर्कशस्तीक्ष्णो मूर्खो लुब्धोऽजितेन्द्रियः ।

त्यक्तधर्मो ह्यधर्मात्मा भूतानामहिते रतः ॥

து:ஸீல: கர்கஸஸ் தீக்ஷணோ மூர்கோ லுப்தோ:ஜிதேந்த்ரிய: ।
 த்யக்த தர்மோ ஹயதாமாத்மா பூதநாமஹிதே ரத: ॥

9

10

11

து: ஸீல: - 'துர்நடத்தையுள்ளவன்
 கர்கஸ: - இரக்கமற்றவன்.
 தீக்ஷண: - முரடன்.
 மூர்க: - மூடன்.
 லுப்த: - உலோபி.
 அஜிதேந்த்ரிய: - இந்நிரியநிக்ரஹமில்லாதவன்,
 த்யக்த தர்ம: - தர்மானுஷ்டானமில்லாதவன்.
 அதர்மாத்மா - தர்மசிந்தனையற்றவன்
 பூதநாம் - பிராணிகளுக்கு
 அஹிதேஹி - அஹிதத்திலேயே
 ரத: - ஆஸக்தி கொண்டவன்.

येन वै विनारण्ये सत्त्वमाश्रित्य केवलम् ।

कर्णासापहरणाद्रिगिनी मे विरूपिता ॥

யேந வைரம் விநாரண்யே ஸத்த்வமாஸ்ரித்ய கேவலம் ।
 கர்ணநாஸாபஹரணாத் பகிநீ மே விரூபிதா ॥

12

'காட்டில்
 வைரம் விநா - பகையில்லாமலே
 ஸத்த்வம் - பலத்தை
 கேவலம் - ஸர்வமுமாய்
 ஆஸ்ரித்ய - கொண்டு,
 கர்ணநாஸாப ஹரணாத் - காதையும் மூக்கையும் அறுத்து
 மே - எனது
 பகிநீ - தங்கை
 யேந - அவனால்
 விரூபிதா - உருகுலைக்கப்பட்டாள்.

तस्य भार्या जनस्थानात् सीता सुरसुतीपमाम् ।

आनयिष्यामि विक्रम्य सहायस्तत्र मे भव ॥

தஸ்ய பார்யாம் ஜனஸ்தாநாத் ஸீதாம் ஸுரஸூதோபமாம் ।
 ஆனயிஷ்யாமி விக்ரம்ய ஸஹாயஸ்தத்ர மே பவ ॥

13

தஸ்ய - 'அவனது
 பார்யாம் - மனைவியும்,
 ஸுரஸூதோபமாம் - தேவப்பெண்ணுக்கொப்பானவளுமான
 ஸீதாம் - சீதையை
 ஜனஸ்தாநாத் - ஜனஸ்தத்திலிருந்து
 விக்ரம்ய - பலாத்கரித்து,
 ஆனயிஷ்யாமி - எடுத்துவரப் போகிறேன்;
 தத்ர - அதுவிஷயத்தில்

மே	- எனது
ஸஹாய:	- உதவிபுரிபவனாக
ப வ	- இருப்பாயாக:

त्वया ह्यहं सहायेन पार्श्वस्थेन महाबल ।

भ्रातृमित्र सुखं युद्धे समप्राप्तामिच्छन्त्ये ॥

த்வயா ஹ்யஹம் ஸஹாயேந பாஸ்வஸ்தேந மஹாபல ।

ப்ராத்த்ருபிஸ்ச ஸுரான் யுத்தே ஸமக்ராத்நாபிசிந்தயே ॥

மஹாபல	- 'மிக பலம் படைத்தவனே]
அஹம்	- நான்,
பாஸ்வஸ்தேந	- பக்கத்திலிருந்துகொண்டு
ஸஹாயேந	- உதவிபுரியும்
த்வயா ஹி	- உன்னோடும்
ப்ராத்த்ருபி: ச	- தம்பிகளோடும்
யுத் தே	- யுத்தத்தில்
ஸுரான்	- தேவர்கள்
ஸமக்ராத்	- எல்லோரையும்
ந அபிசிந்தயே	- பொருளாக நினைவேன்.

तत् सहायो भव त्वं मे समर्थो ह्यसि राक्षस ।

वीर्यं युद्धे च दप्यं च न ह्यस्ति सदृशस्तव ॥

தத் ஸஹாயோ பவ த்வம் மே ஸமர்தோ ஹ்யஸி ராக்ஷஸ ।

வீர்யே யுத்தே ச தப்யே ச ந ஹ்யஸ்தி ஸத்ருஸஸ்தவ ॥

ராக்ஷஸ	- 'அரக்க]
ஸமர்த:	- சமர்த்தனாய்
அஸி	- நீ இருக்கின்றாய்.
ஹி	- நிச்சயம்.
தத்	- ஆனபடியால்
மே	- எனக்கு
த்வம்	- நீ
ஸஹாய:	- உதவிசெய்பவனாக
ப வ	- இருக்கவேண்டும்.
யுத் தே	- போரில்
வீர்யே ச	- வீர்யத்திலும்,
தப்யே ச	- செருக்கிலும்
தவ ஸத்ருப:	- உனக்கு சமமானன்
ந ஹி அஸ்தி	- இல்லவே இல்லை.

उपायज्ञो महाबूरो महामायाविशारदः ।

एतदर्थमहं प्राप्तस्त्वत्सமீப निशाचर ॥

உபாயஞோ மஹான் ஸரூர: மஹாமாயா விஸாரத: ।

ஏததர்தமஹம் ப்ராப்தஸ்த்வத்ஸமீபம் நிஸாசர ॥

உபாயஞ: - 'காரியத்திக்கு வேண்டிய உபாயங்களில்

நிபுணன், நீ	-
மஹான் ஸரூர:	- பெரிய குரன்.
ஸர்வ மாயா விஸாரத:	- சர்வ மாயைகளையும் நன்குணர்ந்தவன்.
நிஸாசர	- ராக்ஷஸ!
த்வத்ஸமீபம்	- உன்னிடம்
ஏததர்தம்	- இதுகாரணமாகவே
அஹம்	- நான்
ப்ராப்த:	- வந்தேன்.

यूयं तत्कर्म साहाय्ये यत्कार्यं वचनात्मम् ॥

ஸ்ருணு தத்கர்ம ஸாஹாய்யே யத்கார்யம் வசநாத்நமம் ॥

ஸாஹாய்யே	- 'உதவி விஷயத்தில்
மம்	- எனது
வசநாத்	- ஆக்கினையைக் கொண்டு
கார்யம்	- ஆகவேண்டிய கார்யம்
யத்	- எதுவோ
தத்கர்ம	- அந்த காரியத்தை
ஸ்ருணு	- சொல்லுகிறேன்கேள்.

सीवर्णस्त्व मृगो मूत्वा चित्रो रजतविन्दुभिः ।

आश्रमे तस्य रामस्य सीतायाः प्रमुखे चर ॥

ஸெவவர்ணஸ்த்வம் ம்ருகோ பூத்வா சித்ரோ ரஜதபிந்துபி: ॥

ஆஸ்ரமே தஸ்ய ராமஸ்ய சீதாயா: ப்ரமுகே சர ॥

த்வம்	- 'நீ
ரஜதபிந்துபி:	- வெள்ளிப் புள்ளிகளால்
சித்ர:	- அழகுற்று விளங்கும்
ஸெவவர்ண:	- ம்ருக:- பொன்மானாக
பூத்வா	- உருகொண்டு,
தஸ்ய	- அந்த
ராமஸ்ய	- ராமனது
ஆஸ்ரமே	- ஆஸ்ரமத்தில்
சீதாயா:	- சீதையினது
ப்ரமுகே	- கண்முன்
சர	- ஓடித்திரி.

त्वां तु निःशयं सीतां धृष्ट्या तु मृगरूपिणम् ।

गृह्यतामिति भर्तारं लक्ष्मणं चाभिधास्यति ॥

தவாம் து நி: ஸம்ஸயம் ஸீதா த்ருஷ்ட்வாது ம்ருகரூபினாம் ।
 க்ருஹயதாமிதி பர்தாரம் லக்ஷ்மணம் சாபிதாஸ்யதி ॥ 19
 ஸீதா ஹி - 'சீதையும்'
 ம்ருகரூபினம் - மாணுருக்கொண்ட
 தவாம் - உன்னை
 நி: ஸம்ஸயம் - சந்தேகம் கொள்ளாது
 த்ருஷ்ட்வா து - பார்த்துநீயே,
 பர்தாரம் - கணவனையும்
 லக்ஷ்மணம் ச - லக்ஷ்மணனையும்
 க்ருஹயதாம் - பிடிக்கப்பட்டும்;
 இதி - என்று
 அபிதாஸ்யதி - சொல்லுவான்.

ततस्तयोरपाये तु शून्ये सीतां यथासुखम् ।

निराकाशो हरिष्यामि राक्षसद्रभामिव ॥

ததஸ்தயோரபாயே து ஸூன்யே ஸீதாம் யதாஸுகம் ।
 நிராகாசோ ஹரிஷ்யாமி ராக்ஷஸ்த்ரபாமிவ ॥ 20

தத: - 'அதன்மேல்'
 தயோ: அபாயே - அவ்விருவர்களுமில்லாத சமயத்தில்
 ஸூன்யே - காப்பவர்களில்லாத இடத்தில்
 நிராகாத: - இடைபூறு அற்றவனாகி (நான்)
 ஸீதாம் - சீதையை
 யதாஸுகம் து - இஷ்டப்படியே
 ராஹ: - ராகு
 சந்த்ரப்ரபாம் - சந்திரனுடைய காந்தியை
 இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
 ஹரிஷ்யாமி - எடுத்துவருவேன்.

ततः पश्चात् सुखं रामे भार्याहरणकश्चित् ।

विशब्धः प्रहरिष्यामि कृतार्थेनात्तराम्यना ॥

தத: பஸ்சாத் ஸுகம் ராமே பார்யாஹரண கர்ஸிதே ।
 விஸ்ரப்த: ப்ரஹரிஷ்யாமி க்ருதார்தேநாத்ராத்மநா ॥ 21

தத: பஸ்சாத் - 'அதன்மேல்'
 ராமே - ராமன்
 பார்யாஹரண கர்ஸிதே - பார்யையை அபகரிக்கப்பட்டுவிட்டதால் மனம்
 நொந்துகிடக்கையில்
 க்ருதார்தேந - திருப்பிக்கொண்ட
 அந்தராத்மநா - உள்ளத்தோடு
 விஸ்ரப்த: - தைரியம் கொண்டவனாய் (நான்)

ஸுகம் - 'வெகு எளிதில்'
 ப்ரஹரிஷ்யாமி - வதை செய்வேன்.'

तस्य रामकथं श्रुत्वा मारीचस्य महात्मनः ।

युष्कं समभवद्वक्त्रं परित्रस्तो बभूव ह ॥

தஸ்ய ராமகதாம் ஸ்ருத்வா மாரீசஸ்ய மஹாத்மன: ।
 யூஷ்கம் ஸமபவத் வக்த்ரம் பரித்ரஸ்தோ பபூவ ஹ ॥ 22
 ராமகதாம் - ராமரைப் பற்றிய விஷயத்தை
 ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
 தஸ்ய - அந்த
 மஹாத்மன: - மகாத்துமாவான்.
 மாரீசஸ்ய - மாரீசனுடைய
 வக்த்ரம் - வாய்
 யூஷ்கம் - உலர்ந்ததாக
 ஸமபவத் - ஆயிற்று.
 ஸ: - அவன்
 பரித்ரஸ்த: - மிகத் திகில்கொண்டவனாக
 பபூவ - ஆயினன்.

ओषी परिलिह्युष्की नेत्रैरनिमिषरिव ।

मृतमृत इवार्तस्तु रावणं समुदेक्षत ॥

ஒஷ்டெள பரிலிஹன் ஸூஷ்கெள நேத்ரையநிமிஷைரிவ ।
 ம்ருதமூத இவார்தஸ்து ராவணம் ஸமுதேக்ஷத ॥ 23
 ஸூஷ்கௌ - உலர்ந்துபோன
 ஒஷ்டெள - நெருக்கடிகளை
 பரிலிஹன் - நக்கிக்கொண்டு
 அநிமிஷை: இவ - இமைக்கொட்டுகள் அற்றனப்போன்ற
 நேத்ரை: - பார்வைகளினால்
 ம்ருதமூத: - இறந்துபோனவன்
 இவ - போன்றவனாகி
 ராவணம் து - ராவணனையே
 ஆர்த: - துயரமுற்றவனாய்
 ஸமுதேக்ஷத - உற்றுநோக்கினான்.

स रावणं व्रतविषण्वेता महावने रामपरकमञ्जः ।

कृताअलिस्तत्त्वमुवाच वाक्यं हितं च तस्मै हितमाम्यनम् ॥

ஸ ராவணம் த்ரஸ்த விஷண்ண சேதா:

மஹாவனே ராம பராக்ரமஸு: ।

க்ருதாஸ்த்விஸ்தத்வ முவாச வாக்யம்

ஹிதம் ச தஸ்மை ஹிதமாத்மனஸ்ச ॥

தீரஸ்த விஷண்ணசேதா:-	'நடுங்கி கலங்கிய மனமுடைய
ஸ:	- அவன்,
மஹாவன	- பெருங்காளில்
ராம பராக்ரமஞ:	- ராமருடைய பராக்ரமத்தை உள்ளபடி
	- அறிந்தவனாய்
ராவணம்	- ராவணனைப் பார்த்து
க்ருதாஞ்ஜலி:	- அஞ்ஜலிஹஸ்தனாய்
தத்வம்	- உண்மையானதும்
தஸ்மை ச	- அவனுக்கும்
ஹிதம்	- ஹிதமானதும்
ஆத்மன: ச	- தனக்கும்
ஹிதம்	- ஹிதமாயிருக்கிறதுமான
வாக்யம்	- பின்வரும் சொல்லை
உவாச	- சொன்னான்.

நித்யங்கே ப்ரீதம் ராமாயணே வஸம்மீயே ஆதிசங்கயே
 சதுர்திம்பரதி ஸஹஸ்ரிகபாயம் ஸம்ஹிதாயம் ஆரண்ய காண்டே
 ஸஹஸையமணா நாம் ஸுத்திரிம்ப: ஸங்க: ||

तच्छ्रुत्वा राक्षसेन्द्रस्य वाक्यं वाक्यविशारदः ।

प्रत्युवाच महाप्राज्ञो मारीचो राक्षसेन्द्रम् ॥

தத் ஸ்ருத்வா ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய வாக்யம் வாக்யவிஸாரத: ।

ப்ரத்யுவாச மஹாப்ராஜ்ஞா மாரீசோ ராக்ஷஸேஸ்வரம் ॥

ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய	- ராக்ஷஸ மன்னனுடைய
தத்	- அந்த
வாக்யம்	- மொழியை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
மஹாப்ராஞ:	- அறிவிற்திறந்தோனும்
வாக்ய விஸாரத:	- நன்கு பேசவல்லனுமாகிய
மாரீசன்	- மாரீசன்
ராக்ஷஸேஸ்வரம்	- ராக்ஷஸ மன்னனைப் பார்த்து
ப்ரத்யுவாச	- பின்வருமாறு பதிலுரைத்தான்.

सुलभाः पुरुषा राजन् सततं प्रियवादिनः ।

अप्रियस्य तु पयस्य वत्स श्रीता च दुर्लभः ॥

ஸுலபா: புருஷா ராஜன் ஸததம் ப்ரியவாதின: ।

அப்ரியஸ்ய து பத்யஸ்ய வக்தா ஸ்ரோதா ச துர்லப: ॥

ராஜன்	- அரசே
ப்ரியவாதின:	- கேட்பவர்களுக்கினிமையாக மொழியும்
புருஷா:	- புருஷர்கள்
ஸததம்	- எங்கும்
ஸுலபா:	- பெரும்பாலுமுளர்கள்.
அப்ரியஸ்ய	- கேட்க இனிமையில்லாத
து	- ஆனாலும்
பத்யஸ்ய	- நன்மையளிக்கக்கூகதை
வக்தா	- சொல்லுகிறவன்
துர்லப:	- கிடைத்தற்கரிது.
ஸ்ரோதா	- செவிகொள்கிறவனும்
ச	- அப்படியே கிடைத்தற்கரிது.

न नूनं बुध्यसे रामं महावीर्यं गुणोन्नतम् ।

अयुक्तचारश्चपलो महेन्द्रवस्त्रोपमम् ॥

ந நூனம் பூத்யஸே ராமம் மஹாவீர்யம் குணோந்நதம் ।

அயுக்தசாஸ்ய சபலோ மஹேந்த்ரவஸ்துருணோபமம் ॥

அயுத்தரார:	- 'ஒற்றர்களை அவரவர்கள் வேலையில் நியமிக்காவனும்
சபல:	- முன்பின் யோசியாது எதையும் துடுக்காய் செய்யும், நீ
ராமம்	- ராமனை,
மஹாவீர்யம்	- மகாவீர்யசாலியாயும்,
குணோற்றம்	- நற்குணங்களால் நெந்துவிளங்குபவனாயும்,
மஹேந்த்ரவருணோபம்-	- இத்திரணையும் வருணனையும் நிகர்த்தவனாயும்,
நூனம்	- இன்னும்
ந புத்தயேஸ	- தெரிந்துகொள்ளாதிருக்கின்றனை.

अपि स्वस्ति भवेतात् सर्वेषां भुवि रक्षसाम् ।

अपि रामो न संकुप्यः कुर्यात्लोकमरक्षसम् ॥

அபி ஸ்வஸ்தி பவேத் தாத ஸர்வேஷாம் புவி ரக்ஷஸாம் ।

அபி ராமோ ந ஸங்குப்த: குர்யாத்லோக மரக்ஷஸம் ॥

தாத	- 'அப்பா'
புலி	- உலகில்
ராக்ஷஸம்	- அரக்கர்கள்
ஸர்வேஷாம்	- யாவருக்கும்
ஸ்வஸ்தி	- கேடும்
அபி பவேத்	- விளைபுமா?
ராம:	- ராமன்
ஸங்குப்த:	- கடுஞ்சினம் கொண்டு
லோகம்	- உலகத்தை
அராக்ஷஸம்	- அரக்கர் பூண்டற்றதாய்
அபி ந குர்யாத்	- செய்யாமலிருப்பனா?

अपि ते जीवितान्ताय नोत्पन्ना जनकान्यजा ।

अपि सीतानिमित्तं च न भवेद्व्यसनं महत् ॥

அபி தே ஜீவிதாந்தாய நோத்பந்நா ஜனகாந்த்மஜா ।

அபி சீதாநிமித்தம் தே ந பவேத்வ்யஸனம் மஹத் ॥

தே	- உனது
ஜீவிதாந்தாய	- உயிரை ஒழிக்க
ஜனகாந்த்மஜா	- ஜனகரின் மகள்
அபி நோத்பந்நா	- ஏற்படாதிருப்பனா?
தே	- உனக்கு
ஸீதா நிமித்தம்	- சீதையின் காரணமாய்
மஹத்	- அசுஹயமான
வ்யஸனம்	- கஷ்டம்
அபி ந பவேத்	- உண்டாகாதிருக்குமா?

4

5

अपि त्वामीश्वरं प्राप्य कामवृत्तिं निरञ्जयाम् ।

न विनश्येत् पुरी लङ्का त्वया सह सरक्षसा ॥

அபி த்வாமீஸ்வரம் ப்ராய்ய காமவ்ருத்தம் நிரங்குராம் ।

ந விநஸ்யேத் புரீ லங்கா த்வயா ஸஹ ஸரக்ஷஸா ॥

காமவ்ருத்தம்	- 'மனம்போனபடியே நடக்கிறவனும்
நிரங்குரம்	- அடக்கியானுபவரில்லாதவனுமான
த்வாம்	- உன்னை
ஈஸ்வரம்	- அரசனாக
ப்ராய்ய	- பெற்ற
வங்காபுரீ	- இலங்கை நகர்
ஸ ராக்ஷஸா	- ராக்ஷஸர்களோடு கூடினதாய்
த்வயா ஸஹ	- உன்னோடுகூடவும்
அபி ந விநஸ்யேத்	- அழியாதிருக்குமா?

त्वद्विधः कामवृत्तिो हि दुःशीलः पापमन्त्रितः ।

आत्मानं स्वजनं राष्ट्रं स राजा हन्ति दुर्मतिः ॥

த்வத்வித: காமவ்ருத்தோ ஹி துஸ்ரீல: பாபமந்த்ரித: ।

ஆத்மானம் ஸ்வஜனம் ராஷ்ட்ரம் ஸ ராஜா ஹந்தி துர்மதி: ॥

காமவ்ருத்த:	- 'மனம்போனபடி நடப்பவனாய்,
பாபமந்த்ரித:	- துராலோசனை பெற்றவனாய்,
துர்மதி:	- கெட்ட புத்தியுடையவனாய்,
துஸ்ரீல:	- கெட்ட வொழுக்கமுடையவனாய்,
த்வத்வித:	- உன்னைப் போன்றவனாயுமிருக்கும்
ஸ: ராஜா	- அப்படிப்பட்ட மன்னன்
ஆத்மானம்	- தன்னையும்,
ஸ்வஜனம்	- தன் ஜனத்தையும்,
ராஷ்ட்ரம்	- தன் ராஜ்யத்தையும்,
ஹந்தி	- நாசம் செய்கிறான்.
ஹி	- இது தின்னம்.

न स पित्रा परित्यक्तो नामर्यादः कथंचन ।

न लुब्धो न च दुःशीलो न च क्षत्रियर्पासनः ॥

ந ச பித்ரா பரித்யக்தோ நாமர்யாத: கதஞ்சன ।

ந லுப்தோ ந ச துஸ்ரீலோ ந ச க்ஷத்ரியபாஸன: ॥

ஸ:	- 'அவன்
பித்ரா	- தந்தையினால்
ந பரித்யக்த:	- கைவிடப்பட்டவனல்லன்.
கதஞ்சன	- ஏதேனும் ஒரு பிரஸக்தியிலுங்கூட

6

7

8

அமர்யாத: ந - தர்மானுஷ்டானத்தை என்னவும் தவற
விட்டவனல்லன்.
ந லுப்த: - உலோபி அல்லன்.
ந ச துஸ்ஸீல: - துர்நடத்தையுள்ளவனல்லன்.
ந ச க்ஷத்திரியபாம்ஸன: - க்ஷத்திரியாதமனும்ல்லன்.

न च धर्मगृहीनि: कीसत्यानन्दवर्धन: ।

न तीक्ष्णो न च भूतानां सर्ववामहिनि रत: ॥

ந ச தீக்ஷணஹி: கௌஸல்யாநந்தவர்தன: ।

ந தீக்ஷணோ ந ச பூதாநாம் ஸர்வவோஷமஹிதே ரத: ॥

கௌஸல்யா நந்தவர்தன: - 'கௌஸல்யாதேவிக்கு ஆனந்தத்தைப்
பெருக்குமவன்

தர்ம குண: ஹி: ந ச-தர்மகுணங்களுற்றவனும்ல்லன்.

தீக்ஷண: ந - முரடனும்ல்லன்.

பூதாநாம் - பிராணிகள்

ஸர்வவோஷம் ச - எதற்காயினும்

அஹிதே - அஹித்தில்

ரத: ந - பற்றுடையவனல்லன்.

वसितं पितरं ऋष्या कैकेय्या सत्यवादिनम् ।

करिष्यामीति धर्मात्मा तात प्रप्रजितो वनम् ॥

வஞ்சிதம் பிதரம் த்ருஷ்ட்வா கைகேய்யா ஸத்யவாதினம் ।

கரிஷ்யாமீதி தர்மாத்தமா தாத: ப்ரவ்ரஜிதோ வனம் ॥

தர்மாத்தமா - தர்மாத்தமாவாகுமவன்

கைகேய்யா - கைகேயியால்

பிதரம் - தந்தையை

வஞ்சிதம் - மோசம்செய்யப்பட்டவராய்

த்ருஷ்ட்வா - உணர்ந்து,

ஸத்யவாதினம் - சொன்ன சொல் தவறாதவராய்

கரிஷ்யாமி - செய்வேன்

இதி - என்று சொல்லி

தத: - அக்காரணத்தால்

வனம் - வனத்திற்கு

ப்ரவ்ரஜித: - வந்திருக்கிறான்.

कैकेय्या: प्रियकामार्थं पिबुर्दशरथस्य च ।

हित्वा राज्यं च भोगं प्रविष्टो दण्डकावनम् ॥

கைகேய்யா: ப்ரியகாமார்த்தம் பிபுர் தஸரதஸ்ய ச ।

ஹித்வா ராஜ்யம் ச போகம்ஸர்ச ப்ரவிஷ்டோ தண்டகாவனம் ॥

9

10

11

கைகேய்யா: - கைகேயிக்கும்
பிது: - தந்தையாகிய
தஸரதஸ்ய ச - தசரதருக்கும்
ப்ரியகாமார்த்தம் - மனங்கோணாது நடப்பதையே சர்வ
மனோரதமாய்க்கொண்டு

ராஜ்யம் ச - ராஜ்யத்தையும்

போகம் ச - போகத்தையும்

ஹித்வா - துறந்து,

தண்டகாரண்யம் - தண்டகாவனத்திற்கு

ப்ரவிஷ்ட: - வந்திருக்கிறான்.

न रामः कक्षस्तात नाविद्वान्नाजितेन्द्रियः ।

अनृतं दुःश्रुतं घेव नैव त्वं वक्तुमर्हसि ॥

ந ராம: க்ஷஸத்தாத நாவித்வாந் நானிதேந்த்ரிய: ।

அந்ருதம் துஸ்ஸ்ருதம் சைவ நைவ த்வம் வக்துமர்ஹஸி ॥

தாத - அப்பா

ராம: - ராமன்,

க்ஷஸ: ந - இரக்கமற்றவனல்லன்.

அவித்வாந் ந - மூடனல்லன்.

அநிதேந்த்ரிய: ந - இந்ந்ரியங்களுையடக்காதவனல்லன்.

த்வம் - நீ,

அந்ருதம் ச - பொய்யையும்

துஸ்ஸ்ருதம் ஏவ - கொடிய சொல்லையும்,

வக்தும் - சொல்ல,

ந ஏவ அர்ஹஸி - கூடவே கூடாது.

रामो विप्रह्वयां धर्मः साधुः सत्यपराक्रमः ।

राजा सर्वस्य लोकस्य देवानां सघवानिव ॥

ராமோ விப்ரஹ்வான் தர்ம: ஸாது: ஸத்யபராக்ரம: ।

ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய தேவாநாம் மகவாநிவ ॥

ராம: - 'ராமன்,

விக்ரஹவான் - உருக்கொண்ட

தர்ம: - தர்மம்.

ஸாது: - பரிசுத்தமூர்த்தி.

ஸத்ய பராக்ரம: - வீண்போகா பராக்கிரமமுடையவன்.

தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு

மகவாந் - இந்நிரன்

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

ஸர்வஸ்ய - எல்லா

12

13

லோகஸ்ய

- உலகிற்கும்.

ராஜா

- ராஜகன்.

कथं त्वं तस्य वैदेहीं रक्षितां स्वेन तेजसा ।

इच्छसि प्रसभं हतुं प्रभामिव विवस्वतः ॥

கதம் த்வம் தஸ்ய வைதேஹிம் ரக்ஷிதாம் ஸ்வேந தேஜஸா ।

இச்சஸி ப்ரஸபம் ஹத்ஸம் ப்ரபாமிவ விவஸ்வத: ॥

விவஸ்வத:

- குர்ப்பகவானது

ப்ரபாம

- ஒளியை

இவ

- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

தஸ்ய

- அவனுடைய

ஸ்வேந

- பிறவிக்குணமான

தேஜஸா

- தேஜஸ்ஸினால்

ரக்ஷிதாம்

- பாதுகாக்கப்பட்ட

வைதேஹிம்

- வைதேகியை

ப்ரஸபம்

- முரட்டுத்தனமாய்

ஹத்ஸம்

- திருடிவர

த்வம்

- நீ

கதம் இச்சஸி

- எவ்விதம் துணிகிறாய்?

शराचिषमनाद्युष्यं चापखड्गोन्मथनं रणे ।

रामानि सहसा दीप्तं न प्रवेष्टुं त्वमर्हसि ॥

சராள்சிஷ மநாத்ருஷ்யம் சாபகட்டுகேந்தனம் ரணே ।

ராமாக்திம் ஸஹஸா தீப்தம் ந ப்ரவேஷ்டும் த்வமர்ஹஸி ॥

ரணே

- போரில்

சராள்சிஷம்

- பாணங்களாகிற ஜ்வாலையையுடையதும்,

சாபகட்டுகேந்தனம்

- வில்லும் கத்தியுமாகிற விற்குகளையுடையதும்,

அநாத்ருஷ்யம்

- அணுகமுடியாததாய்

தீப்தம்

- கொழுந்துவிட்டெரியும்

ராமாக்திம்

- ராமனாகிற தீயில்

ஸஹஸா

- ஆலோசியாது

த்வம்

- நீ

ப்ரவேஷ்டும்

- குதிப்பதற்கு

ந அர்ஹஸி

- உடன்படலாகாது.

शनुष्यादितदीप्तास्यं शरमिहमर्षणम् ।

खड्गाघाघरं धीरं शत्रुसैन्यहारिणम् ॥

தநுர் வ்யாதித தீப்தாஸ்யம் சராமிஹமர்ஷணம் ।

சாபபாஸுதரம் வீரம் சரத்ருஸைஸ்ய ப்ரஹாரிணம் ॥

राज्यं सुखं च सत्यज्य जीवितं चेष्टामात्मनः ।

नात्यासादयितुं तात रामान्तकमिहाहंसि ॥

ராஜ்யம் ஸுகம் ச ஸந்த்யஜ்ய ஜீவிதம் சேஷ்டமாத்தமன: ।

நாத்யாஸாதயிதும் தாத ராமாந்தக மிஹாஹ்ஸி ॥

தாத

- அப்பா

இஹ

- இவ்வுலகில்

தநுர் வ்யாதித

- தனுஸ்ஸாகிற அகன்று தேஜோமயமாய்

தீப்தாஸ்யம்

- விளங்கும் வாயையுடையவனும்

சாணமாகிற

- பாணமாகிற நாக்கையுடையவனும்,

அமர்ஷணம்

- அசஹ்யமானவனும்,

கட்கபாஸுதரம்

- கத்தியாகிற கயிறை தரித்தவனும்,

வீரம்

- வீண்போகா பராக்கிரமத்தையுடையவனும்,

சரத்ருஸைஸ்ய

- பகைவர் சைஸ்யங்களை புடைப்பவனுமான

ப்ரஹாரிணம் ச

- ராமனாகிற காலனை

ராமாந்தகம்

- ராஜ்யத்தையும்,

ராஜ்யம்

- சுகத்தையும்,

ஸுகம்

- ஆத்மன:

ஆத்மன:

- அருமையாயிருக்கும்,

இஷ்டம்

- உயிரையும் துறந்து,

ஜீவிதம் ச ஸந்த்யஜ்ய-

- எதிர்க்க

அத்யாஸாதயிதும்

- நீ கூடாது.

ந அர்ஹஸி

- அஹமேய் ஹி ததேஜோ யஸ்ய ஸா ஜனகாத்மஜா ।

न. त्वं समर्थस्ता हतुं रामचापाश्रयां वने ॥

அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜனகாத்மஜா ।

ந த்வம் ஸமர்த்தஸ்தாம் ஹத்ஸம் ராமசாபாஸ்ரயாம் வனே ॥

ஸாஜனகாத்மஜா

- அந்த ஜனகரின் மகள்,

யஸ்ய ஹி

- எவனுடையவளோ

தத்தேஜ:

- அவனது பராக்கிரமம்

அப்ரமேயம்

- ஒப்பற்றது.

வனே

- காட்டில்

ராமபாதாஸ்ரயம்

- ராமனது பாதங்களை ஆசிரயித்திருக்கும்

தாம்

- அவளை

ஹத்ஸம்

- எடுத்துவர

த்வம் ஸமர்த்த: ந

- நீ முடிந்தவனாகாய்.

तस्य सा नरसिंहस्य सिंहारसकस्य भामिनी ।

प्राणियोऽपि प्रियतरा भार्या नित्यमनुव्रता ॥

தஸ்ய ஸா நரஸிம்ஹஸ்ய ஸிம்ஹோரஸ்கஸ்ய பாமினி |
 ப்ராணேப்யேஹி ப்ரியதரா பங்யா தித்யமநுவ்ரதா || 19
 ஸிம்ஹோரகஸ்ய - 'சிம்கத்திலுடைய நெஞ்சமுத்தமுடைய
 நரஸிம்ஹஸ்ய - புருஷோத்தமனாகிய
 தஸ்ய - அவனது
 பாரியா - மனைவியாகிய
 ஸா - அந்த
 பாமினி - கட்டழகி
 நித்யம் - மாறாத
 அநுவ்ரதா - அன்புப்பிராணை;
 ப்ராணேப்ய: அபி - உயிரிலும்
 ப்ரியதரா - அதிக அருமையானவன்.

न सा धर्षयितुं शक्या मैथित्योजसिनः प्रिया ।

दीप्तस्येव हुताशस्य शिखा सीता सुमध्यमा ॥

ந ஸா தர்ஷயிதும் ஸாக்யா மைதில்யோஜஸினி: ப்ரியா |
 தீப்தஸ்யேவ ஹுதாஸஸ்ய ஸிகா ஸீதா ஸுமத்யமா || 20
 ஓஜஸ்வின: - 'பெயர்பெற்ற வில்லாளியாகிய அவனது
 ப்ரியா - மனைவியும்,
 மைதிலி - மிதிலை மன்னன் மகளும்,
 ஸுமத்யமா - சுந்தரியுமாகிய
 ஸா ஸீதா - அந்த சீதை
 தீப்தஸ்ய - கொழுந்துவிட்டொரியும்
 ஹுதாஸஸ்ய - அக்கினியினையு
 ஸிகா - ஜ்வாலை
 இவ - போன்றவளாய்
 தர்ஷயிதும் - அணுகுவதற்கு,
 ந ஸாக்யா - முடியாதவன்.

किमुद्यममिन् व्यथि कृत्वा ते राक्षसाधिप ।

छष्ट्येत्वं रणे तेन तदन्तं तव जीवितम् ॥

சிமுத்யமமிமம் வ்யாதம் க்ருத்வா தே ராஷஸாதிப |
 த்ருஷ்டஸ்சேத் த்வம் ரணே தேந ததந்தம் தவ ஜீவிதம் || 21
 ராஷஸாதிப - ராஷஸமன்ன
 இமம் - அந்த
 வ்யாதம் - விளைவு
 உத்யமம் - முயற்சியில்
 க்ருத்வா - தலையிட்டுக்கொண்டு,
 தே - உனக்கு
 கிம் - ஆவதென்ன?
 ரணே - போரில்

தேந - அவனால்
 த்வம் - நீ
 த்ருஷ்ட: சேத் - பார்க்கப்படுவாயாகில்
 தவ - உனது
 ஜீவிதம் - வாழ்வு
 ததந்தம் - அதுவரையில்தான்.

जीवितं च सुखं वैव राज्यं वैव सुदुर्लभम् ।

यदीच्छसि चिरं भोक्तुं मा कृथा रामविप्रियम् ॥

ஜீவிதம் ச ஸுகம் சைவ ராஜ்யம் சைவ ஸுதுர்லபம் |
 யதீக்ஷஸி சிரம் போக்தும் மா க்ருதா ராமவிப்ரியம் || 22
 ஜீவிதம் து - 'உயிரையும்,
 ஸுகம் ச ஏவ - மனத்திருப்தியையும்,
 ஸுதுர்லபம் - கிடைத்தற்கரிய
 ராஜ்யம் ச ஏவ - ராஜ்யத்தையும்,
 சிரம் - வெகுதூரம்
 போக்தும் - அனுபவிக்க,
 இச்சஸி யதி - உத்தேசிக்கிறாய் என்றால்
 ராமவிப்ரியம் - ராமனது து வேஷத்தை
 மா க்ருதா: - தேடாதே.

स सर्वः सचिवैः साधं विभीषणपुरोगमैः ।

मन्त्रयित्वा तु घमिष्ठैः कृत्वा निधयमात्मनः ॥

ஸ ஸர்வை: ஸசிலை: ஸார்தம் விபீஷண புரோகமை: |
 மந்த்ரயித்வா து தர்மிஷ்டை: க்ருத்வா நிஸ்யமாத்மன: || 23
 தொபாணி ச ருபாணி ச சர்வாபரீ பலாபலம் |
 ஆத்மந்ர ச பலம் ஞாத்வா ராகவஸ்ய ச தத்வத: ||

தோஷாணாம் ச குணாநாம் ச ஸம்ப்ரதார்ய பலாபலம் |

ஆத்மந்ர ச பலம் ஞாத்வா ராகவஸ்ய ச தத்வத: || 24

हिताहितं विनिश्चित्य क्षमं त्वं कर्तुमर्हसि ॥

ஹிதாஹிதம் வினிஸ்சித்ய க்ஷமம் த்வம் கர்துமர்ஹஸி || 25
 ஸ: த்வம் - 'அந்த நீ
 விபீஷண புரோகமை: - விபீஷணனைத் தலைமையாக்கக்கொண்ட
 ஸசிலை: - மந்திரிமார்கள்
 ஸர்வை: ஸார்தம் - எல்லாரோடும்கூட,
 தோஷாணாம் ச - தீமைகளுடையவும்,
 குணாநாம் ச - நன்மைகளுடையவும்,
 பலாபலம் - பலாபலத்தை
 ஸம்ப்ரதார்ய - சீர்தூக்கி,

ஆத்மனா ச	- உன்னுடையவும்
ராகவஸ்ய ச	- ராமனுடையவும்
பலம்	- சக்தியை
தத்வத:	- உள்ளபடி
ஞாத்வா	- ஆராய்ந்து,
ஹிதாஹிதம்	- ஸித்தத்தையும் அஹிதத்தையும்
வினிர்சித்தய	- கவனித்து,
மந்த்ரபித்வா	- ஆலோசனைசெய்து,
ஆத்மன:	- உனக்குள்
நிர்ஸ்யம்	- தரிமநெறி வழுவாநிருக்கிற
க்ருத்வா	- ஒரு தீர்மானத்தை
கூழம் து	- செய்துகொண்டு,
கர்தும்	- நன்மை பயக்கத்தக்கதையே
அஹஸி	- அனுஷ்டிக்க
	- வேண்டும்.

அஃ து மன்யே தவ ந ஷம் ரணே சமாபம் கோசலராஜஸு நுநா ।
இதம் ஹி பூய: ஸ்ருது வாக்யமுதம் ஷம் ச யுக் தி நிசாவரேசர ॥

அஹம் து மன்யே தவ ந ஷம் ரணே
ஸமாகமம் கோசலராஜ ஸுநுநா ।
இதம் ஹி பூய: ஸ்ருது வாக்ய முத்தம்
ஷம் ச யுத்தம் ச நிபாசரேஸுவர ॥

அஹம் து	- "நானோவெனில்
தவ	- உனக்கு
ரணே	- போரில்
கோசலராஜ ஸுநுநா	- கோசலதேசத்து ராஜகுமாரனோடு
ஸமாகமம்	- எறித்து நிற்பதை
ந கூழம்	- அசூறையமானதாய்
மன்யே	- அறிவேன்.
ஹி	- ஆனபடியால்
நிபாசராதிப	- ராசுலமன்ன
கூழம் ச	- ஏற்றதும்,
யுத்தம் ச	- அனுபவத்தோடு இறைந்ததும்,
உத்தம்	- நன்மை பயக்கத்தக்கதுமான
இதம்	- பின்வரும்
வாக்யம்	- மொழியை
பூய:	- மீளவும்
ஸ்ருது	- சொல்லுமெனக்குச் செவிசாற்று.

இத்யங்கே பூமீத் ராமாயணே வாஸ்பதீயே ஆதிபாஸ்யே
சுதர்ஸிம்ஸுதி ஸஹஸ்ரபாயம் ஸம்ஹிதம் ஆர்ண்ய கஸ்தே
அப்ரியத்யஸஸம் நாம ஸம்ஸுதரிஸ்ய ஸங்க: ॥

28

கதாசித்யஹ் விர்யாந் பரீதந் பூதிரிமிமாந் ।

வல் நாசகசஹஸ்ய ஧ாரயந் பரீதபம் ॥

கதாசித்யஹம் வீரயாத் பாயடன் ப்ருதிவீரிமாம் ।

பலம் நாக ஸஹஸ்ரஸ்ய தாரயன் பரீதபம்: ॥

நிலஜீமூதஸங்காஸ்தகாஸநகுமக: ॥

மய் லோகஸ்ய ஜனயந் கிரிதி பரிசாயுத: ॥

நீலஜீமூத ஸங்காஸ்ததத் காஞ்சன குண்டல: ।

பயம் லோகஸ்ய ஜநயன் கிரிதி பரிகாயுத: ॥

வ்யசரம் தண்டகாரண்யே ரிஷிமாம்ஸாநி பக்யயன் ॥

கதாசித - "ஒருகாலத்தில்

பரீதபம்: - மலைக்கொப்பானவனும்,

நீலஜீமூத ஸங்காஸ: - கருமுகில் போன்றவனும்,

தத் காஞ்சன குண்டல: - கத்ததங்கமயமான குண்டலங்களை தரித்தவனும்,

கிரிதி - தலையில் கிரீடம் புனைந்தவனும்,

பரிகாயுத: - பரிகாயுதமெனும் ஆயுதத்தை ஏற்றியவனுமான

அஹம் - நான்,

நாக ஸஹஸ்ரஸ்ய - ஆயிரம் யானைகளின்

பலம் - பலத்தை,

தாரயன் - தரித்தவனாய்

லோகஸ்ய - உலகங்களுக்கு

பயம் ஜநயன் - பயம் உண்டுபண்ணுகிறவனாய்,

வீரயாத் - பராக்கிரமத்தோடு

இமாம் ப்ருதிவீம் - இந்த பூமியில்

பரீதன் - எங்கும் திரிகின்றவனாய்,

தண்டகாரண்யே - தண்டகாரண்யத்தில்

ரிஷிமாம்ஸாநி - ரிஷிமாமிசங்களை

பக்யயன் அபி - புசிக்கின்றவனாயும்,

வ்யசரம் - காலங்கழித்தேன்.

விசாமித்ரோதய மாத்மா மகிதஸ்தோ மஹாபுனி: ॥

சுயம் வ்யா தசரத்ய நரேந்திரமிதம்வதிந் ॥

விஸ்வாமித்ரோத தமாத்மா மத்விதஸ்தோ மஹாபுனி: ।

ஸ்வயம் கத்வா தபரதம் நரேந்திரமதம்ப்ரவீத் ॥

3

அத	- அப்பொழுது
தர்மாத்மா	- தர்மாத்மாவான்
விஸ்வாமித்ர:	- விசுவாமித்திரரென்ற
மஹாமுனி:	- முனிவர் பெருமான்
மத்வித்ரஸ்த:	- என்னிடம் பயந்தவராகி
தஸரதம்	- தசரத
நரேந்த்ரம்	- சக்ரவர்த்தியாரிடம்
ஸ்வயம்	- நேரில்
கத்வா	- சென்று,
இதம்	- பின்வருமாறு
அப்ரவித்	- சொன்னார்.

अद्य रक्षतु मां रामः पर्वकाले समाहितः ।

मारीचान्मे भयं घोरं समुत्पन्नं नरेभ्यः ॥

அத்ய ரக்ஷது மாம் ராம: பர்வகாலே ஸமாஹித: ।
மாரீசானமே பயம் கோரம் ஸமுத்பந்நம் நரேஸ்வர ॥

நரேஸ்வர	- 'சக்ரவர்த்தியாரே
மே	- எனக்கு
மாரீசாத்	- மாரீசனிடமிருந்து
கோரம் பயம்	- பெரும் பயம்
ஸமுத்பந்நம்	- ஏற்பட்டிருக்கிறது.
அத்ய	- இப்பொழுது
பர்வகாலே	- யுத்தம் பண்ணும் காலத்தில்
ராம:	- ராமன்
ஸமாஹித:	- ஊக்கமுடையவனாய்
ராம:	- என்னை
ரக்ஷது	- பாதுகாக்கட்டும்.'

इत्येवमुक्त्वा धर्मात्मा राजा दशरथस्तदा ।

प्रत्युयाच महाभाग विश्वामित्रं महामुनिम् ॥

இத்யேவமுத்தோ தர்மாத்மா ராஜா தஸரதஸ்த ததா ।
ப்ரத்யுயாச மஹாபாகம் விஸ்வாமித்ரம் மஹாமுனிம் ॥

ததா	- 'அப்பொழுது
இதி ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த:	- சொல்லப்பட்ட
தர்மாத்மா	- தர்மாத்மாவான்
தஸரத:	- தசரத
ராஜா	- சக்கிரவர்த்தியார்,
மஹாபாகம்	- மகாபுண்ணியவானாகிய

4

5

விஸ்வாமித்ரம்	- விசுவாமித்ர
மஹாமுனிம்	- முனிவர் பெருமானை பார்த்து
ப்ரத்யுயாச	- பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்.

बालो द्वादशवर्षाऽयमकृतास्त्रं राघवः ।

कामं तु मम यत्सैन्यं मया सह गमिष्यति ॥

பாலோ த்வாதஸ வர்ஷோ஽யமக்ருதாஸ்த்ரஸ்ச ராகவ: ।

காமம் து மம யத்ஸென்யம் மயா ஸஹ கமிஷ்யதி ॥

அயம் ராகவ:	- 'இந்த ராமன்
த்வாதஸ வர்ஷ:	- பன்னிரண்டு வயதுள்ள
பால:	- சிறுபையன்.
அக்ருதாஸ்த்ர: ச	- ஆயுதபரிநீசில் முற்றிலும் தேர்ந்தவனுமல்லன்.
காமம் து	- இது இப்படி இருக்கிறபடியால்
மம	- எனது
யத் ஸென்யம்	- அந்த சைன்யம்
மயா ஸஹ	- என்னோடுகூட
கமிஷ்யஸி	- வரும்.

बलेन घतुस्स्रेण स्वयमेत्य निशाचरान् ।

वधिष्यामि मुनिश्रेष्ठ शत्रूस्तव यथेप्सितम् ॥

பலேந சதுரங்கேண ஸ்வயமேத்ய நிஸாசரான் ।
வதிஷ்யாமி முனிஸ்ரேஷ்ட ஸத்த்ருஸ்தவ யதேப்ஸிதம் ॥

வதிஷ்யாமி	- 'முனிவர் பெருமானே
சதுரங்கேண	- சதுரங்க
பலேந	- சைன்யத்தோடு
ஸ்வயம்	- ஸ்வயம்
ஏத்ய	- வந்து,
தே	- தேவாரது
மனஸா	- மனதில்
ஈப்ஸிதான்	- உத்தேசிக்கப்பட்ட
ஸத்த்ருன்	- சத்துருக்களாகிய
நிஸாசரான்	- அரக்கர்களை
வதிஷ்யாமி	- வதைக்கிறேன்.'

इत्येवमुक्तः स मुनि राजानं पुनरबवीत् ।

रामान्नान्यदलं लोके पर्याप्तं तस्य रक्षसः ॥

இத்யேவ முக்த: ஸ முனீ ராஜாநம் புனரப்ரவீத் ।

ராமாந் நான்யதலம் லோகே பர்யாப்தம் தஸ்ய ரக்ஷஸ: ॥

6

7

8

இதி ஏவம் - இங்ஙனம்
 உக்த: - சொல்லப்பட்ட
 ஸ: முனி: - அந்த முனிவர்
 ராஜாநம் - அரசரிடம்
 இதம் - பின்வரும் பதிலை
 அப்ரவீத் - சொன்னார்.
 லோகே - உலகில்
 தஸ்ய ரக்ஷஸ: - அந்த அரக்கனுக்கு
 ராமாத் - ராமனைக் காட்டிலும்
 அந்யத் பலம் - வேறு சைன்யம்
 பர்யாப்தம் ந - பிரயோஜனமுள்ளதாகாது.

देयतानामपि भवान् समरेष्यभिपालकः ।

आसीत्य कृतं कर्म त्रिलोके विदितं नृप ॥

தேவதாநாமபி பவான் ஸமரேஷ்யபிபாலக: ।

ஆஸீத் தவ க்ருதம் கர்ம த்ரிலோகே விதிதம் ந்ரூப ॥

பவான் - 'நீர்',

ஸமரேஷ்ய - யுத்தங்களில்

தேவதாநாம் அபி - தேவர்களுக்கும்

அபிபாலக: - உதவிபுரிக்கின்றவன்.

ந்ரூப - சக்ரவர்த்தியாரே

தவ - உமது

க்ருதம் கர்ம - நடைபெற்றுள்ள செய்கை

த்ரிலோக விதிதம் - மூன்று லோகங்களிலும் பிரஸித்தி பெற்றதாய்

ஆஸீத் - விளங்கிற்று.

कामस्तु महत् सैन्यं तिष्ठतिह परतप ॥

காமஸ்து மஹத் ஸைன்யம் திஷ்டத்திஹ பரந்தப ॥

பரந்தப - 'சத்துருசம்ஹாரக'

மஹத் - பெரும்

ஸைன்யம் - சைனியம்

இஹ - இங்கேயே

திஷ்டது - இருக்கட்டும்.

காமம் - என் இஷ்டப்படியே

அஸ்து - நிறைவேற்றட்டும்.

बालोऽप्येष महातेजाः समर्थस्तस्य निग्रहे ।

गमिष्ये राममादाय स्वस्ति तेऽस्तु परतप ॥

பாலோஃப்யேஷ மஹாதேஜா: ஸமர்தஸ்தஸ்ய திக்ரேஹே ।

கமிஷ்யே ராமமாதாய ஸ்வஸ்தி தேஃஸ்து பரந்தப ॥

ஏஷ: - இவன்

பால: - சிறு பையனாக

அபி - இருந்தாலும்,

தஸ்ய - அவனை

திக்ரேஹே - ஒழிக்கும் விஷயத்தில்

மஹாதேஜா: - மகா ஆற்றல்கொண்ட

ஸமர்த: - சாமர்த்தியமுள்ளவன்.

பரந்தப - பகைவர்களை தபிக்கச்செய்பவரே

ராமம் - ராமனை

ஆதாய - அழைத்துக்கொண்டு,

கமிஷ்யே - போகிறேன்.

தே - உமக்கு

ஸ்வஸ்தி - சேகமம்

அஸ்து - உண்டாகட்டும்.

एवमुक्त्वा तु स मुनिस्तमादाय नृपात्मजम् ।

जगाम परमप्रीतो विश्वामित्रः स्वमाश्रमम् ॥

ஏவமுக்த்வா து ஸ முனிஸ்தமாதாய ந்ரூபாத்மஜம் ।

ஜகாம பரம ப்ரீதோ விஸ்வாமித்ர: ஸ்வமாஸ்ரமம் ॥

ஸ: - 'அந்த

விஸ்வாமித்ர: - விச்வாமித்திர

முனி: - முனிவர்,

ஏவம் - இவ்வாறு

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,

தம் - அந்த

ந்ரூபாத்மஜம் - சக்ரவர்த்தியின் புதல்வனை

ஆதாய - அழைத்துக்கொண்டு,

து - அதனால்

பரம ப்ரீத: - பரம மனதருப்தி கொண்டவராய்

ஸ்வம் ஆஸ்ரமம் - தனது ஆஸ்ரமத்திற்கு

ஜகாம - வந்துசேர்ந்தார்.

तं तदा दण्डकारण्ये यज्ञपुटिष्यं दीक्षितम् ।

बभूवोपस्थितो रामकिञ्चि विस्कारयन् धनुः ॥

தம் ததா தண்டகாரண்யே யஞ்முத்திஸ்ய தீக்ஷிதம் ।

பபூவோபஸ்திதோ ராமஸ்சித்ரம் விஸ்பாஸ்யன் தநு: ॥

ராம: - 'ராமன்,

ததா - அப்பொழுது

தண்டகாரண்யே - தண்டகாவனத்தில்

9

10

11

12

13

யனும்	- யாகத்தை
உத்தியம்	- சங்கல்பித்துக்கொண்டு
திக்கிதம்	- திணைக்கியிலிருக்கும்
தம்	- அவருக்கு
சித்ரம்	- திவ்யமான
தநு:	- தனுஸ்ஸை
விஸ்பராயன்	- ஞானொலிசெய்துகொண்டு
உபஸ்தித:	- உபக்லிலிருப்பவனாக
பபூவ	- விளங்கினார்.

அஜாதவ்யன்: श्रीमान् पद्मपत्रनिर्देशणः ।

காகபக்ஷரோ ஞ்வி ஸிஷி கனகமாலயா ॥

அஜாதவ்யன்துண: ஸ்ரீமான் பத்ம பத்ரநிபேக்ஷண: ।
காகபக்ஷரோ தன்வி ஸிஷி கனகமாலயா ॥

शोभयन् दण्डकारण्यं दीप्तेन स्वेन तेजसा ।

அஹ்யத தடா ராமோ ஸாலகந் டிவோதித: ॥

ஸோபயன் தண்டகாரண்யம் தீப்தேன ஸ்வேந தேஜஸா ।

அத்ருஸ்யத ததா ராமோ பாலசந்தர இவோதித: ॥

அஜாத வ்யன்துண: - 'யௌவனக்குறிகளாகிய மீசை முதலியவைகள்

முளைக்கப்பெறாதவனும்,

ஸ்ரீமான் - அமுது மிகுந்தவனும்,

பத்ம பத்ர நிபேக்ஷண: - தாமரையிதம்போன்ற கண்களையுடையவனும்,

ஏக வஸந்தரோ - ஒரே வஸந்திரத்தை உடுத்தியிருந்தவனும்,

ஸிஷி - அமுகுவாய்ந்த குடுமியுடனிருந்தவனுமான

ராம: - ராமன்

தன்வி - வில்லைக் கையிலேந்தியவனாய்

ததா - அப்பொழுது

தீப்தேன - எழில்வீசும்

ஸ்வேந - தனது

தேஜஸா - தேஜஸ்ஸாலும்,

கனக மாலயா - பொற்புணாலாலும்

தண்டகாரண்யம் - தண்டகாவணத்தை

ஸோபயன் - திகழ்ச்செய்கின்றவராய்

உதித: - உதித்த

பால சந்த்ர: இவ - இளம்பிறைச் சந்திரன்போல்

அத்ருஸ்யத - காணப்பெற்றார்.

ततोऽहं मेघसंकाशस्तप्तकाञ्चनकुण्डलः ।

बली क्षत्रयो दर्पादाजनाम तदाश्रमम् ॥

14

15

ததேந்ஹம் மேகஸங்காஸ தப்த காஞ்சன குண்டல: ।

பலீ ததவரோ தப்பாதாஜகாம ததாஸ்ரமம் ॥

மேக ஸங்காஸ: - 'மேகத்திற்கு நிகரானவனும்

தப்த காஞ்சன குண்டல: - சுத்த பொன்குண்டலங்களையணிந்தவனும்,

பலீ - பலசாலியும்,

ததவர: - வரங்களை பெற்றவனுமான

அஹம் - நான்,

தர்பாத் - செருக்கால்

ததாஸ்ரமம் - அவரது ஆசிரமத்திற்கு

தத: - அப்பொழுது

ஆஜகாம - வந்தேன்.

तेन ह्यः प्रविष्टोऽहं सहस्रयोद्यतायुधः ।

मो तु ह्युवा धनुः सज्यमसंशान्तक्षर सः ॥

தேந்ஹம்: ப்ரவிஷ்டோஹம் ஸஹஸைவோத்யதாயுத: ।

மாம் து த்ருஷ்ட்வா தநு: ஸஜ்யமஸம்ப்ராந்தஸ்சகர ஸ: ॥

உத்தயதாயுத: - 'ஆயுதங்களைத் தயாரித்துக் கொண்டவனாய்

அஹம் - நான்,

ஸஹஸா - ஆலோசனையின்றி

ப்ரவிஷ்ட: ஏவ - புகுபவனாகவே

தேந - அவனால்

த்ருஷ்ட: - பார்த்தப்பட்டேன்.

ஸ: - அவன்

மாம் - என்னை

த்ருஷ்ட்வா து - பார்த்ததும்

அஸம்ப்ராந்த: - கலங்காதவனாய்

தநு: - தனுசை

ஸஜ்யம் சகர - நானேற்றினான்.

अवजानमहं मोहलोऽयमिति राघवम् ।

विशमित्रस्य तां वेदिमस्यधावं कृतत्वरः ॥

அவஜானந்ஹம் மோஹாத் பாலோயமிதி ராகவம் ।

விஸ்வாமித்ரஸ்ய தாம் வேதி மப்யதாம் க்ருதத்வர: ॥

அஹம் - 'நான்

ராகவம் - ராமனை,

மோஹாத் - புத்தியின்மையால்

இவம் - இவன்

பால: - சிறுபிள்ளை,

இதி - என்று

18

அவஜாநந் - அலக்ஷ்யம் செய்தவனாய்
 விஸ்வாமித்திரஸ்ய - விச்வாமித்திரருடைய
 தாம் வேதம் - அந்த யாகமேடையை
 க்ருத்தவர் - அவசரப்பட்டவனாய்
 அப்யதாவம் - தக்கினேன்.

तेन मुक्तस्ततो बाणः शितः शत्रुनिर्हणः ।

तेनाहं त्याहतः क्षिप्तः समुद्रे शतयोजने ॥

தேந முத்தஸ் ததோ பாண: ஸித: ஸத்ருநிபர்ஹண: ।
 தேநாஹம் த்வாஹத: க்ஷிப்த: ஸமுத்ரே ஸதயோஜனே ॥

19

தத: - அப்பொழுது
 ஸத்ரு நிபர்ஹண: - சத்ருக்களை வதைக்கவல்ல
 ஸித: - கூரிய
 பாண: - ஓர் பாணம்
 தேந - அவனால்
 முத்த: - விடப்பட்டது.
 தேந - அதனால்
 தாடித: - புடைக்கப்பட்ட
 அஹம் - நான்
 ஸமுத்ரே - சமுத்திரத்தில்
 ஸதயோஜனே - நூறுயோஜனை தூரத்தில்
 க்ஷிப்த: - தள்ளப்பட்டேன்.

नेच्छता तात मां हन्तुं तदा वीरेण रक्षितः ।

रामस्य शरवेगेन निरस्तोऽहमचेतनः ॥

நேச்சதா தாத் மாம் ஹந்தும் ததா வீரேண ரக்ஷித: ।

ராமஸ்ய ஸரவேகேந நிரஸ்தோஹமசேதன: ॥

20

தாத - அப்பா
 ததா - அப்பொழுது
 மாம் - என்னை
 ஹந்தும் - கொல்ல,
 நேச்சதா - மனைவராத
 வீரேண - தனி வீரனாகும்வனாக
 ரக்ஷித: - உயிருடன் விடப்பட்ட
 அஹம் - நான்
 ராமஸ்ய - ராமனது
 ஸரவேகேந - பாணவேகத்தால்
 அசேதன: - பிரக்ஞையற்றவனாக
 நிரஸ்த: - எதிர்ப்பட்டேன்.

पातितोऽहं तदा तेन गम्भीरे सागराम्भसि ।

प्राप्य संज्ञां विरतत लङ्कां प्रतिगतः पुरीम् ॥

பாதிதோஹம் ததா தேன கம்பீரே ஸாகராம்பஸி ।
 ப்ராப்ய ஸம்ஞாம் சிராத் தாத் லங்காம் ப்ரதித: புரீம் ॥

21

தாத - அப்பா
 ததா - அப்பொழுது
 தேன - அவனால்
 கம்பீரே - ஆழ்ந்த
 ஸாகராம்பஸி - சமுத்திர ஜலத்தில்
 பாதித: - வீழ்த்தப்பட்ட
 அஹம் - நான்,
 ஸம்ஞாம் - நல்லறிவை
 சிராத் - வெகுநேரம் கழிந்து
 ப்ராப்ய - அடைந்து,
 லங்காம் - இலங்கை
 புரீம் ப்ரதி - நகருக்கு
 கத: - சென்றேன்.

एवमस्मि तदा मुक्तः सहायस्तु निपातिताः ।

अकृतास्त्रेण बालेन रामेणाक्षिप्तकर्मणा ॥

ஏவம்ஸம் ததா முத்த: ஸஹாயாஸ்து நிபாதிதா: ।

அக்ருதாஸ்த்ரேண பாலேன ராமேணாக்ஷிப்தகர்மணா ॥

22

ததா - அப்பொழுது
 அஸம் - நான்,
 ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
 உத்த: - உயிருடன் விடப்பட்டேன்.
 அக்ருதாஸ்த்ரேண - ஆயுதப்பயிற்சி முற்றிலும் பெறாதவனும்,
 பாலேன - சிறு பையனும்,
 அக்ஷிப்தகர்மணா - அனாயாசமாய் எதையும் செய்ய வல்லவனுமாகிய
 ராமேண - ராமனால்
 ஸஹாயாஸ்து - உதவியாக வந்த எல்லோரும்
 நிபாதிதா: - கொல்லப்பட்டார்கள்.

तन्मया वार्यमाणस्त्वं यदि रामेण विग्रहम् ।

करिष्यस्यापदं घोरां क्षिप्रं कथं वीर्येण रावण ॥

தன்மயா வார்யமாணஸ்த்வம் யதி ராமேண விக்ரஹம் ।
 கரீஷ்யஸ்யபதம் கோராம் க்ஷிப்ரம் ப்ராப்ய நபரீஷ்யஸி ॥

23

தக்	- ஆனபடியால்
மயா	- என்னால்
வாய்மமாண:	- தடுக்கப்படும்
தவம்	- நீ
ராமேண	- ராமனோடு
விக்கிரஹம்	- விரோதத்தை
கரிஷ்யஸி யதி	- செய்வாயாகில்
கோராம்	- அசஹ்யமான
ஆபதம்	- ஆபத்தை
ப்ராய	- அடைந்து,
க்ஷிப்ரம்	- விரைவில்
நஸிஷ்யஸி	- நாசமடைவாய்.

கிஹரதிவிதிஞானம் சமாஜோத்ஸவதர்சினாம் ।

ரக்ஷஸி சேவ சந்தாபமநரீ ஷாஹிஷ்யஸி ॥

கரீடாரதிவிதிஞானம் ஸமாஜோத்ஸவ தர்ஸிநாம் ।

ரக்ஷஸாம் சைவ ஸந்தாபமநரீதம் சாஹரிஷ்யஸி ॥

கரீடாரதி விதிஞானம் - 'கரீடாகளிலும் ரதிகளிலும் தேர்ந்தவர்களும்,

ஸமாஜோத்ஸவ - உத்ஸவங்களில் கூட்டங்கூட்டமாய்

ஸாலிநாம் - விளங்குபவர்களுமான

ரக்ஷஸாம் ஏவ - அரக்கர்கள் எல்லோருக்குமே

ஸந்தாபம் ச - மனவெதனையையும்,

அநரீதம் ச - தீங்கையும்,

ஆஹரிஷ்யஸி - விளைவிப்பாய்.

ஹ்யபாஸாடசபாஷா நானாரதவிமூஷிதாம் ।

ஹ்யபித்வ புரீ லக்ஷி விநயி மையிலிகூதே ॥

ஹர்மய ப்ராலாத ஸம்பாதம் நநாரதந்தவிபூஷிதாம் ।

தர்ஷ்யஸி தவம் புரீம் லங்காம் விநஷ்டாம் மைதிலிக்குதே ॥

தவம் - நீ,

ஹர்மய ப்ராலாத - மாடி வீடுகளாலும் அரண்மனைகளாலும்

ஸம்பாதம் - அமர்த்துள்ளதும்,

நநாரதந்த விபூஷிதம் - புலவகை ரத்னங்களால்வளங்கரிக்கப்பட்டதுமான

லங்காம் புரீம் - இலங்கை நகரை

மைதிலிக்குதே - சீதைவின் நிமித்தமாய்

விநஷ்டாம் - பாழடைந்ததாக

தர்ஷ்யஸி - காண்பாய்.

அகூர்யந்திஹி பாபானி ஷுசய: பாபசம்ஸ்யாத் ।

பரபாபிவிநஸ்யந்தி மத்யா நாஹதே யதா ॥

அரண்ய காண்டம் - மூப்பத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

அகூர்வந்தோடி பாபாநி ஸாசய: பாபஸம்ஸ்யாத் ।

பரபாபி விநஸ்யந்தி மத்யா நாஹதே யதா ॥

ஸாசய: - 'நல்லவர்கள்

பாபாநி - பாபங்களை

அகூர்வந்த: அபி - செய்வாதவர்களாக இருக்கையிலும்,

பாப ஸம்ஸ்யாத் - பாபிகளுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தால்

பரபாபை: - மற்றவர்களின் பாபங்களால்

நாகஹரதே - முதலைகள் வசிக்கும் மடுவில்

மத்யா: யதா - மீன்கள் போலவே

விநஸ்யந்தி - அழிந்துவருகிறார்கள்.

दिव्यचन्दनदिग्धाङ्गान् दिव्यभरणभूषितान् ।

द्रव्यस्यभिहतान् भूमौ तव दोषान् राक्षसान् ॥

துவய சந்தன திக்தாங்கான துவயபரண பூஷிதான் ।

தர்ஷ்யஸ்யபிஹதான் பூமௌ தவ தோஷாத் து ராக்ஷஸான் ॥

திவ்ய சந்தன - திவ்யசந்தனங்கள் பூசப்பட்ட அங்கங்கள்

திக்தாங்கான் - உடையவர்களும்,

திவ்யபரண பூஷிதான் - திவ்யமான ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்

பட்டவர்களுமான

ராக்ஷஸான் - அரக்கர்களை

தவ - உனது

தோஷாத் து - பாபத்தாலேயே

பூமௌ - மண்ணில்

அபிஹதான் - வீழ்த்தப்பட்டவர்களாக

தர்ஷ்யஸி - காண்பாய்.

हृत्तदारान् सदारांश्च दश विद्वतो दिशः ।

हृत्तशेषानशरणान् द्रव्यसि त्वं निशाचरान् ॥

ஹ்ருத தாரான் ஸதாராம்ஸ்ச தஸ வித்ரவதோ திஸ: ।

ஹத் பேஷோநபரணாத் தர்ஷ்யஸி தவம் நிஸாசரான் ॥

தவம் - நீ

ஹத் பேஷோன் - கொல்லப்பட்டு எஞ்சிய

நிஸாசரான் - அரக்கர்களை

ஹ்ருத தாரான் - சிலர் மனைவிமார்களைவிழுந்தவர்களாயும்,

ஸதாரான் ச - சிலர் மனைவிமார்களோடு இருக்கின்றவர்களாயும்,

தஸ - தபது

திஸ: - திக்குகளிலும்

அபரணாத் - தஞ்சமற்றவர்களாய்

வித்ரவத: - ஒடுகின்றவர்களாகவும்

தர்ஷ்யஸி - காண்பாய்.

शरजालपरिक्षिप्तमन्त्रिज्वालासमावृताम् ।

प्रदग्धमवनां लङ्कां द्रक्ष्यसि त्वं न संशयः ॥

பரஜால பரிஷிப்தா மகந்திஜ்வாலா ஸமாவுருதாம் ।

ப்ரதக்த் பவநாம் லங்காம் த்ரக்ஷ்யஸி த்வம் ந ஸம்ஸய : ॥

லங்காம் - இலங்கையை

பரஜால பரிஷிப்தாம் - பாணஸமூகங்களால் பொழியப்பெற்றதாகவும்,

அக்நி ஜ்வால - அக்னிஜ்வாலைகளால் மூடப்பெற்றதாகவும்,

ஸமாவ்ருதாம்

ப்ரதக்த் பவநாம் - வீடுகள் யாவும் சாம்பலானவைகளாயும்

த்வம்

த்ரக்ஷ்யஸி - காண்பாய்

ஸம்ஸய : ந - இதற்கையமன்று.

परदाराभिमर्शान् नायत् पापतरं महत् ।

प्रमदानां सहस्राणि तव राजन् परिग्रहः ॥

பரதாராபிமர்ஸாந் நாயத் பாபதரம் மஹத் ।

ப்ரமதானாம் ஸஹஸ்ராணி தவ ராஜன் பரிக்ரஹ : ॥

பரதாராபிமர்ஸாத் - 'பிறர் மனைவிகளின் கற்பழிப்பதைக் காட்டிலும்

அந்யத் - வேறு

மஹத் - பெரும்

பாபதரம் து ந - பாபமே இல்லை

ராஜன் - அரசே!

ப்ரமதானாம் ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம் சுந்தரிகள்

தவ - உனக்கு

பரிக்ரஹ : - மனைவி வர்க்கம்.

भव स्वदारनिरतः स्वकुलं रक्ष राक्षस ।

मानमुद्दिं च राज्यं च जीवितं येष्टमात्मनः ॥

பவ ஸ்வதாரநிரத : ஸ்வகுலம் ரக்ஷ ராக்ஷஸ !

மானமுத்திம் ச ராஜ்யம் ச ஜீவிதம் யேஷ்டமாத்தமன : ॥

ராக்ஷஸ - 'அரக்க!

ஸ்வதார நிரத : - உன் மனைவிமார்களிடம் சர்வ மனேரதம்

அடையப் பெற்றவனாய்

பவ - இரு.

ஸ்வகுலம் - உனது குலத்தையும்,

மானம் - கௌரவத்தையும்,

குத்திம் ச - ஸம்பத்தையும்,

ராஜ்யம் ச - ராஜ்யத்தையும்,

29

30

31

ஆத்மன : - உனக்கு
இஷ்டம் - இஷ்டமான
ஜீவிதம் ச - உயிரையும்
ரக்ஷ - பாதுகாத்துக்கொள்.

कलत्राणि च सीम्यानि मित्रवर्गं तथैव च ।

यदीच्छसि चिरं भोक्तुं मा कृथा रामविप्रियम् ॥

கலத்ராணி ச ஸௌம்யாநி மித்ரவர்கம் ததைவ ச ।

யதீக்ஷஸி சிரம் போக்தும் மா க்ருதா ராமவிப்ரியம் ॥

ஸௌம்யாநி - 'மனமொத்துநடக்கும்

கலத்ராணி ச - மனைவிமார்களையும்,

மித்ர வர்கம் ச - அன்பர் வர்க்கத்தையும்,

சிரம் - நெடுங்காலம்

போக்தும்

இச்சஸி இதி

ததா ஏவ - நீ உத்தேசித்திராய் என்கிற பக்ஷத்தில்

ராம விப்ரியம் - நான் சொல்லியவண்ணமே

மாக்க்ருதா : - ராமானுதுவேஷ்த்தை

செய்துகொள்ளாதே.

निवार्यमाणः सुहृदा मया भृशं प्रसह्य सीतां यदि धर्षयिष्यसि ।

गमिष्यसि क्षीणबलः सबान्धवो यमक्षयं रामशरत्तजीवितः ॥

நிவார்யமாண : ஸுஹ்ருதா மயா ப்ருஸம்

ப்ரஸஹ்ய ஸீதாம் யதி தர்ஷயிஷ்யஸி ।

கமிஷ்யஸி க்ஷீணபல : ஸபாந்தவோ

யமக்ஷயம் ராமஸாரத்தஜீவித : ॥

ஸுஹ்ருதா - 'ஆப்தனாகிய

மயா - என்னால்

ப்ருஸம் - எவ்வளவோ தூரம்

நிவார்யமாண : - தடுக்கப்பட்ட நீ

ஸீதைய - சீதையை

ப்ரஸஹ்ய - பலாக்கரித்து,

தர்ஷயிஷ்யஸி யதி - அனுகுவாயானால்,

ராம ஸாரத்த ஜீவித : - ராமனது பாணங்களால் உயிரை இழந்தவனாகவும்,

க்ஷீணபல : - ஆற்றலொழிந்தவனாகவும்,

ஸபாந்தவ : - பந்துக்களோடு

யமக்ஷயம் - யமலோகத்தை

கமிஷ்யஸி - அடைவாய்.

32

33

இத்யஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதிகாண்டே
ததர்ஷயிஷ்யஸி ஸஹஸ்ரிகாஸம் ஸம்ஹ்ரதாயம் ஆரண்ய காண்டே
ராமஸ்தத் மஹிமா தம அஷ்ட தீரீயம் ஸர்க : ॥

ஏகோந் சத்வாரிம்ஸா: ஸங்க: - 39

एवमस्मि तदा मुक्तः कथंचितेन संयुगे ।

इदानीमपि यद्वृत्तं तच्चक्षुष्व निरन्तरम् ॥

ஏவமஸம் ததா முக்த: கதஞ்சித் தேந ஸம்யுகே ।

இதானிமபி யத்வருத்தம் தச் சருணுஷ்வ நிநுத்தரம் ॥

ததா - அக்காலத்தில்
 ஸம்யுகே - போரில்
 தேந - அவனால்
 ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
 கதஞ்சித் - தெய்வச் செயலால்
 முக்த: அஸம் - உயிருடன் விடப்பட்டேன்.
 இதானிம் - இப்பொழுது
 யத்வருத்தம் - எது நிகழ்ந்ததோ,
 தத் அபி - அதையும்
 நிநுத்தரம் - குறிக்கிட்டு பேசாது
 சருணுஷ்வ - கேள்.

राक्षसायामहं ह्याभ्यामनिर्विण्णस्तथा कृतः ।

सहितो मृगस्याभ्यां प्रविष्टो दण्डकावनम् ॥

ராஷஸாப்யாமஹம் த்வாப்யாமிநிர்விண்ணஸ்ததா க்ருத: ।

ஸஹிதோ ம்ருகரூபாப்யாம் ப்ரவிஷ்டோ தண்டகாவனம் ॥

ததா க்ருத: - 'அவ்வண்ணமவமானமடைந்த
 அஹம் - நான்
 அநிர்விண்ண: - அதைர்யங்கொள்ளாதவனாய்
 ம்ருகரூபாப்யாம் - மானுருவாக்கொண்ட
 த்வாப்யாம் - இரு
 ராஷஸாப்யாம் - அரக்கர்களோடு
 ஸஹித: - கூடியவனாய்
 தண்டகாவனம் - தண்டகாரணயத்திற்கு
 ப்ரவிஷ்ட: - போனேன்.

दीप्तजिह्वो महाकायस्तीक्ष्णदर्शो महाबलः ।

व्यघ्रं दण्डकाख्यं मांसमक्षी महामृगः ॥

தீப்த ஜிஹ்வோ மஹாகாயஸ தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரோ மஹாபல: ।

வ்யயசம் தண்டகாரணயம் மாம்ஸபக்ஷோ மஹாம்ருக: ॥

தீப்தஜிஹ்வ: - துறுதுறு என அலையும் நாக்குடையதும்
 தீக்ஷணம்ருங்க: - கூரிய கொம்புகளுடையதும்,

1

2

3

ஆரண்ய காண்டம் - முப்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

மஹாபல: - மகாபலமுடையதும்,
 மஹாகாய: - பெரும் உடலையுடையதுமான,
 மஹாம்ருக: - பெரும் மானாகி
 மாம்ஸபக்ஷ: - மாம்ஸங்களை புசித்துக்கொண்டு
 தண்டகாரணயம் - தண்டகாரணயத்தை
 வ்யசரம் - சுற்றித் திரிந்தேன்.

अग्निहोत्रेषु तीर्थेषु चैत्यवृक्षेषु रावण ।

अत्यन्तघोरो व्यघ्रं तापसान् सप्रधर्षयन् ॥

அக்நி ஹோத்ரேஷு தீர்தேஷு சைத்யவ்ருக்ஷேஷு ராவண ।

அத்யந்த கோரோ வ்யசரம் தாபஸான் ஸம்ப்ரதர்ஷயன் ॥

ராவண - 'ராவணா'
 அக்நி ஹோத்ரேஷு - அக்னிஹோத்ரசாலைகளிலும்,
 தீர்தேஷு - ஸ்நானகட்டங்களிலும்,
 சைத்ய வ்ருக்ஷேஷு - யாகசாலை மரங்களடிகளிலும்
 அத்யந்த கோர: - மிக பயங்கரனாய்
 தாபஸான் - ரிஷிகளை
 ஸம்ப்ரதர்ஷயன் - ஏமாற்றிக்கொண்டு
 வ்யசரம் - திரிந்து வந்தேன்.

निहत्य दण्डकाख्यं तापसान् धर्मचारिणः ।

रुधिराणि पिबंस्तेषां तथा मांसानि भक्षयन् ॥

நிஹத்ய தண்டகாரணயே தாபஸான் தர்மசாரிண: ।

ருதிராணி பிபன் தேஷாம் ததா மாம்ஸாநி பக்ஷயன் ॥

आचिमांसाशनः क्रूरस्त्रासयन् वनगोचरान् ।

तथा रुधिरमृतोऽहं विचरन् धर्मवृषकः ॥

ருஷிமாம்ஸாஸன: க்ரூரஸ்த்ரஸாயன் வனகோசரான் ।

ததா ருதிர மத்தோஹம் விசரன் தாம் துஷக: ॥

आसादयं तदा रामं तापसं धर्ममाश्रितम् ।

वेदेहीं च महामागं लक्ष्मणं च महास्थम् ॥

ஆஸாதயம் ததா ராமம் தாபஸம் தர்மமாஸ்ரிதம் ।

வைதேஹிம் ச மஹாபாகம் லக்ஷ்மணம் ச மஹாஸ்தம் ॥

தண்டகாரணயே - 'தண்டகாவனத்தில்'

தர்மசாரிண: - அறவொழுக்கமுடைய

தாபஸான் - முனிவர்களை

நிஹத்ய - கொன்று,

தேஷாம் - அவர்களுடைய

4

5

6

7

மாம்ஸாநி	-	மாம்ஸங்களை
பக்ஷயன்	-	புசித்துக்கொண்டும்,
ருதிராணி ததா	-	ரத்தங்களுக்கும்,
பிபன்	-	குடித்துக்கொண்டும்,
ருஷி மாம்ஸாஸன:	-	ரிஷிகளின் மாம்ஸங்களை உண்பவனாய்,
க்ரூர:	-	கொடியனாய்,
வனகோசரான்	-	வனவாஸிகளை
த்ராஸயன் ததா	-	பயமுறுத்திக்கொண்டும்,
ருதிர மத்த:	-	ரத்தவெறிக்கொண்டவனாய்,
தர்ம தாஷக:	-	தவங்களுக்கு இடையூறு செய்பவனாய்,
விசரன்	-	திரியும்
அஹம்	-	நான்,
தாபஸம்	-	தபவேடம்பூண்டு
தர்ம சாரிணம்	-	அறவொழுக்கமுடைய
ராமம்	-	ராமனையும்,
மஹாபாகாம்	-	மிகப் புகழ்படைத்த
வைதேஹிம் ச	-	சீதையையும்,
மஹாரதம்	-	பெரும் போர்வீரனாகிய
லக்ஷ்மணம் ச	-	லக்ஷ்மணனையும்,
ததா	-	அச்சமயத்தில்
ஆஸாதயம்	-	கண்டேன்.

तापसं नियताहारं सर्वभूतहिते रतम् ।

सोऽहं वनगतं रामं परिभूय महाबलम् ॥

தாபஸம் நியதாஹாரம் ஸர்வபூத ஹிதே ரதம் ।
ஸோஹம் வனகதம் ராமம் பரிபூய மஹாபலம் ॥

तापसोऽयमिति ज्ञात्वा पूर्ववैरमनुस्मरन् ।

अम्यघावं हि संकुक्षसीष्णपुष्पो मृणाकृतिः ॥

தாபஸோ஽யமிதி ஞாத்தவா பூர்வவைரமநுஸ்மரன் ।
அப்யதாவம் ஹி ஸங்குக்ஷஸ்ப் தீக்ஷண ம்ருநங்கோ ம்ருகாக்குதி: ॥

जिघासुरवृत्ताप्रज्ञसं प्रहारमनुस्मरन् ।

तेन मुक्तस्त्रयो बाणाः शिताः शत्रुनिर्दहणाः ॥

ஜிகாஸுரவ்ருத்தப் ப்ரஹரமநுஸ்மரன் ।
தேத முக்தாஸ்த்ரயோ பாணா: ஸிதா: ஸத்ருநிப்ரஹணா: ॥

विक्षयं बलवत्त्वाय सुपर्णाशितुल्यगाः ॥

விக்குஷ்ய பலவத்தாய ஸுபர்ணாநில துலயகா: ॥

8

9

10

தாபஸம்	-	'தவவேடம் பூண்டவனும்,
நியதாஹாரம்	-	நியமமாய் புசிப்பவனும்,
ஸர்வபூத ஹிதே	-	எல்லா பிராணிகளின் நன்மையில்
ரதம்	-	நோக்குடையவனும்,
வனகதம்	-	வனத்திற்கு வந்தவனும்,
மஹாபலம்	-	மகா பலவானுமாகிய
ராமம்	-	ராமனை,
அயம் தாபஸ:	-	'இவன் தவசி'
இதி	-	என்று
ஞாத்வா	-	கருதி,
பூர்வ வைரம்	-	முன் த்வேஷத்தை
அநுஸ்மரன்	-	எண்ணி
ஹி	-	அதனால்
தீக்ஷண ம்ருங்க:	-	கூரிய கொம்புகளையுடைய
ம்ருகா க்ருதி:	-	மானுருவங்கொண்ட
ஸ: அஹம்	-	அந்த நான்
ஸங்க்ருத்த:	-	மிகச் சினங்கொண்டவனாகி
தம்	-	அந்த பழைய
ப்ரஹாரம்	-	புடைப்பை
அநுஸ்மரன்	-	சிந்தித்து
அருத் ப்ரஹ:	-	மூடனாய்,
ஜிகாம்ஸு:	-	கொல்லவெண்ணியவனாய்
பரிபூய	-	அலக்ஷியஞ்செய்து,
அப்யதாவம்	-	எதிர்த்தேன்;
தேந	-	அவனரல்
பலவத்	-	வலுமை பொருந்திய
சாபம்	-	தனுசை
விக்குஷ்ய	-	நாணேற்றி,
ஸிதா:	-	கூர்மையானவைகளும்
ஸத்ரு நிப்ரஹணா:	-	சத்துருக்களை ஒழிக்க வல்லவைகளும்,
ஸுபர்ணாநில துலயகா:	-	சுருடன், வாயு இவர்களை நிகர்த்த வேகம் உடையவைகளுமான
த்ரய: பாணா:	-	மூன்று பாணங்கள்
முக்தா:	-	விடுக்கப்பட்டன.
தெ வஜசக்தா: சுதோர் ஸமோஜா:	-	தே வஜசக்தா: சுதோர் ஸமோஜா: ॥
ஆஜாஸு: சஹிதா: சர்வ த்ரய: சனதபர்வண:	-	ஆஜாஸு: சஹிதா: சர்வ த்ரய: சனதபர்வண: ॥
தே பாணா வஜ்ரஸங்காஸா: ஸுக்ரோ ரக்தபோஜநா:	-	தே பாணா வஜ்ரஸங்காஸா: ஸுக்ரோ ரக்தபோஜநா: ॥
ஆஜாஸு: ஸஹிதா: ஸர்வே த்ரய: ஸநந்த பர்வண:	-	ஆஜாஸு: ஸஹிதா: ஸர்வே த்ரய: ஸநந்த பர்வண: ॥

தே த்ரய:	- அந்த மூன்று
பாணா: ஸர்வே	- பாணங்கள் யாவும்,
வஜ்ர ஸங்காஸா:	- வஜ்ரயுத்தத்தை நிகர்த்தவைகளாயும்,
ஸந்தத பர்வண:	- வேலைத்திறமையற்ற கணுக்களை உடையவைகளாயும்,
ரக்த போஜநா:	- ரக்தத்தை யுருஞ்சுபவைகளாயும்,
ஸஹிதா:	- ஒன்றுகூடி
ஸுமுக்தா:	- குறிப்பாகது விடுக்கப்பட்டவைகளாயுமாக
ஆஜுகமு:	- பின்புதொடர்ந்தன.

पराक्रमो रामस्य शरीरं दृष्टमयः पुरा ।

समुत्क्रान्तस्ततो युक्तस्तापुमी राक्षसी हती ॥

பராக்ரமனோ ராமஸ்ய ஸடோ த்ருஷ்டபய: புரா ।
ஸமுத்த்ரான்தஸ்ததோ முக்தஸ்தாபுமௌ ராக்ஷஸௌ ஹதௌ ॥ 12

புரா	- 'முன்னமேயே
த்ருஷ்டபய:	- விபத்தைக் கண்டடாய்க்கண்ட
ஸட:	- மூடனாகிய (நான்)
ராமஸ்ய	- ராமனது
பராக்ரமன:	- பராக்கிரமத்தை உள்ளபடி அறிந்தவனாகி
ஸமுத் ப்ராந்த:	- உள்ளம் நடுக்கமுற்றவனாய்
தத:	- அவைகளினின்று
முக்த:	- தப்பித்துக் கொண்டேன்.
தௌ	- அந்த
ராக்ஷஸௌ	- ராக்ஷஸர்
உபௌ	- இருவர்களும்
ஹதௌ	- கொல்லப்பட்டார்கள்.

शरेण युक्ते रामस्य कथंचित् प्राप्य जीवितम् ।

इह प्रवाजितो युक्तस्तापसोऽहं समाहितः ॥

ஸரேண முக்தோ ராமஸ்ய கதஞ்சித் ப்ராப்ய ஜீவிதம் ।	
இஹ ப்ரவாஜிதோ யுக்தஸ்த தாபஸோஹம் ஸமாஹித: ॥ 13	
ராமஸ்ய	- 'ராமனது
ஸரேண	- பாணத்தால்
முக்த:	- மாளாது தப்பியவனாய்
கதஞ்சித்	- தெய்வாஜினத்தால்
ஜீவிதம்	- உயிரை
ப்ராப்ய	- அடைந்து,
இஹ	- இவ்விடத்தில்
யுக்த:	- கெட்டசெய்கைகளை ஒழித்து ஸதாளாநிஷ்டனாய்,

ஸமாஹித:	- ஒருப்பட்ட மனமுடைய
தாபஸ:	- தபஸியாய்,
அஹம்	- நான்
ப்ரவ்ராஜித:	- உலகப்பற்றை விட்டிருக்கிறேன்.

युष्मे युष्मे च पश्यामि वीरकृष्णाजिनाम्बरम् ।

युहीतद्यनुषं रामं पाशहस्तमिवान्तकम् ॥

வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச பஸ்யாமி வீரக்ருஷ்ணா ஜினாம்பரம் ।
க்ருஹிதநுஸுஷம் ராமம் பாஸஹஸ்த மிவாந்தகம் ॥ 14

வீரக்ருஷ்ணா	- 'மரவுரியும் மாந்தோலுமுடுத்தவனும்,
ஜினாம்பரம்	- காதண்டபாணியுமாக
க்ருஹிதநுஸுஷம்	- ராமனை
ராமம்	- பாசமேந்திய
பாஸஹஸ்தம்	- யமனைப்போலவே
அந்தகம் இவ	- எனக்கு தென்படும் மரங்களொவ்வொன்றிலும்
வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ச	- பஸ்யாமி
பஸ்யாமி	- காணுகின்றேன்.

अपि रामसहस्राणि भीतः पश्यामि रावण ।

रामभूतमिदं सर्वमरण्यं प्रतिभाति मे ॥

அபி ராமஸஹஸ்ராணி பீத: பஸ்யாமி ராவண ।
ராமபூதமிதம் ஸர்வமரண்யம் ப்ரதிபாதி மே ॥ 15

ராவணா	- ராவணா
அபி	- அன்றியும்
பீத:	- உள்ளம் கலங்கிய நான்
ராம ஸஹஸ்ராணி	- பல ராமர்களை
பஸ்யாமி	- பார்க்கிறேன்.
இதம்	- இந்த
அரண்யம் ஸர்வம்	- காட்டுங்கும்
ராம பூதம்	- ராமமயமாய்
மே	- எனக்கு
ப்ரதிபாதி	- தோன்றுகிறது.

राममेव हि पश्यामि रहिते राक्षसेभ्यः ।

छद्वा स्वयंगतं राममुद्दृश्यामि विचेतनः ॥

ராமமேவ ஹி பஸ்யாமி ரஹிதே ராக்ஷஸேஸ்வர ।	
த்ருஷ்ட்வா ஸ்வப்நகதம் ராம முத்ப்ரமாயி விசேதன: ॥ 16	
ராக்ஷஸேஸ்வர	- அரக்கரரசே
ரஹிதே ஹி	- ஏகாந்த இடத்திலுங்கூட

ராமம் ஏவ	- ராமன் ஒருவனையே
பஸ்யாமி	- பார்க்கின்றேன்.
ஸ்வப்நகதம்	- ஸ்வபனத்தில் தோன்றிய
ராமம்	- ராமனை
த்ருஷ்ட்வா	- நினையத்து,
விசேதன:	- மெய் மற்றதவனாய்
உத்ப்ரமாமி	- உளறுகிறேன்.

रकारादीनि नामानि रामत्रस्तस्य रावण
खानि च रघुस्यैव त्रासं प्रजनयन्ति ॥

ரகாராதீனி நாமாநி ராமத்ரஸ்தஸ்ய ராவண
ரத்நாநி ச ரதாஸ்சைவ த்ராஸம் ஸம்ஜனயந்தி மே ॥

ராவண	- ராவணா
ராமத்ரஸ்தஸ்ய	- ராமனிடத்தில் திகில்கொண்ட
மே	- எனக்கு
ரத்நாநி ச	- 'ரத்னாணி' என்கிறதும்
ரதா: ச	- 'ரதாஹா' என்கிறதுமாவன
ரகாராதீனி	- 'ர' எனும் எழுத்தை முதலாகவுடைய
நாமாநி ஏவ	- சப்தங்கள் எல்லாமுமே
த்ராஸம்	- நடுக்கத்தை
ஸம் ஜனயந்தி	- உண்டுபண்ணுகின்றன.
அஹ் தஸ்ய ப்ரமாயஜி ந யுஷ் தேன தே வஸம் ॥	

बलिं वा नमुचि वापि हन्याद्वि रघुनन्दनः ॥

அஹம் தஸ்ய ப்ரபாவனோ ந யுத்தம் தேந தே ஸுகம் ॥
பலிம் வா நமூசிம் வாநி ஹந்யாத்நி ரகுநந்தன: ॥

அஹம்	- நான்
தஸ்ய	- அவனுடைய
ப்ரபாவன:	- பிரபாவத்தை உள்ளபடி அறிந்தவன்.
தேந	- அவனோடு
தே	- உனக்கு
யுத்தம்	- போரென்பது
ந ஸுகம்	- அசுகம்மமாயிருக்கும்.
ஹி	- ஏனென்றால்
ரகுநந்தன:	- ராமன்
பலிம்	- திரிவிக்கிரம அவதாரத்தில் கொல்லப்பட்ட அக்ரணகிய பலிசக்கிரவர்த்தியைத் தானாகட்டும், இந்திரனை கையெய்திச் செய்து அப்பால் அவனாலேயே கொல்லப்பட்ட நமூசியெனும் அக்ரணைத் தானாகட்டும், ★

17

18

அபி வா	- தனித்தோ சேர்ந்தோ இப்பொழுது வந்தாலும்
ஹந்யாத்	- கொல்வான்.

* இத்திரணு உயிரை வாய்க்காது அவனது ரத்தத்தை மட்டும் உறுஞ்சி விட்டவனும் அப்பால்
அச்சவின்தேவர்களும் ஸரஸ்வதியுமளித்த வத்ராபுத்தத்தைக் கொண்டு இந்திரனால்
கொல்லப்பட்ட நமூசியெனும் அக்ரணைத் தானாகட்டும்

रणे रामेण सैयोद्धं न हर्म तव रावणं ।
न ते रामकथा कार्या न चैनं द्रष्टुमर्हसि ॥

ரணே ராமேண ஸம்யோத்தும் ந ஸுகமம் தவ ராவண ॥
ந தே ராமகதா கார்யா ந சைனம் த்ரஷ்டுமிச்ச்சி ॥

19

ராவண	- 'ராவணா'
ரணே	- போரிடும்
ராமேண	- ராமனோடு
ஸம்யோத்தும்	- எதிர்க்க,
தவ	- உனக்கு
ந ஸுகம்	- நினையக்கத் தக்கதன்று;
தே	- உனக்கு
ராமகதா	- ராமன் சங்கதி
ந கார்யா	- கூடாது.
ஏநம்	- இவனை
ந்ரஷ்டுமே ச	- நீ கண்ணெடுத்துப் பார்க்கவும்
அர்ஹஸி ந	- கூடாது.

बहवः साधवो लोके युक्त धर्ममनुष्ठिताः ।

परिषामपराधेन विनष्टाः सपरिच्छदाः ॥

பறவ: ஸாதவோ லோகே யுத்தா தர்ம மனுஷ்டிதா: ॥
பரேஷாமபராதேந விநஷ்டா: ஸபரிச்சதா: ॥

20

லோகே	- 'உலகில்
தர்ம அனுஷ்டிதா:	- தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும்,
யுத்தா:	- ஆத்ம ஞானிகளுமான
ஸாதவ:	- புண்யாத்மாக்களாகிய
பஹவ:	- பலர்
பரேஷாம்	- பிறர்களுடைய (சம்பந்தப்பட்ட பாபிகளுடைய)
அபராதேந	- குற்றத்தால்
ஸபரிச்சதா:	- பந்துக்களோடு கூடவே
விநஷ்டா:	- அழிவடைந்திருக்கிறார்கள்.

सोऽहं तवापराधेन विनश्येय निशाचर ।

कुरु यत् क्षमं तत्त्वमहं त्वां नानुयामि ह ॥

ஸோர்ஹம் தவாபராத்தேந வினஸ்யேயம் நிபாசர ।
 குரு யத்தே ஸ்ஹம் தத்வமஹம் த்வாம் நானுயாமி ஹ ॥
 நிபாசர - அரக்கர்
 தவ - உன்னது
 அபராத்தேந - குற்றத்தால்
 ஸ; அஹம் - அந்தநான்
 வினஸ்யேயம் - நாசமடைவேன்.
 யத் - ஆனபடியால்
 தே - உனக்கு
 தத்வம் - உள்ளபடியாய்
 ஸ்ஹம் - ஏற்றதாயிருக்கிறதை
 குரு - செய்.
 அஹம் ஹ - நானோ,
 த்வாம் - உன்னை
 அநுயாமி ந - பின்பற்றமாட்டேன்.

21

रामश्च हि महातेजा महासक्तो महाबलः ।
 अपि राक्षसलोकस्य भवेदन्तकरो हि सः ॥

ராமர்ஃ ஹி மஹாதேஜா மஹாஸக்தவோ மஹாபல: ।
 அபி ராக்ஷஸ லோகஸ்ய பவேதந்தக்ரோ ஹி ஸ: ॥
 ராம: ஹி - 'ராமனோ
 மஹாதேஜா: - மஹா பராக்கிரமமுடையவன்
 மஹாஸக்தவ: - மகா ஆற்றலுடையவன்.
 மஹாபல: - மகா பலவான்.
 ராக்ஷஸ லோகஸ்யஹி - ராக்ஷஸஜன சமூகத்திற்கே
 ஸ: - அவன்
 அந்தக்ர: - நாசத்தை விளைவிப்பவனாக
 பவேத் அபி - ஆய்விடுவனே.

22

यदि शूर्पणखाहेतोर्जनस्थानगतः खरः ।
 अतिवृत्तो हतः पूर्वं रामेणाक्रियकर्मणा ॥
 अत्र ब्रूहि यथास्तवं को रामस्य व्यतिक्रमः ॥

யதி ஸூர்ப்பணகாஹேதோர் ஜனஸ்தான கத: கர: ।
 அதிவ்ருத்தோ ஹத: பூர்வம் ராமேணாக்ரிக்ரமணா ॥
 அத்ர ப்ருஹி யதாதத்வம் கோ ராமஸ்ய வ்யதிக்ரம: ॥
 ஜனஸ்தான கத: - ஜனஸ்தானத்திலிருந்த
 கர: - கரன்
 ஸூர்ப்பணகாஹேதோ - சூர்ப்பணகைக்குப் பரிந்து
 பூர்வம் - முதலில்

24

அதிவ்ருத்த: - நியாயத்தை மீறியவனாய்
 அக்லிஷ்ட கர்மணா - குற்றமற்ற செய்கையையுடைய
 ராமேண - ராமனால்
 ஹத: யதி - கொல்லப்பட்டதில்
 யதாதத்வம் - நடந்தது எதுவோ அதை
 ப்ருஹி - சொல்லு.
 அத்ர - இதில்
 ராமஸ்ய - ராமனது
 வ்யதிக்ரம: - குற்றம்.
 க: - என்ன?

इदं वचो बभूवितायिना मया यथोच्यमानं यदि नाभिपश्यसे ।
 सबान्ववस्यस्यसि जीवितं रणे हतोऽद्य रामेण शरैरजिह्वः ॥

இதம் வசோ பந்துஹிதாதிநா மயா
 யதோச்யமானம் யதி நாபிபதஸ்யஸே ।
 ஸபாந்தவஸ்த்யஸ்யஸி ஜீவிதம் ரணே
 ஹதோர் த்ய ராமேண ஸரையஜிம்ஹகை: ॥

25

பந்து ஹிதாதிநா - 'அன்பனின் நன்மையே நானும்
 மயா - என்னால்
 யதா - உள்ளபடி
 உச்யமானம் - சொல்லப்படும்
 இதம் - இந்த
 வச: - சொல்லை
 ந அபிபதஸ்யஸே யதி-நீ ஏற்றுக்கொள்ளாவிடில்,
 ரணே - போரில்
 ராமேண - ராமனால்
 அஜிம்ஹகை: - குறி தப்பாது செல்லும்.
 ஸரைய: - பாணங்களால்
 ஸ பாந்தவ: - பந்துக்களோடுகூடவே
 அத்ய - இப்பொழுதே
 ஹத: - கொல்லப்பட்டவனாய்
 ஜீவிதம் - உயிரை
 த்யஸ்யஸி - விடுவாய்.'

இத்யாச்யே ப்ரீதம் ராமாயணே வாஸ்கீரீயே ஆதிதாயே
 ஸ்ராவணமூர்த்தி ஸுதந்திரஸகம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
 ஸாஹஸ்யம் தப்புகமோ தம ஸ்சேத ச்வாஸ்யம் ஸக்: ॥

சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க: - 40

मारीचिन् तु तद्वाक्यं सेष्युक्तं निराचर: ।

उक्तो न मतिजमाह मरुताम स्त्रीवचम् ॥

மாரிசேந் து தத்வாக்யம் ஸேஷம் யுக்தம் நிஸாசர: ।

உக்தோ ந ப்ரதிஜக்ரஹ மர்துகாம இவௌஷதம் ॥

மாரிசேந் - மாரிசனாகல்
உக்த: - சொல்லப்பட்ட
நிஸாசர: து - அரக்கன் (ராவணனோ) என்றால்
சேஷம் யுக்தம் - நன்மை பயக்கத்தக்கதாகிய
தத்வாக்யம் - அவனது மொழியை
மர்துகாம: - சாகத் துணிந்த ஒருவன்
ஒளஷதம் - மருந்தை
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ந ப்ரதி ஜக்ரஹ - எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

तं पथ्यहितक्तरं मारीचं राक्षसाधिप: ।

अब्रवीत् परम् वाक्यमयुक्तं कालचोदित: ॥

தம் பத்ய ஹிதவக்தாரம் மாரிசம் ராக்ஷஸாதிப: ।

அப்ரவீத் பருஷம் வாக்யம் மயுக்தம் காலசோதித: ॥

ராக்ஷஸாதிப: - 'அரக்கர் மன்னன்
பத்யஹித வக்தாரம் - அபாயமற்றதும் நன்மை பயக்கத்தக்கதையும்
சொல்லிய

தம் - அந்த
மாரிசம் - மாரிசனைப் பார்த்து
அயுக்தம் - அபாதுதும்
பருஷம் - கொடியதுமான
வாக்யம் - பின்வரும் பதிலை
காலசோதித: - தெய்வத்தால் ஏவப்பட்டவனாய்
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

यत्कलितदयुक्तार्थं मारीच मयि कथ्यते ।

वाक्यं निष्फलमत्यर्थमुक्तं बीजमिवोषरे ॥

யத்கலிததயுக்தார்தம் மாரிச மயி கத்யதே ।

வாக்யம் நிஷ்பலமத்யர்த முப்தம் பீஜமிவோஷரே ॥

மாரிச - 'மாரிசனே
அயுக்தார்தம் - தகாத பொருளை உடைய
யத் - எது

மயி - என்னிடத்தில்
கத்யதே - சொல்லப்பட்டதோ
ஏதத் - இந்த
வாக்யம் கில - சொல் எல்லாமும்
ஊஷரே - உவர் பூமியில்
உப்தம் - விரைக்கப்பட்ட
பீஜம் இவ - விதைபோலவே
அத்யர்தம் - உள்ளளவும்
நிஷ்பலம் - பயனற்றது.

तद्वाक्येन तु मां शक्यं भुतु रामस्य संयुगे ।

पापशीलस्य मूर्खस्य मानुषस्य विशेषत: ॥

தத்வாக்யேந் து மாம் ஸக்யம் பேத்தும் ராமஸ்ய ஸம்யுகே ।

பாபஸீலஸ்ய மூர்க்ஸ்ய மானுஷஸ்ய விசேஷத: ॥

பாபஸீலஸ்ய - 'பாப சுபாவமுடையவனும்,
மூர்க்ஸ்ய - மூர்க்கனும்
விசேஷத: - அதிலும்
மானுஷஸ்ய - மானிடனுமாகிய
ராமஸ்ய - ராமனுடைய
ஸம்யுகே - போரில்
மாம் - என்னை
பேத்தும் - பயமுறுத்தித் துரத்த
தத்வாக்யை: து - உன் வாக்யங்களினாலும்
ந ஸக்யம் - முடியாது.

यस्यक्त्वा सुहृदो राज्यं मातरं पितरं तथा ।

स्त्रीवाक्यं प्राकृतं मृत्वा वनमेकपदे गत: ॥

யஸ்த்யக்த்வா ஸுஹ்ருதோ ராஜ்யம் மாதரம் பிதரம் ததா ।

ஸ்த்ரீவாக்யம் ப்ராக்ருதம் ஸ்ருத்வா வனமேகபதே கத: ॥

अवश्यं तु मया तस्य संयुगे खरघातिन: ।

प्राणै: प्रियतरा सीता हर्त्वा तव संनिधी ॥

அவஸ்யம் து மயா தஸ்ய ஸம்யுகே கரகாதின: ।

ப்ராணை: ப்ரியதரா சீதா ஹர்த்வயா தவ ஸந்திதௌ ॥

ய: - 'எவன்
ப்ராக்ருதம் - அறிபொன்
ஸ்த்ரீவாக்யம் - பெண் சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
ஏகபதே - ஒரேகாலத்தில்

ஸுஹ்ருத:	- அன்பர்களையும்,
ராஜ்யம்	- ராஜ்யத்தையும்,
மாதரம்	- தாயாரையும்,
பிதரம்	- தந்தையையும்,
தயக்த்வா	- துறந்து,
வனம் ததா	- காட்டிற்கும்
கத:	- வந்திருக்கிறானோ,
ஸம்யுகே	- போரில்
கரகாதின:	- கரணைக் கொன்ற
தஸ்ய	- அவனுக்கு
ப்ராணை: ப்ரியதரா	- உயிரினும் இனியளான
ஸீதா	- சீதை
மயாது	- என்னாலேயே,
அவஸ்யம்	- எவ்வகையிலும்,
உவ ஸந்திதௌ	- உன் கண்முன்பாகவே
ஹர்தவ்யா	- அபகரிக்கப்பட வேண்டியவள்.

एवं मे निश्चिता बुद्धिर्हि मारीच वतते ।

नं व्यावर्तयितुं शक्या सेन्दरेपि सुरासुरै: ॥

ஏவம் மே நிஸ்சிதா புத்திர் ஹ்ருதி மாரீச வர்ததே ।

ந வ்யாவர்தயிதும் ஸக்யா ஸேந்தரேபி ஸுராஸுரை: ॥

மாரீச - 'மாரீச'

மே புத்தி: - எனது அபிப்பிராயம்

ஹ்ருதி - மனதில்

ஏவம் - இப்படியாய்

நிஸ்சிதா வர்ததே - தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸேந்தரை: - இந்திரனுள்ளிட்ட

ஸுராஸுரை: அபி - தேவர்களாலும் அசுரர்களாலுங்கூட

வ்யாவர்தயிதும் - மாற்ற

ந ஸக்யா - முடியாது.

दोषं गुणं वा संयुस्तस्मैव वक्तुमर्हसि ।

अपायं वाप्युपायं वा कार्यस्यास्य विनिश्चये ॥

தோஷம் குணம் வா ஸம்ப்ருஷ்டஸ் த்வமேவம் வக்துமஹஸி ।

அபாயம் வாப்யுபாயம் வா கார்யஸ்யஸ்ய விநிஸ்சயே ॥

அஸ்ய - 'இந்த

வாஸ்ய - கார்யத்தை

விநிஸ்சயே - நிச்சயிக்கும் விஷயத்தில்

தோஷம் - தோஷத்தைப் பற்றியோ,

7

8

குணம் வா	- குணத்தைப் பற்றியோ,
அபாயம் ச	- அபாயத்தைப் பற்றியோ,
உபாயம் வா	- உபாயத்தைப் பற்றியோ,
ஸம்ப்ருஷ்ட:	- ஸிவாவப்பட்டவனாக
த்வம் வா	- நீயிருந்தால்
ஏவம்	- இப்படி
வக்தும் அஹஸி	- பேசக்கூடும்.

संपुष्टेन तु वक्तव्यं सचिवेन विपश्चिता ।

उद्यताश्लिना राज्ञो य इच्छेदमूर्तिमात्मनः ॥

ஸம்ப்ருஷ்டேந து வக்தவ்யம் ஸசிவேந விபஸ்சிதா ।

உத்யதாஸ்ஸுலிநா ராஜோ ய இச்சேத் மூதிமாத்தமன: ॥

ய: - 'எவன்

ஆத்மன: - தனக்கு

பூதிம் - சேஷத்தை

இச்சேத் - கோருகிறானோ, (அப்படிப்பட்ட)

விபஸ்சிதா - கற்றறிந்த

ஸசிவேநது - மந்திரியாலுங்கூட

ஸம்ப்ருஷ்டேந - கெழ்க்கப்பட்டு

ராஜே - அரசன் முன்னிலையில்

உத்யதாஸ்ஸுலிநா - உயர்த்திய அஞ்ஜலிஹஸ்தனாய் இருந்துகொண்டு

வக்தவ்யம் - விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டியது.

वाक्यमप्रतिवृत्तं तु मृदुपूर्वं हितं शुभम् ।

उपधारेण युक्तं च कव्यो वसुधाधिपः ॥

வாக்யமப்ரதிவூத் து ம்ருதுபூர்வம் ஹிதம் ஸுபம் ।

உபசாத்ரேண யுக்தம் ச வக்தவ்யோ வஸுதாதிப: ॥

வஸுதாதிப: - 'ஓர் மன்னன்

ஹிதம் - நன்மை பயக்கத்தக்கதும்

ஸுபம் - நல்லதாயுமிருக்கிற

வாக்யம் து - பதிலையும்கூட

உபசாத்ரேண - உபசாத்ரோடு; (அரசர்களுக்குரிய மரியாதையோடு)

யுக்தம் ச - கூடியதாயும்

ம்ருதுபூர்வம் - மனங்கோணாவண்ணமாய்

வக்தவ்ய: - இனிமையாய்

- சொல்லப்பட்ட வேண்டியவன்.

साकमानि यद्वाक्यं मारीच हितमुख्यते ।

नामिनन्दति तद्राजा मानार्हं मानवर्जितम् ॥

9

10

ஸவம்மானம் து யத்வாக்யம் மாரீச ஹிதமுச்சுதே ।
நாபிந்தத்தி தத்ராஜா மாநாஹோ மானவாஜிதம் ॥

11

மாரீச - 'மாரீச'
ஹிதம் - ஹிதமாயிருக்கும்
யத் - எந்த ஒரு
வாக்யம் து - பதிலும்
ஸாவமானம் - அவமரியாதையுடன் கூடினதாய்
உச்சுதே - சொல்லப்படுகிறதோ,
தத் - அதை
மானவாஜித - தனதுப் ப்ராயம் சரியென்றதற்கிக்கை இல்லாதவனும்
மாநாஹு - ப்ரஸந்தனாகக் கொளவிக்க உரியவனுமாகிய
ராஜா - ஓர் அரசன்
ந அபிந்தத்தி - வசூரியம் செய்கிறானில்லை.

पञ्च रूपाणि राजानो धारयन्त्यमितिजसः ।

अनेन्द्रियस्य सोमस्य यमस्य वरुणस्य च ॥

பஞ்ச ரூபாணி ராஜாநோ தராயந்த்யமிதௌஸ்ய : ।

அக்நேநிரந்த்ரஸ்ய ஸோமஸ்ய யமஸ்ய வருணஸ்ய ச ॥

12

அமிதௌஸ்ய - 'மகாபராக் கிரமசாலிகளாகிய
ராஜாநு - மன்னர்கள்
அக்நே - அக்னிபகவானுடையவும்,
இந்த்ரஸ்ய - இந்திரனுடையவும்,
ஸோமஸ்ய - சந்திரனுடையவும்,
வருணஸ்ய - வருணனுடையவும்,
யமஸ்ய ச - யமனுடையவும்
பஞ்ச - ஐந்து
ரூபாணி - அம்சங்களை
தாரயந்தி - வகிக்கின்றார்கள்.

औष्यं तथा विक्रमं च सीर्यं दण्डं प्रसन्नताम् ।

धारयन्ति महात्मानो राजानः क्षणदाधर ॥

தசுமாத் சர்வஸ்வஸ்தாஸு மான்யா: பூய்யஸு பார்விவா: ॥

ஔஷண்யம் ததா விக்ரமம் ச ஸௌம்யம் தண்டம் ப்ரஸந்ததாம் ।

தாரயந்தி மஹாத்மானோ ராஜாநு: க்ஷணதாசர ॥

தஸ்மாத் ஸர்வாஸ்வஸ்தாஸு மான்யா: பூஜ்யஸர்ச் பார்திவா: ॥

13

க்ஷணதாசர - 'அரக்க'
மஹாத்மானு: - மகாத்மாக்களாகிய
ராஜாநு: - மன்னர்கள்,
ததாச - அப்படியிருப்பதால்தான்

ஔஷண்யம் - திஷ்ணத் தன்மையையும்,
விக்ரமம் - பராக்ரமத்தையும்,
ஸௌம்யம் - ஆனந்தத்தை விளைவிக்குந் தன்மையையும்,
ப்ரஸந்ததாம் - தண்ணிலையையும்,
தண்டம் - துஷ்டநிக்ரஹத்தையும்
தாரயந்தி - வகிக்கின்றார்கள்.
தஸ்மாத் - ஆகையால்
பார்திவா: - மன்னர்கள்
ஸர்வாஸு - எல்லா
அவுஸ்தாஸு - ப்ரஸக்திகளிலும்
மான்யா: - பெருமையாய் நினைக்கத்தக்கவர்கள்.
பூஜ்யா: ச - மரியாதையுடன் பேசத்தக்கவர்கள்.

त्वं तु धर्ममविज्ञाय केवलं मोहमास्थितः ।

अथागतं मां दीरास्त्यात् परस्त्रं बहुमिच्छसि ॥

த்வம் து தம் மவிஞ்ஞாய கேவலம் மோஹமாஸ்தித: ।

அப்யாகதம் மாம் தெளராதம்யாத் பருஷம் வக்துமிச்சஸி ॥

14

த்வம் து - 'நீயோ,
தர்மம் - தர்மமின்னதென்பதை
அவிஞ்ஞாய - அறியாது,
மோஹம் கேவலம் - மூடத்தனம் ஒன்றையே
ஆஸ்தித: - அடைந்தவனாய்
அப்யாகதம் - உன்னிடம் வந்த
மாம் - என்னை
தௌராதம்யாத் - துஷ்டத்தனத்தால்
பருஷம் - நிந்தனையான சொல்லை
வக்தும் - சொல்ல
இச்சஸி - துணிந்தனை.

गुणदोषी न पृच्छामि क्षमं चात्मनि राक्षस ।

मयोक्तं तव चैतावत् संप्रत्यमितविक्रम ॥

குணதோஷௌ ந ப்ருச்சாமி க்ஷமம் சாத்மநி ராக்ஷஸ ।

மயோக்தம் தவ சைதாவத் ஸம்ப்ரத்யமிதவிக்ரம ॥

15

அமித விக்ரம - அளவுகடந்த பராக் கிரமசாலியாகிய

ராக்ஷஸ - 'அரக்க'

குணதோஷௌ - குணதோஷங்களைப் பற்றியும்,
ஆத்மநி - என் விஷயத்தில்

க்ஷமம் ச - க்ஷேமமின்னதென்பதைப் பற்றியும்

ந ப்ருச்சாமி - நான் கேட்கவில்லை.

தவ	- உனக்கு
மயாச	- என்னாலேயே
உக்தம்	- சொல்லப்பட்டது
ஸம்ப்ரதி	- இந்த சமயத்தில்
ஏதாவத்	- (பின்வருமாறு) இவ்வளவுதான்.

अस्मिन्सु त्वं महाकृते साहाय्यं कर्तुमर्हसि ।

शृणु तत् कर्म साहाय्ये यत् कार्यं वचनात्मम् ॥

அஸ்மின்ஸ்து த்வம் மஹாக்ருத்யே ஸாஹாய்யம் கர்துமர்ஹஸி ।

ஸ்ரணு தத் கர்ம ஸாஹாய்யே யத் கர்யம் வசநாந்மம் ॥

அஸ்மின்	- இந்த
மஹாக்ருத்யே	- பெருங்காரியத்தில்
த்வம்	- நீ
ஸாஹாய்யம் து கர்தும்	- உதவியையும் செய்ய
அர்ஹஸி	- உடன்பட வேண்டும்.
ஸாஹாய்யே	- உதவி விஷயத்தில்
மம்	- எனது
வசநாத்	- ஆக்கினையைக் கொண்டு
கர்யம்	- ஆகவேண்டிய காரியம்
யத்	- எதுவோ
தத் கர்ம	- அந்த காரியத்தை
ஸ்ரணு	- சொல்லுகிறேன் கேள்.

सीवर्णस्त्वं मृगो भूत्वा चित्रो रजतविन्दुभिः ।

आश्रमे तस्य रामस्य सीतायाः प्रमुखे चर ॥

ஸௌவர்ணஸ்த்வம் ம்ருகோ பூத்வா சித்ரோ ரஜதபிந்துமி: ।

ஆஸ்ரமே தஸ்ய ராமஸ்ய ஸீதாயா: ப்ரமுகே சர ॥

த்வம்	- நீ
ரஜத் பிந்துமி:	- வெள்ளிப்புள்ளிகளால்
சித்ர:	- அழகும்பு விளங்கும்
ஸௌவர்ண: ம்ருக:	- பொன்மானாக
பூத்வா	- உருக்கொண்டு,
தஸ்ய	- அந்த
ராமஸ்ய	- ராமனது
ஆஸ்ரமே	- ஆசிரமத்தில்
ஸீதாயா:	- சீதையின்
ப்ரமுகே	- கண்முன்
சர	- ஓடித்திரி.

प्रलौभयित्वा वैदेहीं यथेष्टं गन्तुमर्हसि ॥

16

17

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பதாம் ஸர்க்கம்

3271

ப்ரலோபயித்வா வைதேஹீம் யதேஷ்டம் கந்தமர்ஹஸி ॥

18

வைதேஹீம்	- 'வைதேகியை
ப்ரலோபயித்வா	- வஞ்சித்துவிட்டு,
யதேஷ்டம்	- இஷ்டப்படி
கந்தம் அர்ஹஸி	- நீ போய்விடலாம்.

त्वां तु मायामुग्ं दृष्ट्वा कान्धनं जातविस्मया ।

आनयैनमिति क्षिप्रं रामं वक्ष्यति मैथिली ॥

த்வாம் து மாயாமுக்ம் த்ருஷ்ட்வா காஞ்சனம் ஜாதவிஸ்மயா ।

19

ஆனயையநமதி க்ஷிப்ரம் ராமம் வக்ஷ்யதி மைதிலீ ॥

மைதிலீ	- 'சீதை
காஞ்சனம்	- பொன்மயமான
மாயா ம்ருகம்	- மனத்தோற்றத்தால் மானாக விளங்கும்
த்வாம்	- உன்னை
த்ருஷ்ட்வா து	- பார்த்ததுமே,
ஜாதவிஸ்மயா	- ஆச்சரியத்தின் யடைந்தவளாய்
ராமம்	- ராமனைப் பார்த்து
ஏநம்	- 'இதை
க்ஷிப்ரம்	- இப்பவே
ஆனய	- பிடித்துக்கொண்டு வாரும்'
இதி	- என்று
வக்ஷ்யதி	- சொல்லுவள்.

अपकान्ते तु काकुत्स्थे दूरं यात्याप्युदाहर ।

हा सीते लक्ष्मणोत्थेयं रामवाक्यानुसृतम् ॥

அபக்ராதே து காகுத்ஸ்தே தூரம் யாத்வாப்யுதஹர ।

20

ஹா ஸீதே லக்ஷ்மணேத்யேவம் ராமவாக்யானுரூபகம் ॥

காகுத்ஸ்தே	- 'ராமன்
அபக்ராதே து	- அப்பறம் சென்ற பின்னர்,
தூரம்	- வெகுதூரம்
யாத்வா	- நீ சென்று,
ஹா ஸீதே	- 'ஓ சீதே!
லக்ஷ்மண இதி	- ஒலக்ஷ்மண! என்று
ஏவம்	- இப்படியாய்
ராம வாக்யானு ரூபகம்	- ராமனது மொழியை நிகர்த்ததாய்
வ்யுதஹர	- உரக்கச் சொல்லு.

तदुवाच रामपदवीं सीताया च प्रचोदितः ।

अनुवाचति संशान्तः 'सीमित्ररिपि सीष्टयात् ॥

தத் ஸ்ருத்வா ராமபதவீம் ஸீதாயா ச ப்ரஷோதித: ।

21

அநுவக்ஷதி ஸம்ப்ராந்த: ஸௌமித்ரிரபி ஸௌஹ்ருதாத் ॥

தத் ப்ருத்வா	- 'அதைக் கேட்டு,
ஸீதயாசு	- ஸீதைபராலும்
ப்ரசோதித:	- நிர்ப்பந்திப்படுத்தப்பட்டவனாய்
ஸௌமித்ரி: அபி	- லக்ஷ்மணனும்
ஸௌஹ்ருதாத்	- அன்பினிசயத்தால்
ஸம்ப்ராத்:	- திவிடைந்தவனாய்
ராமபதவீம்	- ராமன் போனவழியை
அநுகச்சதி	- தொடர்ந்து செல்லுவான்.

अपक्रान्ते च काकुत्स्थे लक्ष्मणे च ययासुखम् ।

आहरिष्यामि वेदेहीं सहस्राक्षः शचीमिव ॥

அபக்ராந்தே ச காகுத்ஸ்தே லக்ஷ்மணே ச யதாஸுகம் ।

ஆஹரிஷ்யாமி வைதேஹிம் ஸஹஸ்ராசு: ஸாசீமிவ ॥

காகுத்ஸ்தே	- 'ராமன்
அபக்ராந்தேச	- இல்லாமலிருக்குகையிலும்,
லக்ஷ்மணேச	- லக்ஷ்மணனும் அப்படியே இல்லாமல்

ஸஹஸ்ராசு:	- இத்திரன்
ஸாசீம்	- இந்நிராணியை
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
வைதேஹிம்	- வைதேகியை
யதாஸுகம்	- அனாயாசமாய்
ஆனமிஷ்யாமி	- கவர்ந்து கொண்டுபோய் விடுவேன்.

एवं कृत्वा त्विदं कार्यं यथेष्टं गच्छ राक्षस ।

राजस्याधं प्रदास्यामि मारीच तव सुवत ॥

ஏவம் க்ருத்வா த்விதம் கார்யம் யதேஷ்டம் கச்ச ராக்ஷஸ ।

ராஜ்யஸ்யார்தம் ப்ரதாஸ்யாமி மாரீச தவ ஸுவர்த ॥

ராக்ஷஸ	- 'அரக்க'
இதம்	- இந்த
கார்யம்	- காரியத்தை
ஏவம் து	- இப்படியே
க்ருத்வா	- முடித்துவிட்டு,
யதேஷ்டம்	- உனது இஷ்டம்போல்
கச்ச	- போய்விடு.
ஸுவ்ரத்த	- பெரும் செயல்களையுடைய
மாரீச	- மாரீச
ராஜ்யஸ்ய அர்தம்	- ராஜ்யத்திற் பாதியை
தவ	- உனக்கு
ப்ரதாஸ்யாமி	- கொடுப்பேன்.

22

23

गच्छ सीर्य शिवं मां कार्यस्यास्य विवृद्धये ।

अहं त्वानुगमिष्यामि सख्यो दण्डकावनम् ॥

கச்ச ஸௌம்ய ஸிவம் மார்கம் கார்யஸ்யாஸ்ய விவ்ருத்தயே ।

அஹம் த்வானுகமிஷ்யாமி ஸரதோ தண்டகாவனம் ॥

ஸௌம்ய	- 'நன்பன'
அஸ்ய கார்யஸ்ய	- இந்தக் காரியத்தை
விவ்ருத்தயே	- முடிப்பதற்காக
ஸிவம் மார்கம்	- நல்ல வழியில்
கச்ச	- செல்.
அஹம்	- நான்
தண்டகாவனம்	- தண்டகாவனத்திற்கு
ஓரத:	- ரத்திலேறிக்கொண்டு
த்வா	- உன்னை
அநுகமிஷ்யாமி	- பின்பற்றி வருவேன்.

प्राप्य सीतामयुद्धेन कथयित्वा तु राघवम् ।

लङ्कां प्रतिगमिष्यामि कृतकार्यः सह त्वया ॥

ப்ராப்ய சீதாமயுத்தேந வஞ்சயித்வா து ராகவம் ।

லங்காம் ப்ரதிகமிஷ்யாமி க்ருதகார்ய: ஸஹ த்வயா ॥

ராகவௌ	- 'ராமலக்ஷ்மணர்களை
அயுத்தேந து	- போருக்கிடங்கொடாமலே
வஞ்சயித்வா	- வஞ்சித்து,
ஸீதாம்	- சீதையை
ப்ராப்ய	- அடைந்து,
க்ருதகார்ய:	- கிருதகிருத்யனாய்
த்வயா ஸஹ	- உன்னோடுகூடவே
லங்காம் ப்ரதி	- லங்கைக்கு
கமிஷ்யாமி	- போவேன்.

न चेत् करोषि मारीच हन्मि त्वामहमद्य वै ।

एतत् कार्यमवश्यं मे बलादपि करिष्यसि ॥

ந சேத் கரோஷி மாரீச ஹன்மி த்வாமஹமத்ய வை ।

ஏதத் கார்யமவஸ்யம் மே பலாதபி கரிஷ்யஸி ॥

மாரீச	- 'மாரீச'
கரோஷி ந சேத்	- செய்யாதபடிக்குத்தில,
த்வாம்	- உன்னை
அஹம்	- நான்
அத்யைவ	- இப்பொழுதே
ஹன்மி வை	- கொன்றுவிடுவேன்.
மே	- எனது

24

25

26

ஏதத்	- இந்த
காரியம்	- காரியத்தை
பலாத் அபி	- நிர்ப்பந்தத்தால் என்றாலும்
அவஸ்யம்	- அவச்யமாய்
கரிஷ்யமி	- நீ செய்தே தீரவேண்டும்.
ராஜி ஹி ப்ரதிகூலஸ்தோ ந ஜாது சுயமேதே	
ராஜோ ஹி ப்ரதிகூலஸ்தோ ந ஜாது ஸுகமேதே	27
ராஜு:	- ஓர் அரசனுக்கு
ப்ரதிகூலஸ்தை:	- விருப்பத்திற்கு மாறி நடப்பவன்
ஜாது	- ஒருக்காலும்
ஸுகம்	- நல்வாழ்வை
ந ஏததே	- அடைய மாட்டான்.
ஹி	- இது திண்ணம்.

आसाद्य ते जीवितसंशयस्ते मृत्युपूर्वो ह्यद्य मया विरुध्य ।

एतद्यथावत् प्रतिगृह्य बुद्ध्या यदत्र पर्ययं कुरु तस्या त्वम् ॥

ஆஸாத்ய தம் ஜீவிதஸம்ஸயஸ்தே
மருத்யுர்த்துவோ ஹ்யத்ய மயா விருத்ய ।

ஏதத்யதாவத் பரிக்குஹ்ய புத்த்யா
யதத்ர பத்யம் குரு தத் ததா த்வம் ॥

தம்	- அவனை
ஆஸாத்ய	- ஆட்டின்,
தே	- உனக்கு
ஜீவித ஸம்ஸய:	- பிழைத்தாலும் பிழைக்கலாம் என்கிற எண்ணமுடைய ஆபத்துத்தான்.
மயா	- என்னோடு
விருத்ய	- விரோதிப்பின்
அத்ய	- இப்பொழுதே
மருத்யு:	- சாவு
தருவ: ஹி	- திண்ணம்.
ஏதத்	- இதை
யதாவத்	- உள்ளபடி
புத்த்யா பரிக்குஹ்ய	- தீர்க்காலோசனைசெய்து,
அத்ர	- இவ்விஷயத்தில்
யத்	- ஏது
பத்யம்	- ஹிதமோ,
தத்ததா	- அதையே
த்வம் குரு	- நீ செய்.

இத்யாஸ்தே ப்ரதீதே ஸாஸ்யணே வாஸ்பரீகீயே ஆதிதாஸ்யே
ஏதம்ஸம்ஸதி ஸஜ்ஜஸ்கிஸ்யம் ஸம்ஸதிஸ்யம் ஆஸ்ய கான்டே
மாயாம்குக் ருப பரிசுஹ நிபந்ததோ தம் சத்வாஸம்ஸ: ஸக்: ॥

ஏக சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க: - 41

आसतोऽराजवद्वाक्यं प्रतिकूलं निशाचरः ।

अक्षयित् पर्यं बान्धव्यं मरीचो राजसाविषम् ॥

ஆஸுப்தோர் ராஜவத்வாக்யம் ப்ரதிகூலம் நிஸாசர:	1
அப்ரவீத் பருஷம் வாக்யம் மாரீசோ ராஷஸாதிபம் ॥	
ப்ரதிகூலம்	- தீங்கை விளைவிக்கத்தக்க
வாக்யம்.	- சொல்லை
அராஜவத்	- அரசனுக்கடக்காதவண்ணம்
ஆஸுப்த:	- செய்ய ஆக்கினை பெற்ற
நிஸாசர:	- அரக்கனான
மாரீச:	- மாரீசன்,
பருஷம் வாக்யம்	- கொடிய சொல்லை
ராஷஸாதிபம்	- ராஷஸ மன்னனைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

केनायमुपदिष्टस्ते विनाशः पापकर्मा ।

सपुत्रस्य सराष्टस्य सामात्यस्य निशाचर ॥

கேநாயமுபதிஷ்டஸ்தே விநாஸ: பாபகர்மணா ।
ஸபுத்ரஸ்ய ஸராஷ்ட்ரஸ்ய ஸாமாத்யஸ்ய நிஸாசர ॥

நிஸாசர	- 'அரக்க!
தே	- உனக்கு
ஸ புத்ரஸ்ய	- புத்திரர்களோடு கூடவும்,
ஸ ராஷ்ட்ரஸ்ய	- ராஜ்யத்தோடு கூடவும்,
ஸாமாத்யஸ்ய	- ஸந்திரிகளோடு கூடவும்,
அயம்	- இந்த
விநாஸ:	- அழிவு
பாபகர்மணா	- பாபியாகிய
கேந	- எவனால்
உபதிஷ்ட:	- உபதேசிக்கப்பட்டது.

कस्त्वया सुखिना राजन्नाभिनन्दति पापवृत्तम् ।

केनदमुपदिष्टं ते मृत्युहारमपावृत्तम् ॥

கஸ்த்வயா ஸுகிநா ராஜன் நாபிநந்ததி பாபக்ருத் ।	3
கேநேதமுபதிஷ்டம் தே மருத்யுத்வா மபாவருதம் ॥	
ராஜன்	- அரசே.
ஸுகிநா	- சுகமே வாழும்
த்வயா	- உள்ளால்

பாபக்ருத்	- பாபியாகிய
க:	- எவன்
ந அபிநந்ததி	- திருப்தி அடையவில்லை.
இந்தம்	- இந்த
மருத்யு த்வாரம்	- எமனது வீட்டுவாசல்
அபாஸ்குதம்	- திறந்திருப்பதாக
கேந	- எவனால்
இத	- உனக்கு
உபதிஷ்டம்	- சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

शत्रवस्तव सुव्यक्तं हिनवीर्या निशाचराः ।

इच्छन्ति त्वां विनश्यन्तमुपरुद्धं बलीयसा ॥

சுதரவஸ்தவ ஸுவ்யக்தம் ஹிந வீர்யா நிசாசரா: ।

இச்சந்தி த்வாம் விநஸ்யந்த முபருத்தம் பலியஸா ॥

தவ	- உனது
ஹிந வீர்யா:	- குறைந்த பலமுள்ள
நிசாசரா:	- அரக்கர்கள்
சுதரவ:	- மற்றுமுள்ள சத்துருக்கள்,
பலியஸா	- உன்னிலும் பலசாலியால்
த்வாம்	- உன்னை
உபருத்தம்	- தகையப்பட்டு
விநஸ்யந்தம்	- நாசமடைகிறவனாய்
ஸுவ்யக்தம்	- இச்சந்தி - எதிர்பார்க்கின்றனர்.

केनेदमुपदिष्टं ते सुद्रेणाहितवादिना ।

यस्त्वामिच्छति नश्यन्तं स्वकुलेन निशाचर ॥

கேநேதமுபதிஷ்டம் தே சுதரேணாஹிதவாதிநா ।

யஸ்த்வாமிச்சதி நஸ்யந்தம் ஸ்வக்ருநேத நிசாசர ॥

க்ஷுத்ரேண	- அப்பலும்
அஹிதவாதிநா	- அகிதத்தை சொல்லுவவனுமான (கெட்டதை)
கேந	- எவனால்
இதம்	- இது
தே	- உனக்கு
உபதிஷ்டம்	- உபதேசிக்கப்பட்டது.
நிசாசர	- அரக்க
ய:	- எந்த அவன்
த்வாம்	- உன்னை
ஸ்வக்ருநேத	- அவனது குழ்ச்சியால்
நஸ்யந்தம்	- நாசமடைந்தவனாக
இச்சதி	- விரும்புகிறான்.

4

5

वध्याः खलु न हन्यन्ते सचिवास्तव रावण ।

यः त्वामुत्पथ्यमारुद्धं न निपुह्यन्ति सर्वशः ॥

வத்யா: கலு ந ஹந்யந்தே ஸசிவாஸ்தவ ராவண ।

யே த்வாமுத்தபதமாருடும் ந திக்ருண்ஹந்தி ஸர்வஸு: ॥

ராவண	- 'ராவணா'
யே	- எவர்கள்
உத்தபதம் ஆருடம்	- துர்மர்க்கத்தில் புகுந்த
த்வாம்	- உன்னை
ஸர்வஸு:	- ஸர்வபிரகாரத்திலும்
திக்ருண்ஹந்தி ந	- தடுக்காதிருக்கின்றார்களோ;
தவ	- உனது
ஸசிவா:	- அந்த மந்திரிகள்
வத்யா: கலு	- கொல்லப்பட்ட வேண்டியவர்களாயிருந்தும்
ந ஹந்யந்தே	- கொல்லப்பட்டாதிருக்கின்றனர்.

अमात्यैः कामवृत्तो हि राजा कापथ्यमाश्रितः ।

निग्राह्यः सर्वथा सन्निधं निग्राह्यो निग्राह्यसः ॥

அமாத்யை: காமவ்ருத்தோ ஹி ராஜா காபத்யமாஸ்ரித: ।

நிக்ராஹ்ய: ஸர்வதா ஸத்பிர் ந நிக்ராஹ்யோ திக்ருஹ்யஸே ॥

காமவ்ருத்த:	- 'மனம்போனபடி நடக்கின்றவனும்,
காபதம்	- துர்மர்க்கத்தை
ஆஸ்ரித:	- அடைந்தவனுமாகிய
ராஜா	- ஓர் அரசன்.
ஸத்பி:	- நல்ல
அமாத்யை:	- மந்திரிமார்களால்
ஸர்வதா	- எப்படியும்
நிக்ராஹ்ய:	- தடுக்கப்பட வேண்டியவன்.
நிக்ராஹ்ய:	- தடுக்கப்பட வேண்டியவனாகிய நீ,
ந திக்ருஹ்யஸே	- தடுக்கப்படாதிருக்கின்றனை,
ஹி	- இது நினைனம்.

धर्ममर्थं च कामं च यशश्च जयतां वर ।

स्वामिश्रसादात् सचिवाः प्राप्नुवन्ति निशाचर ॥

தர்மமர்த்தம் ச காமம் ச யஸஸ்ச ஜயதாம் வர ।

ஸ்வாமிஸ்ரஸாடாத் ஸசிவா: ப்ராப்துவந்தி நிசாசர ॥

ஜயதாம் வர	- 'ஜயசாலிகளிலுத்தமரே'
நிசாசர	- அரக்கர்
ஸசிவா:	- மந்திரிமார்கள்

6

7

8

தர்மம்	- தர்மத்தையும்,
அர்த்தம்	- பொருளையும்,
காமம்	- வேண்டியவற்றையும்,
யஸ: ச	- புகழையும்,
ஸ்வாமி ப்ரஸாதாத்	- அரசனின் கேட்கத்தால்
ப்ராப்நுவந்தி	- அடைகிறார்கள்.

विषयं तु तत्सर्वं व्यर्थं भवति रावण !

व्यसनं स्वामिवैगुण्यात् प्राप्नुवन्तीतरे जनाः ॥

விபர்யயே து தத்ஸர்வம் வ்யர்ந்தம் பவதி ராவண !
வ்யஸனம் ஸ்வாமிவைகுண்யாத் ப்ராப்நுவந்தீதரே ஜநா: ॥

ராவண	- 'ராவணா]
விபர்யயே	- மாறில்
தத் ஸர்வம்	- அவையெல்லாமும்
வ்யர்ந்தம் து	- நிஷ்பிரயோஜனமாகவே
பவதி	- ஆகிறது.
ஸ்வாமி வைகுண்யாத்	- அரசனது கேட்கக்குறைவால்
இதரே	- மற்ற
ஜநா:	- ஜனங்கள்
வ்யஸனம்	- கஷ்டத்தை
ப்ராப்நுவந்தி	- அடைகிறார்கள்.

राजमूलो हि धर्मश्च याशच जयतां वर ।

तस्मात् सर्वास्ववस्थानु रक्षितव्या नराधिपाः ॥

ராஜமூலோ ஹி தர்மஸ்ச யஸ: ச ஜயதாம் வர !
தஸ்மாத் ஸர்வாஸ்வவஸ்தாஸு ரக்ஷிதவ்யா ந்ராதிபா: ॥

தர்ம: ச	- தர்மமென்பது
ராஜமூல:	- அரசனாகிய மூலவேரையுடையது.
யஸ: ச ஹி	- புகழும் அப்படியே.
ஜயதாம் வர	- ஜயசாலிகளிலுத்தம!
தஸ்மாத்	- ஆகையால்
ந்ராதிபா:	- மன்னர்கள்,
ஸ்வாஸு	- எல்வா
அவஸ்தாஸு	- சமயங்களிலும்
ரக்ஷிதவ்யா:	- நன்கு காப்பாற்றப்பட வேண்டியவர்கள்.

राज्यं पालयितुं शक्यं न क्षीणं निशाचर !

न चापि प्रतिकूलैर्न नाविनीतेन राक्षस ॥

ராஜ்யம் பாலயிதும் ஸக்யம் ந தக்ஷணே நிஸாசர !
நசாபி ப்ரதிஃகூலே நாவிந்தேந ராக்ஷஸ ॥

9

10

11

நிஸாசர	- 'அரக்க!
ராஜ்யம்	- ராஜ்யத்தை
பாலயிதும்	- ரக்ஷிக்க
தக்ஷணே	- கொடியவனாவல்
ந ஸக்யம்	- முடியாது.
ப்ரதிஃகூலேந அபி	- ஜனங்களுக்கு விரோதமாய் நடப்பவனாலும்
ந	- முடியாது..
ராக்ஷஸ	- ராக்ஷஸ!
அவிந்தேந ச	- இந்நிரியநிக்கிரஹயில்லாதவனாலும்
ந	- முடியாது.

ये क्षीणमन्त्राः सविवा मय्यन्ते सह तेन वै ।

विषमेषु संसृज्य वीचा मन्दसारथ्यो यथा ॥

யே தக்ஷணமந்த்ரா: ஸசிவா பஜ்யந்தே ஸஹ தேந வை ।

விஷமேஷு துரகா: ஸீக்ரா மந்தஸாரதயோ யதா ॥

யே	- எந்த
ஸசிவா:	- மந்திரிமார்கள்
தக்ஷண மந்த்ரா: வை	- துர்போதனையுற்றவர்களோ, அவர்கள்
தேந ஸஹ	- அந்த ராஜாவோடு கூடவே
விஷமே	- விமோபள்ளஸ்தலத்தில்
ஸீக்ரா:	- கடுவேகமுள்ளவைகளும்
மந்த ஸாரத்ய:	- திறமையற்ற பாகர்களையுடையவைகளுமான
துரகா: யதா	- குதிரைகள்போலவே
பஜ்யந்தே	- நாசமடைகிறார்கள்.

बहवः साधयो लोके युक्ता धर्ममनुष्ठिताः ।

परवानमपराधिन विनष्टाः सपरिच्छदाः ॥

பஹவ: ஸாதயோ லோகே யுக்தா தர்மமநுஷ்டிதா: ।

பரேஷாமபராதேந விநஷ்டா: ஸபரிச்சதா: ॥

லோகே	- உலகில்
தர்மம்	- தர்மத்தை
அநுஷ்டிதர:	- அநுஷ்டிக்கிறவர்களும்,
யுக்தா:	- தர்மசிந்தனையுற்றவர்களுமான
ஸாதவ:	- சாதுக்கள்
பஹவ:	- அநேகர்,
பரேஷாம்	- பிறர்களின்
அபராதேந	- தோஷத்தால்
ஸபரிச்சதா:	- பரிவாரங்களுடன் கூடவே
விநஷ்டா:	- அழிந்திருக்கின்றார்கள்.

12

13

स्वामिना प्रतिकूलेन प्रजातिक्षणेन रावण ।

स्वयमाणा न वर्धन्ते मेधा गोमायुना यथा ॥

ஸ்வாமிநா ப்ரதிகூலேந ப்ராஜாதிக்ஷணேந ராவண ।

ரக்ஷ்யமாணா ந வர்தந்தே மேஷா கோமாயுநா யதா ॥

14
ராவண - 'ராவணா'
திக்ஷணேந - கொடியவனும
ப்ரதிகூலேந - பிரஜைகளின் நன்மையை கருதாதவனுமான
ஸ்வாமிநா - மன்னனால்
ரக்ஷ்யமாணா - பாதுகாக்கப்படும்
ப்ராஜா - பிரஜைகள்
கோமாயுநா - ஓர்நரிபால்
மேஷா - ஆடுகள்
யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
வர்தந்தே ந - விருத்தியடையமாட்டார்கள்.

अवश्यं विनशिष्यन्ति सर्वे रावण राक्षसाः ।

येषां त्वं कर्कशो राजा दुर्मुखिरजितेन्द्रियः ॥

அவஸ்யம் விநஸிஷ்யந்தி ஸர்வே ராவண ராக்ஷஸா : ॥

யேஷாம் த்வம் கர்கசோ ராஜா துர்புத்திரஜிதேந்த்ரிய : ॥

15
ராவணா - 'ராவணா'
யேஷாம் - எவர்களுக்கு
த்வம் - நீ
கர்கஸ - அஞ்சா நெஞ்சனாய்,
துர்புத்திர - துர்புத்தியுள்ளவனாய்,
அஜிதேந்த்ரிய - ஐம்புலன்களை அடக்காதவனுமாய்,
ராஜா - அரசனாகிறாயோ;
ராக்ஷஸா - (அந்த) அரக்கர்கள்
ஸர்வே - எல்லோருமே
அவஸ்யம் - கட்டாயமாய்
விநஸிஷ்யந்தி - நாசமடையப் போகிறார்கள்.

तदिदं काकतालीयं घोरमासादितं मया ।

अत्रैव शोचनीयस्त्वं ससैन्यो विनशिष्यसि ॥

ததிர்தம் காகதாலீயம் கோரமாளாதிதம் மயா ।

அத்ரைவ ஸோசநீயஸ்த்வம் ஸசைநயோ விநஸிஷ்யஸி ॥

16
தத் - அந்த
இதம் - இந்த
கோரம் - கஷ்டம்
மயா - என்னால்
காகதாலீயம் - காக்கை வரவும் தற்செயலாய் பனம்பழம்
வீழ்ந்ததும் என்றபடி.

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

ஆலாதிதம் - அடையப்பட்டிருக்கிறது;
அத்ர - இவ்விஷயத்தில்
ஸோசநீய - விசாரப்படுத்தக்கவனாகிய
த்வம் ஏவ - நீயும்
ஸ்ஸைந்ய - சேனைகளுடன் கூடவே
விநஸிஷ்யஸி - மடிந்துபோகப் போகின்றாய்.

मां निहत्य तु रामस्य न शिरास्यं वक्ष्यति ।

अनेन कृतकृत्योऽस्मि म्रिये यदरिणा हतः ॥

மாம் நிறுத்ய து ராமஸ்ச ந சிராத் த்வாம் வதிஷ்யதி ।

அநேந க்ருத க்ருத்யோஸ்மி ம்ரியே யதரிணா ஹத : ॥

17
ராம - 'ராமன்',
மாம் - என்னை
நிறுத்ய து - கொன்றுவிட்டு,
நசிராத் - சீக்கிரமாகவே
த்வாம் ச - உன்னையும்
வதிஷ்யதி - கொல்லப் போகிறான்.
அரிணா - புண்யாத்மாவால்
ஹத - கொல்லப்பட்டவனாய்
ம்ரியே - நான் இப்பவே சாகின்றேன்.
யத் அநேந - என்கிற இந்தக் காரணத்தால்
க்ருத க்ருத்ய - நல்வினையனாய்
ஆஸ்மி - ஆகிறேன்.

दर्शनादेव रामस्य हतं मामवधारय ।

आत्मानं च हतं विद्धि हत्वा सीतां सबान्धवम् ॥

தர்ஸநாதேவ ராமஸ்ய ஹதம் மாமவதாரய ।

ஆத்மநாத்ம ச ஹதம் வித்தி ஹருத்வா ஸீதாம் ஸபாந்த்வம் ॥

18
ராமனை - 'ராமனை'
தர்ஸநாத் - ஏவ - கண்டமாத்திரத்திலேயே
மாம் - என்னை
ஹதம் - கொல்லப்பட்டவனாய்
அவதாரய - நீ நிச்சயித்துக்கொள்.
ஸீதாம் - சீதையை
ஹருத்வா ச - கவர்ந்து வந்ததும்,
ஆத்மானம் - உன்னையும்
ஸ பாந்த்வம் - உறவினர்களுடன்
ஹதம் - கொல்லப்பட்டவனாய்
வித்தி - நீ உணர்க.

आनयिष्यसि चेत् सीतामाश्रमात् सहितो मया ।

नैव त्यमसि नाहं च नैव लज्जा न राक्षसाः ॥

ஆனபிஷ்யஸி சேத் ஸீதாமாஸ்ரமாத் ஸஹிதோ மயா ।

நைவ த்வமஸி நஹம் ச நைவ ஸங்கா ந ராக்ஷஸா: ॥

மயா ஸஹித: - 'என்னுடன் கூடிய நீ
ஸீதாம். - சீதையை
ஆஸ்ரமாத் - ஆஸ்ரமத்திலிருந்து
ஆனபிஷ்யஸி - எடுத்துவந்து விடுகிறாய்
சேத் - ஆனால்,
த்வம் ஏவ - த்வம்,
ந அஸி - உய்யாய்.
அஹம் ச - நானும்,
ந - உய்யேன்,
ஸங்கா ஏவ - இலங்கையும்,
ந - இராது.
ராக்ஷஸா: - அரக்கர்களும்
ந - உய்யார்கள்.

निवार्यमाणस्तु मया हितेषिणा न मृष्यसे वाक्यमिदं निशाचर ।

परेतकत्या हि गतायुषो नरा हितं न गृणन्ति सुहृद्भिरितम् ॥

நிவார்யமாணஸ்து மயா ஹிதைஷிணா
ந ம்ருஷ்யஸே வாக்க்யமிதம் நிஸாசர ।

பரேதகல்பா ஹி கதாயுஷோ நரா
ஹிதம் ந க்ருணஹந்தி ஸுஹ்ருத்பிரிதம் ॥

நிஸாசர - அரக்கர்
ஹிதைஷிணா - நன்மையைக்கோரும்
மயா - என்னால்
நிவார்யமாண: து - தடுக்கப்படுகிறவனாக இருக்கையிலும் நீ
இதம் - இந்த
வாக்க்யம் - நற்போதனையை
ந ம்ருஷ்யஸே - ஏற்றுக்கொள்ளாதிருக்கின்றனை.
கதாயுஷ: - ஆயுள்குன்றி
பரேதகல்பா: - பிணங்களுக்கு சமாமமாகிய
நரா: - மனிதர்கள்
ஸுஹ்ருத்பி: - நன்பர்களால்
ஈரிதம் - சொல்லப்பட்ட
ஹிதம் ஹி - நற்புத்தியையும்
ந க்ருணஹந்தி - ஏற்றுக்கொள்கிறார்களில்லை.

19

20

இத்யாப்யே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ஸ்ரீராமேஸ்வரே ஸுஹ்ருதபாசம் ஸம்ஸரிதபாசம் ஆரண்ய காண்டே
ராவண திந்த நாம ஏகாத்வாரிமய: ஸங்க: ॥

த்விசத்வாரிமய: ஸங்க: - 42

एवमुक्त्वा तु पृथक् मारीचो रावणं ततः ।

गच्छावेत्यब्रवीदीनो भयाद्गन्निश्चरप्रभो: ॥

ஏவமுக்த்வா து பருஷம் மாரீசோ ராவணம் தத: ।

கச்சாவேத்யப்ரவீத் தீநோ பயாத் ராத்ரிஞ்சர ப்ரபோ: ॥

மாரீச: - மாரீசன்
ஏவம் - மேற்கண்ட
பருஷம் - கடுஞ்சொல்லை
உக்த்வா து - சொல்லிய பின்னர்,
ராத்ரிஞ்சர ப்ரபோ: - அரக்கரசனிடத்திலு
பயாத் - பயத்தால்
தீந: - மனம் நொந்தவனாய்
தத: - அப்பொழுது
ராவணம் - ராவணனைப் பார்த்து
கச்சாவ - 'நாம் இருவரும் போவோம்'
இதி - என்றும்
அப்ரவீத் - சொன்னான்.

उष्टः सोऽहं पुनस्तेन शरचापासिधादिना ।

मद्यद्यद्यतशस्त्रेण विनष्टं जीवितं च मे ॥

தருஷ்ட: ஸோஹம் புனஸ்தேந ஸரசாபாஸிதாரிணா ।

மத்யத்யதயதஸத்ரேண விநஷ்டம் ஜீவிதம் ச மே ॥

ஸரசாபாஸிதாரிணா - 'பாணம், வில், கத்தி இவைகளை தரித்தவனும்,
மத்வதோத்யத - என் வதைக்கென்று சித்தமாக்கப்பட்ட
ஸஸ்த்ரேண ச - ஆயுதங்களையுடையவனுமான
தேந - அவனால்
அஹம் - நான்
த்ருஷ்ட: - பார்க்கப்பட்டேன்
புன: - என்றால்,
மே - எனது
ஜீவிதம் ச - உயிரும்
விநஷ்டம் - ஒழிந்ததே.

न हि राम पराक्रम्य जीवन् प्रतिनिवर्तते ।

वर्तते प्रतिस्मोऽसी यमदण्डहतस्य ते ॥

ந ஹி ராமம் பராக்ரம்ய ஜீவன் ப்ரதி நிவா் ததே ।

வர்ததே ப்ரதிருபோஸேன யமதண்ட ஹதஸ்ய தே ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

1

2

3

ராமம்	-	ராமனை
பராக்ரமம்	-	எதிர்த்து.
ஜீவன்	-	உயிரோடு இருப்பவனாய்
ந ப்ரதிநிவர்த்தே ஹி	-	திரும்புகிறதேயில்லை.
யமதண்ட ஹதஸ்ய	-	யமனது தண்டனைக்கு பாத்திரனாகிவிட்ட
தே	-	உணக்கு
அஸௌ	-	இவன்
ப்ரதிருப:	-	அவனுக்குகொண்டவனாய், (ப்ரத்தியக்ஷயமணாய்)
வர்த்துதே	-	வந்திருக்கிறான்.

किं नु शक्यं मया कर्तुमेवं त्वयि दुरात्मनि ।

एष गच्छाम्यहं तात स्वसि तैःस्तु निशाचर ॥

கிம் நு	சக்யம்	மயா	கர்த்தம்	ஏவம்	த்வயி	துராத்மநி
ஏஷ	கச்சாம்	யஹம்	தாத	ஸ்வஸ்தி	தேஃஸ்து	நிஸாசர ॥
ஏவம்	-	இப்படியாய்	-	துராத்மாவாகிய	-	துராத்மநி
த்வயி	-	உன் விஷயத்தில்	-	என்னால்	செய்வதற்கு,	-
மயா	கர்த்தம்	-	சாத்தியமானது	-	என்ன	இருக்கிறது.
சக்யம்	-	அப்பா	-	நான்	-	அஹம்
கிம் நு	-	இதோ	போகின்றேன்.	-	நிஸாசர	-
தாத	-	உணக்கு	-	நலமுண்டாகட்டும்.	-	ஸ்வஸ்தி

प्रहृष्टस्त्वभवतो न वचनेन स रावणः ।

परिष्वज्य सुसंश्लिष्टमिदं वचनमब्रवीत् ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டஸ்த்வபவத்தேந	வசநேந	ஸ ராவண:
பரிஷ்வஜ்ய	ஸுஸம்ஸலிஷ்டம்	இதம் வசனமப்ரவீத் ॥
ராவண:	-	ராவணன்
து	-	இவ்விஷயத்தில்
தேந வசநேந	-	அந்த மொழியால்
ப்ரஹ்ருஷ்ட:	-	மிகவும் களித்தவனாக
அபவத்	-	ஆயினன்.
ஸ:	-	அவன்
ஸுஸம்ஸலிஷ்டம்	-	இறுகத்தழுவி,
பரிஷ்வஜ்ய	-	

4

5

இதம்	-	பின்வரும்
வசனம்	-	சொல்லை
அப்ரவீத்	-	சொன்னான்.

एतच्छीघ्रं यत्कृत्ते मच्छन्दादिषु सावितम् ।

इदानीमसि मारीचः पूर्वमस्य निशाचरः ॥

ஏதச்சௌண்டாய யுத்தம் தே மச்சந்ததிவ பாஷிதம் ।

இதானிமஸி மாரிச: பூர்வமஸ்ய நிஸாசர: ॥

தே	-	உன்னுடைய
ஏதத்	-	இந்த
சௌண்டாய யுத்தம்	-	விரதனைமை நன்கு விளங்கக் காட்டுகிறதான்
பாஷிதம்	-	சொல்
மச்சந்தாத் இவ	-	என் விருப்பின்படியே இருக்கிறது.
இதானிம	-	இப்பொழுதுதான்
மாரிச:	-	மாரிசனென்னும் அரக்கனாய்
அஸி	-	விளங்குகின்றனை.
பூர்வம்	-	இந்த முத்தி
அஸ்ய:	-	வேறொரு
நிஸாசர:	-	அரக்கனாய் இருந்தாய்.

आख्यातामयं शीघ्रं स्वो रणविभूषितः ।

मया सह तथा युक्तः पिशाचवदने खरः ॥

ஆறுமயதாமயம் ஸீக்ரம் தேந ரணவிபூஷித: ।

மயா ஸஹ ததா யுத்த: பிஸாசவதனை: கரை: ॥

ரத்த விபூஷித:	-	ரதங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும்,
பிஸாச வதனை:	-	பேய்முக்களுற்ற
கரை:	-	கேரவேறு கழுதைகளால்
யுத்த: ததா	-	யுத்தப்பெற்றதுமான
ரத:	-	ரதம்
அயம்	-	இதோ இருக்கிறது.
மயா ஸஹ	-	என்னோடுகூடவே
ஸீக்ரம்	-	சீக்கிரமாய்
ஆறுமயதாம்	-	ஆறுகொள்ளப்பட்டும்.

प्रलीमयित्वा वेदेहं ययौ मन्त्रमुहसि ।

तां शून्ये प्रसभं सीतामानयिष्यमि मैथिलीम् ॥

ப்ரலோபயித்வா வேதேஹிம் யயேஷ்டம் கந்தமூர்ஹஸி ।
தாம் ஸமினயே ப்ரஸபம் எதேஹிஷ்யமி மைதிலிம் ॥

6

7

8

வெதேஹீம்	- 'வெதேஹீயை
ப்ரலோபயித்வா	- வஞ்சித்துவிட்டு,
யதேஷ்டம்	- உனதிஷ்டப்படி.
கந்தும் அர்ஹஸி	- நீபோகலாம்.
தாம்	- அந்த
மைதிலீம்	- மிதிவை மன்னன் மகளாகிய
ஸீதாம்	- சீதையை
ஸூன்யே	- ஒருவருமில்லாத சமயத்தில்
ப்ரஸபம்	- பலாத்கரித்து
ஆநயிஷ்யாமி	- தூக்கிக்கொண்டு வந்துவிடுகிறேன்.

ततो रावणमारीचो विमानमिव तं रथम् ।

आरुह्य ययतुः शीघ्रं तस्मादाश्रममण्डलात् ॥

ததோ ராவணமாரீசௌ விமானமீவ தம் ரதம் ।
ஆருஹ்ய யயது: ஸீக்ரம் தஸ்மாதாஸ்ரம மண்டலாத் ॥

தத:	- அப்பொழுது
ராவண மாரீசௌ	- ராவணனும் மாரீசனும்,
விமானம் இவ	- விண்ணிடைமீல் செல்லவல்ல தெய்வ விமானம் போன்றதான

தம் ரதம்	- அந்த ரதத்தில்
ஸீக்ரம்	- சீக்கிரமாகவே
ஆருஹ்ய	- ஏறிக்கொண்டு,
தஸ்மாத்	- அந்த
ஆஸ்ரம மண்டலாத்	- ஆஸ்ரம எல்லையிலிருந்து
யயது:	- சென்றார்கள்.

तथैव तत्र पश्यन्ती पतनानि वनानि च ।

गिरिंश्च सरितः सर्वां राष्ट्राणि नगराणि च ॥

ததைவ தத்ர பஸ்யந்தௌ பத்தநாநி வநாநி ச ।
கிரீம்ஸ்ச ஸரித: ஸர்வா ராஷ்ட்ராணி நகராணி ச ॥

தத்ர	- வழியில்
பத்தநாநி	- கடலோரம் இருக்கும் பட்டணங்களையும்,
வநாநி ச	- வனங்களையும்,
கிரீன் ச	- மலைகளையும்,
ஸரித:	- நதிகள்
ஸர்வா:	- எல்லாவற்றையும்.
ராஷ்ட்ராணி	- நாடுகளையும்,
நகராணி ச	- நகரங்களையும்,
பஸ்யந்தௌ	- பார்த்துக்கொண்டே,
ததைவ	- அப்படியே சென்றார்கள்.

9

10

समैत्य दण्डकारण्यं राघवस्याश्रमं ततः ।

ददर्श सहमारीचो रावणो राक्षसाधिपः ॥

ஸமேத்ய தண்டகாரண்யம் ராகவஸ்யாஸ்ரமம் தத: ।

ததர்ஸ ஸஹமாரீசோ ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ॥

ராக்ஷஸாதிப:	- ராக்ஷஸமன்னனாகிய
ராவண:	- ராவணன்,
ஸஹ மாரீச:	- மாரீசனோடுகூட
தண்டகாரண்யம்	- தண்டகாரண்யத்தை
ஸமேத்ய	- அடைந்து,
தத:	- அவ்விடத்தில்
ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராமரது
ஆஸ்ரமம்	- ஆஸ்ரமத்தை
ததர்ஸ	- கண்டான்.

अवतीयं रथात्तस्मात्ततः काञ्चनभूषणात् ।

हस्ते गृहीत्वा मारीचं रावणो वाक्यमब्रवीत् ॥

அவதீர்ய ரதாத் தஸ்மாத் தத: காஞ்சனபூஷணாத் ।
ஹஸ்தே க்ருஹீத்வா மாரீசம் ராவணோ வாக்க்யமப்ரவீத் ॥

ராவண:	- ராவணன்,
தத:	- அவ்விடத்தில்
காஞ்சன பூஷணாத்	- பொன்னாலங்கரிக்கப்பட்ட
தஸ்மாத்	- அந்த
ரதாத்	- ரதத்தினின்று
அவதீர்ய	- இறங்கி,
மாரீசம்	- மாரீசனை
ஹஸ்தே	- கையில்
க்ருஹீத்வா	- பற்றிப்பிடித்துக்கொண்டு,
வாக்க்யம்	- செவ்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத்	- சொன்னான்.

एतज्जामाश्रमपदं दृश्यते कदलीवृत्तम् ।

क्रियतां तत् सखे शीघ्रं यदर्थं वयमागताः ॥

ஏதஜ்ஜாமாஸ்ரமபதம் த்ருஸ்யதே கதலீவ்ருதம் ।

கரியதாம் தத் ஸகே ஸீக்ரம் யதர்தம் வயமாகதா: ॥

ராமாஸ்ரமபதம்	- 'ராமனது ஆஸ்ரமமானது
கதலீவ்ருதம்	- வாழை மரங்களால் சூழப்பெற்றதாய்
ஏதத்	- இதோ
த்ருஸ்யதே	- காணப்படுகிறது.

11

12

13

ஸகே	- அன்பனே!
வதர்த்தம்	- எதற்காக
வயம்	- நாம்
ஆகதா:	- இங்கு வந்திருக்கிறோமோ,
தத்	- அது
ஸீக்ரம்	- இப்பவே
க்ரியதாம்	- ஆரம்பிக்கப்பட்டதும்.

स राघवचः श्रुत्वा मारीचो राक्षसस्तदा ।
मृगो भूत्वाश्रमद्वारि रामस्य विचचार ह ॥

ஸ் ராவணவச: ஸ்ருத்வா மாரிசோ ராக்ஷஸஸ்ததா ।
ம்ருகோ பூத்வா ஆஸ்ரமத்வாரி ராமஸ்ய விச்சார ஹ ॥

ததா	- அப்பொழுது
ஸ:	- அந்த
மாரிச:	- மாரிசனென்னும்
ராக்ஷஸ:	- அரக்கன்
ராவணவச:	- ராவணனுக்கு சொல்லை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
ம்ருக:	- மானாகவே
பூத்வா	- ஆகி,
ராமஸ்ய	- ருராமரது
ஆஸ்ரமத்வாரி	- ஆஸ்ரமத்தின் முன்புறத்தில்
விச்சார	- உவாவினான்.

स तु कस्य समास्थाय महदयुतदर्शनम् ।
मणिप्रदं पुराणं सितாसितमुखकृतिः ॥

ஸ து ரூபம் ஸமாஸ்தாய மஹதயுதத் தர்ஸணம் ।
மணி ப்ரஹ் ஸ்ருங்கக்: ஸிதாஸிதமுகாக்ருதி: ॥

रत्नपद्मोत्पलमुख इन्द्रनीलोत्पलश्रवाः ।
किञ्चिदस्युत्तमिव इन्द्रनीलदलधरः ॥

ரத்ன பத்மோத்பல முக இந்த்ரநீலோத்பலஸ்ரவா: ।
கிஞ்சிதப்யந்ததக்ரீவ இந்த்ர நீல தலாதர: ॥

कुन्देन्दुवज्रसंकाशमुदरं चास्य भास्वरम् ।
मधुकनिमपाक्षं पचकिअत्कसनिमः ॥

குந்தேந்து வஜ்ரஸங்காஸ முதரம் சாஸ்ய பாஸ்வரம்
மதுகநிப பாஸ்வஸ்ச பத்மகிஞ்ஜுலக் ஸந்திப: ॥

14

15

16

17

वेद्यसंकाशपुस्तनुजङ्घः सुसंहतः ।

इन्द्रपुण्ड्रसयणं पुच्छेनोर्ध्वं विराजता ॥

வைடுர்ய ஸங்காஸுருந் தனுஜங்க: ஸுஸம்ஹத: ।
இந்த்ரபுந் ஸஷ்ணேன புச்சேநோர்த்வம் விராஜதா ॥

18

मनीहरः सिन्धुपर्णो रत्ननिर्नाविधिवृतः ।

क्षीण राक्षसो जातो मृगः परमशोभनः ॥

மநோஹர: ஸிந்தித்வரணோ ரத்னநீநாநாவிதர்வ்ருத: ।
க்ஷீணேந ராக்ஷஸோ ஜாதோ ம்ருக: பரமஸோபந: ॥

19

वनं प्रचलयन् रम्यं रामाश्रमपदं च तत् ॥

வனம் ப்ரஜ்வுலயன் ரம்யம் ராமாஸ்ரம பதம் ச தத் ।
ஸ: - அது

மஹதத்த புத தர்ஸணம்-பார்ப்பதற்கு மிகவும் ஆச்சரியகரமாயிருக்கின்ற
ரூபம் - உருவத்தை

ஸமாஸ்தாய து - அடைந்திருக்கையில்,
மணிப்ரவர ஸ்ருங்காக்ர: - சிறந்த ரத்தினங்களாலமையப் பெற்ற

கொம்பு நுனிகளையுடையது.
ஸிதாஸித முகாக்ருதி:- வெளுத்துக் கறுத்துமுள்ள முகத்தோற்றத்தை

உடையது
ரத்ன பத்மோத்பல முக: - செந்தாமரையையும் கருநெய்தலையுமொத்த
முகமுடையது.

இந்த்ர நீலோத்பல - இந்திரநீலத்தையும் உத்பலத்தையுமொத்த
ஸ்ரவா: - காதுகளுடையது.

கிஞ்சித் அப்யந்தத - கொஞ்சம் உயர்ந்த கழுத்தை உடையது.
க்ரீவ: -

இந்த்ர நீல தலாதர: - இந்திரநீலத்துண்டு போன்ற உதட்டை
உடையது.

அஸ்ய உதரம் - இன்னது வயிறு,
குந்தேந்து வஜ்ர - முல்லைமலர், சந்திரன், வைரக்கல்,

ஸங்காஸம் - இவைகளையொத்ததாய்
பாஸ்வரம் ச - அழகுமுற்றது.

மதுகநிப பார்ஸ்வ: ச - இலுப்பைப் பூவை ஒத்த பக்கங்களுடையது.
பத்ம கிஞ்ஜுலக் ஸந்திப: - தாமரைப்பூவின் கரணை நிகர்த்தது.

வைடுர்ய ஸங்காஸ குர:- வைடுர்யங்களை நிகர்த்த கால்க்குள்புகளை
உடையது.
தனுஜங்க: - மெல்லிய முழங்கால்களையுடையது.

ஸுஸம்ஹத: - சதைப்பிடித்த கணுக்களையுடையது.

இந்த்ரபுத் ஸவர்ணேன - வானவில்லை நிகர்ந்து
 ஊர்வம் விராஜதா - உயரத்தில் விளங்கும்
 புச்சேந் - வாலால்
 மநோஹர - மனதைக் கவரச் செய்வது.
 ஸ்நிக்த வர்ண - பளபளப்பான நிறமுள்ளது.
 நாநாவிதை - பற்பல
 ரத்ன - ரத்னங்களால்
 வருத் - பொதியப்பெற்றது.
 ராகுஸ - அரக்கன்
 தத் - அந்த
 ரம்யம் - அழகான
 ராமாஸ்ரம பதம் - ராமனது ஆச்ரமத்தையும்
 வனம் ச - வனத்தையும்
 ப்ரஜ்வலயன் - ஒளிபெறச் செய்துக்கொண்டு
 கருணேந் - ஒரு நொடிப்பொழுதில்
 பரமஸோபந - மிக அழகுவாய்ந்த
 ம்ருக - மானாக
 ஜாத - ஆயினன்.

मनोहरं दर्शनीयं रूपं कृत्वा स राक्षसः ।

प्रलम्बगतिं वेदेष्टुं नानाधातुविविचितम् ॥

विचरन् वनं सर्वं शोडशानि समन्ततः ॥

மனோஹரம் தர்ஸநீயம் ரூபம் க்ருத்வா ஸ ராக்ஷஸஃ ॥

ப்ரலோபநார்தம் வைதேஹயா நாநாதாதுவிசித்ரிதம் ।

விசரம்ஸ்ச வனம் தஸ்மாத் ஸாத்வலாநி ஸமந்ததஃ ॥

ஸ : ராகுஸ - அந்த அரக்கன்,
 மநோஹரம் - மனதிற்குளியதும்
 தர்ஸநீயம் - கண்ணுக்கினியதுமான
 ரூபம் - ரூபத்தை
 க்ருத்வா - எடுத்துக்கொண்டு,
 வைதேஹயா - வைதேகியை
 ப்ரலோபநார்தம் - வஞ்சிப்பதற்காக
 நாநாதாது விசித்ரிதம் - பலவித காவிக்ற்களாலழகுவாய்ந்து விளங்கும்
 வனம் ஸர்வம் - வனம் எங்கும்
 ஸாத்வலாநி - பசும்புற்றரைகளில்
 ஸமந்ததஃ - எங்கும்
 விசரன் ச - திரிந்துகொண்டும் இருந்தான்.

स्वयविन्दुरातिस्त्रिभुत्वा स प्रियदर्शनः ।

विटपीनां किल्लयान् भक्षस्त्वादनं विचचार ह ॥

ருப்யைர்பிந்து ஸதைஸ்சித்ரோ பூத்வா ஸ ப்ரியதர்ஸன : ।
 விடபீநாம் கிலலயான் பங்க்த்வாதன் விசார ஹ ॥

22

ஸ : - அவன்,
 ரூபயை : - வெள்ளிமயமான
 பிந்து ஸதை : - பல புள்ளிகளால்
 சித்ர : - அழகுற்றதாய்
 ப்ரியதர்ஸன : - பார்க்க இனியதாய்
 பூத்வா - ஆகி,
 விடபீநாம் - மரங்களின்
 கிலலயான் - தளிர்களை
 பங்க்த்வா - கடித்து,
 அதன் - தின்றுகொண்டு
 விசார - திரிந்தான்.
 ஹ - காண்ட

कदलीगृहकं गत्वा कर्णिकारानितस्ततः ।

समाश्रयन् मन्दगतिः सीतासंदर्शनं तथा ॥

கதலீக்ருஹகம் கத்வா கர்ணிகாராநிதஸ்ததஃ ।

ஸமாஸ்ரயன் மந்தகதி : ஸீதாஸந்தர்ஸனம் ததா ॥

23

கதலீக்ருஹகம் - வாழைமரங்களால் சூழப்பெற்ற ஆச்ரமத்தை

இதஸ்ததஃ - இங்குமங்கும்

கத்வா - சுற்றிவந்து,

கர்ணிகாராந் - கர்ணிகாரமெனும் விருகங்களையு

மந்தகதி : - மெதுவாய் நடந்தவனாய்

ஸீதாஸந்தர்ஸனம் ததா - சீதாப்ரீராட்டியாருக்கு கட்டிலாகும் வண்ணமாய்

ஸமாஸ்ரயத் - அடைந்தான்.

राजीवचित्रपुष्पः स विरराज यथासुखम् ।

सोमाश्रमपदाम्याशे विचचार यथासुखम् ॥

ராஜீவசித்ரப்ருஷ்ட : ஸ விராஜ மஹம்ருக : ।

ஸமாஸ்ரம பதாப்யாஸே விசார யதாஸுகம் ॥

24

ஸ - அந்த

மஹம்ருக : - மாயாமான்

ராஜீவ சித்ரப்ருஷ்ட : - தாமரை மலர்போல் அழகிய பித்தட்டுகளை

உடையதாய்

விராஜ - விளங்கிற்று.

ராமாஸ்ரம பதாப்யாஸே - ஸ்ரீராமரது ஆச்ரமத்திற்கு அருகில்

யதாஸுகம் - இஷ்டப்படி

விசார - திரிந்தது.

पुनर्गत्वा निवृत्तस्य विद्यवार मृगतमः ।

गत्वा मुहूर्तं त्वरया पुनः प्रतिनिवर्तते ॥

புனர்க்வா நிவ்ருத்தஸ்ச விசார ம்ருகோத்தம: ।
கத்வா முஹூர்தம் த்வரயா புன: ப்ரதிநிவர்த்ததே ॥

ம்ருகோத்தம: - அந்தச் சிறந்த மான்

கத்வா - ஒடி,

நிவ்ருத்த: ச - திரும்புகிறதாய்

புன: - மீண்டும் மீண்டும்

விசார - திரிந்தது.

முஹூர்தம் - சிறிதுகாலம்

த்வரயா - வேகமாய்

கத்வா - ஒடி,

புன: - மீண்டும்

ப்ரதிநிவர்த்ததே - திரும்பி வந்தது.

विशिष्टस्य क्वचिद्भूमौ पुनरेव निषीदति ।

आश्रमद्वारमागम्य मृगयूथानि गच्छति ॥

விக்கிடம்ஸ்ச க்வசித் பூமௌ புனரேவ நிஷீததி ।

ஆஸ்ரமத்வாரமாகம்ய ம்ருகயூதானி கச்சதி ॥

க்வசித் பூமௌ - சில இடத்தில்

விக்கிடன்ச - ஸ்ரீஸ்தலம்,

ஆஸ்ரமத்வாரம் - ஆஸ்ரமத்தின் வாயிலுக்கு

ஆகம்ய - வந்து,

புன: ஏவ - மீளவும்

நிஷீததி - படுகிறது.

ம்ருகயூதானி - மான்கூட்டங்களில்

கச்சதி - சேர்கிறது.

मृगयूथीरनुगतः पुनरेव निवर्तते ॥

ம்ருகயூதாரநுகத: புனரேவ நிவர்த்ததே ।

ம்ருகயூதாத: - மான்கூட்டங்களால்

அநுகத: - பின்பற்றப்பட்டதாய்

புன: ஏவ - மீளவும்

நிவர்த்ததே - திரும்புகிறது.

सीतादर्शनमाकाङ्क्षन् राक्षसो मृगतं गतः ।

परिभ्रमति विव्राणि मण्डलानि विनिष्यन् ॥

ஸீதா த்ரஸனமாகாங்க்ஷன் ராக்ஷஸோ ம்ருகதாம் கத: ।

பரிப்ரமதி சித்ராணி மண்டலாநி விநிஷ்யதன் ॥

ஸீதா த்ரஸனமாகாங்க்ஷன் ராக்ஷஸோ ம்ருகதாம் கத: ।

பரிப்ரமதி சித்ராணி மண்டலாநி விநிஷ்யதன் ॥

ஸீதா த்ரஸனமாகாங்க்ஷன் ராக்ஷஸோ ம்ருகதாம் கத: ।

பரிப்ரமதி சித்ராணி மண்டலாநி விநிஷ்யதன் ॥

25

26

27

ம்ருகதாம் கத: - மாலுருவம் கொண்டு

ராக்ஷஸ: - அரக்கன்,

ஸீதா த்ரஸனம் - சீதைக்கு கட்டபலனாகுதலை

ஆகாங்க்ஷன் - ஆருகியவனாய்

சித்ராணி - அழகிய

மண்டலாநி - கதிகளை

விநிஷ்யதன் - விசயதுகொண்டு

பரிப்ரமதி - சுற்றித்திரிந்தான்.

समुद्दिश्य च तं सर्वं मृगा हस्यं वनेचराः ।

उपागम्य समाधाय विद्ययन्ति दिशो दश ॥

ஸமுத்விஷ்ய ச தம் ஸர்வே ம்ருகா ஹ்யன்யே வநேசரா: ।

உபாகம்ய ஸமாக்ராய வித்ரவந்தி தியோ தஸ ॥

அன்யே - மற்றுமுள்ள

வநேசரா: - ஆஸ்ரமத்திலுள்ள

ம்ருகா: - மான்கள்

ஸர்வே ஹி - எல்லாமும்,

தம் - அதை

ஸமுத்விஷ்ய - கண்டு,

உபாகம்ய - அருகிற்சென்று,

ஸமாக்ராய - மேந்துபார்த்து,

தஸ திய: ச - தஸ திக்குகளிலும்

வித்ரவந்தி - ஒடுகின்றன.

राक्षसः सोऽपि तान् वन्यान् मृगान् मृगवधे रतः ।

प्रच्छादनार्थं भावस्य न भक्षयति संस्पृशन् ॥

ராக்ஷஸ: ஸோஃபி தான் வன்யாந் ம்ருகான் ம்ருகவதே ரத: ।

ப்ரச்சாதநார்த்தம் பாவஸ்ய ந பக்ஷயதி ஸம்ஸ்ப்ருஸன் ॥

ஸ: - அது

ம்ருகவதே - மான்களைக் கொல்வதில்

ரத: - ஆஸக்தியுடைய

ராக்ஷஸ: அபி - அரக்கனாயிருந்தும்,

பாவஸ்ய - சுயரூபத்தை

ப்ரச்சாதநார்த்தம் - மறைப்பதற்காக

தான் - அந்த

வன்யாந் ம்ருகான் - காட்டுமான்களை

ஸம்ஸ்ப்ருஸன் - நக்கிக்கொண்டு

ந பக்ஷயதி - இன்னாநிருந்தது.

तस्मिन्नेव ततः काले वेदेही शुभलीचना ।

कुसुमापचयव्यग्रा पादपानभ्यवर्तत ॥

தஸ்மிந்நேவ தத: காலே வேதேஹி ஸுபலீசனா ।

குஸுமாபசயவ்யகிரா பாடபாநப்யவர்த்தத ॥

தஸ்மிந்நேவ தத: காலே வேதேஹி ஸுபலீசனா ।

குஸுமாபசயவ்யகிரா பாடபாநப்யவர்த்தத ॥

28

29

தஸ்மின்நேவ தத: காலே வைதேஹி ஸுபலோசநா |

குஸுமாபசயவ்யக்ரா பாதபான் அப்யவர் தத ||

தத: - அப்பொழுது
தஸ்மின்நேவ காலே - அதேசமயத்தில்
ஸுபலோசநா - அழகிய கண்களையுடைய
வைதேஹி - சீதாப்பிராட்டியார்,
குஸுமாபசயவ்யக்ரா - புஷ்பம் பறிக்குமுத்தேசங்கொண்டவளாய்
பாதபான் - புஷ்பச்செடிகளை
அப்யவர் தத - கிட்டினார்.

कर्णिकारानशोकाश् चूताश् मदिरक्षणा ।

कुसुमान्यवचिन्वन्ती घचार रुचिरानना ॥

கர்ணிகாராநஸோகாம்ஸச சூதாம்ஸச மதிரேக்ஷணா |

குஸுமான்யவசிந்வந்தி சசார ருசிராநநா ||

மதிரேக்ஷணா - அழகிய கண்களற்றவளும்,
ருசிராநநா - அழகிய திருமுகமண்டலம் படைக்கப்
பெற்றவளுமான, அவள்

குஸுமானி - புஷ்பங்களை
அபசிந்வந்தி - கொய்துகொண்டிருக்கின்றவளாய்
கர்ணிகாராந - கர்ணிகாரம் எனும் விருகங்களுக்கும்,
அஸோகான்ச - அஸோக மரங்களையும்
சூதான்ச - மாமரங்களையும்
சசார - சுற்றிச்சுற்றி உலாவினார்.

अनर्हण्यवासस्य सा त रत्नमयं मृगम् ।

मुक्तामणिविचित्राङ्गं ददर्श परमाङ्गना ॥

அனர்ஹாந்யவாஸஸ்ய ஸா தத் ரத்னமயம் ம்ருகம் |

முத்தாமணி விசித்ராங்கம் ததர்ப பரமங்கநா ||

பரமங்கநா - ஸ்திரீரத்னமும்,
அரண்ய வாஸஸ்ய - வனவாஸத்திற்கு
அனர்ஹா - ஏற்றவளல்லாதவளுமான
ஸா - அவள்,

முத்தாமணி விசித்ராங்கம் - முத்து, மாணிக்கம் இவைகளால் அழகிய
புள்ளிகளையுடைய உடலுடையதும்,

ரத்ன மயம் - ரத்னமயமாயிருக்கிறதுமான
தம் ம்ருகம் - அந்த மாணை
ததர்ப - பார்த்தான்.

सा त रुचिरदन्तोष्ठी रुयधावुत्तुहम् ।

विस्मयोत्प्लुनयना सस्नेहं समुदेषत् ॥

ஸா தம் ருசிரதந்தோஷ்டம் ரூப்யதஷது தநூருஹம் |

விஸ்மயோத்புல்லநயநா ஸஸநேஹம் ஸமுதைசுஷத ||

30

31

32

33

ருசிரதந்தோஷ்டி - அழகிய பற்களையும் உதடுகளையுமுடையவளாகிய
ஸா - அவள்,
ரூப்யதாது தநூருஹம் - வெள்ளிமயமான மயிருடன் விளங்கும்
தம் - அதை
விஸ்மயோத்புல்ல - ஆச்சர்யத்தால் மலர்ந்த கண்களற்றவளாகி
நயநா -
ஸஸநேஹம் - மிக ஆசையுடன்
ஸமுதைசுஷத - உற்றுப்பார்த்தான்.

स घ ता रामयिता पश्यन् मायामयो मृगः ।

विचचार तत्तस्त्र दीपयन्निव तद्वनम् ॥

ஸ ச தாம் ராமதயிதாம் பர்யயன் மாயாமயோம் ம்ருக: |

விச்சார ததஸ்தத்ர தீபயந்திவ தத்வனம் ||

ஸ: - அந்த
மாயாமய: - மாய
ம்ருக: - மான்
ராமதயிதாம் - ஸ்ரீராமர் பத்தினியாகிய
தாம் - அவளை
பர்யயன்ச - கவனித்துக்கொண்டே
தத: தத்ர - அங்கங்கே
தத்வனம் - அவ்வனத்தை
தீபயந் இவ - ஒளிபெறச்செய்துகொண்டு
விச்சார - உலாவிற்று.

अष्टपूर्वं तं दृष्ट्वा नानारत्नमयं मृगम् ।

विस्मयं परमं सीता जगाम जनकात्मजा ॥

அத்ருஷ்ட பூர்வம் தம் த்ருஷ்ட்வா நானாரத்னமயம் ம்ருகம் ||

விஸ்மயம் பரமம் ஸீதா ஜகாம ஜனகாத்மஜா ||

ஜனகாத்மஜா - ஜனகரின் திருமகளாகிய
ஸீதா - சீதாப்பிராட்டியார்
அத்ருஷ்ட பூர்வம் - இதுவரையிலும் பார்த்திராததும்
நானாரத்னமயம் - பலவித ரத்னங்களால் விளங்குவதுமான
தம் - அந்த
ம்ருகம் - மாணை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
பரமம் - பரம
விஸ்மயம் - ஆச்சர்யத்தை
ஜகாம - அடைந்தான்.

34

35

திட்பஸ்டே பூர்வம் ராமயனே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதந்திரமதி ஸாஹஸ்ரீகாமயம் ஸம்ஹிதாயம் ஆரண்ய காண்டே
ஸ்வன் ம்ருக ப்ரேக்ஷணம் தம த்விச்சவாசிம்ஸ: ஸர்க: ||

தரிசத்வாமிஸ: ஸங்க: - 43

सा तं क्षय्य सुशोणी कुमुदाम्बुविन्वती ।
हैमराजतवर्णाभ्यां पाञ्चाम्यामुपशोभितम् ॥

ஸா தம் ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ஸுஸ்ரோணி குஸுமாம்புவின்வதீ ।
ஹைம ராஜத வர்ணாப்யாம் பாஞ்ச்வாப்யாமுபஸோபிதம் ॥

प्रहृष्टा चानवद्याक्षी मृष्टहाटकवर्णिनी ।
भर्तारमभिचक्रन्द लक्ष्मणं चापि सायुधम् ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டா சாநவத்யாக்ஷீ ம்ருஷ்டஹடகவர்ணிநீ ।
பர்தாரம் அபிசக்ரந்த லக்ஷ்மணம் சாபி ஸாயுதம் ॥

அநவத்யாக்ஷீ - தோஷரஹித திருமேனியையுடையவளும்,
ஸுஸ்ரோணி - அழகுவாய்ந்த பிண்தட்டுகளையுடையவளும்,
ம்ருஷ்ட ஹடக - பத்தரமாதத்துத் தங்கநிறமுடையவளுமான
வர்ணிநீ

ஸா - அவள்,
குஸுமானி - புஷ்பங்களை
அபசின்வதி - பறித்துக்கொண்டு
ஹைம ராஜத - பொன்றிறம் வெள்ளி நிறமுள்ள
வர்ணாப்யாம் - இரு பக்கங்களால்
பாஞ்ச்வாப்யாம் - அழகுவாய்ந்து விளங்கும்
உபஸோபிதம் - அதை
தம் - கண்டு,
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய - மிக சந்தோஷமடைந்து
ப்ரஹ்ருஷ்டா - பர்த்தாவையும்
பர்தாரம் ச - ஆபுதபாணியாகவே
ஸாயுதம் அபி - லக்ஷ்மணரையும்
லக்ஷ்மணம் ச - உரக்கக் கூப்பிட்டாள்.
அபிசக்ரந்த

तयाहूती नरव्याघी विदेहा रामलक्ष्मणी ।
वीक्षमाणी तु तं देशं तदा ददशतुर्मृगम् ॥

தயாஹூதிநெள நரவ்யாக்ரேள வைதேஹ்யா ராம லக்ஷ்மணெள ।
வீக்ஷமாணெள து தம் தேசம் ததா தத்ருஸுதா ம்ருகம் ॥

தயா - அந்த
வைதேஹ்யா - வைதேகியால்
ஆஹூதெள - அழைக்கப்பட்ட
நரவ்யாக்ரேள - புருஷோத்தமர்களாகிய

1

2

3

அரண்ய காண்டம் - நாரபத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

3297

ராம லக்ஷ்மணெள - பூராமரும் லக்ஷ்மணரும்
தம் - அந்த
தேசம் - இடத்தை
லக்ஷ்மாணெள து - கவனிக்கின்றவர்களாய்
ததா - அப்பொழுது
ம்ருகம் - மானை
தத்ருஸுதா: - பார்த்தாக்கள்.

रक्षमानस्तु तं दृष्ट्वा लक्ष्मणो राममबिवी ।
तमेवैतमहं मन्ये मारीचं राक्षसं मृगम् ॥

ரங்கமானஸ்து தம் த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மணோ ராமம்பரவீத் ।
தமேவைதமஹம் மன்யே மாரிசம் ராக்ஷஸம் ம்ருகம் ॥

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
தம் - அதை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ரங்கமான: து - சந்தேகப்படுகின்றவராகி
ராமம் - பூராமரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு சொன்னார்.
அஹம் - நான்,
ஏதம் ம்ருகம் - இந்த மானை
தம் - அந்த
மாரிசம் - மாரிசெனும்
ராக்ஷஸம் ஏவ - அரக்கனாகவே
மன்யே - எண்ணுகிறேன்.

चरन्तो मृगयां हृष्टा: पापेनीपाधिना वने ।
अनेन निहता एक राजान: कामरूपिणा ॥

சரந்தோ ம்ருகயாம் ஹ்ருஷ்டா: பாபேநோபாதிநா வனே ।
அநேந நிஹதா ராஜாந: ராமரூபிணா ॥

ராஜன் - நாதர்
வனே - வனத்தில்
ம்ருகயாம் சரந்த: - வேட்டையாடக்கொண்டு
ஹ்ருஷ்டா: - கனிப்புற்றிருந்த
ராஜந: - அரசர்கள்
காமரூபிணா - நனைத்தபடி உருவங்களையெடுக்கவல்ல
அநேந - இந்த
பாபேந - பாபேநால்
உபாதிநா - வஞ்சகத்தால்
நிஹதா: - கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

4

5

अस्य मायाविनो मायाभूगल्पमिदं कृतम् ।

आनुमत् पुरुषव्याघ्र गन्धर्वपुरसंनिभम् ॥

அஸ்ய மாயாவினோ மாயா ம்ருகரூபமிதம் க்ருதம் ।

பாநுமத் புருஷவ்யாக்ர கந்தர்வபுர ஸந்திபம் ॥

புருஷவ்யாக்ர - 'புருஷோத்தம'!

கந்தர்வ புர ஸந்திபம் - காண்டநீர்போல்தோன்றியும் இல்லாததுமாகிய ஆகாயத்தில் காணப்படும் கந்தர்வபுரமெனும் பட்டணத்திற்கு நிகராய்

பாநுமத் - ஒளிபெற்று விளங்கிக்கொண்டு

இதம் - இப்படியாய்

க்ருதம் - தோன்றுகிறதுமான

ம்ருகரூபம் - மானுருவம்

அஸ்ய - இந்த

மாயாவின் - மாயாவியினது

மாயா - மாயை.

मृगो ह्येवविद्यो रत्नविचित्रो नास्ति राघव ।

जगत्या जगतीनाथ मायेषा हि न संशयः ॥

ம்ருகோ ஹ்யேவம்விதோ ரத்னவிசித்ரோ நாஸ்தி ராகவ ।

ஜகத்யாம் ஜகதீநாத மாயைஷா ஹி ந ஸம்ஸய: ॥

ஜகதீநாத - 'லோகநாத'!

ராகவ - ஸ்ரீராம!

ஜகத்யாம் - உலகில்

ரத்ன விசித்ர: - ரத்னங்களாலிழைக்கப்பெற்ற

ஏவம் வித: - இப்படிப்பட்ட

ம்ருக: ஹி - மா'னென்பதே

ந அஸ்தி - இல்லை.

ஏஷா - இது

மயா ஹி - மாயைதான்;

ந ஸம்ஸய: - 'சந்தேகமில்லை.'

एव बुधाणं काक्षस्य प्रतिवार्यं युचिस्मिता ।

उवाच सीता संख्या चर्मणा हृतचेतना ॥

ஏவம் ப்ருவாணம் காகுத்ஸ்தம் ப்ரதிவார்ய ஸாசிஸ்மிதா ।

உவாச ஸீதா ஸம்ஹ்ருஷ்டா சர்மணா ஹ்ருத சேதநா ॥

சர்மணா - மாஸ்தோலால்

ஹ்ருத சேதநா - கவரப்பட்ட மனமுடைய

ஸீதா - சீதாப்பிராட்டியார்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

ப்ருவாணம் - பேசும்

காகுத்ஸ்தம் - லக்ஷ்மணரை

ஸாசிஸ்மிதா - புண்ணைக்கொண்டு

ப்ரதிவார்ய - தடுத்து,

ஸம்ஹ்ருஷ்டா - மிக ஆசையுற்றவளாய்

உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தாள்.

आर्यपुत्राभिरामोऽसौ मृगो हरति मे मनः ।

आनयन् महाबाहो क्रीडार्थं नो भविष्यति ॥

ஆர்ய புத்ராபிராமோஸௌ ம்ருகோ ஹரதி மே மன: ।

ஆனயைநம் மஹாபாஹோ க்ரீடார்தம் நோ பவிஷ்யதி ॥

ஆர்ய புத்ர - 'ப்ராணநாதா'

அஸௌ - இந்த

அப்ராம: - அழகிய

ம்ருக: - மான்

மே - எனது

மன: - மனதை

ஹரதி - கவர்கின்றது.

மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!

ஏநம் - இதை

ஆனய - மீட்டித்வர திருவுளம் பற்றும்.

ந: - நமக்கு

க்ரீடார்தம் - பொழுதுபோக்குவதற்கு

பவிஷ்யதி - ஏற்றதாயிருக்கும்.

इहाश्रमपदेऽस्माकं बहवः पुण्यदर्शनाः ।

मृगाश्चरन्ति सहिताः सुमराश्चमरास्तथा ॥

இஹாஸ்ரமபதேஸ்மாகம் பஹவ: புண்யதர்ஸநா: ।

ம்ருகாஸ் சரந்தி ஸஹிதா: ஸ்ருமரா: சமராஸ்ததா ॥

இஹ - 'இப்பொழுது

அஸ்மாகம் - நமது

ஆஸ்ரமபதே - ஆஸ்ரமதேசத்தில்

புண்ய தர்ஸநா: - பார்க்க இனிய

பஹவ: - அனேக

ம்ருகா: - மான்களும்,

சமரா: - வெளுப்பு கவரிமான்களும்,

ஸ்ருமரா: - கருப்புக் கவரிமான்களும்,

ஸஹிதா: ததா - கூட்டங்கட்டமாக

சரந்தி - திரிகின்றன.

अक्षः पृथक्संज्ञश्च वानराः किशरास्तथा ।

विचरन्ति महाबाहो स्मश्रेश्वा भनोहराः ॥

நிஷக்: ப்ருஷத் ஸங்கஸர் ச வானரா: கித்நாஸந்ததா: |

விசரந்தி மஹாபாஹோ ரூபஸ்ரேஷ்டா மதேஹறா: ||

மஹாபாஹோ - மகாபாஹுவே!

ரூபஸ்ரேஷ்டா: - மிக்க அழகுடையாந்தவகளும்,

மதேஹறா: - மனோஹரமானவகளுமான

நிஷக்: - கரடங்களும்,

ப்ருஷத் ஸங்கா: ச - புள்ளிமானங்களும்,

வானரா: - குரங்குகளும்,

கித்நா: ததா - குதிசைமுக்குள்ள கிண்ணமென்ற மிருகங்களும்,

விசரந்தி - திரிகின்றன.

न चास्य सद्यो राजन् दृष्टपूर्वो मृगः पुरा ।

तेजसा क्षमया दीप्त्या यथायं मृगस्तमः ॥

ந சாஸ்ய ஸத்ருபோ ராஜன் த்ருஷ்டபூர்வோ ம்ருக: புரா |

தேஜஸா க்ஷமயா தீப்த்யா யதாயம் ம்ருகஸத்தம: ||

ராஜன் - 'நாதா'

அஸ்ய - இதற்கு

ஸத்ருபா: - ஸகராகிய

ம்ருக: ச - மாண

புரா - இதற்குமுந்தி

த்ருஷ்டபூர்வ: ந - பார்க்கப்படவேயில்லை

தேஜஸா - வலிமையாலும்

க்ஷமயா - பொறுமையாலும்

தீப்த்யா யதா - ஒளியாலும்

ம்ருகஸத்தம: - மான்களில் உத்த்ருஷ்டமானது

அயம் - இஃ.

नानावर्णविचित्राङ्गो रत्नबिन्दुसमाधितः ।

द्योतयन् बभ्रमव्यग्रं शोभते कशिसन्निभः ॥

நநாவர்ண விசித்ராங்கோ ரத்நபிந்து ஸமாஹித: |

த்யோதயன் வஹமவ்யக்ரம் ரோபதே ஸபரிஸந்திப: ||

நநாவர்ண விசித்ராங்க: - 'பலவிற வர்ணங்ககளாலழகுடையாந்த

அவயவங்களையுடையதாய்

ரத்நபிந்து ஸமாஹித:- ரத்னபுள்ளிகளால் நெருங்குந்று விளங்குகிறதாய்

ஸபரி ஸந்திப: - சந்திரனுக்கு நிகருந்ததாய்

வஹம் - காடு

11

12

13

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

3301

அவ்யக்ரம் - முழுமையும்

த்யோதயன் - ஒளிபெறச் செய்துகொண்டு

ரோபதே - விளங்குகிறது.

अहो स्महो लक्ष्मीः स्वरसमृच्च शोभना ।

मृगोऽदभुतो विचित्राङ्गो हृदयः हरीत्य मे ॥

அஹோ ரூபமஹோ லக்ஷ்மி: ஸ்வரஸம்பச்ச ரோபநா |

ம்ருகோஹிதபுதோ விசித்ராங்கோ ஹ்ருதயம் ஹரீத்ய மே ||

அஹோ ரூபம் - 'என்ன ரூபம்!

அஹோ லக்ஷ்மி: - என்ன அழகு!

ரோபநா - அழகிய

ஸ்வர ஸம்பத் ச - குரல்பாக்க்யத்தான் என்ன!

அலௌ - இந்த

அத்புத: - ஆச்சர்யமானதும்

விசித்ர: - அழகாய்மிருக்கிற

ம்ருக: - மான்

மே - எனது

ஹ்ருதயம் - மனதை

ஹரதி இவ - முழுதும் கொள்ளை கொண்டுவிடுகிறதே.

यदि ग्रहणमभ्येति जीवश्रेव मृगस्तव ।

आस्यमूलं भवति विस्मय जनयिष्यति ॥

யதி க்ரஹண மப்யேதி ஜீவந்நேவ ம்ருகஸ்தவ |

ஆஸ்யமூலம் பவதி விஸ்மயம் ஜனயிஷ்யதி ||

ம்ருக: - 'மான்

ஜீவந் ஏவ - உயிருடனே

தவ - தேவாரூக்கு

க்ரஹணம் அப்யேதி யதி - கையில் பிடிபடுமானால்;

ஆஸ்யமூலம் - ஆச்சர்யமாக

பவதி - இருக்கும்.

விஸ்மயம் - பிறர்களுக்கு ஆச்சர்யத்தையும்

ஜனயிஷ்யதி - உண்டாபண்ணும்.

समाप्तवनवासानां राज्यस्थानां च नः पुनः ।

अन्तःपुरविभूषायां मृग एष भविष्यति ॥

ஸமாப்த வனவாஸாநாம் ராஜ்யஸ்தாநாம் ச ந: புன: |

அந்த:புரவிபூஷாந்தோ ம்ருக ஏஷ பவிஷ்யதி ||

ஸமாப்த வனவாஸாநாம் - 'வனவாஸத்தை முடித்தது

புன: - மீண்டும்

14

15

16

ராஜ்யஸ்தாநாம் ச - ராஜ்யத்திலிருக்கும்
ந: - நமக்கு
ஏஷ: ம்ருக: - இந்த மான்
அந்த:புர விபூஷார்த: - அந்தப்புரத்திற்கு ஓர் அவங்காரமாக
பவிஷ்யதி - இருக்கும்.

भरतस्यार्यपुत्रस्य शशूणां मम च प्रभो ।

मृगरूपमिदं व्यक्तं विस्मयं जनयिष्यति ॥

பரதஸ்யார்யபுத்ரஸ்ய ஸ்வஸ்குணாம் மம ச ப்ரபோ :

ம்ருகரூபிதம் வ்யக்தம் விஸ்மயம் ஜனயிஷ்யதி ॥

ப்ரபோ - 'நாதா'
பரதஸ்ய - பரதனுக்கும்,
ஆர்ய புத்ரஸ்ய - கணவரான தேவாரூக்கும்,
ஸ்வ ஸ்குணாம் - மாம ஸ்குணங்களுக்கும்,
மம ச - எனக்கும்,
வ்யக்தம் - நன்கு அவங்கரிக்கப்பெற்ற
ம்ருகரூபம் - அழகு மானாகிய
இதம் - இது
விஸ்மயம் - ஆச்சர்யத்தை
ஜனயிஷ்யதி - விளைவிக்கும்.

जीवन्न यदि तेऽभ्येति ग्रहणं मृगसत्तमः ।

अजिनं नरशार्दूल रुचिरं मे भविष्यति ॥

ஜிவந்ந யதி தே:ப்யேதி க்ரஹணம் ம்ருகஸத்தம: ।

அஜினம் நரஸார்தூல ருசிரம் மே பவிஷ்யதி ॥

நரஸார்தூல - 'புருஷோத்தம'
ம்ருகஸத்தம: - மான்களில் சிறந்ததாகிய இது
தே - தேவாரூக்கு
ஜிவன் - உயிருடன்
க்ரஹணம் அப்யேதி - கையில் பிடிபடாத பக்ஷத்தில்
ந யதி -
அஜினம் - 'தோல்'
மே - 'எனக்கு'
ருசிரம் - 'மனஸ்துஷ்டி தருவதாக'
பவிஷ்யதி - 'ஆகும்'.

निहतस्यास्य सत्त्वस्य जाम्बूनदमयत्वचि ।

शष्पशूस्यां विनीतायामिच्छाम्यहमुपासितुम् ॥

நிறதஸ்யாஸ்ய ஸத்வஸ்ய ஜம்பூநதமயத்வசி ।

ஸஷ்ப ப்ருஸ்யாம் விநீதாயா மிச்சாம்யஹமுபாஸிதம் ॥

அஸ்ய - 'இந்த'
நிஹதஸ்ய - 'மாண்டுபோன'
ஸத்வஸ்ய - 'பிராணியினது,
ஸஷ்ப ப்ருஸ்யாம் - 'தகப்பாசனத்தில்'
விநீதாயாம் - 'விரிக்கப்பட்ட'
ஜாம்பூநத மயத்வசி - 'பொன்மான்டோலில்'
அஹம் - 'நான்'
உபாஸிதம் - 'பக்கலில் உட்காருவதற்கு'
இச்சாமி - 'ஆசைப்படுகிறேன்'.

कामवृत्तिमिदं रीद्रं स्त्रीणामसद्यो मतम् ।

युष्मा त्वस्य सत्त्वस्य विस्मयो जनितो मम ॥

காமவ்ருத்தமிதம் ரேத்ரம் ஸ்த்ரீணாமஸத்ருஸம் மதம் ।

யபுஷா த்வஸ்ய ஸத்வஸ்ய விஸ்மயோ ஜநிதோ மம ॥

இதம் - 'இந்த'
காம வ்ருத்தம் - 'நினைத்தபடி நடக்கிறதென்பது'
ஸ்த்ரீணாம் - 'குலமகளிர்களுக்கு'
அஸத்ருஸம் - 'தகாததும்,
ரேத்ரம் - 'கஷ்டத்தை விளைவிப்பது' என்றும்
மதம் - 'விதி';
து - 'ஆயினும்'
அஸ்ய - 'இந்த'
ஸத்வஸ்ய - 'பிராணியினது'
யபுஷா - 'அழகினதிகையத்தால்'
மம - 'எனக்கு'
விஸ்மய: - 'ஆசை'
ஜநித: - 'உண்டானது'.

तेन कञ्चनरोम्णा तु मणिप्रवरसृक्षिणा ।

तस्मादित्यवर्णनं नक्षत्रपथवर्चसा ॥

बभूव राघवस्यापि मनो विस्मयमागतम् ॥

தேந காஞ்சந ரோம்ணா து மணி ப்ரவரஸ்ருங்க்ஷிணா ।

தருணாதித்ய வர்ணோன நக்ஷத்ராத்வர்சஸா ॥

பபூவ ராகவஸ்யாபி மநோ விஸ்மய மாகதம் ॥

காஞ்சந ரோம்ணா - 'பொன்போன்ற மயிர்களுள்ளதும்,
மணி ப்ரவரஸ்ருங்க்ஷிணா - 'சிறந்த ரத்னங்களான கொம்புகளுள்ளதும்'
தருணாதித்ய வர்ணோன - 'இளஞ்சூரியனது ஒளியையுடையதும்'
நக்ஷத்ராத்வர்சஸா - 'நக்ஷத்திரங்களுக்கொப்பான புள்ளிகளை'
உடையதுமான

தேந	- அதனால்
ராகவஸ்ய அபி	- பூராமனுக்கும்
மந:	- மனமானது
விஸ்மயம்	- ஆச்சர்யத்தை
ஆகதம்	- அடைந்ததாக
பபூவ	- ஆனது

एवं सीतावचः श्रुत्वा च मृगमदभुतम् ।
लोभितस्तेन रूपेण सीतया च प्रघोदितः ॥
उवाच राघवो हृष्टो भ्रातरं लक्ष्मण वचः ॥

ஏவம் ஸீதா வச: ஸ்ருத்வா தம் த்ருஷ்ட்வாச ம்ருகமதபுதம் ।
லோபிதஸ்தேந ரூபேண ஸீதயா ச ப்ரஹோதித: ।

உவாச ராகவோ ஹ்ருஷ்டோ ப்ராதரம் லக்ஷ்மணம் வச: ॥

23.

ஏவம்	- மேற்கண்ட
ஸீதா வச:	- சீதையின் சொல்லை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
தம் ம்ருகம்	- அந்த மாண
அதபுதம்	- அதுபுதமானதாய்
த்ருஷ்ட்வா	- கவனித்து,
தேந ரூபேண	- அந்த அழகால்
லோபித:	- மோகித்தவராயும்
ஸீதயா	- சீதாதேவியால்
ப்ரஹோதித: ச	- பிரார்த்திக்கப்பட்டவருமாகி
ராகவ:	- பூராமர்,
ஹ்ருஷ்ட:	- சந்தோஷமடைந்தவராய்
ப்ராதரம்	- தம்பியாகிய
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
வச:	- பின்வருஞ்சொல்லை
உவாச	- சொன்னார்.

पश्य लक्ष्मण वेदेष्टाः स्पृहां मृगतामिमाम् ।

स्वश्रेष्ठतया ह्येष मृगोऽद्य न भविष्यति ॥

பப்ய லக்ஷ்மண வைதேஹ்யா: ஸ்ப்ருஹாம் ம்ருகதாமிமாம் ।

ரூபஸ்ரேஷ்டதயா ஹ்யேஷ ம்ருகோத்ய ந பவிஷ்யதி ॥

24.

லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மணா'
வைதேஹ்யா:	- சீதையினது
இமாம்	- இந்த
ம்ருக கதாம்	- மான்மீது கொண்டிருக்கும்

ஆரணய காண்டம் - நார்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

3305

ஸ்ப்ருஹாம்	- ஆசையை
பப்ய	- கவனி,
அத்ய	- இக்காலத்தில்
ஏஷ: ஹி	- இவ்விதமாகிய
ம்ருக:	- மான்
ரூப ஸ்ரேஷ்டதயா	- அழகினிதயத்தோடு
ந பவிஷ்யதி	- கிடைக்கமாட்டாது.

न वने नन्दनोद्देशे न चित्रस्थसंशये ।

कुतः पृथिव्यां सीमिते योऽस्य कश्चित् समो मृगः ॥

ந வநே நந்தநோத்தேஸே ந சைத்ரதஸம்ஸ்ரஸே ।

குத: ப்ருதிவ்யாம் ஸௌமித்திரே யோஸ்ய கஸ்சித் ஸமோ ம்ருக: ॥

25.

நந்தநோத்தேஸே - 'இந்திரனது வனமாகிய நந்தனமெனும்

வனத்திலும்

ந - இல்லை.

சைத்ரத ஸம்ஸ்ரஸே - குபேரனது வனமாகிய சைத்ரதமென்ற

வனத்திலும்

ந - இல்லை.

ஸௌமித்திரே - லக்ஷ்மணா'

அஸ்ய - இதற்கு

ஸம: - ஒப்பான

ம்ருக: - மான்

ய: கஸ்சித் - ஏதேனுமொன்று

ப்ருதிவ்யாம் - உலகில்

குத: - குது?

प्रतिलोमानुलोमाश्च रुचिरा रोमराज्यः ।

शोभन्ते मृगमाश्रित्य चित्राः कनकविन्दुभिः ॥

ப்ரதிலோமானுலோமாஸ்ச ரூசிரா ரோமராஜ்ய: ।

ஸோபந்தே ம்ருகமாஸ்ரித்ய சித்ரா: கனகவிந்துபி: ॥

26.

ப்ரதிலோமானுலோமா: - 'குறுக்கும் நெடுக்குமுள்ள

ரோமராஜ்ய: - ரோமவரிசைகள்

கனகவிந்துபி: - பொன்றிறமான புள்ளிகளால்

சித்ரா: - அலங்கரிக்கப்பெற்றவைகளாய்

ரூசிரா: ச - அழகுவாய்ந்தவைகளாய்

ம்ருகம் ஆஸ்ரித்ய - மான்மீது

ஸோபந்தே - விளங்குகின்றன.

पश्यस्य जुष्माणस्य दीप्तमनिशिखीपमाम् ।

जिह्वा मुखानिःसरन्ती मेघादिव शतद्वयम् ॥

பரயாஸ்ய ஜ்ஞம்பமாணஸ்ய தீப்தா மக்திஸிகோபமாம் ।
ஜிஹ்வவாம் முகாந்தி:ஸரந்தீம் மோகாதிவ ஸதஹரதாம் ॥
அஸ்ய - இது

ஜ்ஞம்பமாணஸ்ய - வாய் திறக்கும்பொழுது
அக்தி ஸிகோபமாம் - அக்திஜ்வாலையை நிகர்த்து
தீப்தாம் - ஜ்வலிந்துக்கொண்டு
முகாத் - வாயிலிருந்து
நி: ஸரந்தீம் - தொங்குகிறதும்
மோகாத் - மோகத்திலிருந்து
ஸதஹரதாம் இவ - மின்னல்கொடி போன்றதுமான
ஜிஹ்வவாம் - நாக்கை
பரய - பார்.

मसारगल्लकमुखः शङ्खमुक्तानिभोदरः ।

कस्य नामाभिरुयोऽसी न मनो लोभयेन्मृगः ॥

மஸாரகல்லகமுக: ஸங்கமுக்தா நிபோதர: ।
கஸ்ய நாமாபிருயோஸீ ந மனோ லோபயேன் மருக: ॥
மஸாரகல்லகமுக: - இந்திரஜலக்கல்குவளைபோன்ற முகமுடையதும்
ஸங்க முக்தா நிபோதர: - சங்குகளையும் நன்முத்துக்களையும் நிகர்த்த

அடிகுப: - மிக்க அழகியதுமான
அஸௌ - இந்த
மருக: - மான்
கஸ்ய நாம - யாருக்குத்தான்
மந: - மனதை
லோபயேத் ந - ஆசைப்படும்படி செய்யாது?

कस्य रूपमिदं दृष्ट्वा जाब्वुन्दमयप्रभम् ।

नानारत्नमयं दिव्यं न मनो विस्मयं व्रजेत् ॥

கஸ்ய ரூபமிதம் த்ருஷ்ட்வா ஜாம்பூநத மயப்ரபம் ।
நாநாரத்னமயம் திவ்யம் ந மனோ விஸ்மயம் வ்ரஜேத் ॥
ஜாம்பூநத ஸமப்ரபம் - பொன்னை நிகர்த்த ஒளிகொண்டதும்
நாநாரத்ன மயம் - பலவித ரத்னமயமானதும்
திவ்யம் - அத்தமமானதுமாகிய
இதம் - இந்த
ரூபம் - உருவத்தை
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
கஸ்ய - யாருடைய
மந: - மனம்

27

28

29

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

3307

விஸ்மயம் - ஆச்சர்யத்தை
ந வ்ரஜேத் - அடையாதிருக்கும்.

किं पुनर्मैथिली सीता बाबा नारी न विस्मयेत् ॥

கிம் புனா மைதிலீ ஸீதா பாபா நாரீ ந விஸ்மயேத் ॥
நாரீ - 'பெண்ணும்
பாலா - 'பிறவளுமாகிய'
மைதிலீ - மிதிலை ராஜன் மகளரள
ஸீதா - சீதை
ந விஸ்மயேத் - ஆச்சர்யமடையாதிருப்பாளென்பது
கிம் புன: - எப்படி முடியும்?

मांसहृत्तरपि मृगान् विहारयथै च धन्विनः ।

घ्नन्ति लक्ष्मण राजानो मृगयायां महावने ॥

மாம்ஸஹேதோரபி ம்ருகான் விஹாரார்தம் ச தந்வின: ।
க்நந்தி லக்ஷ்மண ராஜாநோ ம்ருகயாயாம் மஹாவனே ॥

லக்ஷ்மண -
தந்வின: - வில்லாளிகளான
ராஜாந: - ராஜாக்கள்
மாம்ஸஹேதோ அபி - மாம்ஸத்திற்காகவும்,
விஹாரார்தம் ச - விளைபாட்டுக்காகவும்
மஹாவனே - பெருங்காட்டில்
ம்ருகயாயாம் - வேட்டையாடுகையில்
ம்ருகான் - மான்களை
க்நந்தி - கொல்கின்றார்கள்.

धनानि व्यवसायेन विधीयन्ते महायने ।

धातवो विविधाश्चापि मणिरत्नसुवर्णिनः ॥

தநாநி வ்யவஸாயேந விசீயந்தே மஹாவனே ।

தாதவோ விவிதாஸ்சாபி மணிரத்ன ஸுவர்ணின: ॥
மஹாவனே - 'பெருங்காட்டில்'
மணிரத்ன ஸுவர்ணின: - மாணிக்கங்களும் பொன்னுமமைந்த
விவிதா: - பல
தாதவ: ச - மண்கலந்த லோகங்களும்,
தநாநி அபி - அபூர்வ வஸ்துக்களும்,
வ்யவஸாயேந - வேண்டிய முயற்சிகொண்டு
விசீயந்தே - சேர்க்கப்படுகின்றன.
तत्सारमखिलं नृणां धनं निचयवर्धनम् ।

मनसा चिन्तितं सर्वं यथा शुक्रमर्षः लक्ष्मण ॥

30

31

ததஸார மகிலம் ந்ருணாம் தனம் நிசயவர்த்தனம் ।	
மனஸா சிந்திதம் ஸர்வம் யதா சக்ர மதம் லக்ஷ்மணம் ॥	32
ந்ருணாம்	- 'மனிதர்களுக்கு
ஸுக்ரமதம்	- கக்கிராசாரியரின் கொள்கை (அதாவது நிகழ்த்தப்பட, பொருள்களை சேர்த்து பொக்கிஷத்தை நிறைத்தல்)
யதாததா	- எப்படியோ அப்படியே
தத்	- அந்த
அகிலம்	- முற்றிலும்
ஸாரம்	- ஏற்றதாகியதும்
மனஸா	- மனதால்
சிந்திதம்	- விருப்பப்பட்டதுமான
தனம் ஸர்வம்	- அபூர்வப் பொருள் எல்லாமும்
நிசய வர்த்தனம்	- பொக்கிஷத்திற்கு பெருமை செய்வதாகும்.

अर्थी येनार्थकृत्येन सञ्जल्यविधारयन् ।

तमर्थमर्थशास्त्रज्ञाः प्रादुश्यन्त्य तक्षण ॥

அர்த்த யேநார்த்தகர்த்தயேந ஸம்வ்ரஜ்யவிசாரயன் ।	
தமர்த மர்த ஸாஸ்த்ரக்ஞா: ப்ராஹுர்த்தயாஸ்ச லக்ஷ்மணம் ॥	33
லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மணா]
அர்த்த	- பொருளை விரும்புகிற ஒருவன்
யேந	- எந்த
அர்த்தக்ருத்தயேந	- உத்தேசித்த காரியத்தை முடிப்பதால்
அவிசாரயன்	- காலதாமதஞ் செய்யாதவனாம்
ஸம்வ்ரஜ்யதி	- (கோரியதை) அடைகிறானோ,
அர்த்தயா:	- புத்திமான்களாகிய
அர்த ஸாஸ்த்ரக்ஞ:	- அர்த்த (திரவ்ய) சாஸ்திர நிபுணர்கள்
தம் ச	- அதைத்தான்
அர்த்தம்	- ஆஸ்தியென
ப்ராஹு:	- சொல்லுகிறார்கள்.

एतस्य मृगरत्नस्य परार्थं काश्चनत्वचि ।

उपवेक्ष्यति वेदेही मया सह सुमध्यमा ॥

ஏதஸ்ய ம்ருகரத்நஸ்ய பார்த்த்யே காஞ்சநத்வசி ।	
உபவேக்ஷ்யதி வைதேஹீ மயா ஸஹ ஸுமத்யமா ॥	34
ஏதஸ்ய	- 'இந்த
ம்ருக ரத்நஸ்ய	- சிறந்த மானின்
பார்த்த்யே	- சிலாக்கியமான
காஞ்சநத்வசி	- பொன்தோலில்
ஸுமத்யமா	- நுண்ணிடையாளான

வைதேஹீ	- வைதேகி,
மயா ஸஹ	- என்னோடுகூட
உபவேக்ஷ்யதி	- உட்காருவான்.

न कादली न प्रियकी न प्रवेणी न चाविकी ।

अवेदेतस्य सद्यः स्थानिनेति मे मतिः ॥

ந காதலீந ப்ரியகீ ந ப்ரவேணீ ந சாவிகீ ।	
பவேதேதஸ்ய ஸத்ருபீ ஸ்பர்ஸநேநேதி மே மதி: ॥	35
ஸ்பர்ஸநேந	- 'மார்த்தவந்தால்
ஏதஸ்ய	- இதற்கு
ஸத்ருபீ	- சமமானாக
காதலீ	- கதலி என்ற மான்தோல்
பவேத் ந	- ஆகாது.
ப்ரியகீ	- பிரியகம் என்ற மான்தோல்
ந	- ஆகாது.
ப்ரவேணீ	- பிரவேணி என்ற மான்தோலும்
ந	- ஆகாது.
ஆவிகீ ச	- ஆட்டுத்தோலும்
ந	- ஆகாது.
இதி	- இவ்விதமாக
மே	- எனது
மதி:	- கொள்கை.

एष चैव मृगः श्रीमान् यश्च दिव्यी नमश्चरः ।

उभावेती मृगी दिव्यी तारामृगमहीमृगी ॥

ஏஷ சைவ ம்ருக: ஸ்ரீமான் யஸ்ச திவ்யோ நபர்ஸர: ।	
உபாவேதேன ம்ருகௌ திவ்யௌ தாராம்ருகமஹீம்ருகௌ ॥	36
ஏஷ:	- 'இந்த
ம்ருக: ஏவ	- மான்
ஸ்ரீமான்	- சிறந்தது.
நபர்ஸர:	- விண்ணிலிருக்கும்
ய: ச	- எதுவோ அதுவும்
திவ்ய:	- சிறந்தது.
தாரா ம்ருக	- மிருகசீஷ நகைத்திரமாகிய அந்த மானும்
மஹீம்ருகௌ	- பூமிமீலிருக்கும் மிந்த மானுமாகிய
ஏதௌ	- இந்த
உபௌ	- இரண்டு
ம்ருகௌ ச	- மான்கள்தான்
திவ்யௌ	- சிறந்தவைகள்.

यदि वयं तथा यन्मा भवेद्दसि लक्षण ।

मायया रक्षसस्येति कर्तव्योऽस्य वधो मया ॥

யதி வாயம் ததா யன்மாம் பவேத்வதஸி லக்ஷண ।
மாயையஷா ராக்ஷஸஸ்யேதி கர்தவ்யோஸ்ய வதோ மயா ॥

லக்ஷண - லக்ஷணா
ராக்ஷஸஸ்ய - அரக்ஷணுடைய
மாயா - மாயை
ஏஷா - இது
இதி - என்ற
யத் - எதை
மாம் - என்னிடம்
வதஸி - சொல்லுகிறாயோ;
அயம் - இது
ததா யதி வா - அப்படியே இருந்தாலும்
அஸ்ய - இவனை
வத: - வதைத்தல்
மயா - என்னால்
கர்தவ்ய: பவேத் - ஆகவேண்டிய காரியமே.

एतेन हि नृशंसेन मारीचेनाकृतात्मना ।

वने विचरता पूर्व हिंसिता मुनिपुंगवा: ॥

ஏதேன ஹி ந்ருஸம்ஸேந மாரிசேநா க்ருதாத்மநா ।
வனே விசரதா பூர்வம் ஹிம்ஸிதா முனிபுங்கவா: ॥

பூர்வம் - இதற்குமுந்தி
வனே - வனத்தில்
விசரதா - திரியும்
ஏதேன - இந்த
ந்ருஸம்ஸேந - கொடிய
துராத்மனா - துஷ்டனான
மாரிசேந ஹி - மாரிசனாலேயே
முனிபுங்கவா: - முனிசிரேஷ்டர்கள்
ஹிம்ஸிதா: - ஹிம்ஸிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

उत्थाय मृगशय्यां जनाधिपा: ।

निहता: परमैष्वासास्तस्माद्द्वयस्त्वयं मृग: ॥

உத்தாய பஹவோ அநேந ம்ருகயாயாம் ஜநாதிபா: ।
நிஹதா: பரமேஷ்வாஸாஸ்தஸ்தஸ்த வத்யஸ்தவயம் ம்ருக: ॥

37

38

39

ஆரண்ய காண்டம் - நாற்பத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

3311

பரமேஷ்வாலா: - சிறந்த விலவாளிகளான
பஹவ: - பல
ஜநாதிபா: - வேந்தர்கள்.
ம்ருகயாயாம் - வேட்டையாடுகையில்
அநேந - இவனால்
உத்தாய - மேல்விழுந்து,
நிஹதா: - கொல்லப்பட்டார்கள்.
தஸ்தாத் - ஆகையால்
அயம் - இந்த
ம்ருக: - மான்
வத்ய: து - கொல்லப்பட வேண்டியதே.
புரஸ்தாதிஹ வாநாபி: பரிபூய தபஸ்வின: ।

उदरस्थो द्विजान् हन्ति स्वर्गमोक्षतरीमिव ॥

புரஸ்தாதிஹ வாநாபி: பரிபூய தபஸ்வின: ।
உதரஸ்தோ த்விஜான் ஹந்தி ஸ்வகர்போஸ்வதரீமிவ ॥

இஹ - 'இவ்விடத்தில்'
புரஸ்தாத் - இதற்குமுந்தி
வாநாபி: - வாதாபியெனாமரக்கன்
தபஸ்வின: - தபஸ்விகளாகிய
த்விஜான் - அந்தணர்களை
ஏமாற்றி - ஏமாற்றி
உதரஸ்த: - வயிற்றில் புகுந்தவனாகி
அஸ்வதரீம் - அச்வதரியை (அதாவது கழுதைக்கும் பெண்
குதிரைக்கும் பிறந்த பிராணியை)

ஸ்வகர்ப: - தனது கருவு
இவ - எப்படியோ அப்படியே
ஹந்தி - கொன்று கொண்டிருந்தான்.

स कदाचिच्चिराल्मामादाससाद महासुनिम् ।

अगस्त्य तेजसा युक्तं भक्ष्यस्तस्य बभूव ह ॥

ஸ கதாசிச்சிரால் லோயாதாஸஸாத மஹாமுனிம் ।
அகஸ்த்யம் தேஜஸா யுக்தம் பக்ஷ்யஸ்தஸ்ய பபூவ ஹ ॥

ல: - அவன்
சிராத் - நெடுங்காலம் கழித்து
கதாசித் - ஒருக்கால்
லோபாத் - போராசையால்
தேஜஸா - தவமகிமையோடு
யுக்தம் - விளங்கும்
மஹாமுனிம் - முனிவர் பெருமானாகிய
அகஸ்த்யம் - அகஸ்தியரை

40

41

ஆஸஸாத - கிட்டினான்.
தஸ்ய ஹ - அவருக்கே.
பக்ஷ்ய - உணவாக.
பபூவ - ஆயினான்.

समुत्थाने च तद्रूपं कर्तुं कामं समीक्ष्य तम् ।

उत्समयित्वा तु भगवान् यातापिमिदमब्रवीत् ॥

ஸமுத்தானே ச தத்ரூபம் கர்த்துக் காமம் ஸமீக்ஷ்ய தம் ।

உதஸ்யமித்வா து பகவான் வாதாபிமிதமப்ரவீத் ॥

பகவான் - 'பகவானுமவர்

ஸமுத்தானே து - காரிய முடிவிலேயே

தம் - அவனை

தத்ரூபம் - நிஜரூபத்தை

கர்த்துக் காமம் - அடைய விரும்பினவனாக

ஸமீக்ஷ்ய - கண்டு,

உதஸ்யமித்வா ச - புன்னகை செய்தும்,

வாதாபிம் - வாதாபியைப் பார்த்து

இதம் - பின்வருமாறு

அப்ரவீத் - சொன்னார்.

तय्याविगण्य वातापे परिभूताः स्वतेजसा ।

जीवलोकं द्विजश्रेष्ठास्तस्मादसि जरां गतः ॥

தவ்யாவிகண்ய வாதாபே பரிபூதா: ஸ்வதேஜஸா ।

ஜீவலோகே த்விஜ ஸ்ரேஷ்டாஸ்தஸ்மாத்தஸி ஜரா: கத: ॥

வாதேபே - 'ஏவாதாபி'

ஜீவலோகே - இவ்வுலகில்

தவயா - உன்னால்

அவிகண்ய - ஆலோசியாமல்

ஸ்வ தேஜஸா - உன் செருக்கால்

த்விஜ ஸ்ரேஷ்டா: - பிராமணோத்தமர்கள்

பரிபூதா: - ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

தஸ்மாத்த - ஆகையால்

ஜரா: கத: - ஜீர்ணமாகிவிட்டவனாக

அஸி - நீ ஆவாய்.

एवं तन्न भवेद्भक्षो वातापिरिव लक्ष्मण ।

मद्विधं योऽतिमन्येत धर्मनित्यं जितेन्द्रियम् ॥

भवेद्धतोऽयं वातापिरगस्त्येनेव सां गतः ॥

ஏவம்தந்ந பவேத் ரக்ஷோ வாதாபிரிவ லக்ஷ்மண ।

மத்விதம் யோ: திமன்யேத தம்நித்யம் ஜிதேந்த்ரியம் ।

பவேத்ததோ:யம் வாதாபிரகஸ்த்யேநேவ மாம்: கத: ॥

42

43

44

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'
தத் - அந்த
ரக்ஷ: - அரக்கன்
வாதாபி: இவ - வாதாபிபோல்
ஏவம் - இப்படி
பவேத் ந - இரான்,
தர்ம நித்யம் - தர்மத்தில் நிலையுள்ளவனும்
ஜிதேந்த்ரியம் - ஜிதேந்த்ரியமான
மத்விதம் - என்னைப் போன்றவனை
ய: அதிமன்யேத - எவன் ஏமாற்றுவனோ;
அயம் - இவன்
மாம் - என்னை
கத: - அடைந்தவனாய்,
வாதாபி - வாதாபி
அகஸ்த்யேந - அகஸ்தியரால்
இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஹத: - கொல்லப்பட்டவனாக
பவேத் - ஆகுவன்.

इह त्वं भव संनद्धो यन्त्रितो रक्ष मेयितुम् ॥

अस्यामायतमस्माकं यत् कृत्यं रघुनन्दन ॥

இஹ த்வம் பவ ஸநத்தோ யந்ந்ரிதோ ரக்ஷ மைதிலிம் ।

அஸ்யாமாயத்த மஸ்மாகம் யத் க்ருத்யம் ரகுநந்தன ॥

ரகுநந்தன - 'லக்ஷ்மணா'

த்வம் - நீ

இஹ - இங்கேயே

ஸநந்த: பவ - ஆயுதபாணியாயிரு.

மைதிலிம் - சீதையை

யந்ந்ரித: - இடத்தைவிட்டு அசையாதவனாக

ரக்ஷ - பாதுகாத்துக் கொண்டிரு.

அஸ்மாகம் - நமது

க்ருத்யம் - ஆகவேண்டிய காரியம்

யத் - எதுவோ அது

அஸ்யாம் - இவளிடத்தில்

ஆயத்தம் - முக்கியமானது.

अहमेनं वधिष्यामि ग्रहीष्यामि वा मृगम् ॥

यावद्गच्छामि सीमित्रे मृगमानयितुं हृतम् ॥

அஹமேனம் வதிஷ்யாமி க்ரஹிஷ்யாமியி வா ம்ரகம் ।

யாவத் கச்சாமி ஸெஸமித்ரே ம்ரகமானயிதும் த்ருதம் ॥

45

46

ஸௌமித்திரே	- 'லக்ஷ்மணா]
ஏனம் ம்ருகம்	- இந்த மாணை
அஹம்	- நான்
ஹனிஷ்யாமி	- கொல்லுவேன்.
வா	- அல்லது
க்ரஹிஷ்யாமி அபி	- உயிருடன் பிடித்து வருவேன்.
த்ருதம்	- ஒடின
ம்ருகம்	- யானை
ஆனயிதும்	- கொண்டு வருவதற்கு
யாவத்	- இதோ
கச்சாமி	- போகின்றேன்.

पश्य लक्ष्मण वैदेहीं मृगतृचि गतस्पृहाम् ।

त्वचा प्रधानया ह्येष मृगोऽथ न भविष्यति ॥

பார்ய லக்ஷ்மண வைதேஹிம் ம்ருகத்வசி கதஸ்ப்ருஹாம் ।

த்வசா ப்ரதாநயா ஹ்யேஷ ம்ருகேர்த்ய ந பவிஷ்யதி ॥

லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மணா]
ம்ருகத்வசி	- மான்தோலில்
கதஸ்ப்ருஹாம்	- ஆசைகொண்டிருக்கும்
வைதேஹிம்	- சேதையை
பார்ய	- கவனிப்பாயாக.
ஏஷ:	- இது
அத்ய	- இப்பொழுது
ப்ரதாநயா	- அதிகமாயிருக்கிற
த்வசா	- தோலால்
ம்ருக:	- மானாகவே
ந பவிஷ்யதி	- இருக்கப் போகிறதில்லை.

अप्रमत्तेन ते भाव्यमाश्रमस्थेन सीतया ॥

அப்ரமத்தேந தே பாவ்யமாஸ்ரமஸ்தேந சீதயா ॥

ஆப்ரமத்தேந - ஆச்ரமத்திலிருந்துகொண்டு

தே - உன்னால் (ஆர்ஷம்)

ஸீதயா - சேதையுடன்

அப்ரமத்தேந - ஐக்கிரதையுள்ளவனாய்

பாவ்யம் - இருக்கத்தக்கது.

यावत् पृथक्मेकेन सायकेन निह्न्यहम् ।

हत्वेतच्चर्म चादाय शीघ्रमेध्यामि लक्ष्मण ॥

யாவத் ப்ருஷ்டமேகேந ஸாயகேந நிறுண்மயஹம் ।

ஹத்வைதச்சர்ம சாதாய பரீக்ரமேஷ்யாமி லக்ஷ்மண ॥

47.

48.

49.

லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மணா]
அஹம்	- நான்
ஏகேந	- ஒரே
ஸாயகேந	- பாணத்தால்
ப்ருஷ்டம்	- புள்ளிமாணை
நிறுண்மி	- கொல்வேன்.
ஹத்வா	- கொன்று,
ஏதச்சர்ம	- இந்த தோலை
பரீக்ரம்	- விரைவில்
ஆதாய	- எடுத்துக்கொண்டு,
யாவத்	- உடனே
ஏஷ்யாமி	- திரும்புவேன்.

प्रदक्षिणातिबलेन पक्षिणा जटायुषा बुद्धिमता च लक्ष्मण ।

भवाप्रमत्तः परिवृष्टा मेथिलीं प्रक्षिणं सर्वत एव शङ्कितः ॥

ப்ரதக்ஷிணேநாதிபலேந பக்ஷிணா

ஜடாயுஷா புத்திமதா ச லக்ஷ்மண ।

பவாப்ரமத்த: ப்ரதிக்ருஹ்ய மைதிலிம்

ப்ரதிக்ஷணம் ஸர்வத ஏவ ஸங்கித: ॥

50

லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணா]
ப்ரதக்ஷிணேந	- சார்ந்தியசாலியும்
அதிபலேந	- மகாபலசாலியும்
புத்திமதா	- புத்திமானாகிய
ஜடாயுஷா	- ஜடாயுவெனும்
பக்ஷிணா ச	- பக்ஷியோடும்
மைதிலிம்	- சேதக்கு
ப்ரதிக்ருஹ்ய	- பக்கலிலிருந்துகொண்டு
ஸர்வத: ஏவ	- நாற்புறங்களிலிருந்தும்
ப்ரதிக்ஷணம்	- எல்லா நிமிஷத்திலும்
ஸங்கித:	- ஆபத்தை எதிர்பார்ப்பவனாய்
அப்ரமத்த:	- ஊக்கமுடையவனாய்
பவ	- இரு.

இத்யங்கே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ஸுதர்ஸிமஸ்தி ஸுஹஸிசிகாயம் ஸம்ஹிதஸ்யம் ஆரண்ய காண்டே
லக்ஷ்மணஸர்க்கா ப்ரதி ஸர்க்கத்தாம் நாம த்ரிபத்வாரிமஸ: ஸர்க: ॥

சதுத் சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க: - 44

தथा तु तं समादिश्य भातरं द्युनन्दनः ।

बन्धासि महातेजा जाम्बूनदमयत्सरम् ॥

ததாது தம் ஸமாதிச்ய ப்ராதரம் த்யுநந்தன: ।

பந்தாஸிம் மஹாதேஜா ஜாம்பூநதமயத்ஸரம் ॥

மஹாதேஜா: - மகாபராக்கிரமசாலியாகிய

ரகுநந்தன: - பூரீராமர்

தம் ப்ராதரம் - அந்தத் தம்பிக்கு

ததாது - மேற்கண்டவாறு

ஸமாதிச்ய - கட்டினையிட்டுவிட்டு,

ஜாம்பூநத மயத்ஸரம் - பொற்பிடியுள்ள

அஸிம் - வானை

பபந்த - கட்டிக்கொண்டார்.

ततस्त्र्यवनतं चापमादायात्मविभूषणम् ।

आबध्य च कलापी द्वी जगामोदप्रविक्रमः ॥

ததஸ்த்ரயவனதம் சாபமாதாயாத்மவிபூஷணம் ।

ஆபத்ய ச கலாபிள த்வௌ ஜகாமோதக்ர விக்ரம: ॥

உதக்ர விக்ரம: - மகாபிரசித்திபெற்ற சூரராகிய அவர்,

தத: - அப்பொழுது

ஆதம் விபூஷணம் - தனக்கு அலங்காரமாய் விளங்கும்

த்ரய வனதம் - மூன்றிடங்களில் வளைந்துள்ள

சாபம் - கோதண்டத்தை

ஆதாய - ஐதாயிலெடுத்துக்கொண்டு,

த்வௌ - இரண்டு

கலாபௌச - அம்புராத்தூணிகளையும்

ஆபத்ய - கட்டிக்கொண்டு,

ஜகாம - புறப்பட்டார்.

तं वक्ष्यामी राजेन्द्रमापतन्तं निरीक्ष्य वै ।

बभूवान्तर्हितस्त्रासात् पुनः संदर्शनेऽभवत् ॥

தம் வஞ்சயானோ ராஜேந்த்ரமாவ்ஜநந்தம் நிர்ரிஷ்ய வை

பபூவாந்தர்ஹித ஸத்ராஸாத் புனஸஸந்தாஸனே: பவத் ॥

ராஜேந்த்ரம் - மன்னர்க்கு மன்னராகிய

தம் - அவரை

ஆவ்ரஜந்தம் - புறப்பட்டு வருகின்றவராய்

நிர்ரிஷ்ய - கவனித்து,

1

2

3

37

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

3317

வஞ்சயாத:

த்ராலாத:

அந்நர் ஹித:

பபூவ

புன: வை

ஸந்தர்ஸனே

அபவத்

बन्धासिधिनुरादाय प्रदुष्टाव यतो मृगः ॥

பந்தாஸிர் தநுராதாய ப்ரதுத்ராவ யதோ ம்ருக: ।

பத்தாஸி: - கத்தியைக் கட்டிக்கொண்டிருந்த அவர்

தநு: - தநுரை

ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,

ம்ருக: - மான்

யத: - இருந்தவிடத்திற்கு

ப்ரதுத்ராவ - ஓடினார்.

तं स्म पश्यति रूपेण द्यौतमानमिवाग्रतः ।

अवेक्ष्यावेक्ष्य धावन्तं धनुषाणि महावने ॥

தம் ஸம் பஸ்யதி ரூபேண த்யோதமானமிவாக்ரத: ।

அவேஷ்யாவேஷ்ய தாவந்தம் தநுஷ்பாணிம் மஹாவனே ॥

अतिवृत्तमिषोः पातालमभयानं कदाचन ।

शङ्कितं तु समुद्रान्तमुत्पतन्तमिवाम्बरं ॥

அதிவ்ருத்தமிஷோ: பாதால்லோபயானம் கதாசன ।

சங்கிதம் து ஸமுத்ப்ராந்தமுத்பத்தமிவாம்பரே ॥

छस्यामानमह्यं च वनोद्देशेषु केषुचित् ।

छिन्नाधिरिव संघीतं शब्दं चन्द्रमण्डलम् ॥

த்ருஸ்யமான மத்ருஸ்யம் ச வநோத்தேஸேஷு கேஷுசித் ।

சிளனாப்ரை ரிவ ஸம்வீதம் ஸாரதம் சந்த்ரமண்டலம் ॥

தம்

ரூபேண

அக்ரத:

த்யோதமானம்

தநுஷ்பாணிம்

அவேஷ்ய

தாவந்தம்

அதை,

உருவத்தால்

கண்முன்

ஒளிமயமாய்

பெருங்கானில்

விலலை

திரும்பிப்

ஒடுவதாயும்,

6

4

5

இஷோ:	- பாணத்தின்
பாதாத்	- வீழ்ச்சியிலிருந்து
அதி வருத்தம்	- விலகியிருப்பதாயும்,
கதாசன	- ஒரு சமயத்தில்
லோபயானம்	- ஆசைகாட்டுகிறதாயும்,
ஸங்கிதம் து :	- சந்தேகங்கொண்டதாய்
ஸமுத் ப்ராந்தம்	- மிகக்கலக்கங்கொண்டதாயும்,
அம்பரே	- ஆகாசத்தில்
உத்பந்தம் இவ	- எழும்பிக்கூடுகிறதாயும்,
வநோத்தேஸோஷு-	- வனப்பிரதேசங்களில்
கேஷுசித்	- சிலவிடங்களில்,
சின்னாப்ரை:	- கண்டங்கண்டமாயுள்ள மேகங்களால்
ஸம்வீதம்	- மூடுண்ட
ஸாரதம்	- சரக்காவத்திய
சந்த்ர மண்டலம் இவ	- சந்திரமண்டலத்தைப்போலவே
த்ருப்யமானம்	- புலனாகிறதாயும்,
அத்ருப்யம் ஸம்	- புலனாகாது மறைந்ததாயும்,
பப்யதிஸம்	- கவனித்தார்.

मुहूर्तादेव दृष्टो मुहूर्त्तात् प्रकाशते ॥

முஹூர்தாதேவ தத்ருஸோ முஹூர்தாராத் ப்ரகாஸதே ॥

முஹூர்தாத் ஏவ	- ஒரு கூணப்பொழுது
தத்ருஸோ	- காணப்பட்டது.
முஹூ:	- அடிக்கடி
தூராத்	- வெகுதூரத்தில்
ப்ரகாஸதே	- விளங்கிற்று.

दर्शनादर्शनादेव सौऽपाकर्षत राघवम् ।

सुदूरमाश्रमस्यास्य मारीचो मृगतो गतः ॥

தஸ்ரநாத்ரஸநாதேவம் ஸோஃபாகர்ஷத ராகவம் ।

ஸுதூரமாஸ்ரமஸ்யாஸ்ய மாரீசோ ம்ருகதாம் கத: ॥

ஸுக்ருதாம் கத:	- மாணுருவங்கொண்ட
ஸ: மாரீச:	- அந்த மாரீசன்
ராகவம்	- ஸ்ரீராமரை
ஏவம்	- இப்படியாய்
தர்ஸநாத்	- பார்வையிலிருப்பதாலும்
அதர்ஸநாத்	- பார்வையிலல்லாமையாலும்
அஸ்ய ஆஸ்ரமஸ்ய	- இந்த ஆஸ்ரமத்திற்கு
ஸுதூரம்	- வெகுதூரமாகவே
அபாகர்ஷத	- இழுத்துவிட்டான்.

7

8

आसीत्सुहृदस्य ककुत्स्थो विवशस्तेन मोहितः ।

अथावतस्थे सञ्चान्तस्त्रायामाश्रित्य शङ्कते ॥

ஆஸீத் சுருத்தஸ்து காகுத்ஸ்தோ விவஸஸ்தேந மோஹித: ।

அதாவதஸ்தே ஸம்ப்ராந்தஸு சாயு மாஸ்ரித்ய ஸாந்தவலே ॥

காகுத்ஸ்த:	- ஸ்ரீராமர்,
தேந	- அதால்
மோஹித: து	- ஆசைகாட்டி ஏமாற்றப்பட்டவராகயிருந்தமையால்
விவஸ:	- மெய்மறந்து
க்ருத்த:	- திருவுள்ளஞ் சீறினவராகி
ஆஸீத்	- இருந்தார்.
ஸுஸ்ராந்த: அத	- கோபம் தணிந்தவராகிய பின்னர்
ஸாந்தவலே	- புற்றரையில்
சாயாம்	- சிழுவை
ஆஸ்ரித்ய	- அடைந்து
அவதஸ்தே	- சற்று காத்து நின்றனர்.

स तमुन्मादयामास मृगणो निशाचरः ।

मृगः परिवृत्तो वन्यीरदरात् प्रत्यक्ष्यत ॥

ஸ தமுன்மாதயாமாஸ ம்ருகருபோ நிஸாசர: ।

ம்ருகை: பரிவ்ருதோ வன்யை ரதூராத் ப்ரத்யத்ருப்யத ॥

நிஸாசர:	- அரக்கனாகிய
ம்ருகருப:	- மாணுருவங்கொண்ட
ஸ:	- அது
தம்	- அவரை
உன்மாதயாமாஸ	- பின்வருமாறு வஞ்சித்தது.
வன்யை: ம்ருகை:	- காட்டு மான்களால்
பரிவ்ருத:	- சூழப்பட்டதாய்
அதூராத்	- சம்பத்திலேயே
ப்ரத்ய த்ருப்யத	- பிடிவென்று காணப்பட்டது.

प्रहियुक्तम् हृद्वेन पुनरिवाम्यधावत ।

तत्क्षणादेव सन्तर्ह्यसौ पुनरन्तर्हितीहोऽभवत् ॥

க்ரஹிதுகாமம் த்ருஷ்ட்வைநம் புன ரேவாப்யதாவத ।

தத்க்ஷணாதேவ ஸந்த்ரஹஸ்து புனரந்த்ரஹிதோஃபவத் ॥

க்ரஹிது காமம்	- பிடிக்க உத்தேசங்கொண்ட அவரை
த்ருஷ்ட்வா ஏவ	- கவனித்ததுமே,
புன: ஏவ	- மீளவும்
அப்யதாவத	- திரும்பி ஓடிற்று.

9

10

11

தக்ஷணாத் ஏவ - அந்தக்ஷணத்திலேயே
ஸந்த்ராலாத் - நடுக்கத்தால்
புன: - மீண்டும்
அந்தர்வயித: - கட்புலனாகாததாய்
அபவத் - இருந்தது.

पुनरेव ततो दूरादवृक्षायणादिनिःसृतम् ।

एव रा मो महातेजास्तं हन्तुं कृतिशयः ॥

புனரேவ ததோ தூராத் வ்ருக்ஷஷண்டாத் விநி:ஸ்ருதம் ।
த்ருக்ஷட்வா ராமோ மஹாதேஜாஸ்தம் ஹந்தும் க்ருத நிஸ்சய: ॥ 12

தத: - பிறகு
மஹாதேஜா: - மகத்தான ஆம்மலுடைய
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
தம் - அதை,
புன: ஏவ - மீளவும்
தூராத் - வெகுதூரத்தில்
வ்ருக்ஷ ஷண்டாத் - அடர்ந்த மரச்சோவையினின்று
விநி:ஸ்ருதம் - வெளிவருவதாய்
த்ருக்ஷட்வா - கவனித்து,
ஹந்தும் - கொல்ல
க்ருத நிஸ்சய: - தீர்மானித்தார்.

भूयस्तु शरमुद्धृत्य कुपितस्तत्र राघवः ।

सूर्यरश्मिप्रतीकाशं ज्वलन्तमरिमर्दनम् ॥

பூயஸ்து ஸரமுத்த்ருத்ய குபிதஸ்தத்ர ராகவ: ।

ஸூரியஸம்பி ப்ரதீகாஸம் ஜ்வலந்த மரிமர்தநம்: ॥

संघाय सुध्दे घापे विकृत्य बलवद्वली ।

तमेव मृगमुद्दिश्य ज्वलन्तमिव पन्नगम् ॥

ஸந்தாய ஸுத்ருடே சாபே விக்ருஷ்ய பலவத் பலீ ।

தமேவ ம்ருகமுத்திஸ்ய ஜ்வலந்தமிவ பந்நகம் ॥ 13

मुमोच ज्वलितं दीप्तमस्त्रं ब्रह्मविनिर्मितम् ॥

முமோச ஜ்வலிதம் தீப்தமஸ்த்ரம் ப்ரஹ்ம விநிர்மிதம் ।

தத்ர - அதன்பின்னர்

பலீ ராகவ: - பலவானாகும் ஸ்ரீராமர்

பூய: து - முன்னிலும் அதிகமாய்

குபித: - திருவுளஞ்சிறி

ஸூரியஸம்பி ப்ரதீகாஸம் - சூரியகிரணங்களை நிகர்த்து

ஆரண்ய காண்டம் - நற்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

ஜ்வலந்தம் - ஜ்வலித்துக்கொண்டு
அரிமர்தனம் - சத்ருக்களை அழிக்கவல்ல
ஸரம் - பாணத்தை
உத்த்ருத்ய - எடுத்து,
பலவத் - வேண்டியமட்டும்
விக்ருஷ்ய - இழுத்து
ஸுத்ருடே - மகா உறுதியான
சாபே ஸந்தாய - வில்லில் பூட்டி,
ப்ரஹ்ம விநிர்மிதம் - பிரம்ம மந்திரத்தால் அபிமந்திரிக்கப்பட்டு,
தீப்தம் - ஒளிக்கொண்டு
ஜ்வலிதம் - அக்னியைக் கக்கும்
ஜ்வலந்தம் - விஷத்தைக் கக்குகிற
பந்நகம் இவ - பாம்பைப் போலிருக்கிற
அஸ்த்ரம் - அஸ்திரத்தை,
தம் ம்ருகம் ஏவ - அந்த மானையே
உத்திஸ்ய முமோச - குறிவைத்து எய்தார்.

शरीरं मृगस्यस्य विनिर्मितं शरीरतमः ।

मासिचस्यैव हृदयं बिभेदाशनिसंनिभः ॥

ஸரீரம் ம்ருகஸ்பஸ்ய விநிர்மித்ய ஸரோத்தம: ।

மாரீசஸ்யைவ ஹ்ருதயம் பிபேதாஸநிஸந்திப: ॥ 15

அஸநி ஸந்திப: - இடிக்கொப்பான
ஸரோத்தம: - பாணங்களில் சிறந்த அது
ம்ருக ஸ்பஸ்ய - மானுருவங்கொண்டிருந்த
மாரீசஸ்ய - மாரீசனுடைய
ஸரீரம் - உடலை
விநிர்மித்ய - கிழித்துக்கொண்டு,
ஹ்ருதயம் ஏவ - ஹ்ருதயத்தையும்
பிபேத - பிளந்தது.

तालमात्रमथोत्प्लुत्य त्यक्तत् स शरावुरः ।

विनदन् मीरवं नादं धरण्यामत्यजीवितः ॥

தாலமாத்ர மதோத்ப்லுத்ய ந்யபதத் ஸ ஸராதூர: ।

விநதந் மைரவம் நாதம் தரண்யாமல்பஜ்ஜிவித: ॥

ஸராதூர: - பாணத்தால் தாக்கப்பட்ட

ஸ: - அவன்,

அத - அப்பொழுது

பைரவம் - பயங்கரமான

நாதம் - பேரொலியை

விநதந் - இட்டுக்கொண்டு
தால மாத்ரம் - பனைமர உயரம்
உத்ப்லுத்ய - கிளம்பி
அல்ப ஜீவித: - குற்றுயிருடன் இருப்பவனாய்
தரண்யாம் - தரையில்
ந்யபதத் - விழுந்தான்.

सियमाणस्तु मारीचो जहौ तो कृत्रिमो तनुम् ।

स्मृत्या तद्वचनं रक्षौ दध्यौ केन तु लक्ष्मणम् ॥

इह प्रस्थापयेत् सीता शून्ये तो रावणो हरेत् ॥

மரியமாணஸ்து மாரீசோ ஜஹெள தாம் க்ருத்திரிமாம் தநும் ॥

ஸ்ம்ருத்த்வா தத் வசனம் ரக்சோ தத்யௌ கேத து லக்ஷ்மணம் ।

இஹ ப்ரஸ்தாபயேத் ஸீதா ஸாசன்யே தாம் ராவணோ ஹரேத் ॥

மாரீச: - மாரீசன்,
மரிய மாண: து - உயிரையிழப்பவனாக விருத்தபொழுது
தாம் - அந்த
க்ருத்திரிமாம் தநும் - பொய்யான உடலை
ஜஹெள - விட்டான்.
ரக்ஷ: - அரக்கன்
தத் வசனம் - இராவணன் சொல்லை
ஸ்ம்ருத்த்வா - நினைந்து,
கேத - 'எந்த உபாயத்தால்
ஸீதா - சிதை
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணனை
இஹ - இவ்விடத்திற்கு
ப்ரஸ்தாபயேத் - அனுப்புவான்;
து - அதன்மேல்
ஸாசன்யே - ஒருவருமில்லாத சமயத்தில்
ராவண: - இராவணன்
தாம் - அவளை
ஹரேத் - அபகரிப்பான்', (என்று)
தத்யௌ - ஆலோசித்தான்.

स प्राक्कालमात्राय चकार च ततः स्वम् ।

सद्यः राघवस्यैव हा सीते लक्ष्मणेति च ॥

ஸ ப்ராப்த காலமாத்திராய சகார ச தத: ஸ்வம் ।

ஸத்ருஸம் ராகவஸ்யைவ ஹா ஸீதே லக்ஷ்மணேதி ச ॥

ஸ: - அவன்,
ப்ராப்த காலம் - உத்தேசங்கொண்ட காரியத்திற்கு ஏற்ற
சமயமென்பதை

17

18

19

ஆரூபய - அறிந்துகொண்டு,
தத: ச - அதனால் அப்பொழுதே
ராகவஸ்ய ஸத்ருஸம் ஏவ - ராமனது குரலை நிகர்த்ததாகவே
ஹா ஸீதே - 'ஜயோ சிகை!
லக்ஷ்மண ச - ஜயோ லக்ஷ்மணா!
இதி - என்று
ஸ்வரம் - கூச்சலை
சகார - இட்டான்.

तेन मसीणि निर्विहः शरेणानुपमेन च ।

मृगरूपं तु तत्पश्यत्वा राक्षसं स्ममात्तमेन ॥

चक्रं स सुमहाकायो मारीचो जीवितं त्यजन् ॥

தேந மர்மணி நிர்விஹ: ஸரேணாநுபமேன ச ।

ம்ருகரூபம் து தத் த்யக்த்வா ராக்ஷஸம் ரூபமாத்தமன: ।

சக்ரே ஸ ஸுமஹாகாயோ மாரீசோ ஜீவிதம் த்யஜன் ॥

தேந - அந்த
அநுபமேன - ஒப்புயர்வில்லாத
ஸரேண - பாணத்தால்
மர்மணி ச - மர்மஸ்தானத்திலேயே
நிர்வித்த: - பிளக்கப்பட்டவனாய்
ஸுமஹாகாய: - பெருவுடலுற்ற
ஸ: - அந்த
மாரீச: - மாரீசன்,
ஜீவிதம் த்யஜன் - உயிரை விடுகையில்.
தத் - அந்த
ம்ருகரூபம் - மாணுருவத்தை
த்யக்த்வா - விட்டு,
து - அதன்பின்னர்,
ஆத்மன: - தனது
ராக்ஷஸ - ராக்ஷஸ
ரூபம் - உருவத்தை
சக்ரே - எடுத்துக்கொண்டான்.

ततो विचित्रकैपूरः सर्वाभरणमूषितः ।

हेममाली महादंष्ट्रो राक्षसोऽसूक्ष्मराहतः ॥

ததோ விசித்ரகேபூர: ஸர்வாபரண மூஷித: ।

ஹேமமாலீ மஹாதம்ஷ்ட்ரோ ராக்ஷஸோ ஸூக்ஷ்மரஹத: ॥

தத: - அப்பொழுது
சராஹத: - பர்ணத்தாலடிபுண்ட அவன்

20

21

விதிநீரகேயூர: - அழகிய தோள்வளையுடையவனும்
 ஸர்வாபரண பூஷித: - எல்லா ஆபரணங்களையணிந்தவனும்
 ஹேமமாலீ - பொன்மாலையணிந்தவனும்
 மஹாதம்ஷ்ட்ர: - பெருங்கோரப் பற்களையுடையவனுமாகிய
 ராக்ஷஸ: - அரக்கனாக
 அபூத் - தோன்றினான்.

तं दृष्ट्वा पतितं भूमीं राक्षसं घोरदर्शनम् ।

रामो रुधिरसिक्ताङ्गं वेष्टमानं महीतलं ॥

जगाम मनसा सीतं लक्ष्मणस्य वचः स्मरन् ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா பததித் பூமௌ ராக்ஷஸம் கோரதர்ஸனம் ॥

ராமோ ருதிர ஸிக்தாங்கம் வேஷ்டமானம் மஹீதலே ।

ஜகாம மனஸா ஸீதாம் லக்ஷ்மணஸ்ய வச: ஸ்மரன் ॥

ராம: - ஸ்ரீராமர்,
 கோரதர்ஸனம் - பார்க்க பயங்கரமான
 ராக்ஷஸம் - ராக்ஷஸனும்
 ருதிர: ஸிக்தாங்கம் - ரத்தமொழுகிய உடலையுடையவனும்,
 மஹீதலே - தரையில்
 வேஷ்டமானம் - புரண்டுக்கொண்டிருந்தவனுமான
 தம் - அவனை
 பூமௌ - மண்ணில்
 பததித் - மாய்ந்துகிடப்பவனாய்
 த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
 லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணனது
 வச: - சொல்லை
 ஸ்மரன் - நினைத்துக்கொண்டு
 ஸீதாம் - சீதாப்பிராட்டியைப் பற்றி
 மனஸா ஜகாம - கவலையுற்றார்.

मारीचस्यैव मायैषा पूर्वाक्तं लक्ष्मणेन तु ।

तत्तथा ह्यमवच्छाद्य मारीचोऽयं मया हतः ॥

மாரீசஸ்யைவ மாயையஷா பூர்வோக்தம் லக்ஷ்மணேன து ।

தத் ததா ஹ்யபவச்சாடிய மாரீசோ:யம் மயா ஹத: ॥

லக்ஷ்மணேனது - 'லக்ஷ்மணனால்
 பூர்வோக்தம் - முன் சொல்லப்பட்டபடியே
 ஏஷா - இது
 மாரீசஸ்ய - மாரீசனது
 மாயா ஏவ - மாயையே,
 அத்ய - இப்பொழுது

24

தத்ததாச - அது அப்படியே
 அபவத் - முடிந்தது.
 மயா - என்னால்
 ஹத: - கொல்லப்பட்ட
 அயம் - இவன்
 மாரீச: ஹி - மாரீசனே.

हा सीते लक्ष्मणेत्येवमाश्रुत्य च महास्वनम् ।

ममर राक्षसः सोऽयं श्रुत्वा सीतां कथं भवेत् ॥

ஹா ஸீதே லக்ஷ்மணேத்யேவமாக்ருப்ய ச மஹாஸ்வனம் ।

மமரா ராக்ஷஸ: ஸோ:யம் ஸ்ருத்வா ஸீதா கதம் பவேத் ॥

ஸ: - 'அந்த
 ராக்ஷஸ: - அரக்கனாகும்
 அயம் - இவன்
 ஹா ஸீதே - 'ஐயோ ஸீதே!
 லக்ஷ்மண - 'ஐயோ லக்ஷ்மணா'
 இதி - என்று
 மஹாஸ்வனம் - பெருங்குரல்
 ஆக்ரூப்ய ச - கதறிவிட்டு,
 மமரா - மாண்டான்.
 ஸீதா - சீதை
 ஏவம் ஸ்ருத்வா - இதைக்கேட்டு,
 கதம் பவேத் - என்ன ஆனாளோ!

लक्ष्मणस्य महाबाहुः कामवस्थां गमिष्यति ।

इति संविन्त्य धर्मात्मा रामो ह्येतनून्सः ॥

லக்ஷ்மணஸ்ச மஹாபாஹு: காமவஸ்தாம் கமிஷ்யதி ।

இதி ஸஞ்சிந்த்ய தர்மாத்மா ராமோ ஹ்ருஷ்டதநாக்ருஹ: ॥

மஹாபாஹு: - 'மகாபாகுவாகும்
 லக்ஷ்மண: ச - லக்ஷ்மணனும்
 காம் அவஸ்தாம் - என்ன அவஸ்தையை
 கமிஷ்யதி - படுவாளோ'
 தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவாகும்
 ராம: - ஸ்ரீராமர்,
 இதி - மேற்கண்டவாறு
 ஸஞ்சிந்த்ய - நினைத்து

ஹ்ருஷ்டதநாக்ருஹ: - மயிரிகச்செறிந்தார்.

तत्र रामं भयं तीव्रमाविश विषादजम् ।

राक्षसं युगलं तं हत्वा श्रुत्वा च तत्स्वरम् ॥

26

தத்ர ராமம் பயம் தீவ்ர மாவிலேஸ விஷாதஜம் ।
ராக்ஷஸம் ம்ருகரூபம் தம் ஹத்வா ஸ்ருத்வா ச தத்ஸ்வரம் ॥

27

தம் - அந்த
ம்ருகரூபம் - மான்வேடம் பூண்டிருந்த
ராக்ஷஸம் - அரக்கனை
ஹத்வா - கொன்று,
தத்ஸ்வரம் - அவனது கூச்சலை
ஸ்ருத்வா ச - கேட்டதால்
விஷாதஜம் - கவலையாலுண்டாகும்
தீவ்ரம் - கொடிய
பயம் - பயம்
தத்ர - அப்பொழுது
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஆவிலேஸ - பற்றிற்று.

निहत्य पृथक् चान्यं मांसमादाय राघवः ।
त्वरमाणो जनस्थानं ससाराभिमुखस्तदा ॥

நிறுத்ய ப்ருஷதம் சான்யம் மாம்ஸமாதாய ராகவ: ।
த்வரமாணோ ஜனஸ்தானம் ஸஸாராபிமுகஸ்ததா ॥

28

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்,
த்வரமாண: - பரபரப்புற்றவராகி
மாம்ஸம் நிறுத்ய - மாமிசத்தை பிரித்து
ப்ருஷதம் ச - தோலை மட்டும்
அன்யம் - வேறாக
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு
ததா - அப்பொழுது
ஜனஸ்தானம் - ஜனஸ்தானத்தை
அபிமுக: - நோக்கி
ஸஸார - போனார்.

இத்யாஸ்யே ஸ்ருத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
ஜயாம்ஸத்தி ஸுஹஸிகையாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆஸ்யை கரண்டே
மாமிஸஸுததா தம ஜயஸுத்வாமிஸம்; ஸக்: ॥

பஞ்ச சத்வாரிம்ஸ: ஸக்: - 45

आर्त्तस्वरं तु तं भर्तुर्विज्ञाय सद्यः वने ।

उवाच लक्ष्मणं सीता गच्छ जानीहि राघवम् ॥

ஆர்த்ஸ்வரம் து தம் பர்துர் விக்ஞாய ஸத்ருஸம் வனே ।

உவாச லக்ஷ்மணம் ஸீதா கச்ச ஜானீஹி ராகவம் ॥

1

வனே - காட்டில்
ஸீதா - சீதாப்பிராட்டியார்
தம் - அந்த
ஆர்த்ஸ்வரம் - பரிதாபமாகிய கூச்சலை
பர்து: - கணவருடையது
ஸத்ருஸம் து - போன்றதாகவே
விக்ஞாய - நிச்சயித்து,
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
உவாச - பின்வருமாறு சொன்னாள்.
ராகவம் - ஸ்ரீராமரைப்பற்றி
ஜானீஹி - கவனியும்;
கச்ச - செல்லும்.

न हि मे हृदयं स्थाने जीवितं वाऽवतिष्ठति ।

क्षीयतः परमात्मस्य श्रुतः शब्दो मया भूषाम् ॥

ந ஹி மே ஹ்ருதயம் ஸ்தானே ஜீவிதம் வா:வதிஷ்டதி ।

க்ஷீஸாத: பரமாத்மஸ்ய ஸ்ருத: ஸப்தோ மயா ப்ருஸம் ॥

2

மயா - என்னால்
க்ரோஸாத: - இரண்டுமையத் துரத்திற்குள்ளேயே
பரமாத்மஸ்ய - மிகக் கஷ்டநிலையிலிருக்குமவருடைய
ஸ்பத: - குரல்
ப்ருஸம் - ஸ்பஷ்டமாய்
ஸ்ருத: - கேட்கப்பட்டது.

ஹி - அதனால்
மே - எனது
ஹ்ருதயம் - ஹ்ருதயமும்
ஜீவிதம் வா - உயிரும்
ஸ்தானே - அதனதன் நிலையில்
அவதிஷ்டதி - நிற்கவில்லை.

आकन्दमानं तु वने धातुर् वातुमहंसि ।

तं क्षिप्रमभिधाय त्वं धातुर् शरणीषिणम् ॥

அகந்நமானம் து வனே ஧ாதுர் வாதுமஹ்ஸி ।

ஆக்ரந்தமானம் து வனே ப்ராதரம் த்ராதாமஹஸி ।
தம் கலிப்ரமபிதாவ த்வம் ப்ராதரம் ஸரணணவிணம் ॥
ரக்ஷஸாம் வஸமாபந்நம் ஸிம்ஹாநாமிவ கோவ்ருஷம் ॥

ஆக்ரந்தமானம் - 'அழைத்துக்கொண்டிருக்கிற
ப்ராதரம் - தமயனாருக்கு
வனே - காட்டில்
து - உடனே
த்ராதாம் அஹஸி - நீர் உதவிபுரிவீராக.
சிம்ஹாநாம் - சிங்கங்களினிடையில்
கோ வ்ருஷம் இவ - காளையைப்போல்
ரக்ஷஸாம் வஸம் - அரக்கர்களினிடையில்
ஆபந்நம் - சிக்கிக்கொண்டு
ஸரணணவிணம் - உதவியைக்கோரும்
தம் - அந்த
ப்ராதரம் - தமயனாரிடம்
த்வம் - நீர்
கலிப்ரம் - உடனே
அபிதாவ - விரைந்தோடும்.

न जगाम तथोक्तसु आतुराज्ञाय सासनम् ।

तमुवाच ततस्तत्र कुपिता जनकात्मजा ॥

ந ஜகாம ததோக்தஸ்து ப்ராதூராஞாய ஸாஸனம் ।
தமுவாச ததஸ்தத்ர குபிதா ஜனகாத்மஜா ॥

தகா - இப்படி
உக்தா: து - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவராயிருந்தும்
ப்ராதூ: - தமயனாருடைய
ஸாலஸம் - நியமத்தை
ஆஞாய - பாராட்டி,
ந ஜகாம - புறப்படாதிருந்தார்.
தத: - அதனால்
தத்ர - அப்பொழுது
ஜனகாத்மஜா - சிதை
குபிதா - சினங்கொண்டவளாகி
தம் - அவரைப் பார்த்து
உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தாள்.

सीमित्रे मित्ररूपेण आतुरस्त्वमसि शत्रुयत् ।

यस्त्वमस्यामवस्थायी आतरं नामिपत्त्यसे ॥

ஸௌமித்ரே மித்ரரூபேண ப்ராதூஸ்த்வமஸி ஸத்ருவத் ।
யஸ்த்வமஸ்யாமவஸ்யாம் தாயாம் ப்ராதரம் நாபிபத்ஸ்யஸே ॥

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணரே
த்வம் - நீர்
ப்ராதூ: - தமயனாருக்கு
மித்ரரூபேண - துணைபுரிபவனாய் நடக்கும்
ஸத்ருவத் - சத்ருபோலவே
அஸி - இருக்கிறீர்.
ய: - அந்த
த்வம் - நீர்
அஸ்யாம் - இந்த
அவஸ்தாயாம் - இக்கட்டான நிலையிலும்
ப்ராதரம் - தமயனாரிடம்
ந அபிபத்ஸ்யஸே - செல்லாதிருக்கின்றீர்.

इच्छसि त्वं विनश्यन्तं रामं लक्ष्मण मृत्युते ।

लोभान्मम कृते नूनं नानुगच्छसि राघवम् ॥

இச்சஸி த்வம் விநஸ்யந்தம் ராமம் லக்ஷ்மண மத்த்ருதே ।

லோபாந்மம க்ருதே நூநம் நானுகச்சஸி ராகவம் ॥

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணரே
மத்த்ருதே - என்னை உத்தேசித்தே
ராமம் - பூரீராமரை
விநஸ்யந்தம் - மாண்டுபோகும்படியாய்
த்வம் - நீர்
இச்சஸி - நினைக்கின்றீர்.
மம க்ருதே - என்மீது
லோபாத் நூநம் - ஆசையால்தான்,
ராகவம் - பூரீராமரை
ந அநுகச்சஸி - தேடிச்செல்லாதிருக்கின்றீர்.

यस्य ते प्रियं मन्ये स्नेहो आतरि नास्ति ते ।

तेन तिष्ठसि विस्वस्तमपश्यन् महाद्युतिम् ॥

வ்யஸனம் தே ப்ரியம் மன்யே ஸ்நேஹோ ப்ராதரி நாஸ்தி தே ।

தேந திஷ்டஸி விஸ்வஸ்தமபஸ்யன் மஹாத்யுதிம் ॥

வ்யஸனம் - 'இந்த ஆபத்து
தே - உமக்கு
ப்ரியம் - இஷ்டமானதாய்
மன்யே - என்னுகிறேன்.
ப்ராதரி - தமயனாரிடத்தில்
ஸ்நேஹ: - பற்றென்பது

தே	- உமக்கு
நாஸ்தி	- இல்லை.
தேந	- அதனால்
மஹாத்யுதிம்	- மகாதேஜஸ்வியாகும்
தம்	- அவரை
அபர்யன்	- கவனியாதவராய்
விஸ்ரப்த:	- மனம் பதறாதவராக
திஷ்டஸி	- நிமினீர்.

किं हि संशयमापन्ने तस्मिन्निह मया भवेत् ।

कर्तव्यमिह तिष्ठन्त्या यत्प्रधानस्त्वमागतः ॥

கிம் ஹி ஸம்ஸயமாபந்நே தஸ்யிந்நிஹ மயா பவேத் ।
கர்த்வயமிஹ திஷ்டந்த்யா யத்ப்ரதாநஸ்த்வமாகத: ॥

த்வம்	- நீர்
யத் ப்ரதாந:	- எவரை உத்தேசித்தவராய்
ஆகத:	- வந்திரோ,
தஸ்யிந் ஹி	- அவரே
இஹ	- இப்பொழுது
ஸம்ஸயம்	- ஆபத்தில்
ஆபந்நே	- சிக்கிக்கிடக்கையில்
மயா	- என்னால்
இஹ	- இங்கு
திஷ்டந்த்யா	- இருந்துகொண்டு
கர்த்வயம்	- செய்யவேண்டிய காரியம்
கிம் பவேத்	- என்ன இருக்கும்?

इति बुवाणां वेदेही बाष्पशोकपरिप्लुताम् ।

अबवील्लक्ष्मणस्त्रस्तां सीतां मृगवधूमिव ॥

இதி ப்ருவாணாம் வைதேஹிம் பாஷ்ப ஸோக பரிப்லுதாம் ।
அப்ரவீல் லக்ஷ்மணஸ் த்ரஸ்தாம் ஸீதாம் ம்ருகவதூமிவ ॥

லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
ம்ருக வதூம் இவ	- பெண்மானைப்போல்
த்ரஸ்தாம்	- தரஸ்தாம்
பாஷ்ப ஸோக	- கண்ணீர் பெருக சோகத்தில் மூழ்கியவளாய்
பரிப்லுதாம்	-
இதி	- மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணாம்	- பேசுகிற
வைதேஹிம்	- விதேக மன்னரின் புதல்வியாகிய
சீதாம்	- சீதாபிராட்டியை பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

8

पन्नगासुरगन्धर्वदेवमानुषराक्षसीः ।

अशक्यस्तव वेदेहि भर्ता जेतुं न संशयः ॥

பந்நகாஸுரகந்தர்வ தேவ மாநுஷ ராக்ஷஸை: ।
அஸக்யஸ்தவ வைதேஹி பர்தா ஜேதும் ந ஸம்ஸய: ॥

வைதேஹி	- வைதேகியாரே
தவ	- தங்களுக்கு
பர்தா	- கணவனார்
பந்நகாஸுர கந்தர்வ:	- பன்னகர்களாலும், அசுரர்களாலும்,
	கந்தர்வர்களாலும்,
தேவ மாநுஷ ராக்ஷஸை:	- தேவர்களாலும், மானிடர்களாலும்,
	அரக்கர்களாலும்

ஜேதும் - வெல்ல
அஸக்ய: - முடியாதவர்.
ஸம்ஸய: ந - இதற்கையமில்லை.

देवि देवमनुष्येषु गन्धर्वेषु पतत्रिषु ।

राक्षसेषु पिशाचेषु किञ्चरेषु मृगेषु च ॥

தேவி தேவமநுஷ்யேஷு கந்தர்வேஷு பதத்ரிஷு ।
ராக்ஷஸேஷு பிஸாசேஷு கின்னரேஷு ம்ருகேஷு ॥

दानवेषु च घोरेषु न स विद्येत शोभने ।

यो राम प्रतियुध्येत समरे वासवोपमम् ॥

தானவேஷு ச கோரேஷு ந ஸ வித்யேத ஸோபமே ।
யோ ராம ப்ரதியுத்யேத ஸமரே வாஸவோபமம் ॥

போபமே - 'புன்யாத்மாவாகிய

தேவி - தேவி

வாஸவோபமம் - இந்திரனுக்கொப்பான

ராமம் - ஸ்ரீராமரை

ஸமரே - போரில்

ய: - எவனொருவன்

ப்ரதியுத்யேத - எதிர்ப்பானோ;

ஸ: - அப்படிப்பட்டவன்

தேவமநுஷ்யேஷு - தேவர்களிலும், மானிடர்களிலும்,

கந்தர்வேஷு - கந்தர்வர்களிலும்,

பதத்ரிஷு - பகடிகளிலும்,

ராக்ஷஸேஷு - ராக்ஷஸர்களிலும்,

பிஸாசேஷு - பிசாசுகளிலும்,

கின்னரேஷு - கின்னர்களிலும்,

10

11

12

ம்ருகேஷு ச	- மிருகங்களிலும்,
கோரேஷு	- பயங்கரமான
தானவேஷு ச	- அசுரர்களிலும்
வித்யேத ந	- இரான்.

अवध्यः समरे रामो नैव त्वं वक्तुमर्हसि ।

न त्वामस्मिन् वने हातुमुत्सहे राघवं विना ॥

அவத்ய: ஸமரே ராமோ நைவம் த்வம் வக்து ம்ஹஸி ;
ந த்வாமஸ்மின் வனே ஹாது முத்ஸஹே ராகவம் விநா ॥

ஸமரே	- 'போரில்
ராம:	- ஸ்ரீராமர்,
அவத்ய:	- கொல்லப்பட முடியாதவர்.
த்வம்	- தாங்கள்
ஏவம்	- இப்படி
வக்தும்	- பேசுவதற்கு
அர்ஹஸி ந	- நினைக்கக் கூடாது.
ராகவம் விநா	- ராகவரை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிற
த்வாம்	- தங்களை
அஸ்மின்	- இந்த
வனே	- காட்டில்
ஹாதும்	- தனியாய்விட
ந உத்ஸஹே	- உடன்படேன்.

अनिवार्यं बलं तस्य बलैर्बलवतामपि ।

त्रिमूर्तिकः समुद्युक्तः सेनैरपि सामरैः ॥

அநிவார்யம் பலம் தஸ்ய பலைர்பலவதா மபி ।
திரிபீரீர் லோகை: ஸமுத்யுக்தை: சேஸர்வரைபி ஸாமரை: ॥

பலவதாம்	- ஏராளமான சேனையுடையவர்களுடைய
பலை: அபி	- சேனைகளாலும்,
ஸமுத்யுக்தை:	- பெருமுயற்சிகொண்ட
ஸாமரை:	- தேவர்களோடு கூடினவர்களாயும்
ஸேஸர்வரை:	- ஈசுவரனோடு கூடினவர்களாயுமுள்ள
திரிபீ:	- மூன்று
லோகை: அபி	- உலகத்தார்களாலும்,
தஸ்ய	- அவரது
பலம்	- பலம்
அநிவார்யம்	- அடக்க முடியாதது.

हृदयं निर्वृतं तैस्तु संतापस्यज्यतामयम् ।

आगमिष्यति ते मर्ता शीघ्रं हत्वा मृगतमम् ॥

அகமியஸ்தி தே மர்தா ஶீக்ரம் ஹத்வா ம்ருகதமம் ॥

ஹ்ருதயம் நிர்வ்ருதம் தே:ஸ்து ஸந்தாபஸ்த்யஜ்யதாமயம் ।
ஆகமிஷ்யதி தே மர்தா ஶீக்ரம் ஹத்வா ம்ருகோத்தமம் ॥

தே	- 'தங்களது
ஹ்ருதயம்	- மனது
நிர்வ்ருதம்	- கவலையற்றதாக
அஸ்து	- இருக்கட்டும்.
அயம் ஸந்தாப:	- இந்த மனத்துயரம்
த்யஜ்யதாம்	- ஒழிக்கப்பட்டும்.
தே	- தங்களது
மர்தா	- கணவனார்
ம்ருகோத்தமம்	- சிறந்த மாண
ஹத்வா	- கொன்றுவிட்டு,
ஸீக்ரம்	- இதோ
ஆகமிஷ்யதி	- வந்துவிடுவார்.

न स तस्य स्वरो व्यक्तं मायया केनचित्कृतः ।

गन्धर्वनगरप्रख्या माया सा तस्य रक्षसः ॥

ந ஸ தஸ்ய ஸ்வரோ வ்யக்தம் மாயயா கேநசித் க்ருத: ।
கந்தர்வநகர ப்ரக்யா மாயா ஸா தஸ்ய ரக்ஷஸ: ॥

ஸ: ஸ்வர:	- 'அந்த குரல்
வ்யக்தம்	- ஸந்தேகமில்லாமல்
தஸ்ய	- அவருடையது
ந	- அன்று,
கேநசித்	- எவனோ ஒருவனால்
மாயயா	- மாயையால்
க்ருத:	- செய்யப்பட்டது.
ரக்ஷஸ:	- அரக்கனாகிய
தஸ்ய	- அவனுடைய
மாயா	- மாயையாகிய
ஸா	- அது
கந்தர்வ நகர ப்ரக்யா-	- வின் பிர்மாமாகிய, இருப்பதுபோல் தோன்றுவதும் இல்லாததுமான, கந்தர்வ நகரை போன்றது.

न्यासमृतासि वैदेहि न्यस्ता मयि महात्मना ।

शमेण त्वं वसारीहे न त्वां त्यक्तुमिहोत्सहे ॥

ந்யாஸமூதாஸி வைதேஹி ந்யஸ்தா மயி மஹாத்மநா ।
ராமேண த்வம் வராரோஹே ந த்வாம் த்யக்து மிஹோத்ஸஹே ॥

வராரோஹே	- 'சுருமாரியாகிய
வைதேஹி	- வைதேஹியாரே

தவம்	- தாங்கள்
மஹாத்மநா	- மகாத்மாவாகிய
ராமேண	- ஸ்ரீராமரால்
ந்யாஸபூதா	- திருப்பி ஒப்புவிக்கும்படி ஜாக்கிரதையாய்
	பாதுகாக்கப்பட்ட வேண்டியவளாய்
மமி	- என்னிடத்தில்
ந்யஸ்தா அஸி	- ஒப்புவிக்கப் பட்டிருக்கின்றீர்.
இஹ	- இப்படியிருப்பதால்
த்வாம்	- தங்களை
த்யக்த்யம்	- தனியேவிட
ந உத்ஸஹே	- ந உடன்படுவர்.

कृतविराज कल्याणि वयमेतेनिशचरः ।

खरस्य निघनादेव जनस्थानवधं प्रति ॥

க்ருதவைராய்ச கல்யாணி வய மேதைநிஸாசரை: ।

கரஸ்ய நிதநாதேவ ஜனஸ்தானவதம் ப்ரதி ॥

கல்யாணி - 'உத்தமியாரே

வயம் - நாம்

ஜனஸ்தான வதம் ப்ரதி - ஜனஸ்தானத்தை அழித்ததில்

கரஸ்ய ஏவ - கரனையே

நிதநாத் - கொன்றமையால்

ஏதை: நிஸாசரை: ச - இந்த அரக்கர்கள் எல்லாராலுமே

க்ருத வைரா: - துவேஷம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

राखसा विविधा वाचो विस्जन्ति महावने ।

हिंसाविहारा येदेहि न चिन्तयितुमर्हसि ॥

ராக்ஷஸா விவிதா வாசோ விஸ்ஞந்தி மஹாவனே ।

ஹிம்ஸாவிஹாரா ஏவதேஹி ந சிந்தயிது மஹஸி ॥

வைதேஹி - 'வைதேகியாரே

ஹிம்ஸா விஹாரா: - ஹிம்ஸிப்பதிலேயே பொழுதுபோக்கும்

ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்

மஹாவனே - பெருங்காணில்

விவிதா: வாச: - பலவகை கூச்சல்களை

விஸ்ஞந்தி - இடுகின்றார்கள்.

சிந்தயிதும் - கவலைப்படுவதற்கு

ந அர்ஹஸி - தாங்கள் திருவுளம் பற்றலாகாது.

लक्ष्मणेनैवमुक्ता सा कुब्जा संसक्तलोचना ।

अरवीत्यस्य वाक्यं लक्ष्मणं सत्यवादिनम् ॥

18

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பத்தி ஸ்ரீநாம ஸர்க்கம்

3335

லக்ஷ்மணேநைவ முக்தா ஸா க்ருத்தா ஸம்ரக்தலோசனா ।

அப்ரவீத் பருஷம் வாக்யம் லக்ஷ்மணம் ஸத்யவாதினம் ॥

ஸா

லக்ஷ்மணேந - அவள்

ஏவம் - லக்ஷ்மணரால்

உக்தா - இவ்வாறு

க்ருத்தா - சொல்லப்பட்டவளாய்

ஸம்ரக்தலோசனா - சினம்கொண்டவளாய்

ஸத்யவாதினம் - மிகவும் சிவந்த கண்களையுற்றவளாகி

பருஷம் - உள்ளதை உள்ளபடி சொல்லுகிற

வாக்யம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

அப்ரவீத் - கண்டிப்பான

பின்பவருமாறு சொன்னாள்.

अनार्य कृपणारम्य दृष्टं कुरुपांसन ।

अहं तव मियं मन्ये रामस्य व्यसनं महत् ॥

அநார்யாக்ருணாரம்ப ந்ருபாம்ஸ குலபாம்ஸன ।

அஹம் தவ ப்ரியம் மன்யே ராமஸ்ய வ்யஸனம் மஹத் ॥

அநார்ய

க்ருபணாரம்ப - 'அற்பனே

ந்ருபாம்ஸ - நீசத்தொழிலில் துணிந்துவிட்டவனே

குலபாம்ஸன - இரக்கமற்றவனே

ராமஸ்ய - குலப்பெருமையைக் குலைக்க வந்தவனே

மஹத் - ஸ்ரீராமரது

தவ - பெரும்

ப்ரியம் - கஷ்டத்தை

மன்யே - உனக்கு

அஹம் - சம்மதமானதாக

நான் - நினைக்கிறேன்.

रामस्य व्यसनं दृष्ट्वा तेनेतानि प्रभावसे ॥

ராமஸ்ய வ்யஸனம் த்ருஷ்ட்வா தேநைதாநி ப்ரபாஷஸே ॥

ராமஸ்ய

வ்யஸனம் - 'ஸ்ரீராமரது

த்ருஷ்ட்வா - இக்கட்டை

தேந - அறிந்து

ஏதாநி - அதனால்

ப்ரபாஷஸே - இவைகளை

பிதற்றுக்கின்றன.

21

22

नैतच्चित्रं सपत्न्येषु पापं लक्ष्मण यद्वेत् ।

त्वद्विधेषु नृशंसेषु नित्यं प्रच्छन्नचारिषु ॥

நைதச் சித்ரம் ஸபத்நேஷு பாபம் லக்ஷ்மண யத்பவேத் ।
த்வத்விதேஷு ந்ருஸம்ஸேஷு நித்யம் ப்ரச்சன்னசாரிஷு ॥

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'
நித்யம் - எக்காலத்திலும்
ப்ரச்சன்ன சாரிஷு - ரகஸ்யத்தில் தீங்கு புரிபவர்களும்
ந்ருஸம்ஸேஷு - இரக்கமுற்றவர்களும்
ஸபத்நேஷு - சத்துருக்களுமாகிய
த்வத் விதேஷு - உன்போன்றவர்களிடத்தில்
பாபம் - கொடிய செயல்
யத் - எது
பவேத் - உண்டாகுமோ
ஏதத் - இது
ந சித்ரம் - ஆச்சரியமன்று.

सुदुष्टस्त्वं वने राममेकमेकोऽनुगच्छसि ।

मम हेतोः प्रतिच्छन्नः प्रयुक्तो भरतेन वा ॥

ஸுதுஷ்டஸ்த்வம் வனே ராமமேகமேகோ஽நுக்கச்சஸி ।

மம ஹேதோ: ப்ரதிச்சன்ன: ப்ரயுக்தோ பரதேந வா ॥

ஸுதுஷ்ட: - 'பரமதுஷ்டனாகிய
த்வம் - நீ
ப்ரதிச்சன்ன: - பொய்யடிமை பூண்டவனாய்
மம ஹேதோ: - என்னை உத்தேசித்தோ,
வா - அல்லது
பரதேந - பரதனால்
ப்ரயுக்த: - நியமிக்கப்பட்டோ,
வனே - காட்டில்
ஏகம் - தனிமையாய் வந்த
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
ஏக: - தனிமையாய்
அநுக்கச்சஸி - பின்பற்றி வருகின்றனை.

तत्र सिध्यति सीमित्रे तव वा भरतस्य वा ।

कथमिन्दीवरस्याम पद्मपत्रनिर्माणम् ॥

उपसंश्रित्य भर्तारं कामयेयं पृथग्जनम् ॥

தன்ன ஸித்யதி ஸேமித்ரே தவ வா பரதஸ்ய வா ।

கதமிந்தீவரஸ்யாமம் பத்ம பத்ர நிபேக்ஷணம் ॥

உபஸம்ஸரித்ய பர்தாரம் காமயேயம் ப்ருதத் ஜனம் ॥

23

24

25

ஆரண்ய காண்டம் - நாற்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

3337

ஸெளமித்ரே - 'கமித்திரையின் புதல்வனே!
தவ அபி - உன்னுடையதோ,
பரதஸ்ய ச - பரதனுடையதோ,
தத் ந ஸித்யதி - அது நிறைவேறாது.
இந்தீவரஸ்யாமம் - கருதெய்தல்போல் ச்யாமன வர்ணமுடையவரும்
பத்ம நிபேக்ஷணம் - செந்தாமரைக் கண்ணுருமான
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
பர்தாரம் - கணவராக
உபஸம்ஸரித்ய - அடைந்தது,
ப்ராக்ருதம் ஜனம் - அற்ப மனிதனை
கதம் - எங்ஙனம்
காமயே - மதிப்பேன்?

समक्षं तव सीमित्रे प्राणोत्सृज्य न संशयः ।

रामं विना क्षणमपि न हि जीयामि भूतलं ॥

ஸமக்ஷம் தவ ஸேமித்ரே ப்ராணாம்ஸ்யுக்ஷ்யே ந ஸம்ஸய: ।

ராமம் விநா க்ஷணமபி ந ஹி ஜீவாமி பூதலே ॥

ஸெளமித்ரே - 'கமித்திரையின் புதல்வ!
தவ - உனது
ஸமக்ஷம் - கண்முன்பாகவே
ப்ராணான் - உயிரை
த்யக்ஷ்யே - விடப் போகிறேன்.
ஸம்ஸய: ந - இதில் ஐயமில்லை;
ராமம் விநா - ஸ்ரீராமரை விட்டுப்பிரிந்து
க்ஷணம் அபி - ஒரு நிமிஷமேனும்
பூதலே - பூமியில்
உயிர்ஜீவாமி - உயிருடனிருக்கவே மாட்டேன்.'

इत्युक्तः परस्य वाक्यं सीतया रोमहर्षणम् ।

अश्वीकृष्णः सीतां प्राञ्जलिविजितेन्द्रियः ॥

இத்யுக்த: பருஷம் வாக்க்யம் ஸீதயா ரோமஹர்ஷணம் ।

அப்ரஹீலக்ஷ்மண: ஸீதாம் ப்ராஞ்ஜலிர் விஜிதேந்த்ரிய: ॥

ஸீதயா - சீதாதேவியால்
ரோமஹர்ஷணம் - மயிர்சிலிர்க்கும்படியான
பருஷம் - கொடிய
வாக்க்யம் - சொல்லை
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லக் கேட்டவரும்,
விஜிதேந்த்ரிய: - இத்த்ரிய நிக்ரஹமுற்றவருமாகிய,

26

27

லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
ஸீதாம்	- சீதாதேவியைப் பார்த்து
ப்ராரூஜலி:	- அஞ்சலிஹஸ்தராய்
அப்ரவித்	- பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்.

उत्तरं नोत्सहे वक्तुं दैवतं भवती मम ।

वाक्यमप्रतिस्मं तु न चित्रं स्त्रीषु मेथिलि ॥

உத்தரம் நோதஸஹே வக்தும் ஸைவதம் பவதீ மம ।

வாக்யம்ப்ரதிஸுபம் து ந சித்ரம் ஸ்த்ரீஷு மைதிலி ॥

மம	- 'எனக்கு
ஸைவதம்	- தெய்வம்
பவதீ	- நீர்.
உத்தரம் வக்தும்	- மறுத்துப் பேச
ந உதஸஹே	- நான் துணியேன்.
மைதிலி	- சீதாதேவியே!
ஸ்த்ரீஷு	- ஸ்த்ரீகளிடத்திலோ
அப்ரதிஸுபம்	- அபாத
வாக்யம்	- சொல்
ந சித்ரம்	- ஆச்சரியமன்று.

स्वभावस्त्वेव नारीणामेव लोकेषु दृश्यते ।

विशुद्धमार्गपलास्तीक्ष्णा भेदकराः स्त्रियः ॥

ஸ்வபாவஸ்த்வேஷ நாரீணாமேவம் லோகேஷு த்ருஸ்யதே ।

விழுத்த தர்மஸு சபலாஸ் தீக்ஷணா பேதகரா: ஸ்த்ரிய: ॥

லோகேஷு	- உலகங்களில்
ஏவம் து	- இப்படித்தான்
ஏஷ: ஸ்வபாவ:	- இந்த ஸ்வபாவம்
நாரீணாம்	- ஸ்த்ரீகளிடத்தில்
த்ருஸ்யதே	- காணப்படுகிறது.
ஸ்த்ரிய:	- ஸ்த்ரீகள்
விழுத்த தர்மா:	- அறநெறி துறந்தவர்கள்.
சபலா:	- சஞ்சல சித்தமுடையவர்கள்
தீக்ஷணா:	- கொடியவர்கள்
பேதகரா:	- மித்திரபேதம் செய்கின்றவர்கள்.

न सहै हीदृशं वाक्यं वेदेहि जनकान्तमजे ।

श्रोत्रयोस्मयोर्मீडस्य तप्तनाराचसंनिभम् ॥

ந ஸஹே ஹித்ருஸம் வாக்யம் வைதேஹி ஜனகாந்த்மஜே ।

ஸ்ரோத்ரயோருபயோர் மீடத்ய தப்தநாராச ஸந்திபம் ॥

28

வைதேஹி	- 'விதேக தேசத்திற் பிறந்த
ஜனகாந்த்மஜே	- ஜனகரின் திருமகளர்!
அத்ய	- இப்பொழுது
மே	- எனது
உபயோ:	- இரண்டு
ஸ்ரோத்ரயோ:	- காதுகளுக்கு
தப்த நாராச ஸந்திபம்	- காய்ச்சின நாராச பாணங்கள் போலிருக்கிற
சத்ருஸம்	- இப்படிப்பட்ட
வாக்யம்	- சொல்லை
ந ஸஹே ஹி	- நான் பொறுக்கவே மாட்டேன்.

उपमृण्वन्तु मे सर्वे साहिमृता वनेधराः ।

न्यायवादी यथान्यायमुक्तोऽहं परम् त्वया ॥

உபஸ்ருண்வந்து மே ஸர்வே ஸாஹிமுதா வனேதரா: ।

ந்யாயவாதீ யதான்யாய முக்தோஹம் பருஷம் த்வயா ॥

ந்யாயவாதீ	- 'நியாயத்தையே பேசும்
அஹம்	- நான்
த்வயா	- தங்களால்
அன்யாயம்	- அநியாயமான
பருஷம்	- கொடிய சொல்லை
உக்த:	- சொல்லப்பட்டேன்.
யதா	- இவ்விதத்தில்
வனேதரா:	- வனவாசிகள்
ஸர்வே	- எல்லாருமே
மே	- எனக்காக
ஸாஹிமுதா:	- சாசுதியிருக்கின்றவர்களாய்
உபஸ்ருண்வந்து	- கேட்கட்டும்.

विदस्त्वामद्य प्रणश्य त्वं यन्मामेव विश्रंसि ।

स्त्रीत्वात् दुष्टस्वमायेन गुरुवाक्ये व्यवस्थितम् ॥

திக் த்வாமத்ய ப்ரணஸ்ய த்வம் யன்மாமேவம் விஸர்ங்கஸே ।

ஸ்த்ரீத்வாத் துஷ்டஸ்வபாவேன குருவாக்யே வ்யவஸ்திதம் ॥

திக் த்வாம்	- 'தங்களுக்குக்கஷ்டமே!
அத்ய	- அப்பொழுதே
த்வம்	- தங்கள்
ப்ரணஸ்ய	- கண்முன்னிராதேயும்.
யத்	- ஏனென்றால்
குருவாக்யே	- பெரியோர் ஆக்கையால்
வ்யவஸ்திதம்	- பத்தியைமுடவிற்கும்

29

31

32

30

மாம் - என்னை
ஸ்தீர்த்வாத் - பெண்ணாகையால்
துஷ்ட ஸ்வபாவேன - துஷ்ட ஸ்வபாவத்தால்
ஏவம் - இப்படியாய்
விஸங்கஸே - சந்தேகிக்கின்றீர்.

गमिष्ये यत्र ककुत्स्थः ससत्ति तेऽस्तु वरानने ।।

रखन्तु त्वां विशालाक्षि समग्रा वनदेवताः ।।

கமிஷ்யே யத்ர காகுத்ஸ்த: ஸ்வஸ்தி தேஃஸ்து வரானனே ।
ரக்ஷந்து த்வாம் விஸாலாக்ஷி ஸமக்ரா வனதேவதா: ॥

காகுத்ஸ்த: - 'ஸ்ரீராமர்'
யத்ர - இருக்குமிடத்திற்கு
கமிஷ்யே - நான் போகின்றேன்.
வரானனே - புண்ணிய முகமுடையவளே
தே - தங்களுக்கு
ஸ்வஸ்தி - கேட்கும்
அஸ்து - உண்டாகட்டும்.
விஸாலாக்ஷி - அகன்ற கண்களையுடையவளே
வனதேவதா: - வனதேவதைகள்
ஸமக்ரா: - எல்லாருமே
த்வாம் - தங்களை
ரக்ஷந்து - பாதுகாக்கட்டும்.

निमित्तानि हि घोरानि यानि प्रादुर्भवन्ति मे ।

अपि त्वां सह रामेण पश्येयं पुनरागतः ।।

நிமித்தானி ஹி கோரானி யானி ப்ராதுர்பவந்தி மே ।

அபி த்வாம் ஸஹ ராமேண பஸ்யேயம் புனராகத: ॥

கோரானி - 'கொடிய'
நிமித்தானி - அபசகுனங்கள்
யானி ஹி - எவைகளோ அவைகளெல்லாம்
மே - எனக்கு
ப்ராதுர்பவந்தி - தோன்றுகின்றன.
ராமேண ஸஹ - ஸ்ரீராமரோடு
த்வாம் - தங்களை
புன: - மீண்டும்
ஆகத: - திரும்பி வந்தால்
பஸ்யேயம் அபி - பாப்பேனா'

लक्ष्मणेनियुक्ता सा रघ्वन्ती जनकामजा ।

प्रत्युवाच ततो वाक्यं तीव्रं बाष्पपरिप्लुता ।।

33

34

ஆரண்ய காண்டம் - நூற்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

3341

லக்ஷ்மணேனைநவமுக்தா ஸா ருதந்தீ ஜனகாத்தமஜா ।
ப்ரத்யுவாச ததோ வாக்யம் தீவரம் பாஷ்பபரிப்லுதா ॥

35

லக்ஷ்மணேந - லக்ஷ்மணரால்
ஏவம் - இப்படி
உக்தா - சொல்லப்பட்ட
ஜனகாத்தமஜா - ஜனகரின் திருமகளாகிய
ஸா - அவள்,
பாஷ்ப பரிப்லுதா - கண்ணிரைப் பெருகவிடுபவளாய்
ருதந்தீ - அழுதுகொண்டு
தீவரம் - கண்டிப்பான
வாக்யம் - சொல்லை
தத: - அப்பொழுது
ப்ரத்யுவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தாள்.

गोदावरीं प्रवेक्ष्यामि विना रामेण लक्ष्मण !

आबन्धिष्येऽथ वा त्यक्ष्ये विषमे देहमात्मनः ।।

கோதாவரீம் ப்ரவேக்ஷ்யாமி விநா ராமேண லக்ஷ்மண !

ஆபந்திஷ்யேத வா த்யக்ஷ்யே விஷமே தேஹமாத்தமன: ॥

36

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'
ராமேண விநா - ஸ்ரீராமரைப் பிரிந்து
விஷமே - கஷ்டதசையில்
ஆத்மன: தேஹம் - எனது உடலை
த்யக்ஷ்யே - ஒழிப்பேன்.
கோதாவரீம் - கோதாவரியில்
ப்ரவேக்ஷ்யாமி - விழுந்துவிடுவேன்.
அத வா - இல்லையென்றால்
ஆபந்திஷ்யே - சுருக்கிட்டுக் கொள்வேன்.

पिबामि वा विषं तीक्ष्णं प्रवेक्ष्यामि हुताशनम् ।

न त्वहं राघवादन्यं पदापि पुरुषं स्पर्शे ।।

பிபாமி வா விஷம் தீக்ஷ்ணம் ப்ரவேக்ஷ்யாமி ஹுதாஸனம் ।

ந த்வஹம் ராகவாதன்யம் பதாபி புருஷம் ஸ்ப்ருஸே ॥

37

தீக்ஷ்ணம் - 'கொடிய'
விஷம் - விஷத்தையாவது
பிபாமி - குடிப்பேன்.
வா - அல்லது
ஹுதாஸனம் - தீயில் விழுவேன்.
ப்ரவேக்ஷ்யாமி -
அஹம் து - நான் மட்டும்

ராகவாத் அன்யம் - ஸ்ரீராமரைத் தவிர்மற்றொரு
புருஷம் - மனிதனை
பதா அபி - காலாலும்
ந ஸ்ப்ருஸே - தொடராமாட்டேன்.

इति लक्ष्मणमात्रेण सीता दुःखसमन्विता ।

पाणिभ्यां रुदती दुःखादुदरं प्रजघान ह ॥

இதி லக்ஷ்மணமாக்குரிய வீதா துக்கஸமன்விதா ||
பாணிப்பயம் ருததீ துக்காதுதரம் ப்ரஜகாத ஹ ||

38
வீதா - சீதை
துக்க ஸமன்விதா - துயரத்தில் மூழ்கியவளாகி
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரிடம்
இதி ஆக்குரிய - மேற்கண்டவாறு உரத்த குரலில் சொல்லிவிட்டு,
துக்காத் - மனவேதனையால்
ருததீ - அழுதுகொண்டே
பாணிப்பயம் - இரு கரங்களாலும்
உதரம் - வயிற்றில்
ஹ - அலஹயமாய்
ப்ரஜகாத - அடித்துக்கொண்டாள்.

तामार्त्त्या विमना रुदन्ती सीमित्रिजलोक्ष्य विशालनेत्राम् ।

आश्रासयामास न घृष्टं स्रुतं शतरं किञ्चिदुवाच सीता ॥

தாமார்த்துபாம் விமநா ருதந்தீம்
ஸௌமித்திரிஜாலோக்ய விஸாலநேத்ராம் ।

ஆஸ்வாஸயாமாஸ ந சைவ பர்து:

தம் ப்ராதரம் கிஞ்சிதுவாச வீதா ||

39
ஸௌமித்திரி: - லக்ஷ்மணர்
விஸால நேத்ராம் - விசாலமான கண்களையுடைய
தாம் - அவளை
ஆர்த்தருபம் - துக்கவாடிவமுடையவளாயும்
ருதந்தீம் - அழுதுகொண்டிருப்பவளாயும்
ஆலக்ஷ்ய - கவனித்து,
விமநா: - மிக மனம் நொந்தவராய்
ஆஸ்வாஸயாமாஸ - தேற்றினார்.
வீதாச - சீதையோ
பர்து: - கணவரது
தம் ப்ராதரம் - அந்தத் தம்பியைப் பார்த்து
கிஞ்சித் - ஒன்றையும்
உவாச ந ஏவ - பேசவே இல்லை.

ततस्तु सीतामनिवाद्य लक्ष्मणः कृतानलिः किञ्चिदभिरण्य च ।
अ-विश्रम्यो बहुशः शिविलीं जगाम रामस्य सन्निपत्यानवान् ॥

ததஸ்து ஸீதாமபிவாத்ய லக்ஷ்மண:

க்ருதாஞ்ஜலி: கிஞ்சிதபிப்ரண்யம் ச ।

அன்விசக்ஷமானோ பஹுஸஸ்ச மைதிலீம்

ஜகாம ராமஸ்ய ஸம்நிபமாந்மவான் ||

40
தத: - அப்பொழுது
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ஆத்மவான் - தைரியம்செய்து கொண்டவராய்
ஸீதாம் - சீதாதேவியை
க்ருதாஞ்ஜலி: - அஞ்சலிஹஸ்தராய்
அபிவர்த்தய - மனதினுள் நாட்டி,
கிஞ்சித் து - சற்று தயங்கித்தயங்கி
அபிப்ரண்மய ச - முடிதாழ்த்தி நமஸ்கரித்துவிட்டும்,
ராமஸ்ய ஸம்நிபம் - ஸ்ரீராமரது சன்னிதிக்கு
மைதிலீம் - மைதிலியாரை
பஹுஸஸ்ச - பலமுறையும்
அன்விசக்ஷமான: - திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டே
ஜகாம - புறப்பட்டார்.

இத்யாந்தே ஸ்ரீமத் ராமாயண வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிம்ஸதி ஸஹஸரீகபாய் ஸம்ஹரிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
சுதே பாகுஷ்யம் தாம் பஞ்ச சதவாகீஸ: ஸன்: ||

ஷட் சத்வாரிம்ஸ: ஸர்க: - 48

तथा पञ्चमुक्तस्य कृपितो राघवानुजः ।

स विहास्यन् भृशं शमं प्रतस्थे नचिरादिव ॥

தயா பருஷமுத்தஸ்ய குபிதோ ராகவாநுஜ: ||

ஸ விஹாஸ்யன் ப்ருஸம் ஶமம் ப்ரதஸ்தே ந சிராதிவ ||

தயா - அவளால்

பருஷம் - வன்மொழியை

உத்த: - சொல்லப்பட்ட

ஸ: ராகவாநுஜ: - அந்த லக்ஷ்மணர்,

குபித: - சினங்கொண்டவராய்

ராமம்து - ராமரைப் பார்ப்பதில்

ப்ருஸம் - மிக

விகாங்குன் - ஆவலுற்றவராய்

ந சிராத் இவ - காலதாமதமின்றி

ப்ரதஸ்தே - சென்றான்.

तदासाद्यं दशग्रीवः क्षिप्रमन्तरमास्थितः ।

अभिचक्राम वेदेहीं परिवाजकरूपयूत ॥

ததாஸாத்ய தஸக்ரீவ: க்ஷிப்ரமந்தரமாஸ்தித: ||

அபிசக்ராம வைதேஹிம் பரிவாஜகரூபயூத ||

அந்தரம் ஆஸ்தித: - தக்க சமயத்தையடைந்த

தஸக்ரீவ: - தசக்ரீவன் (இராவணன்)

தக் - அந்த (லக்ஷ்மணர் போனதை)

ஆஸாத்ய - கண்டு,

க்ஷிப்ரம் - உடனே

பரிவாஜக ரூபக்ருத் - சந்நியாசிவேஷம் தரித்தவனாய்

வைதேஹிம் - தோதேவியை நோக்கி

அபிசக்ராம - புறப்பட்டான்.

स्नानकामायसंवीतः शिखी छत्री उपानही ।

वामे चासिऽवसज्यथ शुभे यष्टिकमण्डलू ॥

परिवाजकरूपेण वेदेहिमन्यपद्यत ॥

ஸ்னாநகாமாயஸவீத: ஸிக்ரீ சத்ரீ உபாநஹி: ||

வாமே சாஸிஸே அவஸஜ்யத ஸாபே யஷ்டிகமண்டலூ ||

பரிவாஜகரூபேண வைதேஹிம் அன்வபத்யத ||

பரிவாஜக ரூபேண - சந்நியாசி வேஷத்தோடு

ஸ்லக்ஷண காஷாய - அழகான காவித்துணி உடுத்தினவனாய்

ஸம்வீத:

1

2

3

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பந்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

ஸிக்ரீ - சடைதரித்தவனாய்

சத்ரீ - குடையுடையவனாய்

உபாநஹி: - பாதுகைகளையணிந்தவனாய்

வாமே - இடது

அம்ஸே - தோளில்

ஸாபே - அழகிய

யஷ்டிக மண்டலூ - தண்டத்தையும் கமண்டலுவையும்

அவஸஜ்ய ச - வைத்துக்கொண்டும்,

வைதேஹிம் அத - வைதேகியாரை நோக்கி

ஸமும்பாகமத் - சென்றான்.

तामाससादातिबलो भ्रातृभ्या रहितां वने ।

रहितां चन्द्रसूर्याभ्या सन्ध्यामिव महतमः ॥

தாமாஸஸாததிபலோ ப்ராத்ருப்யாம் ஶ்ரஹிதாம் வனே: ||

ஶ்ரஹிதாம் சந்த்ர ஸூரியாப்யாம் ஸந்த்யாமிவ மஹத்தம: ||

சந்த்ர ஸூரியாப்யாம் - சந்திரசூரியர்களால் காணப்படாத

ஶ்ரஹிதாம்

ஸந்த்யாம் - ஸந்தியாகாலத்தை

மஹத்தம: - காரிருள்

இவ - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

வனே - காட்டில்

ப்ராத்ருப்யாம் ஶ்ரஹிதாம் - சோகாதர்கள் இருவர்களை விட்டுப் பிரிந்திருக்கும்

தாம் - அவளை

அதிபல: - அதிபலசாலியாகும்வன்

ஆஸஸாத - அணுகினான்.

तामपश्यततो बाला रामपत्नीं यशस्विनीम् ।

रोहिणीं शशिना हीनां ग्रहवद्भृशदारुणाः ॥

தாமபஸ்யத ததோ பாலாம் ராமபத்நிம் யஸஸ்விநிம் ||

ரோஹிணிம் ஸஸிநா ஹிநாம் க்ரஹவத் ப்ருஸதாருண: ||

ப்ருஸதாருண: - மிக கொடியவனாகிய அவன்

யஸஸ்விநிம் - யசுப்பெற்றவனும்,

ராம பத்நிம் - ஸ்ரீராமரது பத்னியும்,

பாலாம் - கபடமற்றவளுமாகிய

தாம் - அவளை

தத: - அவ்விடத்தில்

ஸஸிநா ஹிநாம் - சந்திரனை விட்டு பிரிந்த

ரோஹிணிம் - ரோகிணியை

4

5

க்ரஹவத் - பாபக்கிரகம்போல
அபர்யத் - பார்த்தான்.

तस्य पापकर्माणं जनस्यानरुह दयाः॥

समीक्ष्य न प्रकम्पन्ते न प्रवाति च मास्तः ॥

தமக்கீழ் பாபகர்மாணம் ஜனஸ்தாந ருஹா த்ருமா: ।

ஸமீக்ஷ்ய ந ப்ரகம்பந்தே ந ப்ரவாதி ச மாருத: ॥

உக்ரம் - கொடிய
பாபகர்மாணம் - தீயச் செயல்கள் புரியும்
தம் ஸமீக்ஷ்ய - அவனைப் பார்த்து,
ஜனஸ்தாநருஹா: - ஜனஸ்தானத்திலிருந்த
த்ருமா: - மரங்கள்
ப்ரகம்பந்தே ந - அசையவில்லை.
மாருத: ச - காற்றும்
ந ப்ரவாதி - அசையவில்லை.

शीघ्रतोताक्ष तं छष्ट्वा वीक्षन्तं सत्तलोचनम् ।

स्तिमितं गन्धुमारभे भयाद् गोदावरी नदी ॥

ஸீக்ரஸ்ரோதாஸ்ச தம் த்ருஷ்ட்வா வீக்ஷந்தம் ரக்தலோசனம் ।

ஸ்திமிதம் கந்து மாரேபே பயாத் கோதாவரீ நதீ ॥

ஸீக்ரஸ்ரோதா: - வேகமாய் ப்ரவஹிக்கும்
கோதாவரீ - கோதாவரி
நதீ ச - நதியும்,
ரக்தலோசனம் - சிவந்த கண்களூற்றவனாய்
வீக்ஷந்தம் - திருட்டுவிழி விழிக்கும்
தம் த்ருஷ்ட்வா - அவனைப் பார்த்து,
பயாத் - மனச்சஞ்சலத்தால்
ஸ்திமிதம் கந்தும் - மெள்ள ஒட
ஆரேபே - தலைப்பட்டது.

रामस्य त्वन्तरं प्रेक्षुं शशीवस्तदन्तरे ।

उपतस्थे च वेदेहीं भिष्यन्नेण रावणः ॥

ராமஸ்ய த்வந்தரம் ப்ரேப்ஸுங் தஸக்ரீவஸ்த ததந்தரே ।

உபதஸ்தே ச வைதேஹீம் பிஷ்யுநேபேண ராவண: ॥

ராமஸ்ய து - ஸ்ரீராமருக்கே
அந்தரே ப்ரேப்ஸு: - தீங்கு செய்ய எண்ணங்கொண்ட
தஸக்ரீவ: - தசக்ரீவனாகிய
ராவண: - இராவணன்,
பிஷ்யுநேபேண - சன்யாசி வேஷத்தோடு

6

7

8

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

3347

ததந்தரே - அச்சமயத்தில்.
வைதேஹீம் ச - சீதாதேவிக்காத
உபதஸ்தே - காத்து நின்றான்.

अमयी भव्यरूपेण भर्तारमनुशोचतीम् ।

अभ्ययतंत वेदेहीं चित्रामिव शनिधरः ॥

அபவ்யோ பவ்ய ரூபேண பர்தாரமநுஸோசதீம் ।

அப்யயந்தத வைதேஹீம் சித்ராமிவ ஸனைஸர்சர: ॥

அபவ்ய: - அநியாயம் செய்ய துணிந்த அவன்
பவ்ய ரூபேண - சாந்தமூர்த்தி உருவங்கொண்டு
சித்ராம் - பக்கலில் வேறு நகத்திரமில்லாது முன் 13
பின் 13 போக நடுவே தனித்திருக்கிற 14-வது
நகத்திரமாகிய சித்திரையை

இவ - போலிருக்கிற
பர்தாரம் - கணவரை
அநுஸோசதீம் - நினைத்துத் துன்புறும்
வைதேஹீம் - சீதாதேவியை
ஸனைஸர்சர: - தயங்கித்தயங்கி நடப்பவனாய்
அப்யயந்தத - எதிரில் நின்றான்.

स पापो भव्यरूपेण तृणैः कूप इवावृतः ।

अतिष्ठत्स्य वेदेहीं रामपत्नीं यशस्विनीम् ॥

ஸ பாயோ பவ்யரூபேண த்ருணை: கூப இவாவ்ருத: ।

அதிஷ்டத் ப்ரேக்ஷ்ய வைதேஹீம் ராமபத்னீம் யஸஸ்விநீம் ॥

ஸ: பாய: - அந்த பாபி
பவ்யரூபேண - சாந்தவேஷத்தால்
த்ருணை: - புற்களால்
ஆவ்ருத: - மூடுண்ட
கூப: இவ - கிணறு போன்றவனாய்
யஸஸ்விநீம் - புகழ்பெற்ற
ராமபத்னீம் - ஸ்ரீராமரது பத்னியாகிய
வைதேஹீம் - சீதாதேவியை
ப்ரேக்ஷ்ய - பிரத்தியக்ஷத்தில் பார்த்துவிட்டு,
அதிஷ்டத் - திகைத்து நின்றான்.

शुभा रुचिरदन्तोष्ठीं पूर्णचन्द्रनिभाननाम् ।

आसीनां पर्णशालायां बाष्पशोकमिषीडिताम् ॥

ஸாபாம் ருசிரதத்தோஷம் பூர்ணசந்த்ரதிபநநாம் ।

ஆஸீநாம் பர்ணஸாலாயாம் பாஷ்ப ஸோகாமிஷீடதாம் ॥

11

स तां पद्मपलाशक्षीं पीतकीशेयवासिनीम् ।

अभ्यगच्छत वैदेहीं कुश्वेता निशावरः ॥

ஸ்தாம் பத்ம பலாஸாஷ்மீ பீதகௌஸேயவாஸினீம் ।

அப்யகச்சத வைதேஹீம் துஷ்டசேதா நிஸாவர: ॥

குசிரதந்தோஷ்மம் - வெண்மையாகிய பற்களையுடைய உதடுகளை உடையவளும்,

பூர்ண சந்திர நிபாநநாம் - முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலமுடையவளும்,

பத்ம பலாஸாஷ்மீ - தாமரைவிறும் போன்ற கண்களையுடையவளும்,

பீதகௌஸேயவாஸினீம் - மஞ்சள் பட்டாடையுடுத்தியிருந்தவளும்

பாஷ்ப மோகாபி - கண்ணீர் பெருக சோகத்தால் தபித்துக்

பீடிதாம் - கொண்டிருப்பவளும்

ஸாபாம் - அழகு வாய்ந்தவளுமாய்

பர்ணஸாலாயாம் - பர்ணசாலையில்

ஆஸநாம் - தனிமையில் உட்கார்ந்திருக்கும்

தாம் வைதேஹீம் - அந்த சோதேவியை

ஸ: துஷ்டசேதா: - அந்த துர்ச்சிந்தையுற்ற

நிஸாவர: - அரக்கன்

அப்யகச்சத - அணுகினான்.

स मन्मथशराविष्टो ब्रह्मघोषमुदीरयन् ।

अबधीत्यश्रितं वाक्यं रहिते राक्षसाधिपः ॥

ஸ மன்மதஸராவிஷ்டோ ப்ரஹ்மகோஷமுதீரயன் ।

அப்ரவீத ப்ரஸ்ரிதம் வாக்க்யம் ரஹிதே ராக்ஷஸாதிப: ॥

தாமுதமாம் ஸ்த்ரியம் லோகே பத்மஹிநாமிவ ஸ்ரியம் ।

விப்ராஜமானாம் வபுஷா ராவண: ப்ரஸஸம்ஸ ஹ ॥

ஸ: - அந்த

மன்மத ஸராவிஷ்ட: - மன்மத பாணங்களால் மொத்துண்ட

ராக்ஷஸாதிப: - ராக்ஷஸ மன்னனாகிய

ராவண: - ராவணன்,

தாம் - அவளை

லோகே - உலகில்

உத்தமாம் - யாவரிஷும் சிறந்த

ஸ்த்ரியம் - ஸ்திரீயாகவும்

பத்மஹிநாம் - செந்தாமரைப் பூவை விட்டுவந்த

ஸ்ரியம் இவ - லக்ஷ்மிதேவியை திகர்த்தவளாய்,

12

13

14

வபுஷா

விப்ராஜமானாம்

ப்ரஸஸம்ஸ ஹ

ப்ரஹ்ம கோஷம்

உதீரயன்

ரஹிதே

ப்ரஸ்ரிதம்

வாக்க்யம்

அப்ரவீத

கா ச்வ கக்ஷணவரணம் பீதகௌஸேயவாஸினி ।

कमलानां युग्मां मालां पद्मिनीव हि विभ्रती ॥

காதலம் காஞ்சணவரணமே பீதகௌஸேயவாஸினி ।

கமலானாம் ஸாபாம் மாலாம் பத்மிநீவ ஹி பிப்ரதீ ॥

காஞ்சண வர்ணாபே - 'பொன்னிறத்தை திகர்த்தவளே!

பீதகௌஸேயவாஸினி - மஞ்சள்பட்டு உடுத்தியவளே!

கமலானாம் - தாமரைப் புஷ்பங்களின்

ஸாபாம் மாலாம் - அழகிய வரிசையை

பிப்ரதீ - தரித்துக் கொண்டிருக்கிற

பத்மிநி இவ - தாமரை ஓடைபோலிருப்பவளான

தவம் காஹி - நீ யாரோ?

ह्रीः श्रीः कीर्तिः शुभा लक्ष्मीरपरा वा युमानने ।

श्रुतिर्वा त्वं वरारोहे रतिर्वा स्वेरधारिणि ॥

ஹ்ரீ: ஸ்ரீ: கீர்தி: ஸாபா லக்ஷ்மீர்ப்ரஸா வா ஸாபாநதே ।

பூதீர்வா த்வம் வராரோஹே ரதிர்வா ஸ்வேரஹரிணி ॥

ஸாபாநதே - 'சுந்தரி

வராரோஹே - ஸ்திரீரத்னமே!

த்வம் - நீ

ஸ்வேரஹரிணி - திருவுளப்ப்படி சஞ்சரிக்கிற

ஹ்ரீ: வா - மகைமகளா?

ஸ்ரீ: - கலைமகளா?

கீர்தி: வா - இத்திராணி யா?

ஸாபா - நலத்தரும்

லக்ஷ்மீ: - மாமகளா?

அப்ரஸா: - அப்ரஸஸ்திரீயா?

பூமி: - பூமகளா?

ரதி: வா - ரதிதேவியா?

समाः शिखरिणः सिन्ध्याः पाण्डरा दशनास्तव ।

विशाले विमले नेत्रे स्तान्ते कृष्णतारके ॥

ஸமா: பரிகரிண: ஸந்தித்தா: பாண்டரா தபநாஸ்தவ ।

விஸாலே விமலே நேத்ரே ரக்தாந்தே கிருஷ்ண தாரகே ॥

தவ - உளது
தபநா: - பற்கள்
ஸமா: - ஏற்றத்தாழ்வற்றவைவாயும்,
பரிகரிண: - வரிசை கோணாதவைகளாயும்,
பாண்டரா: - நன்முத்து வெண்மையுற்றவைகளாயும்,
ஸந்தித்தா: - அமுருவாய்ந்தவையுமானவை.
நேத்ரே - இரு கண்கள்,
ரக்தாந்தே - ஓரங்களில் செவ்வரி படர்ந்தனவாய்,
கிருஷ்ண தாரகே - கருத்த விழிகளையுடையவைகளாய்,
விஸாலே - அகன்றவைகளாய்
விமலே - நிஷ்களங்கமானவை.

17

विशालं जघनं पीनमूकं करिकरोपमी ॥

விஸாலம் ஜகனம் பீனமூக கரிகரோபமே ॥

ஜகனம் - ஜகனம்
விஸாலம் - அகன்றதும்
பீனம் - பருத்ததுமானது.
ஊரு: - இரு துடைகளும்
கரிகரோபமே - யானைத் துதிக்கைகளை நிகர்த்தவைகள்.

18

एतावुपचिती वृत्ती संहती संप्रवृत्तिती ।

पीनोन्नतमुखी कान्ती सिन्धु तालफलोपमी ॥

मणिप्रवेकभरणी रुचिरी ते पयोधरी ॥

ஏதாவுபசிதௌ வ்ருத்திதௌ ஸஹிதௌ ஸம்ப்ரவல்ஹிதௌ ।

பீனோந்நதமுகௌ காந்தௌ ஸந்தித்தௌ தாலபலோபமே ॥

மணிப்ரவேகாபரணௌ ருசிரௌ தே பயோதரௌ ॥

தே - உளது
ஏதௌ பயோதரௌ - இவ்விரண்டு தனங்களும்
உபசிதௌ - பெருத்த,
வ்ருத்தௌ - உருண்டு,
ஸஹிதௌ - திரண்டு
ஸம்ப்ரவல்ஹிதௌ - விம்மித்த துடிக்கின்றவைகளாய்,
பீனோந்நதமுகௌ - பெருத்துயர்ந்த உச்சிகளையுடையவைகளாய்,
காந்தௌ - மனைதக் கொள்ளை கொள்ளுதிறவைகளாய்,

19

ஆரண்ய காண்டம் - நற்பத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

3351

தாலபலோபமே - பனம்பழத்தை நிகர்த்து
ருசிரௌ - விளங்கியவைகளாய்,
மணிப்ரவேகாபரணௌ - நடுநாயகமணியால் அலங்கரிக்கப்
பெற்றவைகளாய்,
ஸந்தித்தௌ - அமுமுற்றவைகள்.

चारुस्मिते चारुदति चारुनेत्रे विलासिनि ।

मनो हरसि मे रामे नदी कूलमिवाम्भसा ॥

சாருஸ்மிதே சாருததி சாருநேத்ரே விலாஸினி ।

மனோ ஹரஸி மே ராமே நதீ கூலமிவாம்பஸா ॥

சாருஸ்மிதே - அழகிய புன்னகையினளே
சாருததி - அழகிய பற்களையுடையவளே
சாருநேத்ரே - அழகிய கண்களையுடையவளே
ராமே - அமுருவாய்ந்த
விலாஸினியே - பெண்மணியே
மே மந: - எனது உள்ளத்தை
நதீ - ஓர் நதியானது
கூலம் - அதன் கரைகளை
அம்பஸா - ப்ரவாஹத்தால்
இவ - எவ்வண்ணம் கரைக்குமோ அவ்வண்ணம்
ஹரஸி - நீ கரைக்கின்றனை.

20

करान्तमितमध्यासि सुकेशी सहतरसनी ॥

கரான்தமித மத்யாஸி ஸுகேஸீ ஸம்ஹதஸ்தநீ ॥

கரான்தமித மத்யா - 'கட்டைவிரலுக்கும் ஆள்காட்டி விரலுக்கும்
இடைவிலடங்கும் இடையுடையவளாய்
ஸுகேஸீ - அழகிய கூந்தலுடையவளாய்,
ஸம்ஹதஸ்தநீ - இடைவெளியற்ற ஸ்தனங்களையுடையவளாய்,
அஸி - நீ இருக்கின்றனை.

21

नव देवी न गन्धर्वी न यक्षी न च किन्नरी ।

नैर्वल्पा मया नारी षट्पूर्वा महीतले ॥

நைவ தேவீ ந கந்தர்வீ ந யக்ஷீ ந ச கின்னரீ ।

நைவம்நூபா மயா நாரீ ஷட்பூர்வா மஹிதலே ॥

தேவீ ஏவ - தேவஸ்திரீயும்
ந - அவ்வ
கந்தர்வீ ந - கந்தர்வ ஸ்திரீயும்
யக்ஷீ ந - யக்ஷஸ்திரீயும்
கின்னரீ - கின்னர ஸ்திரீயும்

22

ந	- அல்ல.
மயா	- எண்ணால்
மஹிதலே	- உலகில்
ஏவம் ரூபா	- இவ்விதம் அழகுவாய்த்த
நாரி	- ஸ்திரீ
த த்ருஷ்ட பூர்வா	- இதுவரை பார்க்கப்படவில்லை.

स्मयन् व च लोक्यु सीकुमार्य वयस ते ।

इह वासस्य कान्तारे विस्तृतादयन्ति मे ॥

ரூபமகம்யம் ச லோகேஷு ஸௌகுமார்யம் வயஸ்ச தே ।

இஹ வாஸஸ்ச காந்தாரே சித்தமுன்னமதயந்தி மே ॥

லோகேஷு	- உலகில்
தே	- உணது
அகர்யம்	- ஒப்புயர்வற்ற
ரூபம் ச	- அழகும்,
ஸௌகுமார்யம்	- இனமையும்,
வய: ச	- தேகநிடமும்,
இஹ	- இந்த
காந்தாரே	- காட்டில்
வாஸ: ச	- வாஸமும்,
மே சித்தம்	- எனது மனதை
உன்னமதயந்தி	- பிரமிக்கச் செய்கின்றன.

सा प्रतिक्षम भद्रं ते न त्वं वस्तुमिहसि ।

राक्षसानामयं वासो घोराणां कमस्विणाम् ॥

ஸா ப்ரதிக்ஷம பத்ரம் தே ந த்வம் வஸ்துமிஹாஸி ।

ராக்ஷஸநாமயம் வாஸோ கோரணாம் காமஸ்விணாம் ॥

ஸா	- அந்த நீ
ப்ரதிக்ஷம	- திரும்பிப் போய்விடு;
தே பத்ரம்	- உனக்கு மன்களமுண்டாகுக.
த்வம்	- நீ
இஹ வஸ்தும்	- இவ்விடத்தில் வளிக்க
ந அர்ஹஸி	- தகுந்தவனல்ல.
கோரணாம்	- பயங்கரமானவர்களும்
காமஸ்விணாம்	- நனைத்தபடி ரூபங்கள் எடுக்க வல்லவர்களுமான்
ராக்ஷஸநாம்	- அரக்கர்களுடைய
வாஸ:	- உறைவிடம்
அயம்	- இது.

23

24

प्रासादाग्राणि रम्याणि नगरोपवनानि च ।

संपन्नानि सुगन्धीनि युक्तान्याचरितुं त्वया ॥

ப்ராலஸ்தாக்ராணி ரம்பாணி நகரோபவநாதி ச ।

ஸம்பந்நாதி ஸுகந்தீனி யுக்தான்யாசரிதும் த்வயா ॥

த்வயா	- உன்னால்
ஆசரிதும்	- வளிக்க
யுக்தானி	- ஏற்றவைகள்
ஸம்பந்நாதி	- ஸம்பத்துடையவைகளும்,
ரம்பாணி	- அழகுள்ளவைகளும்,
ஸுகந்தீனி	- நன்மணம் கமழ்கின்றவைகளுமான
ப்ராலஸ்தாக்ராணி	- மேல்மாடிகளும்
நகரோபவநாதி ச	- நகரங்களின் பூஞ்சோலைகளுமே.

वरं मात्यं वरं भोज्यं वरं वस्त्रं च शीमने ।

भतरं च वरं मन्ये त्वयुक्तमसितेक्षणे ॥

வரம் மால்யம் வரம் போஜ்யம் வரம் வஸ்த்ரம் ச ஸோபனே ।

பத்ரம் ச வரம் மன்யே த்வயுக்த மஸிதேக்ஷணே ॥

ஸோபனே	- சுந்தரியே!
த்வயுக்தம்	- உனக்கேற்றது
வரம் மால்யம்	- சிறந்த மாலை,
வரம் போஜ்யம்	- சிறந்த உணவு,
வரம் வஸ்த்ரம் ச	- சிறந்த புடவையுமே.
அஸிதேக்ஷணே	- கருங்கண்ணாய்
பத்ரம் ச	- கணவனையும்
வரம் மன்யே	- சிறந்தவனாகவே எண்ணுகிறேன்.

का त्वं भवसि रुद्राणां मरुतां वा क्षुषिषिरे ।

यसूनां वा वरासोहे देवता प्रतिभासि मे ॥

கா த்வம் பவஸி ருத்ராணாம் மருதாம் வா ஸாஸிஸ்யிதே ।

வஸூநாம் வா வராரோஹே தேவதா ப்ரதிபாஸி மே॥

ஸாஸிஸ்யிதே	- புண்ணகையுடையவளே!
த்வம்	- நீ
ருத்ராணாம் வா	- ருத்திரர்களுக்குள்
மருதாம் வா	- மருத்துகளுக்குள் அல்லது
வஸூநாம்	- வஸூக்களுக்குள்
கா பவஸி	- யாராக ஆகிறாய்.
வராரோஹே	- ஸ்திரீரத்தினமே!
மே	- எனக்கு

25

26

27

தேவதா - தேவதையாக
ப்ரதிபாவி - தோற்றுகின்றான்.
நஹாஞ்சந்தி கந்தர்வா ந தேவா ந ச கின்னரா: ।
ரக்ஷசானாமய வாக: கய நு த்வமிஹதா ॥

தேவாக்கச்சந்தி கந்தர்வா ந தேவா ந ச கின்னரா: ।
ரக்ஷசாநாமயம் வாஸ: கதம்நு த்வமிஹாகதா ॥

கந்தர்வா: - 'கந்தர்வர்கள்'
இஹ - இவ்விடத்திற்கு
ந ஆகச்சந்தி - வருகிறார்களில்லை.
தேவா: - தேவர்கள்
ந - வருகிறார்களில்லை,
கின்னரா: ச - கின்னரர்களும்
ந - வருகிறார்களில்லை.
அயம் ராக்ஷஸாநாம் - இது அரக்கர்களுடைய
வாஸ: - உறைவிடம்.
த்வம் இஹ - நீ இங்கு
கதம்நு - எவ்வண்ணம்
ஆகதா - வந்தனை?

इह शाखायुगाः सिंहा क्षीपय्याधमुगास्तथा ।

ऋक्षास्तरक्षवः कक्षाः कथं तेभ्यो न विभ्यसि ॥

இஹ ஸாகாமருகா: ஸிம்ஹா த்விபிவ்யாக்ரம்ருகாஸ்ததா ।
ருக்ஷாஸ்தரக்ஷவ: கங்கா: கதம் தேப்யோ ந பிப்யஸி ॥

ஸாகாமருகா: - குரங்குகளும்;
ஸிம்ஹா: - சிங்கங்களும்,
த்விபி வ்யாக்ரம்ருகா: - வேங்கைகளும், புலிகளும், கொடிய மிருகங்களும்,
ருக்ஷா: - கரடிகளும்,
தரக்ஷவ: - சிலிங்குகளும்,
கங்கா: - கங்குகளும்,
இஹ ததா - இங்கே இருக்கின்றனவே,
தேப்ய: - அவைகளுக்கு
கதம் - எப்படி
ந பிப்யஸி - நீ பயப்படாமலிருக்கின்றனை?

मदान्वितानां घोराणां कुञ्जराणां तरसिनाम् ।

कथमेका महारण्ये न विभेति वरानने ॥

மதான்விதாநாம் கோராணாம் குஞ்சராணாம் தரஸ்ஸிநம் ।
கதமேகா மஹாரண்யே ந பிபேஷி வராநநே ॥

28

29

30

வராநநே - 'சந்தரி'
மஹாரண்யே - பெருங்காணத்தில்
மதான் விதாநாம் - மதங்கொண்டு
தரஸ்விநாம் - செருக்குற்ற
கோராணாம் குஞ்சராணாம் - கொடிய பாணைகளுக்கு.
ஏகா - தனியாய்
கதம் - எப்படி
ந பிபேஷி - நீ பயப்படாதிருக்கின்றனை?

कांसि कस्य कुतश्च त्वं किन्निमित्तं घ दण्डकम् ।

एकं चरसि कल्याणि घोरां रक्षससंवितान् ॥

காஸி கஸ்ய குதஸ்ச த்வம் கிம் நிமித்தம் ச தண்டகான் ।
ஏகா சரஸி கல்யாணி கோரான் ரக்ஷஸஸேவிதான் ॥

கல்யாணி - 'நல்லாய்'
த்வம் கா அஸி - நீ யார்?
கஸ்ய - யாரைச் சேர்ந்தவன்?
குதஸ்ச - எங்கிருந்து வந்திருக்கிறாய்?
கிம் நிமித்தம் ச - என்ன காரணமாக
ஏகா - ஒண்டியாக
ராக்ஷஸஸேவிதான் - அரக்கர்கள் வசிக்கும்
கோரான் - பயங்கரமான
தண்டகான் - தண்டகாரண்ய ப்ரதேசங்களில்
சரஸி - வசிக்கின்றனை?

31

इति प्रशस्ता वैदेही रावणेन दुरात्मना ।

विजातिवेषेण हि तं दृष्ट्वा रावणमागतम् ॥

सर्वरतिथिसत्कारः पूजयामास मैथिली ॥

இதி ப்ரஸஸ்தா வைதேஹி ராவணேந துராத்மநா ।
த்விஜாதிவேஷேண ஹி தம் த்ருஷ்ட்வா ராவணமாகதம் ॥

ஸர்வைரதிதி ஸத்காரை: பூஜயாமாஸ மைதிலி:
வைதேஹி - விதேக தேசத்தில் பிறந்த
மைதிலி - மைதே,
துராத்மநா - துராத்மாவான
த்விஜாதி வேஷேண - அந்தண வேஷம் பூண்டிருந்த
ராவணேந - ராவணனால்
இதி - மேற்கண்டவாறு
ப்ரஸஸ்தா - புகழப்பட்டவளாய்
ஆகதம் - வந்திருக்கும்

32

ராவணம்	- ராவணனை
ஹிதம்	- யாரோ ஒரு புண்யபுருஷனாக
த்குஷ்ட்வா	- எண்ணி,
ஸர்வை:	- எல்லா
அதிதி ஸத்காரை:	- விருந்தினருக்குரிய மரியாதைகளுடன்
பூஜயாமாஸ	- உபசரித்தான்.

उपनीयासनं पूर्वं पाद्येनाभिनिमन्त्र्य च ।

अब्वीत्सिद्धमित्येव तदा तं सीम्यदर्शनाः ॥

உபநீயாஸனம் பூர்வம்	பாத்யேநாபிநிமந்த்ர்ய ச ॥
அப்ரஸீத் ஸித்த மித்யேவ ததா தம்	ஸௌம்யதஸ்பநம் ॥
ஸௌம்ய தர்ஸனா	- நல்லெண்ணமுடைய அவள்
பூர்வம்	- முதலில்
ஆஸனம்.	- ஆசனத்தை
உபநீய	- அளித்து.
பாத்யேந	- காலலம்பஜலங்கொடுத்து
அபிநிமந்த்ர்ய ச	- உபசரித்து,
ததா	- அப்பொழுது
தம்	- அவளை
ஸித்தம் இதி ஏவ	- ஸித்தனெனவே கொண்டு
அப்ரஸீத்	- பேசலுற்றாள்.

दिवातिथिषेण समीक्ष्य मैथिली समागतं पाञ्चसुम्भारिणम् ।

अश्वनयसुद्धेयमायादर्शनं न्यमन्त्रयद्वाक्पणवचदाङ्कना

த்விஜாதிவேஷேண ஸமீக்ஷ்ய மைதிலீ
ஸமாகதம் பாத்ரகுஸம்புதாரினம் ।

அஸக்யமுத்தவேஷ்டுரூபாயதஸ்பநம்
ந்யமந்த்ர்யத் ப்ராம்ஹணைவத் ததாங்கதா ॥

அங்கநா	- பெண்ணாகிய
மைதிலீ	- சிதாதேவி,
உபாயதர்ஸனம்	- கெட்ட எண்ணமுடையவனாய்,
உத்தவேஷ்டும்	- உள்ளபடி அறிவதற்கு
அஸக்யம்	- முடியாதவனாய்,
த்விஜாதி வேஷேண	- பிராமண வேஷுத்தோடு
பாத்ர குஸம்ப	- கமண்டலுவையும் காஷாய வஸ்திரத்தையும்
தாரினம்	- உடையவனாய்,
ஸமாகதம்	- ஸந்திருக்குமவனை
ஸமீக்ஷ்ய	- பார்த்து,
ததா	- அப்பொழுது

33

ப்ராஹ்மணவத் - பிராமணனை எப்படியோ அப்படியே
ந்யமந்த்ர்யத் - பின்வருமாறு வேண்டிக்கொண்டான்.

इयं वृषी बाहण कममास्यतामिदं च पाद्यं प्रतिगृह्यतामिति ।

इदं च सिद्धं वनजातसुतम् त्वदर्थमव्यग्रमिहोपभुज्यताम् ॥

இயம் ப்ருஸீ ப்ராஹ்மண காம மாஸ்யதாம்
இதம் ச ஸித்தம் வனஜாத சுத்தம்

இதம் ச ஸித்தம் வனஜாத முத்தம்
த்வதர்த மவ்யக்ரமிஹோபபுஜ்யதாம் ॥

35

ப்ராஹ்மண	- அந்தணரே
ப்ருஸீ இயம்	- ஆசனம் இது.
காமம்	- திருவுளப்படியே
ஆஸ்யதாம்	- உட்காரப்பட்டும்.
பாத்யம்	- பாத்யம்
இதம் ச	- இது.
இதி ப்ரஸிக்குஹ்யதாம்	- இது எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டும்.
த்வதர்தம்	- தங்களுக்காகவே
உத்தமம்	- சிறந்த
வனஜாதம்	- பழவகை
ஸித்தம்	- சித்தமாய்
இதம் ச	- இதோ இருக்கிறது.
இஹ	- இப்பொழுது
அவ்யக்ரம்	- சென்கரியப்படி
உபபுஜ்யதாம்	- அருந்தப்பட்டும்.

निमन्त्रमाणः प्रतिपूर्णाभिषिणीं नरेन्द्रपत्नीं प्रसमीक्ष्य मैथिलीम् ।

प्रसह्य तस्या हरणी धृतं मनः समार्ष्यत्सत्सवद्यय राघवः ॥

நிமந்த்ர்யமாண: ப்ரதி பூரண பாஷினீம்
ந்ரேந்த்ரபத்நீம் ப்ரஸமீக்ஷ்ய மைதிலீம் ।

ப்ரஸஹ்ய தஸ்யா ஹரணே த்ருதம் மன:
ஸ்மார்பயத் ஸ்வாத்மவதஸ்ய ராவண: ॥

36

நிமந்த்ர்யமாண:	- பிரார்த்திக்கப்படும்
ராவண:	- ராவணன்
ப்ரதி பூரண பாஷினீம்	- மனத்திருப்தி கொண்டு பேசுகிறவளாய்
ந்ரேந்த்ர பத்நீம்	- புருஷோத்தமனது மனைவியாகிய
மைதிலீம்	- சீதையை
ப்ரஸமீக்ஷ்ய	- கவனித்து,
தஸ்யா:	- அவளை
ப்ரஸஹ்ய	- பலாத்கரித்து

ஹரணே - திருடிக்கொண்டு போவதில்
 த்ருதம் - உறுதிக்கொண்ட
 மன: - மனதை
 ஸ்வாதம் வதாய - தனது நாசத்தின் பொருட்டு
 ஸமார்பயத் - முற்றிலும் செலுத்தி விட்டான்.

ततः सुवेण मृगयागतं पतिं प्रतीक्षमाणां सहलक्ष्मणं तदा ।

निरीक्षमाणा हरितं ददर्श तन्मह्यன் नैव तु रामलक्ष्मणी ॥

தத: ஸுவேஷம் ந்ருகயாகதம் பதம்

ப்ரதீக்ஷமாணா ஸஹலக்ஷ்மணம் ததா ।

விவீக்ஷமாணா ஹரிதம் ததரஸ தத்

மஹத்வனம் நைவ து ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

ததா - அப்பொழுது
 ந்ருகயாகதம் - வேட்டைக்குச் சென்றிருந்த
 ஸுவேஷம் - அழகிய
 பதம் - கணவரை
 ஸஹ லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரோடுகூட
 தத: - அவ்விடத்தில்
 ப்ரதீக்ஷமாணா - எதிர்பார்க்கிறவளாக
 தத் ஹரிதம் - அந்த பசுமையான
 மஹத்வனம் - பெருங்காட்டை
 விவீக்ஷமாணா - உற்றுப் பார்க்கப்பவளாயவள்
 ராம லக்ஷ்மணௌ து - ராமலக்ஷ்மணர்களையோ
 ந ஏவ ததரஸ - எங்கும் காணவில்லை.

37

திருயாழ்ப்பேட்டை முதல் ராமாயண வாழ்க்கையினை ஆதிகாவிய
 சதுரவியம்பதி ஸஹலக்ஷ்மணம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்ட
 ராவணபிஷேகஸ்தவரோ நாம ஷுப்தவாரிம்ப: ஸங்க: ॥

ஸப்த சதவாரிம்ப: ஸர்க: - 47

रावणेन तु वेदेही तथा पृष्टा जिह्वीषता ।

परिवाजकलिङ्गेन शशसात्मानमञ्जना ॥

ராவணேன து வைதேஹீ ததா ப்ருஷ்டா ஜிஹ்வீஷதா ।

பரிவாஜகலிங்கேந ஸஸம்ஸாத்மாணமம்ங்கதா ॥

பரிவராஜ கலிங்கேந - சந்தியாகி வேஷம் பூண்டு
 ஜிஹ்வீஷதா - திருடிச்செல்ல உத்தேசிக்கொண்ட
 ராவணேன - ராவணனால்
 ததா - மேற்கண்டவாறு
 ப்ருஷ்டா - வினாவப்பட்ட
 அங்கநா - ஸ்திரியாகிய
 வைதேஹீ - வைதேகியார்
 ஆத்மானம் து - தனக்குள்ளேயே
 ஸஸம்ஸ - ஆலோசித்தாள்.

बाह्यणसातिथियायमनुकी हि शपेत माम् ।

इति ध्यात्वा मुहूर्तं तु सीता वचनमब्रवीत् ॥

ப்ராஹ்மணஸ்ச அதிதிஸ்சாயமநுகீதோ ஹி ஸபேத மாம் ।

இதி த்யாத்வா முஹூர்தம் து ஸீதா வசனம்ப்ரவீத் ॥

ஸீதா - ஸீதாதேவி,
 அயம் - இவர்
 அதிதி: - அதிதி,
 ச - மேலும்
 ப்ராஹ்மண: ச - அந்தணர்,
 அநுக்த: ஹி - பதில் சொல்லப்படாதவராகில்
 மாம் ஸபேத - என்னை சபிப்பார்
 இதி - என்று
 முஹூர்தம் - கொஞ்சநேரம்
 த்யாத்வா து - ஆலோசனை செய்துவிட்டு,
 வசனம் - பின்வரும் சொல்லை
 அப்ரவீத் - அருளிச் செய்தனள்.

दुहिता जनकस्याहं मिथिलस्य महात्मनः ।

सीता नाम्नाऽस्मि यद् वै रामायार् दिशोऽयम् ॥

துஹிதா ஜனகஸ்யாஹம் மைதிஸஸ்ய மஹாத்மன: ।

ஸீதா நாமநாஸ்மி பத்ரம் தே ராமபார்யா த்விஜோத்தம ॥

த்விஜோத்தம - பிராமணோத்தமரே!
 அஹம் - நான்
 மைதிஸஸ்ய - மிதிஸைக்கரசனாகிய

1

2

3

மஹாத்மன:	- மகாத்மாவான்
ஜனகஸ்ய	- ஜனகரின்
துஷ்மிதா	- பெண்.
ராம பார்யா	- ராமரின் மனையான்.
ஸீதா நாம்நா அஸ்யி	- சீதை என்பது என் பெயர்;
தே பத்ரம்	- தங்கவிடமிருந்து கேட்கமுண்டாகட்டும்.

उषित्वा द्वादश समा इक्ष्वाकूणां निवेशेन ।

शुआनामानुबान् भोगान् सर्वकामसमुद्दिनी ॥

உஷித்வா த்வாதுப ஸமா இக்ஷ்வாகூணாம் திவேஸுதே ।

புல்லுநா மாநுஷாண் பேகான் ஸர்வகாம ஸம்ருத்தினி ॥

இக்ஷ்வாகூணாம்	- இக்ஷ்வாகுவம்சத்தவர்களுடைய
திவேஸுதே	- நகரில்
மானுஷான்	- சிறந்த
போகான்	- போகங்களை
புல்லுநா	- அனுபவித்துக்கொண்டு
ஸர்வ காம ஸம்ருத்தினி	- ஸ்ரீமன்னேரதுக்கனும் திறைவேறப் பெற்றவனாம்
த்வாதஸ	- பன்னிரண்டு
ஸமா:	- வருஷங்கள்
உஷித்வா	- வசித்தேன்.

तत्तस्त्रयोदशे वर्षे राजामन्त्रयत प्रभुः ।

अभिषेचयितुं रामं समेतो राजमन्त्रिभिः ॥

ததஸ்த்ரயோதஸே வர்ஷே ராஜாமந்த்ரயத ப்ரபு: ।

அபிஷேசயிதும் ராமம் ஸமேதோ ராஜமந்த்ரிபி: ॥

தத:	- அதன்மேல்
த்ரயோதஸே	- பதின்மூன்றாவது
வர்ஷே	- வருஷத்தில்
ப்ரபு:	- பிரபுவான்
ராஜா	- சகிவிரவந்தியார்
ராஜமந்த்ரிபி:	- ராஜமந்த்ரிகளோடு.
ஸமேத:	- கூடினவராய்
ராமம்	- ஸ்ரீராமருக்கு
அபிஷேசயிதும்	- யுவராஜ பட்டாபிஷேகம் செய்துவைக்க
அமந்த்ரயத	- கருதினார்.

तस्मिन् सन्प्रियमाणे तु राघवस्याभिषेचने ।

कैकेयी नाम भतरमायां सा याचते वरम् ॥

தஸ்மின் ஸம்ப்ரியமாணே து ராகவஸ்யாபிஷேசனே ।

கைகேயி நாம பத்ராமாயா ஸ யாசதே வரம் ॥

ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
தஸ்மின்	- அந்த
அபிஷேசனே	- பட்டாபிஷேகம்
ஸம்ப்ரியமாணே து	- ஆரம்பிக்கப்படுகையில்
மம ஆர்யா	- எனது மாமியாகிய
கைகேயி நாம	- கைகேயி என்பவள்
பத்ராரம்	- தனது கணவரிடம்
வரம்	- ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்டிருந்த வரத்தை
யாசதே	- யாசித்தான்.

प्रतिगृह्य तु कैकेयी वयुरं सुकृतेन मे ।

मम प्रवाजान् भर्तुर्मरतस्याभिषेचनम् ॥

தாபயாசத ப்தரர் சுத்யசன் ஸுயசன் ॥

ப்ரதிக்ருத்ய து கைகேயி ஸ்வயராம் ஸுக்ருதேந மே ।

மம ப்ரவாஜாணம் பத்ரர் பரதஸ்யாபிஷேசனம் ।

த்வாவயாசத பத்ராரம் ஸத்யஸத்தம் ந்ருபோத்தமம் ॥

'கைகேயி	- 'கைகேயி தேவியார்
மே ஸ்வயராம்	- எனது மாமனாரை
ஸுக்ருதேந	- தர்மபாசத்தால்
ப்ரதிக்ருத்ய	- பரதசகரித்து,
மம பத்ர:	- எனது கணவனாருக்கு
ப்ரவ்ராஜாணம்	- காடேறலையும்,
பரதஸ்ய	- பரதனுக்கு
அபிஷேசனம்	- அபிஷேகத்தையும்,
த்வென து	- ஆகிய இவ்விரண்டையும்
ஸத்ய ஸத்தம்	- சத்தியசத்தான
ந்ருபோத்தமம்	- சகிவிரவந்தியாகிய
பத்ராரம்	- தன் கணவரிடம்
அயாசத	- பின்வருமாறு கேட்டான்.

नाद्य भोक्ष्ये न च स्वप्ये न च पारये कथंचन ।

एष मे जीवितस्यान्तो रामो यद्यभिषिष्यते ॥

நாத்ய போஷ்யே ந ச ஸ்வயஸ்யே ந ச பால்யே கதஞ்சன ।

ஏஷ மே ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமோ யத்யபிஷிச்யதே ॥

ராம:	- 'ராமன்
அபிஷிச்யதே யதி	- அபிஷேகஞ் செய்ப்ப்படுவாரணாஸால்
அத்ய	- இதுமுதல்
ந போஷ்யே	- உண்ணேன்.
ந ஸ்வயஸ்யே ச	- உறங்கவும் மாட்டேன்;
ந பால்யே ச	- திரிந்த பரணமும் செய்யமாட்டேன்.
ஏஷ:	- இது

மே - எனக்கு
ஜீவிதஸ்ய - உயிருக்கு
கதஞ்சன - எப்படியும்
அந்த: - முடிவாகும்.

इति बुवाणी कैकेयीं शशुरी मे स मानदः ।

अयावतार्थैरन्वयैर्न च याव्या चकार सा ॥

இதி ப்ருவாணாம் கைகேயீம் ஸ்வஸுரோ மே ஸ மானத: ।

அயாசதார்த்தைரந்வயைந்ச யாச்ஞாம் சகார ஸா ॥

ஸ: - அந்த
மானத: - யாவாிடமும் மரியாதையாய் நடக்கும்
மே ஸ்வஸுர: - எனது மாமனார்
இதி - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணாம் - பேசும்
கைகேயீம் - கைகேயிடம்
அந்வர்த்தை: - தர்மத்தோடியைந்த
அர்த்தை: - காரணங்களைக் கொண்டு
அயாசத - வேண்டிக்கொண்டார்.
ஸாச - அவளோ
யாச்ஞாம் - வேண்டுகோளுக்கு
நசகார - உடன்படவில்லை.

मम भर्ता महातेजा वयसा पञ्चविंशकः ।

अष्टादश हि वर्षाणि मम जन्मनि गण्यते ॥

மம பந்தா மஹாதேஜா வயஸா பஞ்சவிம்ஸக: ।

அஷ்டாதஸ ஹி வாஷாணி மம ஜன்மனி கண்யதே ॥

மம - 'எனது
மஹாதேஜா: - அளவு கடந்த ஆற்றலுடைய
பந்தா - பந்தா
வயஸா - அப்பொழுது
பஞ்சவிம்ஸக: - இருபத்தைந்து வயதுடையவர்.
மம ஜன்மனி - நான் பிறந்து
அஷ்டாதஸ - பதினெட்டு
வாஷாணி ஹி - வருஷங்களைவந்து
கண்யதே - கணக்கிடப்படுகிறது.

रामेति प्रथितो लोके गुणवान् सत्यवाञ्छुविः ।

विशालाक्षो महाबाहुः सर्वभूतहिते रतः ॥

ராமேதி ப்ரதிதோ லோகே குணவான் ஸத்யவான் ஸாசி: ।

விசாலாஷோ மஹாபாஹு: ஸர்வபூதஹிதே ரத: ॥

லோகே - 'உலகில்

ராமேதி - ராம எங்கிற பெயராலேயே

9

ப்ரதித: - பாவராலும் அறியப்பட்டவர்.
குணவான் - திருக்கல்யாணகுணங்களுற்றவர்.
ஸத்யவான் - சொன்ன சொல் தவறாதவர்.
ஸாசி: - பரிசுத்த ஸூர்த்தி.
விசாலாஷு: - ப்ரந்த கண்களுற்றவர்.
மஹாபாஹு: - மகாபாகு.
ஸர்வபூதஹிதே - எல்லாப் பிராணிகளின் நன்மையில்
ரத: - ஆஸத்தியுள்ளவர்.

कामार्त्तु महाबाहुः पिता दशरथः स्वयम् ।

कैकेय्याः प्रियकामार्थं तं रामं नाम्येष्वेचयत् ॥

காமார்த்தஸ்து மஹாபாஹு: பிதா தஸரத: ஸ்வயம் ।

கைகேய்யா: ப்ரியகாமார்த்தம் தம் ராமம் நாப்பயஷேசயத் ॥

மஹாபாஹு: - 'மகாபாகுவாகும்
பிதா - பிதாவாகிய
தஸரத: - தஸரதச்சுரவர்த்தியார்
ஸ்வயம் - தானே
காமார்த: ச - காதல் விஷயத்தில் ப்ஸ்தாபப்படுகிறவராக ஆகியும்
கைகேய்யா: - கைகேயிக்கு
ப்ரிய காமார்தம் - இஷ்டமானதைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக
தம் ராமம் - அந்த ஸ்ரீராமரை
ந அப்பயஷேசயத் - செய்வவில்லை.

अभिषेक्य तु पितुः सन्निप राममागतम् ।

कैकेयी मम भर्तारमित्युवाच घृष्टं वचः ॥

அபிஷேகய து பிது: ஸநீபம் ராமமாகதம் ।

கைகேயீ மம பந்தார மித்யுவாச த்ருதம் வச: ॥

பிது: - 'தந்தையினது
ஸநீபம் - ஸன்னிதிக்கு
அபிஷேகய து - அபிஷேகத்திற்காகவே
ஆகதம் - வந்த
மம பந்தாரம் - எனது கணவராகிய
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
கைகேயீ - கைகேயிதேவியார்
த்ருடம் - தீர்மானிக்கப்பட்ட
வச: - நியமனத்தை
இதி - இவ்வருமாறு
உவாச - கூறினான்.

तव पित्रा समाज्ञतं मेदे सृणु राघव ।

भरताय प्रदातव्यमिदं राज्यमकण्टकम् ॥

11

13

தவ பித்ரா ஸமாஸுப்தம் மமேதம் ஸ்ருணு ராகவ ।
பரதாய ப்ரததவ்யமிதம் ஞாயமகண்டகம் ॥

14

தவ - உனது
பித்ரா - தந்தையால்
ஸமாஸுப்தம் - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டதாகிய
இதம் - இதை
மம - சொல்லுமென்கரு
ஸ்ருணு - செலிகொடு.
ராகவ - ராம!
இதம் ஞாயமம் - இந்த ஞாயமமானது
அகண்டகம் - இடைபூற்றதாய்
பரதாய - பரதனுக்கு
ப்ரததவ்யம் - கொடுக்கப்படவேண்டியது.

त्वया हि खलु वसत्यं नव वषणिं फलं च ।

वने प्रजं ककुत्स्थ पितरं योषयानृतात् ॥

தவயாஹி கலு வஸ்தவ்யம் நவ வர்ஷாணி பஞ்ச ச ।

வனே ப்ரவ்ணு காகுத்ஸ்த பிதரம் மோசயாந்ருதாத் ॥

15

தவயா - உன்னால்
நவ பஞ்ச - பதினான்கு
வர்ஷாணி ச - வருஷங்களும்
வனே - காட்டில்
வஸ்தவ்யம் கலு - வசிக்கப்படவேண்டியதே.
காகுத்ஸ்த - ராம!
து - இப்பொழுது.
ப்ரவ்ணு - காடேறு.
பிதரம் - தந்தையை
அந்ருதாத் - பொய்சினின்று
மோசய - விடுவிப்பாயாக.

तथेत्युक्त्वा च तौ रामः कैकेयिमकुतोमयः ।

चकार तद्वचस्तस्या मम भर्ता ददधतः ॥

ததேத்யுக்த்வா ச தாம் ராம: கைகேயி மகுதோமய: ।

சகா ததவஸ்தஸ்யா மம பர்தா த்ருடவரத: ॥

16

அகுதோமய: - எதுவும் மனம் சலியாத
ராம: - ஸ்ரீராமராகிய
மம - எனது
பர்தா ச - பர்த்தாவோ
த்ருட வ்ரத: - தர்மமானுஷ்டானத்தில் சலியாப்பற்றுடையவராகி

தாம் - அந்த
கைகேயீம் - கைகேயியை பார்த்து
ததா - திருவுளப்படியே செய்வேன்
இதி உக்த்வா - என்று சொல்லி,
தஸ்யா: - அவளது
தத் வச: - அந்த நியமனத்தை
சகார - சிரமேற்கொண்டார்.

दद्यात् प्रतिगृह्णीयात् सत्यं ब्रूयात् चानृतम् ।

एतद्ब्राह्मण रामस्य वतं धृतमनुत्तमम् ॥

தத்யாத் ந ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத் ஸத்யம் ப்ருயாத் ந சாந்ருதம் ।

ஏதத் ப்ராஹ்மண ராமஸ்ய வ்ரதம் த்ருதமநுத்தமம் ॥

17

ப்ராஹ்மண - 'அந்தணரே
தத்யாத் - அளிப்பார்;
ந ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத் - வாங்கார்;
ஸத்யம் - உண்மையை
ப்ருயாத் - பேசுவார்;
அந்ருதம் - பொய்யை
சந - ஒருபொழுதும் பேசார்.
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
அநுத்தமம் - ஒப்புயர்வற்ற
த்ருதம் - சாச்வதமான
வ்ரதம் - அனுஷ்டானம்
ஏதத் - இது.

वस्य भावा तु दीपानि सप्तथो नाम विद्महे ।

रामस्य पुरुषव्याघ्रः सहायः समरेऽरिहा ॥

தஸ்ய ப்ரததா து தீபவமாத்ரோ ஸக்ஷமணோ நாம வீர்யவான் ।

ராமஸ்ய புருஷவ்யாக்ர: ஸஹாய: ஸமரே:ரீஹா ॥

18

லக்ஷ்மணோ நாம - லக்ஷ்மணரென்பவர்
தஸ்ய - அவரது
இளையாத்ர: - இளைய தாயின் குமாரராகிய
ப்ராதா - தம்பி.
ஸமரே - போரில்
பரிஹா - பகைவர்களை யொழிக்கும்
வீர்யவான் து - வீர்யசாலி,
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
ஸஹாய: - திருத்தொண்டபுரியும்
புருஷவ்யாக்ர: - புருஷோத்தமர்.

स भ्राता लक्ष्मणो नाम धर्मचारी दृढव्रतः ।

अन्वगच्छद्भुष्पाणिः प्रव्रजन्तं मया सह ॥

ஸ ப்ராதா லக்ஷ்மணோ நாம தர்மசாரீ த்ருடவ்ருத: ।

அன்வகச்சத் தநுஷ்பாணி: ப்ரவ்ரஜந்தம் மயா ஸஹ ॥

த்ருட வ்ருத: - 'தர்மானுஷ்டானத்தில் உறுதிகொண்டவரும்

தர்மசாரீ - தர்மானுஷ்டானமுடையவருமான

லக்ஷ்மணோ நாம - லக்ஷ்மணரென்ற

ஸ: ப்ராதா - அந்தத் தம்பி

மயா ஸஹ - என்னோடுகூட

ப்ரவ்ரஜந்தம் - வரத்திற்குப் புறப்படுமவரை

தநுஷ்பாணி: - வில்லேந்தியவனாய்

அன்வ கச்சத் - பின்பற்றி வந்தார்.

जटी तापसरूपेण मया सह सहानुजः ।

प्रविष्टो दण्डकारण्यं धर्मनित्यो जितेन्द्रियः ॥

ஜூட தாபஸரூபேண மயா ஸஹ ஸஹானுஜ: ।

ப்ரவிஷ்டோ தண்டகாரண்யம் தர்மநித்தயோ த்ருடவ்ருத: ॥

தர்மநித்தய: - 'தர்மநோக்கமுடையவரும்

த்ருடவ்ருத: - சலியா தர்மானுஷ்டானமுடையவருமான அவர்

தாபஸரூபேண - தவசியுருவத்தோடு

ஜூட - சடை புனைந்தவராய்

ஸஹானுஜ: - தம்பியுடன் கூடியவராய்

மயா ஸஹ - என்னோடுகூட

தண்டகாரண்யம் - தண்டகாரண்யத்திற்குள்

ப்ரவிஷ்ட: - வந்தார்.

ते वयं प्रच्युता राज्यात् कैकेय्यास्तु कृते त्रयः ।

विचराम द्विजश्रेष्ठ वनं गम्भीरमोजसा ॥

தே வயம் ப்ரச்யுதா ராஜ்யாத் கைகேய்யாஸ்து க்ருதே த்ரய: ।

விசராம த்விஜஸ்ரேஷ்ட வனம் கம்பீரமோஜஸா ॥

த்விஜ ஸ்ரேஷ்ட - 'பிராமணோத்தமரே:

தே - அந்த

வயம் - நாங்கள்

த்ரய: - மூவர்களும்

கைகேய்யாஸ்து க்ருதே - கைகேயியின் பொருட்டே

ராஜ்யாத் - ராஜ்யத்திலிருந்து

ப்ரச்யுதா: - வெளிப்பட்டவர்களாய்

கம்பீரம் வனம் - பயங்கரமான காட்டில்

19

20

21

ஆரண்ய காண்டம் - நற்பத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

ஒஜஸா - தேஜஸால்

விசராம - வாழ்ந்து வருகின்றோம்.

समाश्रितः मुहूर्तं तु शक्यं वस्तुनिह त्वया ।

आगमिष्यति मे भर्ता वन्यमादाय पुष्कलम् ॥

ஸமாஸ்வஸ முஹூர்த்தத்து ஸக்யம் வஸ்துநிஹ த்வயா ।

ஆகமிஷ்யதி மே ப்ரதா வந்யமாதாய புஷ்கலம் ॥

த்வயா - 'தங்களால்

இஹ - இவ்விடத்தில்

முஹூர்த்தம் - சற்று

வஸ்தும் - தாமதிக்க

ஸக்யம் - இஷ்டமிருக்கிறதாகில்

ஸமாஸ்வஸ - இளைப்பாறுவீராக.

மே ப்ரதா - எனது கணவர்

புஷ்கலம் வன்யம் - சிறந்த பலாநிகளை

ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,

ஆகமிஷ்யதி - இதோ வந்துவிடுவார்.

स त्वं नाम च गोत्रं च कुलं चायक्ष्व तत्तवः ॥

ஸ த்வம் நாம ச கோத்ரம் ச குலம் சாஷ்வ தத்வத: ॥

ஸ: த்வம் - 'அந்த நாங்கள்

நாம: ச - பெயரையும்

கோத்ரம் ச - கோத்திரத்தையும்.

குலம் ச - குலத்தையும்.

தத்வத: - சரியாய்

ஆசக்ஷவ - தெரிவிக்க வேண்டும்.

एक्य दण्डकारण्ये किमर्थं चरसि द्विज ॥

ஏகஸ்ச தண்டகாரண்யே கிமர்த்தம் சரஸி த்விஜ ॥

த்விஜ - 'அந்தணரே

தண்டகாரண்யே - தண்டகாரண்யத்தில்

ஏக: ச - சீடர்களின்றி

கிமர்த்தம் - என்ன காரியமாய்

சரஸி - வந்திருக்கிறீர்?

एवं ब्रुवन्त्यां सीतायां रामपत्न्यां महाबलः ।

प्रत्युवाचोत्तरं तीव्रं रावणो राक्षसाधिपः ॥

ஏவம் ப்ருவந்த்யாம் ஸீதாயாம் ராமபத்ந்யாம் மஹாபல: ।

ப்ரத்யுவாசோத்தரம் தீவ்ரம் ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ॥

ராமபுத்த்யம்	- ராமருடைய மனைவியாகிய
ஸீதாயாம்.	- சீதை
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
ப்ருவந்த்யாம்	- மொழிகையில்
மஹாபல:	- மகா பலவானும்
ராக்ஷஸாதிப:	- அரக்கர் வேந்தனுமாகிய
ராவண:	- ராவணன்
தீவரம்	- கர்ணகடோரமாயிருக்கிற
உத்தரம்	- பின்வரும் பதில் வார்த்தையை
ப்ரத்யுவாச	- அவளைப் பார்த்துச் சொன்னான்.

येन वित्रासिता लोकाः सदेवासुरमानुषाः ।

अहं स रावणो नाम सीते रक्षोणेष्टरः ॥

யேந வித்ராஸிதா லோகாஸ் ஸதேவாஸுர மானுஷா: ।

அஹம் ஸ ராவணோ நாம ஸீதே ரக்ஷோகணேஸ்ப்ரவ: ॥

26

ஸீதே!

யேந

ஸ தேவாஸுரபந்தகா: - தேவர்கள், அசுரர்கள், பன்னகர்களுமுள்பட்ட

லோகா:

வித்ராஸிதா: - அச்சமுறச் செய்யப்பட்டனவோ,

ஸ: அஹம்

ராவணோ நாம - அந்த நான்

ரக்ஷோகணேஸ்ப்ரவ: - ராக்ஷஸகண மன்னன்.

त्वां तु कञ्चनवर्णां छद्वा कीशेयवासिनीम् ।

रतिं स्वक्षु दारेषु नाधिगच्छाम्यनिन्दिते ॥

த்வாம் து காஞ்சனவர்ணாபாம் த்ருஷ்ட்வா கௌஸேயவாஸிநீம் ।

ரதீம் ஸ்வக்ஷே தாரேஷு நாதிக்கசாமயநிந்திதே ॥

27

அந்நிதே

காஞ்சன வர்ணாபாம் - பொன்னிறமுற்றவளாயும்

கௌஸேய வாஸிநீம் - பட்டாடையுடுத்தியவளாயும்

த்வாம்

- உன்னை

த்ருஷ்ட்வா து

ஸ்வக்ஷே

தாரேஷு - மனைவிகளிடத்தில்

ரதீம்

- ஆசையை

ந அதிகச்சாமி

- அடையவில்லை.

बह्विनामुत्तमस्त्रीणामाह्वतानामितस्ततः ।

सर्वासामेव भद्रं ते ममाग्रमहिषी भव ॥ :

பஹுவீநாமுத்தமஸ்த்ரீணாமாஹ்வதாநாமிதஸ்தத: ।

ஸர்வாஸாமேவ பத்ரம் தே மமாக்ரமஹிஷீ பவ ॥

28

இதஸ்தத:

- ஆங்காங்கிருந்து

ஆஹ்ருதாநாம்

- கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற

பஹ்வீநாம்

- பல

உத்தம ஸ்த்ரீணாம்

- ஸ்திரீர்தன்னங்கள்

ஸர்வாஸாம்

- எல்லோருக்கும்,

ம்ம ஏவ

- எனக்குமே

அக்ரமஹிஷீ

- பட்டமகிஷியாய்

பவ

- ஆகுவாயாக.

தே பத்ரம்

- உனக்கு சேகமமுண்டாகுக.

लङ्का नाम समुद्रस्य मध्ये मम महापुरी ।

सागरेण परिक्षिप्ता निविष्टा गिरिमूर्धनि ॥

லங்கா நாம ஸமுத்ரஸ்ய மத்யே மம மஹாபுரீ ।

ஸாகரேண பரிக்ஷிப்தா நிவிஷ்டா கிரிமூர்தநி ॥

29

மம

- எனது

மஹாபுரீ

- ராஜதானி

ஸமுத்ரஸ்ய

- ஸமுத்திரத்தின்

மத்யே

- இடையிலிருக்கும்

லங்கா நாம.

- லங்கையென்பது.

ஸாகரேண

- சமுத்திரத்தால்

பரிக்ஷிப்தா

- நாற்புறமும் சூழப்பெற்றது.

கிரிமூர்தநி

- மலைவிலுச்சியில்

நிவிஷ்டா

- அமையப்பெற்றது.

तत्र सीते मया साधं वनेषु विहरिष्यसि ।

न चास्य वनवासस्य स्पृहयिष्यसि भामिनि ॥

தத்ர ஸீதே மயா ஸாந்தம் வநேஷு விஹரிஷ்யஸி ।

ந சாஸ்ய வனவாஸஸ்ய ஸ்ப்ருஹயிஷ்யஸி பாமினி ॥

30

ஸீதே

- 'ஸீதே:

தத்ர

- அவ்விடத்தில்

வநேஷு

- சோலைகளில்

மயா ஸாந்தம்

- என்னோடுகூட

விஹரிஷ்யஸி

- பொழுதுபோக்குவாய்;

பாமினி

- சுந்தரி

அஸ்ய

- இந்த

அரண்ய வாஸஸ்ய

- அரண்ய வாஸத்தை

ந ஸ்ப்ருஹயிஷ்யஸி ச- விரும்பவே மாட்டாய்.

पञ्च दारिणी सहस्राणि सर्वाभरणभूषिताः ।

सीते परिचरिष्यन्ति भार्या भवसि मे यदि ॥

பஞ்ச தாளீ ஸஹஸ்ரணீ ஸர்வாபரண பூஷிதா; ।

ஸீதே பரிசரிஷ்யந்தி பர்யா பவஸி மே யதி ॥

ஸீதே - 'ஸீதே'

மே பர்யா - எனக்கு மனைவியாக

பவஸி யதி - நீ ஆகிவிட்டால்,

ஸர்வாபரண பூஷிதா: - எல்லா அவயவங்களிலும் ஆபரணங்கள்

அணியப்பெற்றவர்களாய்

பஞ்ச தாளீ - ஐயாயிரம் பணிப்பெண்கள்

ஸஹஸ்ரணீ

பரிசரிஷ்யந்தி - 'பணிவிடை செய்வார்கள்.'

रावणेनैवमुक्ता तु कुपिता जनकात्मजा ।

प्रत्युवाचानवद्याक्षी तमनाह्वय राक्षसम् ॥

ராவணேநைவ முக்தா து குபிதா ஜனகாத்மஜா ।

ப்ரத்யுவாசானவத்யாக்ஷி தமநாத்ருத்ய ராக்ஷஸம் ॥

ராவணேந - ராவணனால்

ஏவம் உக்தா - இப்படி சொல்லப்பட்ட

அனவத்யாக்ஷி - கல்மஷமற்ற மனத்தினளாய்

ஜனகாத்மஜா து - ஜனகர் திருமகளோ

குபிதா - சினங்கொண்டவளாய்

தம் ராக்ஷஸம் - அந்த அரக்கனை

அநாத்ருத்ய - திரஸ்கரித்து,

ப்ரத்யுவாச - பின்புருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருளினாள்.

महागिरिनिवाकम्प्य महेंद्रसदृशं पतिम् ।

महोदधिनिवाक्षोभ्यमहं राममनुव्रता ॥

மஹாகிரிநிவாகம்ப்யம் மஹேந்த்ர ஸத்ருபம் பதிம் ।

மஹோததி நிவாக்ஷோப்யமஹம் ராமமநுவ்ரதா ॥

மஹாகிரிம் இவ - 'மாமலையைப் போலவே

அகம்ப்யம் - அசைக்க வொண்ணாதவரும்,

மஹோததிம் இவ - ஆழ்ந்த கடலைப் போலவே

அக்ஷோப்யம் - கலக்க வொண்ணாதவரும்,

மஹேந்த்ர ஸத்ருபம் - இந்திரனை நிகர்த்தவருமான

ராமம் - ஸ்ரீராமராகிய

பதிம் - கணவரை

அஹம் - நான்

அநுவ்ரதா - ஸர்வமுமாய்க் கொண்டவள்.

31

32

33

सर्वलक्षणसंपन्नं न्यग्रोधपरिमण्डलम् ।

सत्यसन्धं महाभागमहं राममनुव्रता ॥

ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்தம் ந்யக்ரோத பரிமண்டலம் ।

ஸத்யஸந்தம் மஹாபாகமஹம் ராமமநுவ்ரதா ॥

ஸர்வ லக்ஷண - 'சகல கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவரும்,'

ஸம்பந்தம்

ந்யக்ரோத பரிமண்டலம் - ஆமரம்போல் அண்டியவர்களை ஆதரிப்பவரும்,

ஸத்ய ஸந்தம் - சொன்ன சொல் தவறாதவரும்,

மஹாபாஹம் - பரிசுத்தமூர்த்தியுமாகிய

ராமம் - ஸ்ரீராமரை

அஹம் - நான்

அநுவ்ரதா - ஸர்வமுமாய்க் கொண்டவன்.

महाबाहुं महोरस्कं सिंहविक्रान्तगामिनम् ।

नृसिंहं सिंहसङ्काशमहं राममनुव्रता ॥

மஹாபாஹம் மஹோரஸ்கம் ஸிம்ஹவிக்ரந்தகாமினம் ।

ந்ருஸிம்ஹம் ஸிம்ஹஸங்காஸம் அஹம் ராமமநுவ்ரதா ॥

மஹாபாஹம் - 'நீண்ட கைகளையுடையவரும்,

மஹோரஸ்கம் - அசுன்ற மார்பையுடையவரும்,

ஸிம்ஹவிக்ரந்த - ஸிங்கத்தின் நடைபோன்ற நடையை

காமினம் - உடையவரும்,

ஸிம்ஹ ஸங்காஸம் - சிங்கத்தை நிகர்த்தவரும்,

ந்ருஸிம்ஹம் - புகுஷோத்தமருமாகிய

ராமம் - ஸ்ரீராமரை

அஹம் - நான்

அநுவ்ரதா - ஸர்வமுமாய்க் கொண்டவன்.

पूर्णचन्द्राननं रामं राजवत्सं जितेन्द्रियम् ।

पृथुकीर्तिं महात्मानमहं राममनुव्रता ॥

பூர்ணசந்த்ரானநம் ராமம் ராஜவத்ஸம் ஜிதேந்த்ரியம் ।

ப்ருதுகீர்திம் மஹாத்மானமஹம் ராமமநுவ்ரதா ॥

பூர்ண சந்த்ரானநம் - 'முழுமதிபோன்ற திருமுகமண்டலம் பெற்றவரும்,

ராமம் - அபிராமரும்,

ராஜவத்ஸம் - அரசர்களால் குழந்தைகளைப்போல்

கொண்டபு - பெற்றவரும்,

ஜிதேந்த்ரியம் - ஐம்புவன்களையும் அடக்கியவரும்,

ப்ருது கீர்திம் - எங்கும் பரவிய புகழ் பெற்றவரும்,

மஹாத்மானம் - மகாத்மாவுமாகிய

34

35

36

ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
அஹம்	- நான்
அநுவரதா	- ஸர்வமுமாய்க் கொண்டவள்.

त्वं पुनर्जन्तुकः सिंहीं मामिच्छसि सुदुर्लभम् ।

நாஹ் ஶக்யா த்வயா ஸஹமாதித்யஸ்ய ப்ரபா யதா ॥

த்வம் புனர் ஜம்புக:	ஸிம்ஹிம் மாயிச்சஸி ஸுதுர்லபம் ।
நாஹம் ஶக்யா த்வயா	ஸ்ப்ரஷ்டுமொதித்யஸ்ய ப்ரபா யதா ॥
ஜம்புக:	த்வம் புனர் - நரியாகிய நியோ
ஸுதுர்லபம்	- அணுக முடியாத
ஸிம்ஹிம் மாம்	- பெண் சிங்கமாகிய என்னை
இஹ	- இப்பொழுது
இச்சஸி	- விரும்புகின்றாய்.
அஹம்	- நான்
த்வயா	- உன்னால்
ஆதித்யஸ்ய	- சூர்யபகவானது
ப்ரபா	- தேஜஸ்ஸானது
யதா	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸ்ப்ரஷ்டும்	- அணுகுவதற்கு
ந ஶக்யா	- முடிந்தவளன்று.

पादपान् कञ्चनानून् बहू पश्यसि मन्दभाक् ।

ராகவஸ்ய ப்ரியா மாயா யஸ்வமிच्छசி ராவண ॥

பாதுபான் காஞ்சநாந் நூநம்	பஹுலின் பஸ்யஸி மந்தபாக் ।
ராகவஸ்ய ப்ரியாம்	பார்யாம் யஸ்த்வமிச்சஸி ராவண ॥
ராவண	- 'ராவணா'
ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
ப்ரியாம்	- இஷ்டையான
பார்யாம்	- மனைவியை
ய: த்வம்	- எந்த நீ
இச்சஸி	- விரும்புகின்றனையோ அந்த
மந்தபாக்	- ஸர்வரூடனே
பஹுலின்	- எல்லா
பாதுபான்	- மரங்களை
காஞ்சநாந்	- பொன்மயமாக
பஸ்யஸி நூநம்	- பிரமிக்கின்றனையோலும்.

शुधितस्यै हि सिंहस्य मृगशत्रोस्तरस्विनः ।

அஷிதஸ்யே ஹி சிங்ஶஸ்ய மூகஸத்ரோஸ்தர்ஸ்வின் ॥

37

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

3373

अपुनर्विषस्य वतनार्तं तम्वष्ट्रा माताशु मीच्छसि ॥

தரஸ்வின:	- 'கொழுத்ததும்,
ம்ருக ஶத்ரோ:	- மிருகங்களுடைய சத்ருவும்,
ஶுதிதஸ்ய	- பசியுடனிருக்கிறதுமான
ஸிம்ஹஸ்ய	- சிம்மத்தினுடைய
வதநாத்	- வாயினின்று
தம்ஷ்ட்ராம்	ஆதாதும் - பல்லை பிடுங்குவதற்கு
இச்சஸி	- நினைக்கின்றனை;
இவ	- இதுபோலவே
ஆஸிவிஷஸ்ய	- கொடிய சர்ப்பத்தினுடையவும.

मन्दरं पर्यतश्रेष्ठ पाणिनां हर्तुमिच्छसि ।

காலகூட் விஷ் பீத்யா ஶஸ்திமானு ஹ்ருமிச்சசி ॥

மந்தரம் பர்வதஸ்ரேஷ்டம்	பாணிநா ஹ்ருமிச்சஸி ।
காலகூடவிஷம் பீத்வா	ஸ்வஸ்திமான் க்ருதுமிச்சஸி ॥
பர்வதஸ்ரேஷ்டம்	- 'மலைகளில் பெரிதாகிய
மந்தரம்	- மந்தரமலையை
பாணிப்யாம்	- இரு கைகளாலும்
ஹ்ருதம்	- வேராடு பிடுங்க
இச்சஸி	- விரும்புகின்றனை.
காலகூட விஷம் *	- காலகூட விஷத்தை
பீத்வா	- குடித்துவிட்டு,
ஸ்வஸ்திமான்	- உயிருடனிருப்பவனாக
க்ருதம்	- செல்வதற்கு
இச்சஸி	- நினைக்கின்றனை.

* அமிருதத்திற்காக மந்திரமலையை மத்தாகக்கொண்டு பறக்கலை கண்டயும்பொழுது கிடைத்தது எந்த தேவர்களாலும் அணுக முடியாதிருந்தது சிவபெருமான் ஒருவரால் பருகப்பட்டதுமாகிய காலகூட விஷத்தை

अक्षि सूच्या प्रमृजसि जिह्वा लटि च क्षुरम् ।

அக்ஷி ஸூச்யா ப்ரம்ஜஸி ஜிஹ்வ லடீ ச க்ஷுரம் ।

ராகவஸ்ய ப்ரியாம் பார்யாம் யோநி திக்ருதம் த்வமிச்சஸி ॥

அக்ஷி	- 'கண்ணை
ஸூச்யா	- ஊசியால்
ப்ரம்ஜஸி	- துடைக்கின்றனை.

39

40

38

41

ஜிஹ்வயா	- நாக்கால்
கஹரம்	- கத்தியை
லேடி	- நக்குகின்றனை.
சத்வம்	- இவ்விதமே நீ
ராகவஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
ப்ரியாம்	- இஷ்டமான
பார்யாம்	- மனைவியை
அதிகந்தம்	- அனுக
இச்சளி	- நினைக்கின்றனை.

अवसज्य शिलां कण्ठे समुद्रं तर्तुमिच्छसि ।

सूर्याचन्द्रमसी चोभी पाणिभ्यां हर्तुमिच्छसि ॥

அவஸஜ்ய ஸிலாம் கண்டே ஸமுத்ரம் தர்துமிச்சஸி ।
ஸூரியாசந்த்ரமஸௌ சோபௌ பாணிப்யாம் ஹர்துமிச்சஸி ॥

கண்டே	- 'கழுத்தில்
ஸிலாம்	- பாறையை
அவஸஜ்ய	- கட்டிக்கொண்டு,
ஸமுத்ரம்	- சமுத்திரத்தை
தர்தும்	- கடக்க
இச்சளி	- நினைக்கின்றனை.
ஸூரியாசந்த்ரமஸௌ	- சூரிய சந்திரன் ஆகிய
உபௌ ச	- இருவர்களையும்
பாணிப்யாம்	- இரு கைகளாலும்
ஹர்தும்	- வேரோடு பிடுங்க
இச்சளி	- நினைக்கின்றனை.

यो रामस्य प्रियां भार्यां प्रधर्षयितुमिच्छसि ॥

யோ ராமஸ்ய ப்ரியாம் பார்யாம் ப்ரதர்ஷயிதுமிச்சஸி ॥

ய:	- அந்த நீ
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
ப்ரியாம்	- இஷ்டமான
பார்யாம்	- பானியை
ப்ரதர்ஷயிதும்	- கெடுக்க
இச்சளி	- நினைக்கின்றனை.

अग्निं प्रचलितं दृष्ट्वा वस्त्रेणाहर्तुमिच्छसि ।

कल्याणवृत्तां रामस्य यो भार्यां हर्तुमिच्छसि ॥

அக்திம் ப்ரஜ்வலிதம் த்ருஷ்ட்வா வஸ்த்ரேணாஹர்து மிச்சஸி ।

கல்யாண வருத்தாம் ராமஸ்ய யோ பார்யாம் ஹர்துமிச்சஸி ॥

42

43

44

ப்ரஜ்வலிதம்	- கொழுந்துவிட்டெரியும்
அக்திம்	- தீயை
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
வஸ்த்ரேண	- வஸ்திரத்தில்
ஆஹர்தும்	- எடுத்துச் செல்வதற்கு
இச்சளி	- நினைக்கின்றனை.
ய:	- அந்த நீ
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
கல்யாண வருத்தம்	- மகா பதிவ்ரதையாகிய
பார்யாம்	- மனைவியை
ஹர்தும்	- அடைய
இச்சளி	- நினைக்கின்றனை.

अयोमुखानां शूलानां अग्रे चरितुमिच्छसि ।

रामस्य सदृशीं भार्यां योऽधिगन्तुं त्वमिच्छसि ॥

दक्षिणैः महाघोरमखुण्या तुदसे श्वसः ॥

அயோமுகாநாம் ஸாலாநாம் அக்ரே சரிதுமிச்சஸி ।

ராமஸ்ய ஸத்ருஸீம் பார்யாம் யோதிஹந்தும் த்வம் இச்சஸி ॥

தம் த்ருஷ்டி விஷம் மஹாகோரம் அங்குல்யா துதஸே ப்ருஸம் ॥

அயோமுகாநாம்	- 'இரும்புக்கூறுள்ள
ஸாலாநாம்	- குலங்களின்
அக்ரேசரிதும்	- நுனியில் நடக்க
இச்சளி	- நினைக்கின்றனை.
மஹாகோரம்	- மிகக் கொடிய
தம்ஷ்டீ விஷம்	- சர்ப்பத்தின் எரிக்கும் விஷத்தை,
அங்குல்யா	- விரலால்
ப்ருஸம்	- பிடிவாதமாய்
துதஸே	- கிளருகின்றனை.
ய: த்வம்	- அந்த நீ
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருக்கு
ஸத்ருஸீம் பார்யாம்	- ஏற்ற மனைவியை
அதிகந்தம்	- அடைய
இச்சளி	- நினைக்கின்றனை.

यदन्तरं सिंहगालयोर्वने यदन्तरं स्यन्दनिकासमुद्रयोः ।

सुराग्रस्यवीरकयोर्यदन्तरं तदन्तरं वै तव राघवस्य च ॥

யதந்தரம் ஸிம்ஹ ஸ்ருகாலயோர் வநே

யதந்தரம் ஸ்யந்நிதிக்ருஸமுத்ரயோ: ।

ஸுராக்ஸ்யஸௌகீர கயோஸ்யதந்தரம்

ததந்தரம் வை தவ ராகவஸ்ய ச ॥

46

47

வநே - 'காட்டில் வசிக்கும்.
 ஸ்ரீமஹ ஸ்ருகாலயோ: - சிங்கத்திற்கும் நரிக்கும்
 யதந்தரம் - எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ,
 ஸ்யந்திநிகாஸமுத்ரயோ: - சாக்கடைக்கும் சமுத்திரத்திற்கும்
 யதந்தரம் - எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ,
 ஸுராக்ரீய ஸௌவீர - அமிருதத்திற்கும் காடிக்கும்
 கயோ: -
 யதந்தரம் - எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ,
 தத் ஏவ - அதே
 அந்தரம் - ஏற்றத்தாழ்வு
 ராகவஸ்ய - பூராமருக்கும்
 தவ ச - உனக்கும்.

யதந்தரம் கஸ்தனசீசலோஹய்யதந்தரம் சந்தனவாரிபக்ஷயோ: ।

யதந்தரம் ஹஸ்திபிடாலயோவனே ததந்தரம் தாஸரதேஸ் தவவ ச ॥

யதந்தரம் காஞ்சனஸீஸலோஹயோ: -
 யதந்தரம் சந்தனவாரிபக்ஷயோ: ।
 யதந்தரம் ஹஸ்திபிடாலயோவனே
 ததந்தரம் தாஸரதேஸ் தவவ ச ॥
 காஞ்சனஸீஸலோ - 'பொன், ஈயம் என்னுமிரண்டு
 ஹயோ: - உலோகங்களுக்கும்
 யதந்தரம் - எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ,
 சந்தனவாரி பக்ஷயோ: - சந்தனத்திற்கும் சேற்றிற்கும்
 யதந்தரம் - எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ,
 வனே - காட்டில் வசிக்கும்
 ஹஸ்தி பிடாலயோ: - பாணைக்கும் பூனைக்கும்
 யதந்தரம் - எவ்வளவு ஏற்றத்தாழ்வோ,
 தத் ஏவ - அதே
 அந்தரம் - ஏற்றத்தாழ்வு
 தாஸரதே: - பூராமருக்கும்
 தவ ச - உனக்கும்.

யதந்தரம் வாயசவனதையய்யதந்தரம் மத்யுமயூரயோரபி ।

யதந்தரம் சாரசாஸுதயோவனே ததந்தரம் தாஸரதேஸ் தவவ ச ॥

யதந்தரம் வாயஸவனதையய்யதந்தரம் மத்யுமயூரயோரபி ।
 யதந்தரம் ஸாரஸக்ருத்தயோவனே ததந்தரம் தாஸரதேஸ் தவவ ச ॥
 வாயஸவனதையய்யதந்தரம் - 'காக்கைக்கும் கருடனுக்கும்
 யதந்தரம் - எவ்வளவு வித்தியாசமோ,
 மத்யுமயூரயோ: அபி - நீர்க்கோழிக்கும் மயிலுக்கும் .

48

49

ஆரண்ய காண்டம் - நாற்பத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

3377

யதந்தரம் - எவ்வளவு வித்தியாசமோ,
 வநே - காட்டிலிருக்கும்
 ஸாரஸக்ருத்தயோ: - அன்னப்பறவைக்கும் கழுகுக்கும்
 யதந்தரம் - எவ்வளவு வித்தியாசமோ,
 தத் ஏவ - அதே
 அந்தரம் - வித்தியாசம்
 தாஸரதே: - பூராமருக்கும்
 தவ ச - உனக்கும்.

तस्मिन् सहस्रशसम्प्रभावे रामे स्थिते कर्मकबाणपाणी ।

हतापि तेऽहं न जरां गमिष्ये वज्रं यथा मक्षिकयावीरिणम् ॥

தஸ்மின் ஸஹஸ்ராஷஸம்ப்ரபாவே

ராமே ஸ்திதே கார்மக பாணபாணெள ।

ஹ்ருதா அபி தேஹம் ந ஜராம் கமிஷ்யே

வஜ்ரம் யதா மக்ஷிகயாவிரிணம் ॥

தஸ்மின் - 'அந்த
 ஸஹஸ்ராஷஸம்ப்ரபாவே - இத்திரளை நிகர்த்த ஆற்றலுடைய
 ராமே - பூராமர்,
 கார்மக பாணபாணெள - கோதண்டபாணியாய்
 ஸ்திதே - இருக்கையில்,
 அஹம் - நான்
 ஹ்ருதா அபி - அபகரிக்கப்பட்டவளாக ஆயினும்
 மக்ஷிகயா - ஈயினால்
 அவகிரீணம் - நக்கப்பட்ட
 வஜ்ரம் யதா - நீரோட்டமுள்ள வைரம்போல
 தே - உன்னால்
 ஜராம் - கற்பின் குறைவை
 ந கமிஷ்யே - அடைய மாட்டேன்.'

इतीव तदाक्यमुद्यमाया सुषुप्तमुक्त्वा रजनीचरं तम् ।

गात्रप्रकम्पाद्व्यथिता बभूव वातीहता सा कदलीव तन्वी ॥

இதீவ ததவாக்ய மதுஷ்டபாவா

ஸுத்ருஷ்டமுக்த்வா ரஜநீசரம் தம் ।

காத்ர ப்ரகம்பாத்வயதிதா பபூவ

வாதோத்ததா ஸா கதலீவ தன்வீ ॥

அதுஷ்ட பாவா - நிஷ்களங்க நினைவுற்றவளும்

தன்வீ - மெல்லிய மேனியாளுமாகிய

ஸா - அவள்,
 ரஜநீசரம் - திருடனாகிய

50

51

தம்	- அவனைப் பார்த்து
தத்வாக்யம்	- அவன் சொல்லுக்கு
இதி இவ	- மேற்கண்டவாறு
ஸுத்க்ருஷ்டம்	- திடமாக
உக்த்வா	- பதில் கூறிவிட்டு,
வாதோத்ததா	- பெருங்காற்றால் அசைக்கப்பட்ட
கதலி இவ	- வாழைப்போல்
காத்ர ப்ரகம்ப வ்யதிதா	- உடல் நடுங்கி உள்ளம் குழம்பியவளாய்
பபூவ	- ஆயினள்.

तां वेषमानामुपलक्ष्य सीता स रावणो मृत्युसम्प्रभावः ।

कुलं बलं नाम च कर्म च सर्वं समाचक्षे भयकारणार्थम् ॥

தாம் வேபமானா முபலக்ஷ்ய ஸீதாம் ஸ ராவணோ ம்ருத்யு ஸம் ப்ரபாவ: ।

குலம் பலம் நாம ச க்ரம் ச ஸ்வம் ஸமாசச்சேஷ பயகாரணார்த்தம் ॥

52

ஸ:	- அந்த
ம்ருத்யு ஸம் ப்ரபாவ:	- யமனுக்கொப்பான குணமுடைய
ராவண:	- ராவணன்,
தாம் ஸீதாம்	- அந்த சீதாதேவியை
வேபமானாம்	- நடுங்குபவளாய்
உபலக்ஷ்ய	- கவனித்து,
பயகாரணார்த்தம்	- அதிக பயமுறுத்த
ஸ்வம் குலம்	- தனது குலத்தையும்;
பலம்	- பலத்தையும்,
நாம ச	- பெயரையும்,
க்ரம் ச	- செயலையும்
ஸமாசச்சேஷ	- பின்வருமாறு நன்கு சொல்ல துணிந்தான்.

இத்யாஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிசுப்பே
சுதர்ஸிம்ஸதி ஸமஸ்க்ரீகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
ராவணாநிஷேபோ தாம் ஸப்ததத்வாரிம்ஸ: ஸங்க: ॥

அஷ்ட சத்வாரிம்ஸ: ஸங்க: - 48

एवं बुवन्त्यां सीतायां संख्यः पञ्चासत्पृथक् ।

ललाटे सुकुटीं कृत्वा रावणः प्रत्युवाच ह ॥

ஏவம் ப்ருவந்த்யாம் ஸீதாயாம் ஸம்ரப்த: ப்ருஷா ஷ்ஹம்: ।

லலாடே ப்ருகுடம் க்ருத்வா ராவண: ப்ரத்யுவாச ஹ ॥

1.

ஸீதாயாம் - சீதாதேவி

ஏவம் ப்ருவந்த்யாம் - இவ்விதம் பேசியபொழுது

ராவண: - ராவணன்,

லலாடே - நெற்றியில்

ப்ருகுடம் க்ருத்வா - புருவங்களை நெறித்து

ஸம்ரப்த: - கோபத்தால் விம்பியவனாய்

ப்ருஷாஷ்ஹம் - கொடிய சொல்லை

ப்ரத்யுவாச ஹ - பின்வருமாறு பதிலையுரைத்தான்.

आता वैश्रवणस्याहं सापत्नो वरवर्णिनि ।

रावणो नाम भद्रं ते दशमीव: प्रतापवान् ॥

ப்ராதா வைஸ்ரவணஸ்யாஹம் ஸாபத்னோ வரவர்ணிநி ।

ராவணோ நாம பத்ரம் தே தஸக்ரீவ: ப்ரதாபவான் ॥

2

यस्य देवाः सगन्धर्वाः पिशाचपतगौरगाः ।

विद्वन्ति भयन्नीता मृत्योरिव सदा प्रजाः ॥

யஸ்ய தேவா: ஸகந்தர்வா: பிஸ்ராச பதகோக்ரா: ।

வித்வந்தி பயாத் பீதா ம்ருத்யோரிவ ஸதா ப்ரஜா: ॥

3

येन वैश्रवणो आता द्वैमात्रः कारणान्तरे ।

द्वन्द्वमासादितः क्रोधाद्वणो विक्रम्य निर्जितः ॥

யேந வைஸ்ரவணோ ப்ராதா த்வைமாத்ர: காரணாந்தரே ।

த்வந்த்வ மாஸாதித: க்ரோதாத்ர ரணே விக்ரமய நிர்ஜித: ॥

4

यद्भयातः परित्यज्य स्वमधिष्ठानमुद्धिमत् ।

केलासं पर्वतश्रेष्ठमध्यास्ते नरवाहनः ॥

யத்பயார்த: பரித்யஜ்ய ஸ்வமதிஷ்டானம்ருத்திமத் ।

கைலாஸம் பர்வதஸ்ரேஷ்ட மத்யாஸ்தே நரவாஹன: ॥

5

यस्य तत् पुष्पकं नाम विमानं कामगं युग्मम् ।

वीर्यादिवर्जितं भद्रं येन यानि विहायसम् ॥

யஸ்ய தத் புஷ்பகம் நாம விமானம் காமகம் யுગம் ।

வீர்யாதேவார்ஜிதம் பத்ரே யேன யானி விஹாயஸம் ॥

6

பத்ரே	- 'சொன்னதைக் கேட்கும் குணவதியே!
யல்ய	- எவனுக்கு
ஸ கந்தர்வா:	- கந்தர்வர்களுள்ளிட்ட
தேவா:	- தேவர்களும்,
பிராச பதகோரகா:	- பிசாசர்களும், பதகர்களும், உரகர்களும்,
ப்ரஜா:	- பிரஜைகள்
ஸதா	- எப்பொழுதும்
ம்ருத்யோ:	- எமனுக்கு
இவ	- எப்படியோ அப்படியே
பயாத்	- பயத்தால்
பீதா:	- நடுங்கியவர்களாய்
வித்ரவந்தி	- ஒடுகின்றார்களோ;
யேந	- ஏவனால்
த்வைமாத்ர:	- பெரியதாயின் மகனும்
ப்ராதா	- தமையனும்
வைஸ்ரவண:	- பிதாவாகிய வித்ரவஸ்ஸின் புதல்வருமான
நரவாஹன:	- குபேரன்
காரணாந்தரே	- ஒருகாரணத்தால்
க்ரோதாத்	- கோபத்தால்
ரணே	- யோரில்
த்வந்தம் ஆஸாதி:	- த்வந்தயுத்தத்தை செய்விக்கப்பட்டவனாய்
விக்ரம்ய	- பலாத்தகரித்து
நிர்ஜித:	- தோல்வியடைவிக்கப்பட்டு,
மத் பயாத்	- என்னிடத்தில் பயத்தால்
தத்	- அந்த
ருத்திமத்	- செல்வஞ்செறிந்த
ஸ்வம் அதிஷ்டானம்:	- தனது நகர
பரித்யஜ்ய	- நாடாது விட்டு,
பர்வத ஸ்ரேஷ்டம்	- மலைகளிற் சிறந்த
கைலாஸம்	- கயிலை மலையில்
அத்யாஸ்தே	- வசிக்கின்றானோ;
யேன	- எனக்கொண்டு
விஹாயஸம்	- ஆகாயத்தில்
யாமி	- செல்கின்றேனோ;
தத்	- அந்த
காமகம்	- நினைத்தபடி செல்வவல்ல
ஸாபம்	- அழகிய
புஷ்பகம் நாம	- புஷ்பகமென்ற
விமானம்	- விமானமானது

யல்ய	- எவனு
வீர்யாதேவ	- பராக்கிரமத்தாலேயே
ஆர்ஜிதம்	- சம்பாதிக்கப்பட்டதோ;
அஹம்	- அந்த நான்
வ்ரவர்ணினி	- சுந்தரி
வைஸ்ரவணஸ்ய	- குபேரனது
ஸாயத்த்ய:	- சிறிய தாயின் மகனான
ப்ராதா	- தம்பி
ராவணோ நாம	- ராவணனென்ற
ப்ரதாபவான்	- த்ரிலோக பிரசித்திபெற்ற
தஸகர்வ:	- தசகர்வன்
தே பத்ரம்	- உனக்கு நன்மையுண்டாகுக.

मम संजातरोषस्य मुखं दृष्ट्वैव मैथिलि ।

विद्वन्ति परित्रस्ताः सुराः शक्रपुरोगमाः ॥

மம ஸஞ்ஜாத ரோஷஸ்ய முகம் த்ருஷ்ட்வைவ மைதிலி ।

வித்ரவந்தி பரித்ரஸ்தாஸ் ஸுரா: ஸக்ரபுரோகமா: ॥

மைதிலி - 'மைதிலி!
ஸஞ்ஜாத ரோஷஸ்ய - கோபங்கொண்ட

மம - எனது
முகம் - முகத்தை
த்ருஷ்ட்வைவ - கண்டமாத்திரத்திலேயே,
ஸக்ரபுரோகமா: - இத்திரனைத் தலைவனாகக்கொண்ட
ஸுரா: - தேவர்கள்
பரித்ரஸ்தா: - உடலுமுள்ளமும் நடுங்கியவர்களாய்
வித்ரவந்தி - ஒடுகின்றார்கள்.

यत्र तिष्ठाम्यहं तत्र मारुतो वाति शङ्कितः ।

तीर्वाशुः शिशिरांशुश्च भयात् संपद्यते रविः ॥

யத்ர திஷ்டாம்யஹம் தத்ர மாருதோ வாதி ஸங்கித: ।

தீவ்ராம்ஸா: ஸிஸிராம்ஸாஸ்ச ப்யாத் ஸம்பத்யதே ரவி: ॥

அஹம் - 'நான்'
யத்ர - எவ்விடத்தில்
திஷ்டாமி - இருக்கிறேனோ,
தத்ர - அவ்விடத்தில்
மாருத: - வாயு
ஸங்கித: - திகில்கொண்டு
வாதி - வீசுகிறான்.
தீவ்ராம்ஸா: - உஷ்ணகிரணங்களுடைய

ரவி: - சூரியன்
பயாத் - அச்சத்தால்
ஸிஸிராம்ஸு: ச - குளிர்ந்த கிரணங்களையுடையவனாகவே
ஸம்பத்யதே - மாறிவிடுகிறான்.

निष्कम्पपत्रास्तरवो नद्यश्च स्तिमितोदकाः ।

भवन्ति यत्र यत्राहं तिष्ठामि चंचराणि च ॥

நிஷ்கம்ப பத்ராஸ்தரவோ நத்யஸ்ச ஸ்திமிதோதகா: ।

பவந்தி யத்ர யத்ராஹம் திஷ்டாமி ச சரணி ச ॥

அஹம் - 'நான்'
யத்ர - எவ்விடத்தில்
திஷ்டாமி - நிற்கிறேனோ,
சரணி ச - உலாவுகிறேனோ
தத்ர ச - அவ்விடத்திலும்
தர்வ: - மரங்கள்
நிஷ்கம்ப பத்ரா: - அசைவற்ற இலைகளுடையவைகளாயும்,
நத்ய: - நதிகள்
ஸ்திமிதோதகா: ச - தயங்கிய பிரவாஹத்தையுடையவைகளாயும்
பவந்தி - ஆகின்றன.

मम पारे समुद्रस्य लङ्का नाम पुरी शुभा ।

संपूर्णा राक्षसीर्घोरियन्त्रस्यामरावती ॥

மம பாரே ஸமுத்ரஸ்ய லங்கா நாம புரீ ஸுபா ।
ஸம்பூர்ணா ராக்ஷஸீர்யத்ரஸ்யாமராவதீ ॥

ஸமுத்ரஸ்ய - 'சமுத்திரத்தினுள்'
பாரே - தீவில்
இந்த்ரஸ்ய - இந்தினது
அமராவதீ யதா - அமராவதி போன்று
ஸுபா - அழகிய
மம புரீ - எனது நகர்
லங்கா நாம - லங்கையென்பது
கோரை: - கோடியு
ராக்ஷஸை: - ராக்ஷஸர்களால்
ஸம்பூர்ணா - நிறைந்துள்ளது.

प्राकारेण परिक्षिप्ता पाण्डुरेण विराजता ।

हेमकक्ष्या पुरी रम्या वैद्युत्प्रययोरणा ॥

பராகாரேண பரிசுஷிப்தா பாண்டரேண விராஜதா ।
ஹேமகக்ஷ்யா புரீ ரம்யா வைடூர்யமயதேரணா ॥

9

10

11

ஆரண்ய காண்டம் - நூற்பத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

3383

हस्त्यश्चस्यसंबाधा दूर्यनादविनादिता ।

सर्वकालफलवृक्षः संकुलोद्यानशोभिता ॥

ஹஸ்த்யஸ்சவாதா ஸம்பாதா தூர்யநாத விநாதிதா ।

ஸர்வகாலபலைர் வ்ருகக்ஷஸ் ஸங்குலோத்யாந ஸோபிதா ॥

பாண்டரேண - 'வெண்மையான'
விராஜதா - அழகுற்ற
பராகாரேண - மதில் க்வரால்
பரிசுஷிப்தா - குழப்ப்பெற்றது.
ரம்யா - மனதைக் கவரும்
புரீ - நகர்.
தேறமகக்ஷ்யா - பொன்மயமான கட்டிடங்கள் உள்ளது;
வைடூர்யமயதேரணா - வைடூரியங்களாலிழைக்கப்பட்ட தோரண
யாபில்களையுடையது.

ஹஸ்த்யஸ்சவாத - வாளைகளும் குதிரைகளும் ரதங்களும்
ஸம்பாதா - நிறைந்தது.
தூர்யநாத விநாதிதா - மங்கள வாத்யங்கள், (விணை, குழல் பாட்டு
மிருதங்கள் ஆகிய நான்கும் சேர்ந்து
தூர்யமென்பது) கோஷிக்கப்பெற்றது.

ஸர்வ கால பலை: - எல்லா காலத்திலும் வேண்டிய பழங்களைத்தரும்
வ்ருகக்ஷ: - மரங்களால்
ஸங்குலா - நெருக்குற்றது.
உத்யந ஸோபிதா - விளையாடும் பூந்தோட்டங்களால்புழ
வாய்ந்து விளங்குவது.

तत्र त्वं वसति सीते राजपुत्रि मया सह ।

न स्मरिष्यसि नारीणां मानुषीणां मनस्विनी ॥

தத்ர த்வம் வஸதி ஸீதே ராஜபுத்ரி மயா ஸஹ ;
ந ஸ்மரிஷ்யஸி நாரீணாம் மாணுஷீணாம் மனஸ்விநீ ॥

ராஜபுத்ரி - 'ராஜகுமாரி'
த்வம் - நீ
தத்ர - அவ்விடத்தில்
மயா ஸஹ - என்னுடன்கூட
வஸதி - வசித்துக்கொண்டு
ஸீதே - சீதே!
மனஸ்விநீ - மனோதைரியங்கொண்டவளாய்
மாணுஷீணாம் நாரீணாம் - மானிடப் பெண்களை
ந ஸ்மரிஷ்யஸி - நினைவாதிருப்பாய்.

पुत्राना मानुषान् योगान् दिव्यांश्च वरवर्णिनि ।

न स्मरिष्यसि रामस्य मानुषस्य गतयुषः ॥

12

13

புஞ்ஞாநா மாணுஷான் போகான் திவ்யயம்ஸ்ச வரவாணிணி ।

ந ஸ்மரிஷ்யஸி ராமஸ்ய மாணுஷஸ்ய கதாயுஷு: ॥

வர வர்ணிணி - 'சந்தரி'
மாணுஷான் - மானிட
போகான் - போகங்களையும்,
திவ்யயான் ச - தேவபோகங்களையும்
புஞ்ஞாநா - அனுபவித்துக்கொண்டு
கதாயுஷு: - அல்பாயுசையுடைய
மாணுஷஸ்ய - மானிடனாகிய
ராமஸ்ய - ராமனை
ந ஸ்மரிஷ்யஸி - நினைவாதிருப்பாய்.

स्थापयित्वा प्रियं पुत्रं राज्ञा दशरथेन यः ।

मन्दवीर्यः सुतो ज्येष्ठस्ततः प्रस्थापितो वनम् ॥

ஸ்தாபயித்வா ப்ரியம் புத்ரம் ராக்ஞா தஸரதேந ய: ।

மந்தவீர்யஸ் ஸுதோ ஜ்யேஷ்டஸ்த: ப்ரஸ்தாபிதோ வனம் ॥

தஸரதேந ராக்ஞா - 'தசரத மன்னனால்'
ப்ரியம் - இஷ்டமான
புத்ரம், - புதல்வனை
ஸ்தாபயித்வா - இருக்கச்செய்து,
ய: - எந்த ஒரு
ஜ்யேஷ்ட: ஸுத: - ஜ்யேஷ்ட புதல்வன்
தத: - அங்கிருந்து
வனம் - காட்டிற்கு
ப்ரஸ்தாபித: - துரத்தப்பட்டானோ அவன்
மந்தவீர்ய: - அல்ப ஆற்றலுற்றவன்.

तेन किं भृष्टराज्येन रामेण गतचेतसा ।

करिष्यसि विशालाशि तापसेन तपस्विना ॥

தேந கிம் ப்ரஷ்டராஜ்யேன ராமேண கதசேதஸா: ।

கரிஷ்யஸி விஸாலாஷி தாபஸேந தபஸ்விநா ॥

ப்ரஷ்ட: ராஜ்யேன - 'ராஜ்யத்தைப் பறிகொடுத்து'
கத சேதஸா - மனம் முறிந்து
தபஸ்விநா - உலகப் பற்றற்று
தாபஸேந - ரிஷியாகிய
தேந ராமேண - அந்த ராமனோடு
விஸாலாஷி - தடங்கண்ணாய்
கிம் கரிஷ்யஸி - என்ன செய்யப் போகின்றாய்?

यक्षराक्षसभर्तारं कामय स्वयमागतम् ।

न मन्मथशराविष्टं प्रत्याख्यातुं त्वमर्हसि ॥

14

15

16

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

3385

யக்ஷ ராக்ஷஸ பர்தாரம் காமய ஸ்வயமாகதம் ।

ந மன்மதஸராவிஷ்டம் ப்ரத்யாக்யாதம் த்வமர்ஹஸி ॥

காமாத - 'ஆசையால்'
ஸ்வயம் - நேரில்
இஹ - இவ்விடத்திற்கு
மன்மதஸராவிஷ்டம் - மன்மத பாணங்களால் மொத்துண்டு
ஆகதம் - வந்தவனாகிய
யக்ஷ ராக்ஷஸ பர்தாரம் - யக்ஷர்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும்
அரசனாகும் என்னை
ப்ரத்யாக்யாதம் - திரஸ்கரிக்க
த்வம் ந அர்ஹஸி - நீ கூடாது.

प्रत्याख्याय हि मां भीरु परितापं गमिष्यसि ।

चरणेनाभिहत्यैव पुरस्स्वसमुर्वशी ॥

ப்ரத்யாக்யய ஹி மாம் பீரூ பரிதாபம் கமிஷ்யஸி ।

சரணேநாபிஹத்யேவ புரஸ்ஸவஸமுர்வஸி ॥

பீரூ - 'அஞ்சபவளோ'
உர்வஸீ - ஊர்வசீ
புருரவஸம் - புருரவஸ் என்பவரை
சரணேந - காலால்
அபிஹத்ய - உதைத்து,
பரிதாபம் - பச்சாத்தாபத்தை
இவ - அடைந்ததுபோலவே
மாம் ஹி - என்னையும்
ப்ரத்யாக்யய - அலக்கியுஞ்செய்து
கமிஷ்யஸி - நீ அடைவாய்.

अङ्गुल्या न समो रामो मम पुच्छे स माणुषः ।

तव भाष्येन संप्राप्तं भजस्व वरवर्णिनि ॥

அங்குல்யா ந ஸமோ ராமோ மம புக்ஷே ஸ மாணுஷ: ।

தவ பாக்ஷேன ஸம்ப்ராப்தம் பஜஸ்வ வரவாணிணி ॥

வரவாணிணி - 'சந்தரி'
ஸ: மாணுஷ: - அந்த மானிடனாகும்
ராமன் - போரிஸ்
புக்ஷே - எனது
மம - கைவிரல் ஒன்றுக்கு
அங்குல்யா - இணையாகான்.
ந ஸம: - உனது
தவ - புண்யவிசேஷத்தால்
பாக்யேன - வந்திருக்குமென்னை
ஸம்ப்ராப்தம் - ஏற்றுக்கொள்.

17

18

19

एवमुक्ता तु वेदेही कुब्जा संसृज्यमाना ।

अबधीत् परस्व वाक्यं रहिते राक्षसाधिपम् ॥

எவமுத்தாது வைதேஹி க்ருத்தா ஸம்ரக்தலோசநா ।

அப்ரவீத் பருஷம் வாக்க்யம் ரஹிதே ராக்ஷஸாதிபம் ॥

ரஹிதே - ஒருவருமில்லாத சமயத்தில்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உத்தா - சொல்லப்பட்ட

வைதேஹிது - சீதாதேவியோ

க்ருத்தா - சினங்கொண்டு

ஸம்ரக்தலோசநா - சிவந்த கண்களுற்றவளாய்

ராக்ஷஸாதிபம் - ராக்ஷஸ மன்னனைப் பார்த்து

பருஷம் வாக்க்யம் - கண்டிப்பான பதிலை

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

कथं वैश्रवणं देव सर्वभूतनमस्कृतम् ।

भ्रातरे व्यपदिश्य त्वमशुभं कर्तुमिच्छसि ॥

கதம் வைஸ்ரவணம் தேவம் ஸர்வபூதநமஸ்க்ருதம் ।

ப்ராதரம் வ்யபதிஸ்ய த்வமஸாபம் கர்துமிச்சஸி ॥

ஸர்வபூத-நமஸ்க்ருதம் - 'எல்லாப் பிராணிகளாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்ட

தேவம் வைஸ்ரவணம் - தேவனாகிய குபேரனை

ப்ராதரம் - தமையனாக

வ்யபதிஸ்ய - சொல்லிக்கொண்டு,

த்வம் - நீ

அஸாபம் கர்தும் - அடாததைச் செய்ய

கதம் இச்சஸி - எப்படித் துணிகின்றனை?

अवश्यं विनशिष्यन्ति सर्वे रावण राक्षसाः ।

येषां त्वं कर्कशो राजा दुर्वृक्षिरजितेन्द्रियः ॥

அவஸ்யம் விநஸிஷ்யந்தி ஸர்வே ராவண ராக்ஷஸா: ।

யேஷாம் த்வம் கர்க்ஷோ ராஜா துர்புத்திரஜிதேந்த்ரிய: ॥

யேஷாம் - 'எவர்களுக்கு

த்வம் கர்க்ஷ: - நீ முன்பின் ஆலோசியாத முரடனும்

துர்புத்தி: - புத்தியற்றவனும்

அஜிதேந்த்ரிய: - புலன்களையடக்காதவனுமான

ராஜா - மன்னனோ, (அந்த)

ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்

ஸர்வே - எல்லோரும்

அவஸ்யம் - கட்டாயம்

ராவண - ராவணா

விநஸிஷ்யந்தி - அழியப் போகிறார்கள்.

20

21

22

आरुण्यं काण्डम् - நற்பத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

3387

अपहृत्य शचीं भार्यां शक्यमिन्द्रस्य जीवितम् ।

न च रामस्य भार्या मामपनीयास्ति जीवितम् ॥

அபஹ்ருத்ய ஸசீம் பார்யாம் ஸக்யமிந்த்ரஸ்ய ஜீவிதம் ।

ந ச ராமஸ்ய பார்யாம் மாமபநியாஸ்தி ஜீவிதம் ॥

இந்த்ரஸ்ய - 'இந்திரனது

பார்யாம் - மனைவியாகிய

ஸசீம் - சசிதேவியை

அபஹ்ருத்ய - திருடி,

ஜீவிதம் - உயிருடனிருக்க

முடியும் - முடிபுடும் முடியும்.

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமனது

பார்யாம் மாம் - மனைவியாகிய என்னை

அபநீய - அபகரித்து,

ஜீவிதம் - உயிர்

ந ச அஸ்தி - இருக்கவே மாட்டாது.

जीवेत्सिरम् वज्ररथस्य इत्थात् शचीं प्रपृष्यामतिस्फुरणम् ।

न मादृशीं राक्षसं चर्यित्वा पीतामृतस्यापि तवास्ति मोक्षः ॥

ஜீவேச்சிரம் வஜ்ரதஸ்ய இத்தாட் ஷசீம் ப்ரத்ருஷ்யாப்ரதிரூபரூபம் ।

ந மாத்ருசீம் ராக்ஷஸ தர்ஷயித்வா

பீதாம்ருதஸ்யாபி தவாஸ்தி மோக்ஷ: ॥

அப்ரதிரூப ரூபம் - 'ஒப்பற்ற அழகிய திருமேனியையுடைய

ஸசீம் - சசிதேவியை

வஜ்ரதஸ்ய - வஜ்ரதஸ்ய

ஹஸ்தாத் - கையிலிருந்து

ப்ரத்ருஷ்ய - அபகரித்து,

சிரம் - வெகுகாலம்

ஜீவேத் - உயிருடனிருந்தாலுமிருக்கலாம்.

ராக்ஷஸ - அரக்கர்

மாத்ருசீம் - என்டோன்றவளை

தர்ஷயித்வா - அபகரித்து,

பீதாம்ருதஸ்ய அபி - அமிருதபானம் பண்ணினவனாயினும்

தவ - உனக்கு

மோக்ஷ: - கூற்றுக்குத் தப்பாத

ந அஸ்தி - கிடையாது.

இத்யாப்யே ப்ரதம் ராமாயணே வால்மீகீய ஆதிகாண்டிய

சுதூதமீஸுதி ஸதஸ்கிரகஸாம் ஸம்ஹிதஸாம் ஆரண்ய கண்ணே

ராவண விசத்தனம் நாம் அஷ்டதவாசீம்ஸ: ஸர்க: ॥

23

24

ஏகாந பஞ்சாஸ: ஸர்க: - 49

सीताया वचनं श्रुत्वा दशमीव: प्रतापवान् ।

हस्ते हस्तं समाहत्य चकार सुमहद्वपु: ॥

ஸ்தோயா வசனம் ஸ்ருத்வா தஸக்ரீவ: ப்ரதாபவான் ।

ஹஸ்தே ஹஸ்தம் ஸமாஹத்ய சகார ஸுமஹத்வபு: ॥

ஸ்தோயா: - சீதாதேவியின்

வசனம் ஸ்ருத்வா - வார்த்தையை கேட்டு,

ப்ரதாபவான் - பிரதாபவானாகிய

தஸக்ரீவ: - தசக்ரீவன்

ஹஸ்தே ஹஸ்தம் - கையோடு கையை

ஸமாஹத்ய - தட்டி,

ஸுமஹத் வபு: - ஓர் பெரிய உருவத்தை

சகார - செய்துகொண்டான்.

स मैथिलीं पुनर्वाक्यं बभावे च वसो शुभम् ।

चोन्मत्तया श्रुती मन्ये मम वीर्यपराक्रमी ॥

ஸ மைதிலீம் புனர்வாக்யம் பபாவே ச ததோ ப்ருஸம் ।

நோந்மத்தயா ॥ ஸ்ருதௌ மன்யே மம வீர்யபராக்ரமௌ ॥

ஸ: - அவன்

தத: - அதன்மேல்

மைதிலீம் - சீதாப்பிராட்டியாரைப் பார்த்து

புன: - மீளவும்

வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை

ப்ருஸம் - அதிபயங்கரமாய்

பபாவே - மொழிந்தான்.

மம - எனது

வீர்ய பராக்ரமௌ - போரிந்றும்போகாமையும் ச்ருக்களையுயித்தலும்

உந்மத்தயா - அதி கர்வியான உன்னால்

ந ஸ்ருதௌ ச - செவிகொடுக்கப்படவில்லை என்று

மன்யே - நினைக்கிறேன்.

उदहयं भुजाभ्यां तु मेदिनीमन्त्रे स्थितः ।

आपिबेयं समुद्रं च हन्यां मृत्युं रणे स्थितः ॥

உத்வஹையம் புஜாப்யாம் து மேதிநீமம்ப்ரே ஸ்தித: ।

ஆபிபேயம் ஸமுத்ரம் ச ஹந்யாம் ம்ருத்யம் ரணே ஸ்தித: ॥

அம்பரே

ஸ்தித: - இருந்துகொண்டு

1

2

3

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

மேதிநீம் - பூமியை

புஜாப்யாம் - இரு கைகளாலும்

உயரத் தூக்குவேன்.

ஸமுத்ரம் ச - சமுத்திரத்தையும்

ஆபிபேயம் - வற்றக் குடிப்பேன்.

ரணே ஸ்தித: - போரில் எதிர்க்கும் நான்

ம்ருத்யம் து - யமனையும்

ஹந்யாம் - மடிப்பேன்.

अर्कं रुच्यां शरस्तीक्ष्णनिर्मित्यां हि महीतलम् ।

कामरुपिणमुन्मते पश्य मां कामदं पतिम् ॥

அர்க் ருத்யாம் ஸரஸ் தீக்ஷணை நிர்மித்த்யாம் ஹி மஹீதலம் ।

காமரூபிண முன்மத்தே பஸ்ய மாம் காமதம் பதிம் ॥

அர்கம் - 'சூரியனை

தீக்ஷணை: ஸரஸ்: - கூரிய பாணங்களால்

ருத்த்யாம் - மறைப்பேன்,

மஹீதலம் ஹி - பூமியையே

விபித்த்யாம் - பிளப்பேன்.

உன்மத்தே - பத்தி சிதறியவளே

மாம் - என்னை

காமரூபிணம் - நினைத்த உருவம் எடுக்கவல்லவனும்

காமதம் - கோரியதைக் கொடுப்பவனுமான

பதிம் - நாயகனாக

பஸ்ய - எண்ணிக்கொள்.

एयमुक्तवतस्तस्य रावणस्य शिखिप्रभे ।

कुक्षस्य हरिपर्यन्ते रक्ते नेत्रे बभूवतु: ॥

ஏயமுக்தவதஸ்தஸ்ய ராவணஸ்ய ஸிகிப்ரபே ।

குக்ஷதஸ்ய ஹரிபர்யந்தே ரக்தே நேத்ரே பபூவது: ॥

க்ருத்தஸ்ய - சிவங்கொண்டு

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உக்தவத: - பேசின

தஸ்ய ராவணஸ்ய - அந்த ராவணனுடைய

ஹரிபர்யந்தே - கபிலநிற ஓரங்களையுடைய

நேத்ரே - இரு கண்களும்

ஸிகிப்ரபே - அக்னிக்கொப்பாய்

ரக்தே - சிவந்தவையகளாய்

பபூவது: - ஆயின.

4

5

सद्यः सीम्यं परित्यज्य भिक्षुर्गुप्तं स रावणः ।

स्वं रूपं कालरूपान् भेजे वैश्रवणानुजः ॥

ஸ்த்ய: ஸௌம்யம் பரித்யஜ்ய பிஷ்ணுரூபம் ஸ ராவண: ।

ஸ்வ ரூபம் காலரூபம் பேஜே வைஸ்ரவணாநுஜ: ॥

ஸ: - அந்த
வைஸ்ரவணாநுஜ: - குபேரன் தம்பியாகிய
ராவண: - ராவணன்,
ஸௌம்யம் - அழகிய
பிஷ்ணுரூபம் - சந்நியாசி வேஷத்தை
ஸ்த்ய: பரித்யஜ்ய - உடனே விட்டு,
காலரூபம் - எமனுருவை நிகர்த்த
ஸ்வரூபம் - தனதுருவத்தை
பேஜே - எடுக்கலுற்றான்.

संरक्तनयनः श्रीमान्सखान्धनकुण्डलः ।

क्रोधेन महताविष्टो नीलजीमूतसन्निभः ॥

ஸம்ரக்தநயன: பூநீமாந் தப்தகாஞ்சன குண்டல: ।

க்ரோதேந மஹதா விஷ்டோ நீல ஜீமூதஸந்நிப: ॥

தப்தகாஞ்சனகுண்டல: - சுத்த பொன்குண்டலங்களைபுடையவனும்
பூநீமாந் - செல்வம் செறிந்தவனும்
நீல ஜீமூத ஸந்நிப: - கருத்த மேகத்தை நிகர்த்தவனுமான அவன்
ஸம்ரக்த நயன: - சிவந்த கண்களுற்றவனாய்
மஹதா - அளவுகடந்த
க்ரோதேந - சினத்தால்
ஆவிஷ்ட: - மெய் மறந்தவனானான்.

दशस्यः कक्षिकी बाणी बभूव स्रगदाचरः ॥

தசாஸ்யோ காங்குமிகி பாணி பபூவ ஸ்ரணதாசர: ॥

கக்ஷணாதாசர: - அரக்கன்,
தசாஸ்ய: - பத்து முகமுடையவனாய்
காங்குமிகி - விற்பிடித்தவனாய்
பாணி - சரபாணியாய்,
பபூவ - ஆயினன்.

स परित्राजकच्छा महाकायो विहाय तत् ।

प्रतिपेदे स्वकं रूपं रावणो राक्षसाधिपः ॥

ஸ பரிவ்ராஜகச்சத்ம் மஹாகாஸோ விஹாய தத் ।
ப்ரதிபேதே ஸ்வகம் ரூபம் ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ॥

6

8

9

ஆரண்ய காண்டம் - நூற்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

ஸ: - மஹாகாய: - அந்த பெருமுடலுற்ற
ராக்ஷஸாதிப: - ராக்ஷஸ மன்னனாகிய
ராவண: - ராவணன்,
தத் - அந்த
பரிவ்ராஜகச்சத்ம் - கபட சந்நியாசி வேஷத்தை
விஹாய - துறந்து,
ஸ்வகம் ரூபம் - தனது உருவத்தை
ப்ரதிபேதே - அடைந்தான்.

संरक्तनयनः क्रोधाज्जीमूतनिचयप्रभः ।

रखान्धरस्तस्थी रसीरत्नं प्रेक्ष्य मैथिलीम् ॥

ஸம்ரக்தநயன: க்ரோதாஜ்ஜீமூத நிசயப்ரப: ।

ரக்தாம்பரதரஸ்தஸ்தௌ ஸத்ரீர்த்தம் ப்ரேக்ஷ்ய மைதிலிம் ॥

ஜீமூத நிசயப்ரப: - மேகக்குவியல் மேனியனும்,
ரக்தாம் பரதர: - சிவந்த ஆடையையணிந்தவனுமான அவன்,
க்ரோதாத் - கோபத்தால்
ஸம்ரக்த நயன: - சிவந்த கண்களுடையவனாய்
ஸத்ரீர்த்தம் - ஸ்திரீர்த்தமாகிய
மைதிலிம் - மைதிலியாரை
ப்ரேக்ஷ்ய - உற்றுப் பார்த்து,
தஸ்தௌ - சற்றுத்தயங்கினான்.

सीतामसितकेशान्तां भास्करस्य प्रभामिव ।

वसनाभरणोपेतौ मैथिलीं रावणोऽब्रवीत् ॥

ஸீதாமஸித கேசாந்தாம் பாஸ்கரஸ்ய ப்ரபாமிவ ।

வஸநாபரணோபேதாம் மைதிலிம் ராவணோப்ரவீத் ॥

அஸித கேசாந்தாம் - கருத்தடர்ந்த குழலுடையவளும்,
பாஸ்கரஸ்ய - சூரியபகவானது
ப்ரபாம் இவ - ஒளியை நிகர்த்தவளும்,
வஸநாபரணோபேதாம் - சிறந்த ஆடையாபரணங்களை அணிந்தவளுமான
மைதிலிம் - மிதிவை மன்னரின் திருமகளாகிய
ஸீதாம் - சீதையைப் பார்த்து
ராவண: - ராவணன்
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

त्रिषु लोकेषु विख्यातं यदि भर्तारमिच्छसि ।

मामाश्रय वसरोहे तवाहं सद्यः पतिः ॥

த்ரிஷு லோகேஷு விச்யாதம் யதி ப்ரதாரமிச்சஸி ।

மாமஸ்ரய வராரோஹே தவாஹம் ஸத்ருஸ: பதி: ॥

10

11

12

வராரோஹே	- 'சந்தரி'
திரிஷூ	- மூன்று
லோகேஷு	- உலகங்களிலும்
விக்யாதம்	- பிரஸித்திபெற்ற
பர்தாரம்	- கணவனை
இச்சஸி யதி	- விரும்புகின்றாயென்றால்
மாம் ஆஸ்ரய	- என்னைத் தேர்ந்தெடு.
அஹம்	- நான்
தவ	- உனக்கு
ஸத்ருஸ: பதி:	- ஏற்ற கணவன்.

मां भजस्य विराय त्वमहं श्लाघ्यस्तव मियः ।

नैव चाहं वयचिन्द्र करिष्ये तव विप्रियम् ॥

மாம் பஜஸ்வ சிராய த்வமஹம் ஸ்லாக்ய: ஸ்தவ ப்ரியம் ।

நைவ சாஹம் க்வசித்தபத்ரே கரிஷ்யே தவ விப்ரியம் ॥

பத்ரே	- 'நல்லாய்'
த்வம்	- நீ
சிராய	- இப்பவே
மாம் பஜஸ்வ	- என்னை ஏற்றுக்கொள்.
அஹம்	- நான்
தவ	- உனக்கு
ஸ்லாக்ய: ப்ரிய:	- அருமையான கணவன்.
அஹம்	- நான்
தவ	- உனக்கு
விப்ரியம்	- மனம்கோண
க்வசித் ச	- ஒருபொழுதும்
ந ஏவ கரிஷ்யே	- நடக்கவே மாட்டேன்.

त्यज्यतां मानुषो भावो मयि भावः प्रणीयताम् ।

राज्याच्युतमसिद्धार्थं रामं परिमितायुषम् ॥

த்யஜ்யதாம் மானுஷோ பாவோ மயி பாவ: ப்ரணீயதாம் ।

ராஜ்யாச்ச்யுதமஸித்தார் தாம் ராமம் ப்ரியதாயுஷம் ॥

कर्णपरनुत्तासि मूढे पण्डितमानिनि ।

यः स्त्रिया वचनाद्राज्यं विहाय ससुहृज्जनम् ॥

கைர்குணைநாரூர்த்தாஸி மூடே பண்டித மாநிநி ।

ய: ஸ்த்ரியா வசநாத் ராஜ்யம் விஹாய ஸஸுஹ்ருஜ்ஜனம் ॥

अस्मिन् व्यालानुचरिते वने वसति दुर्मतिः ॥

13

14

15

अस्मिन् व्यालानुसரிते वने वसति दुर्मतिः ॥

मानुषः पावः - 'மானிட எண்ணம்

த்யஜ்யதாம் - விடப்பட்டும்,

மயி - என்னிடத்தில்

பாவ: - அன்பு

ப்ரணீயதாம் - வைக்கப்பட்டும்

ய: - எந்த

துர்மதி: - ஒரு முட்டான்

ஸ்த்ரியா: - ஒரு பெண்பிள்ளையினது

வசநாத் - சொல்லைக்கொண்டு

ஸஸுஹ்ருஜ்ஜனம் - அன்பர்களைக் கூடிய

ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை

விஹாய - துறந்து

அஸ்மின் - இந்த

வ்யாலானுசரிதே - துஷ்டமிருக்கள் வசிக்கும்

வனே - காட்டில்

வஸதி - காலங்கழிக்கிறானோ, அந்த

ராஜ்யாத் - ராஜ்யத்தினின்று

ச்யுதம் - நீக்கப்பட்டவனும்,

அஸித்தார்தம் - பங்கமடைந்த மனோரதங்களையுடையவனும்,

ப்ரியமாயுஷம் - அற்பாயிசுடையவனுமான

ராமம் - ராமனை

பண்டித மாநிநி - எல்லாந்தெரிந்ததென நடிக்கும்

மூடே - அசுடே

கை: - எந்த

குணை: - குணங்களைக்கொண்டு

அநுரக்தாஅஸி - நீ காதுக்கின்றனை.

इत्युक्त्वा मैथिली वाक्यं मियाहं प्रियवादिनीम् ।

अभिगम्य सुदृष्टात्मा राज्ञसः कान्तोदितः ॥

இத்யுக்த்வா மைதிலிம் வாக்க்யம் ப்ரியவாதிநிம் ।

அபிகமய் ஸுதுஷ்டாத்மா ராஜ்ஸ: கால சோதித: ॥

जग्राह रावणः सीतां बुधः खे रोहिणीमिव ॥

ஜக்ராஹ ராவண: ஸீதாம் புத: கே ரோஹிணீமिव ॥

புத: - கற்றுணர்ந்த

ஸுதுஷ்டாத்மா - பரமதுஷ்டாத்மாவாகும்

ராஜ்ஸ: - அரக்கனாகிய

ராவண: - ராவணன்,

கால சோதி:	- விதியால் துண்டப்பட்டவனாகி,
ப்ரியார்ஹாம்	- பக்திக்குரியவனும்
ப்ரிய வாதீதம்	- ஹரித்தையே சொல்லுகிறவனாகிய
மைதிலீம்	- சோதேவியைப் பார்த்து
இதி	- மேற்கண்ட
வாக்யம்	- சொல்லை
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு
கே	- ஆகாயத்தில்
ரோஹினிம் இவ	- மின்னல் கொடிபோலிருக்கும்
ஸீதாம்	- சோதேவியை
அபிகம்ய	- கிட்டி
ஜக்ராஹ	- பற்றி இழுத்தான்.

वामेन सीतां पद्माक्षीं मूर्धजिषु करेण सः ।

उर्वोस्तु दक्षिणेनय परिक्षाह पाणिना ॥

வாமேன ஸீதாம் பத்மாக்ஷீம் மூர்தஜேஷு கரேண ஸ: ।
ஊர்த்வோஸ்து தக்ஷிணேநைய பரிஜக்ராஹ பாணிநா ॥

ஸ:	- அவன்
பத்மாக்ஷீம்	- தாமரைக் கண்ணியான
ஸீதாம்	- சேதையை
மூர்தஜேஷு	- கூந்தலில்
வாமேன	- இடது
கரேண	- கையாலும்
ஊர்வோ: து	- இரு துடைகளிலுமே
தக்ஷிணேந	- வலது
பாணிநா ஏவ	- கையாலும்
பரிஜக்ராஹ	- பிடித்துத் தூக்கினான்.

सं दृष्ट्वा गिरिवृक्षात् सीतन्दृष्ट्वा महासुतः ।

माद्रवन्मृत्युसदृशं भयार्ता वनवेवताः ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா கிரிஸ்ருங்கமம் தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரம் மஹாபுஜம் ।

ப்ராத்ரவன் ம்ருத்யுஸத்ருஸம் பயார்தா வனதேவதா: ॥

வனதேவதா:	- வனதேவதைகள்
கிரி ஸ்ருங்கமம்	- மலைக்கொடுமுடி போன்றவனும்,
தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரம்	- கூரிய கோரப் பற்களையுடையவனும்,
மஹாபுஜம்	- பெருந்த கைகளையுடையவனும்,
ம்ருத்யு ஸத்ருஸம்	- யமனைப் போன்றவனுமான
தம் த்ருஷ்ட்வா	- அவனைப் பார்த்து
பயார்தா:	- உள்ளம் நடுங்கிப் வர்களாய்
ப்ராத்ரவன்	- ஒடினார்கள்.

स च मायामयो दिव्यः खरयुक्तः खरस्वनः ।

प्रत्यक्ष्यत हेमाङ्गो रावणस्य महारथः ॥

ஸ ச மாபாமயோ திவ்ய: கரயுக்த: கர்ஸ்வன: ।

ப்ரத்யத்ருஸ்யத ஹேமாங்கோ ராவணஸ்ய மஹாரத: ॥

ராவணஸ்ய	- ராவணனுடைய
ஸ:	- அந்த
மாயாமய:	- மாயையால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும்,
கரயுக்த:	- கோவேழுக்குழைகள் பூட்டப்பட்டதும்,
கர்ஸ்வன:	- கோரமான ஒலியுடையதும்,
ஹேமாங்க: ச	- பொன்னாலானதுமான
திவ்ய:	- சிறந்த
மஹாரத:	- பெரும் ரதம்
ப்ரத்யத்ருஸ்யத	- திடீரென்று காணப்பட்டது.

ततस्तां पक्षिवाक्यैरभितर्क्य महासुतः ।

अङ्गोचम्य वैदेहीं रथमारोपयत्तदा ॥

ததஸ்தாம் பருஷைர் வாக்யைர் அபிதர்ஜ்ய மஹாஸ்வன: ।

அங்கேநாதய வைதேஹிம் ரதமாரோபயத் ததா ॥

ததா	- அப்பொழுது
மஹாஸ்வன:	- அவன் பெருங்குரலுற்ற
தாம் வைதேஹிம்	- அந்த சோதேவியை
பருஷை:	- கொடிய
வாக்யை:	- வார்த்தைகளால்
அபிதர்ஜ்ய	- மிரட்டி,
அங்கேந	- துடையில்
உத்யம்ய	- தாங்கி
தத:	- அதிலிருந்து
ரதம்	- ரதத்தில்
ஆரோபயத்	- தூக்கிவைத்தான்.

सा गृहीता विबुक्षो रावणेन यशस्विनी ।

रामेति सीता दुःखाती रामं दूरयत् वने ॥

ஸா க்ருஹிதா விபுக்ஷோ ராவணேன யஸஸ்விநி ।

ராமேதி ஸீதா துக்ஷாதா ராமம் தூரகதம் வனே ॥

யஸஸ்விநி	- பெரும் புகழ்பெற்ற
ஸா ஸீதா	- அந்த சோதேவி
ராவணேன	- ராவணனால்
க்ருஹிதா	- திருடப்பட்டவளாய்

துக்கார்தா	- துயரத்தில் மூழ்கியவளாய்
வனே	- காட்டில்
தூரகதம்	- தூரத்திலிருந்த
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை நினைத்து
ராம இதி	- 'ஸ்ரீராம' என்று
விக்ரோஸ	- கதறினான்.

तामकामां स कामार्तः पन्नगैश्चधूमिव ।

विवेष्टमानामादाय उत्पताय रावणः ॥

தாமகாமாம் ஸ காமார்த: பந்நகேந்த்ரவதூமீவ ।
விவேஷ்டமாநாமாதாய உத்பபாதத ராவண: ॥

அத	- அப்பொழுது
காமார்த:	- காமவெறிகொண்ட
ஸ: ராவண:	- அந்த ராவணன்,
ப்ந்நகேந்த்ர வதாம் இவ-	- சரீர்ப் பராஜன் மனைவியைப் போன்றவனும்,
அகாமாம்	- சிறிதுமுடன்படாதவளாய்
விவேஷ்டமாநாம்	- துடித்துக்கொண்டிருக்கிறவளுமான
தாம்	- அவளை
ஆதாய	- சிறைப்படுத்தி,
உத்பபாதத	- உயரக்கிளம்பினான்.

ततः सा राक्षसेन्द्रण हियमाणा विहायसा ।

भृशं युक्रोश मतेय भान्तचित्ता यथातुरा ॥

தத: ஸா ராக்ஷஸேந்த்ரேண ஹரியமாணா விஹாயஸா ।
ப்ருஸம் க்ரோஸ மத்தேவ ப்ராந்தசித்தா யதாதூரா ॥

தத:	- அப்பொழுது
ராக்ஷஸேந்த்ரேண	- ராக்ஷஸ மன்னனால்
விஹாயஸா	- ஆகாயமார்க்கத்திலு
ஹரியமாணா	- கொண்டுபோகப்படுகிற
ஸா	- அவள்
ஆதூரா	- ஏதொன்றையும் தான் செய்ய முடியாதவளாய்
யதா	- இருந்தமையால்
ப்ராந்தசித்தா	- உள்ளம் கலங்கி
மத்தா இவ	- பைத்தியம் பிடித்தவள் போலாகி
ப்ருஸம்	- மிகக் கஷ்டமாய்
க்ரோஸ	- பின்வருமாறு கதறினான்.

हा लक्ष्मण महाबाहो गुरुचितप्रसादक । :

हियमाणा न जानीवे रक्षसा मामभिविणा ॥

ஹா லக்ஷ்மண மஹாபாஹோ குருசித்தப்ரஸாதக ।

ஹரியமாணாம் ந ஜாதேஷ ரக்ஷஸா மாமமஹிணா ॥

ஹா லக்ஷ்மண	- 'ஹா' லக்ஷ்மணரே
மஹாபாஹோ	- கத்த வீரரே
குருசித்த ப்ரஸாதக	- பெரியோர்கள் மனம் மகிழ்நடப்பவரே
அமஹிணா	- மகா முரடனாகிய
ரக்ஷஸா	- அரக்கர்களால்
மாம்	- என்னை
ஹரியமாணாம்	- இருடிக்கொண்டு போகப்படுகிறவளாய்
ந ஜாதேஷ	- நீர், அநியஸிவ்வை.

जीवितं सुखमथाथ धर्महेतुः परिव्रजन् ।

हियमाणमधर्मण मो राघव न मय्यसि ॥

ஜீவிதம் ஸுகமத்தம்ஸ்ச தர்மஹேதோ: பரித்ரஜன் ।

ஹரியமாணமதர்மேண மாம் ராக்ஷ ந பர்யஸி ॥

ராக்ஷ	- 'ஸ்ரீராம'
ஸுகம் ஜீவிதம்	- கவலாற்றுவாயும்,
அர்தாஸ்ச	- பொருள்களையும்,
தர்மஹேதோ:	- தர்மத்திற்காக
பரித்ரஜன்	- துறக்கும், நீர்
மாம்	- என்னை
அதர்மேண	- அநியாயமாய்
ஹரியமாணாம்	- இருடிக்கொண்டு போகப்படுகிறவளாய்
ந பர்யஸி	- காணவில்லை.

मनु नामाविनीतानां विनेतासि परंतप ।

कथमेवविधं पापं न त्वं शाधि हि रावणम् ॥

நநு நாமாவிநீதானாம் விநேதாஸி பரந்தப ।

கதமேவவிதம் பாபம் ந த்வம் ஸாதி ஹி ராவணம் ॥

பரந்தப	- 'சஞ்சம்ஹாரகா'
அவிநீதானாம்	- அபராதிகளை
விநேதா	- சிசுக்கின்றவராய்
அஸி	- விளங்குகின்றீர்.
ஹி	- அப்படியிருந்து
நநு நாம	- இப்பொழுதோ
ஏவம் விதம்	- இப்படியிட்ட
பாபம்	- பாயாகிய
ராவணம்	- ராவணனை
கதம்	- ஏனோ

தவம் + தேவரீர்
ந ஸாதி - சிஷ்யாதிருக்கிறீர்?
न तु सद्योऽविनीतस्य द्ययते कर्मणः फलम् ॥

ந நு ஸத்யோஸ் விநீதஸ்ய த்ருஸ்யதே கர்மண: பலம் ॥
அவிநீதஸ்ய - 'துஷ்டனுக்கு
கர்மண: - பாபச்செயலின்
பலம் - பயன்
ஸத்ய: - உடனே
ந த்ருஸ்யதே து - காணப்படவில்லையே!

कालोऽप्यङ्गीभवत्यत्र सस्यानामिव पत्न्ये ॥

காலோஃ ப்யங்கீபவத்யத்ர ஸஸ்யாநாமிவ பக்தயே ।
அத்ராபி - 'இதிலும்
ஸஸ்யாநாம் - பயிர்களின்
பக்தயே - பயனடையும் விஷயத்தில்
இவ - எவ்வண்ணமோ, அப்படியே
கால: - அதற்கேற்ற, காலம்
அங் பேவதி - காணமாகிறது.

स कर्म कृतवानेतत् कालोपहतचेतनः ।

जीवितान्तकं घोरं रामाद्व्यसनमाप्नुहि ॥

ஸ கர்ம க்ருதவானேதத் காலோபஹத சேதன: ।
ஜீவிதாந்தகரம் கோரம் ராமாத வ்யஸநமாப்நுஹி ॥
காலோபஹத சேதன:- 'விதிவசத்தால் கெட்ட புத்தியுடையவனாய்
ஏதத் கர்ம - இந்தக் காரியத்தை
க்ருதவாந் - செய்த
ஸ: - அந்த, நீ
ஜீவிதாந்தகரம் - உயிருக்கு முடிவை விளைவிக்கிறதும்
கோரம் - அஸஹ்யமானதுமான
வ்யஸநம் - சிகைசூயை
ராமாத - ராமரிடத்திலிருந்து
ஆப்நுஹி - அடைவாய்.

हन्तेदानीं सकामास्तु कैकेयी सह बान्धवैः ।

हिये यद्धर्मकामस्य धर्मपत्नी यशस्विनः ॥

ஹந்தேநாநீம் ஸகாமாஸ்து கைகேயீ ஸஹ பாந்தவை: ।
ஹரியே யத் தர்மகாமஸ்ய தர்மபத்நீ யஸஸ்விந: ॥

30

32

தர்மகாமஸ்ய - 'தர்மத்தில் மிகுந்த பற்றுடைய
யஸஸ்விந: - பெரும் புகழ் படைத்தவருக்கு
தர்மபத்நீ - தர்மபத்தினியாகும், நான்
ஹரியே - திருடிப் போகப்படுகின்றேன்.
யத் - என்பதால்
இதாநீம் து - இப்பொழுதுதான்
கைகேயீ - கைகேயிதேவி
பாந்தவை: ஸஹ - பந்துக்களோடுகூட
ஸ காமா - மனோரதம் கைகேயியவள்.
ஹந்த - ஐயோ! கஷ்டம்! (குற்றமற்ற எங்கள் வருத்தத்தைக்
கண்டு பிறர் மகிழக் காலம் கிட்டியதே).

आमन्त्रये जनस्थाने कर्णिकारान् सुप्रसितान् ।

शिप्रं रामाय हंसध्वं सीतां हरति रावणः ॥

ஆமந்த்ரயே ஜனஸ்தானே கர்ணிகாரான் ஸுபுஷ்பிதான் ।
சஷிப்ரம் ராமாய ஸம்ஸதவம் ஸீதாம் ஹரதி ராவண: ॥
ஜனஸ்தானே - 'ஜனஸ்தானத்திலிருக்கும்
ஸுபுஷ்பிதான் - நன்கு புஷ்பித்திருக்கின்ற
கர்ணிகாரான் - கர்ணிகார விருக்டங்களைப் பார்த்து
ஆமந்த்ரயே - நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.
ராவண: - ராவணன்,
ஸீதாம் - சீதையை
ஹரதி - திருடிப் போகிறான் என்று
ராமாய - ஸ்ரீராமருக்கு
சஷிப்ரம் - விரைவில்
ஸம் ஸதவம் - தெரிவியுங்கள்.

दैवतानि च यान्यस्मिन् वने विविधपादपे ।

नमस्करोम्यहं तेषां भर्तुः शंसत मां हताम् ॥

தேவதாநி ச யான்யஸமின் வனே விவிதபாதபே ।
நமஸ்கரோம்யஹம் தேப்யோ பர்து: ஸம்ஸத மாம் ஹருதாம் ॥
விவிதபாதபே - 'பலவகை மரங்களடர்ந்த
அந்மின் வனே - இந்தக் காட்டில்
தேவதாநி - தேவதைகள்
யானி ச - எவையுள்ளோ,
தேப்ய: - அவைகளுக்கும்
அஹம் - நான்
நமஸ்கரோமி - நமஸ்கரிக்கிறேன்.
மாம் - என்னை

34

ஹ்ருதாம் - திருடப்பட்டவளாக
பர்து: - கணவனாருக்கு
ஸம்ஸத - சொல்லுங்கள்.

यानि कानिचिदप्यत्र सत्यानि निवसन्त्युत ।
सर्वाणि शरणं यामि मृगपक्षिगणानपि ॥

யாநி காநிசித்யத்ர ஸத்வாநி நிவஸந்த்யுத ।
ஸர்வாணி ஸரணம் யாமி ம்ருகபக்ஷிகணாநபி ॥

யாநி காநிசித் - 'யாதொரு
ஸத்வாநி - பிராணிகள்
அத்ர - இங்கு
நிவஸந்தி - வசிக்கின்றனவோ
ஸர்வாணி - அந்த எல்லாவற்றையும்
ம்ருகபக்ஷிகணாந் அபி- மிருகங்கள் பக்ஷிகள் இந்த கணங்களையும்
உத அபி - இன்னும் மற்றவைகளையும்
ஸரணம் - தஞ்சம்
யாமி - அடைகின்றேன்.

हियमाणा प्रिया भर्तुः प्राणभ्योऽपि गरीयसीम् ।
विवशापहता सीता रावणेनेति शंसति ॥

ஹியமாணாம் ப்ரியாம் பர்து: ப்ராணேப்யோ: பி கரீயஸீம் ।
விவஸாபஹ்ருதா ஸீதா ராவணேநேதி ஸம்ஸத ॥

பர்து: - 'கணவருக்கு
ப்ராணேப்ய: அபி - உயிரினும்
கரீயஸீம் - அருமையானவனும்
ஹரியமாணாம் - திருடிக்கொண்டு போகப்படுகிறவளுமான
ப்ரியாம் - மனைவியைப்பற்றி
ஸீதா - சீதை
விவஸா - ரகட்குரில்லாது தவிப்பவளாய்
ராவணேந் - ராவணனால்
அபஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாள்,
இதி ஸம்ஸத - என்று சொல்லுங்கள்.

विदित्वा सा महाबाहुरमुत्रापि महाबलः ।
आनेष्यति पराक्रम्य देवस्ववह्नुतामपि ॥

விதித்வா மாம் மஹாபாஹு: முத்ரபி மஹாபல: ।
ஆநேஷ்யதி பராக்ரம்ய வைவஸ்வதஹ்ருதாமபி ॥
மஹாபல: - 'மகாபலிஷ்டரான
மஹாபாஹு: - போர்வீரராகுமவர்

35

36

37

ஆணைய கண்ணம் - நாற்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

3401

மாம் - என்னை
வைவஸ்வத - யமனால் கொண்டுபோகப்பட்டவளாக
ஹ்ருதாம் அபி - இருப்பினும்,
அமுத்ரா அபி - அவ்வுலகிலிருப்பவளாயும்
விதித்வா - அறிந்த,
பராக்ரம்ய - (எதிரிகளை) புடைத்து,
ஆநேஷ்யதி - திருப்பிக்கொண்டு வந்துவிடுவார்.

सा तदा कृष्णा वाद्यो विलपन्ती सुखिता ।

वनस्पतिगतं गुधं ददर्शायतलोचना ॥

ஸா ததா க்ருணா வாசோ விலபந்தீ ஸுதுகிதா ।
வனஸ்பதி கதம் க்ருத்ரம் ததர்ஸாயதலோசநா ॥

ததா - அப்பொழுது
ஸுதுகிதா - மிக துக்கப்படுகின்றவளாய்
க்ருணா: - கஷ்டமான
வாச: - புலம்பல்களை
விலபந்தி - கதறிக்கொண்டிருப்பவளான
ஆயத லோசநா - அகன்ற கண்களுற்ற
ஸா - அவள்
வனஸ்பதி கதம் - ஓர் மரத்திலுட்கார்ந்திருக்கும்
க்ருத்ரம் - கருகை (ஜடாபுவை)
ததர்ஸா - கண்டாள்.

38

सा तमुद्धीक्ष्य सुश्रीणी रावणस्य वशं गता ।

समाकन्दन्त्ययपरा शब्धोपहत्या गिरा ॥

ஸா தமுகூடீக்ஷ்ய ஸுஸ்ரீணி ராவணஸ்ய வஸம் கதா ।
ஸமாக்கந்தந்த் ப்யபரா ஸப்தோபஹதயா கிரா ॥

ராவணஸ்ய - ராவணனது
வஸம் கதா - வசத்தில் சிக்கிக்கொண்ட
ஸா ஸுஸ்ரோணி - அந்த சுந்தரி
ப்யபரா - பயத்தால் தலிக்கின்றவளாய்
ஸப்தோப ஹதயா - தழுதழுத்து வரும்
கிரா - சொற்கொண்டு
தம் உக்லிஷ்ய - அதைப் பார்த்து,
ஸமாக்கந்தந்த் - அவறினாள்.

39

जटायो पश्य मामार्य हियमाणामनायवत् ।

अनेन राक्षसेन्द्रेण कुरुण पापकर्मणा ॥

ஜடாயோ ப்ஸ்ய மாமார்ய ஹியமாணாமநாயவத் ।
அனேன ராக்ஷஸேந்த்ரேண கருணம் பாபகர்மணா ॥

40

ஹ்ருதாம் - திருடப்பட்டவளாக
பர்து: - கணவனாகருக்கு
ஸம்ஸத - சொல்லுங்கள்.

यानि कानिचिदप्यत्र सत्त्वानि निवसन्त्युत ।

सर्वाणि इरणं यामि मृगपक्षिगणानपि ॥

யாதி காநிசிதப்யத்ர ஸத்வாநி நிவஸந்த்யுத ।
ஸர்வாணி ஸரணம் யாமி ம்ருகபக்ஷிகணாநபி ॥

யாதி காநிசித் - 'யாதொரு
ஸத்வாநி - பிராணிகள்
அத்ர - இங்கு
நிவஸந்தி - வசிக்கின்றனவோ
ஸர்வாணி - அந்த எல்லாவற்றையும்
ம்ருகபக்ஷிகணாத் அபி- ம்ருகங்கள் பக்ஷிகள் இந்த கணங்களுமையும்.
உத அபி - இன்னும் மற்றவைகளையும்
ஸரணம் - தஞ்சம்
யாமி - அடைகின்றேன்.

हियमाणां प्रियां भर्तुः प्राणोऽपि गरीयसीम् ।

विवशापहता सीता रावणेनेति शंसत ॥

ஹ்ரியமாணாம் ப்ரியாம் பர்து: ப்ராணேப்யோபி கரீயஸீம் ।
விவஸாபஹ்ருதா ஸீதா ராவணேநேதி ஸம்ஸத ॥

பர்து: - 'கணவருக்கு
ப்ராணேப்ய: அபி - உயிரினும்
கரீயஸீம் - அருமையானவளும்
ஹ்ரியமாணாம் - திருடிக்கொண்டு போகப்படுகிறவளுமான
ப்ரியாம் - மனைவியைப்பற்றி
ஸீதா - சீதை
விவஸா - ரக்ஷகரில்லாது தவிப்பவளாய்
ராவணேத - ராவணனால்
அபஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாள்,
இதி ஸம்ஸத - என்று சொல்லுங்கள்.

विदित्वा मां महाबाहुरमुत्रापि महाबलः ।

आनेष्यति पराक्रम्य देवस्वतहतामपि ॥

விதித்வா மாம் மஹாபாஹுரமுத்ரஹி மஹாபல: ।
ஆநேஷ்யதி பராக்ரம்ய டைவஸ்வதஹ்ருதஹிபி ॥
மஹாபல: - 'மகா பவிஷ்டரான
மஹாபாஹு: - போர்வீரராகுமவர்

35

ஆரண்ய காண்டம் - நார்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

3401

மாம் - என்னை
வைவஸ்வத - யமனால் கொண்டுபோகப்பட்டவளாக
ஹ்ருதாம் அபி - இருப்பினும்,
அமுத்ரா அபி - அவ்வுலகிலிருப்பவளாயும்
அநிந்தா - அநிந்தா,
பராக்ரம்ய - (எதிரிகளை) புடைத்து,
ஆநேஷ்யதி - திருப்பிக்கொண்டு வந்துவிடுவார்.'

सा तदा कस्या वाचो विलपन्ती सुदुःखिता ।

वनस्पतिगतं गृध्रं ददृशायतलोचना ॥

ஸா ததா கருணா வாசோ விலபந்தி ஸுதுக்கிதா ।
வனஸ்பதி கதம் க்ருத்ரம் ததர்ஸாயதலோசநா ॥

ததா - அப்பொழுது
ஸுதுக்கிதா - மிகதுக்கப்படுகின்றவளாய்
கருணா: - கஷ்டமான
வாச: - புலம்பல்களை
விலபந்தி - கதறிக்கொண்டிருப்பவளான
ஆயத லோசநா - அகன்ற கண்களுற்ற
ஸா - அவள்
வனஸ்பதி கதம் - ஓர் மரத்திலுட்கார்ந்திருக்கும்
க்ருத்ரம் - கழுதை (ஜடாயுவை)
ததர்ஸா - கண்டாள்.

38

सा तमुदीक्ष्य सुश्रीणी रावणस्य वशं गता ।

समाक्रन्दन्त्यपरा शव्योपहत्या गिरा ॥

ஸா தமுதீக்ஷ்ய ஸுஸ்ரீணோ ராவணஸ்ய வஸம் கதா ।
ஸமாக்ரந்தத் பயபரா ஸப்தோபஹதயா கிரா ॥

ராவணஸ்ய - ராவணனது
வஸம் கதா - வசத்தில் சிக்கிக்கொண்ட
ஸா ஸுஸ்ரீணோ - அந்த சுந்தரி
பயபரா - பயத்தால் தவிக்கின்றவளாய்
ஸப்தோப ஹதயா - தழுதழுத்து வரும்
கிரா - கொற்கொண்டு
தம் உதவீக்ஷ்ய - அதைப் பார்த்து,
ஸமாக்ரந்தத் - அலறினாள்.

39

जटायो पश्य मामार्य हियमाणमनायवत् ।

अनेन राक्षसेन्द्रेण कस्या पापकर्मणा ॥

ஜடாயோ பர்ஸ்ய மாமார்ய ஹ்ரியமாணா மநாதவத் ।
அனேன ராக்ஷஸேந்த்ரேண கருணம் பாபகர்மணா ॥

40

37

ஜடாயோ	- ஜடாயுவே!
ஆர்ய	- பெரியவ்ரே
அநாதவத்	- அநாதபோல்
மாம்	- என்னை
பாபகர்மணா	- கொடிய செயலுற்ற
அனேன	- இந்த
ராக்ஷஸேந்த்ரேன	- அரக்க மன்னனால்
கருணம்	- இரக்கமின்றி
ஹரியமாணாம்	- திருமுக்கொண்டு போகப்படுகிறவளாய்
பர்ய	- அறிவும்.

नैव वासयितुं शक्यस्त्वयाक्रूरो निशाचरः ।

सत्त्ववाञ्छितकाशी च सायुधक्षिव दुर्मतिः ॥

நைஷ வாரியிதம் ஸக்யஸ்த்வயா க்ரூரோ நிசாசர: ।

ஸத்வவாஞ்சிதகாஸீ ச சாயுதஸ்சைவ துர்மதி: ॥

ஜிதகாரீ	- 'போர்வீரனைப்போல் நடக்கும்	41
ஏஷ:	- இவன்	
க்ரூர: நிசாசர:	- கொடிய அரக்கன்.	
ஸத்வவான்	- முரட்டுத்தையமுள்ளவன்.	
துர்மதி:	- அற்ப புத்தியுள்ளவன்.	
ஸாயுத: ஏவ	- ஆயுதங்களையும் தரித்தவனாகவிருக்கிறான்;	
ச	- ஆனதால்	
த்வயா ச	- உங்களாலும்	
வாரியிதம்	- தடுக்க	
ந ஸக்ய:	- முடியாதவன்.	

रामाय तु यथातत्त्वं जटायो हरणं मम ।

लक्ष्मणाय च तत् सर्वमाख्यातव्यमशेषतः ॥

ராமாய து யதாதத்வம் ஜடாயோ ஹரணம் மம ॥

லக்ஷ்மணாய ச தத் ஸர்வமாக்யாதவ்ய மஸேஷத: ॥

ஜடாயோ	- ஜடாயுவே!	42
மம ஹரணம்	- எனது அபகரித்தலை	
யதாதத்வம்	- நடந்தபடி	
அஸேஷத:	- எதையும் விடாமல்	
தத் ஸர்வம்	- அது முழுமையும்	
ராமாய	- ஸ்ரீராமருக்கும்	
லக்ஷ்மணாய ச	- லக்ஷ்மணருக்கும்	
து	- இப்பவே	
ஆக்யாதவ்யம்	- சொல்லப்பட வேண்டும்.	

இத்யாசங்கே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீயே ஆதித்யாவயே
சுஜயீயிஸிதி ஸுஹஸீகஸ்யம், ஸம்ஹிதாபாம் ஆணைப கண்டே
ஸ்தபாஹாணம் தம ஸகேதேந்த்ரஸர: ஸங்க: ॥

तं शब्दमवसुप्तस्तु जटायुस्थ शृणुवे ।

निरीक्ष्य च वैवेर्ही राघवं च ददर्श ह ॥

தம் ஸப்தம் அவஸுப்தஸ்து ஜடாயுஸ்த ஸுஸ்ருவே ।

நிரைக்ஷத ச வைதேஹிம் ராவணம் ச ததர்ஸ ஹ: ॥

ஜடாயு:	- ஜடாயு	1
அவஸுப்த: அபி	- நன்கு தூங்கிக் கொண்டிருந்தவராயிருக்கையிலும்	
து	- அப்பொழுது	
தம் ஸப்தம்	- அந்த சப்தத்தை	
ஸுஸ்ருவே	- கேட்டார்.	
வைதேஹிம் ச	- சிதாதேவியையும்	
நிரைக்ஷத	- நிரும்பிப் பார்த்தார்.	
ராவணம் ச	- ராவணனையும்	
ததர்ஸ	- கண்டார்.	
ஹ	- காண்	

ततः पर्वतकूटमस्तीक्ष्णानुपुण्डः खगोत्तमः ।

वनस्पतिगतः श्रीमान् व्याजहार शुभो गिरम् ॥

தத: பர்வத கூடா பஸ்திக்ஷணதுண்ட: ககோத்தம: ।

வனஸ்பதிகத: ஸ்ரீமான் வ்யாஜஹார ஸுபாம் கிரம் ॥

பர்வத கூடா:	- பர்வதசிகரம் போன்றவரும்	2
நிக்ஷணதுண்ட:	- கூரிய மூக்குடையவரும்,	
ஸ்ரீமான்	- லக்ஷ்மீகடாகும் பெற்றவருமான	
ககோத்தம:	- பறவைகளிலுத்தமராகிய அவர்	
வனஸ்பதிகத:	- மரத்திலிருந்தவராகவே	
தத:	- அப்பொழுது	
ஸுபாம் கிரம்	- ஹிதமான பின்வரும் சொல்லை	
வ்யாஜஹார	- வ்யாழிந்தார்.	

दशग्रीव स्थितो धर्मं पुराणे सत्यसंश्रयः ।

जटायुर्नाम नाम्नाहं गुधराजो महाबलः ॥

தசகீவ ஸ்திதோ தர்மே புராணே ஸத்யஸம்ஸ்ரய: ।

ஜடாயுர்நாம நாம்நாஹம் க்ருதரராஜோ மஹாபல: ॥

தசகீவ	- 'தசகீரிவா!	
அஹம் ஜடாயு:	- நான் ஜடாயு எனப் பெயர் கொண்டவன்.	
நாம நாம்நா	- மஹாபல:	
மஹாபல:	- மகா பலிஷ்டனான	

கருத்ர ராஜ:	- கழுக்கர.
புராணே	- தொன்றுதெழுது வரும்
தர்மே	- தர்மத்தில்
ஸ்தித:	- பற்றுடையவன்.
ஸத்யஸம்ஸரய:	- சத்தியத்தைப் பேர்வழியாய்க் கொண்டவன்.

राजा सर्वस्य लोकस्य महेंद्रवर्णोपमः ।

लोकानां च हिते युक्तो रामो दशरथात्मजः ॥

ராஜா ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய மஹேந்த்ரவரணோபம: ।

லோகானாம் ச ஹிதே யுக்தோ ராமோ தசரதாத்மஜ: ॥

தசரதாத்மஜ: - தசரதனின் திருக்குமாரராகிய

ராம: - ஸ்ரீராமர்

ஸர்வஸ்ய - எல்லா.

லோகஸ்ய - உலகிற்கும்

ராஜா - ஈசகவரர்.

மஹேந்த்ரவரணோபம: - இந்நிரணுக்கும் வருணனுக்கும் சமமானவர்.

லோகானாம் - பிரஜைகளுடைய.

ஹிதே - நன்மையிலேயே

யுக்த: - ஈடுபட்டவர்.

तस्यैवा लोकनायस्य धर्मपत्नी यशस्विनी ।

सीता नाम वरारोहा या त्वं हर्तुमिहैच्छसि ॥

தஸ்யைவா லோகநாதஸ்ய தர்மபத்நீ யஸஸ்விநீ ।

ஸீதா நாம வராரோஹா யாம் தவம் ஹர்துமிறேச்சஸி ॥

யாம் - 'எவளை

தவம் இஹ - நீ. இப்பொழுது

ஹர்தும் - திருட

இச்சஸி - துணிகின்றாயோ, அந்த

வராரோஹா - ஸ்திரீர்தனமாகிய

ஏஷா ஸீதா நாம - ஸீதையென்ற இவள்

தஸ்ய - அந்த

லோகநாதஸ்ய - லோகநாதருடைய

யஸஸ்விநீ - புகழ்பெற்ற

தர்மபத்நீ - தர்மபத்னி.

कथं राजा स्थितो धर्म परदारान् परामुक्षुत् ।

रक्षणीया विशेषण राजदारा महाबल ॥

கதம் ராஜா ஸ்திதோ தர்ம பரதாரான் பராமுக்ஷுத் ।

ரக்ஷணியா விசேஷண ராஜதாரா மஹாபல ॥

4

5

6

தர்மே ஸ்தித:	- தர்மத்தில் பற்றுடைய
ராஜா	- அரசன்
பரதாரான்	- பிறர் மனைவிகளை
கதம்	- எப்படி
பராமுக்ஷுத்	- தொடுவான்?
மஹாபல	- மகாபலசாலியே
ராஜதாரா	- ராஜர்கவின் மனைவிகள்
விசேஷண	- அதிக ஆதரவுடன்
ரக்ஷணியா:	- கரர்க்கப்பட்டு வேண்டியவர்கள்.

निवर्त्य मति नीचां परदारमिभिक्षात् ।

न तत् समाचरेद्धिरो यत् परोऽस्य विषह्येत् ॥

நிவர்த்ய மதிம் நீசாம் பரதாரமீம்ஸநாத: ।

ந தத் ஸமாசரேத் தீரோ யத் பரோஸ்ய விசர்ஹயேத் ॥

यथात्मनस्तयान्येषा दारा रक्षया विपक्षिता ॥

यथात्मनஸ்ததான்யேஷாம் தரார ரக்ஷயா விபக்ஷிதா ॥

பரதாராபிமர்ஸநாத: - பிறர் மனைவிகளை கற்பழிப்பதிலின்று

நீசாம் மதிம் - அற்ப புத்தியை

நிவர்த்ய - திருப்பிக்கொள்.

அஸ்ய - இவனது

யத் - எந்த ஒரு காரியத்தை

பர: - பிறன்

விசர்ஹயேத் - இகழ்வானோ,

தத் - அதை

தீர: - தர்மத்தில் பற்றுடைய அவன்

ந ஸமாசரேத் - செய்யான்.

விமர்ஸநாத - நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறிகின்றவனாகல்

ஆத்மன: - தன்னுடையது

யதா - போலவே

அந்யேஷாம் - பிறர்களுடைய

தாரா: ததா - மனைவிகளும்

ரக்ஷயா: - பாதுகாக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

अथ वा यदि वा कामं विष्टा: बाष्पेष्वागासम् ।

व्यथस्यन्त्यनुराजानं धर्मं पौलस्त्यनन्दन ॥

தம்மம் வா யதி வா காமம் விஸ்தா: பாஸ்பேஷ்வாநாகாஸம் ।

வ்யவஸ்யந்தி அநு ராஜனம்: பெளஸ்த்யநந்தன ॥

7

8

9

பெளவஸ்த்ய நந்தன- 'விச்ரவஸின் புதவ்ய!
 ஸிஷ்டா: - அநிந்தவர்கள்
 அனுராஜநம் - மன்னனுக்கு
 ஸாஸ்திரேஷு - சாஸ்திரங்களில்
 அநாகதம் - ஒப்புக்கொள்ளப்படாத
 தர்மம் வா - தர்மத்தையும்
 அர்த்தம் வா - அர்த்தத்தையும்
 காமம்யதி - காமத்தையும்
 வ்யவஸ்யந்தி - நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றனர்.

राजा धर्मश्च कामश्च द्रव्याणां चोत्तमो निधिः ।

धर्मः शुभं वा पापं वा राजमूलं प्रवर्तते ॥

ராஜா தர்மஸ்ச காமஸ்ச த்ரவ்யாணாம் ஷோத்தமோ நிதி: ।

தர்ம: ஸாபம் வா பாபம் வா ராஜமூலம் ப்ரவர்த்ததே ॥

ராஜாச - 'மன்னன்
 தர்ம: - தர்மமாகிறான்.
 காம:ச - காமமுமாகிறான்.
 த்ரவ்யாணாம் - அர்த்தங்களுக்கு
 உத்தம: - உத்தமமான
 நிதி: ச - நிதியாகவுமாகிறான்.
 தர்ம: - தர்மமும்
 ஸாபம் வா - புண்யமும்
 பாபம் வா - பாபமும்
 ராஜமூலம் - அரசனடியாக
 ப்ரவர்த்ததே - ஒவ்வொன்றும் உலகில் நிகழ்கிறது.

पापस्वभावश्चपलः कथं त्वं रक्षसां वर ।

ऐश्वर्यमभिसंप्राप्तो विमानमिव दुष्कृती ॥

பாபஸ்வபாவஸ்சபல: கதம் த்வம் ரக்ஷஸாம் வர ।

ஐஸ்வர்ய மபிஸம்ப்ராப்தோ விமானமிவ துஷ்க்ருதீ ॥

ரக்ஷஸாம் வர - 'அரக்கர்களில் உத்தம!
 சபல: - முன்பின் யோசியாது எதற்குந் துணியும்
 பாபஸ்வபாவ: - துஷ்ட ஸ்வபாவமுடைய
 த்வம் - நீ,
 துஷ்க்ருதீ - பாபியொருவன்
 விமானம் - ஸ்வர்க்கத்தை அடைவிக்கும் விமானத்தை
 இவ - அடைவதுபோல்
 ஐஸ்வர்யம் - ஐச்வரியத்தை
 கதம் - எப்படி
 அபிஸம்ப்ராப்த: - அடைந்தனை?

10

11

कामं स्वभावो यो यस्य न शक्यः परिमाजितुम् ।

न हि दुष्टात्मनामार्यामावसत्यालये चिरम् ॥

காமம் ஸ்வபாவோ யோ யஸ்ய ந ஸக்ய: பரிமார்ஜிதும் ।

ந ஹி துஷ்டாத்மநாமர்யமாவஸ்த்யாலயே சிரம் ॥

யஸ்ய - 'எவனொருவனுக்கு
 ய: ஸ்வபாவ: - எதொன்று பிறவிக்குணமோ அதை
 பரிமார்ஜிதம் - சீர்திருத்த
 காமம் - முயலுகிறவன் என்ன பாடுபட்டாலும்
 ந ஸக்ய: - முடியாது.
 ஹி - ஆகையால்தான்
 துஷ்டாத்மநாம் - பாடுகளுடைய
 ஆலயே - சேர்க்கையில்
 ஆர்யம் - பாக்கியம்
 சிரம் - நீடித்தகாலம்.
 ந ஆவஸ்தி - இருக்கிறதில்லை.

12

विषये वा पुरे वा ते यदा रामो महाबलः ।

नापराध्यति धर्मात्मा कथं तस्यापराध्यसि ॥

விஷயே வா புரே வா தே யதா ராமோ மஹாபல: ।

நாபராத்தயதி தர்மாத்மா கதம் தஸ்யாபராத்தயசி ॥

மஹாபல: - 'மகா பலவானும்
 தர்மாத்மா - தர்மாத்தமாவுமாகிய
 ராம: - ஸ்ரீராமர்
 தே - உனது
 விஷயே வா - நடவடிக்கையிலோ (அதிகார பூமியிலோ)
 புரேவா - நகரிலோ
 ந அபராத்தயதி - குற்றம் செய்யவில்லை.
 யதி - அப்படியிருக்கையில்
 கதம் - என்ன காரணத்தைக்கொண்டு
 தஸ்ய - அவருக்கு
 அபராத்தயசி - தீமை செய்கின்றாய்?

13

यदि शूर्पणखाहेतोर्जनस्थानगतः खरः ।

अतिवृत्ती हतः पूर्वं रामेणाक्रुष्टकर्मणा ॥

யதி ஸாஹ்ர்பணகாஹேதோர் ஜனஸ்தான கத: கர: ।

அதிவ்ருத்தோ ஹத: பூர்வம் ராமேணாக்ருஷ்டகர்மணா ॥

ஸாஹ்ர்பணகாஹேதோ: - 'சூர்ப்பணகையின் பொருட்டு
 ஜனஸ்தான கத: - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து

14

கர:	- கரன்.
பூர்வம்	- முதலில்
அதிவ்ருத்த: யதி	- நிபாயம் பீரியவனாய் போருக்கு வந்ததால்
அக்ஷிஷ்ட: கர்மணா	- குற்றமற்ற எதையும் செய்யும்
ராமேண	- ஸ்ரீராமரால்
ஹத:	- கொல்லப்பட்டான்

अत्र रुचि यथातत्त्वं को रामस्य व्यतिक्रमः ।

यस्य त्वं लोकनाथस्य भायां हृष्टा गमिष्यसि ॥

அத்ர ப்ருஷ்டி யதாதத்வம் கோ ராமஸ்ய வஸ்திக்ரம: ।

யஸ்ய த்வம் லோகநாதஸ்ய பாயாஸம் ஹஸ்தகவா கமிஷ்யஸி ॥

அத்ர	- 'இவ்விஷயத்தில்
யதாதத்வம்	- நடந்தபடி உண்மையை
ப்ருஷ்டி	- நியே சொல்
யஸ்ய	- எந்த
லோகநாதஸ்ய	- லோகநாதருடைய
பாயாஸம்	- மனைவியை
த்வம் ஹஸ்தகவா	- நீ திருடி,
கமிஷ்யஸி	- செல்லுகின்றனையோ (அந்த)
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
வ்யதிக்ரம:	- குற்றம்
க:	- என்ன?

विप्रं विसृज वेदेही मा त्वा घोरेण युष्मथा ।

वृद्धेवैश्वदेवेन वृत्रमिन्द्राशानियथा ॥

கவிப்ரம் விஸ்ருஜ வைதேஹிம் மா த்வா கோரேண சக்ஷுஷா ।

தஹேத் தஹை கல்பேன வ்ருத்ரமித்த்ராயஸதி யதா ॥

வைதேஹிம்	- 'தோதேவியை
கவிப்ரம் விஸ்ருஜ	- உடனே விட்டுவிடு.
வ்ருத்ரம்	- விருத்திராசுரனை
இத்த்ராயஸதி:	- இந்நினைவு வஜ்ராயுதம்
யதா	- எப்படியோ அப்படியே
தஹை கல்பேன	- அக்ஷியை நிகர்த்த
கோரேண	- திக்ஷணமரண
சக்ஷுஷா	- பார்வைவ்யால்
த்வா	- உன்னை
மா த்ஹேத்	- அவர் எரிக்காதிருக்கட்டும்.

सर्पमासीविषं बध्वा वस्त्रान्ते नावयुध्यसे ।

ग्रीवायां प्रतिसृक्तं च कालपाशं न पश्यसि ॥

15

18

ஸர்பமாஸிவிஷம் பத்வா வஸ்த்ரான்தே நாவயுத்யஸே ।

கரீவாஸ்யம் ப்ரதிமுகத்தம் ச காலபாஸம் ந பர்யஸி ॥

ஆஸ்ரிஷ்யம்	- 'கொடிய விஷமுள்ள
ஸர்பம்	- பாம்பை
வஸ்த்ரான்தே	- வஸ்திரத்தில்
பதத்வம்	- முடிந்துகொண்டு
நாவபுத்யஸே	- உள்ளபடி அறியாதிருக்கின்றனை.
காலபாஸம்	- மயவது பாசத்தை
கரீவாஸ்யம்	- கழுத்தில்
ப்ரதி ஸக்தம் ச	- மாட்டிக்கொண்டதாகவும்
ந பர்யஸி	- அறியாதிருக்கின்றாய்.

स भारः सीम्य भर्तव्यो यो नरं नावसादयेत् ।

तदन्नमपि भोक्तव्यं जीयते यदनामयम् ॥

ஸ பஃ: ஸேஸம்ய பர்தவ்யோ யோ நரம் நாவஸாதயேத் ।

ததந்நமபி போக்தவ்யம் ஜியதே யதநாமயம் ॥

ஸேஸம்ய	- 'குணத்தைக்கொள்ளும் குணவானே
யோ பஃ:	- எந்த ஒரு கமை
நரம்	- ஓர் மனிதனை
ந அவஸாதயேத்	- அமுக்கிவிடாதோ
ஸ: பர்தவ்ய:	- அதுதான் சுமக்கக்கூடும்.
யத் அந்நம்	- எந்த உணவு
அநாமயம்	- நோய்க்கிடமின்றி
ஜீர்யதே	- ஜீர்ணமாகுமோ
தத் அபி	- அதுதான்
போக்தவ்யம்	- புசிக்கத்தகுந்தது.

यत् कृत्वा न भवेद्धर्मो न कीर्तिर्न यशो भुवि ।

शरीरस्य भवेत् खेदः कस्तत् कर्म समाचरेत् ॥

யத் க்ருத்வா ந பவேத் தர்மோ ந கீர்தி: ந யஸோ புவி ।

ஸரீரஸ்ய பவேத் கேத: கஸ்தத்கர்ம ஸமாசரேத் ॥

புவி	- 'உலகில்
யத் க்ருத்வா	- எதொன்றை செய்யது,
தர்ம:	- தர்மம்
ந பவேத்	- உண்டாகாதோ,
கீர்தி: ந	- புகழ் உண்டாகாதோ,
யஸ: ந	- பெருமை உண்டாகாதோ,
ஸரீரஸ்ய	- சிரத்திற்கு
கேத:	- சிரமத்தான்

17

18

19

கர:	- கரன்
பூர்வம்	- முதலில்
அதிவ்ருத்த: யதி	- நியாயம் மீறியவனாய் போருக்கு வந்ததால்
அக்ஷிஷ்ட கர்மணா	- குற்றமற எதையும் 'செய்யும்
ராமேண	- ஸ்ரீராமனால்
ஹத:	- கொல்லப்பட்டான்.

अत्र ब्रूहि यथातत्त्वं को रामस्य व्यतिक्रमः ।

यस्य त्वं लोकनाथस्य भार्या हृत्वा गमिष्यसि ॥

அத்ர ப்ருஹி யதாதத்வம் கோ ராமஸ்ய வ்யதிக்க்ரம: ।
யஸ்ய த்வம் லோகநாதஸ்ய பார்யாம் ஹ்ருத்வா கமிஷ்யஸி ॥ 15

அத்ர	- 'இவ்விஷயத்தில்
யதாதத்வம்	- நடந்தபடி உண்மையை
ப்ருஹி	- நீயே சொல்.
யஸ்ய	- யந்த
லோகநாதஸ்ய	- லோகநாதருடைய
பார்யாம்	- மனைவியை
த்வம் ஹ்ருத்வா	- நீ திருடி.
கமிஷ்யஸி	- செல்லுகின்றனையோ (அந்த)
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
வ்யதிக்க்ரம:	- குற்றம்
க:	- என்ன?

सिप्रं विसृज्य वैदेहीं मा त्वा घोरेण चुक्षुषा ।

ददेष्वन्कश्येन युत्रमित्राशानियंथा ॥

சகிப்ரம் விஸ்ருஜ்ய வைதேஹிம் மா த்வா கோரேண சக்ஷுஷா ।
ததேஹத் தஹன கஸ்பேன வ்ருத்ரமிந்த்ராஸாநி யதா ॥ 16

வைதேஹிம்	- 'சீதாதேவியை
சகிப்ரம் விஸ்ருஜ்ய	- உடனே விட்டுவிடு.
வ்ருத்ரம்	- விருத்திராசுரனை
இந்த்ராஸாநி:	- இந்திரனது வஜ்ராயுதம்
யதா	- எப்படியோ அப்படியே
தஹன கஸ்பேன	- அக்ஷினைய நிகர்த்த
கோரேண	- தீக்ஷணமான
சக்ஷுஷா	- பார்வையால்
த்வா	- உன்னை
மா ததேஹத்	- அவர் எரிக்காதிருக்கட்டும்.

सर्पमाशीविषं बध्वा वस्त्रान्ते नाववुध्यसे ।

श्रीवायां प्रतिमुक्तं च कालपाशं न पश्यसि ॥

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பதாம் ஸர்க்கம்

ஸர்பமாஸீவிஷம் பத்த்வா வஸ்த்ராந்தே நாவபுத்யஸே ।
க்ரீவாயாம் ப்ரதிமுத்தம் ச காலபாஸம் ந பர்யஸி ॥ 17

ஆஸீவிஷம்	- 'கொடிய விஷமுள்ள
ஸர்பம்	- பாம்பை
வஸ்த்ராந்தே	- வஸ்திரத்தில்
பத்த்வா	- முடிந்துகொண்டு
நாவபுத்யஸே	- உள்ளபடி அறியாதிருக்கின்றனை.
காலபாஸம்	- யமனது பாசத்தை
க்ரீவாயாம்	- கழுத்தில்
ப்ரதி ஸத்தம் ச	- மட்டிக்கொண்டதாகவும்
ந பர்யஸி	- அறியாதிருக்கின்றாய்.

स भारः सीम्य भर्तव्यो यो नरं नावसादयेत् ।

तदन्नमपि भोक्तव्यं जीर्यते यदन्नामयम् ॥

ஸ பார: ஸௌம்ய பர்த்வயோ யோ நரம் நாவஸாதயேத் ।

ததந்நமபி போக்தவ்யம் ஜீர்யதே யதநாமயம் ॥ 18

லெளம்ய	- 'குணத்தைக்கொள்ளும் குணவானே
யோ பார:	- எந்த ஒரு கமை
நரம்	- ஓர் மனிதனை
ந அவஸாதயேத்	- அமுக்கிவிடாதோ
ஸ: பர்த்வய:	- அதுதான் சுமக்கக்கூடும்.
யத் அந்நம்	- எந்த உணவு
அநாமயம்	- நோய்க்கிடமின்றி
ஜீர்யதே	- ஜீர்ணமாகுமோ
தத் அபி	- அதுதான்
போக்தவ்யம்	- புசிக்கத் தகுந்தது.

यत् कृत्य न भवेद्भर्मानं कीर्तिर्न यशो भुवि ।

शरीरस्य भवेत् खेदः कस्तत् कर्म समाचरेत् ॥

யத் க்ருத்வா ந பவேத் தர்மோ ந கீர்திர் ந யஸோ புவி ।
ஸரீரஸ்ய பவேத்தே: கஸ்தத்கர்ம ஸமாசரேத் ॥ 19

பு வி	- 'உலகில்
யத் க்ருத்வா	- எதொன்றை செய்து,
தர்ம:	- தர்மம்
ந பவேத்	- உண்டாகாதோ,
கீர்தி: ந	- புகழ் உண்டாகாதோ,
யஸ: ந	- பெருமை உண்டாகாதோ,
ஸரீரஸ்ய	- சரீரத்திற்கு
கேத:	- சிரமம்தான்

பவேத் - உண்டாகுமோ,
தத் கரிம - அந்தக் காரியத்தை
க: ஸமாசரேத் - எவன் செய்வான்?

षट्षिर्वसहस्राणि मम जातस्य रावण ।

पितृपतामहं राज्यं यथावदनुविष्टतः ॥

ஷஷ்டிர்வாஹ் ஸஹஸ்ராணி மம ஜாதஸ்ய ராவண ।

பித்ருபதாமஹம் ராஜ்யம் யதாவதநுதிஷ்டத: ॥

ராவண - 'ராவணா'

பித்ரு பதாமஹம் - பரம்பரையாய் வந்த

ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை

யதாவத் - முறைப்படி

அநுதிஷ்டத: - பரிபாலித்துவரும்

மம ஜாதஸ்ய - நான் பிறந்து

ஷஷ்டி: வாஹ் - அநுபதினாயிரம் வருஷங்களாகின்றன.

ஸஹஸ்ராணி

यूद्धोऽहं त्वं युवा घन्वी ससयः कवची वसि ।

तथाप्यादाय वैदेहीं कुशली न गमिष्यसि ॥

வருத்தோஹம் த்வம் யுவா தன்வீ ஸசர: கவசீ ரதீ ।

ததாப்யாதாய வைதேஹிம் குஸலீ ந கமிஷ்யஸி ॥

அஹம் வருத்த: - 'நான் கிழவன்;

த்வம் யுவா - 'நீயோ பலவான்;

தன்வீ - 'விற்பிடித்தவன்;

ஸரத: - 'ரதத்திலிருப்பவன்;

கவசீ - 'கவுசம் பூண்டவன்;

ஸரீ - 'பாணமுடையவன்.

ததாஅபி - 'அப்படியிருந்தும்

வைதேஹிம் - 'கீதாதேவியை'

ஆதாய - 'துக்கிக்கொண்டு,

குஸலீ - 'சேஷமமாய்

ந கமிஷ்யஸி - 'செல்லமாட்டாய்.

न शक्तस्त्वं बलाद्धतुं वैदेहीं मम पश्यतः ।

हेतुमिन्यायसंयुक्त्युवा वेदश्रुतिमिव ॥

ந ஸக்தஸ்த்வம் பலாத் ஹாதும் வைதேஹிம் மம பஸ்யத: ।

ஹேதுபிரீ ந்யாய ஸம்யுக்தைர் த்ருவாம் வேதஸ்ருதீமிவ ॥

த்வம் - 'நீ,

மம - 'நான்'

20

21

22

பஸ்யத: - பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில்
நியாய ஸம்யுக்தை: - யுக்தியுக்தமான
ஹேதுபி: - காரணங்களால்
த்ருவாம் - ஒரே பொருளுடைய
வேதஸ்ருதீம் - வேதார்த்தத்தை
இவ - எப்படி மாற்றமுடியாதோ அப்படியே
வைதேஹிம் - 'கீதாதேவியை'
பலாத் - பலாத்கரமாக
ஹாதும் ந ஸக்த: - 'திருட முடியாது.

युध्यस्व यदि शूरोऽसि मुहूर्तं तिष्ठ रावण ।

शयिष्यसे हतो मूनी यथा पूर्व खरस्तथा ॥

யுத்யஸ்வ யதி ஸூரோஸி முஹூர்த்தம் திஷ்ட ராவண ।

ஸயிஷ்யஸே ஹதோ மூமௌ யதா பூர்வம் கரஸ்ததா ॥

ராவண - 'ராவணா'

ஸூர: - 'சூரனாக

யதி அஸி - 'நீ இருக்கின்றாயென்றால்

யுத்யஸ்வ - 'போர்புரி;

முஹூர்த்தம் - 'சுற்று

திஷ்ட - 'நில்லு.

பூர்வம் - 'இதற்கு முன்

கர: - 'கரன்

யதாததா - 'எப்படியோ அப்படியே

ஹத: - 'கொல்லப்பட்டு

பூமௌ - 'பூமியில்

ஸயிஷ்யஸே - 'நீண்டதுயில் கொள்வாய்.

असकृत् संयुगे येन निहता दैत्यदानवाः ।

नचिराच्चीरवासास्त्वां रामो युधि वधिष्यति ॥

அஸக்ருத் ஸம்யுகே யேந நிஹதா தைத்ய தானவா: ।

ந சிராச் சீரவாஸாஸ்த்வாம் ராமோ யுதி வதிஷ்யதி ॥

யேந - 'எவரால்

தைத்யதானவா: - 'தைத்யர்களும் தானவர்களும்

ஸம்யுகே - 'போரில்

அஸக்ருத் - 'பலமுறையில்,

நிஹதா: - 'கொல்லப்பட்டார்களோ, அந்த

சீரவாஸா: - 'மரவுரிபுடுத்திய

ராம: - 'ஸ்ரீராமர்

யுதி - 'போரில்

23

24

த்வாம் உன்னை
ந சிரதச் சீக்கிரத்திலேயே
வகிஷ்யதி கொல்வார்.
கி் நु शक्यं मया कर्तुं गती दूरां भूपात्मजी ।
क्षिप्रं त्वं नश्यसे नीघ तयोर्भीतो न संशयः ॥

கிம் நு ஸக்யம் மயா கர்தும் கதென ஜாம் ந்ருபாத்மஜென ।
க்ஷிப்ரம் த்வம் நஸ்யஸே நீச தயோந பீதோ ந ஸம்ஸய: ॥
தூரம் கதென - 'வெகுதூரத்திலிருக்கும்'
ந்ருபாத்மஜென - சக்ரவர்த்திகுமாரர் இருவர்கள்,
ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணர்களுக்கு

கர்தும் - தகவல் கொடுப்பதற்கு
மயா - என்னால்
கிம்நு ஸக்யம் - எப்படி முடியும்?
நீச - அப்ப!
தயோ: - அவ்விருவர்களுக்கு
பீத: - பயந்தோடுகிற
த்வம் - நீ
க்ஷிப்ரம் நஸ்யஸே - இதோ அழிகிறாய்.
ந ஸம்ஸய: - இதற்கையுமில்லை.

न हि मे जीवमानस्य नयिष्यसि सुभामिमां ।

सीता कमलपत्राक्षीं रामस्य महिषीं प्रियाम् ॥

ந ஹி மே ஜீவமானஸ்ய நயிஷ்யஸி ஸுபாமிமாம் ।
ஸீதாம் கமலபத்ராக்ஷீம் ராமஸ்ய மஹிஷீம் ப்ரியாம் ॥

மே - 'நான்'
ஜீவமானஸ்ய - உயிருடனிருக்கும் வரையில்
கமல பத்ராக்ஷீம் - தாமரைரிதழ் போன்ற கண்களையுடையவளும்,
ஸு-பாம் - புன்னயவதியுமான
இமாம் - இந்த
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
ப்ரியாம் - அருமையான
மஹிஷீம் - பட்டம் கிஷியாகிய
ஸீதாம் - சீதாதேவியை
ந நயிஷ்யஸி ஹி - நீ எடுத்துப் போகவே முடியுமாது.

अवश्यं तु मया कार्यं प्रियं तस्य महात्मनः ।

जीवितेनापि रामस्य तथा दशरथस्य च ॥

அவஸ்யம் து மயா கார்யம் ப்ரியம் தஸ்ய மஹாத்மன: ।

ஜீவிதேநாபி ராமஸ்ய ததா தஸரதஸ்ய ச ॥

25

26

27

தஸ்ய மஹாத்மன: - 'அந்த மகாத்மாவான
ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கும்
ததா - அப்படியே
தஸரதஸ்ய ச - தஸரதருக்கும்
ப்ரியம் - இஷ்டமானது
மயா - என்னால்
ஜீவிதேந அபி - உயிரைக் கொடுத்தாவது
அவஸ்யம் - அவசியம்
கார்யம் து - செய்யத்தக்கதே.

तिष्ठ तिष्ठ दशमीयं मुहूर्तं पश्य रावण ।

युद्धातिथ्यं प्रदास्यामि यथाप्राप्य निशाचर ॥

திஷ்ட திஷ்ட தஸகீவ முஹூர்தம் பஸ்ய ராவண ।
யுத்தாதித்யம் ப்ரதாஸ்யாமி யதாப்ராணம் நிஸாசர ॥

தஸகீவ - 'தசகீவ'
திஷ்ட திஷ்ட - ஒடாது தில், தில்.
நிஸாசர - அரக்கர்
யதாப்ராணம் - நீ உயிருடனிருக்கும் வரையில்
யுத்தாதித்யம் - யுத்த விருந்தை
ப்ரதாஸ்யாமி - நான், அளிப்பேன்.
ராவண - ராவணா!
முஹூர்தம் - சற்று
பஸ்ய - நேரில் அனுபவி..

वृन्तादिव फलं त्वो तु पातयेयं स्थोतमात् ॥

வ்ருந்தாதிவ பலம் த்வாம் து பாதயேயம் ரதோத்தமாத் ॥

வ்ருந்தாத் - 'காம்பிலிருந்து
பலம் - பழத்தை
இவ - எப்படியோ அப்படியே
த்வாம் - உன்னை
ரதோத்தமாத் - சிறந்த தேரிலிருந்து
து - இப்பொழுதே
பாதயேயம் - வீழ்த்துவேன்.'

28

தித்யாங்கே ஸ்ருத் ராமபிணை வால்பீதிய ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிம்ஸதி ஸுஹஸ்சிகைபாம் ஸம்ஹிதபாம் ஆரண்ய காண்டே
ஜடாபுரதீவோமோ தாம் பஞ்சஸம்: ஸர்க: ॥

43

* ஏக பஞ்சாஸு: ஸர்க: - 51

इत्युक्तस्य यथान्यायं रावणस्य जटायुषा ।

क्रुद्धस्याग्निनिभा: सर्वा रेजुविशतिष्ठय: ॥

இத்யுத்தஸ்ய யதாந்யாயம் ராவணஸ்ய ஜடாயுஷா ।

க்ருத்தஸ்யாக்திநிபா: ஸர்வா ரேஜுவிஸதித்ருஷ்டய: ॥

இதி இவ்வாறு

ஜடாயுஷா - ஜடாயுஷால்

யதாந்யாயம் - நியாயமாய்

உத்தஸ்ய - உத்தஸப்பட்டவனாய்

க்ருத்தஸ்ய - சினங்கொண்ட

ராவணஸ்ய - ராவணனது

விம்ஸதித்ருஷ்டய: - இருபது கண்கள்

ஸர்வா: - எல்லாமும்

அக்திநிபா: - அக்னியை நிகர்த்து

ரேஜு: - ஜ்வலித்தன.

संरक्तनयनः कोपात् तप्तकाश्चनकुण्डलः ।

राक्षसेन्द्रोऽसिदुद्राव पतरोन्द्रसमर्षणः ॥

ஸம்ரக்தநயந: கோபாத் தப்த காஞ்சன குண்டல: ।

ராஷஸேந்த்ரோ:பி துத்ராவ பதகேந்த்ரமமாஷ்ண: ॥

தப்த காஞ்சன - நல்ல பொன்குண்டலங்களணிந்த

குண்டல: -

ராஷஸேந்த்ர: - ராஷஸமன்னன்

அமாஷ்ண: - சகிக்காதவனாய்

க்ரோதாத் - கோத்தால்

ஸம்ரக்தநயந: - கண்கள் சிவந்தவனாய்

பதகேந்த்ரம் - பசுபிராஜனை (ஜடாயுஷை)

அபி துத்ராவ - விரைந்தெறித்தான்.

स प्रहारस्तुमुलस्तयोस्तसिन् महावने ।

बभूव वातीह्वतयोर्मघयोगंगने यथा ॥

ஸம்ப்ரஹாரஸ்துமுலஸ்தயோஸ் தஸ்மின் மஹாவனே ।

பபூவ வாதோத்தத தயோர் மேகயோர் ககனே யதா ॥

தஸ்மின் - அந்த

மஹாவனே - பெருங்கானகத்தில்

தயோ: - அவ்விருவர்களுக்கும்

துமுல: - கடுமையான

1

2

3

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

3415

ஸ: ஸம்ப்ரஹார: - அந்த யுத்தமானது

ககனே - ஆகாயத்தில்

வாதோத்தத தயோ: - பெருங்காற்றால் மோதுண்ட

மேகயோ: - இரு மேகங்களுக்குள்

யதா - எப்படியோ அப்படியே

பபூவ - உண்டானது.

तद्भूवादभुतं युद्धं गृधराक्षयोस्तदा ।

सपक्षयोर्मित्यवतोर्माहापर्वतयोस्त्रिव ॥

தத்பபூவாத்முதம் யுத்தம் க்ருத்ர ராஷஸயோஸ் ததா ।

ஸபக்ஷயோர் மால்யவதோர் மஹா பர்வதயோர்வ ॥

ததா - அப்பொழுது

க்ருத்ர ராஷஸயோ: - கழுமுக்கும் அரக்கனுக்கும்

அத் புதம் - ஆச்சரியமான

தத் யுத்தம் - அந்த போர்

ஸபக்ஷயோ: - சிறகுகளையுடைய

மால்யவதோ: - மால்யவானென்கிற

மஹா பர்வதயோ: - இரு மகா பர்வதங்களுக்கும்

இவ - எப்படியோ அப்படியே

பபூவ - நிகழ்ந்தது.

ततो नालीकनाराक्षसीस्पाशैश्च विकर्णिभिः ।

अभ्यवर्षन्महाघोरिर्गृधराजं महाबलः ॥

ததோ நாளிகநாராசைஸ் தீக்ஷணாக்ரைஸ்ச விகர்ணிபி: ।

அப்யவர்ஷன் மஹா கோரைர் க்ருத்ரராஜம் மஹாபல: ॥

மஹாபல: - மகா பல்வானாகுமவன்

தத: - அப்பொழுது

மஹாகோரை: - மிகக்கொடிய

தீக்ஷணாக்ரை: - சூரிய முனைகளுடைய

நாளீகம், நாராசம்' என்னும் பாணங்களாலும்

விகர்ணிப: ச - 'விகர்ணி'யெனும் பாணங்களாலும்

க்ருத்ர ராஜம் - கழுமு அரசன்மீது

அப்யவர்ஷத் - பொழிந்தான்.

स तानि शरजालानि गृधः पत्रस्थश्चरः ।

जटायुः प्रतिजग्राह रावणास्त्राणि संयुगे ॥

ஸ தானி ஸர்ஜாலாநி க்ருத்ர: பத்ர தேஸ்வர: ।

ஜடாயு: ப்ரதிஜக்ராஹ ராவணாஸ்த்ரானி ஸம்யுகே ॥

ஸ: - அந்த

பத்ர தேஸ்வர: - பசுபிராஜனாகிய

4

5

8

ஜடாயு:	- ஜடாயுவென்ற
க்ருத்ர:	- கழுஞ்
ஸம்யுகே	- போரில்
ராவணாஸ்த்ராணி	- ராவணனால் விடுக்கப்பட்ட
தானி	- அந்த
ஸரஜாலாதி	- பாணவர்களுக்களை
ப்ரதிஜக்ராஹ	- ஸ்வீகரித்தார்.

तस्य तीक्ष्णखाभ्यां तु चरणभ्यां महाबलः ।

चक्रं बहुधा गात्रे वणान् पतगस्तमः ॥

தஸ்ய தீக்ஷண நகாப்யாம் து சரணாப்யாம் மஹாபல:	7
சகர பஹுதா காத்ரே வ்ரணான் பதக ஸத்தம:	
மஹாபல:	- மகா பலவானாகிய
பதக ஸத்தம:	- பறவைகளிலுத்தமமாகுமவர்
தஸ்ய காத்ரே	- அவனது உடம்பில்
தீக்ஷண நகாப்யாம்	- கூரிய நகங்களுள்ள
சரணாப்யாம் து	- இரு கால்களைக் கொண்டே
பஹுதா	- பலவிடங்களில்
வ்ரணான் சகர	- காயம் பண்ணினார்.

अथ क्रोधादश्रीवो जग्राह दश मार्गणान् ।

शृङ्खलाभिर्नाभौ चोराण्युत्तरनिर्वासया ॥

அத க்ரோதாத் தஸக்ரீவோ ஜக்ராஹ தஸ மார்கணான் ।
மருத்யு தண்ட நிபான் கோரான் ஸத்ரு மர்தன காமக்ஷயா ॥

அத	- அப்பொழுது	8
தஸக்ரீவ:	- தசக்ரீவன்	
க்ரோதாத்	- கோபத்தால்	
ஸத்ரு மர்தன காமக்ஷயா-	சத்ருவையொழிப்பதில் ஊக்கத்தால்	
தஸ	- பத்து	
மருத்யு தண்ட நிபான்-	காலதண்டத்திற்கிடான்	
கோரான்	- பயங்கரமாயுள்ள	
மார்கணான்	- பாணங்களை	
ஜக்ராஹ	- எடுத்தான்.	

स तैर्बाणैर्महावीर्यः पूर्णयुक्तरजिह्वरिः ।

बिभेद निशितेस्तीक्ष्णगुंघं घोरेः शिलीमुखैः ॥

ஸ தைர் பாணைர் மஹாவீர்ய: பூர்ண முக்தைரஜிஹ்மகை: ।
பிபேத நிஸிதைஸ் தீக்ஷணைர் க்ருத்ரம் கோர: ஸிலீமுகை: ॥

மஹாவீர்ய:	- மகா வீர்யவாளானும்
ஸ:	- அவன்
பூர்ண முக்தை:	- பலங்கொண்டு இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும்,
அஜிஹ்மகை:	- நேராகச் செல்பவைகளும்,
நிஸிதை:	- கூரியவைகளும்,
தீக்ஷணை:	- விஷம் பூசப்பெற்றவைகளும்,
கோர:	- கொடியவைகளும்,
ஸிலீமுகை:	- நுனியில் முள்ளுள்ளவைகளுமான
தை: பூரணை:	- அந்த பாணங்களால்
க்ருத்ரம்	- கழுதை
பிபேத	- எய்தவன்.

स राक्षसस्ये पश्यआनकीं बाष्पलोचनाम् ।

अचिन्तयित्वा तान् बाणान् राक्षसं समभिद्रवत् ॥

ஸ ராக்ஷஸரதே பஸ்யஞ்ஜநகீம் பாஷ்ப லோசநாம் ।
அசிந்தயித்வா தான் பாணாந் ராக்ஷஸம் ஸமபித்ரவத் ॥

ஸ:	- அவர்
ஜாநகீம்	- ஜானகியை
ராவணரதே	- ராவண ரதத்தில்
பாஷ்ப லோசநாம்	- கண்களில் நீர் ததும்பியவளாய்
பர்யயன்	- கவனித்துக்கொண்டே
தான் பாணாந்	- அந்த பாணங்களை
அசிந்தயித்வா	- பொருட்படுத்தாது
ராக்ஷஸம்	- அரக்கனை
ஸமபித்ரவத்	- விரைந்தெறித்தார்.

ततोऽस्य सशरं चापं मुक्तामणिविमुषितम् ।

चरणभ्यां महातेजा बभञ्ज पतगेश्वरः ॥

ததோஸ்ய ஸஸரம் சாபம் முக்தாமணி விமுஷிதம் ।

சரணாப்யாம் மஹாதேஜா பபஞ்ஜ ப்தகேஸ்வர: ॥

மஹாதேஜா:	- மிக வலுவடைய
பதகேஸ்வர:	- பகிராஜன்
தத:	- அப்பொழுது
அஸ்ய	- இவனது
முக்தாமணி விமுஷிதம்-	முக்தம் மாணிக்கமுமிழைக்கப்பெற்ற
சாபம்	- வில்லை
ஸஸரம்	- பாணங்களோடுகூட
சரணாப்யாம்	- இரு கால்களாலும்
பபஞ்ஜ	- முறித்தெறித்தார்.

ततोऽन्यद्भुतादाय रावणः क्रोधमूर्च्छितः ।

वर्षं शरवर्षाणि शतशोऽथ सहस्रशः ॥

ததோன்யத் தநுராதாய ராவண: க்ரோத மூர்ச்சித: ।

வவர்ஷ பரவர்ஷாணி ஸதஸோத ஸஹஸ்ரஸ: ॥

தத: - அதனாலு
ராவண: - ராவணன்
க்ரோத மூர்ச்சித: - கோபாவேசங்கொண்டவனாகி
அன்யத் - வேறொரு
தநு: - வில்லை
ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,
அத - அப்பொழுது
பரவர்ஷாணி - பாணவர்ஷங்களை
ஸதஸ: - நூற்றுக்கணக்காகவும்
ஸஹஸ்ரஸ: - ஆயிரக்கணக்காகவும்
வவர்ஷ - பொழிந்தான்..

शरशारारितस्तस्य संयुगे पतगेश्वरः ।

कुलाम्यमुपसंप्राप्तः पक्षिव प्रवभी तदा ॥

ஸரைராவாரிதஸ்தஸ்ய ஸம்யுகே பதகேஸ்வர: ।

கூலாய முபஸம்ப்ராப்த: பக்ஷிவ ப்ரபபௌ ததா ॥

ஸம்யுகே - போரில்
தஸ்ய - அவனுடைய
ஸரை: - பாணங்களால்
ஆவாரித: - மூடுண்ட
ஸ: பதகேஸ்வர: - அந்த பக்ஷிராஜர்
கூலாயம் - கூட்டில்
உபஸம்ப்ராப்த: - பதுங்கிய
பக்ஷி இவ - பக்ஷிபோல்
ததா - அப்பொழுது
பபௌ - விளங்கினார்.

स तानि शरवर्षाणि पक्षाम्या च विधूय च ।

चरणाम्या महातेजा बभआस्य महद्भु: ॥

ஸ தாநி ஸரவர்ஷாணி பக்ஷாப்யாம் ச விதூய ச ।

சுரணாப்யாம் மஹாதேஜ: பபஞ்ஜஸ்ய மஹத்தநு: ॥

மஹாதேஜா: - மிக வலுவற்ற
ஸ: - அவர்
தாநி - அந்த

12

13

14

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

3419

பரஜாலாணி - பாணவர்ஷங்களை
பக்ஷாப்யாம் - இரு சிறகுகளாலும்
விதூய - உதறித் தள்ளிவிட்டு,
அஸ்ய - இவனது
மஹத்தநு: ச - பெரும் தனுசையும்
சுரணாப்யாம் து - இரு கால்களினாலேயே
பபஞ்ஜ - முறித்தெறிந்தார்.

तच्चान्सिद्धां दीप्तं रावणस्य शरावस्म् ।

पक्षाम्यां स महावीर्यो व्याधुनोत् पतगेश्वरः ॥

தச்சாந்தி ஸத்ருஸம் தீப்தம் ராவணஸ்ய ஸராஸம் ।

பக்ஷாப்யாம் ச மஹா வீர்யோ வ்யாதுநோத் பதகேஸ்வர: ॥

ஸ: - அந்த
மஹாவீர்ய: - மகாபலமுற்ற
பதகேஸ்வர: - பக்ஷி அரசன்
ராவணஸ்ய - ராவணனது
அக்தி ஸத்ருஸம் - அக்னியை நிகர்த்து
தீப்தம் - ஜ்வலிக்கும்
தத் - அந்த
ஸராஸம் ச - கவசத்தையும்
பக்ஷாப்யாம் - இரு சிறகுகளால்
வ்யாதுநோத் - துகளாக்கினார்.

15

कान्नोरश्छदान् दिव्यान् पिशाचवदनान् खरान् ।

तांक्षस्य जवसंप्रआधान समरे बली ॥

காஞ்சநோரஸ்சதான் திவ்யான் பிஸாசவதநாந் கரான் ।

தாம்ஸ்சாஸ்ய ஜவஸம்பந்நாந்ஜகாஸ ஸமரே பலீ ॥

பலீ - பலவானாகும் அவர்
ஸமரே - போரில்
அஸ்ய - இவனது
தான் - அந்த

16

காஞ்சநோரஸ்சதான் - பொன்மயமான கவசங்களையுடையனவும்,
திவ்யான் - சிறந்தனவும்,
பிஸாசவதநாத் - பேய்முகங்களுற்றனவும்,
ஜவஸம்பந்நாந் - மிக வேகம் பெற்றனவுமான
கரான் ச - கோவேறுகமுதைகளையும்
ஜகாஸ - கொன்று வீழ்த்தினார்.

वरं त्रिवेणुसंपन्नं कामगं पावकाचिषम् ।

मणिहेमविचित्राङ्गं बभअ च महास्थम् ॥

வரம் த்ரிவேணுஸம்பந்தம் காமகம் பாவகாசிஷம் ।

மணி ஹேம விசித்ராங்கம் பபஞ்ஜ ச மஹாரதம் ॥

17

வரம் - சிறந்ததும்,
த்ரிவேணு ஸம்பந்தம் - ஏர்க்காலுகளையுடையதும்,
காமகம் - நினைந்தபடி செல்லவல்லதும்,
பாவகாசிஷம் - நீயென ஜீவலிக்குறதும்,
மணிஹேம விசித்ராங்கம் - ரத்னங்களினுத்து பொன்னால் செய்யப்பட்டு
அழகுவாய்ந்த சக்கிரங்களையுடையதுமான
மஹாரதம் ச - பெரிய ரதத்தையும்
பபஞ்ஜ - முறித்தெறிந்தார்.

पूण्यं प्रतिपत्तिं छात्रं च यजनैः सह ।

पातयामास वेगेन आहिमी राक्षसैः सह ॥

பூணசந்த்ர ப்ரதீகாஸம் சத்ரம் ச வ்யஜுனை: ஸஹ ।

பாதயாமாஸ வேகேந க்ராஹிபீ ராக்ஷஸை: ஸஹ ॥

18

பூணசந்த்ர ப்ரதீகாஸம் - பூணசந்திரனையொத்த
சத்ரம் ச - குடையையும்
வ்யஜுனை: ஸஹ - சாமரங்களோடுகூடவும்
க்ராஹிபீ: - அவைகளைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த
ராக்ஷஸை: ஸஹ - அரக்கர்களோடுகூடவே
வேகேந - வேகமாய்
பாதயாமாஸ - விழ்த்தித் தள்ளினார்.

सायथिद्यास्य वेगेन पुण्डनैव महच्चिरः ।

पुनर्व्यापाहरच्छिमान् पक्षिराजो महाबलः ॥

ஸாரதேய்சாஸ்ய வேகேந புண்டனேவ மஹச் சிர: ।

புனர்வ்யபாஹரத் ஸ்ரிமாஸ பக்ஷிராஜோ மஹாபல: ॥

19

மஹாபல: - மகா வலிவுற்றவரும்
ஸ்ரிமாஸ - ஸ்ரிமானுமாகிய
பக்ஷிராஜ: - பக்ஷி அரசு
அஸ்ய - இவனது
ஸாரதே: - சாரதியினுடைய
மஹத் சிர: ச - பெரும் தலையையும்
புண்டேந ஏவ - மூக்கினாலேயே
வேகேந - வேகமாய்
புன: - விட்டு விட்டு
வ்யபாஹரத் - கொத்தி எறிந்தார்.

स भगधन्या विरथो हताशी हतसारथिः ।

अज्ञेनादाय वेदेहीं पपात भुवि रावणः ॥

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

3421

ஸ பக்ரதன்வா விரதோ ஹதாஸ்வோ ஹதஸாரதி: ।

அங்கேநதய வைதேஹிம் பபாத புவி ராவண: ॥

20

ஸ: ராவண: - அந்த ராவணன்
பக்ரதன்வா - வில் முறிந்தவனாய்
விரத: - ரதமொழிந்தவனாய்
ஹதாஸ்வ: - குதிரைகளிழந்தவனாய்
ஹதஸாரதி: - சாரதியிழந்தவனாய்
வைதேஹிம் - வைதேகிதேவியை
அங்கேந - மடியில்
ஆதரய - வைத்துக்கொண்டு,
புவி - பூமியில்
பபாத - வந்துநின்றான்.

अथ निपतितं मूसी रावणं भगवानहन् ।

साधु साध्विति भूतानि गृधराजमपूजयन् ॥

த்ருஷ்ட்வா நிபதிதம் பூமௌ ராவணம் பக்ரவாஹணம் ।

ஸாது ஸாத்விதி பூதாநி க்ருத்ர ராஜ மபூஜயன் ॥

21

பூதாநி - பிராணிகள்
ராவணம் - ராவணனை
பக்ரவாஹணம் - வாகனமிழந்தவனாய்
பூமௌ - தரைமீல்
நிபதிதம் - நிற்கின்றவனாய்
க்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
ஸாது ஸாது இதி - 'நன்று நன்று' என்று
க்ருத்ர ராஜம் - கழுஞ்ஞ அரசனை
அபூஜயன் - வாழ்த்தினார்கள்.

परिश्रान्तं वुं च अद्या जराय पक्षियूयपम् ।

उत्पपात पुनच्छेद्यो मेथिलीं गृह्य रावणः ॥

பரிஸ்ராந்தம் து தம் த்ருஷ்ட்வா ஜராய பக்ஷியூயபம் ।

உத்பபாத புனாஹ்ருஷ்டோ மெதிலிம் க்ருஹ்ய ராவண: ॥

22

ராவண: - ராவணன்,
தம் - அந்த
பக்ஷியூயபம் - பக்ஷிராஜனை
ஜரயா - கிழத்தன்மையால்
பரிஸ்ராந்தம் - களைப்படைந்திருப்பவனாக
த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,
து - அதனால்
ஹ்ருஷ்ட: - மனங்களித்தவனாய்

மைதிலீம் - சீதாதேவியை.
 க்ருஹ்ய - எடுத்துக்கொண்டு,
 புன: - மீளவும்
 உத்பபாத - உயரக் கிளம்பினான்.

तं प्रहृष्टं निधायान्ते गच्छन्तं जनकात्मजाम् ।

गृधराजः समुत्पत्य समभिद्वृत्य रावणम् ॥

समावार्य महातेजा जटायुर्विमब्रवीत् ॥

தம் ப்ரஹ்ருஷ்டம் நிதாயாந்நகே கச்சந்தம் ஜனகாத்மஜாம் ।

க்ருத் ராஜ: ஸமுத்பத்ய ஸமபித்ருத்ய ராவணம் ।

ஸமாவார்ய மஹாதேஜா ஜடாயுர்விமப்ரவீத் ॥

மஹாதேஜா: - மகாதேஜஸ்வியான

க்ருத் ராஜ: - கழுரசராரும்

ஜடாயு: - ஜானகியை

ஜனகாத்மஜாம் - ஜானகியை

அங்கே - மடியில்

நிதாய - எடுத்துக்கொண்டு,

ப்ரஹ்ருஷ்டம் - சந்தோஷமுற்றவனாய்

கச்சந்தம் - போகும்

தம் ராவணம் - அந்த ராவணனை

ஸமுத்பத்ய - உயரக் கிளம்பி,

ஸமபித்ருத்ய - எதிர்த்தோடி,

ஸமாவார்ய - மடக்கிக்கொண்டு,

இதம் - பின்வருமாறு

அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

वज्रसंस्पर्शबाणस्य भायां रामस्य रावण ॥

अल्पबुद्धे हरस्येना वधाय खलु रक्षसाम् ॥

வஜ்ர ஸம்ஸ்பர்ஸ பாணஸ்ய பார்யாம் ராமஸ்ய ராவண ।

அல்ப புத்தே ஹரஸ்யேநாம் வதாய கலு ரக்ஷஸாம் ॥

அல்ப புத்தே - 'புல்லறிவாளனாகிய

ராவண - ராவணா

வஜ்ர ஸம்ஸ்பர்ஸ - வஜ்ராயுதத்தை நிகர்த்த பாணங்களுடைய

பாணஸ்ய -

ராமஸ்ய - பூரிராமருடைய

பார்யாம் - தர்மபத்னியாகிய

ஏநாம் - இவளை

ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுடைய

வதாய கலு - வதைக்காகவே

ஹரஸி - நீ திருடிக்கொண்டு போகின்றனை.

23

समित्रबन्धुः सामात्यः सबलः सपरिच्छदः ।

विषपानं विवस्येत्तत् पिपासित इवोदकम् ॥

ஸமித்ரபந்த்ரு: ஸாமாத்ய: ஸபல: ஸபரிச்சத: ।

விஷபானம் பிபஸ்யேதத் பிபாஸித இவோதகம் ॥

ஸமித்ர பந்த்ரு: - 'மீத்திரர்களோடு கூடவும் பந்த்ருக்களோடு கூடவும்,

ஸாமாத்ய: - மந்திரிகளோடு கூடவும்,

ஸபல: - சைனியங்களோடு கூடவும்,

ஸபரிச்சத: - பரிவாரங்களோடு கூடவும்,

பிபாஸித: - தாகமெடுத்தவன்

உதகம் - ஜலத்தை

இவ - எப்படியோ அப்படியே

ஏதத் - இவ்விதமாகிய

விஷபானம் - விஷத்தை

பிபுஸி - நீ குடுக்கின்றனை.

अनुबन्धमजानन्तः कर्मणामविचक्षणाः ।

शीघ्रमेव विनश्यन्ति यथा त्वं विनशिष्यसि ॥

அநுபந்த மஜாநந்த: கர்மணா மவிசக்ஷணா: ।

ஸீக்ர மேவ விநஸ்யந்தி யதா த்வம் விநஸிஷ்யஸி ॥

அவிசக்ஷணா: - 'புல்லறிவாளர்கள்

கர்மணாம் - அவர்களது செய்கைகளின்

அநுபந்தம் - பயனை

அஜாநந்த: - அறியாதவர்களாய்-

ஸீக்ரம் ஏவ - சீக்கிரத்திலேயே

விநஸ்யந்தி - அழிவடைகின்றார்கள்.

யதா - அப்படியே

த்வம் - நீ

விநஸிஷ்யஸி - அழியப் போகின்றனை.

बद्धस्त्वं कालपाशेन क्व गतस्तस्य मोक्षसो ।

वधाय बडिशं गृह्य सामिषं जलजो यथा ॥

பத்தஸ்த்வம் காலபாஸேந க்வ கதஸ்தஸ்ய மோக்ஷஸோ ।

வதாய படிஸம் க்ருஹ்ய ஸாமிஷம் ஜலஜோ யதா ॥

ஸாமிஷம் - 'மாமிசத்தோடு கூடிய

படிஸம் - தாண்டிமுள்ளை

வதாய - இறப்பதற்கு

க்ருஹ்ய - பற்றிய பின்னர்,

ஜலஜ: யதா - மீன்போல

26

27

காலபாபேந	-	யமனது பாசத்தால்
பத்த:	-	கட்டுண்ட
தவம்:	-	நீ
கவகத:	-	எங்குசென்று
தல்ய	-	அதிலிருந்து (மரணத்திலிருந்து)
மோக்யஸே	-	தப்பப்போகின்றனவையே?

न हि जातु दुराधर्षा ककुत्स्थी तव रावण ॥

धर्षणा चाश्रमस्यास्य क्षिप्येते तु राघवी ॥

ந ஹி ஜாது துராடர்ஷெள காகுத்ஸ்தேள தவ ராவண !
தர்ஷணம் சாஸ்ரமஸ்யாஸ்ய க்ஷமிஷ்யேதே து ராகவெள ॥

ராவண	-	'ராவணா'
துராதர்ஷெள	-	எவராலும் வெவ்வேறு முடியாதவர்களும்,
காகுத்ஸ்தேள	-	ககுத்ஸ்தம்சத்தவர்களுமான
ராகவெள து	-	புராமலகக்ஷமணர்களோ
தவ	-	உன்னது
அஸ்ய	-	இந்த
ஆஸ்ரமஸ்ய ச	-	ஆஸ்ரமத்தினுடைய
தர்ஷணம்	-	அவமதிப்பை
ஜாது ஹி	-	ஒருபொழுதுமே
ந க்ஷமிஷ்யேதே	-	மன்னிக்க மாட்டார்கள்.

यथा त्वया कृतं कर्म भीष्मा लोकाहितम् ।

तस्कराचरितो मागो नैव वीरनिषेवितः ॥

யதா த்வயா க்ருதம் கர்ம பிஷ்மா லோககர்ஹிதம் ।
தஸ்கராசரிதோ மார்கோ நைஷ விரிநிஷேவித: ॥

பிஷ்மா த்வயா	-	'பயந்த உன்னால்
லோககர்ஹிதம்	-	உலகத்தாரால் நிந்திக்கப்பட்ட
கர்ம	-	காரியம்
யதா க்ருதம்	-	எப்படிச் செய்யப்பட்டதோ,
ஏஷ: மார்க:	-	இந்த நடவடிக்கை
தஸ்கராசரித:	-	திருடர்களால் கையாடப்பட்டது;
ந வீர நிஷேவித:	-	வீரர்களால் கையாடப்பட்டதன்று.

युद्धस्य यदि श्रोऽसि मुहूर्तं तिष्ठ रावण ।

शयिष्यसि हतो मूनी यथा क्षातां खरस्तथा ॥

யுத்த்யஸ்ய யதி ஸரோஸி முஹூர்தம் திஷ்ட ராவண ।
ஸயிஷ்யஸே ஹதோ பூமெள யதா ப்ராதா கரஸ்ததா ॥

ராவண	-	'ராவணா'
ஸரோ:	-	குரனாக

28

29

30

யதி அஸி	-	இருக்கின்றாயென்றால்
யுத்த்யஸ்ய	-	போர்புரி;
முஹூர்தம்	-	சற்று
திஷ்ட:	-	நிலை;
ப்ராதா	-	தம்பியாகிய
கர:	-	கரன்
யதாததா	-	எப்படியோ அப்படியே
ஹத:	-	கொல்லப்பட்டு
பூமெள	-	பூமியில்
ஸயிஷ்யஸே	-	நிலை துறியில் கொள்வாய்.

परतकाले पुस्वो यत् कर्म प्रतिपद्यते ।

विनाशायान्मनोऽधर्म्यं प्रतिपन्नोऽसि कर्म तत् ॥

பரேத காலே புருஷோ யத் கர்ம ப்ரதிபத்யதே ।
விநாஸாயாத்மநோத் தர்மயம் ப்ரதி பந்நோஸி கர்ம தத் ॥

புரேதகாலே	-	'மரணம்' கிட்டியிருக்கையில்
புருஷ:	-	ஓர் மனிதன்
ஆத்மந:	-	தனது
விநாஸாய	-	அழிவின்பொருட்டு
யத்	-	எந்த ஒரு
அதர்மயம் கர்ம	-	பாபகாரியத்தை
ப்ரதிபத்யதே	-	அனுஷ்டிப்பானோ,
தத் கர்ம	-	அந்தக் காரியத்தை
ப்ரதி பந்ந:	-	அனுஷ்டித்தவனாய்
அஸி	-	நீ ஆகின்றனவையே.

पापानुबन्धो वै यस्य कर्मणः कर्म को नु तत् ।

कुर्वीत लोकविपत्तिः स्वयंभूतविवानपि ॥

பாபாநுபந்தோ வை யஸ்ய கர்மண: கர்ம கோ நு தத் ।

குர்வீத லோகாதிபதி:	-	ஸ்வயம்பூர் பகவாநபி ॥
யஸ்ய கர்மண:	-	'எந்தச் செயலுக்கு
பாபாநு பந்ந:	-	பாபமே பலமோ,
தத் கர்ம	-	அந்தச் செயலை
லோகாதிபதி:	-	திரிலோகாதிபதியாகிய
ஸ்வயம்பூ:	-	பிரம்ம
பகவாந அபி	-	தேவரீன்றாலும்
க:நு	-	எவன் தான்
குர்வீத	-	செய்வான்?

एवमुक्त्वा शुभं वाक्यं जपयुस्तस्य रक्षसः ।

निपपात मृशं पृष्ठे दशशिवस्य वीर्यवान् ॥

31

32

ஏவமுத்த்வா ஸாபம் வாக்யம் ஜடாயுஸ்தஸ்ய ரக்ஷஸை :
நிபபாத ப்ருஸம் ப்ருஷ்டே தஸக்ரீவஸ்ய வீரியவான் ||

33

வீரியவான் - வீரியவானாகும்
ஜடாயு: - ஜடாயு
ஸாபம் வாக்யம் - ஹிதமான சொல்லை
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உத்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
தஸ்ய ரக்ஷஸை: - அந்த அரக்கனாகிய
தஸக்ரீவஸ்ய - தஸக்ரீவனுடைய
ப்ருஷ்டே - முதுகில்
ப்ருஸம் - உக்கிரமாய்
நிபபாத - பாய்ந்தார்.

तं गृहीत्वा नखैस्तीक्ष्णैर्विददार समन्ततः ।

अधिरूढो गजरोहो यथा स्याददुद्धारणम् ॥

தம் க்ருஹித்வா நகைஸ்தீக்ஷணை விததார ஸமந்தத: ।

அதிருடோ கஜாரோஹோ யதா ஸ்யாத் துஷ்ட வாரணம் ॥

34

அதிருட: - அவன்மேல் ஏறிக்கொண்டிருந்த அவர்
தம் - அவனை
க்ருஹித்வா - இறுகப்பிடித்துக்கொண்டு
தீக்ஷணை: நகை: - கூரிய நகங்களால்
ஸமந்தத: - உடம்பெல்லாம்
கஜாரோஹ: - யானைப்பாகன்
துஷ்ட வாரணம் - துஷ்ட யானையை
ஸ்யாத் யதா - செய்வதுபோலவே
விததார - பிறாண்டித் துன்புறுத்தினார்.

विराट् नखैरस्य पुण्ड्रं पुष्टं समर्पयन् ।

केशाद्यीत्पाट्यामास नखपक्षमुखायुधः ॥

விராத நகைரஸ்ய துண்டம் ப்ருஷ்டே ஸமர்பயன் ।

கேசாமஸ்போட்டையாமாஸ நகபக்ஷ முகாயுத: ॥

35

நகபக்ஷமுகாயுத: - நகங்களையும், சிறகுகளையும், மூக்கையும்
ஆயுதமாகக் கொண்ட அவர்

அஸ்ய - இவனது
ப்ருஷ்டே - முதுகில்
துண்டம் ஸமர்பயன் - மூக்கால் கீறி
விததார - காயப்படுத்தினார்.
நகை: - நகங்களால்
கேசான்ச - தலை மயிரையும்
உத்பாடயாமாஸ - பிச்செறிந்தார்.

स तथा गृधराजेन क्रियमानो मुहूर्तः ।

अमर्षसुरितोऽः सन् प्राकम्पत स रावणः ॥

ஸ ததா க்ருத்ரராஜேந க்லிஸ்யமானோ முஹூர்முஹ: ।

அமர்ஷஸ்புரிதோஷ்ட: ஸந் ப்ராகம்பத ஸ ராவண: ॥

36

க்ருத்ரராஜேந - கழுஞ் அரசால்
முஹூ: முஹூ: - விட்டு விட்டு
ததா - அப்படி
க்லிஸ்யமான: - துன்புறுத்தப்படும்
ஸ: - அந்த
ஸ: - பிரசித்திபெற்ற
ராவண: - ராவணன்
அமர்ஷஸ்புரி - கோபத்தால் உதடுகள் துடித்தவனாய்
தோஷ்ட: ஸந் - ப்ராகம்பத - தள்ளாடினான்.

स्वरिष्यस्य वैदेही वामेनाङ्गेन रावणः ।

तलेनाभिघचानातो जटायु क्रोधमूर्च्छितः ॥

ஸ பரிஷ்ஷஸ்ய வைதேஹிம் வாமேநாங்கேந ராவண: ।

தலேநாபிஜகாநாதோ ஜடாயுஸ் க்ரோத மூர்ச்சித: ॥

37

ஆர்த: - துன்பமடைந்த
ராவண: - ராவணன்,
க்ரோத மூர்ச்சித: - மிக்க கோபங்கொண்டவனாய்
வைதேஹிம் - வைதேகிதேவியை
வாமேந - இடது
அங்கேந - துடையால்
ஸம் பரிஷ்ஷஸ்ய - கீழ் விழாது இறுக அணைத்துக்கொண்டு
ஜடாயுஸ் - ஜடாயுவை
தலேந - கையால்
அபிஜகாந - அறைந்தான்.

जटायुस्तमनिक्रम्य पुण्डेनास्य खगाधिपः ।

वामबाहून् दश तदा व्याहरदरिन्दमः ॥

ஜடாயுஸ் தமபிக்ரம்ய துண்டேநாஸ்ய ககாதிப: ।

வாமபாஹூநித் தஸ ததா வ்யபாஹரதரிந்தம: ॥

38

அநிந்தம: - பகைவர்களின் கொட்டமடக்கவல்ல
ககாதிப: - புள்ளரசாகிய
ஜடாயு: - ஜடாயு
தம் அபிக்ரமய - அவனைத் தாக்கி,
அஸ்ய - இவனது
தஸ - பத்து

வாமபாஹுரத் - இடக்கைகளை
 துண்டேந - முக்கால்
 ததா - அப்பொழுது
 வ்யபாஹரத் - துண்டித்தெறிந்தார்.

संश्रिताहोः सद्यः वाहवः सहसामवन् ।
 विश्वालावलीयुक्तं यत्नीकादियं पन्नाः ॥

ஸஞ்சின்ன பாஹோ: ஸத்யைவ பாஹவ: ஸஹஸ்பாவன் ।

விஷ்ணுவாலாவலியுத்தா வல்நீகாதிவ பந்தநா: ॥

ஸஞ்சின்ன பாஹோ:- கைகளற்றத் அவனுக்கு

விஷ்ணுவாலா - மிருத்த விஷ்ணுவாலைகளையுடைய

வலியுத்தா:

பந்தநா: - சர்ப்பங்கள்
 வல்நீகாத் - புற்றினின்ற
 இவ - எப்படியோ அப்படியே,
 பாஹவ: - கைகள்
 ஸத்ய ஏவ - உடனேயே
 ஸஹஸா - ஏககாலத்தின்
 அபவன் - முளைத்தன.

ततः क्रोधाद्वाग्नीयः सीतामुत्सृज्य वीर्यवान् ।

मुष्टिभ्यां घ्रणाम्यां च गृधराजमपोधयत् ॥

தத: க்ரோதாத் தஸக்ரீவ: வீரோ முத்ஸ்ருஜ்ய வீர்யவான்: ।

முஷ்டிப்யாம் ச்ரணாப்யாம் ச க்ருத்ரராஜ மபோதயத் ॥

தத: - அப்பொழுது
 வீர்யவான் - பலசாலியாகும்
 தஸக்ரீவ: - தசக்கிரீவன்
 வீரோம் - சீதாதேவியை
 உத்ஸ்ருஜ்ய - கீழே விடுத்த,
 க்ருத்ர ராஜம் - கழுமரசை
 முஷ்டிப்யாம் - இரு கை முஷ்டிகளாலும்
 ச்ரணாப்யாம் ச - இரு கால்களாலும்
 க்ரோதாத் - கோபத்தால்
 அபோதயத் - புடைத்தான்.

ततो मुहूर्तं सप्तमो बभूवागुलवीर्ययोः ।

राक्षसानां च मुख्यस्य पक्षिणां प्रवरस्य च ॥

ததோ முறலிந்தம் ஸங்க்ராமோ பழுவாதுலவீர்யயோ: ।

ராஷ்ஸநாதம் ச முக்யஸ்ய பக்ஷினாம் ப்ரவரஸ்ய ச ॥

தத: - அப்பொழுது
 அதுவ வீர்யயோ: - அதிவீர்யவான்களாகிய

39

40

41

ராஷ்ஸநாதம் முக்யஸ்ய ச - அரக்கர் தலைவனுக்கும்
 பக்ஷினாம் ப்ரவரஸ்ய ச - புள்ளரசனுக்கும்
 முறலிந்தம் - சிறிது நேரம்
 ஸங்க்ராம: - பெரும் போர்
 பபூவ - நிகழ்ந்தது.

तस्य व्याघ्रमानस्य रामस्यैव सवणः ॥

पक्षी पक्षी च पादी च खड्गमुद्वृत्य सोऽचिन्त ॥

தஸ்ய வ்யாயச ச மானஸ்ய ராமஸ்யாதே ஸ ராவண: ।

பக்ஷீய பாஸ்வெள ச பாதேள ச கட்கமுத் த்ருத்ய ஸோசிசினத் ॥

அத - அப்பொழுது
 ஸ: ராவண: - அந்த ராவணன்
 ராமஸ்ய அர்தே - ஸ்ரீராமருக்காக
 வ்யாயச ச மானஸ்ய - பாடுபடும்
 தஸ்ய - அவரது
 பாஸ்வெள - இரு பக்கங்களிலுமுள்ள
 பக்ஷின ச - இரு சிறகுகளையும்,
 பாதேள ச - இரு கால்களையும்,
 கட்கம் உத்ருத்ய - வாளை உருவி
 அச்சினத் - வெட்டித் தள்ளினான்.

स च्छिन्नपक्षः सहसा रक्षसा रीद्वकर्मणा ।

निपपात हतो गृधो घ्रणायामत्यजीवितः ॥

ஸச்சின்னபக்ஷ: ஸஹஸா ரக்ஷஸா ரெளத்ரகர்மணா ।

நிபபாத ஹதோ க்ருத்ரோ தரண்யாமல்பஜீவித்: ॥

ரெளத்ரகர்மணா - கொடுஞ்செயல் புரியும்
 ரக்ஷஸா - அரக்கனால்
 ஸஹஸா - மூட்டுத்தனமாய்
 சின்னபக்ஷ: - சிறகுகள் அறுக்கப்பட்ட
 ஸ: க்ருத்ர: - அந்தக் கழுரு
 தத: - அப்பொழுது
 அல்ப ஜீவித் - குற்றியிராக
 தரண்யாம் - பூமியில்
 நிபபாத - வீழ்ந்தார்.

तं ध्रुवा पतितं भूमि क्षतजानै जटायुषम् ।

अभ्यधावत वैदेही स्वबभ्रुमिव दुःखिता ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா பதிதம் பூமின ஷதஜாந்த்ரம் ஜடாயுஷம் ॥

அப்யதாவத் வைதேஹி ஸ்வபந்த்ரமிவ து:கிதா ॥

வைதேஹி - சீதாதேவி
 தம் ஜடாயுஷம் - அந்த ஜடாயுவை
 ஷதஜாந்த்ரம் - குருதிபடிந்து

42

43

44

பூமௌ - தரையில்
பதிதம் - வீழ்ந்தவராய்
தருஷ்ட்வா - பார்த்து,
ஸ்வபந்நம் - தன் தகப்பனாரிடம்
இவ - எவ்வண்ணமோ அப்படியே
துக்கிதா - கோகப்படுகிறவளாய்
அப்பயதாவத - அவரை தோக்கி ஓடினாள்.

த் நீலஜீமூதநிகாஸகஸ்ய் சுபாஷ்ரோஸ்கமுதாரவியம் ।

ददर्श लक्ष्मीपतिः पृथिव्यां जटायुषं शान्तमिवानिदावम् ॥

தம் நீலஜீமூத நிகாஸ கஸ்பம் ஸு பாண்டரோரஸ்க முதாரவியம் ।
ததர்ஸ பூமௌ பதிதம் ஸமீபே ராகவாஸ்ரமாத் ॥ 45

வங்காதிபதி - இலங்கை மன்னன்
நீல ஜீமூத நிகாஸ - காட்மேகத்தின் காந்தியை நிகர்த்தவரும்,
கஸ்பம்
ஸுபாண்டரோரஸ்கம் - மிக வெஃந்த மார்புடையவரும்
உதாரவியம் - அதி பலசாலியுமாகிய
தம் ஜடாயுஷம் - அந்த ஜடாயுவை
ப்ருதிவ்யம் - பூமியில்
ஸாந்தம் - அடங்கிய
அக்நிதாவம் இவ - காட்டுதியைப் போலிருப்பவராய்
ததர்ஸ - கவனித்தான்.

ततस्तु तं पत्रस्य महीतले निपातितं रावणमर्षदितम् ।

पुनः परिषज्य शशिप्रभासना सरोद सीता जनकात्मजा तदा ॥

ததஸ்து தம் பத்ராதம் மஹிதலே நிபாதிதம் ராவணவேகமர்ஷிதம் ।

புன: பரிஷ்ஜஜ்ய ஸஸிப்ரபாநநா ருரோத ஸீதா ஜனகாத்மஜா ததா 46
தத: - அதன்பிறகு
ஸஸிப்ரபாநநா - சந்திரகாந்தித் திருமுகமுடைய
ஜனகாத்மஜா - ஜனகர் திருமகளாகும்
ஸீதா - சீதாதேவி
ராவண வேக மர்ஷிதம் - ராவணன் முரட்டுத்தனத்தால் புடைக்கப்பட்டு
மஹிதலே - தரையில்
நிபாதிதம் - வீழ்த்தப்பட்ட
தம் பத்ராதம் - அந்தக் கழுகை
ததா - அப்பொழுது
பரிஷ்ஜஜ்ய - இறுகத் தழுவி,
புன: து - நினைந்துநினைந்து
ருரோத - கதறினான்.

இத்யாஷ்டே ப்ரதம் ராமபணே வாலம்ஸீய ஆதிகவ்யே
ஏத்யம்ஸுதி ஸுதஸ்ரீகாயம் ஸம்ஸுதசாயம் ஆரண்ய கண்டே

ஜடாயுராவணயுத்தம் தம ஏகபஞ்சஸ: ஸங்க: ॥

तमल्पजीवितं गृध्रं स्फुरन्तं राक्षसाधिपः ।

ददर्श भूमी पतिः समीपे राघवाश्रमात् ॥

தமல்பஜீவிதம் க்ருத்ரம் ஸ்புரந்தம் ராக்ஷஸாதிப: ।

ததர்ஸ பூமௌ பதிதம் ஸமீபே ராகவாஸ்ரமாத் ॥ 1

ராக்ஷஸ மன்னன்
ராகவாஸ்ரமாத் - பூரீராகவாஸ்ரமத்திற்கு
ஸமீபே - அருகில்
தம் க்ருத்ரம் - அந்தக் கழுகை
பூமௌ - தரையில்
அல்ப ஜீவிதம் - குறுகியிராக
பதிதம் - விழுந்து
ஸ்புரந்தம் - துடித்துக் கொண்டிருக்கிறதாய்
ததர்ஸ - கண்டான்.

सा तु ताराधिपसुखी रावणेन समीक्ष्य तम् ।

गुधराजं विनिहतं विललाप सुदुःखिता ॥

ஸா து தாராதிபமுகீ ராவணேன ஸமீக்ஷ்ய தம் ।

க்ருத்ரராஜம் விநிஹதம் விலலாப ஸுதுக்கிதா ॥ 2

தாராதிபமுகீ - சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய
ஸா து - அவளோ,
தம் க்ருத்ரராஜம் - அந்தக் கழுகரை
ராவணேன - ராவணனால்
விநிஹதம் - முற்றிலும் காயப்படுத்தப்பட்டவனாய்
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து,
ஸுதுக்கிதா - மிகவும் துக்கித்து
விலலாப - பின்வருமாறு கதறி அழுதான்.

निमित्तं लक्षणं ज्ञानं शकुनिस्वरदर्शनम् ।

अवश्यं सुखदुःखेषु नराणां प्रतिक्ष्यते ॥

நிமித்தம் லக்ஷண ஞானம் ஸ்வப்நம் ஸகுனிஸ்வர தர்ஸனம் ।

அவஸ்யம் ஸுகதுக்கேஷு நரணாம் ப்ரதி த்ருஸ்யதே ॥

நரணாம் - 'மனிதர்களுடைய
ஸுகதுக்கேஷு - சுதுக்க விஷயங்களில்
லக்ஷண ஜ்ஞானம் - கனதுடித்தல் முதலிய அனுபவமும்
ஸகுனி ஸ்வர தர்ஸனம் - பறவைகளின் கூவுதலின் அனுபவமுமான
நிமித்தம் - சகுனம்

அவஸ்யம் - தவறாது
ப்ரதித்ருஸ்யதே - காணப்படுகிறது.

नूनं राम न जानासि महद्व्यसनमात्मनः ।

धावन्ति नूनं काकुत्स्थं मदर्थं मृगपक्षिणः ॥

நூநம் ராம ந ஜானாஸி மஹத்வ்யஸநமாத்மன: ।
தாவந்தி நூநம் காசுத்ஸ்தம் மதர்தம் ம்ருகபக்ஷிண: ॥

ராம - 'ஸ்ரீராம!
ஆத்மன: - தேவரீருடைய
மஹத்வ்யஸநம் - பெரும் ஆபத்தை
நூநம் - இப்பொழுது
ந ஜானாஸி - கண்டிலீர்,
நூநம் - ஆகையால்தான்
மதர்தம் - எனக்காக
ம்ருகபக்ஷிண: - மிருகங்களும் பக்ஷிகளும்
காசுத்ஸ்தம் - ஸ்ரீராமரிடம்.
தாவந்தி - ஓடுகின்றன.

अयं हि पापचारेण मां त्रातुमभिसंगतः ।

शेते विनिहतो भूमी समामस्यद्विहंगमः ॥

அயம் ஹி பாபசாரேண மாம் த்ராது மயிஸங்கத: ।
ஸேதே விநிஹதோ பூமௌ மமபாச்யாத் விஹங்கம: ॥

மாம் த்ராதும் - 'என்னை ரக்ஷிக்க'
அபி ஸங்கத: - வந்த
அயம் - இந்த
விஹங்கம: ஹி - பறவையும்
பாபசாரேண - கொடியவனால்
விநிஹத: - புடைக்கப்பட்டு
மம - எனது
அபாச்யாத் - தென்பாக்கியத்தால்
பூமௌ - தரையில்
ஸேதே - விழுந்து கிடக்கிறது.

त्राहि मामद्य काकुत्स्थ लक्ष्मणोति वराक्षिना ।

सुसंवस्ता समाक्रन्दच्छ्रवतां तु यथान्तिके ॥

த்ராஹி மாமத்ய காசுத்ஸ்த லக்ஷ்மணேதி வராங்க்ஷநா ।
ஸுஸந்த்ரஸ்தா ஸமாக்ரந்தக் ச்ருண்வதாம் து யதாந்திகே ॥
வராங்க்ஷநா - பெண்ணியாகும் அவள்
ஸுஸந்த்ரஸ்தா - மிகத் திகில் கொண்டவளாம்

அந்திகே - சமீபத்தில்
ச்ருண்வதாம் - கேட்கின்றவர்களுக்கு
யதா - செவியில் விழும்வண்ணம்
இதிது - பின்வருமாறும்
ஸமாக்ரந்தத் - கூவி அழுதனள்.
காசுத்ஸ்த - 'கசுத்ஸ்தவம்சத்திய
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
மாம் - என்னை
அத்ய - இப்பொழுது
த்ராஹி - காப்பாற்றும்.

तां क्षिप्तमाल्याभरणा विलपन्तीमुन्नायवत् ।

अभ्यधावत देहेर्ही रावणी राक्षसाधिपः ॥

தாம் க்லிஷ்ட மால்யாபரணாம் விலபந்தீம்நாயவத் ।
அப்யதாவத வைதேஹிம் ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ॥

ராக்ஷஸாதிப: - ராக்ஷஸ மன்னனாகும்
ராவண: - ராவணன்,
க்லிஷ்ட மால்யாபரணாம் - மாலைகளும் ஆபரணங்களும் குலைந்து
அநாதவத் - நாதனில்லாதவன் போல்
விலபந்தீம் - கதறி அழும்
தாம் - நான்
வைதேஹிம் - வைதேகியை
அப்யதாவத - அணுகினான்.

तां लतामिव वेष्टन्तीमालिङ्गन्तीं महादुमान् ।

मुञ्च मुञ्चेति बहुशः प्रवदन् राक्षसाधिपः ॥

कोधन्ती राम रामेवि जमरान्तकसंक्षिप्यः ॥

தாம் லதாமிவ வேஷ்டந்தீ மாலிங்கந்தீம் மஹாத்ருமான் ।
முஞ்ச முஞ்சேதி பஹு: ப்ரவதன் ராக்ஷஸாதிப: ॥

க்ரோபந்தீம் ராம ராமேதி ஜக்ரஹந்தக ஸந்திப: ॥

அந்தக் ஸந்திப: - யமனுக்கொப்பான
ராக்ஷஸாதிப: - ராக்ஷஸமன்னன்
வேஷ்டந்தீம் - சுற்றிக்கொண்டிருக்கும்
லதாம் இவ - கொடியைப்போல
மஹாத்ருமான் - பெரும் மரங்களை
ஆவிக்ந்தீம் - கட்டிக்கொண்டு
ராம ராம - 'ஸ்ரீராம! ஸ்ரீராம!
இதி - என்று

க்ரோஸாந்தீம்	- கூவி அழுது கொண்டிருக்கும்
தாம்	- அவளை
முஞ்ச முஞ்ச	- 'விட்டுவிட்டு விட்டுவிடு'
இதி	- என்று
பஹுஸ:	- பல தடவை
ப்ரவதன்	- சொல்லிக்கொண்டு
ஜக்ராஹ	- பிடித்திழுத்தான்.

प्रधर्षितायां सीतायां बभूव सचराचरम् ।

जगत् सर्वमर्थादं तमसान्धेन संवृतम् ॥

ப்ரதர்ஷிதாயாம் ஸீதாயாம் பபூவ ஸசராசரம் ।

ஜகத் ஸர்வமமர்யாதம் தமஸாந்தேந ஸம்வ்ருதம் ॥

ஸீதாயாம்	- சீதாதேவி	11
ப்ரதர்ஷிதாயாம்	- தொடரப்பட்டவளவில்	
ஸசராசரம்	- ஸ்தாவரஜங்கம பொருள்களுள்ளிட்ட	
ஜகத்	- உலகு	
ஸர்வம்	- எல்லாமும்	
அமர்யாதம்	- இயற்கை மாறியதாய்	
அந்தேந	- கார்	
தமஸா	- இருளால்	
ஸம்வ்ருதம்	- மூடப்பெற்றதாய்	
பபூவ	- ஆனது.	

न वाति भारतस्तत्र निष्प्रभोऽमूढिवाकरः ॥

ந வாதி மாருதஸ்தத்ர நிஷ்ப்ரபோஷ்டத் திவாகர: ।

தத்ர	- அப்பொழுது	
மாருத:	- மாயுபகவான்	
ந வாதி	- வீசவில்லை.	
திவாகர:	- சூரியபகவான்	
நிஷ்ப்ரப:	- ஒளி குன்றியவராய்	
அபூத்	- இருந்தார்.	

एषा सीता परामृष्टा दीना दिव्येन चक्षुषा ।

कृतं कार्यमिति श्रीमान्वाजहार पितामहः ॥

தருஷ்ட்வா ஸீதாம் பராம்ருஷ்டாம் தீநாம் திவ்யேந சக்ஷ ஷா ।

க்ருதம் கார்யமிதி ஸ்ரீமான் வ்யாஜஹார பிதாமஹ: ॥

ஸ்ரீமான்	- கலாகாந்தனாகும்	12
பிதாமஹ:	- பிர்மமதேவர்,	
திவ்யேந சக்ஷாஷா	- ஞானக்கண்ணால்	

ஸீதாம்	- சீதையை
தீநாம்	- ஆபத்திற்று
பராம்ருஷ்டாம்	- இழுக்கப்பட்டவளாய்
த்ருஷ்ட்வா	- அறிந்து
கார்யம்	- ஆகவேண்டிய காரியம்
க்ருதம்	- ஆகிவிட்டது;
இதி	- என்று
வ்யாஜஹார	- சொல்லிக் கொண்டார்.

महृष्टा व्यथिताश्चासन् सर्वे ते परमर्षयः ।

दृष्टा सीतां परामृष्टां दण्डकारण्यवासिनः ॥

ப்ரஹ்ருஷ்டா வ்யதிதாஸ்சாஸன் ஸர்வே தே பரமர்ஷய: ।

த்ருஷ்ட்வா ஸீதாம் பராம்ருஷ்டாம் தண்டகாரிண்யவாஸிந: ॥

शोकेन महताऽऽविष्टा बभूवुर्गतचेतसः ।

रावणस्य विनारां च प्राप्तं बुद्ध्वा यदृच्छया ॥

ஸோகேன மஹா஽விஷ்டா பபூவுர் கத சேதஸ: ।

ராவணஸ்ய விநாஸம் ச ப்ராப்தம் புத்த்வா யத்ருச்சயா ॥

தண்டகாரிண்ய - தண்டகாரண்யத்தில் வஸிக்கும்
வாஸிந:

தே பரமர்ஷய:	- அந்த மகரிஷிகள்	14
ஸர்வே	- எல்லோரும்	
ஸீதாம்	- ஸீதாதேவியை	
பராம்ருஷ்டாம்	- இழுக்கப்பட்டவளாக	
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,	
மஹதா	- பெரும்	
ஸோகேன	- வருத்தத்தால்	
ஆவிஷ்டா:	- பிடிக்கப்பட்டவர்களாய்	
கத சேதஸ:	- மெய்மறந்தவர்களாய்	
வ்யதிதா:	- திடுகடைந்தவர்களாய்	
ஆஸன்	- ஆனார்கள்.	
யத்ருச்சயா	- தெய்வாதினமாய்	
ப்ராப்தம்	- நேர்ந்த	
ராவணஸ்ய	- ராவணனின்	
விநாஸம் ச	- அழிவையும்	
புத்த்வா	- நினனது,	
ப்ரஹ்ருஷ்டா: ச	- சந்தோஷமடைந்தவர்களாகவும்	
பபூவு:	- ஆனார்கள்.	

स तु तां राम रामेति स्वर्त्ती लक्ष्मणोति च ।

जगामादाय चाकाशं रावणो राक्षसेश्वरः ॥

ஸது தாம் ராம ராமேதி நுதந்தீம் லக்ஷ்மணே தி ச ।

ஜகாமாதாய சாகாஸம் ராவணோ ரா-ஆஸேஸ்வர: ॥

ராக்ஷஸேஸ்வர: - ராக்ஷஸமன்னனாகும்

-ஸ: ராவண: - அந்த ராவணன்,

ராமராம - 'ஸ்ரராம! ஸ்ரராம!'

இதி - என்றும்

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'

இதி ச - என்றும்

நுதந்தீம் - கூலி அழுதுகொண்டிருக்கும்

தாம்து - அவளையே

ஆதாய - ஆக்கிக்கொண்டு,

ஆகாஸம் - ஆகாசத்திற்கு

ஜகாம - சென்றான்.

तप्तामरणवर्णाञ्जि पीतकीशंयवासिनी ।

रराज राजपुरी तु विद्युत्सीदामिनी यथा ॥

தப்தாபரணவர்ணாங்கீ பீதகௌஸேயவாஸிநீ ।

ரரஜ ராஜபுரீ து வித்யுத் ஸௌதாமினீ யதா ॥

ராஜபுரீ - மன்னன் மகளாகிய அவளும்

து - அப்பொழுதும்

தப்தாபரண - தீவலிக்கும் ஆபரணங்களால் அழகுபடுத்த

வர்ணாங்கீ - திருமேனியுடையவளாய்

பீத கௌஸேய - மஞ்சள் பட்டாடையுடுத்தியவளாய்

வாஸிநீ - வாஸிநீ

வித்யுத் - பளபளவெனும்

ஸௌதாமினீ யதா - மின்னற்கொடிபோல

ரரஜ - விளங்கினான்.

उद्धूतेन च वस्त्रेण तस्याः पीतेन रावणः ।

अधिक प्रतिबभाज गिरिर्द्विप्त इवाग्निना ॥

உத்தூதேந ச வஸ்த்ரேண தஸ்யா: பீதேந ராவண: ।

அதிகம் ப்ரதி பப்ராஜ கிரிர் தீப்த இவாக்திநா ॥

ராவண: - ராவணன்,

தஸ்யா: - அவளது

உத்தூதேந - காற்றால் அசைந்த

பீதேந வஸ்த்ரேண ச - மஞ்சள் ஆடையால்

15

16

17

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

3437

அக்நிநா - அக்னினினால்

தீப்த: - தீவலிக்கின்ற

கிரி: இவ - மலைபோல

அதிகம் ப்ரதி பப்ராஜ - மிகவிளங்கினான்.

தஸ்யா: பரமகல்யாण्यास्ताமாणि சுரமீणि च ।

पद्मपत्राणि विदेह्या अभ्यकीर्यन्त रावणम् ॥

தஸ்யா: பரமகல்யாண்யாஸ் தாம்ராணி ஸுரமீணி ச ।

பத்மபத்ராணி வைதேஹ்யா அப்யகீர்யந்த ராவணம் ॥

தஸ்யா: - அந்த

பரம கல்யாண்யா: - மகா உத்தமியாகிய

வைதேஹ்யா: - வைதேஹியினது

தாம்ராணி - சிவந்ததும்

ஸுரமீணி ச - நறுமணம் கமழ்கின்றவைகளுமான

பத்ம பத்ராணி - தாமரைபித்திகள்

ராவணம் - ராவணன்மீது

அப்யகீர்யந்த - சிதறின.

तस्याः कीशेयमुद्धूतसाकाशं कनकमम् ।

बभौ चादित्यरागेण ताम्रमममियातपे ॥

தஸ்யா: கௌஸேய முத்தூதமாகாஸே கனகப்ரபம் ।

பபௌ சாதித்யராகேண தாம்ரமப்ரமிவாதபே ॥

தஸ்யா: - அவளது

கனகப்ரபம் - பொன்னிறமான

கௌஸேயம் ச - பட்டாடையும்;

ஆகாஸே - ஆகாசத்தில்

உத்தூதம் - காற்றால் அசைவதாய்

ஆதபே - மாலையில்

ஆதித்யராகேண - சூரிய ஒளியால்

தாம்ரம் - சிவந்த

அப்ரம் இவ - மேகம்போல்

பபௌ - விளங்கிற்று.

तस्यास्त्युनसं वस्त्रमाकाशे रावणाङ्गणम् ।

न रराज विना राम विनात्मिव पञ्चजम् ॥

தஸ்யாஸ்துநஸம் வஸ்த்ர மாகாஸே ராவணாங்கணம் ।

ந ரரஜ விநா ராம விநாஸிவ பஞ்சஜம் ॥

தஸ்யா: - அவளது

ஸுநஸம் - அழகிய மூக்கையுடைய

தத் வக்த்ரம் - அந்தத் திருமுகம்

18

19

20

ஆகாஸோ	- ஆகாசத்தில்
ராமம் விநா	- ராமனை விட்டுப் பிரிந்ததாய்
ராவணாங்ககம்	- ராவணன் மடியிலிருக்கிறதாய்
விநாலம்	- காம்பறுந்த
பங்கஜம் இவ	- தாமரைப்பூப்போல்
ந ரராஜ	- ஒளிருன்றியிருந்தது.

बभूव जलदं नीलं भित्वा चन्द्र इवोदितः ।

சுலலாத் சுகேசான்த் பவாமாஹமவரணம் ॥

பூபவ ஜலதம் நீலம் பித்வா சந்த்ர இவோதித: ॥
ஸுலலாடம் ஸுகேசாந்தம் பத்மகர்பாபமவரணம் ॥

21

युक्तेः सुविमलैर्दन्तैः प्रभावन्निरलंकृतम् ।
तस्यास्तद्विमलं वक्त्रमाकाशे रावणाङ्गणम् ॥

ஸுக்லைஸ் ஸுவிமலைர் தந்தை: ப்ரபாவத் பிரலங்க்ருதம் ॥
தஸ்யாஸ் தத்விமலம் வக்த்ரமாகாஸோ ராவணாங்ககம் ॥

22

தஸ்யா:	- அவளது
தத்	- அந்த
ஸுலலாடம்	- அழகிய நெற்றியையுடையதும்
ஸுகேசாந்தம்	- அழகிய குழலையுடையதும்
பத்ம கர்பாபம்	- தாமரை மலரின் உட்புற நிறமுள்ளதும்
அவ்ரணம்	- மருவற்றதும்
ஸுக்லை: ஸுவிமலை:	- வெளுத்து பரிசுத்தமாய்
ப்ரபாவத் பி:	- ஒளிக்கும்
தந்தை:	- பற்களால்
அலங்க்ருதம்	- அழகுற்று
விமலம்	- மாசற்றதுமாகிய
வக்த்ரம்	- திருமுகம்
ஆகாஸோ	- ஆகாசத்தில்
ராவணாங்ககம்	- ராவணன் மடியிலிருக்கின்றதாய்
நீலம் ஜலதம்	- கறுத்த மேகத்தை
பித்வா	- பிளந்துகொண்டு,
உதித:	- உதித்த
சந்த்ர: இவ	- சந்திரன்போல்
பபூவ	- இருந்தது.

रुदितं व्यपमृष्टासं चन्द्रवस्त्रियदर्शनम् ।

சுனாச சாரு தாஸோசமாகாஸோ ஹதகஸம் ॥

ருதிதம் வ்யபம்ருஷ்டாஸ்ரம் சந்த்ரவத் ப்ரிய தர்ஸணம் ॥
ஸுநாஸம் சாகு தாம்ரோஷ்டபாகாஸோ ஹடகப்ரபம் ॥

23

राखसेन्द्रसमाधूतं तस्यास्तद्वदनं शुभम् ।

சுசுபே ந விநா ராம திவா சந்த்ர இவோதித: ॥

ராஷஸேந்த்ரஸமாதுதம் தஸ்யாஸ் தத் வதனம் ஸுபம் ॥
ஸுஸுபே ந விநா ராமம் திவா சந்த்ர இவோதித: ॥

24

சந்த்ரவத்	- சந்திரன்போல்
ப்ரிய தர்ஸணம்	- இனியதும்,
ஸுநேத்ரம்	- அழகிய கண்களையுடையதும்,
சாகு தாம்ரோஷ்டம்	- சாகுதாய் சிவந்த உத்குளையுடையதும்,
ஹடக ப்ரபம்	- செம்பொன்னிறமுற்றதும்,
ஸுபம்	- அழகியதுமான
தஸ்யா:	- அவளது
தத் வதனம்	- அந்தத் திருமுகம்
ராமம் விநா	- ப்ரீராமனை விட்டுப் பிரிந்ததாய்
ஆகாஸோ	- ஆகாசத்தில்
ராஷஸேந்த்ர ஸமாதுதம்	- ராஷஸமன்னனை அடைந்ததாய்
வ்யபம்ருஷ்டாஸ்ரம்	- ஓயாது கண்ணரைப் பெருக்கிக்கொண்டு
ருதிதம்	- அழுதுகொண்டிருக்கின்றதாய்
திவா உதித:	- பகலில் உதித்த
சந்த்ர: இவ	- சந்திரன்போல்
ந ஸுஸுபே	- சோபிக்கவில்லை.

सा हेमवर्णा नीलाङ्ग मैथिली राखसाधिपम् ।

சுசுபே காஷ்நி காஷ்நி நீல் வஸிஸிவாபிதா ॥

ஸா ஹேமவர்ணா நீலாங்கம் மைதிலீ ராஷஸாதிபம் ॥
ஸுஸுபே காஞ்சீ கஞ்சீ நீலம் மணியிவாஸ்ரிதா ॥

25

நீலாங்கம்	- கருமேனியனான
ராஷஸாதிபம்	- ராஷஸமன்னனை
ஆஸ்ரிதா	- அடைந்திருந்த
ஸா	- அந்த
ஹேமவர்ணா	- பொன்னிறமுற்ற
மைதிலீ	- சிதாதேவி
காஞ்சீ	- பொன்
காஞ்சீ	- ஒட்டியரணம் ஒன்று
நீலம்	- கறுத்த
மணியீ	- மண்பாண்டத்தை (உயர்வகை ரதன் கல்லை)
இவ	- அடைந்து எவ்வண்ணமோ அப்படியே
ஸுஸுபே	- தோன்றினான்.

सा पद्मग्रीहि हेमाभा रावणं जनकात्मजा ।

विद्युदघनमिवाविश्य शुशुभे तप्तभूषणा ॥

ஸா பத்மகௌரீ ஹேமாபா ராவணம் ஜனகாத்மஜா ।

வித்யுத் கந்மிவாவிஸ்ய ஸுஸுபே தப்தபூஷணா ॥

26
பத்ம கௌரீ - தாமரை மலரின் அழகுடையவளும்,
ஹேமாபா - பொன்நிறமுடையவளும்,
தப்த பூஷணா - ஜீவலிக்குமாபரணங்களையணிந்தவளுமான
ஸா ஜனகாத்மஜா - அந்த ஜானகி,
ராவணம் - ராவணனை
ஆவிய்ய - அடைந்து,
வித்யுத் - மின்னல்
கநம் இவ - மெகத்தை அடைந்து எப்படியோ அப்படியே
ஸுஸுபே - விளங்கினாள்.

तस्यवलक्षणता सा नीलाक्षी राक्षसेभ्यः ।

मायोमयत वैदेही गङ्गा कश्यप काञ्चनी ॥

தருப்ரவால ரக்தாஸா நீலாங்கம் ராக்ஷஸேஸ்வரம் ।

ப்ராஸோபயத வைதேஹி கஜம் கஷ்யேவ காஞ்சனி ॥

தரு ப்ரவாலரக்தா - (கோபத்தால்) இளந்தளிர் போல் சிவந்த நிறமுள்ள
ஸா வைதேஹி - அந்த ஜானகி
நீலாங்கம் - கருமேனியள்ளான
ராக்ஷஸேஸ்வரம் - ராக்ஷஸமன்னனை
காஞ்சனி - பொன்
கஷ்யா - கச்சை
கஜம் - ஓர் யானையை
இவ - எவ்வண்ணமோ அப்படியே
ப்ராஸோபயத - விளங்கச் செய்தாள்.

तस्या भूषणघोषेण वैदेह्या राक्षसेभ्यः ।

बभौ सघणलो नीलः सघोष इव तोयदः ॥

தஸ்யா பூஷண கோஷேண வைதேஹ்யா ராக்ஷஸேஸ்வரம் ।

பபௌ ஸசபலோ நீலஸஸகோஷ இவ தோயதஃ ॥

27
ராக்ஷஸேஸ்வரஃ - ராக்ஷஸமன்னன்
தஸ்யா - அந்த
வைதேஹ்யா - ஜானகியின்
பூஷண கோஷேண - ஆபரணங்களின் சப்தத்தால்
ஸசபலஃ - மின்னலுடன் கூடியதும்
ஸ கோஷஃ - முழங்குகிறதுமான

आरण्या काण्डम् - इन्द्रपद्मि इरिण्डाम् सांस्कम्

3441

நீலஃ - கரிய
தோயதஃ இவ - மெகம்போல
பபௌ - இருந்தான்.

उत्तमाङ्गव्यूता तस्याः पुष्पवृष्टिः समन्ततः ।

सीताया ह्रियमाणायाः पपात धरणीतले ॥

உத்தமாங்காச் ச்யுதா தஸ்யா: புஷ்பவ்ருஷ்டிஸ்ஸமந்தத: ।

ஸீதாயா ஹ்ரியமாணாயா: பபாத தரணீதலே ॥

28
ஹ்ரியமாணாயா: - துக்கிக்கொண்டு போகப்படுகிற
தஸ்யா: - அந்த
ஸீதாயா: - சீதா தேவியினது
உத்தமாங்காத் - சிரஸிலிருந்து
ச்யுதா - உதிர்ந்த
புஷ்பவ்ருஷ்டி: - பூமாரி
தரணீதலே - பூமியில்
ஸமந்தத: - நாலா பக்கங்களிலும்
பபாத - விழுந்தது.

सा तु रावणवेगेन पुष्पवृष्टिः समन्ततः ।

समाधूता दशग्रीव पुनरेवाभ्यवर्तत ॥

ஸா து ராவணவேகேந புஷ்பவ்ருஷ்டிஸ்ஸமந்தத: ।

ஸமாஹூதா தஸ்க்ரீவம் புநரேவாப்ய வர்த்தத ॥

29
ஸா - அந்த
புஷ்பவ்ருஷ்டி: து - பூமாரியும்
ராவண வேகேந - ராவணனது வேகத்தால்
ஸமந்தத: - எல்லாப் பக்கங்களிலும்
ஸமஹூதா - சிதறுண்டதாய்
தஸ்க்ரீவம் - ராவணன்மீது
புநரஹவ - மீளவும்
அப்யவர்த்தத - விழ்ந்தது.

अभ्यवर्तत पुष्पाणां धारा वैश्रवणानुजम् ।

नक्षत्रमाला विमलां मेरुं नगमिवोन्नतम् ॥

அப்யவர்த்தத புஷ்பாணாம் தாரா வைஸ்ரவணானுஜம் ।

நக்ஷத்ரமாலா விமலா மேரூம் நகமிவோந்நதம் ॥

30
புஷ்பாணாம் - புஷ்பங்களின்
தாரா - வர்ஷம்
வைஸ்ரவணானுஜம் - ராவணனை
உந்நதம் - உயர்ந்த

மேரும் நகம்	-	மேருபர்வதத்தை
விமலா	-	நிர்மலமான
நக்ஷத்ரமாலா	-	நக்ஷத்ரமண்டலம்
இவ	-	போல
அப்யவர்த்த	-	அடைந்தது.

चरणान्पुत्रं षष्ठं वेदेया रत्नभूषितम् ।

विद्युन्मण्डलसंकाशं पपात मधुरस्वरम् ॥

சரணான்ருபுரம் ப்ரஷ்டம் வைதேஹ்யா ரத்நபூஷிதம் ।

வித்யந்மண்டல ஸங்காஸம் பபாத மதுரஸ்வரம் ॥

சரணாத் ப்ரஷ்டம் - காலிலிருந்து நழுவி

வைதேஹ்யா - ஜானகியினுடைய

ரத்நபூஷிதம் - ரத்னங்களிழைத்த

நுபுரம் - சிலம்பு

வித்யந் மண்டல - மின்னற்கொடி போன்றதாய்

ஸங்காஸம்

மதுரஸ்வரம் - இனிய ஒலியுடன்

பபாத - வீழ்த்தது.

तां महोत्कामिकाशो दीप्यमानां स्वतेजसा ।

जहाराकाशमाविश्य सीता वैश्रवणानुजः ॥

தாம் மஹோல்காமிவாகாஸோ தீப்யமானாம் ஸ்வதேஜஸா ।

ஜஹாராகாஸமாவிஸ்ய சீதாம் வைஸ்ரவணானுஜஃ ॥

வைஸ்ரவணானுஜ - ராவணன்

ஆகாஸோ - ஆகாசத்தில்

மஹோல்காம் - விண்வீழ்க்கொள்ளி

இவ - போல்

ஸ்வதேஜஸா - தன்னொளியால்

தீப்யமானாம் - ஜ்வலிக்கும்

தாம் சீதாம் - அந்த சீதாதேவியை

ஆகாஸம் - ஆகாசத்தில்

ஆவிஸ்ய - புகுந்து.

ஜஹார - திருடிச் சென்றான்.

तस्यास्तान्यनिवर्णानि भूषणानि महौलैः ।

सद्योवाप्यवशीर्यन्त क्षीणास्तारा इवाम्बरात् ॥

தஸ்யாஸ்தான்யக்திவர்ணாநி பூஷணாநி மஹீதலே ।

ஸகோஷாஸ்யவஸீர்யந்த க்ஷீணாஸ்தாரா இவாம்பராத் ॥

தஸ்யா - அவளது

அக்தி வர்ணாநி - நெருப்புப் போன்ற

33

34

தானி	-	அந்த
பூஷணாநி	-	ஆபரணங்கள்
ஸகோஷாணி	-	சப்தித்துக்கொண்டு
அம்பராத்	-	ஆகாயத்தினின்று
க்ஷீணா	-	புண்ணியங்குன்றிய
தாரா	-	நக்ஷத்ரங்கள்
இவ	-	போல
மஹீதலே	-	பூமியில்
அவகீர்யந்த	-	சிதறி விழுந்தன.

तस्याः स्तनान्तरादृष्टौ हारस्ताराधिपद्युतिः ।

वेदेया निपतन् भाति गङ्गैव गगनाच्छ्रुता ॥

தஸ்யா: ஸ்தநாந்தராத் ப்ரஷ்டோ ஹாரஸ்தாராதிபத்யுதி: ।

வைதேஹ்யா நிபதன் பாதி கங்கேவ கநாந்ச்சுதா ॥

தஸ்யா - அந்த

வைதேஹ்யா - வைதேகியினது

தாராதிபத்யுதி: - சந்திரகாந்திகொண்ட

ஹாரம் - ஹாரம்

ஸ்தநாந்தராத் - மார்மிலிருந்து

ப்ரஷ்ட: - நழுவி

நிபதன் - விழுந்து

ககநாத் - ஆகாயத்தினின்று

சுதா - நழுவி

கங்கா இவ - கங்காநடுபோல்

பாதி - தோன்றிற்று.

उत्पातवाताभिहता नानाविजगणायुताः ।

मा भैरिति विधूताग्रा व्याजह्वरि पदपाः ॥

உத்பாதவாதாபிஹதா நாநாத்விஜகணாயுதா: ।

மா பைரிதி விதூதாக்ரா வ்யாஜஹ்ருரிவ பாதபா: ॥

உத்பந்நவாதாபி ஹதா: - இளம்பிய காற்றினால் மோதுண்டு

விதூதாக்ரா: - அசையும் நுளிகளையுடையவைகளாயும்

நாநாத்விஜகணாயுதா: - பல பறவைகள்களோடு கூடியவைகளான

பாதபா: - விருகங்கள்

மா பை: - 'தீ பயப்படாதே'

இதி - என்று

வ்யாஜஹ்ரு: இவ - சொல்வின போலும்.

नलिन्यो ध्वस्तकमलास्त्रस्तमीनजलेचराः ।

सखीनिव गतोच्छ्वासामन्वशोवन्त मैथिलीम् ॥

35

36

நலின்யோ த்வஸ்த கமலாஸ்த்ரஸ்தமீந ஜலேசரா: ।
ஸதீமிக கதோச்வலாஸா மன்வயோசந்த மைதிலீம் ॥

37

நலின்ய: - தாமரை ஓடைகள்
த்ரஸ்தமீந ஜலேசரா: - பயத்தால் அங்குமிங்கும் ஓடும் மீன் முதலிய
ஜந்துக்களையுடையவைகளாய்

த்வஸ்த கமலா: - ஆடி அசையும் தாமரை மலர்களையுடையவைகளாய்
கதோச்வலாஸாம் - துக்கத்தால் பெருமூச்சுற்ற
ஸதீம் - தோழியாகிய
மைதிலீம் - ஜானகியைக் குறித்து
அன்வயோசந்த இவ: - பரிதபித்தன போலும்.

समन्तादभिसंपत्यं सिंहव्याघ्रमुखाः ।

अन्वधावस्तदा रोषात् सीतां छायायुगमिनः ॥

ஸமந்தாதிஸம்பத்ய ஸிம்ஹவ்யாக்ர ம்ருகத்விஜா: ।

அந்வதாவஸ்ததா ரோஷாத் ஸீதாம் சாயாநுயுமின: ॥

38

ஸிம்ஹவ்யாக்ர - சிங்கங்கள், புலிகள், மான்கள், பசுடிகள்,
ம்ருகத்விஜா: -

ஸமந்தாத் - நாலாபக்கங்களிலிருந்து
அபிஸம்பத்ய - ஓடிவந்து,
சாயாநு காமின: - நிழலைத் தொடர்ந்தவைகளாய்
ஸீதாம் - சீதையை
ததா - அப்பொழுது
ரோஷாத் - சினத்தால்
அந்வதாவன் - தொடர்ந்து சென்றான்.

अलपपातासमुखाः शृङ्गच्छिन्नाबाहवः ।

सीतायां हियमाणायां विक्लिशन्तीव पर्वताः ॥

ஜல் ப்ரபாதாஸ்ர முகா: ஸ்ருங்கைகருச்சரித பாஹவ: ।

ஸீதாயாம் ஹரியமாணாயாம் விக்ரோஸந்தீவ பர்வதா: ॥

39

ஸீதாயாம் - சீதாதேவி
ஹரியமாணாயாம் - நிருடிக்கொண்டு போகப்படுகிறபோது
பர்வதா: - பர்வதங்கள்

ஜல் ப்ரபாதாஸ்ர முகா: - அருவிகளாகிற கண்ணீரொழுகும் முகம்
உடையவைகளாய்,
ஸ்ருங்கை: - சிகரங்களால்

உச்சரித பாஹவ: - உயர்வெடுக்கப்பட்ட கைகளையுடையவைகளாய்
விக்ரோஸந்தி இவ: - கதறினபோலும்.
ஹியமாணா வு வேஹீ ஷ்டா தினி திவாகர: ।

प्रविध्वस्तप्रः श्रीमानासीत् पाण्डुरमण्डलः ॥

ஆரண்ய காண்டம் - ஜும்பத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

3445

ஹரியமாணாம்து வைதேஹீம் த்ருஷ்ட்வா தீநோ திவாகர: ।

ப்ரவித்வஸ்தப்ரப: ஸ்ரீமாநாஸ்தி பாண்டரமண்டல: ॥

40

ஸ்ரீமாந் - பேரொளியுற்ற
திவாகர: - சூரியபகவான்
வைதேஹீம் - ஜானகியை
ஹரியமாணாம் - நிருடிக்கொண்டு போகப்படுகிறவளாய்,
த்ருஷ்ட்வா து - பார்த்ததும்,
தீந: - மனம் நொந்து
ப்ரவித்வஸ்தப்ரப: - ஒளிஞ்ன்றி
பாண்டர மண்டல: - பழுப்பு நிறமுற்ற மண்டலமுடையவராய்
ஆஸீத் - ஆனார்.

नास्ति धर्मः कुतः सत्यं नार्जवं नानुशंसता ।

यत्र रामस्य वेदेहीं मायां हसति रावणः ॥

நாஸ்தி தர்ம: குதஸ் ஸத்யம் நானுஸம் நானுஸம்ஸதா ।

யத்ர ராமஸ்ய வைதேஹீம் பர்யாம் ஹரதி ராவண: ॥

41

इति सर्वाणि भूतानि गणशः पर्यदेवयन् ॥

இதி ஸர்வாணி பூதாநி கணஸ: பர்யதேவயன் ।

ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமருடைய
பர்யாம் - மனைவியாகிய
வைதேஹீம் - ஜானகியை
ராவணன் - ராவணன்
ஹரதி - நிருடிச் செல்கிறான்.
யத்ர தர்ம: நாஸ்தி - இந்நிதர்மம் இல்லை.
ஸத்யம் - ஸத்தியம்
குத: - ஏது? (இல்லை)
ஆர்ஜவம் ந - நிபாயம் இல்லை;
அந்ருஸம்ஸதா ந - தயை இல்லை;
இநி - என்று
ஸர்வாணி பூதாநி - எல்லாப் பிராணிகளும்
கணஸ: - கூட்டங்கூட்டமாக
பர்யதேவயன் - புலம்பினே.

वित्रस्तका दीनमुखा रुद्रमुग्धगोतकाः ।

उद्धिष्योद्धिष्य नयनैरस्त्रपाताविलेक्षणाः ॥

வித்ரஸ்தகா தீநமுகா ருருதுர்ம்ருக போதக: ।

உத்திஷ்யோத்திஷ்ய நயநைரஸ்ர பாதாவிஸேஷணா: ॥

42

மருகபோதகா: - மான் குட்டிகள்
 வித்ரஸ்தகா: - பயந்தவைகளாய்
 தீநமுகா: - வாடிய முகமுடையவைகளாய்
 அஸ்ரபாதாவிஸேஷணா: - கண்ணீர் பெருகி கலங்கிய கண்களை
 உடையவைகளாய்.

நயநை: - கண்களால்
 உத்விச்சய உத்விச்சய - உயரவெடுத்துப் பார்த்துப் பார்த்து,
 ருருது: - அழுதன.

सुप्रवेपितगात्राश्च बभ्रुवर्षनदेवता: ।

விசின்தீர் உத் சீதா உயாது: உத்யாதமாம் ॥

ஸுப்ரவேபிதகாத்ராஸ்ச பபூவுர் வனதேவதா: ।
 வித்ரோஸந்தீம் த்ருடம் ஸீதாம் த்ருஷ்ட்வா துக்கம் ததாகதாம் ॥ 43
 வனதேவதா: - வனதேவதைகளும்
 ததா - அப்படியாய்.
 துக்கம் - துக்கத்தை
 கதாம் - அடைந்து
 த்ருடம் வித்ரோஸந்தீம் - கதறிக்கொண்டிருக்கும்
 ஸீதாம் - சீதையை
 த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
 ஸுப்ரவேபிதகாத்ரா: - மிக உடல் நடுங்கியவர்களாய்
 பபூவு: - ஆளார்கள்.

तां तु लक्ष्मण रामेति क्रोशन्तीं मधुरस्वरम् ।
 அவேஷமாணி் பஹுஸோ வேதேஹீ் தரணிதலம் ॥
 ச தாமாகுலகேசான்தா் விஸ்மூஉவிசேஷகாம் ।
 जहासलविनाशाय दशग्रीवो मनस्विनीम् ॥

ஸ தாமாகுல கேஸாந்தாம் விப்ரம்ருஷ்டவிஸேஷகாம் ॥
 ஜஹாராத்மவிநாஸாய தஸக்ரீவோ மனஸ்விநீம் ॥ 44
 தஸக்ரீவ: - தசக்ரீவன்,
 லக்ஷ்மண - 'ஏ' லக்ஷ்மணா
 ராம - 'ஏ' ராமா
 இதி - என்று
 மதுரஸ்வரம் - இனிய குரலில்
 க்ரோஸந்தீம் - கதறிக்கொண்டிருக்கிறவளும்,
 தரணிதலம் - பூமியை

பஹுஸ: - பல பக்கங்களிலும்
 அவேஷமாணாம் - விழித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவளும்,
 ஆகுல கேஸாந்தாம் - அவிழ்ந்து கிடக்கும் கூந்தலுடையவளும்,
 விப்ர ம்ருஷ்ட - அழிந்த திலகமுடையவளும்,
 விஸேஷகாம் - மகா பதிவ்ரதையுமான
 மனஸ்விநீம் - தந்த
 வைதேஹீம் - விதேக மன்னரின் திருமகளான
 ஸீதாம் து - சீதையையே
 ஆத்ம விநாஸாய - தனது அழிவிந்காக
 ஜஹார - திருடிச் சென்றான்.

ततस्तु सा चारुदती शुचिसिता विनाकृता बभ्रुजनेन मैथिली ।

அபச்யதீ ராஹலக்ஷ்மணாஸுமீ விவ்ரவக்ரா மயமாரபிஷிதா ॥

ததஸ்து ஸா சாருததீ ராசிஸ்மிதா விநாக்ருதா பந்துஜனேன மைதிலீ ।
 அபஸ்யதீ ராகவலக்ஷ்மணாஸுபென விவ்ரணவக்த்ரா பயபாரபீடிதா ॥ 46
 சாருததீ - அழகிய பற்களையுடையவளும்,
 ராசிஸ்மிதா - அழகிய புன்சிரிப்புள்ளவளுமான
 ஸா - அந்த
 மைதிலீ து - ஜானகியும்
 தத: - அப்பொழுது
 பந்து ஜனேன - பந்துஜனம் ஒருவரும் பக்கலில் இல்லாதவளாயும்
 விநாக்ருதா - ராமலக்ஷ்மணர்கள்-
 ராகவ லக்ஷ்மணை - இருவர்களையும்
 உபெள - காணாதவளாய்
 அபஸ்யதி - அழகிய பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு
 பயபாரபீடிதா - முகம் வெளுத்தவளாக ஆயினள்.
 விவ்ரண வக்த்ரா -

இத்யாஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
 சூத்ரவீம்ஸதி ஸ்ரீமதராமாயணம் ஸம்ஹிதசயாம் ஆரண்ய காண்டே
 ஸ்ரீத வித்ரோஸா நாம த்விபிஞ்சஸாய: ஸர்க: ॥

खमुत्पतन्त तं दृष्ट्वा मेयिनी जनकात्मजा ।

दुःखिता परमोदिस्या भये महति वतिनी ॥

கழுத்பதந்தம் தம் த்ருஷ்ட்வா மைதிலீ ஜனகாத்மஜா ।

துக்கிதா பரமோத்விக்கநா பயே மஹதி வர்தினீ ॥

ஜனகாத்மஜா - ஜனகர் திருமகளாகும்

மைதிலீ - ஸீதாதேவி

தம் - அவளை

கம் - ஆகாசத்தில்

உத்பதந்தம் - கிளம்பி போகிறவளாய்

த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,

பரமோத்விக்கநா - மிகவும் மனங்கலங்கி

மஹதி - பெரும்

பயே - பயத்தில்

வர்தினீ - மூழ்கியவளாய்

துக்கிதா - துயருற்றாள்.

रोषरोदनताम्राक्षी भीमाक्षं राक्षसाधिपम् ।

रुदती करुणं सीता हियमाणेदमब्रवीत् ॥

ரோஷ ரோதன தாம்ராக்ஷீ பீமாக்ஷம் ராக்ஷஸாதிபம் ।

ருததி கருணம் ஸீதா ஹரியமாணேதமப்ரவீத் ॥

ஹரியமாணா - கொண்டுபோகப்படும்

ஸீதா - சீதாதேவி

கருணம் - பரிதாபமாய்

ருதந்தி - அழுதுகொண்டு,

ரோஷ ரோதன - கோபத்தாலும் அழுகையாலும் சிவந்த

தாம்ராக்ஷீ - கண்களுற்றவளாகி

பீமாக்ஷம் - கறுகண்ணனாகிய

ராக்ஷஸாதிபம் - ராக்ஷஸ மன்னனைப் பார்த்து

இதம் - பின்வருமாறு

அப்ரவீத் - மொழிந்தாள்.

न व्यपन्नपसे नीच कर्मणानेन रावण ।

अत्र विरहिता यन्मां चोरयित्वा पलायसे ॥

ந வ்யபத்ரபஸே நீச கர்மாணாநேந ராவண ।

பர்த்ரா விரஹிதம் யந்மாம் சோரயித்வா பலாயஸே ॥

यः

பர்த்ராவிரஹிதம் - 'எந்த நீ

மாம் - கணவனை விட்டு தனியாயிருந்த

சோரயித்வா - திருடிக்கொண்டு,

பலாயஸே - ஒடுகிறாயோ,

அநேந - இந்த

கர்மணா - காரியத்தால்,

நீச - அற்பு

ராவண - ராவணா

ந வ்யபத்ரபஸே - நீ வெட்கப்படாதிருக்கிறாயே!

त्यय नूनं दुष्टात्मन् शूरणा हर्तुमिच्छता ।

ममापवाहितो भर्ता मृगरूपेण मायया ॥

தவையவ நூநம் துஷ்டாத்மன் பீருணா ஹர்துமிச்சதா ।

மமாபவாஹிதோ பர்தா ம்ருகரூபேண மாயயா ॥

துஷ்டாத்மன் - 'கொடியவனே!

ஹர்தம் - திருட

இச்சதா - நினைத்தவனும்

பீருணா - பயங்காளியுமான

தவயா ஏவ - உன்னாலேயே

மாயயா - மாயையால்

ம்ருகரூபேண - மாணுருக்கொண்டு

மம - எனது

பர்தா - கணவர்

அபவாஹித: - அப்புறப்படுத்தப்பட்டார்;

நூநம் - இது நிச்சயம்.

यो हि मामुद्यतस्त्रातुं सोऽप्ययं विनिपातितः ।

गुधराजः पुराणोऽसी शत्रुस्य सखा मम ॥

யோ ஹி மாமுத்யதஸ்த்ராதும் ஸோஃப்யயம் விநிபாதித: ।

க்ருத்ராஜ: புராணோஸீஸௌ ஸ்வஸூரஸ்ய ஸகா மம ॥

ய: - 'எந்த

அஸௌ - இந்த

புராண: - வயது முதிர்ந்தவரும்

மம - எனது

ஸ்வஸூரஸ்ய - மர்மனாரது

ஸகா - தோழனுமான

க்ருத்ராஜ: - கழுக்கரகம்,

மாம் த்ரானும் - என்னை ரகசிக்க

உதயத: முயவந்தாரே,
ஸ: அந்த
அயம் அபி இவரும்
விதிபாதித: விழ்த்தப்பட்டார்.

परम खलु ते वीर्य दह्यते शशसाधयम् ।

विश्वस्य नामधेयं हि युद्धे नहि सं जिता त्वया ॥

பரமம் கலு தே வீர்யம் த்ருஸ்யதே ஶக்ஷஸாதயம் ।
விஸ்வஸ்ய நாமதேயம் ஹி யுத்தே நஸம்யி ஜிதா த்வயா ॥

ராக்ஷஸாதயம் - இராக்ஷதப்பதரே
தே - உஷு
வீர்யம் - வீர்யம்
பரமம் கலு - மிகச்சிறந்ததாகவே
த்ருஸ்யதே - காணப்படுகிறது.
த்வயா - உன்னால்
நாமதேயம் - பெயரை
விஸ்ராவ்ய - கூறி,
யுத்தேந - போர்செய்து
அஸ்மி - நான்
ஜிதாஹி - ஜயிக்கப்பட்டேனல்லவா!

ईदं गहितं कर्म कथं कृत्वा न लज्जसे ।

त्रियास्य हरणं नीच रहिते तु प्रसस्य च ॥

ஈத்ருஸம் ஈஹிதம் கர்ம கதம் க்ருத்வா ந லஜ்ஜஸே ।

ஸ்த்ரியாஸ்ச ஹரணம் நீச ரஹிதே து ப்ரஸ்ய ச ॥

நீச - அற்பு!
பரஸ்ய - அபலானுடைய
ஸ்த்ரியா: ச - மனைவியை
ரஹிதேது - ஒருவருமில்லாத சமயத்திலும்
ஹரணம் - திருடுகிறதாகிய
ஈத்ருஸம் - இப்படிப்பட்ட
ஈஹிதம் - நிந்தனையான
கர்ம ச - காரியத்தையே
க்ருத்வா - செய்துவிட்டு
கதம் - எப்படி
ந லஜ்ஜஸே - நீ வெட்கப்படாதிருக்கின்றனா!

कथयिष्यन्ति लोकेषु पुनः कर्म कुतितम् ।

सुनृशंसमधमिषं तव शीघ्रवीर्यमानिनः ॥

8

7

அரண்ய காண்டம் - ஜம்பவந்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

3451

கதயிஷ்யந்தி லோகேஷு புன: கர்ம க்ருதிதம் ।
ஸு த்ருஸம்ஸ மதர்மிஷ்டம் தவ ஸென்ஸய்யமாதிந: ॥

ஸென்ஸய்ய மாதிந: - வீர்யவாஸென்ச சொல்லிகொள்ளும்
தவ - உஷு
கர்ம - செயலை
க்ருதிதம் - அற்பமாதாபும்
ஸுத்ருஸம்ஸம் - மிகக் கொடியதாகும்
அதர்மிஷ்டம் - தர்மவிரூத்தமானதாகவும்
லோகேஷு - உலகங்களில்
புருஷா: - ஜனங்கள்
கதயிஷ்யந்தி - ஆற்றுவார்கள்.

चिक् ते शीर्य च सत्त्वं च यत्तं कथितवोस्तदा ।

कुलाशेषकरं लोके चिक् ते चारित्र्यीदृशम् ॥

தித் தே ஸென்ஸம் ச ஸத்வம் ச யத்வம் கதிதவாஸ்ததா ।

குலாக்ஷேஸகரம் லோகே தித் தே சாரித்ரயீத்ருஸம் ॥

ததா - இதற்கு முன்
த்வம் - நீ
யத் - எனது
கதிதவாஸ் - பெருமையாய்ச் சொல்லினையோ, அந்த
தே - உஷு
ஸென்ஸம் ச - வீர்யத்தையும்,
ஸத்வம் ச - பலத்தையும்
திக் - கூடு
தே - உஷு
லோகே - உலகத்தில்
ஈத்ருஸம் - இப்படிப்பட்ட
குலாக்ஷேஸகரம் - குலத்திற்கு சாபத்தை விளைவிக்கிற
சாரித்ரம் - நடத்தையை
திக் - கூடு.

कि कर्तुं शक्यमेव हि यज्जनेनैव धावसि ।

मुहूर्तमपि तिष्ठ त्वं न जीवन् प्रतिपास्यसि ॥

கிம் கர்தும் ஶக்யமேவம் ஹி யஜ்ஜநேநைவ தாவஸி ।

முஹூர்தமபி திஷ்ட த்வம் ந ஜீவன் ப்ரதிபாஸ்யஸி ॥

ஏவம் - இப்படி
ஜுவேந ஏவ - வேகமாகவே
தாவஸி - நீ ஓடுகின்றனை.
யத் ஹி - என்றாலும்

10

கிம்கர்தும் - என்ன செய்ய
 ஸக்யம் - உன்னால், முடியும்?
 முஹூர்த்தம் அபி - கூடினநேரமாவது
 திஷ்ட - தாமதித்துப் பார்,
 த்வம் - நீ
 ஜீவன் - உயிருடன்
 ந ப்ரதியாஸ்யஸி - திரும்பிப் போக மாட்டாய்.
 न हि क्षुष्यथं प्राप्य तयोः पार्थिवपुत्रयोः ।
 ससैन्योऽपि समर्थस्त्वं मुहूर्तमपि जीवितुम् ॥

ந ஹி க்ஷுஷ்யதம் ப்ராப்ய தயோ: பார்திவ புத்ரயோ: ।
 ஸ சைந்யோ:பி ஸமர்தஸ்த்வம் முஹூர்த்தமபி ஜீவிதும் ॥
 தயோ: - 'அவ்விரண்டு
 பார்திவ புத்ரயோ: - சக்கிரவர்த்தி குமாரர்களுடைய
 க்ஷுஷ்யதம் - கண்களுக்கு புலப்படுவதை
 ப்ராப்ய ஹி - அடைந்தால்,
 த்வம் - நீ
 ஸ சைந்ய: - சைன்யங்களோடு கூடினவனாய்
 அபி - இருந்தபோதிலும்
 முஹூர்த்தம் அபி - ஒரு முகூர்த்தம்கூட
 ஜீவிதும் - உயிரோடிருக்க
 ஸமர்த: ந - வல்லவனாகாய்.

न त्वं तयोः शरस्पर्शं शक्तः सोढुं कथंचन ।

वने प्रज्वलितस्यैव स्पर्शमग्नेर्विहंगमः ॥

ந த்வம் தயோ: ஸரஸ்பர்ஸம் ஸக்த: ஸோடும் கதஞ்சன ।

வனே ப்ரஜ்வலிதஸ்யேவ ஸ்பர்ஸ மக்நேர்விஹங்கம: ॥

வனே - 'காட்டில்
 விஹங்கம: - ஓர் பறவை
 ப்ரஜ்வலிதஸ்ய - கொழுந்துவிட்டெரியும்,
 அக்நே: - தீயினது
 ஸ்பர்ஸம் - ஸ்பர்சத்தை
 இவ - எவ்வண்ணமோ அப்படியே
 த்வம் - நீ
 தயோ: - அவ்விருவர்களுடைய
 ஸரஸ்பர்ஸம் - என்ன வீழ்சியை
 கதஞ்சன - என்ன பாடுபட்டாலும்
 ஸோடும் - பொறுக்க
 ஸக்த: ந - முடிந்தவனாகாய்.

11

12

साधु कृत्वात्मनः पथ्य साधु मां मुख रावण ॥

ஸாது க்ருத்வாத்மன: பத்யம் ஸாது மாம் முஞ்ச ராவண ॥
 ராவண - 'ராவணா!
 ஸாது - போனது போகட்டும்.
 ஆத்மன: - தனக்கு
 பத்யம் - நன்மையை
 க்ருத்வா - தேடிக்கொண்டு,
 மாம் - என்னை
 ஸாது - நியாயமாய்
 முஞ்ச - வீட்டுவிடு.

मत्प्रघर्षणरुष्टो हि भ्रात्रा सह पतिर्मम ।

विधास्यति विनाशाय त्वं मां यदि न मुखसि ॥

மத் ப்ரதர்ஷணருஷ்டோ ஹி ப்ராத்ரா ஸஹ பதிர்மம ।

விதாஸ்யதி விநாஸாய த்வம் மாம் யதி ந முஞ்சஸி ॥

மாம் - 'என்னை
 த்வம் - நீ
 முஞ்சஸி ந யதி - விடாமற்போனால்
 மம - எனது
 பதி: - கணவர்
 ப்ராத்ரா - தம்பியோடு
 ஸஹ - கூட

மத் ப்ரதர்ஷணருஷ்ட: - என்ன திருடினதில் சினங்கொண்டவராய்,
 விநாஸாயஹி - உன்னைக் கொல்வதற்குத்தான்
 விதாஸ்யதி - தீர்மானிப்பார்.

येन त्वं व्यवसायेन बलान्मा हतुमिच्छामि ।

व्यवसायः स ते नीच भविष्यति निरर्थकः ॥

யேந த்வம் வ்யவஸாயேந பலாண்மாம் ஹர்து மிச்சஸி ।

வ்யவஸாய: ஸ தே நீச பவிஷ்யதி நிர்தக: ॥

த்வம் - 'நீ
 யேந வ்யவஸாநே - எந்த எண்ணத்தால்
 மாம் - என்னை
 ப்லாத் - பலாத்காரமாய்
 ஹர்தும் - திருடிச்செல்ல
 இச்சஸி - துணிந்திருக்கிறாயோ,
 நீச - அற்ப!
 தே - உனது

15

ஸ: அந்த
 வ்யவஸாய: பிரயாசை
 நிராத: பிரயோஜனமற்றதாக
 பவிஷ்யதி ஆகப்போகிறது.
 न ह्यहं तमपश्यन्ती भर्तारं विबुधोपमम् ।
 उत्सहं शत्रुवशगा प्राणान् धारयितुं चिरम् ॥

ந ஹயஹம் தமபர்யந்தீ பந்தாரம் விபுதோபமம் ।
 உத்ஸஹே ஸத்ருவஸகா ப்ராணான் தஹயிதும் சிரம் ॥

அஹம் - நான்
 விபுதோபமம் - தேவருக்கொப்பான
 தம் - அந்த
 பந்தாரம் - கணவரை
 அபர்யந்தீ - காணாதவனாய்
 ஸத்ருவஸகா: - சத்ருவசத்தில் சிக்கிக் கொண்டவனாய்;
 ப்ராணான் - உயிரை
 சிரம் - வெகுகாலம்
 தாரயிதும் - வைத்திருக்க
 ந ஹி உத்ஸஹே - ஒருநாளும் மாட்டேன்.

न नूनं चात्मनः श्रेयः पश्यं वा समवेक्षसे ।
 मृत्युकाले यथा मर्त्यो विपरीतानि सेवते ॥

ந நூநம் ச ஆத்மன: ஸ்ரேய: பத்யம் வா ஸமவேக்ஷஸே ।
 ம்ருத்யுகாலே யதா மர்த்யோ விபரீதாநி ஸேவதே ॥

மர்த்ய: - 'ஒரு மானிடன்'
 ம்ருத்யுகாலே - சாகும்வேளைவந்தபொழுது
 விபரீதாநி - அடாத காரியங்களை
 ஸேவதே யதா - செய்கிறதுபோல,
 ஆத்மன: - தனது
 ஸ்ரேய: ச - கேழ்மத்தையும்
 பத்யம் வா - ஹித்தையும்
 நூநம் - இப்பொழுது
 ஸமவேக்ஷஸே ந - நீ லக்ஷியம் செய்யாதிருக்கின்றன.

मुमूर्षुणा हि सर्वेषां यत् पश्यं तन्न रोचते ।
 पश्याम्यद्य हि कण्ठे त्वां कालपाशावपाशितम् ॥

முமூர்ஷுணாம் ஹி ஸர்வேஷாம் யத் பத்யம் தன்ன ரோசதே ।
 பர்யாம்யத்ய ஹி கண்டே த்வம் காலபாஸாவபாஸிதம் ॥

16

17

18

முமூர்ஷுணாம் - காவல்விட்டனவர்களுக்கு
 ஸர்வேஷாம் ஹி - எல்லோருக்கும்
 பத்யம் - தன்மை
 யத் - எதுவோ,
 தத் - அது
 ந ரோசதே - மிகக்காது.
 அத்ய ஹி - இப்பொழுதோ
 த்வம் - உன்னை,
 கண்டே - கழுத்தில்
 கால பாஸாவ - காலபாசத்தால் கருக்கிடப்பட்டவனாய்
 பாஸிதம் - நாள், நினைக்கிறேன்.

यथा चरन्सिन् मयस्थाने न विभेति दशानन ।
 अयं क्षिण्मयान् हि त्वं संपश्यसि महीरुहान् ॥

யதா சர்ஸின் மயஸ்தானே ந விபேதி டஸானந ।
 வ்யத்தம் ஹிரண்மயான் ஹி த்வம் ஸம்பர்யஸி மஹிருஹான் ॥

தஸானந - 'ஒராவணா'
 அஸின் - இந்த
 பயஸ்தானே - பயப்பட வேண்டிய இடத்தில்
 விபேதி ந - நீ பயப்படாமலிருக்கின்றனை.
 யதா ச - அதனால்
 த்வம் - நீ
 மஹிருஹான் ஹி - விரிசுங்களையெல்லாம்
 ஹிரண்மயான் - பொன்மயமாகிருப்பவகளாய்
 ஸம்பர்யஸி - நினைக்கின்றனை.
 வ்யத்தம் - இது நிச்சயம்.

नदीं वीतरणीं घोरां रुधिरीघप्रवाहिनीम् ।
 असिपन्नवनं चैव भीमं पश्यसि रावण ॥

நதீம் வைதரணீம் கோராம் ருதிரேளக ப்ரவாஹிநீம் ।
 அஸிபத்ரவனம் சைவ பீமம் பர்யஸி ராவண ॥

ராவண - 'ராவணா'
 ருதிரேளக ப்ரவாஹிநீம் - ரத்தவெள்ளமோடுகிற
 கோராம் - அஸுஹ்யமான
 வைதரணீம் - நரகத்திலிருக்கும் வைதரணியெனும்
 நதீம் ச - நதியையும்,
 பீமம் - பயங்கரமான

20

அஸிபத்ர வனம் ஏவ - கத்திகளையே இலைகளாகவுடைய

பம்யஸி - இது அனுபவிக்கப் போகின்றன.

सप्तकाञ्चनपुष्पा च वैद्यप्रवरच्छदाम् ।

इक्षुसि शास्मलीं तीक्ष्णभायसिः कण्टकैश्चिताम् ॥

தப்தகாஞ்சனபுஷ்பாம் ச வைடூர்ய ப்ரவரச்சதாம் ।

தீரக்ஷ்யஸே ஸால்மலீம் தீக்ஷணையஸை: கண்டகை: சிதாம் 21

தப்தகாஞ்சனபுஷ்பாம் - தீவலிக்கும் பொன்புஷ்பங்களையுடையதும்,

வைடூர்ய ப்ரவரச்சதாம் - சிறந்த வைடூர்ய இலைகளையுடையதும்

தீக்ஷணை: - கூரிய

ஆயஸை: கண்டகை: - இருப்புமுட்களால்

சிதாம் - நிறைந்துள்ளதுமான

ஸால்மலீம் - நரகத்திலுள்ள சால்மலி என்னும் தூணை

தீரக்ஷ்யஸே - அனுபவிக்கப் போகின்றன.

न हि त्वमीदृशं कृत्वा तस्यालोकं महात्मनः ।

धरितुं इक्षुसि चिरं विषं पीत्वेव निर्घृणः ॥

ந ஹி த்வமீத்ருஸம் க்ருத்வா தஸ்யாலீகம் மஹாத்மன: ।

தரிதும் ஸக்ஷ்யஸி சிரம் விஷம் பீத்வேவ நிர்க்ருண: 22

த்வம் - நீ

தஸ்ய - அந்த

மஹாத்மன: - மகாத்மாவிற்கு

ஈத்ருஸம் - இப்படிப்பட்ட

அலீகம் - அபராதத்தை

க்ருத்வா - செய்துவிட்டு,

நிர்க்ருண: - சாகத் துணிந்தவன்,

விஷம் - விஷத்தை

பீத்வா - குடித்து

இவ - எப்படியோ அப்படியே

சிரம் - வெகுசாலம்

தரிதும் ஹி - உயிருடனிருக்கவே,

ஸக்ஷ்யஸி ந - முடியாது.

बद्धस्त्वं कालपाशेन दुर्निवारेण रावण ।

वय गतो लण्यसे शर्म भर्तुर्मम महात्मनः ॥

பத்தஸ்த்வம் காலபாஸேன துர்நிவாரேண ராவண ।

க்வ கதோ லபஸ்யஸே ஸாம் பர்துர் மம மஹாத்மன: 23

ராவண - 'ராவணா'

துர்நிவாரேண - தடுக்க முடியாத

காலபாஸேன - காலபாசத்தால்

பத்த: - கட்டுண்ட.

த்வம் - நீ

மம - எனது

மஹாத்மன: - மகாத்மாவாகிய

பர்து: - கணவரை விட்டு

க்வ - எங்கு

கத: - ஒடியவனாம்

ஸாம் - பாதுகாப்பை

லபஸ்யஸே - அடையப் போகின்றனை.

निमेषान्तरमात्रेण विना भूतसमाह्वे ।

राक्षसा निहता येन सहस्राणि चतुर्दश ॥

நிமேஷாந்தர மாத்ரேண விநா பூதர மாஹுவே ।

ராக்ஷஸா நிஹதா யேந ஸஹஸ்ராணி சதுர்தஸ 24

स ययं राघवो वीरः सर्वास्रकुशलो बली ।

न त्वां हन्याच्छरस्सीक्षीरिष्ठभार्यापहारिणम् ॥

ஸ கதம் ராகவோ வீர: ஸர்வாஸ்த்ரகுஸலோ பலி 25

நத்வாம் ஹன்யாச் சரைஸ தீக்ஷணரிஷ்டபார்யாபஹாரிணம் ॥

யேந - 'எவரால்'

ஆஹுவே - போரில்

நிமேஷாந்தர மாத்ரேண - ஒரு நொடிப்பொழுதில்

ப்ராதரம் விநா - தம்பியுமின்றி

ஸஹஸ்ராணி சதுர்தஸ - பதினான்கு ஆயிரம்

ராக்ஷஸா: - அரக்கர்கள்

நிஹதா: - மடிக்கப்பட்டார்களோ,

ஸ: - அந்த

ஸர்வாஸ்த்ர குஸல: - எல்லா அஸ்திரங்களிலும் தேர்ந்தவரும்

பலி - பலசாலியும்

வீர: - தனி வீரனுமாகிய

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்

இஷ்டபார்யாப - தருமபத்தியைத் திருடியவனாகிய

ஹாரிணம் - உன்னை

த்வாம் - கூரிய

தீக்ஷண: - பாணங்களால்

சரை: -

கதம் - எப்படி
ந ஹன்யாத் - கொல்லாதிருப்பார்.
एतच्चान्यच्च परस्वैदेहि राक्षसाणां ।
भयशोकसमाविष्टा कर्णं विललाप ह ॥
ஏதச்சான்யச்ச பருஷம் வைதேஹி ராக்ஷஸாங்ககா ॥
பயசோக ஸமாவிஷ்டா கருணம் விலலப ஹ ॥
ராவணாங்ககா - ராவணன் மடியிலிருக்கும்
வைதேஹி - ஜானகி
பயசோக ஸமாவிஷ்டா - பயத்தாலும் துக்கத்தாலும் மெய்மறந்தவனாய்
ஏதத் ச - மேற்கண்டதும்
அன்யத் ச - இன்னும் பலவிதமுமான
பருஷம் - நித்தனைச் சொல்வை
கருணம் ஹ - பரிதாபமாகவே,
விலலாப - சொன்னான்.

तथा भृशतः बहु चैव माषिणीं विलापयुं कर्णं च मासिनीम् ।

जहार पापः कर्णं विवेष्टी नृणात्मजामागतयात्रवेयुम् ॥

ததா ப்ருசார்தாம் பஹு சைவ பாஷினீம்
விலாப பூர்வம் கருணம் ச பாமிநீம் ।

ஐஹார பாப: கருணம் விவேஷ்டதீம்
ந்ருபாத்மஜாம் ஆகதகாத்ரவேபதும் ॥

பாப: - அந்தப் பாவி
ததா - அப்படி
ப்ருசார்தம் - மிகத்துயரமுற்று
பஹு ச ஏவ - பலவாறு
விலாப பூர்வம் - புலம்பிக்கொண்டு
கருணம் - பரிதாபமாய்
பாஷினிம் ச - பேசுகிறவனும்
ஆகத காத்ர வேபதும் - உடல் நடுக்கமுற்று
கருணம் - தீனமாய்
விவேஷ்டதீம் - மனம் துடிப்பவனான
ந்ருபாத்மஜாம் - மன்னர் திருமகளாகிய
பாமிநீம் - கட்டழகியை
ஐஹார - கவர்ந்து சென்றான்.

இத்யான்ஞே நூநம் ஈரமயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதூர்வீம்ஸதி ஸுதூர்வீகாயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
ராவணபந்தஸ்தம் தம த்ரிபஞ்சஸு: ஸங்க: ॥

28

27

சதுஷ்பஞ்சஸு: ஸங்க: - 54

लियमाणा तु वेदेहि कंचिभायमपश्यती ।

ददर्श गिरिशृङ्गस्थान् पथ वानरपुंगवान् ॥

ஹரியமாணா து வைதேஹி கஞ்சின்னாதமபர்யதி ।

ததர்ஸ கிரிஸ்ருங்கஸ்தான் பஞ்ச வானரபுங்கவான் ॥

ஹரியமாணா - திருடிக்கொண்டு போகப்படும்
வைதேஹி து - ஜானகியும்
நாதம் - காப்பவர்
கஞ்சித் - ஒருவரையும்
அபர்யதி - காணாதவளாய்
கிரிஸ்ருங்கஸ்தான் - கிரிமலைச்சிகரத்திலிருந்த
பஞ்ச - ஐந்து
வானரபுங்கவான் - வானரோத்தமர்களை
ததர்ஸ - கண்டாள்.

तेषां मध्ये विशालाक्षी कौशेयं कनकप्रभम् ।

उत्तरीयं वरारोहं शुभान्याभरणानि च ॥

தேஷாம் மத்த்யே விசாலாக்ஷீ கௌசேயம் கனகப்ரபம் ।

உத்தரீயம் வராரோஹா ஸுபான்யாபரணானி ச ॥

मुमोच यदि रामाय शंसेयुरिति मैथिली ॥

முமோச யதி ராமாய ஸம்ஸேயுரிதி மைதிலீ ।

விசாலாக்ஷீ - அகன்ற கண்களையுடைய
வராரோஹா - ஸ்திரீர்த்னமாகும்
மைதிலீ - ஜானகி
ஸுபானி - சிறந்த
ஆபரணாநி - ஆபரணங்களை
கனகப்ரபம் - பொன்னிறமுற்ற
கௌசேயம் - பட்டு
உத்தரீயம் ச - மேலாடையையும் சேர்த்து
ராமாய - ஸ்ரீராமருக்கு
ஸம்ஸேயு: - அறிவிப்பார்கள்
இதி - என்று
யதி - அதனால்
தேஷாம் மத்த்யே - அவர்கள் மத்தியில்
முமோச - எறிந்தான்.

1

2

वस्त्रमुत्सृज्य तन्मध्ये निक्षिप्तं सहस्रपुष्पम् ।
संभ्रमायु दशदीवस्तत् कर्म न स बुद्धवान् ॥

வஸ்த்ரமுத்ஸ்ருஜ்ய தன்மத்யே நிக்ஷிப்தம் ஸஹ ஸ்ரஷணம் ।
ஸம்ப்ரமாது தஸகீவஸ்தத் கர்ம ந ஸ புத்தவான் ॥

தன்மத்யே - அவர்கள் மத்தியில்
வஸ்த்ரம் - ஆடையை
உத்ஸ்ருஜ்ய - கிழித்து
ஸஹ பூஷணம் - ஆபரணங்களோடு
நிக்ஷிப்தம் - எறியப்பட்டதாகிற
தத் கர்ம - அந்தக் காரியத்தை
ஸ: - அந்த
தஸகீவ: - தசகீவன்
ஸம்ப்ரமாத்து - கலவரத்தால்
ந புத்தவான் - அறியவில்லை.

पिक्वाक्षास्तां विशालाक्षीं नेत्रैरनिमिषैरिव ।

विश्वोशन्तीं तथा सीतां ददृशुवनरर्षभा: ॥

பிங்காக்ஷாஸ்தாம் விஸாலாக்ஷீம் நேத்ரையநிமிஷையிவ ।

விக்ரோஸந்தீம் ததா ஸீதாம் தத்ருஸா வாணரர்ஷபா: ॥

பிங்காக்ஷா: - சிவந்த கண்களையுடைய
வாணரர்ஷபா: - வானரோத்தமர்கள்
ததா - அவ்வாறு
விக்ரோஸந்தீம் - அழுதுகொண்டிருக்கும்,
விஸாலாக்ஷீம் - அகன்ற கண்களையுடைய
தாம் - அந்த
ஸீதாம் - சீதாதேவியை
நேத்ரை: அநிமிஷை: - கண்ணிமையாது

இவ
தத்ருஸா: - பார்த்தார்கள்.

स च पश्यामतिक्रम्य लङ्कांममिमुखः पुरीम् ।

जगाम रुदतीं गृह्य वेदेहीं राक्षसेश्वरः ॥

ஸ ச பம்பா மதிக்க்ரமய லங்காமபிமுக: புரீம் ।

ஜகாம ருததீம் க்ருஹ்ய வைதேஹீம் ராக்ஷஸேஸ்வர: ॥

ஸ: - அந்த
ராக்ஷஸேஸ்வர: - அரக்க மன்னன்,
ருததீம் - அழுதின்ற
வைதேஹீம் - ஜானகியை

3

4

5

அரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

3461

க்ருஹ்ய - எடுத்துக்கொண்டு,
பம்பா - பம்பாநதியை
அதிக்க்ரமய - கடந்து,
லங்காம் புரீம் - இலங்கா நகரை
அபிமுக: ச - நோக்கியே
ஜகாம - சென்றான்.

सी जहार सुसंहस्य रावणो मृत्युमात्मनः ।

उत्सञ्जेनैव भुजग्रीं तीक्ष्णदंष्ट्रं महाविषाम् ॥

தாம் ஜஹார ஸுஸம்ஹ்ருஷ்டோ ராவணோ ம்ருத்யுமாத்மன: ।

உத்ஸங்கேநேவ புஜகீம் தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரம் மஹாவிஷாம் ॥

ராவண: - ராவணன்
ஸுஸம்ஹ்ருஷ்ட: - மகா சந்தோஷம் கொண்டவனாய்,
ஆத்மன: - தனக்கு
ம்ருத்யும் - எமனும்
தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரம் - கூரிய பற்களுடையதும்,
மஹாவிஷாம் - கொடும் விஷமுடையதுமான்
புஜகீம் - பாம்புமாகிற
ராம் - அவளை
உத்ஸங்கேந ஏவ - மடிவிலேயே
மஹார - எடுத்துச் சென்றான்.

मानि सरितः शिलान् सरांसि च विहायसा ।

स क्षिप्रं समतीयाय शस्त्रापादिव व्युतः ॥

வநாநி ஸரித: ஸைலான் ஸ்ராம்ஸி ச விஹாயஸா ।

ஸ க்ஷிப்ரம் ஸமதீயாய ஸர்ஸாபாதிவ ச்யுத: ॥

ஸ: - அவன்
வநாநி - காடுகளையும்,
ஸரித: - ஆறுகளையும்,
ஸைலான் - மலைகளையும்,
ஸ்ராம்ஸி ச - தடாகங்களையும்
விஹாயஸா - ஆகாசமார்க்கமாய்
க்ஷிப்ரம் - விரைவில்
சாபாத் - வில்வினின்ற
ச்யுத: - விடப்பட்ட
ஸர: இவ - பாணம்போல்
ஸமதீயாய - கடந்தான்.

तिमिनक्रनिकेतं तु वरुणाख्यमक्षयम् ।

सरितां शरणं गत्वा समतीयाय सागरम् ॥

वस्त्रमुत्पुज्य तन्मध्ये निक्षिप्तं सहस्रपणम् ।

संभ्रमातु दशरीवस्तत् कर्म न स बुद्धवान् ॥

வஸ்த்ரமுத்ஸுருஜ்ய தன்மத்யே நிக்ஷிப்தம் ஸஹ பூஷணம் ।

ஸம்ப்ரமாத்து தஸக்ரிவஸ்தத் கர்ம ந ஸ புத்தவான ॥

தன்மத்யே - அவர்கள் மத்தியில்

வஸ்த்ரம் - ஆடையை

உத்ஸுருஜ்ய - கிழித்து

ஸஹ பூஷணம் - ஆபரணங்களோடு

நிக்ஷிப்தம் - எறியப்பட்டதாகிற

தத் கர்ம - அந்தக் காரியத்தை

ஸ - அந்த

தஸக்ரிவ - தசக்ரிவன்

ஸம்ப்ரமாத்து து - கலைவரத்தால்

ந புத்தவான் - அறியவில்லை.

पिङ्गलास्तां विशालाक्षीं नेत्रैरनिमिषैरिव ।

विकीर्णतीं तथा सीतां ददृशुर्वानरर्षभाः ॥

பிங்கலாஸ்தாம் விஸாலாக்ஷீம் நேத்ரரைநிமிஷைரிவ ।

விக்ரோஸந்தீம் ததா ஸீதாம் தத்ருஸூர் வானாரர்ஷபா ॥

பிங்கலாக்ஷா - சிவந்த கண்களையுடைய

வானாரர்ஷபா - வானரோத்தமர்கள்

ததா - அவ்வாறு

விக்ரோஸந்தீம் - அழுதுகொண்டிருக்கும்,

விஸாலாக்ஷீம் - அகன்ற கண்களையுடைய

தாம் - அந்த

ஸீதாம் - சீதாதேவியை

நேக்ரை - அநிமிஷை - கண்ணிமையாது

இவ

தத்ருஸூ - பார்த்தார்கள்.

स च पश्यामविश्रम्य तद्धामभिमुखः पुरीम् ।

जगाम रुदतीं गृह्य दैदेहीं राक्षसेश्वरः ॥

ஸ ச பம்பா மதிக்ரம்ய லங்காமபிமுக: புரீம் ।

ஜகாம ருததீம் க்ருத்ய வைதேஹீம் ராக்ஷஸேஸ்வர: ॥

ஸ - அந்த

ராக்ஷஸேஸ்வர - அரக்க மன்னன்,

ருததீம் - அழுகின்ற

வைதேஹீம் - ஜானகியை

3

4

5

ஸ்ரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

3461

க்ருஹ்ய - எடுத்துக்கொண்டு,

பம்பாநதியை - பம்பாநதியை

அதிக்ரம்ய - கடந்து,

லங்காம் புரீம் - இலங்கா நகரை

அபிமுக: ச - நோக்கியே

ஜகாம - சென்றான்.

तां जहार सुसह्यो रावणो मृत्युमात्मनः ।

उत्सङ्गेनैव भुजगं तीक्ष्णदंष्ट्रा महाविषाम् ॥

தாம் ஜஹார ஸுஸம்ஹ்ருஷ்டோ ராவணோ ம்ருத்யுமாத்மன: ।

உத்ஸங்கேநேவ புஜகீம் தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ராம் மஹாவிஷாம் ॥

ராவண: - ராவணன்

ஸுஸம்ஹ்ருஷ்ட: - மகா சந்தோஷம் கொண்டவனாய்,

ஆத்மன: - தனக்கு

ம்ருத்யும் - எமனும்

தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ராம் - கூரிய பற்களுடையதும்,

மஹாவிஷாம் - கொடும் விஷமுடையதுமான

புஜகீம் - பாம்புமாகிற

தாம் - அவனை

உத்ஸங்கேந ஏவ - மடியிலேயே

ஜஹார - எடுத்துச் சென்றான்.

यमांशं हरितः शैलान् सस्रांसि च विहारया ।

स क्षिप्रं समतीयाय शरश्यापादिव च्युतः ॥

வநாநி ஸரித: ஸைலான் ஸ்ராம்ஸி ச விஹாயஸா ।

ஸ க்ஷிப்ரம் ஸமதீயாய ஸரஸ்சாபாதிவ ச்யுத: ॥

ஸ - அவன்

வநாநி - காடுகளையும்,

ஸரித: - ஆறுகளையும்,

ஸைலான் - மலைகளையும்,

ஸ்ராம்ஸி ச - தடாகங்களையும்

விஹாயஸா - ஆகாசமார்க்கமாய்

க்ஷிப்ரம் - விரைவில்

சாபாத் - வில்லினின்று

ச்யுத: - விடப்பட்ட

ஸர: இவ - பாணம்போல்

ஸமதீயாய - கடந்தான்.

विमिश्रितानि च वरुणाख्यमथयाम् ।

सरितां शरणं गत्वा समतीयाय सागरम् ॥

7

திமிநக்ரநிகேதம் து வருணாலயமஷ்யம் ।

ஸுரிதாம் ஸரணம் கத்வா ஸமதீயாய ஸாகரம் ॥

திமிநக்ரநிகேதம் - திமிங்கலங்களும் முதலைகளும் வலிக்கப்

பெற்றதும் - என்றும் வற்றாததும்

அஷ்யம் - நதிகளுக்கு

ஸுரிதாம் - புழுமிடமும்

ஸரணம் - வருணனுக்கு வாஸஸ்தலமுமாகிய

வருணாலயம் து - சமுத்திரத்தை

ஸாகரம் - அடைந்து,

கத்வா - கடந்து சென்றான்.

ஸமதீயாய -

संघमात् परिवृत्तोमीः रुद्धमीनमहोरगः ।

वेदेह्यां ह्रियमाणायाम् बभूव वरुणालयः ॥

ஸம்ப்ரமாத் பரிவ்ருத்தோம்மி: ருத்தமீன மஹோரக: ।

வைதேஹ்யாம் ஹ்ரியமாணாயாம் பபூவ வருணாலய: ॥

வருணாலய: - சமுத்திரம்

ஹ்ரிய மாணாயாம் - திருடிக்கொண்டு போகப்படும்

வைதேஹ்யாம் - ஜானகி விஷயத்தில்

ஸம்ப்ரமாத் - கலவரத்தால்

பரிவ்ருத்தோம்மி: - அவை ஓய்ந்ததாயும்

ருத்தமீன மஹோரக: - மீன்களும் பாம்புகளும் ஓடப்படாததாயும்

பபூவ - ஆனது.

अन्तरिक्षयता वाचः ससृजुश्चाराणास्तदा ।

एतदन्तो दशश्रीव इति सिद्धास्तदाबुवन् ॥

அந்தரிஷ்டகதா வாசஸ் ஸஸ்ருஜஸுச் சாரணாஸ்ததா ।

ஏததந்தோ தஸக்ரீவ இதி ஸித்தாஸ்ததா அப்ருவன் ॥

அந்தரிஷ்டகதா: - ஆகாசவாகிகளான

சாரணா: - சாரணர்கள்

ததா - அப்பொழுது

தஸக்ரீவ: - 'தசக்ரீவன்'

ஏததந்த: - இதோடு முடிந்தான்

இதி - என்று

வாச: - சொற்களை

ஸஸ்ருஜு: - ஸாஸ்திரிக் கொண்டார்கள்.

ஸித்தா: - சித்தர்களும்

ததா - அப்படியே

அப்ருவன் - சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

8

9

10

सं तु सीता विचक्षिप्तशब्दाय रावणः ।

प्रविष्टो पुनः लक्ष्मीं पृथ्वात्मना ॥

ஸ து சீதா விச்சிப்தசப்தாய ராவண: ।

ப்ரவிஸ்தோ புன: லக்ஷ்மீம் ப்ரத்யத்மனா ॥

ஸ: - அந்த

ராவண: - ராவணன்

ஆத்மனா - தனக்கு

ம்ருதயம் - யம்மறை

ரூபினீம் - ஸ்த்ரீகருவெடுத்து வந்த

ஸீதாம் - ஸீதையை

விவேஷ்டந்தீம் து - துடித்துக் கொண்டிருக்கிறவளாகவே

அங்கேந - மடியில்

ஆதாய - வைத்துக்கொண்டு

லங்காம் புரீம் - இலங்கை நகரை

ப்ரவிவேஸ - அடைந்தான்.

सोऽभिगम्य पुरीं लङ्कां सुविचक्षणपथात् ।

संरुद्धकस्याबहुलं स्वमन्तःपुरमाविशत् ॥

ஸோஃபிகம்ய புரீம் லங்கம் ஸுவிபத்த மஹஸதம் ।

ஸம்ரூடகஷ்யா பஹுளம் ஸ்வமந்த: புரமாவிஸத் ॥

ஸ: - அவன்

ஸுவிபத்த மஹஸதம் - நன்கு பிரிக்கப்பட்ட ராஜவிதிகளையுடைய

லங்காம் புரீம் - இலங்கை நகரை

அபிகமய - அடைந்து,

ஸம்ரூடகஷ்யா - மறைக்கப்பட்ட ஏகாந்தஸ்தலங்கள்

பஹுளம் - நிறைந்துள்ள

ஸ்வம் - தனது

அந்த:புரம் - அந்தப்புரத்தினுள்

ஆவிஸத் - புகுந்தான்.

तत्र तामसितापाङ्गीं शोकमोहपरायणाम् ।

निदधे रावणः सीतां मया मत्प्राप्तिवाञ्छया ॥

தத்ர தாமஸிதாபாங்கீம் ஸோகமோஹபராயணாம் ।

நிடதே ராவணஸ்ஸீதாம் மயோ மத்யாயிவாஸாநீம் ॥

ராவண: - ராவணன்

ஸோகமோஹ - ஸோகத்தால் மெய்மறந்து தவிக்கும்

பராயணாம் -

தாம் - அந்த.

13

திமிந்நரநிகேதம் து வருணாலயமஷ்யம் ।

ஸுரிதாம் ஸரணம் சுத்வா ஸமதீயாய ஸாகரம் ॥

திமிந்நரநிகேதம் - திமிங்கலங்களும் முதலைகளும் வளிக்கப்
பெற்றதும்

அக்ஷயம் - என்றும் வற்றாததும்

ஸுரிதாம் - நதிகளுக்கு

ஸரணம் - புகுமிடமும்

வருணாலயம் து - வருணனுக்கு வாஸஸ்தலமுமாகிய

ஸாகரம் - சமுத்திரத்தை

சுத்வா - அடைந்து,

ஸமதீயாய - சுடந்து சென்றான்.

संभ्रमात् परिवृत्तोर्मीः रुद्धमीनमहोरगः ।

वैदेह्यां ह्रियमाणायाम् बभूव वरुणालयः ॥

ஸம்ப்ரமாத் பரிவ்ருத்தோர்மி: ருத்தமீன மஹோரக: ।

வைதேஹ்யாம் ஹ்ரியமாணாயாம் பபூவ வருணாலய: ॥

வருணாலய: - சமுத்திரம்

ஹ்ரியமாணாயாம் - நிரூபிக்கொண்டு போகப்படும்

வைதேஹ்யாம் - ஜானகி விஷயத்தில்

ஸம்ப்ரமாத் - கலவரத்தால்

பரிவ்ருத்தோர்மி: - அவை ஓய்ந்ததாயும்

ருத்தமீன மஹோரக: - மீன்களும் பாம்புகளும் ஓடப்படாததாயும்

பபூவ - ஆனது.

अन्तरिक्षगता वाचः ससुज्ज्वराणास्तदा ।

एतदन्तो दशमीव इति सिद्धास्तदाब्रुवन् ॥

அந்தரிக்ஷகதா வாசஸ் ஸஸ்ருஜ்ஜ்வர சாரணாஸ்ததா ।

ஏததந்தோ தஸக்ரீவ இதி ஸித்தாஸ்ததா அப்ருவன் ॥

அந்தரிக்ஷகதா: - ஆகாசவானிகளான

சாரணா: - சாரணர்கள்

ததா - அப்பொழுது

தஸக்ரீவ: - 'தசக்ரீவன்'

ஏததந்த: - இதோ முடிந்தான்

இதி - என்று

வாச: - சொற்களை

ஸஸ்ருஜ்ஜ: - சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

ஸித்தா: - சித்தர்களும்

ததா - அப்படியே

அப்ருவன் - சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

स तु सीतां विवेक्षन्तीमङ्गनादाय रावणः ।

प्रविवेश पुरीं लङ्कां रुपिणीं मृत्युसात्मनः ॥

ஸது ஸீதாம் விவேக்ஷந்தீ மங்கேநாதாய ராவண: ।

ப்ரவிவேஸ புரீம் லங்காம் ரூபினீம் ம்ருத்யுமாத்மன: ॥

ஸ: - அந்த

ராவண: - ராவணன்

ஆத்மன: - தனக்கு

ம்ருத்யும் - யமனாக

ரூபினீம் - ஸ்த்ரீ உருவெடுத்து வந்த

ஸ்த்ரீம் - ஸ்ரீதையை

விவேக்ஷந்தீ: து - துடித்துக் கொண்டு நகிலெடுவானாகிய

அங்கேந - மடியில்

ஆதாய - வைத்துக்கொண்டு

லங்காம் புரீம் - இலங்கை நகரை

ப்ரவிவேஸ - அடைந்தான்.

सोऽभिगम्य पुरीं लङ्कां सुविभक्तमहापथम् ।

संरुद्धकक्ष्याबहुलं स्वमन्तःपुरमाविशत् ॥

ஸோபிகம்ய புரீம் லங்காம் ஸுவிபக்த மஹாபதாம் ।

ஸம்ரூடகக்ஷ்யா பஹுளம் ஸ்வமந்த: புரமாவிஸத் ॥

ஸ: - அவன்

ஸுவிபக்தமஹாபதாம்: - நன்கு பிரிக்கப்பட்ட மஹாபதாம்

லங்காம் புரீம் - இலங்கை நகரை

அபிகம்ய - அடைந்து,

ஸம்ரூடகக்ஷ்யா - மறைக்கப்பட்ட ஏகாந்தஸ்தலங்கள்

பஹுளம் - நிறைந்துள்ள

ஸ்வம் - தனது

அந்த:புரம் - அந்தப்புரத்தினுள்

ஆவிஸத் - புகுந்தான்.

तत्र तामसितापाङ्गीं शोकमोहपरायणाम् ।

निदधे रावणः सीतां मयो मायाभिरासुरीम् ॥

தத்ர தாமஸிதாபாங்கீம் ஸோகமோஹபராயணாம் ।

நிததே ராவணஸ்ஸீதாம் மயோ மாயாபிவாஸுரீம் ॥

ராவண: - ராவணன்,

ஸோகமோஹ - சோகத்தால் மெய்மறந்து தலிக்கும்

பராயணாம்

தாம் - அந்த

அஸிதா பாய்கீம்	- கறுத்த கடைக்கன்களையுடைய
ஸீதாம்	- சீதாதேவியை
மயா	- மயன் (அசுரர்களின் வில்வகர்மா.)
மூரயாம்	- மாயா சிருஷ்டியாகிய
ஆலூரீம்	- மற்றொரு அசுரன் மனைவியாகிய ஆகரீ
	என்பவளை
இவ	- எப்படியோ அப்படியே
தத்ர	- எவ்விடத்தில்
நித தே	- சிறையிட்டான்.

अबवीच्य दशग्रीवः पिशाचीर्घोरदशनाः ।

यथा नेमा पुमान् स्त्री वा सीता पश्यत्यसंमतः ॥

அப்ரவீச்ச தஸக்ரீவ: பிஸாகீர் கோர தஸ்நா:	-
யதா நேமாம் புமான் ஸ்த்ரீ வா ஸீதாம் பஸ்யத்யஸம்மத: ॥	14
தஸக்ரீவ:	- தசக்ரீவன்
கோர தஸ்நா:	- பகுபயங்கரத் தொற்றமுடைய
பிஸாகி: ச	- அரக்கிகளைப் பார்த்து
யதா	- பின்வருமாறு
அப்ரவீத்	- சொன்னான்:
ஸீதாம்	- சீதையென்ற
இமாம்	- இவளை
புமாம்	- எவனேனுமொரு ஆணாயினும்
ஸ்த்ரீ வா	- பெண்ணாயினும்
அஸம்மத:	- அனுமதியின்றி
பஸ்யதி ந	- பார்க்கக் கூடாது.

मुक्तामणिसुवर्णानि वस्त्राण्याभरणानि च ।

यद्यदिच्छेददेवास्या देयं मच्छन्दतो यथा ॥

முத்தாமணி ஸுவர்ணாநி வஸ்த்ராண்யாபரணாநி ச ।	
யத்யதிச்சேத் ததைவாஸ்யா தேயம் மச்சந்ததோ யதா ॥	15
முத்தாமணி	- முத்துக்கள், மணிகள், பொன்கள்,
ஸுவர்ணாநி	- இவைகளையும்
வஸ்த்ராணி	- ஆடைகளையும்
ஆபரணாநி ச	- ஆபரணங்களையும்
யத் யத்	- எதெதை
இச்சேத்	- கேட்கிறாளோ,
தத் ஏவ	- அதெல்லாமும்
அஸ்யா:	- இவளுக்கு
மச்சந்தத: யதா	- என இஷ்டமென்றபடி
தேயம்	- கொடுக்கத்தக்கது.

या च वक्ष्यति वैदेहीं वचनं किञ्चिदप्रियम् ।

अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानात् तस्या जीवितं प्रियम् ॥

या ச வஷ்யதி வைதேஹிம் வசனம் கிஞ்சித ப்ரியம் ।

அஞ்ஞாத்யதி வா ஞ்ஞாத தஸ்யா ஜீவிதம் ப்ரியம் ॥

யா ச - எவனேனுமொருவன்

வைதேஹிம் - சீதையினிடம்

அஞ்ஞாத் - தெரியாமையாலோ,

ஞ்ஞாத்வா - தெரிந்தோ

அப்ரியம் - ப்ரியமற்ற

வசனம் - சொல்

கிஞ்சித் - ஏதேனுமொன்றை

வஷ்யதி யதி - மொழிவான் என்றால்

தஸ்யா: - அவளுக்கு

ப்ரியம் ந - இஷ்டமானதாய் ஆகாது.

तथीक्त्वा राक्षसीस्तास्तु राक्षसेन्द्रः प्रतापवान् ।

निष्कम्यान्तःपुरातस्मात् किं कृत्यमिति चिन्तयन् ॥

ததோக்த்வா ராக்ஷஸ்தோஸ்து ராக்ஷஸேந்த்ர: ப்ரதாபவான் ।

நிஷ்க்ரம்யாந்த: புராத் தஸ்யமாத் கிம் க்ருத்யமிதி சிந்தயன் ॥

ददशार्थी महावीर्यान् राक्षसान् पिशिताशान् ॥

ததஸ்ரஷ்டௌ மஹாவீர்யாந் ராக்ஷஸான் பிஸிதாஸநாந் ॥

ப்ரதாபவான் - ப்ரதாபவானாகிய

ராக்ஷஸேந்த்ர: - ராக்ஷஸ மன்னன்

தா: - அந்த

ராக்ஷஸீ: - அரக்கிகளைப் பார்த்து

தி - இது விஷயத்தில்

ததா - மேற்கண்டவாறு

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,

கிம் க்ருத்யம் - செய்ய வேண்டியதென்ன

இதி - என்று

சிந்தயன் - ஆலோசித்துக்கொண்டு

தஸ்யாத் - அந்த

அந்த: புராந் - அந்தப் புரத்திலிருந்து

நிஷ்க்ரம்ய - வெளிவந்து,

பிஸிதாஸநாந் - பிசித உணர்களாகிய (மாமிச போகிகளான)

மஹாவீர்யாந் - மகா பலசாலிகளாகிய

அஷ்டௌ - எட்டு
ராக்ஷஸாள் - ராக்ஷஸர்களே
ததர்ஸ - பார்த்தான்.

स तान् दृष्ट्वा महावीर्यो वरदानेन मोहितः ।

उवाचैतानिदं वाक्यं प्रशस्य बलवीर्यतः ॥

ஸ தான் த்ருஷ்ட்வா மஹாவீர்யோ வரதானேந மோஹித: ।

உவாசைதானிதம் வாக்க்யம் ப்ரஸஸ்ய பலவீர்யத: ॥

மஹாவீர்ய: - மகா பராக்கிரமசாலியமாகிய
ஸ: - அவன்
வரதானேந - வரம் பெற்றதால்
மோஹித: - தலைகொழுத்தவனாய்
தான் - அந்த
ஏதாந் - இவர்களை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து
பலவீர்யத: - பலத்தையும் வீர்யத்தையும் பற்றி
ப்ரஸஸ்ய - புகழ்ந்து
இதம் - பின்வரும்
வாக்யம் - சொல்லை
உவாச - சொன்னான்.

नानाप्रहरणाः क्षिप्रमिदो गच्छन् रात्वरः ।

जनस्थानं हतस्थानं भूतापूर्व खरालयम् ॥

நாநாப்ரஹரணா: க்ஷிப்ர மிதோ கச்சத ஸத்வரா: ।

ஜனஸ்தானம் ஹதஸ்தானம் பூதபூர்வம் கராலயம் ॥

கராலயம் - கரனது வாஸஸ்தலமாய்
பூதபூர்வம் - இதற்கு முன்னிருந்ததும்
ஹதஸ்தானம் - பாழாக்கிப் போனதுமான,
ஜனஸ்தானம் - ஜனஸ்தானத்திற்கு
இத: - இங்கிருந்து
க்ஷிப்ரம் - உடனே
நாநாப்ரஹரணா: - பலவகை ஆயுதங்கள் தரித்தவர்களையும்
ஸத்வரா: - ஊக்கமுடையவர்களையும்
கச்சத - செல்லுங்கள்.

तत्रोष्यतां जनस्थाने शून्ये निहतराक्षसः ।

पौरुषं बलमाश्रित्य त्रासमुत्सृज्य दूरतः ॥

தத்ரோஷ்யதாம் ஜனஸ்தானே ஸூன்யே நிஹதராக்ஷஸே ।

பொருஷம் பலமாஸ்ருத்ய த்ராஸ முத்ஸ்ருஜ்ய தூரத: ॥

19

20

21

நிஹத ராக்ஷஸே - 'அரக்கர்கள் கொல்லப்பட்டு
ஸூன்யே - பாழாய்க்கிட்டு
தத்ர - அந்த
ஜனஸ்தானே - ஜனஸ்தானத்தில்
த்ராஸம் - பயத்தை
தூரத: - வெகுதூரத்திற்கப்பால்
உத்ஸ்ருஜ்ய - தள்ளிவிட்டு
பொருஷம் - பரக்கிரமமெனும்
பலம் - பலத்தை
ஆஸ்ருத்ய - மேற்கொண்டு
உஷ்யதாம் - உஷிக்கப்பட்டும்.

बलं हि सुमहद्यन्मे जनस्थाने निवेशितम् ।

‘सदृषणखरं युद्धे हतं रामेण सायकैः ॥

பலம் ஹி ஸுமஹத்யன்மே ஜனஸ்தானே நிவேஸிதம் ।

ஸத்ராஷணகரம் யுத்தே ஹதம் ராமேண ஸாயகை: ॥

மே - 'எனது
ஜனஸ்தானே - ஜனஸ்தானத்தில்
ஸுமஹத் - மிகப் பெரியதும்
ஸத்ராஷணகரம் - துஷணனையும் கரனையும் முன்னிட்டதுமாகிய
யத் பலம் - எந்த சைன்யம்
நிவேஸிதம் ஹி - வைக்கப்பட்டிருந்ததே, அதுவே,
யுத் தே - போரில்
ராமேண - ராமனால்
ஸாயகை: - பாணங்களால்
ஹதம் - ஒழிக்கப்பட்டது.

तत्र क्रोधो ममामर्षाद्वैरस्योपरि वर्तते ।

वैरं च सुमहज्जातं रामं प्रति सुदारुणम् ॥

தத்ர க்ரோதோ மமாமர்ஷாத் தைர்யஸ்ய உபரி வர்ததே ।

வைரம் ச ஸுமஹஜ்ஜாதம் ராமம் ப்ரதி ஸுதாருணம் ॥

தத்ர - 'அவ்விஷயத்தில்
அமர்ஷாத் - பொறுக்கமுடியாமையால்
மம - எனது
தைர்யஸ்ய - தைரியத்தையும்
உபரி - மிஞ்சி
க்ரோத: - கோபமானது
வர்ததே - உண்டாயிருக்கிறது.
ஸுதாருணம் - மிக்க கொடிய

23

ராமம் ப்ரதி	- ராமன் விஷயத்தில்
வைரம் ச	- பழிக்குப் பழி வாங்குவேண்டுமென்ற எண்ணமும்,
ஸுமஹத்	- விசேஷமாக
ஜாதம்	- உண்டாயிருக்கிறது.

तं त्विदानीमहं हत्वा खरदूषणाघातिनम् ।

रामं शमीपलप्यामि धनं लब्ध्वेव निधनः ॥

தம் த்விதானீமஹம் ஹத்வா கரதூஷணா காதினம் ।

ராமம் ஸம்மோபலப்ஸ்யாமி தனம் லப்த்த்வேவ நிந்தன: ॥ 24

கர தூஷணா காதினம் - 'கரனையும் தூஷணனையும் கொன்ற

தம்	- அந்த
ராமம்	- ராமனை
அஹம்	- நான்
இதானீம் அ	- இப்பொழுதே
ஹத்வா	- கொன்று
நிந்தன:	- வறுமையுற்றவன்
தனம்	- பொருளை
லப்த்வா	- அடைந்தால்
இவ	- எவ்வண்ணமோ அப்படியே
ஸம்ம	- மனசுந் துஷ்டியை
உபலப்ஸ்யாமி	- அடைவோன்.

जनस्थाने वसन्दिस्तु भवद्दी राममाश्रिता ।

प्रवृत्तिरुपनेतव्या किं करोतीति तत्ततः ॥

ஜனஸ்தானே வஸத்பிஸ்து பவத்பீ ராமமாஸரிதா ।

ப்ரவ்ருத்தி ருபநேதவ்யா கிம் கரோதீதி தத்த்வத: ॥ 25

ஜனஸ்தானே - 'ஜனஸ்தானத்தில்'

வஸத்பி: து - வஸத்பும்

பவத்பி: து - உங்களுளேயே

ராமம் ஆஸ்ரிதா - ராமனைப் பற்றிய

கிம் கரோதி - 'என்ன செய்கின்றான்'

இதி - என்கிற

ப்ரவ்ருத்தி: - நடவடிக்கை

தத்த்வத: - உள்ளபடி

உபநேதவ்யா - கொண்டுவரப்பட வேண்டியது.

अप्रमादाच्च गन्तव्यं सर्वैरपि निशाचरैः ।

कर्तव्यथ सदा यत्नो राघवस्य वधं प्रति ॥

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

அப்ரமாதாச்ச கந்தவ்யம் ஸர்வையேவ நிஸாசரை: ।

கர்தவ்யம் ச ஸதா யத்னோ ராகவஸ்ய வதம் ப்ரதி ॥ 26

அப்ரமாதாத் ச - 'அஜாக்கிரதையின்றியே

கந்தவ்யம் - செய்வதக்கது.

நிஸாசரை: - அரக்கர்கள்

ஸர்வை: ஏவ - எல்லாராலுமே

ராகவஸ்ய - ராமனது

வதம் ப்ரதி - கொளையைப்பற்றி

யத்ந: - பிரயத்னம்

ஸதா ச - எப்பொழுதுமே

கர்தவ்ய: - செய்யத்தக்கது.

युष्माकं च वलञ्जोऽहं बहुशो रणमूर्धनि ।

अतश्चास्मिअनस्थाने मया यूयं नियोजिताः ॥

யுஷ்மாசம் ச பலஞ்சோஹம் பஹுஸோ ரணமூர்தநி ।

அதஸ்ச அஸ்மின் ஜனஸ்தானே மயா யூயம் நித்யோஜிதா: ॥ 27

ரணமூர்தநி - 'போர்முகத்தில்'

பஹுஸா: - பலதடவைகளில்

அஹம் - நான்

யுஷ்மாசம் - உங்களுடைய

பலஞ: - வல்லமையையறிந்தவன்.

அது: ச - அதனாலேயே

அஸ்மின் - இந்த

ஜனஸ்தானே - ஜனஸ்தானத்தில்,

யூயம் ச - நீங்களே

மயா - என்னால்

நித்யோஜிதா: - நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

ततः प्रियं वाक्यमुपेत्य राक्षसा महायमरावमिवाद्य रावणम् ।

विहाय लङ्कां सहिताः प्रतस्थिरे यतो जनस्थानमलक्ष्यदर्शनाः ॥

தத: ப்ரியம் வாச்ய முபேத்ய ராக்ஷஸா

மஹார்த மஷ்டா வமிவாத்ய ராவணம் ।

விஹாய லங்காம் ஸஹிதா: ப்ரதஸ்திரே

யதோ ஜனஸ்தானமலக்ஷ்யதர்ஸநா: ॥ 28

தத: - அப்பொழுது

அஷ்டௌ ராக்ஷஸா: - எட்டு ராக்ஷஸர்கள்

வாச்யம் - ஆக்கினையை

ப்ரியம் - ஸ்மிதமானதாயும்

மஹார்தம் - பெரும் பயனுற்றதாயும்,

ராமம் ப்ரதி	- ராமன் விஷயத்தில்
வைரம் ச	- பழிக்குப்பழி வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணமும்,
ஸம்மஹத்	- விரோஷமாக
ஜாதம்	- உண்டாயிருக்கிறது.

तं त्विदानीमहं हत्वा खरदूषणाघातिनम् ।

रामं शर्मापलप्यामि धनं लब्ध्वेव निधनः ॥

தம் த்விதானிமஹம் ஹத்வா கரதூஷணா காதினம் ।

ராமம் ஸர்மோபலபஸ்யாமி தனம் லபத்வேவ நிதன: ॥

கர தூஷண காதினம் - 'கரணையும் தூஷணனையும் கொன்ற

தம்	- அந்த
ராமம்	- ராமனை
அஹம்	- நான்
இதாநீம் து	- இப்பொழுதே
ஹத்வா	- கொன்று,
நிர்தன:	- வறுமையுற்றவன்.
தனம்	- பொருளை
லபத்வா	- அடைந்தால்
இவ	- எவ்வண்ணமோ அப்படியே
ஸர்ம	- மனசுந்துஷ்டியை
உபலபஸ்யாமி	- அடைவேன்.

जनस्थाने वसन्निस्तु भवद्दी राममाश्रिता ।

प्रवृत्तिरुपनेतव्या किं करोतीति तत्त्वतः ॥

ஜனஸ்தானே வஸத்பிஸ்து பவத்பீ ராமமாஸ்ரிதா ।

ப்ரவ்ருத்தி ருபநேதவ்யா கிம் கரோதீதி தத்த்வத: ॥

ஜனஸ்தானே	- 'ஜனஸ்தானத்தில்
வஸத்பி:	- வஸிக்கும்
பவத்பி: து	- உங்களாலேயே
ராமம் ஆஸ்ரிதா	- ராமனைப் பற்றிய
கிம்கரோதி	- 'என்ன செய்கின்றான்'
இதி	- என்கிற
ப்ரவ்ருத்தி:	- நடவடிக்கை
தத்த்வத:	- உள்ளபடி
உபநேதவ்யா	- கொண்டு வரப்பட வேண்டியது.

अप्रमादाच्च गन्तव्यं सर्वेऽपि निशाचरे: ।

कर्व्यस्य सदा यत्नो राघवस्य वधं प्रति ॥

அப்ரமாடாச்சு கந்தவ்யம் சர்வீ:பி நிசாசரே: ।

கர்வ்யஸ்ய சதா யத்னோ ரா஘வஸ்ய வதம் ப்ரதி ॥

24

25

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

3469

அப்ரமாதாச்சு கந்தவ்யம் ஸர்வாவேவ நிஸாசரை: ।

கர்வ்யஸ்ய ச ஸதா யத்னோ ராகவஸ்ய வதம் ப்ரதி ॥

அப்ரமாதாத் ச	- அஜாக்ரிகரதையின்றியே
கந்தவ்யம்	- செல்வத்தக்கது.
நிஸ்ரஸாரை:	- அரக்கர்கள்
ஸர்வை: ஏவ	- எல்லாராஜ்யமே
ராகவஸ்ய	- ராமனது
வதம் ப்ரதி	- கொலையைப்பற்றி
யத்ந:	- பிரயத்தனம்
ஸதா ச	- எப்பொழுதுமே
கர்வ்ய:	- செய்யத்தக்கது.

युष्माकं च बलशोऽहं बहुशो रणमूर्धनि ।

अतश्चास्मिन्नस्थाने संया यूयं नियोजिता: ॥

யுஷ்மாகம் ச பலஸோஹம் பஹுஸோ ரணமூர்த்தி: ।

அதஸ்ச அஸ்யின் ஜனஸ்தானே மயா யூயம் நித்யஜிதா: ॥

ரணமூர்த்தி	- போர்முகத்தில்
பஹுஸா:	- பல தடவைகளில்
அஹம்	- நான்
யுஷ்மாகம்	- உங்களுடைய
பலஸ:	- வல்லமையையறிந்தவன்.
அத: ச	- அதனாலேயே
அஸ்யின்	- இந்த
ஜனஸ்தானே	- ஜனஸ்தானத்தில்.
யூயம் ச	- நீங்களே
மயா	- என்னால்
நித்யஜிதா:	- நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள்.

ततः प्रियं वाक्यमुपेत्य राक्षसा मह्यमष्टावमिवाद्य रावणम् ।

विषयं लङ्कां सहिताः प्रतस्थिरे यतो जनस्थानमलस्यदर्शना: ॥

தத: ப்ரியம் வாக்ய முபேத்ய ராக்ஷஸா

மஹாந்த மஸ்டா வாவோத்ய ராவணம் ।

விஷயா லங்காம் ஸஹிதா: ப்ரதஸ்திரே

யதோ ஜனஸ்தானமலஸ்யதர்ஸநா: ॥

தத:	- அப்பொழுது
அஷ்டௌ ராக்ஷஸா:	- எட்டு ராக்ஷஸர்கள்
வாக்யம்	- ஆக்கினையை
ப்ரியம்	- ஹிதமானதாயும்
மஹாந்தம்	- பெரும் பயனுற்றதாயும்,

28

27

28

உபேத்ய	- எண்ணி,
ராவணம்	- ராவணனை
அபிவாத்ய	- நமஸ்கரித்து
ஸஹிதர்:	- ஒன்றுசேர்ந்து,
அலக்ஷ்ய தர்ஸநா:	- ஒருவருக்கும் புலப்படாதவர்களாய்
லங்காம் விஹாய	- இலங்கை நகரை விட்டு,
யத:	- இருந்த இடத்திலிருந்தே
ஜனஸ்தாநம்	- ஜனஸ்தானத்திற்கு
ப்ரதஸ்திரே	- பிரயாணமானார்கள்.

ततस्तु सीतामुपलभ्य रावणः सुसंभ्रष्टः परिगृह्य मीथिलीम् ।

प्रसज्य रामेण च वैरमुत्तमं यूयम् मोहान्मुदितः स राक्षसः ॥

ததஸ்து ஸீதா முபலப்ய ராவண:

ஸுஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட: பரிக்ருஹ்ய மைதிலீம் ।

ப்ரஸஜ்ய ராமேண ச வைரமுத்தமம்

பபூவ மோஹான் முதித: ஸ ராக்ஷஸ: ॥

ராவண:	- ராவணன்
மைதிலீம்	- ஜனகர் திருமகளாகிய,
ஸீதாம் து	- சீதாதேவியையே
உபலப்ய	- அடைந்து,
தத:	- அவ்விடத்தில்
பரிக்ருஹ்ய	- சிறையிட்டு,
ஸுஸம்ப்ரஹ்ருஷ்ட:-	- அளவுகடந்த ஆனந்தம் கொண்டான்.
ஸ:	- அந்த
ராவண:	- ராவணன்
ராமேண ச	- பூர்வராமரோடேயே
உத்தமம்	- பெரும்
வைரம்	- த்வேஷத்தை
ப்ரஸஜ்ய	- பெற்று,
மோஹாத்	- மடமையால்
முதித:	- மகிழ்ந்திருந்தவனாக
பபூவ	- இருந்தான்.

இத்யார்க்ஷே ப்ரீதம் ராமாயணே வாஸ்பீதியே ஆதிசையே
சுதர்ஸிமபரதி ஸ்ரஹஸிகையாம் ஸம்ஹிதையாம் ஆரண்ய காண்டே
லங்காப்ரஸணம் தாம் சதுஷ்பஞ்சஸம் ஸங்க: ॥

29

பஞ்ச பஞ்சாஸ: ஸங்க: - 55

संदिश्य राक्षसान् घोरान् रावणोऽपि महाबलान् ।

आत्मानं बुद्धिवृद्ध्यान् वृत्तकृत्यमन्यत ॥

ஸந்திஸ்ய ராக்ஷஸான் கோரான் ராவணோஷ்டௌ மஹாபலான் ।

ஆத்மானம் புத்திவைக்லப்யாத் க்ருதக்ருத்யமமன்யத ॥

ராவண:	- ராவணன்
மஹாபலான்	- மகா பலசாலிகளும்
கோரான்	- கொடியவர்களுமான
அஷ்டௌ	- எட்டு
ராக்ஷஸான்	- அரக்கர்களை
ஸந்திஸ்ய	- ஆக்ஞாபித்துவிட்டு
புத்தி வைக்லப்யாத்-	- விபரீத புத்தியால்
ஆத்மானம்	- தன்னை
க்ருதக்ருத்யம்	- கிருதகிருத்தியனாய்
அமன்யத	- எண்ணிக்கொண்டான்.

स चिन्तयानो वदेही कामबाणप्रपीडितः ।

प्रविशेय गृहं रम्यं सीतां द्रष्टुमन्विशन् ॥

ஸ சிந்தயானோ வைதேஹீம் காமபாண ப்ரபீடித: ।

ப்ரவிவேஸ க்ருஹம் ரம்யம் ஸீதாம் த்ரஷ்டுமபித்வரன் ॥

ஸ:	- அவன்
காமபாண ப்ரபீடித:	- காமபாணங்களுக்கீடுபட்டவனாய்
வைதேஹீம்	- ஸீதாதேவியை
சிந்தயான:	- இடைவிடாது நினைக்கின்றவனாய்
ஸீதாம்	- சீதாதேவியை
த்ரஷ்டும்	- பார்க்க
அபித்ரவன்	- பரபரப்புற்றவனாய்
ரம்யம்	- அழகிய
க்ருஹம்	- அரண்மனைக்குள்
ப்ரவிவேஸ	- புகுந்தான்.

स प्रविश्य तु सदैव रावणो राक्षसाधिपः ।

अपश्यद्राक्षसीमध्ये सीतां शोकपरायणाम् ॥

ஸ ப்ரவிஸ்ய து தத்வேஸம் ராவணோ ராக்ஷஸாதிப: ।

அபஸ்யத் ராக்ஷஸீம்த்யே ஸீதாம் ஸோகபராயணாம் ॥

3

अश्रुपूर्णमुखीं दीनां शोकभाराभिपिडिताम् ।

वायुवैरिवாக्रान्तां मज्जन्तीं नावमर्षवे ॥

அஸ்ருநூர்ணமுதும் தீநாம் ஸோகபராபிபீடதாம் ।
வாயுவேகைரிவாக்ரந்தாம் மஜ்ஜந்தீம் நாவமர்ணவே ॥

चृगयूयपरिभ्रष्टां चृगीं शमिरिवामृताम् ।

अधोमुखमुखीं सीतामभ्येत्य च निशाचरः ॥

மருகபூத பரிப்ரஷ்டாம் மருதீம் ஸீதாம்பியேத்ய ச நிசாசர: ॥

ता तु शोकपरां दीनामवशां राक्षसाधिपः ।

स बलाद्दर्शयामास गृहं देवगृहोपमम् ॥

தாம் து ஸோகபராம் தீநாமவசாம் ராக்ஷஸாதிப: ।
ஸ பலாத் தர்ஸயாமாஸ க்ருஹம் தேவக்ருஹோபமம் ॥

हर्म्यप्रासादसंबाधे स्त्रीसहस्रनिधेयितम् ।

नानापक्षिणीचुष्टं नानारत्नसमन्वितम् ॥

ஹர்மய ப்ரஸாத ஸம்பாதம் ஸ்த்ரீஸஹஸ்ர நிஷேயிதம் ।
நாநா பக்ஷிகணைர்ஜுஷ்டம் நாநா ரத்னஸமன்விதம் ॥

काञ्चनैस्तापनीयैश्च स्फाटिकै राजतरपि ।

वज्रवैद्युच्चित्रैश्च स्तनीयैश्चिन्मोहरेः ॥

காஞ்சனை ஸ்தாபநீயஸர்ச ஸ்பாடிகை ராஜதரபி ।
வஜ்ரவையுரீய சித்ரைஸ்ச ஸ்தம்பைர் த்ருஷ்டி மநோஹரை: ॥

ஸ: ராக்ஷஸேஸ்வர: - அந்த அரக்கர் மன்னனாகிய

ராவண: - ராவணன்

தத் வேஸ்ம - அந்த அரண்மனைக்குள்

புருந்து - புருந்து

ராக்ஷஸீ மத்யே - ராக்ஷஸிகளின் நடுவில்

ஸோக பராயணாம் - சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடப்பவளும்,

அஸ்ரு பூர்ணமுதீம் - கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையவளும்,

தீநாம் - திக்கற்று

ஸோக பாராபிபீடதாம் - சோகாதிசயத்தால் துன்புற்றவளும்

அர்ணவே - கடலில்

வாயுவேகை: - புயர்க்காற்றுகளால்

4

5

6

7

8

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

ஆக்ராந்தாம் - அடியுண்டு

மஜ்ஜந்தீம் - முழுக்குற

நாவம் இவ - கப்பல் போலிருப்பவளும்,

மருகபூத பரிப்ரஷ்டாம் - மாள்கூட்டங்களிலிருந்து நழுவி

ஸ்வபி: - நாய்களால்

ஆவ்ருதாம் - சூழப்பட்ட

மருதீம் இவ - பெண்மான் போன்றவளும்,

தீநாம் - கஷ்டதசையிலிருப்பவளாய்

அதோமுக முதீம் து - தரையைபார்த்தவண்ணமேயிருப்பவளுமான்,

ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை

அபஸ்யத் - கண்டான்.

ஸ: ராக்ஷஸாதிப: - அந்த ராக்ஷஸ மன்னனாகிய

நிஸாசர: - அரக்கன்

அவஸராம் - தானாய் ஒன்றும் செய்ய முடியாதவனாய்

தீநாம் - நிறம் குன்றி

ஸோகபராம் து - சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பவளுமான்

தாம் அப்யேத்ய - அவளை அணுகி

ஸ: - அவன்

ஹர்மய ப்ரஸாத - பெரிய வீடுகளாலும் அரண்மனைகளாலும்

ஸம்பாதம் - நிறைந்துள்ளது,

ஸ்த்ரீஸஹஸ்ர - பல ஸ்த்ரீகளால் வசிக்கப்பெற்றதும்,

நிஷேயிதம்

நாநா பக்ஷிகணைர் - பலவகை பக்ஷிகூட்டங்களால்

ஜுஷ்டம் - நிறையப்பெற்றதும்,

நாநாரக்ஷ விபூஷிதம் - பலவகை ரத்னங்களாலிழைக்கப்பெற்றதும்

தாபநீயை: - சுத்த

காஞ்சனை: ச - பொன்னாலானவைகளும்,

ஸ்பாடிகை: - ஸ்பாடிகங்களாலானவைகளும்,

ராஜதை: அபி - வெள்ளியாலானவைகளும்

வஜ்ர வைரீய சித்ரை: - வைரங்களாலும் வைரீயங்களாலும்

இழைக்கப்பெற்றவைகளும்,

த்ருஷ்டிமநோஹரை: ச-கண்களைக் கவருகின்றவைகளுமான்

ஸ்தம்பை: - தூண்களாலும்

தேவ க்ருஹோபமம் - தெய்வ மாளிகைகளுக்கே நிகராய் விளங்கும்

க்ருஹம் - அரண்மனையை

अश्रुपूर्णमुखीं दीनां शोकभाराभिप्रीडिताम् ।

वायुवैरिवाक्रान्तां मज्जन्तीं नावमर्णवे ॥

அஸ்ருநூர்ணமுகீம் தீநாம் ஸோகபாராபிபீடதாம் ।
வாயுவேகைகரிவாக்க்ரந்தாம் மஜ்ஜந்தீம் நாவமர்ணவே ॥

शुश्रूष्यपरिधृष्टां शूनीं क्षमिरिवायुताम् ।

अधोमुखमुखीं सीतामन्येत्य च निशाचरः ॥

மருகபூத பரிப்ரஷ்டாம் மருகீம் ஸ்வபிரிவாவருதாம் ।
அதோமுகமுகீம் ஸீதாமந்யேத்ய ச நிஸாசர: ॥

तां तु शोकपरां दीनामवशां राक्षसाधिपः ।

स बलाहर्हयामास गृहं देवगुहोपमम् ॥

தாம் து ஸோகபராம் தீநாமவசாம் ராக்ஷஸாதிப: ।
ஸ பலாத் தாஸயாமாஸ க்ருஹம் தேவக்ருஹோபமம் ॥

हर्म्यप्रासादसंवाधं स्त्रीसहस्रनिधेयितम् ।

नानापक्षिणीजुष्टं नानारत्नसमन्वितम् ॥

ஹர்மய ப்ரஸாத ஸம்பாதம் ஸ்த்ரீஸஹஸ்ர நிஷேயிதம் ।
நாநா பக்ஷிகணைர்ஜுஷ்டம் நாநா ரத்நஸமந்விதம் ॥

काञ्चनैस्तापनीयैश्च स्फटिकै राजतरपि ।

वज्रवेद्युच्चित्रैश्च स्तनीयैश्चिमनोहरैः ॥

காஞ்சனை ஸ்தாபநீயைஸ்ச ஸ்பாடிகை ராஜதரபி ।
வஜ்ரவைட்ரீய சித்ரைஸ்ச ஸ்தம்பைர் த்ருஷ்டி மநோஹரை: ॥

ஸ: ராக்ஷஸேஸ்வர: - அந்த அரக்கர் மன்னனாகிய

ராவண: - ராவணன்

தத் வேப்ம் - அந்த அரண்மனைக்குள்

ப்ரவிஸ்ய - புகுந்து

ராக்ஷஸீ மத்யே - ராக்ஷசிகளின் நடுவில்

ஸோக பராயணாம் - சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடப்பவளும்,

அஸ்ரு பூர்ணமுகீம் - கண்ணீர் நிறைந்த முகமுடையவளும்,

தீநாம் - திக்கற்று

ஸோக பாராபிபீடதாம் - சோகாதிசயத்தால் துன்புற்றவளும்

அர்ணவே - கடலில்

வாயுவேகை: - புயர்க்காற்றுகளால்

ஆக்ரந்தாம் - அடியுண்டு

மஜ்ஜந்தீம் - முழுசுகிற

நாவம் இவ - கப்பல் போலிருப்பவளும்,

மருகபூத பரிப்ரஷ்டாம் - மான்சுட்டங்களிலிருந்து நழுவி

ஸ்வபி: - நாய்களால்

ஆவ்ருதாம் - குழப்பபட்ட

மருகீம் இவ - பெண்மான் போன்றவளும்,

தீநாம் - கஷ்டதசைவிலிருப்பவளாய்

அதோமுக முகீம் து - தரையை பார்த்தவண்ணமேயிருப்பவளுமான,

ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை

அபஸ்யத் - கண்டான்.

ஸ: ராக்ஷஸாதிப: - அந்த ராக்ஷஸ மன்னனாகிய

நிஸாசர: - அரக்கன்

அவஸராம் - தானாய் ஒன்றும் செய்ய முடியாதவனாய்

தீநாம் - நிறம் குன்றி

ஸோகபராம் து - சோகத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பவளுமான

தாம் அபயேத்ய - அவளை அணுகி

ஸ: - அவன்

ஹர்மய ப்ரஸாத - பெரிய வீடுகளாலும் அரண்மனைகளாலும்

ஸம்பாதம் - நிறைந்துள்ளதும்,

ஸ்த்ரீ ஸஹஸ்ர - பல ஸ்த்ரீகளால் வசிக்கப்பெற்றதும்,

நிஷேயிதம் -

நாநா பக்ஷிகணைர் - பலவகை பக்ஷிகூட்டங்களால்

ஜுஷ்டம் - நிறையப்பெற்றதும்,

நாநா ரத்ந விபூஷிதம் - பலவகை ரத்னங்களாலிழைக்கப்பெற்றதும்

தாபநீயை: - சுத்த

காஞ்சனை: ச - பொன்னாலானவைகளும்,

ஸ்பாடிகை: - ஸ்பாடிகங்களாலானவைகளும்,

ராஜதர: அபி - வெள்ளியாலானவைகளும்

வஜ்ர வைட்ரீய சித்ரை: - வைரங்களாலும் வைட்ரீயங்களாலும்

இழைக்கப்பெற்றவைகளும்,

த்ருஷ்டி மநோஹரை: - கண்களைக் கவருகின்றவைகளுமான

ஸ்தம்பை: - தூண்களாலும்

தேவ க்ருஹோபமம் - தெய்வ மாளிகைகளுக்கு நிகராய் விளங்கும்

க்ருஹம் - அரண்மனையை

பலாத் - அவன் உள்ளத்தையாவது கண்களையாவது
செலுத்தாதிருக்கையில்,
தர்ஸயாமாஸ - கட்டிக்காட்டினான்.

दिव्यदन्तुमिनिर्हृदं तप्तकाञ्चनतीरणम् ।

सोपानं काञ्चनं चित्रमास्त्रोहं तथा सह ॥

திவ்யதுந்துபிநிஹ்ராதம் தப்தகாஞ்சனதீரணம் ।

ஸோபானம் காஞ்சனம் சித்ரமாஸுரோஹ தயா ஸஹ ॥

திவ்ய துந்துபி நிஹ்ராதம் - திவ்ய துந்துபிகோஷங்களால் விளங்குவதும்

தப்தகாஞ்சனதீரணம் - நல்ல தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட கதவை

உடையதும்,

சுதிரம் - அழகாய்

காஞ்சனம் - பொன்னாற் செய்ததுமான

ஸோபானம் - படியில்

தயா ஸஹ - அவனைத் தாக்கிக்கொண்டு (அவளோடு)

ஆசுரோஹ - ஏறினான்.

दान्तका राजताम्रविव गवाक्षाः प्रियदर्शनाः ।

हेमजातावृताश्वासन् तत्र प्रासादपत्न्यः ॥

தாந்தகா ராஜதாஸ்ஸைவ கவாக்ஷா: ப்ரியதர்ஸநா: ।

ஹேம ஜாலாவுருதாஸ்ச ஆஸன் தத்ர ப்ரஸாத பங்க்தய: ॥

தத்ர - அவ்விடத்தில்

தாந்தகா: - தந்தங்களினாலானவைகளும்,

ராஜதா:ச - வெள்ளியாலானவைகளும்,

ப்ரியதர்ஸநா: - அழகு வாய்ந்தவைகளுமான

கவாக்ஷா: ஏவ - ஜன்னல்களும்

ஹேம ஜாலா வ்ருதா: - பொன்மயமாய் மூடப்பெற்ற

ப்ரஸாத பங்க்தய:ச - மேடைகளின் அனேகங்களும்,

ஆஸன் - இருந்தன.

सुधामणिर्विचित्राणि भूमिभागानि सवशाः ।

दशमीवः स्वभवने प्रादश्यत मैथिलीम् ॥

ஸுதாமணி விசித்ராணி பூமிபாகாநி ஸர்வஸ: ।

தசமீவ: ஸ்வபவனே ப்ராதர்ஸயத மைதிலீம் ॥

தசமீவ: - தத்கீவன்

ஸ்வபவனே - தன் அரண்மனையில்

ஸுதாமணி விசித்ராணி - வெண்முத்துக்களால் அழகுற்ற

பூமி பாகாநி - தரைகளை

ஸர்வஸ: - எங்கும்

9

10

11

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

மைதிலீம் - சீதாதேவிக்கு

ப்ராதர்ஸயத் - காட்டினான்.

वीथिकाः पुष्करिण्यश्च नानावृक्षसमन्विताः ।

रावणो दर्शयामास सीतां यौक्यपरायणाम् ॥

தீர்விகா: புஷ்கரிண்யஸ்ச நநாவ்ருக்ஷஸமன்விதா: ।

ராவணோ தர்ஸயாமாஸ ஸீதாம் யோக்யபராயணாம் ॥

12

ராவண: - ராவணன்,

யோக்ய பராயணாம் - சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்

ஸீதாம் - சீதாதேவியிடம்

தீர்விகா: - நடைவாழிகளையும்,

நாநாவ்ருக்ஷ - பலவகை மரங்கள் அடர்ந்த

ஸமன்விதா: - புஷ்கரிகளையும்,

புஷ்கரிண்ய:ச - இருக்கின்றனவென்று சொன்னான்.

தர்ஸயாமாஸ

दर्शयित्वा तु विदेह्याः कृत्स्नं तन्वयनीतमम् ।

उवाच वाक्यं पापात्मा रावणो जनकात्मजम् ॥

தர்ஸயித்வா து வைதேஹ்யா: க்ருதஸ்ஸநம் தத் பவநோத்தமம் ।

உவாச வாக்யம் பாபாத்மா ராவணோ ஜனகாத்மஜாம் ॥

13

பாபாத்மா - கெட்ட நினைவுற்ற

ராவண: - ராவணன்

வைதேஹ்யா: - சீதாதேவிக்கு

தத் - அந்த

பவநோத்தமம் - சிறந்த மானிகை

க்ருதஸ்ஸநம் - முழுமையும்

தர்ஸயித்வா து - காட்டிவிட்டு,

ஜனகாத்மஜாம் - ஜானகியைப் பார்த்து

வாக்யம் - ஒரு சொல்லை

உவாச - பின்வருமாறு சொன்னான்.

यदा राक्षसकोट्यश्च द्वाविंशतिरथापराः ।

तैषां प्रसुरहं सीते सर्वेषां शीमकर्मणाम् ॥

தயா ராக்ஷஸ கோட்டய்ச்ச த்வாவிம்ஸதி ரதாபரா: ।

தேஷாம் ப்ரபுரஹம் ஸீதே ஸர்வேஷாம் ஸீமகர்மணாம் ॥

14

ஸீதே - சீதையே

தயா - பத்து

ராக்ஷஸ கோட்டய: - கோடி ராக்ஷஸர்களும்,

அத - அதோடுகூட

அபரா:	- வேறு சில
த்வா விம்ஸாதி: ச	- இருபத்திரண்டும்
பீம கர்மணாம்	- அரிய செயல்களைப் புரியும்
தேஷாம்	- அவர்கள்
ஸர்வேஷாம்	- எல்லோருக்கும்
அஹம்	- நான்
ப்ரபு:	- ஈசன்.

वर्जयित्वा जरावृद्धान् बालान् रजनीचरान् ।

सहस्रमेकमेकस्य मन कार्यपुरस्सरम् ॥

வ்ரஜயித்வா ஜராவ்ருத்தான் பாலாம்ஸ்ச ரஜநீசரான் ।

ஸஹஸ்ரமேகமேகஸ்ய மம கார்புர:ஸரம் ॥

ஜரா வ்ருத்தான்	- 'கிழத்தனத்தால் முடியாதவர்களும
பாலான் ச	- சிறு குழந்தைகளுமான
ரஜநீசரான்	- அரசர்களான
வ்ரஜயித்வா	- நீக்கி
ஏகம்	- ஒர்
ஸஹஸ்ரம்	- ஆயிரம்
மம	- என்
ஏகஸ்ய	- ஒருவனுக்கு
கார்புர:ஸரம்	- பணிவிடைப் பரிவாரம்.

15

यदि राजतन्त्र मे त्वयि सर्व प्रतिष्ठितम् ।

जीवितं च विशालाक्षि त्वं मे प्राप्स्यसि ॥

யதிதம் ராஜதந்த்ரம் மே த்வயி ஸர்வம் ப்ரதிஸ்திதம் ।

ஜீவிதம் ச விஸாலாக்ஷி த்வம் மே ப்ராணைர் கரீயஸீ ॥

மே	- 'எனது
ராஜதந்த்ரம்	- அரசாளுகை
யத்	- எனுமோ
இதம் ஸர்வம்	- இது எல்லாமும்
த்வயி	- உன்னிடத்தில்
ப்ரதிஸ்திதம்	- வைக்கப்பட்டுவிட்டது.
ஜீவிதம்	- உயிரும்
ச	- அப்படியே வைக்கப்பட்டுவிட்டது.
விஸாலாக்ஷி	- விசாலாக்ஷி!
த்வம்	- நீ
ப்ராணை:	- என் உயிரினும்
மே	- எனக்கு
கரீயஸீ	- அருமையானவன்.

16

बहूनां स्त्रीसहस्राणां मन योऽसौ पश्यिहः ।

तासां त्वमीक्षरी सीते मन भार्या भव प्रिये ॥

பஹூநாம் ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணாம் மன யோஸெஸை பரிக்ரஹ: ।

தாஸாம் த்வம்ஸ்வரீஸீதே மன பார்யா பவ ப்ரியே ॥

ப்ரியே - அன்பார்ந்த

ஸீதே - சீதையே

ய:

அஸௌ - இவன்

பஹூநாம் - பல

ஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணாம் - ஆயிரம் ஸ்த்ரீகளுக்கு

பரிக்ரஹ: - கணவனோ, அந்த

மம - எனக்கும்

தாலாம் - அவர்களுக்கும்,

த்வம்

மம - எனக்கு

பார்யா - பார்யையாய்,

ஸர்வரீ - எஜமானியாய்

பவ - ஆகு.

साधु किं तेऽन्यथा बुद्ध्या रोचयस्व वचो मम ।

भजस्व मामितप्तस्य प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥

ஸாது கிம் தே:ன்யதா பத்த்யா ரோசயஸ்வ வசோ மம ।

பஜஸ்வ மா அபிதப்தஸ்ய ப்ரஸாதம் கர்துமர்ஹஸி ॥

அன்யதா - 'இதல்லாத வேறு

புத்த்யா - யோஜனையால்

தே - உனக்கு

கிம் - என்ன பிரயோஜனம்?

மம - எனது

ஸாது: வச: - நியாயமான சொல்லை

ரோசயஸ்வ - ஏற்றுக்கொள்.

மா பஜஸ்வ - என்னை அங்கீகரி.

அபிதப்தஸ்ய - உனக்காகத்தவிக்கும் எனக்கு

ப்ரஸாதம் - அனுக்ரஹத்தை

கர்தும் - செய்ப

அர்ஹஸி - நீ இஷ்டப்பட்ட வேண்டும்.

परिधिप्ता समुक्षेण लक्ष्ये शतयीजना ।

नेयं धर्षयितुं शक्या सेन्दैरपि सुरासुरैः ॥

17

18

பரிசுதிபதா ஸமுத்தரேண லங்கேயம் ஸதயோஜநா ।
 நேயம் தர்ஷயிதும் ஸக்யா ஸேந்திரரபி ஸுராஸுரை: ॥
 இயம் - இந்த
 ஸதயோஜநா - நறு யோஜனை தூரமுள்ள
 லங்கா - இலங்கை
 ஸமுத்தரேண - சமுத்திரத்தினால்
 பரிசுதிபதா - குழப்பப்பட்டிருக்கிறது.
 இயம் - இது
 ஸேந்திரை: - இந்திரனுள்ளிட்ட
 ஸுராஸுரை: அபி - தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் கூட
 தர்ஷயிதும் - எதிர்க்க
 ந ஸக்யா - முடியாதது.

19

न देवेषु न यक्षेषु न गन्धर्वेषु च विषु ।
 अहं पश्यामि लोकेषु यो मे वीर्यसमो भवेत् ॥
 ந தேவேஷு ந யக்ஷேஷு ந கந்தர்வேஷு ந லக்ஷேஷு ।
 அஹம் பஸ்யாமி லோகேஷு யோ மே வீர்யஸமோ பவேத் ॥
 லோகேஷு - 'மூன்றுலகங்களிலும்
 ய: - எவ்வெனாருவன்
 மே - எனக்கு
 வீர்யஸம: - ஒப்பான பராக்கிரமமுள்ளவனாக
 பவேத் - ஆகுவானோ, அவனை
 தேவேஷு - தேவர்களிலும்,
 அஹம் - நான்
 ந பஸ்யாமி - கண்டிலேன்.
 யக்ஷேஷு - யக்ஷர்களிலும்
 ந - கண்டிலேன்.
 கந்தர்வேஷு - கந்தர்வர்களிலும்
 பக்ஷிஷு - பறவைகளிலும்
 ந - கண்டிலேன்.

20

राज्यघटेन दीनेन तापसेन गतायुषा ।

किं करिष्यसि रामेण मानुषेणात्यतेजसा ॥

ராஜ்யப்ரஷ்டேன தீநேந தாபஸேந கதாயுஷா ।
 கிம் கரிஷ்யஸி ராமேண மாநுஷேணால்பதேஜஸா ॥
 அல்பதேஜஸா - ஆண்மையின்றி
 ராஜ்யப்ரஷ்டேன - ராஜ்யத்திலிருந்து தூர்த்தப்பட்ட
 தீநேந - தீனனாகி
 தாபஸேந - தாபசெய்துகொண்டிருக்கும்,

21

கதாயுஷா - அற்ப ஆயுளுடைய
 மாநுஷேண - மானிடனாகிய
 ராமேண - ராமனோடு
 கிம் கரிஷ்யஸி - நீ என்ன செய்யப்போகின்றனை?

मजस्र सीते मामेव मर्तार्हं सद्यश्नस्र ।

वीर्यं धृष्ट्व शीरु रमस्वह मया सह ॥

பஜஸ்வ ஸீதே மாமேவ மர்தாஹ் அஹம் ஸத்க்ருஸஸ்தவ ।
 யௌவனம் ஹயத்ருவம் பீரு ரமஸ்வேஹ மயா ஸஹ ॥

22

ஸீதே - 'சீதாய்!
 மாம் ஏவ - என்மையே
 பஜஸ்வ - ஏற்றுக்கொள்;
 அஹம் - நான்
 தவ - உனக்கு
 ஸத்க்ருஸ: - ஏற்ற
 பர்தா - கணவன்;
 பீரு - பயத்தவனே!
 யௌவனம் - இளமை
 அத்ருவம் ஹ - நிலையற்றதன்றோ!
 மயா - என்னோடு
 இஹ - கூட
 ஸஹ - இவ்விடத்தில்
 ரமஸ்வ - காலம்கழி.

दर्शने मा कृष्या बुद्धिं राघवस्य वरानने ।

कास्य शक्तिरिहागन्तुमपि सीते मनोरथ: ॥

தர்ஸனே மா க்ருஷ்ய புத்திம் ராகவஸ்ய வரானநே ।
 கா அஸ்ய ஸக்திரிஹாகந்துமபி ஸீதே மநோரதத: ॥

23

வரானநே - 'சுந்தரமுகியே!
 ராகவஸ்ய - ராமனை
 தர்ஸனே - பாரீக்கும் விஷயத்தில்,
 புத்திம் - எண்ணத்தை
 மாக்ருதா: - நீ கொள்ளாதே.
 ஸீதே - சீதாய்!
 மநோரதத: அபி - மனவியாபாரங்களாலும் கூட
 இஹ - இங்கு
 ஆகந்தம் - வசு
 அஸ்ய - இவனுக்கு
 காஸக்தி: - என்ன சக்தி இருக்கிறது?

न शक्यो वायुराकाशे पार्श्वेऽन्यसु महाजवः ।

நிப்யமானஸ்ய வாபுராகாஸே பாஸஸ்பந்தத்தும் மஹாஜவஃ ।

தீப்யமானஸ்ய சாப்யக்நேரீக்ரஹீதும் விமலா ஸிகா

மஹாஜவஃ - 'வெகு வேகமுற்ற

வாயு - காற்றானது

ஆகாஸே - ஆகாசத்தில்

பாஸஸு - கயிறுகளால்

பந்தத்தும் ந ஸக்யஃ - கட்ட முடியாது.

தீப்யமானஸ்ய - கொழுந்து விட்டெரியும்

அக்நே - அக்னியினது

விமலா ஸிகா - புகையற்ற ஜ்வாலை.

க்ரஹீதும் - கையால் பிடிக்க

அபி வா - அதுபோலவே முடியாததே.

त्रयाणामपि लोकानां न तं पश्यामि शोभने ।

விக்ரமேண நயேதஸ்த்வா மஹாபரிபாலிதாமி ||

தர்யாணாமபி லோகாநாம் ந தம் பஸ்யாமி ஸோபனே ।

விக்ரமேண நயேத் யஸ்த்வம் மத்பாஹு பரிபாலிதாம் ||

ஸோபனே - 'கட்டமுடி

மத்பாஹு பரிபாலிதாம் - எனது பாகுபலத்தால் பரிபாலிக்கப்பட்ட.

த்வாம் - உன்னை

யஃ - எவனொருவன்

விக்ரமேண - வலிமையால்

நயேத் - எடுத்துப் போவானோ,

தம் - அவனை

தர்யாணாம் - மூன்று

லோகாநாம் - உலகங்களுக்குள்

அபி - என்றாலும்

ந பஸ்யாமி - நான் கண்டிலேன்.

लङ्कायां सुमहद्वाज्यमिदं त्वमनुपालय ।

தவ்ஷ்யா மஹிஷாஸீவ தேவாஸாபி சராசராஃ ||

லங்காயாம் ஸுமஹத்ராஜ்யமிதம் த்வமநுபாலய ।

த்வத்ப்ரேஷ்யா மத்விதாஸ்சைவ தேவாஸசாபி சராசராஃ ||

த்வம் - 'நீ

லங்காயாம் - இலங்கையில்

இதம் - இந்த

24

25

26

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

3481

ஸுமஹத் ராஜ்யம் - மிகப்பெரிய ராஜ்யத்தை

அநுபாலய - பரிபாலனம் பண்ணு.

மத்விதாஃ ச - என்போன்றவர்களும்

தேவாஃ ச - தேவர்களும்

சராசராஃ ச - சராசரங்களும்

த்வத்ப்ரேஷ்யா அபி - உன்னடிமையாலவார்களே

अभिषेकोदककिंवा तुष्टा च रमयस्य माम् ||

அபிஷேகோதக க்விந்நா துஷ்டா ச ரமயஸ்வ மாம் ||

துஷ்டா - 'சந்தோஷமுற்று

அபிஷேகோதக க்விந்நா - அபிஷேக தீர்த்தங்களால் ஸ்நானம் செய்யப்

பெற்றவளாய்

மாம் ச - என்னையும்

ரமயஸ்வ - நீ, சந்தோஷப்படுத்து.

दुष्कृतं यत्परा कर्म वनवासेन संगतम् ।

துஷ்க்ருதம் யத் புரா கர்ம வனவாஸேந ஸங்கதம் ||

யஸ்ச தே ஸுக்ருதோ தர்மஸ்தஸ்யேஹ பலமாப்நஹி ||

புரா - 'பூர்வஜன்மத்தில்

யத் - எது

துஷ்க்ருதம் - பாபத்தால் விளைந்த

கர்ம - பயனோ,

வனவாஸேந - வனவாசத்துடன்

தத் - அது

ஸங்கதம் - ஒழிந்துவிட்டது;

தே - எனக்கு

ஸுக்ருதஃ - புண்யத்தால் விளையும்

தர்மஃ - தர்மமாகிறது

யஃ ச - எதுவோ,

தஸ்ய பலம் - அதனது பயனை

இஹ - இப்பொழுது

ஆப்நஹி - அனுபவி.

इह मात्यानि सर्वाणि दिव्यगन्धानि मेयिलि ।

மூஷானி ச சூஷானி சேவச ச மயா ஸஹ ||

இஹ மால்யானி ஸர்வாணி திவ்யகந்தானி மைதிலி ।

மூஷணாநி ச முஷ்யானி ஸேவஸ்வ ச மயா ஸஹ ||

27

28

29

மைதிலி	- 'மைதிலி'
இலம்	- இங்கு
திவ்ய கந்தாலி	- பரிமளவாசனையுள்ள
மால்யாதிச	- மாலைகளையும்
முக்யாதி	- சிறந்த
பூஷணாதிச	- ஆபரணங்களையும்,
ஸர்வாணிச	- மற்றுமெல்லாவற்றையும்
மயா ஸஹ	- என்னோடுகூட
ஸேவஸ்வ	- நீ, அனுபவி.

पुष्पकं नाम सुश्रीणि धातुर्वश्रवणस्य मे ।

विमानं सूर्यसंकाशं तरसा निर्जितं मया ॥

புஷ்பகம் நாம ஸுஸ்ரோணி ப்ராதுர் வைஸ்ரவணஸ்ய மே ।

விமானம் ஸூரியஸங்காஸம் தரஸா நிர்ஜிதம் மயா ॥

ஸுஸ்ரோணி - 'மெவ்விடையாளே'

மே - எனது

ப்ராது: - தமயனாகிய

வைஸ்ரவணஸ்ய - குபேரனது

புஷ்பகம் நாம - புஷ்பகம் என்ற

ஸூரிய ஸங்காஸம் - சூரிய ஒளிகொண்ட

விமானம் - விமானமானது

மயா - என்னால்

தரஸா - ஆன்மையால்

நிர்ஜிதம் - பறித்துக்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

विशालं रमणीयं च तस्मिन् मनोजयम् ।

तत्र सीते मया साधं विहरस्व यथासुखम् ॥

விசாலம் ரமணியம் ச தத்விமானம் மனோஜயம் ।

தத்ர ஸீதே மயா ஸாந்தம் விஹரஸ்வ யதாஸுகம் ॥

தத் - 'அந்த

விமானம் - விமானமோ,

மனோஜயம் - மனம்போல் வேகமுடையது.

விசாலம் - விசாலமானது.

ரமணியம் ச - மிக அழகானது.

ஸீதே - சிதாய்!

தத்ர - அதில்

யதாஸுகம் - உன் இஷ்டம்போல்

மயா ஸாந்தம் - என்னோடுகூட

விஹரஸ்வ - இன்பமாய் காலங்கழி.

30

31

वदनं पद्मसंकाशं विमलं चास्मददर्शनम् ।

शोकात् तु वरारोहे न भ्राजति वरानने ॥

வதனம் பத்மஸங்காஸம் விமலம் சாருதர்ஸனம் ।

ஸோகாந்தம் து வராரோஹே ந ப்ராஜதி வரானநே ॥

வரானநே - சுந்தரியான

வராரோஹே - ஸ்திரீர்தனமே!

பத்மஸங்காஸம் - தாமரைப் பூவை நிகர்த்ததும்

விமலம் - மாசுற்றதும்

சாருதர்ஸனம் - அழகானதுமான

வதனம் து - முகமும்

ஸோகாந்தம் - சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டதாய்

ந ப்ராஜதி - ஒளிகுன்றியிருக்கிறது.

एवं वदति तस्मिन्सा वरत्रांतेन वराङ्गना ।

पिथायेन्दुनिमं सीता मुखमश्रूयवर्त्यत् ॥

ஏவம் வததி தஸ்மின் ஸா வஸ்த்ராத்நேன வராங்கநா ।

பிதாயேந்துநிமம் ஸீதா முகமஸ்ருணயவர்தயத் ॥

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

தஸ்மின் - அவன்

வததி - பேசுகையில்

வராங்கநா - ஸ்திரீர்தனமாகிய

ஸா ஸீதா - அந்த சீதாதேவி

இந்துநிமம் - சந்திரனை நிகர்த்த

முகம் - முகத்தை

வஸ்த்ராத்நேன - வுடைமீன் முந்தானையால்,

பிதாய - முடிக்கொண்டு

அஸ்ருணி - கண்ணீரை,

அவர்தயத் - பெருக்கினாள்.

ध्यायन्तीं तामिवास्वस्थां दीनां चिन्ताहतप्रभाम् ।

उवाच वचनं पापो राक्षसेश्वरः ॥

த்யாயந்தீம் தாமிவாஸ்வஸ்தாம் தீநாம் சிந்தாஹதப்ரபாம் ।

உவாச வசனம் பாபோ ராக்ஷஸேஸ்வர: ॥

அஸ்வஸ்தாம் - 'வேறெதிலும் மனம் செலுத்த முடியாதவளாய்,

த்யாயந்தீம் - பரமாத்மாவையே த்யானிப்பவளாய்,

தீநாம் - கஷ்டத்திலிருப்பவளாய்,

சிந்தாஹத ப்ரபாம் - கவலையால் ஒளிகுன்றியவளாயிருக்கும்

தாம் இவ - அவளையே பார்த்து

32

33

34

பாபு:	- பாபியும்
ராகுஸேஸ்வர:	- ராகுஸ மன்னனுமாகிய
ராவண:	- ராவணன்
வசனம்:	- இன்னொரு சொல்லை
உவாச:	- பின்வருமாறு கூறினான்.

अलं व्रीडेन वेदेहि धर्मलोपकृतेन ते ।

आर्षोऽयं देवनिष्यन्दो यस्त्वाभिमिगमिष्यति ॥

அலம் வீரேந வைதேஹி தர்மலோபக்ருதே ந தே ।

ஆர்ஷோ஽யம் தைவ நிஷ்யந்தோ யஸ்த்வா மபிகமிஷ்யதி ॥

வைதேஹி - 'வைதேகி'

தர்மலோபக்ருதேந - ஸ்திரீகளின் மரியாதைக்கு குறைவு என்பால் வியந்த

வீரேந - நாணத்தால்

தே - உனக்கு

அலம் - இதுவரையிலும் போதும்

ய: - எது

த்வாம் - உன்னை

அபிகமிஷ்யதி - அடையப்போகிறதோ

அயம் - இது

ஆர்ஷ: - மானிடர்களுக்கு கிட்டாது,

தைவ நிஷ்யந்த: - பாக்கியத்தின் பயன்.

एती पादौ मया सिन्धौ शिरोभिः परिपीडितौ ।

प्रसादं कुरु मे क्षिप्रं वश्यौ दासोऽहमस्मि ते ॥

ஏதௌ பாடௌ மயா ஸ்நிக்தௌ ஸிரோபி: பரிபீடதௌ ।

ப்ரஸாதம் கुरु மே க்ஷிப்ரம் வஸ்யோ தாஸோ஽ஹமஸ்மிதே ॥

மஹா ஸ்நிக்தௌ - 'முற்றிலும் கண்களைப் பறிக்கும்

ஏதௌ - உன்னிரண்டு

பாதௌ - தாள்கள்

ஸிரோபி: - எந்தலைகளால்

பரிபீடதௌ - தரிக்கப்படுகின்றன.

மே - எனக்கு

ப்ரஸாதம் - அனுக்கிரகத்தை

க்ஷிப்ரம் - காலதாமதமின்றி

கரு - செய்

தே - உனது

வஸ்ய: - மனம்கொணாது நடக்கும்

தாஸ: - அடிமையாய்

அஹம் - நான்

அஸ்மி - இருக்கிறேன்.

इमाः शून्या मया वाचः शुष्यमाणेन भाविताः ।

न चापि रावणः कश्चिन्मूर्खा स्त्रीं प्रणमेत ह ॥

இமா: ஸூன்யா மயா வாச: ஸூஷ்யமாணேந பாவிதா: ।

ந சாபி ராவண: காஞ்சின்மூர்த்தா ஸ்த்ரீம் ப்ரணமேத ஹ ॥

ஸூஷ்யமாணேந - 'உணக்காகத் தவிக்கும்

மயா - என்னால்

இமா: - இந்த

வாச: - வாக்குத்தங்கள்

ஸூஷ்யமா: - கபடமற்றவைகளாய்,

பாவிதா: - பொழியப்பட்டன.

ராவண: - ராவணன்

காஞ்சித் - ஒரு

ஸ்த்ரீம் ச - பெண்ணையும்

மூர்த்தா - தலையால்

ப்ரணமேத அபி நஹ - வணங்கவே மாட்டானன்றோ.

एवमुक्त्वा दशग्रीवो गैशिलीं जनकात्मजम् ।

कृतान्तवशमापन्नो ममेयमिति मन्यते ॥

ஏவமுக்த்வா தசகீவோ மைதிலீம் ஜனகாத்மஜாம் ॥

க்ருதாந்த வஸமாபந்நோ மமேயமிதி மன்யதே ॥

தசகீவ: - தசகீவன்

ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகர் திருமகளான

மைதிலீம் - மைதிலீதேவியைப் பார்த்து,

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,

க்ருதாந்த வஸம் - எமன்வசத்திற்

ஆபந்ந: - சிக்கிக்கொண்டவனாய்

இயம் - 'இவள்

மம - எனக்கு'

இதி - என்றே

மன்யதே - எண்ணிக் கொள்ளுகிறான்.

இத்யார்கே ப்ரீக்த ராமபணே வால்மீகியே ஆதிகாஸ்யே
ஷுப்திம்ஸ்தி ஸ்ரஹஸ்சிஸாயம் ஸம்வர்தயாயம் ஆரண்ய காண்டே
ஸ்தே விஸ்பதேத்யமே: தஸ ப்ரஸுப்தஸாய: ஸர்க: ॥

सा तथोक्ता तु वेदेही निर्भया शोककशिता ।

तृणमन्तरतः कृत्वा रावणं प्रप्यभाषत ॥

ஸா ததோக்தா து வைதேஹீ நிர்ஃபயா ஸோககர்ஸிதா ।

த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா ராவணம் ப்ரத்யபாஷத ॥

ததா - மேற்கண்டவாறு

உக்தா - சொல்லப்பட்ட

ஸா - அந்த

வைதேஹீ - ஜாணகியார்

நிர்ஃபயா - உள்ளம் எள்ளளவும் சலியாதவளாய்

ஸோககர்ஸிதா - துயரத்தால் தழிந்துக் கொண்டிருப்பவளாய்

த்ருணம் - ஓர் துரும்பை

அந்தரத: - இடையில்

க்ருத்வா - போட்டு

து - அதன் பின்னர்

ராவணம் - ராவணனைப் பார்த்து

ப்ரத்யபாஷத - பின்வருமாறு பதிலுரைத்தாள்.

राजा दशरथो नाम धर्मसेतुसिवाचलः ।

सत्यसन्धः परिज्ञातो यस्य पुत्रः स राघवः ॥

ராஜா தஸரதோ நாம தர்மஸேதுசிவாசல: ।

ஸத்யஸந்த: பரிக்ஞாதோ யஸ்ய புத்ர: ஸ ராகவ: ॥

தஸரத: நாம

- தசரதரென்ற

ராஜா

- சக்கிரவர்த்தியார்

அசல:

- வழுவாத

தர்மஸேது:

- தர்மத்தின் எல்லைக்கல்

இவ

- போன்ற

ஸத்யஸந்த:

- சத்யசந்தர்.

பரிக்ஞாத:

- த்ரிஸோகப் பிரசித்தி பெற்றவர்.

யஸ்ய

- எவரோ அவருடைய

புத்ர:

- திருக்குமாரன்

ஸ:

- அந்த

ராகவ:

- ஸ்ரீராமர்.

रामो नाम स धर्मात्मा त्रिषु लोकेषु विद्युतः ।

दीर्घबाहुर्विशालाक्षो देवतं स पतिर्मम ॥

ராமோ நாம ஸ தர்மாத்மா த்ரிஷு ஸோகேஷு விஸ்ருத: ।

தீர்க்பாஹுர்விஸாலாக்ஷோ தைவதம் ஹி பதிர்மம் ॥

மம

- 'எனது

பதி:

- கணவரான

ராம: நாம

- ஸ்ரீராமரென்ற

ஸ: ஹி

- அவரே

தைவதம்

- பிரத்தியக்ஷ தைவம்.

தர்மாத்மா

- தர்மமே உருவெடுத்து வந்தவர்.

த்ரிஷு

- மூன்று

ஸோகேஷு

- உலகங்களிலும்

விஸ்ருத:

- பிரசித்தி பெற்றவர்.

தீர்க்பாஹு:

- நீண்ட கைகளுற்றவர்.

விஸாலாக்ஷ:

- அகன்ற கண்களுற்றவர்.

इक्ष्वाक्यां कुले जातः सिंहस्कन्धो महाद्युतिः ।

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा यस्तं प्राणान् हरिष्यति ॥

இக்ஷ்வாகுக்ஷணம் குலே ஜாத: ஸிம்ஹஸ்கந்தோ மஹாத்யுதி: ।

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா யஸ்தே ப்ராணான் ஹரிஷ்யதி ॥

ப்ராத்ரா

- 'தம்பியாகிய

லக்ஷ்மணேன ஸஹ

- லக்ஷ்மணரோடுகூட

தே

- உனது

ப்ராணான்

- உயிரை

ய:

- எவரொருவர்

ஹரிஷ்யதி

- வாங்கப் போகிறாரோ, அவர்

இக்ஷ்வாகுக்ஷணம்

- இக்ஷ்வாகுக்களுடைய

குலே

- குலத்தில்

ஜா:

- அவதரித்திருக்கிறார்.

ஸிம்ஹஸ்கந்த:

- சிம்மத்திற்குச் சமானமாகிய உடலுற்றவர்.

மஹாத்யுதி:

- அளவுகடந்த பெருமை வாய்ந்தவர்.

प्रत्यक्षं यद्यहं तस्य त्वया स्यां धर्षिता बलात् ।

शयिता त्वं हतः संख्ये जनस्थाने यथा खरः ॥

ப்ரத்யக்ஷம் யத்யஹம் தஸ்ய த்வயா ஸ்யாம் தர்ஷிதா பலாத் ।

ஸயிதா த்வம் ஹத: ஸங்க்யே ஜனஸ்தானே யதா கர: ॥

அஹம்

- 'நான்

தஸ்ய

- அவரது

ப்ரத்யக்ஷம்

- கண்முன்

த்வயா

- உன்னால்

பலாத்

- செருக்கால்

தர்ஷிதா

- தொடரப்பட்டவளாக

யதி ஸ்யாம்

- ஆவேளாகில்,

த்வம்	- நீ
ஜனஸ்தானே	- ஜனஸ்தானத்தில்
ஸங்க்யே	- போரில்
கர: யதா	- கரன்போலவே
ஹத: -	மாண்டவனாக
ஸமிதா	- வாடும் துயில் கொண்டிருப்பாய். (விழ்ந்திருப்பாய்)

य एते राक्षसाः प्रोक्ता घोरस्त्रा महाबलाः ।

राघवे निविष्टाः सर्वे सुपर्ण पत्रगा यथा ॥

ய ஏதே ராக்ஷஸா: ப்ரோக்தா கோரஸ்த்ரா மஹாபலா: ।

ராகவே நிர்விஷ்டா: ஸர்வே ஸுபர்ணே பன்னகா யதா ॥

யே	- 'எந்த
ராக்ஷஸா:	- அரக்கர்கள்
கோரஸ்த்ரா:	- பயங்கரமான ரூபமுடையவர்களென்றும்
மஹாபலா:	- மகாபலிஷ்டர்களென்றும்
ப்ரோக்தா:	- சொல்லப்பட்டார்களோ,
ஏதே	- இந்த
ஸர்வே	- எல்லோரும்
ஸுபர்ணே	- கருடனிடத்தில்
பன்னகா:	- சர்ப்பங்கள்
யதா	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ராகவே	- ஸ்ரீராகவனிடத்தில்
நிர்விஷ்டா:	- செயலற்றவர்கள்.

तस्य ज्याविमुक्तास्ते शराः काञ्चनमूषणाः ।

शरीरं विधमिष्यन्ति गङ्गाकूलमिवोर्मयः ॥

தஸ்ய ஜ்யாவிமுக்ताஸ்தே ஸரா: காஞ்சனமூஷணா: ।

சரீரம் விதமிஷ்யந்தி கங்காகூல மிவோர்மய: ॥

தஸ்ய	- 'அவரது
காஞ்சனமூஷணா:	- பொன்புனைந்தவைகளுந்
ஜ்யாவிப்ரமுத்தா:	- நாணிவிருந்து விடப்பட்டவைகளுமான
ஸரா:	- பாணங்கள்
தே	- உணது
ஸரீரம்	- உடலை
ஊர்மய:	- பிரவாஹங்கள்
கங்காகூலம்	- கங்கைக் கரையை
இவ	- எப்படியோ அப்படியே
விதமிஷ்யந்தி	- அறுக்கப்போகின்றன.

असुरैर्वा सुरैर्य त्वं यद्यवधोऽसि रावण ।

उत्पाद्य सुमहद्वैर जीवस्सय न मोक्ष्यसे ॥

அஸுரேர்வா ஸுரைர்வா த்வம் யத்யவத்யோ:ஸி ராவண ।

உத்பாத்ய ஸுமஹத்வைரம் ஜீவன் தஸ்ய ந மோக்ஷ்யஸே ॥

ராவண	- 'ராவணா'
அஸுரை: வா	- அசுரர்களாலும்
ஸுரை: வா	- தேவர்களாலும்
த்வம்	- நீ
அவத்ய:	- கொல்ல முடியாதவனாய்,
அஸி யதி	- இருக்கிறாயென்றாலும்,
தஸ்ய	- அவரது
ஸுமஹத்	- மிக அசுஹ்யமான
வைரம்	- த்வேஷத்தை
உத்பாத்ய	- ஸம்பாதித்து,
ஜீவன்	- உயிருடன்
நமோக்ஷ்யஸே	- தப்பமாட்டாய்.

स ते जीवितशेषस्य राघवोऽन्तकरो बली ।

पशोयूयगतस्येव जीवितं तव दुर्लभम् ॥

ஸ தே ஜீவித ஸேஷஸ்ய ராகவோ:ந்தகரோ பலி ।

பசோயூயுபகதஸ்யேவ ஜீவிதம் தவ துர்லபம் ॥

ஜீவித ஸேஷஸ்ய	- 'வாழ்நாளின் முடிவைக்கண்ட
தே	- உனக்கு
பலி	- பலசாலியாகிய
ஸ:	- அந்த
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
அந்தகர:	- மரணத்தை விளைவிப்பவராவார்.
யூபகதஸ்ய	- யாகக் கம்பத்தையடைந்த
பசோய:	- பசுவிற்கு
இவ	- எப்படியோ அப்படியே
தவ	- உனக்கு
ஜீவிதம்	- உயிருப்பது
துர்லபம்	- அசாத்தியம்.

यदि पश्येत् स रामस्त्वा रोषदीप्तेन क्षुणा ।

स्वस्त्वमद्य निर्दयो मूढः सद्यः परामर्षम् ॥

யதி பஸ்யேத் ஸ ராமஸ்த்வாம் ரோஷதீப்தேந க்ஷுணா ।

ரக்ஷஸ்த்வமத்ய நிர்தக்தோ கச்சே: ஸத்ய: பராபவம் ॥

ஸ: ராம:	- 'அந்த ஸ்ரீராமர்
ரோஷதீப்தேந	- கோபத்தால் சிவந்த
சக்ஷுஷா	- கண்ணால்
த்வாம்	- உன்னை
அத்ய	- இப்பொழுது
பஸ்யேத் யதி	- பார்க்கிறார் என்றால்
ஸத்ய:	- உடனே
ரக்ஷ:	- அரக்கனாகிய
த்வம்	- நீ
நிர்த்தக்த:	- தழிக்கப்பட்டவனாய்
பரபாவம்	- நாசத்தை
கச்சே:	- அடைவாய்.

यश्चन्द्रं नमसो भूमी पातयेन्नाशयेत् वा ।

सागरं शोषयेद्वापि स सीतां मोचयेदिह ॥

யஸ்சந்த்ரம் நபஸோ பூமௌ பாதயேந் நஸ்யேத வா ।
ஸாகரம் ஸோஷயேத்வாபி ஸ ஸீதாம் மோசயேதிஹ ॥

11

ய:	- 'எவர்
நபஸ:	- ஆகாயத்திலிருந்து
சந்த்ரம் வா	- சந்திரனையும் கூட
பூமௌ	- தரையில்
பாதயேத்	- தள்ளவல்லரோ,
நாஸ்யேத வா	- வேண்டுமென்றால் அழிக்கவும் வல்லரோ,
ஸாகரம் அபி	- சமுத்திரத்தையும்
ஸோஷயேத்	- வற்ற வடிக்கவும் வல்லரோ,
ஸ:	- அவர்
ஸீதாம்	- வாங்கலபத்தையிலுண்டான என்னை
இஹ	- இப்பொழுது
மோசயேத்	- விடுவிப்பார்.

गतायुस्त्वं गतश्रीको गतसत्त्वो गतेन्द्रियः ।

लज्जा विध्वंस्युक्तं त्यक्तून् न भविष्यति ॥

கதாயுஸ்த்வம் கத ஸ்ரீகோ கதஸத்த்வோ கதேந்த்ரிய: ।
லங்கா வைதவ்ய ஸம்யுக்தா த்வத்க்ருதே ந பவிஷ்யதி ॥

12

த்வம்	- நீ
கதாயு:	- ஆயுள் முடிந்தவன்.
கத ஸ்ரீக:	- லக்ஷ்மியால் கைவிடப்பட்டவன்.
கத ஸத்தவ:	- பாக்கியமொழிந்தவன்.
கதேந்த்ரிய:	- கொழுப்பொழிந்தவன்

த்வத்க்ருதேந	- உன்நிமித்தம்
லங்கா	- இலங்கை நகர்
வைதவ்ய ஸம்யுக்தா-	- கைமைத்தன்மையுற்றதாய்
பவிஷ்யதி	- ஆகப்போகிறது.

न ते पापमिदं कर्म सुखोदकं भविष्यति ।

याहं नीता विनाभावं पतिपार्थिवया वने ॥

நதே பாபமிதம் கர்ம ஸுகோதர்கம் பவிஷ்யதி ।
யாஹம் நீதா விநாபாவம் பதிபார்ஸ்வாத் த்வயா வனே ॥

13

யா	- 'எவன்
வனே	- காட்டில்
பதிபார்ஸ்வாத்	- கணவனது பக்கவிலிருந்து
விநாபாவம்	- பிரிந்திருப்பதை
த்வயா	- உன்னால்
நீதா	- அடைவிக்கப்பட்டாளோ, அவள்.
அஹம்	- நான்
இதம்	- இந்த
பாபம்	- தீய
கர்ம	- தொழில்
தே	- உனக்கு
ஸுகோதர்கம்	- நலந்தருவதாய்
ந பவிஷ்யதி	- ஆகாது.

स हि देवरस्युक्तो मम भर्ता महायुतिः ।

निर्मयो वीर्यमाश्रित्य शून्ये वसति दण्डके ॥

ஸ ஹி தேவரஸம்யுக்தோ மம பர்தா மஹாத்யுதி: ।
நிர்மயோ வீர்யமாஸ்ரீத்ய ஸூன்யே வஸதி தண்டகே ॥

14

மம்	- 'எனது
பர்தா	- கணவர்
மஹாத்யுதி:	- அளவுகடந்த மகிமை வாய்ந்தவர்.
ஸ:	- அவர்
தேவர ஸம்யுக்த:	- கொழுந்தனாரோடு இருக்கிறவராய்
வீர்யம்	- வீர்யத்தை
ஆஸ்ரீத்ய	- கொண்டு,
ஸூன்யே	- ஜனசஞ்சாரமற்ற
தண்டகே	- தண்டகாவனத்தில்
நிர்மய:	- பயமற்றவராகவே,
வஸதி	- வசிக்கின்றார்.

स ते दर्पं बलं वीर्यमुत्तेकं च तथाविधम् ।
अपनेष्यति गात्रेभ्यः शरवर्षेण संयुगे ॥

ஸ தே தர்பம் பலம் வீர்ய முத்ஸேகம் த ததாவிதம் ।
அபநேஷ்யதி காத்ரேப்ய: ஸரவர்ப்ஷேண ஸம்யுகே ॥

15 தே - உளது
தர்பம் - செருக்கையும்,
பலம் - ஆற்றலையும்,
வீர்யம் - வீரத்தையும்,
ததாவிதம் - அப்படிப்பட்டதாயிருக்கிற
உத்ஸேகம் ச - வரம்புமீறி நடக்குமதிகப்பிரசங்கித் தனத்தையும்
ஸம்யுகே - போரில்
ஸரவர்ப்ஷேண - பாணமாரியால்
காத்ரேப்ய: - உன் அவயவங்களிலிருந்து
ஸ: - அவர்
அபநேஷ்யதி - அழித்துவிட்ட போகிறார்.

यदा विनाशो भूतानां दृश्यते कालघोदितः ।

तदा कार्यं प्रमाद्यन्ति नराः कालवशो गताः ॥

யதா விநாஸோ பூதாநாம் த்ருஸ்யதே காலஸோதித: ।

ததா கார்யே ப்ரமாத்யந்தி நரா: காலவஸம் கதா: ॥

16 பூதாநாம் - 'பிராணிகளுக்கு
காலஸோதித: - யமனால் விதிக்கப்பட்ட
விநாஸ: - மரணம்
யதா - எப்பொழுது
த்ருஸ்யதே - நேருகிறதோ,
ததா - அப்பொழுது
கால வஸம் கதா: - யமனுக்காளப்பட்ட
நரா: - மானிடர்கள்
கார்யே - நடவடிக்கையில்
ப்ரமாத்யந்தி - தடுமாறுகின்றார்கள்.

मां प्रधृष्य स ते कालः प्राप्नोऽयं राक्षसाधम ।

आत्मनो राक्षसानां च वधायान्तःपुरस्य च ॥

மாம் ப்ரத்ருஷ்ய ஸ தே கால: ப்ராப்தோயம் ராக்ஷஸாதம ।

ஆத்மநோ ராக்ஷஸாநாம் ச வதாயாந்த: புரஸ்ய ச ॥

17 'ராக்ஷஸப்ரதரே
மாம் - என்னை
ப்ரத்ருஷ்ய ச - தொட்டமையால்

ஆத்மன: - உனக்கும்,
ராக்ஷஸாநாம் - அரக்கர்களுக்கும்,
தே - உளது
அந்த: புரஸ்ய ச - அந்தப்புர ஸ்திரீமுகத்திற்கும்
வதாய - நாசத்தின் பொருட்டு
ஸ: கால: - அந்த அழிவுகாலம்
அயம் - இதோ
ப்ராப்த: - வந்துவிட்டது.

इवमन्तःपुरं रम्यं रमस्यापितमोदयम् ।

रामबाणानलः सर्वं दग्धं तव हरिव्यति ॥

இதம் அந்த: புரம் ரம்யம் ரத் ஸ்தாபிதம் ஈத்ருஸம் ।

ராமபாணாநல: ஸர்வம் தக்தம் தவ கரிஷ்யதி ॥

18 தவ - உளது
ஈத்ருஸம் - இப்படி
ரத்ஸஸ்தாபிதம் - ரத்ஸங்களாலிழைக்கப்பெற்று
ரம்யம் - அழகுவாய்ந்த
இந்த - இந்த
அந்த: புரம் - அந்தப்புரம்
ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்
ராமபாணாநல: - ராமபாணமாகிற தீயானது,
தக்தம் - உருக்குலைந்ததாக
கரிஷ்யதி - செய்யப்போகிறது.

न शक्या यज्ञमध्यस्था वेदि: सुभाण्डमण्डिता ।

विजातिमन्त्रसंपूता चण्डालेनावमर्दिनुम् ॥

ந ஸக்யா யஜ்ஞ மத்யஸ்தா வேதி: ஸ்ருக்பாண்ட மண்டிதா ।

த்விஜாதிமந்த்ரஸம்பூதா சண்டாலேநாவமர்தினும் ॥

19 யஜ்ஞ மத்யஸ்தா - 'யாக்ஸாலையின் மத்தியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதும்
ஸ்ருக்பாண்ட - மண்டிதா - யாக்பாத்ரங்கள் நிறைந்ததும்
த்விஜாதி மந்த்ரபூதா - அந்தணர்களால் வேத மந்திரங்களால்
புனிதமாக்கப்பட்டதுமான

வேதி: - வேதியானது
சண்டாலேந - தீண்டாதவன் ஒருவனால்
அவமர்தினும் - தீண்ட
ந ஸக்யா - முடியாது.

तथाहं धर्मनित्यस्य धर्मपत्नी पतिव्रता ।

त्वया सप्तं न शक्यास्मि राक्षसाधम पापिनां ॥

ததாஹம் தாம்நித்யஸ்ய தாம்பந்தீ பதிவ்ரதா ।
 த்வயா ஸ்ப்ரஷ்டும் ந ஸக்யாஸம்மி ராஷ்ஸாதம பபிநா ॥ 20
 ராஷ்ஸாதம - இராக்கதப்பத்ரே
 ததா - அவ்வண்ணமே
 தர்ம நித்யஸ்ய - தர்மத்தினின்று நமுவாதவருடைய
 தர்மபந்தீ - தர்மபத்தியும்
 பதிவ்ரதா - கணவனையே சர்வமுமாய்க் கொண்டவளுமான,
 அஹம் - நான்
 பபிநா - பாலியாகிய
 த்வயா - உன்னால்
 ஸ்ப்ரஷ்டும் - தீண்ட -
 ந ஸக்யா - முடியாதவளாக
 அஸம்மி - இருக்கிறேன்.

कीदन्ती राजहंसेन पवाषष्ठेयु नित्यदा ।

हंसी सा वृणक्षडस्थं कथं द्रक्ष्येत मयुक्ताम् ॥

கீடந்தீ ராஜஹம்ஸேந பத்மஷண்டேஷா நித்யதா ।
 ஹம்ஸீஸா த்ருண ஷண்டஸ்தம் கதம் த்ரஷ்டயேத மத்ருகம் ॥ 21
 நித்யதா - எப்பொழுதும்
 பத்ம ஷண்டேஷா - தாம்ரைபுஷ்பங்களால் நிறைந்த ஓடைகளில்
 ராஜஹம்ஸேந - அரசு அன்னத்தோடு
 கீடந்தீ - விளையாடும்
 ஸா - அந்த
 ஹம்ஸீ - பெண்ணன்னம்
 த்ருண ஷண்டஸ்தம் - புல் நிரம்பிய தேற்றிலிருக்கும்
 மத்ருகம் - நீர்க்காக்கையை
 கதம்பஸ்யேத - கண்ணெடுத்துப் பார்க்குமா? பாராது.

इदं शरीरं निःसंज्ञं बन्ध वा खादयस्व वा ।

नेदं शरीरं सखिष्य जीवितं चाऽपि राक्षस ॥

இதம் ஸரீரம் நிஸ்ஸம்ஸ்கம் பந்த வா காதயஸ்வ வா ।
 நேதம் ஸரீரம் ரக்ஷிஷ்யே ஜீவிதம் சாபி ராஷ்ஸ ॥ 22

ராஷ்ஸ - இராஷ்ஸா
 நிஸ்ஸம்ஸ்கம் - அறிவு அவருக்கு அப்ப்பணமாகி அதனால்
 ஜடமாயிருக்கிற
 இதம் ஸரீரம் - இந்த சரீரத்தை
 பந்த வா - கைதியாகத்தான் அடைத்துவை?
 காதயஸ்வ வா - தின்னவாவது தின்றுவிடு;
 ஜீவிதம் - உயிரை

ந ரக்ஷிஷ்யே - வைத்திரேன்.
 இதம் - இந்த
 ஸரீரம் - சரீரத்தைப் பற்றி
 அபிச - எனக்காவதென்ன?

न तु शक्याम्युपकोशं पृथिव्या दातुमात्तनः ॥

நது ஸக்யாம்யுபக்ரோஸம் ப்ருதிவ்யாம் தாதுமாத்மன: ॥ 23
 ப்ருதிவ்யாம் - 'உலகில்
 ஆத்மன:து - என்னைப்பற்றி
 உபக்ரோஸம் தாதும் - இகழ்ந்து பேசுவதற்கு
 ந ஸக்யாமி - நான் இடம் கொடுக்க மாட்டேன்.'

एवमुक्त्वा तु वेदेही क्रोधात् सुपुरुषं वचः ।

रावणं मेथिली तत्र पुनर्नवाच विन्धन ॥

ஏவமுக்த்வா து வைதேஹீ க்ரோதாத் ஸுப்ருஷம் வச: ।
 ராவணம் மைதிலீ தத்ர புனாநோவாச கிஞ்சன ॥ 24

மைதிலீ - மிதிலைக்கோன் திருமகளாகும்
 வைதேஹீ - ஜானகியார்
 ராவணம் - ராவணனைப் பார்த்து
 து - இது விஷயத்தில்
 க்ரோதாத் - ரோஷத்தால்
 ஸுப்ருஷம் - மிகக்ருரமான
 வச: - சொல்லை
 தத்ர - அப்பொழுது
 ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
 உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
 புன: - அதன்மேல் இப்பொழுது
 கிஞ்சன - வேறெதொன்றையும்
 உவாசந - பேசாதிருந்தான்.

सीताया वचनं श्रुत्वा परुषं रोमहर्षणम् ।

प्रत्युयाच ततः सीता भयसंदर्शनं वचः ॥

ஸீதாயா வசனம் ஸ்ருத்வா ப்ருஷம் ரோமஹர்ஷணம் ।
 ப்ரத்யுவாச தத: ஸீதாம் பயஸந்தர்ஸனம் வச: ॥ 25

ஸீதாயா: - சீதாதேவியினது
 ரோம ஹர்ஷணம் - மயிற்சூச்செறியும்படியான
 ப்ருஷம் - வன்
 வசனம் - மொழியை
 ஸ்ருத்வா - கேட்டு

தத:	- அதன்மேல்
லீதாம்	- சீதாதேவிபைப் பார்த்து
பய ஸந்தர்ஸனம்	- பயத்தை விளைவிக்கிற
வச:	- பின்வரும் சொல்லை
ப்ரத்யுவாச	- பிதலாயுரைத்தான்.

सुगु मैथिलि मद्राक्यं मासान् द्वादश मामिनि ।

कालेनानेन माम्येवि यदि मां चाकहासिनि ॥

ततस्त्वां प्रातराशर्थं सूदाशस्यस्यन्ति लेशशः ॥

ஸ்ருணு மைதிலீ மத்வாக்யம் மாஸாந் த்வாதஸ பாமினி ।

காலேநானேந நாப்யேஷி யதி மாம் சாருஹாஸிநி ॥

ததஸ்த்வாம் ப்ராதரஸார்தம் ஸூதாஸ சேதஸ்யந்தி லேஸஸ: ॥

மைதிலீ	- மைதிலி
மத் வாக்யம்	- என்று சொல்லை
த்வாதஸ	- பன்னிரண்டு
மாஸாந்	- மாதங்களுக்குள்
ஸ்ருணு	- பெருமைப்படுத்தி அதன்படி நட.
பாமினி	- கட்டழகியே
அநேந காலேந	- இதற்குள்ளாக
மாம்	- என்னை
ந அப்யேஷி யதி	- ந அங்கேரிக்காதபசுத்தில்
சாருஹாஸிநி	- மனங்களைக் கொள்ளை கொள்ளும்
	- புன்சிரிப்புற்றவளே

தத:	- அதன்மேல்
த்வாம்	- உன்னை
ப்ராதரஸார்தம்	- காலை போஜனத்திற்காக
ஸூதா:	- சமைப்புகாரர்கள்
லேஸஸ:	- துண்டந்துண்டமாய்,
லேதஸ்யந்தி	- வெட்டுவார்கள்.

इत्युक्त्वा परस्व वाक्यं रावणः शत्रुरावणः ।

राक्षसीश्च ततः क्रुद्ध इदं वचनमब्रवीत् ॥

இத்யுக்த்வா பருஷம் வாக்யம் ராவண: ஸத்ருராவண: ।

ராஷ்ஸீஸ்ச தத: க்ருத்த இதம் வசனம்ப்ரவீத் ॥

ஸத்ருராவண: - சத்ருக்களைக் கதற அடிக்கும்

ராவண:	- ராவணன்
க்ருத்த:	- கோபம் தலைக்கேறியவனாகி
பருஷம்	- பருஷமான
வாக்யம்	- சொல்லை

26

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

3497

இதி	- மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு
தத:	- அதன்மேல்
ராக்ஷஸீ:	- ராக்ஷஸிகளைப் பார்த்து
இதம்	- பின்வரும்
வசனம் ச	- மொழியையும்
அப்ரவீத்	- கூறினான்.

शौघमेव हि राक्षस्यो विकृता घोरदर्शनाः ।

दर्पमस्या विनेष्यध्वं मांसशोणितभोजनाः ॥

ஸர்க்ரமேவ ஹி ராக்ஷஸ்யோ விக்ருதா கோரதர்ஸநா: ।

தர்பமஸ்யா விநேஷ்யத்வம் மாம்ஸ ஸோணித போஜநா: ॥

மாம்ஸ ஸோணித	- 'மாமிசத்தையும் ரத்தத்தையும் உணவாகக்
போஜநா:	- கொண்டு
கோரதர்ஸனா:	- பயங்கரமான தோற்றமுள்ள
விக்ருதா:	- அறிமுகமில்லாதவர்களாகிய
ராக்ஷஸ்ய:	- அரக்கிகளே
ஸர்க்ரம் ஏவ	- சீக்கிரத்திலேயே
அஸ்யா: ஹி	- இவளுடையவும்
தர்பம்	- செருக்கை
விநேஷ்யத்வம்	- நீங்கள் அடக்கவேண்டும்.

वघनादेव तास्तस्य सुघोरा राक्षसीगणाः ।

कृतप्राञ्जल्यो सूत्रा मैथिली पर्यवारयन् ॥

வசநாதேவ தாஸ்தஸ்ய ஸுகோரா ராக்ஷஸீகணா: ।

க்ருத ப்ராஞ்ஜல்யோ சூத்ரா மைதிலீம் பர்யவாரயன் ॥

ஸுகோரா:	- மிக்க கொடிய
தா:	- அந்த
ராக்ஷஸீகணா:	- ராக்ஷஸீகணங்கள்
க்ருத ப்ராஞ்ஜலய:	- அஞ்சலிஹஸ்தர்களாய்
சூத்வா	- ஆகி,
தஸ்ய	- அவனது
வசநாத் ஏவ	- ஆக்கினையாலேயே
மைதிலீம்	- மைதிலியாரை
பர்யவாரயன்	- குழிந்து நின்றுகொண்டார்கள்.

स ताः प्रोवाच राजासु रावणो घोरदर्शनः ।

प्रघात्य चरणोत्कर्षदरयन्निव मेदिनीम् ॥

ஸ தா: ப்ரோவாச ராஜாஸு ராவணோ கோரதர்ஸன: ।

ப்ரஹத்ய சரணோத்கர்ஷத் தரயந்நிவ மேதிநீம் ॥

30

ஸ: கோர தர்ஸன:	- அந்த பயங்கரமான தோற்றமுடைய
ராஜா	- மன்னனாகும்
ராவணன்	- ராவணன்
ப்ரசாய்ய	- எழுந்து நின்று,
சரணோத்கர்ஷை:	- கால்களை உயரத் தூக்கித் தூக்கி வைக்கும்படியான
மேதிநம்	- பூமியை
தாரயந் இவ	- பிளக்கிறவன் போலாகி
தா:	- அவர்களைப் பார்த்து
து	- இன்னுமிப்படியும்
ப்ரோவாச	- ஆக்ஞாபித்தான்.

அசோகவனிகாமயே மெயிலி நியதானியம் ।

தந்ரேயம் ரக்ஷயதாம் கூடம் யஷ்மாபி: பரிவாரிதா ॥

அசோக வறிகாமத்யே மைதிலி நியதாயிம் ।	
தத்ரேயம் ரக்ஷயதாம் கூடம் யஷ்மாபி: பரிவாரிதா ॥	31
இயம் மைதிலி	- இந்த சீதை
அசோகவறிகாமத்யே	- அசோகவனப் பிரதேசத்தில்
நியதாயம்	- உங்களால் கொண்டுபோய் சேர்க்கப்பட்டும்.
இயம்	- இவள்
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
யஷ்மாபி:	- உங்களால்
பரிவாரிதா	- குழப்பட்டவளாய்
கூடம்	- ரகல்யமாய்
ரக்ஷயதாம்	- காப்பாற்றப்பட்டும்.

८. ॥ १ ॥ तर्जनीः पुनः सान्वेष्ट मथिलीम् ।

॥ १ ॥ नयध्वं वशं सर्वा वन्या गजवच्चमिव ॥

தத்ரேநாம் தர்ஜனைய் கோரை: புன: ஸாந்த்வைஸ்ச மைதிலிம் ।

ஆனயத்வம் வஸம் ஸர்வா வன்யாம் கஜவதுமீவ ॥

வன்யாம்	- 'காட்டு
கஜவதும்	- பெண் யானையை
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
புன:	- இனிமேலும்
கோரை:	- கொடிய
தர்ஜனை:	- பயம் விளைவிக்கும் சொற்களாலும்
ஸாந்த்வை: ச	- இன்சொற்களாலும்
ஏநாம் மைதிலிம்	- இந்த சீதையை
ஸ்ரவா:	- நீங்கள் எல்லோருமாய்

32

வஸம்	- வழிக்கு
ஆனயத்வம்	- கொண்டு வாருங்கள்.

इति प्रतिसमादिष्टा राक्षस्यो रावणेन ता: ।

अशोकवनीकां जम्बुमीथिलीं प्रतिगृह्य तु ॥

இதி ப்ரதிஸமாதிஷ்டா ராஷஸ்யோ ராவணேன தா: ।

அசோகவனிகாம் ஜக்முர் மைதிலிம் ப்ரதிக்குறைய து ॥

33

सर्वकामफलैर्वृक्षिनीनामुपपत्तैर्वृताम् ।

सर्वकालमदेशापि द्विजैः समुपसेविताम् ॥

ஸர்வகாம பலைர் வ்ருகைஷர் நாநா புஷ்பபலைர் வ்ருதாம் ।

ஸர்வகால மதையஸ்சாபி த்விகை: ஸமுபஸேவிதாம் ॥

34

ஸர்வகாம பலை: - விறும்பிய எல்லாக் கனிகளையுடையவைகளும்

நாநா புஷ்ப பலை: - பலவித புஷ்பங்களையும் கனிகளையும்

வ்ருகைஷ: - விருகைங்களால்

வ்ருதாம் ச - நிறைந்துள்ளது

ஸர்வ கால மதை: - எக்காலத்திலும் கொழுத்த

த்விகை: - பறவைகளால்

ஸமுபஸேவிதாம் அபி - நெருங்கி விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறதுமான

அசோக வனிகாம் - அசோக வனத்திற்கு

ராவணேன - ராவணனால்

இதி - மேற்கண்டவாறு

ப்ரதிஸமாதிஷ்டா: - ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டவர்களான

தா: - அந்த

ராஷஸ்ய: - அரக்கிகள்

மைதிலிம் - ஸீதாதேவியை

ப்ரதிக்குறைய து - கையில் எடுத்துக்கொண்டே

ஜக்மு: - சென்றார்கள்.

सा तु शोकपरीताङ्गी मथिली जनकान्मजा ।

राक्षसीवशमापन्ना व्याधीणा हरिणी यथा ॥

ஸா து ஸோக பரீதாங்கீ மைதிலி ஜனகாந்த்மஜா ।

ராஷஸீவஸமாபந்நா வ்யாஹீணாம் ஹரிணீ யதா ॥

35

வ்யாஹீணாம் - புலிகளிடையில்

ஹரிணீ யதா - பெண்மான்போல

ஸா - அந்த

ஜனகாந்த்மஜா - ஜனகர் திருமகளாகும்

மைதிலி யாரும் - மைதிலியாரும்

ஸோக பரிதாங்கி - சோகத்தால் மனமிழந்தவளாகி
 ராகக்ஷஸ் வஸம் - ராகக்ஷஸனுடைய வசத்தில்
 ஆபந்தா - சிக்கிக்கொண்டாள்.

शोकै न हता ग्रस्ता मैथिली जनकात्मजा ।

न शर्म लभते भीरुः पाशवद्वद्धा मृगी यथा ॥
 ஸோகேந மஹதா க்ரஸ்தா மைதிலி ஜனகாத்மஜா ।
 ந ஸர்ம் லபதே பீரு: பாஸபத்தா ம்ருகீ யதா ॥

ஜனகாத்மஜா - ஜனகர் திருமகளாகும்
 மைதிலி - மைதிலியார்
 பாஸபத்தா - வலையில் சிக்கிக்கொண்ட
 ம்ருகீ யதா - பெண்மான்னபோல,
 மஹதா - இத்தன்மையதென்று சொல்ல முடியாத
 ஸோகேந - மனவேதனையால்
 க்ரஸ்தா - பிடுங்குண்டவளாய்,
 பீரு: - உள்ளம் நடுங்கி
 ஸர்ம் - ஆபத்தினின்று தப்பும் வழியை
 ந லபதே - காணவில்லை.

न विन्दते तत्र तु शर्म मैथिली विरूपनेत्राभिरतीव तर्जिता ।

पति स्मरन्ती दयितं सख्यमणं विचेतनामुदयशोकपीडिता ॥

ந விந்ததே தத்ர து ஸர்ம் மைதிலி விருபநேத்ராபிரதீவ தர்ஜிதா ।
 பதிம் ஸமரந்தீ தயிதம் சலக்ஷ்மணம் விசேதநாது பயஸோக பீடிதா ॥

தத்ர - அப்பொழுது
 மைதிலி - மைதிலியார்
 விருப நேத்ராபி: - பயங்கரமான கண்களையுடைய அவர்களால்
 அதீவ - மிகவும்
 தர்ஜிதா - மிரட்டப்பட்டவளாய்
 ஸர்மது - நல்வார்த்தை ஒன்றைக்கூட (மன அமைதியை)
 ந விந்ததே - அடையவில்லை.
 பயஸோக பீடிதா - சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்வள்,
 ஸ லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணருடனிருக்கும்
 தயிதம் - அன்பார்ந்த
 பதிம் - கணவரை
 ஸ்மரந்தீ - த்யானிப்பவளாய்
 விசேதநா - மற்றெதிலும்மறிவிழந்தவளாய்
 அபூத் - இருந்தான்.

இத்யாஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிக்காவ்யே
 சதுரவியிம்ஸந்தி ஸ்மரணரீகாபாம் ஸம்ஹிதாபாம் ஆரண்ய காண்டே
 வத்ஸராவதிக்ஷணம் நம ஷட்பஞ்சஸு: ஸங்க: ॥

राक्षसं मृगस्वपेण चरन्तं कामरूपिणम् ।

निहत्य रामो मारीचं तूष्णीं पथि निवर्तते ॥

ராக்ஷஸம் ம்ருகரூபேண சரந்தம் காமரூபிணம் ।

நிஹத்ய ராமோ மாரீசம் தூர்ணம் பதி நிவர்த்ததே ॥

ராமம் - ஸ்ரீராமர்
 காமரூபிணம் - வேண்டியவருவமெடுக்க வல்லனும்
 ம்ருகரூபேண - மானுருவம் கொண்டு
 சரந்தம் - திரியும்
 ராக்ஷஸம் - அரக்கனுமாகிய
 மாரீசம் - மாரீசனை
 நிஹத்ய - கொன்றுவிட்டு
 தூர்ணம் - சீக்கிரத்திலேயே
 பதி - வழியில்
 நிவர்த்ததே - திரும்பிவந்து கொண்டிருந்தார்.

तस्य संत्वरमाणस्य द्रष्टुकामस्य मैथिलीम् ।

शूरस्वनीडय गोमायुर्विन्ननादास्य पृष्ठतः ॥

தஸ்ய ஸந்த்வரமாணஸ்ய த்ரஷ்டுகாமஸ்ய மைதிலிம் ।

க்ரூரஸ்வநோத கோமாயுர் விநநாதாஸ்ய ப்ருஷ்டத: ॥

மைதிலிம் - மைதிலியை
 த்ரஷ்டுகாமஸ்ய - பார்க்க நினைத்த
 தஸ்ய - அவர்
 ஸந்த்வர மாணஸ்ய - சீக்கிரம் வந்துகொண்டிருக்கையில்
 அஸ்ய - இவரது
 ப்ருஷ்டத: - பின்னால்
 அத - அப்பொழுது
 கோமாயு: - ஓர்நரி
 க்ரூரஸ்வர: - அபசருமளாய் ஊளையிடுகிறதாய்
 விநநாத - ஊளையிட்டது.

स तस्य स्वरमाज्ञाय दास्यं रोमहर्षणम् ।

चिन्तयामास गोमायो: स्वरं परिशक्तिनः ॥

ஸ தஸ்ய ஸ்வரமாஞாய தாருணம் ரோமஹர்ஷணம் ।

சிந்தயாமாஸ கோமாயோ: ஸ்வரேண பரிஸங்கித: ॥

ஸ: - அவர்
 தஸ்ய - அந்த

கோமாயோ:	- நரியினது
ரோம ஹர்ஷணம்	- மயிர்க்கூச்செறியும்படி
தாருணம்	- கர்ணகடோரமான
ஸ்வரம்	- ஊளையை
ஆரூப	- கவனித்து,
ஸ்வரேண	- ஊளையால்
பரிபாங்கித:	- உள்ளம் நடுங்கியவராகி
சிந்தயாமாஸ	- கவலையுற்றார்.

अशुभं वत मन्येऽहं गोमायुर्वाशते यथा ।

स्वस्ति स्यादथ्यं वेदेह्या राक्षसिंखणं विना ॥

அசுரம் பத மன்யேஹம் கோமாயுர் வாச்யதே யதா ।
ஸ்வஸ்தி ஸ்யாதத வைதேஹ்யா ராக்ஷஸை பக்ஷணம் விநா ॥

கோமாயு: பத	- 'நரி ஏனோ இப்படி.
வாச்யதே	- ஊளையிருகிறது!
யதா	- ஆனபடியால்
அசுரம்	- ஆபத்தை
அஹம்	- நான்
மன்யே	- எதிர்பார்க்கின்றேன்.
அத	- இப்பொழுது
வைதேஹ்யா:	- வைதேகிக்கு
ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்களால்
பக்ஷணம் விநா	- விழுங்கப்பட்டாதபடி.
ஸ்வஸ்தி	- கேடும்
ஸ்யாத்	- உண்டாக வேண்டும்.

माशिवेन तु विज्ञाय स्वप्रमालस्य मामकम् ।

विश्रुष्टं मृगक्षणेण लक्ष्मणः सृणुयाद्यदि ॥

மாளிசேந து விஞாய ஸ்வப்ரமாலஸ்ய மாமகம் ।
விசுரூஷ்டம் ம்ருகரூபேண லக்ஷ்மண: ஸ்ருணுயாத்யதி ॥

லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணன்
ம்ருகரூபேண	- மாணுருவம் கொண்ட
மாளிசேந	- மாலிசனால்
மாமகம் ஸ்வரம்	- எனது குரவை
ஆலக்ஷ்ய	- கண்டு,
விஞாய	- தெரிந்துகொண்டு
விசுரூஷ்டம் து	- ஆபத்திலிருப்பதால் உதவியை கோருகிறதாய்
ய தி	- கூவப்பட்டதையும்
ஸ்ருணுயாத்	- ஒருக்கால்
	- கேட்டுவிட்டானோ என்னமோ!

स सीमिविः स्वरं श्रुत्वा तां च हित्वा च मैथिलीम् ।

तयैव प्रहितः क्षिप्रं मत्सकाशमिह्वयति ॥

ஸ ஸௌமித்ரி: ஸ்வரம் ஸ்ருத்வா தாம் ச ஹித்வா து மைதிலீம் ।
தையேவ ப்ரஹித: க்ஷிப்ரம் மத்ஸகாஸ மிஹ்வயதி ॥

ஸ:	- அந்த
ஸௌமித்ரி:	- லக்ஷ்மணன்
ஸ்வரம்	- கூவியதை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
தாம்	- அந்த
மைதிலீம்	- மைதிலியை
ஹித்வா து	- தனியாய் விட்டுவிட்டும்
தயா ஏவ	- அவளபேயும்
ப்ரஹித:	- அனுப்பப்பட்டவனாய்
இஹ	- இப்பொழுது
க்ஷிப்ரம்	- சீக்கிரத்திலேயே
மத்ஸகாஸம்	- என்னிடம்
ஏவ்யதி ச	- ஏந்துவிடப் போகின்றானோ!

राक्षसः सहितैर्नृनं सीताया ईप्सितो वधः ।

काश्यन्वयं मृगो भूत्वा व्यपनीयाप्रसृतो माम् ॥

ராக்ஷஸை: ஸஹிதைர் நூநம் ஸீதாயா ஈப்ஸிதோ வத: ।
காஸ்யன்வயம் ம்ருகோ பூத்வா வ்யபநீயாப்ரஸர்த்து மாம் ॥

दूरं नीत्वा तु माशिवो राक्षसोऽभूच्छराहतः ।

हा लक्ष्मण हतोऽस्मीति यद्वाक्यं व्याजहार ह ॥

தூரம் நீத்வா து மாசிவோ ராக்ஷஸோஃ பூச்சரஹத: ।
ஹா லக்ஷ்மண ஹதோஸ்மீதி யத்வாக்யம் வ்யாஜஹார ஹ ॥

ராக்ஷஸ:	- அரக்கனான
மாளிச:	- மாலிசன்
காஸ்யன்வ:	- பொன்மயமான
ம்ருக:	- மானாக
பூத்வா	- ஆகி
மாம்	- என்னை
ஆஸ்ரமத்திலின்றி	- ஆஸ்ரமத்திலின்றி
வ்யபநீய	- அப்புறப்படுத்தி
தூரம் ச	- வெகுதூரமும்
நீத்வா	- இழுத்துச் சென்று
சரஹத:	- சரங்களால் மாண்டவனாக

அபூத்	- ஆயினன்;
து	- அச்சமயத்தில்
ஹா லக்ஷ்மண	- 'அப்பா லக்ஷ்மணா'
ஹத: அஸ்மி	- நான் மான்டேன்'
இதி	- என்ற
யத்	- எந்த ஒரு
வாக்யம்	- சொல்லை
வ்யாஜஹார ஹ	- உரத்த குரலில் கூவினானோ!
து	- அதனால்
ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்கள்
ஸஸ்திதை:	- எல்லோர்களாலும்.
ஸீதாயா:	- ஸீதைவினுடைய
வத:	- வதை
ஈபவிறத:	- கொரப்பட்டிருக்கிறது.
நூநம்	- இது நிச்சயம்.

लक्ष्मणस्तद्वचः श्रुत्वा मत्सकाशमिद्वैष्यति ।

अपि स्वस्ति भवेद्द्वाम्या रहिताभ्या मया वने ॥

जनस्थाननिमित्तं हि कृतवैरोऽस्मि राक्षसैः ॥

லக்ஷ்மணன் தத்வச: ஸ்ருத்வா மத்ஸகாஸமிஹைஷ்யதி ।
அபி ஸ்வஸ்தி ப்வேத்த்வாப்யாம் ரஹிதாப்யாம் மயா வனே ।
ஜனஸ்தாந நிமித்தம் ஹி க்ருத்வைரோஸ்மி ராக்ஷஸை: ॥

லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணன்
தத்	- அந்த
வச:	- கூச்சலை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
மத்ஸகாஸம்	- என்னிடத்திற்கு
இஹ	- இப்பொழுது
ஹஷ்யதி	- வருவான்.
வனே	- வனத்தில்
மயா ரஹிதாப்யாம்	- என்னைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கும்
தாப்யாம்	- அவ்விருவர்களுக்கும்
ஸ்வஸ்தி	- ஆபத்தின்மை
அபி ப்வேத	- எப்படியாவது ஏற்பட வேண்டும்!
அஸ்மி	- நானோ
ஜனஸ்தாந நிமித்தம்	- ஜனஸ்தான நிமித்தமாக
ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்களால்
க்ருத்வைர:	- த்வேஷிக்கப்பட்டவனாயிருக்கிறேன்.

9

निमित्तानि च घोरानि ध्वन्तेऽद्य बह्वि च ।

इत्येव चिन्तयन् रावः श्रुत्वा गोमायुनिःस्वनम् ॥

நிமித்தானி ச கோராணி த்ருஸ்யந்தேத்ய பஹ்வி ச ।
இத்யேவமே சிந்தயன் ராம: ஸ்ருத்வா கோமாயுநிஸ்ஸ்வனம் ॥

10

आत्मनश्चापनयनान्मृगक्षयेण रक्षसा ।

आजगाम जनस्थानं राघवः पशिक्षितः ॥

ஆத்மநஸ்சாபநயநான் ம்ருகரூபேண ரக்ஷஸா ।

ஆஜகாம ஜனஸ்தானம் ராகவ: பரிஸங்கித: ॥

11

ராகவ: - ரகுரூலத்திலகராகிய
ராம: - பூரீராமர்,
கோமாயு நிஸ்ஸ்வனம் - நரியின் ஊளையை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,

ச - அதனாலும்,

அத்ர - இப்பொழுது

பஹ்வி - இன்னும் பல

கோராணி - அப

நிமித்தானி - சகுனங்கள்

த்ருஸ்யந்தே - காணப்படுகின்றன.

ச - அதனாலும்

ம்ருகரூபேண - மானுருவங்கொண்ட

ரக்ஷஸா - அரக்கனால்

ஆத்மன: - தன்னை

அபநயநம் ச - இழுத்துவிடப்பட்டதையும்

சிந்தயன் - நினைக்கின்றவராய்

இதி ஏவ் - மேற்கண்டவாறு

பரிஸங்கித: - உள்ளம் நடுங்கியவராய்

ஜனஸ்தானம் - ஜனஸ்தானத்தை நோக்கி

ஆஜகாம - திரும்பி வந்தார்.

सं दीनमानसं दीनमासेदुर्गगण्डिणः ।

सख्यं कृत्वा महात्मानं घोरं सख्युः स्वरान् ॥

தம் தீனமானஸம் தீனமாஸேதூர் ம்ருக பஸேண: ॥

ஸவ்யம் க்ருத்வா மஹாத்மானம் கோராம்ஸ்ச ஸஸ்ருஜ: ஸ்வரான் ॥

12

தீனமானஸ: - வேதனைப்படும்

ம்ருக பக்ஷிண: - மிருகங்களும் பக்ஷிகளும்

தீனம் - மனவேதனையுற்ற

தம் - அந்த

மஹாத்மாநம்	- மகாத்மாவை
ஆஸேது:	- கிட்டியை.
ஸவ்யம்	- இடதுபுறமாய்
க்ருத்வா	- வந்து
கோரான் ச	- அபசகுனங்களை சூசிப்பிக்கும்
ஸ்வரான்	- கூச்சல்களை
ஸ்ஸருஜு:	- இட்டன.

तानि ह्येवा निमित्तानि महाघोराणि राघवः ।

न्यवर्तताय त्वरितो जयेनाश्रममात्मनः ॥

தானி த்ருஷ்ட்வா நிமித்தாநி மஹாகோராணி ராகவ: ।

ந்யவர்த்ததாத த்வரிதோ ஜயேநாஸ்ரம மாத்மன: ॥

ராகவ:	- பூரீராமர்
தானி	- அந்த
மஹாகோராணி	- மிகக்கடுமையான
நிமித்தாநி	- அபசகுனங்களை
த்ருஷ்ட்வா	- கவனித்து,
ஜயேந	- அவசரத்தால்
த்வரித:	- வேகமாய் நடக்கின்றவராகி
ஆத்மன:	- தனது
ஆஸ்ரமம்	- ஆஸ்ரமத்திற்கு
அந	- அப்பொழுது
ந்யவர்த்த	- வந்துகொண்டிருந்தார்.

स तु सीतां वसरोही लक्ष्मणं च महाबलम् ।

आजगाम जनस्थानं चित्तयन्त्रेय राघवः ॥

ஸ து ஸீதாம் வராரோஹாம் லக்ஷ்மணம் ச மஹாபலம் ।

ஆஜகாம ஜனஸ்தானம் சிந்தயன் ஏவ ராகவ: ॥

ஸ:	- அந்த
ராகவ:	- பூரீராமர்
வராரோஹாம்	- ஸ்திரீரத்னமாகும்
ஸீதாம் து	- ஸீதாப்பிராட்டியாரையும்
மஹாபலம்	- மகாபலவானான
லக்ஷ்மணம் ச	- லக்ஷ்மணரையும்
சிந்தயன் ஏவ	- நினைத்துக்கொண்டே
ஜனஸ்தானம்	- ஜனஸ்தானத்தை நோக்கி
ஆஜகாம	- திரும்பி நடந்து கொண்டிருந்தார்.

ततो लक्ष्मणमायान्तं ददर्श विगतप्रभम् ॥

13

14

ததோ லக்ஷ்மணமாயாந்தம் ததர்ஸ விசுதப்ரபம் ॥

தத: - அப்பொழுது

லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரை

விசுதப்ரபம் - ஒளிருன்றி

ஆயாந்தம் - வருபவராக

ததர்ஸ - பார்த்தார்.

ततोऽविदूरे रामेण समीपाय स लक्ष्मणः ।

विषण्णः सुविषण्णेन दुःखितो दुःखभागिना ॥

ததோர் விதூரே ராமேண ஸமீபாய ஸ லக்ஷ்மண: ।

விஷணண: ஸுவிஷணணேந துக்கிதோ துக்கபாகிநா ॥

தத:	- அப்பொழுது
அவிதூரே	- சமீபத்திலேயே,
ஸ:	- அந்த
துக்கித:	- துக்கப்பட்டு
விஷணண:	- முகம் வாடிக்கிடந்த
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
துக்கபாகிநா	- கவலையால் உள்ளம் உருகி
ஸுவிஷணணேந	- அதிகமாய் முகம் வாடிக்கிடந்த
ராமேண	- பூரீராமரோடு
ஸமீபாய	- சேர்ந்தார்.

संजगर्ह्यथ तं भ्राता ह्येवा लक्ष्मणमागतम् ।

विहाय सीतां विजने वने राक्षससंविते ॥

ஸஜ்ஜகர்ஹேத தம் ப்ராதா த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மணமாகதம் ।

விஹாய ஸீதாம் விஜனே வனே ராக்ஷஸ ஸேவிதே ॥

ராக்ஷஸ ஸேவிதே	- ராக்ஷஸர்களிட்ந்ததும்,
விஜனே	- மானிடர்களில்லாததுமான
வனே	- காட்டில்
ஸீதாம்	- சீதாப்பிராட்டியாரை
விஹாய	- தனித்துவிட்டு,
ஆகதம்	- வந்திருக்கும்
தம்	- அந்த
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரை
ப்ராதா	- தமையனாகுமவர்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து
அந	- அப்பொழுது
ஸம்ஜகர்ஹே	- முன்னிலுமதிகமாய் மனம்நொந்தார்.

17

पूजिता च करं सयं लक्ष्मणं रघुनन्दनः ।

उवाच मधुरोदकमिदं वचनमार्तवत् ॥

க்ருஹித்வா ச கரம் ஸவ்யம் லக்ஷ்மணம் ரகுநந்தன: ।

உவாச மதுரோதர்கமிதம் வசனமார்தவத் ॥

ரகுநந்தன: - ப்ரிராமர்
உவாச - லக்ஷ்மணரை
ஸவ்யம் கரம் - இடது கையில்
க்ருஹித்வா - பிடித்துக்கொண்டு,
இதம் - பின்வரும்
வசனம் - வார்த்தையை
அர்தவத் ச - மனம் நொந்து கிடக்கையிலும்
மதுரோதர்கம் - தேனிலும்னியதாய்
உவாச - மொழிந்தார்.

अहो लक्ष्मण गह्वं ते कृतं यस्तदं विहाय ताम् ।

सीतामिहागतः सोम्य कच्चित् स्वस्ति भवेदिह ॥

அஹோ லக்ஷ்மண கஹ்யம் தே க்ருதம் யஸ்த்வம் விஹாய தாம் ।
ஸீதா மிஹாகதஸ் ஸௌம்ய கச்சித் ஸ்வஸ்தி பவேதிஹ ॥

அன்பார்ந்த - லக்ஷ்மணர்
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்
த்வம் - நீ
தாம் - அந்த
ஸீதாம் - சீதையை
விஹாய - தனிமையில் விட்டுவிட்டு
இஹ - இவ்விடத்திற்கு
ஆகத: - வந்துவிட்டனை.
தே - உனது
க்ருதம் - காரியமாகிறது
யத் - எதுவோ அது
கஹ்யம் - தவறு.
அஹோ - ஐயோ நான் உன்னை இங்கு எதிர்பார்க்கவில்லையே;
இஹ - இப்பொழுது
ஸ்வஸ்தி - கேடிமமாய்
பவேத் கச்சித் - அவள் இருக்கிறாளோ என்னமோ?

न मेऽस्ति संशयो वीर सर्वथा जनकात्मजा ।

विनष्टा भक्षिता वापि राक्षसैर्वनवासिभिः ॥

अशुमान्येव भूयिष्ठं यथा प्रादुर्भवन्ति मे ॥

18

19

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

3509

ந மேஃஸ்தி ஸம்ஸ்யோ வீர ஸ்வதா ஜனகாத்மஜா ।
விநஷ்டா பக்ஷிதா வாயி ராக்ஷஸை வனசாரிபி: ॥
அஸுமான்யேவ பூயிஷ்டம் யதா ப்ராதுர் பவந்தி மே ॥

21

மே - எனக்கு
பூயிஷ்டம் - கடுமையாய்
அஸுமான்யி ஏவ - அபசகுனங்களே
ப்ராதுர் பவந்தி - உண்டாகின்றன.
யதா - எங்கிறபடியால்
வனசாரிபி: - வனவாசிகளாகிய
ராக்ஷஸை - அரக்கர்களால்
ஜனகாத்மஜா - ஜானகி
விநஷ்டா வா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாளே; அல்லது
பக்ஷிதா அபி - தின்றுவிட்டுப்பட்டுவிட்டாளே;
வீர - குரனே
ஸர்வதா - எப்படியும்,
மே - எனக்கு
ஸம்ஸ்ய: - இதில் சந்தேகம்
ந அஸ்தி - இல்லை.

अपि लक्ष्मण सीतायाः सामग्र्यं प्राप्नुयावहे ।

जीवन्त्याः पुत्रव्याघ सुताया जनकस्य वै ॥

அபி லக்ஷ்மண ஸீதாயா: ஸாமக்ர்யம் ப்ராப்நுயாவஹே ।

ஜீவந்த்யா: புருஷவ்யாக்ர ஸுதாயா ஜனகஸ்ய வை ॥

22

புருஷவ்யாக்ர - 'புருஷோத்தம'
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்
ஜனகஸ்ய - ஜனகராஜரது
ஸுதாயா: - திருமகளாகிய
ஸீதாயா: - சீதைவினுடைய
ஜீவந்த்யா: - உயிருடனிருப்பவளாய்
ஸாமக்ர்யம் வை - கேடிமத்தை
ப்ராப்நுயாவஹே அபி - நாம் காணப்பெருவோமோ?

यथा वै मृगसंज्ञाया गोमायुक्षिव मीरवम् ।

वाशन्ते शकुनाद्यापि प्रदीप्तामभितो दिशम् ॥

अपि स्वस्ति भवेत्तस्या राजपुत्र्या महाबल ॥

யதா வை ம்ருகஸங்க்ஷயச கோமாயுக்ஸிவ மீரவம் ।

வாஸந்தே ஸகுநஸர்ச்சாபி ப்ரதீப்தாமபிதோ திஸம் ॥

அபி ஸ்வஸ்தி பவேத் தஸ்யா ராஜபுத்ர்யா மஹாபல ॥

23

மருக ஸங்கா: ச	- 'மரங்கூட்டங்களும்
கோமாயு: ச	- ஓர்நரியும் (பலநரிகள் கத்தினால் அபசகுனமல்ல, ஓர்நரி கத்தினால் அபசகுனம்.)
ஸகுநா: ச	- பறவைகளும்
ப்ரதிப்தாம்	- சூரியனிருக்கும்
திஸம்	- திக்குக்கு
அபித: அபி	- அருகிலேயே
பைரவம் ஏவ	- மிகப் பரிதாபமாகவே,
வாஸந்தே வை	- ஊனையிடுகின்றன,
யதா	- என்கிறபடியால்
மஹாபல	- பேராற்றலுடையானே!
ராஜபுத்ரயா:	- மன்னர் மகளாகிய
தஸ்யா:	- அவளுக்கு
ஸ்வஸ்தி	- தீங்கின்மை
பவேத் அபி	- ஏற்படுமோ என்னமோ!

इदं हि रक्षो मृगसंनिकाशं प्रलोभ्य मां दूरमनुप्रयातम् ।

हत्तं कथं चिन्महता श्रेमेण स राक्षसोऽमून्ध्रियमाण एव ॥

இதம் ஹி ரக்சோ ம்ருகஸந்திகாஸம்

ப்ரலோப்ய மாம் தூர மநுப்ரயாதம் ।

ஹதம் கதஞ்சித் மஹதா ஸ்ரமேண

ஸ ராக்ஷஸோ: பூன்மரியமாண ஏவ ॥

இதம்

ம்ருகஸந்திகாஸம் - 'இந்த

ரகக்ஷ: - மானாய் தோற்றிய

மாம் ஹி - அரக்கன்

தூரம் - என்னையும்

அநுப்ரயாந்தம் - வெகுதூரம்

ப்ரலோப்ய - துரத்தி வருகிறவனாய்

கதஞ்சித் - மோசம்செய்து,

மஹதா - வெகு கஷ்டப்பட்டு

ஸ்ரமேண - அதிக

ஹதம் - பிரயாசையோடு

ஸ: - கொல்லப்பட்டான்.

மரியமாண: ஏவ - அவன்

ராக்ஷஸ: - சாகும்பொழுது

ஆபுத் - அரக்கனாக

மநக் - ஆயினான்.

मन्त्र मे दीनमिहाग्रहं चक्षुष सयं कुरुते विकारम् ।

असंशयं लक्ष्मण नास्ति सीता हृता मृता वा पथि वर्तते वा ॥

24

மனஸ்ச மே தீநயிஹாப்ரஹ்ருஷ்டம்

சக்ஷுஸ ஸவ்யம் குருதே விகாரம் ।

அஸம்ஸயம் லக்ஷ்மண நாஸ்தி ஸீதா

ஹ்ருதா ம்ருதா வா பதி வந்ததே வா ॥

25

இஹ - 'இப்பொழுது

மே - எனது

மன: ச - மனமும்

தீநம் - துடிக்கின்றதாய்

அப்ரஹ்ருஷ்டம் - சாந்தமற்றிருக்கின்றது.

ஸவ்யம் - இடது

சக்ஷு: ச - கண்ணும்

விகாரம் - அபசகுனமாய்

குருதே - துடிக்கின்றது.

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!

ஸீதா - சீதை

அஸ்தி ந - இருக்கமாட்டாள்

அஸம்ஸயம் - இதற்கையமில்லை

ம்ருதா வா - மான்டவளாகவோ அல்லது

ஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டவளாய்

பதி - அசஹ்யமான கஷ்டத்தில்

வந்ததே வா - உயிரோடிருக்கிறாளோ என்னமோ?

இத்யன்ஞே ப்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகீய ஆதிகாஸ்யே
சதுர்சிம்ஸரதி ஸஹஸ்ரிக்ஷயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
ராமப்ரப்தயாகமணம் நாம ஸப்பத பஞ்சஸ: ஸர்க: ॥

स ह्यवा लक्ष्मणं दीनं शून्यं दशस्थालजः ।

पर्यपृच्छत धर्मात्मा वेदेहीमागतं विना ॥

ஸ த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மணம் தீனம் ஸூன்யம் தஸரதாத்மஜ: ।

பரய்ப்ருச்சத தர்மாத்தமா வைதேஹீமாகதம் விநா ॥

தர்மாத்தமா

தர்மாத்தமாவரும

ஸ:

அந்த

தஸரதாத்மஜ:

தாசரதி

ஸூன்யே

ஒருவருமில்லாத இடத்தில்,

வைதேஹீம்

வைதேஹியை

விநா

தனியில் விட்டு

தீனம்

மனம் நொந்து முகம் வாடி

ஆகதம்

இவ்விடம் வந்திருக்கும்

லக்ஷ்மணம்

லக்ஷ்மணரை

த்ருஷ்ட்வா

பார்த்து,

பரய்ப்ருச்சத

பின்வருமாறு வினவினார்.

प्रस्थितं दण्डकारण्यं या मामनुजगाम ह ।

क्व सा लक्ष्मण वेदेही यां हित्वा त्वमिहागतः ॥

ப்ரஸ்திதம் தண்டகாரண்யம் யா மாநுஜகாம ஹ ।

க்வ ஸா லக்ஷ்மண வைதேஹீ யாம் ஹித்வா த்வமிஹாகத: ॥

லக்ஷ்மண

லக்ஷ்மணர்

தண்டகாரண்யம்

தண்டகாவனத்திற்கு

ப்ரஸ்திதம்

புறப்பட்ட

யாம்

என்னை

யா:

எவளொருவள்

அநுஜகாம ஹ

துடர்ந்து வந்தவளோ

யாம்

எவளொருவளை

த்வம்

நீ

ஹித்வா

தனியில் விட்டு,

இஹ

இங்கு

ஆகத:

வந்திருக்கின்றனையோ

ஸா

அந்த

வைதேஹீ

ஜானகி

க்வ:

எங்கே?

राज्यदृष्ट्य दीनस्य दण्डकान् परिधावतः ।

क्व सा दुःखसहाया मे वेदेही तनुमध्यमा ॥

ராய்யத்ய டீனஸ்ய தண்கான் பரிதாவத: ।

க்வ சா து:கஸஹாயா மே வேதேஹீ தனுமத்யமா ॥

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

ராஜ்ய ப்ரஷ்டஸ்ய தீனஸ்ய தண்டகான் பரிதாவத: ।

க்வ ஸா துக்கஸஹாயா மே வைதேஹீ தநுமத்யமா ॥

ராஜ்ய ப்ருஷ்டஸ்ய

- 'ராஜ்யத்தை'யிழந்து

தீனஸ்ய

- எளிமையுற்று

தண்டகான்

- தண்டகாவனத்தில்

பரிதாவத:

- கால்நடையாய் திரியும்

மே

- எனக்கு

துக்க ஸஹாயா

- கஷ்டத்திலும் பக்கலிலேயேயிருக்கிறவரும்

தநுமத்யமா

- நுண்ணிடையாளமாகிய,

ஸா

- அந்த

வைதேஹீ

- ஜானகி

க்வ

- எங்கே?

या विना नोत्सहे वीर सुहृन्मपि जीवितुम् ।

क्व सा प्राणसहाया मे सीता सुरसुतोपमा ॥

யாம் விநா நோத்ஸஹே வீர முஹூர்த்தமபி ஜீவிதும் ।

க்வ ஸா ப்ராணஸஹாயா மே ஸீதா ஸுரஸுதோபமா ॥

வீர

- 'வீர'

யாம்

- எவளொருவளை

விநா

- விட்டுப்பிரிந்து

முஹூர்த்தம் அபி

- ஒருநொடிப்பொழுதும்

ஜீவிதும்

- உயிர் வைத்திருக்க

ந உத்ஸஹே

- நான் ஒப்பமாட்டுடேனோ,

ஸா

- அந்த

மே

- எனது

ப்ராண ஸஹாயா

- உயிர்த் தோழியும்

ஸுரஸுதோபமா

- தெய்வப் பெண்ணென விளங்குபவளுமான்

ஸீதா

- சீதை

க்வ

- எங்கே?

पतित्वममराणां वा पृथिव्याद्यापि लक्ष्मण ।

ता विना तपनीयामां नेच्छेयं जनकात्मजाम् ॥

பதீத்வமமரானாம் வா ப்ருதிவ்யாஸ்சாபி லக்ஷ்மண ।

தாம் விநா தபநீயாமாம் நேச்சேயம் ஜனகாத்மஜாம் ॥

லக்ஷ்மண

- 'லக்ஷ்மணர்'

தபநீயாபாம்

- பொன்றிற்றத்தாளான்

தாம்

- அந்த

ஜனகாத்மஜாம்

- ஜானகியை

விநா

- பிரிந்து

அமரானாம் வா

- அமரர்களுக்குத் தானாகட்டும்

ப்ருதிவ்யா: ச

- உலகுக்குத் தானாகட்டும்

பதித்தவம் அபி - அரசையும்கூட
ந இச்சேயம் - நான் பெரிதெனக் கொள்ளேன்.

कच्चिज्जीवति वैदेही प्राणैः प्रियतरा मम ।

कच्चित् प्रवाजनं सौम्य न मे निथ्या भविष्यति ॥

கச்சிஜ்ஜீவதி வைதேஹி ப்ராணை: ப்ரியதரா மம ।
கச்சித் ப்ரவாஜனம் ஸௌம்ய ந மே நித்யா பவிஷ்யதி ॥

ஸௌம்ய - 'அப்பா'
மம - எனக்கு
ப்ராணை: - உயிரினும்
ப்ரியதரா - அரிய
வைதேஹி - ஜானகி
கச்சித் ஜீவதி - பிழைத்திருக்கின்றாளா?
மே - எனது
ப்ரவ்ராஜனம் - வனவாசம்
மத்த்யா - பயனற்றதாயும்
ந பவிஷ்யதி கச்சித் - போகாமலிருக்குமா?

सीतानिमित्तं सीमित्रे मृतं मयि गते त्वयि ।

कच्चित् सकामा सुखिता कैकेयी सा भविष्यति ॥

ஸீதாநிமித்தம் ஸௌமித்ரே ம்ருதே மயி கதே த்வயி ।
கச்சித் ஸகாமா ஸுகிதா கைகேயி ஸா பவிஷ்யதி ॥

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா'
ஸீதாநிமித்தம் - சீதை காரணமாய்.
மயி - நான்
ம்ருதே - மாளவும்,
த்வயி - நீ
கதே - திரும்பி விடும்பொழுது
ஸா - அந்த
கைகேயி - கைகேயி அம்மாள்
ஸகாமா - இஷ்டமானதைப் பெற்று
ஸுகிதா - மனத்திருப்தி கொண்டவளாய்
கச்சித் பவிஷ்யதி - ஆகப்போகிறாளோ என்னமோ?
தாபுந்ராஜ்யா சிந்த்யாநி மூதபுத்ரா தபஸ்விநி ।

उपस्थायति कौसल्या कच्चित् सौम्य न कैकेयीम् ॥

தாம்புத்ரா ராஜ்யாம் ஸித்தந்ராதம் ம்ருதபுத்ரா தபஸ்வீநி ।
உபஸ்தாஸ்யதி கௌஸல்யா கச்சித் ஸௌம்ய ந கைகேயிம் ॥
ஸௌம்ய - 'அப்பா'
ம்ருத புத்ரா - புதல்வனைப் பறிகொடுத்த
கௌஸல்யா - கௌசல்யாதேவியார்

6

7

8

தபஸ்வீநி - மனம் நொந்து
தாம் - அந்த
புத்ரா ராஜ்ய ஸித்தந்ராதம் - புத்திரனுக்கு ராஜ்யம் சாச்வதமாய்
கிடைக்கப் பெற்றவளான
கைகேயி - கைகேயி அம்மானை
ந உபஸ்தாஸ்யதி - ஒத்திருக்காமலிருப்பாளோ என்னமோ?
கச்சித்

यदि जीवति वैदेही गमिष्याम्याश्रम पुनः ।

सुवृता यदि वृता सा प्राणीस्त्यस्यामि लक्षण ॥

யதி ஜீவதி வைதேஹி கமிஷ்யாம்யாஸ்ரமம் புன: ।
ஸுவ்ருத்தா யதி வ்ருத்தா ஸா ப்ராணான் த்யஸ்யாமி லக்ஷமண ॥

லக்ஷமண - 'லக்ஷ்மணா'
வைதேஹி - ஜானகி
ஜீவதி யதி - உயிருடனிருக்கின்றாளென்றால்
புன: - மீளவும்
ஆஸ்ரமம் - ஆஸ்ரமத்திற்கு
கமிஷ்யாமி - திரும்பிப் போகப் போகிறேன்.
ஸுவ்ருத்தா - பதிவிரதையாகும்
ஸா - அவள்
வ்ருத்தா யதி - மாண்டான் என்றால்
ப்ராணான் - உயிரை
த்யஸ்யாமி - நான் விடப்போகிறேன்.

यदि मामाश्रमगतः वैदेही नाभिमावृत्त ।

पुनः प्रहसिता सीता विनशिष्यामि लक्षण ॥

யதி மாமாஸ்ரமகதம் வைதேஹி நாபிபாஷ்டே ।
புன: ப்ரஹஸிதா ஸீதா விநஸிஷ்யாமி லக்ஷமண ॥
லக்ஷமண - 'லக்ஷ்மணா'
ஸீதா - அயோனிஜையாகிய
வைதேஹி - ஜானகி
புன: - திரும்பி
ஆஸ்ரமகதம் - ஆஸ்ரமத்திற்கு வந்த
மாம் - என்னைப் பார்த்து
ப்ரஹஸிதா - புன்னகைகொண்டு
ந அபிபாஷ்டே யதி - பேசாதபச்சுத்தில்
உயிரைத் துறக்கப் போகிறேன்.

बृहि लक्षण वैदेही यदि जीवति वा न वा ।

त्वयि प्रसत्तं खोभिर्मक्षिता वा तपस्विनी ॥

9

10

ப்ருவமி லக்ஷ்மண வைதேவீயதி ஜீவதி வா ந வா ।
 த்வமி ப்ரமத்தே ரக்ஷோபி பக்ஷிதா வா தபஸ்விதீ ॥ 11
 லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'
 வைதேவீ - ஜானகி
 ஜீவதி வா - உயிருடனிருக்கிறாளா?
 ந வா - இல்வையா?
 யதி - இருக்கால்
 த்வமி - நீ
 ப்ரமத்தே - உன் கடமையைச் செய்யத் தவறியிருக்கையில்
 தபஸ்விதீ - கப்பவனெரக் காணாதவளாய்
 ரக்ஷோபி - அரக்கர்களால்
 பக்ஷிதா வா - புஜித்துவிடப்பட்டாளா? என்ன
 ப்ருவமி - சொல்லு.

सुकुमारी च बाला च नित्यं चादुःखदशिनी ।

सहियोगेन वेदेही व्यक्तं शोचति दुर्मनाः ॥

ஸுகுமாரீ ச பாலா ச நித்யம் சாதுக்கதாஸரினீ
 மத்வியோகேந வைதேவீ வ்யக்தம் ஸோசதி துர்மநா:॥ 12
 ஸுகுமாரீ ச - 'மெல்லியளும்
 பாலா ச - சிறியவளும்
 அதுக்க தர்ஸினீ - துக்கமென்பதே கண்டிராதவளுமான
 வைதேவீ - ஜானகி
 மத்வியோகேந - எனது பிரிவால்
 துர்மநா: - உள்ளமொடிந்து
 நித்யம் - இடைவிடாது
 ஸோசதி - கதறிக்கொண்டிருக்கின்றாள்.
 வ்யக்தம் - இது நினைனம்.

सर्वथा रक्षसा तेन जिह्येन सुदुरात्मना ।

वदता लक्ष्मणेत्युच्यस्तवापि जनिर्त मयम् ॥

ஸர்வதா ரக்ஷஸா தேந ஜிஹ்யேன ஸுதுராத்த்மநா ।
 வததா லக்ஷ்மணேத்யுச்சஸ்தவாபி ஜனீதம் பயம் ॥ 13
 ஸர்வதா - 'எல்லாப் பிரகாரத்திலும்'
 ஸுதுராத்த்மநா - மிகக் கொடிய
 ரக்ஷஸா - அரக்கனும்,
 ஜிஹ்யேன - மானையால்
 லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'
 இதி - என்று
 உச்சை: - உரத்த குரலில்
 வததா - கூவியவனுமான
 தேந - அவனால்
 தவ அபி - உனக்கும்

பயம் - மனக்கவலை
 ஜனீதம் - உண்டாக்கப்பட்டது.
 सुतस्तु शङ्के वेदेह्या स स्वरः सद्यो मम ।

त्रस्तया प्रेषितस्त्वं च द्रष्टुं मां क्षीघ्रमागतः ॥

ஸ்ருதஸ்து ஸங்கே வைதேஹ்யா ஸ: ஸ்வர: ஸத்ருஸோ மம ।
 த்ரஸ்தயா ப்ரேஷிதஸ்த்வம் ச த்ரஷ்டும் மாம் ஸர்க்ஷமாகத: ॥ 14
 மம - 'என்னுடையது'
 ஸத்ருஸ: - போன்ற
 ஸ: ஸ்வர: - அந்த குரல்
 வைதேஹ்யா ச - வைதேஹியாலும்
 ஸ்ருத: - கேட்கப்பட்டது, என்றும்
 த்ரஸ்தயா - த்ருக்கமுற்ற அவனால்
 மாம் - என்னை
 த்ரஷ்டும் - பார்க்க
 ப்ரேஷித: - அனுப்பப்பட்டு
 த்வம் - நீ
 ஸர்க்ஷம் - அவசரமாய்
 ஆகத: ச - வந்துவிட்டனையென்றும்
 ஸங்கே - நான் ஊகிக்கிறேன்.

सर्वथा तु कृतं कष्टं सीतामुत्सृजता वने ।

प्रतिवृत्तं नृशंसानां रक्षसां दत्तमन्तरम् ॥

ஸர்வதா து க்ருதம் கஷ்டம் ஸீதா முத்ஸ்ருஜதா வனே ।
 ப்ரதிவ்ருத்தம் ந்ருஸம்ஸாநாம் ரக்ஷஸாம் தத்தமந்தரம் ॥ 15
 வபே - காட்டில்
 க்ருதம் - சீனையை
 ஸீதா - தனிமையில் விட்டு வந்த உன்னால்,
 து - இப்பொழுது
 க்ருதம் - செய்யப்பட்ட காரியம்
 ந்ருஸம்ஸாநாம் - கிராதர்களைய
 ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுக்கு
 ப்ரதிவ்ருத்தம் - தீங்குசெய்ய
 அந்தரம் - அவகாசமாக
 தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டு
 ஸ்ரீவதா - முற்றிலும்
 கஷ்டம் - அடையப்பட்டுவிட்டது.

दुःखिताः खरघातेन रक्षसाः पिशिताशनाः ।

तैः सीता निहता घोरम्विष्यति न संशयः ॥

துக்கிதா: கரகாதேன ரக்ஷஸா: பிஸிதாஸநா: ।
 தை: ஸீதா நிஹதா கோரோர் பவிஷ்யதி ந ஸம்ஸய: ॥ 16

பிஸிதாபரநா:	- 'மாமிசத்தை புஜிக்கும்
ராகுஸா:	- அரக்கர்கள்
கரகாதேன	- கரணைக் கொன்றமையால்
துக்கிதா:	- மனம் நொந்திருந்தார்கள்.
கோர:	- கொடிய
தை:	- அவர்களால்
ஸீதா	- ஸீதா
நிறதா	- கொல்லப்பட்டவளாக
பவிஷ்யதி	- ஆவாள்.
ஸம்ஸய:	- சந்தேகம்
ந	- இல்லை.

அஹ்ஸமிந் வ்யசனே மன: சர்வ்யா ஶதுசூதன ।

கி ந்விதாநி கர்வ்யாமி ஶக்ஷ் மாதவ்யிஷம் ॥

அஹோஸ்ஸமின் வ்யஸனே மகந்ஸஸ்வதா ஸத்ரு ஸூதந ।
கிம் ந்விதாநிம் கரிஷ்யாமி ஸங்கே ப்ராப்தவ்யமீதருஸம் ॥

ஸத்ரு ஸூதந	- 'சத்ருசம்ஹராக்
அஹோ	- ஐயோ என்ன கஷ்டம்!
ஸர்வதா	- எவ்வகையிலும்
வ்யஸனே	- கஷ்டத்தில்
மகந்	- மூழ்கிக் கிடக்கின்றவனாய்
அஸ்மிம்	- நான் ஆகிறேன்.
இதாநிம்	- இப்பொழுது
கிம் நு	- எதைத்தான்
கரிஷ்யாமி	- செய்வேன்?
ஈத்ருஸம்	- இப்படிப்பட்டதை
ப்ராப்தவ்யம்	- விதிவசத்தால் வந்ததாய்
ஸங்கே	- நான் நினைக்கிறேன்.

इति सीता वराहोहं चिन्त्यश्रेव राघवः ।

आजगाम जनस्थानं त्वस्या सहस्रमणः ॥

இதி ஸீதாம் வராரோஹாம் சிந்தயந்தேவ ராகவ:	- இது ஸீதாம் வராரோஹாம் சிந்தயந்தேவ ராகவ:
ஆஜகாம ஜனஸ்தாநம் த்வரயா ஸஹஸக்ஷமண:	- ஆஜகாம ஜனஸ்தாநம் த்வரயா ஸஹஸக்ஷமண:
ராகவ:	- ப்ரீரமார்
வராரோஹாம்	- ஸ்திரீரத்னமாகிய
ஸீதாம்	- சீதையைப் பற்றி
இதி	- மேற்கண்டவாறு
சிந்தயன் ஏவ	- கவலைப்பட்டுக் கொண்டே,
ஸஹ லக்ஷமண:	- லக்ஷமணரோடுகூட
த்வரயா	- அதிவேகமாக
ஜனஸ்தாநம்	- ஜனஸ்தாநத்திற்கு
ஆஜகாம	- வந்துசேர்ந்தார்.

17

विगर्हमाणोऽनुजमार्त्तस्य क्षुधा श्माश्विव पिपासया च ।

विनिःश्वसन्नुष्णस्य विवर्णः प्रतिशयं प्राप्य सरीसृप शून्यम् ॥

விநி:ஷஸந்நுஷ்ணஸ்ய விவர்ண: ப்ரதிஸயம் ப்ராப்ய ஸரீஸரீப ஶூந்யம் ॥

விநி:ஷஸந்நுஷ்ணஸ்ய விவர்ண: ப்ரதிஸயம் ப்ராப்ய ஸரீஸரீப ஶூந்யம் ॥

விநி:ஷஸந்நுஷ்ணஸ்ய விவர்ண: ப்ரதிஸயம் ப்ராப்ய ஸரீஸரீப ஶூந்யம் ॥

स्वमाश्रमं सप्रविगाह्य विरो विहारदेशानुसृत्य काशित् ।

एतत्तदित्येव निवाससूची प्रहृष्टरोमा व्यथितो बभूव ॥

ஸ்வமாம்ஸரமம் ஸம்ப்ரவிகாஹ்ய வீரோ

விஹார தேஸாந்நுஸ்ருத்ய காம்ஸ்சித் ।

ஏத்தத்தித்தேவ நிவாஸபூமென

ப்ரஹ்ருஷ்ட ரோமா வ்யதிதே: பபூவ ॥

வீர:	- வீரராகுமவர்
ஆநிக்ருபம்	- அதிக துன்பமுறும்
அநுஜம்	- தம்பியைப் பார்த்து
விநி:ஷமாண:	- கடிந்து பேசிக்கொண்டு
க்ஷுதா	- பசியினாலும்
ஸ்ரமாத்	- மனவேதனையினாலும்
பிபாஸயா	- தாகத்தாலும்
விநி:ஷஸவன்	- பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டும்,
ப்ரதிஸரயம்	- ஆச்சிரமவாயிலை
ப்ராப்ய	- அடைந்து,
ஸரீஸ்யம்	- சூன்யமாகிப்போய்
ஸமிஷ்ய	- கண்டு,
ஸாஷ்முக:	- முகம் வாடி
விவர்ண	- ஒளி குன்றியவராகி
ஸ்வம்	- தனது
ஆஸ்ரமம்	- ஆஸ்ரமத்தினுள்
ஸம்ப்ர விகாஹ்ய	- ஸம்ப்ர நுழைந்து பார்த்துவிட்டும்,
காம்ஸ்சித்	- சில
விஹார தேஸாந்	- வினையாளும் பிரதேசங்களிலும்
நிவாஸ பூமென	- இரவுகளில் காலங்கழிக்குமிடத்திலும்
அநுஸ்ருத்ய	- தேடிவிட்டு,
ஏத்த	- 'இது (நான் எண்ணியது)
தித் ஏவ	- அப்படியே ஆகிவிட்டதே!'
ததி	- என்று சொல்லிக்கொண்டு
ப்ரஹ்ருஷ்ட ரோமா	- மயிரிடுக்கச்செறிந்து
வ்யதித:	- துன்பத்தில் மூழ்கியவராய்,
பபூவ	- ஆயினார்.

20

இத்யங்கே மூலம் ராமயனே வால்மீகியே ஆநிக்ருபம்
ஏத்யம்ஸி ஸுதந்தரிகபகம் ஸம்ஸிதிகபகம் ஆரண்ய காண்டே
அபிபித்த ஸ்ரமம் தஸ அஷ்ட பஞ்சஸ: ஸக: ॥

ஏகோநு ஷஷ்டிதம: ஸாக: - 59

अथाश्रमादुपावृत्तमन्तरा रघुनन्दनः ।

परिपश्यन् सीमित्रि रामो दुःखार्तिं पुनः ॥

அதாஸ்ரமாதாபாவ்ருத்தமந்தரா ரகுநந்தன: ।

பரிபப்ரக்ஷ ஸீமெத்ரிம் ராமோ துக்ஷார்திதம் புன: ॥

ரகுநந்தன:

ராம: - ரகுநுலதிலகராகிய

அத: - ஸ்ரீராமர்

ஆஸ்ரமாத: - அப்பொழுது

அந்தரா - ஆஸ்ரமத்திலினின்று

அபாவ்ருத்தம் - திரும்பியவரும்

துக்ஷார்திதம் - மனவேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருப்பவருமான

ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

புன: - மீளவும்

பரிபப்ரக்ஷ - பின்பவருமாறு கேட்டார்.

तमुवाच किमर्थं त्वमागतोऽपास्य मेधिलीम् ।

यदा सा तव विशासघ्नेन विरहिता मया ॥

தமுவாச கிமர்த்தம் த்வமாக்கதோஃபாஸ்ய மைதிலிம் ।

யதா ஸா தவ விஸ்வாஸாத் வனே விரஹிதா மயா ॥

வனே - 'காட்டில்

தவ - உள்ளிடம்

விஸ்வாஸாத் - நம்பிக்கையால்

மயா - என்னால்

ஸா - அவள்

விரஹிதா - விடப்பட்டாள்.

யதா - அப்படியிருக்கையில்

மைதிலிம் - சீதையை

அபாஸ்ய - தனியேவிட்டு,

த்வம் - நீ

கிமர்த்தம் ஆகத: - ஏன் வந்தனை?

தம் - அவரைப் பார்த்து

உவாச - பின்பவருமாறும் மொழிந்தார்.

उद्यैवास्यागतं त्वां मे मेधिलीं त्यज्य लक्ष्मण ।

राक्ष्मणं महत् पापं यत् सत्यं व्यथितं मनः ॥

தருஷ்ட்வைவாப்பயாகதம் த்வாம் மே மைதிலிம் த்யஜ்ய லக்ஷ்மண: ।

ஸங்கமாளம் மஹத்பாபம் யத் ஸத்யம் வ்யதிதம் மன: ॥

1

2

3

லக்ஷ்மண: - 'லக்ஷ்மணா]

மைதிலிம் - சீதையை

த்யஜ்ய - விட்டுவிட்டு

அப்பயாகதம் - வந்த

த்வாம் - உன்னை

த்ருஷ்ட்வா ஏவ - பார்த்ததுமே,

மே மன: - எனது மனம்

மஹத்பாபம் - பெரும் கஷ்டத்தை

ஸங்க மானம் - நினைக்கின்றதாய்

வ்யதிதம் - கலங்கிற்று;

யத் ஸத்யம் - இது உண்மையே.

सुखते नयनं सख्यं बाहूश्च हृदयं च मे ।

उद्यैवा लक्ष्मण दूरे त्वां सीताविरहितं पथि ॥

ஸ்புரதே நயநம் ஸவ்யம் பாஹு:ஸ்ச ஹ்ருதயம் ச மே ।

த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மண: தூரே த்வாம் சீதாவிரஹிதம் பதி ॥

லக்ஷ்மண: - 'லக்ஷ்மணா]

பதி - வழியில்

த்வாம் - உன்னை

ஸீதா விரஹிதம் - சீதையின்றியிருந்தவனாய்

தூரே - தொகுதரத்தில்

த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து

மே - எனது

ஸவ்யம் - இடது

நயநம் - கண்

ஸ்புரதே - துடித்தது.

ஹ்ருதயம் - மனமும்

பாஹு: ச - கையும்

ச - அப்படியே துடித்தன.

एषमुक्तस्तु सीमित्रिलक्ष्मणः शुभलक्षणः ।

श्रुयो दुःखसमाविष्टो दुःखितं राममब्रवीत् ॥

ஏவுமுகத்தஸ்து ஸௌமித்ரி: லக்ஷ்மண: ஸாபலக்ஷண: ।

ஸ்ரயோ துக்ஷஸமாவிஷ்டோ துக்ஷிதம் ராமமப்ரவீத் ॥

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

து: - இவ்விஷயத்தில்

உத்த: - சொல்லப்பட்டதற்குச் செவிசாற்றிய

ஸௌமித்ரி: - சுமித்தராவையின் புதல்வரும்

ஸாபலக்ஷண: - சத்தனசாலையுமாகிய

4

5

லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
பூய:	- முன்னிலுமதிகமாய்
துக்க ஸமாவிஷ்ட:	- துக்கத்தில் மூழ்கியவராய்
துக்கிதம்	- துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்
ராமம்	- பூராமரைப் பார்த்து
அப்ரவீத	- பின்வருமாறு பதிலுரைத்தார்.

न स्वयं कामकारेण तां त्यक्त्वाहिमागतः ।

प्रचोदितस्तयैवोद्विग्नस्तत्सकाशनिहागतः ॥

ந ஸ்வயம் காமகாரேண தாம் த்யக்த்வாஹமிஹாகத: ।
ப்ரசோதிதஸ்தயைவோக்ரைஸ த்வத்ஸகாஸ மிஹாகத: ॥

அஹம்	- 'நான்
தாம்	- அவளை
த்யக்த்வா	- விட்டுவிட்டு,
ஸ்வயம்	- எனது
காமகாரேண	- மனோபீஷ்டமாய்
இஹ	- இவ்விடத்திற்கு
ஆகத: ந	- வந்தேனில்லை.
தயா ஏவ	- அவளாலேயே
உக்ரை:	- அசஹயமான வன்மொழிகள் கொண்டு
ப்ரசோதித:	- துரத்தப்பட்டவளாய்
த்வத் ஸகாஸம்	- தேவரீர் சன்னிதிக்கு
இஹ	- இப்பொழுது
ஆகத:	- வந்தேன்.

आर्योव परिकुष्टं हा सीते लक्ष्मणेति च ।

परित्राहीति यदाक्यं मैथिल्यास्तच्छ्रुति गतम् ॥

ஆர்யேணேவ பரிக்குஷ்டம் ஹா ஸீதே லக்ஷ்மணேதி ச ।
பரித்ராஹீதி யதாக்யம் மைதில்யாஸ்த்ச்ஞதி கதம் ॥

ஹாஸீதே	- 'ஓசேதி'
இதி ச	- என்று கூவியும்
லக்ஷ்மண	- 'ஒலக்ஷ்மணா'
பரித்ராஹி	- நீ வந்து உதவிபுரி'
இதி	- என்றதாகிய
யத்	- எந்த ஒரு
வாக்யம்	- சொல்
ஆர்யேண	- பூத்யராகிய தேவரீரால்
இவ	- போலவே,
பரிக்குஷ்டம்	- சத்ருவால் கூவப்பட்டதோ;

6

தத்	- அது
மைதில்யா:	- சீதாப்பிராட்டியாருடைய
ச்ருதிம்	- செவியில்
கதம்	- விழுந்தது.

सा तमातस्वरं श्रुत्वा तव स्नेहेन मैथिली !

गच्छ गच्छेति मामाह रुदती भयविह्वला ॥

ஸ தமாதஸ்வரம் ஸ்ருத்வா தவ ஸ்நேஹேந மைதிலீ ।

கச்ச கச்சேதி மாமாஹ ருததீ பயவிஹ்வலா ॥

ஸா	- 'அந்த
மைதிலீ	- சீதாப்பிராட்டியார்
தம்	- அந்த
ஆர்தஸ்வரம்	- அழகைக் குரலை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
தவ	- தேவரீரிடத்திலுள்ள
ஸ்நேஹேந	- பத்திமையால்
பயவிஹ்வலா	- பயத்தால் மெய்மறந்து,
ருதந்தீ	- கதறியழுதுகொண்டு
மாம்	- என்னைப் பார்த்து
கச்ச கச்ச இதி	- 'நீர் போமென்று' பலமுறை
ஆஹ	- சொன்னான்.

प्रचोद्यमानेन मया गच्छेति बहुशस्तया ।

प्रत्युक्ता मैथिली वाक्यमिदं त्वत्प्रत्ययान्वितम् ॥

ப்ரசோத்யமானேன மயா கச்சேதி பஹுஸஸ்தயா ।

ப்ரத்யுக்தா மைதிலீ வாக்க்யமிதம் த்வத்ப்ரத்யயான்விதம் ॥

தயா	- 'அவளால்
பஹுஸ:	- பலமுறை
கச்ச இதி	- 'நீர் போம்' என்று
ப்ரசோத்யமானேன	- ஆக்ஞாபிக்கப்படும்
மயா	- என்னால்
மைதிலீ	- சீதாப்பிராட்டியார்
இதம்	- பின்வரும்
த்வத் ப்ரத்யயான்விதம்	- தேவரீருடைய பெருமையை நன்கு
	- விளங்கக் காட்டுகிறதாகிய
வாக்யம்	- சொல்லை
ப்ரத்யுக்தா	- சொல்லப்பட்டான்.

न तत् पश्याम्यहं रक्षो यदस्य भयमावहेत् ।

निर्वृता भव नास्त्येतत् केनाप्येवमुदाहृतम् ॥

8

9

ந தத் பஸ்யாம்யஹம் ரக்ஷோ யதஸ்ய பயமாவஹேத் ।	
நிரவ்ருதா பவ நாஸ்த்யேதத் கேநாப்யேவமுதாஹ்ருதம் ॥	10
அஸ்ய	- இவருக்கு
பயம்	- ஆபத்தை
யத்	- எவனொருவன்
ஆனயேத்	- விளைவிப்பானோ,
தத்	- அப்படிப்பட்ட
ரக்ஷ:	- அரக்கனை
அஹம்	- நான்
ந பஸ்யாமி	- பார்க்கவில்லை.
ஏதத்	- இது
ந அஸ்தி	- ஒன்றுமில்லை;
கேந அபி	- எவனோ ஒருவனாலே
ஏவம்	- இப்படி
உதாஹ்ருதம்	- கூவப்பட்டிருக்கிறது
நிரவ்ருதா	- கவலையில் மனதைச் செலுத்தாதவளாய்
பவ	- இரும்.

यिगर्हितं च नीधं च कथमार्योऽनिधास्यति ।

त्राहीति वचनं सीते यस्त्रायत् त्रिदशानपि ॥

விகர்ஹிதம் ச நீசம் ச கதமார்யோ஽நிதாஸ்யதி ।

த்ராஹிதி வசனம் சீதே யஸ்த்ராயேத் த்ரிதாசாநபி ॥

ஸீதே - அயோனிறையே

த்ரிதாசாந் அபி - தேவர்களையும்கூட

ய: - எவ்வொருவர்

த்ராயேத் - கைகொடுத்துக் காப்பாரோ; அந்த

ஆர்ய: - புருஷோத்தமர்

விகர்ஹிதம் ச - பழிக்கத்தக்கதும்

நீசம் ச - அற்பமாயுமிருக்கிற

த்ராஹி - 'நீ என்னைக் காப்பாற்று'

இதி - என்கிற

வசனம் - சொல்லை

கதம் அபிதாஸ்யதி - எப்படி சொல்வார்?

किं निमिषं तु केनापि भ्रातुरादम्य मे खरम् ।

राक्षसेनैरितं वाक्यं लक्ष्मण आदि मायिति ॥

கிம் நிமித்தம் து கேநாபி ப்ராதுராலம்ப்ய மே ஸ்வரம் ।

ராக்ஷஸேநேரீதம் வாக்க்யம் லக்ஷ்மண த்ராஹி மானிதி ॥

11

12

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

3525

கேந	- 'எவனோ ஒரு
ராக்ஷஸேந அபி	- ராக்ஷஸனாலேயே
கிம் நிமித்தம் து	- என்ன உத்தேசமாயோ
மே	- எனது
ப்ராது:	- தமையனாரது
ஸ்வரம்	- குரலை
ஆலம்ப்ய	- எடுத்துக்கொண்டு
லக்ஷ்மணா	- 'லக்ஷ்மணா'
மாம்	- என்னை
த்ராஹி	- 'நீ வந்து காப்பாற்று'
இதி	- என்னும்
வாக்க்யம்	- சொல்
சரிதம்	- சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

न भवत्या व्यथा कार्या कुनारीजनसेविता ॥

ந பவத்யா வ்யதா கார்யா குநாரீஜனஸேவிதா ॥

குநாரீஜனஸேவிதா - 'சாதாரணப் பெண்பிள்ளைகளுக்கு

சாமான்யமாய் உண்டாகும்

வ்யதா - கலவரம்

பவத்யா - பெருமாட்டியாகும் தேவாரால்

ந கார்யா - கொள்ளத்தக்கதன்று.

अलं वैकुण्ठमालम्ब्य स्वस्था भव निरस्तुका ।

न सोऽस्ति त्रिषु लोकेषु पुमान् यो राघवं रणे ॥

जातो वा जायमानो वा संयुगे यः पराजयेत् ॥

அலம் வைக்லவ்யமாலம்ப்ய ஸ்வஸ்தா பவ நிருத்ஸுகா ।

ந ஸோஸ்தி த்ரிஷு லோகேஷு புமான் யோ ராகவம் ரணே ।

ஜாதோ வா ஜாயமானோ வா ஸம்யுகே ய: பராஜயேத் ॥

வைக்லவ்யம் - 'கலவரத்தை

ஆலம்ப்ய - கொண்டு,

அலம் - இதுவரை ஆனது போதும்.

நிருத்ஸுகா - மனச்சஞ்சலத்திற்கு முற்றிலுமிடம் கொடாதவராகி

ஸ்வஸ்தா - மனநிம்மதி பெற்றவராய்

பவ - இரும்.

ராகவம் - ஸ்ரீராமரை

ரணே - போக்களத்தில்

ஸம்யுகே - போரில்

ய: புமான் - எந்த ஒருவன்

ஜாத: வா - ஏற்கனவேயுண்டாமிருக்கிறவனென்றாலும் சரி

ஜாயமான: வா - உண்டாகிவனென்றாலும் சரி

13

14

பராஜயேத் - வெல்லுவானோ,
ஸ: - அப்படிப்பட்டவன்
தீரிஷு - மூன்று
லோகேஷுவை - உலகங்களிலும்
ந அஸ்தி - இல்லை.

न जय्यो राघवो युद्धे देवैः शक्रपुरोगमैः ॥

ந ஜய்யோ ராகவோ யுத்தே தேவை: ஸக்ரபுரோகமை: ॥
ஸக்ரபுரோகமை: - இந்நிரனைத்தலைமையாகவுடைய
தேவை: - தேவர்களாலும்
யுத்தே - போரில்
ராகவ: ந ஜய்ய: - ஸ்ரீராமர் வெல்ல முடிந்தவரன்று.

एवमुक्त्वा तु वेदेहि परिमोहितचेतना ।

उवाचाश्रुणि मुञ्चन्ती दाक्ष्ये मामिदं वचः ॥

ஐவமுத்தாது வைதேஹி பரிமோஹித சேதநா ।
உவாசாஸ்ருணி முஞ்சந்தி தாருணம் மாமிதம் வச: ॥
ஏவம் - 'மேற்கண்டவாறு
து - இவ்விஷயத்தில்
உத்தா - வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட
வைதேஹி - சிதாப்பிராட்டியார்
பரிமோஹித சேதநா - முற்றிலும் உள்ளீன் கலங்கினவளாகி
அஸ்ருணி - கண்ணீரை
முச்சந்தி - பெருகவிட்டுக்கொண்டு,
மாம் - என்னைப் பார்த்து
தாருணம் - அசஹ்யமாயிருக்கும்
இதம் வச: - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னான்.

भावो मयि तवात्यर्थ पाप भावो निवेशितः ।

विनष्टे भूतारि प्राप्नु न च त्वं मामवाप्स्यसि ॥

பாவோ மயி தவாத்யர்தம் பாப பாவோ நிவேஸித: ।
வினஷ்டே ப்ராதரி ப்ராப்தம் ந ச த்வம் மாமவாப்ஸ்யஸி ॥
மயி - என்னிடத்தில்
தவ - உனக்கு
அத்யர்தம் பாவ: - மிக ஆசை.
ப்ராப்தம் - அடைவதற்கு
பாபபாவ: நிவேஸித: - தீத்தொழிலுக்கு மனதை செலுத்திவிட்ட
தவம் - நீ,

15

16

17

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

3527

ப்ராதரி - தமையன்
வினஷ்டே ச - மாண்ட பின்னரும்
மாம் - என்னை
ந அவாப்ஸ்யஸி - அடையமாட்டாய்.

संकेतान्तरतेन त्वं राम समनुगच्छसि ।

क्रोशन्तं हि यथात्यर्थं नैनमभ्यवपद्यसि ॥

ஸங்கேதாத் பரதேன த்வம் ராமம் ஸமநுகக்ஸஸி ।
க்ரோஸந்தம் ஹி யதாத்யர்தம் நைநமப்பயவபத்யஸே ॥
அத்யர்தம் - 'மிகவும்
க்ரோஸந்தம் - கதறிக்கவும்
ஏநம் - இவரை
ந அப்பயவபத்யஸே - 'அடையாதிருக்கின்றனை
யதா ஹி - எங்கிறபடியால்தான்
த்வம் - நீ
ராமம் - ஸ்ரீராமரை
பரதேன - பரதனோடு
ஸங்கேதாத் - செய்துகொண்டிருக்கும் சூழ்ச்சியால்
ஸமநுகக்ஸஸி - தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றனை.

18

रिपुः प्रच्छन्नघासि त्वं मर्दयामनुगच्छसि ।

राघवस्यान्तरं प्रेप्सुस्तथैनं नाभिपद्यसे ॥

ரிபு: ப்ரக்ஸந்தநா த்வம் மர்தயாநுகக்ஸஸி ।
ராகவஸ்யாந்தரம் ப்ரேப்ஸுஸ்தததநம் நஹிபத்யஸே ॥
த்வம் - நீ
ப்ரக்ஸந்தநா - நல்லவனென நடிக்கும்
ரிபு: - சத்துரு
ராகவஸ்ய - ஸ்ரீராமருக்கு
அந்தரப்ரேப்ஸு: - முடிவை பிரார்த்திப்பவனாய்
மதர்தம் - என்னை உத்தேசித்து
அநுகக்ஸஸி - நீ பிந்துடர்ந்து வந்திருக்கின்றனை
தநா - அப்படியிருப்பதால்தான்
ஏநம் - இவரிடம்
ந அபிபத்யஸே - போகாதிருக்கின்றனை.

19

एवमुक्त्वा हि वेदेह्य संरब्धो रक्तलोचनः ।

क्रोधात् प्रस्फुरमाणोऽअश्रमादसि निर्गतः ॥

ஐவமுத்த்வோ ஹி வைதேஹ்யா ஸம்ரப்தோ ரக்தலோசன: ।
க்ரோதாத் ப்ரஸ்புரமாணோஷ்ட ஆஸ்ரமாத் அஸமி நிக்த: ॥

20

வைதேஹ்யா - 'வைதேகியாரால்'
 ஏவம் - 'மேற்கண்டவாறு'
 உக்த: - 'சொல்லப்பட்ட நான்,
 ஹி - 'அதனால்'
 க்ரோதார்த் - 'கோபத்தால்.'
 ரக்தலோசன: - 'கண்கள் சிவந்து'
 ப்ரஸ்புரமாணோஷ்ட - 'உதடுகள் துடிக்க'
 ஸம்ரப்த: - 'கலவரமடைந்தவனாய்'
 ஆஸ்ரமாத் - 'ஆச்ரமத்திலிருந்து'
 அபிநிரகத: - 'வெளிப்புறப்பட்டு விட்டேன்.'

एवं युवाणं सीमिति रामः संतापमोहितः ।

अबधीदुष्कृतं सीस्य तां विना यत्त्वमागतः ॥

ஏவம் ப்ருவாணம் ஸௌமித்ரிம் ராம: ஸந்தாபமோஹித: ।
 அப்ரவீத் துஷ்க்ருதம் ஸௌம்ய தாம் விநா யத் த்வமமாகத: ॥

21

जानन्नपि समर्थं मां रक्षसो विनियारणे ।

अनेन कौघवाक्येन मैथिल्या निःसृतो मवान् ॥

ஜாநந்நபி ஸமர்தம் மாம் ரக்ஷஸாம் விநிவாரணே ।

அநேந க்ரோதவாக்யேன மைதில்யா: நிஸ்ஸுருதோ பவான் ॥

22

ஸந்தாப மோஹித: - 'மனவேதனையால் மெய்மறந்திருந்த,
 ராம: - 'பூராமர்'
 ஏவம் - 'மேற்கண்டவாறு'
 ப்ருவாணம் - 'மொழியும்'
 ஸௌமித்ரிம் - 'லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து'
 அப்ரவீத் - 'பின்வருமாறு மொழிந்தார்.'
 மாம் - 'என்னை'
 ரக்ஷஸாம் - 'அரக்கர்களை'
 விநிவாரணே - 'அணுகவிடாது செய்வதில்'
 ஸமர்தம் - 'சக்தியுடையவனாய்'
 பவான் - 'நீ'
 ஜாநந் அபி - 'உள்ளபடி அறிந்தவனாயிருக்கையில்'
 மைதில்யா - 'ஜானகியினுடைய'
 அநேந - 'இந்த'
 க்ரோத வாக்யேன - 'கோபமொழியைக் கொண்டு'
 நிஸ்ஸுருத: - 'வெளிப்புறப்பட்டு'
 த்வம் - 'நீ'
 தாம் விநா - 'அவளைத் தனிமையில் விட்டு'
 ஆகத: - 'வந்துவிட்டனை'

ஸௌம்ய - 'குழந்தாய்!'
 யத் - 'அந்த இது'
 துஷ்க்ருதம் - 'தப்பான காரியம்.'

न हि ते परितुषामि त्यक्त्वा यदसि मैथिलीम् ।

क्रुद्धायाः परेषु श्रुत्वा खिपाथ त्वमिहागतः ॥

ந ஹி தே பரிதுஷ்யாமி த்யக்த்வா யதசி மைதிலீம் ।

க்ருத்தாயா: பரஷம் ஸத்ரீயா ச ஸ்ருத்வா யத் த்வமிஹாகத: ॥

23

க்ருத்தாயா: - 'இனங்கொண்டிருந்த'
 ஸத்ரீயா: - 'பெண்பிள்ளையினது'
 பருஷம் - 'கொடிய சொல்லை'
 ஸ்ருத்வா - 'பெருமைப்படுத்தி,
 இஹ - 'இங்கு'
 த்வம் - 'நீ'
 ஆகத: - 'வந்துவிட்டனை.'
 மைதிலீம் ச - 'ஜானகியையும்'
 த்யக்த்வா - 'தனியில் விட்டுவிட்டு,
 யாஸி - 'நீ வந்துசேர்ந்திருக்கின்றனை.'
 யத் - 'ஆனதுபற்றி'
 தே ஹி - 'உன்னையும் கூட'
 ந பரிதுஷ்யாமி - 'நான் மெச்சவியல்லை.'

सवथा त्वपनीतं ते सीतया यत् प्रचोदितः ।

क्रोधस्य वशमापन्नो नाकरोः शासनं मम ॥

ஸ்வதா த்வபநீதம் தே சீதயா யத் ப்ரசோதித: ।

க்ரோதஸ்ய வஸமாபந்நோ நாகரோ: ஸாஸனம் மம ॥

24

ஸீதயா - 'ஸீதையால்'
 ப்ரசோதித: - 'அனுப்பிவிடப்பட்டவனாய்,
 க்ரோதஸ்ய - 'கோபத்திற்கு'
 வஸம் ஆபந்ந: - 'ஆளாகி'
 மம - 'எனது'
 ஸாஸனம் - 'உத்திரவை'
 அகரோ: ந - 'நீ செய்யத் தவறிவிட்டனை.'
 தேது - 'உனக்கு'
 யத் - 'அந்த இது'
 ஸர்வதா - 'எப்படிப்பார்த்தாலும்'
 அபநீதம் - 'ஸ்பபாவலிருத்தமாக ஆகிறது.'

असी हि राक्षसः शोते शरेणामिहतो मया ।

मृगरूपेण यनाहमाश्रमादपवाहितः ॥

அஸௌ ஹி ராக்ஷஸ: சோதே ஸரேணாபிஹதோ மயா ।

ம்ருகஞபேண யேநாஹமாஸ்ரமாத் அபவாஹித: ॥

ம்ருக ஞபேண - 'மான் வேஷம் கொண்ட

யேந - எவனால்

ஆஸ்ரமாத் - ஆஸ்ரமத்திலிருந்து

அஹம் - நான்

அபவாஹித: - ஏமாற்றி வெகுதூரம் இழுத்துச் செல்லப்பட்டேனோ,

அஸௌ - இந்த

ராக்ஷஸ: ஹி - அரக்கன்தான்,

மயா - என்னால்

ஸரேண - பாணத்தால்

அபிஹத: - அடியுண்டவனாய்,

சோதே - மாண்டுக்கிடக்கிறான்.

विकृत्य चापं परिधाय सायकं सलीलाबाणेन च तद्विधौ मया ।

मागीं तनुं त्यज्य स विकृत्स्वरो भूय क्यूधर: स राक्षस: ॥

விக்குஷ்ய சாபம் பரிதாய ஸாயகம்

ஸலீலபாணேன ச தாடிதோ மயா ।

மார்கீம் தனும் த்யஜ்ய ஸ விக்கல்வஸ்வரோ

பபூவ க்யேதர: ஸ ராக்ஷஸ: ॥

ஸ: - அவன்,

சாபம் - வில்லை

விக்குஷ்ய - விளைத்து

ஸாயகம் - பாணத்தை

ப்ராணிதாய - தொடுத்து,

மயா - என்னால்

ஸலீல பாணேன ச - விளையாட்டாய் போடப்பட்ட ஒரு

பாணத்தினாலேயே

தாடித: - அடிக்கப்பட்டவனாய்

மார்கீம் - மான்

தனும் - உருவத்தை

த்யஜ்ய - விட்டு

க்யேதர: - தோள்வளையணிந்த

ஸ விக்கல்வஸ்வர: - பரிதாபமான குரலோடுகூடிய

ராக்ஷஸ: - அரக்கனாக

பபூவ - தோன்றினான்.

शराहतेनैव तदार्तया गिरा स्वरं ममालम्ब्य सुदूरसंश्रयम् ।

उदाहृतं तद्वचनं सुदाहृतं त्वमागतो येन विहाय मैथिलीम् ॥

25

26

ஆரண்ய காண்டம் - ஐம்பத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

3531

ஸராஹதேநைவ ததார்தயா கிரா

ஸ்வரம் மமாலம்ப்ய ஸுதூரஸம்ஸ்ரவம் ।

உதாஹருதம் தத்வசனம் ஸுதாருணம்

தவமாகதோ யேந விஹாய மைதிலிம் ॥

27

ததா - 'அப்பொழுது

ஸராஹதேந ஏவ - பாணத்தாலடியுண்ட அவனாலேயே

மம் - எனது

ஸ்வரம் - குரலை

ஆலம்ப்ய - அணுகித்து,

ஆர்தயா - கஷ்டமான

கிரா - சொற்கொண்டு

ஸுதாருணம் - மிக்கவவரமுண்டாக்கும்

தத் - அந்த

வசனம் - கொழி

ஸுதூர ஸம்ஸ்ரவம் - வெகுதூரம் கேட்கும்வண்ணமாய்

உதாஹ்ருதம் - கூவப்பட்டது.

யேந - இதனாலேயே

தவம் - நீ

மைதிலிம் - ஜானகியை

விஹாய - தனித்துவிட்டு,

ஆகத: - வந்துசேர்ந்திருக்கிறாய்.'

திருப்பாக்கோட்டில் ராமாயண வால்மீகிய ஆதிநாயக
ஜார்ஜ்ஸ்ஸி ஸுமஸ்ரிசாயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
லக்ஷ்மணாகமன விசுத்தணம் தாம் ஏகோதஷஷ்டதம்: ஸர்க: ॥

ஷஷ்டிதம்: ஸர்க: - 60

शुभमाद्यजमानस्य तस्याधो वामलोचनम् ।

शस्त्रसूत्रास्त्रलक्ष्मணो वेषयुधायजायत ॥

ப்ருஸ மர்வாஜமானஸ்ய தஸ்யாதோ வாமலோசனம் ।

ப்ராஸ்பர்சாஸ்கலத் ராமோ வேபதுஸ்சாப்ய ஜாயத ॥

ஆவ்ரஜமானஸ்ய - திரும்பி வந்துகொண்டிருந்த
தஸ்ய - அவருக்கு

அதோ வாமலோசனம் ச - இடது கண்ணின் கீழிமையும்

ப்ருஸம் - விட்டுவிட்டு

ப்ராஸ்புரத் - துடித்தது.

ராம: அபி - ஸ்ரீராமரும்

அஸ்கலத் - தடுமாற்றமடைந்தார்.

வேபது: ச - உடல் நடுக்கமும்

அஜாயத - உண்டாயிற்று.

उपालक्ष्य निमित्तानि सोऽशुमानि मुहूर्तुः ।

அபி ஷேம் து சிதாயா இதி வ வ்யாஜஹார ச ॥

உபாலக்ஷ்ய நிமித்தானி ஸோஸுபானி முஹூர்முஹூ: ।

அபி ஷேமம் து ஸீதாயா இதி வை வ்யாஜஹார ச ॥

ஸ: - அவர்

நிமித்தானி - சகுணங்களை

அஸுபானி - அசுபங்களை குறிக்கின்றவைகளாய்,

உபாலக்ஷ்ய - கவனித்து,

ஸீதாயா: - சீதைக்கு

ஷேமம் - நீங்கு வினையானை,

அபி து - ஏற்பெடுமோ என்னமோ?

இதி ச - என்று சொல்லிக்கொண்டே

முஹூ: முஹூ: - பன்முறை

வ்யாஜஹார வை - வாய்விட்டுக் கதறினார்.

त्वरमाणी जगामाथ सीतादर्शनलालसः ।

शून्यमावसथ्यं दृष्ट्वा दभूयुर्हिग्नमानसः ॥

த்வரமாளோ ஜகாமாத ஸீதா தர்ஸன லாலஸ: ।

ஸூன்யமாவஸதம் த்ருஷ்ட்வா பபூவேத்விக்ஷ்மானஸ: ॥

ஆவஸதம் - பாணசாலையை

ஸூன்யம் - சூன்யமாயிருப்பதாய்

த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து

1

2

3

शून्यमावसथ्यं - அறுபதாம் ஸர்க்கம்

உத்விக்ஷ் மானஸ: - மனம் நொந்தவராய்,

பபூவ - ஆயினர்.

அத - இப்பொழுது

ஸீதா தர்ஸன லாலஸ: - சீதையைக்கண்டுபிடிக்க ஆத்திரத்துடன்

இருப்பவராய்

த்வரமான: - அவசரப்படுகின்றவராய்

ஜகாம் - அங்குமிங்கும் போனார்.

अशुमानि वेगेन विधिपन् रघुनन्दनः ।

तत्र तत्रोदजस्थानमग्निद्विष्य समन्ततः ॥

உத்ப்ரமந்திவ வேகேந விஹிபந் ரகுந்தன: ॥

தத்ர தத்ரோடஜ ஸ்தாநமபிவிஷ்ய ஸமந்தத: ॥

ददर्श पर्णशालां च रहितां सीतया तदा ।

श्रिया विरहितां ध्वस्तां हेमन्ते पयिनीनिव ॥

ததர்ஸ பர்ணஸாலாம் ச ரஹிதாம் ஸீதயா ததா ।

ஸ்ரியா விர்ஹிதாம் த்வஸ்தாம் ஹேமந்தே பத்மிநிமிவ ॥

ரகுந்தன: - ஸ்ரீராமர்

விஹிபந் - மனம் சிதறிவவராய்,

வேகேந - ஆத்திரத்தால்

உத்ப்ரமந்த் இவ - அங்குமிங்கும் சென்றுகொண்டே

உடஜஸ்தாநம் - பாணசாலையை

தத்ரதர் - அங்குமிங்கும்

ஸமந்தத: ச - எங்குமே

அபிவிஷ்ய - தேடிப்பார்த்து,

ததா - அப்பொழுது

ஸீதயா ரஹிதாம் - சீதையிலாதிருக்கிற

பர்ணஸாலாம் - பாணசாலையை

ஹேமந்தே - பனிக்காலத்தில்

ஸ்ரியா விர்ஹிதாம் - அழகொழிந்து

த்வஸ்தாம் - அழிந்துபோன

பத்மினீம் இவ - தாமரை ஓடைபோலிருக்கிறதாய்

தத்ர்ஸ - எண்ணினார்.

रुदन्तमिव वृक्षेण मानपुष्पमृगहिजम् ।

श्रिया विहीन विध्वस्तं संत्यक्तवन्देवतम् ॥

ருந்தமிவ வ்ருக்ஷேஸ்ச மலாந புஷ்ப ம்ருகத்விஜம் ।

ஸ்ரியா விஹீநம் வித்வஸ்தம் ஸந்த்யக்த வனதேவதம் ॥

विप्रकीर्णाजिनकुशं विप्रविद्धवृक्षिकटम् ।

दृष्ट्वा शून्यं निजस्थानं विलक्षणं सुदुःखितः ॥

4

5

6

விப்ரகீர்ணாஜின குஸம் விப்ர வித்த ப்ருளீகடம் ।

த்ருஷ்ட்வா ஸுலீன்யம் நிஜஸ்தானம் விலலாப ஸுதுக்கிதா: ॥

7

நிஜஸ்தானம் - தனதிரும்பிடத்தை
 ஸுலீன்யம் - சூன்யமாய்
 வ்ருகை: - மரங்களோடு
 ருதந்தம் - அமுதுகொண்டிருப்பதை
 இவ - போலிருப்பதாயும்
 மலாந புஷ்ப - வாட்டமுற்ற புஷ்பங்களையும், மாண்களையும்,
 ம்ருகத்விஜம் - பறவைகளையுமுடையதாயும்
 ஸ்ரீயா விஹீநம் - ஒளிகுன்றியதாயும்,
 வித்யஸ்தம் - அலங்கோலமாயிருப்பதாயும்,
 ஸந்த்யக்த வனதேவதம் - வனதேவதைகளில்லாமலிருப்பதாயும்,
 விப்ரகீர்ணாஜினகுஸம் - சிதறிக்கிடக்கும் மான்தேவர்களையும்
 தர்ப்பைகளையுமுடையதாயும்,

விப்ர வித்த ப்ருளீகடம் - ச-தாறுமாறாய்க் கிடக்கும் தர்ப்பாசனங்களை
 உடையதாயும்,

த்ருஷ்ட்வா - கவனித்து,
 ஸுதுக்கிதா: - மிக மனவேதனைப்படுகின்றவராய்
 விலலாப - பின்வருமாறு புலம்பினார்.

ஹ்ரதா ம்ருதா வா நஷ்டா வா பக்ஷிதா வ மவியதி ।

நிலிநாய்யதா விரூத்யவா வனமாஸிதா ॥

ஹ்ருதா ம்ருதா வா நஷ்டா வா பக்ஷிதா வ பவியதி ।

நிலிநாய்யதா விரூத்யவா வனமாஸிதா ॥

8

ஹ்ருதா - 'அவன் திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டனளோ
 என்னமோ?

ம்ருதா வா - மாண்டுவிட்டாளோ என்னமோ?

நஷ்டா வா - வழிதெரியாது எங்கேனும் இருக்கிறாளோ
 என்னமோ?

பக்ஷிதா - யராலாவது பக்ஷிக்கப்பட்டவளாய்

பவியதி வா - ஆகிவிடுவாளோ என்னமோ?

அதவா - அல்லது

பீரு: - பயந்தவளாய்

நிலீநா - சிறையில் வைக்கப்பட்டவளாயிருக்கிறாளோ
 என்னமோ?

அதவா - அல்லது

வனம் ஆஸ்ரிதா அம் - வனத்திலேயே இருக்கிறாளோ என்னமோ?

கதா விசேதம் புஷ்பாணி பலாணி ஹி வா புன: ।

அதவா பசிநி யதா ஜலநி வா நதி கதா ॥

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபதாம் ஸர்க்கம்

கதா விசேதம் புஷ்பாணி பலாணி ஹி வா புன: ।

அதவா பதமினீம் யாதா ஜலாந்தம் வா நதிம் கதா ॥

9

புஷ்பாணி ஹி - 'புஷ்பங்களையும்
 பலாணி அபி - பழங்களையும்
 விசேதம் - பறிக்க
 புன: கதா வா - மீனவும் போயிருக்கிறாளோ என்னமோ?
 பதமினீம் - தாமரையோடைக்கு
 யாதா அதவா - போயிருப்பாளோ என்னமோ?
 ஜலாந்தம் - தீர்த்தம் கொண்டுவர
 நதிம் - நதிக்கு
 கதா வா - போயிருப்பாளோ என்னமோ?

यत्नान्मृगयमाणस्तु नाससाद वने प्रियाम् ।

शोकस्त्वयः शोकानुन्मत्त इव लक्ष्यते ॥

யத்நாந் ம்ருகயமாணஸ்து நாஸஸாத வனே ப்ரியாம் ।

ஸோகரக்தேஷண: ஸோகாதுன்மத்த இவ லக்ஷயதே ॥

10

யத்நாத் - 'ஜாக்கிரதையாய்
 ப்ரியாம் - காதலியை
 வனே - காட்டில்
 ம்ருகயமாண: - தேடிக்கொண்டிருக்கும்வர்,
 ந ஆஸஸாத - கண்டாரில்லை.
 து - அதனால்
 ஸோகாத் - மனவேதனையால்
 உன்மத்த: இவ - வெறிபிடித்தவர் போலவும்
 ஸோகரக்தேஷண: - துயரால் சிவந்த கணைகளுற்றவராயும்
 லக்ஷயதே - காணப்பட்டார்.

युष्माद्वृष्टं प्रधावन् स गिरिवादि नदाब्रवीत् ।

यमूव विलपन् रामः शोकपङ्क्त्यावाह्युतः ॥

வ்ருஷ்டாத்ஸ்ரீஸ்தாம் ப்ரதாவன் ஸ கிரேஸ்சநதிம் நதாந்நதிம் ।

பயூவ விலபன் ராம: ஸோகபங்க்ஷணவாஹ்யுத: ॥

11

ஸ: - அந்த
 ராம: - ஸ்ரீராமர்
 ஸோகாண்வ பரிப்லுத: - ஸோகசாகரத்தில் முற்றிலும் மூழ்கியவராய்
 விலபன் - புலம்பிக்கொண்டே
 வ்ருக்ஷாத் - ஓர் மரத்தினின்றும்
 வ்ருக்ஷம் - மற்றொரு மரத்திற்கும்
 கிரே: - ஓர் மலையிலிருந்து
 அத்திரிம் - மற்றொரு மலைக்கும்

நதாத் - ஓர் நதியிலிருந்து
நதீம் - மற்றொரு நதிக்கும்
ப்ரதாவன்ச - அலைந்தோடுகின்றவராயும்
பபூவ - இருந்தார்.

अपि कच्चित्तया दृष्टा सा कदम्बप्रिया मम ।

कदम्ब यदि जानीषे शंस सीतां युवाननाम् ॥

அபி கச்சித் த்வயா த்ருஷ்டா ஸா கதம்பப்ரியா மம ।

கதம்ப யதி ஜானீஷே ஸம்ஸ ஸீதாம் ஸாபாநநாம் ॥

கதம்ப - கதம்பவிருக்டமே |
கதம்ப ப்ரியா - கதம்ப புஷ்பத்தில் ஆசையுள்ள
ஸா - அவள்
த்வயா - உன்னால்
த்ருஷ்டா கச்சித் அபி - பார்க்கப்பட்டாளா என்னை?
ஸாபாநநாம் - அழகுறற முகமுடைய
ஸீதாம் - சீதையை
ஜானீஷே யதி - நீயறிவாயாகில்,
மம - எனக்கு
ஸம்ஸ - சொல்லு.

12

स्निग्धपल्लवसंकाशा पीतकीशयवासिनी ।

शंसस्य यदि वा दृष्टा विव्व विव्वोपमस्तनी ॥

ஸ்நிக்தபல்லவஸங்காஸா பீதகௌஸேயவாஸினீ ।

ஸம்ஸஸ்வ யதி வா த்ருஷ்டா பில்வ பில்வோபமஸ்தநீ ॥

பில்வ - பில்வமரமே |
ஸ்நிக்த பல்லவ - மனதைக்கவரும் தளிரை நிகர்த்தவளும்
ஸங்காஸா - மஞ்சள் பட்டாடையுடந்தியவளும்
பீத கௌஸேய - வாஸினீ
பில்வோபமஸ்தநீ - வில்வப்பழங்களை நிகர்த்த ஸ்தனங்களை
உடையவளுமான அவள்
த்ருஷ்டா யதி வா - உன்னால் பார்க்கப்பட்டவளாக ஆகில்
ஸம்ஸஸ்வ - நீ எனக்குச் சொல்லக்கடவாய்.

13

अथवायुन शंस त्वं प्रियां तामयुन प्रियाम् ।

जनकस्य सुता मीरुयदि जीयति वा न वा ॥

அதவா அர்ஜுன - ஸம்ஸ த்வம் ப்ரியாம் தாமர்ஜுனப்ரியாம் ।

ஜனகஸ்ய ஸுதா - ப்ருகீ யதி ஜீவதி வா ந வா ॥

14

அர்ஜுன - 'மருதமரமே |
ப்ரு - கோழை மனத்தினுளாகிய
ஜனகஸ்ய - ஜனகரின்
ஸுதா - மகள்
ஜீவதி வா யதி - உயிருடனிருக்கிறாளென்றாலும்
அதவா - அல்லது
நவா - இல்லையென்றாலும்
அர்ஜுன ப்ரியாம் - மருதபுஷ்பத்திலாசையுள்ள
தாம் - அந்த
ப்ரியாம் - காதலியைப்பற்றி
த்வம் - நீ
ஸம்ஸ - உள்ளபடி சொல்லு.

ककुमः ककुमोरं तां व्यक्तं जानाति मैथिलीम् ।

यया पल्लवपुष्पाढ्यो माति ह्येव वनस्पतिः ॥

ககும: ககுமோரம் தாம் வ்யக்தம் ஜானாதி மைதிலீம் ।

யதா பல்லவ புஷ்பாட்யோ பாதி ஹ்யேஷ வனஸ்பதி: ॥

ஏஷ - அந்த
ககுப: - ககுபமெனும் கருமருதென்ற
வனஸ்பதி: - மரம்
பல்லவ புஷ்பாட்ய: - துளிர்களும் புஷ்பங்களும் நிறைந்து
பாதி - விளங்குகிறது.
யதா ஹி - அப்படியிருப்பதால்
ககுபோரம் - கருமருது போன்ற துடைகளையுடைய
தாம் - அந்த
மைதிலீம் - ஜானகியை
வ்யக்தம் - நிச்சயமாய்
ஜானாதி - அது கண்டிருக்கிறது.

15

घमररुपगीतस्य यथा ह्युमवरो ह्ययम् ।

एष व्यक्तं विजानाति तिलकस्तिलकप्रियाम् ॥

ப்ரமரைரூபகீதஸ்ய யதா த்ருமவரோ ஹ்யயம் ।

ஏஷ வ்யக்தம் விஜானாதி திலகஸ்திலக ப்ரியாம் ॥

அயம் த்ருமவர: - இந்த மரங்களிற் சிறந்த
திலக: - திலகவிருக்டம்
ப்ரமரை: - வண்டுகளால்
உபகீத: - பாடப்பெற்று விளங்குகிறது.
யதாச - ஆண்டடியால்,
ஏஷ: - இது,
திலக ப்ரியாம் - திலகத்திலாசையுள்ள அவளை

16

வ்யக்தம் - சந்தேகமின்றி
விஜாநாதி ஹி - உள்பாடி அறிந்திருக்கிறது.

अशोक शोकापनुद शोकोपह्वेतसम् ।

त्वन्नामानं कुरु क्षिप्रं प्रियासंदर्शनेन माम् ॥

அஸோக ஸோகாபநுத ஸோகோபஹத சேதஸம் ।
த்வந்நாமாணம் கரு க்ஷிப்ரம் ப்ரியாஸந்தர்ஸோநேந் மாம் ॥

ஸோகாபநுத - 'ஸோகத்தைப் போக்கடிக்கும்
அஸோக - அஸோகவிருக்டமே!
ஸோகோபஹத - சோகத்தால் தவிக்கும் மனமுடைய
சேதஸம்

மாம் - என்னை
க்ஷிப்ரம் - இப்பவே
ப்ரியாஸந்தர்ஸநாத் ஹி - காதலியைக் காண்ப்பதால்
த்வந்நாமாணம் - உன் பேருடையவனாய் (அஸோகனாய்)
கரு - செய்.

यदि ताल त्वया दृष्टा पक्वतात्फलस्तनी ।

कथयस्व वराहोहां कारणं यदि ते नयि ॥

யதி தால த்வயா த்ருஷ்டா பக்வதால பலஸ்தநீ ।
கதயஸ்வ வராரோஹாம் காரணயம் யதி தே மயி ॥

தால - 'பனைமரமே!
த்வயா - உன்னால்
பக்வதால பலஸ்தநீ - நன்கு பழுத்த பனம் பழங்களை நிகர்த்த

கொங்கைகளைபுடைய அவள்,
த்ருஷ்டா யதி - பார்க்கப்பட்டவளாக இருக்கும்படித்திலும்,
தே - எனக்கு

மயி - என்னிடத்தில்
காருண்யம் யதி - பக்தி உண்டெனில்,
வரோரோஹாம் - ஸ்திரீர்தனமாகுமவளைப்பற்றி,
கதயஸ்வ - விளங்க விளம்பு.

यदि दृष्टा त्वया सीता जन्मु जाहूनद्वयम् ।
प्रिया यदि विजानीषे निःशङ्कं कथयस्व मे ॥

யதி த்ருஷ்டா த்வயா ஸீதா ஜம்பு ஜம்புதத்ப்ரபா ।
ப்ரியாம் யதி விஜாநீஷே நிஸ்சங்கம் கதயஸ்வ மே ॥

ஜம்பு - 'நாவல்மரமே!
ஜம்பு நத ப்ரபா - ஸ்வர்ணநிறமுற்று விளங்கும்
ஸீதா - சேத

17

18

19

த்வயா - உன்னால்
த்ருஷ்டா யதி - பார்க்கப்பட்டவளாக இருக்கும்படித்திலும்,
ப்ரியாம் - காதலியைப்பற்றி
விஜாநீஷே யதி - ஏதேனும் நீயறிந்திருக்கிறாய் என்ஹி படித்திலும்,
மே - எனக்கு
நிஸ்சங்கம் - எதையுமொன்றிக்காதது
கதயஸ்வ - விளங்க விளம்பு.

अहं त्वं कर्णिकाराद्य सुपुत्रिः शोमसे भृशम् ।

कर्णिकार प्रिया साध्वी शंस दृष्टा प्रिया यदि ॥

அஹோ த்வம் கர்ணிகாராத்ய ஸுபுத்ரபை: ஸோபஸே ப்ருஸம் ।

கர்ணிகார ப்ரியா ஸாத்வீ ஸம்ஸ த்ருஷ்டா ப்ரியா யதி ॥

அஹோ கர்ணிகார - 'ஒ சரக்கொன்றை மரமே!

அத்ய - இப்பொழுது

ஸுபுத்ரபை: - நல்ல புஷ்பங்களால்

த்வம் - நீ

ப்ருஸம் - மிக்க

ஸோபஸே - அழகுவாய்ந்து விளங்குவின்றனை.

கர்ணிகார ப்ரியா - சரக்கொன்றைப் புஷ்பங்களிலாசையுள்ளவளும்,
ஸாத்வீ - புண்யவதியுமான

ப்ரியா - என் காதலி,

த்ருஷ்டா யதி - பார்க்கப்பட்டவளாக இருக்கும்படித்திலும்
ஸம்ஸ - விளங்க விளம்பு.

मूतनीपमहासाहानं पनसानं कुरवांस्तया ।

दादिमानपि तान् गत्वा दृष्ट्वा रामो महापथाः ॥

குத நீ ப மஹாஸாலாந் பனஸான் குரவான் ததா ।

தாடிமானபி தான் கத்வா த்ருஷ்ட்வா ராமோ மஹாயபா: ॥

मल्लिकार्जुनो मया वने भ्रान्त उन्मत्त इव लक्ष्यते ॥

मल्लिकार्जुनो मया वने भ्रान्त उन्मत्त इव लक्ष्यते ॥

மல்லிகா மாதவிஸ்சைவ சம்பகான் கேதஸே ததா ।

ப்ருச்சத் ராமோ வனே ப்ராந்த உன்மத்த இவ லக்ஷ்யதே ॥

ராம: - 'லோகாபிராமரென

மஹாயபா: - த்ரிலோகப்பிரசித்திபெற்ற

ராம: - ஸ்ரீராமர்,

வனே - காட்டில்

தான் - அந்த

குத நீ ப மஹாஸாலாந் - மா, கடம்பு, பெரிய ஆச்சாமரங்களையும்,

20

21

22

பன்னாள்	- பலா மரங்களையும்,
குரவான் ததா	- மருதாணி மரங்களையும்,
தாடி மான் அபி	- மாதள மரங்களையும்,
மல்லிகை: ச	- மல்லிகைச் செடிகளையும்,
மாதவி: ஓவ	- மூல்லைக் கொடிகளையும்,
சும்பகான்	- சும்பக மரங்களையும்,
கேதகி: ததா	- தாழைமரங்களையும்
கத்வா	- கிட்டி
த்ருஷ்டவா	- பார்த்து
ப்ருச்சந் ப்ராந்த:	- வினாவிக்கொண்டேபுத்தி சிதறி
உன்மத்த: இவ	- வெறிபிடித்தவர்போல
லக்ஷ்யதே	- காணப்பட்டார்.

अथवा मृगशाबासी मृग जानासि मयिलिम् ।

मृगविशेषी कान्ता मृगीभिः सहिता भवेत् ॥

அத வா ம்ருகஸாபாசகீம் ம்ருக ஜாநாஸி மைதிலிம் ।

ம்ருக விப்ரேஷணீ காந்தா ம்ருகிபி: ஸஹிதா பவேத் ॥

ம்ருக - மாணே

ம்ருக விப்ரேஷணீ - மாண்களைப்போல் விழிக்கும்

காந்தா - என் காதலி

ம்ருகிபி: - பெண்மாண்களோடு

ஸஹிதா - கூடி இருப்பவளாய்

பவேத் அத - இருப்பாளே.

ம்ருகஸாபாசகீம் - மாண்குட்டிகள் போன்ற கண்களுற்ற

மைதிலிம் - ஜானகியைப்பற்றி

ஜாநாஸி வா - நீ ஏதேனும் அறிவாவே?

गज सा गजनासीर्यदि दृष्ट त्वया भवेत् ।

ता मन्ये विदितो मुम्यमाख्याहि वरवारण ॥

கஜ ஸா கஜநாஸோரீய யதி த்ருஷ்டா த்வயா பவேத் ।

தாம் மனயே விதிதாம் துப்யமாக்யாஹி வரவாரண ॥

வரவாரண - 'நற்குலத்தில் பிறந்த யானைகளிலொன்றாகிய

கஜ - யானையே'

தாம் - அவளை

துப்யம் - உனக்கு

விதிதாம் - தெரிந்தவளாக

மனயே - நினைக்கிறேன்.

கஜநாஸோரீய: - யானைத்துதிக்கைகள் போன்ற துடைகளையுடைய

ஸா - அவள்,

23

த்வயா	- உன்னால்
த்ருஷ்டா	- பார்க்கப்பட்டவளாக,
பவேத் யதி	- இருக்கும்படித்தில்
ஆக்யாஹி	- நீ விளங்க விளம்பு.

शार्दूल यदि सा दृष्टा प्रिया चन्द्रनिमानना ।

मयिलि मम विस्वस्य कथयस्व न ते भयम् ॥

ஸார்துல யதி ஸா த்ருஷ்டா ப்ரியா சந்த்ரநிபாணனா ।

மைதிலீ மம விஸ்வஸ்தம் கதயஸ்வ ந தே பயம் ॥

ஸார்துல - புவியே!

ஸா - அந்த

சந்த்ர நிபாணனா - சந்திரனை நிகர்த்த முகமுடையவளும்

மம - எனது

ப்ரியா - காதலியுமாகிய

மைதிலீ - ஜானகி

த்ருஷ்டா யதி - பார்க்கப்பட்டவளாய் ஆகில்,

விஸ்வஸ்த: - ஏகாக்ரசித்தனாய்

கதயஸ்வ - நீ எல்லாவற்றையும் சொல்லு.

தே - உனக்கு

பயம் - மற்றவர்களிடமிருந்து ஆபத்தென்பது

ந - உண்டாக மாட்டாது.

कि धावसि प्रिये नृन् दृष्टासि कमलेशणी ।

दृष्टीरक्षाय चात्मानं किं मां न प्रतिभावसे ॥

கிம் தாவஸி ப்ரியே ந்ரநம் த்ருஷ்டாஸி கமலேஷணே ।

வ்ருகைக்ஷராச்சாத்ய சாத்மானம் கிம் மாம் ந ப்ரதிபாஷஸே ॥

கமலேஷணே - 'தாமரையிதழ் போன்ற கண்களுற்ற

ப்ரியே - காதலியே!

ந்ரநம் - இப்பவும்

த்ருஷ்டா அஸி - கண்முன்னிருக்கின்றாய்.

கிம் - ஏன்

தாவஸி - ஒடுகிறாய்?

ஆத்மானம் - உன்னை

வ்ருகைக்ஷ: - மரங்களால்

ஆச்சாத்ய - மறைத்துக்கொண்டு,

மாம்ச - என்னிடமும்

கிம் - ஏன்

ந ப்ரதிபாஷஸே - வார்த்தையாடாதிருக்கின்றனை.

25

26

तिष्ठ तिष्ठ वराहो न तेष्वस्ति करुणा मयि ।

नात्यर्थं हास्यशीलासि किमर्थं मासुपेक्षसे ॥

திஷ்ட திஷ்ட வராரோஹே ந தேஸ்ஸ்தி கருணா மயி ।

நாத்யர்த்தம் ஹாஸ்ய சரீலாஸி கிமர்த்தம் மாஸுபேக்ஷஸே ॥

வராரோஹே - 'அம்மணி!
திஷ்ட திஷ்ட - பெறு; பொறு;
மாம் - என்னை
கிமர்த்தம் - ஏன்
உபேக்ஷஸே - விட்டுப் பிரிந்திருக்கின்றன?
தே - உனக்கு
மயி - என்னிடத்தில்
கருணா - கருணை
அஸ்தி ந - இல்லையா என்ன?
அத்யர்த்தம் - அளவுமிஞ்சி
ஹாஸ்ய சரீலா - பரிஹாசத்திலீடுபட்டவளாய்
அஸி ந - நீ இராதே.

पीतकीशयकेनासि सूचिता वरवर्णिनि ।

धावन्त्यपि मया छा तिष्ठ यद्यस्ति सौहृदम् ॥

பீத கௌரேயகேநாஸி ஸௌகித்ய வரவரணினி ।

தாவந்த்யபி மயா த்ருஷ்டா திஷ்ட யத்யஸ்தி ஸௌஹ்ருதம் ॥

வரவரணினி - 'ஸ்திரீர்தனமே!
பீதகௌரேயகேந - மஞ்சள் பட்டாடையால்
ஸௌகித்ய - கலந்துபிடிக்கப்பட்டவளாய்
அஸி - இருக்கிறாய்.
தாவந்தி அபி - ஒடிக்கொண்டிருப்பவளாயிருக்கையிலும்
என்னால் - என்னால்
த்ருஷ்டா - நீ பார்க்கப்பட்டவளாகிறாய்.
ஸௌஹ்ருதம் - அன்பு
யதி அஸ்தி - உண்டெனில்;
திஷ்ட - ஓடாமல் நில்.

नैव सा नूनमथवा हिंसिता चारुहासिनी ।

कृच्छ्रं प्राप्तं न मां नूनं यथोपेक्षितुमर्हति ॥

நைவ ஸா நூநமதவா ஹிம்ஸிதா சாருஹாஸிநி ।

க்ருச்ச்ரம் ப்ராப்தம் ந மாம் நூநம் யதோபேக்ஷிதும்ஹதி ॥

ஸா - 'அவள்
ந ஏவ - இல்லைதான்; காணாமல் போய்விட்டாள்தான்.

27

28

29

साकुमारोऽपि - अमुकिय पुन्नकैकपुल्लेयानाकुमवन्

நாமம் - இப்பொழுது
அதவா - ஒருக்கால்
ஹிம்ஸிதா - வேதனைப்படுத்தப்பட்டாளோ என்னமோ?
க்ருச்சு - கஷ்டத்தை
ப்ராப்தம் - அடைந்திருக்கும்
மனோபேக்ஷிதம் யதா - என்னை விட்டுப்பிரிந்திருக்க
அஸ்தி ந - மாட்டான்.
நாமம் - திண்ணம்.

यत् सा भक्षिता शाला रक्षसः पिशिताशनः ।

विमज्ज्याङ्गानि सर्वाणि मया विरहिता मिया ॥

வ்யத்தம் ஸா பக்ஷிதா பாலா ரக்ஷஸை: பிஸிதாஸனனை: ।

விபஜ்ஜ்யாங்கானி சர்வாணி மயா விரஹிதா ப்ரியா ॥

மயா விரஹிதா - 'என்னைவிட்டு பிரிந்த

ஸா பாலா - அந்த பேதையாகிய

ப்ரியா - காதலி

பிஸிதாஸனனை: - பிசித ஊணர்களாகிய

ரக்ஷஸை: - அரக்கர்களால்

அங்காநி - அவயவங்கள்

ஸர்வாணி - எல்லாவற்றையும்

விபஜ்ஜ - துண்டித்து,

வ்யத்தம் - நிச்சயமாய்

பக்ஷிதா - புஜித்துவிடப்பட்டான்.

नूनं तच्छुभदन्तोऽथ सुनासं ह्यशुभमुपेतम् ।

पूर्णचन्द्रमिव ग्रस्तं मुखं निष्कमतां गतम् ॥

நூநம் தச்சுப தந்தோஷ்டம் ஸுநாஸம் ஸாபகுண்டலம் ।

பூர்ணசந்த்ர மிவக்ரஸ்தம் முகம் நிஷ்ப்ரபதாம் கதம் ॥

भक्षितं मयशीलासं साक्षपाताविलेक्षणम् ।

सो हि चम्पकवर्णामां ग्रीवा ग्रैवेयशोमिता ॥

பக்ஷிதம் மயசரீலாஸம் ஸாக்ஷபாதா விலேக்ஷணம் ।

ஸா ஹி சம்பகவரண்பா க்ரீவா க்ரேவேய சோமிதா ॥

कोमला विलपन्त्यास्तु कान्ताया भक्षिता शुभा ॥

கோமளா விலபந்த்யாஸ்து காந்தாயா பக்ஷிதா-ஸுபா ॥

கப தந்தோஷ்டம் - 'அழகிய பற்களைபூத்திருக்கையுமுடையதும்,

ஸுநாஸம் - அழகிய மூக்கையுடையதும்,

30

31

32

तिष्ठ तिष्ठ वराहो न तेष्वस्ति करुणा मयि ।

नात्यर्थं हास्यशीलासि किमर्थं मामुपेक्षसे ॥

திஷ்ட திஷ்ட வராரோஹே ந தேஃஸ்தி கருணா மயி ।
நாத்யர்த்தம் ஹாஸ்ய ஸீலாஸி கிமர்த்தம் மாமுபேக்ஷஸே ॥

27

வராரோஹே - 'அம்மணி!
திஷ்ட திஷ்ட - பொறு; பொறு;
மாம் - என்னை
கிமர்த்தம் - ஏன்
உபேக்ஷஸே - விட்டுப் பிரிந்திருக்கின்றனை?
தே - உனக்கு
மயி - என்னிடத்தில்
கருணா - கருணை
அஸ்தி ந - இல்லையா என்ன?
அத்யர்த்தம் - அளவுமிகுந்த
ஹாஸ்ய ஸீலா - பரிஹாசத்திலீடுபட்டவளாய்
அஸி ந - நீ இராதே.

पीतकीशेयकेनासि सूचिता वरवर्णिनि ।

घावन्त्यपि मया छष्टा तिष्ठ यद्यस्ति सौहृदम् ॥

பீத கௌஸேயகேநாஸி ஸுசிதா வரவரணினி ।
தாவந்த்யபி மயா த்ருஷ்டா திஷ்ட யத்யஸ்தி ஸௌஹ்ருதம் ॥

28

வரவரணினி - 'ஸ்தீரத்தனமே!
பீதகௌஸேயகேந - மஞ்சள் பட்டாடையால்
ஸுசிதா - கண்டுபிடிக்கப்பட்டவளாய்
அஸி - இருக்கிறாய்.
தாவந்தி அபி - ஒதுக்கொண்டிருப்பவளாயிருக்கையிலும்
மயா - என்னால்
த்ருஷ்டா - நீ பார்க்கப்பட்டவளாகிறாய்.
ஸௌஹ்ருதம் - அன்பு
யதி அஸ்தி - உன் டெனில்;
திஷ்ட - ஓடாமல் நில்.

नैव सा नूनमथवा हिंसिता चारुहासिनी ।

कृच्छ्रं प्राप्तं न मां नूनं यथोपेक्षितुमर्हति ॥

நைவ ஸா நூநமதவா ஹிம்ஸிதா சாருஹாஸினி ।
கருச்ச்ரம் ப்ராப்தம் ந மாம் நூநம் யதோபேக்ஷிதும்ஹதி ॥

29

ஸா - 'அவள்
ந ஏவ - இல்லாததான்; காணாமல் போய்விட்டாள்தான்.

साकुल्लासितं - अमुकिय पुष्पेनकयुक्तं यानाकुल्लवर्णं

நூநம் - இப்பொழுது
அதவா - ஒருக்கால்
ஹிம்ஸிதா - வேதனைப்படுத்தப்பட்டாளோ என்னமோ?
கருச்ச்ரம் - கஷ்டத்தை
ப்ராப்தம் - அடைந்திருக்கும்
மாம் உபேக்ஷிதம் யதா - என்னை விட்டுப்பிரிந்திருக்க
அர்ஹதி ந - மாட்டாள்.
நூநம் - திண்ணம்.

यत् सा भक्षिता बाला राक्षसः पिशिताशनः ।

विमज्ज्याङ्गानि सर्वाणि मया विरहिता म्रिया ॥

வ்யக்தம் ஸா பக்ஷிதா பாலா ராக்ஷஸை: பிஸிதாஸனை: ।

விபஜ்ஜ்யாங்காநி ஸர்வாணி மயா விரஹிதா ப்ரியா ॥

30

மயா விரஹிதா - 'என்னவிட்டு பிரிந்த
ஸா பாலா - அந்த பேதையாகிய
ப்ரியா - காதலி
பிஸிதாஸனை: - பிசித ஊணர்களாகிய
ராக்ஷஸை: - அரக்கர்களால்
அங்காநி - அவயவங்கள்
ஸர்வாநி - எல்லாவற்றையும்
விபஜ்ஜ - துண்டித்து,
வ்யக்தம் - நிச்சயமாய்
பக்ஷிதா - புஜித்துவிடப்பட்டாள்.

नूनं तच्छम्वन्तोष्ठं सुनासं श्रमकुण्डलम् ।

पूर्णचन्द्रमिव ग्रस्तं मुखं निश्रमतां गतम् ॥

நூநம் தச்சப தந்தோஷ்டம் ஸுநாஸம் ஸாபகுண்டலம் ।

பூர்ணசந்த்ர மிவ க்ரஸ்தம் முகம் நிஷ்ப்ரபதாம் கதம் ॥

31

भक्षितं भयशील्यक्षं साक्षपाताविलेक्षणम् ।

सो हि चम्पकवर्णमा ग्रीवा ग्रैवेशोभिता ॥

பக்ஷிதம் பயஸீலாக்ஷம் ஸாக்ஷபாதா விலேக்ஷணம் ।

ஸா ஹி சம்பகவர்ணமா க்ரீவா க்ரேவோய ஸோபிதா ॥

கோமலா விலபந்த்யாஸ்து காந்த்யா பக்ஷிதா ஸாபா ॥

32

கோமலா விலபந்த்யாஸ்து காந்த்யா பக்ஷிதா ஸாபா ॥

கப தந்தோஷ்டம் - 'அழகிய பற்களையும் உடுகளையும்முடையதும்,

ஸுநாஸம் - அழகிய மூக்கையுடையதும்,

ஸுப குண்டலம்	- தேஜோமயமாய் விளங்கும் காதணிகளை உடையதும்,
க்ரீரஸ்தம்	- ராகுவால் பீடிக்கப்பட்ட
பூர்ண சந்த்ரம் இவ	- பூர்ணச்சந்திரனைப் போல
நிஷ்ப்ரபதாம்	- ஒளி குன்றியிருத்தவை
கதம்	- அடைந்ததும்,
பயஸ்ரீலாகுபம்	- பயத்தால் சலிக்கும் கண்களையுடையதும்,
ஸாஸ்ர பாதா	- கண்ணீர் பெருக்கால் கலங்கிய கண்களை
விலேகக்ஷணம்	- உடையதுமான
தத் முகம்	- அந்த முகமானது
பக்ஷிதம் நூநம்	- தின்றுவிடப்பட்டதோ என்னமோ?
சம்பக வர்ணாபா	- சம்பகப்பூவின் நிறமுடையதும்
க்ரைவேயஸோபிதா	- அட்டிகைகளால் அழுகுற்று விளங்குகிறதும்
கோமளா	- மிருதுவானதும்
ஸுபா	- அழுகுற்றதுமான
ஸா க்ரீவா	- அந்த கழுத்து
காந்தாயந்	- காந்தவி
விலபந்த்யா: து	- அழுதுகொண்டிருக்கையிலேயே
பக்ஷிதாஹி	- தின்றுவிடப்பட்டதோ?

नूनं विशिष्यमाणी तो बाहू पल्लवकोमली ।

भक्षिता वेपमानाग्नी ससस्तामरणाञ्जली ॥

நூநம் விசிஷ்யமாணௌ தெள பாஹூ பல்லவ கோமளௌ ।
பக்ஷிதௌ வேபமானாக்ரௌ ஸஸ்தாமரணாங்கதௌ ॥ 33
பல்லவ கோமளௌ - 'தளிர் போல் மிருதுவானவைகளும்
வேபமானாக்ரௌ - நடுங்கும் விரல்களையுடையவைகளும்
ஸஸ்தாமரணாங்கதௌ - கைவளைகள் தோள்வளைகள் இவைகளை
அணியப் பெற்றவைகளுமான

தௌ	- இவ்விரண்டு
பாஹூ	- கைகளும்
விசுப்பி ய மாணௌ	- உதற்படுகின்றவைகளாய்
பக்ஷிதௌ நூநம்	- தின்றுவிடப்பட்டனவோ என்னமோ?

मया विरहिता बाला रक्षसां भक्षणाय वै ॥

மயா விரஹிதா பாலா ரக்ஷஸாம் பக்ஷணாய வை ॥ 34
பாலா - 'பேதையாகுமவன்
ரக்ஷஸாம் - அரக்கர்களுக்கு
பக்ஷணாய வை - உணவிற்காகவா
மயா - என்னால்
விரஹிதா - தனியாய் விடப்பட்டாள்.

सा नवेक्षित् परित्यक्ता भक्षिता बहुबान्धवा ॥

ஸா ஸவேக்ஷித் பரித்யக்தா பக்ஷிதா பஹுபாந்தவா ॥ 35
பஹுபாந்தவா - 'பல பந்துக்களையுடைய
ஸா - அவன்
அஸ்யமின் - இந்த
வனே - காட்டில்
பரித்யக்தா - தனித்துவிடப்பட்டவளாய்
பக்ஷிதா - தின்றுவிடப்பட்டாள்.

हं लक्ष्मण महाबाहो पश्यसि त्वं प्रियां क्वचित् ॥

ஹா லக்ஷ்மண மஹாபாஹோ பஸ்யஸி த்வம் ப்ரியாம் க்வசித் ॥
ஹா லக்ஷ்மண - 'ஆ லக்ஷ்மணா!
மஹாபாஹோ - மகாபாகுவே!
த்வம் - நீ
ப்ரியாம் - காந்தவியை
க்வசித் - எங்கேயாவது
பஸ்யஸி - காண்கிறாயா?

ह प्रिये क्व गता मदे ह सीतेति पुनः पुनः ॥

ஹா ப்ரியே க்வ கதா பத்ரே ஹா ஸீதேதி புன: புன: ॥ 37
பத்ரே - 'உத்தமியாகிய
ஹா ப்ரியே - 'ஆ காந்தவி!
எவ் கதா - எங்கு போய்விட்டனா?
புன: புன: - மீண்டும் மீண்டும்
ஹா ஸீதா - 'ஐயோ என்ன கஷ்டம் அயோனியை
ஆயிற்றே அவன் - என்றெண்ணினார்.

இதி

इत्येवं विलपन् रामः परिधावन् वनाशनम् ।

क्वचिदुद्रुमत वैगात् क्वचिक्षिप्तमते बहात् ॥

क्वचिन्मत इवामाति कान्तान्वेषणात्परः ॥

இத்யேவம் விலபன் ராம: பரிதாவந் வநாத் வனம் ।
க்வசித் உத்ப்ரமதே வேகாத் க்வசித் விப்ரமதே பலாத் ।
க்வசின் மத்த இவாபாதி காந்தாத்வேஷண தத்பர: ॥ 38

ராமம் - பூரீராமர்
காந்தாத் வேஷண - காந்தவியைத் தேடுவதொன்றையே சர்வமும்பய்ச்
தத்பர: - கொண்டவராய்
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

விலபன்	- புலம்பிக்கொண்டு
வநாத்	- ஓர் வனத்திலிருந்து
வனம்	- மற்றொரு வனத்திற்கு
பரிதாவத்	- ஓடினார்.
க்வசித்	- சிலவிடத்தில்
வேகாத்	- அன்பினையுய்த்தால்
உத்ப்ரமதே	- திகைத்து நிற்கின்றார்.
க்வசித்	- சிலவிடத்தில்
பலாத்	- ஆவேசத்தால்
விப்ரமதே	- திகிலூற்று நிற்கின்றார்.
க்வசித்	- சிலவிடத்தில்
மத்த: இவ	- பைத்தியம் பிடித்தவன்போல்
ஆபாதி	- தோன்றுகிறார்.

स वनानि नदीः शैलान् गिरिषं वनानि च ।
काननानि च वेगैर्न भ्रमत्यपरि संस्थितः ॥

ஸ வநாநி நதீ: ஸைலான் கிரிப்ரஸ்ரவணாநி ச ॥

காநநாநி ச வேகேந ப்ரமத்யபரிஸம்ஸ்தித: ॥-

39

ஸ:	- அவர்
அபரிஸம்ஸ்தித:	- மனதில் மனுவில்லாதவராய்.
வேகேந	- விரைவில்
வநாநி	- வனங்களையும்,
நதீ:	- நதிகளையும்,
ஸைலான்	- மலைகளையும்,
கிரிப்ரஸ்ரவணாநி ச-	- மலையாருவிகளையும்,
காநநாநி	- அடர்ந்த காடுகளையும்.
ப்ரமதி ஸ்ம	- சுற்றித் திரிந்தார்.

तथा स गत्वा विपुलं मखनं पशित्य सर्वं त्वय मैथिलीं प्रति ।

अनिश्चिताशः स घकार मार्गेण पुनः प्रियायाः परमं प्रस्रियम् ॥

ததா ஸ சுத்வா விபுலம் மஹத்வனம்

ப்ரீத்ய ஸர்வம் த்வத மைதிலீம் ப்ரதி ।

அனிஷ்டதாஸ: ஸ சகார மார்கணே

புன: ப்ரியாயா: பரமம் பரிஸ்ரமம் ॥

40

ஸ:	- அவர்
மைதிலீம் ப்ரதி	- ஜானகியை உத்தேசித்து
விபுலம்	- விசாலமான
மஹத் வனம்	- அடர்ந்த வனப்பிரதேசத்தை
ஸர்வம்	- எங்கும்

சுத்வா து	- சென்றும்
ப்ரீத்ய அத	- சுற்றித்திரிந்தும்
ததா	- அப்படியாகியும்
ஸ:	- அவர்
அனிஷ்டதாஸ:	- நிறைவேறாத ஆசையையுடையவராய்,
புன:	- இன்னும்
ப்ரியாயா:	- காதலியை
மார்கணே	- தேடுவதில்
பரமம் பரிஸ்ரமம்	- வேண்டிய முயற்சியை
சகார	- செய்தார்.

நித்யாந்ஷே ப்ரீத்ய ராமபண வால்மீகியே ஆதிசாவயே
சுதர்விம்ஸநி ஸஹஸ்ரிகாபயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய
காண்டே ராமோத்மாதோ நாம ஷஷ்மதம: ஸர்க: ॥

ஏக ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 61

छद्वाग्रमपदं शून्यं रामो दशरथात्मजः ।

रहितो पर्णशालां च विध्वस्तान्यासनाणि च ॥

தருஷ்ட்வாஸ்ரமபதம் ஸூன்யம் ராமோ தஸரதாத்மஜ: ।

ரஹிதாம் பர்ணஸாலாம் ச ப்ரவித்தான்யாஸநாநி ச ॥

अद्य वा सत्र वेदेही संनिरक्ष्य च सर्वशः ।

उवाच रामः प्रकृत्य प्रपुत्र्य सचिवो मुजी ॥

அத்ருஷ்ட்வா தத்ர வைதேஹிம் ஸந்நிரக்ஷ்ய ச ஸர்வஸ: ।

உவாச ராம: ப்ராக்ருத்ய ப்ரபுத்ருத்ய சசிவோ முஜோ ॥

தஸரதாத்மஜ: - தஸரத சக்கிரவர்த்தியின் குமாரராய் விளங்கிய

ராம: - ராமகாபிராமராகிய

ராம: - ஸ்ரீராமர்,

ஆஸ்ரமபதம் - ஆஸ்ரமப்ரதேசத்தை

ஸூன்யம் - குன்யமாயிருப்பதாயும்,

பர்ணஸாலாம் ச - பர்ணசாலையையும்

ரஹிதாம் - வெறிதாயிருப்பதாயும்.

ஆஸநாநி - ஆஸனங்களை

ப்ரவித்தானி ச - குலைந்து கிடக்கிறதாகவும்,

த்ருஷ்ட்வா - கண்டு,

தத்ர - அப்பொழுது

ஸர்வஸ: - எங்கும்

ஸந்நிரக்ஷ்ய ச - தேடியும்,

வைதேஹிம் - ஜானகியை

அத்ருஷ்ட்வா - காணாது,

ருசிரௌ - அழகிய

புஜௌ - இரு கைகளையும்

ப்ரக்ருத்ய - தூக்கிக்கொண்டு

ப்ராக்ருத்ய - கூக்குரலிட்டு,

உவாச - பின்வருமாறு பேசினார்.

क्व नु लक्ष्मण वेदेही क वा देशमितो गता ।

केनाहता वा,समित्रे भक्षिता केन वा प्रिया ॥

க்வ நு லக்ஷ்மண வைதேஹி கம் வா தேஸமிதோ கதா ।

கேநாஹ்நதா வா ஸௌமித்ரே பக்ஷிதா கேந வா ப்ரியா ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா

வைதேஹி க்வ நு - ஜானகி எங்கே ?

1

2

3

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

3549

இத:

கம் - இங்கிருந்து

தேஸம் வா - எந்த

கதா - இடத்திற்குத்தரன்

ஸௌமித்ரே - போய்விட்டான்

கேந வா - சுமித்திரையின் புதல்வ!

ஆஹ்ருதா - எவ்வளவுதான்

ப்ரியா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டான்

கேந வா - கதலியாகுமவன்

பக்ஷிதா - யாரால்தான்

யுகிணாய - புஜித்துவிடப்பட்டான்

युकिणाय यदि मा सीते हसितुमिच्छसि ।

अलं ते हसितेनाद्य मा भजस्व सुदुःखितम् ॥

வருகேணாவாய் யதி மாம் ஸீதே ஹஸிது மிச்சஸி ।

அலம் தே ஹஸிதேநாத்ய மாம் பஜஸ்வ ஸுதுக்கிதம் ॥

ஸீதே - ஸீதே!

வருகேண - வருத்தால்

ஆவார்ய - மறைத்துக்கொண்டு,

மாம் - என்னை

ஹஸிதம் - பரிஹர்சம் பண்ண

இச்சஸி யதி - நினைக்கிறாய் போலும்.

தே ஹஸிதேந - உன் விளையாட்டு

அலம் - போதும்.

அத்ய - இப்பொழுது

ஸுதுக்கிதம் - மிக மனவருத்தமுறும்

மாம் - என்னை

பஜஸ்வ - ஏதுரு.

यः सह क्रिडसे सीते विशस्तेमृगपोतकः ।

एते हीनास्तस्या शिरः घ्रायन्त्यस्राविलक्षणाः ॥

யை: ஸஹ க்ரீட்ஸே ஸீதே விஸ்வஸ்தைர் ம்ருகபோதகை: ।

ஏதே ஹிநாஸ்த்வயா ஸீதே த்யயந்த்யஸ்ராவிலக்ஷணா: ॥

ஸீதே - ஸீதே!

விஸ்வஸ்தை: - அன்புள்ள

யை: - எந்த

ம்ருகபோதகை: - மாங்குட்டிகளோடு

ஸஹ - கூட

க்ரீட்ஸே - நீ விளையாடுவாயோ;

ஏதே - இவைகள்

4

5

ஸீதே - சீதே!
 த்வயா ஹீநா: - உன்னைவிட்டு பிரிந்தவைகளாய்
 அஸ்ரா விஸேகணா: - கண்ணீர் ததும்பிய கண்களூற்றவைகளாய்
 த்யாயந்தி - நினைத்து நினைத்து உருகுகின்றன.

सीतया रहितोऽहं वै न हि जीवांमि लक्ष्मण ॥

ஸீத்யா ரஹிதோஹம் வை ந ஹி ஜீவாமி லக்ஷ்மண !
 லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா!
 ஸீத்யா ரஹித: - சீதையின்
 அஹம் - நான்
 ந ஜீவாமி வை - பிழைத்திருக்க மாட்டேன்.
 ஹி - இது நிண்ணம்.

मृतं शोकेन महता सीताहरणाजेन माम् ।

परलोके महाराजो नूनं द्रक्ष्यति मे पिता ॥

மருதம் ஸோகேந மஹதா ஸீதாஹரணஜேன மாம் ।
 பரலோகே மஹாராஜோ நூநம் த்ரக்ஷ்யதி மே பிதா ॥
 ஸீதாஹரணஜேன - 'சீதையின் பிரிவால் விளைந்த
 மஹதா - அசஹ்யமான
 ஸோகேந - சோகத்தால்
 ம்ருதம் - உயிரையிழந்த
 மாம் - என்னை
 மே - எனது
 பிதா - திருத்தந்தையாகிய,
 மஹாராஜ: - சக்கிரவர்த்தியார்
 பரலோகே - பரலோகத்தில்
 த்ரக்ஷ்யதி நூநம் - பார்க்கவே போகிறார்.

कथं प्रतिज्ञां संश्रुत्य मया त्वमभियोजितः ।

अपूरयित्वा तं कालं मत्सकाशमिहागतः ॥

கதம் ப்ரதிஞாம் ஸம்ஸ்ருத்ய மயா த்வமபியோஜித: ।
 அபூரயித்வா தம் காலம் மத்ஸகாஸ மிஹாகத: ॥

कामवृत्तमनायं मां मृषावादिनमेव च ।

यिक् त्वामिति परे लोके व्यक्तं दृश्यति मे पिता ॥

காம் வ்ருத்தமநாயம் மாம் ம்ருஷாவாதிநமேவ ச ।
 திக் த்வாமிதி பரே லோகே வ்யக்தம் வக்ஷ்யதி மே பிதா ॥
 ப்ரதிஞாம் - 'பிரதிக்கூறைய
 ஸம்ஸ்ருத்ய - ஏற்றுக்கொண்டு,

6

7

8

மயா - என்னால்
 ஆபியோஜித: - ஆக்குபிக்கப்பட்ட
 த்வம் - நீ
 தம் - அந்த
 காலம் - செய்தே முடிக்க வேண்டியதாகிய பாக்யத்தை
 ஆபூரயித்வா - முடிக்காது,
 இஹ - இப்பொழுதே
 மத்ஸகாஸம் - என் சன்னதிக்கு
 கதம் - எப்படி
 ஆகத: - வந்து சேர்ந்தனை?
 ம்ருஷா வாதிநம் - ம்ருஷா சொல் தவறியவனாய்
 காம் வ்ருத்தம் - மனம் போனபடியெல்லாம் நடக்கும்
 அநாயம் - துஷ்டனாகிய
 த்வாம் - உன்னை
 திக் ஏவ - நான் கண்ணெடுத்துப் பாரேன்
 இதி - என்று
 பரேலோகே - பரலோகத்தில்
 மே - எனது
 பிதா ச - திருத்தந்தையும்
 மாம் - என்னைப் பார்த்து
 வ்யக்தம் - நிச்சயமாகும்
 வக்ஷ்யதி - ஏகவார்.

विवशो शोकसंतप्तं दीनं भग्नमनोरथम् ।

मासिहोत्सृज्य कर्णं कीर्तिनरमिवानुजम् ॥

விவஸம் ஸோகஸந்தப்தம் தீனம் பக்நமநோரதம் ।
 மாசிஹோத்ஸ்ருஜ்ய கர்ணம் கீர்திந ர மிவாந்ருஜம் ॥

9

वयं गच्छसि वरारोहे मां नोत्सृज्य सुमध्यमे ।

त्वया विरहितस्याहं त्यक्ष्ये जीवितमात्मनः ॥

க்வ கச்சஸி வராரோஹே மாம் நோத்ஸ்ருஜ்ய ஸுமத்யமே ।

த்வயா விரஹிதஸ்யாஹம் த்யக்ஷ்யே ஜீவிதமாத்மன: ॥

10

वराारोहे - 'ஸ்தீரீர்த்னமே!

பக்ந மநோரதம் - மனோரதம் முறிந்து

ஸோகஸந்தப்தம் - சோகத்தால் பரிதபித்து

விவஸம் - மெய்மறந்து

தீனம் - கஷ்டப்படும்

மாம் - என்னை

அந்ருஜம் - மனைவியினிடம் அன்புவைக்காத

நரம்	- ஓர் மனிதனை
கீர்தி:	- கீர்த்தி
இவ	- எப்படியோ அப்படியே
இஹ	- இப்பொழுது
கருணம்	- கஷ்டத்தில்
உதஸ்குஜ்ய	- தள்ளிவிட்டு,
க்வகச்சஸி	- நீ எங்கே போயிருக்கின்றன?
ஸுமத்யமே	- நுண்ணிடையாளே!
மாம்	- என்னை
ந உதஸ்குஜ்ய	- விட்டுவிடாதே.
அஹம்	- நான்
தவ்யா விரஹித: ச	- உன்னை விட்டுப் பிரிந்தவன் என்றால்
ஆத்மன:	- எனது
ஜீவிதம்	- உயிரை
த்யக்ஷ்யே	- விட்டுவிடுவேன்.

इतीय विलपन् रामः सीतादर्शनलासः ।

न ददर्श सुदुःखार्तो राघवो जनकान्जाम् ॥

இதீவ விலபன் ராம: ஸீதா தர்ஸன லாலஸ: ।

ந ததர்ஸ ஸுதுக்கார்தோ ராகவோ ஜனகாத்மஜாம் ॥

ஸீதா தர்ஸன லாலஸ:- சீதையைக் காண ஆத்திரத்துடன் இருந்த

ராகவ: - ரகுருலத் திலகராகிய

ராம: - ஸ்ரீராமர்

ஸுதுக்கார்த: - மகத்தான துக்கத்தால் தடுக்கின்றவராய்

இதி இவ - மேற்கண்டவாறு

விலபன் - புலம்பிக்கொண்டு

ஜனகாத்மஜாம் - ஜானகியை

ந ததர்ஸ - காணவில்லை.

अनासादयमानं तं सीतां दशरथात्मजम् ।

पञ्चमासाद्य विपुलं सीदन्तमिव कुअरम् ॥

लक्ष्मणो राममत्यर्थमुवाच हितकाम्यया ॥

அநாஸாதயமானம் தம் ஸீதாம் தஸரதாத்மஜம் ॥

பங்கமாஸாத்ய விபுலம் ஸீதந்தமிவ குஞ்ஜம் ।

லக்ஷ்மணோ ராமமத்யர்த்தமுவாச ஹிதகாம்யயா ॥

ஸீதாம் - சீதாப்பிராட்டியை

அநாஸாதய மானம் - காணாதிருக்கிறவரும்

பங்கம் - சேற்றை

ஆஸாத்ய - அடைந்து,

11

12

13

விபுலம்	- அதிக
ஸீதந்தம்	- கஷ்டப்படும்
குஞ்ஜம் இவ	- யானையைப் போலிருப்பவரும்
தஸரதாத்மஜாம்	- த்ரத சக்கிரவர்த்தியாரின் திருக்குமாரருமாகிய
தம்	- அந்த
ராமம்	- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
அத்யர்த்தம்	- மிகவும்
ஹிதகாம்யயா	- ஏற்ற உதவியைப் புரியவேண்டுமெனும்
	- எண்ணத்தால்
உவாச	- பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

मा विषादं महाबुद्धे कुरु यत्नं मया सह ।

इदं च हि कं शूर बहुकन्दरशोभितम् ॥

மா விஷாதம் மஹாபுத்தே குரு யத்னம் மயா ஸஹ ।

இதம் ச ஹி வனம் ஸூர பஹுகந்தர ஸோபிதம் ॥

மஹாபாறோ

- 'மகாபாகுவே!'

மா விஷேத - தேவரீர் துக்கத்தில் முழுகிவிடலாகாது.

மயா ஸஹ - என்னோடு கூட

யத்னம் - வேண்டிய முயற்சியை

குரு - செய்தருளும்;

ஸூர - சூரே!

இதம் - இந்த

வனம் ஹி - வனமோ

பஹுகந்தர ஸோபிதம் ச-பல குகைகளைக் கொண்டது.

प्रियकाननसंचारा वनोन्मत्ता च मेथिली ।

सा वनं वा प्रविष्टा स्यान्नलिनी वा सुपुष्पिताम् ॥

ப்ரியகானன ஸஞ்சாரா வநோந்மத்தா ச மைதிலீ

ஸா வனம் வா ப்ரவிஷ்டா ஸ்யாந் நலிநீம் வா ஸுபுஷ்பிதாம் ॥

மைதிலீ - 'மைதிலியார்'

ப்ரிய கானன - வனவாஸத்தில் ஆசைவைத்தவள்,

ஸஞ்சாரா

ச - அன்றியும்

வநோந்மத்தா - ஜலப்பிரதேசங்களில் அதிக ஆசை வைத்தவள்.

அவள்

வனம் வா - காட்டிற்கோ

ஸுபுஷ்பிதாம் - நன்கு பூத்த

நலிநீம் வா - நாமரை ஓடைக்கோ

ப்ரவிஷ்டா ஸ்யாத் - போயிருந்தாலும் போயிருப்பாள்.

14

15

सरितं वापि संतप्ता मीनवञ्जलसेविताम् ।

स्नातुकामा निलीना स्याद्दாसकामा वने क्वचित् ॥

ஸரிதம் வாபி ஸந்தப்தா மீன வஞ்ஜுளஸேவிதாம் ।
ஸ்நாதுகாமா நிலிநா ஸ்யாத் ஹாஸகாமா வனே க்வசித் ॥

16

जिज्ञासमाना वेदेहि त्वां मां च पुरुषर्षभ ।

तस्या ह्यवेषणे श्रीमन् क्षिप्रमेव यतावहे ॥

ஜிஞாஸமானா வைதேஹி த்வாம் மாம் ச புருஷர்ஷப ।
தஸ்யா ஹ்யவ்ஷேணே ஸ்ரீமன் க்ஷிப்ரமேவ யதாவஹே ॥

17

புருஷர்ஷப - புருஷோத்தம!
வைதேஹி - வைதேகியார்,
ஸ்நாதுகாமா - ஸ்நானம் செய்ய எண்ணி
மீன வஞ்ஜுள - மீன்களும் நீர்நொச்சிகளும் நிறைந்த
ஸேவிதாம்

ஸரிதம் - நதியை
ஸம்ப்ராப்தாஅபி - அடைந்திருந்தாலும் இருக்கலாம்;
வா - அல்லது
ஹாஸகாமா - பரிஹாசம் செய்ய எண்ணி,
த்வாம் - தேவாரையும்
மாம் ச - என்னையும்
ஜிஞாஸமானா - 'எப்படிக்கண்டுபிடிக்கின்றோம் என்பதை
அறிய விரும்பியவளாய்,

வனே - காட்டில்
க்வசித் - ஏதோ ஒரு இடத்தில்
நிலிநா - மறைந்துகொண்டு
ஸ்யாத் - இருந்தாலும் இருக்கலாம்.
ஸ்ரீமன் - ஸ்ரீமான்!
தஸ்யா - அவளை
அன்வேஷணேஹி - தேடுவதிலேயே
க்ஷிப்ரம் ஏவ - காலதாமதமில்லாமலே
யதாவஹே - நாயிருவரும் விடாமுயற்சி கொள்வோம்.

वनं सर्वं विचिन्वायी यत्र सा जनकात्मजा ।

मन्यसे यदि काकुत्स्थ मा स शोके मनः कृष्यां ॥

வனம் ஸர்வம் விச்சிந்வாயித்ர யத்ர ஸா ஜனகாதம்ஜா ।
மன்யஸே யதி காகுத்ஸ்த மா ஸம் ஸோகே மன: க்ருதா: ॥

18

காகுத்ஸ்த - 'ஸ்ரீராம!
மன்யஸே யதி - சம்மதிக்கின்றீர் என்றால்

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

3555

ஸா - அந்த
ஜனகாதம்ஜா - ஜானகி
யத்ர - எங்கோ, அந்த
வனம் ஸர்வம் - வனம் எல்லாவற்றையும்
விசிறுவ: - தேடுவோம்.
ஸோகே - சோகத்தில்
மன: - மனத்தை
மா ஸம் க்ருதா: - தேவரீர் செலுத்தலாகாது.

एवमुक्तस्तु सीहादाल्लक्ष्मणेन समाहितः ।

सह सीमित्रिणा रामो विधिवमुपधक्रमे ॥

ஏவமுக்ஸ்தஸ்து ஸிஹாஹார்தால் லக்ஷ்மணேன ஸமாஹித: ॥

19

ஸுஹ ஸௌமித்ரிணா ராமோ விசேதுமுபசக்ரமே ॥
ஸிஹாஹார்தாத் - பக்தியால்
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லப்பட்டதை கேட்டருளிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்
து - இப்பொழுது
ஸமாஹித: - மனதை ஒருவாறாய் தேற்றிக்கொண்டு
ஸௌமித்ரிணா ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடு கூட
விசேதும் - தேட
உபசக்ரமே - உடன்பட்டார்.

ती वनानि गिरिर्क्षिव सरितश्च संरासि च ।

निखिलेन विचिन्वानती सीता दशस्यात्मजा ॥

தெள வனாநி கிரிர்க்ஷிவ ஸரிதஸ்ச ஸராஸி ச ।
நிசிவேந விசின்வந்தெள ஸீதாம் தசஸ்யாத்மஜௌ ॥

20

तस्य शीलस्य सानूनि गुह्यं शिखराणि च ।

निखिलेन विचिन्वन्ती नैव तामभिजन्म्यतुः ॥

தஸ்ய ஸைலஸ்ய ஸாநூநி குஹ்யஸ்ச ஸிகரானி ச ।
நிசிவேந விசின்வந்தெள தைவ தாமபிஜ்ஞமது: ॥

21

தசஸ்யாத்மஜௌ - தசரத சக்கிரவர்த்தியாரது குமாரர்களாகும்
தெள - அவ்விருவர்களும்
வனாநி ச - வனங்களையும்
கிரிர் ஏவ - மலைகளையும்
ஸரித: ச - ஆறுகளையும்
ஸராஸி ச - ஓடைகளையும்

நிகிலேந	- எதையும் விடாமல்
விசின் வந்தெள	- தேடினவர்களாய்
ச	- அதன்மேல்
தல்ய	- அந்த
பைரவல்ய	- மலையினது
ஸாநாநி	- தாழ்வரைகளையும்
குஹா:	- குகைகளையும்
ஸிகரானிச	- சிகரங்களையும்
நிகிலேந	- எதையும் விடாமல்
விசின் வந்தெள	- தேடுகின்றவர்களாய்,
தாம்	- அந்த
ஸீதாம் ஏவ	- சீதையை மட்டும் எங்கும்
ந அபிஜக்மது:	- காணவில்லை.

विश्रित्य सर्वतः शैलं रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ।

नेह पश्यामि सीमित्रे वेदेहीं पर्वते शुभाम् ॥

விசிர்த்ய ஸர்வத: ஸைரலம் ராமோ லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ।

நே ஹ பர்யாமி ஸௌமித்ரே வைதேஹிம் பர்வதே ஸுபாம் ॥

ராம	- ஸூராமர்,
ஸைரலம்	- மலையை
ஸர்வத: விசிர்த்ய	- எங்கும் தேடிவிட்டு,
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
ஸௌமித்ரே	- 'லக்ஷ்மணா'
ஸுபாம்	- புனையவதியாகிய
வைதேஹிம்	- ஜானகியை
பர்வதே	- பர்வதத்தில்
இஹ	- இப்பொழுது
ந பர்யாமி	- நான் காணப்பெறவில்லையே' என்று
அப்ரவீத்	- சொன்னார்.

ततो दुःखमिंसंतप्तो लक्ष्मणो वाक्यमब्रवीत् ।

विचरन् दण्डकारण्यं भ्रातरं दीप्ततेजसम् ॥

ததோ துக்காபிஸந்தப்ரதோ லக்ஷ்மணோ வாக்யமப்ரவீத் ।

விசரன் தண்டகாரண்யம் ப்ராதரம் தீப்ததேஜஸம் ॥

प्राप्यसि त्वं महाप्राज्ञं मैथिलीं जनकात्मजाम् ।

यथा विष्णुर्महाबहुर्बलिं बद्ध्वा महीमिमाम् ॥

ப்ராய்ஸ்யஸி த்வம் மஹாப்ராஹ் ன மைதிலிம் ஜனகாத்மஜாம் ।

யதா விஷ்ணுர் மஹாப்ராஹ் ன பலிம் பத்த்வா மஹிமிமாம் ॥

22

23

24

एवमुक्तस्तु वीरेण लक्ष्मणेन स राघवः ।

उवाच दीनया वाया दुःखमिहितचेतनः ॥

ஏவமுக்தஸ்து வீரேண லக்ஷ்மணேன ஸ ராகவ: ।

உவாச தீநயா வாஸ துக்காபிஹத சேதன: ॥

தத:	- அதனால்
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
துக்காபி ஸந்தப்த:	- மனவேதனையால்தயிக்கின்றவராகி
தீப்த தேஜஸம்	- சகிக்கமுடியாத அபசாரத்தால் அதிக சினம்
	- கொண்டிருக்கும்

ப்ராதரம் - தமையனாரைப் பார்த்து

வாக்யம் - பின்புறம் மொழியை

அப்ரவீத் - சொன்னார்.

மஹாப்ராஹ் - 'ஸர்வப்ராணியே'

த்வம் - தேவரீர்

மஹாபாகு - மஹாபாகுவாகிய

விஷ்ணு: - விஷ்ணுபகவான்

பலிம் - பலிசெகிரவர்த்தியை

பத்த்வா - கட்டி,

இமாம் - இந்த

மஹிம் - உலகை

யதா - அடைந்ததெப்படியோ அப்படியே

தண்டகாரண்யம் - தண்டகாரண்யத்தில்

விசரன் - தேடுகின்றவராய்

ஜனகாத்மஜாம் - ஜனகரின் திருமகளாகும்

மைதிலிம் - மைதிலியாரை

ப்ராய்ஸ்யஸி - அடைவீர்.

வீரேண - தைரியசாலியான

லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரால்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

உத்த: - சொல்லியதற்கு செவிசாற்றிய

ஸ: - அந்த

ராகவ: து - ஸூராமரும்

துக்காபிஹத சேதன: - துக்கத்தால் முறிந்த மனத்தினராகி

தீநயா - பரிதாபமான

வாசா - சொற்கொண்டு

உவாச - பின்புறமொழிந்தார்.

वनं सर्वं सुविधितं पशिन्यः कुतूहलजाः ।

गिरिधायं महाप्राज्ञं बहुकन्दरनिर्झरः ॥

25

வனம் ஸர்வம் ஸுவிசிதம் பத்மின்ய: புல்லபங்கஜா: ।

கிரிஸ்ஸாயம் மஹா ப்ராஞ பஹுகந்தர நிர்ஜர: ॥

26

மஹாப்ராஞ - மகாபுத்திமாணே

வனம் ஸர்வம் - காடெல்லாமும்

ஸுவிசிதம் - நன்கு தேடப்பட்டது.

புல்லபங்கஜா: - மலர்ந்ததாமரைப் புஷ்பங்களுள்

பத்மின்ய: - தாமரைஒடைகளும்,

அயம் - அந்த

பஹு கந்தர நிர்ஜர: - பல குகைகளையும் அருவிகளையுமுடைய

கிரி: - மலையும்

ச - அவ்விதமே நன்கு தேடப்பட்டன.

न हि पश्यामि वेदेही प्राणस्योऽपि गरीयसीम् ॥

ந ஹி பர்யாமி வைதேஹிம் ப்ராணேப்யோபி கரீயஸிம் ॥

27

ப்ராணேப்ய: அபி - 'உயிரினும்

கரீயஸிம் - இனிய

வைதேஹிம் ஹி - ஜானகியையோ

ந பர்யாமி - நான் கண்டிலேன்.

एवं स विलपन् रामः सीताहरणकथितः ।

தீன: ஶாகஸமாவிஷ்ட: முஹூர்த்தம் விஹ்வலோபவத் ॥

ஏவம் ஸ விலபன் ராம: ஸீதாஹரண கர்ஸித: ।

தீன: போகஸமாவிஷ்ட: முஹூர்த்தம் விஹ்வலோபவத் ॥

28

ஸ: - அந்த

ராம: - ஸ்ரீராமர்,

ஸீதாஹரண கர்ஸித: - சீதையைக் காணாமையால் மனம் நொந்து

தீன: - பரிதாபமாய்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

விலபன் - புலம்பிக்கொண்டு

போகஸமாவிஷ்ட: - போகம் அதிகரித்தவராய்

முஹூர்த்தம் - ஒரு முகூர்த்த காலம்

விஹ்வல: - இன்னது செய்கிறது என்று தெரியாதவராய்

அபவத் - இருந்தார்.

स विह्वलितसर्वाङ्गो गतबुद्धिर्विवेकनः ।

निषसादात्तुरो दीनो निःश्रयाशीतमायतम् ॥

ஸ விஹ்வலித ஸர்வாங்கோ கதபுத்திர் விவேகன: ।

நிஷஸாதாதுரோ தீனோ நி:ஸ்வஸ்யஸரீத மாயதம் ॥

29

ஸ: - அவர்

விஹ்வலித ஸர்வாங்க: - துவக்கியுற்ற எல்லா அவயவங்களையும்

உடையவராய்

கத புத்தி: - உணர்ச்சியற்ற

விவேகன: - மனமும் முறிந்து

தீன: - பரிதாபமாய்

ஆதூர்: - கஷ்டப்படுகின்றவராய்,

அபரீதம் - வெப்பமாகவும்

ஆயதம் - தீர்க்கமாகவும்

நி: ஸ்வஸ்ய - பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு

நிஷஸாத - ஏங்கிக்கிடந்தார்.

बहुशः स तु निःश्रयः रामो राजीवलोचनः ।

हा प्रियेति विबुकोश बहुशो बाष्पगद्गदः ॥

பஹு:ஸ: ஸ து நி:ஸ்வஸ்ய ராமோ ராஜீவலோசன: ।

ஹா ப்ரியேதி விசுக்ரோஸ பஹு:ஸோ பாஷ்பகந்தத: ॥

30

ராஜீவ லோசன: - செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய

ஸ: - அந்த

ராம: - ஸ்ரீராமர்

பஹு:ஸ: - மீண்டும் மீண்டும்

நி:ஸ்வஸ்ய - பெருமூச்சுசெறிந்து

பஹு:ஸ: - மிகவும்

பாஷ்ப கந்தத: - கண்ணீரால் நெஞ்சடைத்துக்கொண்டு

ஹா ப்ரியே இதி து - 'அன்பார்ந்த காதலியே' என்றும்

விசுக்ரோஸ - வாய்விட்டுக் கதறினார்.

तं ततः सान्त्वयामास लक्ष्मणः प्रियबाधवः ।

बहुप्रकारं धर्मज्ञः प्रथितः प्रथिताङ्गलिः ॥

தம் தத: ஸாந்தவ்யாமாஸ லக்ஷ்மண: ப்ரிய பாந்தவ: ।

பஹுப்ரகாரம் தர்மஞ: ப்ரஸரிதம் ப்ரஸரிதாஞ்ஜலி: ॥

31

தத: - அப்பொழுது

தர்மஞ: - தர்மமறிந்தவரும்

ப்ரிய பாந்தவ: - பக்தியுள்ளதம்பியுமான,

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மண:

ப்ரஸரிதாஞ்ஜலி: - வணக்கத்துடன் அஞ்ஜலிஹஸ்தராகி

தம் - அவரை

பஹுப்ரகாரம் - பலவாறாய்

ப்ரஸரிதம் - வணக்கமாய்

ஸாந்தவ்யாமாஸ - தேற்றறவுபடுத்தினார்.

अनाद्य तु तदाक्य लक्ष्मणोऽपुताभ्युत्तम् ।

अपश्यस्तां प्रियां सीतां प्राक्रोशत्स पुनः पुनः ॥

அநாத்ருத்ய து தத்வாக்யம் லக்ஷ்மணோஷ்ட புடச்சயதம் ।

அபர்யம்ஸ்ததாம் ப்ரியாம் ஸீதாம் ப்ராக்ரோஸத் ஸ புன: புன: ॥

ஸ: - அவர்
லக்ஷ்மணோஷ்ட புடாத் - லக்ஷ்மணர் வாயிலிருந்து
சயதம் - வந்த
தத் வாக்யம் து - அந்தச் சொல்லையும்
அநாத்ருத்ய - கவனியாது,
தாம் - அந்த
ப்ரியாம் - காதலியாகிய
ஸீதாம் - சீதையை
அபர்யன் - காணாதவராய்,
புன: புன: - முன்னிலுமதிகமாய்
ப்ராக்ரோஸத் - கதறினார்.

32

தீத்யங்கே ப்ரூத ராமபதே வசவீரீயே ஆதிவரீயே
ஷ்ரீமதேஸ்வரீ ஸஹஸ்ரீவரீ ஸம்ஸிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
ஸீதாந்தேவோணம் தாம் ஓக ஷஷ்டதம்: ஸர்க: ॥

த்வி ஷஷ்டதம்: ஸர்க: - 62

सीतामपश्यन् धर्मात्मा शोकोपहतचेतनः ।

विललाप महाबाहु रामः कमललोचनः ॥

ஸீதாம்பர்யன் தர்மாத்மா ஸோகோபஹத சேதன: ।

விலலாப மஹாபாஹூ ராம: கமல லோசன: ॥

கமல லோசன: - செந்தாமரைக் கண்ணனும்
மஹாபாஹு: - மகாபாகுவும்
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவுமான
ராம: - பூரீராமர்
ஸீதாம் - சீதையை
அபர்யன் - காணாதவராய்
காமோபஹத சேதன: - காதலியை நினைத்து உன்ளம் நொந்தவராகி
விலலாப - புலம்பினார்.

1

पश्यन्निव स तां सीतामपश्यन् मदनादितः ।

उवाच राघवी वाक्यं विलापमयदुर्ध्वम् ॥

பர்யந்த் நிவ ஸ தாம் ஸீதாம்பர்யந்த் மதநார்தித: ।

உவாச ராகவோ வாக்யம் விலாபஸ்ரயதுர்வம் ॥

ஸ: ராகவ: - அந்த பூரீராமர்
தாம் - அந்த
ஸீதாம் - சீதையை
அபர்யந்த் - காணாதவராய்
மதநார்தித: - உத்தலாஹமொழிந்தவராய்
பர்யன் இவ - கண்முன் பார்க்கின்றவர் போலாகி
வாக்யம் - இனியவரும் சொல்லை
விலாபஸ்ரய துர்வம் - அழுகையுடன் கலந்து சொல்லமுடியாதபடி
உவாச - சொன்னார்.

2

त्यमशोकस्य शाखाभिः पुष्पम्रियतया प्रिये ।

आवृणोषि शरीरं ते मम शोकविषंनि ॥

த்வமஸோகஸ்ய ஸாகாபி: புஷ்ப ப்ரியதயா ப்ரியே ।

ஆவ்ருணோஷி ஸரீரம் தே மம ஸோகவிஷந்தனீ ॥

ப்ரியே - காதலியே
புஷ்ப ப்ரியதயா - புஷ்பங்களில் ஆசையுள்ளதால்
அஸோகஸ்ய - அஸோகமரத்தினது
ஸாகாபி: - கிளைகளால்
தே - உனது
ஷரீரம் - தேகத்தை
த்வம் - நீ

3

மம - எனது
 ஸோக விவர்தஸீ - சோகத்தை வளர்க்கின்றவளாய்,
 ஆவ்ருணோஹி - மறைத்துக் கொள்கின்றனை.

कदलीकाण्डसप्तमोऽध्याये कदल्या संवृताश्रुभिः ।

उल्लं पश्यामि ते देवि नासि शस्त्रं निगृहीतम् ॥

கதலிகாண்ட ஸத்ருஸௌ கதல்யா ஸம்வ்ருதாவுபௌ ।

ஊரு பர்யாமி தே தேவி நாஸி ஸக்தா நிஹிதம் ॥

தேவி - 'தேவி!

தே - உனது

கதலிகாண்ட - வாழை மரங்களை நிகர்த்தவைகளும்

ஸத்ருஸௌ - கதல்யா மரத்தால்

ஊரு - மறைக்கப்பட்டவைகளுமான

பர்யாமி - இரண்டு

நிஹிதம் - துடைகளையும்

ஸக்தா - நான் காண்கின்றேன்.

அஸி ந - மறைத்துக்கொள்ள

சாமர்த்தியமுடையவளாய்

நிஹிதம் - நீ ஆகமாட்டாய்.

कपिंकारयन् भद्रे हसन्ती देवि सेवसे ।

अलं ते परिहासेन मम बाधायैन वै ॥

கர்ணிகாரவனம் பத்ரே ஹஸந்தீ தேவி ஸேவஸே ।

அலம் தே பரிஹாஸேந மம பாதாவஹேன வை ॥

தேவி - 'தேவி!

கர்ணிகாரவனம் - சரக்கொன்றை வனத்திற்கு

ஹஸந்தீ - நீ சிரித்துக்கொண்டே

ஸேவஸே - போகின்றனை.

பத்ரே - நல்லாள்!

மம - எனக்கு

பாதாவஹேன வை - வேதனையை விளைவிக்கின்ற

தே - உனது

பரிஹாஸேந அலம் - பரிஹாஸம் போதும்.

परिहासेन कि सीते परिश्रान्तस्य मे प्रिये ।

अयं स परिहासोऽपि सायु देवि न रोधते ॥

பரிஹாஸேந கிம் ஸீதே பரிஸ்ரந்தஸ்ய மே ப்ரியே ।

அயம் ஸ பரிஹாஸோ஽பி ஸாயு தேவி ந ரோதே ॥

ப்ரியே - 'காதலியாகிய

ஸீதே - சீதே!

4

5

6

பரிஸ்ரந்தஸ்ய - துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்
 மே - எனக்கு
 பரிஹாஸேந கிம் - பரிஹாசம் என்ன வெண்டிருக்கிறது.
 தேவி - தேவி!
 ஸ - அப்படியிருக்கும்
 அயம் - இந்த
 பரிஹாஸ - விளையாட்டு
 ஸாயு அபி - துளிகூட
 ந ரோசதே - பிடிக்கவில்லை.

विशेषणाश्रमस्थाने हासोऽयं न प्रशस्यते ।

अवगच्छामि ते शीलं परिहासप्रिये ॥

விசேஷணாஸ்ரமஸ்தானே ஹாஸோ஽யம் ந ப்ரஸஸ்யதே ।

அவகச்சாமி தே ஸீலம் பரிஹாஸப்ரியம் ப்ரியே ॥

விசேஷண - 'முக்கியமாய்

அஸ்ரமஸ்தானே - ஆஸ்ரமத்தில்

அயம் - இந்த

ஹாஸ - விளையாட்டு

ந ப்ரஸஸ்யதே - ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதில்லை.

ப்ரியே - காதலி!

தே - உனது

ஸீலம் - ஸ்வபாவத்தை

பரிஹாஸ ப்ரியம் - விளையாட்டில் ஆசையுள்ளதாய்

அவ கச்சாமி - நான் அறிவேன்.

आगच्छ त्वं विशालाक्षि शून्योऽयमुत्तंस्रव ॥

ஆகச்சத்வம் விசாலாக்ஷி ஸூன்யோ஽யமுட்ஜஸ்தவ ।

விசாலாக்ஷி - 'தடங்கண்ணாய்!

தவ - உனது

அயம் உட்ஜ - இந்த ஆஸ்ரமம்

ஸூன்ய - பாழாய்க் கிடக்கிறது.

த்வம் - நீ

ஆகச்ச - வந்துசேர்.

सुखं राक्षसः सीता मक्षिता वा कृतापि वा ।

न हि सा विलपन्तं मायुसप्रिति लक्ष्मण ॥

ஸுவ்யக்தம் ராக்ஷஸை ஸீதா மக்ஷிதா வா க்ருதாபி வா ।

ந ஹி ஸா விலபந்தம் மாயுஸம்ப்ரணிதி லக்ஷ்மண ॥

ஸா - 'அவள்

விலபந்தம் - அழுது கொண்டிருக்கும்

மாம் - என்னை

7

8

ந உபஸம்ப்ரேதி - வந்தடையாதிருக்கின்றாள்.
 ஹி - ஆனபடியால்
 லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
 ஸீதா - சீதை
 ராகுலை - அரக்கர்களால்
 பசுபிதா வா - தின்றுவிடப்பட்டானோ என்னமோ?
 ஹருதா அபி வா - திருடிக்கொண்டு செல்லப்பட்டனோ என்னமோ?
 ஸுவயக்தம் - இது திண்ணம்.

एतानि शृणुयानि सानुनेवाणि लखमण ।

शंसन्तीय हि वेदंती भक्षिता रजनीधरः ॥

ஏதாநி ம்ருகயூதாநி ஸாஸ்ருநேத்ராணி லக்ஷ்மண ।

ஸம்ஸந்தஹி வைதேஹிம் பசுபிதாம் ரஜநீசரை: ॥

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா!
 ஏதாநி - இந்த
 ம்ருகயூதாநி - மான்கூட்டங்கள்
 ஸாஸ்ருநேத்ராணி - கண்ணிப் பெருக்கும் கண்களையுடையவைகளாய்,
 ரஜநீசரை: - அரக்கர்களால்
 வைதேஹிம் - ஜாணியை
 பசுபிதாம் ஹி - தின்றுவிடப்பட்டவளாயே,
 ஸம்ஸந்தி இவ - தெரிவிக்கின்றன போலிருக்கின்றன.

हा समर्थं क्व यातासि हा साध्वि वरवर्णिनि ।

हा सकामाद्य कैकेयी देवी सा भविष्यति ॥

ஹா மமார்யே க்வ யாதாஸி ஹா ஸந்தவி வரவாணிணி ।

ஹா ஸகாமாத்ய கைகேயி தேவி ஸா பவிஷ்யதி ॥

ஹா - ஆ
 மம ஆர்யே - எனது கௌரவத்திற்கு பாத்திரமாகிய
 ஸாந்தவி - பதிவிறுதையாகும்
 வரவாணிணி - ஸ்திரீந்தமே
 க்வ யாதாஸி - எங்கு நீ சென்றிருக்கின்றனா?
 ஹா - ஐயோ நானல்லவோ துடிக்கின்றேன்.
 ஹா - என்ன ஆச்சரியம்!
 ஸா - அந்த
 கைகேயி - கைகேயி
 தேவி - தேவி,
 த்வயா - உன்னால்
 ஸகாமா - மனோரதம் சாச்வதமாய் கைகூடப்பெற்றவளாய்
 பவிஷ்யதி - ஆகப்போகிறாள்.

सीतया सह नियातो विना सीतामुपागतः ।

कथं नाम प्रवेक्ष्यामि शून्यमन्तःपुरं पुनः ॥

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

எதயா ஸஹ திரியாதோ விநா எதோ முபாகத: ।

கதம் நாம ப்ரவேஷ்யாமி ஸரண்யமந்த: புரம் புன: ॥

எதயா - 'சீதையோடு
 ஸஹ - கூட
 திரியாத: - வெளிப்பறப்பட்ட நான்,
 புன: - மீளவும்
 ஸீதாம் விநா - சீதைவின்றி
 உபாகத: - திரும்பி வந்தவனாய்
 ஸரண்யம் - அவளில்லாத
 அந்த:புரம் - அந்தப்புரத்தினுள்
 கதம் நாம - எப்படித்தான்
 ப்ரவேஷ்யாமி - புகுவேன்?

निर्वीर्य इति लोको मां निर्वृण्वेति शक्यति ।

कातरत्यं प्रकाशं हि सीतापनयनेन मे ॥

நிர்வீர்ய இதி லோகோ மாம் நிர்வயஸ்சேதி வக்ஷ்யதி ।

காதரத்வம் ப்ரகாஸம் ஹி சீதாபநயநேத மே ॥

அயம் - 'இந்த
 லோக:ச - ஜன்மெல்லாமும்
 நிர்வீர்ய: இதி - வீரத்தனமில்லாதவனென்றும்,
 நிர்நய: இதி - கருணையில்லாதவன் என்றும்
 வக்ஷ்யதி - வழிகூறும்.
 ஸீதாபநயநேத - சீதைக்கு நேர்ந்த அபசாரத்தால்
 மே - எனது
 காதரத்வம் - கையாலாகாதவனது ஸ்வபாவம்
 ப்ரகாஸம் ஹி - விளங்க விளங்கும்.

निवृत्तवनवासस्य जनकं मिथिलापिपम् ।

कुशलं परिपृच्छन्तं कथं वक्ष्ये निरीक्षितुम् ॥

நிவ்ருத்தவனவாஸஸ்ச ஜனகம் மிதிலாதிபம் ।

குஸலம் பரிப்ருச்சந்தம் கதம் வக்ஷ்யே நிர்லிபதம் ॥

நிவ்ருத்த வனவாஸ:ச - 'வனவாசம் முடிந்து திரும்பிவந்த நான்
 குஸலம் - குசலத்தை
 பரிப்ருச்சந்தம் - வினாவுகின்ற
 மிதிலாதிபம் - மிதிலமன்னனாகும்
 ஜனகம் - ஜனகரை
 நிர்லிபதம் - கண்ணெடுத்துப் பார்க்க
 கதம் - எப்படி
 ஸக்ஷ்யே - நான் எதிரியம் கொள்வேன்?

विदेहराजो जून मां द्यूवा विरहितां तया ।

विदेहसुनेहेन संतप्तो मोहस्य वशमेष्यति ॥

விதேஹ ராஜோ நூநம் மாம் த்ருஷ்ட்வா விரஹிதம் தயா ।
ஸுதஹித்ருஸநேஹந ஸந்தப்தோ மோஹஸ்ய வஸமேஷ்யதி ॥ 14

விதேஹ ராஜ: - துனகமன்னர்
தயா விரஹிதம் - அவவின்றியிருக்கும்
மாம் த்ருஷ்ட்வா - என்னைப் பார்த்து
நூநம் - தக்ஷணமே
ஸுதஹித்ருஸநேஹ - பெண்ணிடத்திலுள்ள வாத்தலயத்தால்
ஸந்தப்த: - தபிக்கின்றவராகி
மோஹஸ்ய வஸம் - மெய்மறந்து கிடத்தலை
ஏஷ்யதி - அடைவார்.

अथवा न गमिष्यामि पुरीं भरतपालिताम् ।

स्वर्गाऽपि सीतया हीनः शून्य एव मतो मम ॥

அதவா ந கமிஷ்யாமி புரீம் பரத பாலிதாம் ।
ஸ்வர்கோ஽பி சீதயா ஹீன: ஸூன்ய ஏவ மதோ மம ॥ 15

பரத பாலிதாம் - பரதனால் பாதுகாக்கப்பட்ட
புரீம் - நகருக்கு
ந கமிஷ்யாமி - போகாதிருந்து விடுகின்றேன்;
அத வா - என்கிறபக்கத்திலோ
ஏதயா ஹீன: - சேதவின்றி
ஸ்வர்க: அபி - ஸ்வர்க்கமும்
ஸூன்ய: ஏவ - வேண்டாது என்பதுதான்,
மம - எனது
மத: - கொள்கை.

मामिहोत्सृज्य हि वने गच्छायां पुरीं शुभाम् ।

न त्वहं तां विना सीता जीवेयं हि कथंचन ॥

மாமிஹோத்ஸ்ருஜ்ய ஹி வனே கச்சயோத்யாம் புரீம் ஸுபாம் ।
ந த்வஹம் தாம் விநா ஸீதாம் ஜீவேயம் ஹி கதஞ்சன ॥ 16

இஹ - 'இப்பொழுது
வனே - காட்டில்
மாம் ஹி - என்னை மாத்திரம்
உத்ஸ்ருஜ்ய - விட்டுவிட்டு,
ஸுபாம் - புன்யமான
அயோத்யாம் புரீம் - அயோத்தி நகருக்கு
கச்ச - போய்ச்சேர்,
ஹி - ஏனெனில்
அஹம் து - நானோ,

अपुण्यं काण्डम् - अनुपपत्ति इरुण्डாம் ஸர்க்கம்

3567

தாம் ஸீதாம் விநா - அந்த சேதவின்றி
கதஞ்சன - ஒருபொழுதும்
ஜீவேயம் ந - பிழைத்திருக்க மாட்டேன்.

गान्धर्वाण्य भरतो वाच्यो मद्वचनात्तया ।

अनुज्ञातोऽसि रामेण पालयेति वसुधराम् ॥

காடமாஸ்லிஷ்ய பரதோ வாச்யோ மத்வசநாத் த்வயா ।

அநுஞாதோஸி ராமேண பாலயேதி வஸுந்தராம் ॥ 17

பரத: - 'பரதன்'
த்வயா - உன்னால்
காடம் ஆஸ்லிஷ்ய - இறுகத்தழுவி,
மத்வசநாத் - என் சொல்லாய்
ராமேண - பூரீராமரால்
அநுஞாத: - உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டவனாய்
அஸி - நீ ஆகின்றன
வஸுந்தராம் - பூமியை
பாலய - நீ பரிபாலி'
இதி - என்ற
வாச்ய: - சொல்லப்பட வேண்டியவன்.

अम्बा च मम कैकेयी सुमित्रा च त्वया विभो ।

कैसल्या च यथान्यायमनिवाद्य ममाञ्जया ॥

स्वर्णीया प्रयत्नेन भवता सूक्तकारिणा ॥

அம்பா ச மம கைகேயீ ஸுமித்ரா ச த்வயா விபோ ॥ 18

கௌஸல்யா ச யதாந்யாய மபிவாத்யா மமாஞ்யா ।

ரக்ஷணியா ப்ரயத்னேன பவதா ஸூக்த காரிணா ॥ 19

விபோ - 'சாமர்த்தியசாலியே'
பவதா - பக்கவிலிருப்பவனும்
ஸூக்த காரிணா - எதையும் சரியாய் செப்கின்றவனுமான
த்வயா - உன்னால்
மம - எனது
ஆஞ்யா - ஆக்ஞையால்
ப்ரயத்னேன - ஜாக்கிரதையுடன்
ரக்ஷணியா - கவனிக்க வேண்டியவனும்
மம - எனக்கு
அம்பா ச - நன்மை விளைவித்ததாயுமாகிய
கைகேயீ - கைகேயிதேவியாரும்,
ஸுமித்ரா ச - சுமித்திராதேவியாரும்,
கௌஸல்யா ச - கௌஸல்யாதேவியாரும்
யதாந்யாயம் - முறைப்படி
அபிவாத்யா: - ஸேவிக்கப்படவேண்டியவர்கள்.

सीतायाश्च विनाशोऽयं समः चासिन्नकर्मणः ।

विस्तरेण जनन्या मे विनिवेद्यस्त्वया भवेत् ॥

ஸ்தூயாயஸ்ச விநாஸோ஽யம் மம சாமித்ரகர்மணஃ
விஸ்தரேண ஜனன்யா மே விநிவேத்யஸ்த்வயா பவேத் ॥

அமித்ரஸாதன - சத்ருசம்ஹாரகம்
ஸ்தூயா: ச - சீதைவிஸ்தூடையவும்
மம ச - என்னுடையவும்
அயம் விநாஸ: - இந்த அழிவு
மே - எனது
ஜனன்யா: - தாயாருக்கு
விஸ்தரேண - விவரமாய்
த்வயா - உன்னால்
விநிவேத்ய: - தெரிவிக்க வேண்டியதாய்
பவேத் - ஆகட்டும்.

इति विलपति राघवे सुदीने वनमुपगम्य तया विना युकेत्या ।

भयविकलमुखस्तु लक्ष्मणोऽपि व्यथितमना भ्रमामासुरी बभूव ॥

இதி விலபதி ராகவே ஸுதீநே
வனமுபகம்ய தயா விநா ஸுகேர்யா ।

பயவிகல முகஸ்து லக்ஷ்மணோ஽பி
வ்யதிதமநா ப்ருஸமாதுரோ பபூவ ॥

வனம் - காட்டிற்கு
உபகமய - வந்தது
ஸுகேர்யா - கூந்தலமுபயோகிய
தயா விநாது - அவளை விட்டுப் பிரிந்ததால்
ஸுதீநே - மிக்க மனம் நொந்து
ராகவே - ஸ்ரீராமர்
இதி - மேற்கண்டவாறு
விலபதி - புலம்பிக்கதறுகளில்
பயவிகல முக: - கஷ்டத்தால் வாடிய முகமுடையவராய்
வ்யதிதமநா: - மனம் கலங்கியவராய்
லக்ஷ்மண: அபி - லக்ஷ்மணரும்
ப்ருஸம் - மிகவும்
ஆதுர: - கவலையுற்றவராய்
பபூவ - ஆயினர்.

20

21

தீர்ஷ்டும: ஸர்க: - 63

स राज्ञोऽपि विनया विधिः कानेन शोकेन च सिध्यमानः ।

विषादयन् शतरमात्स्यो भूयो विषादं प्रविशेत् तीव्रम् ॥

ஸ ராஜ்யபுத்ர: ப்ரியயா விஹீன:
காமேன ஸோகேத ச பீட்யமான: ।

விஷாதயன் ப்ராதரமாத்ருபோ
பூயோ விஷாதம் ப்ரவிவேஸ தீவ்ரம் ॥

ராஜ்யபுத்ர: - சகிவரவர்த்தித் திருக்குமாராராகும்
ஸ: - அவர்
ப்ரியயா விஹீன: - காதலியை விட்டுப் பிரிந்தவராய்
காமேன - அன்பினதீயத்தால்
ஸோகத்தாலும் - சோகத்தாலும்
பீட்யமான: - துன்பப்படுத்தப்படுகின்றவராய்
ஆந்த்ரப: - அறிவேதனைப்படுகின்றவராய்
ப்ராதரம் - தம்பியை
பூய: - இன்னுமிகமாய்
விஷாதயன் - துக்கப்படுத்திக்கொண்டு
தீவ்ரம் - பெரும்
விஷாதம் - துன்பத்தை
ப்ரவிவேஸ - அடைந்தார்.

1

स लक्ष्मणं शोकवशाभिपन्नं शोके निमग्नो विपुलं तु रामः ।

उवाच वाक्यं वसंसानुरूपमुष्णं विनिश्चय्य रुदन् सशोकम् ॥

ஸ லக்ஷ்மணம் ஸோகவஸாபிபந்நம்

ஸோகே நிமக்னோ விபுலே து ராம: ।

உவாச வாக்யம் வஸஸ்தானுரூப-

முஷ்ணம் விநி:ஸவஸ்ய ருதன் ஸஸோகம் ॥

விபுலே - பெரும்
ஸோகே - துக்கத்தில்
நிமக்ன: - மூழ்கிக்கிடக்கும்
ஸ: - அந்த
ராம: து - ஸ்ரீராமரும்
ஸோக வஸாபிபந்நம் - சோகமதிகரித்து மெய்மறந்திருந்த
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
வ்யஸநாதுரூபம் - உலகத்தார் துக்கப்படுமபொழுது பேசுவது
பேரன்றதாயிருக்கிறதும்
ஸஸோகம் - மனவேதனையை விளங்கக் கூட்டுகிறதாமாகிய

2

இத்யாஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயண வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுத்யம்ஸுபதி ஸுதாஸ்கியாயம் ஸுதாஸ்கியாயம் ஆரண்ய காண்டே
ராகவ விவரபோ நம: தீர்ஷ்டும: ஸர்க: ॥

வாக்யம்	- பின்வரும் மொழியை
உஷ்ணம்	- வெப்பமாய்
விநிர்ஸ்வஸ்ய	- பெருமூச்செறிந்துகொண்டு,
ருதன்	- அழுதுகொண்டே
உவாச	- மொழிந்தார்.

न मद्दिघो दुष्कृतकर्मकाशे मन्ये द्वितीयोऽस्ति वसुधरायाम् ।

शोकेन शोको हि परम्पराया मायेति भिन्दन् हृदयं मनस्य ॥

ந மத்விதோ துஷ்க்ருத கர்மகாசீ

மன்யே த்விதியோஸ்திவஸுந்த ராயாம் ।

பேராகேந பேராகோ ஹி பரம்பராயா

மாமேதி பிந்தன் ஹ்ருதயம் மனஸ்ச ॥

மத்வித:	- 'என்னைப்போல்
துஷ்க்ருத கர்மகாசீ	- பாபம் செய்தவன்
த்விதிய:	- வேறொருவன்
வஸுந்தராயாம்	- இவ்வுலகில்
அஸ்திந	- இல்லையென,
மன்யே	- நான் எண்ணுகிறேன்.
ஹி	- அதனால்தான்
பரம்பராயா:	- ஒன்றின்பின் ஒன்றாய்
பேராகேந பேராக:	- சோகத்தின்மேல் சோகம்,
ஹ்ருதயம்	- மனதையும்
மன:ச	- அறிவையும்
பிந்தன்*	- பிளந்துகொண்டு
மாம்	- என்னை
ஏதி	- அடைகிறது.

पूर्व सया नूनमसीप्सितानि पापानि कर्माण्यसकृत् कृतानि ।

तत्रायमद्यापतितो विपाको दुःखेन दुःखं यदहं विशामि ॥

பூர்வம் மயா நூநமபீப்ஸிதாஸி

பாபாநி கர்மாண்யஸக்ருத் க்ருதாநி ।

தத்ராயமத்யாபதிதோ விபாகோ

துக்கேந துக்கம் யதஹம் விஸாமி ॥

பூர்வம்	- 'பூர்வஜன்மத்தில்
அஸக்ருத்	- பலமுறை
பாபாநி கர்மாஸி	- தீவினைகள்
அபீப்ஸிதாஸி	- மனம் போனபடியெல்லாம் உண்டானவைகளாய்
நூநம்	- நிச்சயமாய்
மயா	- என்னால்

3

க்ருதாநி	- செய்யப்பட்டன.
தத்ர	- அதன்
விபாக:	- பயனாகிய
அயம்	- இது
அத்ய	- இப்பொழுது
ஆபதித:	- சம்பவித்திருக்கிறது.
யத்	- ஆகையால்தான்
அஹம்	- நான்
துக்கேந துக்கம்	- துக்கத்தின்மேல் துக்கத்தை
விஸாமி	- அனுபவிக்கின்றேன்.

राज्यप्रणाशः सजनीवियोगः पितृविनाशो जननीवियोगः ।

सर्वाणि मे लक्ष्मण शोकवैषम्यपुरयन्ति प्रविचिन्तितानि ॥

ராஜ்ய ப்ரணாஸ: ஸ்வஜனோ விபோக:

பிதர்விநாஸோ ஜநநீ வியோக:

ஸர்வாணி மே லக்ஷ்மண ரோகவேக-

மாபூரயந்தி ப்ரவிசிந்திதாநி ॥

லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மணா'
ராஜ்ய ப்ரணாஸ:	- ராஜ்யத்தைவிழ்த்தும்
ஸ்வஜன:	- பந்துக்களை விட்டுப் பிரிந்ததும்
பித:	- திருத்தந்தையின்
விநாஸ:	- மரணமும்
ஜநநீ வியோக:	- தாய்மார்களை விட்டுப் பிரிந்ததுமாகிய
ஸர்வாணி	- எல்லாமும்
ப்ரவிசிந்திதாநி	- அடிக்கடி நினைக்கப்பட்டவைகளாய்
மே	- எனது
ரோகவேகம்	- மனவேதனையின் சகிக்கக்கூடிய எல்லையை
ஆபூரயந்தி	- அடைந்து கிடக்கின்றன.

सर्वं तु दुःखं मम लक्ष्मणेन शान्तं शरीरे वनमेव शून्यम् ।

सीतावियोगात् पुनरप्युदीर्णं काष्ठरिवाग्निः सहसा ब्रदीप्तः ॥

ஸர்வம் து துக்கம் மம லக்ஷ்மணேநம்

ஸாந்தம் ஸாரீரே வனமேத்ய ஸரண்யம் ।

ஸீதாவியோகாத் புனரப்யுதீர்ணம்

காஷ்டைரிவாக்நி: ஸஹஸா ப்ரதீப்த: ॥

லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மணா'
வனம் ஏவ	- காட்டை அடைந்து,
மம ஸாரீரே	- எனது உடலில்
துக்கம்	- மனவேதனை

5

4

6

ஸதா உசிதாயா:	- எப்பொழுதும் ஏற்றவளுமாகிய
ப்ரியாயா:	- காதலியின்
தாம்	- அந்த
கீர்வாம்	- கழுத்தை
குதிராஸநாநி	- உதிரத்தை யுணவாகவுடைய
ரக்ஷம்ஸி	- அரக்கர்கள்
ஸுலன்யே	- ஒருவருமில்லாத இடத்தில்
பித்வா	- முறித்து
பரிபீதவந்தி	- குருதியைக் குடித்திருப்பார்கள்.
நூநம் ஹி	- இது திண்ணம்.

मया विहीना विजने वने या सोमिराहृत्य विक्ष्यमाणा ।

नूनं विनादं कुरीय दीना सा सुखवत्यायतकान्तनेत्रा ॥

மயா விஹீநா விஜனே வனே யா

ரகோபிராஹ்ருத்ய விக்ருஷ்யமாணா ।

நூநம் விநாதம் குரீய தீநா

ஸா முக்தவத்யாதகாந்தநேத்ரா ॥

ஆயுத காந்த நேத்ரா	- 'அகன்ற அழகிய கண்களையுடைய
யா	- எவள்
விஜனே	- நிர்ஜனமான
வனே	- காட்டில்
மயா விஹீநா	- என்னை விட்டுப் பிரிந்தாளோ,
ஸா	- அவள்
ரகோபி:	- அரக்கர்களால்
ஆஹ்ருத்ய	- எடுக்கப்பட்டு,
விக்ருஷ்ய மாணா	- இழுக்கப்படுகின்றவளாய்
தீநா	- உள்ளம் நொந்து
குரீய இவ	- கிரௌஞ்சபகழிபோல்
விநாதம்	- அழகைக் குரவை
முக்தவதி நூநம்	- விட்டிருப்பாள்.

अस्मिन् मयां सार्धमुदारसीला शिलाले पूर्वमुपविष्टा ।

कान्तस्मिता लक्ष्मण जातहासा मामाह सीता बहुवक्ष्यताम् ॥

அஸ்மின் மயா ஸாந்தமுதாரஸீலா

ஸரீலாதலே பூர்வமுபோவிஷ்டா ।

காந்தஸ்மிதா லக்ஷ்மண ஜாதஹாஸா

மாமாஹ ஸீதா பஹு வாக்யஜாதம் ॥

லக்ஷ்மணா - 'லக்ஷ்மணா]

உதாரஸீலா - அந்தக் கரணகத்தியுள்ள ஒழுக்கமுடையவளும்,

11

12

காந்தஸ்மிதா	- அழகிய புன்னகையுடையவளுமான்
ஸீதா	- சேதை
பூர்வம்	- முன்னொருகால்
அஸ்மின் ஸரீலாதலே	- இந்த கற்பாற்றையில்
ஜாதஹாஸா	- உத்ஸாஹமடைந்தவளாய்
மயா ஸாந்தம்	- என்னோடுகூடவே
உபோபவிஷ்டா	- பக்கலில் உட்கார்ந்துகொண்டு
மாம்	- என்னிடம்
பஹு வாக்யஜாதம்	- பல பேச்சுகளை ஒன்றின் பின் ஒன்றாய்
ஆஹ	- பேசினாள்.

गोदावरीयं सरितं वरिष्ठा प्रिया प्रियया मम नित्यकलम् ।

अथ गच्छति चित्तयामि नैकस्मिन् याति हि सा कदाचित् ॥

கோதாவரியம் ஸரிதாம் வரிஷ்டா.

ப்ரியா ப்ரியாயா மம நித்யகாலம் ।

அப்யந்த கச்சேதி சிந்தயாமி

நைகாசிந் யாதி ஹி ஸா கதாசித் ॥

ஸரிதாம்	- 'நதிகளில்
வரிஷ்டா	- சிறந்ததாகிய
இயம்	- இந்த
கோதாவரி	- கோதாவரி நதி
மம	- என்னுடைய
ப்ரியாயா:	- காதலிக்கு
நித்ய காலம்	- எவ்வேளையிலும்
ப்ரியா	- இஷ்டமானது;
அத்ர	- இதற்கு
கச்சேத் இதி அபி	- 'போயிருப்பாளா என்னமோ' என
சிந்தயாமி	- சினைக்கின்றேன்.
ஸா	- அவள்
கதாசித்	- ஒருபொழுதும்
ஏகாசிந்	- தனியாக
ந யாதி ஹி	- போகமாட்டாளே

पथानना पथविशालनेत्रा पथानि वानेमुप्रमिश्रयता ।

तदव्ययुक्तं न हि सा कदाचिन्मया विना गच्छति पञ्चजानि ॥

பதமானநா பத்மவிஸால நேத்ரா

பத்மாதி வா ஆநேது மபிப்ரயாதா ।

ததப்யயுக்தம் ந ஹி ஸா கதாசித்

மயா விநா கச்சதி பங்கஜாதி ॥

13

14

பத்மாநநா	- 'தாமரைப்பூப் போன்ற முகமுடையவனும்
பத்மவிஸால நேத்ரா-	தாமரைப்பூப் போன்ற அகன்ற கண்களை
	உடையவனுமான அவள்
பத்மாநி	- தாமரைப் பூக்களை
ஆநேதும்	- கொண்டு வர
அபிப்ரயாதா வா	- போயிருப்பாளோ என்னமோ?
தத் அபி	- அதுவும்
அயுத்தம்	- ஊழிக்கவும் இடமல்லாதது.
ஸா	- அவள்
மயாவிநா	- நானின்றி
கதாசித்	- ஒருக்காலும்
பங்கஜாநி ஹி	- தாமரைப் பூக்களிடமே
ந கச்சதி	- போகமாட்டான்.

कामं त्विदं पुष्पितवृक्षण्डं नानाविधैः पक्षिगणैरुपेतम् ।

वनं प्रयाता नु तदप्ययुक्तमेकाकिनी सातिविभेति शीरुः॥

காமம் த்விதம் புஷ்பித வ்ருக்ஷண்டம்

நாநாவிதை: பக்ஷிகணைருபேதம் ।

வனம் ப்ரயாதா நு ததப்யயுத்த-

மேகாகிநி ஸா அதிபிபேதி பீரு: ॥

காமத்து	- ஒருக்கால்
புஷ்பித வ்ருக்ஷண்டம்-	பூத்த மரங்களடர்ந்ததும்
நாநாவிதை:	- பலபல
பக்ஷிகணை:	- பக்ஷிக் கூட்டங்களால்
உபேதம்:	- நிறையப்பெற்றதுமான
இதம் வனம்	- இந்த காட்டிற்கு
ப்ரயாதாநு	- போயிருப்பாளோ என்னமோ?
தத் அபி	- அதுவும்
அயுத்தம்	- ஊழிக்க இடமில்லாதது.
பீரு:	- கோழை மனத்தினளாகிய
ஸா ஏகாகிநி	- அவள் தனியாய்
அதிபிபேதி	- மிகவும் பயப்படுவள்.

आदित्य शौ ककृताकृतं लोकस्य सत्यानृतकर्मसाधिन् ।

मम प्रिया सा क्व गता कृता वा संस्रव मे शोकवशस्य संत्यम् ॥

ஆதித்ய போ லோக க்ருதா க்ருதஞ்

லோகஸ்ய ஸத்யாந்ருத கர்மஸாஹிந் ।

மம ப்ரியா ஸா க்வ கதா ஹ்ருதா வா

ஸம்ஸஸ்வ மே ஸோகவஸஸ்ய ஸத்யம் ॥

16

லோக க்ருதா க்ருதஞ்-

'மானிடருடைய புண்யங்களையும்

பாபங்களையும் தானே அறிய வல்லவரும்

லோகஸ்ய

- உலகத்தினது

ஸத்யாந்ருத கர்மஸாஹிந்

- உண்மைச் செயல்களையும் பொய்மைச்

செயல்களையும் கண்கூடாய் பார்ப்பவருமான

போ ஆதித்ய

- ஒழுர்யபகவானே!

மம ப்ரியா

- எனது காதலியாகும்

ஸா

- அவள்

க்வ கதா

- எங்கு போயிருக்கின்றனள்?

ஹ்ருதா வர்

- அல்லது யாரால் அபஹரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனள்?

ஸோகவஸஸ்ய

- சோகத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும்

மே

- எனக்கு

ஸத்யம்

- உண்மையை

ஸம்ஸஸ்வ

- சொல்லியருள்வீராக.

लोकेषु सर्वेषु च नास्ति किञ्चित्ते न नित्यं विदितं भवेत् ।

संस्रव वयो कुलशालिनीं तो कृता मृता वा पथि वर्तते वा ॥

லோகேஷு ஸர்வேஷு ந ஸ்தி கிஞ்சித்

யத் தே ந நித்யம் விதிதம் பவேத் தத் ।

ஸம்ஸஸ்வ வாயோ குல ஸாலிநீம் தாம்

ஹ்ருதா ம்ருதா வா பதி வர்ததே வா ॥

வாயோ

- 'வாயுபகவானே!

நித்யம்

- எப்பொழுதும்

தே

- தேவர்களுக்கு

ந விதிதம்

- தெரியாததாய்

யத்

- எது

பவேத்

- இருக்குமோ,

தத்

- அது

ஸர்வேஷு

- எல்லா

லோகேஷு

- உலகங்களிலும்

கிஞ்சித்

- ஒன்றும்

ந அஸ்தி

- இல்லை.

குலஸாலிநீம்

- உயர்குலத்தில் வாழ்க்கைப்பட்ட

தாம்

- அவனைப்பற்றி

ஹ்ருதா

- யாரால் அபஹரிக்கப்பட்டாள்?

ம்ருதா வா

- யாரால் கொல்லப்பட்டாள்?

பதி

- எங்கேயாகிலும்

வர்ததே வா

- உயிருடனிருக்கிறாளா என்ன என்பதை

ஸம்ஸஸ்வ

- சொல்லியருள்வீராக.'

17

11

इतीव तं शोकविधेयदेहं रामं विसृज्य विलपन्तमेवम् ।

उवाच सीमित्रिरेदीनसत्त्वो न्याय्ये स्थितः कालयुतं च वाक्यम् ॥

இதீவ தம் ஸோக விதேய தேஹம்

ராமம் விஸம்ஜயம் விலபந்த மேவம் ।

உவாச ஸௌமித்திரி ரதீன ஸந்தவோ

ந்யாய்யே ஸ்தித: காலயுதம் ச வாக்யம் ॥

ஏவம்

- இப்படியாக

ஸோக விதேய தேஹம்-சோகத்தில் மூழ்கிய உடலுற்ற

விஸம்ஜயம்

- மெய்மறந்த

இதீவ

- மேற்கண்டவாறு

விலபந்தம்

- புலம்பிக்கதறும்

தம்

- அந்த

ராமம்

- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து

ஸௌமித்திரி:

- லக்ஷ்மணர்

அதீன ஸந்தவ:

- தைர்யத்தைக் கைவிடாதவராய்

ந்யாய்யே

- பெரியோர்களிடத்தில் இருக்கவேண்டிய

மர்யாதையில்

ஸ்தித:

- பிரளாதவராய்

காலயுதம்

- சமயத்திற்கேற்ற

வாக்யம் ச

- பின்வரும் சொல்வையே

உவாச

- மொழிந்தார்.

शोकं विमुञ्चय्य धृतिं भजस्य सोत्साहता चास्तु विमार्गोऽस्याः ।

उत्साहवन्तो हि नरा न लोके सीदन्ति कर्मस्वतिदुष्करेण ॥

ஸோகம் விமுஞ்சாய ந்ருதிம் பஜஸ்வ

ஸோத்ஸாஹதா சாஸ்து விமர்க்கணே ஸ்யா: ।

உத்ஸாஹவந்தோ ஹி நரா ந லோகே

ஸ்தந்தி கர்மஸ்வதி துஷ்கரேஷு ॥

ஆர்ய

- அண்ணா

ஸோகம்

- மனச்சோர்வை

விமுஞ்ச

- விட்டொழிக்க அருள்புரியும்.

ந்ருதிம்

- தைர்யத்தை

பஜஸ்வ

- மேற்கொள்ள அருள்புரியும்.

அஸ்யா:

- இவளை

விமர்க்கணே

- தேடும் விஷயத்தில்

ஸோத்ஸாஹதா ச

- விடாமுயற்சியுடனிருத்தலும்

அஸ்து

- ஏற்பட்டும்.

உத்ஸாஹ வந்த:

- மனோதைர்யம் படைக்கப்பெற்ற

18

நரா: ஹி

- மனிதர்கள்தான்

லோகே

- உலகில்

அதிதுஷ்கரேஷு

- மிகச் சிரமசாத்தியமான

கர்மஸு

- கார்யங்களில்

ந ஸ்தந்தி

- தளர்ச்சியடையமாட்டார்கள்.

इतीव सीमित्रिमुद्रप्रपिस्व बुवन्तमासीं रघुवंशधर्धनः ।

न चिन्तयामास धृतिं विमुक्तवान् पुनश्च दुःखं महदभ्युपगमत् ॥

இதீவ ஸௌமித்திரி முதக்ர பௌருஷம்

ப்ருவந்த மாந்தோ ரகுவம்ஸ வர்தன: ।

ந சிந்தயாமாஸ ந்ருதிம் விமுத்தவான்

புனஸ்ச துக்கம் மஹதப்யுபாகமத் ॥

த்ருதிம்

- மனோதைர்யத்தை

விமுத்தவான்

- கைவிட்டிருந்த

ரகுவம்ஸ வர்தன:

- ரகுலத்திலகரான ஸ்ரீராமர்

ஆர்த:

- துன்பத்தில் மூழ்கியவராய்

உதக்ர பௌருஷம்

- யாவரும் மெச்சத்தக்கமானிடச் செய்கையற்றவரும்

இதீவ

- மேற்கண்டவாறு

ப்ருவந்தம்

- சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்

ஸௌமித்திரிம்

- லக்ஷ்மணருக்கு

ந சிந்தயாமாஸ

- செவிகொடுக்கவில்லை.

புன: ச

- இன்னும்

மஹத்

- மஹத்தான

துக்கம்

- துன்பத்தை

அப்யுபாகமத்

- அடைந்தார்.

20

இத்யங்கே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிசூர்யே
ஏதர்யம்ஸ்தி ஸாஹஸ்பிகாயம் ஸம்மதிதபாம் ஆரண்ய காண்டே

துக்கஸு சித்தஸம் நாம த்ரிஷ்டுஷ்டம: ஸர்க: ॥

19

சது ஷக்ஷிதம: ஸர்க: - 64

स दीनो दीनया वाचा लक्ष्मणं वाक्यमब्रवीत् ॥

ஸ தீனோ தீநயா வாசா லக்ஷ்மணம் வாக்க்யமப்ரவீத் ॥

தீந: - துயரமுற்றிருந்த
ஸ: - அவர்
தீநயா - தீனமாகிய
வாசா - சொற்கொண்டு
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
வாக்க்யம் - பின்வரும் மொழியை
அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

यौघं लक्ष्मण जानीहि गत्वा गोदावरीं नदीम् ।

அபி கோதாவரீ சிதா பவான்யநயித்வ ரதா ॥

ஸர்க்ரம் லக்ஷ்மண ஜநீஹி கத்வா கோதாவரீம் நதீம் ।

அபி கோதாவரீம் ஸ்தா பதமாந்யநயிதும் கதா ॥
ஸ்தா - 'சேத'
பத்மாநி - தாமரை மலர்களை
ஆநயிதும் - கொண்டுவர
கோதாவரீம் - கோதாவரி நதிக்கு
அபி கதா - போயிருப்பனோ என்னமோ?
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்
கோதாவரீம் நதீம் - கோதாவரி நதிக்கு
ஸர்க்ரம் - விரைவில்
கத்வா - சென்று,
ஜநீஹி - நீ தேடிப்பார்த்து வருவாயாக.'

एवमुक्त्वा रामेण लक्ष्मणः पुनरेव हि ।।

நடீ கோதாவரீ ரம்யா ஜகாம் லபுவிக்ரம்: ॥

ஏவ முக்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மண: புனரேவ ஹி ।

நதீம் கோதாவரீம் ரம்யாம் ஜகாம் லகுவிக்ரம்: ॥

ராமேண - பூராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லியதற்குச் செவிசாற்றிய
லக்ஷ்மண: ஹி - லக்ஷ்மணரும்
புள: ஏவ - மீளவும்
ரம்யாம் - அழகிய
கோதாவரீம் - கோதாவரி
நதீம் - நதிக்கு
லகுவிக்ரம்: து - விரைந்தோடுகின்றவராகவே
ஜகாம் - சென்றார்.

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

तौ लक्ष्मणस्यैव वतीं विधित्वा राममब्रवीत् ॥

தாம் லக்ஷ்மணஸ தீர்தவதீம் விசித்வா ராமமப்ரவீத் ॥

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
தாம் தீர்தவதீம் - அந்த நதியை
விசித்வா - தேடிவிட்டு வந்து,
ராமம் - பூராமரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு உரைத்தார்.

नैनौ पश्यामि तीर्थेषु क्रोशतो न सृणोति मे ।

க நு சா தேசமாபகா வெதேஹி க்லேஸநாசினி ॥

நைநாம் பஸ்யாமி தீர்தேஷு க்ரோஸதோ ந ஸ்ரூணோதி மே ।

கம் நு ஸா தேஸமாபந்தா வைதேஹி க்லேஸநாசினி ॥

न ह्यै वेद तं देवं यत्र सा जनकात्मजा ॥

நஹ்யஹம் வேத தம் தேஸம் யத்ர ஸா ஜனகாத்மஜா ॥

தீர்தேஷு - 'ஸ்தானத்துரைகளில்'
ஏநாம் - இவளை
ந பஸ்யாமி - நான் கண்டிலேன்.
க்ரோஸத: - உரக்கக்கவிய
மே - எனக்கு
ந ஸ்ரூணோதி - அவன் பதில் சொல்லவில்லை.
க்லேஸநாசினி - மனக்கவலைகளை ஒழிக்க வல்லவனும்
ஜனகாத்மஜா - ஜனகர் திருமகனும்
ஸா ஹி - பிரத்தியக்ஷ மகாலக்ஷ்மியுமாகிய
ஸா - அந்த
வைதேஹி - ஜானகியார்
யத்ர - எவ்விடத்தில்
கம் நு - எந்த ஒரு
தேஸம் - பிரதேசத்தை
ஆபந்தா - அடைந்திருக்கிறாளோ,
தம் தேஸம் - அந்த இடத்தை
அஹம் - நான்
ந வேத - அறிந்திலேன்.'

लक्ष्मणस्य वचः श्रुत्वा दीनः सन्तापमोहितः ।

ராம: சமநிஹ்நம சவய கோதாவரீ நதீம் ॥

லக்ஷ்மணஸய வச: ஸ்ருத்வா தீன: ஸந்தாபமோஹித: !

ராம: ஸமபிசக்ரம் ஸ்வயம் கோதாவரீம் நதீம் ॥

தீன: - மனம் நொந்து
ஸந்தாபமோஹித: - சோகத்தால் மெய்மறந்துகிடந்த

ராம: - ஸ்ரீராமர்
 லக்ஷ்மணஸ்ய - லக்ஷ்மணரது
 வச: - சொல்லை
 ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
 கோதாவரீம் நதிம் - கோதாவரி நதிக்கு
 ஸ்வயம் - தாமே
 ஸமபிசக்ராம - சென்றார்.

स तापुपस्थितो रामः क्व सीतेव्यवसवीत् ॥

ஸ தாபுஸ்திதோ ராம: க்வ ஸீதேத்யேவமபரவீத் ॥

ஏவம் - இப்படி
 தாம் - அதை
 உபஸ்தித: - கிடப்பது
 ஸ: ராம: - அந்த ஸ்ரீராமர்
 ஸீதா - 'சீதை'
 க்வ - எங்கே?
 இதி - என்று
 அப்ரவீத் - வினாவினார்.

भूतानि राक्षसेन्द्रेण वधाहेण हतामपि ।

ந தா' ராக்ஷஸேந்த்ரேண வதாஹேண ஹ்ருதாமபி ।

ந தாம் ராக்ஷஸேந்திரேண வதாஹேண ஹ்ருதாமபி ।

பூதானி - பிராணிகளும்
 தா - அப்படியே
 கோதாவரீ நதி அபி - கோதாவரிநதியும்
 வதாஹேண - கொலைக்காளாகிய
 ராக்ஷஸேந்த்ரேண - ராக்ஷஸ மன்னனால்,
 தாம் - அவளை
 ஹ்ருதாம் - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாளென்பதை,
 ராமாய - ஸ்ரீராமருக்கு
 ந ராக்ஷஸை - சொல்லவில்லை.

सतः प्रचोदिता भूतैः शंसास्मि तां प्रियामिति ।

ந ஸாம்யவதத் சீதா' பூதா ரமேண ஷோததா ॥

தத: ப்ரோதிதா பூதை: ஸம்ஸாஸ்தம் தாம் ப்ரியாமதி ।

ந து ஸப்பயவதத் ஸீதாம் ப்ருஷ்டா ராமேண ஷோததா ॥

போசதா - துக்கித்துக் கொண்டிருந்த
 ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
 ஸீதாம் - சீதையைப்பற்றி
 ப்ருஷ்டா - வினாவப்பட்டதால்,
 பூதை: - பிராணிகளால்

7

8

9

தநம் - அந்த
 ப்ரியாம் - ப்ரியமானவளைப் பற்றி
 அஸ்தம் - இவருக்கு
 ஸம்ஸ - நீ தெரியப்படுத்து'
 இதி - என்று
 தத: - அப்பொழுது
 ப்ரோதிதா - வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டதாகவிருந்தும்
 ஸா - அது
 ந அப்யவதத் - பேசாமலிருந்துவிட்டது.

रावणस्य च तद्वपुः कर्माणि च दुरात्मनः ।

ध्यात्वा मया तु वेदेही सा नदी न शशंस ताम् ॥

ராவணஸ்ய ச தத்ருபம் கர்மாணி ச துராத்மன: ।

த்யாத்வா பயாத து வைதேஹிம் ஸா நதி ந ராக்ஷஸ தாம் ॥

துராத்மன: - துஷ்டனாகிய
 ராவணஸ்ய - ராவணனது
 தத்ருபம் ச - யாவருக்கும் தெரிந்த பிறவி குணத்தையும்,
 கர்மாணி ச - செய்கைகளையும்
 த்யாத்வா - நினைத்து,
 பயாத - பயத்தால்
 ஸா நதி து - அந்த நதியும்
 தாம் - அந்த
 வைதேஹிம் - ஜானகியைப் பற்றி
 ந ராக்ஷஸ - ஒன்றும் தெரியப்படுத்தாதிருந்துவிட்டது.

निराशस्तु तया नया सीताया दर्शनं कृतः ।

उवाच रामः सीसिन्नि सीतादर्शनकश्चितः ॥

நிராஸஸ்து தயா நயா ஸீதாயா தர்ஸனேக்ருத: ।

உவாச ராம: ஸௌமித்ரிம் ஸீதாதர்ஸனகர்ஸித: ॥

ஸீதர் தர்ஸன கர்ஸித: - சீதையைக் காணாததால் நொந்துகிடந்த

ராம: - ஸ்ரீராமர்
 தயா - அந்த
 நயா - நதியால்
 ஸீதாயா: - சீதையை
 தர்ஸனே - காணும் விஷயத்தில்
 நிராஸ - ஏதோ ஒரு உதவிபுரியுமெனதான்
 கொண்டிருந்த மனோதைர்யமிழந்தவராய்
 த்ருத: - செய்யப்பட்டது
 து - அதனால்
 ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
 உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

10

11

एषा गोदावरी सौम्य किञ्चिन्न प्रतिभाषते ।

किं नु लक्ष्मण यस्यानि समेत्य जनकं वचः ॥

मातरं धैव वेदेत्या विना तामहमप्रियम् ॥

ஏஷா கோதாவரீ ஸௌம்ய கிஞ்சின்ன ப்ரதிபாஷதே ।

கிம் நு லக்ஷ்மண வச்யையாமி ஸமேத்ய ஜனகம் வசு ।

மாதரம் ஸைவ வைதேஹ்யா விநா தாமஹமப்ரியம் ॥

ஸௌம்ய

ஏஷா

கோதாவரீ

கிஞ்சித்

ந ப்ரதிபாஷதே

லக்ஷ்மண

தாம் விநா

ஜனகம் ச

வைதேஹ்யா

மாதரம் ஏவ

அஹம்

ஸமேத்ய

அப்ரியம்

வசு

கிம் நு

வச்யையாமி

या मे राज्यविहीनस्य वने वन्येन जीवतः ।

सर्वं व्यपानयच्छोकं वेदेहि वयं नु सा गता ॥

யா மே ராஜ்ய விஹீநஸ்ய வனே வன்யேந ஜீவதஃ ।

ஸர்வம் வ்யபாநயச்சோகம் வைதேஹீ க்வ நு ஸா கதா ॥

ராஜ்ய விஹீநஸ்ய

வனே

வன்யேந

ஜீவதஃ

மே

சோகம்

ஸர்வம்

யா

வ்யபாநயத்

ஸா

வைதேஹீ

- அப்பா

- இந்த

- கோதாவரீ நதி

- எதென்றையும்

- சொல்லாமலிருக்கின்றது.

- லக்ஷ்மணா

- அவளை விட்டு

- ஜனக மன்னரையும்,

- ஜாணகியின்

- தாயையும்

- நான்

- கிட்டி,

- சொல்லுகாதுத்துக் கேட்கவும் அசஹ்யமான

- சொல்லை

- எப்படித்தான்

- சொல்லுவேன்?

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

-

12

13

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

3585

க்வ நு

கதா

- எங்கே

- போய்விட்டான்?

ज्ञातिपक्षविहीनस्य राजपुत्रीमपश्यतः ।

नन्ये दीर्घा भविष्यन्ति राज्ञो मम जाग्रतः ॥

ஞாதி பக்ஷவிஹீநஸ்ய ராஜபுத்ரிமபஸ்யதஃ ।

மன்யே தீர்கா பவிஷ்யந்தி ராஜ்யோ மம ஜாக்ரதஃ ॥

ஞாதி பக்ஷவிஹீநஸ்ய - தந்தையையும் பதவியையும்புழந்து

ராஜபுத்ரிம் - ராஜபுத்ரியையும்

அபஸ்யதஃ - காணாதவனாய்

ஜாக்ரதஃ - ஜாக்கமில்லாமலிருக்கும்

மம - எனக்கு

ராஜ்யஃ - இரவுகள்

தீர்கா - வளர்ந்தவைகளாய்

பவிஷ்யந்தி - தோற்றுமென

மன்யே - நான் நினைக்கிறேன்.

मन्दाकिनीं जनस्थानमिमं प्रत्ययणं गिरिम् ।

सर्वाप्यनुचरिष्यामि यदि सीता हि दृश्यते ॥

மந்தாகிநீம் ஜனஸ்தான மிமம் ப்ரஸர்வணம் கிரிம் ।

ஸர்வாண்யனுசரிஷ்யாமி யதி ஸீதா ஹி த்ருஸ்யதே ॥

ஸீதா

தீருஸ்யதே யதி

ஹி

மந்தாகிநீம்

ஜனஸ்தானம்

இமம்

ப்ரஸர்வணம்

கிரிம்

ஸர்வாணி

அதுசரிஷ்யாமி

உதே

மருகா

ஏதே

மருகா

சீத

- ஒருக்கால் காணப்பட்டாலும் படலாம்,

- ஆனபடியால்

- மந்தாகினி நதியையும்,

- ஜனஸ்தானத்தையும்

- இம்ம

- ப்ரஸர்வண

- மலையையும்

- எல்லாவற்றையும்

- தேடிப் பார்க்கின்றேன்.

एते मृगा महावीर्यां मामीक्षन्ते मुहूर्तः ।

वयमुक्त्वा इव हि मे इक्षितान्युपलक्षये ॥

உதே ம்ருகா மஹாவீர்யா மாமிக்ஷந்தே முஹூர்முஹூஃ ।

வத்துகாம் இவ ஹி மே இக்ஷிதாந்யுபலக்ஷயே ॥

மஹாவீர்யா - 'மகத்தான பெருமையுள்ள

ஏதே - இந்த

ம்ருகா - மான்கள்

15

16

முறையு: முறையு:	- விட்டுவிட்டு அடிக்கடி.
மாமம்	- என்னை
ஈசுந்தே	- உற்று நோக்குகின்றன.
இங்கிதானி	- மனதிலுள்ள பாவங்களை வெளிக்காட்டும்
	- அவையவ சேஷடைகளையும்
உபலக்ஷயே	- நான்கவனிக்கின்றேன்.
ஹி	- ஆனதால்
மே	- என்னிடம்
வந்துகாமா: இவ	- ஏதோ சொல்ல எண்ணம் கொண்டவைகள்
	- போலிருக்கின்றன.

तासु ध्या नरव्याघो राघव: प्रत्युवाच ह ।

यव सीतेति निरीक्षन् वै शय्यसंरुद्ध्या ॥

தான் து திருஷ்ட்வா நரவ்யாக்ரோ ராகவ: ப்ரத்யுவாச ஹ ।
கவ ஸதேதி நிர்ரிஷன் வை பக்ஷபஸம்ருத்த்யா த்ருசா ॥

நரவ்யாக்ர:	- புருஷோத்தமராரும்	17
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்	
து	- அப்பொழுது	
பாஷ்ப ஸம்ருத்தயா-	- கண்ணீரால் மறைந்த	
த்ருசா	- பார்வையுடன்	
நிரீக்ஷ்வை	- இமைகொட்டாது கவனித்துப்	
	- பார்க்கின்றவராயிருந்துகொண்டு	
தான்	- அவைகளை	
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,	
ஸதோ	- 'சேத	
க்வ	- எங்கே'	
இதி	- என்று	
ப்ரத்யுவாச	- கேட்டனார்.	
ஹ	- காண்	

एवमुक्ता नरेन्द्रेण ते मृगाः सहस्रोत्थिताः ।

दक्षिणामिमुखाः सर्वे दशैवन्तो नमःस्थिताम् ॥

எவமுத்தா நரேந்த்ரேண தே ம்ருகாஸஸஹஸோத்திதா: ।
தக்ஷிணாபிமுகாஸஸர்வே தாஸ்யந்தோ நப:ஸ்தலம் ॥

मैथिली: क्षियमाणा सा दिशं यामन्वयत ।

तेन मार्गेण धावन्तो निरीक्षन्ते नराधिपम् ॥

மைதிலீ ஹரியமாணா ஸா திசம் யாமன்வபத்யத ।

தேந மார்கேண தாவந்தோ நிர்ரிஷந்தே நராதிபம் ॥

18

19

நரேந்த்ரேண	- புருஷோத்தமரால்
ஏவம்	- இவ்வாறு
உத்தா:	- வினாவப்பட்ட
தே	- அந்த
ம்ருகா:	- மான்கள்
ஸர்வே	- எல்லாமும்
தக்ஷிணாபிமுகா:	- தென்நிசையை நோக்கியவைகளாய்
ஸஹஸா	- உத்தேச
உத்திதா:	- கிளம்பியவைகளாய்
நப:ஸ்தலம்	- ஆகாசத்தை
தாஸ்யந்த:	- சுட்டிக்காட்டுகின்றவைகளாய்
ஸா	- அந்த
மைதிலீ	- ஜானகியார்
ஹரியமாணா	- திருடப்பட்டவளாய்
யாம் திசம்	- எந்த நிகையாய்
அன்வ பத்யத	- போனாளோ,
தேந மார்கேண	- அதே வழியாய்
தாவந்த:	- ஓடுகின்றவைகளாய்
நராதிபம்	- புருஷோத்தமரை
நிரீக்ஷந்தே	- விழித்து விழித்துப் பார்த்தன.

येन मार्गं च भूमिं च निरीक्षन्ते स्म ते मृगाः ।

पुनश्च मार्गमिच्छन्तो लक्ष्मणोनीपलक्षिताः ॥

யேன மார்கம் ச பூமிம் ச நிர்ரிஷந்தே ஸம் தே ம்ருகா: ।

புனஸ்ச மார்க மிச்சந்தோ லக்ஷ்மணோநோபலக்ஷிதா: ॥

येन - மேற்கண்ட காரணத்தால் | 20 || लक्ष्मणेन | - லக்ஷ்மணனால் | |
உபலக்ஷிதா:	- கவனிக்கப்பட்ட	
தே	- அந்த	
ம்ருகா:	- மான்கள்,	
பூமிம் ச	- சென்ற பிரதேசத்தையும்	
மார்கம் ச	- அதன் மேலுள்ள ஆகாசப் பிரதேசத்தையும்	
நிரீக்ஷந்தே ஸம்	- உற்று நோக்கின.	
புன:	- மீளவும்	
மார்கம் ச	- சென்ற மார்கமே செல்ல	
இச்சந்தி	- இஷ்டப்படுகின்றன.	

तेनो वधनसर्वस्य लक्ष्यामास येक्षितम् ।

उवाच लक्ष्मणो ज्यैष्ठ धीमान् शतस्यार्धवत् ॥

தேஷம் வசனஸர்வஸ்வம் லக்ஷ்யமஸ சேஷமீதம் ।

உவாச லக்ஷ்மணோ ஜ்யேஷ்டம் தீமான் ப்ராதர மர்தவத் ॥ 21

தீமான் - புத்திமானாகிய
லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்
தேஷம் - அவைகளின்
வசன ஸர்வஸ்வம் - மனோபிப்பிராயத்தை எல்லாம் விளங்கக்

காட்டுகிற
இங்விதம் - அவயவசேஷ்டையை
லக்ஷ்யமஸ - கவனித்தார்.
ஜ்யேஷ்டம் - மூத்த
ப்ராதரம் - தமையனாரைப் பார்த்து,
ஆர்தவத் ச - துக்கத்தால் பேசமுடியாத வண்ணமே
உவாச - பின்வருமாறு சொன்னார்.

क्व सीतेति त्वया पृष्टा यथेमे सहसोयित्याः ।

दर्शयन्ति क्षितिं चैव दक्षिणां च दिशं मृगाः ॥

க்வ ஸீதேதி த்வயா ப்ருஷ்டா யதேமே ஸஹஸோத்தியா: ।

தர்ஸயந்தி க்ஷிதிம் சேவ தக்ஷிணாம் ச திஸம் ம்ருகா: ॥ 22

த்வயா - 'தேவாரீரால்'
ஸீதா - 'சீதை'
க்வ - எங்கு'
இதி - என்று
ப்ருஷ்டா: - வினாவப்பட்ட
இதே ம்ருகா: ச - இரே ம்ருகாக்களும்
ஸஹஸா - உடனே
உத்திரா: - கிளம்பியவைகளாம்,
க்ஷிதிம் ச - பூமியையும்
தக்ஷிணாம் - தெற்கு
திஸம் ஏவ - திக்கையும்
தர்ஸயந்தி யதா - சேஷ்டைகளால் காட்டுகின்றனபோலிருக்கின்றன.

साधु गच्छावहे देव दिशेतां हि नर्क्षतीम् ।

यदि स्यादागमः कश्चिदर्या वा साधु लक्ष्यते ॥

ஸாது கச்சாவஹ தேவ திஸமேதாம் ஹி நைர்ருதீம் ।

யதி ஸ்யாதாகம: கஸ்சிதார்யா வா ஸாத லக்ஷ்யதே ॥ 23

தேவ - ஸ்வாமியே!
ஸாது - திருவுளம் அப்படியாகில்
ஏதாம் - இந்த
நைர்ருதீம் - தென்மேற்கு

திஸம் ஹி - திக்கை நோக்கியே
கச்சாவஹ - நாமிருவரும் போவோம்.
அத - அப்படிச் செய்தால்
ஸாத - அந்த
ஆர்யா - மாதா
லக்ஷ்யதே யதி - காணப்பட்டாலும் படலாம்.
வா - அல்லது
கஸ்சித் - ஏதேனுமொரு
ஆகம: - நமக்குத் தெரிந்நிராதாகிய புதிய சமாதாரம்
ஸ்யாத் - கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம்.'

बाढमित्येव काकुत्स्थः प्रस्थितो दक्षिणां दिशम् ।

लक्ष्मणानुगतः श्रीमान् वीक्षमाणो वसुधराम् ॥

பாடமித்யேவ காகுத்ஸ்த: ப்ரஸ்திதோ தக்ஷிணாம் திஸம் ।

லக்ஷ்மணாநுகத: ஸ்ரீமான் வீக்ஷமாணோ வஸுந்தராம் ॥ 24

ஸ்ரீமான் - ஸ்ரீமானாகும்
காகுத்ஸ்த: - ப்ரூரமர்.
பாடம் இதி ஏவ - 'அப்படியே செய்வோம்' என்று சொல்லிவிட்டு
லக்ஷ்மணாநுகத: - லக்ஷ்மணர் பின்றுடர்ந்துவர
வஸுந்தராம் - பூப்பிரதேசத்தை
வீக்ஷமாண: - பார்த்துக்கொண்டே
தக்ஷிணாம் - தெற்கு
திஸம் - திக்கைநோக்கி
ப்ரஸ்தித: - ப்ரியாணமானார்.'

एवं संभावमाणी तावन्व्यन्यं भ्रातराबुभौ ।

वसुधरायां पतितं पुष्पमार्गमपश्यताम् ॥

ஏவம் ஸம்பாஷமானென தாவன்வ்யன்யம் ப்ராதராவுபௌ ।

வஸுந்தராயாம் பதிதம் புஷ்பமார்மபஸ்யதாம் ॥ 25

ஏவம் - இப்படியாம்
அன்யோன்யம் - ஒருவரோடொருவர்
ஸம்பாஷமானென - பேசிக்கொண்டிருக்கும்
ப்ராதரௌ - சகோதரர்களாகிய
தௌ - அந்த
உபௌ - இருவர்களும்
வஸுந்தராயாம் - பூப்பிரதேசத்தில்
பதிதம் - விழுந்து சிறிக்கிடக்கும்
புஷ்பமார்மம் - புஷ்பங்களை
அபஸ்யதாம் - கவனித்தார்கள்.

तां पुष्पवृष्टिं पतितां छट्वा रामो महीतले ।

उवाच लक्ष्मणं वीरो दुःखितो दुःखितं वचः ॥

தாம் புஷ்பவ்ருஷ்டிம் பதிதாம் த்ருஷ்ட்வா ராமோ மஹீதலே ।

உவாச லக்ஷ்மணம் வீரோ துக்கிதோ துக்கிதம் வசः ॥

துக்கிதः - நெஞ்சங்கலங்கிய
வீரः - கைரியசாலியாகிய
ராமः - பூரீராமர்
மஹீதலே - பூப்பிரதேசத்தில்
பதிதாம் - விழுந்திருந்த
தாம் - அந்த
புஷ்பவ்ருஷ்டிம் - மலர்மாரியை
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து,
துக்கிதம் - விசனமான
வசः - பின்வரும் சொல்லை
உவாச - சொன்னார்.

अभिजानामि पुष्पाणि तानीमानीहं लक्ष्मण ।

अपिनृक्षानि वेदेह्या मया दत्तानि कानने ॥

அபிஜ்ஞாநாமி புஷ்பாணி தானீமாநீஹ லக்ஷ்மண !
அபிந்ந்தாநி வைதேஹ்யா மயா தத்தாநி காணே ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!
இமாளி - இந்த
புஷ்பாணி - புஷ்பங்களை
காணே - காட்டில்
மயா - என்னால்
தத்தாநி - கொடுக்கப்பட்ட
வைதேஹ்யா - ஜானகியால்
அபிந்ந்தாநி - குட்டிக்கொள்ளப்பட்ட
தாநி - அவைகளையென
இஹ - இப்பொழுது
அபிஜ்ஞாநாமி - நான் நினைக்கிறேன்.

मन्ये सूर्यस्य वायुस्य मेदिनीं च यशस्विनी ।

अभिरक्षन्ति पुष्पाणि प्रकुर्वन्तो मम प्रियम् ॥

மன்யே ஸூர்யஸ்ச வாயுஸ்ச மேதிநீ ச யஸஸ்விநீ ।

அபிரக்ஷந்தி புஷ்பாணி ப்ரகூர்வந்தோ மம ப்ரியம் ॥

ஸூர்யः ச - சூரியபகவானும்
வாயுः ச - வாயுபகவானும்

28

27

28

யஸஸ்விநீ - அருமையான
மேதிநீ ச - பூதேவியும்
மம - எனக்கு
ப்ரியம் - ஹிதத்தை
ப்ரகூர்வாணாः - செய்ய எண்ணிக்கொண்டவர்களாய்
புஷ்பாணி - புஷ்பங்களை
அபிரக்ஷந்தி - உருமாறாது காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என
மன்யே - நான் நினைக்கிறேன்.

एवमुक्त्वा महाबाहुं लक्ष्मणं पुरुषर्षभः ।

उवाच रामो धर्मात्मा गिरि प्रवणानुकूलम् ॥

ஏவமுக்த்வா மஹாபாஹும் லக்ஷ்மணம் புகுஷர்ஷபः ।

உவாச ராமோ தர்மாத்தமா கிரிம் ப்ரஸ்ரவணாகுலம் ॥

மஹாபாஹுः - மகாபாகுலம்
தர்மாத்தமா - தர்மாத்மாவாகிய
ராமः - பூரீராமர்
புகுஷர்ஷபம் - புகுஷோத்தமராகிய
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
ப்ரஸ்ரவணாகுலம் - மலையருவிகள் நிறைந்துள்ள
கிரிம் - மலையைப் பார்த்து
உவாச - பின்வருமாறு பேசினார்.

कञ्चित् क्षितिभृतां नाय छष्ट सर्वान्पुन्दरी ।

रामा रम्ये नै बभूव मया विरहिता त्वया ॥

கஞ்சித் க்ஷிதிப்ருதாம் நாச த்ருஷ்டா ஸர்வாங்கஸுந்தரீ ।

ராமா ரம்யே வனே ஹ்யஸ்யமின் மயா வீரஹிதா த்வயா ॥

சுதிப்ருதாம் - 'கிரிகளின்

நாத் - அரஜே

அஸ்யமின் - இந்த

ரம்யே - அழகிய

வனே - காட்டில்

மயா விரஹிதா - என்னை விட்டுப் பிரிந்த

ஸர்வாங்க ஸுந்தரீஹி-சகல அவயவங்களிலும் அழகுவாய்ந்து

விளங்கும்

ராமர் - ஒரு ஸ்திரீ

த்வயா - உன்னால்

த்ருஷ்டா கஞ்சித் - பார்க்கப்பட்டாளா என்ன?

29

30

बुद्धोऽयिदगिरिं तत्र सिंहः बुद्धमृगं यथा ॥

க்ருத்தோ஽பிரவித் கிரிம் ததர் ஸிம்ஹம்: ஸுத்தமரங்கம் யதா ॥ 31

ததர் - அப்பொழுது
க்ருத்த: - முன்னிலுமதிகமாய் சினங்கொண்டவராகி
கிரிம் - அந்த மலையைப் பார்த்து
ஸிம்ஹம்: - ஓர் சிங்கம்
சுஹத்ர ம்ருகம் - அல்பப் பிராணியைப் பார்த்து
யதா - எப்படியோ அப்படியே
அப்ரவித் - மீள்வருமாறு பேசினார்.

तां हेमवर्णां हेमामां सीतां दर्शय पर्वत ।

यावत् सानूनि सर्वाणि न ते विध्वंसयाम्यहम् ॥

தாம் ஹேமவர்ணாம் ஹேமாபாம் ஸீதாம் தர்ஸய பர்வத ।
யாவத் ஸானூநி ஸர்வாணி ந தே வித்வம்ஸயாம்யஹம் ॥ 32

பர்வத - 'ஓ மலையே!
தே - உனது
ஸாநூநி - தாழ்வரைகள்
ஸர்வாணி - எல்லாவற்றையும்
அஹம் - நான்
ந வித்வம்ஸயாமியாவத் - பொடியாக்கிவிடவேண்டாமென்றே பசுத்தில்
ஹேமவர்ணாம் - பொன்னிறமுற்று
ஹேமாபாம் - பொன்னொளிகொண்ட
தாம் ஸீதாம் - அந்த சீதையை
தர்ஸய - காட்டிவிடு."

एवमुक्तस्तु रामेण पर्वतो मैथिलीं प्रति ।

संसखिव ततस्सीतां नादर्शयत राघवे ॥

எவமுக்தஸ்து ராமேண பர்வதோ மைதிலிம் ப்ரதி ।
ஸம்ஸந்திவ ததஸ் ஸீதாம் நாதர்ஸயத் ராகவே ॥ 33

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
மைதிலிம் ப்ரதி - சீதையைப் பற்றி
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு (அதாவது)
உத்த: - வினாவப்பட்ட
பர்வத: - பர்வதம்
ஸம்ஸன் - எதிரொலியால் இப்படித் தெரிவிக்கிறது
இவ - போலிருந்தது.
தத: - என்றாலும்
ராகவே - ஸ்ரீராமருக்கு

अज्ञेय्य कारणम् - अनुपपत्तिं नान्कामं लक्ष्मम्

ஸீதாம் து - சீதையை யோவெனில்
ஆதர்ஸயத் ந - காண்பிக்கவில்லை.

ततो दाशरथी राम उवाच च शिलोच्चयम् ॥

ததோ தாஸரதீ ராம உவாச ச ஸிலோச்சயம் ॥ 34

தத: - அப்பொழுது
தாஸரதீ - தசரதரின் குமாரராகிய
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸிலோச்சயம் - பர்வதத்தைப் பார்த்து
உவாசச - இன்னுமிப்படியும் பேசினார்.

मम बाणानिनिर्द्धो मस्मीमूतो भविष्यसि ।

असेव्यः सर्वतश्च निस्तुण्डमपलवः ॥

மம பாணாக்திநிர்த்தோ பஸ்மீமூதோ பவிஷ்யஸி ।
அஸேவ்ய: ஸர்வதஸ்சைவ நிஸ்துணத்தருமபல்லவ: ॥ 35

மம - 'எனது
பாணாக்தி நிர்த்த: - பாணங்களின் அக்கினியால் எரிவுண்டதாயும்
நிஸ்துணத்ரும - புல், மரம், தளிர் எல்லாம் ஒழிந்ததாயும்,
பல்லவ: ச -
ஸந்ததம் - எக்காலத்திலும்
அஸேவ்ய: ஏவ - ஒருவராலும் எட்டிப் பார்க்கப் படாததாயும்.
பஸ்மீமூத - நீறினதாய்
பவிஷ்யஸி - நீ ஆகப்போகிறாய்.

इमां वा सखि चाद्य शोषयिष्यामि लक्ष्मण ।

यदि नाख्याति मे सीतामद्य चन्द्रनिमाननाम् ॥

இமாம் வா ஸகிதம் சாத்ய ஸோஷயிஷ்யாமி லக்ஷ்மண ।
யதி நாச்யாதி மே ஸீதாமத்ய சந்த்ரநிபாநநாம் ॥ 36

லக்ஷ்மண -
அத்ய - இப்பொழுது
சந்த்ர நிபாநநாம் - சந்திரனை நிகர்த்த முகமுடைய
ஸீதாம் - சீதையைப் பற்றி
மே - எனக்கு
ஆக்யாதி ந யதி - தெரிவிக்காத பசுத்தில்
அத்ய ச - இப்பொழுதே
இமாம் - இந்த
ஸகிதம் வா - நதியையும்
ஸோஷயிஷ்யாமி - வற்றும்படி செய்கிறேன்.

एवं स रुषितो रामो दिव्यशत्रि चक्षुषा ।

ददर्श भूमी निष्क्रान्तं राक्षसस्य पदं महत् ॥

ஏவம் ஸ ருஷிதோ ராமோ திதக்ஷந்திவ சக்ஷுஷா ।
ததர்ஸ பூமௌ நிஷ்க்ரந்தம் ராக்ஷஸஸ்ய பதம் மஹத் ॥

36

त्रस्ताया रामकाक्षिण्याः प्रधावन्त्या इतस्ततः ।

राक्षसेनाभितसाया मैथिल्याश्च पदान्यथ ॥

த்ரஸ்தாயா ராமகாக்ஷிண்யா: ப்ரதமயந்த்யா இதஸ்தத: ।
ராக்ஷஸௌநாபிதப்தாயா மைதில்யாஸ்ச பதாந்யத ॥

37

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ருஷித: - சினங்கொண்டிருந்த
ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்,
பூமௌ - பூமியில்
ராக்ஷஸஸ்ய - அரக்கனது,
நிஷ்க்ரந்தம் - பதிந்துகிடக்கிற
மஹத் - பெரிய
பதம் - அடிச்சுவடுகளையும்,
அத - அப்படியே
ராமகாக்ஷிண்யா: - ஸ்ரீராமரிடம் திரும்பிச்செல்ல விரும்பி
த்ரஸ்தாயா: - உள்ளம் பதறி
ராக்ஷஸௌ - அரக்கனால்
அபித ப்தாயா: - மிரட்டப்பட்டு
இதஸ்தத: - அதனால் இங்குமங்கும்,
ப்ரதமயந்த்யா: - ஒடித்தத்தளித்த
மைதில்யா: - ஜானகியினது
பதாநி ச - அடிச்சுவடுகளையும்,
சக்ஷுஷா - திருஷ்டியால்
திதக்ஷந்த் இவ - எரித்துவிடுகின்றவர்போலாகி
ததர்ஸ - கண்டார்.

स समीक्ष्य परिक्षान्तं सीताया राक्षसस्य च ।

भग्नं धनुष तूणी च विकीर्णं बहुधा रथम् ॥

संभ्रान्तहृदयो रामः शशं स भतरं प्रति ॥

ஸ ஸமீக்ஷ்ய பரிக்ரந்தம் ஸீதாயா ராக்ஷஸஸ்ய ச ।

பக்ளம் தநுஸ்ச தூணீ ச விகீர்ணம் பஹுதா ரதம் ॥

ஸம்ப்ரந்த ஹருதயோ ராம: ஸஸம்ஸ ப்ரததரம் ப்ரதி ॥

39

ஸ: - அந்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ராக்ஷஸஸ்ய - அரக்கனுடையவும்,
ஸீதாயா: ச - சீதைவினுடையவும்,
பரிக்ரந்தம் - அடிச்சுவடுகளையும்
பக்ளம் - முறிந்துகிடந்த
தநு: ச - வில்லையும்,
தூணீ ச - அம்புராத்தூணிகளிரண்டையும்,
பஹுதா - பலபடியாய்
விகீர்ணம் - சிதறிக்கிடந்த
ரதம் - தேரையும்
ஸமீக்ஷ்ய - பார்த்து,
ஸம்ப்ரந்த ஹருதய: - ஒன்றும் தோன்றாது கலங்கிய மனத்தராகி
ப்ரததரம் ப்ரதி - தம்பிவைப் பார்த்து
ஸஸம்ஸ - பின்வருமாறு கட்டிக் காட்டினார்.

पश्य लक्ष्मण वेदेह्याः शीर्णाः कनकविन्दवः ।

सूषणानां हि सीमित्रे माल्यानि विविधानि च ॥

பஸ்ய லக்ஷ்மண வைதேஹ்யா: ஸீர்ணா: கனகபிந்தவ: ।
பூஷணாநாம் ஹி ஸௌமித்ரே மால்யாநி விவிதாநி ச ॥

40

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா!
பஸ்ய - இதோ பார்.
வைதேஹ்யா: - ஜானகியினுடைய
பூஷணாநாம் - ஆபரணங்களுடைய -
கனக பிந்தவ: - பொன்னுணுக்குகள்
ஸீர்ணா: ஹி - இறைந்து கிடக்கின்றனவே.
ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா!
விவிதாநி - பலவகை
மால்யாநி - புஷ்பங்களும்
ச - இறைந்து கிடக்கின்றனவே.

तप्तविन्दुनिकाशश्च चित्रः क्षतजविन्दुभिः ।

आवृतं पश्य सीमित्रे सर्वतो धरणीतलम् ॥

தப்தபிந்து நிகாஸஸ்ச சித்ரை: க்ஷதஜபிந்துபி: ।

ஆவ்ருதம் பஸ்ய ஸௌமித்ரே ஸர்வதோ தரணீதலம் ॥

41

ஸௌமித்ரே - 'லக்ஷ்மணா!
பஸ்ய ச - இன்னுமிகதையும் பார்!
தரணீதலம் - பிரதேசமானது
ஸர்வத: - எங்கும்

தப்த பிந்து நிகாசை: - பொன்னுணுக்குகளுக்கு சமானமாய்
சித்ரை: - சந்தேகமறத் தெரிகின்றவைகளுமான
கூத்தஜ பிந்து பி: - ரத்தத்துளிகளால்,
ஆவ்ருதம் - நிறைந்துகிடக்கிறது.

मन्ये लक्ष्मण वेदेही राक्षसः कामरूपिणिः ।

मित्रा मित्रा विमित्रा वा भक्षिता वा भविष्यति ॥

மன்யே லக்ஷ்மண வைதேஹீ ராக்ஷஸை: காமரூபிபி: ।

பித்வா பித்வா விபக்தா வா பக்ஷிதா வா பவிஷ்யதி ॥

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா!
காமரூபிபி: - நினைத்தபடி உருவமெடுக்கவல்ல
ராக்ஷஸை: - அரக்கர்களால்
வைதேஹீ - ஜானகி
பித்வா பித்வா - துண்டித்துண்டமாக்கி/
விபக்தா - பங்கிடப்பட்டு
பக்ஷிதா வா - இன்றுவிடப்பட்டவளாய்
பவிஷ்யதி வா - ஆய்விடுவாளோ என்னமோ? என்று
மன்யே - நினைக்கின்றேன்.

तस्या निमित्तं वेदेह्या द्वयोर्विवदमानयोः।

बभूव युद्धं सीमित्रे घोरं राक्षसयोरिह ॥

தஸ்யா நிமித்தம் வைதேஹ்யா த்வயோர் விவதமானயோ: ।

பபூவ யுத்தம் ஸௌமித்ரே கோரம் ராக்ஷஸயோரஹ ॥

ஸௌமித்திரே - 'லக்ஷ்மணா!
தஸ்யா: - அந்த
வைதேஹ்யா: - ஜானகியின்
நிமித்தம் - பொருட்டு
விவத மானயோ: - வாதாடும்
ராக்ஷஸயோ: - ராக்ஷஸர்கள்
த்வயோ: - இருவர்களுக்கு
இஹ - இந்த ஸ்தலத்தில்
கோரம் - பெரும்
யுத்தம் - போர்
பபூவ - நடப்பெற்றிருக்கிறது.

सुतामपिचितं चैदं तपनीयविभूषितम् ।

धरण्यां पतितं सीस्य कस्य भानं महद्दनुः ॥

முத்தாமணிசிதம் சேதம் தபந்ய விபூஷிதம்

தரண்யாம் பதிதம் ஸௌம்ய கஸ்ய பக்தம் மஹத்தநு: ॥

42

43

44

ஸௌம்ய - 'அப்பா!
முத்தாமணி சிதம் - முத்துகளாலும் வைரங்களாலும் மிழக்கப்
பெற்றதும்
தபந்ய விபூஷிதம் - தங்கத்தாலலங்கரிக்கப்பெற்றதும்
காஞ்சனம் - பொன்னால் செய்யப்பட்டதும்
தரண்யாம் - பூமியில்
பக்தம் - முறிந்து
பதிதம் - விழுந்துகிடக்கிறதுமான,
இதம் - இந்த
மஹத்தநு: - பெரிய தனுசு
கஸ்ய ச - யாருடையதோ?

तरुणादित्यसकाशं वेदयुगलिकाचितम् ।

विशीर्णं पतितं भूमौ कवचं कस्य कक्षनम् ॥

தருணாதித்ய ஸங்காஸம் வைரூப்ய குளிகாசிதம் ।

விசீர்ணம் பதிதம் பூமௌ கவசம் கஸ்ய காஞ்சனம் ॥

தருணாதித்ய ஸங்காஸம் - இளம்சூரியனை நிகர்த்ததும்

வைரூப்ய குளிகாசிதம் - வைரூப்யம்ணிகளாலிழைக்கப் பெற்றதும்

காஞ்சனம் - பொன்னால் செய்யப்பட்டதும்,
பூமௌ - பூமியில்
விசீர்ணம் - சிதறி
பதிதம் - விழுந்துகிடக்கிறதுமாகிய
கவசம் - கவசம்
கஸ்ய - யாருடையதோ?

छत्रं शतशलाकं च दिव्यमात्योपशोभितम् ।

भनदण्डमिदं कस्य भूमौ सौम्य निशानिम् ॥

சத்ரம் ஸதஸலாகம் ச திவ்யமாத்யோபஸோபிதம் ।

பந்ர தண்டமிதம் கஸ்ய பூமௌ ஸௌம்ய நிபாதிதம் ॥

ஸௌம்ய - 'அப்பா!
ஸதஸலாகம் - பல கம்பிகளுற்றதும்
திவ்ய மாத்யோப - திவ்யமான பூஷ்பங்களாலலங்கரிக்கப்
ஸோபிதம் - பெற்றதும்
பக்த் தண்டம் - கைப்பிடி முறிந்து
பூமௌ - பூமியில்
நிபாதிதம் - வீழ்த்தப்பட்டு கிடக்கிறதுமான
இதம் - இந்த
சத்ரம் - குடை
கஸ்ய ச - யாருடையதோ?

45

46

काश्नोश्छदाक्षिमे पिशाचवदनाः खराः ।

भीमरुपा महाकायाः कस्य वा निहता रणे ॥

காஞ்சநோரஸ்சதஸ்சேமே பிஸாசவதநா: கரா: ।

பீமரூபா மஹாகாயா: கஸ்ய வா நிஹதா ரணே ॥

காஞ்சநோரஸ்சதா: - பொற்கவசங்களைப் பூண்டவைகளும்

பிஸாச வதநா: - பேய்முக்குமுடையவைகளும்

மஹாகாயா: - பெருடலுற்று

பீமரூபா: - பயங்கரமானவைகளும்

ரணே - போரில்

நிஹதா: ச - மாண்டுபோனவைகளுமான

இமே - இதோகிடக்கும்

கரா: - கோவேறு கழுதைகள்

கஸ்ய வா - யாருடையவைகளோ?

दीप्तावकसंकाशो द्युतिमान् समरध्वजः ।

अपविद्धश्च भग्नश्च कस्य साग्रामिको रथः ॥

தீப்தாவக ஸங்காஸோ த்யுதிமான் ஸமரத்வஜ: ।

அபவித்தஸ்ச பக்நஸ்ச கஸ்ய ஸாங்க்ராமிகோ ரத: ॥

தீப்த பாவக - கொழுந்துவிட்டுடையும் அக்னியை நிகர்த்து

ஸமரத்வஜ: - ஒளிகொண்டு விளங்குகிறதும்,

பக்ந: - உருக்குவைந்து

அபவித்த: ச - தலைமேயும் கிடக்கிறதுமான

ஸாங்க்ராமிக: - போர்

ரத: - ரதம்

கஸ்ய ச - யாருடையதோ?

रथस्त्रमात्रा विशिखास्तपनीयविभूषणाः ।

कस्येदं निहता बाणाः प्रकीर्णा घोचकर्मणः ॥

ரதாஸ்த்ரமாத்ரா விஸிகாஸ்தபநீயா விபூஷணா: ।

கஸ்யேமேட் நிஹதா பாணா: ப்ரகீர்ணா கோசகர்மண: ॥

அபீஹதா: - பிரயோகிக்கப்பெற்ற

ஸிஸிகா: - கூர்கள் ஒடிந்து

ரதாஸ்த்ரமாத்ரா: - தேரிகுச அளவுள்ளவைகளும்

தபநீய விபூஷணா: - தங்கத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும்

ப்ரகீர்ணா: - எங்கும் சிதறிக்கிடக்கின்றவைகளுமான

இமே இந்த

47

48

49

पाशनाः - பாணங்கள்

कश्य - எந்த

कोर करमणः - துவட்டனுடையவைகளோ?

शशयरी शरः पूर्णो विध्वस्ती पश्य लक्षण ।

प्रतोदामीषुहस्तो वि कस्याय सारथिहितः ॥

ஸராவரேள ஸரை: பூர்ணென வித்வஸ்தெள பஸ்ய லக்ஷண ।

ப்ரதோதாமிஷுஹஸ்தோஹவை கஸ்யாஸய ஸாரதிர் ஹத: ॥

லக்ஷண - 'லக்ஷணா'

ஸரை: - பாணங்களால்

பூர்ணென - நிறைந்திருப்பவைகளும்,

வித்வஸ்தெள - சிதைக்கப்பட்டிருக்கின்றவைகளுமான

ஸராவரெள - அம்புராத்ரணிகளிரண்டையும்

பஸ்ய - பாா,

ப்ரதோதாமிஷு ஹத: - சவுக்கையும் கடிவாளங்களையும் கையில்

பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் வண்ணமே

ஹத: - மாண்டுகிடக்கும்

அயம் ஸாரதி: - இந்த ஸாரதி

கஸ்ய வை - யாரைச் சேர்ந்தவனோ?

कस्येमी पुरस्व्याघ शयाते निहती युधि ।

घोरमर्याहीनो सीम्य सीम्यीषमपि कुपुडली ॥

கஸ்யேமிௌ புரஸ்வ்யாஃ சயாதே நிஹதேன யுதி ।

சாமர்யாஹினெனென ஸெளமய ஸோஷ்ணீஷ்மணிகுண்டலென ॥

ஸெளமய - 'அப்பா'

புருஷ்யவ்யாக்ர - புருஷோத்தம!

சாமர்யாஹினென - சாமரங்களை கையில் பிடித்துக்

கொண்டிருக்கிறவர்களும்

ஸோஷ்ணீஷ் - தலைப்பாகைகளையும் மாணிக்ய

மணிகுண்டலென - குண்டலங்களையும் அணிந்தவர்களும்

யுதி - போரில்

நிஹதென - கொல்லப்பட்டவர்களால்

ஸயாதே - இருவர் படுத்துக்கிடக்கின்றார்கள்.

இமென - இவர்கள்

கஸ்ய - யாரைச் சேர்ந்தவர்களோ?

पदवी पुरस्वयैषा वत्त कस्यापि रक्षसः ।

वर शतगुणं पश्य ममेदं जीवितान्तकम् ॥

பதவீ புரஸ்வயைஷா வ்யத்தம் கஸ்யாபி ரக்ஷஸ: ।

வைரம் ஸதகுணம் பஸ்ய மமேதம் ஜீவிதாந்தகம் ॥

50

51

52

கல்ய அபி	- யாரோ ஒரு
ராக்ஷஸ: புருஷஸ்ய	- ராக்ஷஸனுடைய
பதவீ	- வியாபாரம்
ஏஷா	- இது
வ்யக்தம்	- இது நிண்ணம்
இதம்	- இந்த
வைரம்	- பழிக்குப்பழி வாங்குகிறதை
ஸதகுணம்	- அளவுக்குமிஞ்சியதாய்
மம	- எனக்கு
ஜீவிதாந்தகம்	- உயிருக்கு முடிவாயிருக்கிறதாய்
பஸ்ய	- கவனி.

सुघोरहृदयः सीम्य साक्षरीः कामरूपिभिः ।

हृता मृता वा सीताऽपि मथिता वा तपस्विनी ॥

ஸு கோரஹ்ருதயை: ஸௌம்ய ராக்ஷஸை: காமரூபிபி: ।

ஹ்ருதா ம்ருதா வா ஸீதா:பி பக்ஷிதா வா தபஸ்விநி ॥

ஸௌம்ய	- 'குழந்தாய்!
ஸாதபஸ்விநி	- அந்த மகாபதிவிருதையாகிய
ஸீதா அபி	- சீதையும்
காமரூபிபி:	- நினைத்த உருவமெடுக்க வல்லவர்களும்
கோர ஹ்ருதயை:	- கள்ளெஞ்சுர்களுமான,
ராக்ஷஸை:	- அரக்கர்களால்
ஹ்ருதா	- அபஹரித்துவிடப்பட்டாளோ?
ம்ருதா	- கொன்றுவிடப்பட்டாளோ?
பக்ஷிதா வா	- தின்றுவிடப்பட்டாளோ என்னமோ?

न धर्मस्त्रायते सीता हियमाणा महाबने ॥

நதர்மஸ்த்ராயதே ஸீதாம் ஹரியமாணாம் மஹாவனே ॥

மஹாவனே	- பெருங்காணத்தின்
ஹரியமாணாம்	- திருடிப்போகப்படும்
ஸீதாம்	- சீதையை,
தர்ம:	- பாதிவிருத்தியம்
த்ராயதேந	- உதவிபுரியாதிருக்கிறது.

मथिताया हि वैदेह्या हृतायामपि लक्ष्मण ।

கே ஹி லோக்ஸ்யே கஸு ஷதா: சீம்ய மசேஷா: ॥

பக்ஷிதாயாம் ஹி வைதேஹ்யாம் ஹ்ருதாயாமபி லக்ஷ்மண ।

கே ஹி லோக்ஸேப்ரியம் கஸ்தாம் ஸக்தா: ஸௌம்ய மமேஸ்வரா: ॥

53

54

55

ஸௌம்ய	- குழந்தாய்!
வைதேஹ்யாம்	- ஜானகி
பக்ஷிதாயாம் ஹி	- தின்றுவிடப்பட்டாளென்றாலும்,
ஹ்ருதாயாம் அபி	- திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாளென்றாலும்
லக்ஷ்மணா	- லக்ஷ்மணா
லோகே	- உலகில்
மம ஹி	- எனக்கும்
அப்ரியம்	- அபசாரத்தை
கஸ்தாம்	- விளைவிக்க
ஸக்தா:	- துணிவுகொண்ட
ஸஸ்வரா:	- ஆற்றலுடையவர்கள்,
கே	- யாரிருக்கிறார்கள்?

कर्तारमपि लोकानां शूरं करुणवेदिनम् ।

अज्ञानादवमन्येन् सर्वमूतानि लक्ष्मण ॥

கர்தாரமபி லோகாநாம் ஸூரம் கருணவேதினம் ।

அஞ்ஞாநதவமன்யேரன் ஸர்வமூதாநி லக்ஷ்மண ॥

லக்ஷ்மண	- 'லக்ஷ்மணா!
ஸர்வமூதாநி	- பிராணிகளெல்லாமும்
ஸூரம்	- எல்லாவல்லரும்
அபி	- அப்படியிருந்தும்
கருணவேதினம்	- தண்ணீரையால் எதையும் பொருத்தருள்பவருமான,
லோககர்த்தாவை	- லோககர்த்தாவை
அஞ்ஞாநாத்	- மடமையால்
அவமன்யேரன்	- மதியாதிருக்கின்றனர்.

मृदुं लोकहिते युक्तं दान्तं करुणवेदिनम् ।

निर्वीर्यं इति मन्यन्ते नूनं मा त्रिदशेष्टरा: ॥

ம்ருதம் லோகஹிதே யுக்தம் தாந்தம் கருணவேதினம் ।

நிர்வீர்ய இதி மன்யந்தே நூநம் மா த்ரிதஸேஸ்வரா: ॥

த்ரிதஸேஸ்வரா:	- தேவோத்தமர்கள்
லோகஹிதே	- உலகுக்கு நன்மை புரிவதில்
யுக்தம்	- ஈடுபட்டு
தாந்தம்	- காயக்லேஷத்தைப் பொருட்படுத்தாது,
ம்ருதம்	- இரக்கமுற்று
கருண வேதினம்	- கருணையால் எதையும் பொறுக்கும்
மரம்	- எண்ண
நிர்வீர்ய:	- 'கையாலாகாதவன்'
இதி	- என்று
மன்யந்தேநூநம்	- நினைத்து விடுகிறார்களோ என்னமோ?

56

57

सो प्राप्य हि गुणो दोषः संवृतः पश्य लक्ष्मण ।

அடைய சர்வமூலானா ரக்சாஸமவாய ச ॥

மாம் ப்ராப்ய ஹி குணோ தோஷஸு ஸம்வருத்த: பஸ்ய லக்ஷ்மண ॥

அத்யைவ ஸர்வமூலநாம் ரக்ஷஸா மபவாய ச ॥

லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணா]	58
மாம்	- என்னை	
குண:	- தண்ணியாகிய குணம்,	
ப்ராப்ய	- அடைந்து	
ஸர்வ பூதாநாம்	- எல்லாப் பிராணிகளுடையவும்	
ரக்ஷஸாம்	- அரக்கர்களுடையவும்	
அபவாய ச	- நாசத்தின் பொருட்டு	
அத்ய	- இப்பொழுது	
தோஷ: ஹி	- அளித்ததை விளைவிக்கும் தோஷமாய்	
ஸம்வருத்த:	- ஆகிவிட்டிருக்கிறது.	
பஸ்ய	- பார்.	

संक्षय्य शशिज्योत्स्ना महान् सूर्य इवोदितः ।

சங்க்ஷய்ய குணான் சர்வான் மம தை: ப்ரகஸ்யே ॥

ஸம்ஹ்ருத்தையவ ஸஸிஜ்யோதஸ்தாம்

மஹான் ஸஸிர்ய இவோதித: ॥

ஸம்ஹ்ருத்தையவ குணான் ஸர்வான்

மம தை: ப்ரகஸ்யே ॥

ஸஸிஜ்யோதஸ்தாம்	- நிலைவ	59
ஸம்ஹ்ருத்ய	- தொலைத்து,	
மஹான்	- ஒளிகொண்டு	
உதித: ஸூரிய:	- உதித்த சூரியன்	
இவ	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே,	
குணான்	- கருணை முதலிய குணங்கள்	
ஸர்வான் ஏவ	- எல்லாவற்றையுமே	
ஸம்ஹ்ருத்ய	- விட்டொழித்து,	
மம	- என்னுடைய	
தை: ஏவ	- அபராரங்களை மன்னியாத குணமே	
ப்ரகஸ்யே	- இதோ வெளிப்படப் போகிறது.	

नैव यक्षा न गन्धर्वा न पिशाचा न राक्षसाः ।

கிளரா வா மனுஷ்ய வா சுக்ஷ் ப்ராப்யந்தி லக்ஷண ॥

நைவ யக்ஷா ந கந்தர்வா ந பிஸாசா ந ராக்ஷஸா: ॥

கின்ளரா வா மநுஷ்யா வா ஸுகம் ப்ராப்யஸ்யந்தி லக்ஷ்மண ॥

80

லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணா]
யக்ஷா:	- யக்ஷர்கள்
ஸுகம்	- குறையற்ற வாழ்வை
ப்ராப்யஸ்யந்தி ந	- அடைய மாட்டார்கள்.
கந்தர்வா:	- கந்தர்வர்களும்
ந	- அடைய மாட்டார்கள்.
பிஸாசா:	- பிசாசர்களும்
ந	- அடைய மாட்டார்கள்.
ராக்ஷஸா வா	- ராக்ஷஸர்களும்
கின்ளரா: வா	- கின்ளரர்களும்
மநுஷ்யா: ஏவ	- மானிடர்களும்
ந	- அடைய மாட்டார்கள்.

ममास्त्रबाणसंपूर्णमाकाशं पश्य लक्ष्मण ।

நி:ஸ்பாத் கரிஷ்யாமி ஹ்ய த்ரெலோக்யவாரிணாம் ॥

மமாஸ்த்ர பாணஸம்பூர்ணமாகாஸம் பஸ்ய லக்ஷ்மண ॥

நிஸ் ஸம்பாதம் கரிஷ்யாமி ஹ்யத்ய த்ரெலோக்யவாரிணாம் ॥

லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணா]	61
ஆகாஸம்	- ஆகாசத்தை	
மம	- எனது	
அஸ்த்ர பாண	- அஸ்திரங்களாலும் பாணங்களாலும்	
ஸம்பூர்ணம்	- நிறைந்துள்ளதாய்	
பஸ்ய	- நீயே பார்.	
அத்ய ஹி	- இப்பொழுதே	
த்ரெலோக்யவாரிணாம்	- மூவுலகவாசிகளுக்கும்	
நிஸ் ஸம்பாதம்	- நடமாட்டமில்லாமையை,	
கரிஷ்யாமி	- விளைவிக்கப் போகிறேன்.	

संनिरुद्धग्रहणमावारितनिशाकरम् ।

விப்ரந்நடாநஸம்ஸுக்ஷ்மசூதிரஸ்யுதிஸ்யுதம் ॥

ஸந்திருத்த க்ரஹகண மாவாரிதநிஸாகரம் ॥

விப்ரந்ஷ்டாநஸமருத்பாஸ்கர த்யுதி ஸம்வருதம் ॥

विनिर्मथितशीलाग्रं शुष्माणजलाशयम् ।

த்யஸ்த்ருமலதாநுலம் விப்ரணாஸிதஸாகரம் ॥

விநிர்மதித ஸைலாக்ரம் ஸூஷ்யமானஜலாஸயம் ॥

தவஸ்த த்ருமலதா நுலம் விப்ரணாஸிதஸாகரம் ॥

நெலோக்யம் து கரிஷ்யாமி ச்யுதக் காலதர்மணா ॥

த்ரெலோக்யம் து கரிஷ்யாமி ஸம்யுக்தம் காலதர்மணா ॥

63

த்ரைலோக்யம் - மூவுலகங்களையும்
ஸந்திருத்த க்ரஹகணம் - நவக்கிரககணத்தை அதது தொழிலைச்
செய்யாது ஒழிந்ததாயும்,

ஆவாரித நிஸாகரம் - சந்திரன் தகைக்கப்பட்டவனாயும்,
விப்ர நஷ்டாநலமருத் - அக்னியும் காற்றும் நாசமடைந்தவர்களாயும்,
பாஸ்கர த்யுதி - சூர்யனது ஒளி மறைக்கப்பட்டதாயும்,
ஸம்வ்ருதம்

விநிர்மதித ஸைலாக்ரம் - மலைசிகரங்களெல்லாம் பொடியாகக்கப்பட்டதாயும்,
ஸூஷ்ய மாணஜலாயமம் - நீர்நிலையெல்லாம் வற்றிக்கிடப்பதாயும்,
த்வஸ்த த்ரும லதா - மரங்கள், கொடிகள், புதர்கள் எல்லாம்
சூல்மம் அழிக்கப்பட்டதாகவும்,

விப்ரணாஸித ஸாகரம் - சமுத்திரமே இல்லாதபடி செய்யப்பட்டதாகவும்
கால கர்மணா - யமனது செயலைக்கொண்டு
ஸம்யுக்தம் - இப்படியெல்லாமானதாய்
கரிஷ்யாமி - செய்யப்போகிறேன்.

न तां कुशलिनां सीतां प्रदास्यन्ति ममेश्वराः ।

अस्मिन् मुहूर्ते सीमित्रे मम द्रक्ष्यन्ति विक्रमम् ॥

ந தாம் குசலினீம் ஸீதாம் ப்ரதாஸ்யந்தி மமேஸ்வரா: ।
அஸ்மின் முஹூர்தே ஸௌமித்ரே மம த்ரஷ்யந்தி விக்ரமம் ॥ 64

ஸர்வராக்ரம் - தேவர்கள்
தாம் - அந்த
ஸீதாம் - சீதையை
குசலனீம் - கேடும்மரக
மம - எனக்கு
ப்ரதாஸ்யந்தி ந - கொடுக்கமாட்டார்கள்.
ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா
அஸ்மின் - இந்த
முஹூர்தே - முகூர்த்தத்திலேயே
மம - எனது
விக்ரமம் - சக்தியை
த்ரக்ஷ்யந்தி - கண்ணாரப் பார்க்கப் போகிறார்கள்.

नाकाशमुत्पत्तिष्यन्ति सर्वभूतानि लक्ष्मण ।

मम चापगुणोन्मुक्तर्बाणजालीर्निरन्तरम् ॥

நாகாஸ முத்திஷ்யந்தி ஸர்வபூதாநி லக்ஷ்மண
மம சாப குணோன்முகத்தை பாணஜாலரை நிரந்தரம் ॥

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'
மம - எனது

65

சாபகுணோன்முகத்தை - நாண்கயிறுவின்று வெளிவந்த
பாணஜாலை - பாணவரீஷங்களால்,
நிரந்தரம் - இடைவெளியில்லாது செய்யப்பட்ட
ஸர்வ பூதாநி - ஆகாசத்தில்
உத்தபதிஷ்யந்தி ந - பிறாணிகளிலெவையுளும்,
பறக்கப் போகிறதில்லை.

अदितं मम नाराधिर्वस्तुनान्मुगद्विजम् ।

समाकुलममयादं जगत् पश्यद्य लक्ष्मण ॥

அதிதம் மம நாராசைர் த்வஸ்த ப்ராந்த ம்ருகத்விஜம் ।
ஸமாகுல மமர்யாதம் ஜகத் பஸ்யாத்ய லக்ஷ்மண ॥ 68

ஆர்ய - 'நற்குணம் படைத்த
லக்ஷ்மணா'
ஜகத் - உலகை
மம நாராசை: - எனது நாராசமெனும் பாணங்களால்
அதிதம் - படைக்கப்பட்டதாய்,
த்வஸ்த ப்ராந்த - மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் மயங்கி மண்ணில்
ம்ருகத்விஜம் - விழுந்தவைகளாகவும்
ஸமாகுலம் - நிலைகுலைந்து
அமர்யாதம் - தடுமாறிக் கிடப்பதாயும்,
பஸ்ய - நோ பார்க்க.

आकर्णपूर्णरिषुभिर्जिवलोकं दुरावरैः ।

करिष्ये मैथिलीहेतोरपिशाचमराक्षसम् ॥

ஆகர்ண பூர்ணரிக்ஷுபிர் ஜீவலோகம் துராவரைய: ।
கரிஷ்யே மைதிலீஹேதோரபிஸாசமராக்ஷஸம் ॥ 87

மைதிலீஹேதோ: - 'ஜானகியின் நிமித்தம்
ஆகர்ண பூர்ணை: - கர்ணபரியந்தமிழுந்துவிடப்பட்டவைகளும்,
துராவரை - எவராலும் தகையமுடியாதவைகளுமான
இஷுபி: - பாணங்களால்
ஜீவலோகம் - மானிட உலகை
அபிஸாசம் - பிறர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பவர்களின்
பூண்டற்றதாயும்,
அராக்ஷஸம் - ராக்ஷஸப் பூண்டற்றதாயும்
கரிஷ்யே - நான் செய்யப் போகிறேன்.

मम रोषप्रयुक्तानां सायकानां बलं सुराः ।

द्रक्ष्यन्त्यथ विमुक्तानामति दुरातिगमिनाम् ॥

மம ரோஷ ப்ரயுக்தநாம் ஸாயகாநாம் பலம் ஸுரா: ।
த்ரஷ்யந்த்யத்ய விமுக்தாநாமதி துராதி காமிநாம் ॥ 88

ஸுரர்: - தேவர்கள்
அத்ய - இப்பொழுது
மம - எனது
ரோஷப் பரபுத்தாநாம் - சினம் மேலிட்ட
அதி துராதி காமிநாம் - வெகுதூரமும் வெகுவேகமும் செல்ல

விழுத்தாநாம் - போடப்பட்ட
ஸாயகாநாம் - பாணங்களின்
பலம் - சக்தியை
தீரகூய்ந்தி - பார்க்கப்போகிறார்கள்.

नैव देवा न देतेया न पिशाचा न राक्षसाः ।

भव्यन्ति मम क्रोधात् त्रैलोक्ये विष्णुशिते ॥

நைவ தேவா ந தைதேயா ந பிஷாசா ந ராக்ஷஸா: ॥
பவிய்ஷந்தி மம க்ரோதாத் த்ரைலோக்யே விப்ரணாஸிதே ॥

69

மம - எனது
க்ரோதாத் - கோபத்தால்
த்ரைலோக்ய - மூவுலகமும்
விப்ரணாஸிதே - நாசமடையும்பொழுது
தேவா: - தேவர்கள்
ந பவிய்ஷந்தி - இருக்கமாட்டார்கள்.
தைதேயா: - அசுரர்களும்
ந - இருக்க மாட்டார்கள்.
பிஷாசா: - பிசாசர்களும்
ந - இருக்க மாட்டார்கள்.
ராக்ஷஸா: ஏவ - அரக்கர்களும்
ந - இருக்க மாட்டார்கள்.

देवदानव्यक्षाणां लोका ये रक्षसामपि ।

बहुधा न भवविष्यन्ति बाणीधैः शक्तीकृताः ॥

தேவதானவயக்ஷாணாம் லோகோ யே ரக்ஷஸாமபி ।
பஹுதா ந பவிய்ஷந்தி பாணைளகை: ஸகலீக்ருதா: ॥

70

தேவ தானவ யக்ஷாணாம் - தேவர்களுடையவும், அசுரர்களுடையவும்,
ரக்ஷஸாம் அபி - அரக்கர்களுடையவும்
லோகா: - உலகங்கள்
யே - எவைகளோ அவைகள்
பாணைளகை: - பாணவீரங்களால்
பஹுதா - பல்படியால்

ஆரண்ய காண்டம் - அனுபந்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

ஸகலீக்ருதா: - துகளாய் பிளப்பண்டவைகளாய்
ந பவிய்ஷந்தி - இருக்கப் போகிறதில்லை.

निर्मयादनिर्मांलोकान् करिष्याम्यद्य सायकैः ।

हृत्वा मृता वा सौमित्रे न दास्यन्ति ममेवराः ॥

நிர்மயாதானிமா்லோகான் கரிஷ்யாம்யத்ய ஸாயகை: ।

ஹ்ருதாம் ம்ருதாம் வா ஸௌமித்ரே ந தாஸ்யந்தி மமேஸ்வரா: ॥

71

ஹ்ருதாம் - 'லக்ஷணா'
ம்ருதாம் - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டு
விட்டாளென்பதையாவது
ம்ருதாம் வா - கொல்லப்பட்டு விட்டாளென்பதையாவது
மம - எனக்கு
ஈஸ்வரா: - தேவர்கள்
தாஸ்யந்தி ந - அறிவிக்கப் போகிறதில்லை.
அத்ய - இப்பொழுதே
ஸாயகை: - பாணங்களால்
இமான் - இந்த
லோகான் - உலகங்களை
நிர்மயாதாத் - நிலைகுலைந்தவைகளாய்
கரிஷ்யாமி - நிச்யப்போகிறேன்.

तथास्मा हि विदेही न दास्यन्ति यदि प्रियाम् ।

नाशयामि जगत् सर्वं त्रैलोक्यं सद्यश्चरम् ॥

ததாஸுபாம் ஹி வைதேஹிம் ந தாஸ்யந்தி யதி ப்ரியாம் ।

நாஸயாமி ஜகத் ஸர்வம் த்ரைலோக்யம் ஸத்யாசரம் ॥

72

ப்ரியாம் - 'காதலியாகிய
வைதேஹிம் - ஜானகியை
ததாஸுபாம் ஹி - எல்லாப் பிரகாரத்திலும்
முன்போலிருக்கின்றவளாகவே,
ந தாஸ்யந்தி யதி - கொண்டுவந்து சேர்த்துவிட்டமலிருக்கின்றார்கள்
என்கிற பசுத்தில்
ஸசராசரம் - அசைபொருள் அசையாப் பொருளடங்கிய,
ஜகத் சர்வம் - உலகங்களெல்லாமுமாகிய
த்ரைலோக்யம் - மூவுலகையும்
நாஸயாமி - இப்பவே அழிக்கின்றேன்.

इत्युक्त्वा रोषमात्रो रामो निष्पीडय कायिकम् ।

शरमादाय संदीप्तं घोरमाशीविषोपमम् ॥

இத்யுத்த்வா ரோஷதாம்ராக்ஷ: ராமோ நிஷ்பீடிய கார்க்கம் ।

ஸரமாதாய ஸந்தீப்தம் கோரமஸிவிஷோபமம் ॥

73

संदधे धनुषि श्रीमान् रामः परपुरुषजः ।

युगान्ताग्निरिव क्रुद्ध इदं यवनमश्ववीत् ॥

ஸந்ததே தறுஷி ஸ்ரீமாண் ராம: பரபுரஞ்ஜய: ।

யுகாந்தாக்நிரிவ க்ருத்த இதம் வசனம்பரவீத் ॥

ஸ்ரீமாண் - ஸ்ரீமானும்
பரபுரஞ்ஜய: - பிறர்கொட்டத்தையடக்குபவருமான
ராம: - ஸ்ரீராமர்
யுகாந்தாக்நி: - ஊழித்தி
இவ - போல்
க்ருத்த: - சினங்கொண்டவராய்
ரோஷதாம்ராக்ஷ: - கோபத்தால் சிவந்த கண்ணற்றவராகி
இதி - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு,
கார்முகம் - வில்லை
நிஷ்பீட்ய - வளைத்து,
ஆஸரீவிஷோபமம் - சூப்பத்தை நிகர்த்து
கோரம் - பயங்கரமாய்
ஸந்திப்தம் - ஜ்வலிக்கும்
ஸாரம் - பாணத்தை
ஆதாய - அடுத்த,
தறுஷி - வில்லில்
ஸந்ததே - தொடுத்தார்.
ராம: - ஸ்ரீராமர்
இதம் - பின்வரும்
வசனம் - சொல்லையும்
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

यथा जरा यथा मृत्युर्यथा कालो यथा विधिः ।

नित्यं न प्रतिह्वयन्त्ये सर्वमृतेषु लक्ष्मण ॥

यथाहं शोषसंयुक्तो न निराशोऽस्मि सर्वथा ॥

யதா ஜரா யதா ம்ருத்யுர் யதா காலோ யதா விதி: ।

நித்யம் ந ப்ரதிஹந்யந்தே ஸர்வமூதேஷு லக்ஷ்மண ॥

ததாஹம் க்ரோதஸம்புக்தோ ந நிவாஸ்யோஸ்யி ஸர்வதா ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணர்
ஸர்வபூதேஷு - எல்லாப் பிராணிகள் விஷயத்திலும்
யதா - எப்படி
ஜரா - மூப்பும்,
யதா - எப்படி

74

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

3609

ம்ருத்யு: - மரணமும்,
யதா - எப்படி,
கால: - பாபங்களின் பயனாய் விளையும்விஷ்டமும்,
யதா - எப்படி,
விதி: - தர்மத்தின் பயனாய் விளையும் பாக்க்யமும்,
நித்யம் - எப்பொழுதும்
ப்ரதிஹந்யந்தே ந - தவிரக்க முடியாதவைகளோ,
ததா - அவ்வண்ணமே
க்ரோத ஸம்புக்த: - சினங்கொண்டிருக்கும்
அஸம் - நான்
ஸர்வதா - எப்படியும்
நிவாஸ்ய: ந - யாவராலும் தடுக்கமுடியாதவனாக
அஸமி - இருக்கிறேன்.

पुरे मे चारुदीपनिन्दिता दिशन्ति सीता यदि नाद्य शयितुम् ।

सदैवशयनंमनुष्यपन्नं जगत् सशैलं परिवर्तयाम्यहम् ॥

புரேவ மே சாருததீ மநிந்திதாம் திசுநதி ஸீதாம் யதி நாத்ய மைதிலிம் ।

ஸதேவசந்நர்வமநுஷ்யபந்நகம் ஜகத் ஸஸைலம்பரிவர்தயாம்யஹம் ॥

அத்ய - இப்பொழுது
மைதிலிம் - ஜனகர்களாகிய
சைலம் - சீதையை
புரா இவ - முன்போலவே
சாருததீம் - புன்னகையுடையவளாயும்
அநிந்திதாம் - தோஷரவிரதையாயும்
மே - என்னிடம்
ந திசுநதி யதி - கொண்டுநீந்து விடுகின்றார்களில்லையென்றால்
ஜகத் - உலகை
ஸதேவ கந்நர்வ - தேவர்கள், கந்நர்வர்கள், மானிடர்கள்,
மநுஷ்ய பந்நகம் - பன்னகர்கள் இவர்களோடும்
ஸஸைலம் - பர்வதங்களோடும்
அஹம் - நான்
பரிவர்தயாமி - தலைமேழாய்த்தடுமாற அடித்துவிடுவேன்.

இத்யங்கே ஸ்ரீமத் ராமாயண வால்மீகீயே ஆதிசாய்யே
சுதர்யம்ஸதி ஸுதரஸ்கிஸ்யாம் ஸம்ஸரிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
ராமக்ரோதோ தாம் சது: ஷஷ்டதம: ஸர்க: ॥

75

பஞ்ச ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 65

तप्यमानं तथा रामं सीताहरणकशितम् ।

लोकानामभवे युक्तं संवर्तकमिवानलम् ॥

தப்யமானம் ததா ராமம் ஸீதாஹரண கர்ஸிதம் ।

லோகாநாமபவே யுக்தம் ஸம்வர்தகமிவானலம் ॥

वीक्षमाणं धनुः सज्यं निःशसन्तं यक्षद्विजः ।

रन्ध्रकामे पश्यं वक्ष्यं वक्ष्यन्ती यथा ॥

வீக்ஷமாணம் தநுஸ்ஸஜ்யம் திஸ்ஸவஸந்தம் முஹ: ।

ஹந்த் காமம் பஸும் குத்ரம் தக்ஷக்ரதௌ யதா ॥

दधुकामं जगत् सर्वं युगान्ते तु यथा हम् ॥

தத்துகாமம் ஜகத் ஸர்வம் யுகாந்தே து யதா ஹாம் ॥

अष्टपूर्वं संक्रुद्धं दृष्ट्वा रामं तु लक्ष्मणः ।

अबवीक्षाअलिर्विक्रयं मुखेन परिशुष्यता ॥

அத்ருஷ்டபூர்வம் ஸங்க்ருத்தம் த்ருஷ்ட்வா ராமம் து லக்ஷ்மண: ।

அப்ரவீத் ப்ராஞ்ஜலி: வாக்யம் முகேந பரிஸூஷ்யதா ॥

ராமம் - முராமரை

ஸீதாஹரண கர்ஸிதம்: - சீதை கானாமற்போனதில் உள்ளகலங்கி

தப்யமானம் - தபித்துக் கொண்டிருக்கிறவராகவும்,

ததா - அப்படியே

ஸம்வர்தகம் - ஊழி

அநலம் இவ - நிலைப்போலாக

லோகாநாம் - உலகங்கள்

அபவே - இல்லாதாக்குவதில்

யுக்தம் - தீர்மானித்து விட்டவராகவும்,

ஸஜ்யம் - நாணுற்றப்பட்ட

ஸஜ்யம் - தனுரை

வீக்ஷமாணம் - பார்த்து

முஹ: - முஹ: - விட்டுவிட்டு

திஸ்ஸவஸந்தம் - பெருமூச்செறிந்து கொண்டிருக்கிறவராகவும்,

தக்ஷக்ரதௌ - தக்ஷப்பிரஜாபதியின் யாகத்தில்

பஸும் - யாகப்பசுவை

ஹந்துகாமம் - அழிக்கத் தீர்மானித்து

க்ருத்ரம் - சினங்கொண்டிருந்த

குத்ரம் - சிவபெருமானை

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

3611

யதா - போலிருப்பவராகவும்,

யுகாந்தே - பிரளயகாலத்தில்

ஜகத் - உலகம்

ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும்

தத்துகாமம் - தகிக்கத்தலைப்பட்ட

ஹரம் - மகாதேவரை

யதாது - போலிருப்பவரும்,

ராமம் து - லோகாபிராமராகும் அவரையே

ஸங்க்ருத்தம் - அளவும்ஞ்சி சினங்கொண்டவராய்-

அத்ருஷ்ட பூர்வம் - இதுவரைவில் இப்படி எப்பொழுதும்

லக்ஷ்மண: - இருந்திராதவராகவும்

த்ருஷ்ட்வா - லக்ஷ்மணர்

பரிஸூஷ்யதா - அறிந்து,

முகேந - வாட்டமுற்ற

ப்ராஞ்ஜலி: - முகத்தோடு

வாக்யம் - அஞ்சலிஹஸ்தராசி

அப்ரவீத் - பின்வருஞ் சொல்லை

மொழிந்தார்,

पुरा भूत्वा मृदुदन्तः सर्वभूतहिते रतः ।

न कोपयशमापन्नः प्रकृतिं ह्यनुमर्हसि ॥

புரா பூத்வா ம்ருதுத் தாந்த: ஸர்வபூத ஹிதே ரத: ।

நக்ரோதவஸமாபந்ந: ப்ரக்ருதிம் ஹாதும்ஹஸி ॥

புரா - இதற்குமுன்

தாந்த: - திதேந்திரியராய்

ம்ருது: - தண்ணீர்புகடையவராய்

ஸர்வபூத ஹிதே - சலப்பிராணிகளுக்கும் நன்மை விளைவிப்பதில்

ரத: - ஊக்கமுடையவராகவும்

பூத்வா - இருந்துவிட்டு,

க்ரோத வஸம் - கோபத்தில் ஈடுபட்டு

ஆபந்ந: - மெய்மறந்தவராய்

ப்ரக்ருதிம் - பிறவி நற்குணத்ததை

ஹாதும் - துறக்க

அர்ஹஸி ந - தேவார்திருவுளம் பற்றலாகாது.

चन्द्रे लक्ष्मीः प्रभा सूर्ये गतिर्वायौ मुवि क्षमा ।

एतच्च नियतं सर्वं त्वयि चानुग्रहं यशः ॥

சந்த்ரே லக்ஷ்மி: ப்ரபா ஸூரியே, கதிர்வாயௌ முவி க்ஷமா ।

ஏதச்ச நியதம் ஸர்வம் த்வயி சானுத்தம் யஸ: ॥

சந்திரே	- சந்திரனிடத்தில்
லக்ஷ்மி:	- திருவும்,
ஸூர்யே	- சூர்யனிடத்தில்
ப்ரபா	- ஒளியும்,
வாயுஎ	- வாயுவினிடத்தில்
கதி:	- எங்கும் வியாபித்திருந்தலும்,
புவி	- பூமியில்
சுமாம	- பொறுமையும்,
ஏதத்	- மேற்கண்ட
ஸர்வம் ச	- ஒவ்வொன்றும்
அருத்தமம்	- ஒப்புயர்வின்றி
யஸ:	- யாவராலும் கொண்டாடப்படும் கீர்த்தியும்
த்வயி	- தேவரீரிடத்தில்
நியதம்	- குடி கொண்டிருக்கிறது.

एकस्य नापराधेन लोकान् हन्तुं त्वमर्हसि ।

अन्यद्वामि राजेन्द्र निदानं सर्वसम्पदाम् ॥

ஏகஸ்ய நாபராதேந லோகான் ஹந்தும் த்வமர்ஹஸி ।
அன்யந் ததாமி ராஜேந்த்ர நிதானம் ஸர்வ ஸம்பதாம் ॥

ஏகஸ்ய	- ஒருவனுடைய
அபராதேந	- அபசாரத்தால்
லோகான்	- உலகங்களை
ஹந்தும்	- அழிக்க
த்வம்	- தேவரீர்
அஹஸி ந	- திருவுளம் பற்றக்கூடாது.
ராஜேந்த்ர	- சக்கிரவர்த்தியாரே
அன்யத்	- இதன்றி
ஸர்வ ஸம்பதாம்	- சகல காரிய சித்திகளுக்கும்
நிதானம்	- எதற்கும் மேற்பட்டதை
வதாமி	- விண்ணப்பம் செய்கிறேன்.

धर्मं जयति नाधर्मः कदाचिदपि चोभयोः ।

सीता पतिव्रता लक्ष्मीर्न नाशं वै गमिष्यति ॥

தர்மே ஜயதி நாதர்ம: கதாசித் அபி சோபயோ: ।

ஸீதா பதிவ்ரதா லக்ஷ்மி: ந நாஸம் வை கமிஷ்யதி ॥

உபயோ: ச	- 'இருவர்களில்
தர்மே	- தருமத்தில் நிலைபெற்றிருப்பவன் விஷயத்தில்
அதர்ம:	- அதர்மமானது
கதாசித் அபி	- ஒருபொழுதும்

ந ஜயதி	- தலைக்காட்டாது.
பதிவ்ரதா	- கணவனையே தெய்வமாகக்கொண்ட
லக்ஷ்மி:	- லக்ஷ்மியர்கும்
ஸீதா	- சீதாப்பிராட்டியார்
நாஸம்	- துன்பத்தை
கமிஷ்யதி ந வை	- அடையவே மாட்டாள்.

ननु जानामि कस्याय भग्नः साम्रिको स्यः ।

केन वा कस्य वा हेतोः सायुधः सपरिच्छदः ॥

நநு ஜானாமி கஸ்யாய பக்ந: ஸாங்க்ராமிகோ ச்ய: ।

கேந வா கஸ்ய வா ஹேதோ: ஸபயுத: ஸபரிச்சத: ॥

அயம்	- 'இந்த
ஸாயுத:	- ஆயுதங்களோடு இருக்கிறது
ஸபரிச்சத:	- பரிகரங்களோடும் இருக்கிறதுமான
ஸாங்க்ராமிக:	- போர்
ரத:	- ரதமானது
கஸ்ய து	- யாருடையதென்றும்
கஸ்ய ஹேதோ: வா	- எந்த உத்தேசத்தால்
கேந	- எவனால்
பக்ந: வா	- முறிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதை
ந ஜானாமி	- நான் அறிகிலேன்.

युरुरेनिष्ठतथाय सित्तो रुधिरबिन्दुभिः ।

देशो निर्वृतसंग्रामः सुघोरः पार्थिवात्मज ॥ २

குர நேமிஷுததாஸ்யம் சித்தோ ருதிர பிந்துபி: ।

தேஸோ நிர்வ்ருத்த ஸங்க்ராம: ஸு-கோர: பார்திவாத்மஜ ॥

பார்திவாத்மஜ:	- 'கோமகனே
அயம்	- இந்த
தேஸ:	- பிரதேசமானது
குரநேமிஷுத:	- குளம்புகளுடையவும், சக்கிரங்களுடையவும், அடிச்சுவடுடையதாயிருக்கிறது.

ருதிர பிந்துபி:	- ரத்தத்துளிகளால்.
ஸு-கோர:	- மிகப்பயங்கரமாய்
ஸித்த:	- நனென்றது கிடக்கிறது.
ச	- அதனால்

நிர்வ்ருத்த ஸங்க்ராம:- போர் நடந்த இடமாகிறது.

एकस्य तु विमर्दोऽय न ह्ययोर्वदता वर ।

न हि ब्रूत हि पश्यामि बलस्य महतः पदम् ॥

ஏகஸ்ய து விமர்தோயம் ந த்வயோர் வததாம் வர ।
நஹி வ்ருத்தம் ஹி பஸ்யாமி பலஸ்ய மஹத: பதம் ॥

வததாம் - விதிவிதிப்பவர்களில்
வர - உத்தமரே
அயம் விமர்த: - இந்த அழிவானது
ஏகஸ்ய து - ஒருதரத்தானதே
த்வயோ: - இருதரத்தானுடையதாய்
ந - ஆகாது.
ஹி - ஏனெனில்
மஹத: - பெரும்
பலஸ்ய - சைவத்தினுடைய
பதம் - அடிச்சுவடை.
வ்ருத்தம் ஹி - இதற்குமுன் இருந்ததாகவும்
ந பஸ்யாமி - நான் எண்ணவில்லை.

नकस्य तु कृते लोकान् विनाशयितुमर्हसि ।

युक्तदण्डा हि मृदव: प्रशान्ता वसुधाधिपा: ॥
நைகஸ்ய து க்ருதே லோகான் விநாஸயிது மர்ஹஸி ।
யுக்த தண்டா ஹி ம்ருதவ: ப்ராஸந்தா வஸுதாதிபா: ॥

வஸுதாதிபா: - மன்னர்கள்
ம்ருதவ: - சினத்திற்கிடங்கொடாதவர்களாய்
ப்ராஸந்தா: - மனதைச் சிதறவிடாதவர்களாய்
யுக்த தண்டா: - குற்றங்களுக்குத்தக்க தண்டனைகளை
விதிக்கின்றவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

ஹி - ஆனதால்
ஏகஸ்ய க்ருதே - ஒருவன் காரணமாய்
லோகான்து - உலகங்களையெல்லாம்
விநாஸயிதும் - அழிக்க
அர்ஹஸி ந - தேவரீர் திருவுளம் பற்றலாகாது.

सदा त्वं सर्वभूतानां शरण्यः परमा गतिः ।

கோ நு தாஸ்யாஸி தை சாஸு ம்ந்யை சாசவ ॥

ஸதா த்வம் ஸர்வபூதானம் ஸர்ண்ய: பரமா கதி: ।
கோ நு தாரப்ரணாஸம் தே ஸாது மன்யேத ராகவ ॥
ஸதா - 'எக்காலத்திலும்
ஸர்வ பூதாநாம் - எல்லாப் பிராணிகளுக்கும்
பரமா - வேண்டியவைகளை அளிக்கவல்ல
கதி: - புகுமிடமும்
ஸர்ண்ய: - அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு
'களைக்கண்ணரகிரவரும்' ★

11

12

13

ஆரண்ய காண்டம் - அனுபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

த்வம் - தேவரீர்
ராகவ - ஸ்ரீராம!
தே - தேவரீரது
தாரப்ரணாஸம் - மனையாட்டி காணாமல் போயிருப்பதை
ஸாது - நியாயமாய்
க: நு - எவன்தான்
மன்யேத - நினைப்பான்?

*அநாவது ஏரணாகதி செய்தவர்களின் மனக்குறைகளை ஒழிக்கிறவரும்

सरितः सागराः शैला देवगन्धर्वदानवाः ।

नालं ते विप्रियं कर्तुं दीक्षितस्यैव साधवः ॥

ஸரித: ஸாகரா: ஸைலா தேவகந்தர்வ தானவா: ।
நாலம் தே விப்ரியம் கர்தும் தீக்ஷிதஸ்யேவ ஸாதவ: ॥

தீக்ஷிதஸ்ய - 'வெணுடைய முன்னோர்களு்த்யோதிஷ்டோமம்
முதலிய மகாயகங்களைச் செய்திருக்கிறார்களோ
அப்படிப்பட்டவராகிய

தே இவ - தேவரீருக்கும்
விப்ரியம் - அபசாரத்தை
கர்தும் - செய்ய
ஸரித: - நதிகளும்,
ஸாகரா: - கடல்களும்,
ஸைலா: - மலைகளும்,
தேவ கந்தர்வ தானவா: - தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் தானவர்களும்
ஸாதவ: - அதர்மங்களுக்குப் பயப்படுகிறவர்களும்
அலம் ந - உடன்பட மாட்டார்கள்.

येन राजन् हता सीता तमन्वेषितुमर्हसि ।

மேத்விதீயோ த்நுஷ்ணி: சஹய: பரமவிபி: ॥

யேந ராஜன் ஹருதா ஸீதா தமன்வேஷிதுமர்ஹஸி ।
மத்விதீயோ தநுஷ்பாணி: ஸஹாயை: ப்ரமர்ஷிபி: ॥

ராஜன் - 'நாதரே
யேந - எவனொருவனாலு
ஸீதா - தோப்பிராட்டியார்
ஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டிருக்கிறாளோ,
தம் - அவளை
தநுஷ்பாணி: - கோதண்டபாணியாய்
ஸஹாயை: - இது விஷயத்திலுதவி புரியும்
ப்ரமர்ஷிபி: - முனிவர் பெருமான்களைக்கொண்டும்

15

மத்தவிதிய: - என்னையும் துணையாகக் கொண்டும்
அவ்வேவலிதம். - தேடிக்கண்டுபிடிக்க
அர்ஹஸி - தேவாரீர் நிச்சயிக்க வேண்டும்.

समुद्रं च विचेष्ट्यामः पर्वताश्च वनानि च ।

गुहाश्च विविधा घोरा नदीः पयवनानि च ॥

ஸமுத்ரம் ச விசேஷ்யாம: பர்வதாம்ஸ்ச வநாநி ச ।

குஹஸ்ச விவிதா கோரா நதி: பத்மவநாநி ச ॥

ஸமுத்ரம் ச - 'சமுத்திரத்தையும்,
பர்வதாம்ஸ்ச - மலைகளையும்,
வநாநி ச - காடுகளையும்,
விவிதா: - பல
கோரா: - இருளடர்ந்த
குஹா: ச - குகைகளையும்,
நதி: - நதிகளையும்,
பத்மவநாநி ச - தாமரை ஓடைகளையும்
விசேஷ்யாம: - நாம் தேடித்திரிவோம்.

देवगन्धर्वलोकाश्च विचेष्ट्यामः समाहिताः ।

यावन्नाधिगमिष्यामस्तव भार्यापहारिणम् ॥

தேவகந்தர்வ லோகாம்ஸ்ச விசேஷ்யாம: ஸமாஹிதா: ।

யாவன்னாதி கமிஷ்யாமஸ்தவ பார்யாபஹாரிணம் ॥

தவ - தேவாரீரது
பார்யாபஹாரிணம் - மனைவியைத் திருடிப் போனவனை
அதி கமிஷ்யாம: - நாம் கண்டுபிடிக்காதிருக்கும் வரையிலும்
ந யாவத்
ஸமாஹிதா: - மனத்தளர்ச்சிக்கிடங்கொடாதவர்களாய்
தேவ கந்தர்வ - தேவ லோகங்களையும், கந்தர்வ
லோகான்ச - லோகங்களையும் கூட
விசேஷ்யாம: - தேடிப் பார்ப்போம்.

न चेत् साम्ना प्रदास्यन्ति पत्नीं ते त्रिदशेश्वराः ।

कोसलेन्द्र ततः पश्चात् प्राप्तकालं करिष्यसि ॥

ந சேத் ஸாம்நா பாதாஸ்யந்தி பத்னீம் தே த்ரிதஸேஸ்வரா: ॥

கோஸலேந்தர் தத: பஸ்சாத ப்ராபதகாலம் கரிஷ்யஸி ॥

தே - 'தேவாரீரது
பத்னீம் - பத்னியை
த்ரிதஸேஸ்வரா: - தேவோத்தமர்கள்
ஸாம்நா - நல்லபடியாக

16

17

18

ப்ரதாஸ்யந்தி ந - கொணர்ந்து கொடாதிருக்கின்றார்கள்
சேத் - என்றால்
தத: பஸ்சாத் - அதன் பின்னர்
கோஸலேந்தர் - கோஸலதேசமன்னா
ப்ராபதகாலம் - அக்காலத்திற்கேற்ற தொழிலை
கரிஷ்யஸி - தேவாரீர் புரியலாம்.

शीलेन साम्ना विनयेन सीतां नयेन न प्राप्स्यसि चेन्नरेन्द्र ।

ततः समुत्सादय हेमपुङ्गवं हेन्द्रवज्रप्रतिमः शरीरवः ॥

ஸ்லீலேந ஸாம்நா விநயேன சீதாம்

நயேந ந ப்ராப்ஸ்யஸி சேந்நரேந்தர் !

ததஸ்ஸமுத்ஸாதய ஹேம புங்கவ்

மஹேந்தர் வஜ்ரப்ரதிம: ஸரேளகை: ॥

நரேந்தர் - 'புருஷோத்தமர]

ஸீதாம் - சீதையை

ஸ்லீவேந - நல்லபடியாக

ஸாம்நா - நல்ல வார்த்தையாலும்

விநயேன - மரியாதையையும்

நயேந - தர்ம விதிப் பிரகாரமாகவும்

ப்ராப்ஸ்யஸி ந சேத் - தேவாரீர் பெறாதுபோனால்

தத: - அதன்மேல்

மஹேந்தர் வஜ்ர - இந்நிரனது வஜ்ராயுத்தை நிகுத்த

ப்ரதிம: -

ஹேம புங்கை: - பொன்முனைகளுந்

ஸரேளகை: - பாணவரீஷங்களால்

ஸமுத்ஸாதய - தலைகீழாய்த் தடுமாறச் செய்யும்.

19

நித்யான்ஷே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
எதுமிப்போதி ஸுஹஸிசபயம் ஸந்த்ரிக்ஷயாம் ஆரண்ய காண்டே
க்ரோதஸம்ஹார ப்ராந்ததா நாம பஞ்சவக்ஷஸம்: ஸர்க: ॥

ஷட் ஷஷ்டிதம: ஸர்க: - 68

तं तथा शोकसंतप्तं विलपन्तमनाथवत् ।
मोहेन महताविष्टं परिधूनमचेतसम् ॥
தம் ததா ஸோகஸந்தப்தம் விலபந்தமநாதவத் ।
மோஹேந மஹதாவிஷ்டம் பரித்யூனம் அசேதஸம் ॥

ततः सीमित्रिराज्ञस्य मुहूर्तादिव लक्ष्मणः ।

रामं संबोधयामास धरणी चामिषीक्यन् ॥

தத: ஸௌமித்ரிராஸ்வாமாஸ முஹூர்தாதிவ லக்ஷ்மண: ।

ராமம் ஸம்போதயாமாஸ சரணௌ சாமிபீடயன் ॥

ஸௌமித்ரி: - சுமித்ரா தேவியின் புதல்வராகிய

லக்ஷ்மண:

ததா - அப்படியாய்

ஸோகஸந்தப்தம் - சோகத்தால் தபித்துக்கொண்டிருந்தவரும்

அநாதவத் - திறமையற்றவர்போல்

விலபந்தம் - புலம்பிக்கொண்டிருந்தவரும்

மஹதா - அளவுகடந்த

மோஹேந - அன்பினதிகையத்தால்

ஆவிஷ்டம் - பற்றிப்பட்டவராய்

அசேதனம் - அறிவிழந்து

பரித்யூனம் - வருத்தமுறுபவருமான

தம் ராமம் - அந்த ஸ்ரீராமரை

முஹூர்தாத் இவ - சற்றுநேரம்

ஆஸ்வாஸ்ய - நல்வார்த்தை சொல்லித் தேற்றி

தத: - அதன்பின்னர்

சரணௌ - திருவடிகளை

அபிபீடயன் ச - பிடித்துக்கொண்ட வண்ணமே

ஸம்போதயாமாஸ - பின்வருமாறு விவரமாய் விளக்கினார்.

महता तपसा राम महता चापि कर्मणा ।

राज्ञा दशरथेनासि लब्धोऽमृतमिवामरैः ॥

மஹதா தபஸா ராம மஹதா சாபி கர்மணா ।

ராஜா தஸரதேநாஸி லப்தேஸம்ருதமிவாமரை: ॥

ராம - ஸ்ரீராம!

தஸரதேந - தஸரத

ராஜா - சக்ரவர்த்தியாரால்

அமரை: - தேவர்களால்

2

அம்ருதம்

- அமிருதமானது

இவ

- அடையப்பட்டது எப்படியோ அப்படியே

மஹதா

- கடுமையான

தபஸா

- காய்க்லேசத்தாலும்

மஹதா

- சிறந்த

கர்மணா அபி

- புண்யகிருத்யங்களின் பயனாலும்

லப்த: அஸி

- தேவரீர் அடையப்பட்டார்.

तव चैव गुणिविस्तृत्यद्वियोगान्महीपतिः ।

राजा देवत्वमाप्नो भरतस्य यथा श्रुतम् ॥

தவ சைவ குணை: பத்தவியோகாஸ்மஹிபதி: ।

ராஜா தேவத்வமபந்நோ பரதஸ்ய யதா ஸ்ருதம் ॥

பரதஸ்ய

- 'பரதனுக்கு

யதா

- உள்ளபடி

ஸ்ருதம் ச

- தெரிந்த விஷயம் இது.

தவ

- தேவரீரது

குணை: ஏவ

- குணங்களைக் கொண்ட

பத்த:

- பேரன்பு வைத்திருந்த

மஹிபதி:

- உலகாளும்

ராஜா

- சக்கிரவர்த்தியார்

தவத்வியோகாத்

- தேவரீரை விட்டுப் பிரிந்தமையால்

தேவத்வம்

- ஸ்வர்க்கவாஸியாகி விடுதலை

ஆபந்ந:

- அடைந்தார்.

यदि दुःखमिदं प्राप्तं ककुत्स्थ न सह्यसे ।

प्राकृतचाल्यसत्यस्य इतरः कः सह्यसे ॥

யதி துக்கமிதம் ப்ராப்தம் காகுத்ஸ்த ந ஸஹிஷ்யஸே ।

ப்ராக்ருதஸ்சால்பஸத்த்வஸ்ச இதர: க: ஸஹிஷ்யதே ॥

காகுத்ஸ்த

- 'ஸ்ரீராம!

ப்ராப்தம்

- விதிப்பயனாய் விளைந்தன்

இதம்

- இந்த

துக்கம்

- கஷ்டத்தை

ந் ஸஹிஷ்யஸே யதி

- தேவரீர் சகிக்காதிருக்கின்றீர் ரென்றால்

இதர:

- வேறு சாதாரணமானவனும்

ப்ராக்ருத:

- கற்றறிவில்லாதவனும்

அல்ப ஸத்த்வ: ச

- அல்ப பலமுள்ளவனுமான

க: ச

- எவன்தான்

ஸஹிஷ்யதி

- சகிப்பான்?

4

5

3

दुःखितो हि भवौलोकांस्तेजसा यदि ध्वयते ।

आताः प्रजा नरव्याघ्र क्व नु यास्यन्ति निर्वृतिम् ॥

துக்கிதோ ஹி பவாந் லோகான் தேஜஸா யதி தக்ஷயதே ।

ஆதா: ப்ராஜா நரவ்யாக்ர க்வநு யாஸ்யந்தி நிர்வ்ருதிம் ॥

பவாந்ஹி - தேவாரே
தூக்கித: - மனவேதனையால் மெய்மறந்தவராய்
லோகான் - பிரஜைகளை
தேஜஸா - ஆற்றலால்
தக்ஷயதே யதி - துன்புறுத்துகிறீர் என்றால்
நர வ்யாக்ர - புருஷோத்தம!
ஆந்தா: - துன்பப்படும்
ப்ராஜா: - பிரஜைகள்
நிர்வ்ருதிம் - துன்பங்களின் நிவிர்த்தியை
க்ஷநு யாஸ்யந்தி - எவ்விடம் அடையப் போகின்றார்கள்?

लोकस्वभाव एवैष ययातिर्नहुवात्मजः ।

गवश्चकेण साहोव्ययपतत्स तप: स्पृष्ट ॥

லோகஸ்வபாவ ஏவையதிர் நஹுஷாத்மஜ: ।

கதஸ் சாக்ரேண ஸாஹோவ்யமபதத்தம: ஸ்ப்ருஸன் ॥

ஏஷ: - இது
லோகஸ்வபாவ: ஏவ - லோகஜனங்களுக்குச் சாதாரணமாய்ச்
சம்பவிக்கிறதுதான்.
நஹுஷாத்மஜ: - நகுஷனின் புதல்வராகிய
ஸ: யயாதி: - அந்த யயாதி என்பவர்
ஸாக்ரேண - இந்திரனோடு
ஸாஹோவ்யம் - தேவபதவியை
கத: - அடைந்து
தம: - *செய்யத்தக்காத பிழை
ஸ்ப்ருஸன் - பற்றியவராய் (ஒன்றை)
அபதத் - மானிட உலகிற்கு வந்துசேர்ந்தார்.

*அதாவது உலகில் உத்தமன் யாரென இந்நிரன் அவனா? வினாவ, அதற்கு அகங்காந்ததால்
நான்நான் என்று சொல்லிய குற்றமாகிற இதை

महर्षी यो वसिष्ठस्तु यः पितुर्नः पुरोहितः ।

अह्ना पुत्रशतं जज्ञे तथियास्य पुनर्हतम् ॥

மஹர்ஷிர் யோ வஸிஷ்டஸ்து ய: பிதூர் ந: புரோஹித: ।

அன்ஹா புத்ரஸதம் ஜஜ்னே ததைவாஸ்ய புனர்ஹதம் ॥

பிது: - தந்தைக்கும்
ந:து - நமக்கும்
புரோஹித: - குலகுரு
ய: - எவரோ அந்த
வஸிஷ்ட: - வஸிஷ்ட பகவான்
புத்ரஸதம் - நூறு புதல்வர்களை
ஜஜ்னே - பெற்றார். (ஆர்ஷம்)
அஸ்ய - இந்த நூற்றுக்கு
அன்ஹா - ஒரேநாளில்
ஹதம் - மரணமுண்டானது.
மஹர்ஷி: - மகரிஷி
ய: - எவரோ அந்த இவர்
புன் - அப்படியாகியும்
ததாவ - முன்போலவே இருந்தனர். (அதாவது மன
வேதனைப்படாதிருந்தனர்.)

य च ये जगता माता देवी लोकमस्कुता ।

अस्याद्य चलनं भूमेर्ह्येत कोसलेखर ॥

யா சேயம் ஜகதாம் மாதா தேவீ லோகமஸ்குதா ।

அஸ்யாஸ்ச சலனம் பூமேர் த்ருஸ்யதே கோஸலேஸ்வர ॥

ஸத்ய ஸம்ஸுரய - *பிரஜைகளுக்கு ஹிதமே புரிகிறதென்றும்
சத்தியம் குடி கொண்டிருக்கப் பெற்ற ஆத்மாவே!
யா - எவள்
ஜகத: - உலகத்திற்கு
மாதா - தாயும்
லோக நமஸ்குதா - பிரஜைகளால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவளுமாகிய
இயம் ச - இவள்தான்
தேவீ - பூமகள்.
அஸ்யா: பூமே: ச - இந்த பூமகளுக்குக் கூட
சலனம் - புகம்பம்
த்ருஸ்யதே - ஏற்படுகிறது.

यौ धर्मा जगता नेत्रे यत्र सर्व प्रतिष्ठितम् ।

आदित्यचन्द्री ग्रहणमभ्युपेती महाबली ॥

யௌ தர்மௌ ஜகதாம் நேத்ரே யத்ர ஸர்வம் ப்ரதிஸ்திதம் ।

ஆதித்யசந்த்ரௌ க்ரஹணமப்யுபேதௌ மஹாபலௌ ॥

யௌ - 'எவர்கள்
தர்மௌ - தர்மாத்மாக்களோ,
ஜகதாம் - உலகங்களுக்கு

दुःखितो हि भवौल्लोकांस्तेजसा यदि धस्यते ।

आर्ताः प्रजा नरव्याघ्र क्व नु यार्स्यन्ति निर्वृतिम् ॥

துக்கிதோ ஹி பவாந் லோகான் தேஜஸா யதி தக்ஷயதே ।

ஆர்தா: ப்ராஜா நரவ்யாக்ர க்வநு யாஸ்யந்தி நிர்வ்ருதிம் ॥

பவாந்ஹி	- 'தேவரீரே
துக்கித:	- மனவேதனையால் மெய்மறந்தவராய்
லோகான்	- பிரஜைகளை
தேஜஸா	- ஆற்றலால்
தக்ஷயதே யதி	- துன்புறுத்துகிறீர் என்றால்
நர வ்யாக்ர	- புருஷோத்தம!
ஆர்தா:	- துன்பப்படும்
ப்ராஜா:	- பிரஜைகள்
நிர்வ்ருதிம்	- துன்பங்களின் நிவிர்த்தியை
க்வநு யாஸ்யந்தி	- எவனிடம் அடையப் போகின்றார்கள்?

लोकस्वभाव एवैष ययातिर्नृषात्मजः ।

गतश्चक्षेत्रेण सालोच्यमपतत्स तपः स्थानं ॥

லோகஸ்வபாவ ஏவையதிர் நஹுஷாத்தமஜ: ।

கதப் ராக்ரேண ஸாலோக்யமபதத்தம: ஸ்ப்ருஸந் ॥

ஏஷ:	- 'இது
லோகஸ்வபாவ:	ஏவ - லோக ஜனங்களுக்குச் சாதாரணமாய்ச் சம்பவிக்கிறதுதான்.
நஹுஷாத்தமஜ:	- நகுஷ்னின் புதல்வராகிய
ஸ: யயாதி:	- அந்த யயாதி என்பவர்
ராக்ரேண	- இந்நிரனோடு
ஸாலோக்யம்	- தேவபதவியை
கத:	- அடைந்து
தம:	- *செய்யத்தக்காத பிழை
ஸ்ப்ருஸந்	- பற்றியவராய் (ஒன்றை)
அபதத்	- மானிட உலகிற்கு வந்துசேர்ந்தார்.

*அதாவது உலகில் உத்தமன் யாரென இந்நிலை அவரை வினாவ, அதற்கு அகங்காரத்தால் நான்தான் என்று சொல்லிய குற்றமாகிற் இதை

महर्षिर्वा यसिष्ठस्तु यः पितुर्नः पुरोहितः ।

अज्ञा पुत्रशतं जज्ञे तथैवास्य पुनर्हतम् ॥

மஹர்ஷிர் யோ வஸிஷ்டஸ்து ய: பிதூர் ந: புரோஹித: ।

அன்ஹா புத்ரஸதம் ஜஜ்னே ததையாஸ்ய புனர்ஹதம் ॥

பிது:	- 'தந்தைக்கும்
ந:து	- நமக்கும்
புரோஹித:	- குலகுரு
ய:	- எவரோ அந்த
வஸிஷ்ட:	- வஸிஷ்ட பகவான்
புத்ரஸதம்	- நூறு புதல்வர்களை
ஜஜ்னே	- பெற்றார். (ஆர்ஷும்)
அஸ்ய	- இந்த நூற்றுவருக்கும்
அன்ஹா	- ஒரேநாளில்
ஹதம்	- மரணமுண்டானது.
மஹர்ஷி:	- மகரிஷி
ய:	- எவரோ அந்த இவர்
புன:	- அப்படி யாகியும்
ததா ஏவ	- முன்போலவே இருந்தனர். (அதாவது மன வேதனைப்படாதிருந்தனர்.)

या चेयं जगतां माता देवी लोकमसृक्ता ।

अस्याश्च चलनं भूमेर्द्वयते कोसलेश्वर ॥

யா சேயம் ஜகதாம் மாதா தேவீ லோகநமஸ்க்ருதா ।

அஸ்யாஸ்ச சலனம் பூமேர் த்ருப்யதே கோஸலேஸ்வர ॥

ஸ்த்ய ஸம்ப்ரய	- 'பிரஜைகளுக்கு ஹிதமே புரிகிறதென்றும் சத்தியம் குடி கொண்டிருக்கப் பெற்ற ஆத்மாவே
யா	- எவள்
ஜகத:	- உலகத்திற்கு
மாதா	- தாயும்
லோக நமஸ்க்ருதா	- பிரஜைகளால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவளுமாகிய
இயம் ச	- இவள்தான்
தேவீ	- பூமகள்.
அஸ்யா: பூமே: ச	- இந்த பூமகளுக்கும் கூட
சலனம்	- புகும்பம்
த்ருப்யதே	- ஏற்படுகிறது.

यो धर्मा जगतां नेत्रे यत्र सर्वं प्रतिष्ठितम् ।

आदित्यचन्द्रा ग्रहणमभ्युपेता महाबली ॥

யொள தர்மொள ஜகதாம் நேத்ரே யத்ர ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டிதம் ।

ஆதித்யசந்த்ரொள க்ரஹணமப்யுபேதொள மஹாபலொள ॥

யொள	- 'எவர்கள்
தர்மொள	- தர்மாத்மாக்களோ,
ஜகதாம்	- உலகங்களுக்கு

நேத்ரௌ	- இரு கண்களாக விளங்குகிறார்களோ,
யத்ர	- எவ்விதத்தில்
ஸர்வம்	- உலக வாழ்வு எல்லாம்
ப்ரதிஷ்டம்	- குறுகொண்டிருக்கிறதோ அந்த
மஹாபலௌ	- மகா சக்திவான்களாகிய
ஆதித்ய சந்த்ரௌ	- சூரியனும் சந்திரனும்
க்ரஹணம்	- ராகுவினால் பிடிபடுதலை
அப்யுபேதௌ	- அனுபவிக்கின்றார்கள்.

सुमहान्त्यपि भूतानि देवाश्च पुरस्वर्षम् ।

न दैवस्य प्रमुखन्ति सर्वभूतादि देहिनः ॥

ஸுமஹாந்த்யபி பூதாநி தேவாஸ்ச புருஷர்ஷபு ।

ந டைவஸ்ய ப்ரமுஞ்சந்தி ஸர்வ பூதாநி தேஹிந: ॥

புருஷர்ஷபு - 'புருஷோத்தம!

ஸுமஹாந்தி - மிகப்பெரிய

பூதாநி அபி - பிராணிகளும்

ஸர்வ பூதாநி தேஹிந: - எல்லாப் பிராணிகளிலும் நிறந்த மானிடர்களும்,

தேவா: ச - தேவர்களும்

டைவஸ்ய - விதிப்பயனை

ப்ரமுஞ்சந்தி ந - தவிரக்க முடியாது.

शक्रादिष्वपि देवेषु वर्तमाना नयानयी ।

श्रूयते नरशार्दूल न त्वं व्यथितुमर्हसि ॥

ஸக்ராதிஷ்வபி தேவேஷு வர்தமானௌ நயாநயௌ ।

ஸ்ருயதே நரஸாந்தூல ந த்வம் வ்யதிதமர்ஹஸி ॥

ஸக்ராதிஷு - 'இந்திரன் முதலிய

தேவேஷு அபி - தேவர்களிடத்திலும்

நயாநயௌ - சுகதுக்கமாகிற இரண்டும்

வர்தமானௌ - இருக்கிறதென்று

ஸ்ருயதே - கூறப்படுகின்றன.

நரஸாந்தூல - புருஷோத்தம!

த்வம் - தேவரீர்

வ்யதிதம் - துன்புறுவதற்கு

அர்ஹஸி ந - இடங்கொடுக்கலாகாது.

नष्टायामपि वैदेह्यां हतायामपि चानप ।

शौचितु नाहंसे वीर यथान्यः प्राकृतस्तथा ॥

நஷ்டாயாமபி வைதேஹ்யாம் ஹ்ருதாயாமபி சாநக ।

ஸோகிதம் நாஹஸே வீர யதா அன்ய: ப்ராசுருதஸ ததா ॥

அநக	- 'பரிசுத்த மூர்த்தி!
வைதேஹ்யாம்	- சீதாபிராட்டியார்
ஹ்ருதாயாம் அபி	- நிருடிக்கொண்டு போகப்பட்டே
நஷ்டாயாம் அபி	- காணப்படாமலிருக்கையில்
வீர	- சூரரோ
அன்ய:	- சாதாரண
ப்ராசுருத:	- கற்றறியாதவன்
யதா ததா ச	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
ஸோகிதம்	- மனவேதனைப்பட
ந அர்ஹஸே	- தேவரீர் இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

त्वानि न हि शोचन्ति सततं सत्यदर्शिनः ।

सुमहन्त्यपि कृच्छ्रेषु रामानिविण्णदर्शनाः ॥

த்வத்வானி ந ஹி ஶோசந்தி ஸததம் ஸத்ய தர்ஸிந: ।

ஸுமஹ்த்யஸ்பி க்ருசுத்ஸேஷு ராமாநிவிணண தர்ஸநா: ॥

ராம - 'ஸ்ரீராம!

ஸததம் - எக்காலத்திலும்

ஸத்ய தர்ஸிந: - பரமாத்ம ஞானிகளும்

அநிவிணண தர்ஸநா: - விதிப்பயனால் வந்த ஆபத்திலுக்கலில் மனம்

சலியாநிருக்க வேண்டுமென்பதை

அறிந்தவர்களான

த்வத்விதா: ஹி - தேவரீர் போன்றவர்கள் என்றால்

ஸுமஹத்ஸு - மிகக் கடுமையான

க்ருசுத்ஸேஷு அபி - ஆபத்துக்களிலும் கூட

ஸோசந்தி ந - மனத்தளர்ச்சியடைகின்றார்களில்லை.

सत्त्वतो हि नरश्रेष्ठ बुद्ध्या समनुविन्त्य ।

बुद्ध्या युक्ता महाप्राज्ञा विजानन्ति शुभाशुभे ॥

தத்த்வதோ ஹி நரஸர்வேஷ்ட புத்த்யா ஸமநுசிந்தய ।

புத்த்யா யுக்தா மஹாப்ராஞ்ஞா விஜாநந்தி ஸுபாஸுபே ॥

நரஸர்வேஷ்ட - 'புருஷோத்தம!

புத்த்யா - அறிவைக்கொண்டு

சிந்தய: - சிந்தவிடாமலே

ஸமநுசிந்தய - தீர்க்காலோசனை செய்வீராக!

மஹாப்ராஞ்ஞா: - மகாபுத்திமான்கள்

புத்த்யா யுக்தா: - ஹி - அறிவைச் சிறுவிடாமலிருக்கின்றவர்களாய்த்தான்

ஸுபா ஸுபே - செய்யத்தக்கதையும் செய்யத்தக்காததையும்

விஜாநந்தி - பகுத்தறிகின்றார்கள்.

अष्टाशुणदोषाणामश्रुतानां च कर्मणाम् ।

नान्तरेण क्रियां तेषां फलमिदं प्रवर्तते ॥

நேத்ரௌ	- இரு கண்களாக விளங்குகிறார்களோ,
யத்ர	- எவ்விரண்டில்
ஸர்வம்	- உலக வாமுஷ் எல்லாம்
ப்ரதிஷ்டம்	- குடிக்கொண்டிருக்கிறதோ அந்த
மஹாபலௌ	- மகாசக்திவான்களாகிய
ஆதித்ய சந்த்ரௌ	- சூரியனும் சந்திரனும்
க்ரஹணம்	- ராகுவினால் பிடிபடுதலை
அப்யுபேதௌ	- அனுபவிக்கின்றார்கள்.

सुमहान्त्यपि भूतानि देवाश्च पुष्कलम् ।

न देवस्य प्रमुखान्ति सर्वभूतानि देहिनः ॥

ஸுமஹாந்த்யபி பூதானி தேவாஸ்ச புஷுக்லம்	
ந தேவஸ்ய ப்ரமுக்ஸந்தி ஸர்வ பூதானி தேஹிந: ॥	11
புருஷுக்ஷப	- 'புருஷோத்தம'
ஸுமஹாந்தி	- மிகப்பெரிய
பூதானி அபி	- பிராணிகளும்
ஸர்வ பூதானி தேஹிந: - எல்லாப் பிராணிகளிலும் சிறந்த மானிடர்களும்,	
தேவா: ச	- தேவர்களும்
தேவஸ்ய	- விதிப்பயனை
ப்ரமுக்ஸந்தி ந	- தவிர்க்க முடியாது.

शक्रादिष्वपि देवेषु यत्तमानो नयानयो ।

श्रूयते नरशार्दूल न त्वं व्यथितुमर्हसि ॥

ஸக்ராதிஷ்வபி தேவேஷு வந்தமானௌ நயானயௌ	
ஸ்ருயதே நரஸார்தூல ந த்வம் வ்யதிதுமர்ஹஸி ॥	12
ஸக்ராதிஷு	- இந்திரன் முதலிய
தேவேஷு அபி	- தேவர்களிடத்திலும்
நயாநயௌ	- சுதூக்கமாகிற இரண்டும்
வந்தமானௌ	- இருக்கிறதென்று
ஸ்ருயதே	- கூறப்படுகின்றன.
நரஸார்தூல	- புருஷோத்தம!
த்வம்	- தேவரீர்
வ்யதிதும்	- துன்புறுவதற்கு
அர்ஹஸி ந	- இடங்கொடுக்கலாகாது.

नष्टायामपि वेदेह्या हतायामपि क्षान्तम् ।

शोचितुं नार्हसे वीर यथान्यः प्राकृतस्तथा ॥

நஷ்டாயாமபி வைதேஹ்யம் ஹருதாயாமபி க்ஷாந்தம் ।
ஸோசிதும் நார்ஹஸே வீர யதா அந்ய: ப்ராக்ருதஸ்ததா ॥

அநக்	- 'பரிசுத்த மூர்த்தி'
வைதேஹ்யம்	- சீதாபிராட்டியார்
நிருடிக் கொண்டு போகப்பட்டே	
நஷ்டாயாம் அபி	- காணப்படாமலிருக்கையில்
வீர	- சூரரோ
அந்ய:	- எதிராண்
ப்ராக்ருத:	- கற்றறியாதவன்
யதா ததா ச	- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
யோசிதும்	- மனவெதனைப்பட
ந அர்ஹஸே	- தேவரீர் இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

त्वक्षिणा न हि शोचन्ति सततं सत्यदर्शिनाः ।

सुमहत्स्वपि कृच्छ्रेषु रामानिविण्णदर्शनाः ॥

த்வக்ஷிதா ந ஹி ஸோசந்தி ஸததம் ஸத்ய தர்ஸிந: ।	
ஸுமஹத்ஸ்வபி க்ருக்ஷேஷு ராமாநிர்விண்ண தர்ஸநா: ॥	14
ராம	- பூரீராம்
ஸததம்	- எக்காலத்திலும்
ஸத்ய தர்ஸிந:	- பரமாத்ம ஞானிகளும்
அநிர்விண்ண தர்ஸநா:	- விதிப்பயனால் வந்த ஆபத்துக்களில் மனம் சலியாதிருக்க வேண்டுமென்பதை அறிந்தவர்களுமான
த்வத்விதா: ஹி	- தேவரீர் போன்றவர்கள் என்றால்
ஸுமஹத்ஸ்	- மிகக் கடுமையான
க்ருக்ஷேஷு அபி	- ஆபத்துக்களிலும் கூட
ஸோசந்தி ந	- மனத்தளர்ச்சியடைகின்றார்களில்லை.
सत्यतो हि नरश्रेष्ठ बुद्ध्या समनुविन्त्य ।	

बुद्ध्या युक्ता महाप्राज्ञा विजानन्ति शुमाशुमे ॥

தத்தவதோ ஹி நரஸ்ரேஷ்ட புத்த்யா ஸமுஷ்ரித்ய ।	
புத்த்யா யுக்தா மஹாப்ராக்ஞா விஜாநந்தி ஸுமாஸுமே ॥	15
நரஸ்ரேஷ்ட	- 'புருஷோத்தம'
புத்த்யா	- அறிவைக்கொண்டு
தத்தவத:	- சிதறவிடாமலே
ஸமுஷ்ரித்ய	- தீர்க்காவோசனை செய்வீராக!
மஹாப்ராக்ஞா:	- மகாபுத்திமான்கள்
புத்த்யா யுக்தா: ஹி	- அறிவைச் சிதறவிடாமலிருக்கின்றவர்களாய்த்தான்
ஸுமாஸுமே	- செய்யத்தக்கதையும் செய்யத்தகாததையும்
விஜாநந்தி	- பகுத்தறிவின்றார்கள்.

अष्टगुणदोषाणामश्रुतानि च कर्माणाम् ।

नान्तरेण क्रिया तेषां फलमिष्टं प्रवर्तते ॥

அந்ருஷ்ட குணதோஷாணமஸ்ப்ருதாதாம் ச கர்மணாம் ।

நாத்ரேண கரியம் தேனாம் பலயிஷ்டம் ப்ரவர்த்ததே ॥

அந்ருஷ்ட குண - நன்மை தீமைகளை பகுத்தறிப முடியாத

தோஷாணாம்

தேனாம்

அஸ்ப்ருதாதாம்

கர்மணாம்

கரியாம்

அந்தரேணது

இஷ்டம்

பலம்

ந ப்ரவர்த்ததே

அந்த

புல்லறிவுடனாகவுடைய

செயல்களுக்கு

பிரதிகாரத்தை

செய்யாவிடிலோ

மனோரதமாகிய

பிரயோஜனம்

உண்டாக மாட்டாது.

त्वमेव हि पुरा राम मामेव बहूशोऽन्वयाः ।

अनुशिष्याद्वि को नु त्वामपि साक्षाद्वहृषयति ॥

தவமேவ ஹி புரா ராம மமேவம் பஹு-ஸோன்வயஸா: ।

அநுஸரிஷ்யாத்வி கோ நு த்வாமபி ஸாக்ஷாத்வஹ்ரஸ்பதி: ॥

ராம

புரா

பஹு-ஸ:

ஏவம்

மாம் ஹி

த்வம் ஏவ

அன்வயஸா:

ஹி

த்வாம்

ச: நு

ஸாக்ஷாத்

ப்ருஹஸ்பதி: அபி

அநுஸரிஷ்யாத்

புரராம!

முன்னொருக்கால்

எத்தனையோதரம்

மேற்கண்டவாறு

அடியேனுக்கே

தேவாரீரே

உபதேசித்திருக்கின்றீர்.

அப்படியிருக்கின்றில்

தேவாரீருக்கு

எவ்வதான்

ஸாக்ஷாத்

பிரகஸ்பதியென்றாலும்

உபதேசிப்பீன்?

बुद्धिश्च ते महाप्राज्ञ देवैरपि दुरन्वया ।

शोकेनाभिप्रसृप्तं ते ज्ञानं संबोधयाम्यहम् ॥

புத்திஸ்ச தே மஹாப்ராஞ் தேனேவபி தூர்னவயா ।

ஸோகேநாபிப்ரஸு-ப்தம் தே ஜ்ஞனம் ஸம்போதயாம்யஹம் ॥

மஹாப்ராஞ்

தே

புத்தி: ச

தேவை: அபி

தூர்னவயா

தே

'ஸர்வ ஜ்ஞானி'யே

தேவாரீரது

மனோபாவமோ

தேவர்களாலுங்கூட

அறிப முடியாதது.

தேவாரீரது

17

பேர்பேரே

அபிபிரசங்கிதம்

ஞானம்

அநம்

ஸம்பேரக்யாம்

दिव्यं च मानुषं च त्वमात्मनश्च पराक्रमम् ।

इत्युक्तुमावाक्ष्य यतस्व द्विषतो वधे ॥

திவ்யம் ச மானுஷம் ச த்வமாத்தமஸ்ச பராக்கரம் ।

இத்யுக்துமாவுக்ஷ்ய யதஸ்வ த்விஷதஸம் வதே ॥

திவ்யங்கு வ்ருஷப -

தீவரீ

தேவாரீரது

திவ்யம் ச

மானுஷம் ச

பராக்கிரமம் ச

அவேஷ்ய

த்விஷதாம்

வதே

யதஸ்வ

இக்ஷவாகு குவர்த்தினமே!

தேவாரீ

தேவாரீரது

அமானுஷ்யமாய் விளங்குகிறதும்

மானிட-உலகிற்கு நன்மைபயக்குறிதாயுமிருக்கிற

பராக்கிரமத்தையே

திருவுளத்தில் கொண்டு

அபசாரப்பட்டவர்களுடைய

வதையில்

முயற்சிகொள்ளவேண்டும்.

विश्वं न सर्वयिनाशेन कृतेन पुरुषैश्चम् ।

सर्वं न रिपु पापं विज्ञास्योऽस्तुमर्हसि ॥

விஷ்வம் ந சர்வயினாஸேந க்ருதேந புருஷைஷ்ச ।

ஸர்வம் ந ரிபும் பாபம் விஜ்ஞாஸ்யோஸ்துமர்ஹஸி ॥

புருஷைஷ்ச

ஸர்வ விநாஸேந

க்ருதேந

தேவாரீருக்கு

என்ன பிரயோஜனம்;

தேவாரீ

பாபம்

அந்த

சத்துருவை மட்டும்

கண்டறிந்து,

வேரோடொழிக்க

திருவுளம் பற்ற வேண்டும்.

19

20

திருப்பரேஸ்வரே ப்ருத்த சாமாயணே வால்ஸீயே ஆதிதீவ்யே
எஜஸ்ஸீஸாதி ஸஹஸ்ரீகேபயம் ஸம்ஹிதபயம் ஆஸ்ய வஸந்தே
ஒள்கிதய ப்ரயோஜனம் நாம் ஷ்ட-ஷஷ்டதம்: ஸர்க: ॥

அத்ருஷ்ட குணதோஷாணாமஸ்குதாநாம் ச காமணாம் ।

நாந்தரேண க்ரியாம் தேஷாம் பலமிஷ்டம் ப்ரவர்த்ததே ॥ 16

அத்ருஷ்ட குண - 'நன்மை தீமைகளை பகுத்தறிய முடியாத

தோஷாணாம்

தேஷாம் - அந்த

அஸ்குதாநாம் - புல்லறிவாளர்களுடைய

காமணாம் - செயல்களுக்கு

க்ரியாம் - பிரதிகாரத்தை

அந்தரேணது - செய்யாவிடிலோ

இஷ்டம் - மனோரதமாகிய

பலம் - பிரயோஜனம்

நப்ரவர்த்ததே - உண்டாக மாட்டாது.

त्वमेव हि पुरा राम मामेव बहुशोऽन्वशाः ।

अनुशिष्याद्धि को नु त्वमपि साक्षाद्वहस्पतिः ॥

த்வமேவ ஹி புரா ராம மாமேவம் பஹுஸோன்வஸா: ।

அநுஸிஷ்யாத்தி கோ நு த்வமபி ஸாக்ஷாத்வஹஸ்பதி: ॥ 17

ராம - 'புராமை

புரா - முன்னொருக்கால்

பஹுஸ: - எத்தனையோதரம்

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு

மாம் ஹி - அடியேனுக்கே

த்வம் ஏவ - தேவாரே

அன்வஸா: - உபதேசித்திருக்கின்றீர்.

ஹி - அப்படியிருக்கையில்

த்வாம் - தேவாருக்கு

க: நு - எவன்தான்

ஸாக்ஷாத் - ஸாக்ஷாத்

ப்ருஹஸ்பதி: அபி - பிரகஸ்பதியென்றாலும்

அநுஸிஷ்யாத் - உபதேசிப்பன்?

बुद्धिश्च ते महाप्राज्ञ देवस्यि दुरन्वया ।

शौकेनाभिप्रयुप्तं ते ज्ञानं संवोदयाम्यहम् ॥

புத்திஸ்ச தே மஹாப்ராஞ் தேவைரபி துரன்வயா ।

ஸோகேநாபிப்ரஸுப்தம் தே ஞானம் ஸம்போதயாம்யஹம் ॥ 18

மஹாப்ராஞ் - 'ஸர்வ ஞானியே!

தே - தேவாரது

புத்தி: ச - மனோபாவமோ

தேவை: அபி - தேவர்களாலுங்கூட

துரன்வயா - அறிய முடியாதது.

தே - தேவாரது

அரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி ஆறாம் ஸர்க்கம்

ஸோகேந - துயரத்தால்

அபிப்ரஸுப்தம் - துயில்கொண்டிருக்கும்

ஞானம் - பரமாத்மவ்ருபத்தை

அஹம் - நான்

ஸம்போதயாமி - விண்ணப்பம் செய்கு கொள்கிறேன்.

दिव्यं च मानुषं च त्वमात्मनश्च पराक्रमम् ।

इश्वराकृष्टमावेक्ष्य यतस्व द्विषतां वधे ॥

திவ்யம் ச மானுஷம் ச த்வமாத்தமஸ்ச பராக்ரமம் ।

இஷ்டவாகு வ்ருஷ்பாவேக்ஷய யதஸ்வ த்விஷதாம் வதே ॥ 19

இஷ்வாகு வ்ருஷ்ப - இஷ்வாகு குலரத்தினமே!

த்வம் - தேவாரீர்

அஹம் - தேவாரீரது

திவ்யம் ச - அமானுஷ்யமாய் விளங்குகிறதும்

மர்ஷஸுயம் ச - மாஸிட உலகிற்கு தன்மை பயக்குகிறதாயிருக்கிற

பராக்கிரமம் ச - பராக்கிரமத்தையே

அவேக்ஷய - திருவுளத்தில் கொண்டு

த்விஷதாம் - அபசாரப்பட்டவர்களுடைய

வதே - வதையில்

யதஸ்வ - முயற்சிகொள்ள வேண்டும்.

किं ते सर्वविनाशेन कृतेन पुरस्चर्षा ।

तमेव त्वं सिपु पापं विज्ञायोद्धर्मुहंसि ॥

கிம் தே ஸர்வவிநாஸோந க்ருதேந புருஷர்ஷ்பா ।

தமேந துவம் ரிபும் பாபம் விஞாயோத்தர்மதுமஹஸி ॥ 20

புருஷர்ஷ்ப - 'புருஷோத்தம!

ஸர்வ விநாஸோந - எல்லோருக்கும் அழிவை விளைவிக்கின்றான

க்ருதேந - செயலால்

தே - தேவாருக்கு

என்ன பிரயோஜனம்;

கிம் - தேவாரீர்

த்வம் - அபசாரப்பட்ட

பாபம் - அந்த

ரிபும் ஏவ - சத்துருவை மட்டும்

விஞாய - கண்டறிந்து,

உத்தர்ஸுமி - வேரோடொழிக்க

அர்ஹஸி - திருவுளம் பற்ற வேண்டும்.'

இத்யார்கே ப்ரும்த் ராமயணே வால்மீகியே ஆதிசைவ்யே
சதுஸ்திம்ஸுதி ஸுதஸ்கிரகயாம் ஸம்ஹிதயாம் ஆரண்ய காண்டே
ஒளகித்ய ப்ரபோததம் நாம் ஷ்ட ஷ்டஷ்டதம்: ஸங்க: ॥

ஸப்த ஷஷ்டிதம் ஸர்க: - 67

पूर्वजोऽप्युक्तमात्रस्तु लक्ष्मणेन सुभाषितम् ।

सारग्राही महासारं प्रतिजग्राह राघवः ॥

பூர்வஜோ஽ப்யுக்த மாத்ரஸ்து லக்ஷ்மணோண ஸுபாஷிதம் ।

ஸாரக்ரஹி மஹாஸாரம் ப்ரதிஜக்ரஹ ராகவ: ॥

பூர்வஜ: - ஜ்யேஷ்டரும்

ஸாரக்ரஹி அபி - நுண்ணறிவாளருமான

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்

லக்ஷ்மணோ - லக்ஷ்மணரால்

ஸுபாஷிதம் - இனிமையாய்ச் சொல்லப்பட்டதை

உத்தமாத்ர: - செவிக்கொண்டதுமே

மஹாஸாரம் - மகத்தான ரகஸ்யத்தை

ப்ரதிஜக்ரஹ - திருவுளத்தில் பற்றினார்.

संनिगृह्य महाबाहुः प्रवृद्धं रोषमात्मनः ।

अशस्त्रं धनुर्विद्धं रामो लक्ष्मणसद्वीर्यम् ॥

ஸந்நிக்ருஹ்ய மஹா பாஹு: ப்ரவ்ருத்தம் ரோஷமாத்மன: ।

அஷஸ்த்ரம் தனுர்வித்தம் ராமோ லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ॥

மஹாபாஹு: - மகாபாகுவாகிய

ராம: - ஸ்ரீராமர்

ஆத்மன: - தனது

ப்ரவ்ருத்தம் - மகத்தான

கோபம் - கோபத்தை

ஸந்நிக்ருஹ்ய - முற்றிலும் ஒழித்து,

தித்ரம் - ஸர்வோத்திருஷ்டமாகிய

சுறு: - வில்லை

அவஷ்டப்ய - நானைக்கயற்றிவிட்டு

லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

किं करिष्यावहे वत्स क्व या गच्छाव लक्ष्मण ।

केनोपायेन पश्याव सीतामिति विचिन्तय ॥

கிம் கரிஷ்யாவஹே வத்ஸ க்வ வா கச்சாவ லக்ஷ்மண: ।

கேநோபாயேன பஸ்யாவ சீதாமிதி விசிந்தய ॥

வத்ஸ - 'குழந்தாய்'

கிம் கரிஷ்யாவஹே - 'எதை நாம் செய்வோம்'

1

2

3

க்வ வா - 'எங்கே

கச்சாவ - 'நாம் போவோம்?'

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'

கேந - 'எந்த

உபாயேன - 'உபாயத்தால்

ஸீதாம் - 'சீதையை

பஸ்யேயம் - 'நான் காண்பேன்?'

இதி - 'என்பதை

விசிந்தய - 'ஆலோசித்துச் சொல்.'

तं तथा परितापात् लक्ष्मणो राममब्रवीत् ॥

தம் ததா ப்ரிதாபாஹ்ம் லக்ஷ்மணோ ராமம்ப்ரவீத் ।

ததா - அப்படியாய்

ப்ரிதாபாஹ்ம் - ப்ரிதாபப்பட்டுக் கொண்டிருந்த

தம் ராமம் - 'அந்த ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து

லக்ஷ்மண: - 'லக்ஷ்மணர்

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு பதில் சொன்னார்.

इदं मे वारुणान त्वगन्वेयितुमर्हसि ।

सप्तरीश्वरिणः कीर्णं नानाद्रुमलतायुतम् ॥

இஃ மே வாருணான த்வகன்வேயிதுமர்ஹஸி ।

சப்தரீஸர்ஷரிண: கீர்ணம் நானாத்ருமலதா யுதம் ॥

பஹு:மி: - 'பல

ராக்ஷஸை: - 'அரக்கர்களால்

கீர்ணம் - 'நிறைந்துள்ளது,

நானாத்ருமலதா - 'பல மரங்களும் கொடிகளும் அடர்ந்துள்ளதுமாகிய

இதம் - 'இந்த

ஜனஸ்தாநம் ஏவ - 'ஜனஸ்தானத்தையே

அந்வேஷிதம் - 'தேடிப்பார்க்க

த்வம் - 'தேவரீர்

அர்ஹஸி - 'ஒப்புக்கொள்வீராக.

सन्तीह गिरिदुर्गाणि निर्दशः कन्दराणि च ।

गुहाश्च विविधा घोरा नानामृगणाकुलाः ॥

ஸந்தீஹ கிரிதுர்காணி நிர்தரா: கந்தராணி ச ।

குஹாஸ்ச விவிதா கோரா நநாம்ருக கணாகுலா: ॥

5

ஸுபத ஷஷ்டிதம் ஸர்க: - 67

पूर्वजोऽप्युत्तमात्रस्तु लक्ष्मणेन सुभाषितम् ।

सारग्राही महासारं प्रतिजग्राह राघवः ॥

பூர்வஜோஃப்யுத்த மாத்ரஸ்து லக்ஷ்மணேன ஸுபாஷிதம் ।

ஸாரக்ரஹீ மஹாஸாரம் ப்ரதிஜக்ரஹ ராகவ: ॥

பூர்வஜு: - த்யேஷ்டரும்

ஸாரக்ரஹீ அபி - நுண்ணறிவாளருமான

ராகவ: - ஸ்ரீராமர்

லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரால்

ஸுபாஷிதம் - இனிமையாய்ச் சொல்லப்பட்டதை

உத்தமாத்ர:து - செவிக்கொண்டதுமே

மஹாஸாரம் - மகத்தான ரகஸ்யத்தை

ப்ரதிஜக்ரஹ - நிகுவுளத்தில் பற்றினார்.

संनिगृह्य मह्यबाहुः प्रवृद्धं रोषमात्मनः ।

अवष्टभ्य धनुश्चित्रं रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥

ஸந்நிக்ருஹ்ய மஹா பாஹு: ப்ரவ்ருத்தம் ரோஷமாத்த்மன: ।

அவஷ்டப்ய தனுச்சித்ரம் ராமோ லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ॥

மஹாபாஹு: - மகப்பாருவாகிய

ராம: - ஸ்ரீராமர்

ஆத்மன: - தன்து

ப்ரவ்ருத்தம் - மகத்தான

கோபம் - கோபத்தை

ஸந்நிக்ருஹ்ய - முற்றிலும் ஒழித்து.

சித்ரம் - ஸர்வோத்திகுஷ்டமாகிய

தது: - வில்லை

அவஷ்டப்ய - நாணைக்கயற்றிவிட்டு

லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

किं करिष्यावहे वत्स क्व वा गच्छाव लक्ष्मण ।

केनोपायेन पश्याव सीतामिति विविच्य ॥

கிம் கரிஷ்யாவஹே வத்ஸ க்வ வா கச்சாவ லக்ஷ்மண ।

கேநோபாயேன பஸ்யாவ ஸீதாமிதி விசிந்தய ॥

வத்ஸ - குழந்தாய்!

கிம் கரிஷ்யாவஹே - 'எதை நாம் செய்வோம்'

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி ஏழாம் ஸர்க்கம்

க்வ வா - 'எங்கே

கச்சாவ - நாம் போவோம்?'

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா!

கேத - 'எந்த

உபாயேன - உபாயத்தால்

ஸீதாம் - சீதையை

பஸ்யேயம் - நான் காண்பேன்?'

இதி - என்பதை

விசிந்தய - ஆலோசித்துச் சொல்.

तं तथा परितापात् लक्ष्मणो राममब्रवीत् ॥

தம் ததா பரிதாபாத்ம் லக்ஷ்மணோ ராமம்ப்ரவீத் ।

ததா - அப்படியாய்

பரிதாபாத்ம் - பரிதாபப்பட்டுக் கொண்டிருந்த

தம் ராமம் - அந்த ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து

லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

அப்ரவீத் - பின்வருமாறு பதில் சொன்னார்.

इदमेव जनस्थानं त्वमन्वेषितुमर्हसि ।

पश्यसिदुभिः कीर्णं नानाद्रुमलतायुतम् ॥

இதமேவ ஜனஸ்தானம் த்வமந்வேஷிதும்ஹஸி ।

பச்யஸி பஹுபி: கீர்ணம் நாநாத்ருமலதா யுதம் ॥

பஹுபி: - 'பல

ரோஷஸ: - அரக்கர்களால்

கீர்ணம் - நிறைந்துள்ளதும்,

நாநாத்ரும லதாயுதம் - பல மரங்களும் கொடிகளும் அடர்ந்துள்ளதுமாகிய

இதம் - இந்த

ஜனஸ்தானம் ஏவ - ஜனஸ்தானத்தையே

அந்வேஷிதம் - 'தேடிப்பார்க்க

தவம் - தேவரீர்

அஹஸி - ஒப்புக்கொள்வீராக.

सन्दीह्य विविताणि निर्दराः कन्दराणि च ।

गुह्या विविधा घोरा नानामृगणाकुलाः ॥

ஸந்ஹிதா விவிதாணி நிர்தரா: கந்தராணி ச ।

குஹ்யா விவிதா கோரா நாநாம்ருக கணாகுலா: ॥

आवासाः किञ्चराणां च गन्धर्वमवनानि च ।

तानि युतो मया साधै समन्वेवितुमर्हसि ॥

ஆவாஸா: கின்னராணாம் ச கந்தர்வபவநாதி ச ।

தானி யுத்தோ மயா ஸார்தம் ஸமன்வேவிது மர்ஹஸி ॥

இலற	-	இவ்விடத்தில்
கிரிதுர்காணி	-	மலைகளில் புகழுடியாத இடங்களும்,
நிர்தரா:	-	சுனைகளும்,
கந்தராணி ச	-	குகைகளும்,
விவிதா:	-	பல
கோரா:	-	பயங்கரமான
நாநம் நருக கணாகுலா:	-	பலவகைதுஷ்டம் நருகங்களால் நிறைந்துள்ளதுமான
குஹா: ச	-	பள்ளத்தாக்குகளும்
கின்னராணாம்	-	கின்னரர்களுடைய
ஆவாஸா: ச	-	விடுகளும்
கந்தர்வ பவநாதி ச	-	கந்தர்வ மானிகைகளும்
ஸந்தி	-	இருக்கின்றன.
மயா ஸார்தம்	-	என்னோடு கூட
புக்த:	-	இருந்துகொண்டு
தானி	-	அவைகளை
அன்வேவிதும்	-	தேடிப்பார்க்க
த்வம்	-	தேவரீர்
அர்ஹஸி	-	இணங்க வேண்டும்.

6

त्वद्धिधा बुद्धिः संपन्ना महत्मानो नरर्यमाः ।

आपत्सु न प्रकम्पन्ते वायुयुगेरिवाचलाः ॥

த்வத்விதா புத்தி ஸம்பந்நா மஹாத்மானோ நரர்யமா: ।

ஆபத்ஸு ந ப்ரகம்பந்தே வாயுவேகைகரிவாச்சலா: ॥

நரர்யமா	-	'புருஷோத்தம!
புத்தி ஸம்பந்நா:	-	நல்லறிவு படைக்கப்பெற்ற
மஹாத்மான:	-	மகாத்மாகளாகிய
த்வத்விதா:	-	உம்மைப்போன்றவர்கள்
வாயுவேகை:	-	புயல் காற்றுகளாலும்
அச்சலா: இவ	-	மலைகள் போலவே
ஆபத்ஸு	-	ஆபத்துக் காலங்களில்
நப்ரகம்பந்தே	-	மனஞ்சலியாதிருக்கின்றார்கள்.

इत्युक्तस्तस्मिन् सर्वं विचचार सत्सखनः ।

कुक्षो रामः शरं घोरं संधाय धनुषि ध्रुम् ॥

இந்நயுத்தஸ்தத்வவளம் ஸர்வம் விச்சார ஸலக்ஷ்மணை: ।

சுருத்தோ ராம: ஸரம் ஸந்தாய தநுஷி ஷேரம் ॥

8

இதி	-	மேற்கண்டவாறு
உக்த:	-	சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றிய
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
க்ருத்த:	-	ஆத்திரத்துடனிருப்பவராய்
கோரம்	-	கொடிய
சூரம்	-	சூரிய
ஸரம்	-	பாணத்தை
தநுஷி	-	வில்லில்
ஸந்தாய	-	பூட்டிக்கொண்டு,
ஸலக்ஷ்மணை:	-	லக்ஷ்மணரோடு கூடவே
தத்	-	அந்த
வளம் ஸர்வம்	-	காடு முழுவதையும்
விச்சார	-	தேடித் திரிந்தார்.

ततः पर्यत्यूषां महामां हिजोतमम् ।

ददशं पीतेतं भूमि क्षतजादं जलपुष्पम् ॥

तं चक्षुः शिशुसूक्ष्मं रामो लक्ष्मणमब्रवीत् ॥

தத: பர்வத கூடாபம் மஹாபாகம் த்விஜோத்தமம் ।

ததாஸ ப்ரீதம் ப்ருமௌ ஷேதஜாத்ரம் ஜடாயுஷம் ॥

தம் த்ரபுஷா வா டிபிஸ்ருங்காபம் ராமோ லக்ஷ்மணமப்ரவீத் ॥

10

தத:	-	அவ்விடத்தில்
பர்வத கூடாபம்	-	மலைச்சிகரத்தை நிகர்த்தியிருக்கிறது
மஹாபாகம்	-	மகாபுஷ்யாத்மாவும்
த்விஜோத்தமம்	-	பசுபிகளிலுத்தமரும்
ப்ருமௌ	-	தளையில்
ஷேதஜாத்ரம்	-	உடம்பெல்லாம் ரத்தம் தோய்ந்து
பிதம்	-	விழுந்து கிடக்கிறதுமான
ஜடாயுஷம்	-	ஜடாயுசை
ததர்ஸ	-	பார்த்தார்.
கிரிஸ்ருங்காபம்	-	மலைச்சிகரத்தைப் போலிருக்கிற
தம்	-	அவரை
த்ருஷ்ட்வா	-	கண்முன்கண்டு
ராம:	-	ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணம்	-	லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	-	பின்வருமாறு சொன்னார்.

अनेन रीता वदेही भक्षिता नात्र संशयः ।

गृध्रस्यमिदं व्यक्तं खो भ्रमति कानने ॥

அநேந ஸீதா வைதேஹி பக்ஷிதா நாதர் ஸம்ஸய: ।

க்ருத்ர ரூப மிதம் வ்யக்தம் ரக்ஷோ ப்ரமதி கானேன ॥

வைதேஹி - 'விதேக மன்னரிள் புதல்வியான

ஸீதா

- சீதை

அநேந

- இதனால

பக்ஷிதா

- தின்றுவிடப்பட்டாள்.

அத்ர

- இதில்

ந ஸம்ஸய:

- சந்தேகமில்லை.

கானேன

- காட்டில்

வ்யக்தம்

- வெளிவேஷமாய்

க்ருத்ர ரூபம்

- கழுரு உருக்கொண்ட

இதம் ரக்ஷ:

- இந்த அரக்கன்,

ப்ரமதி

- தரையில் புரண்டு கொண்டிருக்கிறான்.

11

भक्षयित्वा विशालक्षीमास्ते सीतां यथासुखम् ।

एनं वधिष्ये दीप्तास्वीर्घोर्विर्वाणरजिह्वः ॥

பக்ஷயித்வா விசாலாக்ஷிமாஸ்தே ஸீதாம் யதாஸுகம் ।

ஏனம் வதிஷ்யே தீப்தாஸ்யைர் கோரோர்பாணரஜிஹ்வகை: ॥

விசாலாக்ஷம்

- 'தடங்கண்ணாளாகிய

ஸீதாம்

- சீதையை

பக்ஷயித்வா

- தின்றுவிட்டு,

யதாஸுகம்

- ஸ்வேசசையாய்

ஏஸ்தே

- விழுந்துகிடக்கிறது.

ஏனம்

- இதை

தீப்தாஸ்யை:

- தீவலிக்கும் முனைகளுடையதும்

கோரை:

- பயங்கரமான

அஜிஹ்வகை:

- குறி தப்பாது செல்ல வல்லவைகளுமான

பாணை:

- பாணங்களால்

வதிஷ்யே

- கொல்லப் போகிறேன்.

12

इत्युक्त्वाभ्यपतद्गृध्रं संधाय धनुषि क्षुरम् ।

शुद्धो रामः समुद्रान्तां खालयन्निव मेदिनीम् ॥

இத்யுக்த்வா அப்யபதத் க்ருத்ரம் ஸந்தாய தறுவி ஷூரம் ।

க்ருத்தோ ராமஸ் ஸமுத்ராத்ரத்ரம் சாலயந்திவ மேதிநீம் ॥

க்ருத்த:

- ஆத்திரத்துடனிருக்கும்

ராம:

- ஸ்ரீராமர்

இதி

- மேற்கண்டவாறு

உக்த்வா

- சொல்லிவிட்டு,

ஸமுத்ராத்ரம்

- சமுத்திரங்களை எல்லையாகவுடைய

13

மேதிநீம்

- நிலவுலகை

சாலயந் இவ

- கலக்கமுறச் செய்கிறவர்போலாகி

ஷூரம்

- கூரிய பாணத்தை

தறுவி

- வில்லில்

ஸந்தாய

- கெட்டியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு,

க்ருத்ரம்

- கழுதை

அப்யபதத்

- கிட்டினார்.

सं दीनं दीनया वाचा सपेनं रुचिरं वमन् ।

अव्यभासत पक्षी तु रामं दशस्थानजम् ॥

தம் தீநம் தீநயா வாசா ஸபேநம் ருதிரம் வமன் ।

அப்யபாஸத பக்ஷீ து ராமம் தசஸ்தாத்மஜம் ॥

தீத:

- அதிகஷ்டதசையிலிருக்கும்

பக்ஷ:

- கழுரு

ஸபேநம்

- நுரையோடுகூடிய

ருதிரம்

- ரத்தத்தை

வமன்

- கக்கிக்கொண்டு

தீநயர்

- வாய்திறந்து பேச முடியாது வெளிவருகிற

வாசா

- சொற்கொண்டு

தசஸ்தாத்மஜம்

- தசரதர் குமாரராகிய

தம்

- அந்த

ராமம்

- ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து

பக்ஷ:

- இச்சமயத்தில்

அப்யபாஸத

- பின்வருமாறு மொழிந்தது.

यानीयधिनियायुष्मन्नन्वेवसि महायने ।

सं देवी मम च प्राणा रावणोनीमयं हृतम् ॥

யானியதிநியாயுஷ்மந்நன்வேவஸி மஹாயனே ।

சன் தேவீ மம ச ப்ராணா ராவணேநோபயம் ஹ்ருதம் ॥

அருஞ்சீவி:

- 'சிரஞ்சீவி'

யாம்

- எவ்ளொருவனை

ப்ராணாவண

- பெருங்காணைத்தில்

ஹ்ருதம்

- மூலிகையை

இவ

- எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

அந்வேஷஸி

- தேடித் திரிகின்றோர்;

ஸா

- அந்த

தேவீ

- தேவியும்

மம

- எனது

ப்ராணா ச

- உயிரும்

14

15

உபயம் - ஆகிய அந்த இரண்டும்
 ராவணேந - ராவணனால்
 ஹ்ருதம் - கவரப்பட்டுவிட்டன.

त्वया विरहिता देवी लक्ष्मणेन च राघव ।

हियमाणा मया छटा रावणेन बलीयसा ॥

த்வயா விரஹிதா தேவீ லக்ஷ்மணேன ச ராகவ ।

ஹியமாணா மயா த்ருஷ்டா ராவணேன பலியஸா ॥

ராகவ - ஸ்ரீராம

த்வயா - உம்மையும்

ஹ்ருதமணேன ச - லக்ஷ்மணரையும்

விரஹிதா - விட்டுப் பிரிந்திருந்த

தேவீ - தேவியார்

மலியஸா - முரட்டான

ராவணேன - ராவணனால்

ஹ்ரியமாணா - தூக்கிக்கொண்டு போகப்படுகிறவளாய்

மயா - என்னால்

த்ருஷ்டா - காணப்பட்டாள்.

सीतामभ्यवपन्नोऽहं रावणश्च रणे मया ।

विध्वंसितस्थच्छत्रः पातितो धरणीतले ॥

ஸீதா மய்யவபந்நோஹம் ராவணஸ்ச ரணே மயா ।

வித்வஸிதஸ்தித சத்ர சத்ர: பாதிதோ தரணிதலே ॥

ஸீதாம் - நான்

அப்யவபந்ந: - சீதாப்பிராட்டியாரை

மய்யா - மீட்க முயன்றேன்.

ரணே - என்னால்

மய்யா - போரில்

ராவண: ச - ராவணனும்

வித்வஸித சத்ர: - ரதமும் குடையும் முறிக்கப்பட்டவளாய்

தரணிதலே - தரைமீல்

பாதித: - வீழ்த்தப்பட்டான்.

एतदस्य धनुर्मनमेते वास्य सारास्तथा ।

अयं तु सारथिस्तस्य मत्पथनिहतो युधि ॥

அதஸ்ய தனுர்பந்தமேதே சாஸ்ய மரணஸ்தத: ।

அயம் து ஸாரதிஸ்தஸ்ய மத்பதநிஹதோ யுதி ॥

அயமஸ்ய ரணே ஈம் பக்ஷ: ஸாங்க்ராமிகோ ரத: ॥

16

17

18

பக்ஷம் - 'முறிந்து கிடக்கிற

ஏதத் - இதோ இருக்கிற

தது: - வில்லு

அஸ்ய - இவனுடையது.

ஏதத் - இதோ இருக்கும்

ஸராவரம் - கல்சம்

அஸ்ய - இவனுடையது.

யுதி - போரில்

மத்பகசு நிஹத: - எனது சிறகுகளால் கொன்று வீழ்த்தப்பட்டுக்

கிடக்கும்

அயம்து - இவன்தான்

தஸ்ய ஸாரதி: - அவனது ஸாரதி.

ராம - ஸ்ரீராம

ரணே - போரில்

பக்ஷ: - உருவழிக்கப்பட்ட

அயம் - இதோ இருக்கும்

ஸாங்க்ராமிக: - போர்

ரத: - ரதம்

அஸ்ய - இவனுடையது.

सिंहान्तस्य मे पक्षी छित्वा खड्गैः रावणः ।

सीतामादाय वेदेहीमुत्पपात विहायसम् ॥

பயிர்ராந்தஸ்ய மே பக்ஷை சித்தவா கட்டேந ராவண: ।

ஸீதா மாதாய வைதேஹீ முத்பபாத விஹாயஸம் ॥

ராவண: - 'ராவணன்

பயிர்ராந்தஸ்ய - சொர்ந்துபோன

மே - எனது

பகெள - இரு சிறகுகளையும்

கட்டேந - கத்தியால்

சித்தவா - அறுத்துத் தள்ளிவிட்டு,

வைதேஹீம் - விதேக மன்னரின் புதல்வியாகிய

ஸீதாம் - ஸீதாப்பிராட்டியாரை

ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,

விஹாயஸம் - ஆகாயத்தில்

உத்பபாத - கிளம்பிச் சென்றான்.

19

20

பூர்வம்	- ஏற்கனவே
ரக்ஷஸா	- அரக்கனால்
நிலதம்	- குற்றவிராய் வீழ்த்தப்பட்டு கிடக்கும்
மாம்	- அடியேனை
ஹந்தம்	- கொல்ல
தவம்	- தேவரீர்
ந அர்ஹஸி	- திருவுளம் பற்றலாகாது.

रामस्तस्य तु विज्ञाय बाष्पपूर्णमुखस्तदा ।

द्विगुणीकृततापार्तः सीतासक्तं धियां कथाम् ॥

ராமஸ்தஸ்ய து விக்ருநய பாஷ்ப பூர்ண முகஸ்ததா ।

த்விருணீக்ருத தாபார்த: ஸீதாஸக்தாம் ப்ரியாம் கதாம் ॥

ராம:	- பூரீராமர்
ததா	- அப்பொழுது
தஸ்ய	- அதனது (ஜடாயுவின்)
ஸீதாஸக்தாம்	- ஸீதாப்ரியாட்டியாரிடமுள்ள பக்தியை நன்கு

ப்ரியாம்	- விளக்கிக் காட்டுகிறதும்
கதாம்	- பிரயோஜனமாயிருக்கிற
விக்ருநய து	- விண்ணப்பத்தை
த்விருணீக்ருத	- அறிந்துகொண்டு
தாபார்த:	- முன்னிலும்புருமடங்கு மனவேதனையால்
பாஷ்ப பூர்ணமுக:	- தபிக்கின்றவராய்
	- முகமெல்லாம் கண்ணீர் வடிக்கின்றவரானார்.

गुधराजं परिष्रज्य परित्यज्य सहस्रानुः ।

निपपातावशो भूमिं करोत सहस्रध्वजाः ॥

க்ருத்ர ராஜம் பரிஷ்வஜ்ய பரித்யஜ்ய மஹத்தநு: ।

நிபபாதாவஸோ பூமௌ ருரோத ஸஹஸக்ஷமண: ॥

மஹத்தநு:	- மகத்தானதனுரை
பரித்யஜ்ய	- கீழே விட்டுத்தெறித்துவிட்டு,
க்ருத்ர ராஜம்	- புள்ளரைரை
பரிஷ்வஜ்ய	- கட்டித்தழுவி,
அவஸ:	- மெய்மறந்தவராய்
ஸஹ லக்ஷமண:	- லக்ஷமணனோடுகூடவிருக்குமவர்
பூமௌ	- தரையில்
நிபபாத	- படுத்துவிட்டார்.
ருரோத	- வாய்விட்டுக் கதறினார்.

एकमेकायने दुर्गे निःशस्त्रं सुखं दुः ।

समीक्ष्य दुःखितो रामः सौमित्रिमिवप्रवीत ॥

21

22

ஏகமேகாயனே துர்கே நி:ஸ்வஸந்தம் முஹ முஹ: ।

ஸமீக்ஷ்ய துக்ஷிதோ ராம: ஸௌமித்ரி மிதம்ப்ரவீத ॥

ராம:	- பூரீராமர்
ஏகாயனே	- மனதை ஒருமைப்படுத்திய வேளையாகிற
துர்கே	- அந்த்யகால ஆபத்துத்தசையில்
ஏகம்	- உதவிபுரிபவரின்றி தனிமையாய்
முஹ: முஹ:	- அடிக்கடி
நி: ஸ்வஸந்தம்	- பெருமூச்செறிந்து கொண்டிருக்குமவரை
ஸமீக்ஷ்ய	- பார்த்து
துக்ஷித:	- துன்பம்மீதறப்பட்டவராய்
ஸௌமித்ரிம்	- லக்ஷமணரைப் பார்த்து
இதம்	- பின்வருமாறு
அப்ரவீத	- மொழிந்தார்.

राज्यादृशो वने वासः सीता नष्टा द्विजो हतः ।

कुक्षीयं समालक्ष्यनिर्दिहदपि पावकम् ॥

ராஜ்யாத ப்ரம்ஸோ வனே வாஸ: ஸீதா நஷ்டா த்விஜோ ஹத: ।

ஈத்ருஸீயம் மமாலக்ஷ்ய நிர்நஹேதபி பாவகம் ॥

ராஜ்யாத	- நாட்டிலிருந்து
ப்ரம்ஸ:	- பிரிவு ஏற்பட்டது.
வனே	- வனத்தில்
வாஸ:	- வாஸமேற்பட்டது.
ஸீதா	- சிதை
நஷ்டா	- காணாமல் போய்விட்டாள்.
த்விஜு:	- கழுஞ்
ஹத:	- கொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
ஈத்ருஸீ	- இப்படிப்பட்டதாகிய
இதம்	- இந்த
மம	- எனது
அலக்ஷம்:	- துரநிர்ஷ்டம்
பாவகம் அபி	- அக்னியையும்
நிர்நஹேத	- எரித்துவிடும்.

संपूर्णमपि चेदद्य प्रतरयं सहोदधिम् ।

सोऽपि नूनं समालक्ष्य विद्युत्स्रितां पतिः ॥

ஸம்பூர்ணமபி சேத்ய ப்ரதரேயம் மஹோததிம் ।

ஸோஃபி நூநம் மமாலக்ஷ்யா விஸூஷ்யேத் ஸரிதாம் பதி: ॥

அத்ய	- இப்பொழுது
ஸம்பூர்ணம்	- பூர்ணமாய் நிறைந்துள்ள

23

24

25

மஹோததம்	- பெருங்கடலை
ப்ரதரேயம் சேத்	- பற்றுவேனாகில்
ஸரிதாம் பதி:	- நதிகளுக்கு புகுமிடமாகும்
ஸ: அபி	- அதுவும்
மம்	- எனது
அலக்ஷ்யா அபி	- துரதிர்ஷ்டத்தினாலேயே
நூநம்	- நிச்சயமாய்
விஸாஷ்யேத்	- வற்றிப் போய்விடும்.

आस्यमायतरो लोके मतोऽस्मिन् सचनकरे ।

येनेयं महती प्राप्ता मया व्यसनवापरा ॥

நாஸ்த்யபாக்யதரோ லோகே மத்தோஃ ஸரிதாம் ஸசராரே ।

யேநேயம் மஹதீ ப்ராப்தா மயா வ்யஸநவாபரா ॥

அஸ்யின்	- 'இந்த
ஸ சராரே	- அசைப்பொருள் அசையப் பொருளடங்கிய
லோகே	- உலகில்
மத்த:	- என்னிலும்
அபாக்யதர:	- பாக்யவறிவுடன் ஒருவனும்
அஸ்தி ந	- இல்லை.
யேந	- ஆகையால்தான்
இயம்	- இந்த
மஹதீ	- பெரும்
வ்யஸந வாசுரா	- துயரமாகிற படுகுழியானது
மயா	- என்னால்
ப்ராப்தா	- அடையப்பட்டது.

अयं पितृवयस्यो मे गृधराजो जरास्थितः ।

शेते विनिहतो भूमी मम भाग्यविपर्ययात् ॥

அயம் பித்ருவயஸ்யோ மே க்ருத்ர ராஜோ ஜராந்தித: ।

ஸேதே விநிஹதோ பூமெள மம பாக்யவிபர்யயாத் ॥

அயம்	- 'இந்த
மே பித்ரு வயஸ்ய:	- எனது தந்தையின் தோழரும்
ஜராந்தித:	- முதுமைப் பருவத்தை அடைந்தவருமாகிய
க்ருத்ர ராஜ:	- புள்ளரசு
மம	- எனது
பாக்ய விபர்யயாத்	- துரதிர்ஷ்டத்தால்.
பூமெள	- தரையில்
விநிஹத:	- குற்றயிராய் அடிக்கப்பட்டதாய்
ஸேதே	- படுத்துக்கிடக்கிறது.

27

इत्येवमुक्त्वा बहुशो राघवः सहस्रमणः ।

जटायुषं च पश्यशं पितृसनेहं विदर्शयन् ॥

இத்யேவ முக்த்வா பஹுஸோ ராகவ: ஸஹஸக்ஷமண: ॥

ஜடாயுஷம் ச பஸ்பர்ஸ பித்ருஸநேஹம் வித்ர்ஸயன் ॥

ஸஹ லக்ஷமண:	- லக்ஷமணரோடிருந்த
ராகவ:	- ஸ்ரீராமர்
இதி ஏவம்	- மேற்கண்டவாரும்
பஹுஸ:	- இன்னும் பலவிதமாகவும்
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு,
பித்ரு ஸநேஹம்	- தந்தையினிடத்திலுள்ள பக்தியை
வித்ர்ஸயன் ச	- வெளியிட்டுக் காட்டிக்கொண்டே
ஜடாயுஷம்	- ஜடாயுவை
பஸ்பர்ஸ	- தடவிக்கொடுத்தார்.

पितृपक्षं कथिरावसितं स गृधराजं परिभ्य रामः ।

एव मैथिली प्राणसमा गतेषु विमुख्य वाचं निपात भूमी ॥

நிக்ருத்தபக்ஷம் ருதிராவஸித்தம்

ஸ க்ருத்ரராஜம் பரிப்ய ராம: ।

க்வ மைதிலீ ப்ராணஸமா கதேதி

விமுச்ய வாசம் நிபபாத பூமெள ॥

ராம:	- ஸ்ரீராமர்
நிக்ருத்த பக்ஷம்	- சிறகுகள் அறுக்கப்பட்டு
ருதிராவஸித்தம்	- ரத்தம் தோய்ந்துகிடக்கும்
நம் க்ருத்ர ராஜம்	- அந்தப் புள்ளரசை
பரிப்ய	- இறுகக் கட்டிக்கொண்டு,
ப்ராணஸமா	- 'உயிருக்கொப்பான
மைதிலீ	- ஜாளகி
க்வ கதா	- 'எங்கே போய்விட்டாள்?'
இதி	- 'என்று சொல்லிக்கொண்டே
பாஷ்பம்	- கண்ணீரை
விமுச்ய	- விடுந்து,
பூமெள	- தரையில்
நிபபாத	- விழுந்துவிட்டனர்.

இத்யாவஞ் பூமீத் ராமாயணே வால்கியே ஆதிவாயே
சுதர்ஸிம்ஸரி ஸுஹஸிக்ஷயம் ஸம்ஹிதவாசம் ஆரண்ய காண்டே
க்ருத்ராஜஸ்தம் தம ஸப்த ஷஷ்டதம்: ஸர்க: ॥

அஷ்ட ஷஷ்டதம்: ஸர்க: - 88

रामः संख्येय तं गृहं भुवि रोद्रेण पातितम् ।

सीमित्रि मित्रसंपन्नमिदं वधनमगवीत् ॥

ராம: ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய தம் க்ருத்ரம் புவி ரொத்ரேண பாதிதம் ।

ஸௌமித்ரிம் மித்ரஸம்பந்தமிதம் வசனம்பரவீத் ॥

ராம: - ஸ்ரீராமர்,

ரொத்ரேண - கொடியனால்

புவி - தரையில்

பாதிதம் - விழ்த்தப்பட்டு விடக்கின்றவரும்

மித்ரஸம்பந்தம் - தோழருக்கு உயிரைக் கொடுத்து உதவி

புரிந்தவருமான

தம் க்ருத்ரம் - அந்தக் கழுதை

ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய - கண்குளிரக் கடாக்கித்தருவி,

ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

இதம் - பின்வரும்

வசனம் - சொல்லை

அப்ரவீத் - மொழிந்தார்.

ममायं नूनमर्थेषु यतमानो विहङ्गमः ।

रखसेन हतः संख्ये प्राणास्त्यजति दुस्त्यजान् ॥

மமாயம் நூநமர்தேஷு யதமானோ விஹங்கம: ।

ராக்ஷஸேந ஹத: ஸங்க்யே ப்ராணாஸ்த்யஜதி துஸ்த்யஜான ॥

அயம் - இந்த

விஹங்கம: - கழுரு

மம் - எனது

அர்தேஷு - கைங்கர்யங்களில்

யதமான: - ஒருபட்ட மனமுற்றதாய்

ஸங்க்யே - போரில்

ராக்ஷஸேந - அரக்கனால்

ஹத: - குற்றவிராய்ப் புடைக்கப்பட்டதாய்

துஸ்த்யஜான - யாவருக்கும் விட மனம் வராததான

ப்ராணான்

நூநம் - இதோ

த்யஜதி - விடப்போகிறது.

अथमस्य शरीरेऽस्मिन्मात्रो लक्ष्मण विषये ।

कथा हि सरसीनीशं विद्वतः समुच्यते ॥

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

அயமஸ்ய ஸாரீரேஸ்யமின் ப்ராணோ லக்ஷ்மண வித்யதே ।

ததா ஹி ஸ்வரவீரவிநோஸ்யம் விக்லவ: ஸமுதீக்ஷதே ॥

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'

அஸ்ய - இதனுடைய

அஸ்யமின் - இந்த

ஸாரீரே - உடலில்

அயம் ப்ராண: - இந்த எல்லாம் ஒருங்கிய உயிர் ஒன்று மாத்திரம்

வித்யதே - இருக்கிறது.

ததா ஹி - ஆகையால்தான்

அயம் - இது

ஸ்வரவீர: - குரல் விழுந்து

விக்லவ: - கடுமாரற்றமுற்று

ஸமுதீக்ஷதே - விழித்து விழித்துப் பார்த்து.

जटायो यदि शकोषि वाक्यं व्याहरितु पुनः ।

सीतामाख्याहि मद्रं ते वधमाख्याहि चात्मनः ॥

ஜடாயோ யதி ஸகோஷி வாக்க்யம் வ்யாஹரிதம் புன: ।

ஸீதாமாக்யாஹி பத்ரம் தே வதமாக்யாஹி சாத்மன: ॥

ஜடாயோ - 'ஜடாயுவே'

புன: - இன்னும்

வாக்க்யம் - ஒரு சொல்லை

வ்யாஹரிதம் - வாய் திறந்து சொல்ல

ஸகோஷி யதி - நீர் முடிந்தவனாகில்

ஸீதாம் - சீதையைப் பற்றி

ஆக்ஷாஹி - விவரமாய் விளம்பு.

ஆத்மன: - உனது

வதம் ச - வதையைப் பற்றியும்

ஆக்ஷாஹி - விவரமாய்ச் சொல்லு.

தே பத்ரம் - உனக்கு தெய்வானுரகம் கிடைக்கும்.

किनिमितीऽहत् रावी रावणस्तस्य किं मया ।

अपराधं तु यं धृष्टा रावणेन कृता मिया ॥

கிம் நிமித்தோஹத் ராவீராவணஸ்தஸ்ய கிம் மயா ।

அபராதம் து யம் த்ருஷ்ட்வா ராவணேன ஹருதா ப்ரியா ॥

ராவண: - 'ராவணன்'

ஸீதாம் - சீதையை

கிம் நிமித்த: - என்ன உத்தேசமாய்

அஹரத் - திருடிச் சென்றான்?

தஸ்ய - அவனுக்கு

மயா	- என்னால்
கிம்	- நேர்ந்ததென்ன?
யம்	- எந்த
அப்ராதம்	- குற்றத்தை
த்ருஷ்ட்வா து	- கண்டுவிட்டதால்,
ராவணேன	- ராவணனால்
ப்ரியா	- காதலி
ஹ்ருதா	- திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாள்?

कथं तच्चन्द्रसंकाशं मुखमासीन्मनोहरम् ।

सीतया कानि चोक्तानि तस्मिन् काले द्विजोत्तम ॥

கதம் தச்சந்த்ரஸங்காஸம் முகமாஸிந் மனோஹரம் ।

ஸீதயா கானி சோக்தாநி தஸமிந் காலே த்விஜோத்தம ॥

த்விஜோத்தமா - 'புள்ளரேசு'

சந்த்ர ஸங்காஸம் - சந்திரனை நிகர்த்து

மனோஹரம் - மனதைக் கொள்ளுகொள்ளும்

தத் முகம் - அந்த முகம்

கதம் - எப்படி

ஆஸீத் - இருந்தது?

தஸமிந் - அந்த

காலே - காலத்தில்

ஸீதயா - சீதையால்

உக்தாநி ச - மொழியப்பட்ட சொற்கள்

கானி - எவை?

कथं वीर्यः कथं रूपः किंमां लस्य राक्षसः ।

क्व चास्य भवनं तात ब्रूहि मे परिपुष्टतः ॥

கதம் வீர்ய: கதம் ரூப: கிம் காமா ல ச ராக்ஷஸ: ।

க்வ சாஸ்ய பவனம் தாத ப்ருஹி மே பரிப்ருச்சத: ॥

தாத - 'அப்பனே'

ஸ: ராக்ஷஸ: - அந்த ராக்ஷஸன்

கதம் - எப்படிப்பட்ட

வீர்ய: - வீர்யமுள்ளவன்?

கதம் - எப்படிப்பட்ட

ரூப: - ரூபமுள்ளவன்?

கிம் - எப்படிப்பட்ட

கர்மாச - செயலுற்றவன்?

அஸ்ய - இவனுடைய

பவனம் ச - வீடும்

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

க்வ - எங்கிருக்கிறது?

பரிப்ருச்சத: - இவைகளைக் கேட்கும்

மே - எனக்கு

ப்ருஹி - பதிலுரை.

तमुदीक्ष्याथ कीनात्मा विलपन्तमनन्तरम् ।

वाचाऽसितसमया रामं अटायुःखमप्रवीत् ॥

தமுதீக்ஷ்யாத தீனாத்மா விலபந்த் மநந்தரம் ।

வாசா அதிலந்தயா ராமம் ஐடாயுரிதமப்ரவீத் ॥

அத - அப்பொழுது

தீனாத்மா - குற்றமிராய்க்கிடந்த

ஜடாயு: - ஜடாயு

அனந்தரம் - ஓயாது

விலபந்தம் - புலம்பிக்கதறும்

தம் ராமம் - அந்த ஸ்ரீராமரை

உத்வீக்ஷ்ய - பார்த்து,

அதி ஸன்னயா - பேசமுடியாது மிகவும் கஷ்டப்பட்டு வெளிவரும்

வாசா - சொற்கொண்டு

இதம் - பின்வருமாறு

அப்ரவீத் - பதிலுரைத்தது.

हता सा राक्षसेन्द्रेण रावणेन दुरात्मना ।

मायामास्थाय विपुलां वातदुर्दिनसंकुलाम् ॥

ஹ்ருதா ஸா ராக்ஷஸேந்த்ரேண ராவணேன துராத்மநா ।

மாயாமாஸ்தாய விபுலாம் வாத்தூர்தினஸங்குலாம் ॥

ஸா - 'அவள்'

ராக்ஷஸேந்த்ரேண - ராக்ஷஸ மன்னனான

ராவணேன - ராவணனால்

வாத துர்தின ஸங்குலாம் - புயல்காற்றோடு கூடிய காரிருள்போன்ற

கலக்கமுற்ற

விபுலாம் - இத்தன்மையதென அறியமுடியாத

மாயாம் ஆஸ்தாய - மாயையை பற்றி,

விஹாயஸா - ஆகாயமார்க்கமாய்

ஹ்ருதா - தூக்கிக்கொண்டு போகப்பட்டாள்.

पश्चिन्तस्य मे तात पक्षी चित्वा स राक्षसः ।

सीतामादाय वेदेहीं प्रयातो दक्षिणां दिशम् ॥

பசிஸ்ரந்தஸ்ய மே தாத பக்ஷை சித்வா ஸ ராக்ஷஸ: ।

ஸீதா மாதாய வைதேஹிம் ப்ரயாதோ தக்ஷிணாம் திஸம் ॥

தூதா	- அய்யனே
ஸ: ராகுஸ:	- அந்த அரக்கன்
பரிஸ்ரந்தஸ்ய	- சோர்ந்துடந்த
மே	- எனது
பசெகூள	- இறக்கைகளிரண்டையும்
சித்வா	- அறுத்துத் தள்ளிவிட்டு,
வைதேஹீம்	- ஜனகர் திருமகளாகிய
ஸீதாம்	- சீதாதேவியை
ஆதாய:	- எடுத்துக்கொண்டு,
தக்ஷிணாம்	- தெற்கு
திஸம்	- திசை நோக்கி
ப்ரயாத:	- சென்றான்.

उपरुध्यन्ति मे प्राणा दृष्टिर्ममिति राघव ।

सर्वेकथयिष्येकं मां बाहूभ्यां संपरिव्रज ॥

உபருத்யந்தி மே ப்ராணா த்ருஷ்டிர் ப்ரமதி ராகவ ।
ஸர்வ க்லேஸ விழுத்தம் மாம் பாஹுப்யாம் ஸம்பரிஷ்வஜ்ஜ ॥

ராகவ	- 'ஸ்ரீராம!
மே ப்ராணா:	- எனது உயிர்
உபருத்யந்தி	- தாடிக்கிறது.
த்ருஷ்டி:	- பார்வை
ப்ரமதி	- தடுமாறுகிறது.
பாஹுப்யாம்	- இரு திருக்கரங்களையும்
மாம்	- அடியேனை
ஸர்வக்லேஸ விழுத்தம்	- ஸர்வ உலகக்கட்டிலின்றும் விடுபட்டவனாய்
ஸம்பரிஷ்வஜ்ஜ	- தேவரீர் ஆவிக் கணம் செய்தருள்க.

पश्यामि युष्मान् सीवणान्शुवीरकुसुमैर्जान् ॥

பார்யாமி யுக்ஷான் ஸௌவண்ணாஸுபீரக்ருதஸூந்தஜன் ॥ 11

ய்ருக்ஷான்	- மரங்களனை
ஸௌவண்ணாந்	- பொன்விறமுற்றவைக்காய்
உபரீரக்ருத ஸூந்தஜன்	- விலாமிச்சம் வெரர்களாவாணுனிகளை

உடையவைகளாய்
பார்யாமி - நான் தித்தப்பிரமை கொள்கிறேன்.

येन याति मुहुर्तेन सीतामादाय रावणः ।

विप्रनष्टं धनं क्षिप्रं तत्स्वामी प्रतिपद्यते ॥

யேந யாதி முஹுர்தேந ஸீதாமாதாய ராவண: ।

விப்ரநஷ்டம் தநம் க்ஷிப்ரம் தத்ஸ்வாமீ ப்ரதிபத்யதே ॥ 12

विनी नाम मुहुर्दिशि स च ककुक्ष्य नावुघन् ।

त्वयियां जानकीं हत्वा रावणो राक्षसेधरः ॥

வித்தோ நாம முஹுர்தேந ஸௌஸ காகுத்ஸத் நபுதத் ।
த்வபரியாம் ஜானகீம் ஹ்ருத்வா ராவணோ ராகுஸேஸ்வர: ॥ 13

झपयदडिषां गृह्य क्षिप्रमेव विनश्यति ॥

ஜஹயத் படியாம் க்ருஹ்ய க்ஷிப்ரமேவ விநஸ்யதி ॥ 14

ராவண:	- 'ராவணன் என்பவன்
யேந முஹுர்தேந	- எந்த வேளையில்
ஸீதாம்	- ஸீதாம்
ஆதாய	- எடுத்துக்கொண்டு,
யாதி	- சென்றானோ
அஸௌ	- இதுதான்
விந்த: நாம	- விந்தமென்கிற (அல்லது விஜயமென்கிற)
முஹுர்த:	- நல்லவேளை.
தத்	- ஆனதுபற்றி
விப்ர தஷ்டம்	- காணாமல் போன
தநம்	- பொருளை
க்ஷிப்ரம்	- சீக்கிரமே
ஸ்வாமீ	- சுவாஸ்தார்
ப்ரதிபத்யதே	- திரும்பி அடைகிறான்.
காகுத்ஸத்	- 'ஸ்ரீராம!
த்வத் பரியாம்	- தேவரீரது காதலியாகிய
ஜானகீம்	- ஜானகியாரை
ஹ்ருத்வா	- திருடி.
ஸ: ச	- அவனும்
ந அபுதத்	- கவனியாதிருந்து விட்டான்.
ராகுஸேஸ்வர:	- ராகுஸ மன்னனாகிய
ராவண:	- ராவணன்
படியாம் க்ருஹ்ய	- தூண்டிலை கவ்விய
ஜஹயத்	- மீடுன
க்ஷிப்ரம் ஏவ	- இடோ
விநஸ்யதி	- அழிவடையப் போகிறான்.

न च त्वया यथा कार्या जनकस्य सुता प्रति ।

विदेह्या पश्यसे क्षिप्रं हत्वा तं राक्षसं रणे ॥

ந ச த்வயா ய்யதா கார்யா ஜனகஸ்ய ஸுதாம் ப்ரதி ।

விதேஹ்யா ப்ஸ்யஸே க்ஷிப்ரம் ஹத்வா தம் ராக்ஷஸம் ரணே ॥ 15

ஜனகஸ்ய	- 'ஜனகரது
ஸுதாம் ப்ரதி	- திருமகளைப் பற்றி
த்வயா	- தேவரீரால்

வ்யதா ச	- கலவரமென்பதே
ந கார்யா	- கொள்ளத்தக்கதன்று.
ரணே	- போரில்
தம் ராக்ஷஸம்	- அந்த அரக்கனை
க்ஷிப்ரம்	- சீக்கிரமே
ஹத்வா	- கொன்று,
வைதேஹ்யர்	- ஜானகியாருடன் கூட
ரம்ஸ்யஸே	- திருவுளம் உவந்து விளங்குவீர்.

அசம்மூகஸ்ய குப்யஸ்ய ராமம் ப்ரத்யனுபாத: ।

आस्यत् सुखाय रुधिरं प्रियमाणस्य सावित्रम् ॥

அஸம்மூடஸ்ய க்ருத்ரஸ்ய ராமம் ப்ரத்யனுபாஷத: ।

ஆஸ்யாத் ஸுஸ்ராவ ருதிரம் மரியமாணஸ்ய ஸாமிஷம் ॥

16

ராமம்	- பூராமரிடம்
க்ருத்ரஸ்ய	- கருகு
அஸம் மூடஸ்ய	- அறிவுகெடாது
மரிய மாணஸ்ய	- பிராணன் போகும் வேளையிலிருந்து
ப்ரத்யனுபாஷத:	- விஞ்ஞாபனம் செய்து
ஆஸ்யாத்	- மூக்கிலிருந்து (வாயிலிருந்து)
ருதிரம்	- ரத்தம்
ஸாமிஷம்	- கக்கலும் கரைசலுமாய்
ஸுஸ்ராவ	- வழிந்தது.

पुत्रो विश्रवसः साक्षाद्भ्राता वैश्वणस्य च ।

इत्युक्त्वा दुर्लभान् प्राणान् मुमोक्ष पतंगेश्वरः ॥

புத்ரோ விஸ்ரவஸ: ஸாக்ஷாத் ப்ராதா வைஸ்ரவணஸ்ய ச ।

இத்யுக்த்வா துர்லபான் ப்ராணான் முமோக்ஷ பதகேஸ்வர: ॥

17

விஸ்ரவஸ:	- 'விஸ்ரவஸ்' முனிவரின்
ஸாக்ஷாத்	- ஒளரஸ
புத்ர:	- புதல்வன்,
வைஸ்ரவணஸ்ய	- குடேரனுடைய
ப்ராதா	- தம்பி,
இதி ச	- மேற்கண்டதை மட்டும்
உக்த்வா	- சொல்லிவிட்டு,
பதகேஸ்வர:	- புள்ளரசு
துர்லபான்	- நிரிலோகப் பிரஸித்திபெற்ற (எளிதில் கிடைக்காத)
ப்ராணான்	- ஆத்மநிலையை
முமோக்ஷ	- துறந்தது.

बृहि बृहिति रामस्य बुधाणस्य कृताञ्जलः ।

त्यक्त्वा शरीरं गृधस्य जम्बुः प्राणा विहायसम् ॥

ப்ருஹி ப்ருஹிதி ராமஸ்ய ப்ருவாணஸ்ய க்ருதாஞ்ஜலே: ।

த்யக்த்வா ஸரீரம் க்ருத்ரஸ்ய ஜக்மு: ப்ராணா விஹாயஸம் ॥

18

க்ருதாஞ்ஜலே:	- அஞ்சலிஹஸ்தராய்
ராமஸ்ய	- பூராமர்
ப்ருஹி ப்ருஹி இதி	- 'இன்னும் கொஞ்சம், பேசும் இன்னும் கொஞ்சம் பேசும்' என்று
ப்ருவாணஸ்ய	- பெயர்ந்து பெயர்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கையில்
க்ருத்ரஸ்ய	- கழுகினை
ப்ராணா:	- ஆத்மா
ஸரீரம்	- உடலை
த்யக்த்வா	- விட்டுப்பிரிந்து,
விஹாயஸம்	- ஆகாயமார்க்கமாய்
ஜக்மு:	- சென்றது.

स निक्षिप्य शिरो भूमी प्रसार्य चरणी तदा ।

विक्षिप्य च शरीरं स्वं पपात धरणीतले ॥

ஸ நிஷிப்ய ஸிரோ பூமௌ ப்ரஸார்ய சரணௌ ததா ।

விஷிப்ய ச ஸரீரம் ஸ்வம் பபாத தரணிதலே ॥

19

ஸ:	- அது
ஸரீர:	- தலையை
பூமௌ	- தரையில்
நிஷிப்ய	- கிடத்தி,
ததா	- அப்படியே
சரணௌ	- கால்களை
ப்ரஸார்ய	- நீட்டிக்கொண்டு,
ஸ்வம் ஸரீரம்	- தனது உடலை
தரணிதலே	- தரையில்
விஷிப்ய ச	- பரப்பிக்கொண்டும்,
பபாத	- சாய்ந்துவிட்டது.

तं गृधं प्रक्ष्य ताम्राक्षं गतासुमचलोपमम् ।

रामः सुबहुभिर्दुःखिनीः सीमित्रिमब्रवीत् ॥

தம் க்ருத்ரம் ப்ரேக்ஷ்ய தாம்ராக்ஷம் கதாஸாம் அசலோபமம் ।

ராமஸ்ஸுபஹுபிர் துக்கைர் தீநஸ் லௌமித்ரிமப்ரவீத் ॥

20

ராம:	- பூராமர்
தாம்ராக்ஷம்	- சிவந்த கண்களுற்ற

தம் க்ருத்ரம்	- அந்தக் கழுதை
அசுவோபமம்	- மலையை நிகர்த்து
கதாஸூம்	- பிணமாய்க் கிடக்கிறதாய்
ப்ரோஷ்ய	- பார்த்து,
ஸுபஹுபி:	- அநேக விசேஷமான
துக்கை:	- மனவேதனை விளைவிக்கின்றது என்பங்களால்
தீந:	- மிக மனம் தொந்தவராய்
வெளமித்ரிம்	- லக்ஷணரைப் பார்த்து
அப்ரலீத்	- பின்வருமாறு சொன்னார்.

बहूनि रक्षासां वासे वर्षाणि वसता सुखम् ।

अनेन दण्डकारण्ये विशीर्णमिह पक्षिणा ॥

பஹுநி ரக்ஷஸாம் வாலே வர்ஷாணி வஸதா ஸுகம் ।

அனேன தண்டகாரண்யே விசீர்ணமிஹ பக்ஷிணா ॥

21

ரக்ஷஸாம்	- 'அரக்கர்களின்
வாலே	- இருப்பிடமாகிய
தண்டகாரண்யே	- தண்டகாரண்யத்தில்
பஹுநி	- பல
வர்ஷாணி	- வருஷங்களாய்
ஸுகம்	- இன்புற்று
வஸதா	- காலங்கழித்துவந்த
அனேன	- இந்த
பக்ஷிணா	- கழுகால்
இஹ	- இப்பொழுது
விசீர்ணம்	- உயிர்துறக்கப்பட்டது.

अनेकवार्षिको यस्तु चिरकालसमुत्थितः ।

सोऽयमद्य हतः येते कालो हि दुरतिक्रमः ॥

அனேக வார்ஷிகோ யஸ்து சிரகால ஸமுத்தித: ।

ஸோஹமத்ய ஹத: ஸோதே காலோ ஹி துரதிக்ரம: ॥

22

அனேக வார்ஷிக:	- பல ஆண்டுகளைக் கண்டதும்
சிரகால ஸமுத்தித:	- வெகுகாலம் குறையின்றி வாழ்ந்து வந்ததும்
ய:	- எதுவோ
ய: அயம் து	- அந்த இதுவே
அத்ய	- இப்பொழுது
ஹத:	- கொல்லப்பட்ட
ஸோதே	- நெருந்துயில்கொண்டு கிடக்கிறது.
கால: ஹி	- விதி மாத்திரம்
துரதிக்ரம:	- யாவராலும் தவிர்த்த முடியாது.

पश्य लक्ष्मण गृध्रोऽयमुपकारी हस्त्य मे ।

सीतामन्यवपन्नो वै रावणेन बह्नीयसा ॥

பஸ்ய லக்ஷ்மண க்ருத்ரோஹி ரூபகாரி ஹத்யம்ச மே ।

ஸீதா மந்யவபந்நோ வை ராவணேன பஹியஸா ॥

23

பஸ்ய	- 'பார்,
லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணா!
மே	- எனக்கு
உபகாரி	- பேருதவி புரிகிறதாய்
ஹத்யம்	- சேதையை
அப்யவபந்ந: வை	- மீட்கத்துணைந்த
அயம் க்ருத்ர: ச	- இந்த கழுதும்
பஹியஸா	- முரடான
ராவணேன	- ராவண்ணால்
ஹத	- கொல்லப்பட்டது.

गृध्राण्य परित्यज्य पितृपितामहं महत् ।

मम हस्तोरय प्राणान् मुमोच पतंगेश्वरः ॥

க்ருத்ராண்யம் பரித்யஜ்ய பித்ருபைதாமஹம் மஹத் ।

மம ஹேதோரயம் ப்ராணான் முமோச பதங்கேஸ்வர: ॥

24

அயம்	- 'இந்த
பதங்கேஸ்வர:	- புள்ளரசு
பித்ருபைதாமஹம்	- தகப்பன் பாட்டன் தலைமுறை வழியாகக் கிடைத்த
மஹத்	- பெரிய
க்ருத்ராண்யம்	- கழுகுராஜ்யத்தை
பரித்யஜ்ய	- கைவிட்டு,
மம ஹேதோ:	- என் நிமித்தமாய்
ப்ராணான்	- ஆத்மநிலையை
முமோச	- துறந்தது.

सख्यं त्वत्तु दृश्यन्ते साधवो धर्मचारिणः ।

सुखं वापय्याः सीमित्रे तिर्यग्योनिगत्यपि ॥

ஸக்யம் த்வத்ருஸ்யந்தே ஸாதவோ தம்சாரிண: ।

ஸுக்யவாய்யா: ஸீமத்ரிதே திர்யக்யோநிகதேஷ்வபி ॥

25

ஸீமத்ரிதே	- 'லக்ஷ்மணா!
திர்யக்யோநி	- துயறிவு பிரானிகளிலும் (அதாவது பகுத்தறிவுள்ள
கதேஷு அபி	- மானிடரல்லாத பிரானிகளிலும்
ஸாதவ:	- நல்லவைகளும்

தம் க்ருத்ரம்	- அந்தக் கழுதை
அசுவோபமம்	- மலையை நிகர்த்து
கதாஸம்	- மிணமாப் கிடக்கிறதாய்
ப்ரேக்ஷ்ய	- பார்த்து,
ஸுபஹுமி:	- அநேக விசேஷமான
துக்கை:	- மனவேதனை விளைவிக்கின்ற துன்பங்களால்
தீந:	- மிக மனம் நொந்தவராய்
லௌமித்ரிம்	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரலீத்	- மின்வருமாறு சொன்னார்.

बहूनि रक्षारां वारो वर्षाणि वसता सुखम् ।

अनेन दण्डकारण्ये विशीर्णमिह पशिणा ॥

பஹுநி ரக்ஷஸாம் வாலே வர்ஷாணி வஸதா ஸுகம் ।

அனேன தண்டகாரண்யே விசிர்ணமிஹ பசுஷிணா ॥

21

ரக்ஷஸாம்	- 'அரக்கர்களின்
வாலே	- இருப்பிடமாகிய
தண்டகாரண்யே	- தண்டகாரண்யத்தில்
பஹுநி	- பல
வர்ஷாணி	- வருஷங்களாய்
ஸுகம்	- இன்புற்று
வஸதா	- காலங்கழித்துவந்த
அனேன	- இந்த
பசுஷிணா	- கழுதால்
இஹ	- இப்பொழுது
விசிர்ணம்	- உயிர் துறக்கப்பட்டது.

अनेकवार्षिको यस्तु चिरकालसमुत्थितः ।

सोऽयमद्य हतः शेते कालो हि दुरतिक्रमः ॥

அனேக வார்ஷிகோ யஸ்து சிரகால ஸமுத்தித: ।

ஸோ஽யமத்ய ஹத: ஸேதே காலோ ஹி துரதிக்ரம: ॥

22

அனேக வார்ஷிக:	- பல ஆண்டுகளைக் கண்டதும்
சிரகால ஸமுத்தித:	- வெகுதூரம் குறையில்லாத் தூரத்திலிருந்து
ய:	- எதுவோ
ஸ: அயம் து	- அந்த இதுவே
அத்ய	- இப்பொழுது
ஹத:	- கொல்லப்பட்டிரு
ஸேதே	- நெடுந்துயில்கொண்டு கிடக்கிறது.
கால: ஹி	- விதிமாத் திரம்
துரதிக்ரம:	- யாவராலும் தவிர்க்க முடியாது.

पश्य लक्ष्मण शृणुऽयमुपकारी हतस्य मे ।

सीतामभ्यवपश्यो वै रावणेन बलीयसा ॥

பஸ்ய லக்ஷ்மண க்ருத்ரோ஽ய முபகாரி ஹதஸ்ச மே ।

ஸீதா மப்யவபந்த்ரோ வை ராவணேன பலியஸா ॥

23

பஸ்ய	- 'பார்.
லக்ஷ்மண	- லக்ஷ்மணா
மே	- எனக்கு
உபகாரி	- பேருதவி புரிகிறதாய்
ஹதாம்	- சீதையை
அப்யவபந்த: வை	- மீட்கத்தூணிந்த
அயம் க்ருத்ர: ச	- இந்த கழுதும்
பலியஸா	- முரடனான
ராவணேன	- ராவணனால்
ஹத	- கொல்லப்பட்டது.

शृणुऽयमपि परिवर्त्य पितृपितामहं सह ।

मम हेतोरयं प्रापान् सुमीच पतंगेश्वरः ॥

க்ருத்ரராஜ்யம் பரித்யஜ்ய பித்ருபைதாமஹம் மஹத் ।

மம ஹேதோரயம் ப்ராணான் முமோச பதகேஸ்வர: ॥

24

அயம்	- 'இந்த
பதகேஸ்வர:	- புள்ளரசு
பித்ருபைதாமஹம்	- தகப்பன் பாட்டன் நலைமுறை வழியாகக் கிடைத்த
மஹத்	- பெரிய
க்ருத்ரராஜ்யம்	- கழுதராஜ்யத்தை
பரித்யஜ்ய	- கைவிட்டு,
மம ஹேதோ:	- என் நிமித்தமாய்
ப்ராணாஸ	- ஆக்மந்திலையை
முமோச	- துறந்தது.

संक्षिप्तं च पश्यन्ते साधयो धर्मचारिणः ।

सूतः संख्या. सीनित्रे सियंयोनिगतोचपि ॥

ஸங்க்ஷிப்தம் பஸ்யந்தே சாஹிவோ நம்சாரிண: ।

ஸூதி: சங்க்யா: சீனித்ரே சிய்யோநிதேஷ்சபி ॥

25

ஸெனத்திரே	- 'லக்ஷ்மணா
திர்யக் யோநி	- ஐயநில பிராணிகளிலும் (அதாவது பருத்தறிவுள்ள
கதேஷு அபி	- மானிடரல்லாத பிராணிகளிலும்
ஸாதவ:	- நல்லவைகளும்

தர்மசாரிண:	- தர்மவொழுக்கமுடையவகளும்,
ஸூத்ரா:	- வீரமுள்ளவகளும்
ஸுரண்யா:	- அடுத்தவர்களை காப்பவகளும்
ஸர்வத்ரகலு	- எக்காவத்திலுமே
த்ருப்யந்தே	- காணப்படுகின்றன.

सीताहरणं दुःखं न मे सौम्य तथागतम् ।

यथा विनाशे गृध्रस्य मत्कृते च परंतप ॥

ஸீதாஹரணஜம் துக்கம் ந மே ஸௌம்ய ததாகதம் ।

யதா விநாஸோ க்ருத்ரஸ்ய மத்க்ருதே ச பரந்தப ॥

ஸௌம்ய	- 'குழந்தாய்!
பரந்தப	- குரனே
க்ருத்ரஸ்ய	- கழுகினது
மத்க்ருதேச	- என்னிமித்தமாய் விளைந்த
விநாஸ:	- மரணமானது
மே	- எனது
யதா	- எவ்வாயுமனவேதனையை விளைவித்திருக்கிறதோ,
ஸீதா ஹரணஜம்	- சிதையைக் காணாமல் போனதாலுண்டான
துக்கம்	- மனவேதனை
ததாகதம்	- அதற்கிடானதாய்
ந	- இல்லை.

राजा दशरथः श्रीमान् यथा मम महायशः ।

पूजनीयश्च मान्यश्च तथायं पतगेश्वरः ॥

ராஜா தசரத: ஸ்ரீமான யதா மம மஹாயஸ: ।

பூஜநீயஸ்ச மான்யஸ்ச ததாயம் பதகேஸ்வர: ॥

மஹாயஸா:	- 'மிக்கப் புகழ்ப்படைத்த
ஸ்ரீமான	- ஸ்ரீமானாகும்
தசரத:	- தசரத
ராஜா	- சக்ரவர்த்தியார்
மம	- எனக்கு
யதா	- எப்படி
மான்ய:	- பக்திக்குப் பாத்திரமானவரோ,
பூஜநீய: ச.	- பணிந்து போற்றப்படத்தக்கவரோ,
ததா	- அப்படியே
அயம்	- இந்த
பதகேஸ்வர: ச	- புள்ளரசரும்.

सौमित्रे हर काष्ठानि निर्मथिष्यामि पावकम् ।

गुधराजं दिधक्षामि मत्कृते निधनं गतम् ॥

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

ஸௌமித்ரே ஹர காஷ்டாநி நிர்மதிஷ்யாமி பாவகம் ।

க்ருத்ர ராஜம் திதக்ஷாமி மத்க்ருதே நிதனம் கதம் ॥

ஸௌமித்ரே	- 'லக்ஷ்மணா!
காஷ்டாநி	- கட்டைகளை
ஹர	- சேகரித்து கொண்டு வா
பாவகம்	- அக்னியை
நிர்மதிஷ்யாமி	- கடைந்து எடுக்கின்றேன்.
மத்க்ருதே	- என்னிமித்தமாய்
நிதனம் கதம்	- பினமாய்க் கிடக்கும்
க்ருத்ர ராஜம்	- புள்ளரசை
திதக்ஷாமி ஹி	- நானேதகனஞ் செய்யப் போகிறேன்.

नाथं पतगलोकस्य चितामासोपयाम्यहम् ।

इमं धक्ष्यामि सौमित्रे हतं रीद्रेण रक्षसा ॥

நாதம் பதகலோகஸ்ய சிதா மாஸோபயாமயஹம் ।

இமம் தக்ஷ்யாமி ஸௌமித்ரே ஹதம் ரௌத்ரேண ரக்ஷஸா ॥

ஸௌமித்ரே	- 'லக்ஷ்மணா!
ரௌத்ரேண	- கொடியவனான
ரக்ஷஸா	- அரக்கனால்
ஹதம்	- கொல்லப்பட்ட
பதகலோகஸ்ய	- பகடி உலகின்
நாதம்	- நாதராகிய
இமம்	- இவரை
அஹம்	- நானே
சிதாம்	- சிதையில்
ஆரோபயாமி	- சூர்த்து வைக்கிறேன்.
தக்ஷ்யாமி	- தஹனஞ் செய்யப் போகிறேன்.

गोदावरीस्तटे शुभे चित्तां कुरु महाशुन ।

एवमुक्त्वा तु सौमित्रिं समाकलय्य जटायुषम् ॥

கோதாவரியா தடே ஸாபே சிதாம் குரு மஹபுஜ ।

ஏவமுக்த்வா து ஸௌமித்ரிம் ஸமாஸக்ஷ்ய ஜடாயுஷம் ॥

समुद्रस्य गतिः श्रीमान् गोदावरीस्तटे मति ।

तता गत्वा तु तस्यैरे शुभे कुशसमान्विते ॥

ஸமுத்ருத்ய கதி: ஸ்ரீமான கோதாவரியாம் ததம் ப்ரதி ।

ததோ கத்வா து தத்திரே ஸீப்ரே குஸஸமான்விந்தே ॥

अवतीर्याय निशिष्य मयित्वाभिः महायशः ।

छस्मणेनाहूतैः काष्ठैश्चितां कृत्वा महाशुखः ॥

அவதீர்தாய நிஷிப்ய மதித்வாக்க்னிம் மஹாயஸா: |

லக்ஷ்மணோ நாஹ்ருதை: காஷ்டை: சித்தாம் க்ருத்வா மஹாபூஜ:

या गतिर्यज्ञशीलानामहितात्मैश्च या गतिः ।

अपरावर्तिनां या च या च भूमिप्रदायिनाम् ॥

யா கதிரீ யக்ருபரீலாநாமாஹிதாஃக்தேயஸ்யா கதி: |

அபராவர்தினாம் யா ச யா ச பூமி ப்ரதாயிநாம் ||

33

मया त्वं समनुज्ञातो गच्छ लोकाननुत्तमान् ।

गृधराज महासत्त्व संस्कृतश्च मया ब्रज ॥

மயா த்வம் ஸமநுக்ஞாதோ கச்ச லோகாநநுத்தமான் |

க்ருத்ராஜ மஹாஸத்த்வ ஸம்ஸ்க்ருதஸ்ச மயா வ்ரஜ ||

34

एवमुक्त्वा चितां दीप्तामारोप्य पतयेधस्म ।

ददाह रामो धर्मात्मा स्वबन्धुमिव दुःखितः ॥

ஏவமுக்த்வா சிதாம் தீப்தாமாரோப்ய பதயேஸ்வரம் |

ததாஹ ராமோ தர்மாத்தமா ஸ்வபந்துமிவ து:கித: ||

35

மஹாபூஜ

ஸாப்ரே

கோதாவர்யா:

தடே

சிதாம்

குரு

மஹாபூஜ:

மஹாயஸா:

கதி:

ஸ்ரீமான்

தர்மாத்மா

ராம:

ஸௌமித்ரிம்

ஸமாலக்ஷ்ய

து

ஏவம்

உக்த்வா

ஜடாயுஷம்

ஸமுத்த்ருத்ய

கோதாவர்யா:

தடம் ப்ரதி

தத:

- 'வீர'

- புண்யமான

- கோதாவரியின்

- கரையில்

- சிதையை

- ஏற்படுத்து'

- வீரரும்

- பெரும் புகழ் படைத்தவரும்

- ஸர்வரண்யரும்

- ஸ்ரீமானும்

- தர்மாத்மாவாகிய

- ஸ்ரீராமர்

- லக்ஷ்மணரை

- பார்த்து

- இவ்விஷயத்தில்

- மேற்கண்டவாறு

- ஆக்ஞாபித்துவிட்டு

- ஜடாயுவை

- எடுத்துக்கொண்டு

- கோதாவரியின்

- கரையை நோக்கி

- அவ்விடத்தினின்றும்

கத்வா

ஸாப்ரே

குபாலமன்விதே

தத்திரே

அவதீர்ய

நிகழிய

அதது

லக்ஷ்மணனை

ஆஹ்ருதை:

காஷ்டை:

சிதாம் க்ருத்வா

அக்திம்

மதித்வா

க்ருத்ராஜ

மஹாஸத்வ

யக்ருபரீலாநாம்

யா: கதி:

ஆஹிதாஃதே:

யா: கதி: ச

அபராவர்நினாம்

யா ச

பூமி ப்ரதாயிநாம்

யா ச

அநுத்தமான்

லோகாந்

த்வம்

மயா

ஸமநுக்ஞாத:

கச்ச

மயா

ஸம்ஸ்க்ருத:

ச

வ்ரஜ

ஏவம் உக்த்வா

பதயேஸ்வரம்

தீப்தாம்

சிதாம்

ஆரோப்ய

ஸ்வ பத்யம் இவ

- சென்று

- புனிதமான

- தர்ப்பைகள் நிறைந்த

- அதன் கரையில்

- இறக்கி

- வைத்து

- அதன்மேல் உடனே

- லக்ஷ்மணனால்

- கொண்டு வரப்பட்ட

- கட்டைகளால்

- சிதையை செய்து

- அக்னியை

- கடைந்தெடுத்து

- 'புள்ளரே'

- மகா புண்யாத்மாவே

- யாகம் செய்கிறவர்களுக்கு

- எது போய்ச்சேருமிடமோ,

- பஞ்சாண்மீழ்தலில் தவறு செய்யும்வான்பிறல்தருக்கு

- எது போய்ச்சேருமிடமோ

- போர்க்களத்தில் பின்வாங்காது மாண்ட வீரர்களுக்கு

- எது போய்ச்சேருமிடமோ

- பூதானம் செய்கின்றவர்களுக்கு

- எது போய்ச்சேருமிடமோ

- மிகச்சிறந்த

- உலகங்களுக்கு

- நீ

- என்னால்

- விடை கொடுக்கப்பட்டவனாய்

- செல்.

- என்னால்

- உத்தரக்கிரியை செய்யப்பட்டவனாய்

- அவைகளை

- 'அடை'

- என்று சொல்லிவிட்டு,

- புள்ளரை

- கொழுந்துவிட்டெரியும்

- சிதையில்

- தூக்கிவைத்து

- தகப்பனாருக்கு எப்படியோ அப்படியே

துக்கித: - மனவேதனையிலிருப்பவராய்
ததாஹ - தஹனஞ் செய்தருளினர்.

रामोऽथ सहस्रमित्रिवनं गत्वा स वीर्यवान् ।

स्युलान् हत्वा महारोहिणनु तस्तार तं विजम् ॥

ராமோத ஸஹஸௌமித்ரிர் வனம் கத்வா ஸ வீர்யவான் ।
ஸ்தாரலான் ஹத்வா மஹாரோஹி நநு தஸ்தார தம் த்விஜம் ॥

அத - அதன்மேல்
ஸ: - அந்த
ஸ: - வீர்யவான்
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸஹ ஸௌமித்ரி: - ஸக்ஷ்மணனோடுகூட
வனம் கத்வா - காட்டிற்குச்சென்று
தம் - அந்த
த்விஜம் அநு - கழுதை உத்தேசித்து
ஸ்தாலான் - கொழுத்த
மஹாரோஹிந் - பெரும் மான்களை
ஹத்வா - கொன்று,
தஸ்தார - கொண்டுவந்து சேர்த்தார்.

रोहिमांसानि चोत्कृत्य पेशीकृत्य महायशाः ।

शकुनीनां ददी रामो रम्ये हरितशाद्वले ॥

ரோஹிமாம்ஸாநி சோத்க்ருத்ய பேரீக்ருத்ய மஹாயஸா: ।
ஸகுநீநாம் ததௌ ராமோ ரம்யே ஹரிதஸாத்வலே ॥

மஹாயஸா: - பெரும் புகழ்படைத்த
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ரோஹிமாம்ஸாநி - மான் மாம்ஸங்களை
உத்க்ருத்ய - சேதித்து,
பேரீக்ருத்ய - பிண்டங்களாய்ச் செய்து
ரம்யே - அழகிய
ஹரிதஸாத்வலே - பசும்புல்தரையில்
ஸகுநீநாம் - கழுதைகளுக்கு
ததௌ ச - பிண்டம் கொடுத்தார்.

यत् प्रेतस्य मर्त्यस्य कथयन्ति द्विजातयः ॥

तत् स्वर्गमनं तस्य विद्वां रामो जजाप ह ।

யத்தத் ப்ரேதஸ்ய மர்த்யஸ்ய கதயந்தி த்விஜாதய: ।
தத் ஸ்வர்கமனம் தஸ்ய பித்ர்யம் ராமோ ஜஜாப ஹ ॥

த்விஜாதய: - பிராமணர்கள்
மர்த்யஸ்ய - மானிட
ப்ரேதஸ்ய - பிணத்திற்கு

36

37

38

ஆரண்ய காண்டம் - அநுபத்தி எட்டாம் ஸர்க்கம்

3653

பித்ர்யம் - பிதுருக்ரமாவாகிறதும்
ஸ்வர்கமனம் - ஸ்வர்கத்தை படைவிக்கிறதுமான்
யத்தத் - எந்த ஒன்றை
கதயந்தி - ஜபிக்கின்றார்களோ,
தத் - அதை
ராம: - ஸ்ரீராமர்
தஸ்யஹ - அதற்கும் (ஜடாபுவக்கும்)
ஜஜாப - ஜபித்தருளினார்.

गोदावरीमयातां तो नदीं नररास्यनी ॥

கோதாவரீ மயாதந்தௌ நதீம் நரவராத்மஜௌ ॥

நரவராத்மஜௌ - சக்ரவர்த்தி குமாரர்களான
தௌ - அவ்விருவர்களும்
கோதாவரீம் - கோதாவரி
நதீம் - நதிக்கு
அயாதம் - சென்றார்கள்.

शास्त्रद्येन विधिना जलं गृधाय राघवी ॥

स्नात्वा ती गृधराज्या उदकं चक्षुस्तदा ॥

ஸாஸ்த்ர த்ருஷ்டேத விதிநா ஜலம் க்ருத்ராய ராகவௌ ॥
ஸநாத்வா தௌ க்ருத்ர ராஜ்ய உதகம் சக்ரஸுத்தா ॥

ராகவௌ - ராகவர்களாகிய
தௌ - அவ்விருவர்களும்
தத்ர ஜலே - அந்த நீர்த்தத்தில்
ஸநாத்வா - ஸநாணம் செய்துவிட்டு,
ததா - அதன்மேல்
க்ருத்ர ராஜ்ய - புள்ளரசுக்கு
உதகம் ச - தர்ப்பணத்தையும்
புராஸ்த்ர த்ருஷ்டேந - சாஸ்திரங்களில் சொல்லியபடி
விதிநா - விதிப்படி
சக்ரத: - செய்தார்கள்.

सं गृधराजः कृतवान् यशस्करं सुदुष्करं कर्म रणे निपातितः ।

महर्षिकल्पेन च संस्कृतस्तदा जगाम पुण्यां रतिमान्ननः शुभाम् ॥:

ஸக்ருத்ர ராஜ: க்ருதவான் யஸஸ்கரம்
ஸுதுஷ்கரம் கர்ம ரணே நிபாதித: ।

மஹர்ஷி கல்பேந ச ஸம்ஸ்க்ருதஸ்த ததா
ஜகாம புண்யாம் கதிமாத்மஸஸ் ஸுபாம் ॥

யஸஸ்கரம் - நீண்ட புகழைத் தருகிறவரும்
ஸுதுஷ்கரம் - பிறரால் செய்ய முடியாததுமான்

39

40

41

கர்ம	- தொழிலை
ரணே	- போரில்
க்ருத்வான்	- புரிந்ததாய்,
நிபாதி:	- மாண்ட
ஸ: க்ருத்ர ராஜ:	- அந்தப் புள்ளரசு
மஹர்ஷி கல்பேந	- மகரிஷிகளாலியற்றப்பட்ட ஆறு வேதாங்கங்களில்
	- ஆறாவதாகிற கல்பத்தில் கண்டபடி.
ஆத்மன:	- தனக்கு
ஸம்ஸ்க்ருத:	- உத்தரக்கிரியைகள் செய்யப்பெற்றதாய்
ததாச	- அதனாலும்
ஸுபாம்	- நல்லதானதும்
புண்யாம் கதிம்	- புண்யமுமான கதியை
ஜகாம	- அடைந்தது.

குதீதகி தாவபி பசிஸதமே ஸிஸா ய பூஷி ப்ரிஸாய ஜமது: ।

ப்ரவஸ்ய சிதாபிமே ததோ மனோ வநம் ஸுரேந்த்ராவீவ விஷ்ணு வாஸவௌ ॥

க்ருதோதகௌ தாவபி பசிஸதமே ஸ்திராம் ச புத்திம் ப்ரணிதாய ஜக்மது: ।

ப்ரவேஸ்ய ஸீதாதிசமே ததோ மனோ வநம் ஸுரேந்த்ராவீவ விஷ்ணு வாஸவௌ ॥

ஸுரேந்த்ரௌ	- தேவச்சுரேஷ்டர்களாகிய
விஷ்ணு வாஸவௌ	- விஷ்ணுவையும் இந்திரனையும்
இவ	- போகிறவர்களாகிய
தௌ அபி	- அவ்விருவர்களும்
பகரிஸத்தமே	- புள்ளரசு விஷயத்தில்
க்ருதோதகௌ	- தர்ப்பணம் செய்தவர்களாய்
ஸ்திராம்	- மனக் கொடுப்பை சாந்தப்படுத்திய
புத்திம்	- செய்தியை
ப்ரணிதாய	- நினைத்து,
தத:	- அதனால்
ஸீதாதிசமே	- சீதையை அடையும் விஷயத்தில்
மந:	- மனதை முற்றிலும்
ப்ரவேஸ்ய	- நாட்டி,
வநம்	- காட்டில்
ஜக்மது:	- வழி நடந்தார்கள்.

42

தித்யாச்சே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வாஸவீயே ஆதிசாயே
ஸுரேந்திரே ஸ்ரீமத் ராமாயணே ஸ்ரீமத் ராமாயணே
ஜகாமஸம்ஸகரோ தம அஷ்ட ஷஷ்டகம்: ஸங்க: ॥

கூத்வமுகத் தஸி ப்ரஸ்திதா ராமலக்ஷ்மணி ।

அவஸந்தி யந சிதா பசிமா ஜமதுவிஷம் ॥

க்ருத்வவ முதகம் தஸ்மை ப்ரஸ்திதௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।

அவேக்ஷந்தௌ வனே ஸீதாம் பஸ்சிமாம் ஜக்மதுர் திஸம் ॥

தஸ்மை	- அதற்கு
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உதகம்	- தர்ப்பணத்தை
க்ருத்வா	- செய்துவிட்டு,
ஸீதாம்	- சீதையை
வனே	- காட்டில்
அவேக்ஷந்தௌ	- அடுகின்றவர்களாய்
ப்ரஸ்திதௌ	- பிரயாணமான
ராமலக்ஷ்மணௌ	- ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
பஸ்சிமாம்	- பஸ்றேரு
திஸம்	- திக்கைநோக்கி.
ஜக்மது:	- சற்று வழிநடந்தார்கள்.

தீ திஷ் தக்ஷிணா க்வா ஷசாபாசிசாஸிணி ।

அவிப்ரஹ்மக்ஷாக்கி பந்யான் ப்ரதிஜ்மது: ॥

தௌ திஸம் தக்ஷிணாம் கத்வா ஸரசாபாஸிதாரிணௌ ।

அவிப்ரஹ்மத் ஜக்ஷ்வாகௌ பந்தானம் ப்ரதிஜ்மது: ॥

ஜக்ஷ்வாகௌ - இக்ஷ்வாகு வம்சத்தவர்களான
தௌ - அவ்விருவரும்

ஸரசாபாஸிதாரிணௌ - பாணம், வில், கத்தி, இவைகளை தரித்தவர்களாய்

அவிப்ரஹ்மத் - ஜனங்கள் நடக்கப்பெற்றாத

பந்தானம் - வழி ஒன்றை

கத்வா - அடைந்து,

தக்ஷிணாம் திஸம் - தென்திக்கை நோக்கி

ப்ரதி ஜக்மது: - திரும்பி நடந்தார்கள்.

முஸ்வீக்ஷிஷ் பஹ்மில்தாமிஷ் ப்ரவஸ்திமம் ।

ஆஹத் சர்வதோ டுர் கஹன் ஷோரதர்ஷனம் ॥

குல்மைர் வ்ருக்ஷைஸ்ச பஹுபிர் லதாபிஸ்ச ப்ரவேஷிதம் ।

ஆவ்ருதம் ஸர்வதோ துர்கம் கஹணம் கோதர்ஸணம் ॥

ஹ்ரிஷ்ய ரு க்ஷேன ம்யாலசிஹ்நிபேஷிதம் ।

சுபிம் தன்மஹரணய்ய திதயாதி மஹாலி ॥

3

வ்யதிக்ரம்ய து வேகேந வ்யாஸ ஸிம்ஹ திரேஷிதம் ।

ஸுபீமம் தன்மஹாரண்யம் வ்யத்யாயாதௌ மஹாபலௌ ॥

மஹாபலௌ - மகா பலவீட்டர்களாகிய அவர்கள்
வேகேந து - வேகமாய்
வ்யதிக்ரம்ய - நடந்து,
தத் - அந்த
பஹுபி - பல
குல்மை - புதர்களாலும்
வ்ருகைஷு - மரங்களாலும்
லதாபி: ச - கொடியுள்ளும்
ப்ரவேஷ்டிதம் - நிறைந்துள்ளதும்,
ஸர்வத: - முற்றிலும்
ஸுபீமம் - மிக்க கொடியதாய்
கோரதர்பஸனம் - பார்க்க பயங்கரமாய்
கஹனம் - அடர்ந்து
ஆவ்ருதம் - இருகூற்று
துர்கம் - புகழுடியாததும்,
வ்யாஸ ஸிம்ஹ - துஷ்டமிருகங்களாலும் சிங்கங்களாலும்
நிரேஷ விதம் ச - வாலுஞ் செய்ப்பெற்றதுமான
மஹாரண்யம் - மகாரண்யத்தை (தண்டகா வனத்தை)
வ்யத்யாயாதௌ - கடந்தார்கள்.

ततः परं जनस्थानात्त्रिकोशं गम्य राघवी ।

क्रौञ्चारण्यं विशतगुहं न ती महोजसी ॥

தத: பரம் ஜனஸ்தானாத் த்ரிக்ரோஸம் கம்ய ராகுவௌ ।

க்ரௌஞ்சாரண்யம் விஸிதகுஹ் கஹனம் தெனமஹௌஜஸௌ ॥

மஹௌஜஸௌ - மகா பலசாலிகளான
தௌ ராகுவௌ - அந்த பூராமரும் லக்ஷ்மணரும்
ஜனஸ்தானாத் - ஜனஸ்தானத்திலிருந்து
தத: பரம் - அதன்மேல்
த்ரிக்ரோஸம் - ஆறுமைல் தூரம்
கம்ய - சென்று,
கஹனம் - அடர்ந்த
க்ரௌஞ்சாரண்யம் - க்ரௌஞ்சாரண்யமென்னும் வனத்தில்
விஸிதகு: - புகுந்தார்கள்.

नानामिघघनप्रख्यं प्रहस्तमिव सर्वतः ।

नानाप्रसिगरीशु च नानाव्यासुரிषु च ॥

நாநாமேக கநப்ரக்யம் ப்ரஹ்ருஷ்டமிவ ஸர்வத: ।

நாநா பஸிகணை ஜுஷ்டம் நாநா வ்யாஸ ம்ருகையுதம் ॥

4

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

3657

विष्णमाणी वैदेहीं तदनं ती विविचयतुः ।

तत्र तत्रावसिञ्चन्ती सीताहरणाक्षिती ॥

தித்ருகமாவனௌ வைதேஹிம் தத்வனம் தென விசிக்யது: ।

தத் தத்ராவதிஷ்டந்தௌ ஸீதா ஹரணாக்ஸிதௌ ॥

தௌ - அவ்விருவர்களும்
நாநா மேக கநப்ரக்யம் - பலமேகக் கூட்டங்களை நிகர்த்ததும்,
ஸர்வத: - எங்கும்
ப்ரஹ்ருஷ்டம் இவ - மயிக்கச் செறியும் படி பயங்கரமானது,ம்
நாநா பக்ஷிகணை - பலவகை பகழிக் கூட்டங்களால்
ஜுஷ்டம் - நிறைந்துள்ளதும்,
நாநா வ்யாஸ ம்ருகை: - பலதுஷ்ட மிருகங்களால் நிறைந்துள்ளதுமான
யுதம்
தத்வனம் - அந்த வனத்தில்
ஸீதா ஹரணாக்ஸிதௌ - சீதைகாணாமல் போனதில் தளர்ச்சியடைந்தவர்களாய்
தத்ர தத்ர - அங்கங்கு
அவதிஷ்டந்தௌ - உட்கார்ந்து இளைப்பாறியவர்களாய்
வைதேஹிம் - ஜானகியை
தித்ருகமாணௌ - காணவெண்ணி
விசிக்யது: - தேடித்திரிந்தார்கள்.

ततः पूर्वेण ती तत्वा त्रिकोशं भतरी तदा ।

क्रौञ्चारण्यमतिक्रम्य मतस्तत्राश्रममन्तरं ॥

தத: பூர்வேண தென கத்வா த்ரிகோஸம் ப்ராதரௌ தத: ।

க்ரௌஞ்சாரண்யமதிக்ரமயித்ரம் மதஸ்தகாஸ்ரமமந்த்ரே ॥

अथा तु तदनं घोर् बहुमीममृगजिज्म ।

नामासत्त्वसमाकीर्णं सर्वं गहनपादपम् ॥

ந்ருஷ்டவா து தத்வனம் கோரம் பஹுபீம ம்ருகத்விஜம் ।

நாநாஸத்வஸமாகீர்ணம் ஸர்வம் கஹனபாதபம் ॥

दश्याते सुती तत्र दर्शं दशरथात्मजी ।

पातालसमगम्भीरा तमसा नित्यसंयुताम् ॥

தத்ருஸாதே து தென தத்ர தரீம் தஸரதாத்மஜௌ ।

பாநாஸம கம்பீரம் தபஸா நித்ய ஸம்யுக்தாம் ॥

தௌ - அந்த
ப்ராதரௌ - இரு சகோதரர்களும்
க்ரௌஞ்சாரண்யம் - க்ரௌஞ்சாரண்யத்தை
அதிக்ரமய - தாண்டி,

7

8

9

10

6

தத:	- அதிவிருந்து
மதங்காஸ்ரமம்	- மதங்காச்ரமத்திற்கு
பூர்வேண	- முந்தியே
தீரிகோஸம் கத்வா	- ஆறுமையிற் சென்று,
அந்தரே	- இடையில்
கோரம்	- பயங்கரமானதும்
பஹுபீம ம்ருகத்	- பல கொடிய விலங்குகளும் பறவைகளும்
விஜம்	- நிரம்பியிருந்ததும்
நாஸுல்தவ ஸமாநீரணம்	- பல ஜந்துக்களால் நிறைந்திருந்ததும்
ஸர்வம்	- எங்கும்
கஹன பாதபம் து	- அடர்ந்த மரங்களிள்ளதுமான
தத் வனம்	- அந்த வனத்தை
ததா த்ருஷ்ட்வா	- அப்பொழுது பார்த்து
தஸரதாத்மஜென	- தசரத குமாரர்களாகிய
தௌ	- அவ்விருவர்களும்
தத்ர	- அதில்
பாதாள ஸம கம்பீராம்	- பாதாளத்தை நிகர்த்த ஆழமுள்ளதாயும்
தமஸா	- இருளால்
நித்ய ஸம்வ்ருதாம்	- எங்குமடர்ந்ததாயுமான
தரீம் து	- குகையையும்
தத்ருஸாதே	- கண்டார்கள்.

आसाद्य ती नरव्याघ्री दर्यास्तस्याविदुरतः ।

दृष्ट्वाते महारुप राक्षसीं विकृताननाम् ॥

ஆஸாத்ய தென நரவ்யாக்ரௌ தர்யாஸ்தஸ்யாவிதூரத: ।

தத்ருஸாதே மஹரூபாம் ராக்ஷஸீம் விக்ருதானநாம் ॥

நரவ்யாக்ரௌ	- புருஷோத்தமர்களாகும்
தௌ	- அவ்விருவர்களும்
தஸ்யா: தர்யா:	- அந்த குகையினது
அவிதூரத:	- சமீபத்திலேயே
மஹரூபம்	- பெரிய வடிவத்தையுடையவனும்
விக்ருதேக்ஷணாம்	- கோரமான தோற்றத்தையுடையவனுமான
ராக்ஷஸீம்	- ஓர் அரக்கியை
ஆஸாத்ய	- கிட்டி,
தத்ருஸாதே	- கண்முன் கண்டார்கள்.

भयदामत्यसत्त्वानां बीभत्सां रीद्वदर्शनम् ।

लम्बोदरीं तीक्ष्णदंष्ट्रां करालां परुषस्वभम् ॥

பயதாமல்பஸ்த்வானாம் பீபத்ஸாம் ரௌத்ரதர்ஸநாம் ।

லம்போதரீம் தீக்ஷணதம்ஷ்ட்ராம் கராலாம் பருஷத்வஸம் ॥

भक्षयन्तीं मृगान् भीमान् विकटां मुक्मूर्धजाम् ।

प्रक्षितां ती तदा सत्र घातरी रामलक्ष्मणी ॥

பக்ஷயந்தீம் ம்ருகாந் பீமான் விகடாம் முக்தமூர்தஜாம் ।

ப்ரக்ஷேதாம் தென ததா தத்ர ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

ததா	- அப்பொழுது
ப்ராதரௌ	- சகோதரர்களாகிய
ராம லக்ஷ்மணௌ	- ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணருமாகிய
தௌ	- அவ்விருவர்களும்
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
அல்ப ஸத்வானாம்	- மனத்திடமுற்ற பிராணிகளுக்கு
பயதாம்	- பயத்தை விளைவிப்பவனும்
பீபத்ஸாம்	- அருவருப்பானவனும்
ரௌத்ர தர்ஸநாம்	- கொடிய தோற்றத்தை உடையவனும்
லம்போதரீம்	- சரிந்த வயிறுடையவனும்
தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ராம்	- கரான பற்களுள்ளவனும்
கராலாம்	- அவலக்ஷணமானவனும்
பருஷத்வஸாம்	- கடுமூரடானதோலையுடையவனும்
பீமான்	- கோர
ம்ருகாந்	- மிருகங்களை
பக்ஷயந்தீம்	- புசிப்பவனும்
முக்தமூர்தஜாம்	- விரிந்த கூந்தலுடையவனும்
விகடாம்	- தன்னைக் கட்டமுடியென எண்ணிக் கொண்டிருந்தவனுமான அவளை
ப்ராக்ஷேதாம்	- உற்று நோக்கினார்கள்.

सां समासाद्य ती वीरी व्रजन्तं घातुरग्रतः ।

एहि संस्यावर्त्युक्त्वा समालम्बत लक्ष्मणम् ॥

ஸா ஸமாஸாத்ய தென வீரௌ வ்ரஜந்தம் ப்ராதூரக்ரத: ।

ஏஹி சம்ஸ்யாவ்ரேத்யுக்த்வா ஸமாலம்பத லக்ஷ்மணம் ॥

ஸா	- அவள்
வீரௌ	- வீரர்களான
தௌ	- அந்த இருவர்களையும்
ஸமாஸாத்ய	- கிட்டி,
ப்ராதூ:	- தமையனுக்கு
அக்ரத:	- முன்னே
வ்ரஜந்தம்	- போய்க்கொண்டிருக்கும்
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
ஏஹி	- 'வா;

ரம்ஸ்யாவஹே - நாமிருவரும் வினையாடுவோம்'
இதி உக்த்வா - என்று சொல்லிவிட்டு,
ஸமாலம்பத - பற்றிக்கொண்டாள்.

उवाच चैनं ययनं सीमित्रिमुपगृह्य सा ॥

உவாச சைநம் யசனம் ஸௌமித்ரி முபகூஹ்ய ஸா ॥
ஸா - அவள்
ஏதம் ஸௌமித்ரிம் - இந்த லக்ஷ்மணரை
உபகூஹ்ய - அணைத்துக் கட்டிக்கொண்டு,
யசனம் ச - பின்வரும் சொல்வையும்
உவாச - சொன்னாள்.

अहं त्वयोमुखी नाम लामस्ते त्वमसि प्रियः ।

नाथ पर्वतकूटेषु नदीनां पुलिनेषु च ।

आयुःशेषमिह वीर त्वं मया सह रंस्यसि ॥

அஹம் த்வயோமுகி நாம லாமஸ்தே த்வமஸி ப்ரிய: ।

நாத பர்வத கூடேஷு நதீநாம் புலிநேஷு ச ॥

ஆயு:ஸேஷமிமம் வீர த்வம் மயா ஸஹ ரம்ஸ்யஸே ॥

அஹம்து - 'நான்தான்'
அயோமுகி - அயோமுகியென்று
நாம - பிரசித்தி பெற்றவன்.
த்வம் - நீ
ப்ரிய: - என் காதலுக்குப் பாத்திரனாய்
அஸி - ஆவீற்றனை;
லாப: - பெரும் பாக்கியமிது
தே - உனக்கு,
நாத - என்னைக் காத்தருளும்
வீர - கணவரே!
பர்வத கூடேஷு - மலைச்சிகரங்களிலும்
நதீநாம் - நதிகளின்
புலிநேஷு ச - மணவீட்டுகளிலும்
மயா ஸஹ - என்னோடுகூட
த்வம் - நீ
இமம் - இந்த
ஆயு:ஸேஷம் - மிகுந்துள்ள வாழ்நாட்களை
ரம்ஸ்யஸே - சுகமாய்க் கழிப்பாயாக.'

16

एवमुक्तस्तु कृपितः खड्गमुद्यूह्य लक्ष्मणः ।

कर्णनासौ खनौ चास्या निघकर्तारिसूदनः ॥

அரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

3661

ஏவமுக்தஸ்து க்ரபித: கட்கமுத்தருத்ய லக்ஷ்மண: ।
கர்ணநாஸௌஸ்தனௌ சாஸ்யா திசகர்தாரிஸுதன: ॥

17

அரிஸுதன: - சத்ரு ஸம்ஹாரகரான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - சொல்லியதற்கு செவிசாற்றியவராய்
து - உடனே
க்ரபித: - சினங்கொண்டவராகி
கட்கம் - கத்தியை.
உத்த்ருத்ய - உருவி
அஸ்யது - இவளது
கர்ணநாஸௌ - காதையும் மூக்கையும்
ஸ்தனௌ ச - முலைகளின்மேலும்
விசகர்த - அறுத்துத் தள்ளிவிட்டார்.

कर्णनासे निकृते तु विस्वरं सा विनष्ट च ।

यथागतं प्रदुद्राव राक्षसी सीमदर्शना ॥

கர்ணநாஸே நிக்ருத்தே து விஸ்வரம் ஸா விநத்ய ச ।

யதா஑தம் ப்ரதுத்ராவ ராக்ஷஸி பீமதர்ஸநா ॥

18

ஸா - அந்த
பீமதர்ஸநா - பீயங்கரமான தோற்றத்தைபுடைய
ராக்ஷஸி - அரக்கி
கர்ணநாஸே - காதும் மூக்கும்
அறுக்கப்பட்டவுடன்
விஸ்வரம் - விகாரமான குரலுடன்
விநத்ய ச - கூச்சலிட்டுக் கதறிவிட்டு,
யதா஑தம் - யதவிதிபடி
ப்ரதுத்ராவ - ஓடிவிட்டாள்.

तस्यां गताया गहनं मञ्जुवै वनमीजसा ।

आसेदुस्मित्राणी भ्रातरी रामलक्ष्मणी ॥

தஸ்யாம் கதாயாம் கஹனம் ம்ஜுவை வனமோஜஸா ।

ஆஸேதுஸ்மித்ரக்நௌ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

19

தஸ்யாம் - அவள்
கதாயாம் - ஓடினபின்
ஓஜஸா - கதரியத்தைக்கொண்டு
நடந்து கொண்டிருந்தவர்களும்
அமித்ரக்நௌ - சத்ருஸம்ஹாரகர்களும்
ப்ராதரௌ - அண்ணலும் தம்பியுமான

ராம லக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
கருணம் வனம் - அடர்ந்த ஓர் காட்டை
ஆஸேதது: - அடைந்தார்கள்.

लक्ष्मणस्तु महातेजाः सत्त्ववाशीलवायुधिः ।

अब्रवीत् प्राञ्जलिर्यव्यं शतरं दीप्ततेजसम् ॥

லக்ஷ்மணஸ்து மஹாதேஜா: ஸத்த்வவான் ஸரீலவான் ஸாசி: ।

அப்ரவீத் ப்ராஞ்ஜலிர்வாக்யம் ப்ராதரம் தீப்ததேஜஸம் ॥

மஹாதேஜா: - மகா மேன்மை பெற்றவரும்
ஸத்த்வான் - தைரியசாலியும்
ஸரீலவான் - நல்லொழுக்கமுள்ளவரும்
ஸாசி: து - நல்லெண்ணமுள்ளவருமான
லக்ஷ்மண: து - லக்ஷ்மணர்
தீப்த தேஜஸம் - தேஜோமயமாய் விளங்கும்
ப்ராதரம் - தமயனாரைப் பார்த்து
ப்ராஞ்ஜலி: - அஞ்சலிஹஸ்தராகி
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

स्वन्दते मे दृढं बाहुर्द्विजनिमिव मे मनः ।

प्रायश्चाप्यनिष्ठानि निमित्तान्युपलक्ष्ये ॥

ஸ்பந்ததே மே த்ருடம் பாஹுருத்விக்கனிமிவ மே மன: ।

ப்ராயஸ்சாப்யநிஷ்டாநி நிமித்தாந்யுபலக்ஷ்யே ॥

மே பாஹு: - எனது இடது கை
த்ருடம் - மிகவும்
ஸ்பந்ததே - துடிக்கிறது.
மே மன: - எனது மனம்
உத்விக்கம் இவ - முற்றிலும் கலவரமடைந்திருக்கின்றது.
அபி - இதுவுமன்றி
ப்ராயஸ: - பெரும்பாலும்
நிமிஷ்டாநி - ஆபத்தைச் சூழிப்பிக்கின்ற
நிமித்தாநி ச - அபசகுனங்களையே
உபலக்ஷ்யே - காண்கின்றேன்.

तस्मात् सज्जीमवार्यं त्वं कुर्वन् वचनं हितम् ।

ममैव हि निमित्तानि सद्यः शंसन्ति संभ्रमम् ॥

தஸ்மாத் ஸஜ்ஜிமவார்ய த்வம் குருஷ்வ வசனம் ஹிதம் ।

மமைவ ஹி நிமித்தாநி ஸத்ய: ஸம்ஸந்தி ஸம்ப்ரமம் ॥

20

21

22

நிமித்தாநி ஹி - 'அபசகுனங்களோ
ஸத்ய: ஏவ - உடனேயே
ஸம்ப்ரமம் - வரப்போகிற ஆபத்தை
ஸம்ஸந்தி - தெரிவிக்கின்றன.
தல்மாந் - ஆகையினால்
ஆர்ய - அண்ணா!
த்வம் - தேவரீர்
மது - எனது
வசனம் - விண்ணப்பத்தை
ஹிதம் - நன்மை பயக்கத்தக்கதாய்
குருஷ்வ - திருவுளத்தில் பற்றும்
ஸஜ்ஜிபவ - முன் எச்சரிக்கையுடையவராய் இரும்.

एव वञ्चुलको नाम प्रक्षी परमदारुणः ।

आवयोविजयं युद्धे शंसन्निव विनदति ॥

ஏவ வஞ்ஜுலகோ நாம ப்ரக்ஷி பரமதாருண: ।

ஆவயோர் விஜயம் யுத்தே ஸம்ஸந்திவ விநந்ததி ॥

பரமதாருண: - மிகக்கொடிய
ஏவ: - இந்த
வஞ்ஜுலக: நாம - வஞ்சுலகமென்ற
ப்ரக்ஷி - பகஷி
யுத்தே - கஷ்டத்தில்
ஆவயோ: - நம்மிருவர்களுக்கும்
விஜயம் - வெற்றியை
ஸம்ஸந்த் இவ - சூழிப்பிக்கிறது என்றபடியே
விநந்ததி - கூவுகிறது.

तयोरन्येयतोरैव सर्वं तद्वनमोज्जसा ।

संजज्ञं विपुलः शब्दः प्रमञ्जिव तद्वनम् ॥

தயோர்அனேயதோரேவம் ஸர்வம் தத்வனமோஜ்ஜஸா ।

ஸம்ஜ்ஞே விபுல: ஸந்த: ப்ரபஞ்ஜந்திவ தத்வனம் ॥

ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
ஹிதம் - தைரியங்கொண்டு
சஜ்ஜஸா - அந்தக் காடு
ஸர்வம் - எங்கும்
தயிரா - அவ்விருவர்கள்
அன்வேஷதோ: - தேடிச் செல்கையில்
தத்வனம் - அந்தக் காட்டை
ப்ரபஞ்ஜத் இவ - முறிக்கிறது போன்றதாகிய
விபுல: - ஒரு பெரிய

23

24

ஸப்த: -
ஸம்ஜகே

சப்தம்
உண்டாயிற்று.

संवेष्टितमिवात्यर्थं गगनं मातस्त्रिणा ।

वनस्य तस्य शब्दोऽप्युद्विगमापूरयन्निव ॥

ஸம்வேஷ்டித மிவாத்யர்த்தம் ககனம் மாதரிஸ்வநா ।

வனஸ்ய தஸ்ய ஸப்தோபூத திவ மாயூரயந்நிவ ॥

மாதரிஸ்வநா

- காற்றினால்

அத்யர்த்தம்

- முற்றிலும்

ஸம்வேஷ்டிதம்

- பற்றப்பட்ட

ககனம் இவ

- ஆகாயத்தைப் போலவே

தஸ்ய

- அந்த

வனஸ்ய

- வனத்தின்

ஸப்த:

- சப்தமானது

திவமிவ

- அந்தரிக்கெனும்புக்கும்

ஆபூரயந்

- பரவியதாய்

அபூத

- இருந்தது.

तं शब्दं काङ्क्षमाणस्तु रामः कक्षे सहानुजः ।

ददर्श सुमहाकायं राक्षसं विपुलोरसम् ॥

தம் ஸப்தம் காங்க்ஷமாணஸ்து ராம: கக்சே ஸஹானுஜ: ।

ததர்ஸ ஸுமஹாகாயம் ராக்ஷஸம் விபுலோரசம் ॥

ஸஹானுஜ:

- தம்பியுடனிருந்த

ராம:

- புரீராமர்

தம் ஸப்தம்

- அந்த சப்தத்தை

காங்க்ஷமாண: து

- இவ்வனதென்றறிய எண்ணங்கொண்டவராய்

இருக்கையில்

கக்சே

- நடுக்காட்டில் ஓர் பிரதேசத்தில்

ஸுமஹரகாயம்

- மிகப் பெரிய உடலை உடையவனும்

விபுலோரசம்

- அகன்ற மார்பை உடையவனுமான்

ராக்ஷஸம்

- ஓர் அரக்கனை

ததர்ஸ

- கண்டார்.

आसेदतुस्ततस्त्र तावुमी प्रमुखे स्थितम् ।

विद्वृक्षमशिरोमीयं कबन्धमुदरेमुखम् ॥

ஆஸேததுஸ்ததஸ்தத்ர தாவபெள ப்ரமுக் ஸ்திதம் ।

விவ்ருத்த மஸிரோக்ரீவம் கபந்த முதரேமுகம் ॥

ராமநிநிவிதேஸ்திஷிர்மஹாநிநிமிவித்ரம் ।

நீலமேகநிம் ரீத் மேகஸ்தநிநி:ஸ்வநம் ॥

25

26

27

ஆரண்ய காண்டம் - அறுபத்தி ஒன்பதாம் ஸர்க்கம்

3665

ரோமபி: நிபரிதைஸ்தீக்ஷணை: மஹாகிரி மிவோச்சரிதம் ।

நீலமேக நிபம் ரௌதரம் மேகஸ்ததித நிஸ்ஸவணம் ॥

28

अग्निज्वालानिकाशेन ललाटस्थेन दीप्यता ।

महापक्ष्मेण पिक्नेन विपुलेनायतेन च ॥

அஃநிஜ்வாலா நிகாஸேந லலாடஸ்தேந தீப்யதா ।

மஹாபக்ஷ்மேண பிங்க்நே விபுலேநாயதேந ச ॥

29

एकनीरसि घोरेण नयनेनाशुदशिना ।

महोद्वेद्योपभं तं लेलिहानं महामुखम् ॥

ஏகநீரஸி கோரேண நயனேநாஸுதர்ஸிநா ।

மஹோத்வெத்யோபபந்தம் தம் லேலிஹாணம் மஹாமுகம் ॥

30

भक्तयस्तं महाघोरानुक्तसिंहमृगादिपान् ।

घोरीं क्षुत्तां विपुलान्मुनीं योजनमायती ॥

பக்யஸ்தம் மஹா கோராத் ருக்ஷஸிம்ஹ ம்ருகத்விபான் ।

கோரேண புஷ்டேன விபுர்வாணமுபௌ யோஜனமாயதௌ ॥

31

कराभ्यां विविधान् गृह्य अक्षन् पक्षिणान् मृगान् ।

आकर्षन्तं विकर्षन्समनेकान् मृगयूथपान् ॥

கராப்யாம் விவிதாண் க்ருத்ய ருக்ஷாண் பக்ஷிகணாண் ம்ருகாண் ।

ஆகர்ஷந்தம் விகர்ஷந்தமநேகாந் ம்ருகயூதபான் ॥

32

स्थितमावृत्य पन्थानं तयोर्धन्त्रीः प्रपन्नयोः ॥

ஸ்தித மாவ்ருத்ய பந்தாநம் தயோர் ப்ராத்ரோ: ப்ரபந்தயோ: ।

தந்

- அங்கு

தத:

- அப்பொழுது

தௌ உபௌ

- அவ்விருவர்களும்

ப்ரமுக்

- எதிரில்

ஸ்திதம்

- இருக்கின்றவனும்

விவ்ருத்தம்

- பெரிய தோற்றமுற்று

அபிரோக்ரீவம்

- தலையும் கழுத்தும் இல்லாதவனும்

உதரேமுகம்

- வயிற்றில் வாயைப் படைக்கப்பெற்றவனும்

மஹாகிரிம் இவ

- பெரும் மலையை நிகர்த்து

நிசினத:

- அடர்ந்து

நீக்ஷண:

- மடியாத

ரோமபி:

- மலிருடன்

உச்சரிதம்

- வளர்ந்தவனும்

நீலமேக நிபம்

- கார்மேகத்தை நிகர்த்தவனும்

மேகஸ்தந்த	-	மேககர்ஜனையை நிகர்த்த குரலுடையவனும்
நிஸ்ஸவனம்	-	அக்னிஜ்வாலையை நிகர்த்த ஜ்வலித்துக்
அக்னி ஜ்வாலா	-	கொண்டிருக்கிறதும்
நிகர்போத தீப்யதா	-	பெரிய இமைகளுள்ளதும்
மஹா பக்ஷமேண	-	பழுப்பு நிறமுற்றதும்
பிங்கேந	-	மிக அகன்றதும்
விபுலேந	-	மிக நீண்டதும்
ஆயதேந	-	பயங்கரமானதும்
கோரேண	-	மிகச்சீகிரம் பார்க்கவல்லதும்
ஆஸாநர்ஸிநா	-	மார்பிலமைக்கப்பட்ட
உரஸி	-	நெற்றியிலிருக்கிறதமான
லலாடஸ்தேந	-	ஒரு
ஏகேந	-	கண்ணால்
நயனேந	-	ஆச்சரியமுடைய தோற்றமுள்ளவனும்
ரௌதரம்	-	பெரிய கோரைப் பற்களையுடையவனும்
மஹாதம்ஷ்டரோபந்நம்	-	நாக்கைநீட்டி அடிக்கடி தக்கிக்கொண்டிருக்கிறவனும்
லேலிஹானம்	-	பெருமுகமுள்ளவனும்
மஹாமுகம்	-	மிகப்பெரிய
மஹா கோராந்	-	கரடிகள், சிங்கங்கள், மான்கள், யானைகள்
ருக்ஷ ஸிம்ஹ	-	இவைகளை
மருக த்விபான்	-	தின்கின்றவனும்
பக்ஷயந்தம்	-	எட்டு மைல்கள் நீண்ட
யோஜனம் ஆயதௌ	-	இரு
உபௌ	-	பெரிய
கோரௌ	-	கைகளை
புஜேன	-	விரித்துக் கொண்டிருக்கிறவனும்
விஞர்வாணம்	-	இரு கைகளிலும்
கராப்யாம்	-	பல
விவிதான்	-	கரடிகளையும்
ருக்ஷான்	-	பக்ஷிகளையும்
பக்ஷிகணான்	-	துஷ்ட மிருகங்களையும்
மிருகான்	-	பிடித்து
க்ருஹ்ய	-	வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவனும்
ஆகர்ஷந்தம்	-	பல
அநேகாந்	-	சிறந்த மான்களை
மிருகபூதபான்	-	கொண்டு கொண்டு இருக்கிறவனும்
விகர்ஷந்தம்	-	எதிரில் வரும்
ப்ரபந்தயோ:	-	அந்த
தயேர்:	-	

ப்ராத்தோ:	-	சகோதரர்களுடைய
பந்தாநம்	-	வழியை
ஆவ்ருத்ய	-	மறைத்துக்கொண்டு
ஸ்திதம் ச	-	நின்று கொண்டிருந்தவனுமான
தம்	-	அந்த
கபந்தம்	-	கபந்தன் என்பவனை
ஆஸேதது:	-	கிட்டினார்கள்.

अथ ती समभिरस्य क्रोशमात्रे ददर्शुः ।

महान् दारुणं भीमं कथं भुजसंघम् ॥

कञ्चमिव संस्थानादतिघोरमदर्शनम् ॥

அத தெள ஸமபிக்ரம்ய க்ரோஸமாத்தரே ததர்ஸது: ।

மஹாந்தம் தாருணம் பீமம் கபந்தம் புஜ ஸம்வ்ருதம் ॥

கபந்தமிய ஸம்ஸ்தாநாததிகோ ப்ரதர்ஸநம் ॥

தௌ	-	அவ்விருவர்களும்
அத ஸமபிக்ரம்ய	-	சிறிது தூரம் சென்று,
க்ரோஸ மாத்தரே	-	கூப்பிடு குரல் தாரத்தில்
கபந்தம்	-	தலையறுக்கப்பட்டு உயிருடனிருக்கும் உடலை
இவ	-	போன்றதாய்
ஸம்ஸ்தாநாத்	-	உருவால்
அதிகோர ப்ரதர்ஸநம்	-	மிகப் பயங்கரமான தோற்றமுடையவனும்
மஹாந்தம்	-	பெரிய உடலுடையவனும்
தாருணம்	-	அருவருக்கத்தக்கவனும்
பீமம்	-	கொடியவனும்
புஜஸம்வ்ருதம்	-	விரிக்கப்பட்ட கைகளையுடையவனுமான
கபந்தம்	-	கபந்தன் என்பவனை
ததர்ஸது:	-	கண்டார்கள்.

स महाबाहुरस्य प्रसायं विपुली भुजी ।

अग्राह सहितारेव राघवी पीडयन् बलात् ॥

ஸ மஹாபாஹுரத்யந்தம் ப்ரஸாய் விபுலௌ புஜௌ ।

ஜக்ரஹ ஸஹிதாவேவ ராகவௌ பீடியன் பலாத் ॥

மஹாபாஹு: - நீண்ட கைகளுடைய

ஸ: - அவன்

விபுலௌ புஜௌ - நீண்ட இரு கைகளையும்

அத்யந்தம் ப்ரஸாய் - விசாலமாய்ப் பரப்பி

ராகவௌ - பூராகவரையும் லக்ஷ்மணரையும்

ஸஹிதௌ இவ - ஒன்றுசேர்த்தே

பலாத் - பலத்தால்

பீடயன் - இறுக்க கட்டி.
ஜக்ராஹ - பிடித்துக் கொண்டான்.

खड्गिनी दृढधन्वानी तिग्मतोजोयुधर्षी ।

பாத்தரி விவசு ப்ராப்தி க்ருயமாணி மஹாலி ॥

கட்கிணை த்ருடதன்வானென திக்மதேஜோவபுர்தரெள ।
ப்ராதரெள விவஸம் ப்ராப்தெள க்ருஷ்யமாலெனென மஹாபலெள ॥ 35
க்ருஷ்ய மாலென - சேர்த்திழுக்கப்படும்
மஹாபலெள - மகாபலசாலிகளும்
கட்கிணை - வானைத் தரித்தவர்களுந்
த்ருட தன்வானென - உறுதியான விந்பிடித்தவர்களுந்
திக்மதேஜோவ - பகைவரை எரிக்கும் தேஜஸ்ஸுடன்
புர்தரெள - விளங்கும் திருமேனியுடையவர்களுமான
ப்ராதரெள - சகோதரர்கள் இருவரும்
விவஸம் - எள்ளளவும் சலியாதிருக்கும் தன்மையை
ப்ராப்தெள - அடைந்து விளங்கினார்கள்.

तत्र धैर्येण शूरस्तु राघवो नैव विव्यथे ।

பாதுயாடநாஸ்ரயத்வாச்வ லக்ஷணஸ்வததிவியதே ॥

தத்ர தைர்யேண ஸூரஸ்து ராகவோ நைவ விவ்யதே ।
பாஸ்யாத் அனாஸ்ரயத்வாச்ச லக்ஷணஸ்தவதிவிவ்யதே ॥ 36
தத்ர - அப்பொழுது
ஸூரஸ்து - சூரராகும்
ராகவஃ - ஸ்ரீராமரோவெனில்
தைர்யேண ஏவ - எதற்குஞ்சலியாத தன்மையாலேயே
ந விவ்யதே - சலியாதிருந்தார்.
லக்ஷணஸ்து - லக்ஷணமனோவெனில்
பாஸ்யாத் - தானாய் ஒன்னுந்துணிந்து செய்யும் பக்குவம்
இன்மையாலும்
அனாஸ்ரயத்வாத்ச - ஆக்கினை வராமையால் வேண்டிய உதவி
இல்லாமலிருந்தமையாலும்
அபி விவ்யதே - முற்றும் உள்ளம் கலங்கினார்.

उवाच च विषण्णः सन् राघवं राघवानुजः ॥

உவாச ச விஷண்ண: ஸந் ராகவம் ராகவானுஜ: ॥ 37
ராகவானுஜ: - லக்ஷணன்
விஷண்ண: ஸந் - இன்னது செய்கிறதென்று தெரியாதவராகி
ராகவம் ச - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
உவாச - பின்புருமாறு சொன்னார்.

पश्य मां वीर विवशं राक्षसस्य वशं गतम् ।

மயிகென விநிர்ஸுக்: பரிமுஷ்வஸ ராகவ ॥

பஸ்ய மாம் வீர விவஸம் ராக்ஷஸஸ்ய வஸம் கதம் ॥

மயையகேந விநிர்முக்: பரிமுஞ்சஸ்வ ராகவ ।
வீர - சூரரோ
ராக்ஷஸஸ்ய - அரக்கனுக்கு
வஸம் கதம் - அகப்படும் போய்விட்ட
மாம் - என்னை
விவஸம் - சாகத்துணிந்தவனாய்
பஸ்ய - திருவுளத்தில் பற்றும்;
ராகவ - ஸ்ரீராம!
மயா ஏகேந - என் ஒருவனோடு
விநிர்யுக்: - பிரிந்தவராகி
பரிமுஞ்சஸ்வ - தேவரீர் விடுவித்துக் கொள்ளும்.

मां हि भूतबलिं तत्त्वा पलायस्व यथाशुक्लम् ॥

மாம் ஹி பூதபலிம் தத்த்வா பலாயஸ்வ யதா ஸுகம் ॥ 39

மாம் - என்னை
பூதபலிம் - உயிர்பலியாக
யதாஸுகம் ஹி - மனக்குறையில்லாமலேயே
தத்த்வா - கொடுத்துவிட்டு
பலாயஸ்வ - தப்பித்துக்கொள்ளும்.

अधिगन्तासि वेदेहीमचिरेणेति मे मतिः ॥

அதிகந்தாஸி வைதேஹிமசிரேணேதி மே மதி: ।

ஸைதேஹிம் - தூண்கியாரை
அசிரேண - சீக்கிரமே
அதிகந்தாஸி - அடைவீர்
இதி - என்பது
மே - எனது
மதி: - தீர்மானம்.

प्रतिशप्य च काकुत्स्थ पिपृषतामहीं महीम् ।

தத்ர மா ச காகுத்ஸ்த பித்ருகபைதாமஹிம் மஹிம் ॥

ப்ரதிஸப்ய ச காகுத்ஸ்த பித்ருகபைதாமஹிம் மஹிம் ।

தத்ர மாம் ஸாம காகுத்ஸ்த: ஸம்ர்துமஹிஸி ஸர்வததா

காகுத்ஸ்த - காகுத்ஸ்த!

பித்ருகபைதாமஹிம் - தகப்பன் பாட்டன் முறையே கிடைத்த

மலரிம்	- உலகை
ப்ரதிலப்ய	- அடைந்து
ராம	- ஸ்ரீராம
ராஜ்யஸ்த: ச	- ராஜ்யத்தை அடைந்தவராகியும்
தத்ர	- அங்கும்
ஸர்வதா	- எப்பொழுதும்
மாம் ஸமர்தம்	- அடியேனைத்தனைக்க
அர்ஹஸி	- அருள்புரிய வேண்டும்.

लक्ष्मणेनैवमुक्तस्तु रामः सीमित्रिविधीत् ।

मा स्म त्रासं कृथा वीर न हि त्वाद्विषीवति ॥

லக்ஷ்மணேனவ முத்தஸ்து ராம: ஸௌமித்ரிமப்ரவீத் |
மா ஸம் த்ராஸம் க்ருதா வீர ந ஹி த்வாட்விக் விவீததி ||

லக்ஷ்மணேந	- லக்ஷ்மணனாலே
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
உக்த:	- சொன்னதற்கு செவிசாற்றிய
ராம: து	- ஸ்ரீராமரோவெனில்
ஸௌமித்ரிம்	- லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத்	- பின்வருமாறு மொழிந்தார்.
வீர	- 'வீர'
த்ராலம்	- மனச்சஞ்சலத்தை
மா க்ருதா: ஸம்	- நீ யடையலாகாது.
த்வாட்விக் ஹி	- உன்னைப் போன்றவனென்றால்
ந விவீததி	- மனச்சோர்வையடையமாட்டான்.

एतस्मिन्तरे कूरो भवतरी रामलक्ष्मणी ।

पप्रच्छ घननिर्घोषः कवन्धो दानयोत्तमः ॥

ஏதஸ்மின் அந்தரே க்ருரோ ப்ராதரௌ ராமலக்ஷ்மணௌ
பப்ரச்ச க்ருநிர்கோஷ: கப்ந்தோ தானவோத்தமம் ||

ஏதஸ்மின்	- இந்த
அந்தரே	- சமயத்தில்
க்ருர:	- கொடியவனும்
தானவோத்தம:	- அகரோத்தமனுமாகிய
கப்ந்த:	- கப்ந்தன்,
கந நிர்கோஷ:	- மேகவொலிகொண்டு
ப்ராதரௌ	- சகோதரர்களாகிய
ராமலக்ஷ்மணௌ	- ஸ்ரீராமரையும் லக்ஷ்மணரையும் பார்த்து
பப்ரச்ச	- பின்வருமாறு வினாவினான்.

41

42

की युवा वृषभस्कन्धी महाशूराधनुर्धरी ।
योर वेषमिव मासौ यम मन्त्राद्युपस्थितौ ॥

கௌ யுவாம் வ்ருஷபஸ்கந்தௌ மஹாகட்க தறுத்தரௌ
கோரம் தேஸமிம் ப்ராப்தௌ மம பக்ஷௌ உபஸ்திதௌ || 43
வ்ருஷபஸ்கந்தௌ - 'எருதின்கழுத்துப் போன்ற கழுத்துக்களை
உடையவரும்

மஹாகட்க தறுத்தரௌ	- சிறந்த வானையும் வில்லையும் கையில் ஏந்தியவர்களுமான
யுவாம் கௌ	- நீங்கள் யாவர்?
இமம்	- இந்த
கோரம் தேஸம்	- பயங்கரமான பிரதேசத்தை
ப்ராப்தௌ	- கிட்டி
மம பக்ஷௌ	- எனக்கு உணவாய்
உபஸ்திதௌ	- தோன்றிவிட்டார்கள்.

यदतं कार्यमिह वा किमर्थं चागती युवाम् ।

इमं देशमनुप्राप्यौ क्षुधातस्येह तिष्ठतः ॥

வததம் கார்ய மிற வாம் கிமர்தம் சாகதௌ யுவாம் |
இமம் தேஸமநுப்ராப்தௌ க்ஷுதாதஸ்யேஹ திஷ்டத: || 44

இவம்	- இவ்விடத்தில்
வாம்	- உங்களிருவர்களுடைய
கார்ய	- கார்யத்தை
வததம்	- சொல்லுங்கள்.
யுவாம்	- நீங்களிருவரும்
கிமர்தம் ச	- என்ன பிரயோஜனத்திற்காக
ஆகதௌ	- வந்தீர்கள்?
இஹ	- இப்பொழுது
க்ஷுதாதஸ்ய	- பசியால் வருந்தி
திஷ்டத:	- காத்து நின்று கொண்டிருக்குமெனது
இமம் தேஸம்	- இந்த பிரதேசத்திற்கு
அநுப்ராப்தௌ	- வந்துவிட்டார்கள்.

सबाणयापयच्छ्री च तीक्ष्णशृङ्गाविवर्धनी ।

ममास्यमनुसंप्राप्यौ दुर्लभं जीवितं पुनः ॥

ஸ பாணசாபகட்கௌ ச தீக்ஷண ஸ்ருங்காவிவர்ட்பௌ
மமஸ்யமநு ஸம்ப்ராப்தௌ துர்லபம் ஜீவிதம் புன: || 45
தீக்ஷண ஸ்ருங்கௌ - 'கரிய கொம்புகளையுடைய
ரிஷபௌ - இரு ரிஷபங்கள்

இவ	- போன்றவர்களும்
ஸ பாணசாப	- பாணம், வில், வாள் இவைகளோடும்
கட்டுகள ச	- நீங்களிருவரும்
மம	- எனது
ஆஸ்யம்	- வாய்க்கு
அநு ஸம்ப்ராப்தௌ	- வந்து கிட்டியவர்களாய்
புன:	- இனியும்
ஜீவிதம்	- பிழைத்திருத்தலென்பது
துர்லபம்	- முடியாத காரியம்.

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कन्धस्य दुरात्मनः ।

उवाच लक्ष्मण रामो मुखेन परिशुष्यता ॥

தஸ்ய தத்வசனம் ஸ்ருத்வா கபந்தஸ்ய துராத்மன:

உவாச லக்ஷ்மணம் ராமோ முகேந பரிஸுஷ்யதா

துராத்மன: - துராத்மாவாகிய

தஸ்ய - அந்த

கபந்தஸ்ய - கபந்தனுடைய

தத்வசனம் - அம்மொழிக்கு

ஸ்ருத்வா - செவிசாற்றிய

ராம: - ஸ்ரீராமர்

பரிஸுஷ்யதா - மனவேதனையை விளைவிக்கிற

முகேந - பிரசக்தியால்

லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து

உவாச - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

कृच्छात् कृच्छरं प्राप्य दारुणं सत्यविक्रम ॥

व्यसनं जीवितान्तर्यं प्राप्तमप्राप्य तां प्रियाम् ।

க்ருசாத் க்ருசரதரம் ப்ராப்ய தாருணம் ஸத்யவிக்ரம

வ்யஸனம் ஜீவிதாந்தாய ப்ராப்தமப்ராப்ய தாம் ப்ரியாம்

ஸத்ய விக்ரம - வீண்போகாப் பராக்கிரமம் படைக்கப்

பெற்றவரே

க்ருசாத் - கஷ்டத்தின்மேல்

க்ருசரதரம் - கஷ்டத்தை

ப்ராப்ய - அடைந்து,

தாம் ப்ரியாம் - அந்தக் காதலியை

அப்ராப்ய - அடையாமல்

தாருணம் - கொடிய

வ்யஸனம் - கஷ்டம்

ஜீவிதாந்தாய - உயிர் போவதற்காக

ப்ராப்தம் - சம்பவித்திருக்கிறது.

-48

47

कालस्य सुमहद्वीर्यं सर्वभूतेषु लक्ष्मण ॥

त्वां च मां च नरव्याघ्र व्यसनेः पश्य मोहिती ।

காலஸ்ய ஸுமஹத்வீர்யம் ஸர்வபூதேஷு லக்ஷ்மண

த்வாம் ச மாம் ச நரவ்யாக்ர வ்யஸனே: பர்ய மோஹிதௌ

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'

ஸர்வபூதேஷு - ஸகலப் பிராணிகள் விஷயங்களிலும்

காலஸ்ய - விதியின்

வீர்யம் - பயன்

ஸுமஹத் - பர்வராஜும் வெல்லற்கரியது.

நரவ்யாக்ர - புருஷோத்தம!

த்வாம் ச - உன்னையும்

மாம் ச - என்னையும்

வ்யஸனே: - கஷ்டங்களால்

மோஹிதௌ - மோஹிக்கப்பட்டவர்களாய் இருப்பதை

பர்ய - நினைத்துப் பார்.

नातिमारोदस्ति देवस्य सर्वभूतेषु लक्ष्मण ।

शूरास्य बलवन्तस्य कृतास्त्रास्य रणाजिरे ।

कालाभिपन्नाः सीदन्ति यथा बालुकसेतवः ॥

நாதிமாரோஸ்தி டேவஸ்ய ஸர்வபூதேஷு லக்ஷ்மண

ஸூராஸ்ய பலவந்தஸ்ய க்ருதாஸ்த்ராஸ்ச ரணாஜிரே

காலாபிபந்தா: சீதந்தி யதா வாலுசேதவ:

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'

ஸர்வபூதேஷு - ஸர்வப் பிராணிகள் விஷயத்திலும்

நாதிமாரோ - விதியை

டேவஸ்ய - மேற்கொள்ளக் கூடிய செயல்

ஸூராஸ்ய - எதுவுமில்லை.

பலவந்த: ச - சூரர்களும்

க்ருதாஸ்த்ரா: ச - பலவாங்களும்

ரணாஜிரே - ரோரில்

சீதந்தி - அஸ்திர வித்தைவிய் நிபுணர்களும்,

யதா - விதியை வெல்ல முடியாதவர்களாகி

வாலுசேதவ: - மணலனைகள்

யதா - எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே

ஸீதந்தி - கஷ்டத்தால் கரைந்து போகிறார்கள்.

48

50

इति बुवाणो ध्वंसत्यविक्रमो महायशः दशरथिः प्रतापवान् ।

अवेक्ष्य सीविंश्वराधिक्यं स्थिरां तदा स्वां मतिमात्मनाकरोत् ॥

இதி ப்ருவானோ த்ருடஸத்ய விக்ரமோ
மஹாயஸா: தாஸரதி: ப்ரதாபவான்
அவேஷ்ய ஸௌமித்ரி முதர விக்ரம:
ஸ்திராம் ததா ஸ்வாம் மதிமந்தநாகரோத் ||

51

த்ருடஸத்ய விக்ரம: - எக்காலத்திலும் வீண்போகாத பராக்ரமம்

உடையவரும்
உதார விக்ரம: - சலியாத மனோதையமுடையவரும்
மஹாயஸா: - பெரும் புகழ்பெற்ற
ப்ரதாபவான் - மேன்மையுற்றவருமாகிய
தாஸரதி: - ஸ்ரீராமர்
ஸௌமித்ரிம் - லக்ஷ்மணரை
அவேஷ்ய - பார்த்து,
இதி - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவானா: - சொல்லிக்கொண்டே
ஸ்வரம் - பிறவிக் குணமாகிய
ஸ்திராம் - எதற்கும் சலியாத
மதிம் - மனோபாவத்தை
ததா - அப்பொழுது
ஆத்மநா - தானே
அகரோத் - மேற்கொண்டார்.

இத்யாஷ்டே ஸ்ரீமத் ராமாயண வால்மீகிய ஆதிகாவ்யே
சுதர்ஸிம்ஸதி ஸ்ரீமஸ்காயம் ஸம்ஸ்திதயாம் ஆஸ்ய கண்ணே
பவத் க்ரோஷோ நம ஏகேத ஸப்ததிம: ஸங்க: ||

तो नु तत्र स्थिती दृष्ट्वा घातरो रामलक्ष्मणी ।

बाह्वापरापरिणिप्ति कबन्धो वाक्यमब्रवीत् ॥

தெளது தத்ர ஸ்திதிௌ த்ருஷ்ட்வா ப்ராதரௌ ராம லக்ஷ்மணௌ
பாஹு பாஸ்பரிஷிப்தௌ கபந்தோ வாக்க்யம்ப்ரவீத் ||

1

கபந்த: - கபந்தன்
தத்ர - அப்பொழுது
பாஹு பாஸ்பரிஷிப்தௌ - கைகளாகிய கயிறுகளால் கட்டப்பட்டு
ஸ்திதிௌ - நின்றுகொண்டிருந்த
ப்ராதரௌ - பிராதர்களாகிய
ராம லக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணருமாகிய
தௌது - அவ்விருவர்களையும்
த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து,
வாக்க்யம் - பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவீத் - சொல்லிக் கொண்டான்.

तित्त: कि नु मा दृष्ट्वा घुघातं घत्रियर्षमी ।

आहारथं नु सिदिषी देवेन गतचेतसी ॥

திஷ்ட: கிம் நு மாம் த்ருஷ்ட்வா க்ஷதாந்தம் க்ஷத்ரியர்ஷபௌ
ஆஹாராந்தம் நு ஸந்திஷ்டௌ தைவேந கதசேதஸௌ ||

2

தைவேந - 'தெய்வத்தால்'
ஆஹாராந்தம் - உணவிற்காக
ஸந்திஷ்டௌ - அனுப்பப்பட்டு
கதசேதஸௌ - அழிவிழந்த
க்ஷத்ரியர்ஷபௌ - க்ஷத்திரியோத்தமர்கள்
க்ஷதார்தம் - பசியுடனிருக்கும்
மாம் - என்னை
த்ருஷ்ட்வாது - பார்த்ததும்
கிம் நு திஷ்ட: - ஏன் உயிரோடுருக்கின்றார்கள்?

संयुक्ता लक्ष्मणी वाक्यं प्राप्तकालं हितं तदा ।

उवाचातिं समापन्नो विक्रमे कुतश्चिन्धयः ॥

தத் ப்ருக்ஷ்வா லக்ஷ்மணோ வாக்க்யம் ப்ரபந்தகாலம் ஹிதம் ததா
உவாசாதிம் ஸமாபந்நோ விக்ரமே க்ருததிஸ்சய: ||

3

ஆதிம் - கஷ்டத்தில்
ஸமாபந்த: - சிக்கிக்கொண்ட
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்

தத்	- அதை
ஸ்ருத்வா	- செவியுற்று,
விக்ரமே	- கொட்டத்தை உடக்குவதில்
க்ருத நிர்ஸய:	- தீர்மானங்கொண்டவராகி
ததா	- அப்பொழுது
ப்ராப்த காலம்	- சமயத்திற்கேற்றதாய்
ஹிதம்	- நன்மை பயக்கத்தக்கதுமான
வாக்யம்	- பின்வருஞ் சொல்லை
உவாச	- சொன்னார்.

त्वा य नो च पुन त्पनादते राक्षसाद्यमः ।

த்வாம் ச மாம் ச புர தூர்ணமாதத்தே ராக்ஷஸாதம்: ||

ராக்ஷஸாதம்:	- 'ராக்ஷஸப் பதர்
த்வாம் ச	- தேவாரையும்
மாம் ச	- என்னையும்
புர	- முதலில்
தூர்ணம்	- விரைவில்
ஆதத்தே	- பற்றிக்கொண்டிருக்கிறான்.

तस्मादसिम्यामस्याशु बाहू छिन्द्याह गुरु ॥

தஸ்மாத் அஸிப்யாம் அஸ்யாஸு பாஹூ சிந்தாவஹை குரு: ||

தஸ்மாத்	- 'ஆகையால்
அஸ்ய	- இவனது
குரு பாஹூ	- நீண்ட கைகளினிடையும்
அஸிப்யாம்	- இரு கத்திகளால்
ஆஸு	- காலதாமதமின்றி
சிந்தாவஹை	- நாமிருவரும் வெட்டித் தள்ளுவோம்.

भीषणोऽयं महाकायो राक्षसो भुजविक्त्रमः ।

லிக் ஹிஜித் க்ருவா ஹாவி ஹுமிஹ்ரதி ||

பீஷணோயம் மஹாகாயோ ராக்ஷஸோ பூஜவிக்ரம: ||
லோகம் ஹயதிஜிதம் க்ருத்வா ஹயாவாம் ஹந்து மிஹேக்சதி ||

அயம்	- இந்த
மஹாகாய:	- பெருவுடல் உடையவனும்
பீஷண:	- பயங்கரமானவனும்
பூஜவிக்ரம:	- தோள்வலிவுடையவனுமான
ராக்ஷஸ:	- அரக்கன்
லோகம் ஹி	- ஜனஸமுக்கத்தையே
அதி ஜிதம்	- துன்புறுத்தப்பட்டதாய்

ஆரணய காண்டம் - எழுபதாம் ஸர்க்கம்

க்ருத்வா	- செய்து
ந்வாம் ஹி	- நம்மிருவரையும்
ஹந்தும்	- கொல்ல
இஹ	- இப்பொழுது
இச்சதி	- துணிந்திருக்கின்றான்.

निक्षिपानि यधो राजन् कुत्सितो जगतीपतेः ।

நிஸ்சிபானி யதோ ராஜன் குத்ஸிதோ ஜகதீபதே: ||

நிர்ஸ்சேட்டானாம் வதோ ராஜன் குத்ஸிதோ ஜகதீபதே: ||

க்ரது மத்யோபந்நாநாம் பஸூநாமிவ ராகவ: ||

ஜகதீபதே	- 'உலகை ரகடிக்கும்
ராஜன்	- சக்ரவர்த்தியாகிய
ராகவ	- பூரீராம!
க்ரது மத்யோபந்நாநாம்	- யாகசாலையின் இடையில் வளர்த்தப்பட்ட
பஸூநாம்	- அக்னிகளை
இவ	- அழித்தல் எவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமே
நிர்ஸ்சேட்டானாம்	- ஹிம்ஸை செய்யாதவர்களை
வத:	- வதைத்தல்
குத்ஸித:	- நிந்தையாகும்.

एतत् संजल्पितं श्रुत्वा तयोः क्रुद्धस्तु राक्षसः ।

விதாய்ச்ய ததோ ரீஷ் தோ மஹயிதுமாரமத் ||

ஏதத் ஸஞஜல்பிதம் ஸ்ருத்வா தயோ: க்ருத்தஸ்து ராக்ஷஸ: ||

விதாய்ஸ்யம் ததா ரேளத்ரம் தெள பக்ஷயிதுமாரபத் ||

ரேளத்ர:	- கொடியவனாகிய
ராக்ஷஸ:	- அரக்கன்
தயோ:	- அவ்விருவர்களுடைய
ஏதத்	- மேற்கண்ட
ஸஞ்ஜல்பிதம்	- மொழியை
ஸ்ருத்வா	- கேட்டு,
ததா	- அதனால்
க்ருத்த:	- சினங்கொண்டு
ஆஸ்யம் விதார்ய	- வாயை திறந்து,
தௌ	- அவ்விருவர்களையும்
பக்ஷயிதம்	- விழுங்க
ஆரபத்	- எத்தனித்தான்.

ततस्ती देशकालज्ञी खड्गाम्यामेव राघवी ।

அதிந்ஸதா துக்ஷரீ பாஹு தஸ்யசதேசத: ||

ததஸ்தௌ தேஸாகாலௌ கட்காப்யாமேவ ராகவௌ
 அச்சிந்ததாம் ஸுஸம்ஹருஷ்டௌ பாஹு தஸ்ய அம்ஸதேஸதா: 9
 தேஸாகாலௌ - தேசத்தையும் காலத்தையும் அறிந்த
 தெள ராகவௌ - அந்த ஸ்ரீராமரும் வக்ஷமணரும்
 தத் - அப்பொழுது
 ஸுஸம்ஹருஷ்டௌ - உதலாகம் கொண்டவர்களாய்
 அம்ஸதேஸத: - தோள்பூட்டுகளில்
 தஸ்ய - அவனது
 பாஹு - இருகைகளையும்
 கட்காப்யாம் ஏவ - இரு வாள்களாலும்
 அச்சிந்ததாம் - அறுக்கலானார்கள்.

दक्षिणो दक्षिणं बाहुमसक्तमसिना ततः ।

विच्छेद रामो वेगेन सद्यः वीरस्य लक्ष्मणः ॥

தக்ஷிணோ தக்ஷிணம் பாஹுமஸக்தம்ஸினா தத: 10
 சிச்சேதே ராமோ வேகேந ஸவ்யம் வீரஸ்து லக்ஷ்மண: ॥

தத் - அப்பொழுது
 தக்ஷிண: - சாமர்த்தியசாலியாகும்
 ராம: - ஸ்ரீராமர்,
 வேகேந - வலுக்கொண்டு
 தக்ஷிணம் - வலது
 பாஹும் - கையை
 அஸக்தம் - சடக்கென
 அஸினா - வாளால்
 சிச்சேத - அறுத்துத் தள்ளினார்.
 வீர: - குரராகும்
 லக்ஷ்மண: - இடது கையை
 ஸவ்யம் - அங்ஙனமே அறுத்துத் தள்ளினார்.

स पपात महाबाहुविजयबाहुसहास्यनः ।

खं च गा च दिश्विव नादयन्त्ययो यथा ॥

ஸ பபாத மஹாபாஹுமும் சின்ன பாஹுமும் மஹாஸ்வன: 11

கம் ச காம் ச திஸஸ்ஸவை தாதயன்னுஸ்தேய யதா ॥

மஹாபாஹு: - நீண்ட கைகளுடனிருந்த

ஸ: - அவன்

சின்ன பாஹு: - கைகள் அறுபட்டு

ச - அதனால்

மஹாஸ்வன: - பெருங்கூச்சலிட்டு

கம் ச - ஆகாயத்தையும்
 காம் ச - பூமியையும்
 திஸ: ஏவ - எட்டு திக்குகளையும்
 ஜலத்: யதா - நீருண்ட மேகம்போல்
 நாதயன் - ஒலிபெறச் செய்துகொண்டு
 பபாத - பூமியில் விழுந்தான்.

स निवृत्ती भुजी च्छ्वा शोणितोद्यपरिप्लुतः ।

दीनः परकृप ती वीरी की युयामिति दानवः ॥

ஸ நிக்ருத்தௌ புஜௌ த்ருஷ்ட்வா ஸோணிதௌகபரிப்லுத: 12

தீன: பப்ரச்ச தெள வீரௌ கௌ யுவாமிதி தானவ: ॥

ஸ: தானவ: - அந்த அசுரன்
 புஜௌ - இரு கைகளையும்
 நிக்ருத்தௌ - அறுக்கப்பட்டவைகளாய்
 த்ருஷ்ட்வா - உணர்ந்து,
 ஸோணி தெளக - ரத்தவெள்ளத்தால் நனைந்தவனாய்
 பரிப்லுத: -

தீன: - ஏங்கிய மனத்தனாய்
 தெள - அந்த
 வீரௌ - வீரர்களிருவரையும் பார்த்து
 யுவாம் - 'நீங்கள் இருவரும்
 கௌ - யார்?'
 இதி பப்ரச்ச - என்று வினாவினான்.

इति तस्य बुवाणस्य लक्ष्मणः वृमलक्षणः ।

वशंस तस्य ककुत्स्थं कबन्धस्य महाबलः ॥

இதி தஸ்ய ப்ருவாணஸ்ய லக்ஷ்மண: ஸ்பபலக்ஷண: 13

ஸஸம்ஸ தஸ்ய காகுத்ஸ்தம் கபந்தஸ்ய மஹாபல: ॥

தஸ்ய - அவன்
 புதி - மேற்கண்டவாறு
 ப்ருவாணஸ்ய - வினாவுகையில்
 மஹாபல: - மகாபலசாலியும்
 ஸ்பபலக்ஷண: - சிறந்த பிறவிக்குணங்ளமையப் பெற்றவருமாகிய
 லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
 ஸ்ரீராமரைப் பற்றி
 அந்த -
 கபந்தனுக்கு
 பிள்வருமாறு மொழிந்தார்.

ததஸ்தெள தேஸகாலஞெள கட்காப்யாமேவ ராகவெள
 அச்சிந்ததாம் ஸுஸம்ஹருஷ்டெள பாஹு தஸ்ய அம்ஸதேஸதஃ॥ 9
 தேஸகாலஞெள - தேசத்தையும் காலத்தையும் அறிந்த
 தெள ராகவெள - அந்த ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
 ததஃ - அப்பொழுது
 ஸுஸம்ஹருஷ்டெள - உத்ஸாகம் கொண்டவர்களாய்
 அம்ஸதேஸதஃ - தோள்பூட்டுகளில்
 தஸ்ய - அவனது
 பாஹு - இருகைகளையும்
 கட்காப்யாம் ஏவ - இரு வாள்களாலும்
 அச்சிந்ததாம் - அறுக்கலானார்கள்.

दक्षिणो दक्षिणं बाहुमस्तकमसिना ततः ।

विच्छेद रामो वेगेन सख्यं वीरसु लक्ष्मणः ॥

தக்ஷிணோ தக்ஷிணம் பாஹுமஸ்தகம் ஸிநா ததஃ
 சிச்சேத ராமோ வேகேந ஸவ்யம் வீரஸ்து லக்ஷ்மணஃ॥ 10

ததஃ - அப்பொழுது
 தக்ஷிணஃ - சாமர்த்தியசாலியாகும்
 ராமஃ - ஸ்ரீராமர்,
 வேகேந - வலுக்கொண்டு
 தக்ஷிணம் - வலது
 பாஹும - கையை
 அஸத்தம் - சடக்கென
 அஸிநா - வாளால்
 சிச்சேத - அறுத்துத் தள்ளினார்.
 வீரஃ - குரராகும்
 லக்ஷ்மணஃ - லக்ஷ்மணர்
 ஸவ்யம் - இடது கையை
 து - அங்ஙனமே அறுத்துத் தள்ளினார்.

स पपात महाबाहुश्चित्रबाहुर्महास्वयनः ।

खं च गां च दिशश्चि न्नादयअलदो यथा ॥

ஸ பபாத மஹாபாஹுஸ்சிந்ன பாஹு மஹாஸ்வனஃ॥

கம் ச காம் ச திஸஸ்சைவ நாதயஸ்ருஜலதோ யதா॥
 மஹாபாஹுஃ - நீண்ட கைகளுடனிருந்த
 ஸஃ - அவன்
 சிந்ன பாஹுஃ - கைகள் அறுபட்டு
 ச - அதனால்
 மஹாஸ்வனஃ - பெருங்கூச்சலிட்டு

கம் ச - ஆகாயத்தையும்
 காம் ச - பூமியையும்
 திஸஃ ஏவ - எட்டு திசுக்களையும்
 ஜலதஃ யதா - நீருண்ட மேகம்போல்
 நாதயன் - ஒலிப்பெறச் செய்துகொண்டு
 பபாத - பூமியில் விழுந்தான்.

स निवृत्ती युजी ह्यवा वोणितीघपरिप्लुतः ।

दीनः परच्छ ती वीरी की युवामिति दानवः ॥

ஸ திருத்தெள புஜெள தருஷ்ட்வா ஸோணிதெளகயரிப்லுதஃ॥

தீனஃ பப்ரச்ச தெள வீரேள கௌ யுவாமிதி தானவஃ॥ 12

ஸஃ தானவஃ - அந்த அகரன்
 புஜெள - இரு கைகளையும்
 திருத்தெள - அறுக்கப்பட்டவையாகும்
 தருஷ்ட்வா - உணர்ந்து,
 ஸோணி தெளக - ரத்தவெள்ளத்தால் நனைந்தவனாய்
 பரிப்லுதஃ -

தீனஃ - ஏங்கிய மனத்தனாய்
 தெள - அந்த
 வீரேள - வீரர்களிருவரையும் பார்த்து
 யுவாம் - 'நீங்களிருவரும்
 கௌ - யார்?'
 இதி பப்ரச்ச - என்று வினாவினான்.

इति तस्य ब्रुवाणस्य लक्ष्मणः शुभलक्षणः ।

शशंस तस्य कक्षस्य कबन्धस्य महाबलः ॥

இதி தஸ்ய ப்ருவாணஸ்ய லக்ஷ்மணஃ ஸாபலக்ஷணஃ॥

ஸஸம்ஸ தஸ்ய காசுத்ஸதம் கபந்தஸ்ய மஹாபலஃ॥ 13

தஸ்ய - அவன்
 இந் - மேற்கண்டவாறு
 ப்ருவாணஸ்ய - வினாவுகையில்
 மஹாபலஃ - மகாபலசாலியும்
 ஸாபலக்ஷணஃ - சிறந்த பிறவிக்குணங்மையப் பெற்றவருமாகிய
 லக்ஷ்மணஃ - லக்ஷ்மணர்
 காசுத்ஸதம் - ஸ்ரீராமரைப் பற்றி
 தஸ்ய - அந்த
 கபந்தஸ்ய - கபந்தனுக்கு
 மஹாபலஃ - மின்வருமாறு மொழிந்தார்.

अयमिच्छाकुदायादौ रामो नाम जनैः श्रुतः ।

अस्यैवावरजं विद्धि भ्रातरं मां च लक्षणम् ॥

அயமிஷ்வாகுதாயாதோ ராமோ நாம ஜனைய: ஸ்ருத: |
அஸ்யைவாவரஜம் வித்தி ப்ராதரம் மாம் ச லக்ஷமணம் ||

அயம் - இவர்
இஷ்வாகுதாயாத: - இஷ்வாகு குலத்தில் தோன்றியவர்;
ஜனைய: - ஜனங்களால்
ராமா நாம - ஸ்ரீராமரென
ஸ்ருத: - அழைக்கப்படுபவர்;
மாம் - என்னை
லக்ஷமணம் ச - லக்ஷமணரெனப் பெயர் பூண்டவனென்றும்
அஸ்ய - இவரது
அவரஜம் - இளைய
ப்ராதரம் ஏவ - தம்பியென்றும்
வித்தி - நீ அறி.

मात्रा प्रतिहते राज्ये रामः प्रदाजितो वनम् ।

मया सह चरत्येष आर्याया च महदनम् ॥

மாத்ரா ப்ரதிஹதே ராஜ்யே ராம: ப்ரவ்ரஜாதே வனம் |

மயா ஸஹ சரத்யேஷ பார்யயா ச மஹத்வனம் ||

ராஜ்யே - 'ராஜ்யம்'
ப்ரதிஹதே - அபகரிக்கப்பட்ட விஷயமாய்
தாத்ரா - தாயால்
வனம் - காட்டிற்கு
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ப்ரவ்ரஜாதி: - அனுப்பப்பட்டார்.
ஏஷ: - இவர்
மயா ஸஹ - என்னோடு கூடவும்
பார்யயா ச - மனைவியோடு கூடவும்
மஹத் வனம் - பெருங்காணில்
சரதி - காலங்கழித்து வருகிறார்.

अस्य देवप्रभावस्य वसतो विजने यने ।

रक्षसापहंता मार्या यामिच्छन्ताविह्वलाती ॥

அஸ்ய தேவப்ரபாவஸ்ய வஸதோ விஜனே வனே
ரக்ஷஸாபஹருதா பார்யா யாமிஷ்ஞதாவிஹ்வலாதேனா |

விஜனே - 'நிர்ஜனமான'
வனே - காட்டில்
தேவ ப்ரபாவஸ்ய - தேவமகிமைகொண்ட

14

15

16

அஸ்ய - இவர்
வஸத: - வளித்துக் கொண்டிருக்கையில்
பார்யா - மனைவி
ரக்ஷஸாபஹருதா - ஓர் அரக்கனால் அபகரிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.
யாம் - எவளோ அவளை
இச்சந்தேன - காண விரும்பும் நாய்களிருவரும்
இவ - இவ்விடத்திற்கு
ஆகதேன - வந்தோம்.

त्वं तु को वा किमर्थं वा कवचसदृशो वने ।

आस्येनोरसि दीप्तेन भनजज्ञो विवेक्षसे ॥

த்வம் து கோ வா கிமர்தம் வா கபந்தஸத்ருஸோ வனே

ஆஸ்யேநோரஸி தீப்தேந பக்னஜங்கோ 'விசேஷ்டஸே ||

கபந்த ஸத்ருஸ: - 'தலையில்லாத உயிருடனிருக்கும் முண்டம்

போன்றவனாய்

பக்ன ஜங்க: து - கால்தொண்டியாகவுமிருக்கும்

த்வம் - நீ

க: வா - யார்?

வனே - காட்டில்

கிமர்தம் வா - ஏன்

உரஸி - மார்பில்

தீங்கு விளைவிக்கும்

ஆஸ்யேந - வாயுடன்

விசேஷ்டஸே - திரிகிறாய்?

एवमुक्तः कवचस्तु लक्ष्मणीनोतरं वचः ।

उवाच परमप्रीतस्तदिन्द्रवचनं स्मरन् ॥

ஏவமுக்த: கபந்தஸ்து லக்ஷமணேநோத்தரம் வச: |

உவாச பரம ப்ரீதஸ் ததிந்த்ரவசனம் ஸ்மரன் ||

லக்ஷமணேன - லக்ஷமணரால்

உவம் - பேற்கண்டவாறு

உத்த - வினாவப்பட்ட

கபந்த: - கபந்தன்

அப்பொழுது - அப்பொழுது

இந்திரனது ஆக்ஞையை - நினைத்து

அதனால் - அதனால்

பரம சந்தோஷமடைந்தவனாகி

பதில் - பதில்

சொல்லை - சொல்லை

பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

17

18

अयमिद्वாகुदायादो रामो नाम जनैः श्रुतः ।

अस्यैवावरजं विद्धि भ्रातरं नो च लक्ष्मणम् ॥

அயமிஷ்வாகுதாயாதோ ராமோ நாம ஜனன: ஸ்ருத:।

அஸ்யைவாவரஜம் வித்தி ப்ராதரம் நாம ச லக்ஷ்மணம்॥

அயம் - இவர்
இக்ஷ்வாகுதாயாத: - இக்ஷ்வாகு குலத்தில் தோன்றியவர்;
ஜனன: - ஜனங்களால்
ராம: நாம - ஸ்ரீராமரென
ஸ்ருத: - அழைக்கப்படுபவர்;
மாம் - என்னை
லக்ஷ்மணம் ச - லக்ஷ்மணரெனப் பெயர் பூண்டவனென்றும்
அஸ்ய - இவரது
அவரஜம் - இளைய
ப்ராதரம் ஏவ - தம்பியென்றும்
வித்தி - நீ அறி.

मात्रा प्रतिहते राज्ये रामः प्रव्रजितो वनम् ।

मया सह चरत्येष भार्यया च महद्द्वनम् ॥

மாத்திரா ப்ரதிஹதே ராஜ்யே ராம: ப்ரவ்ராஜிதோ வனம்।

மயா ஸஹ சரத்யேஷ் பார்யயா ச மஹத்வனம்॥

ராஜ்யே - 'ராஜ்யம்'
ப்ரதிஹதே - அபகரிக்கப்பட்ட விஷயமாய்
மாத்ரா - தாயால்
வனம் - காட்டிற்கு
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ப்ரவ்ராஜித: - அனுப்பப்பட்டார்.
ஏஷ: - இவர்
மயா ஸஹ - என்னோடு கூடவும்
பார்யயா ச - மனைவியோடு கூடவும்
மஹத் வனம் - பெருங்காளில்
சரதி - காலங்கழித்து வருகிறார்.

अस्य देवप्रभावस्य वसतो विजने वने ।

रक्षसापहता भार्या यामिच्छन्ताविहागती ॥

அஸ்ய தேவப்ரபாவஸ்ய வஸதோ விஜனே வனே।

ரக்ஷஸாபஹ்ருதா பார்யா யாமிச்சந்தாவிஹாகதௌ॥

விஜனே - 'நிர்ஜனமான

வனே - காட்டில்

தேவ ப்ரபாவஸ்ய - தேவமகிமைகொண்ட

14

15

16

ஆரண்ய காண்டம் - எழுபதாம் ஸர்க்கம்

3681

அஸ்ய - இவர்
வஸத: - வஸித்துக் கொண்டிருக்கையில்
பார்யா - மனைவி
ரக்ஷஸாபஹ்ருதா - ஓர் அரக்கனால் அபகரிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.
யாம் - எவனோ அவளை
இச்சந்தௌ - காண விரும்பும் நாங்கவிருவரும்
இஹ - இவ்விடத்திற்கு
ஆகதௌ - வந்தோம்.

त्वं वु को वा किमर्थं वा कवन्धसृष्टो वने ।

आरयेनोरसि दीप्तेन भग्नजटो विचेष्टसे ॥

த்வம் து கோ வா கிமர்தம் வா கபந்தஸத்ருயோ வனே।

ஆஸ்யேநோரஸி தீப்தேந பக்ஷஜங்கோ 'விசேஷ்டஸே॥

கபந்த ஸத்ருய: - 'தலையில்லாத உயிருடனிருக்கும் முண்டம்

போன்றவனாய்

பக்ஷ ஜங்க: து - கால்நொண்டியாகவுமிருக்கும்

த்வம் - நீ

க: வா - யார்?

கானே - காட்டில்

கிமர்தம் வா - ஏன்

உரஸி - மார்பில்

தீப்தேந - தீங்கு விளைவிக்கும்

ஆஸ்யேந - வாயுடன்

விசேஷ்டஸே - திரிகிராய்?

एवमुक्तः कवन्धस्तु लक्ष्मणो नोत्तरं वचः ।

उवाच परमप्रीतस्तदिन्द्रवचनं स्मरन् ॥

ஏவமுக்த: கபந்தஸ்து லக்ஷ்மணேநோத்தரம் வச:।

உவாச பரம ப்ரீதஸ்த திந்த்ரவசனம் ஸ்மரன்॥

லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரால்

ஸ்மரன் - 'மேற்கண்டவாறு

நக: - வினாவப்பட்ட

கபந்த: - கபந்தன்

அபப்பொழுது

இந்திரனது ஆக்ஷௌயை

நினைத்து

அதனால்

பரம சந்தோஷமடைந்தவனாகி

பதில்

சொல்லை

மின்வருமாறு மொழிந்தான்.

17

18

स्वागतं वा नरव्याघ्री दिष्ट्या पश्यामि वामहम् ।

दिष्ट्या चेमी निकृती मे युवाभ्यां बाहुबन्धनी ॥

ஸ்வாகதம் வாம் நரவ்யாக்ரேள திஷ்ட்யா பஸ்யாமி வாமஹம் |

திஷ்ட்யா சேமேள திக்ருத்தெள மே யுவாப்யாம் பாஹுபந்தநெனா 19

வாம் ஸ்வாகதம் - அடியேன் நன்மனத்துடன் செய்யமுபசாரத்தை

நீங்களிருவரும் அங்கீகரித்தருள்வீராக.

அஹம் - நான்

நரவ்யாக்ரேள அபி - புருஷோத்தமர்களையே

திஷ்ட்யா ச - எனது பாக்யவிசேஷத்தாலேயே

பஸ்யாமி - நேரில் காண்படுகிறுதினென்.

மே - எனது

இமேள - இவ்விரண்டு

பாஹு பந்தனௌ - கைப்பூட்டுகளும்

யுவாப்யாம் ச - உங்களிருவர்களாலேயே

திஷ்ட்யா - எனது பாக்யவிசேஷத்தால்

நிக்ருத்தௌ - வெட்டித்தள்ளப்பட்டன.

विस्मयं यच्च मे रूपं प्राप्तं ह्यविनयाद्यथा ।

तन्मे शृणु नरव्याघ्र तत्त्वतः शंसतस्तव ॥

விரூபம் யச்ச மே ரூபம் ப்ராப்தம் ஹயவிந்யாத்யதா |

தன்மே ஸ்ருணு நரவ்யாக்ர தத்த்வத: ஸம்ஸதஸ்தவ ॥ 20

நரவ்யாக்ர - புருஷோத்தம|

மே - எனது

ரூபம் - உருவமானது

அவிநயாத் - அகந்தையால்

யத் - எப்படி

விரூபம் - விகாரரூபமாய்

ப்ராப்தம் ச - ஆனதோ

தத் - அதை

தத்த்வத: - எதையுமொளிக்காது

யதா ஹி - நடந்தபடியே

தவ - தேவர்களுக்கு

ஸம்ஸத: - சொல்லும்

மே - அடியேனுக்கு

ஸ்ருணு - செவிசாற்றியருள்வீராக.

இத்யாபாஷே ப்ரதீத ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிகாவ்யே
சுதாஸிம்ஸதி ஸஹஸிரகயாம் ஸம்ஸதிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
கபந்தபாஹுஸ்சேதோ தவ ஸப்ததிதம்: ஸங்க: ||

पुरा राम महाबाहो महाबलपरक्रम ।

रूपमासीन्ममाचिन्त्यं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥

यथा सूर्यस्य सोमस्य शक्रस्य च यथा वपुः ॥

புரா ராம மஹாபாஹோ மஹாபல பராக்ரம |

ரூபமாஸீந் மமாசிந்த்யம் த்ரிஷு லோகேஷு விஸ்ருதம் |

யதா: ஸூர்யஸ்ய ஸோமஸ்ய ஸக்ரஸ்ய ச யதா வபு: || 1

மஹாபாஹோ - 'மகா தோள்வலியுடைய

மஹாபல பராக்ரம - த்ரிலோகப்பிரஸித்திபெற்ற வீண்போகா

பராக்ரமம் படைக்கப்பெற்ற

ராம - பூரீராம|

புரா - பூர்வத்தில்

ஸோமஸ்ய - சந்திரனுடைய

வபு: - ரூபம்

யதா - எப்படிப்பட்டதோ

ஸக்ரஸ்ய - இந்திரனது

யதா - ரூபம் எப்படிப்பட்டதோ,

ஸூர்யஸ்ய - சூர்யனுடைய

ச - ரூபம் எப்படிப்பட்டதே-அப்படியே

த்ரிஷு - மூன்று

லோகேஷு - லோகங்களிலும்

விஸ்ருதம் - பிரசித்திபெற்றதாய்

அசிந்த்யம் - மனோவாக்குக்கெட்டாததாய்

மம ரூபம் - எனது ரூபம்

ஆருத் - ஆருத்த|

सौहं रूपमिदं कृष्वा लोकवित्रासनं महत् ।

ऋषीन् वनगतान् राम त्रासयामि ततस्ततः ॥

ஸோஹம் ரூபமிதம் க்ருத்வா லோகவித்ராஸனம் மஹத் |

ருஷீந் வனகதான ராம த்ராஸயாமி ததஸ்தத: || 2

ராம - 'பூரீராம|

ஸ: அஹம் - அந்த நான்

லோக வித்ராஸனம் - ஜனங்களுக்கு பயத்தை விளைவிக்கும்

மஹத் ரூபம் - ஓர் பெரிய உருவத்தை

க்ருத்வா - எடுத்துக்கொண்டு

இதம்	- இவ்விடத்தில்
ததஸ்தத:	- எங்கும்
வனகதான்	- காட்டில் வசித்த
ருஷீன்	- முனிவர்களை
த்ராஸயாமி	- பாதிந்து வந்தேன்.

ततः स्थूलशिरा नाम महर्षिः कोपितो मया ।

संचिन्वन् विविधं वन्यं रुषेणानेन धर्षितः ॥

தத: ஸ்தூலஸிரா நாம மஹர்ஷி: கோபிதோ மயா ।
ஸஞ்சின்வன் விவிதம் வன்யம் ருபேணானேந தர்ஷித: ॥

தத:	- 'அப்பொழுது
விவிதம்	- பலவகை
வன்யம்	- காட்டுப் பழங்களை
ஸஞ்சின்வன்	- பறித்துக் கொண்டிருக்கும்
ஸ்தூலஸிரா:	- ஸ்தூலஸிரஸென்று
நாம	- பெயரையுடைய
மஹர்ஷி:	- முனிவர்பெருமான்
அநேந	- இந்த
ருபேண	- உருவத்தோடேயே
மயா	- என்னால்
தர்ஷித:	- அவமானப்படுத்தப்பட்டு
கோபித:	- கோபமூட்டப்பட்டார்.

तेनाहमुक्तः प्रक्षयं घोरशपाभिधायिना ।

एतदेव नृशंसं ते रूपमस्तु विगर्हितम् ॥

தேநாஹமுக்த: ப்ரக்ஷயைவ கோரஸாபாபிதாயிநா ।

ஏததேவ ந்ருஸம்ஸம்	- தே ரூபமஸ்து விகர்ஹிதம் ॥
ஏவம்	- 'மேற்கண்டவாறு
ப்ரேக்ஷ்ய	- அவர் சிந்தையில் கொண்டு
கோரஸாபாபிதாயிநா	- கொடிய சாபத்தையிடும்
தேந	- அவரால்
அஹம்	- நான்
உக்த:	- பின்வருமாறு சபிக்கப்பட்டேன்.
தே	- 'உனக்கு
ஏதத்	- இந்த
விகர்ஹிதம்	- எல்லாவராலும் வெறுக்கப்பட்ட
ந்ருஸம்ஸம்	- கோரமான

3

ரூபம் ஏவ	- உருவமே
அஸ்து	- சாச்வதமாயிருக்கக்கடவது.

स मया याचितः क्रुद्धः शापस्यान्तो भवेदिति ।

अभिशापकृतस्येति तेनैव भाषितं वचः ॥

ஸ மயா யாசித: க்ருத்தம்ஸாபஸ்யாந்தோ பவேதிதி ।

அபிஸாபக்ருதஸ்யேதி தேநேதம் பாஷிதம் வச: ॥

அபிஸாப க்ருதஸ்ய - 'அபசாரத்தால் விளைந்த

ஸாபஸ்ய	- சாபத்திற்கு
அந்த:	- விமோசனம்
பவேத்	- ஏற்படவேண்டும்
இதி	- என்று
மயா	- என்னால்
க்ருத்த:	- சினங்கொண்டிருந்த
ஸ:	- அவர்
யாசித:	- யாசிக்கப்பட்டார்.
இதி	- இக்காரணத்தால்
தேந	- அவரால்
இதம்	- பின்வரும்
வச:	- மொழியானது
பாஷிதம்	- சொல்லப்பட்டது.

यदा चित्वा भुजी रामस्यां दहेद्विजने वने ।

तदा त्वं प्राप्स्यसि स्वयं स्वमेव विपुलं वृक्षम् ॥

யதா சித்வா புகுஜே ராமஸ்த்வாம் தஹேத் விஜுனே வனே ।

ததா த்வம் ப்ராப்ஸ்யஸே ரூபம் ஸ்வமேவ விபுலம் ஸூபம் ॥

ராம:	- 'புரீராமர்
புகுஜே	- இருகரங்களை
சித்வா	- சேதித்து
த்வாம்	- உன்னை
விஜுனே	- நிர்ஜனமான.
வனே	- காட்டில்
யதா	- எப்பொழுது
தஹேத்	- தக்னம் செய்கிறாரோ
ததா	- அப்பொழுது
த்வம் ஏவ	- நீயும்
விபுலம்	- அசிந்தியமான
ஸூபம்	- அழகானதுமான

5

6

யம ஸாதனம் - எமலோகத்திற்கு
ந அநயத் - அனுப்பவில்லை.
தத் - அந்த
பிதாமஹவச: - பிரம்மதேவரின் ஆக்ஞை
ஸத்யம் - உண்மையாகவே
அஸ்து - ஆகக்கடவது;
இதி - என்று
மம - எனக்கு
அப்ரவீத் - சொல்லிவிட்டார்.
அநாஹ: கதா சக்ஷி மனசவிசிரோமுத: ।
வஜ்ரணாமிஹ: காலா சுதீர்ஷமபி ஜிவிதுந் ॥

அனாஹா: கதம் ஸக்தோ பகந் ஸக்தி ஸிரோமுக: ।
வஜ்ரணாமிஹத: காலம் ஸாதீகமபிஜீவிதம் ॥
एवमुक्तस्तु मे शक्रो बाहू योजनमायती ।
प्रादादास्य च मे कुक्षी क्षीणदंष्ट्रमकल्पयत् ॥

ஏவமுத்தஸ்து மே ஸக்ரோ பாஹூ யோஜன மாயதென ।
ப்ராதாதாஸ்யம் ச மே குக்ஷே தீக்ஷணதம்ஷ்ட்ரமகல்பயத் ॥
ஏவம் - 'மின்கண்டவாறு
வஜ்ரேண - வஜ்ராயுதத்தினால்
அபிஹத: - அடிபுண்டு
பகந் ஸக்த ஸிரோமுக: - நொறுங்கிப்போன துடைகளையும்
தலையையும் வானையும் உடையவனாகி
அனாஹா: - ஆகாரம் ஸம்பாதிக்க முடியாதவனாய் நான்
ஸ-தீர்கம் காலம் - நீண்டகாலம்
ஜீவிதம் - ஜீவித்திருக்க
கதம் ஸக்த: - எப்படித்தான் முடியும்
அபி - என்று
உக்த: - வினாவுப்பட்ட
ஸக்த: - இந்திரன்
து - அதன்மேல்
மே - எனக்கு
யோஜனம் ஆயதென - எட்டுமேல் நீளமுள்ள
பாஹூ - இரு கைகளை
ப்ராதாத - அனுக்கிரகித்தருளினார்.
தீக்ஷண தம்ஷ்ட்ரம் - கரிய பற்களையுடையதாய்
ஆஸ்யம் ச - வானையும்
மே - எனது

12

13

குக்ஷே - வயிற்றில்
அகல்பயத் - அமைத்தார்.
सिद्धं भुजाभ्यां दीर्घाभ्यां क्षिप्यामिन् वनेचरान् ।
सिंहक्षिपमुग्व्याघ्रान् भक्षयामि समन्ततः ॥

ஸோஹம் புஜாப்யாம் தீர்காப்யாம் ஸம்க்ஷிப்ப்யாஸமின் வனேசரான் ।
ஸிம்ஹத்விப ம்ருகவ்யாக்ரான் பக்ஷயாமி ஸமந்தத: ॥
ஸ: அஹம் - 'அந்த நான்
தீர்காப்யாம் - நீண்ட
புஜாப்யாம் - இரு கரங்களாலும்
அஸமின் - இதில்,
வனேசரான் - வனத்தில் வாழும்
ஸிம்ஹத்விப - சிங்கங்களையும், பானைகளையும்,
ம்ருக வ்யாக்ரான் - மான்களையும், புலிகளையும்
ஸமந்தத: - நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும்
ஸம்க்ருஷ்ய - பிடித்திருத்து
பக்ஷயாமி - புசித்து வருகிறேன்,

14

स तु मामबवीदिन्द्रो यदा रामः सलक्ष्मणः ।

छेत्स्यते समरे बाहू सदा स्वर्गं गमिष्यसि ॥

ஸது மாமப்ரவீத் இந்த்ரோ யதா ராம: ஸலக்ஷ்மண: ।
சேத்ஸ்யதே ஸமரே பாஹூ ததா ஸ்வர்கம் கமிஷ்யஸி ॥

15

ஸ: - 'அந்த
இந்த்ர: - இந்திரன்
மாம் - என்னைப் பார்த்து
து - அப்பொழுது இப்படியும்
அப்ரவீத் - சொல்லியருளினார்.
ஸ லக்ஷ்மண: - 'லக்ஷ்மணருடன் கூட
ராம: - பூர்வமர்
ஸமரே - போரில்
பாஹூ - இரு கைகளை
யதா - எப்பொழுது
சேத்ஸ்யதே - அறுத்துத் தள்ளுவாரோ
ததா - அப்பொழுது
ஸ்வர்கம் - ஸ்வர்கத்தை
கமிஷ்யஸி - நியைவாய்

अनेन वपुषा राम वनेऽस्मिन् राजसत्तम ।

यद्यत् पश्यामि सर्वस्य ग्रहणं साधु रोचये ॥

அனேன வபுஷா ராம வனேஸ்ஸமிந் ராஜஸுத்தம |
யத்யத் பஸ்யாமி ஸர்வஸ்ய க்ரஹணம் ஸாது ரோசயே ||

18

ராஜஸுத்தம - ராஜோத்தம!
ராம - ஸ்ரீராம!
அஸ்மின் வனே - இந்த காட்டில்
அனேன வபுஷா - இந்த உருவத்தோடு
யத்யத் - எதெதை
பஸ்யாமி - நான் பார்க்கின்றேனோ
ஸர்வஸ்ய - அதெல்லாவற்றையும்
க்ரஹணம் - ஸ்வீகரிப்பதில்
ஸாது - முற்றிலும்
ரோசயே - மனதை நாட்டுகிறேன்.

अवश्यं ग्रहणं रामो मन्येऽहं समुपैष्यति ।

इमां बुद्धिं पुरस्कृत्य देहान्यासकृतममः ॥

அவஸ்யம் க்ரஹணம் ராமோ மனயேஹம் ஸமுபைஷ்யதி |

இமாம் புத்திம் புரஸ்க்ருத்ய தேஹன்யாஸக்ருதஸ்ரம: ||

17

தேஹன் யாஸக்ருதஸ்ரம: - உடலையொழிப்பதில் ஊக்கங்கொண்டு

விடாமுயற்சியுடையவனாகிய

அஹம் - நான்
இமாம் - இந்த
புத்திம் - தீர்மானத்தை
புரஸ்க்ருத்ய - சர்வமுமாய்க் கொண்டு,
ராம: - ஸ்ரீராமர்
அவஸ்யம் - அவச்யமாய்.
க்ரஹணம் ஸமுபைஷ்யதி - கைவிலகப்படுவாரென்று
மன்யே - நினைத்து வந்தேன்.

स त्वं रामोऽसि मद्रं ते नहिमन्येन राघव ।

शक्यो हन्तुं यथातत्पमेवमुक्तं महर्षिणा ॥

ஸ த்வம் ராமோஸி பத்ரம் தே நஹமன்யேன ராகவ |

ஸக்யோ ஹந்தும் யதாதத்வ மேவமுத்தம் மஹர்ஷிணா ||

18

ராகவ - ஸ்ரீராம
த்வம் - தேவரீர்கள்
ஸ: - அந்த
ராம: அஸி - ராமராகின்றீர்.
தே பத்ரம் - தேவரீருக்கு இக்காரியத்தால் பெரும் புகழ்
விளைபும்.
அன்யேன - வேறொருவரால்.

அஹம் - நான்
ஹந்தும் - கொல்லப்படுவதற்கு
ந ஸக்ய: - முடியாதவன்.
மஹர்ஷிணா - மகரிஷியால்
ஏவம் - இப்படித்தான்
உத்தம் - சொல்லப்பட்டது.
யதாதத்வம் - சொன்னபடியே அது நடைபெற்றது.

अहं हि मत्सिन्धुव्यं करिष्यामि नरर्वम ।

मित्रं वैवीपदेक्ष्यामि युवाभ्यां संस्कृतीं निना ॥

அஹம் ஹி மதிஸிங்ஹம் கரிஷ்யாமி நரர்ஷப |

மித்ரம் சைவோபதேஷ்யாமி யுவாப்யாம் ஸம்ஸ்க்ருதோக்திநா ||

19

அஹம் - 'நான்
யுவாப்யாம்' - உயர்விலிருவர்களாலும்.
அக்திநா ஸம்ஸ்க்ருத: - அக்ஷீரில் தகனம் பண்ணப்பட்டவனாகி,
ஹி

நரர்ஷப - புருஷோத்தம!
மதிஸிங்ஹம் - ஹிதமான ஆலோசனையை சொல்வதாகிய நட்பை
கரிஷ்யாமி - செய்யப்போகிறேன்.
மித்ரம் ஏவ - உங்களுக்கு வேண்டிய உதவிபுரிபுமொருவனையும்
உபதேஷ்யாமி - குறிப்பிட்டுச் சொல்லப் போகிறேன்.

एवमुक्तस्तु धर्मात्मा दनुना तेन राघवः ।

इदं जगद वचनं लक्ष्मणस्योपश्रुण्वतः ॥

எவமுத்தஸ்து தர்மாத்மா தனுநா தேந ராகவ: |

இதம் ஜகத வசனம் லக்ஷ்மணஸ்யோபஸ்ருண்வத: ||

20

அந்ந - அந்ந
தனுநா - தனு (கபத்தன்) என்பவனால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உத்த: - சொல்லப்பட்டதற்கு செவியொற்றிய
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவாகும்
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
லக்ஷ்மணஸ்ய து - லக்ஷ்மணரும்
உபஸ்ருண்வத: - கேட்டுக்கொண்டிருக்கையில்
இதம் - பின்வரும்
வசனம் - சொல்லை
ஜகாத - சொல்லியருளினார்.

राघवेन कृता भार्या मम सीता यशस्विनी ।

निष्कान्तस्य जनस्थानात् सह शत्रा यथासुखम् ॥

ராவணேன ஹ்ருதா பார்யா மம் ஸீதா யஸஸ்விதீ ।

நிஷ்க்ரந்தஸ்ய ஜனஸ்தாநாத் ஸஹ ப்ராத்ரஹ யதாஸுகம் ॥

ப்ராத்ரஹ ஸஹ - தம்பியுடன்
ஜனஸ்தாநாத் - ஜனஸ்தானத்தை விட்டு
நிஷ்க்ரந்தஸ்ய - வேறிடத்திலிருந்து
மம் - எனது
பார்யா - காதுவியாகிய
யஸஸ்விதீ - புகழ்பெற்ற
ஸீதா - சீதை
ராவணேன - ராவணனால்
யதாஸுகம் - கவலைவின்றி
ஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டான்.

नाममात्रं तु जानामि न स्म तस्य पक्षः ।

निवासं वा प्रमावं वा वयं तस्य न विद्यहे ॥

நாமமாத்ரம் து ஜாநாமி ந ஸ்ம தஸ்ய பக்ஷஸு: ।

நிவாஸம் வா ப்ரபாவம் வா வயம் தஸ்ய ந வித்யஹே ॥

தஸ்ய - அந்த
ரக்ஷஸு: - அரக்கனின்
நாம மாத்ரம் து - பெயரை மாத்ரம்
ஜாநாமி - நான் தெரிந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.
தஸ்ய - அவனது
நிவாஸம் வா - இருப்பிடத்தைத் தானாகட்டும்,
ப்ரபாவம் வா - பராக்ரமத்தைத் தானாகட்டும்
வயம் - நாங்கள்
ந வித்யஹே - அறிந்திலோம்;
ஸ்யம் - ஸ்வபாவ குணத்தையும்
ந - அறிந்திலோம்.

शोकानामनाथानामेव विपरिधायताम् ।

कारुण्यं सदृशं कर्तुमुपकारेय वतीताम् ॥

ஸோகாநாதாநாமநாதாநாமேவ விபரிதாவதாம் ।

காருண்யம் ஸத்ருபம் கர்து முபகாரேச வர்த்தாம் ॥

உபகாரேச - 'பிறருக்குதவி புரிவதிலேயே
வர்த்தாம் - ஈடுபட்டு காலத்தைக் கழித்துக்
கொண்டிருக்கிறவர்களும்

ஸோகாநாதாநாம் - துக்கத்திலாழ்ந்து
அநாதாநாம் - உதவிபுரிபவர்களைக் காணாதவர்களாய்
ஏவம் - இப்படி.

அரண்ய காண்டம் - எழுபத்தி ஒன்றாம் ஸர்க்கம்

விபரிதாவதாம் - எங்குமலைந்து திரியும் எங்களுக்கு

காருண்யம் - ஓர் உதவி
கர்தும் - உன்னால் செய்ய
ஸத்ருபம் - தக்கது.

कास्यान्य नित्यं वृष्णि काले भनानि कुअरः ।

धन्यमस्त्वा वयं वीर वधे महति कल्पिते ॥

காஷ்டான்யாநீய ஸாஷ்காணி காலே பக்தாநி குஞ்ஜரை: ।
தஷ்யமாஸ்த்வாம் வயம் வீர ஸ்வப்ரே மஹதி கல்பிதே ॥

வீர - 'குரணே'
குஞ்ஜரை: - யானைகளால்
காலே - வெகுகாலமாய்
பக்தாநி - முறிக்கப்பட்டும்
ஸாஷ்காணி - உலர்ந்துமுள்ள
காஷ்டானி - கட்டைகளின்
ஆநீய - கொண்டுவந்து
கல்பிதே - வெட்டப்பட்ட
மஹதி ஸ்வப்ரே - ஓர் பெரிய குழியில்
த்வாம் - உன்னை
வயம் - நாங்கள்
தஷ்யாம: - தகனம் செய்கிறோம்.

स त्वं सीतां समायक्ष्व येन वा यत्र वा हता ।

कुरु कल्याणमस्य यदि जानासि तत्तत् ॥

ஸ த்வம் ஸீதாம் ஸமாஷக்ஷயேந வா யத்ர வா ஹ்ருதா ।

கரு கல்யாணமத்யாதம் யதி ஜாநாஸி தத்த்வத: ॥

ஸ: - அந்த
த்வம் - நீ
தத்த்வத: - உள்ளபடி
ஜாநாஸி யதி - அறிவாயாகில்
அத்யாதம் - பெரும் பயனைத் தரும்
கல்யாணம் கரு - உதவியைச் செய்.
ஸீதாம் - சீதையைப் பற்றி
ஸமாஷக்ஷய - எல்லாம் சொல்லு.
யேந வா - என்ன உத்தேசமாய்
ஹ்ருதா - திருடிக்கொண்டு போகப்பட்டாள்?
யத்ர வா - எங்கேயிருக்கிறாள்?

एवमुक्तस्तु रामेण वाक्यं दनुस्तुतम् ।

प्रोवाच कुशली वक्तुं वक्तारमपि राघवम् ॥

ஏவமுத்தஸ்து ராமேண வாக்க்யம் தநுரூபத்தமம் ।
ப்ரோவாச குஸலோ வக்தரம் வக்தரமபி ராகவம் ॥

28

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த: - வினாவப்பட்டவனும்
குஸல: து - நற்பாக்க்யத்தை யடைந்திருக்கின்றவனுமான
தநு: - தநு (கபந்தன்) என்பவன்
ராகவம் - ஸ்ரீராமருக்கு
வக்தரம் - விஷயந்தெரிந்தவனொருவனை
வக்தம் அபி - விண்ணபஞ் செய்தவற்காகவே
அநுத்தமம் - மிகச்சிறந்த
வாக்க்யம் - பின்வரும் சொல்லை
ப்ரோவாச - சொன்னான்.

दिव्यमस्ति न मे ज्ञानं नामिजानामि मैथिलीम् ।

यस्ता ज्ञास्यति तं वक्ष्ये दध: स्वं रुद्रमास्थित: ॥

திவ்யமஸ்தி ந மே ஞானம் நாமிஜானாமி மைதிலிம் ।

யஸ்தாம் ஞாஸ்யதி தம் வக்ச்யே தக்த: ஸ்வம் ரூபமாஸ்தித: ॥

27

மே - 'எனக்கு
திவ்யம் - எதையும் அறியவல்ல அமானுஷ்யமான
ஞானம் - ஞானம்
அஸ்தி ந - இல்லை.
மைதிலிம் - ஜானகியைப் பற்றி
ந அபிஜாநாமி - அறியாதிருக்கின்றேன்.
தக்த: - தகனம் செய்யப்பட்டவனாய்
ஸ்வம் ரூபம் - நிஜரூபத்தை
அஸ்தித: - அடைந்தவனாகி நான்
தாம் - அவனை
ய: - எவனொருவன்
ஞாஸ்யதி - கண்டுபிடிப்பானோ
தம் - அவனை
வக்ச்யே - தெரிவிப்பேன்.

अदधस्य हि विज्ञातुं शक्तिरस्ति न मे प्रमो ।

राक्षसं तं महावीर्यं सीता येन हता त्व ॥

அதத்தஸ்ய ஹி விஜ்ஞாதும் ஸக்திரஸ்தி ந மே ப்ரமோ ।

ராக்ஷஸம் தம் மஹாவீர்யம் ஸீதா யேந ஹதா தவ ॥

28

ப்ரமோ - 'ஸ்வாமி!
அதத்தஸ்ய - சாப்விமோசனமடையாத

மே ஹி - எனக்கோவெனில்
தவ - தேவரீரது
ஸீதா - சீதாப் பிராட்டியார்
யேந - எவனால்
ஹ்ருதா - திருடிப் போகப்பட்டாளோ
தம் - அந்த
மஹாவீர்யம் - மஹாமுரடனாகிய
ராக்ஷஸம் - ராக்ஷசனைப்பற்றி
விஞாதும் - எல்லாவற்றையுமறி
ஸக்தி - சக்தி
ந அஸ்தி - இல்லை.

विज्ञानं हि मम घटं शायदीयेण राघव ।

स्वकृतेन मया प्राप्तं रूपं लोकविगर्हितम् ॥

விஞானம் ஹி மம ப்ரஷ்டம் ஸாபதோஷேண ராகவ ।

ஸ்வக்ருதேந மயா ப்ரப்தம் ரூபம் லோகவிஃகர்ஹிதம் ॥

29

ஸாபதோஷேண - 'சாபத்தால் விளையும் கஷ்டத்தால்
மம - எனது
விஞானம் ஹி - நல்லறிவு எல்லாமும்
ப்ரஷ்டம் - ஒழிந்தது.
ராகவ - ஸ்ரீராம!
ஸ்வக்ருதேந - எனது செயலால்
லோகவிஃகர்ஹிதம் - லோகத்தால் வெறுக்கப்படும்
ரூபம் - உருவமானது
மயா - என்னால்
ப்ரப்தம் - அடையப்பட்டது.

किं तु यावन्न यात्यस्तं सविता शान्तवाहनः ।

तावन्नामवटे क्षिप्त्वा दह राम यथाविधि ॥

கிம் து யாவத்ந யாத்யஸ்தம் சவிதா ஸ்ரான்தவாஹன: ।

தாவன் மாவவடே க்ஷிப்தவா தஹ ராம யதாவிதி ॥

30

ராம - 'ஸ்ரீராம!
கிம் து - என்னாலாகக்கூடியது வேறில்லை.
ஸவிதா - சூரியபகவான்
ஸ்ரான்தவாஹன: - பகற்போக்கு ஒழிந்தவனாய்
அஸ்தம் - அஸ்தமனத்தை
ந யாதி - அடையாதிருக்கின்றாரோ
யாவத் தாவத் - அதற்கு முந்தியே
மாம் - என்னை

அவடே	- குழியில்
கசிப்த்வா	- தள்ளி
யதாவதி	- சாஸ்திரப்பிரகாரம்
தஹ	- தேவரீர்தகனஞ்செய்தருள்வீராக.

दध्यस्त्वयाहमवटे न्यायेन रघुनन्दन ।

वक्ष्यामि तमहं वीर यस्तं ज्ञास्यति राक्षसम् ॥

தக்தஸ்த்வயாஹமவடே ந்யாயேன ரகுநந்தன ।

வக்ஷ்யாமி தமஹம் வீர யஸ்தம் ஜாஸ்யதி ராக்ஷஸம் ॥

31

வீர	- 'சூரோ
ரகுநந்தன	- ஸ்ரீராம!
ந்யாயேன	- லாக்ஷாத் மகாவிஷ்ணுவாகிய
த்வயா	- தேவரீரால்
அஹம்	- நான்
அவடே	- குழியில்
தக்த :	- தகனஞ் செய்ப்பட்டவனாகி.
ய :	- எவனொருவன்
நம்	- அந்த
ராக்ஷஸம்	- அரக்கனை
ஜாஸ்யதி	- இன்னவனெனக் காட்டிக்கொடுப்பனோ
தம்	- அவனை
அஹம்	- நான்
வக்ஷ்யாமி	- தெரியப்படுத்துவேன்.

तेन सख्यं च कर्तव्यं न्यायवृत्तेन राघव ।

कल्पयिष्यति ते शीतः साहाय्यं लघुविक्रमः ॥

தேந ஸக்யம் ச கர்தவ்யம் ந்யாயவ்ருத்தேந ராகவ ।

கல்பயிஷ்யதி தே ப்ரிதஸ் ஸாஹாய்யம் லகு விக்ரம : ॥

32

ராகவ	- 'ஸ்ரீராம!
ந்யாய வ்ருத்தேந	- நற்குணமமைந்த
தேந	- அவனோடு
ஸக்யம்	- நட்பு
கர்தவ்யம்	- செய்வத்தக்கது
லகு விக்ரம :	- எங்கும் பிரயாசையின்றி செல்லவல்ல பராக்கிரமம் படைத்த அவன்
ச	- அதனால்
ப்ரித :	- மனத்திருப்தி கொண்டவனாய்
தே	- தேவரீருக்கு
ஸாஹாய்யம்	- வேண்டிய உதவியை
கல்பயிஷ்யதி	- செய்வான்.

न हि तस्यास्त्ययिज्ञातं त्रिषु लोकेषु राघव ।

सर्वान् परितृप्तो लोकान् पुरातः कारणान्तरं ॥

ந ஹி தஸ்யாஸ்த்யயிஞ்ஞாதம் த்ரிஷு லோகேஷு ராகவ ॥

ஸர்வான் பரிஸுத்ரோ லோகான் புராஸௌ காரணாந்தரே ॥

33

ராகவ !	- 'ஸ்ரீராம!
புரா	- முன்னொரு காலத்தில்
காரணாந்தரே	- ஒரு காரணத்தால்
ஸர்வான் லோகான்	- எல்லா உலகங்களையும்
பரிஸுத்ர :	- அவன் சுற்றி வந்துள்ளான்.
ஹி	- ஆனபடியால்
தஸ்ய	- அவனுக்கு
த்ரிஷு	- மூன்று
லோகேஷு	- உலகங்களிலும்
அவிஞ்ஞாதம்	- தெரியாததொன்றும்
அஸ்தி ந	- இல்லை.

தித்யாஸ்தே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிசாக்யே
சதுசுமீரநி ஸாஹாயிகாயம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
வழ்தபாஸாக்யாதம் நம ஏகஸுபத்திதம் : ஸர்க : ॥

த்வி ஸப்ததிதம: ஸாக: -72

एवमुक्ती तु ती वीरी कबन्धेन नरेवरी ।

कृतयन्तो च मर्षी- चित्ता गिरिगुहोपमा ॥

ஏவமுக்கெளது தெள வீரெள கபந்தேந நரேஸ்வரெள ।

க்ருதயந்தெள ச மஹதீம் சிதாம் கிரிகுஹோபமாம் ॥

கபந்தேந - கபந்தனால்
ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உத்தெள - சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசுற்றிய
வீரெள - புரர்களும்
நரேஸ்வரெள ச - பிருஷோத்தமர்களுமாகிய
தெளது - அவ்விருவர்களும்
கிரிகுஹோபமாம் - மலைக்குகைக்கு நிகர்த்த
மஹதீம் - மிகப்பெரிய
சிதாம் - சிதையை
க்ருத'வந்தெள - செய்து முடித்தார்கள்.

तव: कबन्धमातोप्य चित्ता ज्वलिततेजसो ।

बाहू च सुमहाबाहू योजनायतविस्तृतौ ॥

தத: கபந்தமாரோப்ய சிதாம் ஜ்வலித தேஜஸெள ।

பாஹூ ச ஸுமஹாபாஹூ யோஜனாயத விஸ்த்ருதெள ॥

लक्ष्मणस्तु महोत्कभिर्ज्वलितताभि: समन्तत: ।

चिन्तामादीपयामास सा प्रज्ज्वाल सर्वत: ॥

லக்ஷ்மணஸ்து மஹோல்காபிர் ஜ்வலிதாபிஸ்ஸமந்தத: ।

சிதாமாதீபயாமாஸ ஸா ப்ரஜ்ஜ்வால ஸர்வத: ॥

ஜ்வலித தேஜஸெள - ஒளிகொண்டு விளங்கும் தேஜஸ்விகளும்
ஸுமஹாபாஹூ - மிக் அழகுவாய்ந்த திருக்கரங்களை
உடையவர்களுமான அவ்விருவர்களும்

யோஜனாயத விஸ்த்ருதெள-பெருந்து எட்டு மைல் நீண்ட

பாஹூ - இரு கைகளையும்
கபந்தம் ச - கபந்தனையும்
சிதாம் - சிதையில்
ஆரோப்ய - தூக்கிவைத்து,
தத: - அதன்மேல்
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
ஜ்வலிதாபி: - கொழுந்து விட்டெரியும்
மஹோல்காபி: - கொள்ளிக் கட்டைகளால்
சிதாம் - சிதையை
ஸமந்தத: - நற்புறத்திலும்

ஆரண்ய காண்டம் - எழுபத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

ஆதிபயாமாஸ - தீவிட்டுக் கொளுத்தினார்.
ஸாது - அதுவும்
ஸர்வத: - எங்கும்
ப்ரஜ்ஜ்வால - புகைவின்றி எரிந்தது.

तां मेह्य सर्वतो वीक्षां चित्ता ह्यक्षुब्धै: ।

विज्यायत इदं वाक्यं राघवे लक्ष्मणोऽप्यमीत् ॥

தாம் ப்ரேக்ஷ்ய ஸர்வதோ தீப்தாம் சிதாம் த்ருட தநூந்தர: ।

விஸ்மயான இதம் வாச்யம் ராகவம்லக்ஷ்மணோ அப்ரவீத் ॥

த்ருட தநூந்தர: - சாமர்த்தியசாலியாகிய தனுஷ்பாணியான
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்
தாம் - அந்த
ஸர்வத: - நற்புறமும்
தீப்தாம் - பற்றி எரியும்
சிதாம் - சிதையை
ப்ரேக்ஷ்ய - பார்த்து,
விஸ்மயான: - ஆச்சரியங்கொண்டவராய்
ராகவம் - ஸ்ரீராமருக்கு
இதம் - பின்வரும்
வாச்யம் - சொல்லை
அப்ரவீத் - சொன்னார்.

दग्धो जटायु: पूर्वं तु सीतामन्येषता त्वया ।

अयं द्वितीयो निदग्धस्त्वतीयं किं नु वक्ष्यसि ॥

தக்தோ ஜடாயு: பூர்வம் து ஸீதாம் அன்வேஷதா த்வயா ।

அயம் த்விதீயோ நிர்தக்த: த்ருத்யம் கிம் நு வக்ஷ்யஸி ॥

ஸீதாம் - சீதாப்பிராட்டியாரை
அன்வேஷதா - தேடுகின்ற
த்வயா - தேவரீரால்
பூர்வம் - முதலில்
ஜடாயு: - ஜடாயு
தக்த: - தகனஞ் செய்யப்பட்டார்.
த்வதீய: - இரண்டாவதாய்
அயம் து - இவன் இப்பொழுது
நிர்தக்த: - தகனஞ் செய்யப்பட்டான்.
கிம் நு - எதை
த்ரிதீயம் - மூன்றாவதாய்
வக்ஷ்யஸி - அருளிச் செய்யப் போகிறாரோ?

महाशक्तिरभक्ष्यं कपन्धमनलो महान् ।

अन्तरिक्षं महोत्कामिरावृणोत्स सहस्रश: ॥

மஹாப்ரஸிகரப்ரக்ஷயம் கபந்தம் அளலோ மஹான் :
அந்தரிஷ்டம் மஹோல்காபி: ஆவ்ருணோத் ஸ ஸஹஸ்ரஸ: ||

ஸஹஸ்ரஸ: - ஆயிரக்கணக்கான
மஹோல்காபி: - பெருங்கொள்ளிக்கட்டைகளால்
மஹான் - மூண்ட
ஸ: - அந்த
அனல: - அக்னியானது
மஹாப்ரஸிகரப்ரக்ஷயம் - பெரும் மேகத்தையும் மலைச் சிகரத்தையும்

நிகர்த்த
கபந்தம் - கபந்தளையும்
அந்தரிஷ்டம் - அந்நகரத்தையும்
ஆவ்ருணோத் - மறைத்தது.

तच्छरीरं कण्वस्य घृतपिण्डोपमं महत् ।

मेदसा पच्यमानस्य मन्दं दहति पावकः ॥

தச்சரீரம் கபந்தஸ்ய க்ருதபிண்டோபமம் மஹத் ।

மேதஸ்ய பச்சமானஸ்ய மந்தம் தஹதி பாவக: ||

மேதஸா - அதிகதளைச் கொழுப்போடு

பச்ச மர்னஸ்ய - எரிந்து கொண்டிருக்கும்

கபந்தஸ்ய - கபந்தனுடைய

தத் - அந்த

மஹத் - பெரிய

க்ருத பிண்டோபமம் - விழுதுநெய்யை நிகர்த்த

சரீரம் - உடலை

பாவக: - அக்னி

மந்தம் - மெதுவாக

தஹதி - தகவஞ் செய்கிறது.

स विधूय चितामाशु विधूमोऽग्निरिवोत्थितः ।

अरजे वाससी विघ्नमालां दिव्या महाबलः ॥

ஸ விதூய சிதாமாஸு விதூமோ: க்ருதிவோத்தித: ।

அரஜே வாஸஸீ பிப்ரத் மாலாம் திவ்யாம் மஹாபல: ||

மஹாபல: - மகாபலசாவியாகிய

ஸ: - அவன்

ஆஸு - உடனே

சிதாம் - சிதையை

விதூய - விட்டு,

அரஜே - நிர்மலமான

வாஸஸீ - இரு வஸ்திரங்களையும்

திவ்யாம் - அழகிய

5

6

61

மாலாம் - மாலையையும்
பிப்ரத் - அணித்தவனாய்
விதூய: - புகையற்ற
அக்னி: இவ - அக்னி போன்றவனாய்
உத்தித: - தோன்றினான்.

तत्तथाया वेगेन भास्वरो विमलाम्बरः ।

उत्पपाताशु संक्षयः सर्वप्रत्यक्षमृषणः ॥

ததஸ்ததாயா வேகேந பாஸ்வரோ விமலாம்பர: ।

உத்பபாதாஸு ஸம்ஹ்ருஷ்டஸ் ஸர்வப்ரத்யக்ஷமூஷண: ||

பாஸ்வர: - மகாதேஜஸ்வியாகிய

விமலாம்பர: - சுத்த வஸ்திரங்கள் தரித்தவனும்

ஸர்வ ப்ரத்யக்ஷ மூஷண: - எல்லா அவயவங்களிலும் ஆபரணங்கள்

அணியப் பெற்றவனுமான அவன்

தத: - அப்பொழுது

வேகேந - மனோரதம் சித்தித்ததால்

ஸம்ஹ்ருஷ்ட: - மிக மனத்திருப்தி கொண்டவனாய்

சிதாயா: - சிதையினின்று

ஆஸு - விரைவில்

உத்பபாத - வெளியில் வந்தான்.

विमाने भास्वरे तिष्ठन् हंसयुक्तं यशस्करे ।

प्रमया च महातेजा दिशो दश विराजयन् ॥

விமானே பாஸ்வரே திஷ்டன் ஹம்ஸயுக்தே யஸஸ்கரே ।

ப்ரமயா ச மஹாதேஜா திஸோ தஸ விராஜயன் ||

सोऽन्तरिक्षगतो रामं कण्वो वाक्यमब्रवीत् ।

अपु राघव तत्त्वेन यथा सीतामवाप्यसि ॥

ஸோ: அந்தரிஷ்டகதோ ராமம் கபந்தோ வாக்க்யம்ப்ரவீத் ।

ஸ்ருஷு ராகவ தத்தவேன யதா சீதாமவாப்ஸ்யஸி ||

ஸ: - அந்த

கபந்த: - கபந்தன்

பாஸ்வரே - ஒளிபெற்று விளங்குகிறதும்,

யஸஸ்கரே - கீர்த்தி விளைவிக்கிறதும்,

ஹம்ஸயுக்தே - அன்னங்கள் பூட்டப்பட்டதுமான

விமானே - தெய்வவிமானமொன்றில்

திஷ்டன் - இருந்துகொண்டு

மஹாதேஜா: - அதி ஒளிகொண்டு விளங்குகின்றவனாய்

ப்ரபயா - ஒளியால்

தஸ - பத்து

திஸ: ச - திக்குகளையும்

8

9

விராஜயன்	- ஒளிக்கச் செய்துகொண்டு
அந்த ரிகு கத:	- வாணில் வின்றுகொண்டு
ராமம்	- பூராமரைப் பார்த்து
வாக்யம்	- பின்வரும் சொல்லை
அப்ரவித்	- சொன்னான்.
ராகவ	- 'பூராம!
யதா	- எப்படி
ஸீதாம்	- சீதாப்பிராட்டியாரை
தத்தவேன	- நிச்சயமாய்
அவாப்ஸ்யஸி	- அடைவீரோ
ஸ்ருணு	- அதைச் சொல்லுமெனக்குச் செவிசாற்றி

உளவீராக

राम क्व युक्तो लोके यमिः सर्व विमुख्यते ।

ராம ஷ்ட்யுத்தயோ லோகே யமி: ஸர்வம் விம்குஸ்யதே ||

10

ராம	- 'பூராம!
லோகே	- உலகில்
ஷட் யுத்தய:	- ஒன்றையறியும் விஷயத்தில் ஆறு
	- பிரமாணங்களுண்டு. *
யாமி:	- அந்த இலகைளால்
ஸர்வம்	- எல்லாமும்
விம்குஸ்யதே	- அறியப்படுகிறது.

* 1. பிரத்யக்ஷம் - அதாவது நாமே நேரில் காணல், 2. அனுமானம் - தெரிந்த விஷயங்களைக் கொண்டு இதர தீர்மானங்களைப்படைத்தல், 3. உபமானம் - ஸுருசமானவைகளால் அறிதல், 4. சப்தம் - வேதம் முதலிய சப்தங்களைக் கொண்டு அறிதல், 5. அனுபவப் - காணாமையால் இலகைவென அறிதல், 6. அந்தர்ப்பதி - பார்த்தலைகள் கேட்டலைகள் இலகைகளைக்கொண்டு மற்றவைகளை ஊகித்தல், 7. ஸெ வியாக்யாணங்களில் ஷட் யுத்த: எவ்விதத்திலு ஆறு உபாயங்களை வகாற்றிக்கொள்ளுதல், ஆறு உபாயங்களாவன, 1. ஸத்தி - அதாவது நட்பாக்கல், 2. லிங்கரஹம் - அதாவது பகையாக்கல், 3. யாணம் - அதாவது சத்துவியத்தே படைபெடுத்துச் செல்லல், 4. ஆஸனம் - சத்துவை எதிர்பார்த்திருந்து காத்திருத்தல், 5. துவையோபாயம் - அதாவது பிரித்துவைத்தல், 6. ஸமாந்தரம் - அதாவது பணிந்துபோதல், 7. ககிரியஸுடன் சக்யம் செய்து கொள்ளவேண்டியது என்ற சொல்லும் பிரஸக்தியில் பகையாகக் விஷயத்தில் கொள்ளவேண்டிய உபாயங்களைப் பத்தன் குறிப்பிட்டிருக்கவே மாட்டான், 8. பிரமாணங்களை யே பத்தன் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும்.

परिमुष्टो दशान्तेन दशमायानेन सेव्यते ।

दशमायानतो हिनस्स्यं हि राम सलक्षणः ॥

यत्कृते व्यसनं प्राप्यं त्वया दारुचर्षणम् ॥

பரிமூஸ்டோ தசாந்தேந தஸாபாகேந ஸேவ்யதே ।

தஸாபாககதோ ஹிஸஸ்த்வம் ஹி ராம ஸலக்ஷண: ||

யத்க்ருதே வ்யஸனம் ப்ராப்தம் த்வயா தாப்ரதர்ஷணம் ||

12

யத்க்ருதே	- 'எவ்வொருவன் விஷயத்தில்
தஸாபாகேந	- கஷ்டத்தை அனுபவித்து
தஸாத்ரதே	- கஷ்டத்தின் அந்நிபாகத்தை அடைந்த ஒருவனால்
பரிமூஸ்ட:	- நட்புபெற்றவன்
ஸேவ்யதே	- பேருதவி புரியப்படுகிறான்.
ஸ லக்ஷண:	- லக்ஷணமுடையிருக்கும்.
ராம:	- பூராமராய் விளங்கும்
த்வம் ஹி	- தேவாரோ
தஸாபாககத:	- கஷ்டதசையிலிருக்கின்றவராய்
ஹிண:	- மனம் தொந்திருக்கின்றீர்.
த்வயா	- தேவாரால்
தார ப்ரதர்ஷணம்	- மனைவி காணாமற் போயிருக்கிறதாகிய
வ்யஸனம்	- கஷ்டம்
ப்ராப்தம்	- அடையப்பட்டிருக்கிறது.

तदस्य त्वया कार्यः स सुखा सुखो वर ।

अकृत्वा हि न ते सिद्धिर्न पयसि विन्त्यन् ॥

ததஸ்யம் த்வயா கர்ய: ஸ ஸுஹந்த் ஸுஹந்ததாம் வர ।

அக்ருத்தவா ஹி ந தே ஸித்திமஹம் பஸ்யாமி சிந்தயன் ||

13

ஸுஹந்தாம் வர - ஆபத்தில் காத்தருள்பவர்களில் உத்தமரோ

தத் - ஆகையால்

ஸ: - அவன்

ஸுஹந்த - சிறுநெருக

த்வயா - தேவாரால்

அவஸ்யம் - அவச்யமாய்

கர்ய: - அடையத்தக்கவன்.

அஹம் - நான்

சிந்தயன் ஹி - தீர்க்காலோசனை செய்தும்

அப்யடிச் செய்யாவிடில்

தே - தேவாருக்கு

ஸித்திம் - காரியம் கைகூடும் வகையை

ந பஸ்யாமி - நான் அறியேன்.

आता राम कयामि सुखी नान वारनः ।

आत्रा निरस्तः कुक्केन वालिना शकसुनुना ॥

ஸ்ருயதாம் ராம வக்ஷ்யாமி ஸுக்ரீவோ நாம வாரன: ।

ப்ராத்ர நிர்ஸ்த: குகுத்தேந வாலிநா ஸக்ரஸுநுநா ||

14

ராம - 'பூராம!

வக்ஷ்யாமி - விளக்கக் கூறுகின்றேன்.

ஸ்ருயதாம் - செவி சாற்றப்பட்டும்.

ஸு-கீர்வ:	- ககீர்வன்
நாம	- என்ற
வானர:	- வானரன்
ஸ்கர் ஸுநா	- இத்திரனது புதல்வனும்
க்ருத் தேந	- சினங்கொண்டவனும்
ப்ராத்ரா	- தமையனாமான்
வாலிநா	- வாலியால்
நிரஸ்த:	- ஊரைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டிருக்கிறான்.

अस्यसूके गिरिवरे पम्पापयन्तशोभिते ।

निवसत्यात्मयान् वीर्यधुनिः सह वानरैः ॥

சிஸ்யமுகே கிரிவரே பம்பாபயந்த ஸோபிதே ।

நிவஸத்யாத்மவான் வீர்யசுதூர்பி: ஸஹ வானரை: ॥

ஆத்மவான் - நந்தித்தையுற்ற

வீர: - வீரனாகுமவன்

சுதூர்பி: - நான்கு

வானரை: - குரங்குகளோடு

ஸஹ - கூட

பம்பாபயந்த ஸோபிதே - பம்பா நதிக்கரையில் அழகுவாய்ந்து விளங்கும்

சிஸ்யமுகே - சிச்யமுகமெனும்

கிரிவரே - உத்தம மலையில்

நிவஸதி - வாஸம் செய்து வருகிறான்.

வானரேஷு: - மஹாவீரஸ்தோஜரிவானநிதய: ।

सत्यसन्धो विनीतश्च धृतिमान् सतिमान् महान् ॥

வானரேந்த்ரோ மஹாவீர்யஸ் தேஜோவாநமிதப்ரப: ।

ஸத்ய ஸந்தோ விநீதஸ்ச த்ருதிமான் மதிமான் மஹான் ॥

தக்ஷ: - ப்ரகல்போ த்யுதிமான் மஹாபலபராக்ரம: ।

ப்ராத்ரா விவாஸிதோ ராம ராஜ்யபேதோ மஹாபல: ॥

ராம - ஸ்ரீராம!

மஹாவீர்ய: - மகாதேவரீயசாலியும்,

தேஜோவாந் - மகாதேஜுவியும்,

அமிதப்ரப: - அபரிமித அழகு வாய்ந்தவனும்,

ஸத்ய ஸந்த: - ஸொன்ன சொல் தவறாதவனும்,

விநீத: - ஜிதேந்திரியனும்,

த்ருதிமான் - உறுதியாயிருப்பவனும்,

மதிமான்	- நல்ல புத்திமானும்,
மஹான்	- மகானும்,
தக்ஷ:	- சாமர்த்தியசாலியும்,
ப்ரகல்ப:	- பெரும் புகழ் படைக்கப் பெற்றவனும்,
த்யுதிமான்	- மகாபலவானும்,
மஹாபல:	- எப்பொழுதும் வீர்போகாத விடாமுயற்சி/ உடையவனுமான்
வானரேந்த்ர:	- வானரேந்த்ரமன்
ப்ராத்ரா	- தமையனால்
ராஜ்யபேதோ:	- ராஜ்யத்தின் பொருட்டு
விவாஸித:	- ஊரைவிட்டுத் துரத்தப்பட்டிருக்கிறான்.

स ते सहायो मित्रं च सीतायाः परिमार्गणे ।

मविष्यति हि ते राम मा च शोकं मनः कृष्याः ॥

ஸ தே ஸஹாயோ மித்ரம் ச ஸீதாயா: பரிமர்க்ணே ।

பவிஷ்யதி ஹி தே ராம மா ச ஸோகே மன: க்ருதா: ॥

ராம - ஸ்ரீராம!

ஸீதாயா: - ஸீதாப்பிராட்டியாரை

பரிமர்க்ணே - தேடும் விஷயத்தில்

தே - தேவாரீர்க்கு

ஸ: - அவன்

ஸஹாய: ஹி - பேருதவி புரிபவனாகவும்

தே - தேவாரீருடைய

மித்ரம் ச - ஆபத்திசேகிதனாகவும்

பவிஷ்யதி - ஆகுவான்.

ஸோகே - துக்கத்தில்

மன: ச - மனதால்

மாக்ருதா: - தேவாரீர் செலுத்தலாகாத.

मयितव्यं हि यच्चापि न तच्छक्यमिहावस्थया ।

कतुमिदंवाक्यशार्दूल कालो हि दुरतिक्रमः ॥

பவிதவ்யம் ஹி யச்சாபி ந தச்சய மிஹாவஸ்தயா ।

கத்துமிஷ்வாகு ஸார்தூல் காலோ ஹி துரதிக்ரம: ॥

இஷ்வாகு ஸார்தூல் - இஷ்வாகு குலத்திலகமே!

கால: ஹி - விதிப் பபன் மட்டும்

துரதிக்ரம: - ஒருவராலும் வெல்ல முடியாது.

ஹி - ஆனபடியால்

இஹ - இவ்வுலகில்

பவிதவ்யம் - விதிப்பபன் அனுபவித்து தீர வேண்டியதாக.

யத் ச	- இருக்கிறது
தத் அபி	- எதுவோ
அன்யதா	- அதை மட்டும்
கர்நூம் ந ஸக்யம்	- மாறாக
	- செய்ய முடியாது.

गच्छ शीघ्रमिती रास सुग्रीवं तं महाबलम् ।

वयस्यं तं कुरु क्षिप्रमिती गत्वाद्य राघव ॥

அதிராஹய சமாஹய டீயமானே விநாவசீ ॥

கச்ச ஸீக்ரமிதோ ராம ஸுக்ரீவம் தம் மஹாபலம் ।

வயஸ்யம் தம் க்ருக்ஷிப்ரமிதோ கத்வாத்ய ராகவ ।

அத்ரோஹாய ஸமாகம்ய தீப்யமானே விபாவலெள ॥

ராம	- (ஸ்ரீராம)
ஸீக்ரம்	- இப்பொழுதே
இத	- இங்கிருந்து
கச்ச	- எழுந்தருளும்.
அத்ய	- இப்பொழுது
இத	- இங்கிருந்து
கத்வா	- சென்று
மஹாபலம்	- மகாபலசாலியாகிய
தம்	- அந்த
ஸுக்ரீவம்	- சுக்ரீவனை
ஸமாகம்ய	- அடைந்து
ராகவ	- (ஸ்ரீராம)
அத்ரோஹாய	- (சினேகிதர்களாயிருக்குமுடன்படி

திப்யமானே

விபாவலெள

தம்

க்ஷிப்ரம்

வயஸ்யம்

க்ரு

ச ச த நாவமந்தவ்ய: சுग्रीवी वानराधिप: ।

कृतज्ञः कामरूपी च सहायार्थी च वीर्यवान् ॥

ஸ ச தே நாவமந்தவ்ய: ஸுக்ரீவோ வானராதிப: ।

க்ருதக்ஞ: காம ரூபீ ச ஸஹாயார்தீ ச வீர்யவான் ॥

வானராதிப: - வானரத் தலைவனும்

ஸஹாயார்தீ - உதவியைப் பிரார்த்திக்கின்றவனும்

க்ருதக்ஞ: ச	- நன்றி மறவாதவனும்
காமரூபீ ச	- நினைத்த உருவமெடுக்க வல்லவனும்.
வீர்யவான் ச	- வீர்யவானுமான
ஸ:	- அந்த
ஸுக்ரீவ:	- சுக்ரீவன்
தே	- தேவாரால்
அவமந்தவ்ய: ந	- அலக்ஷியம் செய்யத் தக்கவனல்லன்.

शशि ह्यथ युवा कर्तुं कार्यं तस्य विकीर्णितम् ।

कृतार्थो वाकृतार्थो वा कृत्यं तव करिष्यति ॥

ஸக்தெள ஹ்யத்ய யுவாம் கர்நூம் கார்யம் தஸ்ய சிகீர்ஷிதம் ।

க்ருதார்தோ வா அக்ருதார்தோ வா க்ருத்யம் தவ கரிஷ்யதி ॥

அத்ய	- இப்பொழுது
தஸ்ய	- அவனது
சிகீர்ஷிதம்	- மனோரதமாகிய
கார்யம்	- காரியத்தை
கர்நூம்	- செய்துமுடிக்க
யுவாம் ஹி	- நீங்களிருவருமே
ஸக்தெள	- வல்லவர்கள்.
தவ	- தேவாரூடைய
க்ருத்யம்	- காரியத்தை
க்ருதார்த: வா	- காரியம் கைகூடப் பெற்றவனாயிருந்தாலுஞ்சரி
அக்ருதார்த: வா	- காரியம் கைகூடப் பெறாதவனாயிருந்தாலுஞ்சரி
கரிஷ்யதி	- செய்து முடிப்பான்.

स ऋक्षरजसः पुत्रः पश्यामति शक्तिः ।

भास्करस्यीरसः पुत्रो वालिना कृतकिल्बिषः ॥

ஸ ருக்ஷரஜஸ: புத்ர: பம்பாமதி ஸக்தி: ।

பாஸ்கரஸ்யௌரஸ: புத்ரோ வாலிநா க்ருதகில்பிஷ: ॥

ஸ:	- அவன்
ருக்ஷரஜஸ:	- ருக்ஷரஜஸ் என்ற வானரனுடைய
புத்ர:	- புதல்வன்.
பாஸ்கரஸ்ய	- சூரியபகவானுடைய
ௌரஸ:	- சிருஷ்டி
புத்ர:	- புதல்வன்.
வாலிநா	- வாலியினால்
க்ருத கில்பிஷ:	- துவேஷிக்கப்பட்டவனாய்
ஸக்தி:	- ஸதா ஆபத்திற்கஞ்சியவனாய்
பம்பாம்	- பம்பாநதிக்கரையில்
அடதி	- சஞ்சரித்துக் வருகிறான்.

सनिधायायुधं क्षिप्रमृष्यमूकालयं कपिम् ।

कुरु राघव सत्येन वयस्य वनचारिणम् ॥

ஸந்திதாயாயுதம் க்ஷிப்ரம் ரூர்யமூகாலயம் கபிம் ।

குரு ராகவ சத்யேன வயஸ்யம் வனசாரிணம் ॥

ராகவ - 'ஸ்ரீராம]
க்ஷிப்ரம் - காலதாமதமின்றி
ரூர்யமூகாலயம் - ரிச்யமூகப் பர்வதத்திலிருக்கும்
வனசாரிணம் - வனவாசியாகிய
கபிம் - வானரனை
வயஸ்யம் - நட்பனாக
ஆயுதம் - ஆயுதத்தின்மீதும்
ஸத்யேன ஸந்திதாய - ஆணையிட்டும்
குரு - செய்துகொள்ளும்.

स हि स्थानि सर्वाणि कत्स्न्येन कपिकुञ्जरः ।

नरमासाशिनां लोके नैपुण्यादधिगच्छति ॥

ஸ ஹி ஸ்தானாநி ஸர்வாணி காத்ஸந்யேந கபிகுஞ்ஜர: ।

நரமாம்ஸாஸரிநாம் லோகே நைபுண்யாததிகச்சதி ॥

ஸ: - 'அந்த
கபிகுஞ்ஜர: - வானரோத்தமன்
லோகே - உலகில்
நரமாம்ஸாஸரிநாம் - நரமாம்ஸம் தின்பவர்களின்
ஸர்வாணி - எல்லா
ஸ்தானாநி ஹி - இருப்பிடங்களைபும்
காத்ஸந்யேந - முற்றிலும்
நைபுண்யாத் - சாமர்த்தியத்தால்
அதி கச்சதி - அறிந்திருக்கிறான்.

न तस्याविदितं लोके किञ्चिदस्ति हि राघव ।

यावत् सूर्यः प्रतपति सहस्राक्षरिन्दन ॥

ந தஸ்யாவிதிதம் லோகே கிஞ்சிதஸ்தி ஹி ராகவ ।

யாவத்ஸூரிய: ப்ரதபதி ஸஹஸ்ராம்ஸரரிந்தம் ॥

அறிந்தம் - 'சத்ருஸம்ஹாரக]
ராகவ - 'ஸ்ரீராம]
ஸஹஸ்ராம்ஸா: - பல கிரணங்களுற்ற
ஸூர்ய: - சூர்யபகவான்
யாவத் ப்ரதபதி - எதுவரையில் ஒளி வீசுகிறானோ
லோகே - அதுவரையில் உலகில்

25

26

27

ஆரண்ய காண்டம் - எழுபத்தி இரண்டாம் ஸர்க்கம்

3709

தஸ்ய - அவனுக்கு
அவிதிதம் - தெரியாதது
கிஞ்சித் ஹி - யாதொன்றும்
அஸ்தி ந - இல்லை.

स नदीविपुलाशिलान् गिरिदुर्गाणि कन्दरान् ।

अन्वेष्य वानरैः सार्धं पत्नीं तदधिगमिष्यति ॥

ஸ நதீர்விபுலான் ஸைலான் கிரிதூர்காணி கந்தரான் ।

அனுவேஷ்ய வானரை: ஸார்தம் பத்நீம் தேதி கமிஷ்யதி ॥

ஸ: - 'அவன்
நதீ: - நதிகளிலும்
விபுலான் - அடர்ந்த
ஸைலான் - மலைகளிலும்
கிரி தூர்காணி - மலைக்குகைகளிலும்
கந்தரான் - பிலங்களிலும்
வானரை: - வானரர்களோடு
ஸார்தம் - கூடி
அன்வீஷ்ய - தேடி
தே - தேவாரது
பத்நீம் - மனைவியை
அதி கமிஷ்யதி - கண்டுபிடிப்பான்.

वानराश्च महाकायान् प्रेषयिष्यति राघव ।

दिशो विधेयुं तां सीतां त्वद्वियोगेन शोचतीम् ॥

வானராம்ஸச மஹா பாகான் ப்ரேஷயிஷ்யதி ராகவ ।

திஸோ விசேதும் தாம் ஸீதாம் த்வத்வியோகேந ஸோசதீம் ॥

ராகவ - 'ஸ்ரீராம]
ஸ: - அவன்
த்வத் வியோகேந - உம்மைப் பிரிந்ததால்
ஸோசதீம் - இடைவிடாது துன்புறும்
தாம் - 'அந்த
ஸீதாம் - சீதாப் பிராட்டியாரை
விசேதும் - தேட
திஸ: ச - எல்லா திக்குகளுக்கும்
மஹா பாகான் - மகா புண்யாத்மாக்களான
வானரான் - வானரர்களை
ப்ரேஷயிஷ்யதி - அனுப்புவான்.

स ज्ञास्यति वरारोहो निर्मला रावणालये ॥

28

29

ஸ ஞாஸ்யதி வராரோஹாம் நிர்மலாம் ராவணாலயே ||

30

ஸ: - அவன்
ராவணாலயே - ராவணனது கிரகத்தில்
வராரோஹாம் - அந்த உத்தமியாரை
நிர்மலாம் - கற்புக்குத் தோஷமுண்டாகாதவளாய்
யாஸ்யதி - கண்டுபிடிப்பான்.

स मेरुशृङ्गाग्रतामनिन्दितां प्रविश्य पातालतलस्यैव वाऽऽश्रिताम् ।

सुवंगमानां प्रवरस्तव प्रियां निहत्य रक्षांसि पुनः प्रदास्यति ||

ஸ மேருஸ்ருங்காகர் கதா மநிந்திதாம்
ப்ரவிஸ்ய பாதாலதலே஽பி வா ஆஸ்ரிதாம் ।

ப்ரவஸ்கமானாம் ப்ரவரஸ்தவ பரியாம்

நிறுத்ய ரக்ஷாம்ஸி புன: ப்ரதாஸ்யதி ||

31

ப்ரவஸ்கமானாம் - வாவரர்களுக்குள்
ப்ரவர: - உத்தமனாகும்
ஸ: - அவன்
தவ - தேவரது
பரியாம் - மனைவியை
மேரு ஸ்ருங்காகர் - மேருகிரத்தினுச்சிமிலிருப்பவளாய்
கதாம் - இருந்தாலும் சரி
பாதாவதலே - பாதாள லோகத்தில்
ஆஸ்ரிதாம் வா - இருப்பவளாயிருந்தாலும் சரி
அநிந்திதாம் அபி - தோஷரீதியையாகவே
ப்ரவிஸ்ய - கண்டு,
ரக்ஷாம்ஸி - அரக்கர்களை
நிறுத்ய - கொன்று,
புன: - மீளவும்
ப்ரதாஸ்யதி - கொண்டுவுந்து கொடுப்பான்.

இத்யாஸ்யே ஸ்ரீமத் ராமாயணே வால்மீகியே ஆதிசாஸ்யே
சதுச்சிமிஸுதி ஸுஹஸ்சிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஆரண்ய காண்டே
ஸீதகிரிமோபாயே நவ த்விஸ்ப்திதம் ஸர்க: ||

தரி ஸப்ததிதம்: ஸர்க? - 73

निर्वृत्त्या रामाय सीतायाः प्रतिपादने ।

वाक्यमन्वर्थमर्थः कथ्यः पुनरवधीत् ||

திதஸ்பித்வாது ராமாய ஸீதாயா: ப்ரதிபாதேன ।

வாக்யமந்வர்த மர்த்த: கபந்த: புனராவீத் ||

1

அர்த்த: - புத்திமானாகிய
கபந்த: - கபந்தன்
ஸீதாயா: - சீதாதேவியை
ப்ரதிபாதேன - மீட்கும் விஷயத்தில்
ராமாய - பூரராமருக்கு
திதஸ்பித்வா - விஷயங்களை எடுத்துக்கூறிவிட்டு,
அந்வர்த்தம் - நற்பிரயோஜனம் விளைவிக்கிறதாகிய
வாக்யம் - ஒரு சொல்லை
புன: - மறுபடியும்
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தான்.

एष राम शिवः पन्था यत्रैते पुषिता ह्युताः ।

प्रतीचीं दिशामाश्रित्य प्रकाशन्ते मनोरमाः ||

ஷ ராம ஸிவ: பந்நா யத்ரேதே புஷிதா த்ருமா: ।

ப்ரதீக்ம் திஸமாஸ்ரித்ய ப்ரகாஸந்தே மநோரமா: ||

2

अम्बुप्रियालपनसपुष्पान्यग्रोघतिन्दुकाः ।

अम्बुत्याः कणिकाराश्च चूलाश्चान्ये च पादपाः ||

ஹ்பு ப்ரியால பனஸ ப்ஸ்ப்யக்ரோத திந்துகா: ।

அம்வத்தா: கணிகாராஸ்ச சூதாஸ்சான்யே ச பாதபா: ||

3

धन्वना नागवृक्षाश्च तिलका नक्तमालकाः ।

नीलाशोकाः कदम्बाश्च करवीराश्च पुषिताः ||

தன்வநா நாகவ்ருக்ஷாஸ்ச திலகா நக்த மாலகா: ।

நீலாஸோகா: கதம்பாஸ்ச கரவீராஸ்ச புஷ்பிதா: ||

4

अशोकास्त्वत्पुष्पाश्च सुमद्राः पारिषदकाः ||

अशोकालासुत्वतिमुक्तासुसुम्भद्राः पारिषदकाः ।

ராம - பூரராம!

ஏதே - இந்த

புஷ்பிதா - நன்கு புஷ்பித்த

மநோரமா: - அழகாயிருக்கின்ற

தீருமா:	- மரங்களாகிற
ஜம்பூ ப்ரியால பனஸ்	- நாவல், வேங்கை, பலா, இரளி, ஆல்,
பலக்ஷுந்யக்ரோத	- தும்பை,
திந்துகா:	
அஸ்வத்தா:	- அரசு
கர்ணிகாரா: ச	- சரக்கொன்றை
குதா: ச	- ஒட்டுமா
தன்வநா:	- வேல்
நாகவ்ருக்ஷா: ச	- நாகம்
திலகா:	- திலகம்
நக்த மாலகா:	- புங்கு
நீலாஸோகா:	- நீலாசோகம்
கதம்பா: ச	- கடம்பு
புஷ்பிதா:	- நன்கு புஷ்பித்த
கரவிரா: ச	- அறவி
அஸோகா: து	- அசோகம்
அதிமுத்தா: ச	- அதிமுத்தம்
ஸுபத்ரா:	- சுபத்திரம்
பாரிபத்ரகா:	- பாரிபத்திரம்
அன்யே ச	- இவைகளல்லாத மற்ற வேறு
பாதபா:	- மரங்கள்
யத்ர	- எந்த
ப்ரதீகம்	- மேற்கு
திஸம்	- திக்கை
ஆஸ்ரித்ய	- ஆடைந்து,
ப்ரகாஸந்தே	- விளங்குகின்றனவோ
ஏஷ:	- இதுதான்
ஸிவ:	- சிரமமின்றி
பந்தா:	- போகும் வழி.

தானாஸூயவா ஸுமி பாதயித்யா ச தான் பலாத் ।

फलान्यमृतकल्पानि भक्षयन्ती गमिष्यथ: ॥

தநாருஹயாதவா பூமெள பாதயிதவா ச தான் பலாத் ।
பலான்யம்ருதகல்பானி பக்ஷயந்தென கமிஷ்யத: ॥

தாந்	- அவைகளில்
ஆருஹ்ய	- ஏறியோ
அதவா	- இப்படிச் செய்யாது
தான்	- அவைகளை
பூமிமௌ	- பூமியில்

பலாத்	- வலுக்கொண்டு
பாதயித்வா ச	- வளைத்தோ
அம்ருத கல்பானி	- அமிருதத்தை நிகர்த்த
பலானி	- கனிகளை
பக்ஷயந்தென	- தின்றுகொண்டு
கமிஷ்யத:	- வழிநடப்பீர்களாக.

तदतिक्रम्य काकुत्स्थ वनं पुष्यितपादपम् ।
नन्दनप्रतिभं चान्यत् सुखी ह्युत्तरा इव ॥

தததிக்ரம்ய காகுத்ஸ்த வனம் புஷ்பிதபாதபம் ।
நந்தந ப்ரதிமம் சான்யத் குரவோ ஹயுத்தரா இவ ॥

सर्वकामफला यत्र पादपास्तु मधुस्रवाः ।
सर्वे च ऋतवस्तत्र वने धैत्रस्ये यथा ॥

ஸ்ர்வகாமபலா யத்ர பாதபாஸ்து மதுஸ்ரவா: ।
ஸ்ர்வே ச ருதவஸ்தத்ர வனே ஸைத்ரதே யதா ॥

फलभारानतामिव महाविटपधारिणः ।
शोभन्ते सर्वतस्तत्र मेघपर्वतसनिभाः ॥

பலபாராநதாஸ்ஸைவ மஹாவிடப தாரிண: ।
ஸோபந்தே ஸர்வதஸ்தத்ர மேகபர்வதஸந்நிபா: ॥

காசுத்ஸ்த	- 'ஸ்ரீராம!
தத்	- அதை
அதிக்ரம்ய	- கடந்து,
அன்யத்	- வேறொரு
புஷ்பித பாதபம்	- நன்கு பூத்த மரங்களடர்ந்ததும்,
நந்தந ப்ரதிமம்	- இத்தினை நந்தன வனத்தை நிகர்த்ததுமான
வனம் ச	- ஓர்வனமிருக்கிறது;
தத்ர ஹி	- அதிலோ
ஸ்ர்வத:	- எல்லாவிடங்களிலும்
உத்தரா:	- வடக்கு
குரவ: இவ	- குருதேசங்கள் போலவே
ஸ்ர்வ காம பலா:	- யாவரும் விரும்பியபடி பழங்களை
	- அளிக்கிறவைகளும்

மதுஸ்ரவா:	- தேனைப் பெருக்குகிறவைகளுமான
வ்ருக்ஷா:	- மரங்களும்
பலபாராநதா: து	- பழங்களின் பாரத்தால் வளைந்தவைகளும்
மஹாவிடப தாரிண:	- பெருங்கிளைகளையுடையவைகளும்
மேக பர்வத ஸந்நிபா:	- மேகங்களையும் பர்வதங்களையும்

இவ	- நிகர்த்தவைகளுமான
பாதபா: ச	- மரங்களும்
யோபந்தே	- சிறப்பாய் விளங்குகின்றன.
சைத்ரதே	- குபேரனுது சைத்ரரதமெனும்
வரே	- வனத்தில்
யதா	- எப்படியோ அப்படியே
தந்ர	- அதில்
ஸர்வே ருதவ: ச	- எவ்வாறுதானும் எக்காலத்திலுமுண்டு.

तानाख्यायथा भूमी पातयित्वा स्यासुखम् ।

फलान्यमृतकल्पानि लक्ष्मणास्ते प्रदास्यति ॥

தாநாருஹ்யாதவா பூமௌ பாதயித்வா யதாஸுகம் ।

பலாஸ்யம்ருதகல்பானி லக்ஷ்மணஸ்தே ப்ரதாஸ்யதி ॥

லக்ஷ்மண:	- 'லக்ஷ்மணர்
யதாஸுகம்	- இஷ்டப்படி
தந்	- அவைகளில்
ஆருஹ்ய	- ஏறியோ,
அதவா	- அப்படிச் செய்யாது
பூமௌ	- பூமியில்
பாதயித்வா	- வளைத்தோ,
அம்ருத கல்பானி	- அமிர்த்ததை நிகர்த்த
பலாஸி	- பழங்களை
தே	- தேவாருக்கு
ப்ரதாஸ்யதி	- அளிப்பார்.

अक्षुण्णमन्ती वरान् देशाश्चीलाच्छीलं वनाद्भनम् ।

ततः पुष्करिणीं वीक्ष्य स्यात् नाम शनिस्थः ॥

சங்க்ராமந்தௌ வரான் தேஸன் ஸைலாச்சைலம் வநாத்வனம் ।

தத: புஷ்கரிணீம் வீரௌ பம்பாம் நாம் கயிஷ்யத: ॥

अशर्करामविमंशो समतीर्थान्मदीवलान् ।

राम संजातवालूकं कमलीस्त्वस्योमिसाम् ॥

அஸர்க்கராமவிப்ரம்ஸாம் ஸமதீர்தாமஸைவலாம் ।

ராம ஸஞ்ஜாதவாலூகாம் கமலோத்பலஸோபிதாம் ॥

ராம	- 'ஸ்ரீராம!
தத:	- அங்கிருந்து
வரான்	- சிறந்த
தேஸான்	- தேசங்களையும்
ஸைலாத்	- ஓர் மலையினின்றும்
சைலம்	- மற்றொரு மலையையும்

9

வநாத்	- ஓர் வனத்திலிருந்து
வனம்	- மற்றொரு வனத்தையும்
சங்க்ராமந்தௌ	- கடந்துசெல்லும்
வீரௌ	- வீரனாகிய நீங்களிருவரும்
அஸர்க்கராம்	- கற்களில்லாததும்
அஸைவலாம்	- பாசியில்லாததாய்
அவிப்ரம்ஸாம்	- வழக்காது
ஸமதீர்தாம்	- சரியான படிக்களையுடையதும்
ஸஞ்ஜாதவாலூகாம்	- மணல் பாய்ந்ததும்
கமலோத்பல	- தாமரகளாலும் ஆம்பல்களாலும் அழகு
ஸோபிதாம்	- வாழ்ந்து விளங்குகிறதுமான
பம்பாம்	- பம்பை
நாம்	- என்ற
புஷ்கரிணீம்	- ஸரல்லை
கயிஷ்யத:	- அடைவீர்களாக.

तत्र हंसाः पुष्पाः क्रिधाः कुर्यान्धिव राघव ।

वल्युस्यना निक्वजन्ति पम्पासलिलगोचराः ॥

தத்ர ஹம்ஸா: பல்வா: க்ரௌஞ்சா: குரூஸ்ஸைவ ராகவ ।

வல்குல்வநா நிக்ஷத்தி பம்பாஸலில கோசரா: ॥

ராகவ	- 'ஸ்ரீராம!
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
ஹம்ஸா:	- ஹம்ஸங்களும்
பல்வா:	- வாத்துகளும்
க்ரௌஞ்சா:	- கிரௌஞ்ச பக்சிகளும்
குரூரா: ச	- மீன்கொத்திகளும்
பம்பாஸலில கோசரா:	- ச-பம்பா ஜலத்தில் வசிக்கின்றவைகளாய்
வல்குல்வநா:	- கதுக்கினிய ஒளிகொண்டு
நிக்ஷத்தி	- கூவிக்கொண்டிருக்கும்.

नौदिजन्ते नरान् धृवा वधस्याकीविदाः पुरा ।

घृतपिण्डोपमान् स्थूलस्तान् द्विजान् भक्षयिष्यः ॥

நோத்கிஜந்தே நரான் த்ருஷ்ட்வா வதஸ்யாகோவிதா புரா ।

க்ருதுபிண்டோபமான் ஸ்தூலஸ்தான் த்வீஜான் பக்ஷயிஷ்யத: ॥

புரா	- 'இதற்குமுன்
வதஸ்ய	- கொலைசெய்யப்படுவதை
அகோவிதா:	- கண்டிராத அவைகள்
நரான்	- மானிடர்களை
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
ந உத்கிஜந்தே	- பயப்படுகிறதில்லை.
க்ருத பிண்டோபமான்	- விழுதுநெய்யை நிகர்த்து

12

10

11

13

ஸ்தூலான் - பெருவுடல் கொண்ட
தான் - அந்த
த்விஜான் - ப்ரவைகளை
பக்ஷயிஷ்யத: - நீங்குகிறவர்களும் தின்னலாம்.

रोहितान् वक्रतुण्डांश्च नलसीनांश्च राघव ।
पम्यायामिषुभिर्मत्यास्तत्र रात्रं वरान् हवान् ॥

ரோஹிதான் வக்ரதுண்டாம்ஸ்ச நட மீனாம்ஸ்ச ராகவ ।
பம்பாயாமிஷுபிர் மத்ஸ்யான் தத்ர ராம வரான் ஹதான் ॥

निस्त्यक्पक्षानयस्तप्तान्कृशानेककण्टकान् ।

तव भक्त्या समायुक्ते लक्ष्मणः संप्रदास्यति ॥

நிஸ்த்வக்ஷான் அயஸ்தப்தான்க்ருசானேக கண்டகான் ।
தவ பக்த்யா ஸமாயுக்தோ லக்ஷ்மணஸ்ஸம்ப்ரதாஸ்யதி ॥

ராகவ - ராகவரதிலகராகிய
ராம - ப்ரராம
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்,
ரோஹிதான் - ரோகிதமென்றவைகளும்
வக்ரதுண்டான்ச - வக்ரதுண்டமென்றவைகளும்
நளம்னான்ச - நளம்ன் என்றவைகளுமான்
வரான் - உயர்ந்த
மத்ஸ்யான் - மீன்களை
தத்ர - அந்த
பம்பாயாம் - பம்பாசரவில்
இஷுபி: - பாணங்களால்
ஹதான் - கொல்லப்பட்டவைகளால்
நிஸ்த்வக்ஷான் - செதிவும் மயிரும் இவ்வாதவைகளாயும்
அக்ருசாந் ஏக - சிறிய பல எழும்புகள் போக்கப்பட்டவைகளாகவும்
கண்டகான் -
அயஸ்தப்தான் - சூலத்தில் சுடப்பட்டவைகளாயும்
பக்த்யா - பக்தியோடு
ஸமாயுக்த: - கூடி
தவ - தேவரிருக்கு
ஸம்ப்ரதாஸ்யதி - கொடுப்பார்.

भृशं ते खादतो मत्स्यान् पम्यायाः पुष्पसंचये ।
पञ्चान्वि शिवं वारि स्वादुशीतमनामयम् ।

ப்ருசம் தே காததோ மத்ஸ்யான் பம்பாயா: புஷ்பஸஞ்சயே ।
பத்ம கந்தி ஸிவம் வாரி ஸ்வாது ஸீதமநாமயம் ॥

14

15

18

उद्ध्युत सितयक्षिणं शीयस्फटिकसिन्धुम् ।

असी पुष्करपणिं लक्ष्मणः पाययिष्यति ॥

உத்தூத்ய ஸிதமக்ஷிண்டம் ஷெஸ்பயஸ்பாடிகஸந்திபம் ।
அஸீஸ புஷ்கரபர்ணோ லக்ஷ்மண: பாயயிஷ்யதி ॥

17

மத்ஸ்யான் - மத்ஸ்யங்களை
காதத: - அருந்தும்
தே - தேவரிருக்கு
லக்ஷ்மண: - லக்ஷ்மணர்,
பம்பாயா: - பம்பாஸரவின்
புஷ்பஸஞ்சயே - புஷ்பவனத்தில்
பத்ம கந்தி - தாமரைப் பூமணம் வீசுவதும்
ஸிவம் - பரிசுத்தமானதும்
ஸ்வாது - இனிமையானதும்
ஸீதம் - குளிர்ச்சியானதும்
அநாமயம் - ஆரோக்யமானதும்
அக்ஷிஷ்டம் - அழுக்கில்லாததும்
ருப்ஸ்பாடிக ஸந்திபம் - வெள்ளியையும் பளிங்குக் கல்லையும்

நிகர்த்து
ஸிதம் - வெண்மையாயிருக்கிற
வாரி - தீர்த்தத்தை
புஷ்கரபத்ரேண - தாமரையிலைத் தொன்னையில்
உத்தூத்ய - எடுத்துவந்து
அத - அப்பொழுது
ப்ருசம் - வேண்டிய மட்டும்
பாயயிஷ்யதி - பருகக் கொடுப்பார்.

स्यूतान् गिरिगुहाशयान् वरान् वनचारिणः ॥

अपी लोभादुपावृत्तान् वृषमानिव नदतः ॥

ஸ்தூலாந் கிரி குஹாஸயான் வராஹான் வனசாரிண: ।
அபாம் லோபாதுபாவ்ருத்தான் வ்ருஷபாநிவ நர்த்த: ॥

18

रूपान्वितांश्च पम्यायां द्रव्यसि त्वं नरोत्तम ॥

ரூபான்விதாம்ஸ்ச பம்பாயாம் த்ரவ்யஸி த்வம் நரோத்தம ॥

19

நரோத்தம - ப்ருஷோத்தம
ஸ்தூலாந் - பெருந்தவைகளும்
கிரி குஹாஸயான் - மலைக்குகைகளில் படுக்கின்றவைகளும்
வனசாரிண: - வனத்தில் சஞ்சரிக்கின்றவைகளும்
வ்ருஷபாந் - காளைகளை

இவ	- போல
நர்தத:	- கத்திக் கொண்டிருப்பவைகளும்
ருபான் விதான்	- அழகுவாய்ந்தவைகளும்
அபாம்	- ஜலத்தை
லோபாத்	- பருக எண்ணத்தால்
உபாய்ருத்தான் ச	- வந்திருக்கின்றவைகளுமான
வராஹான்	- பன்றிகளையும்
பம்பாயாம்	- பம்பாலரவில்
தீவம்	- தேவரீர்
தீரக்யஸி	- பாப்பீர்.

सायानि विचरन् राय दर्शयिष्यति लक्ष्मणः ।

पथचण्डयुतं खादु कृत्स्नसिगणैर्युतम् ॥

ஸாயாஹநே விசரன் ராம தர்ஸயிஷ்யதி லக்ஷ்மண: ।
பதம்ஷண்டயுதம் ஸ்வாது க்ருத்ஸ்நசிஃகணையுதம் ।

शीतोदकं च पम्पाया छाया शोकं विहास्यसि ॥

ஸீதோதகம் ச பம்பாயா த்ருஷ்ட்வா போகம் விஹாஸ்யஸி ।

सुमनोभिखितास्तत्र तिलका नक्तमालकाः ।

उत्पलानि च कुलुनि पञ्चजानि च राघव ॥

ஸுமநோபிஃசிதாஸ்தத்ர திலக நக்தமாலகா: ।

உத்பலாநி ச புல்லாநி பங்கஜானி ச ராகவ ॥

ராம	- 'ஸ்ரீராம!
லக்ஷ்மண:	- லக்ஷ்மணர்
பம்பாயா:	- பம்பாலரவின்
பதம்ஷண்டயுதம்	- தாமரைப் பூக்களால் நிறைந்ததும்
க்ருத்ஸ்ந பக்ஷிகண:	- க்ருத்ஸ்ந பக்ஷிகளால்
யுதம்	- விளங்குகிறதும்,
ஸ்வாது து	- இனிமையுமான
ஸீதோதகம்	- குளிர்ந்த தீர்த்தத்தை
தர்ஸயிஷ்யதி	- காண்பிப்பார்.
ராகவ	- 'ஸ்ரீராம!
ஸாயாஹநே	- சாயங்கால வேளையில்
விசரன்	- தேவரீர் உலாவிக்கொண்டு
தத்ர	- அங்கு
ஸுமநோபி:	- புஷ்பங்களால்
சிதான்	- நிறைந்துள்ளவைகளான
திலகாந்	- திலகமரங்களையும்

20

21

நக்தமாலகான்	- நற்றமாலமரங்களையும்
புல்லாநி	- மலர்ந்த
உத்பலாநிச	- ஆம்பல்களையும்
பங்கஜானி ச	- தாமரைகளையும்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்க்து
போகம்	- போகத்தை
விஹாஸ்யஸி	- விட்டுவிடுவீர்.

न तानि कश्चिन्मात्यानि तत्रारोपयिता नरः ।

न च वै मुनतां यान्ति न च शीर्यन्ति राघव ॥

நதாநி கஸ்சின்மாயாநி தத்ராரோபயிதா நர: ।

ந ச வை ம்லாநதாம் யாந்தி ந ச ஸீர்யந்தி ராகவ ॥

ராகவ	- 'ஸ்ரீராம!
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
தாநி மாயாநி	- அந்த புஷ்பங்களை
ஆரோபயிதா	- சூட்டிக்கொள்கிற
நர:	- மானிடன்
கஸ்சித்	- ஒருவனும்
ந	- இல்லை;
ச	- அப்படியிருந்தும்
ம்லாநதாம்	- வாடிப்போகும் தன்மையை
ந யாந்தி வை	- அடைகிறதும் இல்லை;
ந ச ஸீர்யந்தி	- உதிர்கிறதும் இல்லை.

मत्प्रसिध्यास्तत्रासन्वयः सुसमाहिताः ।

तेषां भारभितप्तानां वन्यामाहरतां गुरोः ॥

மதப்ரசிஷ்யாஸ்தத்ராஸந்ந்ருஷ்யஸ்ஸுஸமாஹிதா: ।

தேஷாஸ் பராமபிதப்தாநாம் வன்ய மாஹரதாம் குரோ: ॥

ये प्रपेतुर्ह्रीं तूर्णं शरीरात् स्येदबिन्दवः ।

तानि जातानि मात्यानि मुनीनां तपसा तदा ॥

யே ப்ரபேதுர் மஹிம் தூர்ணம் ஸரீராத் ச்வேதபிந்தவ: ।

தாநி ஜாதாநி மாயாநி முநீநாம் தபஸா ததா ॥

स्वेदविन्दुसमुत्थानि न विनश्यन्ति राघव ॥

ஸ்வேத பிந்து ஸமுத்தாநி ந விநஸ்யந்தி ராகவ ॥

ராகவ	- 'ஸ்ரீராம!
தத்ர	- அவ்விடத்தில்
ஸுஸமாஹிதா:	- தெய்வ பக்தியுள்ள

22

23

24

25

மதங்கபரிஷ்யா:	- மதங்க முனிவரது சீடர்களான
ருஷ்ய:	- முனிவர்கள்
ஆலந்	- இருந்தார்கள்.
குரோ:	- குருவுக்கு
வன்யம்	- காய் கிழங்குகளை
தேஷாம்	- அவர்கள்
ஆவிரதாம்	- கொண்டுவந்து
பாராபி தப்தாநாம்	- பாரத்தால் களைத்திருக்கையில்
ஸரீராத்	- உடலிலிருந்து
யே	- எந்த
ஸ்வேத பிந்தவ:	- வேர்வைத்துளிகள்
மஹீம்	- பூமியில்
தூர்ணம்	- வேகமாக
ப்ரபேது:	- சிந்திப்போ
தாநி	- அவைகள்
முனிநாம்	- முனிவர்களுடைய
தபஸா	- தவ மகிமையால்
ததா	- அப்பொழுது
மால்யாநி	- புஷ்பங்களாக
ஜாதாநி	- ஆயின.
ஸ்வேத பிந்து ஸமுத்தாநி	- வேர்வைத் துளிகளால் உண்டான அவைகள்
ந விநஸ்யந்தி	- வாடிப்போகிறதில்லை.

तेषामद्यापि तत्रैव ह्यस्यते परिचारिणी ।

अमणी शबरी नाम काकुत्स्थ चिरजीविनी ॥

தேஷாமத்யாபி தத்ரைவ த்ருஸ்யதே பரிசாரினீ ||

ஸ்ரமணீ ஸபரீ நாம காசுத்தஸ்த சிரஜீவினீ ||

காசுத்தஸ்த	- ஸ்ரீராம!
அத்ய அபி	- இப்பொழுதும்
தத்ர ஏவ	- அவ்விடத்திலேயே
தேஷாம்	- அவர்களுக்கு
பரிசாரினீ	- தொண்டுசெய்து கொண்டிருக்கிற
சிரஜீவினீ	- வயது முதிர்ந்த
ஸபரீ நாம	- சபரி எனப் பெயர்கொண்ட
ஸ்ரமணீ	- பெண்துறவி
த்ருஸ்யதே	- காணப்படுவாள்.

त्वां तु धर्मं स्थिता नित्यं सर्वभूतनमस्कृतम् ।

ह्यस्या देवोपमं राम स्वर्गलोकं गमिष्यति ॥

த்வாம் து தாமே ஸ்திதா நித்யம் ஸர்வ பூதநமஸ்க்ருதம் ।
த்ருஷ்ட்வா தேவோபமம் ராம ஸ்வர்கலோகம் கமிஷ்யதி ||

ராம	- 'ஸ்ரீராம!
நித்யம்	- இடைவிடாது
தாமே	- பரமாத்மத்தியானத்தில்
ஸ்திதா	- ஈடுபட்டிருக்கும்வள்
தேவோபமம்	- பரமாத்மாவின் அவதாரமாய்
ஸர்வ பூத நமஸ்க்ருதம் து	- எல்லாப் பிராணிகளாலும் நமஸ்கரிக்கப் பட்டவராயுமுள்ள
த்வாம்	- தேவாரை
த்ருஷ்ட்வா	- தரிசனம் செய்துவிட்டு
ஸ்வர்கலோகம்	- ஸ்வர்க்க லோகத்தை
கமிஷ்யதி	- அடையப் போகிறாள்.

ततस्तद्वाम पम्पायास्तीरमाश्रित्य पश्चिमम् ।

आश्रमस्थानमगुलं गुह्यं काकुत्स्थ पश्यसि ॥

ததஸ்தத் ராம பம்பாயாஸ் தீர மாஸரித்ய பஸ்மிமம் ।
ஆஸ்ரமஸ்தாந நமதுலம் குஹ்யம் காசுத்தஸ்த பஸ்யஸி ||

காசுத்தஸ்த	- 'காசுத்தரே!
ராம	- ஸ்ரீராம!
தத்	- ஆகையால்
பம்பாயா:	- பம்பாநதியின்
பஸ்மிமம்	- மேற்கு
தீரம்	- கரையை
ஆஸாத்ய	- அடைந்து
தத:	- அவ்விடத்தில்
அதுலம்	- ஒப்பற்றதும்
குஹ்யம்	- ஏகாந்தமாயுள்ளதுமான
ஆஸ்ரமஸ்தாநம்	- தபோவனத்தை
பஸ்யஸி	- காண்பீர்.

न तत्राकस्मितु नागाः शक्नुवन्ति तमाश्रमम् ।

विविधास्तत्र ये नागा वने तस्मिन् पर्वते ॥

ந தத்ராக்ரமிதும் நாகா: ஸக்நுவந்தி தமாஸ்ரமம் ।
விவிதஸ்தத்ர வை நாகா வனே தஸ்யிம்ஸ பர்வதே ||

தத்ர வனே வை	- 'அந்த வனத்திலும்
தஸ்யின்	- அந்த
பர்வதே	- பர்வதத்திலும்
நாகா:	- யானைகள்

விவிதா:	- பலவகைகளி இருக்கின்றன.
தத்ர	- அப்படியிருந்தும்
நாகா:	- யானைகள்
தம்	- அந்த
ஆஸ்ரமம்	- ஆஸ்ரமத்தில்
ஆக்ரமிதம்	- உட்புகுவதற்கு
ந ஸக்நு வந்தி	- முடியாதிருக்கின்றன.

ऋषेस्तत्र मतङ्गस्य विधानात्तच्च काननम् ।

मतङ्गवनमित्येय विद्युत् रघुनन्दन ॥

ருஷேஸ் தத்ர மதங்கஸ்ய விதானாத் தச்ச கானனம் ।

மதங்கவனமித்யேவ விஸ்ருதம் ரகுநந்தன ॥

ரகுநந்தன	- 'பூராம'
தஸ்ய	- அந்த
மதங்கஸ்ய ருஷே:	- மதங்க முனிவருடைய
விதானாத் ச	- சிருஷ்டியானபடியால்
தத் கானனம்	- அந்த வனம்
மதங்க வனம்	- 'மதங்கவனம்
இதி ஏவ	- என்றே
விஸ்ருதம்	- வழங்கப்படுகிறது.

तस्मिन्नन्दनसंकाशे देवाःपयोपमे यने ।

नानाविहगसंकीर्णं रस्यसे राम निर्वृत ॥

தஸ்மிந்நந்தன ஸங்காஸோ தேவாரண்யோபமே வனே ।

நானாவிறக ஸங்கீர்ணோ ரம்ஸ்யஸே ராம நிர்வ்ருத ॥

ராம	- 'பூராம'
நந்தன ஸங்காஸோ	- இந்நிறனது நந்தவனத்தை நிகர்த்ததாய்
தேவாரண்யோபமே	- தெய்வ வனங்களை நிகர்த்தாயும்
நானா விஹக ஸங்கீர்ணே	- பலவகைப் பசுக்களால் நிறையப்பெற்றதுமான
தஸ்மிந் வனே	- அந்த வனத்தில்
நிர்வ்ருத:	- மணக்கவலையை மறந்தவராய்
ரம்ஸ்யஸே	- காலங்கழிப்பீர்.

ऋष्यमूकश्च पम्पायाः पुस्ततः पुषितद्रुमः ।

सुदुःखारोहणो नाम विद्युन्नागमिरक्षितः ॥

ஊர்யமூகச் ச பம்பாயா: புஸ்தத் புஷிதத்ரும: ।

ஸுதுக்காரோஹணோ நாம ஸ்ரிஸா நாகபிரகித: ॥

உதாரோ ப்ரஹ்மணா சைவ பூர்வகாலே விநிர்மித: ॥

30

31

32

ஆர்யஸ காண்டம் - எழுபத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

பம்பாயா:	- 'பம்பாலரணிற்ரு
புரஸ்தாத்	- எதுரே
புஷிதத்ரும:	- பூத்த மரங்களுடையதும்,
ஸுதுக்காரோஹண:	- ஏறுவதற்கரியதும்,
ஸ்ரிஸா நாகபிரகித:	- து-யானைக் குட்டிகளால் எல்லாப் பக்கங்களிலும்
	- சூழ்ந்திருக்கப் பெற்றதும்
உதார: ச	- வளமுற்று விளங்குகிறதுமான
ருஸ்யமூக: நாம	- ரிச்யமூகமெனப்படும் பர்வதம்
பூர்வகாலே	- ஆதிகாலத்தில்
ப்ரஹ்மணா ஏவ	- பிரஹ்மணாலேயே
விநிர்மித:	- சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.

शयानः पुष्यो राम तस्य शैलस्य सूर्यनि ।

यत्स्वप्ने लभते वितं तत् प्रबुद्धोऽपिगच्छति ॥

ஸயாந: புருஷோ ராம தஸ்ய ஸைலஸ்ய ஸூர்தனி ।

யத் ஸ்வப்நே லபதே வித்தம் தத் ப்ரபுத்தோதிக்கச்சதி ॥

ராம	- 'பூராம'
தஸ்ய	- அந்த
ஸைலஸ்ய	- மலையின்
ஸூர்தனி	- உச்சியில்
ஸயாந:	- உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்
புருஷ:	- ஓர் மனிதன்
யத்	- எந்த
வித்தம்	- பொருளை
ஸ்வப்நே	- ஸ்வப்னத்தில்
லபதே	- காண்கின்றானோ
தத்	- அதையே
ப்ரபுத்த:	- கண்விழித்துக் கொண்டவனாய் அவன்
அதி கச்சதி	- அடைகிறான்.

न त्वेन विषमाचारः पापकर्माचिरोहति ॥

நத்வேனம் விஷமாசார: பாபகர்மா அதிரோஹதி ॥

து	- 'என்றாலும்
விஷமாசார:	- லோகசம்பிரதாயங்களுக்கு மாறாய்
பாப கர்மா	- தீயத்தொழில் புரியுமொருவன்
ஏனம்	- இதில்
அதிரோஹதி ந	- ஏறக்கூடாது.

34

यस्तु त विवमाचारः पापकर्माचिरोहति ।

तत्रैव प्रहरन्त्येन सुप्तमादाय राक्षसाः ॥

யஸ்து தம் விஷுமாசார: பாபகர்மா அதிரோஹதி ।

தத்ரேவ ப்ரஹரந்த்யேனம் ஸுப்த மாதாய ராக்ஷஸ: ॥

விஷுமாசார: - உலக சம்பிரதாயங்களுக்கு மாறாய்

பாபகர்மா - தீயத்தொழில் புரிபவன்

ய: - எவனேனுமொருவன்

தம் - அதில்

அதிரோஹதி து - ஏறுகிறான் என்றால்

தத்ர - அவ்விடத்தில்

ஸுப்தம் - தூங்கிக்கொண்டிருக்கும்

ஏனம் ஏவ - இவனை மட்டும்

ராக்ஷஸ: - அரக்கர்கள்

ஆதாய - எடுத்துக்கொண்டு,

ப்ரஹரந்தி - கொன்று விடுகிறார்கள்.

35

सत्रापि शिशुनागानामाक्रन्दः श्रूयते महान् ।

ऋडतां राम पम्पायां मतक्षरप्यवासिनाम् ॥

தத்ராபி ஸிஸுநாகநாமாக்ரந்த: ஸ்ருயதே மஹான் ।

க்ரீடதாம் ராம பம்பாயாம் மதக்ஷரப்யவாஸினாம் ॥

ராம - ஸ்ரீராம!

தத்ர அபி - அங்கேயும்

பம்பாயாம் - பம்பாநதிக்கரையில்

க்ரீடதாம் - உல்லாசமாய் த் திரிந்து

மதங்காஸ்ரம வாஸிநாம் - மதங்க ஆஸ்ரமத்தில் சஞ்சரிக்கும்

ஸிஸுநாகநாம் - யானைக் குட்டிகளுடைய

மஹான் - பெரும்

ஆக்ரந்த: - கோஷமானது

ஸ்ருயதே - கேட்கப்படுகிறது.

36

सिक्ता रुचिरधारिणिः सहस्र परमविपाः ।

प्रचरन्ति पृथक्कीर्णा मेघवर्णास्तंरस्विनः ॥

ஸித்தா ருசிர்தாராபி: ஸம்ஹந்த பரமத்விபா: ।

ப்ரசரந்தி ப்ருதக்க்ரீணா மேகவர்ணாஸ்தஸ்ரஸ்வின: ॥

மேகவர்ணா: - மேகவர்ணமுடையவைகளும்

தரஸ்வின: - கொழுத்தவைகளுமான

பரமத்விபா: - சிறந்த யானைகள்

ஸம்ஹந்தய - ஒன்றோடொன்று பிடித்துக்கொண்டு

37

ஆரண்ய காண்டம் - ஸுபத்தி மூன்றாம் ஸர்க்கம்

ருத்ரிதாராபி: - ரத்ததாரைகளால்

ஸித்தா: - நனைந்தவைகளாய்

ப்ருதக் க்ரீணா: - தனித்தனியே பீரிந்து

ப்ரசரந்தி - சஞ்சரிக்கின்றன.

तै तत्र पीत्वा पानीय विमलं शीतमव्ययम् ।

निर्दृताः सविगाहन्ते वनानि वनगोचराः ॥

தே தத்ர பித்வா பானீயம் விமலம் ஸீதமவ்யயம் ।

நிர்வ்ருதா: ஸம்விகாஹந்தே வநாநி வனகோசரா: ॥

வனகோசரா: - 'வனத்தில் திரியும்

தே - அவைகள்

தத்ர - அவ்விடத்தில்

விமலம் - பரிசுத்தமானதும்

அவ்யயம் - எப்பொழுதும் வற்றாததும்

ஸீதம் - குளிர்ந்ததுமான

பானீயம் - நீரை

பித்வா - குடித்துவிட்டு,

நிர்வ்ருதா: - திரும்பியவைகளாய்

வநாநி - காடுகளில்

ஸம்விகாஹந்தே - புகுந்து விடுகின்றன.

ऋषांसि दीपिन्शीव नीलकीमलकम्पान् ।

रुक्मपेतापजयान् दृष्ट्वा शोकं च विभ्रं ॥

ருக்ஷாம்ப்ச த்விபிநஸ்சைவ நீலகோமளக-ப்ரபாந் ।

ருக்மபேதாபஜயாந் த்ருஷ்ட்வா ஸோகம் ஜயிஷ்யஸி ॥

ருக்ஷாந் ச - 'கரடிகளையும்

த்விபிந: ச - புலிகளையும்

நீல கோமளக ப்ரபாந் - நீலக்கம்போல் அழகுற்ற காந்தியையுடையவைகளும்

அபேதாபஜயாந் - மனக்குறையற்றவைகளுமான

ருக்ம ஏவ - மான்களையும்

த்ருஷ்ட்வா - பார்க்கு,

ஸோகம் - சோகத்தை

ஜயிஷ்யஸி - நீர் சற்று மறப்பீர்.

राम तस्य तु शीलस्य महती शोभते युहा ।

शिलापिघाना काकुत्स्थ दुःखं चास्याः प्रवेशनम् ॥

ராம தஸ்ய து ஸைலஸ்ய மஹதீ ஸோகாதே குஹா ।

ஸிலாபிதாநா காகுத்ஸ்த து:கம் சாஸ்யா: ப்ரவேஸனம் ॥

ராம	- 'ஸ்ரீராம்'
தஸ்ய	- அந்த
பைரலஸ்ய து	- மலைவில்
ஸிலாபிதோநா	- சிலாபிதானமென்ற பெயரையுடைய
மஹதி	- பெரிய
குஹா	- ஓர் குகை
சோபாதே	- விளங்குகிறது
காகுத்ஸ்த	- ஸ்ரீராம்
அஸ்யா: ச	- இதனுள்
ப்ரவேஸனம்	- ப்ரவேசிப்பது
துக்ம்	- கஷ்டம்.

तस्या गुहायाः प्राद्वारे महासीतोदको हृदः ।

बह्वृक्षकलो रम्यो नानासुगन्धायुतः ॥

தஸ்யா குஹாயா: ப்ராக்த்வாரே மஹான் ஸீதோதகோ ஹ்ரத: ।

பஹுமூலபலோ ரம்யோ நநாநம்ருக கணையுத: ॥

தஸ்யாம் குஹாயாம்-	- அந்த குகையில்
ப்ராக்த்வாரே	- முகத்திற்கெதிரில்
ஸீதோதக:	- குளிர்ந்த ஜலமுடையதும்
பஹுமூலபல:	- பலகிழங்குகளையும் பழங்களையுமுடையதும்
நாநாம்ருக கணையுத:-	- பலவித மிருகங்களால் நிறையப்பெற்றதும்
ரம்ய:	- அழகியதுமான
மஹான்	- பெரிய
ஹ்ரத:	- ஓர் மடுவிற்குட்கிறது.

तस्यां वसति सुग्रीवस्तुमिः सह वानरैः ।

कदाचित् विखरे तस्य पर्वतस्यावतिष्ठते ॥

தஸ்யாம் வஸதி ஸுக்ரீவஸ்துமீ: சஹ வானரே: ।

கதாசிச்சிகரே தஸ்ய பர்வதஸ்யாவதிஷ்டதே ॥

தஸ்யாம்	- அதில்
தூர்பி:	- நான்கு
வானரை: ஸஹ	- வானரர்களோடுகூட
ஸுக்ரீவ:	- சுக்ரீவனெனும் ஓர் வானரன்
வஸதி	- வஸித்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.
கதாசித்	- சிலசமயங்களில்
தஸ்ய	- அந்த
பர்வதஸ்ய	- பர்வதத்தினது
சிகரே	- உச்சியில்
அவதிஷ்டதே	- திரிகிறான்.

41

42

कवन्धस्त्वनुशास्यैव तावुमी रामलक्ष्मणी ।

खग्वी भास्करवर्णभिः खे व्यरोचत वीर्यवान् ॥

கபந்தஸ்த்வநுஸாயைவம் தாவுமீபௌ ராமலக்ஷ்மணௌ ।

ஸ்ரக்வீ பாஸ்கரவரணாப: கே வ்யரோசத வீர்யவான் ॥

வீர்யவான்	- வீர்யவானான
கபந்த:	- கபந்தன்
அந்	- அந்த
ராமலக்ஷ்மணௌ	- ஸ்ரீராமர் லக்ஷ்மணர் ஆகிய
உ.பௌ	- இருவர்களுக்கும்
ஏவம்	- மேற்கண்டவாறு
அநுஸாஸ்ய	- சொல்லிவிட்டு,
ஸ்ரக்வீ	- மாலையணிந்தவனாயும்
பாஸ்கர வரணாப:	- து: குரியனுடைய ஒளியை நிகர்த்தவனாயும்
கே	- ஆகாயத்தில்
வ்யரோசத	- விளங்கினான்.

तं तु खस्यं महाभाग कवन्धं रामलक्ष्मणी ।

प्रस्थितौ त्वं वनस्येति वाक्यमूचतुरन्तिके ॥

தம் து கஸ்தம் மஹாபாகம் கபந்தம் ராமலக்ஷ்மணௌ ।

ப்ரஸ்திதௌ த்வம் வ்ரஜஸ்யேதி வாக்ய மூசதுரந்திகே ॥

ராமலக்ஷ்மணௌ	- ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
கஸ்தம்	- ஆகாயத்தில் நிற்கின்றவனும்
மஹாபாகம்	- மகா பாக்யம் பெற்றவனுமான
தம்	- அந்த
கபந்தம் து	- கபந்தனை நோக்கி
அந்திகே	- அம்பத்தில்
ப்ரஸ்திதௌ	- சென்று
த்வம்	- நீ
வ்ரஜஸ்வ	- போய்ச்சேர்
இதி	- என்கிற
வாக்யம்	- சொல்லை
ஊசது:	- சொன்னார்கள்.

गम्यतां कार्यसिद्धयर्थमिति तावद्वीत् स च ।

सुप्रीतो तावनुज्ञाय कवन्धः प्रस्थितस्तदा ॥

கமயதாம் கார்யஸித்தயர்த்தமிதி தாவப்ரவீத் ஸ ச ।

ஸுப்ரீதௌ தாவநுஞாய கபந்த: ப்ரஸ்திதஸ்ததா ॥

43

44

45

ஸ: ச	- அவனும்
தெள	- அவ்விருவர்களையும் பார்த்து
கார்யவெத்தயர்தம்	- 'காரியம் கைகூடுவதற்காக
கம்யதாம்	- எழுந்தருளப்பட்டும்'
இதி	- என்று
அப்ரவித்	- சொன்னான்.
கபந்த:	- கபந்தன்
ததா	- அப்பொழுது
ஸுப்ரீதௌ	- மிகச் சந்தோஷமாயிருக்கும்
தௌ	- அவ்விருவர்களிடம்
அநுரூப்ய	- விடைபெற்றுக்கொண்டு
ப்ரஸ்தித:	- புறப்பட்டான்.

स तत् कवच्यः प्रतिपद्य सः वृतः शिष्या मास्करतुल्यदेहः ।

निदर्शयन् राममवस्थं वक्ष्यः सख्यं कुर्वन्ति तदाम्युवाच ॥

ஸ தத் கபந்த: ப்ரதிபத்ய ரூபம்

வ்ருத:ஸ்ரீயா பாஸ்கரதூல்ய தேஹ: ।

நிதர்ஸயன் ராமமவேஷ்ய கஸ்த:

ஸக்யம் குருஷ்வேதி ததாப்யுவாச ॥

ஸ: கபந்த:	- அந்தகபந்தன்
தத்	- அந்த
ரூபம்	- ரூபத்தை
ப்ரதிபத்ய	- அடைந்து
ஸ்ரீயா	- அழகால்
வ்ருத:	- விளங்குகின்றவனாய்
பாஸ்கரதூல்ய தேஹ:	- சூரியனை நிகர்த்த ஒளிபற்ற தேகமுடையவனாய்
ஸ்வஸ்த:	- ஆகாயத்தில் நின்றுகொண்டே
ராமம்	- ஸ்ரீராமரை
அவேஷ்ய	- பார்த்து
நிதர்ஸயன்	- இன்னுமொருதரம் விண்ணப்பம் செய்கின்றவனாய்
ததா	- அப்பொழுது
ஸக்யம்	- 'அன்னியனது கூட்டுறவை
குருஷ்வ	- செய்துகொள்ளும்'
இதி	- என்று
அப்யுவாச	- மீளவும் சொன்னான்.

இத்யங்கே ப்ரதம் ராமஸபணே வால்மீகீயே ஆதிசஷ்வயே
ஸதுஸம்ஸதி ஸுதஸஸிரியயம் ஸம்ஹிதாபாம் ஆரணய லண்டே
ரூப்ஸமுக்மாஸ்க கதஸம் தம த்ரிஸத்திதம்: ஸக்: ॥

46

சது ஸபத்திதம்: ஸர்க்: - 74

ती कवच्येन त मागं पम्पाया दशितं वने ।

आतस्थतुविशं गृह्य प्रतीचीं नृवरात्मजी ॥

தௌ கபந்தேந தம் மார்கம் பம்பாயா த்ஸ்ரீதம் வணே ।

ஆதஸ்ததுர் திஸம் க்ருஹ்ய ப்ரதீசீம் ந்ருவராத்மஜேன ॥

ந்ருவராத்மஜேன - சக்ரவர்த்தித் திருக்குமாரர்களாகிய

தௌ - அவ்விருவர்களும்

பம்பாயா: - பம்பைக்கு

கபந்தேந - கபந்தனால்

த்ஸ்ரீதம் - காண்பிக்கப்பட்ட

தம் - அந்த

மார்கம் க்ருஹ்ய - வழியைப் பற்றி

வணே - காட்டில்

ப்ரதீசீம் - மேற்கு

திஸம் - திக்கை நோக்கி

ஆதஸ்தது: - சென்றார்கள்.

सो विलेख्यातितादृशान् सोऽवस्थकलान् गृह्यान् ।

विशन्ती जगत्सुष्टु सुग्रीवं रामलक्ष्मणी ॥

தௌ ஸைலேஷ்வாகிதான் வ்ருக்ஷான் லேஷ்ளதர்கல்பபலான் த்ருமான் ।

லேஷ்ளதௌ ஜகத்ஸுத்ர ஸுக்ரீவம் ராமலக்ஷ்மணௌ ॥

ராமலக்ஷ்மணௌ - ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணருமாகிய

தௌ - அவ்விருவர்களும்

ஸைலேஷு - மலைகளில்

அசிதாத் - பூக்கள் நிறைந்த

வ்ருக்ஷான் - மரங்களையும்

கெஷ்ளதர் கல்ப - தேன்போன்ற கனிகளையுடைய

பலான் த்ருமான் - மரங்களையும்

லீக்ஷதௌ - பார்த்துக்கொண்டே

ஸுக்ரீவம் த்ரஷ்டும் - சுக்ரீவனைப் பார்க்க

ஜக்தது: - வழிநடந்தார்கள்.

कृत्वा च शैलपृष्ठे तु ती वासं रामलक्ष्मणी ।

पम्पायाः पक्षिणं तीरं राघवावुपंतस्थतुः ॥

க்ருத்வா ச ஸைலப்ருஷ்டே து தௌ வாஸம் ராமலக்ஷ்மணௌ ।

பம்பாயா: பஸ்சிமம் தீரம் ராகவாவுபந்தஸ்தது: ॥

1

2

3

ரகுநந்தனெள	- ரகுசுவாமிநனைகளாகிய
தெள	- அந்த
ராகவெள ச	- ஸ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
ஸைலப்ருஷ்டே	- மலைவின் அடிவாரத்தில்
வாஸம் க்ருத்வா	- ஓர் இரவு தங்கிவிட்டு
து	- அதன்பின்னர்
பம்பாயா:	- பம்பைபின்னு
பஸ்மிம்	- மேற்கு
தீரம்	- கரைக்கு
உபதஸ்தது:	- வந்துசேர்ந்தார்கள்.

தौ पुष्करिण्याः पंपायास्तीरमासाद्य पश्चिमम् ।

अपश्यतां ततस्तत्र शबरा रम्यमाश्रमम् ॥

தெள புஷ்கரிண்யா:	பம்பாயாஸ்தீரமாஸாத்ய பஸ்மிம்:
அபர்யதாம் ததஸ் தத்ர	ஸபர்யா ஸம்யமாஸ்ரமம் ॥
தெள:	- அவ்விருவர்களும்
பம்பாயா:	- பம்பை
புஷ்கரிண்யா:	- ஸரவின்
பஸ்மிம்	- மேற்கு
தீரம்	- கரையை
ஆஸாத்ய	- அடைந்து,
தத்ர	- அங்கு
தத:	- அப்பொழுது
ஸபர்யா:	- சபரிவின்
ஸம்யம்	- அழகாக விளங்கும்
ஆஸ்ரமம்	- ஆஸ்ரமத்தை
அபர்யதாம்	- கண்டார்கள்.

तौ तमाश्रममासाद्य दुर्गैर्दृष्ट्विरावृतम् ।

सुरम्यमभिविषन्ती शबरीरम्यपेयतुः ॥

தெள தமாஸ்ரம மாஸாத்ய த்ருமைர் பஹு பிராவ்ருதம் ।
ஸம்யமபிவிஷந்தெள ஸபரிமப்யுபேயது: ॥

தெள	- அவ்விருவர்களும்
பஹு பி:	- பல
த்ருமை:	- மரங்களால்
ஆவ்ருதம்	- நிறையப்பெற்று
ஸம்யம்	- மிக்க அழகுபாய்ந்து விளங்குகிறதான
தம் ஆஸ்ரமம்	- அந்த ஆஸ்ரமத்தினுள்
ஆஸாத்ய:	- நுழைந்து

4

அபிவிஷந்தெள	- நாற்புறமும் சுற்றிப் பார்க்கின்றவர்களாய்
ஸபரிம்	- சபரினார்
அப்யுபேயது:	- கிட்டினார்கள்.

ती वृष्ट्या तदा सिद्धा समुत्थाय कृतान्जलिः ।

रामस्य पादौ जग्राह लक्ष्मणस्य च धीमतः ॥

தெள து த்ருஷ்ட்வா ததா ஸித்தா ஸமுத்தாய க்ருதாஞ்ஜலி: ।

ராமஸ்ய பாதௌ ஜக்ராஹ லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத: ॥

ஸித்தா	- நற்கருமங்களில் சித்திகொண்ட அவள்
ததா	- அப்பொழுது
தெளது	- அவ்விருவர்களையும்
த்ருஷ்ட்வா	- கண்டு,
ஸமுத்தாய	- எழுந்து,
க்ருதாஞ்ஜலி:	- கைசுப்பி
ராமஸ்ய	- ஸ்ரீராமருடைய
பாதௌ	- திருவடிகளில்
ஜக்ராஹ	- விழுந்து சேவித்தனர்
தீமத:	- சுற்றறிந்தவராகிய
லக்ஷ்மணஸ்ய	- லக்ஷ்மணருடைய
ச	- திருவடிகளிலும் அப்படியே விழுந்து சேவித்தனர்.

6

पाद्यमाचमनीयं च सर्वं प्रादाद्यथाविधिं ॥

पात्रयमाश्रमस्थितं च सर्वं प्रादाद्यथाविधिं ॥

பாத்யம்	- பாத்யத்தையும்
ஆசமநீயம்	- ஆசமனீயத்தையும்
யதாவிதி	- முறைப்படி
ஸர்வம் ச	- எல்லாவற்றையும்
ப்ராதாத்	- கொடுத்தான்.

7

तामुवाच ततो रामः श्रमणीं संशितव्रताम् ॥

तामुवाच ततो रामः श्रमणीं संशितव्रताम् ॥

தாமுவாச ததோ	ராம: ஸ்ரமணீம் ஸம்ஸிதவ்ரதாம் ॥
தத:	- அப்பொழுது
ராம:	- ஸ்ரீராமர்
ஸம்ஸித வ்ரதாம்	- கொண்டாடத்தக்க தர்மநெறியில் நின்ற
தாம் ஸ்ரமணீம்	- அந்த பெண் துறவியைப் பார்த்து
உவாச	- பின்புருமாறு வினவினார்.

8

कचित्ते निर्जिता विष्ठाः कचित्ते वर्धते तपः ।

कचित्ते नियतः क्रोध आहारस्य तपोधने ॥

கச்சித் தே நிர்ஜிதா விக்நா கச்சித் தே வந்தே தப :!

கச்சித் தே நியத: க்ரோத ஆஹாஸ்ச தபோததே ॥

தபோததே - 'தவச்செல்வமே!

தே - உன்னுடைய

விக்நா: - இல்லறப்பற்றுக்கள்

நிர்ஜிதா: கச்சித் - ஒழிக்கப்பட்டனவா?

தே தப: - உனது தவம்

கச்சித் வந்ததே - நாளுக்குநான் வளர்ந்து வருகிறதா?

தே - உனது

க்ரோத: - கோபம்

நியத: கச்சித் - நீக்கப்பட்டதா?

ஆஹாஸ: - உணவு

ச - அப்படியே நீக்கப்பட்டதா?

9

कच्चित् नियाः प्राप्ताः कच्चित् मनसः सुखम् ।

कच्चित् गुरुशुश्रूषा सफला चारुमायिणि ॥

கச்சித் தே நியமா: ப்ராப்தா: கச்சித் தே மனஸ: ஸுகம் ।

கச்சித் தே குரு ஸுஸ்ருஷா ஸபலா சாருமாஷிணி ॥

சாருமாஷிணி - 'பணிமொழியாளே!

தே - உனது

நியமா: - விரதங்கள்

ப்ராப்தா: கச்சித் - முடிவு பெற்றனவா?

மனஸ: ஸுகம் - மனத்திருப்தி

தே கச்சித் - உனக்கிருக்கிறதா?

தே - உனது

குரு ஸுஸ்ருஷா - பெரியோர்களுக்குச் செய்த தொண்டு பயன்

ஸபலா கச்சித் - அடைந்ததாக இருக்கிறதா?'

10

रामेण तापसी पृष्टा सा सिद्धा सिद्धसन्ता ।

शशंस शबरी वृद्धा रामाय प्रत्युपस्थिता ॥

ராமேண தாபஸீ ப்ருஷ்டா ஸா ஸித்தா ஸித்தஸம்மதா

ஸஸம்ஸ ஸபரீ வ்ருத்தா ராமாய ப்ரத்யுபஸ்திதா ॥

ராமேண - ஸ்ரீராமரால்

ப்ருஷ்டா - வினாவப்பட்ட

ஸா - அந்த

தாபஸீ - துறவிப் பெண்ணும்,

ஸித்த ஸம்மதா - சித்தர்களால் கொண்டாடப்பட்ட

ஸித்தா - தரிசுநெறியில் நிற்கின்றவளும்,

வ்ருத்தா - கிழவியுமாவ

11

ஸபரீ - சபரீ

ராமாய - ஸ்ரீராமருக்கு

ப்ரத்யுபஸ்திதா - எதிரில் நின்றுகொண்டு

ஸஸம்ஸ - விண்ணப்பஞ் செய்தான்.

अथ प्राप्ता तपःसिद्धिस्तव संदर्शनान्मया ।

अथ मे सफलं तप्तं गुरवश्च सुपूजिताः ॥

அத்ய ப்ராப்தா தப:ஸித்திஸ்தவ ஸந்தர்ஸநாந்மயா ।

அத்ய மே ஸபலம் தப்தம் குரவஸ்ச ஸுபூஜிதா: ॥

தவ - 'தேவரீருடைய

ஸந்தர்ஸநாத் - தரிசனத்தால்

அத்ய - இப்பொழுது

மயா - என்னால்

தப: ஸித்தி: - தவத்தின் பயன்

ப்ராப்தா - அடையப்பட்டது.

அத்ய - இப்பொழுது

மே - எனது

தப்தம் - தவம்

ஸபலம் - ஸபலமாயிற்று.

குரவ: - ஆசிரியர்கள்

ஸுபூஜிதா: ச - நன்கு பூஜிக்கப்பட்டவர்களாக ஆனார்கள்.

अथ मे सफलं जन्म स्वर्गश्च भविष्यति ।

त्वयि देववरे राम पूजिते पुरस्कर्त्तम् ॥

அத்ய மே ஸபலம் ஜன்ம ஸ்வர்க்ஸ்சைவ பவிஷ்யதி ।

த்வமி தேவவரே ராம பூஜிதே புருஷ்ஷப ॥

புருஷ்ஷப - 'புருஷோத்தம!

ராம - ஸ்ரீராம!

தேவவரே - தேவாதி தேவராகிய

த்வமி - தேவரீ!

பூஜிதே - பூஜிக்கப்பட்டபொழுது

அத்ய ச - இப்பொழுதுதான்

மே - எனது

ஜன்ம - பிறவி

ஸபலம் - வாழ்வற்றதாகிறது.

ஸவர்க: ஏவ - ஸவர்க்கமும்

பவிஷ்யதி - கிடைக்கப்போகிறது.

चपुषा तव सीम्येन पूतास्मि रघुनन्दन ।

गमिष्याम्यक्षयौल्लोकांस्त्वयसादावसिन्दम् ॥

12

13

சக்ஷா தவ ஸௌமயேந பூதா அஸ்யி ரகுநந்தன ।
கமிஷ்யம்யக்ஷயான் லோகான் தவத்ப்ரஸாதாதரிந்தம் ॥

ரகுநந்தன - ஸ்ரீராம!
தவ - தேவரீரது
ஸௌமயேந - குளிர்ந்த
சக்ஷா - கடாகுத்தால்
பூதா - பரிசுத்தையால்
அஸ்யி - ஆகிறேன்.
அரிந்தம் - பாபங்களைப்பொழிப்பவனே!
தவத் ப்ரஸாதாத - தேவரீரது பிரஸாதத்தால்
அக்ஷயான் - சாச்வதமான
லோகான் - உலகங்களை
கமிஷ்யாமி - அடையப்போகிறேன்.

चित्रकूटं त्वयि प्राप्ते विमानिरसुलभः ।
इतस्ते दिवमारुह्य यानहं पर्यचारिषम् ॥

சித்ரகூடம் த்வமி ப்ராப்தே விமானரதுஸுலபை: ।
இதஸ்தே திவமாருடா யாநஹம் பர்யசாரிஷம் ॥
யாந - 'எவர்களுக்கு
அஹம் - நான்
பர்யசாரிஷம் - தொண்டு புரிந்து வந்தேனோ
தே - அவர்கள்
இத: - இவ்விடத்திலிருந்து
த்வமி - தேவரீர்
சித்ரகூடம் - சித்ரகூடத்தில்
ப்ராப்தே - எழுந்தருளியபொழுது
அதுல ப்ரபை: - ஒப்பற்ற ஒளிகொண்டு விளங்கும்
விமானை: - தெய்வ விமானங்களிலேறிக்கொண்டு
இவம் - சுவர்க்கத்திற்கு
ஆருடா: - எழுந்தருளி விட்டார்கள்.

तथाहसुखा धर्मक्षिंहभागिर्गंहविभिः ।
आगमिष्यति ते रामः सुपुण्यनिमग्नमम् ॥

தைஸ்ஸாஹமுக்தா தம்மஞ்சர் மஹாபாகைர் மஹர்ஷிபி: ।
ஆகமிஷ்யதி தே ராம: ஸுபுண்யம் இமம் ஆஸ்ரமம் ॥
தம்மஞ்ச: - 'தம்மஞ்ஞானமுடையவர்களும்
மஹாபாகை: - மகா புண்யாத்மாக்களும்
மஹர்ஷிபி: - முனிவர்/பெருமான்களுமாகிய
தை: ச - அவர்களாலேயே

14

15

16

அஹம் - நான்
உக்தா - பின்னடைவாறு ஆக்ஞாபிக்கப்பட்டேன்.
ராம: - ஸ்ரீராமர்
ஸுபுண்யம் - மகா புனிதமாகிய
இம் - இந்த
தே - உனது
ஆஸ்ரமம் - ஆஸ்ரமத்தில்
ஆகமிஷ்யதி - எழுந்தருளப் போகின்றார்.

स ते प्रतिग्रहीतव्यः सीमित्रिप्रहितोऽतिथिः ।

तं च ष्ट्वा वरौलोकान्वयास्त्वं गमिष्यसि ॥

ஸதே ப்ரதிக்ருஹீதவ்ய: ஸௌமித்ரிஸஹிதோர் அதிதி: ।
தம் ச த்ருஷ்ட்வா வரான் லோகான் அஷ்யம்ஸ்த்வம் கமிஷ்யஸி ॥
ஸௌமித்ரி ஸஹித: - 'லக்ஷ்மணரோடுகூட இருக்கும்

17

ஸ: - அவர்
தே - உனது
அதிதி: - அதிதியாய்
ப்ரதிக்ருஹீதவ்ய: - பூஜிக்கப்பட வேண்டியவர்;
த்வம் ச - நீயும்
தம் - அவரை
த்ருஷ்ட்வா - தரிசித்துவிட்டு
அக்ஷயான் - சாச்வதமான
வரான் - சிறந்த
லோகான் - உலகங்களை
கமிஷ்யஸி - அடைவாய்.

मया तु विविधं वन्यं संचितं पुरुषधम् ।

तवायं पुरुषाद्या पम्पायास्तीरसम्भवं ॥

மயா து விவிதம் வன்யம் ஸஞ்சிதம் புருஷர்ஷப: ।
தவாஸ்தே புருஷஸ்யாக்ர பம்பாயாஸ்தீர ஸம்பவம் ॥
புருஷர்ஷப - 'புருஷோத்தம!
பம்பாயா: - பம்பையின்
தீர ஸம்பவம் - கரைமீலுண்டாகிய
விவிதம் - பலவகை
வன்யம் - களிமிழங்குகள்
புருஷஸ்யாக்ர - புருஷோத்தம!
தவ அர்தேது - தேவரீருக்கென்றே
மயா - அடியேனால்
ஸஞ்சிதம் - பரிபாலித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

18

एवमुक्तः स धर्मिणा शक्या शकरीमिदम् ।

राघवः प्राह विज्ञाने तां नित्यमवहित्वताम् ॥

ஏவமுக்த: ஸ தர்மாத்மா ஸபரியா ஸபரியிதம் ।

ராகவ: ப்ராஹு விஞானே தாம் நித்யம்பஹிஷிக்குதாம் ॥

दनीः सकाशात्त्वेन प्रायं ते महात्मनः ।

श्रुतं प्रत्यक्षमिच्छानि संद्रष्टुं यदि मन्यसे ॥

தனோ: ஸகாஸாத் தத்வேந ப்ரபாவம் தே மஹாத்மன: ।

ஸ்ருதம் ப்ரத்யக்ஷமிச்சாமி ஸந்த்ரஸ்டும் யதி மன்யஸே॥

ஸபரியா

- 'சபரியால்'

ஏவம்

- மேற்கண்டவாறு

உக்த:

- சொல்லப்பட்டதற்கு செவிசாற்றிய

தர்மாத்மா

- தர்மாத்மாவாகிய

ராகவ: து

- ஸ்ரீராமரோ

நித்யம்

- சாச்வதமாய்

அபஹிஷிக்குதாம்

- கீழ்க்கண்ட பிறந்தவளென்று தள்ளி வைக்கப்பட்டாதவளாகிவிட்ட

தாம்

- அந்த

ஸபரியம்

- சபரியைப் பார்த்து

இதம்

- பின்வருமாறு

ப்ராஹு

- திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

விஞானே

- பிறும்மனோனம் பெற்றவளே

மஹாத்மன:

- மகாத்மாவாகிய

தனோ: ஸகாஸாத்

- தனது பந்தனிடமிருந்து

தே

- உனது

ப்ரபாவம்

- தவ மகிமை

தத்வேந

- உள்ளபடி

ஸ்ருதம்

- என்னால் கேட்கப்பட்டது.

-மன்யஸே யதி

- நீ இஷ்டப்படுகிறாயாகில்

ப்ரத்யக்ஷம்

- நேரில்

ஸந்த்ரஸ்டும்

- பார்க்க

இச்சாமி

- விரும்புகிறேன்.

एतत्तु यद्यनं श्रुत्वा रामयक्षप्रदिनिःसृतम् ।

शकरी दर्शयामासं तावुमी तदनं महत् ॥

ஏதத் து வசனம் ஸ்ருத்வா ராமவக்த்ராத் விதி:ஸ்ருதம் ।

ஸபரி தர்ஸயாமாஸ தாவுபென தத்வனம் மஹத் ॥

19

20

21

ஆரண்ய காண்டம் - எழுபத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

3737

ராமவக்த்ராத்

- ஸ்ரீராமர் வானினின்று

விதி: ஸ்ருதம்

- வெளிவந்த

ஏதத்

- மேற்கண்ட

வசனம்

- சொல்லை

ஸபரி

- சபரி

ஸ்ருத்வா

- கேட்டு,

து

- அதன்மேல்

தௌ உபென

- அவ்விருவர்களுக்கும்

தத்

- அந்த

மஹத்

- மகா

வனம்

- வனத்தை

தர்ஸயாமாஸ

- காண்பித்தான்,

पश्य मेघघनप्रख्यं मृगपक्षिसमाकुलम् ।

मत्तमयनमित्येव विभ्रुतं रघुनन्दन ॥

பார்ய மேககன ப்ரக்ஷம் ம்ருக பக்ஷி ஸமாகுலம் ।

மதங்கவளமித்யேவ விஸ்ருதம் ரகுந்தன ॥

ரகுந்தன

- 'ஸ்ரீராம'.

மேககன ப்ரக்ஷம்

- மேகக்கூட்டங்களைப் போன்றதும்,

ம்ருக பக்ஷி ஸமாகுலம் - மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும் நிறையப்

பெற்று விளங்குகிறதும்

மதங்க வனம்

- 'மதங்கவனம்'

இதி

- என்று

விஸ்ருதம் ஏவ

- பிரஸித்தமாய் வழங்குகிறதமாகிய இதை

பர்ஸ்ய

- பார்த்தருளும்.

इह ते भावितात्मानो गुरवो मे महावने ।

जुहवांयकिरे क्षिं मन्त्रवन्मन्त्रपूजितम् ॥

இஹ தே பாவிதாத்மானோ குரவோ மே மஹாவநே ।

ஜஹவாய்கிரே க்ஷிதம் மந்த்ரவன்மந்த்ர பூஜிதம் ॥

மஹாமதி

- 'எல்லோராலும் பெருமையாய்க் கொண்டாடப்படுபவரோ

மே

- எனது

தே

- அந்த

பாவிதாத்மாந:

- பரமாத்ம ஞானவாங்களாகிய

குரவ:

- ஆசிரியர்கள்

இஹ

- இவ்விடத்தில்

மந்த்ரவத்

- சாஸ்திர முறைப்படி

மந்த்ரபூஜிதம்

- மந்திரத்தால் பூஜிதமாக்கப்பட்ட

23

தீர்தம் - யாகத்தை
ஐயாவாம்சக்ரிரே - செய்தார்கள்.
इयं प्रत्यक्ष्यली वेदियत्र ते मे सुसक्तताः ।

पुष्पोपहारं कुर्वन्ति अमात्रुदेपिभिः करैः ॥

இயம் ப்ரத்யக்ஸ்தலீ வேதிர் யத்ர தே மே புருஷர்ஷபா: ।
புஷ்போபஹாரம் குர்வந்தி ஸ்ரமாதூத்வேபிபி: கரை: ॥

இயம் - இது
ப்ரத்யக்ஸ்தலீ - ப்ரத்யக்ஸ்தலீ எனப் பெயருற்ற
வேதி: - வேதி.
தே - அந்த
புருஷர்ஷபா: - புருஷோத்தமர்கள்
யத்ர - அந்த இடில்
ஸ்ரமாத் - தவகாயக்ஸேசத்தால்
உத்வேபிபி: - நடுங்குகின்ற
கரை: - கைகளால்
புஷ்போபஹாரம் - புஷ்பார்ச்சனையை
குர்வந்தி - செய்தார்கள்.

तेषां तपः प्रसादेण यथाद्यापि रघुहह ।
द्योतयन्ति दिशः सर्वाः श्रिया वेद्योऽनुत्तराः ॥

தேஷாம் தப:ப்ரபாவேண பர்யாத்யாபி ரகூத்தம ।
த்யோதயந்தி திஸ: ஸர்வா ஸ்ரியா வேத்யோ: ஸுலப்ரபா: ॥

ரகூத்தம - 'ரகுசுலதிலகமே'
தேஷாம் - அவர்களுடைய
தப:ப்ரபாவேண - தவத்தின் மகிமையால்
வேத்ய: - யாக வேதிகைகள்
அதுலப்ரபா: - ஒப்பற்ற ஒளியற்றவைகளால்
ஸ்ரியா - ஒளியால்
ஸர்வா: - எல்லா
திஸ: - திக்குகளையும்
அத்ய அபி - இன்னுங்கூட
த்யோதயந்தி - ஒளிபெற்று விளங்கச் செய்கின்றன.
பர்ய - கவனித்தருளும்.

अशक्नुवन्निस्तरैन्तुमुपवासमालसैः ।

विन्तिवेऽन्यागतान् पश्य सहितान् सप्त सागरान् ॥

அஸக்நுவத்ஸ்தரேந்நுமூபவாஸ ஸ்ரமாலஸை: ।
சிந்திதே: ப்யாகதான் பர்ய ஸஸ்திரதான் ஸப்த ஸாகரான் ॥

24

25

26

உபவாஸ ஸ்ரமாலஸை: - உபவாஸத்தாலும் தியானத்தாலும் இளைத்து
கந்தும் - போக
அஸக்நு வத்ஸி: - முடியாதிருந்த
தை: - அவர்களால்
நிந்திதே - நினைக்கப்பட்ட மாத்திரத்தில்
ஸஸ்திரதான் - ஒன்றுசேர்ந்து
அப்யாகதான் - இதோவந்துசேர்ந்திருக்கும்
ஸப்த - ஏழு
ஸாகரான் - சுமத்திர தீர்த்தங்களையும்
பர்ய - தேவரீர் கவனிப்பீராக.

कृताभिवैकस्तिन्यस्ता वत्कलाः पादपेविह ।

अद्यापि नावशुष्यन्ति प्रदेशे रघुनन्दन ॥

க்ருதாபிஷேகை ஸ்தைந்ந்யஸ்தா வட்கலா: பாதபேஷ்விஹ ।
அத்யாபி நாஸுஷ்யந்தி ப்ரதேஸே ரகுநந்தன ॥

ரகுநந்தன - 'ஸ்ரீராம'
இஹ - இந்த
ப்ரதேஸே - பிரதேசத்தில்
க்ருதாபிஷேகை: - ஸ்நானஞ் செய்த
தை: - அவர்களால்
பாதபேஷா - மரங்களில்
ந்யஸ்தா: - வைக்கப்பட்ட
வட்கலா: ஏவ - மரவுரிகளும்
அத்ய அபி - இன்னுங்கூட
ஸுஷ்யந்தி ந - உலராமலிருக்கின்றன.

देवकायाणि कुर्वन्निर्यानीमानि कृतानि वै ।

पुष्यैः कुवलयैः साधैः स्नानत्वं नीपयान्ति वै ॥

தேவகாய்ணி குர்வந்நிர்யானீமானி க்ருதானி வை ।
புஷ்யை: குவலயை: ஸாத்நத்வம் ஸ்நானத்வம் நோபயாந்தி வை ॥
தேவகாய்ணி - 'தெய்வ பூனைகளை
குர்வத்ஸி: - செய்கின்ற அவர்களால்
குவலயை: ஸார்த்தம் - கருநெய்தல் புஷ்பங்களோடு கூடவே
புஷ்பை: வை - மற்ற புஷ்பங்களாலும்
க்ருதானி வை - அர்ச்சிக்கப்பட்டவைகள்
யாநி - எவைகளோ
இமானி - அந்த இவைகள்
து - இன்னும்
ம்ஸாநத்வம் - வாடுதலை
ந யாந்தி - அடையவில்லை.

27

28

29

कृत्स्नं वनमिदं छटं श्रौतव्यं च श्रुतं त्वया ।

तदिच्छाम्यनुज्ञाता त्यक्तुमेतत् कलेश्वरम् ॥

க்ருத்ஸநம் வனமிதம் க்ருஷ்டம் ஸ்ரோதவ்யம் ச ஸ்ருதம் த்வயா ।
ததிச்சாம்யநுஜ்நாதா த்யக்துமேதத் கலேபரம் ॥

இதம் - இந்த
வனம் - காடு
க்ருத்ஸநம் - எல்லாநூம்
த்ருஷ்டம் - பார்க்கப்பட்டது.
த்வயா - உம்மால்
ஸ்ரோதவ்யம் ச - கேட்க வேண்டியதெல்லாம்
ஸ்ருதம் - கேட்கப்பட்டது.
தத் - ஆகையால்
அப்யநுக்ஞாதா - தேவாரீர் ஆக்கினை பெற்றவளாய்
ஏதத் - இந்த
கலேபரம் - உடலை
த்யக்தம் - ஒழிக்க
இச்சாமி - விரும்புகிறேன்.

येषामिच्छाम्यहं गन्तुं समीपं भावितात्मनाम् ।

मुनीनामाश्रमो येषामहं च परिचारिणी ॥

தேஷாமிச்சாம்யஹம் கந்தும் ஸமீபம் பாவிதாத்த்நாம் ।

முனீனா மாஸ்ரமோ யேஷாஹம் ச பரிசாரினீ ॥

ஆஸ்ரமம் - ஆஸ்ரமமானது
யேஷாம் ச - எவர்களுடையதோ,
முனீனாம் - எந்த முனிவர்களுக்கு
அஹம் - நான்
பரிசாரினீ - தொண்டுபுரிபவளோ,
தேஷாம் - அந்த
பாவிதாத்த்நாம் - ஆத்மஞானிகளுடைய
ஸமீபம் கந்தும் - ஸன்னிதானத்திற்கு போக
அஹம் - நான்
இச்சாமி - விரும்புகிறேன்.

घमिच्छं तु वचः श्रुत्वा राघवंः सहस्रमणः ।

प्रहर्षमनुलं लेभे आश्चर्यमिति तत्पराः ॥

தர்மிஷ்டம் து வச: ஸ்ருத்வா ராகவ: ஸஹஸ்ச்ரமண: ।

ப்ரஹர்ஷ மதுலம் லேபே ஆஸ்சர்யமிதி தத்வத: ॥

29

30

31

வஹஸ்ச்ரமண: - ஸங்கம் ஸனுடனிருந்த
ராகவ: - புரீராமர்
தர்மிஷ்டம் து - தர்மத்தின் பயனை நன்கு விளக்கக் காட்டுகின்ற
வச: - சொல்லை
ஸ்ருத்வா - கேட்டு,
தத்வத: - உள்ளபடி
ஆஸ்சர்யம் - அமரனுஷ்யமாய்
இதி - இருந்தமையால்
அதுலம் - அளவுகடந்த
ப்ரஹர்ஷம் - சந்தோஷத்தை
லேபே - அடைந்தார்.

तामुवाच ततो रामः शबरीं संशितव्रताम् ।

अवितोऽहं त्वया भक्त्या गच्छ कामं यथासुखम् ॥

தாமுவாச ததோ ராம: ஸபரீம் ஸம்ஸிதவ்ரதாம் ।

அவிதோஹம் த்வயா பக்த்யா கச்ச காமம் யதாஸுகம் ॥

32

தத: - அப்பொழுது
ராம: - புரீராமர்
ஸம்ஸித வ்ரதாம் - ஸங்கல்பித்துக் கொண்ட வ்ரதத்தை
முற்றிலும் முடித்த
அந்த
தாம் - துறவிப் பெண்ணைப் பார்த்து
ஸ்ரமணீம் - பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்தருவினார்.
உவாச - 'ஸ்திரீரத்னமே' -
பத்ரே - உன்னால்
த்வயா - நான்
அஹம் - பூஜிக்கப்பட்டவனாயினேன்.
அசித: - உன் மனோரதப்படியே
யதாஸுகம் - பரமாத்மாவை
காமம் - அடை'
கச்ச -

इत्युक्तं जटिला वृद्धा चिरकृष्णाजिनाम्बरा ।

तस्मिन् मुहूर्ते शबरी देहं जीर्णं जिहसती ॥

இத்யுக்தா ஜடிலா வ்ருத்தா சீர்க்ருஷ்ணஜினாம்பரா ।

தஸ்மின் முஹூர்தே ஸபரீ தேஹம் ஜீர்ணம் ஜிஹஸதீ ॥

33

अनुज्ञाता तु रामेण हृत्कामान् हुताशने ।

अलत्पावकसंकाशा स्वर्गमेव जगाम सा ॥

அநுஞாதா து ஈமேண ஹுத்வா ஆத்மாளம் ஹுதாஸனே ।

ஜ்வலத்பாவக ஸங்காஸா ஸவர்க்கவே ஜகாம ஸா ॥

34

இதி	-	மேற்கண்டவாறு
உக்தா	-	கொல்லப்பட்ட
சிரக்ருஷ்ணாஜிதாம் பரா-	-	மறவரியும் மான்தோலுமுடுத்து
வ்ருத்தா	-	உள்படி பரமாத்மாவை அறிந்து
ஜடிலா	-	உலகப்பற்றமுற்றமொழித்ததுவிய்பெண்ணிய
ஸா	-	அந்த
ஸபரி	-	சபரி
தஸமின்	-	அதே
முஹூர்தே	-	முசுர்த்தத்தில்
ஜீர்ணம்	-	சிதிலமான
தேஹம்	-	உடலை
ஜிஹாஸதி	-	ஒழிக்கவெண்ணி
து	-	இதுவிஷயத்தில்
ராமேண	-	ஸ்ரீராமரால்
அநுஞாதா	-	உத்தரவு கொடுக்கப்பட்டவளாய்
ஆத்மாளம் ஏவ	-	தன்னையே
ஹுதாஸனே	-	அக்னியில்
ஹுத்வா	-	சமர்ப்பணஞ்செய்து
ஜ்வலத்பாவக	-	ஜ்வலிக்கும் அக்னிப்பிழம்பு போன்றவளாகி
ஸங்காஸா	-	
ஸவர்க்கம்	-	ஸவர்க்கத்திற்கு
ஜகாம	-	புறப்பட்டாள்.

दिव्याभरणसंयुता दिव्यात्म्यानुलेपना ।

दिव्याम्बरधरा तत्र बभूव प्रियदर्शना ॥

திவ்யபரண ஸம்புத்தா திவ்யமால்யாறுலேபநா ।

திவ்யம்பரதா தத்ர பபூவ பரியதர்ஸநா ॥

35

தத்ர	-	அப்பொழுது
திவ்யபரண ஸம்புத்தா	-	திவ்யபரணங்களையணித்தவளாய்
திவ்ய மால்யாறுலேபநா	-	திவ்ய மாலைகளையும் சந்தனப் பூக்களையுமுடையவளாய்,
திவ்யம் பரதரா	-	திவ்யமான ஆடைகளை உடுத்தவளாய்
பரிய தர்ஸநா	-	மிக அழகுற்றவளாய்
பபூவ	-	விளங்கினாள்.

विराजयन्ती त देशं विद्युत्सीदामनी यथा ।

मगम्य सिरसा रश्मिं स्पर्शता सुमनसिना ॥

அரண்மன காண்டம் - எழுபத்தி நான்காம் ஸர்க்கம்

விராஜயந்தி தம் தேஸம் வித்யுத்ஸெளதாமிநி யதா ।

ப்ரணமய ஸிரஸா ராமம் ஸவர்க்கதா ஸுப்ரபானஸா ॥

36

வித்யுத்ஸெளதாமிநி-	-	ஒளிவீசும் மின்னற்கொடிய
யதா	-	போலவே
ஸுப்ரபானஸா	-	மிக ஒளிகொண்ட முகமுடையவளாகி
தம்	-	அந்த
தேஸம்	-	பிரதேசத்தை
விராஜயந்தி	-	ஒளிபெறச் செய்துகொண்டு
ராமம்	-	ஸ்ரீராமரை
ஸிரஸா	-	முடிதாழ்த்தி
ப்ரணமய	-	நமஸ்கரித்துவிட்டு,
ஸவர்க்கதா	-	ஸவர்க்கம் சென்றனள்.

यत्र ते सुकृतात्मानो विहरन्ति महर्षयः ।

तत्पुण्यं शबरी स्थानं जगामात्मसमाधिना ॥

யத் தே ஸுக்ருதாத்மாநோ விஹரந்தி மஹர்ஷய: ॥

தத் புண்யம் ஸபரி ஸ்தானம் ஜகாமாத்ம சமாதிநா ॥

37

ஸுக்ருதாத்மாந:	-	உத்திருஷ்டமான மனத்தாய்மையுற்ற
தே மஹர்ஷய:	-	அந்த மகரிஷிகள்
யத்ர	-	எவ்விடத்தில்
விஹரந்தி	-	வளிக்கின்றார்களோ
தத்	-	அதே
புண்யம்	-	புண்யமான
ஸ்தானம்	-	கேசத்திரத்திற்கு
ஸபரி	-	சபரி
ஆத்ம ஸமாதிநா	-	தனது பரமாத்ம தியானயோக நிஷ்டையால்
ஜகாம	-	போய்ச் சேர்ந்தாள்.

திவ்யம் பரதரா தத்ர ஸபரிஸ்தானம் விஹரந்தி மஹர்ஷய: ॥
தத்ர ஸபரிஸ்தானம் ஜகாமாத்ம சமாதிநா ॥

பஞ்ச ஸப்திதம்: ஸங்க: - 75

दिदं तु तस्यां यातायां शक्यां स्वेन तेजसा ।

लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा चिन्तयामास राघवः ॥

திவம் து தஸ்யாம் யாதாயாம் ஸப்யாம் ஸவேந தேஜஸா ।

லக்ஷ்மணேன ஸஹ ப்ராத்ரா சிந்தயாமாஸ ராகவ: ॥

தஸ்யாம் - அந்த
ஸப்யாம் - சபா
ஸவேந - தனது
தேஜஸா - தவப்பயனால்
திவம் - ஸ்வர்க்கத்தில்
யாதாயாம் து - சென்ற பின்னர்,
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
ப்ராத்ரா - தம்பியான
லக்ஷ்மணேன ஸஹ - லக்ஷ்மணரோடு கூட
சிந்தயாமாஸ - பல விஷயங்களைப் பற்றி பேசிக்
கொண்டிருந்தார்.

स चिन्तयित्वा घर्मात्मा प्रभावं तं महात्मनाम् ।

हितकारिणमेकाग्रं लक्ष्मणं राघवोऽब्रवीत् ॥

ஸ சிந்தயித்வா தர்மாத்மா ப்ரபாவம் தம் மஹாத்மநாம் ।

ஹிதகாரிண மோகாஹம் லக்ஷ்மணம் ராகவோ: ப்ரவீத் ॥

ஸ: - அந்த
தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவாகிய
ராகவ: - ஸ்ரீராமர்
மஹாத்மநாம் - மகாத்மாக்களுடைய
தம் - அந்த
ப்ரபாவம் - அமரனுஷ்ய சக்தியை
சிந்தயித்வா - ஸ்மரீந்து,
ஏகாக்ரம் - ஒரே பிடிவாதமாய்
ஹிதகாரிணம் - தனது நன்மைக்கே பாடுபடுபவராகிய
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.

छोऽयमाश्रमः सीम्य बह्वर्ष्यः कृतात्मनाम् ।

विद्यस्तमूगशार्दूलो नानाविहगसेवितः ॥

த்ருஷ்டோ: யமாஸ்ரம: ஸௌம்ய பஹ்வர்ஸ்ய: க்ருதாத்மநாம் ।

விட்யஸ்தம் ம்ருகஸந்தாலோ நானாவிஹகஸேவித: ॥

ஆரண்ய காண்டம் - ஸுமுபத்தி ஐந்தாம் ஸர்க்கம்

ஸௌம்ய - அப்பா
மஹாத்மநாம் - மகாத்மாக்களுடைய
அயம் - இந்த
விஸ்வஸ்தம் ம்ருகஸந்தால: - ஒன்றோடொன்று நட்புகொண்ட மான்களையும்
புலிகளையும் உடையதாகவும்,
நாநா விஹக ஸேவித: - பலவிதப் பறவைகளால் வாழப்பெற்றதாயும்
பஹ்வர்ஸ்ய: - மிக ஆச்சரியகரமாக இருக்கிறதுமான
ஆஸ்ரம: - ஆஸ்ரமமானது
த்ருஷ்ட: - நம்மால் தர்சனம் செய்யப்பட்டது.
सप्तानां च समुद्राणामेषु सीयंषु लक्ष्मण ।

उपसृष्टं च विधिवत् पितृस्थापि तपिताः ॥

ஸப்தாநாம் ச ஸமுத்ராணாமேஷு தீர்தேஷு லக்ஷ்மண ।

உபஸ்ப்ருஷ்டம் ச விதிவத் பிதரஸ்சாபிதர்பிதா: ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மண
ஸப்தாநாம் - ஏழு
ஸமுத்ராணாம் - சமுத்திரங்களின்
ஏஷ - இந்த
தீர்தேஷு: - புண்ணிய தீர்த்தங்களில்
விதிவத் ச - சாஸ்திரப்படியே
உபஸ்ப்ருஷ்டம் - ஸ்நானம் செய்யப்பட்டது.
பிதர: ச அபி - பிதருதேவதைகளும்
தர்பிதா: - தர்ப்பணத்தால் திருப்தி செய்யப்பட்டார்கள்.

प्रनष्टमश्रुं यत्तु कत्याणि समुपस्थितम् ।

तेन तत्त्वेन हृष्टं मे मनो लक्ष्मण संप्रति ॥

ப்ரநஷ்டமஸுபம் யத்தத் கல்யாணம் ஸமுபஸ்திதம் ।

தேந தத்தவேந ஹ்ருஷ்டம் மே மநோ லக்ஷ்மண ஸம்ப்ரதி ॥

லக்ஷ்மண - லக்ஷ்மணா
அஸுபம் - மனவேதனையை விளைவித்ததாகிறது
யத் - எதுவோ
தத் - அது
ப்ரநஷ்டம் - ஒழிந்தது.
கல்யாணம் - நன்மையை விளைவித்திறது
ஸமுபஸ்திதம் - கிட்டிவிட்டது.
தேந - அதனால்
மே - எனது
மந: - மனம்
ஸம்ப்ரதி - இப்பொழுது

தத்தவேந - முற்றும்
ஹ்ருஷ்டம் - திருப்திகொண்டுவிட்டது.

हृदये हि नरव्याघ शुभमाविर्भविष्यति ॥

ஹ்ருதயே ஹி நரவ்யாஹ்ர ஸுஹமாவிர்பவிஷ்யதி ॥

நரவ்யாஹ்ர - புருஷோத்தம!
ஹி - ஆனபடியால்
ஹ்ருதயே - கர்யசாராம்சவிஷயத்தில்
ஸுஹம் - நல்லது
ஆவிர்பவிஷ்யதி - உண்டாகப்போகிறது.

तदागच्छ गमिष्यावः पम्पा तौ प्रियदर्शनम् ।

तद्व्ययूको गिरिर्यत्र नातिदूरे प्रकाशते ॥

ததாகச்ச கமிஷ்யாவ: பம்பாம் தாம் ப்ரியதஸநாம் ।
ரிர்யஸூகோ கிரிர்யத்ர நாதிதூரே ப்ரகாஸாதே ॥

தத் - ஆனபடியால்
ஆகச்ச - வா.
யத்ர - எங்கு
ரிர்யஸூக: - ரிர்யஸூக
கிரி: - கிரி.
நாதிதூரே - அருகாமையில்
ப்ரகாஸாதே - விளங்குகிறதோ
தாம் - அந்த
ப்ரியதர்ஸநாம் - அழகிய
பம்பாம் - பம்பாநதிக்கு
கமிஷ்யாவ: - போவோம்.

यस्मिन् वसति धर्मात्मा सुग्रीर्विशुभतः सुतः ।

नित्यं वालिमयत्रस्तस्तुभिः सह वानरैः ॥

யஸ்மின் வஸதி தர்மாத்மா ஸுக்ரீவோம்ஸுமத: ஸுத: ।

நித்யம் வாலிபய தர்ஸதஸ் சதுர்ஸ: ஸஹ வானரே: ॥

தர்மாத்தமா - தர்மாத்தமாவாகும்
அம்ஸுமத: - சூரியபகவானது
ஸுத: - புதல்வராகிய
ஸுக்ரீவ: - சுக்ரீவரும்,
வாலிபயாத் - வாலியினிடத்தில் உள்ள அச்சத்தால்
நித்யம் - எப்பொழுதும்
தர்ஸத: - பயந்தவராய்
சதுர்பி: - நான்கு

6

வானரே: - வானரர்களோடு
ஸஹ - கூட
யஸ்மின் - அதில்
வஸதி - வசிக்கிறான்.

अभित्वरे च तं ब्रष्टुं सुग्रीवं वानरर्षभम् ।

तदधीन हि मे सीम्य सीतायाः परिभारणम् ॥

அபித்வரே ச தம் த்ரஷ்டும் ஸுக்ரீவம் வானரர்ஷபம் ।

தததீநம் ஹி மே ஸெளமய ஸீதயா: பரிமார்கணம் ॥

வானரர்ஷபம் - வானரோத்தமனாகிய
தம் ஸுக்ரீவம் - அந்த சுக்ரீவனை
த்ரஷ்டும் - பார்க்க
அபித்வரே - பாடுபடுவேன்.
ஹி - ஏனென்றால்
ஸெளமய - அப்பா!
மே - எனது
ஸீதயா: - ஸீதையை
பரிமார்கணம் - தேடுவது
தததீநம் - அவன் பொறுப்பு.

इदि बुवाणं तं धीरं राम सीमित्रिभवीत् ।

गच्छावस्वरितं तत्र ममापि त्वरेत मनः ॥

இதி ப்ருவாணம் தம் தீரம் ராமம் ஸெளமித்ரி ப்ரவீத் ।

கச்சாவஸ்த்விநிதம் தத்ர மமபி த்வரதே மன: ॥

ஸெளமித்ரி: - லக்ஷ்மணர்
இதி - மேற்கண்டவாறு
ப்ருவாணம் - சொல்லிக் கொண்டிருந்த
தம் - அந்த
வீரம் - சூரராகிய
ராமம் - ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து
அப்ரவீத் - பின்வருமாறு மொழிந்தார்.
த்ர - அவ்விடத்திற்கு
த்வரிதம் - சீக்கிரமாகவே
கச்சாவ: - போவோம்.
மம - எனது
மன: அபி - மனதும்
த்வரதே - ஆத்திரமாயிருக்கிறது.

आश्रमात् ततस्तस्मात्त्रिंशत् स विशो पतिः ।

आजगाम ततः पम्पा लक्ष्मणेन सह प्रभुः ॥

9

10

8

ஆஸ்ரமாத் து ததஸ்தஸ்மாந் நிர்கத்ய ச விஸராம் பதி: |

ஆஜுகாம தத: பம்பாம் லக்ஷ்மணேன ஸஹப்ரபு: ||

தத: - அதன்பிறகு
ப்ரபு: - சர்வோத்திருஷ்ட்ரான
விஸரம்பதி: ச - வேகநாதராகுமவர்
தஸ்மாந் - அந்த
ஆஸ்ரமாத் - ஆஸ்ரமத்திலிருந்து
நிர்கத்ய - வெளிப்புறப்பட்டது,
தத: - அப்பொழுது
பம்பாம் து - பம்பாநதியை
லக்ஷ்மணேன - லக்ஷ்மணரோடு
ஸஹ - கூட
ஆஜுகாம - அடைந்தார்.

சமீக்சமாப: புவாக்ஷ் சவ்ர்தோ விபுலஹம் ||

கோயடிக்ஷாலுநக: ஶதபத்ரேக்ஷ கிரக: ||

ஸமீக்சமாண: புவ்பாட்யம் ஸர்வதோ விபுலத்தமம் |

கோயடிக்ஷைஸ சார்ஜுனவை: ஶதபத்ரேஸ்ச கிரகை: ||

ஏதேவ்யேக்ஷ விஹ்நாதித் தஹ்ந் மஹ்ந் |

ச ராமோ விவிபாந் ஶ்ரீமான் சரோசி விவிபாநி ||

ஏதைய்சான்யைஸ்ச விஹகை: நாதிதம் தத் வளம் மஹத் |

ஸ ராமோ விவிதான் வ்ருஷான் ஸராம்ஸி விவிதானி ச ||

பவ்யம் காமாமிசந்தப்தோ ஜகாம் பரம் ஹரதம் |

ச தாமாசாஹ் வ ராமோ ஶ்ரீமாத்ராமாநி ||

பர்யன் காமாமி ஸந்தப்தோ ஜகாம் பரம் ஹரதம் |

ஸ தாமாஸாத்ய வை ராமோ தூராதூதகவாஹிநி ||

மதக்ஷசரஸம் நாம ஹத் சமவ்ரகாஹத் |

ஸதோ அக்ஷரஸ்யமோ ராபமோ ஶி சமாஹி ||

மதங்க ஸரஸம் நாம ஹரதம் ஸமலகாஹத் |

ததோ ஜக்ஷத ரவ்யக்ரேள ராகவெள ஹி ஸமாஹிதௌ ||

ஸ: - அந்த
ராம: - ஶ்ரீராமர்
காமாமி ஸந்தப்த: - சீதையை நினைத்துத் தவிக்கிறவராய்
ஸர்வத: - எல்லாப் பக்கங்களிலும்
புவ்பாட்யம் - பூக்களடர்ந்து
விபுலத்தமம் - பெரிய மரங்களுடையதாய்

11

12

13

14

15

மஹத் - அழகானதும்
கோயஷ்டிகை: ச - நகரங்களாலும்
அர்ஜுனகை: - மயில்களாலும்
ஸதபத்ரே: ச - கொக்குகளாலும்
கிரகை: - நாணவந்தான் குருவிகளாலும்
ஏதை: ச - இவைகளாலும்
அன்யை: - மற்ற
விஹகை: ச - பல்வகைப் பறவைகளாலும்
நாதிதம் - சப்திக்கப்பெற்ற
தத் வளம் - அந்த வளத்தை
ஸமீக்சமாண: ச - பார்த்துக்கொண்டும்
விவிதான் - பல
வ்ருக்ஷான் - மரங்களையும்
விவிதானி - பல
ஸராம்ஸி ச - ஓடைகளையும்
பர்யன் - பார்த்துக்கொண்டு
பரமம் - உத்தமமான
ஹரதம் - சரஸிற்கு
ஜகாம் - வந்துசேர்ந்தார்.
ஸ: - அந்த
ராம: - ஶ்ரீராமர்
தூராத் - தூரத்திலிருந்த
தாம் - அந்த
உதகவாஹிநிம் - நதியை
ஆஸாத்யவை - கடந்து,
மதங்க ஸரஸம் - மதங்கஸரஸ்
நாம - என்ற
ஹரதம் - மடுவில்
ஸமவ்ரகாஹத் - ஸ்நானம் செய்தார்.
அவ்யக்ரேள - சாந்தமனத்தினர்களாயிருந்த
ஸமாஹிதௌ - புண்பாத்தமாக்களாகும்
ராகவெளஹி - ஶ்ரீராமரும் லக்ஷ்மணரும்
தத: - அவ்விடத்திலிருந்து
ஜக்ஷத: - வழிநடந்தார்கள்.

ச து கோக்சமாவிஷ்டோ ராமோ வ்ருதாஸ்யஜ: |

விஷ்ணு நாஸினி பர்யா பக்ஷஜை சமாஹதா ||

ஸ து கோக் ஸமாவிஷ்டோ ராமோ துஸரதாஸ்யஜ: |

விஷேச நாளினி பம்பாம் பங்கஜஸ்ச ஸமாவுருதாம் ||

குவலயை:	- கருநெய்தல்களால்
நீலாம்	- கருத்ததாயும்
பஹுவர்ணாம்	- பலவர்ணங்களுடன்
குதாம் இவ	- பொம்மை வேலை செய்யப்பெற்ற ரத்ன கம்பளத்தைப் போலிருக்கிறதும்
அரவிந்தோத்பல்வதிம்	- வெண்தாமரைகருநெய்தல்களால் நிறையப் பெற்றதும்
பத்ம லௌகந்தி	- செந்தாமரை, கல்ஹாரம் இவைகளால்
காயுதாம்	- நிறையப்பெற்றதும்
புஷ்பிதாம் ரவணோ	- பூத்த மாஞ்சோலைகளால் நிறைந்ததும்
பேதாம்	- மயில்களின் ஒலிகளால் சப்திக்கப் பெற்றதும்
பர்ஹிணோத்குஷ்ட	- அழகாய் விளங்கியதுமான
நாதிதாம்	- பம்பை
ஸுபாம்ச	- ஸரஸ்வரீரு
பம்பாம்	- வந்தார்.
நளிநீம்	- அந்த பூரீராமர்
விவேஸ	- லக்ஷ்மணரோடு
ஸ: ராம:	- கூட
லௌமித்ரிணா	- திலகவிரகூங்களாலும்
ஸஹ	- மாதனை மரங்களாலும்
திலகை:	- வறந்த
பீஜபுரை: ச	- வெள்ளொலுத்தி மரங்களாலும்.
வரை:	- நன்கு பூத்த
ஸுக்ல த்ருமை: ததா:	- அலரிகளாலும்
புஷ்பிதை:	- நன்கு புஷ்பித்த
கரவிரை: ச	- புன்னை மரங்களாலும்
ஸு புஷ்பிதை:	- புன்னை மரங்களாலும்
புந்நாகை: ச	- மால்நீ குந்த குல்மை: ச-முல்லை, குந்தம் இவைகளின் புதர்களாலும்
மாணடரை:	- ஆலமரங்களாலும்
நிகலை: ததா	- நீர்நொச்சிகளாலும்
அபேராகை:	- அசோகங்களாலும்
ஸப்த பர்ணை: ச	- ஏழிலைப்பாலை மரங்களாலும்
கேதகை:	- தாமழைகளாலும்
அதிமுக்தகை:	- அதிமுக்தமரங்களாலும்
அன்யை:	- மற்றுமுள்ள
விவிதை:	- பல
வ்ருகை: ச	- மரங்களாலும்.
ப்ரமதாம் இவ	- கட்டமுதியைப்போல
பூஷிதாம்	- அழகுவாய்ந்து விளங்கியதுமான
தாம்	- அந்த

பம்பாம்	- பம்பாசரலை
தத:	- அப்பொழுது
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்து,
தேஜஸ்வீ	- தேஜஸ்வியாயும்
தசரதாம்ஜ:	- தசரதன் குமாரருமாகிய
ஸ:	- அவர்
காமாத்	- அன்பினித்யத்தால்
விலலாப	- அழுதார்.

तां दृष्ट्वा ततः पम्पा रामः सीमित्रिणा सह ।
इत्युवाच तदा वाक्यं लक्ष्मणं सत्यविक्रमः ॥

தாம் த்ருஷ்ட்வா தத: பம்பாம் ராம: ஸௌமித்ரிணாஸஹ ॥
இத்யுவாச ததா வாக்யம் லக்ஷ்மணம் ஸத்யவிக்ரம: ॥

25

தத:	- பிறகு
தாம்	- அந்த
பம்பாம்	- பம்பாஸரலை
லௌமித்ரிணாஸஹ	- லக்ஷ்மணருடன் கூடிய
ராம:	- ராமர்
த்ருஷ்ட்வா	- பார்த்தபின்
ததா	- அப்பொழுது
ஸத்ய பராக்ரம:	- பராக்ரமசாலியான ராமர்
லக்ஷ்மணம்	- லக்ஷ்மணனைக் குறித்து
இதிவாக்யம்	- கீழ்வரும் சொல்லை
உவாச	- மொழிந்தார்.

अस्यास्तीरे तु पूर्वक्षः पर्वतो धातुमण्डितः ।
ऋश्यमूक इति ख्यातः पुण्यः पुष्पितपादपः ॥

அஸ்யாஸ்தீரே து பூர்வோக்த: பர்வதோ தாதுமண்டித: ।
ரிஸ்யமூக இதி க்யாத: புண்ய: புஷ்பித பாதப: ॥

26

அஸ்யா:	- 'இதனது
தீரே	- கரையில்
தாதுமண்டித:	- தாதுக்கள் நிறைந்ததும்
பித்ர புஷ்பித காண:	- அழகாய் பூத்த சோலைகளையுடையதும்
பூர்வோக்த: து	- முன்னமேயே (கபந்தனால்) சொல்லப்பட்டதுமாகிய
ரிஸ்யமூக: இதி	- ரிஸ்யமூகமென்று
க்யாத:	- பிரஸித்திபெற்று விளங்குகிறதுமாகிய
பர்வத:	- பர்வதமிருக்கிறது.

हरेश्वरजोनामनः पुत्रस्तस्य महात्मनः ।
अध्यास्ते तं महावीर्यः सुग्रीव इति विद्युतः ॥

ஹரேர் ரிக்ஷரஜோ நாமந்: புத்ரஸ் தஸ்ய மஹாத்மன: ।
அத்யாஸ்தே தம் மஹாவிய: ஸுகீவ இதி விஸுருத: ॥

தஸ்ய - அந்த
மஹாத்மன: - மகாத்மாவான
ரிக்ஷரஜோ நாமந்: - ரிக்ஷரஜஸ் என்ற பெயருள்ள
ஹரே: - வானரத்தின்
புத்ர: - புதல்வனும்
மஹாவிய: - மகா வீரயவானும்
விஸுருத: - பிரஸித்தி பெற்றவனுமான
ஸுகீவ: இதி - சுகீவன் என்பவன்
தம் - அதில்
அத்யாஸ்தே - வசிக்கிறான்.

सुग्रीवमभिगच्छ त्वं वानरेन्द्रं नरर्षभ ।

इत्युवाच पुनर्वीर्यं लक्ष्मणं सत्यविक्रमम् ॥

ஸுகீவமபிகச்ச த்வம் வானரேந்த்ரம் நரர்ஷப ।
இத்யுவாச புநர்வாக்யம் லக்ஷ்மணம் ஸத்யவிக்ரமம் ॥

நரர்ஷப - 'புருஷோத்தம!
வானரேந்த்ரம் - வானரோத்தமனான
ஸுகீவம் - ஸுகீவனிடம்
த்வம் - நீ
அபிகச்ச - 'போய்வா.'
ஸத்ய விக்ரமம் - வீண்போகா பராக்ரமமுடைய
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணனைப் பார்த்து
இதி - மேற்கண்டவாறு அருளிச்செய்து
புந: - மீளவும்
வாக்யம் - பின்வரும் சொல்லையும்
உவாச - சொன்னார்.

राज्यभ्रष्टेन दीनेन तस्यामासक्तचेतसा ।

कथं मया विना शक्यं सीतां लक्ष्मणं जीविषुम् ॥

ராஜ்யப்ரஷ்டேந தீனேன தஸ்யாமாஸக்ததேதஸா ।
கதம் மயா விநா ஸக்யம் ஸீதாம் லக்ஷ்மண ஜீவிஷும் ॥

லக்ஷ்மண - 'லக்ஷ்மணா'
ராஜ்யப்ரஷ்டேந - ராஜ்யத்தையிழந்து
தீனேன - பரிதபித்துக் கொண்டிருப்பவனும்
தஸ்யாம் - அவனிடத்தில்
ஆஸக்த தேதஸா - உயிரை அர்ப்பணம் செய்துவிட்டவனுமான
மயா - என்னால்
ஸீதாம் விநா - சீதையின்றி
ஜீவிஷும் - உயிருடனிருக்க
கதம் ஸக்யம் - எப்படி முடியும்?

27

28

29

इत्येवमुक्त्वा मदनाभिप्रेक्षितः स लक्ष्मणं वाक्यमनन्यवेतसम् ।

विषयं यस्यां जलिनौ ननीहो रघुतमः शोकविषादयन्त्रितः ॥

இத்யேவ முக்த்வா மதநாபிபீக்ஷித: ॥
ஸ லக்ஷ்மணம் வாக்ய மநந்ய சேதஸம் ।

விவேஸ பம்பாம் நநிதீம் மநோஹராம்

ரகததம்: ஸோக விஷாத யந்த்ரித: ॥

மதநாபிபீக்ஷித: - அன்பினதிரசயத்தால் மனம் நொந்து
ஸோக விஷாத யந்த்ரித: - சோகத்தினால் சோர்வடைந்தவருமான
ஸந்த்ரகததம்: - அந்த புத்ரமார்
அநந்ய சேதஸம் - ஏகாக்ரசித்தமுடைய
லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணரைப் பார்த்து
வாக்யம் - ஒரு சொல்லை
இதி ஏவம் - மேற்கண்டவாறு
உக்த்வா - சொல்லிவிட்டு
மநோரமாம் - மிக்க அழகிய
பம்பாம் - பம்பை
நநிதீம் - ஸரஸிற்ரு
விவேஸ - வந்துசேர்ந்தார்.

30

यस्य मरुद्वर्षं सुप्रसक्तमालम्बेन गत्वा यविलोकयन् कम् ।

इत्युक्त्वा यथावत्कलानामनेकानानाविधप्राप्तिसुखम् ॥

ததோ மஹத்வர்த்தம் ஸுபுரஸக்தமாலம்பேன கத்வா யவிலோகயன் கம் ।

கீரமேண கத்வா ப்ரவிலோகயன் வணம் ।

ததஸ் பம்பாம் ஸுபதஸகாதநாம் -

மநேக நநாவித பஸி ஸங்குலாம் ॥

தத: - அப்பொழுது
ஸுதூர ஸங்க்ரம: - வெகுதூரம் நடந்து வந்த அவர்
மஹத்வர்த்தம் - மஹத்த நீண்ட வழியாகிய
வணம் - காட்டை
ப்ரவிலோகயன் - பார்த்துக்கொண்டே
கீரமேண - கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
கத்வா - கடந்து
ஸுபதஸகாதநாம் - அழகிய சோலைகளையுடையதும்,
அநேக நநாவித - அநேக பலவித பசுடிகளால் நிறைந்து
பசுலிஸங்குலாம் - விளங்குகிறதுமான
பம்பாம் - பம்பா ஸரலை
ததர்ஸ - கண்முன் கண்டார்.

31

இத்யாபிஷே முக்தி ராமாயண வால்மீகிய ஆதிகாம்பே
ஷுநித்யம்பதி ஸ்ரமல்கிகாஸம் ஸம்பந்திதாயாம் ஆரண்ய காண்டே:

பம்பாதர்ஸமம் தமபஞ்ச ஸந்த்ரிதம்: ஸகி: ॥

பும்த வாஸ்யீக் ராமாயணே ஆரண்யகாண்ட: ஸம்பூர்ண:

சிவஜாஸ்கிராமாயாந் அரண்யகாண்ட: சமூர்:

ஸ்ரீ துளஸீ ராமாயணம்

கோஸ்வாமி ஸ்ரீ துளஸீதாஸர்
இயற்றிய ஸ்ரீ ராம சரித மாநஸம்

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஆஸ்தான வித்வான்
ஆககவிதிலக ஸாஹிதீவல்லப ஸ்ரீஸ்வாமிநாத
ஆத்மேயர் எழுதியது.

தமிழில் மூலமும் உரையும்

764 பக்கங்கள் -
8 வண்ணப்படங்கள் அடங்கியது

விலை ரூ. 350/-

ஸ்ரீ பகவன் நாமா பப்ளிகேஷன்ஸ் வெளியீடு

ராம மந்திரம், 2/3, வினாயகம் தெரு,
மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600-033.

தொலைபேசி: 044 24893736,

E-mail: ramanama@ramanamabank.org

Website: www.ramanamabank.org

ஸ்ரீ பகவன் நாம பப்ளிகேஷன்ஸ்

2/3, வித்யாகம் தெரு, மேற்கு மாம்பலம், சென்னை - 600 033.
 போன் : 044 - 24893736, web: www.ramanamabank.org
 e-mail: rama@ramanamabank.org

